

Vahid RZAYEV

İŞIQ, ZƏRRƏ

Böyük bir Elm...

Böyük bir Elmdir – Heca, Elmi!

Böyük bir Elmdir – Kəlmə, Elmi!

Böyük bir Elmdir – Söz, Elmi!

Olmasa idi əgər, Yer Üzündə, Heca – olmayacaqdı, nə Söz, nə də ki, Kəlmə!

Bütün Elmlərin Başlanğıcı, başlar Düşüncələrdən!

Bütün Düşüncələrin sonluğu, Hecalarda, Sözdə, Yekunlaşar!

O, Hecalardan, Kəlmə!

Kəlmələr arası, Sözlə bağlanır!

Sözə bağlanır, o, Kəlmələr, Sözlə Bağlanır!

Heca, Söz, Kəlmə olmasaydı əgər, Elmlərin Sözlərlə ifadələri, necə ola bilərdi, onda?

Simvol, İşarələr, arnamentlər, formalar, ştrixlər, həndəsi cizgilər də, Söz olub, Sözə çevrilmirlər, məgər?

Düşüncə, Söz!

Söz, Düşüncə!

12.03.2015

Böyük xəşbəxtlik...

Nə böyük xəşbəxtlik, Allahın Dünyası var!

Dünyanın, Allahı var!

Bütün bəşəriyyət, "Onun"- Dünyası içərisində, var!

24.04.2015

Axtarır, axtarır, axtarır insan... qayıdacağı Aləmə, nə aparacağını, axtarır insan?

29.04.2015

Çox düşündürücüdür, qanad qürrələnir yoxsa quş? Yəqin ki, qanad qürrələnir. Qanad uçmur, uçurdur.

29.04.2015

İnsan elə bilməsin ki, bu aləmə ölməyə gəlib. İnsan bilsin ki, bu aləmdən bir də, dirilməyə gəlib. Çünki, hər iki aləmdə, ölüm yox, dirilmək olur.

29.04.2015

İnsan - Nəyə gəldiyini bilmədi, Niyə qayıdacağını - düşünmədi.

29.04.2015

Eh nə bilim, axtara-axtara tapırıq, tapa-tapa axtarıq, itirə-itirə təəssüf edirik. Amma yenə də, ümiddən dönmürük.

29.04.2015

Azərbaycanın ilki, əzəli budur!

Sözü şəriyyat, fikri şəriyyat, düşüncəsi şəriyyat, hecası, kəlməsi şəriyyat, fəlsəfəsi də şəriyyat. Məqsədi, araşdırdıqları, axtarışları elmlərdədir!

29.04.2015

Təqvimlər

İllər - illərə qarışıb; təqvimlər - təqvimlərə qarışıb.

Yer kürəsi karıx qalıb, bilmir hansı təqvimə uyğunlaşsın. Təqvimlər, yer kürəsi tarixinə uyğunlaşmır, yer kürəsi "təqvimlər tarixinə"- uyğunlaşmır. Tarixlər qarışıb, təqvimlər qarışıb, insanlar qarışıb.

○ ○ ○

O qədər dedik-dedik, dedik!

Gördük ki, elə deyirik!

O qədər düşündük-düşündük, düşündük! Gördük ki, elə düşünürük.

O qədər baxdıq-baxdıq, baxdıq! Gördük ki, elə baxırıq.

Nə qədər bildik-bildik, onda gördük ki, bilirik!

Bütün bilgilərin açarı, elmlərdədir!

29.04.2015

Kimə nağıl, kiməsə ancaq, elm lazımdır!

Bu Dünya dediyimiz, Görkəmcə - görkəmə bənzər!

O, Dünya dediyimiz, Mütləqlə - mütləqə bənzər!

30. 04.2015

Kiməsə hər iki dünya bir nağıl, kimisə hər iki dünya bir həqiqətdir.

30. 04.2015

İstəklər...

Nə istədik, "O"- ndan istədik!

Bəxş edən "O"- idi, "O"- ndan istədik

Biz müvəqqəti, "O"- Əbədi!

Bəxş Edəndən, "O" - ndan, istədik!

01.05.2015

İşıq, İtmir...

Enerji, İşıq əmsalının, istilik əmsalına çevrilməsidir!

İstilik, temperatur hədlərinə görə dəyişən, İşıq isə, dəyişməyəndir (nə tezliyi, nə sür'əti).

Temperatur, material Aləmə aiddir, (dəydiyimiz, toxunduğumuz, hiss etdiyimiz, ölçmələr apardığımız, müqayisələr etdiyimiz), Mütləq olan İşıq Sahibi isə, Yaradıcı (obsalyut), İlahi Aləmlədir ki, O, dəyişilmir!

Dəyişilmədiyindən də, (təməl), İtmir, İtirilmir!

İşıq Ata, törəmələri, Zərrələrdir!

02.05.2015

Bitkilərin də, öz yaddaşı...

Hər bitki, hər ağac, hər kol, öz rayihəsini, öz dadını, öz rəngi ilə, öz meyvəsini gətirər!
Onların da, öz yaddaşı, onlar, öz yaddaşları ilə, öz yaddaşında gələr!

Bitkilər aləmi, öz yaddaşındakıları gətirib, onları bölüşüb, deyər!

Qışda, soyuqlarda gövdəsi ilə, budaqları ilə, özünü qoruyar, Yazda isə, yaddaşı ilə, yaddaşında olanları, bir də deyər!

Onların Yaddaşları dəyişməz!

Onlar yenə də, öz budaqları ilə, öz meyvələri ilə, özlərini, tanıdar!

Hər iki Aləmdə, nəyin yaddaşı yoxdur ki?

04.05.2015

İnsan öz ilkini, öz əvvəlini, öz kökünü, öz adını, öz yaddaşını, öz böyüklüyünü unutmasın gərək.

İlkini, yaddaşını dəyişməyən o kollar, o ağaclar, o rənglər, o rayihələr müqayisələr etmək üçün, bilmək üçün, yaddaşı - bir misallardır bizə.

04.05.2015

İnsan işıq tutdu ovçunda, qaranlıqdan İşığa gəldik ki, İnsan İşıq tutdu ovçunda! Ümid, İnam tutdu ovçunda!

05.05.2015

Həqiqət...

Həqiqət haradan başlayır, harada qurtarır?

Həqiqət - heç vaxt, bitmir, tükənmir, qurtarmır, yox olmur!

Həqiqət, Kainat qanununun, ilki olduğundan, Kainatın özü ilə, özünün –

həqiqətidədir!

Həqiqət deyib də, çağırıdığca, Kainatı, İlki, çağırırmırıqmı?

05.05.2015

Sözlər...

Sözə, söz gərəkdir. Fikrə söz gərəkdir. Sözsüz, söz olmur. Sözsüz, fikir olmur. Sözsüz, düşüncə olmur. Sözsüz, demək olmur. Söz idi ilk, söz deyildi ilk. Sözlə söz dedilər, sözə söz dedilər. Sözlə, sözü ardıcılıqda dedilər. Kainata üz tutdular, Kainatın öz dilində Kainata söz dedilər. Onun dili ilə, Ona söz dedilər. Sözü ilk Ona idi, Ona öz sözünü, sözdə dedilər. Sözlə Söz idi ilk, Sözə Söz idi ilk. Səsə, səs idi ilk, O səsdən söz idi ilk. Səs Işıqdan idi, Sözlər Işığa idi. Söz düşündürən, düşüncə sözdə idi.

07.05.2015

Avestada - "Xeyrə düşün, Xeyrə çalış, Xeyrə danış".

07.05.2015

"Filantropiya"- insan sevrəklik, insanlara köməklik.

Sağ olun ki, mə'nə araşdırmasında - insanlığı, düşündürdünüz!

08.05.2017

Başlanğıc

Hər başlanğıc Birdədir, Birlə Başlayan - Birdədir!

İkili - ikilik, müqayisələrdir! O müqayisələrə ad dedilər "Dual"- dedilər, Dualizm dedilər.

Dual - duetdir, Sən və Məndir, Bir başlanğıcı ilə, cəmdədir!

09.05.2015

Xeyir

Hər düşüncə - xeyir deyilmi?

Hər xeyir düşüncəsi - Xeyirlə deyilmi?

09.05.2015

Bağışlamaq...

Xeyirhaxlıq ayrıdır, Humanistlik ayrıdır, Bağışlamaq, ayrıdır!

Xeyirhaxlığı düşünməyən, düşünə bilməyən - "xeyirə", biganədir!

Xeyirhaxlıq deyilən - tək özümüzə, demək deyil - bütün varlıqları, gözəllik, rahatçılıq əhatəsində, görməkdir!

09.05.2015

İnsan öz xeyrini "güdməyəndə"-onda bilər ki, xeyir nədir!

09.05.2015

Düşüncələr...

Bütün varlıqlar, düşünür! Düşüncənin özü - onları düşündürür!

Düşünməyə - deməyəcək!

Deməyə - düşünməyəcək, düşündürməyəcək!

Düşüncələr olmasa idi, oxuduğu kitabları, dərsləri necə şərh edəcəkdi?.

Düşüncə - yaddaşdır, yaddaş - düşüncəninindir, düşüncədəndir!

09.05.2015

Nədir düşüncə? Düşünməsək, düşündürəcəkdir.

Budur "düşüncənin"-mexanizmi. Bu həmişə belə işləyib, işləyir, işləyəcəkdir! Onun qarşısını alacaq heç bir "Varlıq" - mövcud deyil. Baxaq görək, bir anlıq düşünməyə bilərik?

09.05.2015

Təxəllüslər...

Qəribə və düşündürücüdür:

Məhəmməd - təxəllüsü, Füzuli!

Hüseyn - təxəllüsü, Cavid!

İmadəddin - təxəllüsü, Nəsimi!

Əliağa - təxəllüsü, Vahid! və s.

Təxəllüs, deyirik bu adlara!

Bəlkə Onlar, Kainatda olan, Adı ilə, çağırıldılar belə...

Kainatdan olan, Adları idilər, belə...

Kim bilir...

Kainatda, hər birimiz, Oradan tanınan, bir Adlıq daşıyırıq, bir Barmaq yaddaşı daşıyırıq, bir Səs yaddaşı daşıyırıq, bir Göz yaddaşı daşıyırıq!

09.05.2015

Düşüncələr...

Düşüncələr bitərsə əgər, Kainat aləmi dayanar, sönər!

Kainat düşünür, düşündürür, təkmilləşdirir, qədərlər bölüb, qədərlər ayırır, vaxtsız-zamansız hərəkət edir, yaradır, ayırır və s. Kainatın yer vaxtının milyarda bir saniyəsi qədərində dayanmağa, ləngiməyə imkanı yoxdur.

Yaradıcının vaxta-zamana bu baxımdan ehtiyacı yoxdur! Və s. Və i.

10.05.2015

Kainatın halı...

Bax ki, Kainat nə İsti, nə Soyuqdur, amma ki, ilıqdır!

10.05.2015

Bənzəməz

Nə, nəyə - bənzəyir?

Heç biri, heç birinə, bənzəməz!

Kütlə - kütləyə, Cisim - cismə, Varlıq - varlığa, Planet - planetə, bənzəməz!

Daş - daşa, Qum - quma, Su - suya bənzəməz!

Bir budaqda iki meyvə, oxşarı olar, amma biri - birinə bənzəməz!

Quş - quşa, Ot - ota, bənzəməz! İnsan - insana, adam - adama, bənzəməz!

Əkizlər də, oxşar olar, biri - birinə bənzəməz!

İnsanların biri - biri arasında, Səsi, Siması, Yerişi, Hərəkət dinamikası, oxşar olar, amma, onlar biri - birinə bənzəməz!

Bəs niyə bənzəməz, səbəb nədir ki, biri - birinə bənzəməz?

Yaradanın Bənzəri, Yoxdur, o səbəbdən yaranmışlar da, eyniliklə biri - birinə bənzəməz!

Yaradan "O" - Yaranmışlar biz, cəmlər arasına, Bəşər yaradar, Fərdlər, Yaradar!

Onlar oxşar olar, amma, biri - birinə, bənzəməz!

Gör necə də, sadə imiş, bu Aləmlərin şərtləri, Yaranışın şərtləri!

10.05.2015

Müddət gərək...

Hər hansı bir məvhumu, öyrənib və bilmək üçün, Müddət gərək!

Müddətə - an gərək!

O anı - gözləmək gərək!

An çatdıqda - mə'nanı görək!

Nə edək, gözləyək...

Bu, Yer Aləmi - Müddətdə, Anda, Gözləməyi bacarmaqda, Mə'nalara çatmaqda!

10.05.2015

Sokrat günün - günortasında, əiində fənər, küçə ilə keçirmiş.

Ondan soruşduqda ki, "bu nə fanardır günün-günortasında?".

Cavab verib ki, "insan axtarıram!".

11.05.2015

Kim ki, nəyi isə araşdırmaq istəyir üslub axtarır.

Kim ki, heç bir işlə məşqul olmaq istəmir, o bəhanə axtarır.

Sokrat.

11.05.2015

Mə'na olmalıdır

Çox maraqlı və çox düşündürücüdür!

Yer üzünə milyardlarla insan gəldi və qayıtdı.

Ola bilməz ki, bəşəriyyət bir müddət, yer üzündə yaşamaq və ölmək üçün bu həyatına gəlsin.

Bu gəliş - gedişin sözsüz ki, bir mə'nası da, olmalıdır!

Nədir səbəb, niyədir səbəb?

Dostlar nədir bu fəlsəfə, nədədir bu fəlsəfə?

Mə'na olmalıdır!

Mə'nasız - bu həyat olmaz!

11.05.2015

Qəlb...

Qəlb, nə qəlbdir ki, ora girə bilmərsən,

Qəlb, nə qəlbdir ki, ondan çıxı bilmərsən,

Qəlb, nə qəlbdir ki, ondan uzaq ola bilmərsən,
Qəlb, nə qəlbdir ki, ondan qopa bilmərsən?

12.05.2015

Əbədiyyət - Zəruriyyəti...

Bu, Yer Həyatına gəliş, bu yer həyatından qayıdış, səbəb deyil, Zəruriyyətdən - zəruriyyətdir!

Əbədiyyət - Zəruriyyətidir!

12.05.2015

Bir gəliş, bir qayıdış...

Bütün Elmlərin, Tarixlərin, Müharibələrin, İnancların, Düşüncələrin, Araşdırmaların, Bildiklərimizin qarşısında, bir bilmək marağı, dayanar:

“Əgər ölüm yoxsa, İnsan ölmürsə - o əbədi olan aləmə qayltmaladırsa. Bu nə gəliş, nə qayıdışdır?”.

Kainat - bir Gəliş, bir Qayıtmaq üçün Bəşər yaratmaz, Varlıqlar yaratmaz, cəza üçün, məhf etmək üçün, yaratmaz!

Nədir gəliş, nədir qayıdış, İnsan nəyə çatmalı, nəyə yüksəlməli, İlkinə niyə qayıtmalı, niyə dönməli?

İnanclar, Kainatla - insan arasında olan tə'limlərdirsə, onda insan, nəyə qovuşmalı, nəyə bir də, yüksəlməli?

Düşündürücüdür...

12.05.2015

Ətrafımız və özümüz...

Ətrafımız, vücudumuz, baş - yaddaşımız, göz, qulaq, dad, iy, hiss və s. bizə, Yaraşıq üçün - verilməyib,

Karıxmayaq - özümüzü, ətrafımızı görüb, bilib, dərk edib, hiss etmək üçün - Bəxş edilib!

12.05.2015

Düşünüb, düşündürmək...

Düzgünlüyünü axtarmaqdan, nədədir? - başlar, bütün düşüncələr, bütün başlanğıclar, bütün - araşdırmalar!

Onda, nəticələrə gəlinər!

Olmayı, deyilməyeni, aşkarladıqca, tapdıqca - olar kəşflər!

O kəşflərdən - bütün bəşəriyyət bəhrələnər!

O kəşflər təməli üzərindən, yeni fikirlər püxtələşər!

Budur yer, budur göy, budur kəşf, budur bəşər, belədir bəşər!

Bunun üçündür bəşər!

Özü düşünüb, özü tapmalıdır!

Düşünmək, düşündürmək üçündür, yer üzündə - bəşər!

12.05.2015

Kütlə, çəki, sür'ətlər

İndiki dövrdə təyyarələr insanlara hərəkət köməkçisidir. Amma təyyarələr ancaq qanad və gövdəsinə görə uçurlar. Bu təyyarələrə mühərrik gücünə görə hərəkət sürəti verilir və aerodinamika qanunları nəzərə alınır.

Avtomobillər böyük sürətə uyğunlaşanda havalanırlar yəni yer səthindən ayrılırlar və s. Yer planetinin çəkisi varmı? Əgər kütlə varsa, çəki də vardır!

Amma yer kürəsi günəş ətrafında hərəkət sürətinə görə yer planetinin xüsusi çəkisi 16 – ya bərabərdir. Yer planetinin hərəkət sürətindən ayrılan kosmik gəmi içərisində olan kosmonavt “çəkisizlik” şəraitinə düşür. Niyə? Çünki, həmin gəmi və daxilində olan insan böyük kainatda planetlər arasındakı sürətə uyğunlaşaraq 16 çəkidedir.

Kainat daxili planetlərin birgə hərəkət sürəti 16 olduğundan (bu çox böyük hərəkət sürətidir) planetlər biri – birini cəzb etmir. Gəmi və kosmonavt xaoslu olaraq cəzb etmə nəticəsində harasa süzülüb yox olmur. O gəmi və yer kürəsi planetlər arasındakı sürətə uyğunlaşdığından çəki hiss olunmur. Planetlər arasındakı sürət 16 – dır.

Kainatda bütün planetlərin birgə hərəkət sürəti 32 – dir. 16 – ı, 32 – i Kainat hesabında mühüm rəqəmdir. Təbiətdə, bitkilərdə, insan vücudunda, 4, 16, 32 mütləq hesabatdır.

Qadın vücudu 16-sı aktiv, 16-sı passivdir. Kişi vücudu 32 aktivdir. İnsanın ölüm halında, ölüm anına baxaq: İnsan o, anda (ölüm) anilikdə vücud çəkisindən 0,16 qr. itirmə (azalma) müşahidə olunur. Tüstü (qara) 16 km. radiusda yer səthinə bucaq altında yenir, yayılır, həll olunur.

Elmdən məlumdur ki, insan oksigenlə nəfəs aldıqda ciyərlərindən karbon xaric edir. İnsana süni nəfəs verildikdə əyər ölüm halında olan o, insana oksigenlə kömək əvəzinə, xaric olunan sırf karbonla müdaxilə edilərsə o, insana kömək yox ölüm hökmü vermiş olarıq. Amma insan nəfəs aldığı oksigeni ciyərlərindən xaric etdikdə, mütləq olaraq oksigenin 16% -ni karbona çevirmədən özündən xaric edir. Əgər belə olmasa idi, nəfəsi dayanmış insana süni nəfəslə kömək göstərməyimizin heç bir mənası olmazdı. Lakin süni nəfəslə kömək etmək istəyən insan 16% oksigeni özündən nəfəsi dayanmış insanın ciyərlərinə təzyiqlə qovaraq, mexaniki güc tətbiq etməklə onu ölümdən xilas edə bilir və s.

Yer kürəsinin günəş ətrafında olan hərəkət dinamikasına baxaq: Yer kürəsi (öz nüvəsinə görə) dayanmadan öz traektoriyasında günəş ətrafında hərəkətdədir. Yer kürəsində olan çaylar, o hərəkət sürətinə görə axır. Ona görə ki, yer planetinin hərəkət sürətinə uyğun olaraq axmadadır.

Cazibə olmuş olsa idi, çaylar, dənizlər, okeanlar biri – biri arasında karıx qalar, səmtləri qarışıq olardı.

Kainat daxili külli kütlələrin biri – biri arasında cəzb etmə və özündən itələmə mexanikası olmadığından cəm planetlərin bir sahədən başqa bir sahəyə toplaşması da mövcud deyil.

Kainatda xaotik, kaos özbaşınalıq hərəkətləri yoxdur. Sərbəst düşmə var. Sərbəst düşmə yer planetinin sürətinə uyğun olaraq bucaq altında 16 – ya düşür.

12.05.2015

Canlı yatır, mürgüləyir də!

Bir Kainat, bir Kainatla olan bütün hərəkətlər, (süt'ətlər) planetlər də, nə yatır, nə mürgüləyir, nə yorulur, nə tükənir, nə bezir, nə də ki, dayanır!

Çünkü, Bunlara hərəkətləri və nizamı “Verən”, - nə “Yatar” - nə də ki, “Mürgüləyər” - Səbəb budur!

13.05.2015

Yer üzündə ilkdən, bütün elmlərin başlanğıcı, fəlsəfi fikirlərdən - fəlsəfə ilə , fəlsəfənin özündən törədi!

13.05.2015

Yatmaz, Mürgüləməz!

Yatmaz Yaradanım - Yatmaz, Mürgüləməz!

Yatarsa Yaradan, yatar cəm Yaranan!

Kainatlar yatar, sür'ətlər, hərəkətlər, ardıcılıqlar dayanar, Kainat susar!

Kainatda xaos başlar, cəm planetlər, Qalaktikalar qarışar - Qaranlıqlar çökər, qarışıqlıq hökm sürər!

Yatmaz Yaradan Yatmaz, Yatıbən Mürgüləməz, Yuxu Görməz!

14.05.2015

Həyata gəldik ki, bu həyatı anlayaq gedək!

Həyata gəlmədik ki, bu həyatı anlamadan gedək!

14.05.2015

Əgər ki, özün - özünlə “dost” - deyilsənsə, kənarında - düşməni axtarma!

14.05.2015

Sənin dünyan...

Sənin Dünyan, sənin Dünyandır ki, onu heç kim görə bilmir!

Sənin ömür kitabın, sənin öz kitabındır ki, heç kim, onu da, oxuya bilmir!

Özündən başqa, sənin, öz ömür kitabını, kim oxuya bilər ki?

Sənin Özündən başqa, heç kim, sənin, “öz ömür kitabını”, oxuya bilməz ki!

14.05.2015

Simalar, üzlər...

Ətrafa, İnsanlara baxırsan, simaları görünür!

Onlardan eləsi var ki, əzablıdır, eləsi var ki, biganədir, eləsi var düşüncəlidir, eləsi var özü-özü üçün yaşayandır, eləsi var yalançıdır, paxıldır, ziyankardır.

Eləsi var ki, özündən çox razıdır!

Eləsi də, var ki, aldadandır və s.

Amma, bunlar da, ətrafımızda olan, Simalardır, “Danışığı, Dili də qəribə, sözləri, cümləsi də qəribə, baxışı da qəribə, özü də, qəribə”.

14.05.2015

İsklərimizə, uyğunlaşmır!

Min illərdir insanlar yer küəsini öz düşüncələrinə, istəklərinə uyğunlaşdırıb, onu elə “görmək” - istəyirlər!

Yer kürəsi isə, bizim dağıdıcı, məhf edici istəklərimizə, uyğunlaşmır!

Amma, Yer kürəsi nə Günəş ətrafında hərəkət dinamikasını, nə də, sür'ətini, nə də yerini dəyişdi!

Yer üzü isə, Rəvan hərəkəti ilə, öz yolunu, davam etdi!

15.05.2015

Ömür yolumda yanaşı...

Gedək elə bir yerə ki, o yerdə vücuti rahatlıqda olaq. Orada sükutda yox, sakitlikdə olaq.

Dalğaların bir- birinə sevincdə ləpələnməsinə çataq.

Gedək elə bir yerə ki, Günəş işığının başlanğıc anını görək.

Günorta günəşi zirvədə bizlə, birlikdə bilək. Günəşin qürubunu, onun bir də məhəbbətlə işıq saçacağını gözləyə bilək.

Sübh günəşini gözləyə-gözləyə Ağ Kəhkəşana yoldaşlıq edək.

Gedək elə bir yerə ki, külək mehribandır deyək, istiləri, doğma bilək.

Məzarın, məzarlıqların olmadığı yerə gedək.

Gedək elə bir yerə ki, yaşıllıqları özümüzə yanaşı görək, o yaşıllıqlardan özümüzlə alaçıq quraq. İşığımıza qayıdışı, İşığa qovuşmağı oradan bilək!

Gedək elə bir yerə ki, sevgini, məhəbbəti yaxınımızda, həsrəti, ayrılıqları isə çox uzaqda bilək!

Gedək elə bir yerə ki, o aləmlər bizimlədir, bizlədir, sevinclədir, sevlədir, gözəlliklər əhatəsində gözəlliklədir...

15.05.2015

Həyat, Ölüm...

Gəldiyimiz Aləmə, bir də qayıtmağa deyilən, O, “Ölüm,” - bir vasitədir.

Ölüm yoxdur!

“Ölüm” - Adı, ancaq Qayıdışa, bir üslubdur!

Burada, yer Aləmində , Doğuluruq, ailəmiz arasında, Sevinclə qarşılanırıq!

Oraya isə, O, Aləmə isə, İnsanı, Kədərlə “yola” - salırıq, onunla, vidalaşırıq!

Orada, “O aləmdə” - onunla, bir də, görüşmək, ümidi ilə, vidalaşırıq!

Bəşər heç düşünmədi, “vidalaşdığımız” - insanla, O Aləmdə, görüşmüş olsaq əgər, biri-birimizi necə, tanıya biləcəyikmi?

Məsələ bundadır ki, (şərti olaraq Vahid) insan, bu Həyatla vidalaşdısa, “məni” ' son dəfə necə görmüşdülərsə, yaddaşlarda o, simada, qalaram!

Amma, biz Dirilər, Sağ qalanlar isə, yer Aləmində, illər ərzində, dəyişilirik.

Mümkündür ki, “o bizi”, (məndən əvvəl bu dünya ilə vidalaşmış olan), o biri Dünyada, əgər bir də məni, görmüş olşa, yəqindir ki, bizi, “tanımamış” - olsun!

Amma biz, “onu” görcək, həmin an onu, tanıyacağıq!

Çünki, bu Dünya ilə vidalaşanlar, Ölənlər, o Aləmdə, bizim onu son dəfə necə görmüşdüksə, O, gördüyümüz görkəmdə, səmada, üzdə qalarlar, heç dəyişilməzlər!

Amma bizlər, diri qalanlar isə, Yer Aləmində yaşadıqca, tədricən özümüz də, simamız da, yaşımıza uyğun olaraq, xeyli dəyişiklərə uğramış olur!

17.05.2015

Sadədir, amma mürəkkəb...

Kainat və bizi əhatə edən Aləm o qədər sadə və Rəvan bir hərəkətlə və mexanizmlə işləkdir ki...

Onları araşdırıb, təhlil edib, bilmək istəmədikcə elə mürəkkəbləşdirmişik ki...

17.05.2015

Axtara - axtara...

Axtara-axtara, tapır insan!

Tapdıqca yenə axtarır - insan!

Nə axtarır insan? Özünü axtarır - insan!

İlkini axtarır - insan!

Tapdıqca, yenə axtarır - insan!

Nə axtarır, insan?

Yer üzünə gəldiyi Aləmi, axtarır - insan!

İlkinə necə qovuşacağını, axtarır - insan!

Budur insan, düşünəcək, axtaracaq, bilmək istəyəcək insan!

Bildikcə, bilmək istəyəcək - insan!

İlkdən, yaranışdan oldu belə, bütün Yaranmış Varlıqlar, İlkini bilmək, ilkinə qovuşmaq istəyəcək!

18.05.2015

İstəklər...

Nə istəyirik bu Aləmdən?

Bu Aləmin, düşünüb, düşündürməkdən başqa nəyi var ki, nə istəyək bu Aləmdən!

Bu Aləm, düşünüb - düşündürməyi, pıçıldayır, deyir!

Bilib, bilməyi deyir!

Fərqi yoxdur, düşünsən və ya düşünməsən də, Bu Aləm düşündürəcəkdir, dedirdəcəkdir, Qayıdılacaq O, Aləmi deyəcəkdir!

18.05.2015

Varidat...

Bu aləm tükənməyən bir varidatdır, hər birimizə bir payı vardır!

Müqayisələr etməyə, biri-biri ilə!

Sənə ayrılan pay, o birinə ayrılan paydan, qat-qat çoxdur!

Nə edək, ayrılan paylarımız elə, bu qədərdir!

İstəsək də, istəməsək də,

Olan paylar, elə bu qədərdir!

18.05.2015

Söz...

Sözə, söz gərəkdir!

Fikrə, söz gərəkdir!

Sözsüz, söz olmur. Sözsüz, fikir olmur!

Sözsüz, düşüncə olmur! Sözsüz, demək olmur!

Söz idi ilk, söz deyildi ilk!

Sözlə söz dedilər, sözə, söz dedilər.

Sözlə, sözü, ardıcılıqda dedilər.

Kainata üz tutdular, Kainatın öz dilində, Kainata söz dedilər!

Onun dili ilə, Ona söz dedilər.

Sözün ilki Onda idi, Ona öz Sözü, sözdə dedilər.

Sözlə Söz idi ilk, Sözə Söz idi ilk.

Səsə, səs idi ilk, O səsdən, söz idi ilk!

Səs İşıqdan idi, Sözlər İşığa idi.

Söz düşündürən, düşüncə sözdə idi!

18.05.2015

Süni, Sintetik...

Tikililər sintetik, üzlüklər sintetik, məişət avadanlıqları plasmala - sintetik.

Geyimlər sintetik, yataq dəstləri sintetik, dərman preparatları sintetik ki, xəstəliklər də, sintetik.

Qidalar sintetik, əkinlərə səpilən, əlavə edilən Gübrələr də, sintetik, ağıcılara da, səpilən, Pülənən dərman preparatları da, sintetik, Döllər sintetik, mayalanmalar da, süni, sintetik, maşınlar, oturacaqlar sintetik, ayaqqabılar, corablar sintetik, Su boruları süni, sintetik və s və i.

Ətrafımızla özümüz arasında qalıb, süniliklə sintetik,

Təbiət və Təbiiliyin öz arasına sədd, sərhədd qurmaq, qoymaq istəyirik - Süniliklə, Sintetik!

Səbəblər acılı, ağırılı olsa da, səbəblərdən, nəticələri də, düşünməliyik.

Yer üzü daha qalıb, Sintetiklə - Özü arasında, insanlar da, əziyyət çəkir, o, iki, Süni ilə - Sintetik, arasında!

20.05.2015

Daha nələr bilmək istəyirik?

Yer kürəsinin varlığı və mövcud olması, (üzərində canlılarla) bizə mə'lumdur! Bununla yanaşı, Günəş varlığının da, mövcud olması da, bizə mə'lumdur! Onda maraqlıdır, Yer kürəsinin Günəş ətrafında, hərəkət sür'ətinin və Vaxta-Zamana sığmayan bir Güclə, hərəkət etməsinə, buna Hərəkət Verici Qüvvənin nə olduğunu və onun da, hərəkət verici, Səbəbinin nə olduğunu, bilmək istəmiriksə, onda biz nələr bilmək istəyirik?

Əgər ki, yer kürəsində olan - Faydalı qazıntıların, Suyun, Torpağın, Qumun, Küləyin, Havanın və s. nə səbəbdən tükənmədiyini və tükənə bilmədiyinin də, səbəblərini bilmək istəmiriksə, onda biz, daha nələr bilmək istəyirik?

22.05.2015

Yığışdıq bir yer, söhbətə.

Danışiq arasında, kiminsə aforizm sitatını eşitdim:- “Sən əyri ol, ətrafın düzgün olana qədər”.

Bu aforizmlə razılaşmadım.

Düşündüm ki, “Sən düzgün ol, ətrafın düzgün olana qədər!”.

Yəqin ki, bununla daha rahat ömür olar, yer üzündə!

23.05.2015

Bu dünya, dəyərlərə sığmayan, bir dəyər olduğundan, Onun dəyərini, ölçmək mümkün, olmadı!

23.05.2015

Ölçü vahidləri

Yer üzündə nə qədər Kütlə, Cisim, Məsafə, müxtəlif Tutumlar varsa, onların sayı, nizama, ardıcılığa gətirmiyə də, onlara aid, ölçü vahidləri də, var.

Min illərdir bütün məhfumlar ölçü vahidləri ilə bildirilsə də, ölçülsə də, o, Məhfumlar, nə tükəndi, nə qurtardı, nə də ki, son olur!

Onları tükəndirib, yox etməyə, sona çatdırmağa da, elə bir Qüvvə, elə bir Varlıq, mövcud olmadı!

23.05.2015

Rəng, rənglərlə görünər

Susuz, canlı olmaz!

Bu yer həyatı, onsuz olmaz!

Olan bu fiziki hal, bizə mə'lumdur!

Amma Su, şəffaf, dadsız, rəngsiz, iyisiz Ağ bir mayedir!

Təbiət, bütün canlılar isə, bu Sudan bəhrələnməsə, qidalanmasa o, da, olmaz!

Əgər ki, suyun özü, şəffafsa, rəngsizsə, dadsızsa - Təbiət və Təbiətdəki bütün bitkilər, güllər, çiçəklər - niyə, rəng alıb, rəngarəngdirlər?

Yağış yağar, Göy Qurşağı görünər!

Yağış şəffaf, Göy qurşağı yeddi rənglə görünər!

Axı niyə, yeddi rəng çalarında, müxtəlif rənglərlə görünər?

Əgər, su şəffafsa göy qurşağı rəngləri hardan alar, niyə rəngli olar?

Təbiət sudan qidalanar, rəngləri, rəyihələri, dadları hardan alar, niyə alar?

Bunlar, bu müxtəlif rənglər, nəyin yaddaş daşıyıcısı, nələr rənglərdə pıçıldayar?

Bu Rənglərin, Rəng Aləminin özü də, böyük bir mövzudur!

23.05.2015

Bu dünyaya sevinc üçün gəldik!

Bəs bu dünyadan niyə kədərlə getdik?

Çünki bu dünyanın dadını, tamını, niyəsini, rəngarəngliliğini bilmək istəmədən getdik!

25.05.2015

Yada, Yaddaş edər...

Nə qədər Canlı gəldi yer üzünə - Yer bilər!

Ay - ona boylanar!

Onları, Gecələri ilə, öz Səthi yaddaşında, saxlayar!

Nə qədər, Canlı gəldi Yer üzünə, Günəş Bilər!

Onları, öz Səthinə, yaddaş edər, Yaddaşında saxlayar!

O, hər Canlıya, ayırdığı, saldığı, bəxş etdiyi, Işıq Payını, öz Səthi ilə, Nizamladığı Işığını, öz yaddaşında, saxlayar!

25.05.2015

Bitki aləmini, dəniz, okeanların dərin qatlarında, gecələr Yer kürəsinin Nüvəsi istisi ilə, boy artmasına kömək edər!

Gündüzlər, Gün Işığı bitki aləminə, işıq salar, istisi ilə Kömək edər!

25.05.2015

Əgər insan, nədənsə qorxub, çəkinirsə, demək ona, böyük bir səbəb var!

25.05.2015

Ağrısızlacaq əhatəsində olan, insan...

Ətrafa baxırsan, bütün varlıqlara baxırsan, məvhumlara baxırsan, onların hamısı, ağrı verməyən - Ağrısızdırlar!

Su ağrısız, körpəyə ana südü ağrısız, hava qatı ağrısız, buğda, un, çörək ağrısız, Işıq, Işıq tezliyi, ağrısız!

Bitki aləmi meyvə, göyərti, yağ, süd məhsulları, ağrısız!

Mamır qaya ilə, qaya isə, mamır ilə, ağrısız!

Təbiətdə quşlar, sulara balıqlar, ağrısız!

Gecə ağrısız, Gündüz ağrısız!

Səma ağrısız, Kainat ağrısız

Rənglər ağrısız, dadlar ağrısız!

İnsan, canlı aləmi bu ağrısızlıqlar əhatəsində, ağrısız!

Əgər ki, yuxarıda deyilənlər ağrı verib, ağrıların daşıyıcıları olmuş olsa idi, onda insan, canlı heç cürə qidalana bilməz, rahatlıqlar tapmaz idi, qaçıb gizlənməyə də, sahə olmazdı...

Çox düşündürücü hal ondadır ki, suyu ağrısız əzabsız, qidası ağrısız əzabsız, onu əhatə edən Təbiət ağrısız əzabsız, və s. əhatəsində olan bu İNSAN, bu BƏŞƏR - niyə, bir-birinə, ancaq ağrı, əzab, zülm vermək istəyən, bir CANLIYA, dönür, çevrilir? Çox maraqlı, çox düşündürücüdür.., əgər onu əhatə edən Aləmdə, ağrı verən, əzab verən heç bir hal yoxsa, onlarla qidalanmırsa, əzab-əziyyəti də, onları da, özünə istəmirsə, axı, hardan alır İnsan, bu davranışları?

26.05.2015

Yazı mətnlərində...

Çox qədim, Tarixi yazılarda, yazı Mətnlərində, Zeytun, Əncir, Nar qeyd olunduqda, bu Adlıqlar, Azərbaycan Ərazisinə, "işarə"- kimi, qəbul edilirdi.

26.05.2015

Dünya, Dünya...

"Dünya, Dünya", deyə - deyə, onun həsrəti ilə, bu Aləmə, gəlmədik!

Dünya, Dünya, deyə - deyə də, buranın həsrəti ilə də, bu Aləmdən, Getmərik!

Gələn narazı, gedən narazı, qayıdan, narazı!

Narazı-narazı, Gəldiyimiz Aləmə, dönər, qayıdırıq!

Bu Gəliş, bu Qayıdışları, heç cürə saxlayıb, dayandıra, bilmərik!

05.27.2015

Это не сказка, только желание...

Существовало бы, такой участок земли, такой клочок земли где не ада, не рая,
где человеческие законы - законы человечеству!

Не говорили бы, судьбы, не были бы, раздоры!

Были радости и покаяние, где царило бы Свет, но не тьма!

Где не счастье, только счастье!

Такой клочок земли, где природа сама шептало, где природа, само радовало бы,
всего, человечество!

Нет, это не похож на сказку и рассказа!

Это может быть, даже желание всего, человечества!

Где спокойное пожелание, там покой!

Может быть когда то, такое человечество, существовало!

Кто знает...

27.05.2015

Bu, Yer Aləmi...

Bu, Yer Aləminə gələli, bu Aləmdə danışa-danışa, deyə-deyə, öyrənirik, bilirik!

Bu, yer Aləminə, Gileylərimizi isə, “deyə-deyə”, gedirik!

Kim razı Getdi, bu Yer Aləmindən ki...

28.05.2015

Sözlərimiz

Sual çlxb ortaya, “müəllim cümlədə söz düzgün yazılmayıb”.

-hansı söz?

-burada yazılıb “bəzən”.

-yox, orada yazılmayıb “bəzən”- apastrofla oxunmalıdır, Bə'zən.

-yazanda, apastrof da yazın, bilək.

-yox dostum, apastrof yazılmaz, o işarə olunur.

-onda işarə edin.

-nə edək, Şe'r əvəzinə - şeir, şeyir oxunur, Mə'na əvəzinə - mənə oxunur, Fe'l əvəzinə

- feyil, feil oxunur, E'lan əvəzinə - elan oxunur və s və i

-nə edək, apastrofu işlətməyin deyiblər, öz dilimiz, dilçiliyimiz belə - belə, tədricən hara gedəcək, haralarda itməyə başlayacaq?

Hər dəfə qrafikamızı dəyişib, başqa qrafikalara keçə-keçə çox böyük Elmi Külliyyatlarımız bizim əlimizfən gedib!

Amma heç uzağa da, getməyib, o qrafikasını dəyişməyib, saxlayanın adına Gedib, onlar “Öz” - adlarından bəhrələnib, öz adlarından bəhrələndirib.

Öz qrafikamızı “kimlərsə, qrafikasıdır”-deyə-deyə, nələrimizdən, Elmi Külliyyatlarımızdan kənarda, qaldıq, kimlərsə bəhrələndirdik...

30.05.2015

Yazı Qrafikamızı...

Hər dəfə Qrafikamızı, (alfaviti, əlifbamızı, hərfləri) dəyişib, başqa qrafikalara keçə-keçə, çox böyük Elmi külliyyatlarımız, bizim əlimizdən, gedib.

Amma ki, heç uzağa da, getməyib, Elmi Külliyyatlarımız, o qrafikasını dəyişməyib, saxlayanın, adına gedib, onlar “öz” - adlarından bəhrələnilər, bəhrələndiriblər.

Öz qrafikamızı, “kiminsə qrafikasıdır”-deyə-deyə, nələrimizdən, kitablarımızdan, Elmi külliyyatlarımızdan, kənarda qaldıq, kimlərsə bəhrələndirdik...

30.05.2015

Uşaq və biz...

Uşaqdan öz “boyumuza” - görə tələb etməyə.

Uşağa, öz “boyuna” - görə, anladaq, başa salaq, öyrədək!

30.05.2015

Gəlirik, bir də, gedirik...

Yer Aləminə gələn, getmək istəmir.

Yer Aləmindən gedən, qayıtmaq istəmir!

Yenə gələcək, yenə gedəcəklər!

Bu gəlişlər və qayıdışlar, onlar, halların öz ərəfələrindədirlər, onlar yəqindir ki, dəyişilməyəcəklər!

30.05.2015

Ağrısız Dünya...

Deyənlər dedilər ki, “bu dünya, ağrılıdır”.

Gecəyə baxdım, gündüzə baxdım, daşa, torpağa, bitkilərə baxdımsa da, onları ağrılardan, kənarda gördüm!

Bəlkə bizim, istəklərimiz, düşüncələrimiz “ağrılıdırlar”.

Kim bilir...

30.05.2015

Baxa-baxa, düşünürük...

Torpağa baxa-baxa, addımlayıb düşünürük, Səmaya baxa - baxa, düşünürük, Üfüqə baxa - baxa düşünürük, Arxaya baxa - baxa, keçmiş anları düşünürük.

Bu aləm düşüncə, Qayıdacağımız O, aləm düşüncə!

Bu altı baxım arasında, elə bir istinad nöqtəsi varmı ki, o nöqtədə dayanıb, heç bir hal haqda, düşünməyəsən?

Yəqin ki, Kainatın özündə də, “düşünməmək” - üçün, bir istinad nöqtəsi, yoxdur belə!

30.05.2015

Sevinər İnsan...

Cəngəlliklərin dərinliyində yaşayan insan, qidalanmağa hər nə əldə etmiş olsa, ona qane olur!

Özündən başqa, cəngəllikdən kənarda, başqa bir varlıq olduğundan da, xəbəri yoxdur!

Axşam tonqal ətrafında rəqs edib sevinir o insan.

Onu əbatə edən o aləmdə, dərman yox, süni heç bir bitki yox, təbiilik arasında, sevinib, “məni əhatə edən bu, aləm içərisində, rahat bir insanam!” - deyə, düşünüb, sevinib, şənlənir o insan?

Biz sivil insanlar isə, heç düşünmək istəmədik ki, babalarımızdan, tonqaldan, istidən, atəşdən, sevincdən başlandı yerdə həyat...

30.05.2015

Düşünəcək, bu İnsan...

Düşünmə, bilmə, niyə düşünüm, düşünmək mə'nasızdır deyənlərə, bir hal var!

Düşsə bir adaya, bilsə ki, kömək gəlməyəcək, kömək yox!

O halda adadan xilas olmaq üçün yox, sağ qalmaq üçün, nələr düşünəcək, addı halda düşünə bilmədiklərini də, o andan düşünəcəkdir!

Budur insan, yaşamaq üçün, bilmək üçün, düşünən İnsan!

30.05.2015

İnsan və vücudu

İnsanın vücud üzvlərinin iş prinsipləri həm mə'lum, eyni vaxtda həm də, naməlumdur!

İnsanların özlərinə mə'lumdur ki, (isbat, sübut etməyə ehtiyac yoxdur) onlar nəfəs alır, və onları ürək döyüntüləri müşayət edir.

Bu iki haldan biri, olmasa insan həyatla vidalaşa bilir.

İnsan, canlı nəfəs almasa, ölümə məhkum, ürək də, döyünməsə yenə də, ölümə məhkum!

Ürəkmi qanı işlək hala gətirir, yoxsa qan ürəyi işlək hala gətirir?

Qan ürəyi işlək edir!

Bəs nəfəsi hansı səbəbdən, dayanmadan alırıq?

O nəfəsi işlək edən nədir?

İnsan ürəyi bir dəqiqə ərzində, 72-74 dəfə döyünür. İnsan bir dəqiqə ərzində orta hesabla 15-20 dəfə nəfəs alır! (deməli nəfəs almaq, ürək döyüntüsündən, təxminən üç dəfə azdır. Qan tərkibində, bu nisbətdə, hava daşıyıcılığı, mütənasibdir). Yəqin, sür'ətli qaçarkən, nəfəs, tez-tez alınır ki, qanda hava nisbəti, eyni vaxtda, temperatur həddi də, qalxmasın, artmasın.

Fauna və flora üçün nəfəs alma mexanizmi müxtəlifdir.

Oksigenlə, hava ilə (rəvan) nəfəs almanı, özümüz zorla yerinə yetirmirik və "yadımdan çıxar, nəfəs almaram ha..." - deyib də, heç narahat da, olmuruq.

Nəfəs verici, (məcburiyyətsiz) mexanizm, necə işləyir?

Məsələ burasındadır ki, Suyu, Oksigeni, Yer Kürəsi, Nüvəsinin işıq yayma sür'ətinə, mütənasib olaraq, nizamlayır.

Yerin dərin qatlarından yer səthinə qalxan su, sudan ayrılan fasiləli okdigen tezliyinə uyğun olaraq, nəfəs alma nizamlanır, alov da, o səbəbdən alovlanır!

Su - sudan ayrılan hava qatı olmasa idi, heç alov, atəşi də, əldə edə bilməzdik.

Alovu, ona səpilən su niyə söndürür?

Çünki o anda su miqdarı buxara çevrilir, alovdakı nəm qədəri, artır. Alovu yandıran hava, o, Alovu söndürən, Su!

Su varsa - hava var!

Su ilə, hava varsa, temperatur var!

Alov varsa, külək, hava orda çoxalır, yüksək temperatur həddinə görə, nəm miqdarı kəskin artır, ona mütəmasib olaraq, hava, külək, güclənir!

Ümumi kütlə üçün, faydalı qazıntıların, Suyun tükənməməsi, Yer Kürəsinin Nüvəsinin, işıq yayma tezliyinə uyğun olaraq, nizamlanır.

31.05.2015

Kitablar...

Bəlkə də, İnsanları tonqallarda, kitabları, kitabxanaları, Yer üzündə yandırdıqca, o yanan Elmi yazılar, Elmin özü, Yer üzündə dönüb, özlərinin, “qisaslarını” - alıbdırlar?

Kim bilir...

31.05.2015

Daşlar, Rənglər...

Müxtəlif daşlar üzərində və onların, daxilində, səthində olan, müxtəlif rəngli xətlər, işarələr, xallar, sərt Qranitlərin, Mərmərlərin və bütün, müxtəlif Daşların rəngləri və üzərində olan, müxtəlif fakturaları, Yer Kürəsinin, çox yüksək, temperatur hədlərinin qırılması, sabitliyə, rənglərin görüntüləri, müxtəlif temperatur hədlərinin, soyuma, göstəriciləridirlər!

Faydalı qazıntılar, Su, neft, qaz, daş kömür və s heç də tükənmir, çünki bunlar, Nüvədən dayanmayan, tükənməyən, sinxron proseslərin getməsinin, nəticələrində, hasilə gələnlərdir!

31.05.2015

Bəlkə də, elmləri məhf etmək istədikcə, Elm - elmləri Təstiq etmədə dayanab həmişə?

Çox düşündürücü hallardır.

31.05.2015

Miqyaslar, məsafələr...

Nə qədərdir, bu dünya?

Bildiyimiz - qədərində deyil, bu dünya!

Nə qədərdir O, dünya?

Nəhayətsizdir - O, dünya!

Görənlər, görə Biləcəklər, necə Nəhayətsizdir - O, dünya!

Hər nəhayətsizliyin, bir nəhayəti də, var ki, O, Dünya!

Ö. Xəyyam dedi ki, "Kim gəldi o dünyadan ki, gətirsin xəbər?"

Vahid də, (mətnin müəllifi), dedi ki,

Darıxma Xəyyam, bu dünyada varyikən, hər iki Dünyadayıq ey, Xəyyam!

31.05.2015

Müxtəlifdir, yan-yana...

Qəribədir - bir addımlıq məsafədə yan-yana əkilib, bitən bitkilərin, özləri də, maraqlıdır.

Gül öz rayihəsində, üzüm öz şirinliyində, bibar öz acılığında, hər biri də, öz rəngində, öz dadında!

Baxmayaraq ki, yan-yana bitirlər!

Təbiətdə də, belədir!

Müxtəlif bitkilər, bir meşədə və ya bir düzənlikdə, yan - yana bitirlər.

Amma yenə də, öz dadında, öz rəngində, öz gövdəsində, öz böyüklüyündə!

Maraqlı deyil?

Onda bu Torpaqda, bitən bütün bitkilərin, torpağın özündən olan, müxtəlifliyinə, səbəb nədir?

31.05.2015

Nə istəyirik...

Nə istəyiriksə, Dünyadan istəyirik!

“Yaratmısan, Yaşat”-deyirik!

Heç düşünmək istəmirik, Dünyanın Özü, Bəşəriyyətdən Nəyi və Nələri isə, istəyə bilər?

Bəlkə də, İstəyir!

Bəlkə də, biz bə'zən, qulaq ardına, vururuq!

Bəlaları, faciələri, əziyyətləri yenə də, “Oradandır” - deyib, bilirik!

Bəlkə də, nələri istəmişiksə, elə onları da, yaşayırıq?

Düşündürücüdür!...

03.06.2015

Hər an, bir Andadır...

Necə yaxşı, çox yaxşıdır, bu Yer Həyatının, Anları!

Hər An, bir yenilik, hər Yenilik isə, bir Andadır!

O, Yeniliklər, Toplana - toplana, toplanarlar!

Biz toplamırıq, o, Anları, Anlar toplanır, O, olan, hər Anı!

Çünki, hər gördüyümüz Müddətdə, biz də, bir Andayıq!

Hər an, yaddaşımızda, hər yaddaş da, bir yeni, An yaradar, o da, elə də, Yaddaşlaşar!

06.06.2015

İşarələr, Simvollar...

Oxudum, baxdım, düşündüm!

Hardan aldıq bu işarələri, bu “simvolları”?.

Bizmi gətirdik, bu işarələri, bu simvolları?

Onlar bizə qədər də, var idi?

Kim gətirdi bu işarələri, bu simvolları?

Niyə yazılarda, mətnlərdə işləndi, bu işarələr?

İlk, Yer üzündə olan, ilk Yer insanından gəldi, bu işarələr, bu simvollar!

İldırım, şimşək çaxdı - çaxdı, insan onu “nida”- etdi, maraq etdi, onu işarələdi (!).

Yerə baxdı, torpağa baxdı, hər cücərən - cücərtiyə baxdı onun formasına, quruluşuna

baxdı, maraq başladı, “nədir bu torpaqdan baş qaldıran, bu cücətilər”- onun oxşarını işarələdi (?), ona, “sual” dedi, sual kimi, işarələdi.

Sözlə, söz arasını, fasiləli olduğunu bilib, onu bir xətlə işarələdi (-).

Fikrini, sözünü dedi, dayandı, fikir bitdi. Yeni fikri deyənəcən, onu nöqtələdi (.).

Nöqtə, sonmu?

Nə düşündüsə, necə düşündüsə, onları maraq işarəsi ilə, işarələdi!

Bir işarəni isə, tapmadı, “bu daha sondur”- deyilə biləcək, o, işarəni, tapmadı.

Sözmü son, Düşüncəmi son, Cümləmi son, Həyatımı son, Günmü son, Gecəmi son, Təbiətmi son, daha nələr və nə, son?

O, “sonu”, ola bilməyən, o, işarəni tapmadı!

O, olmayanı, tapa bilmədi, onun işərisini də, göstərə bilmədi!

Kainata baxdılar, “Kainat Sonsuzdur” dedilər, amma, Kainatın Öz Sonudur, bax, onu deyə bilmədilər!

“Sonu olmayanın”, “Son”, olmayanın, işarəsi də, olmaz!

O, “Əbədidir” deyildi, amma, “O”-nun da, bir Sonu Olacaq, heç deyilmədi!

Ola bilməyəni də, işarə ilə, simvolla da, işarə etmək mümkün, olmadı!

Yoxdur belə bir İşarə, belə bir Söz, belə bir Düşüncə, belə bir Simvol və s. ona, “sondur daha, Kainatın, bütün hərəkətlərin, sonudur daha”, deyilə və onu da, O, işarə ilə də, İşarə edilə!

Sonsuzluq işarəsi var, o, “işarə”, ədədlər üçün, deyilir!

Kainatın, özünün Sonudur, işarəsi gətirilmədi, gəlmədi!

Çünki, O, Olmayanı, gətirmək də, olmadı!

06.06.2015

Bizim, Yer kürəmiz, Kainatdan necə görünür?

Bizim, Yer kürəmiz özümüzə, yaxından gördüyümüz kimi, görünür.

Qalaktikadan, başqa cür görünür.

Meqaqalaktikada isə, təmami ilə, başqa bir görkəmdə, başqa bir məsafədə, görünür!

İşıq Qalaktikasıdan isə, təmami ilə, Mikrondan da, çox kiçik, görünür, Yer kürəmiz!

İndi baxaq, diqqət edək, öz çağırışlarımıza, öz istəklətimizə!

Çünki, o səbəbdən ki, nə istəyiriksə, üzümüzü Kainata tuturuq, istəklərimizi isə, Kainat Sahibindən, istəyirik!

Məsafələrə görə, Yer kürəsinin olduğu sahə, Kainat, “Sahibi Mütləqinə” qədər, olan məsafə ilə, həddindən artıq, çox uzaq bir, məsafə edir!

Səslə çağırmış olsaq əgər, heç səsimiz də, Oraya yetişib, çatmaz!

Onda, Kainatla bizim aramızda, çağırış rabitəsini, nə yaradır?

Bütün istəklərimizi Kainata çatdıran isə, Düşüncəmizin tezlik sür'ətidir!

Amma, bütün istəklərimiz isə, düşüncənin tezlik sür'ətinə çevrilərək, O, Kainat Sahibinə, Anilikdə Çatır!

Əgər ki, belədirsə, deməli, Düşüncə və İstəklərimizlə, çox ehtiyatlı, çox diqqətli, olmaq məcburiyyətindəyik!

İstəklərimiz, arzuladıqlarımız, Dualarımız, Anda Oraya, çatar!

Düşüncənin sür'əti və gücü, Vaxta-Zamana sığmadığından, hər çağırışımız, anında Oraya, çatır!

Belə olmasa idi əgər, onda, ha çağır, nə vaxtsa, milyon illərdən sonra, Orada eşidiləcəksə, olacaqsə, onda o çağırışımızın, o xahişimizin, nə köməyi dəyərdi bizə?

Onda, özümüzü yormağımızın da, heç bir mə'nası da, olmazdı!!

Necə Dəqiqdir, necə Dəqiq Qurubdur, “O” - ki, heç bir varlığın çağırışı, istəkləri, Nəzərdən uzaqda Qalmasın!

Amma, Kainat istəklərin arasında, bir çox, istəklərimizin də, öz yeri, öz kateqoriyaları var!

Çünki, hər bəd, qaranlıq istəklərimiz də, qəbul olunmayan, özümüzə dönən, özümüzə, qaytarılındır!

08.06.2015

İnsan istəkləri...

İnsan o qədər istəklər istəyə bilir ki, amma bütün istəkləri, onun ətrafında olsa da belə, o, öz istəklərini, hansı səmtdə axtarmalı olduğunu, tapa bilmir!

08.06.2015

İstəkdir...

Belə bir İlahi məntiq:- “Tanrı - İstəkdir, İstəkdədir, İstəniləndir!

Çünki O, Tərədicidir, Işıqla - Tərədəndir!

O, - istək Yaradıl, Yaradlıqların - İstəkdən Yaradıldı!”.

09.06.2015

O, Bəşəriyyət...

Nələri məhf etməyə, çalışmadı o, Bəşəriyyət, bu Bəşəriyyət!
 Nə Tanrı, nə də ki, Yer üzü, bezmədi, dayanmadı, doymadı, bu Bəşəriyyətdən!
 Onlar, Bəşəriyyətin - Ali bir Bəşər olacağını, Gözlədilər!

09.06.2015

Kaş ki, Bəşəriyyət...

Kaş ki, Bəşəriyyət, qalxardı Kainata, oradan, Kainatdan baxaydı, Yer üzünə!
 Onda görərdi ki, O, nələri edibdir, bu, Yer Üzünə!
 Tanrı Gözü ilə, Baxmayaydı, Yer Üzünə, öz baxışı ilə baxardı, bu Yer, üzünə!
 Onda Bəşər görərdi ki, nələri edibdir, bu Yer, Üzünə!

09.06.2015

Baxıram

Hərdən Aləmə baxıram, hərdən Aləmlərə baxıram, hərdən dönüb ətrafa baxıram!
 Nəsə axtarıb, nəsə bilmək istəyirəm!
 İstəmirəm hərdən, otağa daxil olmuş bal arıslına bənzəyim.
 Şəffaf şüşədən keçmək üçün, fədakarlıqla çalışır.
 Öndə Işıq var, o arı O Işığa bir də, qovuşmağa çalışır,
 Onu karıx salan, şəffaf şüşədir!
 Karıx salan da, zahirdə görünməyən amma mania olan da o şüşədir!
 Yanında pəncərə tağı açıqdır, bir də O Işığa qovuşmağa daha mania yoxdur. Amma o
 bal arısı fədakarlıqla işığa bir də, qovuşmağa çalışır.
 Balaca düşünsə, geriye uçub baxsa, O işığa qovuşmaq yolu, yaxındadır!
 Düşündüm, düşündüm bir də düşünmək istədim!
 Bütün həllər, bütün hallar düşüncə ilə deyilmi?
 İtirməsin insan düşüncəni, itirməsin insan müqayisəni!
 Düşüncəmi, düşüncələrimi, azad istəyirəm! Hədləri, sərhədləri, çərçivələri, xətləri
 aşmaq istəmirəm!
 Düşüncələrimin sərhədliliyini istəyirəm!

Azad et azad olum! Zahirədə görə bilmədiyim o mania "şüşəsindən"- azad et, O, Işığım azad qovuşum.

Əzmə məni, əzmə düşüncəmi, Işıqla özüm arasında kiminsə görünməyən amma o məqsədli "şüşəsi"-arxasında qoyma məni!

10.06.2015

Ekologiya...

Ekologiyaya, Dünya ekoloqlarına, bircə sual!

Bütün canlılar, bütün Canlı Aləm, "təbii ehtiyac"-adlı, məvhum qarşısında, acizdir!

Canlı, O, "təbii ehtiyacı", "o, təlabatı", nə saxlaya bilər, nə də dayandıra bilər.

Çünki, o, məcburiyyət halı bütün, canlılar arasındadır!

Utanmaqdan, çəkinməkdən keçib, (üzürlü sayın) bir sual da, çıxıbdır ortaya, daha!

Belə bir, "Ölçü miqyasları", qəbul edək!

Bir insan, gün ərzində, orta hesabla, üç dəfə, o, "təbii ehtiyac"-qarşısında, aciz qalar!

Təbii ehtiyacın böyük-küçük halı, sutka ərzində, orta hesabla 600 qr. olmasını labüd olduğunu, qəbul edək.

Bu ərəfədə, Yer üzündə, Yeddi milyard, əhali var.

Yeddi milyard əhali, gün ərzində, təbii ehtiyac miqdarını 600 qramdan, vuraq!

Hansı rəqəm alınar? (tonla).

$7000\ 000\ 000 \times 0,6\ \text{kg} = 4200\ 000\ 000\ \text{kg}.$

$= 42000\ 000\ \text{ton/gün}.$

O, rəqəm Tonu, 10 gün ərzinə, vuraq!

O, rəqəm tonu, bir aya, vuraq!

O, rəqəm tonu, bir ilə, vuraq!

100-il, hesabatını hazırlayaq!

Yoldaş Dünya ekoloqları, bu "təbii ehtiyaclar"- axıdılır, nəql edilir, yenə də, Yer üzünə.

Bu halla, tək 10-günün, "Təbii ehtiyaclardan", Bəşəriyyətə əleyhi qaz, qoruyucu maskalar da, o iyidən uzaq olmağa, kömək etməzdi!

O, iy qarşısında, Epidemik xəstəliklərin qarşısı da, heç cür alınma bilməzdi!

Bu yazıda, ölmüş heyvanların, çürüyən tullantıların, məişət tullantılarının, hesabatlarını aparmasaq da belə, yenə də, təbii ehtiyaclar, təkzib edilməz bir faktdır!

Yer üzündə, Yer kürəsində, hansı təbii bir proses gedir ki, bu təbii ehtiyacları, Yer kürəsinin özü, neytrallaşdırır?

Düşünməyə dəyər.

Amma, elmi yanaşmalarla, araşdırmalarla, mühüm olan, bu halın, nələrdə olduğu, aydınlaşar!

Günəşin şüası zərrə halı, bütün Yer üzündə arta biləcək, kiçik mikroorqanizmləri, bərabərlik həddinə qədər bölüşdürər, neytrallaşdırar!

Bütün insanlar, bütün Canlılar, iki hal qarşısında, acizdirlər!

İnsanlar, Canlılar, bu Aləmdə, bir Təbii ehtiyac qarşısında, bir də Ölüm qarşısında, onu dayandırmaq qarşısında, acizdirlər.

10.06.2015

Yer kürəsi və onun Nüvəsi...

Ay, yer Kürəsi, ay yer kürəsinin Nüvəsi, bu yay Ərəfəsi, nə yaxşı ərəfədir!

Bu yay ərəfəsində, bir çox bitkilərin, bitki məhsullarının, hasilə gələn, ərəfəsidir!

Necə də, Gözəlliklər, ərəfəsidir!

Ay, Yer Kürəsi, ay, yer kürəsinin Nüvəsi, Kainata pıçıldaıyıb, de bizlərin adından ki, ərəfənin vaxtıdır, Bitkilərin, Su ilə, İsti ilə, hasilə gələn, vaxtıdır!

Arzularımızın da, istəklərimizin də, bu Ərəfə ilə, hasilə gələn vaxtı olsun, deyib də, pıçılda!

“O”- bizi Eşidər - amma bu Ərəfədə, nəticələr necə hasilə gəlirlərsə, arularımızın da, hasilə gəlmə ərəfəsinin başlanğıcı olsun - deyib də, pıçılda!

Ay, Yer Kürəsi, Yer üzü - Yay Ərəfəsi, Bitkilərin, hasillərə gəlmə ərəfəsidir! Bu fəsillə, bütün istəklərin də, hasilə gələn Ərəfəsi, olaydı kaş...

11.06.2015

Bizim Yer kürəmiz, Günəş sistemimiz...

Bu, Yer üzündə, biz insanlar qürrelənirik ki, Yer üzündəyik!

Amma, heç düşünmək və bilmək də, istəmirik ki, bizim Günəş sistemi və Yer Kürəsi, Oval daxilində, Kainatın, (ellipsoidin) hansı səmtində, hansı sahəsindədir? Bizim, Yer kürəsi, Günəş sistemi ilə birlikdə, ümumi olan, Qalaktikalar arasında, Kainatın hansı səmtində, Kainatın harasında, hansı Sahəsində, yerləşdiyi ilə, maraqlanırıq?

Onunla maraqlansaq, bir çox suallara, cavablar da, taparıq!

11.06.2015

İşıq və Öd...

Od - Yerin, simvoludur!

Günəş - İşığın, simvoludur!

Od - Yerin, dərin Qatlarından qalxar,

Günəş - Öz işığını Saçar, Öz ətrafını, Ətrafında hərəkətdə olan, Planetləri,

İşıqlandırır!

14.06.2015

Ərazimiz...

Ərazimiz və Özümüz, Hz. Nuha qədər də, Hz. Nuhdan sonra da, heç vaxt, Ətrafımıza, Xalqlara, Mədəniyyətlərə, Ziyankarlıqlarla, Saxtakarlıqlarla, yanaşmadıq. “O” – Bizi, Ərazimizi, Tufandan Nuha qədər də, Nuhdan sonra da, Hifz Etdi, Qorudu! İşıqla, Zərlə, yenə də, İşıqlı Etdi...

14.06.2015

Sonu olmayan, Dünya...

Qəribədir, bu İnsan, “dünyanın sonu olacaq”-deyib də, hay salıbdır!

Günəş sistemi və ətrafında hərəkətdə olan, Planetlərin mövcudluğu, 4,5 milyard ili əhatə edir. (Astronomiya, elminə istinadən).

Əgər, bu müddəti, 4,5 milyard ili, bir az da, kiçiltsək, şərti olaraq, deyək ki, Günəş sisteminin mövcudluğu, 1-milyard, İl olsun!

Həmin bu, Bir milyard il ərzində, nə qədər canlı gəldi Yer üzünə?

Onu, Yer üzü bilər, onu, Yer üzünün Yaddaşı bilər!

Min illər ərzində, İnsanlar, dəfələrlə Yer planetinin başqa bir Planetlərlə, “toqquşacaqdır” - dedilər, amma onlar, O, Planetlər, öz Orbitlərindən çıxıb da, biri-biri ilə, üz-üzə Gəlmədilər, biri-biri ilə, Toqquşmadılar!

Son illərdə, bu İnsanlar, daha da, irəliyə gedib, indi də, Yer planetinin, Günəşlə “toqquşacaqdır”, deyərək, istəyərək, “Dünyanın sonu”, olacaqdır, deyirlər!

Dünyanın, Dünyaların, Kainatın, sonu yoxdur, Kainatda mövcud olan, Bütün Planetlərin, Birlikdə, həmahəng, Sinxron, Simmetrik, Birgə hərəkətləri, mövcuddur və vardır!

Hanı o, Dağıdıcı Qüvvə ki, Dünyanı dağıda bilsin?

Hanı olan O, həmin, Qüvvə?

İlkdən, Kainatlar, Aləmlər, Yaranmadı Dağılmağa, bir də, Son olmağa!

Kainatlar Yarandı, Törətməyə, Törədiciyyə, Nizamla hərəkətləri, Tarazlaşdırmağa, Düzünə gətirib, Bərabərləşdirməyə!

Planetlərin biri-biri ilə, toqquşma halını, səbəbini, Planetlərin, dağıdıcılıq mexanikasının səbəblərini, şərh etməkdən isə, israrla, çəkinərək, susmaqdadırlar!

16.06.2016

“Qlobal istiləşmə”...

“Qlobal istiləşmə” halı, son illərdə deyilməyə başlanılıb!

Nədir bu istiləşmə, niyədir bu, istiləşmə?

Yer üzündə, dəfələrlə belə bir, Anomaliyalar, yaşanılıb!

Bu İstiləşmənin, bir səbəbi və mexanizmi də, olmalıdır!

O Kürəvarı istiləşmə, O, Ərəfədə baş verməyə başlayır ki, Yer üzünə, yeni yaranışların gəlmələrinə, İstiləşmə ilə, zəminlər yaradılır.

Yeni Bitkilər, yeni Həşəratlar, yeni faydalı Qazıntılar, yeni hallar, yeni bioloji quruluşlar və s. onların, Yer üzünə yeməsinə bu İstiləşmə, bir zəmindir!

Bu hal, (istiləşmə) Yer Planetinin, iki Qütbü arasında, Yer kürəsini, tən bölən, Ekvator xətdindən, iki səmtə, yeni Yaranışları, onları, qəbul etməyə hazırlıq ərəfələridir!

Bütün Başlanğıclar, İsti ilə, başlayar, bütün yeniliklər, İsti ilə Həsələ gələr!

16.06.2015

Dünyanın - Dünyaların, Sahibi Var...

Ətrafımızda, hər nəyi görürüksə, hər nəyə baxırıqsa, deyirik ki, onlar bu Dünyanıdır!

Dünya deyib, Dünyadayıq!

Dünya içərisində, Dünyanın da, necə olduğunu - Bilməliyik!

Dünya içərisində, Dünyanı, tələb edirik!

Dünya bizim deyil ki, Dünyanı tələb edirik, Dünya, “mənimdir” - deyirik!

Dünyadayıq, Dünya iləyik, Dünyanın Özü iləyik!

Amma, bu Dünyaya, bu Dünyamıza, Sahib, deyilik!

Biz, Dünyaya gəldikdə, Var olan, bu Dünyaya, gəldik!

O, Var idi ki, biz, Var olan Dünyaya, gəldik!

Dünyaya gəldik, Dünyada, var olmaq üçün, gəldik!

Olan, Dünyaya, Gəldik!

“Dünya”, deyə-deyə isə, Gəlmərik!

Bu Dünya, Var idi!

Biz Var Olandan, Var olana, qayıdırıq, Gedərik!

17.06.2015

Əvvəl - sonla yekunlaşmaz əvvəl!

Hanı bu dünyanın əvvəli?

Əvvəldəndir, Aləmlərin əvvəli!

Sonla olmayandır, bu Aləmlərin əvvəli!

17.06.2015

Ətir...

Ətir almaq üçün, o, gülü, əzmədən sıxmadan, onun yağına yetişmədən, əldə etmək, olmur (e'mal).

İyi isə, ona dəymədən, toxunmadan, özünü, e'lan edəndir.

22.06.2015

Rayihə...

İyi ayrı, Ətir ayrıdır.

İyi kobud, Ətir isə, yumşaq, nəvazişlidir!

İyi - kişi, Ətir - qadınbır!

Onların birlikləri, bal kimi, şirindir!

Ətir çağırır, İyi isə, tanıdandır, hökm edə, biləndir!

22.06.2015

Arı, çiçək...

Arı - çiçəklərdən, Nektar toplayır, o, da, Ekstrat toplayır.

Arı, Gülü - ətrini yox, dadını, şirəsini toplayır.

Ətir əldə etmək isə - gülü, çiçəyin yağla bir yerə, toplanmış halıdır.

İyilər isə - bütün məvhumların, özünü tanıdar, özünü, deyər.

22.06.2015

Həyat...

Düşündürücüdür, bu Yer həyatı nədir?

Bəs, Həyat nədir?

Sözsüz ki, bu deyilən bir bənzətməyə, müqayisəyə, oxşatmağa bənzəyəcək!

Bu yer həyatı bir rinqə bənzər!

Rinqdəki, tərəf - müqabilin isə, “həyat” olar.

O, “həyat”, nə düşmənin, nə rəqibin olar!

Bu səninlə üz-üzə olan, Həyat olar!

Amma o rinqdə olan, sənsən, tərəf - müqabilin olan, “həyatla”, üz-üzəsən!

Bilirsən ki, bu həyat rinqində, laxlamaq olmaz, o rinqdə yıxılmaq olmaz!

Bu həyat rinqidir!

Bütün, deyilən, səslənən, çığırılan məsləhətlərə, vaxt ölçüsü saniyədir!

Bir saniyə ərzində, o saniyədə, eşitdiklərinin hamısını, çox sür'ətlə təhlil edib, nəticə çıxarmalısan, tərəf - müqabilinlə üz-üzə durmağı, bacarmalısan, onunla üz-üzə, durmalısan!

O, tərəf - müqabilin, düşmən beyil, rəqib deyil, səni məhf edən də, deyil!

O, hərdən silkələyib xəbərdar edir, hərdən hazırlayır, amma həmişə pıçıldayır, “səhf etmək olmaz, yıxılmaq olmaz!”.

Bu, Həyatdır, hazırlığı pıçıldayar, məşqçilər pıçıldayar, əhatəndə olanlar pıçıldayar, Yıxılmamağı pıçıldayar!

“Rinq”- pıçıldayır, Həyatın özü də pıçıldayır - “səhf etmək olmaz!”.

O rinqdə olan, Həyatdır, mənim həyatımdır, bu “həyatda” seçdiyim, özümün seçdim, özümlə Həyat arasında seçdiyim, döyüş üslubumdur. Amma, yıxılmağı, uduzmağı seçmək olmaz!

Rinqdəki də, Həyatdır, yer Həyatımdır!

Hərdən tərpədən, hərdən xəbərdar edər, hazırlayar, pıçıldayar, “səhf etmək olmaz”- deyib, pıçıldayar, amma məhf etmək, istəməz!

Amma, yuxarıda deyilən, bu, Həyatın, tə'rifi, düsturu deyil!

Bu, bir bənzətmə, bir oxşatma, bir anoqrammadır!

Bu yer həyatı bir seçimdir, nə seçsək, necə seçsək onu yaşayacağıq!

Yaşasın Həyat, yaşasın, Həyatdakılar!

24.06.2015

Sevgi, bir də, Məhəbbət!

Sevgi ilə, Məhəbbətin arasında olan, İnsan!

Sevgi axtarar insan!

Sevgiyə qovuşanda, o, Sevginin, Məhəbbətini axtarar, İnsan!

Onun, O, Sevginin, Məhəbbətinə də, qovuşar, İnsan!

Qovuşduğu, O, Məhəbbətlə - Sevgi arasında, İnsan dönər, yenə də, "Sevgi"- axtarar!

Qəribədir, bu İnsan, müəmmadır bu, İnsan!

Sevgi sənsənsə, Məhəbbət səninsə, o, Sevgi ilə, Məhəbbət arasında, "başqa, nələri isə"- "axtararsa"- bu, İnsanlar, onda, O, Sevgi də, o, Məhəbbət də, sənin elə, öz qarşında, Acizləşir - aciz qalar!

O, Sevgi də, O, Məhəbbət də, qorunmasa, olmaz!

Qorumasanız, o, nə Sevgi, nə də ki, Məhəbbət, olar!

Adı olar, özü solar...

Yer üzündə, Sevgisizliyin, Məhəbbətsizliyin, arasında qalarsa, Bəşəriyyət, onda, bütün Bəşəriyyət, öz aralarında - Acizləşib, Aciz, qalar...

26.06.2015

Sevdasında məhəbbət...

Demə ordan, demə burdan, de bu aləmin Sevdasından!

Aləmin Sevdası, Yaratdığından, Yarananlardan!

Demə sizdən, demə bizdən, de bu Aləmin sevdasından!

Bizim sevdamızla, Aləmin sevdası nəyimiş onda?

Bizim sevdamız, məhəbbət imiş!

Aləmin Sevdası Məhəbbətdən imiş!

Bu Aləmin, sevdasına bağlanmışıq!

Sevdasından, Məhəbbətinə bağlanmışıq!

27.06.2015

Nə yaxşı ki, yer üzündə bütün canlı varlıqlar, bitki aləmindən qat-qat azdırlar!

Əgər olmasa idi elə, bütün heyvanat aləmi, bir də həşəratlar, bitkilər cücərməyə başlayan kimi onları yeyib tükəndirər, acından məhf olardılar, insanlar o cücərtinin üstündən ayaqlayıb keçərdilər!

Olardı yer üzü, bitkisiz, heyvanatsız, həşəratsız, qalardı bir insan, bir də quru torpaq!

27.06.2015

Qızıl orta...

Nədir O Aləm, nədir Bu Aləm?

Bu, iki Aləm arasında, dedilər, bir Aləm də, var, o da, "Qızıl orta!".

Nədir deyilmiş, o "Qızıl orta?".

Bütün canlıları, İki Aləm arasına bağlayan, O, iki aləmin, sevdasıdır!

O, Sevdada, İki Aləmi biri-birinə "bağlayır", Qızıl orta!

Bu Aləmə, məhəbbətimizlə, O, Aləmin, sevdasındaşıq!

Budur, Qızıl orta!

Bütün hallara, bütün davranışlara, bütün, mala - mülkə, Varlanmağa, Varidatları əldə saxlamağa, Hərslıkdən - Hərslıyə, onları əldə saxlamağa, bir ad deyılır, o, da, "Qızıl orta!".

27.06.2015

Yer kürəsinin Nüvəsi, maşın - mexanizmlərin, bərabər balansısı...

Yer kürəsinin Nüvəsi, tədqıq olunacaq! Nüvənin, iki halı, mə'lum olacaq!

O, Nüvənin, (360+360=720) bucaqlara, bölünəcək! (İkili dedıkdə: bir Nüvə, bir Yer kürəsi, Qurşağı).

O, Nüvənin, İş Prinsipi, aydınlaşacaq!

Nüvə, Yer kürəsinin mərkəzində olmaqla, Kürənin, daxilını və xaricını bucaqlara bölünmə Qanunu, bucaqlar arası, bucaqlar mütənasıblıyı, onda bilinəcək!

Maşın - mexanizmlərin layihələndirilməsi zamanı, onların, "mərkəz nöqtəsi", o, Nüvənin, Yer səthinə, uyğun bölmələri, mərkəz nöqtəsi, dəqiqləşəcək!

Onda, o, Maşın - mexanizmlər hərəkətdə olarkən, sür'ətlə hərəkət edərkən, o, Maşınlar, aşmayacaq, devrilməyəcək, hərəkət zamanı, biri-birinə toxunmayacaq, əzilməyəcək, faciələr törənməyəcək!

Gəmilərin Su üzərində hərəkətləri, Dalğa Bucaq hündürlüklərə görə, "yırğalanmalar"-sükunətləşəcək, sakitləşmək, hərəkət sür'ətləri, artacaq!

O, Maşın - mexanizmlərin, istehsalına, yeni metal - xəlitə, açıq qəhfəyi rəngində olacaq!

27.06.2015

Yay mövsümü hava hərarəti.

Yer kürəsinin bütün həyat fəaliyyəti - Günəş və Günəş şüalarının yer səthi ilə qovuşması və Işıq şüasının qövs sınmasında, səbəbidir!

Kainatda mövcud olan bütün planetlərin, dairəvi (basıq) formada olmasına, karıxmayaq!

Bu konstruktiv forma, bütün planetlərin biri-biri arasında işıq varlığının, “qövs sınma”- bağlılığının səbəb daşıyıcısıdır!

Işıq şüalarının, qövs sınma səbəbi olduğundan, “cazubə”-adlı məvhum işlək ola bilmir!

Günəşdən ayrılan yüksək tezlikli Işıq şüası, mövsümə görə, yer səthi ilə həmahəng Işıq şüasının “qövs sınma”-halı yaradır.

Işığın sınma bucağında, istiliklər həddi yaranır!

Yay mövsümündə, hava hərarətinin 30-40 (bə'zən daha artıq) dərəcə göstəricisi, bir halda bütün butki örtüyünün məhsuldar olması amili daşıyıcısıdır!

Yer səthində, temperaturun, hərarət həddi, “artıq”-olmağına baxmayaraq, yer dərinliyinin 1-2 metrliyində, temperatur 4-10 dərəcəni aşmır!

Əgər ki, yerin mövsüm hərarəti dərin qatlarda da, bərabərlik daşıyıcısı olsa idi, (dərin qatlarda da, 30-40 dərəcə həddi) o hərarətdən, su hövzələri qısa vaxt ərzində sür'ətlə buxarlanar, bitki örtüyü, susuzluqdan məhf olardı!

Yay mövsümü məhsulların hasilə gəlmə ərafəsi yox, yer üzünü köklü məhf etmə ərafəsi ilə nəticələnərdi!

Bərabərliklər həddi pozulmayan bir aləmdə, var olmuşuq!

(Madiyyatı müqayisə, o başqa mövzudur).

29.06.2015

Dahilər...

Tarixlərə, tarixi keçidlərə baxdıqda, C. Rumi, Y. Emre, Ö. Xəyyam, İ.Nəsimi, H. Cavid və s. öz Dövrələrində dedikləri, bütün mə'nə və məntiqləri, o, Dövr İnsanlardan, qəbul etməyənlər, istəməyənlər də, var idi!

Hanı, o, Dahilər, bəs hanı o,

İnkar edənlər, o, müddətin insanları?

O, Dahilərin fikirləri, o, mərhələlərdə deyilən, fikirləri!

Baxmayaraq ki, əsrlər keçdi, o Dahilər, fikirlərinə bu gün də, müraciət edilir!

29.06.2015

Cazibə

Əgər Kainatda, cazibə mövcud olsa idi, bütün küllü kütlələr (planetlər) yerindən, orbitindən çıxar, onda vakkum, xaos, efir, maqnit, qara dəşiklər qaçıb gizlənməyə yer tapmazdılar!

Kainatın bu qarışıqlıqlarla, sonu olmuş olardı, onda!

Günəş sönər, planetlər parçalanar, Kainatın nizam qanunu da, aciz olardı, onda!

29.06.2015

Gəldi insan, getdi insan!

Nə qədər, Yer üzünə, gəldi insan, kim bilir?

Nə qədər, Yer üzündən, getdi insan, kim bilir?

Hər, Yer üzünə, gələn insan, hər yer üzündən gedən insan, razımı getdi?

Yer üzünə, gələn insan, yer üzündən, gedən insan,

Yer üzünə, nələri etdisə, nələri istədisə, onunla qayıtdı - İnsan, onunla getdi - İnsan!

Xeyirhaqlıqları ilə, xeyirhaqlığa, Bədlilikləri ilə, bədliliklərinə, qayıtdı insan!

01.07.2015

Yaşamaq, Var olmaq...

Yaşamıram, yaşamaq üçün!

Ölmürəm, ölmək üçün!

Varam, müddətimdə olmaq üçün!

“Varam” - “O”, Sahibi Mütləq Əbədiyyətinə, O, İşığa, bir də, Qovuşmaq - üçün!

01.07.2015

Vücut, Bədən...

Dost deyirsən, dost deyirəm!

Çünki, Dostluqlar, müxtəlifdirlər!

Onlar, O, Dostluqlar isə, müxtəlif olurlar!

O, müxtəlif dostluqlar arasında, Vücudumla, Özümə də, “dostlar”, deyirəm!

Vücud, hissələrdən, xarici, və daxili üzvlərdən, ibarətdir.

İnsan, Bədənlə - Vücud, arasında, öz, üzvü Dostluq qədərini, onun, dəyərlərini, saxlamasa, (“bədən” - sənsən, vücud isə - “özünsən”) onda, arada dayanan, Vücudla - Bədənin, Dostluq gücü, zəifləməyə başlayacaqdır, (İmmunitet, zəifləyəcəkdir) onda Vücud, xəstələnəcəkdir!

Özünü tanı, öz bədəninin, üzvlərini tanı, onda, Bədən -Vücudla, Vücud - Bədənlə, bir birlikdə olacaqlar!

(Deməyincən, bədəndə, xəstəliklərin, “ocqları”, belə başlayırmış).

01.07.2015

Ərazimiz...

İndiki dövrə qədər, gəlib çatan “Aura” - anlayışı, hansı ki, Avestada şərh olunur, o “Aura”- işıq, Ərazisini, bildirir!

Dünya Tufanına qədər də, bizim Azərbaycan ərazisi, “Ur”-, Dünya Tufanından sonra da, “Ur”, adlanırdı. (Bilqamıs dastanına istinadən)

A-Ur-A, bu düzgün oxunuş metodikasındır.

Yə'ni, A-ilkin olan, Ur-Dünyanın Tufandan, xilas Ərazisi, sonrakı a, Ur-ərazisinin, Işıq əhatəsində olduğu, mənasıdır.

“Ah-ur-A”- “Ma-z-da!”,

Ahura, işıq başlanğıcı, Ma-(z), yaradıcı varlıq, mə'na daşıyıcısıdır!

Ur - Ərazisinə, Göndərilən, Gələn, Zərdüşt, Kainat Elmini, Dəqiq elmləri, Işıq başlanğıc - tə'limlərini bizim Əraziyə, biz insanlara gətirib, çatdırdı!

Zərdüşt tə'limləri, yayıldıqca, bilindikcə, Azərbaycan Ərazimiz, Zərlər, bir daha Işıqlılar Ərazisi kimi, adlandırılmağa başladı.

Bu, Adlıq, əsrlər ərzində, tədricən dillərə oturdu, uyğunlaşdı!

Daha, Azərlər deyilməyə başlandı!

A-(İlkin olan), S, Z - (Işıq ekvivalentliyi), Ər - (ərazi sahibləri) kimi deyilməyə başladı.

Nəticədə, As (z), Ərlər - kimi, Ad daşıyıcılığına, çevrildi!

“Ur - ər - lər”, (ərazi, sahibləri) “Az - ər - lər”, Işıq daşıyıcıları kimi, ifadə olundu!

Ərazimizin, Bir adı da, Ar (i) - Anam - Bəy - Can kimi də, adlandırılırdı! (Avesta - Ahəstə).

02.07.2015

Ata, Ana...

Ana çağırar insan, Ana deyər insan, Ana vücudunda olduğu o, anı çağırar, İnsan!

O, anı, təlatümsüzlüyü, ağrısızlığı çağırar, İnsan!

Ata, bizə təəccüb, hökm, gücdür!

Ana ümiddir, mehribandır!

Hökümlü güclü, “Ata”, ümiddə, mehribançılıqda, “Ana”!

Sevdəyə düşəndə “Yar!”.

Haqsızlıq qarşısında isə, üzünü Kainata tutub, “O”- bilər deyər, İnsan!

02.07.2015

“49 - dur, yaşım...”

İmadəddin Nəsimi dedi ki, “49 - dur yaşım, bilinməz neçədir yaşım!” (bir mə'nada isə, “hesabla gör neçədir yaşım?”).

Yəni ki, “49” - elə bir ədədlər ardıcılığıdır ki, o ədədlərin ardıcılığı sistemində, “ehtimal nəzəriyyəsi” - işləmir,

“təsadüf”-də, o ədədlər hesabatında, acizdir!

O, “49 - luq” arasında, “düşünülsə ki, rəqəmləri, ədədləri quraram, hesablayaram taparam”- da, yanlışdır!

O, “49”-ədədlər ardıcılığı, Kainat hesabatıdır ki, o ədədlərin bir vahidini və vahidlərini Ədədi Silsilə Sisteminə, sığdırır!

Şahmat taxtasının 64-xanəsi, o “49”- luq ədədlər ardıcılığı içərisində, zəifdir! İ. Nəsimi dediyi, “49”-uz ədədi silsilə, ancaq Kainat hesabatıdır və o, Kainat Sahibinin Özünə, mə'lumdur!

Yəni ki, o ədədi silsilə rəqəmləri arasından, “özümə, istədiyim qədərində ömür günləri, illəri hesablayıb, illər sayını əvvəlcədən bilərəm, düşüncəsi”- çox müşkül, mümkünsüz bir məsələdir, deyibdir!

Yəni ki, bir mə'nada da, “O” Ayırar, “O”, Bilər, çünki “O, Sahubi Mütləq” ömür günümü tə'yin edər”- ki, Yer aləmində, yaşayacağım günlərin sayının neçə, nə qədər olacağını, hər birimizin, əvvəlcədən hesablamağımız, mümkünsüzdür.

Qeyd:

Sport loto, Lotoreyalar, Lotoreyalar oyunu, “cek pot”-lar, qumar oynanılarkən istifadə edilən, Ruletkada da, həmin 49 - ədədi Silsilə Sistemi arasında, işlək olduğundan, tiraj

vaxtı və ondan əvvəl də, hansı rəqəmlərin, “nəticə kimi”- “uduş”, rəqəmləri kimi, ortaya çıxacağını, əvvəlcədən hesablamaq, mümkünsüzdür.

04.07.2015

Tən-dir, Tamdır, Bütövdür, dəyişməzdir...

Dünya Tufanından, sonrakı mərhələlərdə, tufandan xilas olmuş o insanlar, Ur ərazisində, Azərbaycan ərazisində, Ağrı dağ, Gəmi Qaya ətrafında, bir daha, yenidən, yaşayış yerlərini, bərpa etməyə, başladılar!

Yer üzünə, Həyat davam etməyə, Su tədricən çəkildikcə, Ərazi bərpa edilməyə, başlandı!

Tufandan, xilas olmuş, Hz. Nuh Babamızla, onunla sağ qalmış, o, dövr insanlar, bir yerə topladı, sağ qalan, əhali isə, çox idi!

Belə bir, qərar qəbul etdi, Hz. Nuh ki, Tufana qədər, Haça dağ, Gəmi Qaya, dağlıq ərazidə, yüksəkliklərdə, Mağaralarda, yığılıb saxlanılan, qorunan, azuqə ehtiyatı, dənli bitkilərin toxumları, o, mağaralardan axtarılsın, bir yerə toplanılsın!

O, Dövr insalar, həmişə, hər tədarük dövründən, sonra, mağaralarda, bütün Əhalinin qidalanması və Yaz mövsümündə, əkin işlərinin aparılması üçün, müxtəlif qida, dənli bitkilərin toxumları, qorunub, saxlanılırdı!

O, mağaraları, belə mağaraları, o, Dövr insanlar, əziz, müqəddəs, xilaskarlıq kimi, qəbul edirdilər!

Bu səbəbdən, ətrafda olan, Mağaralar, xilaskar, xilas edən kimi, xarakterizə olunardı!

O, Mağaralardan, xeyli dənli bitki toxumları, tapıldı.

Həyat daha da, şirin oldu!

Bərpa edilməyə başlayan, yaşayış sahələri ilə yanaşı, çörək hazırlamaq üçün, Təndirlər də, bərpa edilirdi!

Təndir - həndəsi quruluş, formalı olmaqla yanaşı, eyni vaxtda, Mə'na Quruluşu idi!

O, Təndirlər, Günəş formalı, dairəvi, Günəşə bənzər olub, Işıq, İsti, simvolikasl olmaqla yanaşı, “sabit isti yayan”, anlayışını, daşıyırdı!

Təndir divarlarının, düzəldilməsində, mütləq olaraq, Gil tərkibli, torpaqdan, istifadə edilirdi!

Simvolik olaraq, Keçi tükündən, (qa - zil), az muqdarka, yoğrulan o, palçığa, əlavə edilirdi.

Bu, Keçi tükü, Keçi Qəzili, (simvolik olaraq, bir miqdar), Yerdə Həyatın, Qoç Bürcündən, başlaması ilə, Işıq, isti, mə'nası, daşıyırdı!

Təndir üçün, yoğurulan palçığa, mütləq (nisbət hesabı ilə), Duz dağından gətirilən, Duz miqdarı, əlavə edilirdi!

Duz, imumi halda, Temperatur hədlərini, bərabər böldüyündən, təndir üçün hazırlanan Gil palçığı, Təndir daxilində, Temperatur həddinin, bərabər bölünməsi, mə'nasını, daşıyırdı!

Təndirdə, (dairəvi) yapılacaq Lavaş, səhər vaxtı başlanırdı!

Lavaş yapılma vaxtı, Günəş - Şərqlə, Cənub, nöqtəsi arasında, tən bölən nöqtəsində, (indiki saat vaxtı ilə, saat 11-də, Günəşin, dayandığı yer), başlanırdı.

Təndirə, lavaş yapan, xanımın üzü, Günəşə doğru, Günəş səmtinə tərəf, olardı!

Əgər lavaş yapma vaxtı, müddəti, (Xəmir kütləsindən asılı olaraq), uzansa idi, artsa idi, Günəş Zenit nöqtəsinə, çatanda, lavaş yapan xanım, təndir dairəsi ətrafında yerini dəyişub, üzünü, Zenit nöqtəsi, Günəş səmtinə tərəf, tutardı!

Mə'na, o, idi ki, şərti olaraq, Təndir dairəsi ilə, Günəş dairəsi, həmin ərəfədə, onların ikisi, arasında Işıq, İsti gücü, tən "bölən", olsun!

Çörək, müqəddəs sayılırdı ona görə ki, Işıq və İsti ilə, hasilə gələr!

Bir, mə'nası da, o idi ki, onun tərkibində istifadə edilən, Duz miqdarı, İstiliyin, temperatur həddinin, bərabər, sabitliyini, böləndir!

Çünki, Çörək, heç vaxt, temperatur daşıma həddini, sabitliyini dəyişməz!

Yə'ni ki, Qış mövsümündə, Qış vaxtı, onunla qidalananda, bədən, vicud, soyumaz, üşüməz!

Yay vaxtı, Yay ərəfəsində isə, vicudda istilik həddini, artırmaz!

O, Sabit olar, o, bərabərliyi, təndir kimi, bərabərliyə bölər!

06.07.2015

Əbədi həyat, "ölümsüzlük", alması!

Azərbaycan Ərazisində yaşayan, çox Qədim dövrün insanları, oturaq həyatları ilə, onları əhatə edən Aləmə, bir bağlılıqda, bir qayğı ilə, təşəkkürlə yanaşırdılar!

Bunlara isə, səbəblər var idi!

Ağac, kollardan, meyvə ağaclarından dərilən, meyvələrin də, çox mühüm bir hadisə kimi, hesab olunurdu!

Səhər-səhər meyvə yığmaq, o, ağaca, Səhər Günəşinin, düşdüyü səmtdən (ağacın Şərq səmtindən) dərilən meyvələr, əsasən, "vücudun sağlam olması", anlamı daşıyırdı. Günəşin Günorta, Zenitdə olan vaxtı, o, ərəfədə, (günorta vaxtı), dərilən istifadə olunan meyvə, "Bilmək, bilgilərə qovuşmaq", (elm), anlamı daşıyırdı! Qürub vaxtı, Günəşin qürub ərəfəsində, ağacın, Qərb səmtindən, dərilən meyvələr,

“əhfal - ruhiyənin”, yüksək olması ilə, axşamı, Gecəni, rahat keçirmək, rahat yatmaq, rahatçılıqlar gətirər, anlamı daşıyırdı!

Ağacın, Gün düşməyən, (Şimal səmtdən), yığılan meyvələr isə, “zəka artıran, namə'lum, gizliləri anlamaq, örtülü olan halları açmaq, onlara qovuşmaq, yüksəklərə çatmaq”, mə'nalarının daşdıqlarını bilirdilər!

Bir çox İnsanlar, dərilmə, yığılan, Meyvələrin - Ağac və ya, Kolun, hansı səmtdən, Günün hansı ərəfəsində, dərildiyini meyvənin dadı ilə, rəngi ilə, böyük-küçikliyi ilə tə'yin edə bilirdilər!

Dağlıq ərəzidən, yığılan meyvə ilə, Aran meyvəsinin fərqi, meyvənin rəngindən, tə'yin edərdilər!

Qış üçün, qurudulacaq meyvələri, ağacın ancaq, Cənub səmtindən dərilmə meyvələrdən istifadə etməklə, onları, kölgədə, qurudardılar!

Babalarımız, Azərbaycan ərəzində, qida xatirinə, qidalanmadılar!
O qidaların, mə'naları ilə də, “qidalandılar!”.

Günəşə görə, Günəşin səmtinə görə, gün ərzini, mərhələlərə bölmüşdülər: Səhər Günəşi, günorta Günəşi, Qürub Günəşi, Gecə, vaxtı!

Keçən, Əsrlər ərzində, bir çox halları, bir çox şərtləri, unuda-unuda, unutturula-unutturula, “yeniliyə” - can atmış, keçmiş hallara, biganəliyimiz, unutkanlığımız, bir çox halları, unutturdu bildi, bizə!

Rəvayətlərdə, Nağıllarda, Əsərlərdə, “dirilik Suyu”, “əbədi həyat Alması”- adlı, bilgilər, mövcuddur.

Nağıl janrında, Məlik Məmməd, “Qaranlıq Dünyadan, Divin qoruduğu, Alma ağacından, almanı gətirib, Şahın qızına, iylilətdi, o, Qız yuxudan oyandı”, kimi, nağıllarımız, mövcuddur!

Belə bir deyim də, mövcud idi ki, “kim, əbədi Dirilik almasını, dadsa, o, əbədi ölümsüzlüyə, yüksələcək!”.

Bu Ağaca, xalq arasında, Bilgi ağacı, “Cənnət alması”, da, deyilir!

Bu Alma ağacı, başqa alma ağaclarından, boyuna, görkəminə görə, fərqləndiyindən, O Ağacın meyvələri, Işıqlı, sanki, işıq saçan kimi, göründüyünə görə, o, Ağaca, belə ad, “Cənnət alması”, adı, veriblər!

06.07.2015

Ərazi məzarlıqları...

Başqa yerə, başqa bir Vilayətə, getməli olsan, oradakı insanların biri-birinə münasibətini bilmək istəsən, o şəhərin, o ölkənin bazarına yox, məzarlığına get, məzarlığına bax!

Dirilərin, biri-birinə olan münasibəti o ölkənin, məzarlığından da, görünər. O məzarlar, qarışıq haldadırsa, o şəhərin, o ölkənin diriləri arasındakı, münasibətlər də, qarışıqdır, dirilərin biri-birinə münasibətləri də, e'tinasızlıqladır, biri-birinə diqqətsizlikdədir.

O Ölkənin, o şəhərin məzarlıqları bir cərgəlidirsə, ardıcılıdırsa, deməli, o şəhərin, o Ölkənin, insanları biri-birinə mehribandır, diqqətli, qaygılıdır, biri-birinə sevimlidir.

Güzgü fərdi göstərir, məzarlıq xalqı göstərir, yaddaş tarixi göstərir, tarix xalqı göstərir.

10.07.2015

Yer üzündə, məzarlar, məzarlıqlar...

Çox qəribədir, çox düşündürücüdür!

Statistika mə'lumatına görə, Yer üzündə, Yeddi milyard, əhali var!

Bəs quşlar, balıqlar və başqa canlıların sayı, haqda mə'lumatlar var?

Mən bilən belə bir dəqiq statistik, hesabat yoxdur.

Amma, diqqətlə düşünüldükdə, bu ərəfədə, əgər Yer üzündə, Yeddi milyard əhali varsa, deməli - gələcəyə, Yer üzündə, Yeddi milyard, məzar olacaqdır, məzar, var...

İlk, Yer üzü İnsanından, bu Dövrə qədər, nə qədər, İnsan gəldi, Yer üzünə?

Nə qədər, İnsan qayıtdı, Yer üzündən?

Arxeoloji qazıntılar, müxtəlif ərazilərdə, min illərdir ki, aparılır.

Bu, Arxeoloji qazıntılardan, əşyalar, şəhər ərazisi, aşkar olunur.

Amma, o ərazidə, yaşamış olan o əhəlinin məzarlıqları, aşkar olunmur.

Halbu ki, əgər yaşayış sahəsi, şəhər qalıqları varsa, deməli o ərazidə, əhali də, mövcud olub!

Əgər düşünsək ki, Yer üzünün, yarı hissəsi Su hövzələri, yarı hissəsi, Quru sahə, olmuş olsa da, belə, Yer kürəsinin özünü, miqyaslara bölsək, hər məzar sahəsinə, şərti olaraq, bir metrədən olan, məzar sahə ayrılısa, onda, Yer üzü, ancaq Məzarlıqlardan ibarət olmalı, başqa, yeni məzarlıqların qazılmasına, heç, yer də, qalmamalı idi?

Onda, Yer üzü, ancaq məzarlıqlardan ibarət olmalı idi, ayaq qoymağa, yer də, çatmamalı idi.

Deməli, nə yeni Şəhər salmağa, nə müxtəlif istehsalatlara, nə əkinə, nə becərməyə, Yer qalmamalı idi!

Bəlkə də, hansısa bir Tarixi mərhələdə, o məzarlıqlar, Kainatlara yüksələr qalxarlar... Kum bilir...

Əgər, deyən olmasa idi, onda, Yer üzü, ancaq məzar və məzarlıqlardan, ibarət olardı...

10.07.2015

Yer üzündə, Fəlsəfə...

“Fəlsəfə” - ilk insanın, nəzakətli düşüncə və davranışının nəticəsində, meydana çıxdı.

Fəlsəfə - nəzakətli düşüncənin və nəzakətin özündə, cəm olub! Budur Fəlsəfə!

Fəlsəfə, fəlsəfi düşüncələr, Mə'nanın, Məntiqin, Mahiyyətini, özündə cəm edir! Fəlsəfə - fəlsəfi düşüncələr, Yer üzünün, cəhətləri ilə, Şərq, Qərb, Cənub, Şimal səmtlər ilə, tərəfləri ilə, bağlılıqda deyil!

10.07.2015

Sabahın xeyir, Günəş...

Sabahın xeyir Günəş!

Bizim üçün, Sabahsan, amma özün həmişə Varsan!

Sən bir Işıq, Qovduğunsa, qaranlıqdır.

Qaranlıq, Işıqdan qaçar, Işıq isə, Işıq saçar!

Sabahımız xeyir Günəş!

11.07.2015

Düşüncələr...

Düşüncə olmasa, Söz, olmur, Söz olmasa, sözdən Düşüncə, olmur.

Sözün ilki düşüncə, sözün özü düşüncə!

Kainatın, ilki düşüncə, düşüncə ilə, düşüncə, düşüncəni də, yaradar, yenə də, düşüncə!

Nə tapılsa, düşüncədən, tapılar, nə icad olunsa, düşüncədən, icad olunar!

Nə kəşf edilsə, Düşüncədən, kəşf edilər!

11.07.2015

Yuxuda, Yuxu...

“Anesteziya”, (xalq arasında “Narkoz”, o cərrahiyyə əməliyyatı zamanı xəstəni, pasienti, müvəqqəti yuxlatmaq üçündür), nədir?

O, halda vücudu, öz vücudundan, ayıran nədir?

O, müvəqqəti olan, bir yuxudur!

Canı-candan, vücudu-vücuddan, Vücudu Ağrıdan, ayıran, Ağrını vücuddan, ayıran, Yuxudur!

O, yuxu müddətində, Baş yatmaz, Baş, mürgüləməz.

O, baş, (kəllə) bir mütləq olub, Kainatlara yüksələr, “O, Mütləqə, Əbədiyyətin Mütləqinə” - yaxın olar!

O, Mütləqə, (absolyut) “yaxın” ki, orada, qorxu yox, təlatüm yox, ağrı yox, acam yox, suzam yox, üşüyürəm yox, istidir yox, vahimə yox, ümitsizlik yox, inamsızlıq yox! Canı-candan, Vücudu-vücuddan, ayıran, Kainata, O, Mütləqə yaxın edən, “Yuxudur”. İlkimiz ora, Sonumuz da, oradır!

Yuxu ilə, qalxarıq, ora!

Kainata qalxar, Yuxu ilə, qovuşarıq, onda, ora!

Yuxudan, o, “anesteziyadan”, bizi, ayıldarlar!

Çünki, özümüz də, oyanmaq istəyərik, oyanarıq, onda!

Qayıdarıq, yenərik, qovuşarıq yenə də, Yerə, Yer Aləminə, Bura!

11.07.2015

Sözlə, Cümlə...

Mülahizələr, olmasa idi, Cümlələr, qurulmayacaqdı!

Hecalar, olmasa idi, Sözlər, deyilməyəcəkdi!

11.07.2015

Çörəklə, Söz...

Xalq arasında deyirlər ki, “çörəyi ver çörəkçiyə, birini də, artıq” bəli, belə bir deyim var!

Amma, bir də deyilsə idi ki, “kitabı ver kitab oxuyana, birini də, artıq” - o, deyim də, yaxşı ola bilərdi! (Əgər o kitabı da, oxuyanı olsa idi).

Çünki, Kitablə - Söz, Kitabda - Söz, o, sözlər, o, hecalar da, mə'nanın, məntiqin, “çörəyidir” - ki, heç ondan da, onun, mə'nasından, məntiqindən, heç onun, mahiyyətindən də, doymaq olmur!

Əgər Yer üzündə, bütün Bəşəriyyət, Çörəksiz ola bilməzsə, onda, Yer üzünün özü də, Sözsüz, Hecasız, Cümləsiz, Səssiz, Dadsız, Rəngsiz, İyisiz, Rayihəsiz və heç, Məntiqsiz də, ola bilməz!

Nəfəs, söz, heca, dad, rəng, səs, hava, su, Yer üzünün, “Çörəyidir ki”, heç ondan da, doymaq olmaz!

Çörəklə, Söz!

Sözlə, Çörək!

Hecadan, Söz!

Sözlərdən, Cümlə!

Cümlələrdən, Düşüncə!

Heç, onlardan da, “doymaq”, olmadı!

Heç onlardan da, “doyan”, olmayacaqdır!

11.07.2015

Gözə, Göz gərək...

Gözə, göz gərəkdir, görməyə, göz gərəkdir.

Göz, gözü göstərir, görməyə, göz gərəkdir.

Vücut, özünü gözlə görür, görməyə, göz gərək.

Yada - yaddaş gərək, yaddaşa, bilmək gərək!

Bu Aləm, göz önündədir, görməyə, göz gərək!

Öyrənməyə, vaxt gərək, düşünməyə, müddət gərək!

Hər varlıq özünü bəyan edər, göstərir,

Var olduğu üçün, özünü bəyan edər, göstərir!

Hər varlığı da, görməyə, gözə - göz, gərək!

12.07.2015

Sevdasındaıq...

Nədir Sevdə, necədir, Sevdə ki, Aləmlərin, sevdasındaıq?

Sevdadan gəlmişik, sevdə axtarıyıq, hər iki Aləmin, sevdası arasında, dayanmışıq!

O, Aləm sevdə, Bu Aləm, sevdə!

İki Aləmin, sevdası arasında, dayanmışıq.

Nədir həsrət, nəyədir həsrət? Hər iki, Aləm İşığının, həsrətindəıq!

O, Sevda, bu Sevda, Aləm Sevda!

Hər iki, Aləmin Sevdasında, Aləmlərin, Sevdasını axtarıq...

12.07.2015

Günlə, Gün...

Günə - gün gərək, istəklərimizə, Gün gərək!

Gün, Günlə başlar, istəklərimizə, İşıq gərək!

İstəklərimiz İşıqla başlanmasa, Qaranlıqlar içərisində, istəklərimiz, batar!

12.07.2015

Yalanla, həqiqət

Yalanla, Həqiqətin, fərqi nədir?

Həqiqət - həqiqət olduğu üçün, çox ağırdır!

Yalan isə, uydurulmuş olduğundan, yüngüldür, “çəkisiz olduğundan”- o, hər tərəfə, əyləndir!

Həqiqət, öz Məqamını gözləməyi bacarandır!

Yalan isə, gizlənməyi, istəyən, aradan, həmişə uzaqlaşmağa çalışan, qaçandır!

12.07.2015

Dialektika...

Dialektika - nə sənin, nə mənim, nə sizin - nə bizim, fikirlər, hamımızındır.

Görünən - görünməyən, Bilinən - bilinməyən, bu Dialektikanın, başlanğıcıdır, özüdür,

Dialektika - o, bölməz, amma fikirləri, böldürər, bir məxrəc qədərində, nizama, gətirər.

Dialektika - bilirəm yox, bilmək, istəyirəmdir

12.07.2015

Bu aləm.

Elm, dilçilik, təbiət və ardıcıl fiziki hallar, Kainat nizamında olmasa idi, insan bu

mə'fumları bu qədər dəqiqliklə və ardıcıl dəyişməyən, yubanmayan, bərabər

temperatur hədlərini və halları, yaratmaq gücünə malik ola bilərdimi?

Bu mütləq olan halları, insan “öz gücündə”- dəyişmək iddiasındadır, fikrindədir?

Qəribədir...

13.07.2015

Yaranacaq canlı

İnsan yaradılmadan əvvəl onun göndəriləcəyi ərazi tə'yinlənər, hansı ailəyə gələcəyi gız və ya oğlan, əkiz olacaqları, ata-ana vasitəçiliyi ilə, Kainatdan, tə'yinlənər. Hər bir, yaranacaq insan, o, “əraziyə”- tə'yinlənər, o, ərazidən, “dünyaya gələr” ki, hər bir insan, ərazisinin Adı ilə, ərazi adı daşıyar və “vətən-daşı”, olar. Ərazi ilə, ərazi arasındakı insanların, biri-birindən fərqliliyi, onların, görkəmdə, xasiyyətdə, davranışda (əraziləri - ərazilərdən, sərhədd xətti ayırar), milliyətlərin də, bir - biri arasında, eyni olmadıqlarından da, mə'lum olar.

13.07.2015

Sevda aləmindənlik...

Aləmin, Aləmlərin, biri-birinə, Sevdası - var!

Aləmin, Aləmlərin, sevdasının, arasındayıq!

Aləmin, Aləmlərin, sevdası arasında, olmasa idik, Aləmin, Aləmlərin, arasında özümüzü, lazımsız, artıq, yad, bilərdik!

Aləmin, Aləmlərin, Sevdası ilə gəlmişik ki, hər İki Aləmi, Sevdamızda, bilərik!

14.07.2015

Birə, birdən...

Bütün Aləmlər yarandı, “O”, Birdən, “birə-birdən”.

Yer aləminə, yenib gələrək, “O”, Birdən, “birə-birdən”.

Yer aləmindən, axtarıq, “O”, Biri, bir də, “birə-birdən”.

Yer aləmindən, ayrılarq, “O”, Birə, “birə-birdən!”

(Bir anda, Yer aləmindən ayrılaraq, o, Əbədiyyət aləminə, birə-birdən).

14.07.2015

Günəş ətrafı planetlər

İlk yer üzünü insanı, bütün həyat fəaliyyətini, Günəş hərəkətinə və ardıcıl hərəkət trayektoriyalarına mütənasib qururdu.

Dünya tufanından Azərbaycan ərazisində xilas olmuş insanlar bir daha, Günəşə onun hərəkətlərinə, bürclər ardıcılığına uyğun həyat fəaliyyətini qururdular. Onlara 11-bürç ardıcılığı yə'ni, Günəşdə gedən 11-tsikil dəyişikliklərinə uyğun (təqvimlərə ehtiyac yox idi) həyat şərtlərini qururdular.

Qoç, Buğa, Tərəzi, Əkizlər, Su tökən bürcləri, Qız qalası sirrinə, elminə vaqif olmaq üçün, simvollaşdırılaraq, ardıcılığı pozulmasın deyə, açarlardır ki, ərəfələr dəqiq bildirsilər.

Bunlar aparıcı Kainat elmi olmaqla yanaşı, dəqiq Azərbaycanın o Bürclər ərəfəsinə istinadən, coğrafi ərazisini bildirsin.

Müxtəlif bürc adlarının başlanğıc adlığı simvol işarələrlə, güzgü effektlərində, gizlədiliblər.

Amma yer üzünə gələn Hz. Zərdüşt Kainat Elmini gətirməklə, olan bürclər istinadlarına bir balaca dəqiqlik gətirdi.

Azərbaycan ərazisindən, Astronomiya, Riyaziyyat, Həndəsə, Fizika, Fəlsəfə kimi elmlər sür'ətlə, yayılmağa, mənimsənilməyə başladı.

Bu səbəbdən Hindistandan, Uzaq şərqdən, Avropadan Azərbaycan ərazisindən o elmləri öyrənməyə böyük axın baş verdi.

Zərdüşt tə'liminə görə Günəş ətrafında 9-planetin hərəkətdə olduğunu və onların ardıcıl Astronomik vaxt vahidlərini və astronomik Bucaqları mə'lum oldu. Bu səbəbdən Azərbaycan ərazisində müxtəlif yerlərdə indiki "Qız qalası"-adlandırdığımız Rəsədxanalar inşa edilməyə başladı.

Amma günəş ətrafında planetlərin hərəkəti modeli indiki "Qız qalası"nın yuxarıda açıq sahədə (o sahəyə mərkəzdən daxil olmaqla, o çox çətin arxutektura elementi sayılmaqla "Günəşi"- simvolizə edirdi) Günəş mərkəzdə olmaqla 9-planet onun ətrafında hərəkətdədirlər.

O, 9-planetin hərəkət trayektoriyalarını və qəqiq vaxtlarını, qala daxilində 4-mərtəbəyə bölməklə və hər mərtəbədə müxtəlif bucaqlarda "pəncərə Işıq, işarə"-etməklə Günəşə mütənasib olan, müəyyən gün ərzi vaxtında, hansı planetin adlığı ilə özlüyünü tə'yinləşdirmək mümkün idi.

Müxtəlif hərbi yürüşlər vaxtı Azərbaycan ərazisində həmin "Qız qalası" - quruluşunda olan rəsədxanalar bilərəkdən yerlə yeksan edilirdi.

Neptun, Pluton çox sonralar N.Tusi dövründə Günəş sistemi ətrafına daxil edildi. Çünki o planetlər biləvasitə Günəş ətrafında, Andromeda spiral vari, hərəkətinə daxil olmayan bir sistem kimi qəbul edilib.

Yer planetindən başqa, Günəş ətrafında olan planetlər "passiv"-planetlərdir o səbəbdən ki, nüvə passiv olduğundan ilkin su komponenti yoxdur, planet səthinə su, qalxmır.

Günəş ətrafında birinci planet Merkiridir, əgər ki, Günəş istisi əsas olsa idi, o Merkuri planeti həddindən artıq dərəcədə, qızmalı, yanmalı idi.

Astronomlar, astrofiziklər o planet səthinin sabit temperaturda olduğunu bilirlər. Nəticə ondan ibarətdir ki, Günəşdən ayrılan "Şüa-zərrə"- onu əhatə edən planetlərin

“Qövs işıq sınması”- baş verir ki, tək bizim planetdə sərhə temperatur həddi 40-60 dərəcə istilik həddini aşmır.

Əgər ki, Günəşdən yüksək dərəcəli temperatur həddi ayrılmalı olsa idi, yer üzündə bütün su hövzələri buxarlanardı, buxarlanmalı idi.

Pluton planetində heç bir həyat prosesi getmədiyindən, orada qarışıqlıqlar baş verə bilməz.

İndiki halda Günəş ətrafında 12-planet hərəkətdə olduğu astronomlar, astrofiziklər tərəfindən qəbul edilib.

15.07.2015

Doqquzluq sistemi

Qəribə bir hal da, ondadır ki, Hz. Zərduş Azərbaycan ərazisinə, Astronomiya, Həndəsə, Riyaziyyat, Fizika, Fəlsəfə və bir çox, elmləri insanlara bəxş etdi. Hz. Zərdüş tə'limi, doqquzluq sistemini, doqquz planet ardıcılıq sistemini, Riyazi Vurma Cədvəlini “1”, İlk başlanğıc, və bütün riyazi ədədlər sisteminin doqquz yekununda cəm olunduğu, ardıcılığını bizlərə bəxş etdi.

O “doqquzluq sistemi”- aparıcı və dəqiq ardıcılşdırma sistemi olduğundan, o vurma cədvəlinə bir dəyişiklik, yenilik gətirməyə, heç vaxt imkan vermir.

Min illərlə, Hz. Zərdüşdün, Azərbaycan ərasidindən gətirdiyi “Vurma Cədvəli”- o vurma cədvəlini, sistem ardıcılığını riyaziyyatçılar tərəfindən, dəyişmək cəhdləri, həmişə uğursuzluqla nəticələnib. O vurma cədvəlinin, hər bölməsi ayrı-ayrılıqda bir Kainat səmtini, onun (Kainatın), ardıcılıqda necə varlıqları dəqiqliklə nizamlama metodikasıdır!

İ. Nəsimi, Zərdüş məktəbinin tə'limlərindən, riyazi ədədlər ardıcılığını o qədər səlist mənimsəmişdi ki, qəzəllərində yerləşdirdiyi riyazi ardıcılıq, bu gün də diqqəti cəlb edir.

Sanki İ. Nəsimi, çox böyük Riyaziyyatçı alimdir, Astronomdur, Fizikdir!

15.07.2015

Elmlərin yer üzündə məhfi

Hz. Zərdüş yer üzünə Işıq elmi, astronomiya, riyaziyyat, fizika, fəlsəfə gətirmişdi. Amma bütün başlanğıclar, Kainatdan, O, Mütləqdən Tərəndiyini, bütün başlanğıclar Işıqdan Başlar - bir tə'lim kimi, deyib bildi.

Azərbaycan ərazisinə, müxtəlif yerlərdən, səmtlərdən gəlib Elmlə maraqlanan insanlar, öz ərazilərinə qayıdıb, o, mənimsədikləri Elmləri insanlar arasında deyiblər ki, Zərdüş elm Tə'limləri min illiklərlə yer üzünü bəhrələndirib.

Amma “atəş pərəstlik”-adı ilə, Işıq anlayışını, bütün olan, elmləri yer üzündən məhv etməyə başlandı.

Əgər ki, Onun yer üzünə gətirdiyi, Din olmuş olsa idi, onu məhv etməyin bir mə'nası olardımı?

Din, dini məhv etməz.

Elmləri İnkvizisiya, müxtəlif adlarla, bəhanələrlə və onun davamı olaraq, Azərbaycan ərazisinə, müxtəlif hərbi yürüş və qoşunlarla, elm deyənləri yer üzündə məhv etdilər. Elm mə'bədlərini, elmi Mənbələri, tə'limləri məhv edə bildilər.

Yer üzünə Işıq yox, daha qaranlıqlar istədilər.

15.07.2015

Günəş ətrafı planetlər

Hə. Zərdüşt yer üzünə Işıq elmi, astronomiya, riyaziyyat, fizika, fəlsəfə gətirmişdi. Amma bütün başlanğıclar, Kainatdan, O, Mütləqdən Törənditini bir tə'lim kimi, deyə bildi.

Azərbaycan ərazisinə müxtəlif səmtlərdən gəlib elmlə maraqlanan insanlar, öz ərazilərinə qayıdıb, o, mənimsədikləri elmləri insanlar arasında deyiblər ki, Zərdüşt elm tə'limləri min illiklərlə yer üzünü bəhrələndirib.

Amma “atəş pərəstlik”-adı ilə, Işıq anlayışını, bütün elmləri yer üzündən məhv etməyə başlandı.

Əgər ki, onun yer üzünə gətirdiyi din olmuş olsa idi, onu məhv etmətin mə'nası olardımı?

Elmləri İnkvizisiya, müxtəlif adlarla, bəhanələrlə müxtəlif hərbi yürüş və qoşunlarla, elm deyənləri yer üzündə məhv etdilər, elm mə'bədlərini, elm tə'limlərini məhv edə bildilər.

Yer üzünə Işıq yox, daha Qaranlıqlar istədilər.

İlk yer üzünü insanı, bütün həyat fəaliyyətini, Günəş hərəkətinə və ardıcıl hərəkət trayektoriyalarına mütənasib qururdu.

Dünya tufanından Azərbaycan ərazisində xilas olmuş insanlar bir daha, Günəşə onun hərəkətlərinə, bürclər ardıcılığına uyğun həyat fəaliyyətini qururdular. Onlara 11-bürə ardıcılığı yə'ni, Günəşdə gedən 11-tsikil dəyişikliklərinə uyğun (təqvimlərə ehtiyac yox idi) həyat şərtlərini qururdular.

Qoç, Buğa, Tərəzi, Əkizlər, Su tökən bürcləri, Qız qalası sirrinə, elminə vəqif olmaq üçün, simvollaşdırılaraq, ardıcılığı pozulmasın deyə, açarlardır ki, ərəfələri dəqiq bildirsinlər.

Bunlar aparıcı Kainat elmi olmaqla yanaşı, dəqiq Azərbaycanın o Bürclər ərəfəsinə istinadən, coğrafi ərazisini bildirsin.

Müxtəlif bürc adlarının başlanğıc adlığı simvol işarələrlə, güzgü effektlərində, gizlədiliblər.

Amma yer üzünə gələn Hz. Zərdüşt Kainat Elmini gətirməklə, olan bürclər istinadlarına bir balaca dəqiqlik gətirdi.

Azərbaycan ərazisindən, Astronomiya, Riyaziyyat, Həndəsə, Fizika, Fəlsəfə kimi elmlər sür'ətlə, yayılmağa, mənimsənilməyə başladı.

Bu səbəbdən Hindistandan, Uzaq şərqdən, Avropadan Azərbaycan ərazisində o elmləri öyrənməyə böyük axın baş verdi.

Zərdüşt tə'liminə görə Günış ətrafında 9-planetin hərəkdə olduğunu və onların ardıcıl Astronomik vaxt vahidlərini və astronomik Bucaqları mə'lum oldu. Bu səbəbdən Azərbaycan ərazisində müxtəlif yerlərdə indiki "Qız qalası"- adlandırdığımız Rəsətxanalar inşa edilməyə başladı.

Amma günəş ətrafında planetlərin hərəkəti modeli indiki "Qız qalası"nın yuxarıda açıq sahədə (o sahəyə mərkəzdən daxil olmaqla, o çox çətin arxutektura elementi sayılmaqla "Günəşi"- simvolizə edirdi) Günəş mərkəzdə olmaqla 9-planet onun ətrafında hərəkətdədirlər.

O, 9-planetin hərəkət trayektoriyalarını və qəqiq vaxtlarını, qala daxilində 4-mərtəbəyə bölməklə və hər mirtəbədə müxtəlif bucaqlarda "pəncərə Işıq, işarə"- etməklə Günışə mütənasib olan, müəyyən gün ərzi vaxtında, hansı planetin adlığı ilə özlüyünü tə'yinləşdirmək mümkün idi.

Müxtəlif hərbi yürüşlər vaxtı Azərbaycan ərazisində həmin "qız qalası" -quruluşunda olan rəsədxanalar bilərəkdən yerlə yeksan edilirdi.

Neptun, Pluton çox sonralar H.Tusi dövründə Günəş sistemi ətrafına daxil edildi. Çünki o planetlər biləvasitə Günış ətrafında, Andromeda spiral vari, hərəkətinə daxil olmayan bir sistem kimi qəbul edilib.

Yer planetindən başqa, Günəş ətrafında olan planetlər "passiv"-planetlərdir o səbəbdən ki, nüvə passiv olduğundan ilkin su komponenti yoxdur, planet səthinə su, qalxmır.

Günəş ətrafında birinci planet Merkiridir, əgər ki, Günəş istisi əsas olsa idi, o Merkuri planeti həddindən artıq dərəcədə, qızmalı, yanmalı idi.

Astronomlar, astrofiziklər o planet səthinin sabit temperaturda olduğunu bilirlər. Nəticə ondan ibarətdir ki, Günəşdən ayrılan "Şüa-zərrə"- onu əhatə edən planetlərin "Qövs işıq sınması"- baş verir ki, tək bizim planetdə sərhə temperatur hıddı 40-60, dərəcə istilik həddini aşmır.

Əgər ki, Günəşdən yüksək dərəcəli temperatur həddi ayrılmalı olsa idi, yer üzündə bütün su hövzələri buxarlanardl, buxarlanmalı idi.

Pluton olanetində heç bir həyat prosesini getmədiyindən, orada qarışıqlıqlar baş verə bilməz.

İndiki halda Günış ətrafında 12-planet hərəkətdə olduğu astronomlar, astrofiziklər tərəfindən qəbul edilib.

15.07.2015

Познание ...

Познавая многое, познаем что, не возможно познать все целое!

В познании все целое, это у Творца все Целое!

Достичь, познание все Целое, не вмещается в жизненный срок и разум человечества!

16.07.2015

Xətlər, sərhədlər...

Baxanda, müşahidə edəndə, görəndə, eşidəndə yox, bunları, düşünəndə qərībədir... Bu Aləmdə, hər bir canlının, yaşaması üçün yuvası, lağımı, “evi”, vardır!

Quşlar, bə'zi heyvanlar üçün, yuva, bə'zi heyvanlar üçün işə, ərazı vardır.

Timsah, Gərgədan, Fil, Zebra, Zürafə, Şir, Pələng, və s. onlar üçün, yuva yoxdur, onlar, yuva qurmaz, onların, özünə aid, ərazisi, vardır!

Hər bir yuva, hər bir ev, hər bir həyət, hər bir məhlə, ərazi, sayılmırmı, ərazi, deyilmi? Hər bir ev, hər bir yuva, hər bir, ərazinin kənarı, qurtaracaq xətti, onlar arasında, sərhəddi, deyilmi?

Kim gətirdi bu xətləri, bu sərhədləri, bu ölçüləri, bu miqyasları?

Axı, ilk insan, Yer üzündə, öz ərazisini, əziz bilirdi, xətti, sərhədli, olmadığını bilirdi!

Xətsiz, sərhədsiz, miqyassız, müqayisəsiz, Ərazilər arasını, bilirdi!

Arada olan, arada qalan, mehribançılığı, səmimiyyəti, ondan bilirdi!

Kim gətirdi bu xətləri, bu sərhədləri, bu mərhumiyyətləri, bu fərqləri, bu bölmələri?

Kainat, Sahibi Mütləqinin, Qarşısında, Ətrafında, hər bir, varlıq qarşısında, Xətti yox, Sərhəddi yox!

Kainat, “O” - nun Ərazisidir, Yaratdıqları arasında, Xətti yox, Sərhəddi yox, Fərqləri yox!

Bəs, bizim aramızda kim gətirdi, bu xətləri, bu sərhədləri, bu miqyasları!

Bə'zi heyvanat Aləmi, bə'zi quşlar, ərazilərini dəyişsələr də, ancaq Ərazilərini, dəyişərlər!

İnsanlarsa, biri-birinin ərazisinə, girməmək üçün, xətt çəkib, sərhədd çəkərlər!

Bununla da, bir - birindən, onda “qorundular”, onda bir-birindən, uzaq oldular!

Ərazidə, əvvəldən, azad olan quşlar da, heyvanat aləmi də, İnsan davranışını görüb də, bəlkə, bu “səbəbdən”, onlar da, dönüb, biri-biri arasına, ərazi, sərhədd xətti, çəkiblər?

Kim bilir...

İlki, xətsiz, sərhədsiz olan, Yer üzü, ilki, mehribanlıqda olan Yer üzü, Sonu, xətlərlə, sərhədlərlə, biri-biri arasında, olan, Yer üzü!

İnsanlar isə, bir - biri arasında, xətt çəkdilər, sərhəd çəkdilər!

İnsan və İnsanlıq, onda, biri-birindən uzaqlaşdırdılar!

Sənin, mənim, sizin, bizimə, onda, insanlar, biri-birindən, ehtiyatlandılar!

Beləliklə, Quşlar da, Heyvanat ba, Bitkilər də, bəlkə də, onda, İnsanlardan, ehtiyatlandılar!

Quşlar, öz yuvalarında qalmaz, Səhər, Sübh Günəşinin ilk şöləsini gözlər, səhərə sevinər, səhərlə, səs - səsə verərlər!

Heyvanlar, səhər Günəşini gözlər, Gecədən, çıxdıqlarına sevinərək, üzünü təbiətə tutar, quşlar pərvazlanır, Canlılar, hərəkət edər!

İnsan, Səhərin açılmasını gözlər, o, da, öz evindən çıxar, təbiətə, həyata, çıxar! Kimlər gətirdi, bu xətləri, bu sərhədləri, o, İnsanlar arasında, o, bəşəriyyət arasında, o, xətləri, bu fərqləri...

17.07.2015

Ətrafımız...

Ey insan, ey Bəşər, Düşüncələrimdə, diqqətli ol!

Sənin düşüncələrimdən, davranışlarından, öz ətrafa olan, münasibətlərindən, baxışlarından, yanaşmalarından, ya Səhrələşib - Səhra olar, Yer üzü, və yaxud da ki, Donar, Dondarar, sənin ətrafını, Yer üzü!

Bərabərliyi pozma, sən,

Nizami, qarışdırma, sən!

18.07.2015

Yer üzünün ilkin halı

Yer üzünü nə isti, nə soyuqdur (suptropik), təlatüm yox, qorxu yox, acam yox, suzam yox, əzab yox, ağrı yox, vahimə yox, ümitsizlik yox!

Yer üzünü, suyu, bitkiləri ilə rahatlıqları, sevincləri yaşadardı insanları!

İnsan düşüncə, davranışları ilə, narazılıqları ilə, zorakılıqları ilə, hakimlik iddiaları ilə, gətirdi Yer üzünü nə günə?

Yer üzünü: “Bağı Cənnət”-də, idiniz, Demədimi, Bildirmədimi bizə yer üzünün ilkin olan halını?

18.07.2015

Maraqlı, qəribədir.

Qəribə yox amma ki, belə ola bilər ki, (ehtimal), öz əməli ilə ölənin insanı həyat gücü tədricən tərk edir. Deməli temperatur həddi sabit ola bilər və ya qəfil gözlənilməyən hal, hadisə vaxtı ölüm.

Amma e'dama aparılan və ya e'dam qabağı insan öldürülməyini bildikdə, qorxudan qan çox sürətlə hərəkət edə bilər ki, ürək də, çox sürətlə döyünər. Çox sürətlə döyündüyündən yə'qin ki, qan həddindən artıq qıza, istinə bilər. Belə olan halda e'dam olunmuş insanın ilkin bədən temperatur həddi də, addı ölənin adamdan da, fərqli ola bilər.

Maraqlı hallardır.

18.07.2015

Bir - birimizə, “Müəllim”, deyə, müraciət edirik...

Yer üzündə, bütün xalqlara, ərazilərdə müraciətlərə, diqqətlə fikir verdikdə çox qəribə bir müraciət formaları, aydınlaşır!

Müxtəlif ərazilərdə, müxtəlif xalqlarda, müxtəlif müraciətlərdə, “Ser”, “Pan”, “Qospodin”, “Bəy”, “Ağa”, “Musye”, “Qraf”, “Baron” və müxtəlif titullu və bu kimin, müxtəlif, müraciət formaları, mövcuddur!

Yer üzündə, müraciətlərə diqqətlə yanaşdıqda, bir Azərbaycan ərazisində insanların biri-birinə müraciətlərində, bir-biri arasında, xitabda, “Müəllim”-deyə müraciət olunur!

Kişilərə, “Müəllim” deyə, qadınlara “Xanım”- deyə müraciət olunub.

Qəribədir, bu hallar, Həkimə də, “müəllim”, Mollaya da, “müəllim”, Sürücüyə də, “müəllim”, Satıcıya da, “müəllim”, Həkimə də, “müəllim”, Polisə də, “müəllim”, Çilingərə də, “müəllim”, İttiham, olynana da, “müəllim”, İttiham, edən də, “müəllim”,

Bəstəkara da, “müəllim”, Aktyora da, “müəllim”, Müğənniyə də, “müəllim”, Pəşirə də, (ölü yuyana) “müəllim” və sairələrə də, Müəllim, dəyilərək, müraciət olunur!

Yer üzündə, bir Ərazidir ki, bir Xalqdır ki, qarşılıqlı, biri-birinə, “müəllim”- deyər müraciət olunur.

Qadınına “xanım”, kişisinə “müəllim”, deyib də, belə müraciət, olunur!

Hardan gəldi bu müraciət, kim gətirdi bu, müraciəti?

Çox-çox qədim Dövlərlərdən, Azərbaycan ərazisini bir Məktəb, əhalisini isə, bir Müəllim kimi bilərdilər.

“Müəllim”-müraciəti, dərin yaddaşımızdan, gəlib irəli.

Çünki, yaddaşımızdan bilir ki, “ola bilməz ki, o, (yə'ni, tərəf-müqabil), heç bir şeyi, bilmir.

Yox, çünki O, tərəf - müqabil, mütləqdir ki, nəyi isə, o, bilir ki, mən onları, bilməyə - bilərəm!”.

O, səbəbdən, “Müəllim” müraciəti ilə, O, tərəf - müqabil, mənə, nələri isə, aydınlaşdıracaqdır, mən də, biləcəyəm, fikrini, daşıyıb!

Müxtəlif dövrlərdə, müxtəlif quruluşlarda, müxtəlif istilalarda, müxtəlif hərbi yürüşlərdə Azərbaycan ərazisində, əhali zahirən o, ərəfələrin məhdudiyyətlərində müvəqqəti olaraq, olmuş olsalar da, öz yaddaşlarında, olan İşıq anlamını, İşıq Elmini heç bir dövr və quruluş ərəfələrində, dəyişmədilər.

Zahirdə “hə”-desələr də, daxildə biliblər ki, bu mərhumiyyət və zorakılıq müvəqqətidir. “Necə gəlmişdilsə, eləcə də, çəkilib gedərlər!”.

Yaddaşını, İşıq Elmini, heç bir zorakılıqlar qarşısında bildiklərini unutmadılar. Qədim tarixlərdən, səlnamələrdən, hərbi yürüşlərdən nə ilə, nəticələndiləri, çox sonralar mə'lum oldu ki, hər bir Sərkərdənin, Azərbaycan ərazisinə yürüşü, onun son yürüşü, olubdur!

Təhrif olunmamış tarixlərə baxın, hər bir sərkərdənin süqutunun mərhələ-mərhələ başlanğıcı, Azərbaycan ərazisindən, o, yürüşündən sonra, başlayıb və məğlubiyyətləri ilə nəticələnib!

İlkdən, Dünya tufanından xilas olmuş, bu Ərazinin İşıq Sahibi var, “O”, İşıq Sahibinə isə, Sahib olmaq olmaz!

İşığa isə, Qaranlıqlarla gəlmək, olmaz!

Azərbaycan ərazisi, bir məktəb, əhalisi bir müəllim, xanımını isə, özünə, əziz bilib!

Elmlərini İşıq!

İşığı isə, Elmləri biliblər!

19.07.2015

Ruhi, İşıq Payımız...

Özündən Bəxş Etdiyin, bu nə İşıqdır, bizə, Bəxş Etmisən!

Yaranışma, İşıq payı, Bəxş Etmisən!

Sənin, mənə Ayırdığın, Bəxş Etdiyin, O, İşığın, məndən qopmayacaq, çünki mən də, o, İşıqdan qopmayacağam daha!

Qoşalaşlb iki olacağıq, O, Əbədi İşıqda, bir olacağıq!

Bu nə İşıqdır, Bəxş Etmisən, Sənə, Qayıtmalı olacaq, O, İşığı, hər birimizə, Bəxş Etmisən!

Sənin, Özünün İşıq Payının, Sənə Qayıdacağı müddətə kimi, Onu bizə, Bəxş Etmisən!

19.07.2015

İşıqdan, isti...

Bu Aləmə, İstidən, İşıqdan, törəmişik, istisiz İşıqsız, ola bilmərik!

Yadımızdan, öz yaddaşımızdan, o, İsti ilə, o, İşığı, silə bilmərik!

Səhər, Gün İşığı, səhər İşığı ilə, oyanarıq!

Günə mütləq, isti ilə, çayla başlayarıq!

Uşağı çay, gənci çay, cavanı çay, ahılı çay!

O, Ana vicutunu, o ilkin istimizi, unuda bilmərik!

İşıq yaddaşımızda, İşığın istisi isə, Canımızdadır!

Nə, ilkin İşığımızı, nə də ki, ilkin İstimizi, unuda bilmərik!

Bütün bəşəriyyət belədir, bir İşığın, bir İstinin, əhatəsində, onun, həsrətindədirlər!

Yadımızdan İşığımızı, (Nur), canımızdan, vicudumuzdan, İstimizi, uzaq edə, bilmərik!

20.07.2015

İnsan, Aləm sevdasında...

Nədir, bu Aləmin sevdası, nədir?

Nədir, bu Aləmin sirri, nədir?

İnsanın - insanla, onu əhatə edən, bu Aləmlərin, sirrini, öyrənməsidir!

Dünyaların, Aləmlərin sirrini də, daşıyan da, elə bu, İnsandır, bu İnsanlardır!

Kainatın, özü kimi, Aləmlərin özü kimi, örtülü, sirli, olan da, bu İnsandır!

21.07.2015

Ağrılarımız...

İnsan yaranışı və mahiyyəti yer üzündə, sevinib-sevinmək üçün, yaradıcılığa sevinclə iştirakçı olmaq üçün yaradılıb!

İnsanlar, bütün bəşəriyyət ağrını, acını, əzabı, əziyyətləri, xəstəlikləri çox pis vəziyyətdə keçirir, çünki o insan əzab çəkmək üçün yaradılmadı!

Ümumi halda, bütün canlılar aləmi isti əhatəsində, isti şərtləri pozulmayanda özünü daha rahat hiss edir.

İnsana “soyuq dəydikdə, soyuqladıqda”-bədəni o soyuqlama hədlərini “ağrılarla”-vücudə bildirir.

El arasında “banka salmaq, küpələmək”- kimi müalicə metodunu çox qədim vaxtlardan İbn Sina yer üzünə gətirib!

Şüşə istehsalı bir o qədər də, geniş yayılmadığından, gil-saxsı məmulatlarından çox geniş istifadədə olduğundan, balaca tutum kimi, gil bardaqlarını “küpə”-kimi adlandırırdılar!

Soyuqlayarkən, küpə salmaq, çox qədim dövrdən Şərqdə mövcud olub. Küpə salmaq, (banka) salmaqla nə kimi, fiziki, proses baş verir?

Boş banka içərisinə çox tez bir zaman ərzində, isti kütlə (yenə də İsti, yenə də “atəş”-İstisiz yer həyatı olmaz) daxil etməklə, daxilə olan soyuq hava kütləsini çıxartmaqla, həmin bankanı kürək nahiyyəsinə sıxırıq! Nə baş verir?

Soyuqlamaq adətən, soyuq hava kütləsinin bədənimizlə təması vaxtı, bədəni əzası anılıkdə, kəskin üşüyür. Əza nahiyyəsi o “soyudulmuş”-halı yaddaşında saxlayır, bütün bədəni daxilində hərəkətdə olan qan, o nahiyyədən keçərkən, o soyuqlama “halını”-özünə götürməklə bədəni daxilində, bir pay qan ağrı daşıyıcısına çevrilir. Banka salmaq, o ağırlı qan kütləsini, ümumi qan kütləsi tərkibindən, bankanın diametrindən asılı olaraq, bir yerə toplayırıq.

Banka salınan nahiyyə “qaralır”- o ağrı daşıyan qan kütləsi bir-birliyə toplanaraq, ümumi qan kütləsindən sorma (banka daxilinə) ilə kənarlaşdırırıq.

Qaralmış nahiyyədən, bədəndə hərəkətdə olan qan, ondan bir balaca hissə ayrılıb, bütün qan sistemi daxilində, təmizləyib, bir də, sağlam qan miqdarı kimi, qan hərəkətinə bərpa, əlavə edir!

Son illər insanlarda bel nahiyyədə kəskin ağrılar müşayət olunur. O ağrılarla cərrahiyyə əməliyatına qədər gedib çıxılır!

Ümumi halda insan bədəni vəzlərdən ibarətdir. O vəzlər sistemi, bütün vücud formasını tənzimləməkdən ibarətdir!

O vəzlər sistemi iki hədli fəaliyyət göstərir.

Bir halda stabilləşdirir, bir halda isə transformasiya (bir yerə toplama) funksiyasını yerinə yetirir!

Hər bir qida növü, o qida paylarından hissə-hissə vəzlərdə ehtiyata yığılıb saxlanılır. Ac qaldıqda, həmin vəzlərin özündə transformasiya olunmuş, qədərdən pay-pay vücuda ayrılmalara edir!

Düzgündür ki, biz kişilər qadın orqanizminin bir mərhələsindən bir o qədər də, hali deyilik. Qadın vücudunun bir mərhələsində, dünyaya övlad bəxş edəcəyi ərəfədə, deyirlər ki, “gəlin yerikləyir”-bu termin qadınlar arasında, deyilər (xanımlar bağışlasınlar).

O ərəfədə bədəndə nə proseslər baş verir ki, qadınlar arasında bu söz işlənilir?

O ərəfədə qadın vücudu daxilində, hansısa sahə Dölə kömək üçün, bir qida növünün bədəndə az olduğunu “çağırır”-bildirir. O, qida payını, hissəsini verdikdə, bədən sakitləşir!

Ümumi halda son dövrlərdə kəskin bel ağrıları məişətdə işlədilən yağlardan asılıdır. Müxtəlif yağ birləşmələri, müxtəlif tip “qarışıqlar”, adənən bel vəz sistemində toplanır. Lazımsız yağ tərkibi bədən daxilində hərəkətdə olmasın deyər, vəzlər o acını toplayıb özündə saxlayır, o isə nəticədə ağrı ilə müşayiət olunur.

22.07.2015

Dərdlər...

Dərd nə tələsir, nə axtarır! Dərdləri insanın özü axtarır, özü tapır!

Dərd nə axtarır, nə tələsir, insandan özü qaçır!

İnsan isə özü axtarıb, özü onu tapır!

Hamını ittiham edir, o dərdi ittiham edə bilmir, çünki özünü ittiham etmək istəmir. Dərd, həmişə pıçıldaır, “Məni Daşımağa, heç kimin gücü çarmır!”.

Dərd insandan həmişə uzaqlaşır, insandan qaçır, insan özü onu axtarır, özü onu tapır!

Onda hər şey yaddan çıxır, dərdlə insan arasında mübarizə, dartılar başlanır!

Daha dərd qaçmaq, uzaqlaşmaq istəyir, insan onu tutub zorla, özündə saxlamaq istəyir!

Sonda insan deyir, “Bu nə dərddir dərdə düşmüşəm?”

Dərdimin dərdinə düşmüşəm?

Öz dərdimlə, öz dərdimə düşmüşəm?”.

22.07.2015

Gözlər

Gözlər də, qəribədir maraqlıdır!

Gözlər var rəhmlidir, mehribandır, həlimdir, qəddardır, paxıldır, məkrlidir, yalan deyəndir, aldadandır, karıxdırandır, azdırandır, xəyanətkardır, tənbəldir, çevikdir, şüşə kimi soyuqdur və s. və i. Gözlərə bax, gözlərə...

Baxışı ayrı, dediyi ayrı, düşündüyü ayrı, fikri ayrı - gözlərə bax, gözlərə...

Dediklərinin arxasında gizlənən - gözlərə bax, gözlərə...

Düşündüklərinin arxasında gizlənən – gözlərə bax, gözlərə...

Gözlər, dediyini, düşündüyünü, istəklərini (paxıllığını) gizlədə bilməz – gözlərə bax, gözlərə.

Gözləri yumub, söz deyərkən gizlədilsə də, sürmələni - sürməli olsa da, gözlərə bax, gözlərə.

Deyilən “məvhumlar” – sirli, örtülü, gizli, müəmmalı, məqsədlidir – gözlərə bax, gözlərə...

Diqqətlə baxdıqda - söz, səs, musiqi gözlə görünməyəndir, ancaq eşidiləndir!

Bir də - düşüncələr, fikirlər, istəklər, məkr, yalan, xəyanətlər, karıxdırmalar və s. nə gözlə görünəndir, nə də ki, eşidiləndir!

Amma yenə də, gözlərə bax, gözlərə... Onları gizlətməyə, gözün gücü çatmır, yenə də - gözlərə bax, gözlərə!

22.07.2015

Gözəl günlər olmur, Günlər gözəl olur!

O gün keçdikdən sonra daha o gün, əl çatmaz olur!

O günlər, bir də xatırladıqca, təəssüflərlə dolu olur!

23.07.2015

Xına gecəsi!

Toylarımız nə möhtəşəm imiş! Nə kimi tövsiyyələr var imiş!

“Gələn gəlin, o, gəlin

İşıqla gəlsin o, gəlin!

İşıq gətirsin o, gəlin,

Evimizə “gələn”- o, gəlin!”.

“Gəl”- kənardan, başqa ailədən, gələn, mə'nası!

“Gəl-in”- yə'ni, cəm şəkilçisi, (övladlar da gələr).

Xına yaxılardı, gəlin ovçuna, dairəvi xına yaxılardı!

Barmaqları xınalı, ovçu içərisində, dairəvi xına, o, Günəş, adı olardı!

Sağ, Sol əlini; qaldıranda, Günəş (sumvolu), görünərdi, xınalı barmaqları Günəşin şüalarını simvolizə edərdi!

Xına yaxma şənliyini, Xına “gecəsi”-adlandırırdılar. O şənlik gecəsində Aq-Uş-Qa deyərdilər, İşıq-İşiq-İşiq deyib, səhərin açılmasını gözləyərdilər!

Yə'ni “gecə”, qaranlıq gecədə qalsın, əlindəki İşıqla, İşıq gətir, evimizə İşıq gətir!

Bəyin bir çöçələ barmağı, xınaya batırıldı ki, bu Azərbaycan ərazisindən, tufandan xilas olmuş o insanların ilk barmaq-barmaqdan tuturaq şadyanılıq, rəqsi, birlik “birlikdə”,- sevinc mənası daşıyardı (Yallı yaddaşı).

Amma bəyin də, ayağının altına (pəncəsinə), dairəvi xına yaxılaraq, xınalanardı!

Gəlin gəlsin işıq gətirsin, İşıqla gəlsin!

Bəy gəlsin, İşığı gətirsin, ayaqları ilə, evə işıq gətirsin!

(Ailənin bütün yükünü, azaltsın, kənardan evə qida, rahatlıqlar, İşıq gətirsin mənası daşıyırdı).

Bu adət “Xına gecəsi”, xınanın Qırmızı rəngi isti, gəlinin Ağ geyimi, - isə, İşıq gətirsin!

Amma uzaq keçmişdən qalma bir anlayış da, Qırmızı rəng rahatlıq, həlimlik, sevinc, mehribançılıq, məhəbbət, qayğı rəngi kimi qəbul edilirdi!

Amma çox qədim adətdən qalma bir hal da Azərbaycan ərazisində, uzun əsrlərlə, qorunub saxlanılmışdı.

Bu anlayış ondan ibarət idi ki, Gəlin səhərə yaxın, yə'ni Günün çıxma ərəfəsində Uş-anında, O, oğlan evinə köçürülərdi!

Nələrin necə olduğunu, zəman-zaman unutdurublar, amma yaddaşlarımızdan isə, çıxartmamışıq, qoruyub saxlamışıq, o böyük mə'naları!

Toy gününə qədər, Xına gecəsi, toyun, sonrakı səhəri, Gələn gəlin, “Gəldi gəlin”, adı ilə, şadlıq edilərdi!

Qədim Azərbaycan ərazisində yaşayan o insanlar, Günəşin doqquz istinad nöqtəsindən keçdiyindən xəbərdar olduqlarından, doqquz bucaqdan keçmə anını bildiklərindən, ailə quranlara, doqquz övlad olmasını, arzu edərdilər!

Toy səhərisi, Gəlini qırmızı ilə, geyindirərdilər!

Qırmızı isti, Ailəyə Günəşlə, İşıqla birlik - fikri ilə, bir də şadlıq edərdilər, ancaq qadınların yığınağı olardı, kişilər o qadınlar məclisində iştirak etməzdilər!

23.07.2015

Xəyali xətlər

İki nöqtə arasında xətt, xəyalidir - deyirlər!

Xəyali olan xəttin özü də, bir həqiqətdir.

Gözlə görə bilmədiyimiz, “yox”-deyil.

O, həqiqət arasında, özü bir həqiqətdir.

Gözlə görünə bilməyəni, “xəyali”-deyib, gizlədirik! Onları müxtəlif yanaşmalarla göstərmək, həqiqətin necə olduğunu göstərmək demək olardı.

Kainat sübuta ehtiyacı olmayan, bir sübutdur! Ölüm-həyat, həyat-ölüm, sübuta ehtiyacı olmayan bir sübutdur.

Onun sübutu “yoxdur”-deyən, sübutsuzluğu, sübutla necə gətirə bilər?

Nəyin-nədən, nəyin-necədən törəməsi, sübuta ehtiyacı olmayan bir sübutdur!

Törədici olmadan, törəyən olmaz. Bu sübuta ehtiyacı olmayan bir sübutdur!

Ətrafımızda nə görürüksə, sübuta ehtiyacı olmayan bir sübutdur.

Kainat Sahibinin, Yaradıcılıq Xüsusiyyətinin Sübuta ehtiyacı olmayan bir, sübutdur!

Necə ki, gecənin-gündüzə, gündüzün-gecəyə sübuta ehtiyacı olmaya bir sübut kimi!

Həqiqətin necə və nədən başladığını, nədən nə qədərə olduğunu deyə bilmədikcə ona niyə “xəyali”-deyərk?

“Xəyali”- qəşəng, pafoslu sözdən, o yana deyil!

Həqiqəti necə xəyal etmək olar?

“Xəyali” - “O” - nun necə olduğunu, gizlətməkdir!

25.07.2015

Nəhayətsizlik?

Düz xətt sonsuz qədərində uzana bilmir, onun sınma nöqtəsi olur! O sınma nöqtəsi, nəhayət nöqtəsi olur!

Çünki Kainat miqyasında, ölçülərə baxıldıqda nəhayətsizliklər kimi görünə bilər. Amma hər bir nəhayətsizliyin, bir nəhayəti var ki, Ovalın, Ellipsoidin də, öz nəhayəti vardır!

Sonsuzluq, bir xətt kimi uzana bilməz, onun dönmə, sınma nöqtəsindən onun geriye xətti var!

Kainat belə qurulub, Kainatdan belə qurulub hər bir hal, hər bir quruluş sonsuz qədərində ola bilməz!

Nəhayətlə başlananın, nəhayət qanunu var!

Nöqtə istinaddır, bütün məvhumlar nöqtə istinadından başlanan dönəndir, qayıdandır.

Üfiqi, Şaquli bir istinaddır, başlanğıcdır. Üfiqi, Şaquli uzanlb özünə dönəndir. Son görünən, ilk başlanğıca dönəndir.

Xətt sonsuz qədərində, uzana bilməz. Uzanmış olsa idi əgər, sınma nöqtəsində itər, yox olar!

25.07.2015

Candan, can

Bu nə candır ki, candan can ayrılır?

Bu nə vücuddur ki, vücuddan vücud ayrılır?

Bala başı ağrıyar o an, ana başı ağrımaz.

Bala dişi ağrıyar o an, ana dişi ağrımaz!

Ana ayağı ağrıyar o an, bala ayağı ağrımaz.

Ana qolları yorular, bala qolları yorulmaz!

Hansı candan can ayrılır, hansı vücuddan vücud ayrılır?

Kainatdan can gələr, Kainata can qayıdar!

İşıqdan Ayrılar, Zərrədə can gələr, can olar!

Yer aləmindən ayrılır, Işıq payı ilə yerdən can ayrılır!

Hecə candan can ayrılır, necə gövdədən gövdə ayrılır?

Hecə ağacdan budaq ayrılır, necə budaqdan meyvə ayrılır? Nədən nə ayrılır?

Hər biri, bir təkdir, ayrılan o təkdir!

“O”-təke ayrılan can da təkdir!

25.07.2015

Absurd bir fikir eşitdim, “Elmin sərkərdəsi!”.

Elmin sərkərdəsi yox, elmin əskəri olmaq olar!

Çünki, elmin özü bir sərkərdədir!

Elmin araşdırıcıları, “o elmin” - əskərləridir!

25.07.2015

Nənələrdən, babalardan qalma

Nənələrdən babalardan, böyük bir miras qalmışdı bizə!

Babalarımız yaz vaxtı, şum vaxtı, əkin-biçin vaxtı, kəli sürərdi əkin sahəsinə!

Yol boyu yolu tərif edərdi, kəli tərif edərdi, yaz havasını tərif edərdi!

Əkin sahəsinə çatıb, əkin sahəsini tərif edərdi başlayardı şuma!

Kəli tərifləyər, xışı təriflənər, torpağı, şumu tərifləyər! Torpağa əkin əkib, dənitoxumu tərifləyər!

Su vurub, suyu tərifləyər, torpaqdan baş qaldıran bitkiləri tərifləyər! Sevinər, sevincini tərifləyər.

Məhsul yığıb, o məhsulu tərifləyər!

Rahatlıqdan başladığı işin, nəticəsini rahatlıqla toplamağına sevünər, məhsulu tərifləyər!

Təriflərindən, rahatlıqlarından məhsulu birə-beş artardı! Sevinər, sevincini tərifləyər!

Nənələrimiz yemək hazırlayardı, yeməyi zümzümə ilə hazırlayardı. Yun çırpardı, zümzümə edər, yorğan-döşək salardı, zümzümə edər! Rahatlığı çağırır, rahatlığın zümzüməsini edər!

Babalarımız ev tikər, xoş sözlərlə palçıq qarışdırıb, samanı palçığa qatıb, xoş sözlər deyər, xoş düşüncələrlə, o evin him yerini açardı!

Çağırılan bənnaya xoş söz deyib, o evin tikintisini də, o bənnaya xoş niyyət, xoş fikirlərlə, inşa edər!

Nələr olardı onda?

Ev rahat, qida rahat, can rahat, mal-heyvan tövlədə rahat, qış rahat, xanım rahat, oğul-uşaq rahat!

Ömür də, gün də, gecə də, can da, şirin rahat!

Yazın gəlməsini, gözləyər rahat!

25.07.2015

İsti - Soyuq...

Qəribə deyil, amma ki, belədir!

Qış ərəfəsi, Qış fəsli, sanki Yer kürəsi, "ağırlaşır".

Bütün məhlulların, tərkibi dəyişilib, ağırlaşır.

Mayələr ağırlaşır, tərkibi "acılaşır".

İnsan da, o ərəfədə, darıxan, hərəkətləri tezləşən, qaranlığın tez düşməsindən, narahat olur.

Yanacaq materialları da, ağırlaşır ağır yanır.

Onların, tərkibi, kütləsi biri-birinə tərəf, sıxlaşır!

Yer kürəsi, Günəş ətrafında hərəkətdən geri qalmamaq üçün, sanki daha artıq güc qədəri sərf edir!

Yer kürəsinin Nüvəsi, bir Yarımkürə üçün, (Yay fəslı), istilik sərf edər ki, o biri Yarşmkürədə, (Qış fəslı), Kürədaxılı, istilik həddini, bu minvalla, nizamlayır! Yer kürəsinin Nüvəsi, özü ilə, Kürə daxılı, Işıq qədərinin, bölünməsinı artırır! Ona görə, Maye və Məhlulların tərkibi də, Yer kürəsinə, hərəkət halına uyğun, mütənasib olaraq, "ağırlaşır!".

Yay fəslı gəlir, bir, Yarım kürə üçün, rahatçılıq, yüngüllük gəlir!

Bağ-bostan bitkilərinin, vaxtında yetişməsi üçün, bütün mayələr yüngülləşir Hava qatı, bir Yarımkürə üçün istinir!

Meyvə, bostan tərəvəz bitkilərinin, onların yetişdirmək üçün, havada nisbi Rütubət qədəri, azalır. Bir Yarımkürə üçün, Yay mövsümündə, bitkiləri, onların meyvələrini, yetişir!

İsti, Şirin kimidir, yığacaq bir birliyə!

Soyuq, Kainat daxili, bütün Planetlərin, hərəkəti kimidir!

O, imkan verməz ki, Kainat daxili, bütün hərəkətlər, ləngləşib, biri-birini, yubatsın!

İsti - olmasa, biri, hasilə gətirməz!

Soyuq olmasa, hərəkətlər, yubanlar, ləngləşər!

İsti - Soyuq, bir Kürə daxilində, iki, Yarım kürə arasına, bölüşüblər!

İsti olmasa, ayrılmaz,

Soyuq olmasa, hərəkət etməz!

26.07.2015

Sözlə...

İnsan, Kainata üz tutar sözlə, düşünər sözlə, ümid gözləyər sözlə, deyər sözlə, qapıları açar sözlə, bağlanır o qapılar sözlə.

Qəribədir sevgi sözlə, istək sözlə, arzu sözlə, lə'nət sözlə, nifrət sözlə, biri-birimizdən üz döndərərək bircə kəlmə sözlə, ittiham da sözlə!

Bu dünyada dirilər sözlə, bu dünyadan köçüb gedənləri yad edərək sözlə, Söz niyə qurtarmır, çünki Kainatın sözü qurtarmır, sözlə!

Gəlirik sözlə, qayıdırıq sözlə - o dünyaya sözlə!

Əvvəli sözlə, özü sözlə, sonu tükənməyən, bitməyən sözlə!

28.07.2015

Cahillik və kamillik

Cahillik, Kamillik qarşısında aciz olmalıykən, Kamillik, Cahillik qarşısında, aciz olubdur, sanki aradan uzaqlaşmış, yox olubdur!

Bəşər, Bəşəri dərk etmək istəmir - bu, qəribədir!

Bəşəriyyət arasından, mehribançılıqlar uzaq olub - bu, qəribədir!

Bəşər özünü, bəşəriliyinin nədən ibarət olduğunu, dərk edə bilmir - bu qəribədir!

Yer üzündə olan, dağıntılar gözü önündədir, görmək istəmir - bu, qəribədir!

Bəşər biri-biri arasında sülhü görmək istəyir, sülhü görmək istəməyənlər də var - bu, qəribədir!

Qitələr, dağıntılar arasındadır, sanki Yer üzünü sürünmədədir, Bəşər bu halları dərk edə bilmir - bu, qəribədir!

Bu dağıntılar - aramsız yağışlar, dözülməz istilər, səfalət, xəstəliklər bəşərə bir əlamətdir, bunları, dərk edə bilmir - bu, qəribədir!

Çünki, insanla - insan arasında, ətrafdakılara e'tinasızlıqların nəticəsidir - bu isə, qəribə deyil!

Nə qədər qərarlar verilsə də, müzakirələr etsələr də, orada, Bəşəriyyət adına; "rifah və insan varlığı", anlayışı yoxdur, qitələr faciələrə, bürəlidir.

Bu gediş bu davranışlarla Yer üzünü, bir cəhənnəmə dönür, bəşəriyyət sanki o, "Qara varlığın" əsarətindədir!

28.07.2015

Bəşəriyyətin Zəngi...

Bir, zəng düzəldin, zəng olsun!

O, Bəşəriyyətin - Bəşəriyyətə, zəngi olsun!

Yer üzünə, Zəng olsun,

Bəşəri faciələr vaxtı, Bəşəriyyəti oyatmağa, o, zəng, olsun!

Bir, Zəng düzəldin, zəng olsun!

Bəşəriyyətə səslənən, Bəşəriyyətin zəngi olsun!

Bəşəri faciələrdə, Bəşər özü, faciələrdə, o, Zəng səslənsin, səs olsun, Bəşəriyyətə zəng olsun, oyanma, oradan, olsun!

Narkomaniyadan, bir də, nələrdən - nələrdən, o, faciələrdən, Bəşəriyyət uzaq olsun!

Bəşəriyyətin, zəngi səslənsin, səs olsun!

Çünki, Kimsə gəlib, bu bəşəriyyəti, xilas etməyəcək!

Bəşərin, özü xilas olmaq istəməsə, onu Kim xilas edəcəkdir, bir də, “nələrdən”, xilas edəcəkdir ki?...

Bəşəriyyəti, öz, Bəşəriliyi, İnsanlığı, xilas edəcəkdir!

28.07.2015

Bə'zən...

Bə'zən danışmaq, bə'zən susmaq, bə'zən heç danışmamaq!

28.07.2015

Nəyi bilər, nəyi bilmərik?

Nəyin, “Necə”- Yarandığını, bilmərik...

Nəyin, “Niyə” - Yarandığını da, bilmərik?...

Onda biz, nələri bilərik?

29.07.2015

Cavanlıq, Qocalıq...

Heç qürrələnmə ey cavan!

“Qoca” dediyin, öndə gedir, sən də, onun ardınca addımlayırsan.

Vaxt gələr sən də, o qocanın yerini tutarsan.

Onda o gənclik də elə, sənə qoca deyər, o gənclik də, sənə ardınca irəliləyər.

Həyat budur! Özü Qocalmaz, Qocalığı olmaz!

Həyata gələnlər, “qoca” adıyla, həyatdan gedər!

Vaxt gələr, sən də deyərsən ki, “Kaş ki!

Kaş ki... o gənclik günlərim, bir də olaydı...”.

Budur həyat, gənclik elə bilər ki, həmişə belə qalacaqdır!

Xalq arasında, belə bir deyim də, var ki, “ağıl yaşda deyil, başdadır”, yə'ni bu fikri Təhlil etdikdə, mə'na e'tibarı ilə, biri-birinə çox yaxın və biri-birini tamamlayan bir

fikirdir!

Düzdür ki, bə'zən yaş az olur, yə'ni ki, həyatı təcrübə baxımından, amma düşüncə və davranışı, onun özünü qabaqlayır, üstələyir!

Ümumiyyətcə, Uşaqlıq dövrü, Gənclik dövrünü, qovur!

Gənclik dövrü, Cavanlıq dövrünü, qovur!

Cavanlıq dövrü, Yaşlılıq dövrünü, qovur!

Yaşlılıq dövrü, Ahıllıq dövrünü, qovur!

Sanki, biri-birinə tez çatmaq istəyirlər!

Amma ki, heç biri, heç birini üstələyə bilmirlər!

Hər birinin öz Dövrü, hər birinin öz Müddəti var!

Onların, hər biri isə, biri-birinə Həsrətli olur!

Hər birində də, bir təəssüf sözü, “kaş ki,...” ilə davam edir, yekunlaşır!

Dünya, Aləm heç vaxt Qocalmır!

Gələn-Gedən də, heç “qocalmır”, həmişə, o, “təəssüflər”, yaşlaşır, qocalır və qocaldır!

Aləm qocalmır!

Heç insan da, qocalmır, xatirələr “qocalır”, xatirələr yaddan çıxmır!

30.07.2015

Zər suyu, Azər suyu!

Suyu, dəniz Suyunu Duzdan, Şorandan necə azad edib, təmizləmək olardı?

Doqquz daşdan, doqquz ardıcılıqdan, doqquz daş süzgəcindən, doqquzluq (vurma cədvəli) ardıcılığında, azad etmək olurdu!

Bu təmizləmə metodunu Babalarım Azərbaycan ərazisində, yaxşı bilirdilər, az qala yağış suyu, distillə suyunu, alırdılar!

Bu metod, uzaq ərazilərdə “Zər suyu, Azər suyu, Dirilik suyu”- kimi, adlandırırdılar, bu adla tanınırdı!

Yerin dərin qatlarından su, Doqquz laydan, Doqquz qatdan keçər ki, yer səthinə təmiz su qalxar, çıxar!

Yer kürəsinin, Nüvəsindən başlamış, Su ayrılması, Kürə dərinliyindən, yer üzündə Doqquz qatdan, Doqquz laydan süzülər, keçər ki, ilki kimi, Təmiz, Pak, Saf olar!

31.07.2015

Öz “yükümüzdür, hər yükümüz”...

Yox idi yüküm, Yerə yendik, indi oldu, Yerdə, “Yüküm”.
 Heç demə ki, yoxdur yüküm!
 Yüklə gəlməmişdik ki, heç demə ki, indi Yerdə, yoxdur, yüküm!
 Yük yığmışıq, biz yığmışıq,
 heç demə ki, indi yoxdur, yüküm!
 Elə bir, Yük yığarlıq ki, ölçüsü yox, heç demə ki, yoxdur yüküm!
 Yük “yığmışıq”, daşınması üçün, heç demə ki, indi, yoxdur yüküm!
 Nə “Bilərlər”- nədir yükün, apardığın, daşdığın, Ağır yükün?
 Heç demərsən ki, yoxdur yüküm!
 Olar özünə, öz ağır yükün heç demərsən ki, yoxdur yüküm!
 Cəza üçün yox, indi, özün biləsən ki, nəyin yüküdür, “öz”, yükün?
 Sonda da, deməyəsən ki, heç yoxdur “Yüküm!”
 “Yük” və “Yüklər”, sənin özünə, ətrafına, istəklərinlə, etdiklərinidir!
 Odur, “Yükün”.

Onlardır sənin, özünə, Öz ağır, “Yükün!”.

01.08.2015

Kütlələr, hərəkətlər...

İndiki dövrdə, Təyyarələr bir məntəqədən, başqa bir məntəqəyə, insanlara uçuşla, hərəkət etməyə, köməkçisidir.

Amma, Təyyarələr ancaq qanad və gövdəsinə görə uçmurlar!

Bu təyyarələrə, mühərrik gücünə görə, hərəkət sür'əti verilir və Aerodinamik qanunlar, nəzərə alınır.

Avtomobillər, hərəkət zamanı, böyük sür'ətə uyğunlaşanda, havalanırlar, yə'ni, Yer səthindən, ayrılı, qopa, bilirlər və s.

Yer Planetinin, çəkisi varmı?

Əgər, Kütlə varsa, deməli çəki də, vardır!

Amma, Yer kürəsi, Günəş ətrafında, hərəkət sür'ətinə görə, Yer Planetinin, xüsusi çəkisi, hərəkət halına, uyğun olaraq, 16 – ya bərabərdir.

Yer Planetinin, hərəkət sür'ətindən, ayrılan Kosmik gəmi içərisində olan, Kosmonavt, “çəkisizlik” şəraitinə düşür!

Niyə?

Çünki, həmin Gəmi və daxilində olan insan, böyük Kainatda olan, bütün Planetlər arasındakı, birgə hərəkət sür'ətinə, uyğunlaşaraq, öz vücutu, 16, çəkidədir!

Kainat daxili, Planetlərin birgə hərəkət sür'əti, 16-ı olduğundan, (bu çox böyük bir, hərəkət sür'ətidir), bu hərəkət sür'əti nəticəsində, bütün Planetlər, biri – birini cəzb etmir, bir-birinə yaxın, getmirlər.

Bu səbəbdən, uçuşda olan, Kosmik gəmi, xaotik olaraq, cəzb etmə nəticəsində, Planetlər arasındakı, harasa süzülüb, orada da, yox olmurlar.

O, Gəmi, Planetlər arasındakı, sür'ətə uyğunlaşdığından, kütlə çəkisi, hiss olunmur.

Ümum, Kainat daxilində, Planetlər arasındakı sür'ət, 16 – dır.

Kainatda bütün planetlərin birgə hərəkət sür'əti, 32 – dir.

16, 32, Kainat hesabında, mühüm rəqəmdir.

Təbiətdə, bitkilərdə, insan vücutunda, 4, 16, 32 mütləq hesabatdır.

Qadın vücudunun, 16-sı Aktiv, 16-sı isə, Passivdir, (Qnekologiya).

Kişi, vücudu isə, 32-i aktivdir.

İnsanın, ölüm halında, onun, ölüm anına baxaq:

İnsan o, anda (ölüm, anında), bir anda, vücut çəkisindən, 0,16 qr. itirmə, azalma, müşahidə (Ruhi İşıq payı), olunur.

Tüstü, (qara) 16 km. radiusda, Yer səthinə bucaq altında yenir, yayılır, hava qarışığı ilə, həll olunur.

Elmdən mə'lumdur ki, İnsan oksigenlə nəfəs aldıqda, ciyərlərindən karbon xaric edir.

İnsana, sü'ni nəfəs verildikdə, ölüm halında olan o insana, Oksigenlə kömək əvəzinə, xaric olunan, sırf karbonla, onun ciyərlərinə, mexaniki təsirlə, müdaxilə edilərsə o, insana, daha kömək yox, ölüm hökmü, vermiş olar!q!

Amma, İnsan nəfəs aldığı Oksigeni, ciyərlərindən xaric etdikdə, mütləq olaraq, həmin oksigenin, 16% -ni karbona çevirmədən, təmiz Oksigen halında, özündən xaric edir! Əgər, belə olmasa idi, nəfəsi dayanmış insana, süni nəfəslə, kömək göstərməyimizin, heç bir mə'nası, olmazdı.

Lakin, süni nəfəslə kömək etmək istəyən insan, 16% Oksigeni, özündən, nəfəsi dayanmış insanın, ciyərlərinə təzyiqlə qovaraq, mexaniki güc tətbiq etməklə, onu ölümdən xilas edə bilər, və s.

Yer kürəsinin, Günəş ətrafında olan, hərəkət dinamikasına baxaq: Yer kürəsi, (öz nüvəsinə görə), dayanmadan, öz traektoriyasında, Günəş ətrafında, hərəkətdədir.

Yer kürəsində olan, çaylar, o hərəkət sür'ətinə görə axır.

Ona görə ki, Yer Planetinin, hərəkət sür'ətinə uyğun olaraq, o, çaylar, axmadadır.

Cazibə, olmuş olsa idi əgər, Çaylar, Dənizlər, Okeanlar, bir – biri arasında, karıx qalar, su axımlarının səmtləri, qarışıq olardı.

Kainat daxili, külli kütlələrin, bir – biri arasında, cəzb etmə və özündən itələmə, özündən kənarlaşdırma, mexanikası olmadığından, cəm Planetlərin, bir sahədən, başqa bir sahəyə toplaşması da, mövcud deyil!

Kainatda xaotik, kaos şəkilli, özbaşına hərəkətlər yoxdur, mövcud da, deyil! Sərbəst Düşmə var

“Sərbəst düşmə”, Yer Planetinin, sür'ətinə uyğun olaraq, sərbəst yük, Yer səthinə, bucaq altında, 16 – ya, düşür.

03.08.2015

Kainatı Çağırış kimidir!

Bütün bəşəriyyət yadında - yaddaşında gətirdiyi bir gizli halı var!

Bütün İnsanlar milliyətindən, irqindən, yer kürəsinin hansı sahəsində olduğuna baxmayaraq həmişə (ilk insan yer üzünə belə, gəldi) əllərini, ovuclarını istər-istəməz, Kainata açır, yer üzünə Gəldiyi səmtə açır!

İnsan əlləri konstruksiyası, (açdığı əlləri, barmaqları bitişik bir yerdə), Kainat quruluşu, modelini Ovalı (ellipsoidi) tərənnüm edir, xatırlayır! (Bir əlin quruluşu, Kainatı bildirir. İstəyirsənsə, özün öz əlinə bir bax. Ovcun açıq, bütün barmaqların bitişik. Ovalı, yumurtanı xatırladar, şəkər buranı xatırladar)

Diqqərlə fikir verdikdə, insan ovuclarını Kainata açanda, çox sür'ətlə, anilikdə Ovcuna baxır, sonra gözlərini qaldırır Kainata baxır!

Kainata bunu bildirir öz ovcuna anilikdə baxıb “bil ki mənəm”, Kainata baxar “bilirəm ki, Sənsən”, şüur altı yaddaşından “O”-nu Yad edər!

Sanki yaddaşındakı, Sən (O) və mən-i (özünü) çağırır!

Yazın bunları düşünməyə sövq etdi!

Turqut bəyə, uğurlar!

03.08.2015

Səs və Söz ...

Əgər ilkdən, o, İlk Partlayışdan, Kainatlar o, Işıq və Səs başlanğıcı ilə, Yaranmasa idi, (səs olmasa idi), Söz də, olmayacaqdı!

Səs var ki, Söz də var, (söz-səsə, çevrilmirmi?).

Səs var ki, Musiqi də, var!

Səs var ki, bütün varlıqlar, canlılar, maşın-mexanizmlər, Səs əhatəsində - Səslədirlər!
Onların, hər birinin, ayrı-ayrı, “Səsi”- elə onların da, “Sözləri”-deylmi?

05.08.2015

İşıq və Zərrə toplum hərəkəti

N. Teslanın, “Dəyişən cərəyan” - kəşfi, Bəşəriyyəti, İşıq Aləminə, bağlaya bildi!

Elektrik Cərəyanı, 50/Hz. tezliyinə, çatdırıldı!

O 50/Hz. tezliyi, elektrik Işığının kvant-kvant (yə'ni hissə-hissə işıq axımının, selinin Diskret Kəmiyyətdə olduğunun, daha dəqiq desək, yanıb-sönür halını, o, 50/Hz. tezliyinə uyğun, arası kəsilməyən bir, “ışıq axımı”- kimi müşahidə edirik), halını nizamlamağa, xidmət edir!

Yə'ni, Elektrik Işıq halını, bir hədli, bir hallı kimi, müşahidə edirik.

Amma, Kainat sistemi daxilində də, Işıq Selinin, bərabər nizamlama həddi, mövcuddur!

Necə ki, Kainat daxilində bütün küllü-kütlələr (planetlər), həmahəng sürət tezliyinə, nizamına tabedirlər!

Yə'ni Kainatda bütün planetlər 16-vahid sürət, nizamı çərçivəsində, (o, həddindən artıq böyük sürətdir) sürətin, nizamındadırlar!

O, sürət tezliyinə mütənasib olaraq, biz canlıların görmə tezliyi də, 16-vahid tezlik sürətinə mütənasibdir!

Predmetləri görərkən, onların hərəkət halını, o, 16- ya müvazi, uyğun olaraq, müşahidə edə, bilirik!

Kainatda, başqa hərəkət sürəti mövcuddurmu?

Planetlər arası hərəkət sürəti 16-vahidə nizamlandığı halda, Işıq və Işıqdan Zərrələrin hərəkət sürəti 64 - vahid nizamına uyğundur!

Planetlərin hərəkətlərini rahat müşahidə etməyimizə səbəb, gözümüzün görmə tezliyinə münasib olaraq (16), bir yerdə görürük!

Amma Kainatda hərəkətdə olan Komet və Asteroidlərin hərəkət sürəti 64-vahid sürətə mütənasib olduğundan onları Işıq “quyruğu” ilə müşayət olunur!

O hərəkət sürətinə mütənasib, Kainatda sərbəst Zərrələrin toplumunu, (o sürətə mütənasib) bir toplumda, müşayət edə, bilirik!

O, Asteroidlər, Kometlər, Yer Planetinə, gəlib düşdükdə, toxunduqda, (Tunquz, Çelyabinsk meteoriti), o, sahədə böyük Işıq-Zərrə toplumu, birliyi diametral olaraq çox güclü, Işıq saçır!

Əgər Kainatlar arası planetlər sür'əti 16-vahid hərəkətində olmayıb, 64-vahid hərəkətinə, müvafiq olmuş olsa idi, o hərəkət sür'ətinə mütənasib, bütün Planetləri, çox parlaq, Işıq əhatəsində, görmüş olardıq!

Düşüncələrimizin də, sür'əti, indikindən çox-çox fərqli olmuş olardı!

Kainat Nuru, Mövcuddur, amma gözümüzün görmə sür'ətinə mütənasib olaraq, O, Nur Qədərini, olduğu kimi görə bilmirik!

Bu isə, o, demək deyil ki, O, Nur, O, Işıq, mövcud deyil və "O"-nun, Nuru, Görünməzdir!

Gözümüz olsun görə bilək, Qulağımız olsun, eşidə bilək!

Milyon illərdir, bütün Bəşəriyyəti, bir sual düşündürüb, "mən Tenqrini, Tanrını, Yaradanı, Allahı niyə görə bilmirəm?".

İnsanın, Göz görmə sür'əti, onu əhatə edən Aləmdə, kütlə, cisimləri, varlıqları, onların hərəkət sür'ətlərinə mütənasib olaraq, görməsi üçün, bəxş edildiyinin, səbəbindəndir! Əgər insan, canlı, 16-vahid sür'ətindən artıq, deyək ki, 64 - vahiddən və daha artıq, görmə sür'əti ilə, Bəxş edilmiş olsa idi, onda İnsan, rahatçılıqla, O, Nur Qədərini, görmüş olardı!

O, Işıq, Zərrə Varlığı və Halı, Gizli Deyil, bu hallar Kainat Qanunu, Hərəkətlər Qanununun, mütənasibliyindədirlər!

05.08.2015

Var olduq...

Ancaq var olub, Var olmaq üçün, Var olmadıq!

Aləmləri, tanıyıb -düşüncələrimizdən,

düşünmək üçün,

Var olduq!

Bir - birimizə, Kainatın Özünə, Onda ehtiyacılı olduq!

06.08.2015

Ölçülər, ardıcılıqlar

Bütün Aləm, bütün başlanğıclar, Kainat Ölçülərə, bərabərliklərə bölündü, bərabərliyə çatdı!

O, İlkdən başlamış, (Böyük Partlayışdan), bütün ardıcılıqlar, iç-içə, biri-birini tamamlamaqdadırlar, (buna fizikada, ölçülər deyildi).

Biz də, “ölçülər”-deyə.

Bütün ölçülər, Kainat konstruksiyasından başlayır və aparıcı olur!

Vaxtınızı çox almayım!

Baxaq ölçülərə, ona görə ki, bilək nədir ölçülər?

Yer aləmində, bütün hallar ölçülərdən başlar!

Əynimizdəki paltar, ayaqqabı ölçülərlə hazırlanar bizim öz anatomik ölçülərimizə mütənasib olar.

Nə ölçülərdən çıxıb böyük olar, nə də ölçülərdən çıxıb kiçik olar, ölçülərə uyğun olar! Şe'riyyat (9-luq), Qəzəllər, Rübailər, Novellalar, Romanlar, Oçerklər, bütün mətnlər, ölçülərdən çıxmaz, ölçülərə, siğar!

Musiqilər : bəstələr, rənglər, dramətlər, nəqarətlər, operalar, baletlər, simfonik əsərlər, ariyalar, duetlər, xor kapellaları, romanslar, kvartetlər və s. ölçülərdən (Çərəklər, səkkizliklər, on altılıqlar, diyezələr, qammalar), çıxmaz!

Vaxtlar-zamanlar bir -birindən qopmaz, uzaqlaşmaz, ayrılmaz!

Maşın-mexanizmlər, binalar, tikintilər, təyyarələr, gəmilər, tələb olunan ölçülərdən, çıxmaz.

Gecə-Gündüz, Günəş Planetlər, yerindən çıxmaz biri-birindən uzaqlaşmaz biri-birinə yaxınlaşmaz, on altılıq, hərəkət sür'ətindən, geridə qalmaz. Qərribə deyil mütləqdir, Yarasalar o canlı varlıqlar gecələr uçar, gündüzlər uçmaz!

Səbəb nədir ki, onlar gündüzlər uçmaz?

Niyə, Quşlar Gün boylanandan oyanar, Gün batanda, yuvalarına çəkilər?

Niyə, “toyuq korluğu”-deyilən bir tibbi diaqnoz var ki, Gün batanda toyuq gözləri, ətrafını görməz?

Axı, bunların hamısına səbəblər olmalıdır!

Çünki, o quşların, o yarasaların göz görmə sür'ətinə uyğun, göz işıq görmə qədərləri belə nizamlanıblar!

Yırtıcı heyvanların, şir, pələng, canavar və s gecə də, gündüzdə göz “ışıq görmə”-qədəri bərabərlik bölgüsünə yaxın olduğundan, vaxta-zamana bölünmürlər. Ev heyvanlarından it, pişik, at, eşşək bərabər “ışıq görmə”- sür'əti, işığı bərabər bölmə xüsusiyyətinə görə, (gözün) rahat görürlər!

Qış vaxtı Alpinistlər dağ zirvələrinə qalxarkən mütləq olaraq tünd eynək taxarlar, Şimal-Cənub qütblərinə yollanan ekspedisiya üzvləri mütləq olaraq, tünd eynək taxarlar!

Çünkü uzun müddət, yol boyu, ayaq altına, ağ qara baxdıqlarından gözləri kor olmasın deyə o tünd eynəklərdən istifadə edirlər!

Qütblərə yollanan ekspedisiya iştirakçıları arasında təmami ilə, kor olduqdan sonra, tünd eynəklə qarda yürümək qanun kimi qəbul olunub.

Biz canlıların da, gözlərinin görmə sür'əti spektral (müxtəlif rəng çalarları bölgüsü) ona uyğun, yaranışdan gözlərimiz belə nizamlanıb!

Çünkü Kainatda bütün planetlərin birgə hərəkət sür'əti 16-ya nizamlanmışdır, o hərəkət sür'ətinə uyğun bizim görmə (rəngləri istər-istəməz gözlərimiz bölüşdürüb nizamlayır) ona uyğun olaraq görürük!

Amma Kainat daxili, quruluşu o qədər Ağ Işıq işərisindədir ki, və olan planetlər o qədər Ağ Işığa bürəlidir ki, (ona Nur dedilər), olan gözlərimizlə onu seyr etmək mümkünsüz olmasın deyə, görmə tezliyimiz o on altı vahid tezliyinə uyğunlaşdırılıb!

Yoxsa bu canlı, insan Yaranışının nə mə'nası olardı? O Işıqdan törənən, "O Işıqdan" - kor olardı!

Gözlərimizlə bizi əhatə edən Aləmi görürük, Zəkamızla O Işıq, Mütləqlik Aləminə qalxırıq, O Işığa qovuşırıq!

Kainat Nurdadır (çox Ağ Işıq içərisində), Kainat Sahibi Mütləqi (absolyut) da, o Işıq İşərisindədir!

Sözsüz ki, bu "görən"- gözlərimizlə (16- görmə tezliyinə uyğun), o Işığı Olduğu kimi görməmiş məhdudlaşdırılıb!

Ona görə yox ki, O Nur Sahibini Görmək "mümkünsüz olsun"- əksinə olaraq isə, bizi əhatə edən Aləmi cisimləri, kütlələri, varlıqları, gözəllikdə görə bilməyimiz üçün belə nizamlanıbdır!

07.08.2015

Yaxşı fikir, yaxşı söz...

Yaxşı fikir, yaxşı Söz, bütün Bəşəriyyətdir!

Elmi kəşflər və nəticələr də, o da, bütün, Bəşəriyyətdir!

07.08.2015

Nələri görür, nələri görmərik?...

Biz insanlar, Yer üzündə olarkən, bizi əhatə edən Aləmi, görürük!

Onlara sevinərik, bu Aləmdə olduğumuza sevinərik!

Bizi əhatə edən Aləmdə, Dağ hündürlüklərini, relyef çökəkliklərini görürük,

məsafələri görürük!

Daddıqlarımızı - dadarkən, bilərik!

Toxunduqlarımıza - toxunduqca, İyiləri - iyilədikcə, rəngləri - gördükcə, baxdıqca, bilərik!

Amma ki, bir çox, halların, varlıqların, əhatəsində, olmağımıza baxmayaraq, onları görmərik!

Səsi, Sözü, Musiqini, eşidər - amma, onları gözlə, görmərik!

Günəşi görər, Şuasını, Zərrələrini, görmərik!

Gördüklərimizlə, görə bilmədiklərimiz arasında olan, fərq nədir?

Onların, hamısı vardır, biz ancaq, var olanlardan, xəbərdarıq!

Nələri isə bilərik, amma ki, onları, görmərik!

Ağa, bürəli Mələklər, o, Xeyirxahlar, Yenərlər Gələr, Yer üzünə, biz Onları görmərik!

Müxtəlif köməyə, Onlar Gələr, onların var olduğunu bilərik, amma ki, Onları, görmərik!

Bu Dünyadan, köçənlərimiz var, o, Dünyada, olanlarımız var, o, Dünyadan, yenib gələnlərimiz var!

Amma ki, onları, görmərik!

Onların, bir çoxu, Orada Işıq içərisindədirlər!

Onlar, Işıqla, Işıq əhatəsində, yenər, “gələr” ki, biz onları, görmərik!

Onlar, Işıq içərisində olduqlarından, Işıq əhatəsində olduqlarından, onları, olduqları kimi, görmərik!

Gözlərimiz, o Işıq qədərini, (Spektral), bölə bilmədiyindən, onları, O, işıq, əhatəsində olduqlarını, görməz!

08.08.2015

Şəhər içərisində Şəhər, “İçəri Şəhər”...

Bu ərəfədə gördüyümüz, İşəri Şəhər, ancaq Günəş Mə'bədi (Qız Qalasından) ibarət deyil!

Əgər ki, Günəş Mə'bədi - “Qız Qalasını”, tədqiq etmək istəyiriksə, onda bütün “İşəri Şəhər”-i, Qala Divarlarını, daşlarının sayını, Bürclərinin sayını, tədqiq etmək məcburiyyətində, olmalıyıq!

Necə ki, o, “Şəhərin”, inşa edilməsi zəruriyyətinin, halından irəli gəldiyini, araşdıraraq!

İndi adlandırdığımız, “İçəri Şəhər”, “İşıq şəhəri, Günəş şəhəri” - adlandırılırdı.

Necə ki, “İçəri Şəhər”, Bakıda, Şəhər içərisində, bir, Şəhər idi.

Şəhər içərisindəki, bu şəhər, “Elm şəhəri”, “Elm mə'bədləri”, adlandırılırdı!

Bu şəhərin arxitekturası, Günəş modelinin, mə'nasını daşıyırdı.

Qala Divarları, elementlərinə daxil edilmiş “yarım dairə”, bürclər, çıxıntılar, Günəşin, Sferik Işıq saçma, vaxtının, anının, əks elətdiricisi kimi, inşa edilirdi.

Qoşa qala “qapısı”- çox maraqlı bir yaddaş anlayışı idi.

O, qapı, Şimal səmtini bildirməklə, belə bir anlam daşıyırdı ki, “Elm şəhərinin iki qapısı var, Birindən daxil olub, elm öyrənərsən, İkinci qapıdan, o, Elmi, öyrənib çıxarsan. Sağ qapıdan daxil olarsan, Sol qapıdan, çıxarsan”.

Qala daxili, “İçəri şəhər”, daxilində olan bütün Elm, tədris Mə'bədləri, dörd sahəyə (sektorlara) ayrılmışdı.

Şimal qapısı - (qoşa qapı) Fəlsəfəyə,

Şərq səmti - həndəsə, riyaziyata,

Cənub səmti - Astronomiya, Qərb səmti - Biologiya, Təbiətşünaslığa, ayrılmışdı!

Müəllümlər (əslində isə, “Mu- alım”, ifadəsində idi, yə'ni ki, ondan, o Mualımdan, “Mu”- işıq daşıyıcısı, “alım” - isə, ondan öyrənim, mənimsəyim, kimi, xarakterizə olunurdu.

“Mu”-qitəsi də, elm Işıq qitəsi kimi, tanınırdı. Amma Işıq elmini o həddə gətirdilər ki, Işıq qədərini, Prizmalardan, dayaqalar arasından (obelisk) çox güclü Işıq ötürücülüyə, nail oldular. Amma, o Işığı, hədlərdən artıq olaraq, bir yerə yönəltmək nəticəsində, partlayış yarandı, elə o partlayış da, “Mu” Qitəsini, sular altına qərş etdi) O, Mualımlar, ailələri ilə, elə həmin şəhər daxilində, “İçəri şəhər”, daxilində, yaşayırdılar.

Qala divirlərində, üst sahəsindəki bütün çıxıntılar, hesabatlar idi.

O, çıxıntılar mərhələləri, müddətləri, bildirirdilər.

Çox-çox sonrakı mərhələlərdə, Elm mə'bədləri, dağıdılmağa başlandıqda, Elm şəhərinin, Cənub divarları da, dağıntılara mə'ruz qaldı.

O, müəllimlər də, ailələri ilə birlikdə, sıxışdırılırdılar.

Elm şəhəri daxilində, bir qanun, bir anlayış, hökm sürürdü, bu, “Elm - Elmlərin içərisindədir. Elmlər, biri-birini tamamlamaqdadır!”.

Yə'ni ki, O, Elmi, hər-hansı bir Elmi, öyrənmək isəyirsənsə, onu bütün olan elmlər içərisindən, arasından, öyrənmək olar!

“Qız qalasını”, tədqiq etmək üçün, bütün qala divarları, hündürlük və enlər nəzərə alınır.

Qala sahəsi və qapıları, Günəş mə'bədi daxulində, və xaricində, bir arxitektura, düyününə yığılıb.

Qız qalasının, bir neçə elementini öyrənməklə, o başlanğıc olar.

Amma, bütün anlamları qapılarda, bürclərdə (qəribədir ki, yarım dairə qala çıxıntılarına da, o dövr qala bürcü deyilirdi) tədqiq etmək olar!

O vaxtlar, necə deyilmişdirsə, bu gün də, aktual olaraq qalır ki, "Elm - Elmlərin içərisindədir, Elmlər, biri-birini tamamlamaqdadır!".

İçəri Şəhər, Elm mə'bədinin iki Qapısı, ilkdən belə quruldu.

Bir qapıdan sağ çuyinlə daxil olarsan, Elm öyrənərsən, o biri qapısından, Sağ çuyinlə də, o, Elm mə'bədindən çıxaran, mənimsədiyin Elmi, apararsan!".

09.08.2015

Yemək hazırlanması, Soğansız olmur...

Yemirik, Qidalanmırıq, yemək üçün, yemirik, yaşamaq üçün!

Qidalanırıq - Yer üzünü, onun laylarını, qatlarını, dadlarını, iyilərini, rəyihələrini, istilərini, soyuqlarını, rənglərini, tanımaq üçün, bilmək üçün!

Yer üzündə, Soğana bir, bax!

Soğan, laylardan, qatlardan, köynəklərdən, bir birlik olub, mərkəzində Özəyi ilə, Yer Kürəsinin, Nüvəsinə bənzər!

Soğan, Yer Kürəsinin, formasını, modelini daşıyır.

Soğan da, Buğda kimi, bütün Qitələrdə, bitər!

Yer üzündə, bütün Xalqlar, yeməyi, qida çeşidini, Soğansız, hazırlamaz.

Yemək tərkibində, Soğan olmasa, o, Yeməkdə dad hasilə gəlməz, dad bilinməz!

Yer kürəsinin modelidir Soğan, bir çox bitkilərin, köküdür, Soğan!

09.08.2015

Günəş mə'bədi, Qız qalası

Heç düşünüb, heç bilmək istəmirik ki, Günəş mə'bədi, Qız qalası, daxili mərtəbələr arasındakı, döşəmələr və tavanlar hansı arxitektura incisidir ki, mərkəzdə yük götürmə elementindən istifadə edilməyib?

Səbəb nədir?

O, bir sirr, o, bir müəmmadır!

09.08.2015

Elm şəhəri - “İçəri şəhər”

Azərbaycan ərazisi, Odlar, İşıqlar, İşıqlılar, ərazisi, çox-çox qədim dövrdən, Dünya Tufanından, sonrakı mərhələdə, xilas və xilaskarlıq ərazisi kimi, Dünya tarixində, Səməvi Kitablarda, özünəməxsus, yer tutub.

Belə bir, Tarixi mərhələnin, Dünya Tufanı və o Dünya Tufanından, Azərbaycan ərazisi, Hz. Nuh dövründə, xilas və xilaskarlığı, bir çox Səməvi Kitablarda, Peyğəmbərlər tərəfindən, bir müjdə kimi, Yer üzünə gətirilib.

Azərbaycan ərazisinin, Tufandan xilas ərazisi Zərlər, İşıqlılar ərazisi, ilkdən, Ur ərazisi kimi adlanırdı.

Amma, Dünya tufanından, dəqiq xilas ərazisi, Nuh-çıxan, Nuh -çüvan, o, xilas ərazisi, Dünya Tufanından, Dünya Su basmasından xilas ərazisi, Tufanın, baş verdiyi ərazi kimi, Zərlərin, İşıqlıların, Azərlərin, Ər-ənlərin, Ərazisi kimi, tarixləşib.

Sonrakı mərhələlərdə, bir çox, Dünya alfavitlərində, “Ə”- fonemi, hərfi, işlənmədiyindən “ə”-, “a”- kimi tələffüz olduğundan, Arlar-Arilər ərazisi kimi, tarixlərdə bu Adla, adlandırılmağa, başlanıb.

Belə bir, ərazi və əhalinin, Zərlərin, Azərlərin, Vətəni, Ölkəsi və o, Ölkədə, Arilərin Ölkəsində, (Ər-lərin), dəniz kənarında (miladi tarixi ilə 1500-cü illərdə fiziki coğrafi xəritələrdə), Xa-zar dənizi, sahilində, Araz (Zara), çayı axan ərazidə, Arilərin ilkdən məskunlaşması, Mişel De Notrdamin, (Nostradamusun) Katren və Sentruilərində yer almışdı.

Bu ərazi, Fiziki Coğrafi xəritədə, Coğrafi en Dairə və Paralelə əsas, 39-40° En dairələrində, o, Ölkənin, Azərbaycanın, dəqiq yeri, bildirilmişdir!

Nostradamus, Zərlər, Azərlər və Azərbaycan haqda, Katrenlərində daha çox, gələcəyə aid olan informasiyaları, ünvanlamışdır.

Nostradamusun yazı üslubu, “Anoqramma”- tipli, yə'ni, hərflərin yerini dəyişməklə, şifrələyərək, bir çox mə'lumatları, gələcək üçün, ünvanlayırdı!

Anoqramma üslubu ilə, “dördlük, rübai” üslubunu, tərtib etmək, çox çətin bir üslubdur.

Çünki, o üslubda, heca ölçülərini, dəqiq bilmədən, o üsluba əl atmaq mə'nasızdır!

Bu səbəbdən, bir şoxları, bu üslubdan yə'ni, Anoqramma üslubundan, istifadə edə, bilmirlər!

Tarixi mənbələrdə, Azərbaycan, xüsusilə, Bak-ı, şəhəri Elm şəhəri, Ağ işıq şəhəri, kimi tanınırdı!

Dünyanın, bir çox ərazilərindən, Azərbaycana, Nuh-çıxana, Bak-ı (ya), Elm alıb, Elmləri mənimsəməyə gəlirdilər və dolğun təhsil alırdılar!

Azərbaycanın, bir çox Coğrafi ərazilərində, Yer altından şö'lənənən odla, bu ərazini, Odlar, Atəşlər, ərazisi kimi, ətraf ərazilərdə, məhşurlaşdırmışdı!

Abşeron, Yarımadasında, Bakı şəhərində, “Şəhər içərisində, Şəhər”, inşa etməyin mə'nası nə idi?

Məsələ burasındadır ki, baxmayaraq ki, Şəhər ərazisi və Bakı buxtası, ərazisinə görə, çox geniş bir, əraziyə malik idi.

Amma, “İçəri şəhəri”- məhz bu sahədə, Dəniz kənarında, inşa edilməyinə səbəb, bu Sahədə, Yer altı Odlar, biri-biri arasında, simmetrik məsafələrdə yerləşməklə və gündüzlər isə, Dəniz sahilinin, bu hissəsi, torpaq, parlaq Işıq, Zər saçdırdı!

Bu səbəbdən, “İçəri Şəhərin”- inşa edilməsinə, bu ərazi seçildi.

Yəni ki, Şəhər içində, Elm Şəhərinin, inşası seçildi!

Dünyanın, bir çox ərazilərindən, Işıq Elmini, Astronomiyanı, öyrənməyə, təhsil almağa böyük axın olduğundan, belə bir qərar, “Elm şəhəri”- inşa edilməyi, zəruri hesab, olundu!

Amma, bu “İşəri şəhərin”- inşasında məqsəd, Elmi əhatə etməli, Elmi şərtlərlə əsasən, inşa edilməli, idi.

“İşəri şəhər”, sahəsinin ölçüləri, Günəş təqviminin, 11, 33, və 1, 4, 9, 21, şərtlərini, özündə cəm etmək, inşa, edildi.

Elm şəhəri, dörd əsas sahəyə ayrıldı.

O, ərazidə, Yer altından şö'lələnən Işıq, mərkəz, (nöqtə), kimi, götürülərək, onun ətrafından, “Oval tipli” Elm şəhəri, inşa edildi!

Qala daxilində, Su quyuları, qazılmaqla, Elm şəhəri, inşa edilməyə başlandı.

İçəri şəhər mərkəzində, Yer altından qalxan Od, Atəş, ətrafında bütün dörd təhsil mə'bədləri, inşa edilməklə, Fəlsəfə, Məntiq, (Qoşa qala qapısı, Şimal səmt).

Riyaziyyat, Həndəsə. (Şərq səmt).

- Astronomiya, Kainat Elmi, Qamlar, Qamm-alar, Rənglər Elmi, Fizika, Işıq Elmi. (Cənub səmt).

Biologiya, Anatomiya, Təbiətşünaslıq, elmləri, İçəri şəhərin, (Qərb səmti). Bu, dörd əsas Elmlər və o, Elmlərin, hər biri, ayrı-ayrılıqda, bir vəhdətdə öyrənilməsi, mütləq və əsas idi.

Bu, Elm şəhərində, təhsil alan o, dövr, o tələbələrə, onlara, əhali arasında, “oxumuşlar”, kimi, Ad vermişdilər.

Çünki, Elm Şəhərinə, “Qoşa Qala” - qapısından, Şimal qapı, daxil olduqları üçün, belə adlandırırdılar.

Yə'ni “bu adam, Elm şəhərində, təhsil alır”.

Qoşa qala qapısı, İçəri Şəhərin, bütün qapıları arasında, yeganə qapı idi ki, o qapı iki yerə, iki tağa, ayrılmışdı.

Belə, Böyük fəlsəfi yanaşma, ondan irəli gəlirdi ki, o, iki bölümlü qapıdan, tələbə və müəllimlər, bir qapıdan, sağ çiyinlə daxil olub, Elm şəhərindən çıxarkən də, sağ çiyin tərəfə düşən qapıdan da, çıxardılar!

İçəri şəhər, Mu-Alım - ları, (“Mu” - işıqlılar, tədris edənlər, “alım” - ondan öyrənim, bilim, mənasında), tədricən o ad, Müəllim - kimi tələffüz edilməyə, başlayıb!

O, Şəhərdə, İçəri şəhərdə, Müəllim və Tələbələr, Ağ (indiki dillə desək, şalvar), geyinərdilər ki, onlar Elmlə məşğul olanlar, Elmi təhsil alanlar, olduqları, Ağ, Pak, Saf, elmlərə yiyələnəcəyini, işarəsi, bildirişi idi.

Bu, Ağ geyim, gələcəyə, “Suf elmi”, Sufilik, Ağılıq, Paklıq, cəryanının yaranmasına, səbəb olurdu!

Mə'zunlar, mütləq olaraq, Təhsillərini başa vurduqda, Bakı şəhər yaxınlığında, Abşeron yarımadasında, olan Atəşgaha, toplanar, son olaraq, Elmləri mənimsədikləri kimi, olduğu kimi, bir daha öz ərazilərində Elmləri bir Işıq kimi deyəcəklərini, tədris edəcəklərini, o, Atəşgahda, biri-birindən söz verərək, bildirərək, ayrılırdılar!

Buradan, Atəşgahdan başlamış, bu, “and içmə, bildirişi”- mərasimi, sonrakı mərhələlərdə, Yer üzünə yayılaraq, Dünyanın bir çox Elm məbədlərində, təhsil alan insanlar, aldıkları elmlərə, son ana qədər, sadıq qalacaqlarına, bir “and” - kimi, bir qanun kimi, qəbul edilirdi!

Qayıdan hər tələbə, Astronomiya, Fəlsəfə, Həndəsə, Riyaziyyat, Biologiya, Anatomiya, Təbiətşünaslıq, Kainat elmlərini, mükəmməl mənimsədiklərinə görə, öz ərazilərində onların özlərinə, “Elm şəhəri”-adı, verirdilər!

Bakı şəhəri və İçəri şəhər, su xətləri, quyular şəbəkəsi, məişət sularının “daş borular” vasitəsi ilə, şəhərdən kənara, nəql edilməsi, çox təqdirəlayiq idi!

Şəhər kənarında, böyük ərazilərdə Zeytun, Əncir, Nar, Zə'fəran, Üzüm bağları, İpəkçiliklə, çox məhşur idi!

İçəri şəhər ərazisində, inşa edilmiş, Günəş mə'bədi, (qız qalası), dörd mərtəbədə, tədris olunan bir çox elmlərin düyün şərti, İçəri şəhərin, qala divarları, qala qapıları, bir çox hesabatları, özündə cəm edirdi.

İndiki, “Qız qalasının” tədqiq edilməsi üçün, mütləq olaraq, dəqiq Astronomiya, həndəsə, riyaziyyat, fəlsəfə, qammalar elmi haqda, dolğun mə'lumatları olanlar üçün, o, sirr qapısını, açacaq!

O, İçəri şəhər və Qız qalası, o qədər, mükəmməl dəqiq, Kainat elmləri, bürclər, planetlər hərəkərinə mütənasib inşa edilibdir ki, onun tədqiq edilməsinə də, bir o qədər də, diqqətlə, dəqiqliklə yanaşmaq, tələb etməkdədir!

10.08.2015

Su quyuları, sistemi...

Azərbaycan ərazisində, ilkdən, Su quyuları şəbəkəsi, mühüm mühəndis qurğuları, hesab edilirdi!

Su quyuları, mürəkkəb mühəndis, qurğuları olduğundan, o, Kənkənlər, (su quyusu qazanlar), mütləq yerin relyefini, süxurları, dərin qatların, xüsusiyyətini dəqiq bilənlər, məşğul olardılar.

Su quyularının, bir neçə mənası, olardı!

Su Quyuları, bir neçə funksiya daşdığından, mənasız olaraq, Su xatirinə, Su quyuları qazılmaz, inşa edilməzdi!

Su quyuları, mütləq olaraq, şəbəkə tipində, Şimal səmtdən başlayıb, (şəhərin, yaşayış ərazisinin yerləşdiyi sahəyə görə, cəhətləri təyin etməklə inşa edilərdi), Cənub istiqamətə, o səmtə, dərin qatların, süxur relyeflərini, nəzərə alaraq, Qərbdən, yenə də, Cənuba doğru, quyu ilə, quyu arası məsafəni, nəzərə alaraq, qazılardı!

Su quyularının, funksional olaraq, inşa edilməsi və şəbəkələşməsi, Yaz vaxtı, suların, (yağış), artdığı ərəfədə, su daşqınlarının qarşısını almaq məqsədi ilə, yay vaxtı isə, yaşayış sahəsində, torpağın nisbi nəm qədərini nizamlamaq, torpaq qatında nisbi nəmişliyi bərabər bölmək üçün, nizamında saxlamaq üçün, eyni vaxtda o mövsümdə, sudan içmək üçün, istifadə etmək, məqsədini daşıyırdı.

Quyular şəbəkəsi mütləq Şimal səmtdən başlayıb, su hövzələrinə tərəf, istiqamətləndirərdilər ki, yer altı sular, yer altı çaylar, yer səthində olan, axar suları, çay və arxların suyunu yer altına dartıb, aparıb, özünə qovuşdurmasın!

Bu səbəbdən, su quyuları sistemi, mühəndis qurğular qədərində, çox vacib bir şəbəkə, hesab edilirdi!

Su quyularının, bir - biri arasındakı məsafələr, ona görə nəzərə alınırdı ki, hər bir, Su quyusu daxilinə, yer səthindən, dərin qatlara, sorulan hava qədəri, onların bərabər Su nizam, qədərini nizamlasın!

Su quyularının, dərinliyi, mühüm əhəmiyyət, kəsb edirdi!

Quyu dərinliyindən ilk su qatına 5,5-metrdə çatdıqda, onu indiki dildə desək, "texniki"- su, 9, və 11-metrdə, su qatına çatdıqda, o, Su quyusuna, "Qızıl quyu, Günəş quyusu" - deyilərdi!

Çünki 11-metr dərinlikdə və ondan da, dərinlən olan Su, çox-çox sağlam, heç bir əlavə dad, və qarışığı olmayan, duzlardan, qarışıqlıqlardan, təmizləmiş, su kimi, müalicəvi su kimi, bilərdilər!

Quyu suyunun dadını daddıqda, quyunun hansı dərinlikdə, qazıldığı mə'lum edilərdi. Amma, ən vacib və ən maraqlı cəhət ondan ibarət idi ki, su quyularının diametri mühüm əhəmiyyət kəsb edirdi!

Diametri, böyük qazılan və dərinliyi, 11-metr olan, Su quyularına yenərək, gündüz vaxtı, Səmada, (ışığı qədəri səbəbindən), Planetlərin hərəkətini, tədqiq və müşahidə, etmək mümkün olurdu!

Bu səbəbdən, su quyuları qazan, Kənkənlər, eyni vaxtda, yer relyefi, Astronomiya elmindən, Işıq elmindən, yer süxuru, laylar, qatlar, çökəkliklərdən xəbərdar olaraq, Zəlzələlər vaxtı, yer altı təkanların, sakit sönməsinə, köməkçi, quyu qurğuları, inşa edərdilər!

Bir su quyusu, çox funksiyalıq əhəmiyyətini, daşıyardı!

Su quyu şəbəkəsi, Naxçıvan ərazisində, Şimal dağlıq ərazidən başlayaraq, şəhər içərisini əhatə etməklə, Günəş Işıq, bucaqlarını nəzərə almaqla (mühəndis qurğu buna demək olar), üzü Şərqə, Cənuba, Qərbə səmtlənirdi!

Naxçıvan ərazisindən başlayan, Su quyu şəbəkəsi, Nüvədinə keçməklə, Ba-k (1), səmtinə, Elm şəhəri, "İşəri şəhər", Atəşgaha qədər, uzanıb gələrdi!

Su quyu şəbəkəsi dörd kateqoriyaya ayrılırdı:

- çeşmə (keşmə),
- kəhriz,
- qırx ayaq, qırx pillə (onu kənkənlər bucaq altında qazardılar, yer altı axar su hövzəsinə çatardılar!

Onlar, niyə 40-pillədən ibarət olardı?

Çünki, həmin "qırx ayaq, (yəni qırx pillədən, artıq olmayan), qırx pillələri daxili, (daşdan), Qövs tipli, inşa edərdilər!

Günəş səthində gedən, 11-tsikl dəyişiklik, birlikdə 33 - Qərinə qədəri, hesablamaqla, Günəşdə, 9-dəyişməz ardıcılıq, nəzərə almaqla, nəticə 40-hesabatında, yekunlaşmasını nəzərdə tutmaqla, inşa edilirdi!

Yəni ki, $11 \times 33 = 363$!

$363 : 9 = 40$!

Günəş səthində gedən, ardıcılıq hesabatına, uyğun olaraq, qazılırdı.

Həmin, 40 - ayaq, 40 - pillə, o dövr üçün, yay mövsümündə, "soyuducu"- funksiyasını, yerinə yetirməklə, "bucaq altında"- inşa edilən, "qırx ayaqlara" yenərkən, adam ayaq üstə, əyilmədən, Yer altına, eni bir metrə yaxın olan, axar, çox soyuq, sudan götürüb, ondan istifadə edərdilər.

Kərpiclə hörülmüş, "qırx ayaq" daxili, pillələri və divarları, "indiki dövrdə", Metro stansiyalarındakı, eskalatorla, yer altına yenmək, elə həmin, "qırx pillə, qırx ayaq"- 1,

xatırladır!

Yan divarlarda, taxçalar, çıxıntılar, inşa edilməklə, Yay vaxtı, müxtəlif, tez xarab ola bilən, qida məhsullarını, taxçalara yığmaqla, uzun müddət, Yay istisindən, qoruyub, saxlamaq olurdu!

Hər, on pillədən bir, temperatur həddi, aşağıya suya yaxınlaşdıqca, sərinə doğru, dəyişib, daha da, sərin, olurdu).

Su quyuları, su ilə, bağlı olan hallar, düşüncə, məntiq, mə'na daşıyıcıları olmaqla, o, da, mühüm və vacib, bir Elm kimi, hesab, edilirdi!

11.08.2015

Bilmək olarmı?...

Yer kürəsi, Günəş ətrafında, saniyədə 500 km/san, sür'ətlə hərəkətdədir.

Əgər, o, 500 km/saniyəyə o, Tezlik sür'ətinə, uyğunlaşa bilsən, (əqli), gələcəyi bilmək, olar.

Əgər, Kainatda olan, Planetlərin, cəm hərəkət sür'ətinə, (16-vahid, tezlik sür'əti), bağlana bilsən, onda İnsana, həmişə marağında olduğu, “gələcəyi”, demək olar!

“Onu demək”, onu “bilmək”, Zehni yox, əqli sür'ətin, nəticəsidir!

O, hal sür'ətinə, uyğunlaşmaq isə, hər Varlığa, nəсіб deyil!

O halları bilmək, demək isə, Zehni yox, Əqli yox, o, Zəkadadır!

O, Zəka nöqtəsi də, Alındadır!

12.08.2015

Kainatda, bütün Planetlər...

Bə'zən, insanlar elə bilirlər ki, hər bir Ulduz, bir Günəşdir!

Bu yanlış fikirdir!

Əgər, Kainat Sistemində, hər bir Ulduz, bir Günəş olmuş olsa idi, onda, O, Günəşlərin istisindən”- Planetlər arası, Kainat daxili, Alovlanma baş verərdi ki, o, Kainat Alovlanmasının qarşısını almaq isə, mümkünsüz olardı!

Bununla, Kainatın özünün də, öz Sonu, olardı!

Bu səbəbdən, hər bir Planet, bir Günəş ola bilmədi!

Kainat daxilində bütün Varlıqlar, bütün Planetlər, birgə hərəkət, birgə, nizam Qanununa, Tabedirlər!

12.08.2015

İnsan, Kainat...

Canlıya, İnsana, “soyuq dəymir”, ətrafın qarası, acısı, hopur canımıza, gör ki, bu insan nə imiş!

İnsan - Kainatla, Yer Aləmi arasında, rəbitə üçün yaranıb!

O, Kainatla, öz arasındakı, “rəbitəni” - pozmağa çalışdıqca, Təbiət də, karıxır!

O, əsir, coşur, silkələyir, sanki, suallar yağdırır, Yer üzünə!

Onda, İnsan - vahimələnir, qorxur, həyəcanlanır, yenə də, üzünü Kainata tutur,

Kainatla özü arasında “o, ilkin rəbitəni”-çağırır!

Onun, “çağırışı Eşidildikdə” - ətraf, təbiət, sakitləşdikcə, insan yenə də, çağırışlarını, yalvarışlarını, unudur!

Gör ki, bu İnsan nə imiş!

Yenə də, o rəbitəni zəiflədir, Yer üzünə, yenə də, hökm etmək istəyir!

Yenə də, təbiət coşur, daşır, ətrafı dartır, silkələyir, İnsan, yenə də, təlatümlə, qorxu ilə, Kainatı yenə, çağırır!

Gör ki, bu insan nə imiş!

12.08.2015

Meyxanə, meynə, dil

Azərbaycan xalqının, əsrlərdən - əsrlərə keçərək, bizə qədər gəlib çatan, yaddaş tarixinə daxil olan, gerçəkliklərdən biri də, onun Qəzəl aləmidir.

Bu aləmdə, Meyxanə janrı da, olub, var və olacaqdır.

Meyxanəni səsləndirməyə, fəlsəfi fikri çatdırmağa, istedad lazımdır.

Meyxanə janrının, heç də çaxırla, meylə, bağlılığı yoxdur. Bir çox hallarda, Meyxanə haqqında, çox bayağı, qondarma fikirlər, səsləndirilib və həqiqətin nəyə bağlı olduğu, əslində gizlədilərək, insanları karıxdırmağa, çalışıblar.

Adam sərxoşsa, özünü, (müvazinətini), dilini, (topuq vuran) qafiyəyə sığışdırır, bilməz.

Meyxanənin isə, qaiyəsi, sərrast, məntiqdə mə'nalar düyünü olan, qafiyəyə sığaraq, qafiyədə, qalıbdır

Meyxanənin, qafiyəsi də, Qəfildən, Bədahətdəndir

Meynələr çubuğundakı xanələr arası məsafələr, (simmetriya) pozulmur!

Televiziya kanallarından, Meyxanə janrının, müzakirələrini seyr etdikcə, düşünürük: “meyxana - meyxanasa, bəs onda, şərabxanə, nədir?”.

Böyük, Meyxanə ustadları, öz şagirdlərinə, göz önündə, dərk edilə bilən, dərs vəsaiti kimi, (Abşeron yarımadası) bir, meynənin çubuğunu göstərərək, ümumən, Təbiəti misal çəkərək, “fikri, çubuq kimi düz de, məntiqdə, qafiyəyə sığdırıb, qəfildən de! Qafiyə sonluğunu, “u”, “ü”- də tamamlayaraq, tərəf - müqabilə, məntiqi cavabı deməyə yer ver! Meynə çubuğunda olan, xanələr arası məsafəyə, uyğun de! Meynənin, xanəsindən çıxmaq olmaz, qafiyə pozular. Qafiyə pozularsa əgər, fikir pozular, “meyxanə” qafiyələri, sözlü yığım olar. Məntiqin ahəngi pozular”, deyə - söyləyiblər.

Ö.Xəyyamın, İ.Nəsiminin Rübailərinə, baxaq.

Dörd misralı, bu Rübailərdə, dörd misra bir məntiqə, beşinci misranı isə, söyləməyə, nə yer, nə ehtiyac, qalmayıb.

Rübai də, sanki, bir meynədə, bir şanədir!

Yə'ni ki, meynə çubuğundakı xanələrində, simmetriya pozulmur.

M.Nostradamusda da, katrenlər dördlükdədir.

Dördlük tamlığın ifadəsidir.

Qəzəlxan, Ə.Vahidin Qəzəllərinin hər biri, “Şanənin”, şanəsində, şanə - şanədir.

Meyxanə janrı da, meynə xanələri arasında, simetriyaya uyğundur, amma, şərabxanadan deyil.

Şərabxanada, səslər çox olar, məntiq olmaz, fikir, cəm ola, bilməz.

Xalq, Xalqı yarada bilməz.

Xalq, Dil yarada, bilməz.

Dil, dilçilik, Yaradandır

Kainatlara üz tutub, xitab edənlər, İlkə, Yaradıcıya xitab edənlər, Kainatın Dilində, xitab edərlər!

Əgər, Bəşərin Dilini kainatlar bilmirsə, əgər xitablarımız eşidiləcək, lakin dərk edilməyəcəksə, sorğu olacaqsə əgər, cavab orada, “mənim öz dilimdə” dərk

edilməyəcəksə, mənə nə sorğu, onda mənə, nə sual?

Onda mən orada, nə azad, nə sərbəst adammışam!

...Vəhdət, ahəngdədir, ahəng isə, Məntiqin ifadəsidir!

Elə buna görə də: Bəşər, mənim dilim – Kainatın dili!

Kainatın dili – Cəm Bəşəriyyətin, Dili!

13.08.2015

Naxçıvanda “Gəmiqaya”da daş üzərində çox qədim təsvirdən.

Hər bir yaranış məcburiyyətdən yox, zəruriyyətdən yaranır. Hər bir varlıq İlkinə dərk edib axtarmaq istəməsi məcburiyyətdən yox, zəruriyyət üzərindən mövcuddur. Böyük partlayışdan kainata ilkin səs yaddaşı, söz yaddaşı, ahəng yaddaşı və rəng yaddaşında bir mütləqlik yaddaş daşıyıcısı oldu.

Başlanğıc nöqtədən (ekspansiya) sürət başlayır. O başlanğıc nöqtə bütün yaranmış və yaranacaq olan varlıqlara dayanmayan hərəkət “Vericidir”. Lakin bir nöqtədən başlanan başlanğıc (nəticədə spiral modeli) kainat daxili varlıqların simmetrik dayanmayan sürətlər ardıcılığı bərabərliyinə işarədir.

“Spiral” kainat daxili planetlərin biri – biri arasında ardıcıl hərəkət modelidir. Başlanğıc (ona nöqtə dedilər) həndəsi quruluş, riyazi ardıcılıq, materiya, fizioloji – bioloji varlıq deyil. O, ilkin yaradıcı işıq, hər halın ardıcıl hərəkət vericisi başlanğıc halıdır.

Hər bir “nöqtədən” başlanan başlanğıc O, mütləq olan varlığın bütün xüsusiyyətlərinin cəm olan məzmunusudur. İlk nöqtə: bütün (cismaniliklərdən uzaq) varlıqların əvvəli, törədicisi, hərəkət vericisi, idarə edicisi, Mütləq Olan, hərəkətləri, kütlələri özü nizamlayan və s. İlk Mütləqdən “İşıqdan” başlanan başlanğıcdır. Ovalın və daxilinə sıxan kainatların yaranmasının ilk halı “bir başlanğıcdan” (bir nöqtədən yox, başlanğıc zəruriyyətdə davam halıdır) və o başlanğıc istinadı Mütləqin, mütləqlik Xüsusiyyətinin bir başlanğıc və iç-içə hərəkət halı göstəricisi yaddaşıdır. Bu “spiral” forması quruluşunda əks olunur.

“Spiral” mənası kainat daxili planetlərə verilən ardıcıl hərəkət və iç-içə sürətlərin ilkin mərhələ halıdır ki, buna “Spiral” dedilər.

Yer üzündə ilk insana mə'lum idi ki, bütün kainat sistemi, qalaktikalar bir işıq varlığı ətrafında və əhatəsində hərəkətdədirlər. O, quruluş formasını bir simvol olaraq “nöqtə” kimi işarə edərək onu, ilkin hərəkət verici kimi dərk edirdilər. Onlara o da mə'lum idi ki, yer planeti də bir işıq (günəş) ətrafında hərəkətdədir. Bu ilk astronomiya elminin təməlini yaratdı

14.08.2015

Həzrəti Nuhla xilas və ərəzi

Tarixi mənbələrdən Azərbaycan və Şərqlə - qərb arasında yerləşən Naxçıvan bir çox tarixçilərin, səlnaməçilərin əsərlərində özünəməxsus yer tutur.

Şərqlə - qərb arasında yerləşən Naxçıvan öz ərəzi və tarixi mərhələləri ilə yanaşı, tarixi şəxsiyyətləri ilə tanınıb, məşhurlaşılıb, diqqət cəlb edib.

Azərbaycan və Naxçıvan ərazisi bir də Işıqlar, odlar yurdu kimi də yaddaşlarda, tarixlərdə qalıb.

Işıq, od, alov dedikdə O, ümid, hərəkət verici, nizamlayıcı, bərabərləşdirmə, bölmə, hasilə (nəticəyə) gətirməklə həcm qədəri vermə, məsafələşdirmə, rəng bölgüsü (spektral) temperatur hədlərini bərabərləşdirmə, yaradıcı və s. anlamı daşıyıb.

Naxçıvan ərazisində məskunlaşan ilk insanlar oturaq həyatı sürməklə, Işıq anlayışını yaradıcılığa ilkin başlanğıc olduğunu dərk ediblər.

Ərazilərini və özlərini Işıq daşıyıcıları olduqlarını anlayaraq, O yaradıcı Işıq şərtlərini pozmadan qoruyurdular.

Bu anlayış, bu davranış ərazisini və əhalini hifs etməklə yanaşı onları elmə, yaradıcılığa, düşünməyə, düşündürməyə sövq edirdi.

Bunlar ilkin səbəb daşıyıcısı olmaqla yanaşı bir də xilas və xilas olmaq idi. Tarixlərdə həzrəti Nuh dövrü tufanı var. Sonrakı mərhələ həzrəti Nuhun o ərazidən Gəmi – qaya, Ağrı – dağ arasında o ərazidə xilas və xilaskarlığı dövrü var.

Çox – çox qədim tarix iki mərhələyə bölünüb. Həzrəti Nuh dövrü tufanına qədər olan mərhələ mədəniyyətlər, həzrəti Nuh dövrü tufanı və o mərhələdən sonrakı dövr. Çox düşündürücü bir məqam ondan ibarətdir ki, yer kürəsi boyu baş vermiş o tufana səbəblər nə idi və o dəhşətli tufandan həzrəti Nuh və o ərazidə məskunlaşan insanların xilas olmağına səbəb nə idi?

Həzrəti Nuhun o tufandan xilaskarlığı eyni vaxtda o ərazi ilə xilas idi. Tarixlərdə, səmavi kitablarda bizə gəlib çatan həzrəti Nuh tufanı, xilaskarlığın yaddaş daşıyıcısı olmaqla çox önəmli tarixi bir faktdır.

Tarixlərdən indiki dövrə qədər gəlib çatan o dəhşətli tufandan, Naxçıvan ərazisi və əhalisi xilas oldular.

Çünki o ərazidən tufana qədər də, tufan ərəfəsində də insanlar Işığı, Tenqrini, Tanqrını, Tanrını çağırırdılar.

Amma ən ağır bir mərhələ ondan ibarət idi ki, dalğaların hündürlüyü və səsi ilə yanaşı, qaralmış, tündləşmiş buludlardan aramsız yağan güclü yağış, daha vahiməli daha qorxulu idi.

Günəşin görünməməsi belə bir təəssürat yaradırdı ki, xilas olmaq mümkünsüzdür. İnsanlar vahimə içərisində səmada günəş işığını, səmtini axtarırdılar. Ümid və xilas bir ərazi, bir də çökmüş qaranlıq arasında Işığa idi. Çağırış bir Tenqri, bir də Işığa idi.

Tufan, aramsız yağan yağış, günlərin sayını itirmişdi.

Səmanın tədricən işıqlanması, tufanla yağışın sakitləşməsi, xilas olmağa daha da böyük inam yaradırdı.

İnsanların xilas, qara, qalın buludlar arasında günəşə, O İşığa idi.

Amma qara buludlardan dayanmayan, aramsız yağan yağış və su dalğaları arasında İşığın olmaması daha da qorxulu vahiməli idi. Bu “son gün, son gecə” – yə bənzəyirdi.

Tufan, yağış tədricən sakitləşməyə başladığıca səmanın işıqlanması, buludların çəkilməsi, günəş işığının görünməsi böyük xilas ümidi gətirdi.

Sonrakı mərhələlərdə xilas olmuş o əhali daşğın vaxtı öz haray və səslərini yad edərək günəşi tufanın dayanmasına yaddaş edərək, İşığın görünməsindən başlanmasını şadlıqla, rəqslə yad edərək insanların xilas simvolu günəşi bildilər.

(K.Brüllovun “Pompeyin son gecəsi” rəsm tablosunda insanın nə qədər ümitsizlik içərisində olduğu təsvir olunub)

Həzrəti Nuh ailəsi ilə yanaşı xilas olan o insanlar yaddaşlarında daha dərin bir iz qoyan İşıq çağırışı, günəş işığının çağırışı və o çağırışdan, o ərazidən xilas olmaları mühim bir hadisəyə çevrildi.

Sonrakı mərhələlərdə İşığı başlanğıc və xilas, Tanrı hifz edici, xilas edici kimi yaddaşlarda daha dərin kök saldı.

Həzrəti Nuh ailəsi və o dövr insanlar o ərazini, o coğrafiyanı, o xalqı, dili, o dövrü, o milliyəti, o adətləri bəyan etməklə yanaşı (dominant) aparıcı bir funksiya daşımaqla xilas olmuş, o insanları Kainata, elmlərə çağırmaqla bir daha “insanlar Kainatın və Yaranışın bir parçası olduğunu” və ayrılmaz olduğunu bəyanlaşdırdı. Həzrəti Nuh ailəsi və o dövr insanları tufan mərhələsində Gəmi – qaya və Ağrı – dağ arasında xilas ola bildilər. Tufana qədər o ərazinin coğrafi adlığı mövcud idi. Sonrakı tarixi mərhələlərdə bu ərazi Həzrəti Nuhun adı ilə bağlı olan bir çox yeni ad daşıyıcısına çevrildi.

Sonrakı mərhələlərdə o xilas anını, ümid anını günəş işığı ilə başlanmasını yaddaşlarda və günəşə təşəkkürlülük rəmzi olan dinamik rəqslə ifadə etməyə başladılar.

Gündüz vaxtları o iştirakçılar yarım dairədə üzü günəşə doğru dayanaraq, barmaq – barmaqdan tutaraq ritmik rəqslə şadyanılıqla o hərəkət dinamikalarını icra etməyə başladılar.

Yarım dairədə dayanmaq ona işarə idi ki, o rəqs iştirakçıları günəş işığına və onunla üz – üzə dayana bilsinlər. Gecə vaxtı isə günəşin simvolu olan işığa yalov, halov, alov kimi ad verib yaddaş daşıyıcısına gətirdilər.

Çox – çox sonrakı tarixi mərhələlərdə o icranı Yallı kimi adlandırmağa başladılar. Yallı Həzrəti Nuh dövrü tufanından sonrakı mərhələlərdə ilk şadlıq dinamik rəqsi kimi, Gəmi – qaya, Ağrı – dağ, arasında Nuhaşan (Nuraşan) o əraziyə məxsusdur. Yallı janr kimi Naxçıvan ərazisinə kənardan gəlməyib. Yallı tutmaq, o tarixi hadisənin bir xilas, bir sevinc icrasıdır, onun tarixi çox – çox qədimdir.

Babalarımız , atalarımız həmişə Naxçıvan toy məclislərində mütləq qaydada yallı tutmaqla, mə`şəllər yandırmaqla o ərazidə xilas, təşəkkür, işığa ümid kimi baxıblar. Yallı rəqs qruplarında qırmızı geyinməklə və başda olan yallı aparıcısının bir əlində mütləq olaraq qırmızı dəsmalla ifa ediblər. Qırmızı işığın, istinin tərənnümçüsüdür. Yallı janrı nəfəsli musiqi aləti olan zurna ilə icra olunur.

Zurna, dəm zurna, davul yallı iştirakçılarını müşayiət edir.

Zurna musiqi aləti səs tembrinə görə aparıcı, bütün musiqi səslərini bir yüksək səs nizamına səsləyir.

Musiqi aləti olan zurna aparıcı bir səs olmaqla yanaşı, eyni vaxtda ərazi ad daşıyıcısıdır, necə ki, Zurvan, Zəngəzur, Astazur və s.

O zurna səsi çox uzaqdan eşidilsə də onun səs tezliyi, səs tembri, məsafəyə görə dəyişmir. Eyni səs tembrini, dəyişməz saxlayır. Çağırır, səsləyir, oyadır, düşündürür, əhval – ruhiyyəni yaxşılaşdırır.

Zurna musiqi səsi mətinlik, şücaət, qəhrəmanlıq, əziyyətlərə sinə gəlmək, özünü təsdiq etmək, gizliləri bəyan etmək, qaranlıqlar arasında xilas və nicat çağırışıdır. O musiqi aləti, kainat səsinin incə bir səs tərənnümcüsüdür.

O dövr insanlar tufana qədər də tufan ərəfəsindən sonra da, yenə də bir inam daşıyıcıları olaraq qaldılar. Onlara mə`lum idi ki, işıq yaradıcı və törədicidir.

İşıq, o işıqdan isti, o istidən yalov, halov, alov törəyər. O alova, o istiyə ki, bütün canlı varlıqlar, kütlələr, cisimlər, bütün bəşəriyyət o alova istiyə möhtacdırlar və möhtac olaraq da qalacaqlar.

Kainatlar da O Mütləq İşığa, istiyə möhtac yarandılar.

Yer kürəsinə Günəş olmasa, işıq olmaz. Işıq olmasa, isti olmaz. İsti olmasa, hərəkət olmaz əkin olmaz, biçin olmaz və nəticələr olmaz. İnsan, canlı törəməz. O dövr insanların xilasına səbəblərdən biri də bunlar idi.

Urfani yallı rəqsi Ur – mi (uç səmt) ur – va (o lavaş yapılında, oxlovla xamır arasında sərf olunan un miqdarıdır). O urfa, bir – birliyə yığma funksiyası daşıyıcısıdır.

Yallıda urfanı ərazi və birlik anlayışı daşıyıcısı olmaqla, şadlıq daşıyıcısıdır.

Bütün yuxarıda deyilənlər ustad tarzən Əkrəm Məmmədlinin oğlu Kə`nan Məmmədli ilə birlikdə yallılarımızı toplamağı və onları nota salması, nota gətirməsi çox böyük bir tarixi hadisədir.

Naxçıvan ərazisinin özü maraqlı bir ərazidir.

Naxçıvan ərazisində çox maraq doğuran təbii göl var.

O göl, Naxçıvan şəhərindən 80 km məsafədə Şimali – Şərq istiqamətdə, Kiçik Qafqaz sıra dağlarının Zəngəzur dağ silsiləsində Şahbuz ərazisində Batabat yaylağındadır.

Yaylaqda, Zor – bulaq yaxınlığında göl yerləşir.

Zor bulağın suyu o gölə axmır.

Maraqlı cəhət bundan ibarətdir ki, Zor – bulaq yaxınlığında yerləşən (orta su tutumlu) təbii göl, oval (ellepsoid) tiplidir.

Oval tipli o göl günəşin çıxma və batma vaxtının tam göstəricisi modelidir.

Göl daxilində həmişə hərəkət edən ada, yerin günəş ətrafında hərəkət vaxtını bildirir.

Göl daxilində hərəkət edən (o ada oval tiplidir) ada, Cənubdan, Şimala ovalın uzununa tən bölən xətt üzrə hərəkət edir. Göl quruluşu, Cənubla, Şimalı göstərir.

Sübh günəşi Uş ərəfəsində, ada gölün cənub sahilində dayanır.

Gün çıxdıqdan sonra, gün ərzində o ada Cənub sahilindən, Şimal sahilinə tərəf düz xəttlə hərəkət alır.

Çox maraqlı hal, günəşin çıxma anından, günəşin qüruba çatdığı vaxtda ada Şimal sahilə çatır.

Günəşin gün ərəzində qət etdiyi məsafəni hərəkətdə olan ada şimal sahilə tamamlayır.

Gün batmağına baxmayaraq gecə boyu o ada cənub sahilə doğru dayanmadan hərəkət edərək sübh günəşini gölün cənub sahilində qarşılayır.

Yəni gün o biri yarım kürəyə keçməyinə baxmayaraq ada o günəş hərəkətini sinxron müşayət edir.

Bu hərəkətlə göl daxilində o ada, heç vaxt hərəkət sür'ətini dəyişmir gün işığının (hava buludlu olsa da, qış fəslə olsa da) yer kürəsinə düşməsinə və yer kürəsinin günəş ətrafında bucaqda yer dəyişməsinə karıxmadan “qeyd” edir.

Bu gölün (orta su tutumlu) tarixi çox – çox qədimdir.

Göldəki ada yer kürəsinə nisbətdə günəşin hündürlük bucağını, hərəkət bucağını dərəcə - dərəcə bölgələrinin göstəricisinə çevrilir.

Günəşin hərəkət trayektoriyasını bildirir.

Naxçıvan ərəzisdən o göl, o ada günəşi təşəkkürlə, sevinclə müşayət edir.

Naxçıvan şəhərində maraqlı bir arxitektura incisi də qaya silsiləsi üstündə inşa edilmiş Möminə - Xatun türbəsidir.

Türbə on kitabədən ibarətdir. O, əzəmətli türbə bir dayaq üstündə inşa edilibdir. O türbənin on kitabəsi mə'nə daşıyıcısıdır. Yə'ni səhər günəşi çıxdıqda hansı kitabəni işıqlandırırırsa (Şərqdən) günün qürubunda Qərbdə o kitabəni işıqlandırmaqla tamamlanır.

Əbubəkr Əcəmi Naxçıvani Möminə - Xatun türbəsinə müqəddəs qaya silsiləsi üzərində inşa edib.

O qaya silsiləsinin müqəddəslik, hifs edici, xilas edici xüsusiyyəti var. Qaya silsiləsi indiki Xal – Xal meşəsindən yuxarıya Şimali - Şərq səmtdən başlayır. Naxçıvan şəhərindən keçməklə Nehrəm kəndinin, Əshabül – Kəhf (yeddi kimsənələr) istiqamətində Araz çayına yaxın hissədə sönr.

O qaya silsiləsindən çox saylı su çeşmələri, kəhrizlər axır.

Naxçıvan şəhərində Sarvanlar məhəlləsinin başlanğıcında (Şimal səmt) çeşmə var. O qaya silsiləsi üzərində Cənuba doğru Kəblə Musa çeşməsi yerləşir. Təxminən 2,5 km sonra Qızlar bulağı yerləşir. (O Qızlar bulağı sıldırım qayalar arasında qaya daşlarından çox təmiz, sərin su sızır. O qayaların yuxarı hissəsindən dəfələrlə, kəl arabası, at arabası, yaşlı adam, uşaq ehtiyatsızlıqdan hündürlükdən qayalar arasına düşməsinə baxmayaraq, sağ qalmaqla yanaşı heç bir yara da almayıblar. Əhali qaya hissəsinin müqəddəslik daşıyıcısı olduğuna bir daha əmin olublar)

Sarvanlar məhəlləsində o qaya silsiləsi üzərində ağır seyyidlər Miriş ağa, Mirişlilərin evləri yerləşirdi. Sonralar onların evi yerində möhtəşəm məscid kompleksi inşa edildi. Qızlar bulağı ardınca təxminən 1 km məsafədə Mömünə - Xatun türbəsinin aşağı hissəsində əvvəllər çeşmə axırdı.

Türbənin o sahədə, yüksəklikdə inşasının üç mə'nası var idi. Əvvəla müqəddəslik daşıyıcısı qaya silsiləsi, şəhər günəşinin çıxma və batmasında türbənin işıq əhatəsində olması və o türbənin (Xan diki də deyilir o sahəyə) aşağısından axar çeşmə, türbəni yer altı suların, nəmişlikdən qoruma anlamı daşıyır.

Amma türbənin aşağısından bir vaxtlar axan çeşmə gözü tutulduqdan yer altı sular geriye sıxıldığından türbə nəm çəkmə səbəbindən Şimal səmti güclü nəmişlikdədir. Mömünə Xatun türbəsinə sonra həzrəti Nuh məzarı, Nuh məqbərəsi yerləşir. Həzrəti Nuh məqbərəsi yüksəklikdə həmin qaya silsiləsi üzərindədir. Onun aşağısında da çeşmə axır. O axar çeşmə də, üzərində həzrəti Nuh məqbərəsi, Mömünə Xatun türbəsinin yerləşməsi, möhtəşəm Məscid kompleksi, Qızlar bulağı və s. Mə'na daşıyıcılarıdır.

Onlar yer seçməyiblər, o yer onları seçib. Şəhərdə Sarvanlar məhəlləsi də o qaya silsiləsi üzərində yerləşir.

Şəhərdə dörd yol deyilən yerdən yollar ayrılır – Şimala doğru: Şahbuza, Qərbə doğru: Şərura, Şərqə doğru: Ordubada, Cənuba doğru: Naxçıvan şəhəri yerləşir.

Naxçıvan ərazisi çox – çox qədimdən duz yolu kimi və Naxçıvanda olan çox elastik və Şəffaf ipəyinə görə İpək yolu kimi də tanınıb, tarixləşib. Tarixi mənbələrdə öz yerini həzrəti Nuhla da tapıb.

Azərbaycan və Naxçıvan ərazisi Işıq ərazisidir. Tarixlərdən mə'lumdur ki, Azərbaycan və xüsusi ilə Naxçıvana bir çox sərkərdələr qoşunla hərbi yürüşlər

ediblər. Naxçıvan ərazisinə, işıq ərazisinə, sahib olmaq istəyiblər. Naxçıvan əhalisi mətinliklə mübarizə apararaq, hər bir döyüşçü bir sərkərdə olub.

Amma o yürüşlərin sonluğu, o sərkərdə və qoşunu bir müddətdən sonra o ərazidən geriye dönüblər. Onunla da o sərkərdə və qoşun, öz ərazisi ilə süquta məhkum olunublar.

Çünki, Azərbaycan ərazisinin ilkdən Işıq Sahibi var, Mütləq olan O Işıq Sahibinə isə, sahib olmaq olmaz.

Vahid Rzayev

“Azad Azərbaycan” - qəzetində 24.06.2014 N 87 (2532) çap edilmişdir.

15.08.2015

Nəm, Su, Zərrə...

Yer Planetinin ən əsas komponentlərindən biri də Sudur!

İlk baxışda su - dadsız, rəngsiz, iyisiz, ağ, mayedir! Amma bu, zahirdə olan, görünüşüdür.

Su Işığın toplum birliyi və Yaddaş daşıyıcısıdır. Sudan istifadə etmək də, böyük cavabdehlik tələb edir.

Tək, əl – üzümüzü yumaqla, suya diqqətli mehriban olaq.

Hər dəfə, ovuclarımızdakı Su yığını, eyni vaxtda, düşüncələrimiz, davranışlarımız keçib, köçür, su yaddaşına!

O, isə, axıb qovuşur, axan sulara.

Çünki, su yaddaş, hal, fikir, düşüncə daşıyıcısıdır o anda! O, da, Su ilə axıb, qovuşur sulara. Sular, sulara qovuşub, yaddaş olub, axır, Yer üzünə!

O, axan sular, bulud olub, yağış, qar, dolu olub, səpələnir Qitələrə, Yer üzünə!

Xoş düşüncəmiz, şad düşüncəmiz, xeyirhax düşüncəmiz, pak düşüncəmiz, Su ilə axsın, buludlardan isə, Yağsın, yer üzünə!

Məişətdə, təsərrüfatda, işlətdiyimiz Su da, yaddaş daşıyıcısıdır, o, da, axır sahələrə, qovuşur sulara!

Bütün, Dini icraatların, əvvəli su ilə. O, retuallar, o, başlanğıclar - başlar, Paklıq ilə, Su ilə!

Kainata, O, Sahibi Mütləqə, Kainat Sahibinə üz tutarlar, başlanğıcı - Su ilə!

Yaddaş ilə, Pak düşüncələrimiz, Pak olsun, pak sular yaddaşına çöküb, Pak olsun!

Kainatın işıq Paklığına, qovuşmağa, yol olsun!

Bu Dünyamıza, körpənin gəliş başlanğıcı da, Pak ılıq Su ilə!

Bu Dünyadan, Əbədiyyətə qayıdışı da, Pak, ılıq, Su ilə!

Ah çəkməyimiz də, o da küləklə hava ilə, yayılır Qitələrə, Yer üzünə!

Su haqda, nələri bilirik?!

Suyun, nələrini tapıb, nələrə, haralara yüksələcəyik?

Astronomik cihazlar dəyişəcəkdir, Astronomik baxışlar dəyişəcəkdir. Teleskopların iş prinsipi dəyişəcəkdir.

İşıq gələcəkdir. Bizi əhatə edən Qalaktikaya, işıq zolağı, zərrələr toplumu, yönəldiləcəkdir.

Bizi əhatə edən, uzaq Kainatda, Planetlərin, işıq yayım tezliyi, öyrəniləcəkdir.

O, Planetlər Güzgünün, əks etdirməsi kimi görünəcəkdir.

Onda, görəcəklər: rəngləri, nəmişlik qədərlerini, istilik, soyuqluq qədərlerini, zərrələrin toplum halında olub hərəkətlərini görəcəklər.

Uçuşla səfərlər edəcəklər. Bizim, günəş sistemi ətrafında, hərəkətləri, ayrılıqları, (bucaqları) onda ölçəcək, çox uzaqdan, öz Günəşimizə baxacaq, sevinəcəklər, daha uzaqlara, uçuşla səfərlər, edəcəklər!

Məsafələri, İşıqla ölçəcəklər. Suyun, Zərrə halını, Suyun Zərrə törədiciyini, tapacaqlar.

Yer Planetindəki, olan Sudan, tapacaqlar!

Suyu, bir daha kəşf edəcəklər. Uzağa, uzun müddətə uçuşa, Yer Planetindən, özləri ilə, Su Zərrələrini, götürəcəklər.

O, Su zərrələrini, axar suya çevirəcək, içəcək, o su zərrələrini istifadə edib, baxça, bostan bitkiləri bitirəcəklər. Onunla, qidaları zənginləşdirəcəklər.

Suyu, Suda tapacaqlar. Suyu zərrədə, zərrəsində tapacaqlar. Özləri ilə, uzun müddətə, uçuş səfərlərinə, lazım olan Suyu, çox az miqdarda, orta həcm tutumunda, özləri ilə götürəcəklər, özləri ilə daşıyacaqlar.

O, su zərrəsini - 1, 21, 11, 33, 9, 40, əhatəsini tapacaqlar!

O Su, nə Su?

Yer aləmi ilə, onu əhatə edən, Aləmlə, bir Su.

O, Suyun dadı, bulaq suyunun dadı!

O, ekspedisiya iştirakçılarına, daha kosmonavtlar yox, Qalaktikacılar, deyiləcəkdir.

Əgər, Kainatda Zərrələrin, (ışıqdan törəyən), nizamlanması, ardıcılılaşdırması, yoxdursa, onda, iç – içə hallar da, yoxdur.

İç – içə, hallar yoxdursa, hərəkətlər də, yoxdur.

Hərəkətlər yoxsa, nəm yoxdur.

Nəm yoxsa, isti yoxdur.

İsti olmasa, Su, yoxdur.

Su yoxsa, yaranış yoxdur.

Kainatdakı, bütün küllü - kütlələr, nəm, temperatur və hərəkət əhatəsindədirlər.

15.08.2015

Zər, Azər

Yer üzünün ən mühüm və təksib olunmaz tarixlərindən biri, Səməvi Kitablarda qeyd olunan, Həzrəti Nuh dövründə baş vermiş Dünya tufanıdır.

Bu analoji hadisə tez-tez, ardıcıl olaraq baş vermədiyindən, həmin Səməvi Kitablarla yer üzünü insanlarına o Dünya tufanı haqda bilgi verilib. O bilgilərlə, yer həyatının Həzrəti Adəmdən sonra, yer üzünün ikinci atası, Həzrəti Nuh olduğu bildirilib. Bununla yanaşı, mətnlərdə Əshabül-Kəhf (yeddi Kimsənələr), Azər oğlu, Həzrət İbrahim və bu kimi, müxtəlif mühüm informasiyalar da, öz əksini tapıb.

Amma, bunlarla yanaşı olaraq, dünya tufanı ərəfəsində Həzrəti Nuh, ailəsi, və o dövr sudan xilas olmuş insanların məskunlaşdığı, yaşadığı ərazi və o ərazinin tarixi adı da, yer üzünü insanlarına mə'lum olub.

Bizim, o dövr, coğrafi ərazi adlığımız, (Tufana qədər, tufandan sonra) Bilqamıs dastanında Həzrəti Nuh dövründə, “Ur”- olduğu qeyd olunur. Bu, Əjdər Fərzəlinin “Təkrar olunmaz Abidələr diyarı” adlı məqaləsində, “Bilqamıs 1985 s. 8, tərcümə İsmayıl Vəliyevindir” – ona istinadən qeyd olunub.

Onu da demək yerinə düşər ki, “Ur” – la əlaqədar olan bir çox tarixi adlıqlar saxlanılmaqda, qalmaqda, işlənilməkdədir. O tufan ərəfəsindən sonra, o dövrün insanları, Həzrəti Nuh xilas və xilaskarlığını unutmayaraq, həmin Ur ərazisində Həzrəti Nuha təşəkkürlülük mə`nasında ərazidə bir çox yerləri Onun adı ilə çağıraraq, adlandırmağa başladılar. Bununla bərabər ərazi Nuhun tufandan xilas etdiyi, ərazi kimi də, xarakterizə olunmağa başladı. Nuh çıxan, Nuxçu-van (van-ərazi) və s. Maraqlı olan hadisələrdən biri, dünya tufanından xilas olmuş Nuh ailəsi və o dövr insanlar, su çəkilməyə başladıqdan sonrakı ərəfədə, yer üzündə, lokal zəlzələlər baş verməyə başlamasıdır.

Zəlzələlərlə planetimizdə, yeni relyef, yeni qatlar, süxurlar, yüksəkliklər, çökəkliklər, torpaq sürüşmələri ilə də, müşahidə olunmuşdur.

Çünki yer üzündə yeni həyat şərtləri, yeni dəyişikliklər başlanırdı.

Dünya tufanından sonrakı mərhələlərdə, suyun tədricən çəkilməsi ərəfələrində, ərəzidə yerləşən, Ağrı – dağı dəfələrlə, ardıcıl vulkan püskürmələri ilə, müşahidə olunub.

Bu ərəfədə, yer üzünün yeniləşməsi, ərəzilərdə yeni İlahi Işıq, sahələri kimi “bəyan”, olunurdu. Bu hallar da, zəlzələlərlə müşayiət olunub. O Işıq sahələrindən biri də Azərbaycan, Naxçıvan ərəzisi idi.

Yer üzündəki yeniliklərindən biri də, Azərbaycanda, Abşeronda, xüsusi ilə, Naxçıvan ərəzində, bir çox yerlərdə, yer altından qalxan, görünən alovlanan oda, Ata-ş (yə`ni Ata, İlk, Aparıcı, Işıq Sahib Olan – ona “ş” sonluğu ilə tələffüzü, Işığın, istiyə çevrilməsi anlamı daşıyıcısıdır) adı verdilər. “Ata” – kəlməsi, düzünə və ya əksinə deyildikdə də, o dəyişilməyən (güzgü effekti), sabit olan, dəyişməz, mütləq olan, anlayışı kimi də, qəbul olunub.

Bütün hərəkətlərə, başlanğıclara və tükənməyən davamiyyətə, səbəb kimi “Ataş”- Işıq və istisi olan, Mütləq olan, anlamı daşıyıcısı idi. Yanar dağı, torpaqdan qalxan, şölələnən od, Ataş – gəh (güc), kimi də adlandırılırdı.

Naxçıvan şəhər istiqamətindən Qərb səmtində olan dağda, vulkan püskürmələri sakitləşdikdən sonra, Naxçıvanda, Gəmi – Qayadan görünən (qərb istiqamətə) dağın parlaq Işıq saçması, o dövr insanlarda Işığın, odun görünməsi, bir sevinc bir maraq doğurdu.

Tufana qədər olan mərhələdə o insanlar oddan istifadə edirdilər. Bu ərəfədə görünən, şölələnən odun, alovun görünməsi qərribə deyildi, qərribəlik onda idi ki, Ağrı – dağda baş vermiş o vulkan püskürmələrindən sonra, o dağ, Zərli Işıq saçırdı. Amma, xilas olmuş o ailələrə, o insanlara, o ərəfədə od, isti əldə etmək, çox çətinlik törədirdi. Amma Işığın, odun görünməsi, şölələnməsi sanki o insanlara bir sevinc, müjdə, bir xilas, ümid bəxş etdi.

Çünki bütün bəşəriyyətin, bütün canlıların, bütün varlıqların, yer kürəsinin özü, mərkəzdə yerləşən nüvəsi də, Işığa, isti ilə Ataş-a möhtac yaranıblar. Törədici, Törədəcəyini - istidə, isti ilə Törədir! (Ana isti, bala isti).

O ərəzi və ərəzidə xilas olmuş Nuh ailəsi və o insanların xilasına da, bir səbəb olmalı idi. Ərazinin bə`zi sahələrində torpaq altından şölələnən od, dağda görünən od, Işıq, o ərəziyə, Kainat Bəxşı və Kainat Baxışı idi.

Ərazi və o dövr insanların, nə üçün xilas olunduğu Işıqla, isti ilə o ərazinin bir “Diqqətdə” – olduğu kimi, xarakterizə oluna bilərdi.

Bəxş olunan o işıq, o parlaqlıq, o alov, onun əlaməti idi ki, dünya tufanından sonrakı olan, bütün mərhələlərə, həyata, yaşayışa başlanğıc, törədici Işıq əlaməti kimi bəyanlaşsın. (Zər, Işığın - pay hissəsidir. O, zərrə, çox parlaq, çox tərəfli, hərəkət trayektoriyalarında dayanmayan, biri-birinə dəyməyən, toxunmayan, kütləsi olub, çəkisi olmayan, vaxta-zamana sığmayan, Kainat boyu hərəkətdə olan, bütün kütlə və

varlıqlardan maniəsiz və çox sür'ətlə keçən və bütün varlıqların törəməsinə, Aparıcı işığın, pay, hissə, Zərrə halıdır).

O insanlar sevinclə, inamla dağa tərəf gedərək, o dağın ətəyində görünən torpaq altından şölələnən oda, maraqla baxırdılar. Maraq və zəruriyyətdən o odu, özlərinə tərəf, Gəmi qayaya tərəf, (hələlik dağlara, daşlara, qayalara sığınmışdılar) aparmaq haqda düşünməyə başladılar. Məsləhətləşmələrdən, müxtəlif düşüncələrdən sonra belə bir qənaətə gəldilər ki, dağ ətəyindən o odu, atəşi biri-birindən aralı, tonqallar yandırmaqla aparmaq mümkün olar.

Ağrı – dağdan, Gəmi - qayaya tərəf, ilk tonqallar, biri-birindən aralı çatıldı, qalandı. Bir tonqaldan o biri tonqala oddan - od daşındı, alışıdırıldı. O tonqalların sönməməsi və nəzarət edilməsi üçün, isə, ilk Kahinlər seçildi. Onlar odun, tonqalların sönməməsinə xidmət edirdilər. Bununla odun, alovun, yalovun, halovun tonqallar qalamaqla, od məsafələrini qısaldaraq, ilk od, tonqal Gəmi qayaya tərəf istiqamətləndi.

Daha gecələrin müddətləri şən, maraqlı olmağa başladı. Gecələr odun, alovun, tonqalların çox uzaqdan ilk od mənbəynin Ağrı – dağ istiqamətini, göstərməsi də, həyata böyük inam və ümid verirdi.

O tonqallar artaraq, uzanaraq Gəmi-Qayaya , Ağrı – dağ ətkələrindən Azərbaycanın bütün böyük ərazilərinə tərəf böyüdü, uzandı, artdı. Ona görə ki, tonqalların işığı Qovv, Qavv, Qaff dağı tərəfdən başlayaraq, böyük sahəni, ərazini, gecə-gündüz, işıqlandırır.

Bu ərəfədən başlayaraq bütün baş vermiş o hadisələri, o dövrü, ərazinin adını, Tanrı İşığı, yazın başlanğıc anının Qoç bürcündən, Buğa bürcünə keçən ərəfədə baş verdiyini, Zər-van ərazisində, (sonralar Zurvan, onun əksi yazısı Navruz) çaxmaq daşları vasitəsi ilə, bütün daş, dağ, qayalara döyülərək o tarixi hadisəni gələcək törəməyə bildirmək üçün işarələrlə (ilk simvollar) döyüb yazdılar və tarixləşdirdilər. O ilk daş üstü, qaya üstü yazılar, təsvirlər pərakəndə yox, ardıcıl daş üzərində, kitabələr idi. Çünki əl altında olan ancaq daş var idi. Bu yer üzünə, ilk Səlnamə yazısı oldu, və min illərlə yazılacaq bütün səlnamələrə, bir başlanğıc oldu. İstər-istəməz çox maraqlı suallar çıxır ortaya. O suallardan biri, çox maraq doğuran, çox düşündürücü bir məqam da ondadır ki, o dövr, kəsici, yonucu, deşici metal alətlər olmadığı halda, o dövr insanlar əl, ayaq dırnaqlarını necə qıssaldırdılar? Əgər əl, ayaq dırnaqları qıssaldılmasa idi, nəinki yerimək, heç əllə də, bir şeydən tutmaq, yapışmaq da, mümkünsüz olardı. O dövr o insanlar sərinlər düşəndə, su içərisindən yığıqları qəmişləri, daş altında döyərək pardaqlayıb, onların köməyi ilə (o polad kəsicidən də çox iti olur) məişətdə və onların vasitəsi ilə bir çox, işlərini yerinə yetirirdilər. Suda, su hövzələrində üzmək üçün də, qəmişdən düzəldilmiş qayıqlardan da, istifadə edirdilər.

Sonralar Gəmi – Qaya ilə uzaqda görünən Ağrı – dağ arasındakı düzəngaha Ərlər, Ərənlər – (sahiblər, ərazi sahibləri, od, Işıq sahibləri) düzəngahı adlandırırdılar. Çox sonralar, “ə”- düşərək, “a”- kimi tələffüz edilərək, “ Ar”, “Arlar” - kimi ərazinin, düzəngahın sahibləri, adlanıblar. Bir çox alfavitlərdə, “Ə” – hərfi olmadığından, “ Ərlər” - sözü, “a”- hərfi ilə, tələffüz olunub. Arlar - kimi deyilib.

Amma köklü ad daşıyıcısı, Ur – (tufana qədərki ərazi, ad daşıyıcısı), sonra əlavə olunan isə, Ər – (sonralar “ar”-kimi, o ərazinin Işıq sahibləri), Dur – (qalx, dikəl, vaxtdır, o zamandır, fikir - söz sənindir) sözü, həm ərazi, həm ərazidəki sahiblər, həm də onun xarakteri göstəricisi, adı idi. Bunların cəmi olaraq, bir ad daşıyıcısı Ur-ər-dur-deyə adlandırıldılar. (Urardu).

Amma o tonqallar yanarkən, onun qırmızı, yandırıcı və ağırlı olduğunu bilərək o dağa, o Oda - ağırlı, (pis mə'nada yox, bu ərazi və bu işıqlara daha doğrusu, toxunulmaz olan “bəd fikirli olsan - ağrısını çəkərsən”, deyərək onu Müqəddəs hesab etdilər). Onunla yanaşı, daha ərazinin də, Tanrı Baxışında, Tanrı Nəzərində olduğu qənaətinə gəldilər.

Amma, bir həqiqət də ondadır ki, sonrakı tarixi mərhələlərdə Azərbaycan və xüsusi ilə Naxçıvan ərazisinə hərbi yürüşlər edən, bütün sərkərdələrin son yürüşü, və bu yürüşlərdən süqut mərhələləri başlayıb.

Xronoloji olaraq, tarixləri izləsək, burada təksib olunmaz həqiqətlər aşkar olunacaq. Sərkərdələrin, başqa ərazilərə nəzərdə tutduğu yürüşlərin uğursuz aqibəti, Azərbaycandan, Naxçıvandan başlayıb, Naxçıvana yürüşlərindən də elə, süqutları başlayıb! Işıq Sahibinə, Sahib olmaq olmaz, çünki bu ərazinin Azərbaycanın, Işıq Sahibi var.

Həmin Qaf (qovv), Ağrı – dağı, Azərbaycan ərazisində, Naxçıvanın (Qərb istiqamətində) Türkiyə ilə indiki coğrafi sərhəddində, Əzəmətlə yerləşir.

Ağrı - dağ ətəyindən, yer altından qalxan od, min illərlə, əsrlərlə daşlar arasından alovlandığından, uzun müddət ərzində, o daşlar yanaraq böyük, kiçik (kütləsindən asılı olmayaraq), çox yüngülləşdiyindən, o daşlara Naxçıvanda,”puff”, “fuff”, “tuff”-daşı deyiblər.

Bu adı, ona görə belə adlandırıblar ki, yə`ni yüngül olub (məcazi mə'nada - püləsən, lələk kimi uçar) tikinti yükünə tab gətirməyən, tikintiyə yararlı olmayan, bir daş kimi adlanırıblar. Əlavə olan adlardan biri də, “Daban daşı”- yə`ni dağ ətəyinin dabanından, aşağısından yığılan, yanmış, yüngülləşmiş daş kimi də, adlandırıblar. Naxçıvanda xalq arasında deyərlər ki, “tuffağın dağılar, tiffağın dağılar”- bu deyim heç də, qarğış mə`nası daşıyıcısı deyil. (bu əslində, “etdiyini, edəcəyini iş, boşdur, yüngüldür, o etmək istədiyini işin, “yükünü”, daşımağına dəyməz, o yüngül, boş, mə`nasız bir işə baş qoşma, o dağılar”) xəbərdarlıq mə`na daşıyıcısı olub.

İndiki vaxtda, bu ərəfədə, həmin Qaf, Ağrı – dağı, yatıb yuxlamayan ancaq, “Mürgüləyən”- vulkanik dağlar, sırasına aid olan dağdır.

Dağ – adı, qərribə bir mə`na daşıyıcısıdır. Yə`ni “dağ vurur, dağlayar, yandırar”. Dil, dilçiliyimiz Kainat ölçü və miqyasında, o qədər zəngin olan bir dildir ki, sözlərimiz həm özünü, həm də elə, mə`nasının daşıyıcısıdır.

Düzgündür ki, O Ağrı – dağla əlaqədar saysız rəvayətlər, miflər, nağıllar və sonda,” Əsatir” – yaradılıbdır. Əsatirdə, həmin Ağrı – dağa, Zevs tərəfindən Prometey zəncirlənib ona görə ki, Prometey “ODU oğurlayıb” - insanlara vermişdir (yenə də, od - işıq). Qardaşı Herakl isə, onu xilas etmək üçün o Ağrı - dağa üz tutmuşdur, yolda Qara dəniz ətrafında, Kalxidadan keçərkən, Amazon qızları ilə orada rastlaşıb, sonra yolunu davam edərək, Qaf dağına, Ağrı – Dağına çataraq, zəncirləri qırıb, qardaşını oradan xilas etmişdir.

Çünki Bütün tarixi mənbələrdə, Ağrı – dağı, Qaf dağı xilaskar, tufan mərhələsində o insanlar onun ətrafında xilas oldular,”xilas edər”- kimi, deyərək, bəyan etmək istəyərək, müxtəlif miflər, rəvayətlər, əsatirlər yaradılıb.

Naxçıvan ərazisinə müxtəlif “bəhanələrlə” edilən, saysız hərbi yürüşlərlə, Işıq mə`bədlərini, atəşgahları, tarixi abidələri, daş üstü, qaya üstü yazıları dağıtmışlar, tarixi tikililər məhf edilmişdir, bir çox coğrafi ad, və mə`na daşıyıcılığını, məqsədli olaraq, dəyişməyə çalışılmışlar.

Tufandan sonra, su tədricən çəkilməyə başlayandan sonra, Həzrəti Nuh Üç oğlunu və onlarla yanaşı o dövr xilas olmuş insanlardan seçərək, onları ayrı-ayrı müxtəlif istiqamətlərə göndərdi. Hər bir oğlunun yanında ona uyğun olan, işıq, xeyirxahlıq daşıyıcılığına inamlı olan, insanları göndərdi. Məqsəd yox idi, ancaq Işıq ərazisindən, xilas ərazisindən, xilas olunmuş o insanlar, xilas olmağı, xilaskarlığı aparırdılar ki, yeni həyat, davam etsin.

Hər bir oğlu ata yurdundan, adətləri, mədəniyyətləri, tufandan əvvəl danışdıqları dili, dilçiliyi, elmi və.s ilə gedirdilər.

Sonrakı dövrlərdə onlardan törəmiş olan nəvələr, nəticələr, elə o hecada, o söz kökündə danışdırdılar və danışdılar da. O dil, dilçilik bu ərazidən, Həzrəti Nuh dili, Zər dili idi. (Dünya tufanından sonra çox qıssa vaxt ərzində təməmilə yeni, başqa bir dil tapıb, icad etməyə istəsəydilər də belə, bu mümkünsüz olardı.

Yeni başqa, mükəmməl dil, dilçilik kəşf edilə bilməzdi və buna heç ehtiyac da yox idi. Dil, dilçilik böyük mürəkkəb bir sistem olduğundan, onu insan istədiyi vaxt, “istədiyi”-kimi kökündən dəyişmək, başqa cürə sistemləşdirmək qarşısında acizdir.

Sözün, fikrin yönü dəyişilə bilər, amma kökü, hecası dəyişilmir). Çox sonralar uzaq, ətraf ərazilərdən Ata yurduna, Baba yurduna gələn o törəmələr, ilkdə olduğu kimi o dildə, o hecada danışdırdılar, heç tərcüməçiyə də ehtiyacları yox

idi.

Onlar Baba yurduna gələn baba qonaqları idilər. O qonaqlar ərazi haqda mə'lumatlı olduqlarından, sanki bir daha İşığa, Xilasa qovuşmaq istəklərində idilər. Bu gəlişlər, Baba yurdunda, Ata yurdunda, Baba məzarını, ziyarət edib, o Böyüklüyə təşəkkür mə'nası daşıyırdı.

Çox maraqlı hallardan biri də, o idi ki, ərazimizdə olan duza, ətrafda qığılcım saçan daşlara, böyük təşəkkürlə baxıb, baba ərazisindən, özləri ilə işıq payı aparırdılar. O daşları ki, biri-birinə vurduqda (çaxdıqda) qığılcım saçırdı! O daşlara “çaxmaq daşı”- deyərək, “çax”- zərblə biri-birinə vurmaq, “maq”- isə işıq saçan, İşıq yayan, işığın “qığılcımı”- kimi adlandırırdılar.

Ərazimizdə və dağ ətəyində olan qığılcım saçan o daşlara, “qovv”, “qavv”, sonrakı mərhələrdə, tələffüslərdə “v”-düşüb, “f”- kimi tələffüz edilərək Qaf dağı, Qaf ərazisi, İşıqlar, Qığılcım, İşıq saçan ərazi kimi adlandırılıb.

Ərazini Qaf-qal, sonda Qafqaz kimi adlandırıblar. Bu anlayış və adlıqla Qaf dağı, Qafqaz dağı, Qafqaz sıra dağları kimi ad daşıyıcısına çevrilib.

Zər, qığılcım saçan anlamını, Hindistanda “Benqal odları” (çubuqda) indinin özündə də, şad günlərdə, bayram günlərində alovlandıraraq, bayramı Zərlə, qığılcım işıqları ilə yad edirlər.

Bu icra çox-çox qədim olan yaddaşdan gələn bir icradır. Yer üzündə, dövlətlərdə bütün bayramları Atəş fəşanlıqla, səmada İşığın zərrənin parıltısı halı ilə qeyd edirlər. Çünki Zər, qığılcım yaradıcı, törədici İşıq payıdır, əminamanlıqdır. Zər, İşıq - dağıdıcı, məhv edici, viranə edici deyil.

Çox sonralar odlu silah düzəldilərkən o ad daşıyıcısı, “çax-maq”, o silahın əsas bir detallı kimi adlanıb.

O çaxmaq daşlarından yaranan qığılcımlara “zər, parlaq qığılcım”- deməklə bizim ərazinin daşları qığılcım saçan, torpaq altından şölələnən odları görüb, ərazimizə Odlar, Ata-şlar Yurdu, İşıqlar Yurdu ərazisi kimi ad verib, adlandırıblar. Min illərlə Azərbaycan, Abşeron, Naxçıvan ərazisində yer altından qalxan, odlar şölələndiyindən ərazimizə “Odlar yurdu” adı verilib.

Amma çox yerinə düşəcək bir sual, bir maraq yaranır bu anda bu məqamda ona görə ki, əgər bu ərazinin ilki, özü, Zərlə, işıqla idisə, İşıq əhatəsində idisə, bəs bu işıqların aqibəti nə oldu, necə oldu?

Ən maraqlı, ən düşündürücü hal oradadır ki, 1970-ci illərdə Kosmik elmi tədqiqatlar üçün Sovet (o vaxtkı) Kosmonavtları, kosmosa elmi ekspedisiya uçuşları keçirərkən, kosmik gəmi içərisində olan kosmonavtlar, kosmosdan maraqla (doğrudan, çox maraqlı görüntüdür) yer kürəsinin səthinə baxarkən, kürə boyucan ancaq bir sahəni güclü işıq içərisində olduğunu müşahidə ediblər.

Fiziki coğrafi xəritəyə baxarkən o sahənin Azərbaycan ərazisində, Naxçıvan Muxtar Respublikası olduğu aşkarlanıb və bilinib. Uçuşdan sonra o Sovet kosmonavtı Naxçıvana gəlib və ərazini çox heyranlıqla seyr edibdir.

İşıq varsa Dönməz. Olan O İşıq Sönməz, o İşığı “söndürmək”- olmaz.

Tufandan xilas olmuş insanlar arasında, “Zər” – (zər – ziba, parlaq örtük, tanınmış, seçilmiş insanların üst geyimi, gözəlliyi, şaha, padşaha layiqli olan), “Bab”(aparıcı, uyğun olan, natiq, birliyə toplamağı bacaran, qabaqda, öncül olan, “Ona” inam olan, İnam daşıyıcısı), “Maq”-(ışıklı, ışıq saçan, ışıq yayan, ışıqla kömək edən, gücə, ışıq gücünə malik olan), onun əksi isə, “Qam”- (Kainatın yaranış anı ərəfəsində yeddi tamda, bütün məvhumlar cəmi yeddiddə qərarlaşan, rənglər, səslər yeddiddə cəm edilən, mütləq olan, iç – içə, biri-birini tamamlayan mə`nası), “Kahin, Kahinlər” - (odun, inancın, ışıq mə`bədinin nəzarətçisi, qoruyucusu yeddi tamın, yeddi cəmdə, yeddinin yer anlamında Kainatla bir bağlılıqda olan, müqəddəs olan İşıq o İşıqdan törənən və törədiciyi bəyan edən mə`nası) “Dur”- durlar (sonralar tur, turdan-tura bir mərhələdən başqa mərhələyə keçmək, İşığın mərhələlərlə yayılma sərhəddi, mərhələ, sərhədd, məsafə,sərhədliliyi qoruyan, sədd, istinad, divar, mövqe saxlayan) və.s kimi bildirilirdi.

Bu qəbildən olan o icraçılar inam və inancından heç vaxt dönməzdilər. Bütün zərlər, bablar, maqlar, qamlar, kahinlər, durlar və s. Həzrəti Nuh ailəsinin nümayəndələri hesab olunublar.

Onlar İşıqlılar, İşıq daşıyıcıları, İşıq inancılılar idilər. Onların bir adı da, “Kimsənələr” – hamı arasından, çoxları arasından seçilmiş olanlar, çoxları ilə bərabərləşməyən kimi də, qəbul edilirdi.

Azərbaycan, Naxçıvan yə`ni İşıq daşıyıcıları, İşıq sahibləri kimi də adlandırılırdılar. Zərlər, A-Zərlər, Azərilər bizə özümüz yox, gələnlər, baxanlar bizi belə ad veriblər. O adlardan biri də “Tolerant” – adıdır. Gələnlər bizə baxdılar-baxdılar, düşündülər-düşündülər ki, hər gələnə çox diqqətlə yanaşırlar, qonaqpərvərdirlər, hamı ilə bölüşürlər.

Bu baxış, tamamı ilə düzgün baxışdır. Biz bu əraziyə heç bir yerdən gəlməmişik, amma bu ərazidə ilkdən var olmuşuq. Hər gələni də, özümüzə qonaq bilmişik. Amma çox qədim xəritələrdə Xəzər dənizi “Kirkan”- dənizi adı ilə adlandırılırdı. Sonrakı tarixi mərhələlərdə Haa-Zərlər (Haa - tükənməyən, davamlı, qurtarmayan, bitməyən, sonu görünməyən Zərlər, ışıqlılar kimi) adlandırılaraq “h”- düşərək, “x”-ilə əvəzlənib. Xə-Zər kimi, tələffüz olunub.

Azər dedikdə, o tarixi ərəfə, ərazi ilə - ərazidə məskunlaşmış insanlar nəzərdə tutulur. Azər-İ dedikdə, “İ”- cəm şəkilçisi kimi ifadə olunaraq, Azər-in özlüyünün, məkanının ifadəsidir.

Fiziki – coğrafi xəritələrdə, “Azəri” – adlı heç bir kənd, qəsəbə, ərazi mövcud deyil ki, Azər-İ adlığı “kiməsə, harasa, hansısa bir əraziyə) məxsus olsun.

“İ”- yönəldici, istiqamətləndiricidir. Ada, Adlığa tamamlayıcı və funksiya daşıyıcısıdır. Cəm şəkilçisidir, mənsubiyyət bildiricisidir. (Bu ərəfədə çox tez-tez deyilən, şərhə isə verilə bilinməyən, tarixi kökü olmayan, Azər-İ “bizə yaddır, adlığı”, çox lazımsız, mənasız, boş düşüncədən başqa, bir daşıyıcı deyildir).

Çünki, əsrlərlə yer üzündə Nuh xillaskarlığı ilə bağlı olan müxtəlif ərazilərdə, Zər, Azər adlı şəhər, yaşayış məskənləri inşa olunub və Azərbaycanın arxitektura məktəbi - elementlərindən istifadə olunub.

Zər düşdü, Zərdə düşdü, Işıqdan düşdü, Əraziyə Zər, A-Zər düşdü, A-Zəri düşdü! İlk olan, Işıqdan törəyən, Işıq törədiciyi olan, Zəri düşdü!

Dünya tufanından sonra, Həzrəti Nuh ailəsi və tufandan xilas olmuş o insanlar bu ərazini, bu coğrafiyanı Duz yolu, İpək yolu, Zər, Işıq yolu kimi əbədləşdirə biliblər. Bizi, ərazimizi Zərlərin, Babların, Maqların, Qamların, Durların, Kahinlərin əraziləri kimi də tanıyıb, dəyərləndiriblər. Bu səbəbdən, Zər, Azər, vətənləri Azərilərin vətənidir - deyib, tanıyıblar.

Biz Zərik, Zərdənək, Azərləyik, Azəriyik! Bu adlıqları biz özümüzə vermədik, bizi görüb, bizə baxıb, bizi belə adlandırdılar.

15.08.2015

İnsan...

Nə axtarır, İnsan?

Özünü axtarır, İnsan!

İnsanlar arasından, “özünü” - tapmayan İnsan, onda darıxan olur, İnsan!

Darıxma İnsan, özündən qopa bilməzsən, İnsan!

Çünki, özündən, uzaqlaşma bilməz, İnsan!

Özündən, ayrılma bilməz İnsan!

Sən, özün - özündə olanda, onda özündə - özünü, taparsan, İnsan!

15.08.2015

Yaxşıdır

Bilmirəm ki, kim pis, kim yaxşıdır?

Onu bilirəm ki, hamı yaxşıdır!

15.08.2015

Susuz olmaz, İşıqsız olmaz!

İnsan qidasız, yeməksiz ötüşə biləndir, Susuz, su içməyə, ötüçə bilmir!
 Bitkilərin cücərməsinin də susuz, bir mə'nası olmaz, heç cücərməz də!
 Susuz, bu Yür aləmi olmaz, onsuz ola bilməz də!
 Susuz cücərti olmaz, canlı doğulmaz!
 Hava qatı da, nəmlə olar, quru olmaz!
 Kürəmiz suda, canlılar su əhatəsində suda!
 Yerişərik "suda", nəfəs alırıq "suda", bütün kütlələr, su əhatəsində, suda!
 Göz qapaqlarınız, oynaqlarımız (yerimək, tutmaq, yapışmaq), su qatında, suda!
 Vücut daxilimiz, (bədəni), daxili üzvlərimiz suda!
 Bütün bizi əhatə edən aləm də, suda!
 Kainat nəmlədir, planetlər hərəkət edər nəm əharətəsində, nəmdə!
 Hardan gəldi bu su, bu nəm əhatəsində bütün aləm su əhatəsində suda?
 Yaranış suda, Yaranar suda, Yaradar onu, su əhatəsində, suda!
 Su axıcı, yaddaşlıdır, yaddaş daşıyar su da!
 Susuz əzab olar, yanar, quruyar kütlələr də, varlıqlar da!
 Susuz yaranmayan yaranış, susuz cismani əzab daşıyar o da!
 Vermə əzab cisminə, cismaniliyinə quruluqla!
 Yaranış pakdan! Yaranış sudan!
 Kainat Paklıq daşıyar Pakla, Sudan! Su, sudan!
 İşıq Pak su Qədərində, O İşıqdan, Pak qədərindən, Paklıqdan!
 Su ilə İşıq, Paklıqdan! Pak qədərində Paklıqdan!
 Susuz olmaz, İşıqsız olmaz, o ikisi olmasa, Yaranış olmaz!

15.08.2015

Elektrik cərəyanını keçirməyən, Dielektriklər...

Qərībədir, Həyatda və Təbiətdə, bu Material aləmdə, elə materiallar var ki, onlar
 Elektrik cərəyanını, keçirmirlər!
 Şüşə, taxta, plastmas, parça, rezin, farfor, elektrik cərəyanını, keçirmədiyindən, onlara
 "dielektriklər" - deyilir!

O, Dielektriklərdən, yağış suyu, qar, qar suyu, doymuş məhlullar da, Elektrik cərəyanını, keçirməyəndirlər!

Əgər, Yağış suyu, (o, doymuş məhlullar, sırasına daxildir), Elektrik Cərəyanının özündən, keçirsə idi, yağış vaxtı, Işıq dirəkləri, ətrafında olan, bütün canlılar, Elektrik Cərəyanının, “vurması”, nəticəsində, həyatlarımızla, vidalaşmalı, olardıq!

Amma, Təbiətdə, bir məhfum da var, O, da, Hava və Hava, qatıdır!

O, hava qatı, Işıq şüasını, müxtəlif, temperatur hədlərini, nisbi nəmi, səsi, keçirir!

Səs, su, nəm, qarşısında - maniyə, yoxdur!

Havada, hava qatı arasında, hərəkət etmək, yerimək, uçmaq, olur!

Təyyarələrə, sərbəst düşmələrə, hava qatı, maniyə ola, bilmir!

Hava arasında, hava qatı arasında, uçmaq olur, amma Havanı, uçurtmaq, olmur!

Havanı, təzyiqlə sıxsan, dönüb “quru buz”, olur!

Səslə hava, hava ilə səs!

Hava, səs keçirici olmasa idi, heç cürə, səsi, sözü, musiqini, küləyi, yağış səsini, quşların oxumasını, eşitməzdik!

Nə - nə ilə, bağlı deyil ki?

15.08.2015

Ədədlər, əsrarəngiz Işıqla, örtülüdür...

Mə'lumdur ki, bütün, Yaranma başlanğıclarına, səbəblər yox, zəruriyyət halı, hökm sürür!

Yə'ni, məcburiyyət olmayıb, zəruriyyətdən ardıcılıqlar, öz yerini, tutar!

Bu səbəbdən də, Kainat yaranışının, ilk halına baxaq.

Düzgündür ki, Kainatların yaranmasına səbəb, Böyük Partlayışdır!

Bu Böyük partlayış, Məcburiyyət halı idi, yoxsa Zəruriyyət halı?

Yox, Zəruriyyət halı idi!

O, zəruriyyətin, halına səbəb, nə imiş?

O, Böyük Partlayışın, ilkin olan Anı, (halı), O, İlkin Işığın, Işıq Sahibinin Törətdiyi, Beş, dönmə bucaq halı, səbəbi idi.

Yə'ni, Beş, “dönmə bucağı”- fizikadan mə'lum olan, “Fi”, bucağı- o başlanğıc halı, Işığın kinetik halından, istilik halına keçmə, momentidir! (“Ataş”, “Atəş” - çox qədim, Azərbaycanlıların, kinetik enerjinin, mexaniki, istilik enerjisinə keçmə əmsallarını, dəqiq bildiklərindən, bütün elmi araşdırmalarını, Işıqla başlayıb, işıqla bərqərar,

edirdilər).

Bir, əsas məqama da, toxunaq!

Yaradan, Qəribəlik, Na'məlumluq, Yaratmaz - anlayışı, mövcuddur!

Bəs, nədir bu başlanğıcın, "Beş hal"- göstəricisi?

Bu, Böyük Partlayışın, aparıcı və İlahi İşıq Gücü ilə, İlkinin Bildirişidir!

Necə ki, bütün ədədlər, başlanğıcı, (ədədlər, riyaziyyat yox. Onların, ədədlərin, Biri-biri arasında, böyük funksionallıqları var), 1-9, və onun hal keçidi, 1-dən (sıfıra qədər), bölgüləndirmə, bütün ədədlərə, istiqamət verici, başlanğıcı kimi, qurulur! Bütün ədədlər, ardıcılıqlarında, (1-9), ortada, "beş", ədədi, iştirakçı olmaqla, heç vaxt özünü biruzə vermək istəmir!

Qəribədir!

Ədədlərin, (1-9), bütün halı, Beşdən keçməyə, təstiq, istinad olmaz!

Amma, o, "Beş", həmişə özünü, örtülü, sirli, sanki "kənarda"- saxlayırmış kimi, göstərir!

Bütün kütlələr, cisimlər, varlıqlar, canlılar, sular, işıqlar, "dördə bərqərar, beşdə təstiqdən"- keçər!

Beş hal, bütün başlanğıclara ilkin, aparıcı, bölüşdürücü, təstiq edici, hökm vericidir, bərabərləşdiricidir!

Yə'ni ki, Yaradan, Allah Özünü Göstərməz, amma ki, hər bir halda, Özünü Bə'yan Edər, halıdır!

"Beş"- Yaradanın, (Özü Təkdir, Birdir) Yaradıcılıq İşarəsi kimi, ilkdən ədədlər işərisində, ən Müqəddəs, aparıcı, bölüşdürücü, yekunlaşdırıcı, təstiq edici kimi, işarə olunurdu!

Dörd ünsür, dörd cəhət, dörd fəsil, binaların, tikililərin, maşın - mexanizmlərin, bütün kütlələrin, Kainatın özünün belə, Elm şəhəri, (içəri şəhər), Günəş mə'bədi, (Qız Qalası), Atəşgah, Misir ehramları, Çin səddi, Bermut Üçbucağı, Heca, Cümlə, Fikir, Məntiq, Mahiyyət, Şərh və s, və i, hamısının "hesabat açarları"- gizli, örtülü olan, Beşdədir!

16.08.2015

Он, во Свете, Свет...

Не мы можем, отречься от Него, не "Он"- может, Отречься от нас!

Потому что, "Он"- Свет, мы частица, "Его" - Света!

Зови, не зови Его, "Он"- Все Слышащий, Все Знающий, Все Определяющий!

"Он"- Все Сущий!

“Он”- с нами, но не, в нас!
 Творец, не Совместим, в Творенного, мы творенные, Он Творец!
 Мы, в Его Свет, совместимся!
 Он в нас не Совместим!
 Он Творец, мы Творенные!
 Он, во Свете Свет, мы частицы, Его Света!
 Мы рады, Он Рад, мы несем, Частицу Его Света!
 Он, Всесущий, Он, Милосердный, Он, во Свете, Свет!
 Он, не Совместим, во Времена и Во Время!
 Он Вечен, мы Частица, той Вечности!

17.08.2015

Planetlər arası, Kosmik uçuşlar...

Son dövrlərdə, NASA daha geniş sahədə, Kosmik tədqiqatlar aparır!
 Bu tədqiqatlar nəticəsində Kosmos daha geniş tədqiq olunmağa başlayıb!
 Son dövrlər NASA tərəfindən Kosmosa göndərilən elmi tədqiqat kosmik aparatları, müxtəlif məsafələrə uçmaqla, 20, 30- ışıq ili (belə bir hesabat verilir: bir ışıq ili = 9,46071012 km.) məsafəsində (bu çox uzaq məsafələrdir), yeni planetlər və yeni Günəş sistemlərinin kəşf edilməsi haqda mə'lumatlar verilir!
 Çox maraqlı hallar ortaya çıxır!
 Sözsüz ki, Kosmosa göndərilən kosmik “gəmilər” - səmtsiz, istiqamət tə'yin (əvvəlcədən), edilmədən uçuşlar həyata keçirməz. Deməli, o uçuşların səmtləri əvvəldən dəqiq tə'yinlənir!
 20- Işıq ili məsafəsinə uçuş hərəkətində olan o kosmik aparatlar, yol boyu bir çox planetlərin arasından keçməklə həyata keçirilir.
 Amma o kosmik aparat “yol boyu”- heç bir planetin (tə'yinləşmədiyi) sü'ni peykinə və o planetin orbitinə daxil olmadan müstəqil uçuş həyata keçirir.
 Həmin uçuş aparatı o an, ümumi Kainatın hərəkət sür'ətinə tabe olaraq (16 ümumi sür'ət vahidinə uyğun), kütlə çəkisi xeyli azalır və uçuşa sərf olunmalı yanacaq miqdarı da, xeyli azalmış olur, “Çəkisizlik”-şərtlərinə uyğun olur!
 Kainatda ümumi, birgə hərəkət sür'ətində olan bütün planetlər, dəqiqləşdirilmiş, nizamlanmış məsafələrdə hərəkətdə olduğundan, bütün planetlər biri-birini cəzb edə bilmir!

Bir səbəbə baxdıqda, Kainatda böyük sür'ətlə hərəkətdə olan Komet və Asteroidlər uçuş hərəkətindədirlər, amma onlar, pərakəndə halda hara istədi, necə istədiyi kimi, hərəkət etmir və planetlər arasında “bəlaya”-çevrilə bilmir!

Bə'zən Kainata, bütün planetlərin çox böyük sür'ətdə hərəkətinə baxdıqda belə bir təəssürat taranır ki, “kimsə”-sanki bu planütlərin hərəkətinə, Hava limanlarında yerləşən Avio - dispetçerlərin iş cədvəlinə bənzəyir. Təyyarə uçuşlarının, təyyarələrin dəqiq qəbul etmə və səhf etmədən uçuşa icazə vermələrinə bənzəyir!

Dəqiq nizam qanunları, Kainatın ilkindən başladığından, planetlər birgə hərəkət edər, amma heç biri, heç birinin hərəkət zolağına və qanunu pozub, özünə cəzb etmir!

17.08.2015

Suda...

İnsan, balığa həsəd aparmaz, Balıq da, insana!

O da Suda, bu da Suda!

Nə balıq, nə də ki, insan Amfibiya olmaz!

O da suda, bu da suda!

Yer kürəsi Suda, qatları Suda!

Nəfəsi suda, havası suda, buludu, suda!

O da Suda, bu da Suda!

Qışda canlı nəfəs alar, nəfəsi buxar yayar, Suda!

Yayda insan nəfəs alar, nəfəsi buxar yayar, suda!

O da Suda, bu da Suda!

Canlı suda, ağac suda, kütlə suda, cisim suda!

O, da Suda, bu da, Suda!

Su da, Suda!

O, da suda, bu da, suda!

Qeyd:

Əgər nisbi Nəm, su Molekulları, Su olmasa idi, Quruluqdan bir canlı varlıq belə, Yarana bilməzd!

O, Quruluqdan, Kainatın Özündə də, belə, Alovlanmalar baş verərdi!

O, Alovlanmanın qarşısını isə, Almaq Mümkünsüz olardı!

Su əhatəsindəyik, Sudan kənar, ola bilmərik.

O, da suda, bu da, suda!

17.08.2015

O biri Dünyaya, qayıdış...

Dünyasını dəyişən canlı, İnsan, əgər özünün, xəstəlikləri nəticəsində, Yer üzünü tərk edərsə, o, həmin “xəstəliyi” - özü ilə, o biri Aləmə, apara bilir?

Yox, apara bilmir!

Çünki İnsan, Bəşər, Canlı, Cismində olan, bütün bioloji xəstəlikləri, anatomik qüsurları, bu Yer aləmində qoyaraq, o, biri Aləmə, qalxır, yüksəlir!

Özü ilə, yaddaş payı, Işıq payı ilə, (ruhi işıq), qayıdır, bu, Yer üzündən!

O biri Aləmə, bu Material aləmdən, heç bir bioloji pay qədərini, daşınması, mümkün, deyil!

Ona görə ki, O, Aləm, Material Aləm, deyil!

Yer aləmində, alınan, bəhrələnən, “paylar”- Yer aləmində, qalar!

Kainatdan, Yaranışa Ayrılmış Işıq Payı, (ruhi Işıq), bir də, Yer aləmində yığılmış, toplanmış, etdikləri, nail olduqları, hər fərdin öz yaddaş Payında, O, Aləmə, aparılır!

18.08.2015

Ürək və qan...

Canlının vücudu, o, qədər dəqiq və o qədər, artıq ehtiyat, (resurs), qədəri ilə Yaradılıb ki, canlının anatomik üzvü olan, Ürək yox, vücutda olan qan qədəri, (İnsanda 5-litr), canlı, edir!

Çünki, ürək qanı, işlək etmir!

Qan, Ürəyin özünü, işlək edir!

Canlını, İnsanı, hansısa bir, mərhələdə, Qan və yaxud, Ürək tərk etmir ki, o, Canlı, Yer həyatı ilə, vidalaşsın!

Canlının, Yer üzünü tərk etməsinə, Ona ayrılmış olan, “Işıq payı, (Ruhi Işıq)”, tərk edir ki, insan da, canlı da, onda Yer üzünü, tərk edir!

Əgər, İnsanın var olmasını, canlı edən, daxili anatomik olan, Ürək olsa idi, onda, ilk Bəşərdən bu günkü Bəşərə kimi, bu Yer insanları, elə materialdan, elə bir quruluşlu, elə həcmli, elə tutumlu, bir Ürək, “icad”- edərdi ki, onun dayanıb, tükənib, “ölməsi də”, mümkünsüz olardı!

Onunla da, bu İnsan, bütün Bəşəriyyət, Yer üzündə, “əbədi”- İnsan olaraq, qalardı!

Daha, “ölməklə”, “ölümlü İnsan”, olmazdı və “dirilik almasını” da, nağıllarda axtarmazdı, o nağılı, deməzdi!

Yaradan, bütün varlıqları, Özü Yaratdığından, bioloji varlıqları, bu, Yer aləmi üçün, müddət qədərində, Yaradıb!

Əbədi Özü, Müddətlərdə isə, biz!

“Əbədi olan” O, İşığa, qayıtmalı isə, biz!

18.08.2015

Gün gələcək, o gün olacaq

O, gün gələcək ki, “Sən”- yox, “Biz”- yox, “Hamımız”- fikri qəti olacaqdır!

“İnciyər”-fikri aradan gedəcəkdir. Bu planetdə “bəşər fikri”- tamamlanacaqdır!

“Birrərlər”-birliyə gələcəkdir!

Su hövzələri, azalacaqdır. İki Qütb torpaq sahələri artacaqdır. Sizin sahə, bizim sahə olmayacaqdır. Qit'ələr yenə də, yaxınlaşacaqdır!

Gün gələcək, su hövzələrində, təbiətdə yırtıcı heyvanların sayı kəskin azalacaqdır!

İlk insandan qalma, “süd içmək”- yenə də, qayıdacaqdır!

Binalar Ağ, geyimlər Ağ, hərəkətlər ağla olacaqdır!

Müddətlər dayanmayacaq, Anlar tükənməyəcəkdir!

Elmlərə, “yarım dairə”- işıq əyrisi gələcəkdir!

İnsanlar bir, bəşər bir olacaqdır, inanclar bir olacaqdır, Kainata inanclar bir olacaqdır!

Kainata, İnanc olacaqdır!

İşıq olacaqdır, işıqsız olmayacaqdır, yeni İşıq tapılacaqdır!

İşıq olacaqdır, məftilsiz simsiz olacaqdır!

Hər bina, hər tikili üstə, o binaya İşıq olacaqdır! Binadan, binaya İşıq nəql olunmayacaqdır. Hər fərdin kiçik işıq daşıyıcısı olacaqdır.

Hərəkət vericilər, İşıq daşıyıcılığı ilə olacaqdır. Yeni işıq daşıyıcıları olacaqdır. Hər fərdin, kiçik İşıq daşıyıcısı, ətrafının temperaturları bilgisini, vücudunun (diaqnoz), diaqnostikasını verəcəkdir. Həkimə müraciətdə, konkret diaqnozla, müraciət olunacaqdır!

Susuz olmayacaqdır, yağsız, sürtkü materialları olmadan olmayacaqdır, yer qatlarından, faydalı qazıntılar, hasilatlar olmasa olmayacaqdır!

Çaylar, sular axmasa olmayacaqdır! “O, İşığı”- əldə etməklə, ətrafdan, təbiətdən, Kainatdan qopmaq olmayacaqdır!

Elm olacaq, Elm əsas olacaqdır, Elmsiz olmayacaqdır!

Düşünməsələr, düşündürməsələr olmayacaqdır!

Elmsizlik, qanunsuzluq olmayacaqdır, şərtlərsiz, tələblərsiz olmayacaqdır!

Elm insanlarından, elmi araşdırmaların nəticələri tələb olunacaqdır! Onlara böyük ehtiyaclar olacaqdır!

Düşüncə, düşüncələr tezliyi gələcəkdir. Yalanlar lazım olmayacaqdır! 8-sm. dairə düyməsindəki rənglər gələcəkdir. Bir divar, bir düymə, o divarda bir düymə, “düşüncə tezliyi”- düşüncə mə'lum olacaqdır!

Bəşər ancaq qayğıda, bəşər haqda düşüncədə olacaqdır!

Vaxt gələcək daş gələcəkdir, Işıq Işıqlandırmağa daş gələcəkdir!

Elertrik lampaları muzey eksponatları olacaqdır!

Mühərriklər dəyişəcəkdir, təyyarələr, kosmik gəmilər quruluşu dəyişəcəkdir, onlara hərəkət verici daş gələcəkdir! Mühərriklər nəmlə hava qarışığını parçalayıb, hərəkət verici sür'ətə çevriləcəkdir! Nəmlə, hava hərəkətə gələcəkdir! Havanı qurudan qurğu istiyə çevriləcəkdir, hərəkət verici o olacaqdır!

Bu hallar, bu dəyişikliklər niyə olacaqdır?

Yer planeti təngiyəcəkdir, bəşər düşüncələrindən təngiyəcəkdir, Kainat yer üzünə Elmləri Işıqda, bir də, Göndərəcəkdir, Bəşəriyyət bir də “Qızıl çağlar”-da, onda olacaqdır!

20.08.2015

Yer Kürəsi

Yer üzünün ağırlıqları, çətinlikləri, uğursuzluqları, xəstəlikləri, dağıntıları, yanğınları, zəlzələləri, tufanları, külək “xortumları”, səmum yelləri və s və b.k. hallar biz yer üzünü insanların özümüzə istədiklərimiz və yer üzünə öz şərtlərimizin hökm diktələrimizin nəticələridir!

Şərtləri, tələbləri özümüz pozduqca, o hallar, özümüzün - özümüzə istəklərimizdir və onları da, məcburən yaşamaqdayıq!

İnsan heç vaxt, heç bir hal qarşısında, aciz qalmaq üçün, xəlv edilməmişdir!

Nədir Pozulan Kainat şərtləri, Yer kürəsi şərtləri?

Yer kürəsinin paralellər, en dairələri eyni ölçülərdə, eyni tezlik daşıyıcılığında deyil!

Paralellər, En dairələri coğrafi sahələrə, coğrafi ərazilərə bərabər sahələrə (sektorlara), bölmə, metodudur!

Amma hər bir sahənin, ərazinin Günəşlə bağlanan, “ışıq tezlik”- şərtlərini göstərməyəndir! (paralellər, en dairələri).

Hər ərazinin “ışıq tezliyi”- Günəş şua, bucaqları ilə, bərabərlik halı ilə bağlılıqdadır!

Bir misal: bə'zi qitələrdə, çox hündür binaların inşaat yarışması, nəticədə “külək xortumları”- onların öz ardıcılıq mərhələlərini, ardıcıl mərhələlərdə meşə yanğınlarını, qışın mərhələ-mərhələ, kəskin qış şaxtalarını tənzimləməkdədir, nizamlamaqdadır!

Avropa ərazisinin öz “ışığ tezlik”- şərt qanunlarının pozulması, Asiyanın öz “ışığ tezlik”- şərt qanunlarının pozulması, Avstraliyanın öz “ışığ tezlik”- şərt pozulması, Qitə faciələrinə, qitə ağırlığı, çətinliklərinə gətirə bilir!

Yer kürəsinin hansı ərazilərində “bilərəkdən”- dağıntılar, qanlı müharibələr başlayırsa həmin ərazinin ona paralel (fiziki coğrafi xəritədə), en dairələrində “ışığ tezlik”- şərtlərinə görə (ölçülər, Ekvator xəttinə istinadən götürülərək), ona paralel olan, ərazidə, qitədə, sunamilər, zəlzələlər, dağıntılar, kəskin şaxtalar başlamağa zəmin yaradır (xronologiyalara baxaq), bunlar gözlə görünməyən nəticələndir!

Azərbaycan ərazisində, hündür binalar inşası sür'ətlə aparılır bunların hamısı “günün tələbinə uyğun”-olaraq aparılır!

Amma ərazinin “ışığ tezlik”-şərtləri unudulur! Azərbaycan ərazisi üçün 9, 11, 16-mərtəbəli binalar inşası (seysmik zonalar nəzərə alınır), Günəşlə “ışığ tezlik şüalarının”- həmahəng bərabərlik şərtləri, (cəhətlər səmti), hələlik nəzərə alınmır!

İşığ tezlik şərtləri pozulduqda, Yer üzünün, o hallar arasında, görünməyən, amma tədricən, yer üzündə, ərazilərdə, qitələrdə, bə'zilərdə daşqınlar, bə'zilərdə quraqlıq, bə'zilərdə vulkan püskürmələri, bə'zilərdə epidemik xəstəliklər, daun xəstəlikləri, məhsuldarsızlıq, bə'zilərdə çəyirtkə, qurbağa yağışları və s. hallar müşahidə olunursa da, o halları “təbiət hadisələri”- adı ilə adlandırırıq!

Amma insan, bəşər güclü varlıqdır, “Düşüncələri və davranışları”- ilə, sanki Kainata, Günəşə - öz tələb şərtlərini diktə etmək təəssüratı yaratdığından, Günəş və Kainat bu “tələblərə”-uyğunlaşmadığından, şərtləri pozan İnsan, üzünü Kainata tutur, Kainatı təqsirkar, oranı “ittiham”-etməyə çalışır!

Kainat Şərtlərini, biz insanlar pozur, narazılıqlarımızı da, Kainata deyirik!

Günəş də, Kainat da, bu şərtləri qəbul etmədikcə, yer kürəsi faciələrə bürələnir!

21.08.2015

Günəş sustemi.

Çox qədim Günəş təqvimi, Günəş ətrafında hərəkətdə olan həmin 9-Planet əsasında, ilk təqvim tərtib olunmuşdu!

Bu günə qədər də, nə Günəş trayektoriyasını dəyişdi, nə də ki, Yer kürəsi yerini dəyişmədi!

Bu səbəbdən, müxtəlif təqvimlər tərtibatları, heç də, Günəş hərəkətini və ardıcılıqları dəyişə bilmədi!

21.08.2015

İşıqdır

İlkimiz İşıqdır,

Ömrümüz İşıqladır,

Qayıdacağımız Işığadır

Çünkü O, İlkimiz Işıqdadır!

22.08.2015

Günəş planeti

Günəş planetinin nüvəsi, aktiv olduğundan kütləsinə görə Işıq qədərini saçan, yayandır!

O Işıq qədəri, çox vacib olandır. Günəş işığı Kainatın Işıq halına bağlı olduğundan, onun işıq saçması tükənməz, Işığı sönməz!

Günəş səthində iy, qızarmış buğda iyinə çox yaxındır! Onun səthində çox rahat hərəkət etmək olar. Vücudun, gözlərin yanmaz, nəfəsin darıxmaz!

Günəşin hər tərəfi “yandırmada”- deyil, yandırılmaz!

Günəş varlığında, 11-hal dəyişikliyi, yeniləşməsi var!

Çünkü hər bir dözülməzlik həddinin, bir dözülmə sərhəddi var!

Günəşə ən yaxın olan Merkuri planetinin, ən qıssa dolanma dövrü 88-sutkadır.

Günəşdən Merkuriyə olan məsafə 0,4 astronomik vahiddir. Müqayisəli olaraq, Yerin Günəşdən orta məsafəsi, 1-astronomik vahidi 150 000 000 km-dir.

Amma buna baxmayaraq, Merkuri planeti Günəşə yaxın olsa da, öz tə'yin olunmuş, sabit temperaturunu dəyişmir!

Günəş planeti də, nüvəsinə mütənasib olaraq, rəvan temperatur həddinə malik olaraq o da temperatur həddini dəyişmir!

22.08.2015

Günəşə bax...

Günəşə bax, özünə bax, ərəfəyə bax!

Günəş rəngi ağarırsa, yer üzünün halı, “dartılıdır”.

Günəş rəngi Saralırsa, Yer üzünün halı, rəvandadır!

Günəş rəngi tündləşirsə, faciələr, ardıcıldır!

Günəşə bax, özünə bax!

Günəşi gör, özünü gör! “Nələri istəmişiksə”, o, əhatədəyik!

Günəş, o, əhatələri bəyan edər, o halları da, Nizamlayar!

Bütün, Yer kürəsi, dövründə, dayanmayan hərəkətlərində, İnsan fikri, İnsan düşüncələrini, Kainata, əks elətdirər!

Dartıları, faciələri istəyən İnsan, Günəş, Yer kürəsi, əziyyətlərini, çəkər!

Onlar da, Kainatdan, öz Rəvanlıq istəyini, istəyər!

22.08.2015

Nələri bilər, nələri bilmərik?...

Elə - bildikcə,

Belə - bildikcə,

Bilə - bildikcə,

Elə bildik ki, bilirik.

Bildikcə, görünür ki, heç bir şey, bilmirik!

Bilgilər, “O”- ndandır!”.

Bildiyimizi - Bilməsək, nə bilərik ki, nələri bilər, nələri yenə də, bilmərik?
Çünki, çox şeyi bilməyə də, çox ömür, çatmır!

22.08.2015

Nə xəbər...

Kim kimdən, bildi xəbər,

elə sandı ki, gəldi xəbər!

Bilməsəydi, eşitməsə idi, ondan, “xəbər”, - elə biləcəkdiki ki, ömrü getdi, “hədər!”.

Qeyd:

Cəhrə xalanın, işinin adı.

22.08.2015

Bizlər, imza edərik, yaxud, “qol”, çəkərik?...

İnsan nəyi isə, hər hansı bir yazının, təsdiq edilməyinə, “qol çək”- ifadəsi, işlədilir!

“Qol çək” - dedikdə, sözsüz ki, öz anatomik-bioloji, Qolumuzu, əzamızı, heç yana, çəkmirik!

Bəs onda,nə çəkirik və niyə, “qol çəkirik?”.

İnsanın, canlının, kütlənin, cismin, Kainatlarda öz gizli, örtülü, “pərdələnmiş”, yaddaş, cizgi, simvol, işarəsi, var!

Hər bir Peyğəmbər də, Yer üzünə yenərkən, gələrkən, onun Özünə, məxsus olan, Kainat simvol - işarəsi ilə, Yenər, Gələr və o, Sirli İşarəsi də, o, daşıyar!

O, sirli, işarə, simvol, onun, Yer üzünə gətirdiyi, Kainat Müjdəsinin, İnsanlara çatdırılmasında, ixtiyarlı olduğunun, işarəsidir!

Hər bir insan, canlı, Yer üzünə gələrkən, o, özünə məxsus olan, sirli, özünə məxsus olan, sirli cizgisini, özündə, öz yaddaşında, yer üzünə gətirər, Yer üzündə, öz sirli işarəsini, bəyan edər, onu daşıyır!

Hər bir fərdin, Yer üzündə, dəyişməz olan, əl - barmaq izləri, özünə məxsus xüsusi Səsi, onun Göz rəngi, yerləş dinamikası, dinamik hərəkətləri, danışq tərz, xasiyyəti, davranışı, ancaq o, fərdə, məxsusdur və aiddir.

Kainat, hər bir fərdi, ona ayrılmış, ona məxsus olan bu, sirli, simvol işarə şərtləri ilə, tanıyır, bilir!

Hər fərd, ayrı - ayrılıqda, Kainata xitab edərkən, o, fərdin, ona ayrılmış olan, sirli, simvol işarəsi ilə, orada Tanınar, orada Bilinər!

Kainata ünvanlanan hər bir istəyimiz, arzumuz, narahatçılığımız, gileyimiz və təşəkkürümüz, Kainatın, Sahibi Mütləqi Tərəfindən, hər bir fərdə, aid olan, bu simvol işarədən, “Bilər” ki, “O” - nu, hansı fərd çağırır, “O” - na, öz istəyini, öz ricasını, hansı fərd, bildirir!

Hər bir insanın, ayrı-ayrılıqda, çəkdiyi “qol”, onun gizlilərinin, (xasiyyət, davranış, dərk etmə qabiliyyəti, düşüncə, davranış və s.) aşkar oluna, bilər. Onun, Kainatdan gəlmə, Kainatdakı tanınma, yaddaş cizgilərinin, gizli əksini göstərər, yerini bildirər!

Hər bir canlının, Kainatda yaddaş, cizgi simvolu var.

İnsan, Kainatdakı gizli simvolunu, “qolu”- ilə, Yer aləmində, əks elətdirər!

Yer aləmində, sənədlərə, möhür, vururlar!

O qurumun, (tamğa), qurum möhürüdür, yaddaş cizgi, möhürü, deyil!

Qol çəkmək, elə bir gizli, simvoldur ki, onu karıxdırır, saxtalaşdırmaq, olmur!

Heç kimin “qolu”, heç kimin qoluna, bənzəməz!

O yaddaş işarəsini, Kainat qarşısında da, gizlətmək, olmaz!

24.08.2015

Baxışlar...

İnsan - sağa baxanda, solu görmür!

Sola baxanda, sağı görmür!

Yuxarıya baxanda, aşağıyı görmür,

Aşağıya baxanda, yuxarını görmür!

Düz baxanda, söz içində, söz axtarır, fikir içindən, fikir axtarır, onunla, “müəmma” - axtarır, müəmmalar, görmək istəyir!

Bəs, onda bu İnsan, nəyi, nələri, necələri, necə görmək istəyir?

Amma, fərqləri, müqayisələri, axtarır, onları görmək, istəyir!

24.08.2015

Bir sən, bir vücut...

Bir sənsən, bir də, vücut!

Sənlə vücut arasında vardır, yenə də, bir vücut!

Səni vücutdan, vücutu səndən, ayırmağa çalışmadadır, o, vücut!

İnamsızlıq nöqtəsində durubdur, o vücut!

İşığa üz tutanda, İşığı çağıranda, uzaqlaşmadadır, o, “vücut!”.

Biz İşıq əhatəsini istəsək, onda qaranlıqlara, yuvarlanar, o, vücut

24.08.2015

Səs və səs tezlikləri...

Oval daxilinə sığan Kainatda, bütün Planetlər, dayanmayan, ləngiməyən hərəkətdədirlər.

Bizim, Günəş sistemimizdə olan, Planetlərin hər biri, ayrı-ayrılıqda, öz səs tezliyinə malikdirlər!

Yer Planeti, tək həcm, kütlə və Günəş ətrafında, hərəkəti ilə, özünü Kainata bəyan etmir!

Yer Planeti, onu əhatə edən, Planetlərlə yanaşı, Qalaktikalarda olan, Planetlərlə də, səs tezliyi yayımı ilə, “bağlılıq, əlaqələri”- saxlayır.

Yer kürəsinin, səthində və dərinliklərində, hər bir partlayış, hər bir tərpəniş (zəlzələ də), baş vermə anında, bu Planetimiz, ətraf Planetlər və Qalaktikaya da, o, səs yayma tezliyi ilə, anilikdə, onun səthində və dərinliklərdə baş verən, bütün, tərpənişləri,

dağıntıları, vulkan püskürmələrini, müxtəlif partlayış dalğalarının, güc tezliyini, öz ətrafına, səs tezliyi ilə, müxtəlif vibrasiyalarla, ətraf Planetlərə, anilikdə, o, titrəyişlər, bə'yan olunur.

Bu səs, rabitə tezliyi, Yer Planetinin, hər an, Kainatla bir, bağlılıq anlamını, daşıyır. Yer Planetinin, ərazi və regionları da, Dəniz, Okeanları, Çayları, Gölləri də, dalğavari, səs yayma tezliyinə malikdirlər.

Bu səbəbdən, hər hansı bir ərazidəki, regional sahədə, məskunlaşan əhali, o, ərazi səs tezliyinə uyğun olaraq sözləri, səsləri, musiqini, elmi o, tezlik amplitudasına uyğun olaraq, səsləndirir.

O, İlkdən, o, İlk Partlayışdan, hər Planetə, hər Qalaktikaya, səs tezliyi qədəri, eyni vaxtda, o, Planetin, səs əhatəsində, olma yaddaşının, o, səsə səbəb, var olmasının, mühüm, daşıyıcısıdır!

Səs tezliklərinin mövcud olması, çox mühüm bir hadisə və fiziki, haldır! Çünki, İnsan, canlı varlıq, diri ikən, sağ ikən, bütün bədəni və düşüncələrinin səs yayma, xüsusiyyətinə görə, o, dalğa vari, səs yayma xüsusiyyətinə görə, həyatda var olduğunun, göstəricisidir!

İnsan, canlı, fiziki, “ölüm” anında, onun düşüncə, səs yayımı, dayanır.

Bu hal, bu hadisə ilə, insanın, daha Yer aləmindən, ayrılma halını bildirir!

“Ölüm”, məqamında, bədəndə mövcud olan, bütün müxtəlif ağırlar, bir anda, dayanır ki, ölüm hadisəsi, baş verir!

İnsanda, ölüm halının bir əlaməti də, o, insanın heç bir çağırışa, cavab verməməsində, bilinir.

Qəribə bir hal da ondadır ki, bədənin temperatur daşıma həddi də, halı da, aşağıya yenir!

Bir, “ölüm”, hadisəsi üçün, baxın ki, nə qədər, sirli məqamlar əhatəsində, olur İnsan, olur Bəşər!

Heç, bu həyata, Doğulmaq da, heç bu həyatda, Ölmək də, asan deyil!

Bu tezlikli səs yayımı səbəbindən, hər hansı cisim, kütlə, varlıq, səs saldıqca, o, səs, amplituda tezliyinə uyğun olaraq, eşidilir və özünü, eşitdirir!

İnsan varlığı və vücudu da, səs yayma qabiliyyətinə malikdir.

İnsan varlığı, səs əhatəsində, olmağına baxmayaraq, onun hər hansı bir düşüncəsi, anilikdə səsə çevrilərək, səs yaymaqla, səs dalğalarına, çevrilə, bilir.

Biz insanlar, yaşadığımız ərazidəki, o, sahənin səs tezliyinə, (eşitmə, dinləmə aparatına uyğun olaraq), uyğunlaşdığımızdan, o, səs tezliyini, eşidə bilməsək də, amma, o, səs tezliyinə uyğun olaraq, düşünür və o, səs tezliyinə uyğun olaraq da, Sözləri, səsləndiririk!

O, səs tezliklərinə uyğun, Bitki və Heyvanat aləmi, axan sular, su hövzələri, dağlar, düzənliklər eyni vaxtda, nisbi nəmişliklər də, müxtəlif səslərə, çox bağlılıqdadırlar!

24.08.2015

O, İşığa möhtac...

Bütün Kainatlar, İşıqdan Yaranmadıarmı?

Bütün Kainatlar, İşığa Möhtac, Yaranmadıarmı?

Günəş ətrafında, hərəkətdə olan Planetlər də, Günəş İşığına möhtac, Günəş istisinə möhtac Yaranmadıarmı?

Bütün canlılar, kütlələr, cisimlər, varlıqlar, İşığın Özünə, İstinin özünə, möhtac, Yaranmadıarmı?

İşığın Özünə, istisinə, Möhtac, Yaranmadıarmı?

Bütün, İlkərin - bütün Başlanğıcların İlki, İşıqla, İşıqdan, bir də, İstidən, deyilmi?

İşığın, Özü ilə, Özündə, Nurda deyilmi, O, Yaradan?

Sən də, O, İşıq Ətrafında, O, İşığa, o, istiyə, Möhtac, deyilmisənmi, ey Yaranan?

Bütün Kainat, bütün Varlıqlar, bütün Küllü - Kütlələr, Cisimlər, bütün Aləmlər, İşıq İçərisində, Yaradıcı İşıq əhatəsində, İşığın Özü ilə, Özünə, “O” - na, Möhtac deyillərmi, bütün Varlıqlar?

25.08.2015

Günəşin də, öz tərəfi, öz yönü...

Günəş də, İşıq Saçar Şərqlə, Qərbə!

O da bizim kimi, üz Tutar, İşıq Səmti Olan, O Şimala!

Baxmayaraq ki, Özü İşıq Saçır, amma ki, yenə də, daxil olmaz O Şimala!

Şimalla üz-üzə dayanar, o da, “baxar” - Şimala!

25.08.2015

Günəşlə, İşıq...

Günəş də, Planetlər əhatəsində, onların, hərəkətləri əhatəsindədir!

O, Planetlərə, öz İşığı ilə, boylanar!

O, Günəşin əhatəsində olan o, Planetlər Günəşə, onun, O, İşığına, heyran olar!

Günəş də dönər, Boylanar o Planetlərə, bir də, Baxar , boylanar Yer Planetinə, Yer üzünə!

Günəş də öz əksini, Yerdə görər!
 Öz görüntüsündə, dönər, özü sevinər!
 Su hövzələrinin əksində, Özünü görər!
 Dəniz, Okeanlarda, Su hövzələrində, öz Işığının, Əksini görər!
 “Güzgü, göstərdiyi kimi” - o, da, Öz əksini, Suda, Sularda Görər, o, da, Sevinər!
 Çünki, Öz Işığının Qədrini Görər, Öz Işığının Qədrini bilər!
 Onun da, Sevincinə - Işıqla Var Olmasına, Kainat da, Sevinər!

25.08.2015

Кино фильмы

Фильмы снятые во времена Чарли Чаплина (немые фильмы), кино камера и демонстрация фильмов состояло 16 кадров в секунду.

По развитию кино промышленности при съемках массовых сцен, скорость съемки было увеличено до 24-кадров в секунду. А по телевидению демонстрация фильмом состояло 26-кадров в секунду. Эта скорость соответствует скорости человеческого зрения!

При съемках кино камерой в домашних условиях, не чайно попадая в сюжет телевизионной передачи, программа будто бы, кадры по телевидению плавают. Это не соответствия скорости съемки, кино камер.

У рыб и птиц очень развита глазная память, и реакция и движение происходит за счет глазной памяти! Чем у человека!

25.08.2015

Günəşlə, Yer Planeti...

Günəşin mahiyyəti, işi, öz ətrafından da, çox-çox uzaqlara, Işıq qədrini saçmaqdır!

Çünki, hər bir Planetin, Kainat daxilində, Öz mahiyyəti, olduğu kimin!

Yer Planeti, ona görə canlıların yaşamasına münasibdir ki, Yerin, dərin qatlarından Su və o, Su əsasında, hava, oksigen qatı, yaranır, mövcudlaşır!

Günəş də, bu prinsip əsasında, fəaliyyətdədir!

Yer Planetindən fərqli olaraq, Günəşin dərin qatlardan, Su yox, Plazma ayrılımlar ilə, onun sür'ətlə, axınına görə, Işıq Saçır!

Prinsipcə, eynidir ki, hər iki Planet, Nüvəsinə görə, aktivdir!

Birinin əsası, Su, digərinin əsası isə, ərinmiş, Plazmadır!

O, da axar, Maye, (su), Bu da axar, Mayedir! (plazma).

Amma ki, bütün mayələrin qədərləri, Planetin kütləsinə görə, bərabərlik, mütənasiblik, nizamından, kənarlaşa, bilmirlər!

O, mayələr qədəri, nə artır, nə də ki, azala bilirlər!

25.08.2015

Gecələrə hərəkət - Bürclər, Ulduzlar!

Gündüzlərə istiqamət - Cəhətlər idi...

Yer üzündəyəkən, Kürəmizin Kütlə və Həcm qədərini bilmək üçün və karıxıb azmamaq üçün, çox-çox Qədim dövrdən, Cəhətləri tə'yin ediblər!

Quşlar da, gündüzlər uçar, yaz gələr o quşlar Qitədən-Qitəyə yer dəyişər!

O, quşların yer dəyişməsinə də, yenə Günəş kömək edər!

Bal arısı, nektar toplar! Çiçəklərdən şirə toplar, onlar da, Gündüz uçar, Günəşin bucaqlarını əsas bilər! Topladıkları şirə qədəri, Günəş Gücünü, təmsil edər!

O quşların, cihazı yox, kompası yox, öz yollarını karıx salmaz!

Havada quşlar, arılar, yerdə həşəratlar, cücülər, qarışqalar heç yuvalarını karıx, salmaz, karıx qalmaz!

Cihazı yox onların, heç kompası da yox, onların!

Amma, köçəri quşlar, Qitələrini, yollarını, yuvalarını karıx salmaz!

Baxdı insan quşlara, arılara, həşəratlara, düşündü, kim bunları idarə edir, nə bunları idarə edir?

Niyə ancaq Gündüzlər uçur, heç qaranlıqda uçmaz onlar, hərəkət etməz onlar? Tapdı insan!

İnsan da, Gündüz hərəkət edər, öz hərəkətlərinə, o da, Günəşi əsas bilər!

Nə azar, nə karıxar, nə də, yolunu səhf salmaz, karıx qalmaz!

Bütün Yer üzü varlıqları, kütlələri, cisimləri, canlıları üzü Işığa dayandı, Işığa tutdu!

Günəş işığını əsas gördü!

Dayandı, düşündü, baxdı!

Niyə sağım güclü, çevik, solum, zəifdir?

Niyə cücərtilər, cücərəndə (sual işarəsinə bənzər onlar), işığın (Günəşin), çıxma səmtinə tərəf, torpaqdan baş qaldırır, Işığa tərəf, ora baxar?

Niyə quşlar həşəratlar, uçuşlarını sağla başlar?

Niyə günəş də, Sağdan çıxar, Solda batar?

Arılar, quşlar, həşəratlar, Dağlar, yüksəkliklər o Dağların layları da, qatları da, Işığın çıxma səmtinə baxar, meyillənər?

İnsan onlara baxdı, Özünü tapdı!

Günəşsiz olmaz, işıqsız olmaz!

İnsan da, öz sağını tutdu, sağ qolunu Günəşə uzatdı!

Sağ qol tərəfindən Günəş çıxar, sol qolu tərəfində Günəş batar!

Bütün canlılar iki Işıq arasında qalar!

Sahibi Mütləq Işıq, Günəş Işıq, iki Işıq arasında, Işıqdan Yaranmışıq, Işıqla, Işıq!

(canlı).

O da, Cəhətləri onda tapdı!

Sağ qolu ilə, sol qolu arasını, əsas bildi, arxa tərəfində, Işıq qaldı, Üzünü Kainata, O, Işıq Səmtinə tutdu!

Gecələr, hərəkətləri, Səmtləri, Bürcələrlə tə'yinləşdirdilər, Gündüzlərin hərəkət səmtlərini isə, Cəhətlərlə istiqamətləndirirdi!

Hələ cəhətlər tə'yin olunmamışdan əvvəl, o, insan, onu əhatə edən ətrafla, gedəcəyi yolu səmtləşdirirdi.

Necə ki, dağlıq ərazilərdə, dağların daşların laylar, quruluşlar ona yolu tə'yinləşdirməyə köməkçi, olurdu!

Çöllük, düzəngahlarda otların, kolların Günəşə tərəf meyillənməsi ilə, səhralıq sahədə, qum təpələri istiqamət göstərərdi!

Ağaclıq, meşəlik sahədə isə, ağacların budaqları köməkçi olurdu!

Gündüzlər, göydə, səmada ulduzları görə bilmədiyindən, öz yolunu onu əhatə edən ətraf aləmdə, axtarardı!

İlk İnsanlardan və onların, törəmələrindən olan Bəşəriyyət, həmişə, Dörd səmti axtarıb!

Gündüzlər, gedəcəyi səmti, Günəşə görə, Gecələr isə, Ulduzlara görə, səmtləri tə'yinləşdirib!

Gecəli-Gündüzlü, Kainatda İlk Işığı, Yaradıcı Işığı və sonda özünü tanıyıb, insan!

İnsan, tapmaq yollarını, həmişə axtarıb, axtarır və axtaracaqdır!

Yol saldı, ev inşa etdi, Günəşi əsas bildi!

Qapı, Pəncərə Səmtini, Günəşə, etdi!

İki, işıq arasını, seçdi!

Qərribə, bir hal da, var!

İdman Paradlarında, hərbi Paradlarda, o kalonnaların hərəkəti “sol”- ayaqdan başlar, “sağ”- dayanar!

Sağla başlamaz yerişi, çünki onda, kalonna dağılar!

Hərəkət ahəngi qarışmasın deyə, Sol ayaqla, yeriş başlar!

Qəribədir mexaniki saat milləri, sağdan, sola hərəkət edər!

Çaylar yer üzündə, ekvator xətdinə görə, səmt seçər, küləklər, yağışlar, sellər də, özünə səmt seçər!

Qeyd:

Əgər ki, bizim Qalaktikada Günəşin Özü, Şüası, Işığı olmasa idi:

Paralellərin, En darələrinin, Ekvatorun, Şimal, Cənub Qütbünün, Cəhətlərin, Səmtlərin, Gecənin, Gündüzün, İstinin, Soyuğun, Rənglərin tə'yin Edilməsinin, (əgər Günəş işığı olmasa idi), Qaranlıqda, nə ehtiyacı, nə Mə'nası, olmuş olardı?

Kimə belə quruluş, lazım olmuş olardı?

Onda, heç Yaranışları Yaratmağın da, bir Mə'nası olmazdı!

27.08.2015

Проходит, тот самый день...

Придет тот самый день!

Но, какой же, тот самый день?

Каждый день, не тот же самый день?

О каком дне мечтаем?

Каждый день есть тот самый день!

Ты, просто создай, завершай, твори,

Не повторим этот, каждый, прошедший, день!

27.08.2015

Qoç bürcündən başlamış,

ikinci həyat...

Dünya tufanı ərəfəsində, Yer kürəsində, nə baş verirdi?

Yer kürəsinin nüvəsi, o, dərəcədə, aktivləşmişdi ki, Yer kürəsinin, dərin qatlarında və Yer üzündə olan, bütün kütlələr, təlatümə gəlmişdi.

O, təlatümlər nəticəsində, sular, su hövzələri Nüvə aktivliyinə uyğun olaraq, dalğalanırdı.

Bunlara səbəb isə, Yer kürəsinin, nüvəsindən başlamış, kürə boyu, eşidilən vahiməli, uğultu səsi idi. Sanki yer kürəsi üsyana qalxmışdı, üsyan edirdi!

O, İşıq tezliyi sür'əti, çox güclü olduğundan, suları dalğalandırıb, sular hərəkətə gəlmişdi.

Torpaq səthi partlayıb, daşlar parçalanırdı. Bir anda baş vermiş o yer üzü təlatümü, çox vahiməli idi.

Bu, Yer üzü təlatümünün nəticəsində, o dövr insanlar, Su dalğaları və kürə təlatümü arasında qalaraq və ətrafda görünən yüksəkliklərə, dağlara, qayalara tərəf, dartınırdılar.

Su dalğaları, özü ilə gətirmiş, müxtəlif əşya, predmet, ağaclar, o, insanların, su içərisində, sudan xilas olmaqlarına da, kömək edirdi, (maraqlı bir hal da, ondadır ki, əksər, Heyvanlar üzə bilirlər. Amma ki, İnsan, üzməyi köməkçi vasitələri ilə, öyrənir.

İndiki halda, Yer üzündə, neçə milyard əhali varsa, onun az bir hissəsi, suda üzməyi bacarır. Əksəriyyətinə işə, üzmək çox çətin görünür).

Su içərisində olan, o, İnsanlar, güclə, sulara, dalğalara güc gələrək tufandan dağlara, qayalara, daşlara tərəf, istiqamətlənərək, xilasa cəhd edirdilər. Görünən o daşlar, qayalar da, onlara bir xilas ümidi və inamı verirdi.

Güc sərf edərək, biri-birinə kömək edərək, öz gücləri ilə, o, daşlarda, o, qayalar üzərində, sudan xilas olurdular.

Tufan sakitləşdikdən sonra, o, qayaları, o daşları, Gəm – qayası, güc qayası, xilas qayası adı ilə adlandırdılar, yaddaşlarda tarixləşdirdilər.

Ümumiyyətcə keçmiş dövrdə bədii ədəbiyyatda, hələ XIX - əsrin özündə də, Gəm – ifadəsi işlədilir. Gəm – güc, bir yerə toplanmaq, birlikdə cəm olmaq, güc işlətmək mə'nə daşıyıcısı idi. Yəni ki, çox sonrakı tarixi mərhələlərdə, Yaz vaxtı, deyirdilər ki, “gəm vaxtıdır, torpağı gömləmək vaxtıdır, gəm sürmək, vaxtıdır”.

Yəni, Gəm - in bir mə'nası da, güclə, güc sərf edib, dalğalara qarşı güc sərf edib, “birlikdə xilas olduq” - yaddaş daşıyıcısıdır. Ona görə o insanlar xilas olduqları sahəyə, əraziyə güclə - gömlə, sudan birliyə yığışdıqlarını, yaddaşlaşdırıblar. Yaz vaxtı, əkin, şum vaxtı, bir ifadə işlədərdilər ki, “Gəm etmək, torpağı gömləmək, Buğa gücü ilə, olar”.

Buna isə çox böyük səbəb var idi. Səbəb ondan ibarət idi ki, o dövr insanlar, göy qübbəsində hərəkətdə olan, (yeri dəyişən) Bürclər onlara, mə'lum idi və onlara verilən, adlar da, mövcud idi.

Amma, Dünya tufanından sonra, o, Bürclərin, ad mə'naları da, dəyişilməyə başladı. Olan Bürclər, ərəfə vaxtına uyğun olaraq, hadisələrə uyğun olaraq adlandırılıb, ardıcılılaşdırıb, ilk, Yer üzü, təqvimləri mə'naşına, keçirdi.

Yə'ni, Yaz vaxtı, Günəşin “Qoç”- Bürcündən, “Buğa” – Bürcünə, keçən ərəfədə, (indiki təqvimlə, fevral ayının 18-dən, mart ayının 18 - zi ərəfəsi, bu tufan ərəfəsi və tufanın dayanması ərəfəsi kimi xarakterizə olunurdu. Həyatın yenidən başlaması, təzələnməsi, yenilənməsi yaddaşı idi). Torpağın, gücə, vəcdə gəlməsi, Torpaq altında olan, bütün Bitkilərin görünməsi, güclə, güc sərf etməklə, boy artması ərəfəsi, hesab edilirdi.

Səbəblərdən biri də, o idi ki, Buğa bürcü görünən ərəfədə, tufandan xilas ərəfəsi, suyun çəkilməyə başlayıb, Yer üzündə, Həyatın bir də, başlaması mə'nası, anlamı, idi. Bu ərəfədən, Səmada Günəşli günlərin başlaması, hava, torpağın istinməsi, yeni həyat bəxş edirdi.

Günəşli günlərlə, Ağ buludlar topalaşib, hərəkətə gəldi, dünyasını dəyişənlər yad olundu, dirilər bir – birinə daha da, mehriban oldu.

O, İnsanlar arasına, mehribançılıq, bir də döndü, bir də qayıtdı.

Azərbaycan ərzisində, Gəmi Qayada, Nuh-çıxanda, Tufandan sonra, Sudan xilas olunmayanlara, məzarlar qazıldı. İlk məzarlara və məzarlıqlara yerlər ayrıldı. O, Məzarlıqlar, mə'na, yaddaş daşıyıcıları, hesab olundu.

Tufan vaxtı, ətrafda olan Dağlar, Qayalar, nicat və xilas daşları hesab olduğundan, ilk məzar daşlarına, “onlar ucalıqlara yüksəldi” – anlamı ilə, hündür ensiz daşlar seçildi.

O, Daşlar üzərinə, qovv, qavv, çaxmaq daşları vasitəsi ilə, tufan vaxtı, tufan ərəfəsi, günləri həkk olundu (epitafiya – məzar üstü yazı qeydləri). Dəfnlər ilkdən olduğu kimi, məzarlar qazmaqla icra olundu.

İlkdən olduğu kimi, bir yaddaş daşıyıcısının davamı kimi, o, yaddaşı saxladılar ki, insan, canlı bu Yer aləminə, “örtülü” – aləmdən gəldiyindən, örtməklə, örtülməklə də, bu Yer aləmindən, Dünyadan köçürlər yaddaşı idi.

Fərq etmirdi, insan hansı mövqe tutmuş olsa da, belə, o insana, çox əziz və diqqətlə, yanaşmanın nəticəsi, hesab olunurdu.

Bu dünyadan köçən, heç bir canlının, açıq şahədə, qalması qəbul edilə bilməyən bir hal idi.

İnsan - insanı, canlı, əziz bilməsi, İnsan məxsusiyyəti yox, İnsan mənsubiyyəti idi. (Məxsusdur ayrı, Mənsubdur ayrı)

Məzar üzərində, işarəli olan, o, daşların, (çox-çox sonralar “baş daşı”- kimi adlandırıldı), ilk məzarların səmti, Günəşin sübh vaxtı, Uş ərəfəsində çıxma istiqamətinə doğru olaraq qazıldı.

“Sən Işığına, qovuşdun, hamımız o işığa qovuşacağıq” - deyərək, dəfn edilirdilər. Həmin, məzarlıqlar və məzar daşları, eyni vaxtda, aqibət sonluğu yox, insanın yüksək varlıq olduğu, yüksəklərə qovuşar mə'nası daşıyırdı.

Məzar daxili və dibi, daşla kip örtülürdü. Ona səbəb yox, mə`na var idi, insanlar daşlarda, qayalarda sudan xilas oldular anlamı daşıyıcısına, çevrildi.

Bir səbəb də, o, idi ki, bir çoxları, Tufan vaxtı zədələrdən, aldıkları yaralardan və özlərində ola biləcək, bə`zi xəstəlikləri, (onların müxtəlif tipləri) məzarları daxilindən, torpaq yaddaşına süzülməsin, keçməsin.

Dəfndən sonrakı müddətdə, yağacaq yağışlar, torpaq səthindən süzülərkən, süzülüb keçərkən, o, vicudlarda, (gedən bioloji proseslərin nəticələrindən), o, sular, özündə, (“o halları”) yaddaşlaşdırıb, Yer altı sulara, qovuşdurmasın.

Yer altı Sular, Yer altı Çaylar, çox mürəkkəb şəbəkədir. O, Yer altı Çaylar, Yer kürəsinin, dərin qatlarında, çox sür`ətlə, Yer kürəsinin, Ekvator xəttinə tərəf, (şəbəkəli) çatıb, cəm olub oradan, iki Qütb arasına paylanır, süxurları, qatları yeniləşdirir.

Bir də, iki Qütb arasından, Ekvatora xəttinə tərəf, səmtlənib, dayanmadan güclü olan, su axınıdır.

O, Su axınları, “yaddaş” - daşıyıcıları olduqlarından, məzarlar daxilindən, müxtəlif xəstəlikləri, öz yaddaşında daşıyıb, Yer üzünə, müxtəlif xəstəliklər yayılmasın deyə, məzarları, daş döşəmələrlə, torpaq qatından ayırırdılar!

O, axar Sular, bulaq, keşmə, kəhrizlər, çaylar vasitəsi ilə, (bir də “o hallar”), o, ola biləcək, müxtəlif xəstəlikləri, Yer üzünə, Yer səthinə qaldırılmasın.

Torpaq, bitkilər, Su, o “halların daşıyıcısına” – çevrilməsin. Canlılar da, qida ilə, su ilə, o, halların “daşıyıcısına” - çevrilməsin.

O, şərtlər, qanun deyildi, ola biləcək, nəticələr kimi, nəzərdə tutulurdu. Tufandan sonra xilas olmuş insanlar arasında Hz. Nuh səmələrə Baxıb-baxıb, “İnsanlar bu ərazidə xilas oldular. Baxın ki, Günəşin, küləyin, buludların, yağışların, suların, doluların, ərazisi olmaz. Onlar, Yer üzündə, hərəkətdə olar, bütün canlılarla bərabərliyi bölər, bölüşdürər. Çünki onlar Yer üzünün, hər tərəfindən gələr, Yer üzünün, hər tərəfinə yayılar, onların Ərazisi olmaz, onlar bütün ərazilərə çatar, onların qarşısını kəsən də, olmaz”- deyə xitab etdi.

O, insanlar arasına, ətrafa, Səməyə köklü olaraq bir mehribançılıq, bir təşəkkürlülük inamı yarada bildi. İnsanlar çox sonralar göy qübbəsinə Kəhkəşan, bürclərə isə, Kəşənə deyərək, seyr edirdilər.

Tufandan sonrakı, ilk məzarlar, ancaq məzarlıqlar kimi xarakterizə olunmadı. O məzarlar mə`na daşıyıcılarına, yaddaş daşıyıcılarına çevrildilər.

Məzarlar üzərində yerləşdirilən, hündür, ensiz daşlar, bir mə`na daşıyırdı ki, gələcək insanlara, törəyəcək övladlara, bir yaddaş daşıyıcısı olsun ki, tufan vaxtı insanlar qayalarda, daşlarda, cəm oldular.

Tufana, güc gərdilər, sinə gərdilər, daşlarda xilas oldular ki, insan törəməsi də, davam etdi, (tufan ərəfəsində, sudan xilas olmağa, başqa bir xilas vasitəsi olmuş olsa idi, çox güman ki, o xilas vasitəsindən istifadə edib, onu tarixləşdirib, yaddaşlaşdırmağa bilərdilər və bu tarixi, yaddaşlaşdırmağa, labüd olardı).

Amma, dünya tufanından əvvəl, Yer uzundə yaşayan Bəşəriyyət, evlənirdi də, bu dünyadan köçürdü də. Tufan ərəfəsinə qədər, bu dünyadan köçən insanlara “O, ilkinə qovuşdu, o, İşığına qovuşdu” – düşüncəsi ilə, yanaşırdılar və məzarlar üzərində nəsil, törəmə rəmzləri ilə, müxtəlif işarələrlə işarələnirdi.

O, törəmənin, xüsusiyyəti, davranışı, insanlar arasında tutduğu mövqe tanıtma “tamğa” işarələri ilə, simvolizə olunurdu.

O, tamğa işarələri ilə, yanaşı, müxtəlif təbii rəngləri, üzlərinə çəkməklə, işarə, bildiriş daşıyırdı.

Dulusçuluq, (saxsı, gil qablar, əşyalar), üzərinə işarələr, (tamğa) və bu kimi, başqa məmulatlarda, o məmulatın kimə, kim tərəfindən hazırlanması ilə yanaşı, hansı nəsle, törəməyə aid olduğu bilinsin. O, işarələr, simvollar, ornamentlər nəsil, (qlan-klan), bildirişi idi.

O işarələr, tamğalar, o, dövr insanların və nəsillərin bir-biri arasında, tanıtma işarələri olmaqla yanaşı, onların xasiyyət, davranış, tutduğu mövqeyini bildirirdi. Sonralar o, işarələr, simvollar, tamğalar bayraq şəklinə, atribut şəklinə qədər, gəlib çıxdı. Tufandan sonra, xilas olmuş insanlar, daşlara, qayalara öz nəsil, törəmə işarələrini tamğalarını da işarə etdilər.

Onlarla yanaşı, daşlar, qayalar üzərinə, ən mühüm işarələr arasında, buynuzlu Qoç, Buğa şəkilləri həkk etmək isə, o, Tufan ərəfəsinin, Qoç bürcündən, Buğa bürcünə keçən ərəfədə, baş verdiyi işarələnirdi.

O, qeydlər, o işarələrlə yanaşı, daş Kitabələrdə, o, dövr, işlədilən həriflərlə, həkk olunurdu.

Bu gələcəkdə böyüyəcək, uşaqların, törəmələrin öz “daş yaddaşı” – daşlaşacaq yaddaşında, bu davamlı, Əlifbası, olacaqdı.

Bu ərazi, tufandan sonra, insanlığın Beşiyi, Nənnisi kimi, adlandırıldı. O, dövrdən sonrakı, tarixi mərhələlərdə, bir çox ərazilərdə, daş üzərində qazılmış buynuzlu Qoç, Buğa şəkilləri, ona işarə idi ki, Yer həyatı, “bu ərəfədə”, Dünya tufanından sonra, ikinci dəfə, başlayıb!

Bu işarələr, bütün Bəşəriyyətə, yaddaş tövsiyyəsi idi!

O, insanlar, bir çox halları, yaddaşlaşdırırdılar. Ən böyük yaddaş, Su yaddaşı, hesab olunurdu.

Çünki, Suyun - yaddaş daşıyıcısı olması, o, insanlara, bir daha, yaddaş olundu ki, “suya mehriban olaq, sudan – su ilə xilas olduq, istəklərimiz, düşüncələrimiz, xilas

etdi bizi, suya deyilən hər söz, hər düşüncə, sular arasında dolaşar, əzabını, dərdini, xəstəliyini demə suya, o, özündə daşıyar, o özünə (sənə), qaytarar. Mehribançılığı, istəklərini, həsrət çəkdiyini, sevincini, de Suyu, tapa bilmədiklərini de suya, sular - sularla dolaşar, kömək gətirər sənə. Suyu əziz saxla, əziz bil, Su candır, Canındır - Canını, əziz saxla”.

Qəribədir, Yer üzünün yaddaş daşıyıcısı, Sudur

İnsanın, yaddaş daşıyıcısı isə, Qandır!

O, da, Maye, bu da, Maye! O da, axır – axmadadır, Qan da, axır – axmadadır!

Onlar, Yaddaş hallarını daşımaqdadır!

Ürəyi də, hərəkətə gətirən, elə qandır. (Ürək daxili üzv kimi, qanı hərəkətə gətirmir, qan, güclə, təzyiqlə, hərəkətdə olub, ürəyin mədəciklərini hərəkətə gətirir). Bu ərəfədə, Hz. Nuhdan, o, insanlara, bir xitab da var idi, o təşəkkürlülük xitabı idi. Hz. Nuh, o, insanlara, deyirdi ki, “Təşəkkürlü olaq - Günəşə, Suyu, Torpağa. Onlar ki, İnsan törəməsinə, canlılara kömək edər, yaşadar onlar.

Başın üstündə olan Işıq, Sudan xilasın - torpaqda oldu. Torpaq əziz oldu, xilaskarın oldu. Zor, zorakılıq qarşısında, dayanmalı olsaq, bir ovcunda Daş, dayandığın Torpaq, başın üstündə, Işıq.

Düz ol, düzgün ol, xilasın ondadır. Hər hansı bir işə başlamamışdan əvvəl düşün, o, edəcəyin iş, nə ilə nəticələnər, sonu nə ilə oları, əvvəlcədən düşün”.

Səfərə, uzağa gedən, üç oğullarına, onların yanında gedənlərə, tövsiyyəsi var idi, “bir çimdik duz, bir çimdik torpaq, ovcunda bir qisim su, yoğur onları birlikdə, yumurula onları birlikdə, yoluna yoldaş et, onları birlikdə et, nicat olar, o, yollar sənə birlikdə olar.

Çətinliyə, sayğısızlığa düşsən dayan, Sağ ayağını yerə, Torpağa vur! Vur, Yerə! De ki, “O” - Bilər, Torpaq bilər, deyərsən onda. Göyləri, Səmaları çağır, əmin ol, eşidilər, onda”.

Bu, şərhlərin sonunda da, deyilirdi ki, “Əmin ol ki, əmin, əminlikdə, yanlış olmaz. Tanrıya xitablar yanlış olmaz, əmin ol ki, Tanrı yanlışları Qəbul etmər! Əmin ol ki, Tanrı Yanlış Demər, sən də xitablarında, əmin ol ki, “O” – na, yanlışlarla çatmaz”.

Sonrakı, tarixi mərhələlərdə, Əmin sözündə “ə”- düşüb, “A”- ilə əvəz olunub. İnsanların dilində Amin olub!

Tanrı – O Tanrını Tanı, özünü tanı! Tanrını necə Tanıyacaqsansa, özünü elə tanıyacaqsan!

Əmin, ol ki, Əmin...

28.08.2015

Bürclər, ilk Təqvimlərdir...

Tarixi mərhələlərdə, Hz. Nuh dövrü, tufanı baş vermişdir. O, tarixi Tufan və o, Tufandan xilas olmuş insanlar, böyük inam və inanc, başlanğıcı ilə, irəliyə, addımlar atmağa, davam etdilər.

Hz. Nuh dövrü Tufanı və o, Tufandan, xilas, o, dövr insanlar, yaddaşlarında saxlamaqla bərabər, o dövrü Daşlarda, Qayalarda, Kitabələrdə, işarələrlə tarixləşdirdilər.

Onunla yanaşı, o xilas dövrünü, Xilaskarla yaddaşlarda saxlayaraq, Günəş mə'bədləri inşa edərək, öz ətraflarında, Nuh-çıxanda, Naxçıvanda, axar sulara, torpağa, qayalara, dağlara bir xilaskar kimi baxaraq, onları, müqəddəslik kimi dəyərləndirirdilər! Sonrakı, tarixi mərhələlərdə, İnsanlar, Bəşər övladının, bu dünyaya gəliş başlanğıcını, Su ilə, bu Yer aləmindən qayıdışını da, Su sonluğu ilə, yaddaşlaşdırdılar. Xilas olmuş, o, İnsanlar, Göy qübbəsini, Səmanı, Günəşi, bir xilaskar, rəhimli, mehriban kimi, bilərək, Göylərə ümidlə baxaraq, inamla baxaraq, belə bir qənaətə gələ bildilər ki, "Xilas edən, Xilas edici, Xilaskar, "O"- dur. Xilas olunmuşlar, bizlərik!".

Yə'ni ki, Xilas edən Tenqri, Xilas edici, Həzrəti Nuh İşığı, Xilaskar İşıq, Ur ərəzində olan, (Nuh-çıxan, Naxçıvan, Azərbaycan), o, daşlar, o, qayalar, xilas olunmuşlar isə - İnsanlar!

Bu, böyük bir inancın, bir daha, başlanğıcı və davamı idi.

Böyük inanca qayıtmaq, onu qorumaq, o, dövr üçün, zəruri idi.

Çünki, Tufandan əvvəl, insanların Yer üzündə, bir -birinə, pis davranışları, saxtakar münasibətləri, ziyankar, məhvedici, davranışlarının, sonu və aqibəti idi!

O, dövr, tufan ərəfəsi və tufandan sonrakı ərəfə, insanlara Göy qübbəsi, Göy qübbəsində hərəkətdə olan, Ulduzlar quruluşu müşahidə edərək, Yer aləmində, əkin-biçin, suvarma, məhsul yığma, torpağın dincə keçdiyi ərəfələri, Səma cisimlərinin, ardıcıl hərəkətindən, təyin edirdilər!

Yə'ni ki, Ulduzlar toplumunun, simmetrik quruluşuna baxaraq, müşahidə edərək, onlara, o, ərəfələrə uyğun, davranırdılar.

Bu daha doğrusu, o, dövr üçün, "təqvimi" əvəz edirdi!

Göy qübbəsində olan, Ulduzlar quruluşunun, heç vaxt, ardıcılığı pozulmadan, hərəkət etdiyindən, o, simmetrik ulduzlar toplusuna, "bürc" – zirvə, ardıcılığı pozulmayan kimi, qəbul edirdilər.

Xilas olmuş o, insanlar, ətrafdan, Su çəkildikdən sonrakı mərhələlərdə, yenidən, yaşayış məskənləri, inşa etməyə başladılar.

Onunla yanaşı, sonrakı mərhələlərdə, Mə'bədlər, İşıq Mə'bədi, Təşəkkür Mə'bədi, inşa etməyə başladılar!

İnşaata və arxitekturaya, dörd element, yə'ni dörd künc elementi, saxlanıldı.

O, üç künc Günəşi müşahidə etmək, dördüncü künc (Şimal küncü), “çağırış küncü kimi”, bilinirdi. Bu quruluşda, inşaat, arxitektura, Günəşin çıxma və batma trayektoriyasındakı, Günəşin hərəkət halını, bildirirdi.

Mə'bəd daxili, Göy Qübbəsi elementi, (sonralar kümbəz), mərkəzində olan, beşinci element, (o, kümbəz ki, pıçıldasan o, hər tərəfdə bərabər səs tezliyində eşidiləndir ki, mə'nasını o, səbəbsə daşıyırdı ki, “sən pıçıldasan da, O, Kainat Sahibi, o, Tanrı, səni eşidəndir”) anlamı daşımaqla, inşa edirdilər!

Tarixdə, Hz. Nuh dövrü tufanı mövcuddur.

Tufan ərəfəsində, o, qalın qara buludlar arasında, o, dövr insanlar, xilasa Günəş Işığını, axtarırdılar.

Çünki, Günəş görünə əgər, qara buludlar çəkiləcəkdir, (sonralar insanlar xalq arasında “başımızın üstünü qara buludlar alıb” ifadəsini işlədərtilər), çağırışı ilə Səmada, günəş işığını, axtarırdılar.

Tufandan xilas olmuş, o, İnsanlarda, bir inam və bir, inanc qaldı ki “biz Suda, Sudan, Su ilə, xilas olduq”, yaddaşı ilə, o, ərəfəni yaddaş etdilər, (çünki təqvim yox idi). Bəs, o, tarixi Tufan, hansı ərəfədə baş verdi ki, o ərəfəni, hansı əlamətlə, yaddaş etdilər?

O, ərəfəni, Göy qübbəsində görünən, ulduzlar quruluşunu, “Su tökülən, Su ərəfəsi” kimi yad edərək, o bürcü, o, ərəfəni, “Su tökən, Su tökülən”, ərəfə kimi, qeyd edib, o, ərəfədə, Göy qübbəsində, göy cisminə ad verdilər, “Su tökən, Su tökülən, ərəfə”.

Bəs bu, tarixi Tufan, hansı ərəfədə, baş verdi?

Tufan, 11-18 fevral, (fevral sonrakı mərhələlərdə aylara verilən addır), ərəfəsində, yə'ni, Su tökən bürcü; Qafqaz ərazisini, əhatə edən dövrü, yaddaş etdilər. Yanvar-fevral ayı ərəfəsində, “Su tökən” bürcü, Qafqaz ərazisi üzərindən, müşahidə edilir.

Azərbaycanda, 18-21 martı, Qoç bürcü ərəfəsində, bu ərəfəni, bu, günləri, Bayramla, şadyanılıqla, yad edərək, bu ərəfəni, Yer aləmində, Həyatın başlanma dövrü kimi, qeyd ediblər!

Baxmayaraq ki, çox-çox sonrakı ərəfədə, tarixi Tufan, 11-18 fevral ayı ərəfəsində baş verdiyindən, min illərlə, əsrlərlə, Azərbaycan və Naxçıvan ərazisində, məskunlaşan insanlar, yaddaşlardan-yaddaşlara, çatdıraraq, o, ərəfəni, Böyük çillə, Kiçik çillə, ərəfəsi ilə və Xıdır bayramı kimi, yad ediblər və insanların, bu ərəfədə, Sudan xilas kimi, tarixləşdiriblər!

Xıdır, bir bayram kimi, yad edilərək, o günlər, dənli bitkilər toxumlarını, saclarda qovuraraq, o, keçmiş ərəfəni, yə'ni su çəkilməyə, soyuqlar çəkilməyə başlayan

ərəfədə, torpaq istinər, dənli bitkilər göyərməyə başlayar ki, anlamı ilə, insanlar sevinclə, sadlıqla yad ediblər.

Müxtəlif dövrlərdə, Azərbaycana, Naxçıvana hərbi yürüşlər edilərək və tarixi mərhələlərdə, müxtəlif mif, əsatir, rəvayət, nağıllarla, o, həqiqi tarixi mərhələ və ərazini də, müxtəlif adlar və bəhanələrlə, saxtalaşdırmaq, cəhdləri baş verib! Baxmayaraq ki, Azərbaycanda, Nuh - çıxanda, Naxçıvanda, Hz. Nuhun, Məzarı və Məqbərəsi, çox-çox, qədim tarixlərdə, Səməvi Kitablarda, Peyğəmbərlər tərəfindən, Bəşəriyyətə bilgilər, veriblər!

Müxtəlif uydurma tarix, uydurma, adlıq və ərazi falsifikasiyaları, hələ də rast gəlinməkdədir.

Amma, tarixi mərhələlərdə, qədim dünya tarixində, şəxsiyyətləri, xilaskarları, səməvi Kitabların, Yer üzünə, gəlmə mərhələsi və ərazisi, təkzib edilməz, tarixi bir, faktlardır!

Ona görə ki, o mərhələlərin, o xilaskarların, o səməvi Kitabların, Yer üzünə, Bəşəriyyətə çatdırılmasına, və bərqərar olmasına, daha Ali olan, Sahibin Özü Mövcuddur və Əbədi də Mövcud, Olacaqdır!

O, Həmişədir, İnsanlar isə, qayıdandır.

Nə qədər, Bəşər gəldi, Yer üzünə, nə qədər Bəşər qayıtdı Yer üzündən, Səməlardan, Kainatdan Yer üzünə, göndərilən bilgilər, ərazilər, dəyişdimi?

Sahibi Mütləq Baxışı, Sahib Mütləq Bərqərarı dəyişərmi?

İnsan, yer dəyişəndir, Ərazi, yer dəyişməzdir!

28.08.2015

Təndir, bütövdür, dəyişməzdir...

Dünya tufanından, sonrakı mərhələlərdə, tufandan xilas olmuş o insanlar, Ur ərazisində, Azərbaycan ərazisində, Ağrı dağ, Gəmi Qaya ətrafında, bir daha, yenidən yaşayış yerlərini, bərpa etməyə, başladılar!

Yer üzünə, həyatı davam etməyə, Su tədricən çəkilməyə, Ərazi bərpa edilməyə, başladı!

Tufandan xilas olmuş, Xilas etmiş Hz. Nuh Babamız, sağ qalmış, o, dövr insanları, bir yerə topladı, sağ qalan əhali, çox idi!

Belə bir, qərar qəbul etdi, Nuh-çıxanda, Naxçıvanda, Nuh Babamız, Tufana qədər, Haça dağ, Gəmi Qaya dağlıq ərazidə, mağaralarda, yığılıb saxlanılan azuqə, dənli bitkilərin toxumları, o, mağaralardan axtarılsın, bir yerə toplanılsın!

O, dövr İnsalar, həmişə, mağaralarda, hər, tədarük dövründən sonra, bütün əhalinin qidalanması və yeni yaz mövsümündə, əkin işlərinin aparılması üçün, dənli bitkilərin, toxumları, qorunub, saxlanılırdı!

O, mağaraları, o dövr insanlar əziz, müqəddəs, xilaskarlıq kimi, qəbul edirdilər! Bu səbəbdən, mağaralar xilaskar, xilas edər kimi, xarakterizə olunardı!

Mağaralardan xeyli, dənli bitki, toxumları tapıldı, Həyat daha da, şirin oldu!

Bərpa edilməyə başlayan, yaşayış sahələri ilə yanaşı, o, dövr insanların, qidalanması üçün, Təndirlər, bərpa edilirdi!

Təndir - Həndəsi quruluş, Həndəsi formalı, olmaqla yanaşı, mə'nə quruluşu idi!

O, Təndirlər, Günəş, İsti simvolikası olmaqla yanaşı, Günəş kimi, dəyişməz, sabit İsti yayan, anlayışını, daşıyırdı!

Təndir düzəldilməsinə, mütləq olaraq, xam torpaqdan, istifadə edilirdi!

Simvolik olaraq, Keçi tükü də, (qa - zil) az miqdarda, yağrulan, gilli torpağa, əlavə edilirdi.

Bu, Keçi simvolu, Qa (ışığı), yerdə həyatın, Qoç bürcündən, başlamasını, Işıq, isti mə'nasını, daşıyırdı!

Təndir üçün, yağrulan palçığa, mütləq, (nisbət hesabı ilə), o, ərazidə yerləşən, Duz Dağından gətirilən, Duz miqdarı, əlavə edilirdi!

Duz, ümumi halda, temperatur hədlərini bərabər böldüyündən, təndir üçün istifadədə, təndir daxilində, temperatur həddinin bərabər bölünməsinə, temperatur sabitliyini, (başqa köməkçi vasitə tələb olunmadan), həyata keçirmək mə'nası daşıyırdı! Təndirə, (Təndir - bizim, Azərbaycan dilçiliyində, o, Təndir, o, Dairəvidir mə'nası daşıyır), yapılacaq lavaş, səhər vaxtı başlanırdı, onun başlanma vaxtı, Günəşin, Şərqlə, Cənub arasında, tən bölən nöqtəsində, (indiki vaxtla saat 11, ərəfəsində), başlanırdı.

Təndirə, lavaş yapan xanımın üzü, Günəşə doğru olardı!

Əgər, lavaş yapma müddəti, artsayıdı, Günəş zenit nöqtəsinə çatanda, lavaş yapan xanım, təndir dairəsi ətrafında, yerini dəyişib, üzünü yenə də, Zenit nöqtəsi səmtinə tərəf, tutardı.

Mə'nə, o, olardı ki, təndir dairəsi, Günəş ilə, bir xətdə olub, İstini, tən bölən, olsun!

Təndir - sözünün mə'nası, Təndir (dairəvi), Tamdır, Tamamdır, anlayışı daşıyıb!

O, bölüşdürər, İstini bərabərləşdirər, (lavaşı, çörəyi), amma öz quruluşu, bölünməz!

Çörək, həmişə, Müqəddəs sayılırdı, ona görə ki, o, isti ilə, Işıqla, hasilə gələr!

Bir mə'nası da, o idi ki, onun tərkibinə, istifadə olunan, Su, bir də, Duz, onların hər ikisi, (Naxçıvanda, xalq arasında deyirlər ki, Çörək - Un, Su, Duzdur, çünki o, Düzdür! Yə'ni ki, o, tərkib dəyişməzdir!), İstilikdə, bərabərlikləri, böləndir!

Çünkü, Çörək, heç vaxt, öz sabitlik həddini, sabitliyini dəyişməz, Qış vaxtı, qidalananda vücutu üşütməz, Yay vaxtı, vücutda istilik həddini artırmaz!

Çörək - sabit olar, o, bərabərliyi, o, İstiliyi, Təndir kimi, bərabərliyə bölər, onu, bərabərlikdə, saxlayar!

28.08.2015

Aləmin, Sevdası..

Aləmin Sevdası, sənsən-sən!

Sevdanın Aləmi, sızsız, siz!

İki, Aləm arasında olan, bizik, biz!

Aləmlərə, o, Sevdanı Bölən, Odur, "O".

29.08.2015

Karışmış insan, darılmış insan

İlk insanlar, keçmiş insanlar, (deyilir ki), uzun ömürlü, sağlam həyat sürərdilər!

Nə oldu o insana, nə oldu bu insana?

O insan uzun ömür yaşadı, sağlam yaşadı, yer aləmindən vidalaşanda, özü ilə, öz yaddaşında, öz xəstəlikləri ilə, qayıtmadı ilkinə!

Özündən sonrakılara, xəstəliklər mirası saxlamadı özündən!

Sonrakı tarixi mərhələlərdə, tədricən insanlar arasında uzun ömür, qıssalmağa və sür'ərlə başladılar "qocalmağa".

Niyə insanlar sağalmaz xəstəliklərə, sür'ətlə qocalmaya, tez bu həyatla, vidalaşmağa başladılar?

Çünkü "insanlar"- qidalara, bitkilərə, ətrafa "elmi baza", deyə- deyə, bütün canlılar aləminə müdaxilələr etməyə başlamaqla, o qida, bitki aləminin özü ilə olan təbii yaddaş qədərini, "iflic"- etməyə başladılar!

Canlını, ali insanı süni müdaxilələrlə daha ölmüş, öldürülmüş hüceyrələrlə, daha özünü tanımaq iqtidarında olmayan "qidalarla", qidalandırdılar, geyindirdilər, yatırdılar!

İnsanı iki hissəyə ayırdılar, bir hissəsini arıqlatmağa, bir hissəsini kökəltməyə! Plastik əməliyyat adıyla, xarici körkəmə müdaxilələr təbii, natura halından uzaqlaşdırdılar!

Canlı aləm karış qaldı, özünə baxdı, daha özünü, olduğu kimi, tanımadı!

Olduğu təbii yaranış, yaddaş halından, məcburi daxili və xarici halını "insanın təkmilləşdirmələri" ilə, tanınmaz hala yuvarlandırdılar!

Zəhərsiz, saf, təmiz heyvan və bitki aləmləri daha, “zəhərləndilər”, deyə-deyə, dəyişə-dəyişə, təkmilləşdirə-təkmilləşdirə, yeniləşdirə-yeniləşdirə, Kainatın yaratdıqlarını da, tanınmaz hala, insanların özləri, gətirdilər!

Yeni insanlar, Yer üzünə, bir də, gələcək!

İlk insanlara, bənzər gələcək!

Mə'dələr kiçik olacaq, yoğun bağırsaq daralacaq, nazik bağırsaqla, qıssalacaq!

İnsanlar arasına, “uzun ömür”- bir də gələcək!

İnsanın, ali gözəlliyi, bir də Yer üzünə, yenəcək!

Daha təbiətə, süni müdaxilələr dayanacaq!

30.08.2015

Gələn - gedən, bizlərik...

Nə Gün gəlir, nə də Gün gedir!

Gəlib - gedən isə, bizlərik!

Gün, Günəş isə, sabit olaraq, yerindədir!

01.09.2015

Yaxşı dövr...

Nə yaxşı dövrdür ey, gələcək, insanlar!

Onlar, o, İnsanlar, biri-biri ilə çox uzaq məsafədə, zəkalarla, əlaqə saxlayırlar!

Bir - birini, yaxın bildikləri və yaxınları ilə, zəkada, əlaqə yaradırlar!

Çox sözlər, artıq sözlər, uzun cümlələr, qarışıq düşüncələr, qarışdırıcı fikirlər, yoxdur daha!

Yer üzü, İnsanı arasında, gizli, məkrli hallar, yoxdur daha!

Hallardan əvvəl, onlar hallardan, xəbərdardırlar

Zəka, dərkيات tezliyi, on altını görür, amma, on altıdan artıq, düşüncə tezliyi, artıb daha!

Rahatçılıqda, mehribançılıqda, səxavətdə bir birlikdədirlər!

Daha, Kainat bilgiləri, (informasiyalar), zəka tezliklərinin, əhatəsindədirlər!

Sevincdə, rahatçılıqda, yaradıcılıqdadırlar o, əhatənin, çevrəsindədirlər!

Nə yaxşıdır, mif, nağıl, rəvayət, yoxdur daha.

Məqsədlə, təbə elətdirmək, yoxdur daha!

Uydurmalara, fərziyələrə, ehtimallara, yer yoxdur, daha!

Gəmilər, təyyarələr, maşınlar, mexanizmlər, dəyişəcəkdir!

İş prinsipləri qalacaq, görkəmləri, dəyişəcəkdir!

Yer Planetinin, Nüvəsi daha da, mə'lum olacaqdır.

Ona, müvafiq, hal aşkar olunacaqdır.

Hərəkətdə olan, minik vasitələrinin düz xətti, dönmə bucaq hərəkəti tapılacaqdır.

Avtomobillər, biri-birinə dəyməyəcəkdir, aşmayacaqdır, əzilməyəcəkdir
Bu, mexanizmlər, Yer Nüvəsinin, birgə halına, birgə varlığına, bağlılıqlarda, olacaqdır!

O, Elm də, olacaqdır!

Hərəkət vasitələrinin, gövdə hissələrinin, alt və üstündə, Yer nüvəsinə bağlı, işıq var, birgə bağlılıqda, olan var!

Təyyarə, gəmi, avromobil, maşın-mexanizmlərin, qəzaları, yoxdur daha!

Gəmi, təyyarə, maşın və avadanlıqlar mərkəzi nöqtəsində, bölüm nöqtəsində, taraz nöqtəsində bərabərlik vardır daha!

Sükunət, bərabər yırgalandırma, vardır daha!

O dövr, binalar inşaasında, dəyişikliklər olacaqdır. Çox uca, hündür binalar böyrü üstə olacaqdır.

Çünki, hesabatlara, Elmlərə, “dördlük”-tapılacaqdır!

Dörd üstündə, dörd gələcəkdir. Dəyişiklikləri, yenilikləri o edəcəkdir.

Həndəsi anamlara, həndəsi quruluşlara, Kainatı bir də tanımaq, baxmaq, dörd üstə, dörd gələcəkdir!

Binalar, dördə bölünəcəkdir, dörd olacaqdır!

Mərtəbələr arası, dörd olacaqdır, hərəkətlər birliyi, dörd üstə, dörd olacaqdır!

Layihələrdə “yorğunluq”- hesabatı olmayacaqdır.

Dördlük gələcəkdir, dördlük böləcəkdir!

On altılıqlar, onda bir də, danışacaqdır!

Bunların başlanğıc əlaməti nə vaxt olacaqdır?

Yerdən olmayacaqdır, Yerdə olmayacaqdır, Yerlə olmayacaqdır!

Səmadan, Günəşin, Zenitdə dayandığı, Cənub nöqtəsində, Zenitdə olanda, bir anda, güclü Işıq görünəcəkdir, zolaqlı Işıq, onda görünəcəkdir!

Kim deyər Anları, kim bölər, hesabatları?

Kainat bölər Anları, Kainat Deyər hesabatları!

Günəş, nüvəsi Bilər, Yer nüvəsi, onda - ona, bağlanar, qaranlıqlar başlardan onda, uzaqlaşar!

03.09.2015

Nə gələcək, necə uçacaq...

Metallurgia, Domna peçləri qalacaq, metalı metalla əritmək qalacaq!

Kainata, Qalaktikalar arasına uzun müddətli uçuşlar üçün (Yer kürəsi orbitində, ətrafında yox daha), kiçik sahədə, ağ Işıq toplumunda (uçuşa, atom zəncir prinsipindən çox-çox uzaq), o metallar e'mal olunacaqdır!

O metallar xəlitə olmayacaqdır, ağ metal olacaqdır, Ağla ağda metal olacaqdır! Ağ işıq toplumunda e'mal olunacaqdır. Kainata tərəf uçuşa, o gəmilərin forması (konstruktiv), quruluşu dəyişəcəkdir, dəyişikli olacaqdır!

Sakit qalxacaq, sakit səssiz uçuşlar edəcəkdir!

03.09.2015

Kütlə, çəki, sür'ətlər

İndiki dövrdə təyyarələr insanlara hərəkət köməkçisidir. Amma təyyarələr ancaq qanad və gövdəsinə görə uçurlar. Bu təyyarələrə mühərrik gücünə görə hərəkət sür'əti verilir və aerodinamika qanunları nəzərə alınır.

Avtomobillər böyük sür'ətə uyğunlaşanda havalanırlar yəni yer səthindən ayrılırlar və s.

Yer planetinin çəkisi varmı? Əgər kütlə varsa, çəki də vardır!

Amma yer kürəsi günəş ətrafında hərəkət sür'ətinə görə yer planetinin xüsusi çəkisi 16 – ya bərabərdir.

Yer planetinin hərəkət sür'ətindən ayrılan kosmik gəmi içərisində olan kosmonavt “çəkisizlik” şəraitinə düşür. Niyə?

Çünki, həmin gəmi və daxilində olan insan böyük kainatda planetlər arasındakı birgə sür'ətə uyğunlaşaraq 16 çəkidedir.

Kainat daxili planetlərin birgə hərəkət sür'əti 16 olduğundan (bu çox böyük hərəkət sür'ətidir) planetlər biri – birini cəzb etmir.

Gəmi və kosmonavt xaotik olaraq cəzb etmə nəticəsində harasa süzülüb yox olmur. O gəmi və yer kürəsi planetlər arasındakı sür'ətə uyğunlaşdığından çəki hiss olunmur.

Planetlər arasındakı sür'ət 16 – dır. Kainatda bütün planetlərin birgə hərəkət sür'əti 32 – dir.

16, 32 Kainat hesabatında mühüm rəqəmdir. Təbiətdə, bitkilərdə, insan vücudunda, 4, 16, 32 mütləq hesabatdır.

Qadın vücudu 16-sı aktiv, 16-sı passivdir (Qnekologiya).

Kişi vücudu 32 aktivdir.

İnsanın ölüm halında, ölüm anına baxaq: İnsan o, anda (ölüm) anılıkdə vücut çəkisindən 0,16 qr. itirmə (azalma) müşahidə olunur.

Tüstü (qara) 16 km. radiusda yer səthinə bucaq altında yenir, yayılır, həll olunur. Elmdən mə'lumdur ki, insan oksigenlə nəfəs aldıqda ciyərlərindən karbon xaric edir.

İnsana sü'ni nəfəs verildikdə əyər ölüm halında olan o insana, Oksigenlə kömək əvəzinə, xaric olunan sırf karbonla müdaxilə edilərsə əgər o, insana kömək yox ölüm hökmü vermiş olar!q!

Amma insan nəfəs aldığı Oksigeni ciyərlərindən xaric etdikdə, mütləq olaraq oksigenin 16% -ni karbona çevirmədən özündən xaric edir!

Əgər belə olmasa idi, nəfəsi dayanmış insana sü'ni nəfəslə kömək göstərməyimizin heç bir mə'nası olmazdı. Lakin sü'ni nəfəslə kömək etmək istəyən insan 16% oksigeni özündən, nəfəsi dayanmış insanın ciyərlərinə təzyiqlə qovaraq, mexaniki güc tətbiq etməklə onu ölümdən xilas edə bilir və s.

Yer kürəsinin günəş ətrafında olan hərəkət dinamikasına baxaq: Yer kürəsi (öz nüvəsinə görə) dayanmadan öz traektoriyasında günəş ətrafında hərəkətdədir.

Yer kürəsində olan çaylar, o hərəkət sür'ətinə görə axır. Ona görə ki, yer planetinin hərəkət sür'ətinə uyğun olaraq axmadadır. Cazibə olmuş olsa idi, çaylar, dənizlər, okeanlar biri – biri arasında karıx qalar, səmtləri qarışıq olardı.

Kainat daxili külli kütlələrin biri – biri arasında cəzb etmə və özündən itələmə mexanikası olmadığından, cəm planetlərin bir sahədən başqa bir sahəyə toplaşması da mövcud deyil!

Kainatda xaotik, xaos özbaşınalıq hərəkətləri yoxdur!

Sərbəst düşmə var. Sərbəst düşmə yer planetinin sür'ətinə uyğun olaraq bucaq altında 16 – ya düşür.

03.09.2015

İllər, əsrlər...

2000 -ci il gəldi, çatdı!

Neçə əsrlər, geridə qaldı!

2011, 2012-ni o işə, 2015-i, hazırlayacaqdır!

2015 böyük dartılar gətirəcəkdir!

2020- söz deyəcəkdir, 2025- hökm edəcəkdir!

2025 sonra, Tədrisən, Çox hallar, halsız qalacaqdır! Daxili üzvlər və göz, burun xəstəlikləri nə çox olacaqdır..., mədələr sallanacaqdır, ayaqlar dolaşacaqdır, ağızlardan acı, qara sular axacaqdır.

Canlılar, əziyyətdə olacaqdır!

Bunlara səbəblər nə olacaqdır?

Öz əkdiklərini, öz yığdıqlarını, öz e'malları bunlara səbəb olacaqdır!

O səbəblərdən, “acı”-küləklər, havada dolaşacaqdır!

Xilas varmı, azad olmaq varmı?

Qum!

Qum, çay, dəniz sahilli qumlar, xilasa gələcəkdir!

O qumları sovurun, sovurun, sovurun!

Əl barmaqları arasından, sinə səviyyəsindən, əl barmaqları arasından, süzülən qumu sovurun!

Qum niyə?

O dövr çay, dəniz, su hövzələri ətrafında qum dənələri, işıqlı, sari işıq rəngli, çox quru (sterilizə), olmuş kimi olacaqdır!

Əl barmaqları arasından süzülən qumlar, canlıların narahatçılıqlarını, “xəstəliklərini”- Özlərinə Götürəcək!

O, qum dənələri süzüldükcə, təmizlənilib, təmizləyəcəkdir!

Material aləmi, Işıqla, Material aləm, Təmizləyəcəkdir!

03.09.2015

Oksigen, hava qatı...

Yer üzündə, bütün canlılar, kütlə, cisimlər, varlıqlar, hava əhatəsində, hava ilədir!

Hər bir canı varlıq, o, hava kütləsi ilə, nəfəs alır.

O, canlıların, nəfəs alma və havanı, Oksigeni vücutlar üçün nizamlanmış miqdar qədərində aldıqda, artıq olanı özündən xaric edirlər.

Qış vaxtı, o, proses, daha rahat, daha aydın, müşahidə olunur.

Canlı Vücut, “buxar maşını”- na bənzəyir!

Yeridikcə, danışdıqca, özündən isti hava kütləsini, xaric edir.

Xaric olunan, o, hava, Oksigen Kütləsinin, 16%-ni, sərf olunmamış, hava qatı kimi, özündən, kənarlaşdırır!

Bütün varlıqlar, nəm daşıyıcıları, olduğundan və insan, canlı, bitkilər aləmi, nəmlə əhatəli olduqlarından, vücutlar, temperatur həddinə görə, nəfəs vasitəsi ilə alınan hava miqdarını, anilikdə, bütün vücut hüceyrələri arasında, bərabər bölür, və vücut temperaturuna, uyğun olaraq da, “buxar”-kimi, özündən, xaric olunur!

Əgər hava, oksigen kütləsinin, tam 100 %, (ölçü vahidi), İnsan sərf etsə idi, bütün vücutlarda, nisbi nəm miqdarının, nisbətləri pozulardı!

Əgər İnsan, nəfəs aldıqda, 84% - dən az, miqdarda oksigen, hava kütləsini, sərf etmiş, olsa idi, onda, bədəndə, “oksigen açlığı”- baş verərdi.

Oksigen, hava qatı, nisbət miqdarları ilə, Yer üzündə, bütün varlıqlar arasında, nisbi bölünmə bərabərliyindədirlər!

03.09.2015

Gözəlliklər...

Gözəllikləri görməyə me'yar, ölçülər varmı?

Nə gözəl deyil ki, nə gözəllikdən deyil ki?

Hər birimizin gözündə, o, gözəlliklərin, nə qədərdə olduğunu, görməyə, öz ölçüləri, öz ölçü me'yarları, vardır!

Müxtəlif varlıqlara, müxtəlif canlılara, İnsanlara baxdıqda, gözlərimizə sığmış, ölçü gözəlliklərdən baxarıq və yenə də deyərik ki, o, gözəllikdədir!

Çünki, “çirkini”, görmək istəmədiyimizdən, insan gözləri, ancaq, gözəllikləri, görmək istəyir!

O, gözəllikləri görməsək, görmək istəməsək, gözəli-gözəldən, gözəlliyi - gözəllikdən, rəngi - rəngdən, gözü - gözdən, onu - ondan, ayıra bilmərik!

Görən, Gözdür!

Gözəllik Gözdədir!

Nə, Gözəllikdən uzaq, nə Gözəllikdən, kənardır ki?...

04.09.2015

Adlar, adlıqlar...

Kainatda, Qalaktikalarda, Yer üzündə nə qədər, Ad, Adlıqlar varsa, hər birinin ayrı-ayrılıqda, bir o qədər də, mənası, bir o qədər də, öz məntiqi, bir o, qədər də, öz yükü, vardır!

04.09.2015

“Fikirlər”...

Bir halı, çox düşünəndə, o “çürümüş bir, almaya”- bənzəyər.

Nə yeyiləsi, nə atılasına bənzəyər.

(çünki, o “alma” - öz bağımızdır” axı, fikir isə, öz fikrimizdir, axı).

Öz, narahatçılıq “fikirlərimiz”, - nə yeyilir, nə atılır, nə də, ondan, əl çəkilir, nə də ki, unudulur o, fikrimiz.

Qəribədir İnsan, yaddaşsız deyildir, bu İnsan.

04.09.2015

Giriş - Çıxış...

Ola bilər ki, Metro qatarında, bütün vaqonlar, sənişinlərlə dolu olsun, bir vaqon təmami ilə, boş qalsın, boş getsin?

Sənişinlərin, sıx olduğu vaxt, bu hal mümkünsüzdür!

Çünki, insan həmişə, bir sahəyə daxil olmaq üçün, girişi, qapını tez axtarır!

Hərəkət edəcək, qatara daxil olmaq üçün isə, qatarın uzunluğuna mütənasib olaraq, sənişin, anilikdə, vaqonun, giriş qapısını axtarır!

Çünki, anilikdə, təlatümlə “düşünür”- ki, “qatar gedər, mən qalaram!”. Ona görə, tələsir!

Qəribə hal isə, buradadır ki, vaqona, tələsə-tələsə, daxil olan o, sənişin, öz dayanacağına çatarda, vaqondan, çıxışda isə, yavaş-yavaş, yubana-yubana vaqondan, “çıxmaq” istəyir!

Yə'ni ki, öz dayanacağına çatıb daha, heç tələsmək də, istəmir!

Şagird, Tələbə, dərslərdə isə, qulağı məktəbin zəngində, gözləri isə, pəncərə ilə, qapıda qalır!

Tələsir, dərslərinin qurtarmasını, səbrsizliklə gözləyir!

Qəribə bir, Psixologiya!

04.09.2015

Günəş, yerini dəyişdi?

Gələn gəldi, gedən getdi!

Günəş, öz yerini dəyişdi?

Gələn gəldi, gedən getdi!

Planetlər də, Günəşin ətrafında, öz, hərəkət yerini, dəyişdi?

İşıqla, Işığın gücündən, Onlar da, Hərəkətdədirlər!

Günəş, öz yerini, Dəyişdi?

Kainatda, Qalaktikalar, Meqaqalaktikalar, bütün Planetlər, bütün Kütlələr, İlkin olan
İşıq ətrafında (Nur), hərəkətdədirlər!

O, İlkin Işıq qədəri, O, İlkin Nur Qədəri, yerini Dəyişdi?

Dəyişməyən - Dəyişilə Bilməyən, necə Özünü Dəyişə, bilərdi?

Gələn gəldi, gedən getdi!

Günəş öz yerini dəyişdi?

Hərəkətlər dayanmadı, O ilkin Işıq Qədəri, Öz Işıq Payını, Dəyişdi?

Əgər ki, O, İlkin Işıq da, Günəş də, öz Işığı ilə, öz Yerlərini, tez-tez, dəyişsə idi,
Kainatda, hərəkətlər, ardıcılıqlar, pozulardı onda, Qarışardı, onda!

Dəyişməyən, Əbədi olan, Işıqla - Işıqda, Olan, "O", Özünü, Necə və Niyə də,
Dəyişməli idi ki,...!

05.09.2015

Nağıllar, aləmi...

"1001" - Gecə nağılı, necə oxutduruldu, hələ də, "oxutdurulur".

O, Şəhrizadənin, O, Dekameronun, danışmağa, deməyə, başqa bir mətni, başqa bir,
mövzusu, yox idi?

Sonra da, deyirik ki, "bu dünya, niyə belə oldu?"

05.09.2015

Buta, açar

İlkdən, Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən (Dünya tufanından xilas olduqdan sonrakı
mərhələlərdə), ilk, daş yazılar, piktoqraflar, simvollar, Gəmi qayada, (Nuh - Çıxan,
Naxçıvan, Azərbaycan), Daş kitabələrdə, daşlara, qayalara, döymə üsulu ilə,
tarixləşdiriblər!

Bu, daş yazı simvollarında, əsasən Doqquz "Səməvi işarələr", özünə məxsus yer
tuturdu və eyni zamanda, sirli aləmlərə, "daxil olub", dərk etmək üçün, mühüm
işarələrlə, mə'nalarını daşıyırdı!

O, simvollar, sistemləşdirilmiş şəkildə, bir - birini, tamamlama və bir - biri arasında,
bir vəhdətlik, ardıcılıq, daşıyırdı!

O, simvolların, mə'na və funksionallıqlarını, dəqiq bildiklərindən, onları bir ad, “qu-ş, dili” kimi, (qu-İşiq, Ş-isə, istilik, həyatilik əlaməti kimi), xarakterizə olunurdu! Onlardan əsasən, doqquz İşarələrə:

Dörd bucaq,

Üç bucaq,

Romb,

Dairə,

Oval,

Günəş (rəmzi),

Spiral,

Svastika (Kainat, dördə bölünüb, Dörddədir),

Səkkiz bucaq (iki dörd bucağı, üst-üstə, çəpinə qoymaqla),

Buta!

“Buta” - isə, Doqquz İlahi, Kainat həndəsi simvol işarələrinin “sirli”, açarı idi!

İçəri şəhər daxilində, inşa edilən, Günəş Mə'bədi, (“Qız Qalası”), İçəri şəhər mərkəzinə doğru deyil, Qala (Qa, yenə də, İşiq), divarına yaxın olması, “Eksentrik”, Buta nəzəriyyəsini əsas götürərək, Günəş hesabatlının, göstəricisi idi!

“Eksentrik, Buta” - bu mə'nanı daşıyırdı ki, bütün hesablar, Günəşdə son olmayan, sona çata bilməyən, dayanmayan, tükənməyən “İşiq simvol “ kimi, xarakterizə olunurdu!

Sonrakı tarixi mərhələlərdə, Azər simvollarından (bir çox ərazilərdə), “İşiq Simvol” - kimi, Müqəddəs işarələr kimi, Dövlətlərdə, (dövlət atributları), İşiq rəmzlər kimi, istifadə olunurdu!

Necə ki, Uzaq Şərqdə, “Buta, Eksentrik”- nəzəriyyəsini bilərək, o, simvollarından biri olan, həmin, “Buta”, simvolunu (ИНЬ), (ЯНЬ), kimi adlandırır, bu simvolu aparıcı, Kainat, İşiq, Yaranış, “kişi”, “qadın”, canlıların törəmə, törədiciyi kimi, xarakterizə edirdilər!

Qeyd:

Bütün Riyazi ədədlər, Həndəsi quruluşlardan, törədi!

06.09.2015

Həm razı, həm də, narazı...

Narazı-narazı, razıyıq,

Razı-razı, yenə də, narazıyıq!

06.09.2015

Gələn gəldi, gedən də, getdi...

Gələn narazı, gedən narazı...

Heç düşünmək istəmədik, nəyə gəlmişdik, niyə də, getdik?

Haradan gəlmişdik ki, Haraya da, gedərik ki?

Gələn dedi ki, “gələrək ki, gedərik!”.

Heç, demək istəmədilər ki, “nəyə gəlmişdik?”.

Bir cənnət, bir də, cəhənnəm üçün, gəlib - getmərik!

06.09.2015

Buta - Eksentrik, nəzəriyyəsi...

Azərbaycandan, Azərlərin, Yer üzünə gətirdikləri, Buta - Eksentrik, nəzəriyyəsi, sonrakı dövrlərdə, elm aləminə, Fizika sahəsinə, “ətalət”, “sükunət” və “mərkəzdən qaçma”, mexanikasını, Yer üzünə, bir, elm kimi, gətirə bildilər.

Daha dəqiqi isə, Azərbaycanda, (Ur - ərazisində), Azərlərin, Kainatın, quruluş mexanikasını, Astronomiya elmini, dəqiq bildiklərindən, ilkin olan, Oval - (ellipsoid), nəzəriyyəsi, ondan isə, “Buta - Eksentrik Nəzəriyyəsi”, onlardan fizika sahəsində, mərkəzdən qaçma, ətalət, sükunət, fiziki istinadlar və s. elmi əsasları, gətirə bildilər.

Azərlərin, belə bir elmlərə, sahib olmalarının, səbəbləri haradan, idi?

Azərbaycan ərazisindən, Azərlər üçün, elmlərə maraq, ilkin bilikləri və təlimləri, verən, kim idi?

Azərlərin, elmlərə sahib olmaqlarına, əsas səbəblərdən, göz, baxaraq, məsafələrə bölmə, araşdırma, bilmək, (bilirəm yox!), maraqlardan, irəli gəlirdi və törəyirdi. Azərbaycan ərazisindən, ilk, “Vurma cədvəlini”, Doqquz sütundan, ibarət olmaqla, bu ərazidən meydana çıxdı.

Həmin, “Vurma cədvəlini”, uzun, min illiklər ərzində, dəfələrlə, başqa ərazilərdən, dəyişmək, təkminləşdirmək, başqalaşdırmaq, o, sistemdən, çıxarmaq, fikirləri, cəhdləri, həmişə, uğursuzluqlarla, nəticələnib.

Tərtib olunmuş, həmin, “vurma cədvəli”, o qədər dəqiqliklə, ardıcılıqla, dörd riyazi qanunu, toplama, çıxma, vurma, bölmə əməliyyatlarını, o qədər tez, və səhf etmədən, yerinə yetirir ki, onsuz, o, cədvəlsiz, heç bir riyazi ədədləri, dəqiq yoxlamaq imkanı, başqa üsullarla, alınmayıb.

İlkdən, Azərbaycan ərazisindən, Azərlər, bir çox elmlərə, sahib olsalar da, o elmləri, Yer üzünə gətirmiş olsalar da, öz aralarında, onlar, heç vaxt deməz ki, “bilirəm”,

həmişə deyərdilər ki, “hələ, bilib - bilmək İstəyirəm, nə qədər bilsəm də, elə o, qədər də, öyrənməliyəm!”.

07.09.2015

Çağırıb, bildikləri, xilas etdi, onları...

O, Dünya tyfanından, Ur ərazisindən, İşıqlıları, Zərləri, o, dövr, insanları - Kim xilas Etdi, nə xilas edərdi, onları?

“O”- dedikləri, “mən”-demədikləri, xilas etdi, onları!

Dünya Tufanına qədər də, Kainata, üz tutub, “O”-nu, O, Tenqrını, Tanqrını, Tanrını, Kainatdan axtardığımız, “Kainatlar, İşıqlı Aləmlər, “O”-nundur”, dediyimiz - bildiyimiz, xilas etdi, bizləri!

07.09.2015

Bir daha Buta, Eksentrik, haqda...

Dünya Tufanından xilas olmuş, Azərbaycan ərazisi və Azərlər, bütün hal və hərəkətlərə, mə'na və məntiqə yanaşaraq, hər bir hərəkət halına, tək Ad verməklə kifayətlənməyib, onun mə'na və iş prinsipini, aydınlaşdırırdılar.

Ən böyük güc, mə'na və məntiqdə, mahiyyətdə, təşəkkül tapırdı.

Cümlə və fikir çox yığcam, amma ki, məntiqi, əks elətdirirdi.

Bütün quruluşların, həndəsi forması, olmaqla, onların, hansı və nə kimi mə'na daşdığı açıqlanırdı və o da, aparıcı bir məntiqi, aydınlaşdırırdı.

Bütün, həndəsi forma və quruluşlar İşıq, İşıqdan başladığını izah edirdi və bütün sahələrdə, aparıcı olduğu, izah olunurdu.

Buta - Kainat, İşıqla tükənməyən, dayanmayan, sona çatmayan, hərəkətlərə törədici funksiya olduğunu bilərək, Buta hərəkətini, əyani olaraq göstərirdilər.

Necə ki, o dövr İnsanın anatomik, fizioloji quruluşunda, Buta (Eksentrik - həndəsi quruluş), forması izah edilirdi.

İnsanın hərəkəti, Çanaq sümüyünün və hərəkətinin, Buta tipində, Eksentrik tipində, İşıq daşıyıcısı olduğu, onlara daha mə'lum idi.

Bütün, Qalaktikaların, Buta tipli, (dayanmayan, dayandırmayan, dönən qayıdan, bir daha təkrar hərəkətə, başlanğıc kimi), Kainata baxdıqda isə, bütün Ulduzların hərəkəti, Buta tipli olduğu izah olunurdu.

Çox sonrakı mərhələlərdə, bütün hərəkət mexanizmlərinə baxdıqda, yeni bir ad, “Eksentrik”, adı və anlamı gətirildi.

İndinin özündə də, “buta hərəkəti”, “eksentrik hərəkəti” - olmadan heç bir maşın mexanizmlərə, hərəkət vermək bir o qədər də, mümkün deyil.

Maşın mühərrikləri, “dirsəkli val”, hesabına, hərəkət edir.

Velosiped sürən, buta quruluşunda velosipedi, idarə edir.

Əkin sahələrini suvardıqda, arxa daxil olan su burula-burula, Buta dinamikasını, cız-cıza, hərəkət edir.

Kür, Araz çayının və Xəzər dənizinin, (çox qədim afi Gırqan dənizi), bütün su hövzələrində, su axımı forması, Buta tipi, hərəkəti ilə, müşahidə olunur.

Bütün tonqallar, məşəllərdə odlar, Buta tipini, göstərir, izah, edər!

Buta, Işıq daşıyıcısı, Işıq bölüşdürücüsü, Işıq bərabərləşdiricisi funksiyası daşıyır.

Azərbaycanda Azərlər, ad xatirinə, “termin”- xatirinə, məvhumlara, ad vermədilər.

Mə'na, məntiqdən, mahiyyətdən isə, Fəlsəfə və Fəlsəfi fikirlər meydana çıxdı.

Cümlələr qısa, mə'nalar isə, məntiqdə cəm olar.

Azər dili, Işıq dili, Azərbaycan ərazisinin Dilçilik üslubu, bir çox ərazilərdə, daha mə'lum idi.

08.09.2015

Kaş ki, olmayaydı...

Nə xətt, nə də, sərhədd, olaydı!

Bəşəriyyət, özünün rahatçılığını, duyğularının, hisslərinin zirvəsini, harada “bilərdisə”, elə, orda olaydı!

Onda, Yer üzü, qat-qat geniş olardı!

Sevinclər - insanla,

İnsanlar - sevinclə, olardı!

Nə xətt, nə də, sərhədlər olaydı!

Nə də ki, İnsanın - İnsana, zorakı diqtəsi, olaydı!

09.09.2015

Elə bilir, kefə baxır...

Nə, İnsan, Kefə baxır, nə də ki, Kef, İnsana, baxır!

İnsan, ikisinin arasında, dayanıb, karıxır!

Deyir yəqin ki, elə, kefə baxır!

Nə, Kef ona baxır, nə də ki, o, Kefə, baxır!

Kaslb da, elə bilir ki, o, “kefə”-baxır!

Dövlətli də, elə bilir ki, o, “kefə”-baxır!

Nə o, kefə baxır, nə də ki, bu kefə, baxır!

Hər ikisi, baxa - baxa, karıxır!

09.09.2015

Куры несуты...

В птице фабриках, все Куры несуты, яйцо производители, посажены в ярусные клетки.

Очень привычно, когда Куры несут яйца, от ихнего, “сирены - звука”, вся деревня, знает что, Курица снесло, одно яйцо!

Но, в птице фабриках, в цехах, в клеточных ярусах, тысячу Кур!

Значит, должно было быть, в том цеху и тысячу звуков, от снесенного одного яйца, звуки как в хоровой, капелле!

Но, увы, в цехах птицефабрик, не одного, Курино, звука!

Все происходит, очень тихо и молча!

09.09.2015

Özünə, sahib...

İnsan, Qarışqa, , Arı “öləninə” - “ölüsünə”, Dirisinə, sahib, çıxanlardır!

İnsan, Qarışqa, Arı, “öz ölənini”, özü, daşıyacaqdır!

İnsan - İnsanına, Qarışqa - Qarışqasına, Arı - Arısına, sahib, çıxanlardır!

Qarışqa, yuvasında - yuvasının, Arı, pətəyində - pətəyinin, İnsan - İnsanının, Sahibidir!

Onlar, öz Ölüsünə, öz Dirisinə, biganə qalmayanlardır!

09.09.2015

Kainat genişlənir?...

Astronomların, Astrofiziklərin, müxtəlif mülahizələrinə görə, Kainat dayanmadan, durmadan sür'ətlə, genişlənir.

Əgər bu, belədirsə, onda Kainat, hansı həddə qədər, hansı sərhəddə qədər, genişlənə bilər?

Maraqlı, olan da, budur.

Kainat, Oval, Ellipsoid, nəhayətsizlik qədərində, dayanmadan, durmadan, genişlənə, bilməz.

Bu köklü olaraq, mümkün deyil.

Kainat, əgər, hədsiz dərəcədə genişlənə bilərsə, onda, Planetlərin birgə və bərabər, nizam hərəkəti, dəyişilə bilər.

Ona mütənasib, Planetlərin həcmi və kütlələri, hədsiz dərəcədə, böyüyər!

Kainatın, sür'ətlə genişlənməsi, prosesi nəticəsində, Yer Planetinin, həcmi də, o sür'ətlə uyğun olaraq, böyüməli, olmalıdır.

Bu səbəbdən, təbiət, İnsanlar, dayanmadan, durmadan, Yer kürəsi həcmində, uyğun və mütənasib olaraq, boyları, əndazə ölçüləri, yerləşləri, addım sayları, ürək döyüntüləri, görmə tezlikləri, danışığı, düşüncə tezlikləri, heca, kəlmə, söz, qədəri də, şərhlərin, izaharın tezlikləri də, Alfavitlərdəki, hərflərin say qədəri, uzana - uzana, heç bir ölçülərə, nizama sığmayan, bir qarışıqlıqlar yaranar!

Planetlərin mərkəzində yerləşən, Nüvələrin də, fəaliyyəti kəskin, dəyişilə bilər!

Fəsilər, dövlər, embrionlar, hüceyrələr, baş-beyin hücrələri, Işıq - Zərrə törədicilər, qarışar !

Oval tipli Kainat, o, həddə, o, sahə sərhəddindədir ki, Onun, daxilində sığmış olan, bütün Planetlərin, birgə, sinxron hərəkət etmələri, sahəsinə, əhatəsinə, mütənasib olsun!

Bu, nizamlanmış bərabərlik, heç vaxt, pozula bilmir və pozula da, bilməz! Hər bir hal, kütlə və hərəkətlər, bölgü bölünmə, nizamında olduğundan, Kainat, pozulmayan nizam həddinə qədər, böyüsə də, amma, nizam hədlərini, aşmaz!

Hər bir halın da, var öz həddi, öz sərhəddi!

İşığın da var, öz gücü, öz sərhəddi!

O, saxlayır, öz Işıq gücünü, öz Işıq sahəsini, öz Işıq nizamını, O, saxlayır! Kainat sistemi, Qalaktikalar, Bürcələrin ardıcıl hərəkət Trayektoriyaları, nizamlanır! İstənilən vaxt, nəzarətdən çıxıb bilən, nizamlana bilməyən, xaotik, öz başına, hərəkət sür'ətlərindən, özünün belə, xəbəri olmayan, özünə, yönü, tərəfi, səmti, istiqaməti, naməlum ola bilən, belə bir Kainat sistemi, mövcud deyil!

10.09.2015

İşıqla - Su...

Ölü su, Diri su!

Yeni Elmləri, bərqərar edəcəkdir, Işıqla - Su!

10.09.2015

Gələcəklər

Astronomlar, Astrofiziklər bir birliyə gələcəklər!

Günəşin, Yer Planetinə, Yer planetinin, Günəş arasına bucaqları, bir də, ölçüyə, ölçülərlə gələcəklər!

O, ölçmələrdən, o bucaqlardan, üç nöqtədən keçəcəklər, ilin say günlərini bir də, təyin edəcəklər!

11- Onda gələcək, 33- onda gələcək, 9 - nizamla, bir birlikdə olacaqdır!

İlin, aylarının adı ilə, sayı gələcəkdir!

Dəqiq ölçmələrə, səbəblər olacaqdır!

Coğrafiyalar, dəyişəndə olacaqdır!

Çay sularının rəngi, lilli dəyişəndə, Dəniz sularının rəngi, bulanıq olanda, olacaqdır!

Okean sularının, rəngi tündləşəndə, olacaqdır!

Bitkilərin, yaşıllıqların, Ağacların, boynu, bükülü olanda, olacaqdır!

Sularda, balıqlar yan üzəndə, quşların sol qanadı, sallaq olanda, olacaqdır!

Yer planetinin “Son gün”, “Son gecə” - si, Olmayacaqdır!

Mərhələdən-mərhələyə, dövrdən-dövrə, tarixdən-tarixə keçid anlarında, o tarixdə, olacaqdır!

Günəşdə, Yerdə dəyişikliklər olanda, Dağ zirvələri, yamacları tündləşəndə, qaralmağa başlayanda, olacaqdır!

Yeni yaşam, yeni dövr, yeni elmlər, insanla sevinclər, Işıqlı günlərin, saat sayı çox, qaranlıq gecələrin az sayı, onda olanda - Yer kürəsi də, Sevincdə olacaqdır!

10.09.2015

Elmlər...

Yeni elmlər, gələ bilmir, çünki, köhnə Elmlər, qopa bilmir!

Yeni, Elmlər gələcəkdir, “Zərrə fizikası”- gələcəkdir!

Günəş, ağaranda, Ağ olanda, gələcəkdir!

Nəinki, Zərrə Fizikası, Işığın, öz Fizikası, gələcəkdir!

“Qızıl əsr”- arzusundasınız!

Gümüş əsr olmasa, Qızıl əsr, gəlməyəcəkdir!

“Gümüş əsr”, Ağılıq əsri, yeni insanlar, yeni elmlər, yeni düşüncələr, yeni-yeni kəşflər, insanların bir-birinə münasibətlərində, xeyirxahlıqları, diqqəti, mehribançılıqları, sevinci, olanda, olacaqdır!

“Qızıl əsr”, o, demək deyildir ki, biz, heç bir iş görmədən, hər şey, göydən töküləcək, bizləri də, onlar, “yaşadacaqdır!”.

Yox, Qızıl əsr o demək deyil!

“Qızıl əsri”, Arzulamaqla da, deyil, o, bir, Ərəfədir!

Yer üzündə, dəfələrlə o, Qızıl əsr, olub!

İnsanlar isə, onun dəyərlərinə, biganə qalıblar!

Olanları da, özləri dağıdıb, özləri məhf, ediblər!

Hər Dövrün, Özü də, bir Ərəfədir!

10.09.2015

Ağ, Gülə bənzər...

Kainat, Ağ Gülə bənzər.

Yaranmışlar, gül ləçəkləri kimi, o, mərkəzə bağlanmışlara bənzər.

O, Ağ gülə baxanda, bütün məkanlar (planetlər), onun ətrafında, bir mərkəzə dənə-dənə, bağlanmış, ləçəklərə bənzər.

Yaranmışlar, (fikrən), o, gülün mərkəzinə doğru, dartınanlara bənzər!

Bütün Yaranmışlar, o, gülün mərkəzinə, Kainat “şirəsindən”- bəhrələnmək, istəyənlərə, bənzər!

O, Gül, olmasa idi, İşıq olmaz idi.

O, Gül, olmasa idi, həyat şirin olmaz idi.

O, gül, olmasa idi, İşıqdan Zər, bir də, Zərrənin özü, olmaz idi.

O, “Gül”- olmasa idi, Yaranış olmaz idi.

O, Gül olmasa idi, bu qədər rəngarəngliklər, bu qədər rayihələr, bu qədər gözəlliklər, bu qədər şirinliklər də, olmaz idi.

Həyat da, gözəl olub, şirin olub, doyulmayan, olmaz idi.

Yaranmışlar, “O”, Ağ İşıq İçərisində, yerləşməz idi.

O, İşıqdan, Zərrələr, yayılmaz idi.

Əbədi, zülmət olardı.

Ağ, yaradıcı İşıq, Yaradanla bir, olmasa idi, “Ağ da, Ra da, Zər də”, Nurladır, deyilməz idi.

12.09.2015

Dəymə...

Kim dəydi xatirinə, dəymə sən onun xatirinə.

Daha, özü, öz xatirinə, özü dəyəcəkdir.

Dəymə sən, onun xatirinə!

Tanı ki, o insandır, amma Mələk ki, deyil.

Özü, öz xatirinə, özü daha, dəyəcəkdir.

Onu, o, istədi, ona da, dəyəcəkdir!

12.09.2015

Sual...

Yoxdur, Yer üzündə, elə bir sual ki, onun cavabı olmasın.

Cavab olduqca, sual yenə də, olacaqdır.

Cavab, izah olunub aydınlaşandır, suallar isə, qurtarmayandır.

Cavab, nə qədər də, dolğun olsa, yenə də, suallar olacaqdır.

Suallarla biz, o, suallara dolğun cavablar isə, axtarıb, maraqlanıb, öyrənib, bilməyimizdədir.

Suallar, Yerdən-yerlə, cavablar isə, yenə də, Kainatda, Kainatın, özündəndir!

12.09.2015

Belə də, oxunar...

Kitab, yazı, məqalə, oxunar, dörd cür!

Oxunar - ümumi xəbər, maraq üçün, “mən də oxumuşam”, demək üçün;

Oxunar - kitab, mətn, məqalə, danışmaq üçün, müxtəlif mövzə üçün, danışib vaxt keçirtmək üçün, “xəbərim var, varaqlamışam”, demək üçün;

Oxunar - bilmək, öyrənmək üçün;

Oxunar - araşdırmaq, aydınlaşdırmaq, bilmək, dərk etmək, faydalanmaq, təcrübələnmək, üçün.

12.09.2015

İlanlı dağ, Haça dağ...

Həmin, İlanlı dağ, Haça dağ, Azərbaycan ərazisində, Naxçıvanda yerləşir.

Əslində, həmin İlanlı dağa, xalq arasında, görkəminə görə, ikinci ad, “Haça-dağı” - kimi də, ad verilib.

Amma adı, “İlanlı dağ”- kimi adlanır!

İlan - çox qədim, anlayışa görə, o, Ağ kəhkəşana, Saman yolu, Süd yolu, adı verməklə, müxtəlif dövrlərdə, müxtəlif xalqlar tərəfindən, min illərlə, mifik təfəkkürdən, əfsanə, əsatir kimi də, xarakterizə ediblər, müxtəlif rəvayətlərlə, qadının, “südü axdı, südü töküldü”, kimi də, təqdim ediblər.

Amma, həmin o, Ağ kəhkəşan, İlan adı, İlan adlığı, Süd yolu, Saman yolu adını da, daşımaqla, Işıq, rahatçılıq, temperatur hədlərini bərabər bölər, normallaşdıran, çox diqqətli olan, yol aydınlaşdıran, yolu göstərən, anlamı daşıyıb!

Yer üzündə olan, bütün dağlara, “Dağ” - deməklə, yə'ni, dağ vurur, Işıq gücü, Işıqlı dağ, Işıqla yeniləşdirər, kimi xarakterizə, olunub!

Yer üzündə, bütün əczəxanalar, (apteklər), Tibb müəssisələrində, vazaya dolanmış İlan, simvol işarəsini, daşıyır!

Bu simvola əsasən, heç də, orada təsvir olunan, həmin İlan, öz zəhərini, o, vazaya tökmür.

Çox qədim, anlayışa görə, İlanla bənzər olan, Ağ kəhkəşan - Işıqla, yenilik gətirər, çətinlikləri, Işıqla açar, anlamı daşıyıb!

Çox-çox qədim dövrdə, Nuh - çıxanda, Naxçıvanda, xəstəliklər zamanı, xəstə hal insan, iki ovcunda Su, üzünü İlanlı dağa tutub, “xəstəliyimin, getməsinə, sağlam olmağıma, Işıqla kömək et” - deməklə, həmin su ilə, üzünü yumaqla, islatmaqla, xəstəliyin, sakitləşməsinə kömək etdiyindən, eyni vaxtda, Gəmi-Qaya ilə, Ağrı dağ, arasında, bir xətdə dayandıqlarına görə, İlanlı dağa, Haça dağa, Xilaskar dağı kimi də, baxırdılar!

Çünki, başqa ərazidə olmaqla da, xəstə hal olan insan, üzünü, Saman yoluna, Süd yoluna, Ağ kəhkəşana, ovuclarında, su tutmaqla, sağlamlıq köməyini çağırır, istədiyindən, v' eyni vaxtda, Göydə çox rahat müşahidə olunan, həmin İlana bənzər, Dumanlığa, müxtəlif dövrlərdə, müxtəlif xalqlar, Süd yolu, adı verməklə, müxtəlif miflər, əsatirlər, rəvayətlər, uydura biliblər.

Bu, səbəbdən, çox - çox, qədim olan, həmin forma işarə, İlana bənzər dumanlıq, çox sonralar, apteklər üzərində, yerləşdirməklə, vurmaqla, o işarəni, paltar üzərində, daşımaqla, simvolik olan, Vaza - “ovuca yığılmış su” mə'nasını daşımaqla, o, vazaya dolanmış İlan isə, “o, Ağ kəhkəşan, sağlamlıq gətirər, o, Işıq paylıdır”- kimi, şərh olundu!

İlan, Səməvi kitab mətnlərində də, (Alma ağacına dolanmış ilan), özünə məxsus, yer tutur!

Çox maraqlıdır ki, Səməvi kitabların tərkib mətnlərində, İlanla bərabər, Delfin, (Yunus), adı keçir.

Hər, İkisi də burada, çox vacib, olandır.

Biri, Ağ, Işıq yolu, xilas yolu!

Biri də, Su yolu, canlanan, həyat yolu!

13.09.2015

Çox düşündürücüdür...

Bütün varlıqlar bir Işıq, bir də İsti əhatəsindədirlər!

Yer Kürəsi, Günəş ətrafında hərəkətdə, İsti ilə müşayiətdədir!

Maşın - mexanizmlərin, iş prinsipinə baxdıqda, onlar, Işıqsız, Işıq mənbəyi olmasa, hərəkətsizdirlər!

Maşın mühərrikinin hərəkətə gəlməsi üçün, mütləq Işıq mənbəi (akkumulyator), yanacağı partlayışla alışdırmağa “Şam”- xalq arasında isə, deyilən “Свеча” gərəkdir!

O, iki əsas Işıq daşıyıcı olmasa, maşın nəyə gərəkdir?

Maşınların mühərrikinin hərəkətə gətirmək üçün şama on altı min Volt, döyünən Cərəyan verilməklə, anilikdə mühərrik kamerasında, yanacağı, partlayışla alışdırır və kinetik enerji, mexaniki enerjiyə çevrilir!

Dəmir filizinə, yüksək temperatur verilməklə, onu əridib metala çevirirlər. Qəribədir, at nalı dəmirçinin körük və zindanından döyməsə, Nal hasilə gəlmir!

Ayaqqabı dabanına vurulan Nal, (ris dilində молния - İldırım) isə, yenə də, Işıq adı ilə, deyilir!

Səməvi kitab, Tövratda (Tora), Dünya tufanı haqda mə'lumat verilib. Hz. Nuh dövrü, baş vermiş tufan haqda, “Ноев Ковчек” - (Noyev Kovçeq), adı ilə, qeyd olunur!

Hz. Nuh dünya tufanından xilas oldu və ailəsini də, xilas etdi kimi, qeyd var. Mə'na ehtibarı ilə, yə'ni Hz. Nuhun zindanda döydüyü dəmir haqda deyilir, (rus dili tərcüməsində, Ковка - кувать железо, yə'ni, dəmirçi zindanda, dəmir döyür), Кузнец - (kuzneç yə'ni, dəmirçi), dəmir döyən, dəmir döyülən yer, dəmirçi mə'nası daşıyır!

Yə'ni Hz. Nuh dövründə, metal haqda, körük, zindan, dəmirçi, haqda mə'lumat verildiyi halda, tərcümələrdə isə, Hz. Nuhun, “Gəmisini” - kimi, tərcümə edilib!

Bu da, min illərdir ki, belə deyilir, belə də, davam edir!

Qəribə və maraqlı odur ki, Dünya Tufanından xilas olmaq üçün, ancaq, bir cüt Erkək - Dişini, xilas etmək üçün, gəmi düzəltməyin, nə mə'nası olardı, o halda ki, çox vacib olan insandır, xilas edilməli olan da elə, insan olmalı idi.

Yəqin ki, o faciəvi anda, insanlar və ailə üzvləri daha tez yada düşərdi! İndiki halda və dövrdə də, təbii fəlakətlər zamanı daşqınlar, tsunamilər, zəlzələlər, vulkan püskürmələri, meşə yanğınları ərəfəsi, heyvan və heyvanlar aləmi, yada düşmür, ancaq insanları xilas etmək, insanları evakuasiya, təxliyə etmək, yada düşür!

Mütləqdir ki, ilkin olaraq, insan haqda, insanlar haqda, düşünülür!

Halbuki, həmin insan, elə həmin, bu insandır, heç bir fizioloji, bioloji halı dəyişikliklərə də, uğramayıb!

Bütün heyvanların əksəriyyəti üzə bildiyi halda, insan isə, üzməyi öyrənir. Hz. Nuh və o, dövr insanları da, özlərini xilas etmək, haqda daha tez düşünərdi və onu məqsədə uyğun, sayardı!

Çox maraqlı hallardan biri də, odur ki, belə bir fikir hələ də, qalmaqdadır ki, Hz. Nuh dövründə olan gəmi, Ağrı Dağının üstündə hələ də, qalmaqdadır.

Bu fikir - informasiya, köklü olaraq yanlışdır.

O, səbəbdən ki, həmin Ağrı dağı, Vulkanik dağdır. Həmin Ağrı dağında, dəfələrlə vulkan püskürmələri, baş verdiyi halda, orada, “gəmi” olmuş olsaydı da belə, ya metaldan, ya da ki, taxtadan, o deyilən “gəmi”, çoxdan əriyib, yanmalı idi.

Sonrakı ərəfələrdə həmin, Avropa ilə, Asiya Qitəsi arasında yerləşən, Ağrı Dağının adını, fiziki coğrafi xəritələrdə dəyüşib, “Ararat” dağı kimi, adlandırdılar.

Ararat adı verməklə o dağın adını yenə də, İşıq - İsti ilə olan dağ, mə'na adını, dəyişə bilmədilər.

Yə'ni ki, Azərbaycan Dil-Dilçiliyində əsasən, “Ar” - torpaq, material aləm, Aran, Arran, Ərənlərin ərazisi kimi,

“Ra”, Tanrı İşığı, Tanrıdan Gələn Ağ İşıq, bu Əraziyə düşən, Ra - Ağ, Tanrı işığı, “At” isə, isti olan, iti hərəkət edən, axan, uzaq edən, kimi mə'na, daşıyır!

Ad dəyişməklə, onun adının Mahiyyəti, dəyişmədi!

Ağrı Dağının adı, yenə də, Ağrılı olan, Od püskürən, İşıq yayan, İşıqdan, isti ayrılan kimi, qalmaqdadır.

O, dağın adı, Kainatdan deyilən addır, hara dəyişsən də, yenə də, onun öz adını, öz mahiyyətini, dəyəcəksən!

Tarixi qəribəliklər, təhriflər, hələ də, çoxdur!

Tarixi mənbələrdə, tarixi yazılarda, Hz. Nuhun, məzar- məqbərəsinin Azərbaycan ərazisində, Nuh-çıxanda, Naxçıvanda, olduğu yerləşdiyi, bir çox səyyahların, coğrafiyaşünasların, tarixi yazılarında, qeydlərindən, mə'lumdur.

Bu, tarixi əsaslar, bu tarixi mənbələr, olmasa idi, tarix təhrifçiləri, haradasa, yerdə, bir daş, “icad”, edib, Hz. Nuhun, məzarı, budur, buradadır deyib də, o, tarixi faktı da, təhrif etməyə, dəyişməyə, çalışacaqdılar.

14.09.2015

Xəbər, xəbərdən xəbərdir!

14.09.2015

Gözləyər...

Nələri məhv etməyə çalışmadı o bəşəriyyət, bu bəşəriyyət!

Nə Tanrı, nə də yer üzü bezmədi, dayanmadı!

Bəşəriyyətin - Ali bəşər olacağını gözlədilər!

15.09.2015

Təndirin, dairəvi istisi...

Çörək mə'mulatu Lavaşı, çox isti olan, təndir divarlarına, yapmaqla, yapışdırmaqla, onu orada, o təndirdə, pişirməklə, əldə olunur

Təndirə, lavaş yapılında, lavaşı yapan, arada deyər ki, “isti adamın üzünü qarsır”.

Təndir də, Günəş görkəmi, Günəş, simvoludur!

Təndir daxilində olan, temperatur həddi və kütləsi Spiral tinli olub, istini bir mərkəzə (diametral), toplayıb, bərabər bölüşdürər.

Bütün başqa, müxtəlif konstruksiyalı, Çörək pişirmə avadanlıqları, temperatur həddini, mərkəzə toplayıb, mərkəzdə bölüşür, isti o kameraların, müxtəlif konstruksiyalarından asılı olaraq, o kameraların, küncələrinə də, yığıla bilir!

17.09.2015

Günəş işığı, Günəş istisi..

Nə İkar olaq, nə də ki, Dedal olaq!

Şamdan, qanadlar düzəldib, Günəşə tərəf uçmaq, istəyək!

Son nəticədə, “yanmış, ərimiş”- qanadlarla, o, Günəşə, sonda çatmaya bilək, geriye dönək.

Bu, Dedal, İkar, Yunan mifi, ancaq Günəşə və Günəş Işığına, e'tinasızlıq, qorxu, vahimə, inamsızlıq, yaratmaqdan, başqa, bir şeyə xidmət etməyib.

Günəş işığı və şüası, onu, o, Günəşi əhatə edən, bütün varlıqlara, öz Işıq payından, Işıq saçır, işıq, isti, bəxş edər!

Günəş Işığı və istisi, nə tükənər, nə qurtarar, nə də ki, bizə, öz ətrafına, sərf etdiyi, öz Işıq, isti payının, əvəzini, istər!

Bütün varlıqlar da, Günəş ətrafında, o, Günəş Işığına və İstisinə, həmişə möhtac olaraq, qalar!

Qəribədir ki, Yunan mifinə görə, Dedal, oğlu İkarı, Krit adasından, çıxarib qaçıрмаq üçün, ona şamdan, mumdan, (?!), qanad düzəldir!

Oğlu İkarı, Günəşə tərəf uçurdu, amma Günəş istisindən, onu qanadları əriyib, İkar yenidən, Krit adasına, düşür.

Qəribədir ki, əgər o Dedal, oğlu İkarı, Krit adasından qaçmasını istəyirdisə, onu niyə, Günəşə rərəf uçurdurdu?! (Əgər uçubsa da, onda ona düzəldilən qanadlar, niyə şamdan, mumdan, olmalı imiş?).

Onu, o İkarı, uçurtmağa başqa tərəf, başqa səmt, başqa istiqamət və nəhayət, başqa bərk material, yox imiş?

Niyə Dedal, dərk edə bilməyib ki, şamdan, mumdan, qanad düzəltmək, mənasız və yararsızdır?

İkar, Günəşə yaxınlaşdıqca ona, şamdan düzəldilən qanadlar, istidən, ərimiş o da, həmin Krit adasına qayıtmışdır!

Qəribədir, o hündürlükdən, (olan, sərbəst düşmə), “daş”-kimi, o İkar, Yerə düşür, amma, ona nə olur, onun sonrakı aqibəti nə ilə yekunlaşır o, nə məlum qalır! “İkar qanadı” mifi, insanları, Günəşdən, o, Işıqdan, insanların, inamını məhf etməyə, onlarda, Işığa olan inamı, məhf etmək üçün, düşünülmüş nağıldan başqa bir şey deyilmiş!

Günəş, “O”- Işığın, gözlə görünə bilən, təzahür halıdır!

“O”, heç vaxt, yaratdıqlarından, Günəşdən də, bizdən də, küllü Kütlələrdən və cisimlərdən də, onlara Ayırdığı Işıq payını, bir də, geriye alıb, Özü Bəxş etdiyi Işığın əvəzini, istəmir, “Öz” Işıq qədərini, belə, bir üsulla, Nizamlamır!

“O”- nun, ayırdığı, Paya, Səxavətə, bir bax!

Biz “O Işıqdan”, bir Zərrədə yaranmış, Işıq payıyıq, ondan, paylıyıq!

Zərrə isə, O Işıqdan paylı, yaradıcılığa sərf edilən, yenə də, Işıq payıdır!

Amma, Zərrə, O Işığın “Özü”- Qədərində, ola bilmir!

Bütün yaranmışlar “O”- ndan, “O”-nun, Işıq payından və istisindən, asılıdır!

İnsanları Günəşdən, onun Işığından, Işıq şüalarından, onun İstisindən, uzaqlaşdırmaqdan ötrü, nə miflər, nə əsatirlər, nə nağıllar, nə rəvayətlər, düşüncələr!

Amma, bütün Varlıqlar, Kainatın, özü belə, Işığa, İstiyə, möhtac yaranıblar.

Ümumiyyətcə, Yarasa, Günəş Işığını, o, Işığı görməsə də, amma onun İstisinə və Işığına, bütün canlı varlıqlar kimi, o da, möhtacdır, ehtiyaclıdır!

17.09.2015

Işıq payı

Günəş “O”- Işığın gözlə görünən, Təzahür halıdır!

O Işıq, heç vaxt Yaratdıqlarından, Günəşin özündən də, bizdən də, kütlə və cizimlərdən Ayırdığı işıq payını geriye alıb, “Öz Işıq qədərini”- Nizamlamır!

Əksinə olaraq, hələ Işıq payı Ayırır!

Biz “O Işıqdan”, Zərrədə Yaradılmış payıyıq, halıyıq!

Zərrə isə, O Işıqdan ayrılan, Yaradıcılığa sərf olunan, Işıq payıdır!

Amma Zərrə, O Işığın “Özü”- Qədərində ola bilmir!

Bütün yaranmışlar “O”- ndan, Onun Ağ, Pak Işığından, asılıdır!

18.09.2015

İkar qanadı...

Qəribədir ki, Yunan mifinə görə Dedalın oğlu İkarı, Krit adasından qaçırmaq üçün ona şamdan (?!), qanad düzəldir!

Əşər o İkar Krit adadan qaçmaq istəyirdisə bəs niyə Günəşə rərəf uçurdu?! (Əgər uçubsa? Qanadı şamdan niyə?).

Uçmağa başqa yer, başqa səmt, başqa bərk material yox udi?!

Günəşə yaxınlaşdıqca ona düzəldilən qanadlar istidən, ərmiş o da, həmin Krit adasına qayıtmışdır!

Qəribədir, o hündürlükdən “daş”-kimi yerə düşür, amma sonrakı aqibətinin nə olduğu na'məlum qalır!

“İkar qanadı”, Günəşdən, Işıqdan insanların, inamını məhf etməyə düşünülmüş nağıldan başqa bir şey deyilmiş!

18.09.2015

“Sənə”, Sən deyirik...

“O” - na, “Sən”- deyirik, “O” isə, heç İncimir!

Çünkü, “O” - Təkdir ki, “O” -na, Sən deyirik!

Biz çoxuq, ona görə də, çox olduğumuzdan, bir - birimizə də, “siz, biz”, deyərək, müraciət edirik!

“O” - na, Sən, özümüzsə isə, müraciətimizdə “siz-biz” deyərək, müraciət, edirik!

Bütün istəklərimizi, bütün arzularımızı, “O”-- na, Sən deyərək, çağırırıq. “O” isə, bu çağırışlarımızdan, Ona, “Sən” deyərkən, heç İncimir də, bizdən heç, Küsmür də!

“Tanrı, Allah, İlahi, Sən kömək ol”, demirikmi?”.

Amma, heç vaxt, öz müraciətimizdə, öz xitabımızda, üzümüzü Kainata tutub, demirik ki, “Allah “Siz”- kömək olun!”.

Dərin yaddaşımızdan, “O” - na, “O”, Tək olana, Sən - deyirik!

18.09.2015

Hansı həddə, sərhəddə, qədər...

Yer üzü, dağıdılıb, viranə edilir, sonra da, deyilir, soruşulur ki, “O”, Hanı Görmür?”

“O” - da, biz İnsanların davranışlarına, etdiklərinə, yəqindir ki, belə olardı cavabı, “sizləri onun üçün, dağıdıb, viranə etmək üçün, Yaratmadım axı. Dağıtsa idim, Mən dağıdardım, Dağıtmıram axı!”.

Düşünmürük ki, bütün hədlərin, sərhədlərin, bir ölçüləri, bir mə'naları, onların bir nəticələri də, olacaqdır.

Kim - kimə, yalvarmalıdır bilmirəm, axı.

“O”- Viranə Qoysaydı əgər, biz deməzdikmi, düşünməzdikmi, yaratdıqlarını, İnamımızı, ümidimizi, “Sən”- qırdın, dağıtdın axı, niyə?!

Milyon illərdir, səbrlə Dözsür, amma hansı həddə, hansı sərhəddə qədər, Dözsün axı?!

Öldürülən də, ölən də, Allahı çağırır!

Qəribədir, İnsanı öldürən, cəllad da, o an, öldürülənin başı üstündə dayanıb, o da, Allah deyir!

18.09.2015

Yer üzünün halı...

İndiki ərəfədə, bir termin də, əlavə olundu, Günəş fırtınası, maqnit fırtınası!

Amma, səbəblər yenə də, müəmmalı olaraq qalmaqdadır!

Bu ərəfələr, çox ağır ərəfələrdir.

Bunları biz insanlar edirik

Kimsə, hardansa, “yenib gəlib”, bu halları, bizə məcburi halda, elətdirmir.

Olan səbəbləri isə, deyilmir, deyilə də, bilinmir.

Günəşlə bağlı olan, Yer Planetinin nüvəsi aktivdir.

Günəş ətrafında olan, Planetlərin nüvəsi isə, passivdir!

Nədir, passiv Nüvə, nədir aktiv Nüvə?

Yer planetinin nüvəsi, aktiv olduğundan, dərin qatlarda gedən proseslər səbəbindən, Yer səthinə su qalxır və bu səbəbdən hava (oksigen), qatı yaranır, mövcudlaşır.

Günəş ətrafı planetlərin Nüvəsi, passiv olduğundan, onların səthində və dərinliklərində Su, “gizlənmiş”- haldadır.

Amma, nisbi nəmişliklə əhatəlidlirlər!

Günəşlə bizim planeti biri-birinə bağlayan əsas səbəblərdən biri, Nüvələrin aktiv, olmasıdır.

Sözsüz ki, Günəş ətrafında olan bütün planetlər də, Günəşlə bağlıdırlar. Yer üzündə gedən bütün kataklizmlər, insanların davranışlarından, düşüncələrindən, asılı olur!

Yə'ni, daha kobud desək, belə bir bağlılıq var ki, düşüncə və davranışımıza görə, həm Kainata, eyni vaxtda, Işıq təmsilçisi olan Günəşə, onun bizlərlə, necə “davranmalı”- olduğunu, sanki tələb edirik və o halları da yaşamağa, məcbur oluruq!

Bütün Yer üzü qarışıqlıqları, edən biz insanlarıq. İttiham etməyə, “Kimi isə”- axtarıyıq!

Bəşəriyyət, bütün bu halları, ittiham edir, amma ki, öz dağıdıcı davranışlarını, kimlərdəsə axtarmağa çalışır!

Budur, Yer kürəsinin, bugünkü halı!

Bütün, Yer üzü fəlakətlərə, biz insanların davranışı və düşüncələri səbəb olur!

Bunlar, ittihamlar deyil, həqiqətlərdirlər!

Heç, onlar da, cəzasız qalmırlar!

Heç bir varlıq, cəzasız qalmayacaq deyib, sakitləşmək də, bütün cavabdehlikdən, uzaqda qalmaq da, deyil!

19.09.2015

Məntiq ağacı

Kainatın, Dünyanın Məntiq adlı ağacı var!

Yer üzünə hər gələn, yer üzündən hər gedən, o ağacın “meyvəsindən”- dadandır.

Yer üzü bir bağa bənzər, bütün bitkilər ağaclara bənzər, hər bildiklərimiz, o ağacın meyvələrinə bənzər!

O Ağac, məntiq ağacıdır, yer üzünün hər tərəfindən, görünər!

Məntiq həqiqətə sığmaz, həqiqətlər Məntiqə sığar!

Məntiq ağacındakı “meyvələr”, fikirlərə bənzər.

Bütün meyvələr oxşar olar, amma biri-birinə bənzəməz!

Hər birinin öz rəngi, öz iyisi, öz dadı, öz böyüklüyü olar, amma hər biri, ayrı-ayrılıqda öz Məntiqində, olar!

Onların oxşarı olar, amma, bənzəri olmaz!

20.09.2015

Hər birinin, özü və öz yeri...

Qoyun başı ağrılıdır,

İnək başı, yorulandır,

Keçi, balıq kimi oynaqdır,

Qaz özünə arxayın,

Ördək, özündən razıdır,

İt acıqlıdır.

Pişik, tumar axtarandır,

Xoruz, qürrəli,

Hind toyuğu, boş yerə qabarandır,

Toyuq eşən,

Cücə, toyuq ardınca qaçandır.

At, düşüncəli,

Eşşək, küskündür,

Dəvə, nərildəyər kinlidir,

Fil, xortumu ilə, işləri həll edəndir.

Canavar, paxıldır,

Tülkü, heç bir işdən xəbərsiz kimi, qaçandır,

Zürafə, yuxarıdan, aşağıya baxandır.

Zebra, zolaqlıdır, ayaq atandır,

Şir acıqlı,

Pələng, pəncə vurandır.

Ayı, çalınmadan oynayan,

Qarrila, sinəsinə döyəndir,

Qarğa, ziyankar,

Qartal, caynaqları ilə tutan, dimdiyi ilə, dağıdandır,

Sərçə, qitə dəyişməyən,

Hacı leylək, köçəridir.

Nə isə... və s. və b.k.

Alma, sümük daxili iliyi,

Armud, temperaturu, vəzləri,

Üzüm, udlağı, ağız boşluğunda, “suyu”,

Əzgil, oynaqlar, suyunu (sinovyal),

Əncir, bilməyi,

Nar, işığı istini,

Zeytun, sevgi ilə, sevinci.

Təmiz süd, kərə yağı - qüvvəni,

Şor, bədəndə quruluğu,

Qaymaq, dözümlü, hövsələni,

Qatıq, həlimliyi,

Süd, hüceyrələri, yaddaşı,

Ayran, bağırsaqları,

və. s. və. i. və b.k.

Qodem - Vəzləri, vəzləri,

Keşniş, lətifliyi,

Soğan, bütün dadları, layları, qatları,

Duz istiyə, dada, köməkçi,

Kartof, soyuqluğu,

Pomidar, nazəninliyi,

Qara badımcın, rəngləri,

Kök, sümükləri,

Çuğundur, qanın rəngini,

Kələm, sərinliyi,
 Xiyar, üz rəngini,
 Sarımsaq, qan ləngliyini,
 Qırmızı turp, bağırsaqları,
 Acı bibər, burun nəfəsini,
 Şirin bibar, udlağı,
 və sair, və ilaxır, və bu kimi, və olduğu kimi.

Qeyd:

Bunlar müalicə üçün olmayıb, bə'zi varlıqların, hər birinin, nəyə xidmət etdiyini, araşdırmaqdadır.

Gözümüz olsun görə bilək, qulağımız olsun, eşidə bilək.

21.09.2015

İşıq olmasa idi, ondan, Zər - li, parlaq İşıq şuası da, olmazdı...

Günəşi - görmədəyik,

Günəşi - bilmədəyik!

Günəşsiz - olmamaqdayıq,

İşıqsız da, İstisiz də,

ola - bilməməkdəyik...

İlkindən tapdı insan, metallar arasından, Qızılı, Gümüşü, tapdı İnsan.

“Qızıl” - Günəşdir, Günəşindəndir onun rəngi.

Tükənməyəndir onun, rəngi.

Solmayandır, onun rəngi, Parlaqdır, onun rəngi!

Gizlətsən də, İtirsən də, basdırsan da, solmazdır, onun rəngi!

(Yə'ni, ətrafla, su, torpaqla, əlin - bədənin təmasında da, istidə də, soyuqda da,

Oksidləşə bilmir, onun rəngi).

Peşələr arasında, onun, ustasının adı, Zər – dir

Zər - gər, Zər - gar, olubdur, onun adı!

Qızıl - Günəş, İşıq təmsilçisi olduğundan, Zər təmsilçisi olduğundan, onun ustasının da adı, Zərdir - Zərgərdir!

Peşələr arasından, suçu adı, əkinçi adı, maldar adı, aqronom adı, dəmirçi adı, dülgər, dərzi, pinəçi, süpürgəçi, sürücü, metallurq və nə qədər adlar və adlıqlar var.

Amma ki, Qızıl-Gümüş ustasının, vardır, bir adı!
 İşıq təmsilçisi, Günəş təmsilçisi, Zər təmsilçisidir onun, adı!
 Zərdir, Zərgərdir, Zərgardır o, peşəkarın, adı!
 İlkdən, Yer Üzünə, ünsüyyətə dil, danışiq gəlibdir.
 Danışığa, dilə - dilçiliyə, sonra, Əlifba gəlibdir!
 Bütün Əlifbaların başlanğıcına, ilkinə "A" - hərfi, bütün hərflərin əvvəlinə, İlkini olan kimi, gəlibdir.
 Metallar arasında, Gümüş, Qızıl, ilkin tapılıbdır.
 Gümüş, Ağ İşıq olub - Kişi Təmsilçisidir!
 Qızıl, parlaq İşığı İlə - Günəş təmsilçisi, İşıq təmsilçisi!
 O, da, İşıq, bu da, İşıq!
 O, səbəbdən, biz ilklərlik, Yer üzünə ilklərlik!
 O, səbəbdən biz, A-Zərlərlik!
 İnsan, barmağında, boynunda Zər gəzdirdi, İşıq gəzdirdi!
 İşıqdan gəldiyindən, İşıq gəzdirər, bütün İnsanlar, İşıq!
 Metallar arasında, Qara metal, çox-çox, sonralar tapılıbdır!
 Bizim, İlkimiz İşıq, adımız, Zər İşıq, daşıyarıq İşıq, sonumuz da, İşıqdır!
 Əbədiyyətimiz də, İşıqdır, "O", İşıqlıdır!

22.09.2015

Çox düşündürücüdür - 9, 19, 49, 59...

İ. Nəsimi dedi ki, "49 - dur yaşım", hesabla gör, neçədir yaşım?
 H. Cavidin isə, oldu cəmi, 59 - yaşı!
 Bakıda yaşadığı ev, 59.
 Baş, papaq ölçüsü, 59.
 Repressiya, həps qovluğu, 59.
 Yer həyatını, yaşadı, 59.
 Məzar nömrəsi, 59.
 Tayşetdən, vətəninə gətirilən nəxşi, İkinci dəfə, Naxçıvanda dəfn olunma tarixi, 19 - oktyabr.
 Hamısı, Doqquz!
 Bu, Yer həyatında, təsadüflər olmur, yoxdur təsadüflər, ola bilmir, təsadüflər!

23.09.3015

Heç bir hal, bilinmədən olmur...

Qəribə və mütləqdirlər ki, gözlə, düşüncə, çox xatalı bir, “şahiddirlər!”.

Heç vaxt demək olmaz, düşünmək olmaz ki, “mən nə etsəmsə, heç kimin xəbəri olmadı, ancaq mən bildim”.

Hər nə etmiş oluruqsa, “o hal” - göz yaddaşıımızda səs, toxunmaq, dəymək, təmas yaddaşıımızda, baş - beyindəki, yaddaş hücrəsində, qalar!

Niyə belə qurulubdur, bütün bu, yaddaşlar?

Təsəvvür edək ki, bu aləmdən, o, aləmə getmişəm, qovuşmuşam!

Qayıtdığım o, “aləmdə”, göz yaddaşıım, baş - beyin, yaddaş hücrələrim, anilikdə açılacaq, anilikdə yaddaş sistemi, işlək olacaqdır!

Belə qurulubdur əvvəldən.

İnsan Yer həyatı ilə vidalaşma anında, İnsanın yadında - yaddaşıında olan, bütün hadisələr, bir an içində, anilikdə, Ruh payımıza, Ruh İşıq payına, keçir, köçürülə bilir.

Bizdən, bədənimizdən, vücudumuzdan, ayrılan həmin, Ruh İşıq payımız, iki Aləm arasında, yaddaş, hal daşıyıcısına, çevrilir.

Bu Səbəbdən, bütün Səməvi kitab mətnlərində, Ruh haqda və o, Ruh İşıq payı, Tanrı ixtiyarında olduğu haqda, bilgilər verilib.

Bu, canlı cisimdən, bioloji bədənədən ayrılan, Ruh İşıq payı, bir anda, Əbədiyyətə yüksəlir.

Yoxsa, Tanrıya qayıdacaq olan, həmin o, İşıq Ruh payı, başqa istiqamətə yox, ancaq Tanrıya aid olduğundan, elə Tanrı İşığına da, qovuşur!

Həmin aparılan, Əbədiyyət işığına qovuşan Ruh payımıza, ona köçürülən, Yaddaş hücrələrimiz, həyatımızda olmuş, bütün hal - hadisələri, onları bildirməyə, bəyan etməyə, başlayacaqlar!

Şahidlik etməyə, daha başqa bir, “şahid”, gərək olmayacaqdır!

Mənə, mənim özümün - özümə, necə dəyərlər, “şahidliyimdir”, daha.

Onda, göz yaddaşıım, baş - beyin yaddaşıım, ən böyük “şahiddir”, daha.

Yaddaş hücrələrimdə, yığışan, qalan, yaddaşıım da, şahiddirlər mənə, daha!

Göz yaddaşıımda, nələrin, necə olduğu, anilikdə “canlanacaq”, daha!

O halı, öz göz yaddaşıımla (“inkar etsəm” də), bir də, o anda, ətrafda nə qədər “göz”, “qulaq” - var idisə, onlar da, işə salınacaq, daha.

Hər bir “an”, ətrafda olanların da, göz yaddaşında, o an, nəyi, necə görə biliblərsə, o hal da, onların göz yaddaşında, qulaq yaddaşında, olanlar da, yaddaş kimi, qaldıqlarından, onlar da, yaddaşlardır!

Son “nəfəsdə”, Yer həyatı ilə vida anında, onun ətrafında, ailə üzvləri və ya başqa insanlar olmuş olsa, o, ölən insanın “vida”-yaddaşında, onlar, ətrafındakılar, yaddaş olaraq, göz, qulaq yaddaşına, həkk olunur, qalar!

Hər bir insan, bu Yer həyatı ilə vidalaşma anında, bir Can Aparanı görür, bir də dönüb, öz canından ayrılarkən, dönüb, öz canına, vücuduna, son dəfə, bir də baxar, özünü görür, öz cismindən, onda uzaqlaşar, Kainatlara yüksəlir! Hər bir canlının, ətrafda olan rənglərin, səslərin, istinin, soyuğun da, yaddaş daşıyıcıları hərəkətə gəlir!

Bütün hallardan, “heç kimin xəbəri olmaz desəm belə”, söz də, kəlmə də, düşüncə də, əl yaddaşımız da, səs yaddaşımız da, onlar, baş-beyin yaddaşımızda, saxlanılıblar! Xeyirhaqlığım, bədliyim, paxıllığım, ziyankarlığım, bütün hallarım, öz yadımda, öz yaddaşımızda, saxlanılırlar!

24.09.2015

Size, qəribə deyil?...

Qəribə və düşündürücüdür!

Yer üzündə olan, bütün ev heyvanlarına, onların, “sahibi”- tərəfindən verilən, bə'zi “əmləri”, yerinə yetirirlər, onlara ta'be olurlar!

Sirk nömrələrində, manejdə, arenada olan, o, heyvanlar təlimçi tərəfindən verilən, “əmləri”- yerinə yetirirlər!

Həyatda da, təsərrüfatımızda olan, heç bizim olmayan, başqa bir sahibə aid olan, müxtəlif, sahipsiz heyvanlara, səsımız və “sözlərimiz”, onlar tərəfindən başa düşülür. Qəribəliklər ondadır ki, verilən həmin əmlər, sözlərlə, səslərlə, intonasiyalarla, müşahidə olunur və səslənir!

Həmin “əmlərsə”, müxtəlif dillərdə, müxtəlif dünya xalqlarının dilində, o, “əmlər”, səsləndirilir!

Şox maraqlı hal, bundadır ki, müxtəlif dillərdə səslənən, həmin o, “əmləri”, heyvanlar dərk edib, qəbul edirlər.

O, heyvanlar və o, heyvanat aləmi, linqvistik, fonetik, qramatik, ümumiyyətlə, elmlərdən, fənlərdən, tədris almadan, müxtəlif milliyətlərin dilini, o, dili, “başə düşərək”, “dərk edərək”, yerinə yetirirlər!

Deməli onlar, biz insanların dilini bilirlər, başə düşürlər?

Biz insanlar isə, onların “dilini”, bilmirik, başə da, düşmürük!

Bu hal, həm qərribə və həm də, çox düşündürücüdür!

Adətən İtə, verilən əmrlər, “tut, yat, qalx, qoru, öl, burax” və s.

Rus dilində vurilən əmrlər, “чужой, фуу, принеси, ложись, сторожи” и.т.д.

Bu “əmrlər”, müxtəlif Dünya dillərində, müxtəlif Xalqların dilində, müxtəlif İnsanlar tərəfindən, tələffüz olunurlar!

Düzgündür ki, onlarda, bütün heyvanlarda, hiss etmə, instinktləri mövcuddur və güclüdür!

Amma ki, insan dili ilə, həmin xalqın dili ilə, verilən, həmin “əmrləri”, onlar başa düşərək və səhf etmədən, yerinə yetirirlər!

Deməli onlar, “İnsan dilini”, bilirlər, insan dilini, başa düşürlər?

Onda belə çıxır ki, onlar, həm İnsan dilini, bir də, öz dillərini bilirlər?

Onlar, öz dilini bilə-bilər və bilməlidirlər də, çünki onların, “öz dilləridir”.

Bəs, insan dilini - dilçiliyini haradan öyrəndilər, haradan bildilər, nə vaxtdan bu müxtəlif, Yer dillərini, onlar mənimsədilər?

Amma ki, onlar bizim, İnsan dilimizi bilirlər, bizlər isə, onların dilini bilmirik!

Maraqlıdır və qərribədir!

Bu məqamda, Yunus Emrə sətirləri, yada düşür,

“Məni məndən sorma, mən məndə, degiləm,

Məndə bir mən də vardır məndən içəri.

Surətim boş yürür, dondan içəri”...

“Suleyman kuş dilin bilir dedilər,

Suleyman var, Suleymandan içəri”

24.09.2015

Sadə, bir də, sadə...

Bir çoxları, öz təkkəbürləri ilə, elə özləri də, özlərini, karıxdırır!

Sadə, sadə, bir də, sadə!

Bütün elm qapıları, bilgi qapıları, Kainat qapıları, sadə ilə, sadədə, açılır!

25.09.2015

Elm...

Elmi və Elmləri, məhf etmək olmaz!

Elmlərə, maraqsız, diqqətsiz olmaqla, o elmləri, məhf etmək olmaz!

Elmləri - biz gətirmirik! Elmləri - Elmlərin özləri gətirir!

Onları, biz İnsanlara, bəxş edir.

Amma, yenə də, elm, elmi yeniliklər, məhf ola bilməz, məhf edilə bilməz!

Elmləri məhf etməyə də, yenə də, Elm gərəkdir!

Bu isə, mümkünsüzdür, onu da, bilək!

26.09.2015

Səslə, rəng...

Bağda, baxçada, gülzarlıqda, Bülbül gül ətrafında vəcdə gəlib, oxuyub da, fəqan edirsə, gül, Bülbülü tərənnüm edir, yoxsa, bülbül Gülü, tərənnüm edir?

Yox, Bülbül, Güllərin rəngini, tərənnüm edir!

O da, hər gülün ətrafında, vəcdə gəlmir, o, gördüyünü, o gülü, tərənnüm edir.

O, rəngləri, rəngarənglikləri, tərənnüm edir!

O, Rəng tonlarını, Səs tonlarına çevirib, öz səsi ilə, rəng gözəlliklərini, tərənnüm edir!

O, gözəlliyi, o rəngdə görüb də, onunla, özü arasında qalan, öz həsrət, səsini, tərənnüm edir.

Səsinin rəngarəngliyi, Yeddi ton, Yeddi göy qurşağı rənglərini, tərənnüm edir!

Yerlə, Göy arasını, onu bizlərə, səs tonlarında, tərənnüm edir!

Bütün quşlar, səsləri ilə rəngləri, müxtəlif rəngarənglikləri, özləri ilə bilib, o rənglərin, rəngarəngliklərini, tərənnüm edərlər!

Pərvanə İşığı, İşıq ətrafında, İşığı - İşıqla, tərənnüm edər!

Hava - Suyu tərənnüm, edir!

Su - havanı tərənnüm, edər!

Külək - buludları, toz-torpağı, isti, soyuğu, tərənnüm edir!

Od - İşığı, istini, tərənnüm edir!

Günəş - İşıqla, İstini, İşığın şüasını, işığın tezliyini, tərənnüm edir!

İnsan - Kainatı, İşığı, Zərrəni, tərənnüm edir! (Gözləri həmişə, Kainatda qalar, oradan ayırmaq istəməz).

26.09.2015

Bəs edər

Günəş rəngi, qızarmasın - tündləşməsin!

On bir saat, qırx dəqiqə, doqquz saniyə, bəs edər!

Yer tündləşər, işığı azalar, ətraf planetlər, düzüm - düzüm, düzülər. Yaxınlaşarlar, bir yerə,

bir də, yenə də, yenidən, yeni düzümlə, yerbə - yer olar!

Parad olar, Planetlər paradı olar!

Ma, başda olar!

27.09.2015

Maraqlar...

Yer üzündə, insanlar arasında, say artımı, həmişə yüksək olur,

İnsanlar da, bir - biri arasında, seyrəlib- seyrəlib, azaldıqca, Yer üzünə, yeni İnsanlar, gəlir.

Hər bir İnsanın, öyrənmək, bilmək, araşdırmaq, tətbiq etmək, müqayisə etmək, təcrübələr aparmaq, inkar etmək, razılaşmamaq istəkləri, həmişə İnsanlar arasında olubdur və qalıbdır!

Amma, hər bilmək istəkləri, hər bildikləri də, bütün müxtəlif, inkar maraqları arasında, həmişə üstün olub, həmişə yüksəkdə olub.

İnsanlar, yenə də, yeni, bilgilər araşdırıb və yeni bilgilər, tapıb!

27.09.2015

Ağ İşıq...

“İşığ”- sözünü eşidəndə, bəşəriyyət karıxa bilər.

“İşığ”- deyildikdə, o, ocaq, yaxud da ki, Günəş, işığı, şüası, istisi deyil.

“İşığ”- deyilən odur ki, Böyük Yaradan, bu Kainatı yaradanda, Özündən Onlara Ağ İşıq Səpib, nəticədə, “Böyük Partlayış”- baş vermişdir ki, Kainatlar, bu aləmlər o, partlayış İşığından və gücündən, yarandılar!

“Tenqri”, “Tanqri”, “Tanrı”, “Allah”, “Allah Təala”, “Ahura”, deyirik!

Dediklərimizin hamısı, “O”- nun Adıdır!

Yaxud da, deyirik ki, “Böyük Yaradan”.

Bu oldu Onun Böyüklüyü, yenə də, Adlığı oldu, özlüyünü demədi.

Özlüyü, İşıqdandır, İşıqdadır, Nurdandır, Nurdadır, Özlüyü, Ağ Yaradıcı, İşıqladlır!

İlkdən, İlkindən, “O” - nun Özüdür!

İlkdən, əvvəldən, Böyük Yaradanın Özüdür ki, sonra “O” - nun Adıdır!

28.09.2015

Salamladıq mı?...

Səhər yuxudan oyanandan, salamladıq mı o, yuxumuzu?

Yataqdan, qalxıb da, salamladıq mı yatağımızı?

Əl - üzümüzü, su ilə yumazdan əvvəl, salamladıq mı o, suyu?

Qidalanmazdan əvvəl, salamladıq mı o, çayı, o, çörəyi?

Ev qapısından, çıxmadan əvvəl, salamladıq mı, o qapını?

Salamladıq mı, addım atdığımız o, səkini, o, küçəni?

Salamladıq mı, addımladığımız o, yolları? Salamladıq mı bu Günü, bu günkü Səhəri?

Keçdiyimiz yolları, başlayacağımız işləri, salamladıq mı?

Salamladıq mı, bu günə, olacaq uğurları, istəkləri, arzuları?

(Salam - ayrılır, Salamlamaq - təşəkkürlü olmaq isə, ayrılır).

Təşəkkürlə başlanmayan o, Gün, nə ilə sonlanır o, Gün?

Bə'zən, belə çıxır ki, “onlar” - bizi salamlamaladırlar?

Amma bilsək ki, “onlar” da dönüb, bizi cavabsız qoymayıb, hər bir təşəkkürümüzdə, bizi də, onlar, “salamlayarlar!”.

Salamlamaq, əvvəldir, təşəkkürlü olmaq isə, hər halın, hər uğurun, başlanğıcı, onların arası kəsilməyən, davamıdır!

30.09.2015

Təşəkkür...

Səhərinə, təşəkkürlərdən başlanmayan o Gün, nə ilə sonlanır, o gün?

30.09.2015

Bütün hallar, lazımsız və mə'nasız, olurlar!...

Bu, Yer həyatında, nə qədər maraqlı suallar varsa da, hələ də, onlar düşündürücüdürlər!

Bir çoxlarına, cavablar isə, hələ də, yox dərəcəsindədirlər!

Bütün, canlı aləm, bu Yer həyatında yeməsə, qidalanmasa olmaz.

Qida mütləqdir - niyə?

Bütün, canlı aləm, bu Yer həyatında su içməyə, olmaz!

Su, Mütləqdur - niyə?

Bütün canlı aləm, hərəkət etməsə olmaz, hərəkətlər, mütləqdur - niyə?

Bütün, canlı aləm, bu Yer həyatında yatmasa, yuxlamasa olmaz!

Yuxu, mütləqdur - niyə?

Bu hallar, nələrə və niyələrə, bağlıdırlar - Niyə?...

Baxın, nə qədər suallar var...

İnsan vücutunda, ürək, normal halda 72-74 dəfə döyünməsə, olmaz - niyə?

İnsan bir dəqiqə ərzində, normal halda, 16-18 dəfə nəfəs almasa olmaz - niyə?

İnsan vücutunda, bu halları, qan nizamlamasa olmaz, (Ürək neytraldır) - niyə? Ac, olduğunu insana, Mə'də bildirməsə, Susuz olduğunu isə, vücut bəyan etməsə olmaz – niyə?

İnsan, Yorgunlaşdığını, aldığı nəfəslə, bildirməsə olmaz - niyə?

Niyələr hələ də, çoxdur axı – niyə?...

Bu hallar, Ekoloji, Bioloju, Sosioloji, hallara və özünə, bağlı deyillər!

Oralarda, özümüzü karıxdırmağımıza, yormağımıza dəyməz!

Bunlar, qanuna uyğunluq olmayıb, Kainatla Yer kürəsinin, İlkin insandan başlayan, bu ardıcıl bağlılıqladırlar!

Yer kürəsində gedən bütün proseslərlə bir bağlılıq, ardıcılığıdırlar!

İlk Babamızdan oldu belə, bu Yer həyatı, bunlarla başladı - belə!

Hindistanda, bə'zi Brahmanlar, Uzaq Şərqdə Qurular, özlərini qidadan, mərhum yox, məhdud edirlər!

Şərhi isə belədir, “Su (paklıq) ilə, Işıq arasında”- olmaqla, onlar, çox arıqlasalar da, Kainatdan, İlkin “Işıq əhatəsində olarlar”, “Işıqdan - Işıqla, bəhrələnərlər”, anlamıdır!

Bütün qidaların, başlanğıcı da, elə Sudur!

Bax ki, deyilər ki, onlar, “Su ilə, Günəş Işığı” ilə, qidalanarlar!

Onlar isə, qidadan çox az miqdarda, faydalanırlar!

Çünki, köklü olaraq qidalanmasalar, Su içməsələr, qan tərkibi dəyişir, ləngləşir.

Ac qalmaq, yə'ni qidanı məhdudlaşdırmaq (mərhum etmək), su ilə də, o, ac ərəfəyə, ancaq təmizliyi, paklığı düşünə bilir!

Amma, ac qalmaqla, qidanı az miqdarda sərf etmək, ümumi halda, insan bədənində nələri bəxş edir?

Məsələ burasındadır ki, insan, canlı vücudu, müxtəlif vəzlərdən ibarətdir və onlar, vücudu stabilləşdirməyə, xidmət edirlər!

Qidadan bir müddət məhdud olmaqla, bədən daxilində yerləşən bütün vəz sistemini məcbur edirik ki, özündə uzun müddətdə yığıb stabilləşdirdiyi Karbohidratları, duzları, mineralları və s. Qida kompensasiyası kimi, pay-pay, hissə-hissə bədənə ifraz etsin, bədənlə bölüşsün!

Bu minvalla, bütün vəzlər öz yığdığı yığıntıdan azad olub, yeniləşir (sanki, yaz vaxtı kəsilən üzüm tənəyinə bənzəyir. Üzüm tənəyi o ərəfədə kəsildikdə, yığıntı suyu özündən xaric etdiyi kimi), vəzlər təmizlənilib yenilənir ki, sonradan qida qəbul edildikcə yenə də, o qidadan vəzlər yenə də, özlərinə qidadan özünə lazım olanı, transformasiya edir, amma artıq komponentələri, özündən kənar etməklə, “Təbii ehtiyac”- yaranır!

Baxaq ki, bir canlı vücut, nə qədər mürəkkəb işləyirsə də, bir o qədər də, sadələşir (iş prinsipinə görə).

Bəzi hallarda, ac qalmaq olur, amma ki, Susuz qalmaqla, vəzləri “yandırmaq”, cismani əzab verməklə olur!

Su, vəzlərin, daxili üzvlərin yeniləşməsini, vəzlərin, vücudu, yenidən yeniləşdirir!

01.10.2015

Susuz olmur, ola bilmir...

Yer aləmində, Yer həyatında, bütün canlı varlıqlar, su əhatəsində - sudadır!

Ağac barsız, meyvəsiz ola bilər, amma ki, susuz ola bilməz!

İnsan vücudu özünü, qidadan məhdud edə bilər (amma ki, mərhumiyyət olmaz), amma susuz ola bilməz!

Səbəb?

Yer üzündə və Planetin dərin qatlarında, gedən bütün fiziki proseslərin aparıcısı, nizamlayıcısı, sudur!

İnsan və canlı, vücudunun əsas daşıyıcısı sudur ki, o qanın miqdarını, hücrə və hüceyrələrin işlək olmasını nizamlayır.

Sudan, insan özünü məhdudlaşdırdıqca, bədəndə nə kimi fiziki bərabərlik halları, pozula bilər?

Bədən, vücut, bütün daşıyıcı sistem, başda (kəllə), yaddaş hücrələri, bədəndə yaddaş hüceyrələri, susuzluqdan “keyləşir”- özünü sabit saxlamaq üçün, öz həyat fəaliyyətini kəskin azaldır!

“Susuzluqdan” - (məhdud), həm baş yaddaş hücrələri, həm də, bədəndə, hüceyrələrin daha “düşünmək, düşündürmək”- mexanizmində, özünü kəskin azaldır və bu səbəbdən “cismani”- əzab başlayır, indiki terminlə desək, daha “robota”- çevrilir!

Su - eyni vaxtda, yaddaş daşıyıcısıdır!

“Robota dönür” - dedikdə, yə'ni İlğımlar başlayır!

Gözünə, müxtəlif Oazislər görünə bilir - yə'ni ki, uzaqda su axır, ağaclar, kölgəliklər var və istər-istəməz bə'zi obrazlarla, özünü karıxdıra bilir.

Bir halda isə, qalisunasıyaya - yə'ni yaddaş hücrələrini uydurduğu müxtəlif, obraz, düşüncə ilə, onu karıxdırmağa çalışır!

Su miqdarının bərabərliyi məhdud edəndə, vücut sanki öz fəaliyyətini də, özü məhdudlaşdırır!

Spirtili içkilər də, fəsadlar törədir!

Spirtili içkilər (mütəmadi və ya tez-tez), qəbul edildikdə, bədən daxili bütün vəz sisteminin “susuzlaşmasına”- gətirdiyindən, “qara ciyar”- o halı nizamlamağa çalışdıqca, özü daha, “cismani əzabları”- çəkə bilir!

Susuz, “həyat ola bilməz”, deyilir!

Susuz, “canlı da, ola bilməz”, deyilir!

02.10.2015

“İnsan oğlu”

İnsan oğlu doğulandan suallarla doğulur, qaranlıqdan işığa qovuşur, sonra işıqda axtarır sualların cavabını.

İlk uşaqlıq çağlarında ətrafında gördüklərinin adlarını beyninə həkk edir, təsəvvüründə anlaya bilmədiklərini isə, ətrafindan soruşaraq öyrənməyə çalışır.

İlk ibtidai təhsildə bilirik danışdıqlarımızın hərflərlə qurulduğunu, əlimiz ilk qələmi tutduqda yazırıq bizə qoyulmuş insan adımızı. Beyin daha da formalaşdıqca daha da təkmilləşdikcə bu dəfə axtarış başlayır suallarla beynimizdə.

Həyatla bağlı hər şeyi öyrənmək istəyirik. Niyə var olduğumuzu insanoğlu olaraq bu həyatda olan rolumuzu.

Yaşayıb ölmək deyil var olmaq, yaşayıb bildikcə var ola bilməkdi var olmaq, yoxluqda var axtarmaq suallara təkan verir daha da. Tək bir şeyin cavabını axtarsaq da, o sualın cavabından doğur ikinci var olmuş sual, suallar zəncirvari halda bir birinə bağlı haldadır sanki, cavab yoxsa yeni bir sual yox, sual yoxsa, cavab eynilikdə yenilikdə yox.

İnsan yatdığı halda belə beyin axtarışdadır yenə bə'zən illərlə düşündüyümüz sualın cavabını, anilikdə yuxuda belə görə bilirik, sanki Tanrı, hər istəyimizin nə qədər doğru olub olmadığını yoxlayır və bəzən heç gözləmədiyimiz anda çıxarır qarşımıza var olmuş cavabı.

İnsan düşünür, insan topladığı mə'lumatlarla ilkinə öyrənib yaşadığı müddətcə kamilləşib bir sonrakı ilkinə göndərir bir informasiya kimi.

Bə'zən elə sualların öz quruluşu, asılı edir cavabı, sualların düzgünlüyündən də asılıdır çox şey.

Əyər bir insan varlığını, düşüncəsini günahlandıraraq yaradırsa sualının cavabı bir o qədər varlığında yox, yoxluğunda tapmaqla nəticələnir. Nə orta nə də ki, son sual olmur ilk sual olur, hər zaman, ilk çıxılmazlıqda axtarıq Tanrını, ilk məğlubiyyətdə axtarıq çıxış yolunu.

Əyər insan ilkinə bilmirsə sonunu da bilmək qeyri mümkündür.

Biz niyə insanıq? İnsan olmağımıza səbəb nədir? Niyə səmada uçan azad quş deyildə, məhz insan? Bizim ilkimiz insandır çünki biz də insanlıqdan törəmişik hələ də,törəyirik, yaşayırıq yenidən sonluqda ilk ola bilmək üçün. Tapdığımız cavablarla formalaşdıqca ilkimizi anlayırıq hər şey çox sadədi əslində, əyər qoyduğumuz sual doğrudursa tapacağımız cavab da bir o qədər yaxınlığımızda mə'nliyimizdədir. İrqlər ayrı, dinlər ayrı, mentalitet ayrı amma insan yenə eyni, yenə bir cünki ilkimizdən törəyib indi dünyada var olan milyardlarla insan.

Hər şey bir addımdadır sadəcə, biz insan oğluyuq ulu babamız insan olaraq yaranmasa da, bizim insanoğlu olmağımıza küskünlükdə sahib o. Mələkliyə bir addımda insanlığa çevrilmişik o, addım ki, həyatla bağlı bəzən cavablarını istəsək də tapa bilmədiyimiz suallarımıza bir addımda ayırıb bəlkə də, insanoğlunu. Bizdən soruşsaydılar bəlkə də, heç vaxt atmayacağımız o, addımda, gizlənib indi bütün suallarımızın cavabı.

Rzayeva Fəxriyyə.

(Qızımdır).

02.10.2015

Bürclər, məsafələr...

Yer üzündə, çox-çox qədim dövrdən, ilk insana Bürclər və bürclərin ardıcıl hərəkətləri, mə'lum idi.

Bürclərin ardıcıl olaraq, biri-birini əvəz etməsi, hələ ilk insanın, onlara müvazi olaraq, Yer həyatında, hər ərəfəni də, onların hərəkət ardıcılığına əsas olaraq, mərhələlərə, bölürdülər!

Amma, “Bürclər” - dedikdə və son zamanlar Bürclərin, ancaq adlarına əsaslanaraq, verilən bə'zi proqnozlar, bə'zi fala baxmalar, belə bir təəssüratlar yaradır ki, Bürclər ancaq, insan talehlərinin, insanın gündəlik iş, gəlir, xərc, sevgi, məhəbbət, hadisələr, onların davranışı və hərəkət, xəritəsidir.

Belə bir təəssürat yaranır ki, həmin Bürclər, Yer kürəsinə, çox yaxın bir məsafədə, yerləşirlər!

Çox maraqlı olan, bir hal da, ondan ibarətdir ki, Kosmosa elmi tədqiqat uçuşlarını həyata keçirən Kosmik Tədqiqatlar institutları həmin Bürcləri, tədqiq etmək haqda düşünmürlər, çünki belə tədqiqatlar aparılmasına, heç bir, ehtiyac da, yoxdur!

Adətən, gecə qaranlığında müşahidə edilən Bürclər, Yer kürəsindən, hansı uzaqlıqda, hansı məsafələrdədirlər?

Yer kürəsindən, “Qoç”- bürcünə qədər olan məsafə, 66 - Işıq İli, məsafəsindədir!

Yer kürəsindən “Buğa”-bürcünə qədər olan məsafə, təxminən, 131- Işıq ili, məsafəsindədir. (Pleyada, Qiada).

Yer kürəsindən “Su tökən”- bürcünə qədər olan məsafə, təxminən 103 - Işıq ili, məsafəsindədir.

Yer kürəsindən “Balıqlar” - bürcünə qədər olan məsafə, 294 - Işıq İli, məsafəsindədir.

Yer kürəsindən “Tərəzi”- bürcünə qədər olan məsafə, 20 - Işıq İli, məsafəsindədir.

Yer kürəsindən “Ox Atan” - bürcünə qədər olan məsafə, 145- Işıq İli, məsafəsindədir.

Vaxtınızı, çox almayım.

Amma, bir “Işıq ili”- dedikdə, o heç də yaxın məsafələr deyil!

Bir, “Işıq ili”, 9,5 - Trillion kilometr, məsafə təşkil edir!

Əgər ki, Işıq şüasını, 300-min, km/san, qəbul edilibsə, bu səbəbdən də, bir Işıq ili, 9,460 080 000 000 km. vahidi kimi hesablanır!

Amma, Yer kürəsindən Günəşə qədər olan Işıq İli məsafəsi, 8 - dəqiqə, məsafə kimi, hesablanır!

(Günəşdən, işıq şüası Yer kürəsinə çatması, təxminən, 8 - dəqiqə, 20 - saniyə kimi, hesablanır).

03.10.2015

Səmavi kitab mətnlərində, “Ol, dedi” - keçir...

“Ol” - olmaqdayıq!

Ölə - ölməkdəyik!

“O” - na, dönüb qayıtmalıyıq!

“Ol”- u, necə “Ol”, Dedisə,

nədən, necədən, niyədən olduq?.

Olduqsa əgər, oldan “ol” - u, aydınlaşdırmalı, “ol” - a, qayıtmalıyıq!

“Ol”- necə oldu ki, Ol - oldu?

Olmağa da, olmaq gərək, olmağa da, İlkin İşıq, gərək!

İşıqdan, İşıq gərək!

O İşığın, Zərrəsi gərək!

Zərrədən - Zərrə gərək!

“Olları”, ol etməyə, Zərrə gərək!

Zərrə ilə, Zərrədən, törədib, törənişlər edəcək!

“Ol” - dedi, ola - ol, Dedi!

Ol, Dedisə əgər, bütün aləmlərə, İlk Sözü də, “O” - Dedi!

Sözün, kəlmənin, hecanın, ilkini, əvvəlini, təməlini, varlıqlar arasında, danışığın əvvəlini, “O”- gətirdi, “O” - dedi!

Bütün Kainatlara, bütün Aləmlərə, ilk Sözü, ilk kəlməni, “O”, Dedi!

Kainatlara, ilk heca, İlk Söz, gəldi!

Kainatlara idi, ilk Söz!

Sözə - söz, sözlərdən - Dil, gələr!

Səsi, Sözü, biz yaratmadıq!

Bütün yaranmışlar, “O” - nun, dili ilə, “O” - nun, dilində, dedi, danışdı!

Bütün düşündüklərini, bütün düşüncələrini, “O” - nun, dilində, “O” - na, deyər, “O” - na, danışar!

İşık O - nun, Zərrə O - nun, İlk Söz də, O - nun!

Oval quruluşu, Oval forması da, O - nun!

“O” - Öz İşığını güc Etdi, Öz İşığını, səxavətlə Etdi!

Bütün,yaranacaq Aləmləri, varlıqları, kütlələri, Öz İşık səxavətində, İşık Paylı, Etdi!

Bütün başlanğıcların əvvəlinə - əvvəldən, “Ol” - u, “O” - Dedi!

Olları, olaqları, olsunları, biz demədik!

Biz-bizi, özümüz - özümüzü, yarada bilmərik, yaratmadıq!

“O” - bütün Aləmlərinə, İşık Səpdi!

İşık gücündən, İşık tezliyindən, Parlaq İşıqlı, Zərrələr törədi, Zərrələr səpildi!

İşık Paylı, Zərrələr, Oval sərhədliliyi daxilində, sür'ətli hərəkətlərlə, sərbəst və azad oldu!

Amma, hər bir Zəzzə Payı, O - nun, Öz Baxışında, Öz Nəzərində, törənib, törədib, törətməyə, bir tə'yinat aldı!

Hər, yaranacaq varlıq, İşıq Payının, daşıyıcısı oldu!

Nəyi gördüksə, parlaq gördük, parlaqlıqda, parıldayan, gördük!

Zərrələr də elə, törədici bir, İşıq Payı oldu!

İşıq batmaz, İşıq tükənməz, İşıq sönməz, İşıqdan, Zərrələr törəyər, bütün varlıqlar, bir İlkin İşıqdan, bütün varlıqlar Zərrədən törəyər!

Bütün varlıqlar, İşıqdan törəyər, İşığa da, dönər qayıdar, İşığa qovuşar! "O", bizi-bizə tanıtdı, İşıqdan gəldiyimizi, İşıqdan törəndiyimizi, "Ol" - la, bizə Dedi, bizə Tanıtdı!

İlkimiz İşıq, törəndiyimiz İşıq, özümüzdə İşıq, qayıdacağımız da, yenə də, "O" - İşığadır, İşıq!

Bütün kütlələr, bütün varlıqlar, bir İlkin olan İşığa, bir də, bir Zərrəyə möhtac!

O, İşıq Sahibi Mütləqi, O, İşığa Möhtac Deyil!

İşıq O - nun, İlk O - nun, Zərrələr Payı da, O - nun!

Bizlər, bütün yaranmışlar, bütün kütlələr, cisimlər, canlar, varlıqlar, O - na möhtac!

O - bütün varlıqları, Bilib, tanıyar ki, Yaradar!

Bütün yaranmışlar, O - nu tanımaqda, O - nu tanıyar!

Biz özümüzü tanıyırsaq, O - nun İşıq Payını, (Ruhi İşıq), daşıyırsaq, biz O - nu tanıyıb, O - na, möhtacıq!

O - na da, o, İşığa da, qayıdacağıq!

Qeyd:

Yer üzündə, bütün Səməvi Kitabların, mətn tərkiblərində, "Ol Dedi" - keçir!

04.10.2015

Dünya, elə həmin Dünyadır...

İnsanlar, yığışıklar Yer üzünə, Yer üzündən baxırlar, Yer üzünə!

Baxırlar, addımlayırlar, özləri ilə, öz addımları ilə, "ölçmək" istəyirlər, Yer üzünü!

Yer üzünü, bu yer Dünyasını dəyişib, özlərinə uyğunlaşdırıb, özlərinə uyğun ola bilən, Yer üzünü istəyirlər!

Dünya və Yer üzünü də, insanın bu davranışından, bu düşüncələrindən, nə yorulur, nə yorur, nə də ki, yorğunlaşır!

Bəşərin - bəşəriyyətin, acı düşüncələrini, acı olan davranışlarını, yavaş-yavaş, mərhələ-mərhələ, bu Dünyanın özü də, özündə, yerbə - yer edir!

Bunları, nizamlayıb, nizama salmaq üçün, vaxt yox, Yer üzündə, müddətlərlə, mərhələlər gedir!

İnsan, İnsanlar isə, gəlirlər - gedirlər!

Dünya isə, nə özünü yorur, nə də ki, özü yorulur!

Dünya yenə də, elə həmin, köhnə Dünyadır!

Bir, gələnlərə baxır, dönüb - dönüb, gedənlərə bir də, baxır!

Dünya, elə həmin, köhnə Dünyadır!

Amma ki, hər gələnə bu Dünya, onun gözündə, yeni bir Dünyadır!

Gəlib - gedənlərin, bunların, onların, bu Dünyanın şərtlərini dəyişmək istəklərinə, heç uyğun gəlməyən, uyğunlaşmayan, dəyişə də, bilməyəcəkləri, yenə də, elə həmin, köhnə, Dünyadır!

Dünyanı, dəyişmək mümkün olsa idi əgər, Dünyanın nəyini dəyişəcəkdilər, Dünyanın niyə dəyişəcəkdilər, nələrini dəyişəcəkdilər, necə onu, "dəyişəcəkdilər?". Bunları, bu şərtləri düşünən heç soruşan da, olmadı!

Dünya isə, elə həmin, köhnə Dünyadır!

Bizim üçün yeni, özü üçün isə yenə də, köhnə Dünyadır!

Amma ki, Dünya elə həmin Dünyadır!

Yenə də elə həmin, köhnə Dünyadır!

Gələnlərə baxdı, gedənlərə baxdı, Dünya elə olduğu kimi, olduğu Dünya kimi, qaldı, heç dəyişilmədi!

04.10.2015

Kürəvari, Yumru...

Yumru, Kürəvari...

Bütün başlanğıclar başlar, kürəvari, yumru.

Kürəvarilik - bütün həndəsi formaları, ədədləri, ardıcılıqları, davamiyyətləri, temperatur hədlərini, rəngləri, səsləri, vəhdət və quruluşları özündə toplar, özündə cəm edər!

Planetlər, yumru, kürəvari!

Tumurcuq, su damcısı, müxtəlif meyvə, göz, sinə, yanaq, yumaq, yumruq, yumurta, baş beyin, kümbəzlər dairəvi, hərəkətlər dairəvi, onlar, qabarıqlar, sferik - kürəvari!

Kim düzəltdi bunları, kürəvari, niyə, kürəvari?

Cəm, cəmin özündədir. Cəmlər - cəmdə, birliklərlə toplanmasa bir yerə, qalan əfsanədir!

Niyə dedi - “ol” ki, oldu hərəkətlə dairəvi, kürəvari?

“Ol” - deyimi aydınlaşandır!

Həm “ola”, həm də, “dilə”, ilk “ol” oldu, O - ndan!

İlkdən, Bütün Kainata, ol “dedisə”, o da, oldusa, bütün, “dillərin” İlkinə də, ol “dedi”, O!.

Bütün, “ol”- lara da, bütün dillərə də, bütün sözlərə də, İlkdən ol - dedi, O!”.

07.10.2015

Qəribədir...

Qəribədir... bir çox, məhfumlar göz önündədirlər amma, əksərityyətində də, çoxuna da, bir o qədər də, əhəmiyyət vermirik.

Yer kürəsi, göy qübbəsi sferikdir, yə'ni yumru, kürəvaridir!

Ola bilməz ki, belə bir sferik, yumru, kürəvari quruluş, bir natamam, mə'nasızlıq daşıyıcısı olsun!

Bu formanın, çox böyük bir, mə'nası da, olmalıdır.

Bütün Planetlər, kürəvari, yumrudurlar.

Sferik, kürəvari quruluş, diqqəti özünə, cəlb edəndir!

Bu həndəsi quruluş, düşünüb, düşündürməyin, kütlələrin hərəkətlərini müşahidə etməyə sanki bir, “açarıdır”.

Belə bir, xəyali təcrübə qoyaq və baxaq!

Düz, müstəvi, yə'ni boş, masa, stola, düzəngaha insan baxdıqda, bir fikir keçər, dərin yaddaşından, “nəisə çatmır, nəse çatışmır” - və o masa, müstəvini ya örtüklə örtməyə və ya, onun üzərinə hər hansı bir, əşya qoymaqla, onu “tamamlamağa” - çalışır!

Çünki, o stola, o masaya, o düzəngaha baxdıqda, düşüncəsini bir yerə toplaya bilmədiyindən, gözündə bir işarə, bir ariyentir axtarmaqla, o sahənin, o ərazinin tam əhatəsini görmək istəyir.

Belə bir hal da, var.

Təyyarə, gəmilərdə, adətən onların “pəncərələri” dairəvi, yumru illüminatordan, istifadə etməklə, sənişinlərin düşüncələri, bu üsulla, fikirlərini, düşüncələrini, bir yerə yığıb, cəm etməyə, köməkçi quruluş formasıdır.

Əgər, Yer üzü, bir müstəvi forma və quruluşda olsa idi, əgər ki, Göy qübbəsi də, müstəvi quruluşda o formada olsa idi, bütün Planetlərin, birgə hərəkəti ləngləşər, hərəkətsizlik olardı.

Dairəvilik, yumru, kürəvarilik, sferik quruluşlar ona görə belə yaradılıb ki, planetlər bir ahəngdə hərəkət etsinlər, yaranmışlar, bütün külli-kütlələrə baxdıqda, düşünüb, düşündürə bilsinlər!

07.10.2015

“Ola bilsin ki, belədir”

İnsan onu əhayə edən Aləm içərisində bir, aləmdir!

Əkib-biçdiyinə, Qurub-quraşdırdıqlarına, özünə uyğunlaşdırdığı bütün əşyalara baxıb, nəticədə “ola bilsin ki, belədir”-lə kifayətlənir!

Binalar, maşın-mexanizmlər, geyimlər, qidalar, arxitekturalar, məzarlar, yollar, şəhərlər, elmlər, tarixlərə və düşüncələrinə deyir ki, “ola bilsin ki, belədir”, yəqindir ki, hamısı ehtimaldır!

Mütləq olan, görkəminə görə dəyişməz olan, “İnsandır”-amma, düşüncələrində, yenə də, “ola bilsin ki, belədir”- deyəcəkdir!

Günü, gecəsi, qurub-quraşdırdıqları, rəngləyib boyadıqları, tərtibat vardikləri, özünə yaşayışına, bildikləri də, elə “ola bilsin ki, belədir”-deyəcəkdir!

Amma, “bu Mütləqdır!”-deyə bilməyəcəkdir çünki, bütün tərtibatları, özünə uyğun yenə də, dəyişəcəkdir!

Mütləq Olan, varmı? (Obsolyut).

Mütləq olan vardır!

O Sahibi Mütləq olan Yaradandır ki, insan təfəkküründə demir ki, “ola bilsin ki, belədir!”.

Düşüncələrində O-na, “O”- olduğu kimindir, “Elədir”, dediyini biləndir!

Amma O-nu, özünə uyğunlaşdırma bilmədiyindən, heç bir varlığa, bənzədə bulmədiyindən - bilir ki, Bənzəri Yox, Oxşarı Yoxdur!

O, Olduğu kimi - Elədir!

Mütləqdır, Dəyişməzdir, heç bir varlığa Uyğunlaşmazdır!

10.10.2015

Kainat və dördlük sistemi

“Kainat dördə bölünüb, Dörddədir!

Dörd üstə, Dörddədir!

Dördü, dördə vur, Dörddədir!

Dörd, altda, Dörd üstə, dörddədir!”.

(Həndəsi quruluşla başlamış, Yaranmış Kainat, ədədi silsilələrdə, aydınlaşdılar. Yə'ni 4, 8, 16, 32, 64 və b.k.

Onun bölmələr göstəricisi elə Günəşdə də, təzahürdədir!).

Yə'ni ki, Oval (ellipsoid), tipli Kainat sistemi daxilinə bir “dörd bucaq”-sığar ki, yenə də, dörd, yarım Qövs həndəsi quruluş özünü bəyan edər!

Bu səbəbdən, Dörd və Dörlük ardıcılıq sistemi, dəyişməzdir, Aksiomdur!

Dörd fəsil, dörd cəhət, dörd künc, dörd aparıcı mərhələ, bir də mərtəbə və s Kainata bağlılıq göstəriciləri, Kainatla bir ardıcılıq, dəvamiyyət quruluşudur!

12.10.2015

Quruluş, ardıcılıq

Kainatın həndəsi quruluşu Oval (ellipsoid) İlkdən, əzzəldən elə quruluşla Yaradılıb ki, mə'na daşıyıcısı, toplama üslubundadır ki, iç-içə, $4+4=8$, $8+8=16$, $16+16=32$, $32+32=64$ və s.

Belə bir quruluş o, İlk andan belə bir ardıcılıqda qurulub ki, özündə bir mə'na daşıya bilsin!

Mə'na isə, onda bəyan edilir ki, Kainat daxilində Son, Sonsuzla yekunlaşmayan olub, “Toplanıb, Toplumda yenə Mənə, Qayıdışda Olacaqsınız”- anlamı ardıcılığıdır!

12.10.2015

Ola bilməzdilər...

Niyə biz insanlar, elə qəbul edirik ki, ancaq biz: arzu, istək, ümid, həsrət çəkərik?

Maraqlıdır ki, canlı aləm də, heyvanat aləmi də, bu hisslərdən mərhum olmaları, mümkün olsun?

İnsan əhatəsində olan, bütün canlılar, o hisslərdən, yəqin ki, mərhum ola bilməzdilər!

13.10.2105

Yalan deyər...

Kim, ömür yolunda, keçmiş günlərində, öz sirli, örtülü bildiyi anları, yad etmək, istəməz?

- yad etmək istəmirəm, deyən - yalan deyər!

Kim, bu gününün sonunun, nə ilə bitəcəyini bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, ömür aqibətinin, ömrünün, nə ilə sonlanacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, bu dünyadan vidalaşıb, o biri dünyada, kimlərlə, nələrle qarışılacağını bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, Yer həyatında, etdikləri hərəkətlərin, davranışların nəticələrinin, nə ilə yekunlaşacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim getdiyi, getmək istədiyi yolun, səfərin, necə olacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, zəhmətlə başladığı işin, o, işin, öz aqibətinin, necə olacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, qaydacağı o Aləmin, necə olacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, gələcəyinin necə olacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim kimin, nə olduğunu, necə insan olduğunu, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Bu, Yer həyatında, bütün halları, bilib öyrənməyə, araşdırmağa, tapmağa, nəticələr çıxarmağa, yaxşı nə, pis nədir, məkr nə, yalan nədir, kimin karıxıb, aldanıb, kimin məqsədli, düşüncələrində, nəyin necə olduğunu, bilmək istəməz?

- bilmə, deyənlərin, elə özləri də, yalan deyər!

Çünki, o, “bilmə”, deyənlərin, özləri də, maraqlıdır, öz hallarının, aqibətlərinin “nə ilə, nəticələnləri”, onlar, daha çox, bilmək istəyir!

Heç, “vecimə də, deyil” - deyən, o da, yalan deyər!

Çünki, bu Yer həyatında, bütün maraqlar, maraqlanmalar, “bilmək istəklərinin” özündə, bilmək istəklərinin, əvvəlidir!

15.10.2015

Hərəkətlər...

Bütün hallar, hərəkətlər, ardıcılıqlar, quruluşlar, planetlər, gecə, gündüz bizim bilməyimiz üçün, nəticələrə gəlməyimiz üçün, hərəkətdədirlər!

Onların özləri, hərəkətdə olmasa idi, biz maşın-mexanizmlərə, hərəkət verə bilərdikmi, onları hərəkətə gətirə, bilərdikmi?

Biz insanlar, çox da qürrələnməyək ki, maşın-mexanizmlərə hərəkət verib, onları da, hərəkətə biz insanlar, gətiririk.

Əgər hər hansı bir varlığın, kütlənin, cismin ilkindən təməlindən, başlanğıc halından, onlara hərəkət etmək qabiliyyəti və hərəkət etmək yaddaşı, ayrılmasa idi, biz İnsanlar heç bir kütlə, cisim varlıqlara hərəkət verərək onları hərəkətə gətirə bilməyimiz, mümkünsüz olardı!

Müəllim də, həyatdır, həyat elə özü də, müəllimdir!

15.10.2015

İşıqla, Diqqətim...

Diqqətdən, diqqət axtarma, Mən - diqqətim!

Kainatda, səmt axtarma, Kainatlayam.

İşıqdan, İşıq axtar, Mən - İşıqdayam!,

Özündə, özünü axtar, sənirləyəm, gözündə, gözünü axtar, gözünrləyəm, yaddaşında, yaddaşını axtar, yaddaşınlayam.

Bilmədikcə, bilmək istəklərini axtar, Bildirməkdəyəm.

Hər yandayam, sizinləyəm, sizdə deyiləm.

Hər yandayam, İşıqla - İşıqlayam.

Mənə sığan - sizlərsiniz, Mən - sizlərə, sığanmaram.

Kainat, Mənimlədir - Mənlədir.

Kainatın İşıq qədəri, Kainatların öz qədərindədir.

Kainatlar, Mənə sığar, Mən Kainatlara da, sığanmaram!

15.10.2015

Düşüncələrimiz, davranışlarımız, münasibətlərimiz, istəklərimiz...

Yer üzünün, hallarına diqqətlə baxdıqda, bir çox hallar, çox müəmmalı görünür.

Səbəblərini isə, heç də bilmək olmur.

Yer üzündə baş verən, bütün, "faciəvi" halların, hadisələrin, bir səbəbləri də, olmalıdır, yəqin ki.

Yoxsa ki, bunlar, “təbiət hadisələridir, ekoloji çirklənmələrdir” - deməklə, heç də, həmin hadisələrin baş vermə mexanizmlərini araşdırıb, bilməkdən, bir bu adla, kifayətlənməli oluruq.

Çünki, bu halların, belə olması, qəribədir və çox-çox, düşündürücüdür! Yer üzündə, görüb - bildiyimiz, odu, alovu, günəşi, havanı, küləyi, isti-soyuğu, yağışı, fəsilərin dəyişmə ardıcılığını, bitki aləmini və bitki örtüyünü, rayihələri, rəngləri, dadları, və bir çox halları, İnsanmı labüd sandı, onların var olmasını insanmı düşündü və onları da, yer üzünə, insanlarmı icad etdilər, onları insanmı kəşf etdi? Qətiyyən yox!

Yuxarıda sadalanan və bir çox hallarda da, sadalanmadan, yer üzünə ilk insan, öz təfəkküründə, ağılında, təcrübəsində, bildiklərinin nəticələrindəmi, bunlar labüddürlər, deyib də, onları yer üzünə, o, ilk İnsanmı yaratdı və onları da, o, idarə etdi? Qətiyyən yox!

Yuxarıda sadalanan, bu ardıcılıqlar, yer həyatının mövcud olması üçün və insanlar, onların mühiti arasında var olması üçün yaradıldılar!

İnsanlar isə, onlar arasında olaraq, onlardan, bəhrələmə - bəhrələmə, onlardan istifadə edə - edə, özünə uyğun olaraq, məşın - mexanizmləri, düzəldə - düzəldə, eyni vaxtda da, dağıda - dağıda, viranə edə - edə, öz qurduğunu, özü də, məhf edə - edə, yer üzündə yaşamaqda, var olmaqdadırlar.

Biz insanlar, müxtəlif bəhanələrlə, müxtəlif zorakılıqlarla, bir - birimizi məcburi olaraq, özümüzə tabe elətdirmək, dediyimiz o təbiəti də, özümüzə tabe elətdirmək istəkləri ilə, bir -birimizə zorakılıqlar, etməkdəyik!

Heç də, bir - birimizdən soruşmuruq da, “niyə ki”.

Yer planeti, bütün hallar arasında, özünü nizamlayandır!

Baş verən, bütün bu dağıntılara, hallara, “təbiət hadisələri, kataklizmlər”, deyə - deyə, adlar vermişik!

Amma ki, bunlar həqiqətənmi, belədir?

Hansı Qitədə, hansı ərazidə meşə yanğınları baş verirsə, o ərazidə zəhərli qazların, toksin maddələrinin nizamı pozulduqda, artdıqda, meşə sahələri alışırlar!

O yanan meşə zolaqları zəhərlənmiş hava qatının, toksinlər nisbətinin tarazlığı pozulanda, statik enerji miqdarı artır.

Meşə massivləri, statik enerji yığıntısı səbəbindən də, alışırlar.

Yanğınlar, o həddə qədər, davam edir ki, təmiz hava qatı, oksigen nisbəti ilə, bərabərləşsin.

Oksigen, nisbəti, yanan sahədə, toksinlərsiz həddinə qədər, bərabərləşəndə, meşə yanğınları, anilikdə dayanırlar, lokallaşırlar!

Düzgündür ki, yanğın söndürənlər, öz canları bahasına olan yanğınları, söndürməyə çalışırlar!

Odla ehtiyatsızlıq ayrıdır, statikadan, “alışmalar” isə, ayrıdır!

Ev, əmlak yanğınlarının da, səbəbləri var, “ehtiyatsızlıq!”.

Zəlzələlərin, daşqınların, tufanların, sunamilərin, torpaq sürüşmələrinin, vulkan püskürmələrinin, faciələrin səbəbləri vardır!

Onlar, səbəbsiz deyillər!

Pis, ziyankar, karıxdırıcı düşüncələrimiz, davranışlarımız, istəklərimiz, münasibətlərimizin sonluq aqibətləri, faciəvidirlər!

17.10.2015

Bu aləmə heyran, bu aləmsə, heyrətdir!

Mən, bu Aləmə heyranamsa, gördüyüm aləm də, heyrətindəyəm!

Bu aləmin, heyranı olmaq üçün gəldimsə də, bilib öyrənməyə də, gəldim!

Bu aləmi, bilsəm də, bilməsəm də, bu aləm, məndən inciməyəcəkdir!

Amma ki, aləmi - aləmləri, bilib dərk edəne qədər, gəlib getməyimizdir!

Tez bilsəm, bu aləm tez qurtaracaqdır!

Gec bilsəm hələ yenə də, dərk elətdirəcəkdir!

Bu aləmdəyəm, amma, bu aləm mənim deyil, mənim ola bilməz, mənim də, olmayacaqdır!

Bilib öyrənmək, mənimlədir, o, mənimdir!

Aləmin müəllimi də, elə bu aləmdir!

Bu aləmin şagirdləri, pis olmamalıdır, şagirdlərinin hamısı, sonda yaxşı olmalıdır!

Əgər, göstərdiklərini, gördüklərimi, bilib, onlardan olan nəticələri öyrənmək istəməsəm, aləm, aləmlər mənə, onda heyrət, qalacaqdır!

17.10.2015

Nə ki?

Yer üzünə yenib gələli, Yer üzündə, bir müddət mövcud ola - olı, həmişə bir sual çıxır ortaya, “var ki, nə istəyirik bir - birimizdən, nə istəyirik bir - birimizə?”. Yaxud da, nə gözləyə bilərik, bir - birimizdən?

Ən mühüm sual isə, bax budur.

Cəvablar isə həmişə müxtəlif olur.

Hər o cavaba, yenə də, başqa bir sual çıxacaq ortaya, “niyə elə, nədir ona səbəb ki?”.

Milyon illərdir, Kainatdan Yer üzünə “pıçıldanan”, bir cümlə var, “məhf olub, məhf etməyin bir - birinizi”.

İnsanların isə, bir - birinin arasına, qoyduğu, yaratdığı, sərt olan, şərt tələbləri, zorakılıq davranışlarına, bir sual verən də yoxdur ki, axı olan bu hallarımız, niyədir ki?

20.10.2015

Nağıllarda axtarmayaq...

Yer üzünə, yenib gəlirik, bu yer üzünü, öyrənməyə, bilməyə.

Yer üzündən qayıdırıq, gedirik, öyrənib, bildiklərimizi, bölməyə - böldürməyə.

Bura nağıl, heç ora da, nağıl deyildir.

Buranı nağıllarda, oranı da, nağıllarda, axtarmayaq.

Olan, o aləmlər, mif deyil, nağıl deyil, rəvayət deyil.

Hər iki aləmi, nağıllarla - nağıllarda, axtarmayaq!

Olanları, nağıl qədərində, bilib, oranı da, nağıl kimi bilməyək.

20.10.2015

İstə - deyir, bizlərə...

Yer üzünə yenib gələli, təbiətdən, yer üzündə olan, bütün varlıqlardan, bəhrələnirik!

Onlar isə, biz İnsanlara, “İstəniləcəyəm” - deyir!

Su deyir - “Can verim sənə”.

Hava deyir - “nəfəs verim sənə”.

Gün deyir - “İşıq verim sənə”.

Həyat deyir - “yaşam verim sənə”.

Torpaq deyir, “qida verim sənə”.

Daş deyir, “bina verim sənə”.

Yol deyir, “yollar, sənənlə - sənədir”.

Bir çox varlıqlar da, elə bunlarla yanaşı, “İstənilənəm, istəyəcəksən” - deyir, sənə, mənə, ona, onlara, hər kəsə, hər canlı varlığa!

Bizlər, təbiətdən, həyatdan, bu aləmdən bəhrələmə - bəhtələmə, nə bəxş edirik, onlara, o, varlıqlara?.

Bizlərdən isə, ancaq, etinasızlıq, diqqətsizlik, təşəkkürsüzlük, qalır onlara...

20.10.2015

Romb...

Çox qədimdən Azərbaycan ərazisində, Azərlərə belə bir “Romb”- quruluşu mə'lum idi.

Bu quruluşu bir çox sahələrdə istifadə edirdilər.

Romb quruluşunu istənilən səmtə görə qurmayıb, ancaq Günəşin zenit nöqtəsindən keçmə məqamında, başlanğıc nöqtə Cənubla, uzunluq 11-metr, Şimal istiqamət.

Enləri 5,5 metr olmaqla, cəm toplum yenə də 11-metr (enlər), hesablanırdı. Romb quruluşu “kompası”- da, əvəz edə bilirdi!

Bu quruluş 11×11- quruluşu, qısa qolunun biri dəqiq Şərqi, biri Qərbi, iki uzun xətt quruluşu, Cənubla, Şimal səmti dəqiq bildirirdi!

11×11=121- hesabı, bir çox arxitektura elementlərində “açar”- funksiya kimi kodlaşdırıla bilirdilər!

20.10.2015

Təşəkkür - təşəkkürlər...

Yaratdığına, törətdiyinə, tükəndirmədiyinə, əvəz İstəmədiyinə, əvəzsiz olduğuna, çox-çox təşəkkür.

İstiyə, soyuğa, rənglərə, səslərə, dadlara, bəxş etdiyin rayihələrə, təşəkkür.

Gecəsinə, gündüzünə, kölgəsinə, sərinə, mehinə, küləyinə, təşəkkür.

Var olandan, var olana, var edənə, bol edənə, ardıcılılaşdırana, qədər payı ayırana, bəxş edənə, təşəkkürlər.

Suyuna, havasına, yağışına, qarına, bitkisinə, dənizinə, çayına şəlaləsinə, çesməsinə, bulağına, axar sularına, təşəkkür.

Yaradıb, həyat verdiyinə, Yaradıb, hərəkətlər verdiyinə, Işığına, o, Işığından, Zərrəsinə, onları nizamlayana və onlardan, əvəzlərini, İstəməyəninə, təşəkkür.

Bir, təşəkkür, bir də, təşəkkürlər.

Alisən, Əbədisən - Mütləqsən, təşəkkürlər, yenə də elə, “Sənədir”.

Yer üzündə, o, ilk insanın, səmalara olan, təşəkkürlər xitabından...

21.10.2015

Doqquz, doqquz, doqquz, bir də, Doqquz!

Günəş ətrafında 9- Planet,
 Hərflər 9- Sait,
 Dünyaya bəxş olunan övlad, 9- aya!
 Vurma cədvəli, 9-sütun,
 Ədədlər başlar, 9- ardıcılıq,
 Günəş bərq vurur, Işıqlandırır, 11- dönüşdə, 9- Planetə = olar 99- a.
 Doqquz, doqquz, doqquz bir də, Doqquz!
 Yer kürəsi bölünər xətlərə, bölgülərə 360!
 Doqquz, doqquz, doqquz bir də, Doqquz!

23.10.2015

Dünya...

Dünya nə gəlir, nə də ki, gedir.
 Dünya öz yerində - yerlədir, sabit də, hərəkətdədir.
 Gələn - Gedən də, elə bizlərik.

24.10.2015

Rənglər, səslər, hərəkətlər...

Hər bir insanın, özü ilə Yer üzünə gətirdiyi, özünə məxsus, öz "rəngi", xarici görkəmi, göz yaddaşı, barmaq izi, yer üzündə, ona verilən, adı - vardır!

Hər bir varlığın, özünə məxsus, spesifik olan iyisi, rəngi, əndazə ölçüləri, forması, guruluşu, vardır!

Necə ki, güllərin-çiçəklərin, meyvə - tərəvəzlərin, göy - göyərtinin, öz İyisi, öz rəngi, öz boyu, öz dadı, öz adı, vardır.

Bütün bəşəriyyətin, bütün heyvanat aləminin, bütün insanların özünə məxsus, "görkəmi"- vardır!

İnsanlar, biri-birini, "adları" ilə, səsləri ilə, rəngləri ilə, ayırd edib, biri-birini, belə tanıyırlar!

Güllər - çiçəklər isə, biri-birini rəngləri, iyiləri (rayihə) ilə, ayırd edib "tanıyırlar".

Heyvanat aləmi də, biri-birini, görkəmi ilə, rəngi ilə, "iyisi" ilə, tanıyırlar.

Sularda balıqlar, biri-birini, rəng çalarları ilə, əndazə ölçüləri ilə, tanıyırlar.

Təbiətdə Quşlar, biri-birini, rəngləri ilə, səsləri ilə, tanıyırlar.

Paradoksal sual çıxır ortaya, əgər bütün varlıqlar biri-birini, rəng, səs, iyi ilə ayırd edib, tanıyarkən, insan necə ola bilər ki, Kainatda olan, bütün varlıqlar tərəfindən, tanınmamış olsun?

Kainat tərəfindən, insan da, tanınır!

Davranışları ilə, düşüncələri ilə, ətrafa münasibətləri ilə, adı, ona ayrılmış, işarə “rəngi”, ilə.

Qəribədir, Kainat sistemində olan bütün qalaktikalar, meqaqalaktikalar, planetlər, asteroidlər, meteoritlər, kvarklar, kvazarlar, bütün kvantlar, onlar da, tanıyarlarsa, bir - birilərini.

Onlar da, rəngi, kütləsi, birgə hərəkət sür'ətləri ilə, özünün var olduğunu bəyan edən, səs tezlikləri ilə, onlar da, tanıyarlarsa, bir-birilərini.

Onlar da, bir-biri arasında, ara məsafələrinin, olduğuna görə, hərəkət edərlər.

Onlar da, bir-biri arasında, kütləyə uyğun olaraq, səs tezlikləri ilə, “rabitə”, qururlar.

Onda, bir sual da çıxdı ortaya, əgər ki, bütün varlıqlar, bir - birini tanımaq, biri-biri arasında “rabitə” qurmaq, qabiliyyətləri var ikən, bir-biri arasında, bütün duyğuları, öz aralarında, bölə bildikləri halda, onda Kainat qarşısında, nə “gizlənmə”, bilər ki, nə yaddan çıxsa bilər ki?

Hər bir, yaranmış varlıq, kütlə, cisim, zərrə, bir -biri arasında, yaddaşsız ola bilməz. Budur, Kainat mexanikası, budur Kainat qanunları.

25.10.2105

Amadey Motsart, dahiliyinin qurbanı idi?...

Tarixi mənbələrə görə, dahi klassik musiqi bəstəkarı, Volfqan Amadey Motsartın, məhfinə, ölümünə, çox çalışsan, Antuan Salyeri olub.

Amadey Motsart, klassik musiqisi tarixində, bəstələdiyi əsərlərinə görə, dahi Motsart kimi qaldı.

Antuan Salyeri isə, yenə də, Motsart möhtəşəmliyini, kiçiltməyə çox çalışsa da, onu kiçildə bilməyib.

Özü kiçildi.

Baxmayaraq ki, Antuan Salyerinin özü də, klassik musiqi bəstəkarı olub... Dahilik də, hər kəsə nəsib deyilmiş...

Qeyd:

Amadey Motsart haqda yazıya, səhifə dostluğunda olan, İnna xanım Rasin, komendəki yazısı əlavə edildi

Paxilliq imkan vermedi Salyeriye Motsarti qebl etmeye. Motsartin dahiliyi Sallyerini mehf edirdi ve özude ömrünün son anlarında , psixiatrik bir xestexanada keşise etiraf etdiki o Motsarti zəherleyib. Sebeb ise Salyeri bütün ömrünü musiqiyə həsr etmişdi, həyat sevinclərindən özünü uzaq tutmuşdu . Lakin buna baxmayaraq cix cetinliklə eserləri yazırdı və təqdimatıda bir o qədər uğurlu olmurdu, Motsart şedevr eserlərini ele sadelike,dünya həyatından həzz alaraq yazırdı, o bir yeməxanada adi bir kağız üzərində növbəti operanın bir parçasını yazırdı, bu Salyeri üçün ağlasılmaz bir şey idi, ona görə bu cür dahi belə həyat tərzini sürməməliydi. Motsartsa dahiydi onu anlamaq cetin olardı adi insana. Ve Salyeri bir axşam yeməyində Motsarti zəherləyir və Motsartin həyatını yalnız son qoyulur , onun eserləri isə bəşəriyyət varkən yaşayacaqlar, mənə Salyeri bu faktı unutmuşdu. Ve çox həyifki vaxtında qiymət verilmədi Motsarta, onun dəfninə ailənin pulu yoxuydu və onu ümumi kəsiblər üçün qazılmış quyuda dəfn edirlər. Bütün bunlara baxmayaraq Motsartin eserlərinə sonradan böyük dəyər verildi və hər dəfə onu eserlərini dinliyəndə O bizimlədi.!

İnna xanım, çox böyük tarixi mərhələni şərh etdiniz.

Təşəkkürlər Sizə!

25 10. 2015

Hər biri, dənə - dənə...

Ətrafa, varlıqlara baxırsan, dənə - dənə.

Qum, daş, dənə - dənə.

Ağaclar, yarpaqlar, meyvələr, dənə - dənə.

Təbiətdə quşlar, balıqlar, bitkilər, dənə - dənə.

Buğda, çörək, dənə - dənə.

Suya baxırsan axır, amma Zərrəlidir, o da, dənə - dənə.

Torpaq, binalar, maşınlar, yollar, küçələr,

ünvanlar, dənə - dənə.

Səmələrə baxırsan, ulduzlar, planetlər, dənə - dənə.

Aylar, illər, günlər, hər biri, ayrı - ayrı, dənə - dənə.

İnsanlara baxırsan, müxtəlifdirlər, amma ki, tək - tək, bir - bir, dənə - dənə.

Bəşəriyyət də, İrqlər də, dənə - dənə.

Hər bir hal, hər bir hərəkət, ayrı - ayrı, dənə - dənə.

Yer üzünə yenib gəlirik, dənə - dənə, yer üzündən, qayıdırıq o, əbədiyyətə də, bir - bir, dənə - dənə.

Hər bir hal, hər bir say, hər bir ardıcılıq, hər bir dövr, hər bir təkrar, dənə - dənə.

Niyə də, olmasın axı, Tək-tək, dənə - dənə?

Günəş ətrafında, planetlər də, tək - tək, dənə - dənə.

Günəş ətrafında, canlıları ilə birlikdə olan, tək bir planet, Yer planeti, o, da, o, dənə - dənələrin arasında, elə, bir dənə.

Varlıqlarların, biri-birinə, bənzəri olmaz, oxşarı olar, o, da ki, dənə-dənə.

Eyni sima, eyni görkəm, eyni kütlə, eyni varlıq, eyni cisim, eyni gecə, eyni gündüz, bir - biri ilə, eyni olmaz, amma ki, olar ayrı - ayrı, dənə - dənə.

Çünki, onların da, hər biri, ayrı - ayrı, dənə - dənə, onlara baxdıqda da, onlar da, bir - birindən, fərqlənməz.

Amma ki, yenə də, olar hər biri, ayrı - ayrı, dənə - dənə.

30.10.2015

Həyat, İşıqsız, susuz, olmaz...

Bizi, əhatə edən aləm içərisində, bütün ardıcılıqlar, davamiyyətlər, biri-birini əvəz etmələr, dəyişikliklər, bizim gözümüz qarşısında, baş verir.

Eyni zamanda da, onları, görə bildiyimiz, halların, əhatəsindəyik.

Bir çox hallara, bir çox ardıcılıqlara, bir çox varlıqlara baxırıqsa da, amma nəyin necə olduğunu, niyə belə olduğunu fərqi varmırıq.

Bu, yer həyatının, Yer kürəsinin, susuz, İstisiz, İşıqsız növcud olması da, mümkünsüzdür.

O, halda ki, canlı aləmin İnkişafı, törəməsi və törədiciyi, bu əsas məvhumlardan, asılıdır.

Bu halların, müşahidə olunmasına isə, göz spektrinin, görmə tezliyi, bunlar, bizə bəxş, edir.

Əgər, göz görmə sür'ətini artırmağımız mümkün olsa idi, onda, Yer kürəsində olan, bütün məvhumların su içərisində, su əhatəsində olduğunu, görərdik.

Oda, atəşə, tonqala, ocağa, istiyə, istilik ayrılımlarına baxdıqda, o, isti kütləsi, sanki, rəvan - rəvan, həlim - həlim, hərəkətli axmadadırlar.

O hal, ancaq İşıq şüası əhatəsində, İşıqda, rahatçılıqla görünə biləndir.

Qaranlıq isə, bu fiziki halı, öz qaranlığında, gizlədə biləndir.

Oda, atəşə, alova duqqətlə baxdıqda, o, İstilik miqdarı, göz önündə, sanki dalğavari su kimin, axırlar.

İnsan, canlı, qış mövsümündə, nəfəs aldıqca, nəfəs verdikcə, onun nəfəsindən ancaq, "buxar"- ayrılır!

(yay mövsümündə də, belədir).

Qəribədir, suyun mahiyyətini bilirik, amma niyə su ilə, su əhatəsindəyik, bilmirik!
Susuz, həyatın özünün də, mümkünsüzlüyünü, bilirik.

Amma ki, dayanmayan, tükənmədən su və su mənbəyinin haradan başladığının, haradan İlk başlanğıc halının, olduğunu bilmək istəmirik!

Həyat, susuz, İşıqsız, İstisiz, soyuqsuz, olmaz.

Günəş İşığı sönməz, tükənməz.

Yer kürəsinin, Nüvəsindən başlamış, su ayrılmaları olmasa, yer kürəsində, həyat, olmaz.

Maraqlı isə, budur.

02.11.2015

Yaratdı...

Yaratdı, bir dəfə,

Törətdi, dəfədən - dəfə!

02.11.2015

İşıq, Zərrə, Nüvə...

Bütün halların, bütün ardıcılıqların, bir başlanğıc həddindən başlamışdır.

İşıq yaradıcı, Zərrə törədicidir, Nüvələr nizamlananlardır.

Haradan başladı bu ardıcılıqlar?

O Böyük Partlayışdan başladı, bütün ardıcılıqlar.

O Böyük Partlayış halı Zəruriyyətdən idi, yoxsa məcburiyyətdən?

Böyük İşıq toplumu, toplum birliyi, İşığın bir böyük güclə, anilikdə İşıq qədərinin həddində yayılma zəruriyyəti idi.

Bu başlanğıc anı, nələrle yekunlaşdı, nələrle nəticələndi?

O Böyük Partlayış anı, ölçülərə sığmayan, İstiliklər həddi yaratdı.

O İlk İşığın, partlayışından saysız İşıqların toplumu bir - birindən ayrıldı!

Partlayış gücündən, o ilkin gücü qədərində, Işıq gücünün tezliklərdə yayılma qədərliliyini, sərhədliliyinə sığmaqla, bir nöqtədən, iki yan tərəfə, partlayış yaratması, ilkin Oval tipini, Oval quruluşunu ortaya çıxartdı.

İlkin Işıqdan yaranan saysız Işıq qədərinin soyuma həddinə görə ilkin nüvələr yarandı, soyuma nəticəsində, hər bir, ayrılın Işıq qədəri ilkin nüvə oldu.

Partlayışdan yaranan “ışığı toz qədəri”, (kosmik toz), hər bir o Işıq qədəri ətrafında soyuma anında, kütlə yarada bildi, İlk Planetlər yarandı.

Bir nöqtədən başlanan, bir nöqtədən soyuma həddi, forma kimi Qalaktikalar quruluşunda (spiral), bir yaddaş forması kimi qaldı.

Kainatlar, Yarandı!

Kainatlarda aparıcı Işıq,
törədici Zərrə!

Işıq yaddaşı da, Nüvə kimi, Su kimi, yaddaşladır!

Soyuma həddi, özlüyündə temperatur həddini yaddaşlaşdırdığından, hər bir planet mərkəzində olan “nüvə”- soyuma həddinin təyin olunmuş qədərində, aşağı temperatur daşıyıcısıdır.

Əgər hər bir planet mərkəzində olan nüvə, yüksək temperatur daşıyıcısı olmuş olsa idi, canlı vücudların daşıyıcı temperatur həddləri də, çox yüksək olmalı idi.

Əgər belə olmuş olsa idi, hər bir planetin yüksək temperatur həddinə görə nəm, su miqdarı mümkünsüz olmuş olardı!

03.11.2015

Suallar...

Hər bir hal, bir sual, yaradacaq.

Hər sual, başqa bir sual, yaradacaq.

Suallar, dönüb yenə də, suallar, yaradacaq.

Hər bir sual, yeni bir maraq, yaradacaq.

İlkinlə olan, ilkindən olan, o, halı, o, halları, bilmək istəməsək, müxtəlif, köməkçi mülahizələr, uydurmalar, fərziyyələr, başlayacaq.

Hər bir, başlanğıcın mahiyyət cavabı, onda na'məlum, qalacaq.

03.11.2015

Komet, Asteroid, Meteoritlər mövcudluğu...

Kainat sistemində, bütün hallar, hərəkətlər, bütün ardıcılıqlar nizamdadır və nizam qanununa tabedirlər!

İlkdən, o andan, O Böyük Partlayış anından və Kainat sisteminin özündə də belə, bu dəyişməz və dəyişməyi mümkün olmayan bir qanuna uyğunluq halı, höküm sürməkdədir!

Bə'zi mülahizələrə görə, Kainatda boşluqlar, vakkumlar, xaoslar əhatəsindədir, belə deyilir.

Bu mülahizələr köklü olaraq yanlışdır.

Kainat sistemində, heç bir “xaos - özbaşınalıqlar, qarışıqlıqlar”, mövcud deyildir. Və olması da, mümkün deyildir!

Kainat sistemində, Qalaktika və Meqaqalaktikalar arasında Komet və Asteroidlərin hərəkət trayektoriyaları mövcuddur.

Komet və Asteroidlərin mövcudiyyətinin və var olmasının bir səbəb daşıyıcılıqları da, olmalıdır.

Məsələ burasındadır ki, o, Böyük Partlayış anında, ortaya çıxmış çox yüksək İstilik mənbəyi, sonrakı hallarda, ana yaddaş halı “istiliklə, atəşlə”, təcəssüm olunmanın əvvəlini, təməlini qoydu.

Yoxdur elə bir varlıq, elə bir cisim, elə bir kütlə, elə bir canlı varlıq ki, onlar Işıq və İstilik daşıyıcıları olmasınlar.

Buzun, qarın, soyuğun özündə də, işıq, istilik daşıyıcılığı var.

Budur, ilkin olan, təməl hal və təməl yaddaş daşıyıcılığı.

O, Partlayış anında, o, İlkin Işıqdan, saysız Işıq payı, “kürə”- ayrıldı.

İkinci mərhələdə, Işıq İstilik həddinin Nizamlama halı, o “ışıq istinin”, soyuma halını yaratdı.

Soyuma halı (prosesi), ilkin nəm, (nisbi nəm), “Işıq tozunun”, (sonrakı hallarda Kosmik toz), Işıq varlığı əhatəsində, (ilkin nüvə), kütləni (planetləri), nəm daşıyıcılığı yaddaşı ilə, soyudaraq hər bir planetin ayrı-ayrılıqda, lay, qat, süxurlarını yarada bildi.

O soyuma halı (prosesi), arasında, bir çox (soyumadan), alınan kütlələr, (müxtəlif həcmli), “artıq qalıq kimi” - ortaya çıxdı.

Bu bərk, çox sərt kütlələr, planet olmayıb, Qalaktikalar arasında, zəncir kimi, bir düzümdə oldular.

Onların mənşəyi və özü də, İşıq - toz, qalığı kimi, kütlə Zərrə toplumu daşıyıcısı kimi, bir düzümə düzüldülər.

(Sonrakı ərəfələrdə, kütləsinə görə, Asteroid və Kometlər adı daşıdılar).

Bizim Günəş sistemində, bu Qalaktikada “ağ Kəhkəşan”, “saman yolu”, mövcuddur.

Bu Ağ kəhkəşan, gecələr çox rahat müşahidə olunur.

Həmin Ağ kəhkəşan, Kainatın o ilkin yaranış halının yaddaş daşıyıcısıdır.

O, Ağ kəhkəşan Nisbi nəmlə, İşıq tozunun bir birlik, ehtiyat, daşıyıcısıdırlar.

Ağ kəhkəşan kütlə olmadığından, dumanvari olduğundan, onun arasından maniyəsiz keçub - getmək mümkündür!

Komet və Asteroidlər zaman - zaman “asteroid yağışı” - adı ilə, səmada müşahidə olynur.

O Komet və Asteroidlərin, meteoritlərin, bir “qalıq kimi”, Qalaktikalarda mövcud olmasına bir səbəblər var?

Sözsüz ki, vardırlar.

Onlar, Qalaktikalar arasında, “Zərrə törədici ehtiyatların”, daşıyıcılarıdırlar. Belə ki, Qalaktikalar arasında onların hərəkət dinamikası və trayektoriyaları mövcuddur.

Özbaşına və necə deyirlər, istədikləri vaxt, istədikləri səmtə tərəf, hərəkət etmirlər. Onlar, qanunauyğunluğa tabedirlər!

Hansı Qalaktikanın, hansı sahəsində Zərrələr nisbəti tamamı ilə, sərf olunub azalmasın deyə, onlar sürətlə hərəkət trayektoriyasında, işıq -zərrə funksiyası daşımaqla, hərəkətdə ikən, ancaq Ağ İşıq zolağı yaradaraq, Zərrələr toplumunu zənginləşdirə bilirlər!

Tarixdən mə'lumdur ki, keçən əsrin əvvəlində, Tunqus meteoriti, yer səthinə düşübdür.

Bu əsrin əvvəlində isə, Çelyabinsk meteoriti yer səthinə düşübdür.

Maraqlı cəhət ondadır ki, Yer Planetinin atmosferinə daxil olarkən, Yer planeti sür'ətinə və Günəş ətrafında hərəkətinə uyğun olaraq, onlar iti bucaq altında yer səthinə düşürlər.

Qəribədir ki, “sərbəst düşmə” halı ilə deyil, Şaquli vəziyyətdə deyil, “düz xətti, bərabər sür'ətli hərəkətlə”- deyil, çox İti bucaq altında yer səthinə çata bilirlər.

Əgər yuxarıda deyilən hallara uyğyn Yer sərhinə toxunsa, daha da, böyük faciə və fəlakətlərlə yekunlaşa bilər!

04.11.2015

Qəribədir, nəyə baxırsan, Yumru...

Ətrafa, bütün Varlıqlara baxırsan, ilki Yumru, özü Yumru!

Kainata baxırsan, Planetlər Yumru!

Qalaktikalar, Yumru!

Planetlər hərəkət edər, biri-biri işərisində, Yumru!

Meyvə yumru, ağac yumru, gövdə yumru, budaq yumru (en kəsiyi)!

Ağacdən taxta alınır, taxta Düzbucaqlı, oduncağı Yumru!

Boru, yumru!

Su damcısı, yumru!

Qar dənəsi, mərkəzi yumru!

Xiyar, badımcən, gövdəsi yumru!

Dağ yumru, Kol yumru, Yol yumru, Qanad yumru!

Dairə yumru, Dipol yumru, Tonqal yumru, Od yumru!

Odun yumru, Tüstü yumru, tüstü Yoly yumru, tüstü yayılar Ətrafa, yumru!

Külək yumru, Qasırğa yumru, Tufan yumru!

Təkər yumru, Sima-sifət yumru, özü yumru!

Qazan yumru, Tava yumru, Çaydan yumru, Çölmək yumru!

Bulaq yumru, Çəsmə yumru, Çay yumru!

Balıq yumru, Qarmaq yumru, Torla, Balıq çıxarılar sudan, o da, Balıq da, Torda, yumru!

Romb, Düzbucaq, Üçbucaq, Kvadrat ortası, Mərkəzi yumru!

Baş yumru, Göz yumru, limfa Vəzləri, yumru!

Hər hansı varlığa baxsaq da, ilki yumru, Özü yumru, Görkəmi, Yumru!

05.11.2015

İnsan, Görkəmi

“Qəribədir”-dedikdə, bu o deməkdir ki, birlikdə düşünək!

Hər bir halın özünə məxsus cavabları var!

Yoxdur elə bir sual ki, onun mütləq olan, cavabı olmasın!

İlkdən Yarandı belə, bütün quruluş, konstruksiya, forma, hərəkətlər, dayanmayan hərəkətdə olub, qayıtsın əvvəlinə, ilkinə!

“Yumru”-dur, İlkdən oldu belə, çünki qayıtsın, ilkinə, özünə, əvvəlinə!

Baxırsan, ətrafa, bütün varlıqlara!

Bütün varlıqların az qala təkrarı, əvəzi vardır!

Quşların, balıq təsnifatının, heyvanat aləminin, bitkilərin, yaşıllıqların, dağın, dərənin, düzəngahın, dəniz-okeanların, çayların-göllərin, bulaqların, rənglərin, səslərin, ahənglərin və s. bənzəri, təkrarı, müqayisəsi, qarşılaşdırması vardır!

Amma ki, bir “İnsanın”- əvəz edilə biləcək, görkəmi, forma və konstruksiyası yoxdur!

İnsan, kişi-qadın, bir görkəmdə, bir formadadır!

Bir insan forması dəyişməzdir!

Baxırsan, büşünürsən, bu olan insan forma və konstruksiyasını təsəvvürdə dəyişmək istəyirsən!

Əgər insanın, anatomik-fizioloji quruluş və formasını dəyişmək (təsəvvürdə), olarsa əgər, bu insan nə görkəmdə ola bilər?

Axı niyə bu görkəmdə, bu formada?

Bu mütləq olan insanı, təsəvvürdə heç bir forma, konstruksiyaya sığışdırmaq olmur! Yenə düşünürsən, insan əgər belə bir formada olmayıb, ona başqa bir forma vermək mümkündür?

Yox, heç cürə təsəvvürə sığmır!

Əgər insan yaranıbsa belə, heyvanat, butki aləmisə elə, deməli bu quruluş, bu formada böyük bir məniq var!

Dəyişdirmək olmur, mütləq olan, insanın, forma və bənzərini, görkəmini!

Tapmaq olmur, görün ki, başqa bir forma vermək olur?

Əlləri, ayaqları, gözləri, yerişi, gövdəsi, anatomik quruluşu dəyişmək mümkün olur?

05.11.2015

Var olmuşuq...

Ona görə də, “Var olandan”, var olmuşuq!.

“Yox Olandan” - necə var olmaq olardı?

05.11.2015

“Göz gördü, könül sevdi”...

Xalq arasında, insanlar arasında belə bir söz, kəlmə işlədilir ki, “göz gördü, könül sevdi”.

Göz görə bilər, bu hal, mümkündür.

Göz, boy görə bilər, əndazə görə bilər, gözəllik görə bilər, yaraşlıq görə bilər, özü ilə, özünə uyğunluq görə bilər və s.

Görəsən bu, “könül” - deyilən, nədur ki, o, ancaq, sevgi üçün, sevgidə təlatümə düşür?

O, könül nədir ki, “göz”- ona, ondan kənar aləmi göstərir, o da, o könül də, ancaq sevgidə təlatümə, düşür?

Göz, bir anatomik - bioloji, üzv kimi, bir çox gördüklərini əks elətdirə bilirsə, deyilən həmin o, “könül” - niyə başqa hala, başqa görüntüyə, hər hala, aludə olmur?

O, “könül”, deyilən nədir ki, o, ancaq sevgiyə, aludə olur?

Bu gün sevir, sonra da, o sevgidən üz də, döndərə bilir.

Könül, elə bir aləmdir ki, əgər sevdisə, o sevdiyi sevdanı, heç vaxt unutmur.

Deməli, deyilən o könül, elə budur, sevdiyi yaddaş olur, sevdiyi yadda qalır.

05.11.2015

Hər an hərəkətdə...

Nə dayanıbdır, sakitlikdə, sükutda, sükunətdə, yerində?

Hər nəyə baxıramsa, o, da, hərəkətdə.

Zərrə, cisim, kütlə, bütün varlıqlar, hərəkətdə.

Hərəkətlərə uyğunlaşmışıq, çünki hər birimiz də, hərəkətdə.

Fikrim, düşüncəm, istəklərim, gördüklərim, hərəkətlə.

Hərəkətsiz nə var ki, mən də, durum gözləyim o, hərəkətsizlikdə?

Dayanmışam, gözləyə bilmirəm hərəkətsizliklərlə, çünki hər nə varsa, o, da hərəkətdə.

Nə dayanıbdır ki, yerində?

Dağ hərəkətdə, bulud hərəkətdə, gecə hərəkətdə, gündüz hərəkətdə, su hərəkətdə, daş hərəkətdə, qum hərəkətdə, hava da, hərəkətdə.

Nə dayanıbdır ki, hərəkətsizliklə, öz yerində

Dayandığı yerin özü də, hərəkətdə.

Olan binalar, tikililər, sərdabələr də, onlar da, hərəkətdə.

Yer kürəsi hərəkətdədir ki, elə binalar da, hərəkətdə!

Həyat - hərəkətlə, hərəkətin özündə və əhatəsində olan, həyatdır!

06.11.2015

Havada, suda, torpaqda şirin yox, bəs hardan gəlir, bu şirin?

Biz İnsanlar, ancaq Yer səthinə, Yer relyeflərinə baxıb, onlarla da, qane olub, onunla da, kifayətlənmək istəyirik.

Başımızı, səmalara qaldırıb, planetləri, ulduzları seyr edib, onlarla da, kifayətlənmək istəyirik.

“Kifayətlənə - kifayətlənə”- müxtəlif mülahizələr, yürüdürük.

Deyirik ki, bu hal, çox normaldır, elə - belə də, olmalıdır.

Amma, bizim görüb, bildiklərimiz, bunlarla yekunlaşa, bilirmi?

Yer səthi ilə, səmaları, planetləri və onlarla, özümüz arasında, nələri isə, anlamağa çalışırıq.

Həyat, budur deyərək, onlarla da, kifayətlənirik.

Həyat, ancaq Yer səthi və səmalardır mı?

Qətiyyən yox!

Bu müşahidələr, maraqlı və düşündürücüdür.

Niyə biz insanlar, ancaq Yer səthi və bizi əhatə edən təbiətlə, kifayətlənməli oluruq?

Yer kürəsi, bir səthdən, ibarət deyil axı.

Yer kürəsinin çox sahəsi, su ilə örtülüdür axı.

Su ilə, su dərinliklərində nə baş verdiyindən xəbərdarıq mı?

Bir o qədər də, yox.

Dəniz - Okeanları, ancaq balıq məhsulları ilə, tanıyıırıq.

Dəniz - Okeanlar, ancaq balıq və balıq məhsullarından, balıq təsnifatlarından mı ibarətdir?

Köklü olaraq, Dəniz -Okeanları, lazımı qədərində, öyrənib, tədqiq etmişik mi?

Deyək ki, o sahə də, bir o qədər də, tədqiq olunmayaraq, qalmaqdadır.

Yer kürəsi üçün, Dəniz - Okeanlar, əsas amillərdən biridir.

O, dərinliklərin özü də, böyük bir aləmdir!

Yer səthində, necə ki, dağlar, dərələr, çökəkliklər, dərinliklər, mağaralar varsa, sular dərinliyində də, eyni aləm var.

Biz ancaq, anfibiya olan: Kit, Köpək balığı, Delfinləri görməklə, kifayətlənməyə çalışırıq.

Amma ki, Okeanlardakı dərinliklərdən xəbərsizik.

Okean dərinliklərinə, ancaq su altı Gəmi və Batiskafların, köməyi ilə, yenə bilirik.

O da ki, müəyyən dərinliyə qədər.

Çünki su sıxlığı, su altı Gəmi və Batiskafların daha da, dərinliyə yenməsinə, su təzyiqi, imkan vermir.

Həmin, su altı Qayıq və Batiskaflar su təzyiqindən, “boş konserv qutusu kimi”, əzilə, bilirlər.

Amma, yenə də, bunlara baxmayaraq, dərin sularda, bir aləm var, bitki örtüyü, canlı aləm, var.

Həmin dərinliklərdə, dəniz Kələmi, dəniz Yosunu və müxtəlif bitki örtüyü var və o, dərin sularda, Balıqlar var.

Yer səthində bitən bitkiləri, uzun müddət, suda saxladıqda, onlar xarab, zay, olurlar.

Dəniz - Okeanlardan çıxarılan bitki və balıqlar, təmiz havada qaldıqda, onlar da, xarab, zay, olurlar.

Nə baş verir, niyə xarab olurlar?

İnsanlar, su dərinliklərinə yenə bilmirlər, su dərinliklərində olanlar isə, Yer səthində, ola bilmirlər.

Deməli, iki aləm var!

Hər iki Aləm də, canlıların, aləmidir!

Dəniz - Okeanların suyu şorandır, torpaq isə, acıdır.

Şoranla, acı arasında olan, bitki aləmi isə, “şirindir”.

Şirin dediyimiz, daddır, o neytraldır!

Şirin bildiyimiz də, nə acı daşıyıcısıdır, nə də ki, şoran daşıyıcısıdır.

O, nə şoranlıq, nə də ki, duz, daşıyıcısıdır.

Yer səthində olan bitkilər, şirindir.

Dəniz-Okeanlarda da, Su dərinliklərində, bitən, böyüyən, bitkilər də, canlı varlıqlar olan, balıqlar da, “şirin”, daşıyıcısıdırlar.

Hardan gəldi bu şirin, kim etdi bunları, şirin?

Mühitin özü, dövrün özü etmədi onları, şirin, bəs onda, hardan gəldi bu, şirin?

Düzlu sudan şıxan, balıq da, şirin.

Torpaqda bitən bitkinin də, onun da, sonu, şirin.

Havada, yoxdur şirin.

Suda, yoxdur şirin.

Torpaqda, yoxdur şirin.

Yağış sularında, yoxdur şirin.

Qarda, buzda, yoxdur şirin..

Duzda, yoxdur şirin.

Ana, Südü də, şirin.

Qəribədir, bəs hardan gəlir, ortada dayanan, bu şirin?

Bütün, o, dadları, şoranları, acıları, neytrallaşdırıb, onları sonda şirinləşdirən, o, şirin, hardan gəldi, bu, “şirin?”.

Həyat, şirin!

Ömür, şirin!

Münasibətlər, şirin!

Sevgilər, məhəbbətlər, şirin - şirin!

Arada, dayanıbdır axı, bu şirin!

Göz, nə?

Ürək, nə?

Könül, nə?

Qəlb, nə?

Bunları biri-birinə bağlayan isə, o, şirindir.

O, şirin, nə şirin?

O, “şirin”, arada dayanan, onları, bir - birinə bağlayan, bir İstək, bir məhəbbət, bütün istəkləri, şirinlə istiliyə çevirib, (şirin, istəklərə çevrilmə, məqamıdır), onlarla, bir - birlikdə, olandır.

06.11.2015

Gecə - gündüz...

Yer üzü bölünübdür ikiyə, bir yarımkürə yatarkən, bir yarımkürə, oyanır.

İnsana baxırsan, yatmağa hazırlaşır, uzanır yerinə - yatağına, bir azdan yuxlayır.

İnsan, canlı öz vücudunda, nəyi isə bağlayıb, nəyi isə açır ki, yuxlasın?

Yox, nə açır, nə bağlayır, nə də ki, özünün bədən fəaliyyətini, dayandırır.

Amma ki mütləq, yatır, yuxlayır.

İnsan, səkkiz saat, (norma), yatır, yuxlayır. 16 - saat oyaqdır!

Yə'ni ki, bir sutka, 24 - saatının, 8 - z, saatını yatır, 16 - 1 saatını, öz işlərinə sərf edir.

Gün Qüruba çatanda, gecə yarı, mürgüləməyə başlayır.

Gündüzün fəaliyyətdən sonra, gecə yarıdan, başlamış, yatmağa hazırlaşır.

Yer kürəsinin bir yarımkürəsi, yatarkən, o biri yarımkürə, Günəş işığı ilə oyanır.

Niyə, bir yarımkürə, yuxlayır, o biri yarımkürə. oyanır?

Kim bunları, bir yarımkürədə yatızdırır, o biri yarımkürədə oyadır, beləliklə də, yuxulur, yatmaq müddətləri nizamlanır?

Əgər, nizamlanırsa, niyə belə nizamlanır?

Gün ərzində, bir yarımkürəni Günəş işığı, işıqlandırır, canlılar oyanır.

Gün ərzində, İşıq öz şüasını, sərfini, gecə qaranlığı ilə, nizamlayır.

06.11.2015

Evlər inşa edərdilər...

Çox Qədim dövrdən, insanlar, İşıq - Günəş şərtlərini qoruya, bilirdilər.

Ev inşa etməyə görə, yer seçərdilər, necə?

Qoyun, Keçi davranışlarından tapardılar, ev üçün İnşa ediləcək yeri.

Adətən, ancaq yay mövsümündə, yer seçərdilər, ev inşaasına.

Ev İnşası üçün, nəzərdə tutulan, sahə seçilərdi, ayrılardı.

Günün - günortasında, Günəş Zenit nöqtəsinə çatanda, bir neçə qoyunu, toplayardılar bir yerə, buraxardılar öz başına.

Kənardan dayanıb baxardılar, onlara.

Ümumiyyətcə, qoyun başı, həmişə “ağrılı”, olduğundan, günün - günortasında, bir yerə toplanıb, kom halında, bir yerdə dayanıb, başlarını salarlar aşağıya, o yerdən, çəkilmək istəməzlər kənara.

Tapdıqları, seçdikləri o yer, İşıq toplumunun, bərabərləşdirmə, nöqtəsi olduğundan, baş ağrılarını, o, “nöqtədə”, azaltmağa çalışırlar.

Çünki, qoyun - quzu, həmişə örüş, otlaq sahəsində, günün - günortasında, “ağrısız, ağrı verməyən” - sahəni axtarıb tapırlar, kom halında, başlarını aşağıya əyib, o, nöqtəyə, yığışarlar ki, o, sahədə baş ağrıları, sakitləşsin.

O, qoyunlar, günortanın istisində, harada kom halında yığışardıqlarsa, o, həmin sahədə də, ev inşaası üçün həmin sahəni işarə edib, o, evin ilkini, himini qazardılar.

Mə'na, o olardı ki, o seçilmiş sahədə, inşa ediləcək o, ev, həmişə, ağrısız - acısız olacaq, rahatlıqlar olacaq, xəstəliklər, uzaq olacaq.

Ev inşaasının başlanğıcında, elə bir usta möhrəçi, çağırardılar ki, onun özü, xoş niyyətli, xoş düşüncəli olsun ki, tikiləcək o evdə, həmişə xoş davranış, ailə üzləri arasında, bir - biri ilə, mehriban, davransınlar.

Günün - Günortasında, Keçilər, İnşa ediləcək ev sahəsinin ərazisinə buraxıldılar, (sonralar, həyət sahəsi), o, Keçilər, harada şən, rahat, bir yerdə dayanmayıb, hərəkətlənirdilərsə, o sahəni əkin, bostan - tərəvəz, bağ - baxça üçün nəzərdə tutardılar.

Mə'na o idi ki, torpağın o sahəsi, daha rahat, işığın oynaq, ardıcılıqların qurula biləcək, sahə kimi, bilərdilər.

O sahəni, köməkçi sahə kimi, nəzərə alardılar.

Bu münvalla, inşa edilən evlərdə, həyətlərdə, ailələrdə, əkib - becərdiyinin bir rahatlıqları, davranışları əsas bilirdilər.

Əhali artdıqca, evlərin, yaşayış sahələrinin artımı da, artır çoxalırdı.

Yaşayış sahələri artdıqca, yollar əsas bir göstəriciyə çevrilirdi.

Belə ki, yolun - yolların da, öz əsas mə'naları vardı.

Əsas, aparıcı, başlanğıc, baş yol, xüsusi şərtlə, salınırdı, düzəldilirdi.

Baş yol da, Işıq yolu kimi, qəbul edilirdi!

Baş yolun, başlanğıc istiqaməti, Şərq səmti, göstərməklə, Qərb səmtə tərəf, bir xətt kimi uzanırdı.

Şərq səmti, Günəşin çıxma səmtini, Qərb səmt, Günəşin qürubunu, bildirirdi.

Bütün köməkçi yollar, küçələr həmin baş yola, "Işıq" - yoluna birləşirdi.

Çox - çox sonralar, şəhər salmada ilkin olan şərtlərə əsasən, baş meydan, həmin o baş meydana, bütün köməkçi yollar, küçələr, birləşirdi.

Həmin, baş meydan, ya Oval (ellips), və ya dairəvi (Günəş simvolu), tipli salınırdı. Baş meydanın mərkəzində, daşdan sütun inşa etməklə, (Obelisk), və Sütun mərkəz, onun kənarında isə, dairəvi sahə saxlamaqla, günün müddətini, indiki anlayışla desək, "günün saatını", tə'yin etmək üçün, salınardı.

O, baş meydanı isə, dəqiq dörd yerə bölməklə, dörd əsas aparıcı yolları da, baş meydana birləşdirməklə, dörd cəhəti: Şərq, Qərb, Cənub, Şimalı bildirirdilər.

Məhəlli, məhəllə, səmt, tərəfi aydınlaşdırırdı.

Baş meydan, baş yol, bir-birliyə yığışma funksiyası da, daşıyırdı.

Işıq şərtləri pozulmasın deyə, Işıq şərtlərini, qoruyurdular.

O, şəhər və o, insanlar, şad, mehriban bir, ömür sürürdülər.

Çox Qədim olan ərazimiz, Ur ərazisi kimi adlanırdı!

İlkdən Ur ərazisində, Uurlar Ərazisində, ev, yaşayış sahəsi, rahatçılıq, mehribançılıq şərtlərini əsas bilərək, İnşa edirdilər.

Çox - çox qədim, ad daşıyıcılığında, “Ur” adlığı - Işıq - Şüa, Işıqlı olanlar kimi, tanınırdı!

Sonrakı arixi mərhələlərdə, Işıq - Zər, Işığın - Zərli parlaqlı, olduğu kimi, (A, - İlk), onlar, Zərlər kimi, Işıqlılar kimi, adlandırılıblar.

Ərazimiz, Azərbaycan olan və əhalisi ilkdən, oturaq həyat sürən, Azərlərin ərazisi, yenə də, Işıq, Işıqlılar kimi, xarakterizə olunubdur və tarixləşibdir!

08.11.2015

Sənsən Böyük Mənbə, Səndədir O, Böyük Mənbə...

Əgər, Gördüyün, Bildiyin, Oxuduğun, Toxunduğun, Hiss etdiyin, Daddığın, Eşitdiyin (Səs), Gecən, Gündüzün, Işıq, Üfüq, Səma, Ulduzlar, bir Həqiqətlərdirsə, Bu Həqiqətlər arasında, daha hansı Həqiqətləri, Axtarırsan, ey İnsan?

Onlardan da, Başqa ola Biləcək, Başqa Həqiqətlər də, Vardırmı, Ola Bilərdimi, ey İnsan?

İstəsək də, İstəməsək də, Qəbul etsək də, Etməsək də, Onlar, Yad olmayacaqlar, Dəyişilib, Başqa da, Olmayacaqlar!

Çünki, Onların hər Biri, ayrı-ayrılıqda, bir Mənbədir!

O, “Mənbələr”, arasında isə, nə qədər, İstinad ediləcək, Mənbələr Vardır!

Qəribədir, son bu illər ərzində, bir söz, çox Populyar, çox Aktual olubdur!

Hər hansı bir, Yazı-Mətninin qarşısında, bir sual qoyulur, “Mənbə hardandır?”.

Yazı - Mətn, daha Mənbədir!

Çünki, yuxarıda sadalanan, Mənbələr arasından, bunlar da, bir Mənbədir!

Mənbə isə, Gördüklərimiz Arasında, Bilmək İstədiklərimiz, Arasındandır!

Qəribə bir sual da, Populyardır!

Sual isə, belədir, “Hansı Ədəbiyyatdan, istifadə edilibdir?”.

Onda sual, daha da, Qəribələşir!

Yə'ni, Sətir arxasında, Söz arxasında, Pərdə arxasında, bir fikir Gizlənib ki, “hansı müəllifin fikirlərindən, bəhrələnmişən?”.

Onları daha, istifadə olunmuş, Ədəbiyyat sayı, Müəllif Adlıqları, Maraqlandırır!

Bir az da, yumşaq desək, daha Yazı - mətnin Mahiyyətini yox, daha çox, hansı müəllifin fikirləri, nə qədər, Mətnlərdə, Kitablarda, yer Tutubsa daha, O,

Maraqlandırır!

Bunlara isə, bir söz, “Mənbə”, Deyirlər, Mənbə tələb, Edirlər!

Maraqlı bir sual çıxır ortaya!

İnsanın Özü, Vücudu, Temperatur daşıyıcılığı, Hərəkət Dinamikası, Baxışı, Nəfəsi, Temperatur hədləri, Böyük bir Mənbədir, Özündən isə, Xəbərsizdir!

Bu halda isə, qəribədir ki, Özündə-öz Mənbəsini, Axtarmır!

İnsan, Canlı, Kütlə, Cisim, Varlıq, bütün Temperatur hədləri arasında və Ardıcılığındadırlar!

Bəs bu, Temperatur hədləri, haradan alınır?

İnsan, Temperatur həddini, hardan Alır?

Niyə Temperatur hədləri arasında, olmalıdır?

Temperatur hədlərini Vücutda, Nizamlayan nədir?

Temperatur həddi, Qida, Maddələr Mübadiləsi, nəticəsindədir?

İnsan, Canlı, uzun müddət Ekstrimal vəziyyətlərdə və istədiyi vaxtda, özünü Sudan, Qidadan bir müddət, Uzaq edir, Məhdud edir!

Bu zaman, Onun Bədən, Vücut Temperatur həddi dəyişmir, Sabit qalır, yə'ni ki, 36, - 36,5°C, Bədən Temperatur həddi Dəyişmir!

Deməli bu halda, Sabit Temperatur həddini Nizamlayan, Maddələr Mübadiləsi, Qida Çeşidləri, deyilmiş!

Bəs onda nə imiş?

İnsan, Canlı, bir Müddət, Ac, Susuz qala bilər!

Amma ki, İnsanın, Sabit Temperatur həddi Olmasa, onun Var olması da, Müşkül bir məsələdir!

Ən böyük, Bilməli, Maraqlı “Mənbə”, Budur!

Mənbə isə, Uzaqda deyil, sənin Özündədir!

Onda, bu nə, “Mənbədir”, deyib də, bu halın, baş vermə səbəbini, Axtarmırıq, heç biri-birimizdən, Soruşmuruq da!

Çünki, Mənbə bizim, Özümüzdədir!

İnsan Vücudunda, Canında, Temperatur həddini, Maddələr Mübadiləsi, Qida ilə, Qidalanmağımız, kömək edir!

Amma ki, Onların da, hər biri, ayrı-ayrılıqda, müxtəlif-müxtəlif, avtonom olan, Temperatur Daşıyıcılarıdır! (yə'ni ki, Kartof soyuqluq, Soyuq daşıyıcısıdır, Çörək İstilik daşıyıcısıdır, Dənli bitkilər də, İsti daşıyıcısı, Su - Soyuq daşıyıcısıdır və s.), əgər ki, Qidalar müxtəlif, Temperatur daşıyıcılarıdırsa, biz eyni vaxtda, qida

çəşidlərində, həmin, eyni olmayan, temperatur daşıyıcılarından, bəhrələnsək də, Öz Sabit olan, $36,5^{\circ}\text{C}$ - müxtəlif Qidalar, Bədən temperatur həddini, dəyişib, onu özünə tabe edib, tez-tez Dəyişən, Temperatur hədlərini yarada bilmirlər!

Bəs onda, bunlara, Sabit temperatur həddimizi nizamlayan, hansı mexanika içərisindəyik ki, Bu Temperatur həddi, dəyişmir?

Mənbə isə, bizim Özümüz, Bizim Özümüzlədir!

O qədər Sadə Qurulubdur ki, bu Quruluş, Təəcüblənməkdən Başqa, başqa bir, Təəccüb də, Qalmır!

Baxaq hələlik, tək bir İnsana!

İnsan, Nəfəs aldıqca, Temperatur həddini Artırır, (bütün Fəsilərdə), Nəfəsi özündən Xaric Etdikcə, Vücut Temperaturunu, Nizamlayır, "Soyudur!".

Nəfəs, çox Vacib bir, Amil imiş!

İsti Qida ilə, Qidalananda, deyək ki, İsti Çay, İsti Kofe, İsti qaynadılmış Süd, (temperatur həddi, $60-70^{\circ}\text{C}$ olur), Vücut temperaturu isə, bundan Artmır!

İsti Duru Yeməklə Qidalananda, (o, da $60-70^{\circ}\text{C}$, ola bilir), yenə də, temperatur həddi, Dəyişmir!

İnsan Yay Mövsümündə, Soyuq, Çox Soyuq Su içir, donmuş Buz da, yeyir, bundan Mə'də, heç Təlatümə də, düşmür!

Temperatur həddimiz isə, $50-60^{\circ}\text{C}$, həddinə Qalxmır, yaxud da, o, Soyuq Sudan, Temperatur həddimiz, Mənfi $1-2^{\circ}\text{C}$, də Yenmir!

Yayın İstisində, Qışın Soyuğunda, Şimal, yaxud da, Cənub Qütbündə, İnsan, öz Sabit Temperatur həddini, Dəyişmir!

Bu, Sabit Temperatur həddini, Qoruyan nədir?

Bədənin, Sabit Temperaturunu, Sabitləşdirən Nəfəsimizdirsə, bəs onda, Qidalandığımız, Qida Temperatur hədlərini, Nizamlayan Nədir?

İsti və yaxud da, Soyuq Qidalarla, Qidalanarkən, Mə'də üçün o, Temperatur Həddini, Nizamlayan, Diafraqmamızdır!

(Diafraqma - o, Ürək, Ciyarlar və Mə'də - Bağırsaq arasında Dayanan, Onları biri-birindən, ayıran, Anatomik bir, Üzvdür).

Diafraqma, O, Qidaların müxtəlif Temperatur hədlərini, qida Mə'dəyə daxil Olarkən, Anılıkdə $8-10^{\circ}\text{C}$, Nizamlayır, bu sadə Səbəbdən, İnsan mə'dəsi, Təlatümə Düşmür!

İnsan, Kədərlənərkən, yaxud da, yorğunlaşmağa başlayanda, Diafraqma Yuxarıya, Ürək, Ciyar tərəfə, Sıxılır!

İnsan o, halda, tez-tez, Nəfəs alır, nəfəsi Özündən, Xaric etməyə, Çalışır!

İnsan, Şən olanda, Sevinəndə, Diafraqma, Sabit qalır, o, da, sanki “Sevinir”, İnsan, Rəvan, Sakit Nəfəs alır!

Gör ki, nə Sadəliklə imiş, bu Anatomik, Bioloji, Quruluş!

Bir Nəfəslə, bu Canlının, Temperatur həddi, Nizamlanırmış!

İdmançılar, adətən Boksçular, Güləşçilər və başqaları, Məşq və Yarışlar vaxtı, Rinqdə və ya Totamidə, Stadionlarda, tez bir zamanda Tərləyirlər və Yorgunlaşmağa, başlayırlar!

Çünki, tez-tez Nəfəs Alaraq, (o, halda, tez-tez, içəriyə çəkilən hava miqdarından, daxili Temperatur həddi, artır!

Nəfəsi, Daxildə Yubatdıqda isə, Qanın Öz Temperatur Həddi Artmasın deyə, nəfəsi özümüzdən, Xaric edirik), Temperatur Həddini, Nizamlayırıq!

Raund aralarında isə, o, İdmançıları, məşqçi Soyuq Suyu Çiləməklə, Buz parçaları ilə, bədən Temperaturunu, Nizamlamağa, çalışırlar!

Baxın ki, Temperatur hədlərini, bütün Canlılar üçün, Nizamlayan Nəfəsdür!

Qida ilə, Qidalananda isə, Daxili Temperatur həddini, Nizamlayan, Diafraqmadır!

Bu, Nizamlama Halları olmasa idi əgər, (Bir Nəfəs, Bir Diafraqma, Bir də, Qan), İnsanın, bu Dünyaya Gələndən, Son Anınacan, Bir Temperatur hədləri arasında, Bir Mə'də, bir də, Qan, bizə necə yoldaşlıq edərdilər, biz Canlı olaraq, necə Var Olardıq?

Bədənimiz ya həddindən artıq İstinər, ya da, həddindən artıq Soyuyar, Mə'dələr isə, Qida Temperaturlarından, ya Təlatümə düşər, yaxud da, Soyuq Qidalardan, Soyuqlayıb, dayanardılar!

Bu da, Mənbə, Səndədir Mənbə, Sənsən Mənbə!

Haradan Axtaraq, başqa bir Mənbə?

Kainatın Özü də, bir Mənbə!

Bilib, Bildiklərimiz, Tədqiqatlarımız, Araşdırmalarımız, Maraqlandıqlarımızdır, budur, Mənbə!

09.11.2015

Bütün varlıqlar, Işığa, İstiyə, möhtacdırlar...

Yer kürəsi də, Işığa, İstiyə, Günəşə möhtacdır.

Yer kürəsinin Peyki olan, Ay da, Günəş işığına, möhtacdır.

Ondan, Günəşdən, heç kənarda da, uzaqda da, qala bilmir.

Ay, Yer planetinin, bir Peyki olaraq, onlar birlikdə, Günəş ətrafında, birgə, həmahəng, hərəkətdədirlər.

Günəş ətrafında olan planetlər də, o Günəşin o, Işığın, o, İstinin ətrafında, birgə hərəkətdədirlər.

Qalaktikalar, Meqaqalaktikalar, Zərrələr Qalaktikası, Işıq Qalaktikası da, İlkin olan, o, İlahi Işıq ətrafında, birgə hərəkətdədirlər.

Hanı, elə bir varlıq ki, hanı elə bir qüvvə ki, bu həmahəng hərəkətləri “dayandıra”, o, İlahi Işıq qədərini “söndürə”, “azalda” bilə, Günəşi qaranlıqlara qərq edə, bilə?

Bə'zi insanlar, öz istəkləri ilə, Yer üzünə, ancaq qaranlıqları istəyə - istəyə, hələ bu istəklərlə də, yerdən, göylərə yüksəlmək, istədilər.

Sönməz, Günəş işığını da, bu düşüncələrlə, “söndürmək” - istədilər.

Sənə bilməyən, niyə söndürmək, istədilər?

(Günəş Işığının, daha tükənəcəyini, deyənlər).

Axı, yarasa nə bilsin ki, Işıq, nədir?

Günəş - Kainatdan, İlahi Işığın, təzahür Işığıdır!

O, İlahi Işıqlar da, sönərmi?

O, İlahi Işıqları, söndürmək olarmı?

15.11.2015

Məzarlıqlar baxmaz ki, çiyinlərdə gələn kim, gətirilən kimdir?...

Bütün bəşəriyyət, məzarlıqlardan, məzarlardan, keçməlidirlər, keçəcəkdirlər və keçirlər də.

Məzarlıqlar da, və məzarlar da, baxmaz ki, “gələn kimdir, gətirilən kim?”.

Ora, baxmaz vəzifəyə, mövqeyə, kasıba və yaxud dövlətliyə, sahibi olanlara, yaxud sahibi olmayanlara, söz sahibi olana, söz sahibi, olmayana.

O, məzarlıqlar baxmaz, titullara, peşəkara, sənətkara, ustadlara, çiyinlərdə gətirilən, bütün, o, İnsanlara.

O, məzarlıqlarda, o, məzarlar, hamı üçün bərabərlikdə hamı üçün bir mə'nadadır.

Hamı, o, məzarlıqlardan, o, məzardan, öz məzarı ilə, keçməlidir.

Olmazmıdı ki, ayrılmalı olan, məzar yerlərinin, torpaq sahəsini, həvalə etsinlər, həyatla - ölüm arasını, alqı - satqı vasitəsinə, sığmaz olduğunu, bilənlərə?

Onda nə var idi ki, diri olan, ancaq öz öləninin, kədrini çəkməyə?

Heç də, özümüdə bu aləmdə, rahat və arxayın olmayaq.

Çünki bütün bəşəriyyət, İnsanlıq, o, məzarlıqdan, o, məzardan keçməlidir.

Məzarlıq baxmaz, kimdir gələn, kimdir gətirilən!

Bu gün, öz çiynindəkini gətirən, sabah özü də, çiynlərdə, gətiriləcəkdir.
 Məzarlıq baxmaz, kimdir gələn, kimdir gətirilən.
 Çünki, o, məzarlıq və o, məzar “yeri”, özünə yer ayırmağa, çox səxavətlidir.
 Məzarlıqların, hesabı yox, kitabı yox, o torpaq sahəsi, hamıya çatacaqdır.
 Heç kim, ona ayrılmalı olacaq, o, torpaq sahəsiz, qalmayacaqdır!
 Hamı, məzardan da, məzarlıqlardan da, kənarda, qalmayacaqdır.
 Baxar ki, onda, kim - kimlə, o, məzarın qonşuluğundadır.
 Bax, onda, onu bilmək olmaz ki, kim - kiminlə, məzar qonşuluğunda, o həmin məzarlıqda, o həmin məzarlıq əhli, olacaqdır...

15.11.2015

Pul...

Pul varsa, bəla.
 Pul yoxsa, yenə də, bəla.
 Olmazmı ki, Yer üzündə “qurtarsın” - olan bu pul, dayansın, bəla?

15.11.2015

Mahdiyyətlər, Zəruriyyətlər...

Hər bir halın “mahiyəti ilə, mahiyyətində olduğunu”, hesablamadan, vaz keçildikcə, səbəb və nəticələr bir - birindən, uzaqlaşarlar.
 Mahiyyət və mahiyyətlər, bütün araşdırmaların başlanğıc momentləri və açarlarıdır.
 Mahiyyətlərdir qapı, araşdırmalar isə, onların açarlarıdır.
 Mahiyyətlər içərisində, mahiyyətlər var.
 Hər bir halın və əşyanın, canın, kütlənin, cismin, zərrəciyin, istinin, soyuğun nə səbəbdən belə olduğu və bu səbəblərdə, hansı səbəblərin yaratdığını bilmək istədikcə, zəruriyyətin nədə və niyə belə bir başlanğıcla, başladığı da, uzaqlaşır, uzaqda qalar.
 Onların əvəzinə isə, mülahizələr, ehtimallar, təxmin etmələr, ortaya çıxır. İşığın mahiyyətini bilmək istəmədən, onun mahiyyətlərini, qaranlıqlarda axtarmağın, nə mə'nası var?
 Dağ qarşısında dayanıb, dağa çıxmaq istəyi, mahiyyətdir.
 O, dağ zirvəsinə qalxmağa, yol araşdırmaq isə, zəruriyyətdir.
 Dağ zirvəsinə yüksəlib də, o dağ zirvəsindən aşağıya yenmək, onun mahiyyətidir.

Amma ki, hansı səmtlə, hansı yolla yenmək isə, onun zəruriyyətidir.

Həyatın özü mahiyyətdir, ölüm, yer dəyişmə isə, onun zəruriyyətidir.

Bitkiyə, torpaq mühitdir, o bitkiyə su, mahiyyətdir.

Bitkinin, boy atıb meyvə, məhsul vermək onun, zəruriyyətidir.

Qadın vücudu və özü mühit və mahiyyətdir.

Qadınla, Kişi mahiyyətdir, birlikləri, zəruriyyətdir.

Dünyaya övlad bəxş etmək, qadın vücudundan, zəruriyyətdir.

Su, Işıq, istinin özü, mahiyyətdir.

Amma ki, susuz, işıqsız, istisiz isə, canlı, bitki, heyvanat aləminin özü belə, o, Susuz törəyə bilməzlər çünki onların var olmasına isə, su onların zəruriyyətidir.

18.11.2015

Doğulan körpələrin, ömür - gün müddətini, Mamaça da, həkim Qnekoloq da, tə'yin edə bilmir...

Əgər, Doğum evində, (düzdür ki, o, doğum evinə, o, binaya daxil olmaq olmaz), doğum evinin, bu günkü tibb personalından, soruşsaq ki, ay Qnekoloq Həkim və ya, Mamaça xanım, bu gün ərzində, neçə körpə, gəldi dünyaya?

Şərti olaraq, qəbul edək ki, bir neçə saat ərzində, on körpə, doğuldu, bu Yer aləmə!nə!

Yə'ni, o, doğum evində, on oğlan uşağı və on qız uşağı, gəldi, Yer aləminə.

Bu günkü, tibb personalından soruşsaq ki, ay Həkim xanım, Mamaça xanım, bu ərəfədə, Yer üzünə gələn, bu körpələrin, ömür günü, ömür müddətini siz tə'yin edə bilərsinizmi?

Axı, uzun illər ərzində, körpələrin dünyaya gəlişinə yardımçı, köməkçi olmusunuz. Çünki, sizlərin bu sahədə, (doğuş prosesində, yardımçı, köməkçi kimi), böyük təcrübəniz var.

Siz, həkim personalı, deyə bilərsinizmi ki, tə'yin edə bilərsinizmi, bu körpələrin, hər birinin, ayrı - ayrılıqda, yer üzündə, nə qədər, ömür müddəti olacaq?

Onların, nə kimin, peşə, sənət sahibi olacaqlarını, talehlərinin, kiminlə olacağı, böyüyəndə, valideyinləri, qohumları, kimin "qapısına", elçi gedəcəyini, tə'yin edə, bilərsiniz?

Hansı qız, hansı oğlanla, kimlə, hansı şəhərdə, hansı ölkədə, hansı ailəyə gəlin köçəcək, kimin sevimli, yarı olacaq? Kimlə, izdivac quracaq?

Bu körpələr, bu uşaqlar bu yer aləmində, nələrə çatıb, nələrə, haralara yüksələ, biləcəklər?

Harda, hansı ərazidə öz ömürlərinin rahatçılığını, uğurunu tapacaqlar?

Hardasa haqlı, bəs harda peşman, olacaqlar?

Nələri qəbul, nələri İnkər edəcəklər?

Birisi həyata bağlı, birisi həyatdan, niyə küskün, olacaqdır?

Bu suallardan da, daha çox, müxtəlif suallar, ola bilər.

Amma, bu sualların cavablarını, kim verə bilər?

O, həkim Qnekoloq da, o, Mamaça xanım da, bu sualların qarşısında, yenə də, aciz qalacaqlar!

Peşələr arasında, ən uca, ən vacib peşələrdən biri, qadın həkimi, mamaça xanımlardır ki, onlar Yerlə, Kainat arasının, Yerdəki nümayəndələridirlər!

Kainatdan, dünyaya İnsan gəlişi, təyinlənər, yer Aləmində o təyinlənmişləri, o, bəşər övladını, ilk, qadın həkimləri, Mamaçalar, qarşılayar!

Budur, onların kainatlar qarşısında, ən böyük cavabdehlikləri!

Nə qədər də, Kainat qarşısında, cavabdehli olmuş olsalar da belə, yenə də, o, hər körpənin tale qədərlərini, Yer üzündə, heç onlar da, təyin edə bilmirlər və edə də, Bilməzlər.

Ömürlər, nə olacaq, necə olacaq, sualı qarşısında, o, Həkimlər, o, Mamaçalar, o, Analər, o, Atalar və bütün Bəşəriyyət, aciz qalırlar və aciz qalarlar.

18.11.2015

“Statika” - və ya, Statik enerji, nədir?

Təbiət və bütün kütlə, cisimlər, “enerji”-əhatəsindədirlər.

Bu səbəbdən də, ortaya mühüm bir sual çıxır, Enerji nədir, mənşəyi nə, mahiyyəti, nədir?

Fizika elmində, belə bir termin var, “statika, statik enerji”.

Bəs bu, statik enerji nədir, mənşəyi nə, mahiyyəti, zəruriyyəti nə, mütləqliyi, nədədir?

Görün bir, nə qədər, bu kimi, suallar çıxır ortaya.

Onda, bir neçə, praktik hallara baxaq.

Kəhrəbanı, parçaya sürtdükdə, (adətən yun parçaya), o, enerji “mənbəyinə”, çevrilir.

Həmin Kəhrəbanı, qırıntı olan, kağız tikələrinə yaxınlaşdırdıqda, onlar kəhrəbaya yapışırlar.

Baxmayaraq ki, həm kağız, həm kəhrəba, Dielektriklər cərgəsinə aiddirlər (metal keçirici tərkibli deyillər).

Burada statik enerji haradan və necə yarandı, baxmayaraq ki, onların tərkibində metal yoxdur. (Belə qəbul etmişik ki, elektrik keçiriciliyinə, mütləq, metal gərəkdir).

Deyilir ki, bu sürtünmə nəticəsində alınan, fiziki hal - statik enerjidir. Bəs, dielektriklər arasında, enerji hardan, nə səbəbdən, nəyin səbəbində alındı?

Gəmiçilikdə istifadə edilən, “Parom” tipli Gəmilər, dəmir yolu Vaqonlarını, avtomobilləri, sənişinləri dənizdə, bir sahildən, qarşıdakı sahilə keçirmədə istifadə edilir.

Məsələ budur ki, (qanun belədir), Paromlar vasitəsi ilə daşınan həmin vaqon çənlərində, əgər yanacaq materialları daşınırsa, (Benzin), o vaqonun tutum çəni, ya o, yanacaq ilə dolmalıdır və ya əksinə, tamamı ilə, boş olmalıdır.

Bu “qanun”, Bərərlə, daşınan avtomobillərə də, aiddir.

Daşınan avtomobillərin yanacaq çənində də, benzin ya olmamalı və ya tamamı ilə, dolu olmalıdır.

Bu tələb olunan Fiziki hal qanununa, rəyət etməsək, nə baş verə bilər?

Deməli, daşınma zamanı, hərəkət zamanı gəminin ləngərlərindən, o, vaqon və avtomobil çənlərində olan maye yanacaq, “ləngərdən”, statik enerji, yaranır ki, bu enerji nəticəsində, anilikdə, (yarımçıq, doldurulmuş çənlər, yarımçıq doldurulmuş maşın yanacaq çənləri), Yangın, başlayır.

Bu, bir neçə və ya bir tutum çəndən başlayan yangın, çox sür'ətlə bütün Paromu, yangına məruz qoyur və buna səbəb olur!

Ekspertiza rəyinə görə, “statik enerji” nəticəsindən, Parom “yanmışdır” deyər, bildirilir, e'lan olunur.

Adətən, məişətdə, kənd yerlərində qida yağı (karbohidrat, kərə yağı), almaq üçün nehrədən, istifadə olunur.

Nehrə daxilində də, süd məhsulundan yağı “ayırmaq” üçün, eyni proses baş verir, yüngəlmə, çalxalama.

Nizamlı, və Dayanmayan, Ləngərlətmə prosesi nəticəsində, statik enerji alınır ki, o, enerji, o, süd məhsulundan, lazım olan, heyvan yağını ayırır! (məs: kəhrəba, kağız, çən, nehrə).

Məsələ budur ki, bütün kütlə, cisimlər, varlıqlar, Işıq və Zərrə daşıyıcılarıdır.

Hər hansı bir cismi, hər hansı bir mayeni, daşı, dəmiri, şüşəni və s. biri-birinə sürtdükdə, sürtünmədən, iki kütlə arasına, zərrələrin toplum halı toplanaraq, (ışığın yaradıcı yaddaşı, ilkin o, Böyük Partlayış yaddaşından qalmadır), Işıq, Zərrə, İstiliyə çevrilmə, momenti yaranır.

Bu isə, nəticədə, İstilik ayrılması, zərrələr Fizikasının göstəricisidir!

Sintetik parçaya, sintetik geyimə, sintetik yataq dəstinə, əlimizi sürtdükdə, əlimizlə, o, əşya arasında görünən, qılgılcım tipli, Zərrələr toplumu, “statik enerjidir”, deyirlər!

Yer Kürəsi, Günəş ətrafında sür'ətlə hərəkətdədir!

Nəyinki Yer kürəsi, Günəş ətrafında olan bütün Planetlər, bütün Qalaktika və Meqaqalaktikalar, Sür'ətlə dayanmayan hərəkətdədirlər!

Bu böyük sür'ət nəticəsində, sürtünmə prosesi, baş verməyinə baxmayaraq, statik enerji alınırsa da, nə Yer kürəsi, nə də ki, Qalaktikalar (planetlərin burgə toplum halı), o, sür'ət, nəticəsində alışmırlar!

21.11.2015

Kim dedi ki, “pul, əl çirkidir?”...

Yer üzündə, bütün bəşəriyyət arasında olan pul məhfumu, tədavül vasitəsidir.

İnsanlar arasında, tez-tez, təkrar olunan, “pul, əl çirkidir” - ifadəsini, müxtəlif, şərhlərlə, izah ediblər.

Amma, həqiqətdə isə, pul, “əl çirki” olmayıb, ancaq insanların, əl çirklərinin, daşıyıcısıdır.

Pul əskinaslarının, (kağız pullar), əsas tərkibi, İpəkdən olan, kağızla bir, qarışdırılıb, hazırlanır ki, tədavül zamanı, tez cırılıb, sıradan çıxmasınlar.

İnsanların istifadə etdiyi kağız pullar, əldən-ələ keçdikcə, hər bir adamın, əlində olan, nəm, tər, o, kağız pullara, hopur və onların, daşıyıcısına, çevrilirlər.

Pul əskinasları, eyni vaxtda, hisslərin, düşüncələrin, hövsələlərin, daşıyıcısına çevrilirlər.

Pul, özü-özlüyündə, nə daşıyır?

Pul özündə, bütün İnsan hisslərini, daşıya bilir.

Pul, İnsan əlində olanda, o, İnsanın əlində olan o, həmin pul haqda, pulun miqdarı haqda, nominalı haqda, onun, o pul haqda, düşüncələrindən, nələr keçər?

“Apararlar, oğurlayarlar, itirərəm, azalar, birdən çatmaz, yox olar”, təlatüm düşüncələrini, həmin əldə olan, pul əskinaslarına hopur, keçir.

Pul, həm sevinc, həm də, kədər, həm qorxu, həm də, təəssüf daşıyıcısıdır.

Həsrət pulda, qorxu pulda, şöhrət pulda, nifrət pulda, lə'nət pulda, İnsanı ucaldarlar pulla, alçalırlar, pulla!

İnsanı aldadıb, yolunu, anlamını, dəyişərlər, pulla!

Kasıb, pulu lə'nətləyib söymədə, dövlətli, pulu saymaqla, tumarlamada, özünün ən əzizi kimi, bilmədə.

Hər bir hal, hər bir düşüncə, hopar, pullara.

Xalq arasında, məcazi mə'nada dedilər ki, “pul əl çirkidir!”.

Amma ki, pul olmasa, pulun özü olmasa, (əskinas) o, pulda, heç, “əl çirki” də, olmaz.

Pul, əldən - ələ keçməklə, arada, tədavül, alqı - satqı predmeti olduğundan, kimin əlində, o, pul varsa, hər bir adamın, əlindəki çirki, əlin nəm miqdarı, hopur, o, pullara. Onunla bərabər, bütün İnsan düşüncələrinin, çirkli niyyətlərinin, həsrətlərinin, məkrinin, yalanlarının, iftiralarının, qorxularının, hallarını, daşıyır.

İnsan uydurmalarının, yalanlarının, xəyallarının daşıyıcısına, çevrilər.

Amma, heç görmədik, heç eşitmədik ki, dünya, sanitar epidemioloji stansiyaları, xəbərdarlıqlar, etsinlər ki:

“bütün İnsanlar, İrqlər, millətlər, dövlətlər arasında, işlənən, tədavül vasitəsi olan, pul əskinası, mütləq, qəti şəkildə olaraq, dezinfeksiya, sterilizasiya olunmalıdırlar, pasterizasiya edilməlidirlər!

Çünki, o, kağız pullar, insan əllərinin, çirkinin, daşıyıcılarıdır”.

Yer aləmində pul, İnsanlar arasında, İnsanlar tərəfindən ancaq tədavül vasitəsi kimi “İcad” - olunubdur.

İstərsə, qızıl pul, istərsə, gümüş pul, istərsə metal pul, istərsə pul əskinası olsun, nə fərqi var ki, onlar, İnsanlar arasında, ancaq tədavül, vasitəsidirlər.

Deməli İnsan istəkləri arasında, İcad olunmuş pul, ancaq İnsanların öz aralarında, lazımdırlar.

Pul, İnsanlar arasında, əldən - ələ keçməklə, əllərdə, təmasda olmaqla, hər bir insanın, əlinin, tərini, nəmini daşımaqla, “pul, müxtəlif əllərin təmasını və o, əllərin, tər, çirk, daşıyıcısıdır”.

Onlarsız da, yə'ni ki, indiki vəziyyətə görə, İnsanlar arasında, puldan başqa, əlavə olaraq, başqa bir, tədavül vasitəsi, mövcud deyildir.

Deməli, pul əl çirki yox, müxtəlif əllərdən keçib, onlardan toplanmış, müxtəlif əllərin, barmaqların, təmas, daşıyıcısıdır.

Pul yoxdur, “vay”..., pul vardır, “vay”... bu nədir, pul olubdur, “vay üstə, vay?”.

Bu, pul dediyimiz, nədir ki, az qala, bir çox İnsanların, əlinə, barmağına, pul qabına, cibinə, çantasına, toxunub keçir, hər əldən, hər barmaqdan bir, “pay”, o, da, təmas payı daşıyır, amma ki, bir yerə də, yığışa bilmir?...

Deməli, pul, “əl çirki deyil”, İnsanların əl, barmaq yaddaşını, daşıyanlardır!

24.11.2015

İki hal

Nə olardı əgər, Yer üzündə olmasa idi, iki hal!

Bir insanlar arasında pul, bir də, dövlətlər arasında, sərhədlər.

Nə olardı, necə olardı onda, bu insanlığın arasında olan, İnsanlar?

24.11.2015

Günəbaxan isə, Günəşə baxar, o, baxmaz, bizlərə...

Yer kürəsinə, yer üzünə baxanda, nə qədər də, sirli, örtülü, düşündürücü hallar, nə qədər də, varlıqlar var?

Hər bir varlıq, hər bir cisim, hər bir kütlə, hər bir hal - hərəkət, nələrinsə bir anlamı, bir açarıdır.

Yer üzünün, bitki örtüyünə diqqətlə baxdıqda, qəribə bir varlıqla, qarşılaşırıq, o, da ki, Günəbaxandır!

Onun mahiyyətini, ancaq qida qədərində bilməklə, onu ancaq, alınan yağı və tumları ilə bilib, onunla da, kifayətlənirik.

Bu, həqiqətmə belədir?

Qətiyyəni yox!

Yer üzündə, iki bitki növü, bütün qitələrdə, bütün ərazilərdə bitə biləndirlər.

Onlardan, biri Buğdadır, birisi isə, Günəbaxandır.

O vaxta qədər ki, hələ ki, yer üzündə, İnsanlar tərəfindən, “kompas” - kəşf edilməmişdi, onda, yer üzünü İnsanları, Səmtlər qarşısında, Cəhətlər qarşısında, o insanlar, karıx, aciz, qalırdılarmı?

Qətiyyəni yox!

Yer üzünün, “dörd cəhətini”, ancaq Günəşə görə, ancaq Günəşə istinadən - Şərqi, Qərbi, Şimalı, Cənubu, yer üzünün səmtlərini, İstiqamətlərini tapmağa, belə bir üsul, kömək edirdi.

Günəbaxan isə, (gecə ilə, gündüz arasında), Günəşin, hərəkət trayektoriyalarının, Günəş istinadlarının, göstəricisi idi.

İndi, biz də, dönək, baxaq, Günəbaxana.

Günəş, baxar bizlərə, Günəbaxan isə, baxmaz bizlərə.

Günəbaxan, yorulmadan, usanmadan, tacını, kənara çevirmədən, baxar, Günəşə.

Günəbaxan, boylanar o, İşığa, o, Günəşə.

Günəbaxanın tacı, çox mürəkkəb riyazi, həndəsi, astronomik, quruluşa malikdir.

Günəbaxanda, 49 - luq, ədədi silsilə sistemi sığır.

Günəbaxan tacında, tumların, dənələrin düzülüş qaydası, orta hesabla, 144 - dənə, kəsişmə nöqtəsində, qurulubdur.

Onun, tacında, 900 ədədə yaxın, tum, ümumi tum sayı isə, 1200-1500 ədəd, tum, səmşək arasında, dəyişir, (o da, tacın, sahəsinə görə).

Günəbaxanın, tacındakı, tum düzülüşü, mexaniki saat millərinin, (soldan, sağa) və onun, (saat millərinin), əksi İstiqamətində düzülür.

Onun tacındakı tumların üzərindəki çiçəklər, beş guşəli quruluşda olur.

Tac ətrafında olan, sarı rəngli, tac ləçəkləri, iki cərgəli və çox cərgəli, ləçəklərdən ibarətdir.

Tac ətrafında olan, çiçək yarpaqları, 16 - 32 ədəd arasında, dəyişir.

Bütün bu ədədlər ardıcılığı, Günəş təqviminin hesabatında, tamamlanır.

Yə'ni, necə ki, 4, 8, 9, 11, 16, 32, 33, 40 olan, bu hesabatlardan ortaya çıxırlar.

Heç də, təsadüfdən deyil ki, Leonardo Pizanski, - "Fibonaççi"- ədədlər ardıcılığını, o, sistemini kənardan axtarıb, kənardan tapıb.

"Fibonaççi ədədləri" sistemi, hələ çox qədim dövrdən, İnsanlara mə'lum olub, onlara, mə'lum idi.

Bu, ədədlər arasında, ədədlərin kombinasiyaları, hələ çox qədimdən Azərbaycan ərazisində, Azərlər tərəfindən, dəqiq bilib və onu, bütün arxitektura elementlərində, istifadə edirdilər.

Həmin hesabatlar, elm şəhəri, "İçəri şəhər", Günəş mə'bədi, "Qız qalası", inşaasında, dəqiq və geniş, istifadə ediblər.

Günəş təqvimi, unudulduğundan, indiki dövrdə, tədqiqata cəlb edilən, içəri şəhər və qız qalasının arxitekturasını, dəqiq araşdırılması, çətinlik törədə bilər.

Günəbaxan, çox maraqlı quruluşa, malikdir.

O, Günəş hesabatının, dəqiq göstəricisi olduğundan, səhər Günəşi, Şərqdə qarşılayaraq, Günəşi Qürub anınacan müşayət edib tacını, öz ləçəkləri ilə tacını, bürüyərək, Qərbdə, hərəkətini dayandıraraq, orada tamamlayar.

Gün ərzində, doqquzluq ardıcılığını, axşam isə o, yenə də, doqquzluq hesabatını pozmaz.

Günəşi, Şərqdə qarşılayaraq, Günəş 90° tam olanda, Zenit nöqtəsinə çatanda, və Günəş, Zenit nöqtəsindən keçərək, Qürub anına, o nöqtəyə çatmaqla, yenə də, 90° -olmaqla, ($90^\circ+90^\circ=180^\circ$) yə'ni ki, bir Yarımkürə üçün, 180° , o, biri Yarımkürə üçün, 180° , cəmində, 360° , tamında cəm edir.

Günəbaxan tacı, həm Elastikadır, həm də Plastikadır.

Gündüz, Günəş səmtində qət etdiyi yolu, axşam isə, gecə boyu isə, tacını, elastikasına əsasən, bir də səhərcən, geriye, ilkin halına qədər, Şərq istiqamətinə doğru, özünü, tacını, yenidən Şərq istiqamətinə doğru, qaytara bilir.

Bitkilər arasında Günəbaxan, Plastika və Elastikanın, daşıyıcısıdır ona görə ki, onun tac hərəkəti, çox rəvan, həlim, yumşaq hərəkətlə, Günəşi, o, Günəş işığını, müşayət edir.

Günəbaxan, tacı “şirəsinin”, yapışqanlı olması, bəlkə də, (ehtimal), oynaq, boyun, sinir, əzələ ağrılarına, çox vacib bir, məhluldur və komponentdir?

Kim bilir...

26.11.2015

Dəmir yolu keçidlərində, Avtomobil mühərriki sönür - niyə?

Yer üzündə, Dəmir Yolu şəbəkələri, xətləri, müxtəlif yük daşımalarında, çox mühüm, yer tutur.

Həm, yük daşımalarında, həm də, sənişin daşımalarında, qatarlar, İqtisadiyyata, sərfəli nəqliyyat, vasitəsidir.

Amma ki, bu nəqliyyat növünün, dəmir yollarının, avtomobil keçidlərində, avtomobil mühərriklərinin sönməsi səbəbindən, bir çox, faciəvi, İnsan ölümü ilə nəticələnən, qəzalar, baş verir.

Həmin keçidlərdə, avtomobil mühərriklərinin, qəfildən sönmə səbəbi, hələ də, müəmmalı olaraq, qalmaqdadır.

Nə baş verir, nə səbəbdən, dəmir yol keçidlərində, qatar yaxınlaşanda, avtomobil mühərrikləri, sönür?

Qərribə bir, fiziki prosesin nəticəsində, belə bir vəziyyət, yaranır.

Dəmir yolu qatarı, hərəkətə gəlməyə başladıqda, qatar təkərləri, çarxları, sükunət İnersiyasından, (hərəkətsizlik halından), hərəkət halına - ətalət inersiyası halına, keçir.

Qatar sür'əti artdıqca, relslə, qatar təkərləri (qoşa təkər), arasında, statik yük, yaranır.

Həmin, yaranan statik yük, eyni vaxtda hərəkətə, köməkçi elementə, çevrilir.

Yə'ni, çarxla, rels arasında, iki metal kütlə arasında, “zərrə, Işıq toplum yastığı”, yaranır.

Qatar, tam sür'ət aldıqda (burada qatar vaqonlarının sayı da, mühüm bir amildir), relslə, təkər arasında hardasa, 1,6 mm, “qalınlığında”, Işıq - Zərrə, toplum yastığı, yaranır.

Onlar, bir - birlik halında olduqlarından, sanki, qatar kütləsi, 1,6 mm. hündürlüyündə, havada, boşluqda, hərəkət, edir.

Bu, hava “yastığı”, zərrə statik, qüvvədir.

Bəs, həmin statik (deyək ki, enerji), Zərrə - Işıq toplumu, rels vasitəsi ilə, niyə neytrallaşmır, niyə yerə, “axmır?”.

Halbuki, elektrotexnikada, mənfi və müsbət qütb (yük), nəticəsində, elektrik cərəyanı, alınır.

Elektrotexnikada, elektrik cərəyanı almaq üçün, mütləq bir qütbü, mənfi, minus, yükə,

bağlanmasa əgər, tək bir faza ilə, müsbət yüklə, elektrik cərəyanı, tezlik əmsalı, (50 Hz), alınmır.

Amma ki, iki metal kütlə, rels və qoşa, qatar çarxları arasında, statik yük, yaranır. Qatar, tam sür'ət yığaraq, hərəkətə gəldikdə, qatar, öz önündə, hardasa, 160 - 200 metr qədərində, statik, “zərrə haləsi”, yaranır.

Deməli, qatar hərəkət etdiyi zaman, qatarın sür'ətindən, asılı olaraq, qatar tərtibatının, (müxtəlif yük daşınması üçün, istifadə olunan, vaqonlar), önündə və arxasında, 160 - 200 metr, məsafədə, relslərdə, 5 -7 dəqiqə ərzində, həmin statik Yük haləsi, qalır. Qatar keçdikdən sonra da, relslərdə həmin statik yük haləsi, tədricən, zəyifləyərək, sönür.

Çox vaxt, dəmir yol keçidlərində, avtomobil mühərrikinin, sönməsi, keçidlərə, qatar yaxınlaşarkən, baş verir.

Avtomobil mühərrikini, hərəkətə gətirmək üçün, yə'ni, kinetik enerjini, mexaniki enerjiyə çevirmək üçün, mühərrikin daxili yanma kamerasında, yanacağı alısdırmağa, şamlara, 16000 V, gərginlik verilir.

Avtomobilə lazım olan, gərginlik yükü, müqayisədə, qatarın, statik Zərrə - Işıq yükündən, az, zəyif olduğundan, həmin statik qüvvə, keçidlərdə sanki mühərriki, “boğur”, dayandırır.

Qərribə bir hal da, ondadır ki, qatarla, avtomobilin, toqquşma anı, çox vaxt, sürücünün, sol tərəfindən, sol qolu tərəfində, baş verir.

Bir çox hallarda, yə'ni keçiddə, şlaqbaum açıldıqdan sonra, keçiddən bir neçə maşın rahat keçə bilir, amma, axıra qalan maşın, həmin 160 - 200 metrə arasında yaranan, statik yük tezliyi “sahəsinə” düşdüyündən, mühərrik anilikdə, sönür. Dəmir yolu keçidlərində, qatarla, avtomobillə toqquşduqda, qatar qabağında, avtomobil, maşın, maniyə, hardasa, 100 - 200 metr, bə'zən də, daha uzaq məsafəyəcən, sürünür.

Buna səbəb nədir?

Məsələ burasındadır ki, relslə, qatar təkəri arasında toplanmış, yaranmış statik qüvvə olan, “zərrə - Işıq-toplum - yastığı”, (məsafəyə görə), o, an qatarda tədricən sönməyə başladığından, “toqquşma”, məsafəsi, bu səbəbdən, uzanır. Bəs bu, “zərrə, işıq, toplumu”, statik qüvvə, nəyin səbəbindən, baş verir?

Kainatda, dəyişməyən, təkzib olunmayan, dayanmayan, sönməyən, yubanmayan, ləngiməyən, susmayan, dəyişməsi də, mümkün olmayan, bir qanun, mövcuddur.

Bu mövcudiyyət, bütün: kütlə, cisim, varlıqlara, aid olub, bütün varlıqlar, o, dayanmayan hərəkət qanununa, tabedirlər.

Bəs, bu hərəkət qanununu, işlək edən, hansı Kainat mexanikasıdır?

Kainatda, vütün kütlələr, hər an, dayanmayan, yubanmayan, sükunət inersiyası halından, ətalət inersiyası halına, hərəkətinə, keçirlər. (Məsələn, kinetik enerjinin, mexaniki enerjiyə, çevrildiyi, kimin).

Bu hal nəticəsində, zərrə - işıq - toplum, gücü yaranır.

Bu, güc də, bütün kütlələrin, başlanğıcdan, dayanmayan, aparıcı hərəkətinə, səbəb olur.

Yer üzündə, bu gücə, statik enerji, deyilir.

Yer planeti, günəş ətrafında, bu qanunun nəticəsində dayanmadan, hərəkət edir. Yə'ni, yer planeti, hər an, dayanmadan, sükunət İnersiyası halından, ətalət inersiyası, halı arasında, olduğundan, onun hərəkətini, sür'ətini, dayandırır, ləngitmək, olmur.

27.11.2015

Sabahın xeyir!

Sabahımız xeyir!

Hər iki Dünyamızın, Sabahı xeyir!

29.11.2015

Gözlərə bax, gözlərə,

sözlərə bax, sözlərə...

İnsan, bir öz gözləri, bir də, öz sözləri arasında gizlənməz, gizlədə bilməz özünü.

Onda, gözlərə bax, gözlərə.

Onda, sözlərə bax, sözlərə.

Onun gözləri, uzaqlarda olsa da, yenə də, sözlərə bax, sözlərə.

Sözləri arasında da, özü görünər, gizlədə bilməz özünü.

Sözlərə “bax”, sözlərə, diqqətlə, gözlərə bax, gözlərə.

O, iki hal arasında, o, gizlədə bilməz özünü, gözlərə bax, gözlərə, sözlərə “bax”, sözlərə.

29.11.2015

Fəsillər...

Yaz, Yay, Payız, Qış, bunlar Yer üzünün, dəyişən fəsilləridirlər.

Fəsillər başlar, Yazdan, o fəsildən.

Gəlməsə, başlamasa, istinməsə torpaq da, hava da, su da, heç Yaz da gəlməz.

O, Yaz fəsli də, yubanarsa əgər, onda heç oyanmaz, Təbiət də.

Fəsillər ardıcılığında olmasa Yaz başlanğıcı, onda nə Yay gələr, nə Payız olar, nə də ki, Qış başlar?

Yaz gələr, Yazla başlar, Yazdan başlar, oyanmalar, dirilmələr, dirçəlmələr, yenilənmələr, sevinənlər.

Başlanğıc gələr, fəsillərin nizamlayıcı başlanğıcı, o, Yazla gələr.

Yaz gəlməsə, Yay olmaz.

Günəş boylanmasa, sübh olmaz.

Günəş çıxmasa, gündüz də, olmaz.

Günəş Qərbə, o, qürub anına çatmasa, bir Yarımkürədə, axşam düşməz, heç gecə də, olmaz.

29.11.2015

Kütlələr də, müxtəlifdirlər...

Müxtəlif kütlələrin, müxtəlif də, çəkili, var.

Müxtəlif kütlələrin, müxtəlif də, formaları, var.

Müxtəlif kütlələrin, müxtəlif hərəkətləri, müxtəlif, trayektoriyaları var.

Müxtəlif kütlələrin, müxtəlif də, quruluşları, müxtəlif, sıxlıqları var.

Yer kürəsinin, Günəş ətrafında, öz hərəkət sür'əti, var.

Hər bir kütlə, hər bir cisim, hər bir hərəkət, hər bir trayektoriya, hər bir Qalaktika, "bir vahid, zərrə toplum yastığı", əhatəsində (statik) və özündədirlər.

Kainatda, "birgə hərəkət qanunları" (kütlələr üçün), belə qurulmasa idi, onda bütün kütlələr, planetlər, cisimlər, varlıqlar öz "xüsusi çəkisi" səbəbindən, çox ağır, "çox ləng", birgə hərəkət sür'ətləri arasında, ləngləşmələr səbəbindən, öz, xüsusi çəkisi səbəbindən, dayanardılar.

Kütlə varsa, çəki də vardır, həcm var, forma var, rəng var, quruluş var, deməli onların, hərəkət qanunları da, var.

Hər bir kütlənin də, kütlə içərisində, öz xüsusi kütlə qədəri var, (əgər, kütlə olmasa heç, hərəkətlər də, olmaz).

Bütün kütlələr, bütün hərəkətlər, (əsas göstərici), dayanmayan sükunət halından, dayanmayan ətalət halı arasında, mövcuddurlar.

Sükunətlə, ətalət arasında, dayanmayan, ləngiməyən, yubanmayan, ayrılmayan, qopmayan, "bir vahid, Zərrə toplum yastığı", onlara, köməkçidirlər.

Sükunət, dayanmaq istərkən, ətalətlər isə - ətalətdən, dayanmaq İstəməz.

Sükunətlə, Ətalətin arasından, hərəkətlər, dartılar, fırlanmalar, gərilmələr, üzülmələr, müqavimətlər, qopmalar, qırılmalar, dönmələr, yığılmalar, bucaqlar, məsafələr, törəyər.

30.11.2015

Bakıda, çox maraqlı fəsil hadisəsi...

Dekabr ayının əvvəlləri olmağına baxmayaraq, fəsillərdən, Qış ərəfəsidir.

Axşamdır, (03.12.2015), indi Bakıda çox qərribə olan, Üç fəslin, eyni vaxtda bir birlik halı yaşanır.

Yə'ni ki, Yaz, Payız, Qış fəsli birlikdə müşahidə edilir.

Bakının, Şimal səmtindən, ara vermədən ildırım çaxır, bərk yağış yağır, Xəzər dənizindən, güclü külək əsir, hava soyuyub, eyni vaxtda, sulu Qar yağır.

Çox qərribə, görünməyən fəsil hadisəsi yaşanır bu an, eyni vaxtda, Qış, Yaz, Payız fəsli bir birliyə gəlib, sanki bir-birinə, öz güclərini göstərmək üçün, görüşə çağırılıblar!

Güclü Küləklə birlikdə, ara vermədən güclü səslə çaxan ildırım, şimşək isə, ətrafı işıqlandırmaqla, vahimə, qorxulu səs yaymaqla, yağan güclü yağış, küləklə birləşib, pəncərələrdən, pəncərə şüşələri arasından, otağa dolur.

Külək, o qədər güclü əsir ki, leysan tipli yağışla, bilinmir, havadanmı, Yer altındanmı, eşidilən uğultu səsi isə, daha böyük vahimə yaratmaqla, sanki bu tufan anı, Yer üzündə, son günü, son gecəni xatırladır.

Sanki, güclü küləklə, Yer üzünə dayanmadan, şimşəklə, işıqla, vahiməli, uğurlu səsi ilə birlikdə, müşayət olunan, səmalardan dayanmadan, Su axır.

Bu hala bənzər hadisə, Nuh dövrü, o dövr baş vermiş, o, Dünya tufanına çox oxşardır.

O ərəfədə də, buna bənzər, belə bir hadisə ilə, indiki təqvimlə, Yanvar - Fevral ayı arasında baş vermiş o tufan da, çox faciəvi olmuşdu.

Gəmi Qaya ilə, Ağrı dağ arasından, Şərqlə - Qərb arasında, Gün çıxanla, Gün batın arasında, o, Ur ərəzisindən, Azərbaycan ərəzisindən xilas olmuş Azərlər, o insanlar, o ərəfəni "Su tökən, səmalardan, Su tökülən" kimi yadda saxlamaqla, o hadisəni tarixləşdirub, o ərəfəni, səmada görünən, o ulduzlar düzümünə, "Su tökən, Su tökülən" (Bürc adı), adını verməklə, o ərəfəni belə bir adla adlandırıb, o, tarixi hadisəni, bu adla tarixləşdirmişdilər.

03.12.2015

Nə Yarandı...

Nə yarandı, O, Birdən, birə - birdən?

Bütün Aləmlər, bütün varlıqlar, bütün kütlələr, bütün cisimlər yarandı - yaranır və yaranacaqdır da, və yaranmalıdırlar da, o, “Birdən”, birə - birdən.

Varmıdır, elə bir qüvvə ki, elə bir varlıq ki, dayandırıb, söndürə bilə, bu yaranış ardıcılıqlarını?

Yoxdur, olmayıb, olmayacaqdır da, elə bir “varlıq”, elə bir “qüvvə” ki, dayandıra, söndürə, uzaqlaşdır, bütün aləmləri, o, birdən, birə birdən!

04.12.2015

Milli, musiqi alətimiz Tar, nəyin tərənnümçüsü, nəyin təmsilçisidir?

Azərbaycan ərazisində, simli musiqi alətimiz olan Tar, çox-çox qədim olan, tarixi dövr və mərhələlərdə, musiqilərimizi, muğamlarımızı, ritmik muğamlarımızı, müşayət və səslənməsində çox mühüm, musiqi aləti olub.

Muğam janrı, Azərbaycana məxsus olan, Azərbaycanın, mülkiyyətidir!

Simli musiqi alətimiz olan Tar, səsləndə, səslənməsində Günəş və Kainatın səs ahənginin, Işıq toplumunun, tərənnümçüsüdür.

Musiqi aləti Tar, özündə, tərtibatında, konstruksiyasında, Günəş hərəkətini, onun, bütün hallarını, dəyişikliklərini, hal ardıcılıqlarını, özündə əks etdirir.

Musiqi aləti Tar, özündə, tərtibatında, konstruksiyasında, çox maraqlı, çox düşündürücü və sirli səs hallarının, daşıyıcısıdır.

Musiqi alətinin, konstruksiyasına diqqətlə baxdıqda, səslənməsini dinlədikdə, bir çox, dəqiq hesabatlar, aydınlaşır.

Təkrar olunmaz, səs diapozonları, əsrarəngiz olan səslərin, sirlərinin nədə, necə “gizləndiyinin”, marağını, yaradır.

Musiqi alətinin, belə bir konstruksiyaya, malik olması səbəbindəndir ki, onun səs diapozonu, Kainatın səs diapozonuna, çox uyğundur.

Əgər ilkdən, o dövr insanlar, Kainat və Astronomiya elminə, vəqif olmasa idilər, belə bir musiqi alətində, Işıq ardıcılığını, bir musiqi alətində, sığışdır, bilməzdilər.

Əvvəlcə, Günəşdə gedən ardıcılıqları, onun hərəkət trayektoriyalarını, dəqiq müşahidə edərək, Günəş təqvimini, tərtib edilmişdir.

Günəş təqviminin, tərənnümünü isə, simli musiqi aləti olan Tarada, cəm olunmuşdur.

İlkdən, Azərbaycan ərazisində, Azərlər, Yer kürəsinin, Günəş ətrafında, tam hərəkətini, fəsilələrin ardıcılıqlarını, çox dəqiqliklə, hesablayırdılar.

Belə bir, ardıcıl hesabatları, müşahidə etdiklərindən, hər bir tikili, hər bir arxitektura, Günəş məbədi, Qız Qalası, elm şəhəri “İçəri şəhər”, Möminə Xatun türbəsi, hər bir məbəd, hər bir imarət, işıq hesabatları uyğun olaraq, İnşa edilirdi.

Qaldı ki, simli musiqi aləti, Tar konstruksiyasına, həmin Günəş, Işıq hesabatı, bu alətdə, hələ də, özünü qoruyub saxlamaqda, sirli olaraq, özünün səs ahəngində, Işıq ardıcılığında, qorumaqdadır.

Tar, alətinin küpü, (küp, küpə, tutum), adətən, Tut ağacından, Qoz ağacından, düzəldilərək, o, iki bölmədən ibarət olub, Günəş hərəkətini, təmsil edir.

Birinci bölmə, (tar küpündə), Günəşin, Şərqdən çıxması formasını, təmsil edərək, ikinci kiçik küp, Günəşin Zenitdən keçən məqamını, birdirərək, Qərbə tərəf, hərəkətinin işarəsini, formasını, trayektoriyasını, bildirir.

Tar musiqi alətinin qolu, 22 - pərdədən, ibarətdir.

Tar musiqi alətinin özü də, Günəş hesabatını təmsil edir.

Günəş
təqvimində, hesabatlar bir - birini tamamlayır.

Həmin hesabatlar, simli musiqi aləti Tarda özünü, bir daha təstiq edir.

Tarın 11- simi, tar qolunda, 22 - pərdə olmaqla, $(11 + 22 = 33)$, cəmində, toplumda, 33 - hesabatını, verir.

Bu isə, bir Qərinənin hesabatını, yə'ni bir qərinə, 33 - İldən, tam olmaqla, tərənnüm edir.

Tar başlığında, 9 - aşıq, 11 - simi, tarım vəziyyətini saxlamaqla, yenə də, Günəş təqviminin hesabatına, çox uyğundur.

Musiqi alətinin başlığı, armud ağacından olan, 9 - “aşiq”, onlara, o, “aşıqlara”, bərkidilən və onların vasitəsi ilə, tarım dartılan, sim, simlər, Günəş tsikillərini, Işıq, təmsil edir.

Bunların hamısı, yenə də, Günəş təqviminə sığan hesabata, çox uyğunlaşdırılmışdır.

Qəribə bir hal da, ondan ibarətdir ki, muğamlarımız və ritmik, instrumental muğamlarımız, triodan, (üçlük), yə'ni, üç musiqi alətinin birliyindən, ibarət olaraq, ifa olunur.

Trionu, simli musiqi aləti Tarı, Kamança müşayət edir.

Simli musiqi aləti, Kamança, konstruksiyasının küpü, girdə, dairəvi, yumru olmaqla, Günəş formasını, alətin səslənməsində, istifadə olunan, kaman, Ovalın (Ellipsoidin), bir yarımdairə formasını, təmsil edir.

Kamançanın da, “aşıqları”, (yə'ni, simləri tarıma gətirib musiqi kökündə saxlamaq üçün), Armud ağacından düzəldilir, küpü isə, Qoz, Cəviz ağacından, düzəldilir.

Aşıqları, ona görə Armud ağacından düzəldirlər ki, armud ağacı, havadan nisbi nəmişliyi götürmədiyindən, quru qalaraq, musiqi səsi, kökdən düşməsin deyə, simləri, tarım, dartıda saxlamağa, kömək edir.

O, Trionu, yə'ni, o üçlüyü, dairəvi Qaval müşayət edir.

Qaval, Günəş dairəsinin, simvolunu, formasını, quruluşunu, Günəşi, təmsil edərək, musiqi ritmini, səsləndirməyə, köməkçi olaraq, (qa - Işıq), müşayət, edir, ritmə köməkçi olur.

Tar, Kamança, Qaval, bu üçlük, Xanəndə ilə birlikdə, Dördlük, Kvarta olar.

10.12.2015

Bütün, varlıqlar arasına, onun varlıq qanun var...

Bütün varlıqların, bütün ətalətlərin, sükunətlərin, sərbəst düşmələrin, sürtünmələrin, sürüşmələrin, hərəkət sür'ətlərinin, çəkisizliklərin, mayelərin, kütlələrin, sıxlıqların, dayaqların, təzyiqlərin, boşluqların, vakkumların, müqavimətlərin, dartıların, itələmələrin, burulmaların, gərilmələrin, yüklərin, qırılmaların, diyircəklərin, cərəyanların, temperaturların, dərinliklərin, zirvələrin, onların hər birinin arasında, bir dəyişməz olan, qanun var, “Zərrə toplum yastığı və əhatəsi”, (statika, statik yük, statik enerji), onları - nizamlayar, ardıcılılaşdırar, bərabərləşdirər, bölər, bölüşdürər.

O, kütlələr arasında, həcmələri, çəkiliəri, təzyiqləri bərabərləşdirər, tarazlaşdırar.

Kütlənin - kütləyə, zor etməsinə, güc etməsinə, onların arasında olmaqla, dayanmaqla, mövcud olmaqla, o, kütlələr arasında, zorakılığa imkan verməz.

Bütün varlıqlar arasında, elastikalar, plastikalar, həcmələr arasında, “Zərrə toplum yastığı və əhatəsi” (statika, statik yük), dayanar.

Bəs, hardan, hansı əsasdan, bütün varlıqların, hər birinin, ayrı-ayrılıqda öz, “xüsusi çəkisi” mövcud olar, özünü təstiq edir?

Kainat daxilində olan, bütün kütlə, cisim, maye və məhlulların, varlıqların, öz “xüsusi çəkisi” - ni, bir vahid, Zərrə toplum yastığı əhatəsi, təyinləşdirər, nizamlaşdırar, bölüşdürər, yerbə - yer edir.

Bu bir, Kainat qanunudur.

Qeyd:

Çox maraqlıdır, bütün kütlə, cisimlərə, onların hərəkətlərinə baxdıqda, mütləq bir sual qarşısında dayanırıq ki, niyə bunlar, iç-içə olduqları halda, heç biri, heç birinə, “hakim”, ola bilmir?

Heç biri, heç birinə zor, güc edə bilmir?

Səbəb nədir?

Arada olan nədir, nə qüvvə dayanıb arada ki, hər varlıq özü - özlüyündə, yenə də, dönüb, sabit, sərbəst bir varlıq olduğunu, “təstiq”, edər?

Əgər ilkdən, o Böyük Partlayışdan, bütün Kainatda, Qalaktikalarda və onların arasında, hər bir kütlə, hər bir varlıq arasında, “bir vahid Zərrə toplum yastığı əhatəsi”, mövcud olmasa idi, (statika, statik yük, statik qüvvə), bütün kütlə və cisimlər hətəkətsiz olar, hərəkət etmədən, onlar, bir - birinə yapışmış olardı.

Əgər bütün varlıqlar arasında və kütlələr daxilində, belə bir “Zərrə toplum yastığı”, olmasa idi, tək bizim, Yer kürəsinin dərinliklərindən su, faydalı qazıntılar, dəmir filizi, maye halında olan qaz, neft və s. yerin dərinliklərindən qazılıb yer səthinə, çıxarıla, bilməzdi, onların isə, axıcılıq qabiliyyəti, olmazdı.

Bununla yanaşı, bütün mayələrin, bütün duru olan kütlələrin, axıcılıq qabiliyyəti də, mümkünsüz olardı.

Baxmayaraq ki, eyni xassəli olan dəmir filizindən alınan, müxtəlif tipli metal xüsusiyyətli kütlələri, onları, bir - birinə, daha yivlər vasitəsi ilə və yaxud, qaynaq etməklə, pərçimləməklə, qalaylamaqla, metalları, metal konstruksiyaları, belə bir üsullarla onları da, bir - birinə, bərkitməzdik.

Qapıların, pəncərələrin, bütün açılıb örtülə bilən, detalların arasına, onların sərbəst açılıb - örtülməsi üçün, onlara cəftələr, rəzələr, bənd etməzdik, və s.

14.12.2015

Müxtəlifdir...

Bütün Kütlə, cisim, varlıqlar, əşyalar, Gecələr, Gündüzlər, fəsillər, sular, buludlar, dağlar, dərələr, temperaturalar, rənglər, dadlar, iyilər, rayihələr, elastikalar, plastikalar, məsafələr, dərinliklər, qumlar, daşlar, mə'mulalar, tərtibatlar, ornamentlər və s. və i. və son nəticədə isə, Bütün İnsanlar, irqlər, bütün bəşəriyyət, bütün təsnifatlar Müxtəlifdir, niyə?

Nə səbəbə, hansı başlanğıcdan, başladı, müxtəlif bənzərliklər?

Mütləq, Tək, Olan Yaradan, Yaratdıqları isə, Müxtəlifliklər!

Bütün məfhumlar eyni ikən, niyə görkəmləri ayrı-ayrı?

Bir budaqda, iki meyvə, niyə görkəmləri ayrı-ayrı?

Dadlar ayrı, iyilər ayrı, rənglər ayrı, səslər ayrı, sözlər ayrı, kəlmələr ayrı?

Sür'ətlər ayrı, hərəkətlər ayrı, tezliklər ayrı, düşüncələr ayrı, fikirlər ayrı?

Axı, niyə ayrı, nə səbəbə ayrı?

Ayıran nədir bunları, ayrı-ayrı?

Bütün Varlıqlar Görkəmləri, Bir olmalıykən, müxtəlifliklərə ayrılıblar, niyə axı bunlar, ayrı-ayrı?

Əgər belə deyilsə, bəs necədir, ayrı-ayrı?

Səbəb nədir ki, bütün varlıqlar görkəmcə, ayrı-ayrı?

Qadın, Kişi!

Erkək, Dişi!

Görkəmləri ayrı-ayrı, gözəllikləri ayrı-ayrı?

Nədir bunları ayıran, ayrı-ayrı?

Suallar bitməz, fikirlər bitməz, onlar isə, tükənməz!

Bütün Bunları ilkdən, O ilk Böyük Partlayış Anından, Işığın, Zərrə toplum Tezliyi, (Statik), onları ayırmadı biri-birindən! Bir Işıq tezliyində bağladı Onları, İlk olan O, Işıq Varlığına!

O, Birə! O, Birlə-Birə!

Bütün varlıqlar, Işıq Daşıyıcılığında, Tutumunda, Gücündə müxtəlif olsalar da belə, Bütün Varlıq və Mühitləri, Bütün Aləmləri O, Mütləq Olana, O, Sahibi Mütləqə Bağlayan, Bir varlıq Var ki, o da, arada Olub, "bir vahid Zərrə toplumu birliyi", ilə, O, Mütləq Olan (absolyut), Işığa Bağlar!

Qeyd:

"Bir vahid Zərrə toplumu birliyi" - səbəbindəndir ki, Ölüm yoxdur! Yer dəyişmə Var! (İki, Aləm).

"Bir vahid Zərrə toplumu birliyi" - səbəbindəndir ki, Maddələr itmir, bir formadan, başqa bir formaya keçir!

"Bir vahid Zərrə toplumu birliyi" - nəticəsindəndir ki, hər fəsil, Yer üzündə dəyişməz, hər fəsil, "məhf edib, məhf edilməzdir!"

Bu Səbəbdən, Kainatda hər hal, hər Varlıq Əbədi olma Gücündədir!

Dönməz, dəyişməz, itməz, yaddaşsız ola bilməz!

15.12.2015

Yer üzünə, pul gətirdilər...

O gün, bəşər - bəşərdən uzaqlaşmağa başladı ki, Yer üzünə, pul gətirdilər.

Əllər işdən soyudu, əkib becərdiyini, düzəldib qurduğunu, insanlar arasında dəyiş - düyüşü, (malı - mala, mə'mulətləri - mə'mulətlərə), dəyişməyi dayandı.

Əllər işdən soyudu, zorakılıqlar əqillərə hakim oldu.

Əqillilər yox oldu, pullu “əqilli” oldu.

Baxışını, uzaq etmə, Yer üzündən...

21.12.2015

Karix qalıb...

Qəribə bir, hal yaşanır, Yer üzündə.

Pulsuz, kasıb, pulu olmadığından, baxır onun-bunun ağzına, düşünər ki, “görəsən bunlar”, nə deyirlər?

Onsuz da mənim, pulum yoxdur.

Pulu olanlar da, baxır onun - bunun üzünə, düşünür ki, bunlar nə deyirlər axı, “necə yə'ni pul yoxdur, pula nə gəldi ki?”.

Pulsuzla, pulu olanların arasında orta məxrəci tapanda, baxırsan ki, hər iki tərəf, pulu olanlarla, pulu olmayanlar, elə də böyük bir şey itirmirlər.

Amma ki, ən əsas, ən mühüm səbəb ondadır ki, pul tədavül vasitəsi olub alqı - satqıda, arada durmalıykən, pulun özünü alıb - satdılar.

Onunla da elə, pul karix qaldı, elə onda özünü itirdi.

Bilmədi ki, arada hansı mövqedə dayansın, alsın - satsın, ya satılsın?

21.12.2015

Onu, satmazlar...

Axar çay sularını, pula satmazlar.

Əkin - biçin, əkin sahələrini, suvarmalar üçün, axar çay sularını, pulla dəyərləndirib, pula satmazlar.

Axar su da, o, ərazi də, İncik olar. Məhsuldarlığa kömək olmaz, su azalar, su çəkilər, quraqlıqlar olar.

Əkin - biçin, təsərrüfatlar susar, kasıbçılıq, qıtlıq olar, bahaçılıq olar.

Əkin - biçin məhsullarının, əldə olunmasına, suvarma suyu, əkinçiyə, bostançıya, təsərrüfatçıya, maldara, pulla, satılmaz.

21.12.2015

“Biri var idi, biri də, yox idi...”

Turqut bəy Rza-zadə, nənəmiz də, deyərdi bizə, nağıllar.

Belə başlayardı, o, nağıllar, “Biri vardı, biri yox...”.

Sonu, göydən üç alma düşərdi, onunla da, sonlanardı o, nağıllar.

“Göydən üç alma düşərdi, biri sənin, biri mənim, biri nağıla qulaq, asanın” və yaxud, “göydən üç alma düşərdi, biri sənin, biri mənim, biri nağıl, deyəninin”.

Qulaq asardıq nağıla, büşünərdik, o, nağılla.

Göydə axı, alma olmaz, alma ağacda olar.

Necə çıxdı göyə, o, alma?

Niyə nənəmdə iki alma, məndə niyə bir alma?

Bəs hanı o alma, məndə olmalı - olan, o, alma?

Niyə nənəmdə iki, məndə bir alma?

Hanı, bəs o, alma?

İllər keçdi, böyüdük.

Böyüdükcə də, hərdən düşündük.

Nənəmiz nağıl deyərdi, “biri vardı, biri yox”, deyərdi.

Axı niyə, o, nağılın sonunda, göydən niyə, ancaq üç alma düşərdi?

Böyümüşdük daha, düşünürdük daha.

“Biri vardı, biri yox idi”, deyilməklə, başlanardı o, nağıllar.

Demə, belə imiş əvvəldən.

Bir, “O” - var imiş, əvvəldən.

İndi gördüklərimiz, yox imiş, lap əvvəldən.

Göydən düşən “alma”, üç imiş.

Biri olan hal,

biri İstəklərin,

bir də, çıxaracağın, nəticələrin.

“Biri vardı, biri yoxdu, amma, İkisi arasında, bir nəticə vardı”.

Turqut bəy, göydən üç alma düşdü, biri göyündür, biri göndərənin, biri nəticəni, o, nəticənin, mə'nasını, tapanın.

Belə idi, nağıllar.

Biri “Məlik Məmməd”, biri “Cırtan” idi, o, nağıllar.

Məlik Məmməd, qaranlıq dünyadan, İşıqlı dünyaya, Simurq quşu ilə, Qa (İşıq), Qu (Qida), ilə çıxdı, “İşıqlı”, aləmə.

Cırtan, Divə (qaranlıqlar aləminə), rast gəldi, uzaqda “İşıq gördü”, İşığa tərəf getdi, İşıqda, o, xilas oldu.

Bu idi, yadda qalan, o çox nağıllar arasından, belə olan, nağıllar.

Bizi, o, İşığa çağırırdı, nağıllar.

Ancaq, İşığı çağırırdı, o, “nağıllar”.

İşıqla - İşığı, çağırırdı, o, nağıllarımız.

Hər nağılımızda, bir mə'na, var idi.

Düşünərək - düşüncədə, hər nağılda, bir nəticə, bir mə'na çıxarmağa, bizi çağırırdı, o, nağıllarımız.

23.12.2015

Ana Vücudu, Elmi - Mərkəzdir!

İnsan, “Mükəmməldir”, dedikdə, onun çox böyük mə'naları vardır!

Nədir, bu Mə'nalar?

Mükəmməlliklər arasında, yenə də, çox gizli, “Mükəmməlliklər” də, var!

Bağışlasın məni, bütün Yer Üzü, Qadınları!

Yə'ni, Onların Sirli, Örtülü Aləminə, qarışmaq fikrimiz yoxdur!

Amma, bir çox, “örtülü”, həqiqətlər də, vardır!

Bağışlasınlar məni, Xanımlar, Analər!

Qadın Vücudu, Hamiləlik Dövründə, şirinləşib, Şirin olur!

Ana, Şirin ki, Bala “Şirin”, olur!

O, Hamiləlik Halında, Ana Vücuduna, kənar Müdaxilələrlə, qarışmazlar!

Kənar “Müdaxilə” dedikdə isə, Ana Vücuduna, Dərman Preparatları ilə, Müdaxilə etməzlər!

Çünki, o ərəfədə, Ana Vücudunda olan Körpəsi, Ana Vücuduna, Bağlıdır!

Ana Vücudu, o, Körpəsinin (döl, embrion), Formalaşmasına, koməkçidir!

O ərəfədə, bütün Qadın, Ana Vücudları, dəqiq Laboratoriya, dəqiq elmi Mərkəzə, böyük bir, Akademiyaya, Bənzəyir!

Vücud, öz Körpəsini, dəqiqliklə, Formalaşdırır!

Bu ərəfədə, Qadınlar arasında deyərlər ki, “ay qız, deyəsən bu gəlin, yerikləyir”.

Yə'ni, o, “Yerikləyir” Kəlməsi, Qadınlar arasında, bir gizli, “Koddur”.

O, ərəfədə, “Yer - ilklədir”, “İlk, Yerə, Bağlanır” mə'nasını, daşıyır!

Yə'ni Ana, Balasını ilkin yerə bağlayır. (Material Aləmə).

O, ərəfədə, Gəlin ürəyi, (yerikləmə ərəfəsi), əsasən, hər hansı bir, Qida çeşidlərindən, birini istəyər. (Gizli kod, budur),

Amma, o Qidalar da, Çeşidləri də, Müxtəlif, adda, olurlar.

Onu, o Gəlinə verdikdə, çatdırdıqda, o, gələcəyə Ana olacaq Vücut, sakitləşir!

Amma, çox az bir Miqdarda, Qida növü, Həmiləliyin hansısa, bir Dövründə olur, bütün Hamiləlik Dövründə, baş vermir!

Ana vücudunda gedən bu Proses, nədir və niyədir?

Ana, o ərəfədə, Balasını, öz Vücudu daxilində, “qidalandırır”.

O, ərəfədə, Ana Vücudunda, hansı bir, Komponent, azlıq edirsə, Körpə onu çağırır, onu, Anadan “istəyir”. (Mükəmməl olan, insan! Şüur Altı, Yaddaş!).

Ana, o Qidadan, çox az bir Miqdarda, Qidalanır!

O, Qida çeşidi, sanki, “dərman Dozasına”, bənzəyir!

Budur, Ana Vücudu ilə, Bala Vücudunun, “Dərmanı!”.

O ərəfədə, Ana Vücuduna, kənar dərman Preparatları ilə, Müdaxilələr, böyük Fəsadlar törədə bilər ki, Dünyaya Bəxş olunacaq Övlad, müxtəlif Kütləvi, Qüsurlarla, Doğula bilər.

Bunlarla yanaşı, Qadınlar, Analar, Nənələr, bir çox Halları, daha yaxşı bildiyindən, Hamiləlik Dövründə, o Ananı, Narahatçılıqlardan, Həyəcan, Vahimələrdən, Təlatümdən, Qorumağa, Çalışarlar!

27.12.2015

Ana çağırır, insan...

Dahi də, Tiran da, bütün bəşəriyyət də ağrıya, əzaba düşəndə, acizənə, öz dilində, öz Anasını çağırır.

Ana vücudunda olduğu o anı, öz, dərin yaddaşında olan, ağrısızlığı, acam yox, suzam yox, qorxu yox, təlatüm yox, isti yox, soyuq yox, o, qayğını, o, rahatçılığı çağırır, hər ağrıda, hər əzabda, Ana çağırır, Ana deyər, insan!

27.12.2105

Hər biri, tanıyar, bir - birini...

Səslər - səslər arasından, tanıyarlar, bir - birini.

Rənglər - rənglər arasından, tanıyarlar, bir - birini.

Sular - sular arasından, tanıyarlar, bir - birini.

Külək - küləklər arasından, tanıyarlar, bir - birini.

Kütlələr - kütlələr arasından, tanıyarlər, bir - birini.

Zərbələr - zərbələr arasından, tanıyarlər, bir - birini.

Sür'ətlər - sür'ətlər arasından, tanıyarlər, bir - birini.

Kimə nağıl, kiməsə ancaq, elm lazımdır!

Bu Dünya dediyimiz, görkəmcə - görkəmə bənzər.

O, Dünya dediyimiz, mütləqlə - mütləqə bənzər.

Güc - güclər arasından tanıyar, bir - birini.

Qaranlıq - qaranlıqlar arasından, qorxu - qorxular arasından, tanıyar, bir - birini.

İşıq - Işıqlar arasından, tanıyar, bir - birini.

İnsan - İnsanlar arasından, tanıyar özünü, bir də, bir - birini!

Onların arasında, onların ortasında, yaddaş dayanar.

27.12.2015

Qəribədir Aləmlər...

Yer aləmində olan insan, “ölümdən” qorxaraq, bu aləmdən, ayrılıb getmək istəmir.

O, aləmdə olanlar isə, “ölümdən keçərək”, ölümsüzlükdə olduqlarından, Yer aləminə, yenib gəlmək, istəmir.

Qəribədir bütün aləmlər, qəribədir bütün canlılar.

Ölənə qədər, ölmək olur, amma ki, öləndən sonra, ölmək olmur.

Öləndən sonra, dirilmək olur.

Amma ki kiminsə, bir də, necə “diriləcəyi”, olur.

28.12.2015

Yazı üslubları...

Müxtəlif yönlü yazı üslubları, yazı ardıcılıqları, yazı mətnləri var.

Elə yazı mətnləri var ki, nəyi necə bilib, nəyi necə təsəvvür edirsə, nəyi necə istəyirsə, onu elə də, yazır.

Elə mətnlər var ki, nəyin necə olduğunu, nəyin nə ilə bağlı olduğunu, görüb, bilib, onda yazıla bilinir.

Budur yazı üslubları, budur yazı fərqləri.

28.12.2015

Yorulmurlar onlar...

Yorulmazlar onlar...

Günəş - Işıq, şüa saçmaqdan, yorulmaz.

Yer kürəsi - Günəş ətrafında, hərəkət etməkdən, yorulmaz.

Dəvə - susuzluqdan, yorulmaz.

İnsan ürəyi - döyünməkdən, yorulmaz.

insan - canlı, nəfəs almaqdan, yorulmaz.

At - ayaqları ilə ayağından, quş - dimdiyi ilə, dimdiyindən, yorulmaz.

İnsan, deyib - danışmaqdan, düşünüb, fikirləşməkdən, yorulmaz.

Qəribədir bu hallar, baxmayaraq ki, müxtəlifdir bu, yaranışlar.

Qəribədir, bunlar, bütün hərəkətlər, döyünmələr, dartılar, itələnmələr, gərilmələr, niyə tükənməz, niyə yorulmaz, niyə qurtarmaz, niyə susmaz?

Bütün bu halların, bütün bu hərəkətlərin, dayanıb, tükənməyinə, “Zərrə, toplum birliyinin varlığı” (statika, statik Işıq), imkan verməz ki, hərəkətlər dayansın, onlar sönsün, onlar tükənsin.

O, Zərrə toplum birliyi, həm bərabərləşdirən, həm də, nizamlayandır!

29.12.2015

“Şaxta baba, Qar qız”, nəyin simvoludur?...

Yer üzünün, Qitələrinə, Qurşaqlarına baxdıqda, Qış ərəfəsində bütün qitələrdə qar yağmır, qış mövsümü olmur.

Şərqdə qar yağmır, Avstraliyada bu ərəfədə qar yağmır, əksinə isə hava isti keçir. Bu baxımlardan baxaraq, Yer üzündə bu ərəfədə, Qitələrdə olan, müxtəlif, fərqli temperatur hədləri arasında, “Şaxta baba ilə, Qar qız”, nəyin əlamətidir? Dünya tufanından xilas olmuş Azərbaycan ərazisində Azərlər, çox sonralar bu qış müddətini iki ərəfəyə bölərək onları, böyük Çilə (əziyyətli soyuq günlər) və Kiçik Çilə adı ilə adlandırmışdılar.

Çox sonralar bu böyük, kiçik Çilə ərəfəsi adları, yaxın uzaq Şərqə, yayılmışdı və o dövr insanlara, mə'lum idi.

Azərbaycan ərazisində, Azərlər yay mövsümündə əkib, becərib məhsulları yığıb, qış ərəfəsini, rahatçılıqla başa vurmaqla, Yaz ərəfəsinin gəlməsini, rahatçılıqla, sevincə

gözləyərdilər.

İlk qar yağarkən böyük sevincə səbəb olardı.

Çünki, bu yazın, yayın “su ehtiyatıdır” deyə, şadlanardılar.

Bütün əhali şadlıqla, yollara, küçələrə çıxıb qarı yombaladıb, kürə halına salmaqla, onları həmişə yaşıl Zeytun, Küknar, Sərv, Şam ağaclarının ətrafına topalamaqla, həmin qar kürələrini, eyni vaxtda hamılıqla, əkin sahələrinə öküzü, atlara bağlanmış xərəklərlə daşıyıb, topalar halında, yığardılar.

Həmin həmişəyaşıl ağacların budaqlarına müxtəlif meyvələr asmaqla, balaca uşaqları sevindirməklə yanaşı, onları da, bu adətə öyrətmək, həvəsləndirmək məqsədi daşıyardı.

Qar kürələrinin bir yerə toplanmasına məqsəd, yazda əkin sahələrinin, ağacların su tələbatını tədricən, əridikcə ödəmək idi.

Bununla yanaşı, torpağın qışda şaxtadan, topladığı acılığı təmizləmək məqsədi daşıyırdı.

Sevinclə, şadyanalıqla keçirilən bu hal, ən əsası yolları, küçələri qardan təmizlənməsinə xidmət edirdi. (Qarı yombaladıb kürə formasına, şəklinə salmaq, Azərlərin ilk təkərin, çərxin İxtira edilməsinə gətirdi).

Bu hal, qışda qarı kürə şəkli formasına salıb, toplayıb küçələri qardan təmizlənməsi və ağacların ətrafına yığmaqla yazın tez gəlməsinə, yaşıllıqların artmasına kömək kimi, çox sonralar Avropa ölkələrinə yayıldı.

Avropa ölkələrində də, qış fəsli, qarlı çovğunlu keçdiyindən, qarı kürə şəklinə salıb, bir yerə toplamaq da, sevinclə, şadlıqla keçirilməyə başlandı.

Həmin qar kürələrinə əlavə düzəliş, bəzək verməklə onu formaya salmaqla ona da, “şaxta baba”, həmişə yaşıl ağaclara “qar qız”, adı verməklə, müxtəlif nağıllar, əfsanələr deyildi.

Qış ərəfəsi, bu sevinc, bu şadyanalıq bütün qitələrə tədricən yayılmağa başlamaqla, ümumdünya bayramına çevrildi.

Amma qarı, kürə şəklində ağacların ətrafına, əkin sahələrinə daşınması, küçə, səkilərin bu üsulla təmizlənməsi, müddət - müddət yaddan çıxdı.

Qış dövrünün bu şad, sevinc anları, qarı kürə şəklinə salıb, yazı sevinclə gözləmək yaddaşı Azərlərin, çox-çox qədim olan, yaddaşındandır.

Bu hal, bu şadyanalıq, insanlar arasında, qışın tez rahat keçməsinin, yaza tez çatmaq istəyi icraatıdır.

02.01.2016

İstəkləri özümüzə, biz İstəyirik...

Bütün Kainat sistemində, bütün ərəfələr üçün, bir mexanika işləkdir.

Kütlə, cisim, bütün canlılar, bütün varlıqlar, düşünüb - düşündürmək, məcburiyyətindədirlər.

Bu hal, çox qərribə bir, işlək sistemdir.

Bu hala, fərz edək, deyək ki, “düşüncə qanunu”.

Hər bir fərdin, hər bir varlığın Kainatla bir bağlılıqda olmaq, məcburiyyəti mövcuddur.

Nədir bu işlək sistem?

Bu sistem, hər bir fərdin düşüncəsi ilə, Kainata bağlanmaq metodikasıdır ki, hər fərd nə düşünürsə, saniyənin milyardda bir tezliyi qədərində, düşüncə tezliyi ilə, o, düşüncə, Kainata yayılır, Kainatda, səslənir, Kainatda eşidilir.

Kainat, bu münvalla, hər bir varlığın, istəyindən, “xəbərdar”, olur.

Elə istəklər var ki, saniyənin milyardda bir tezliyi ilə (bəd, pis, ziyankar düşüncələr), eşidilir amma ki, qəbul edilməyərək, özümüzə, dönür, özümüzə, qaytarılır.

Elə, düşüncələr var ki, eşidilir və qəbul, edilir.

Bu xoş, yaxşı düşüncə istəklərimizi, bizə qaytarmağa isə, vart-müddət, ayrılır.

O, “vaxta” da, zəminlər, yaradılır.

O, zəmin - vaxt, müddətlərə sığdığından, insana elə gəlir ki, onun istəyi, eşidilmədi. Bu, yanlış fikirdir.

İstəklərimiz eşidilib, o istəkləri yerinə gətirməyə bir çox zəmin lazımdır ki, buna da, müddətlər, ayrılır.

Ona görə də, hər düşüncə iki hallı olur.

Pis, bəd, ziyankar, düşüncələrimiz, tez özümüzə qayıdan, “yaxşı” bildiyimizə isə, ona, müddət gərək olur ki, “gözləməyi bacar”, onda Kainatdan, səslənir.

Ona görə də, düşüncə və İstəklərimizə, çox diqqətli, cavabdehli, olmaq, lazım gəlir.

03.01.2016

Böyük Çillə, kiçik Çillə, nədir?...

Çox qədim dövrdə, Azərbaycan ərazisində Azərlər, dəqiq elmlərdən, Nücum (astronomiya) elmlərindən, riyaziyyat, həndəsə, məntiq elmlərindən, xəbərdar idilər.

O dövr, Nücum, (astronomiya), elmi ilə, Işıq elmi ilə, məşqul olanlara, “qamlar”, (çox-çox soralar kəlməni əksinə deməklə sirli, gizli ad kimi, onları “maqlar”),

adlandırıblar.

O dövr, Astronomiya ilə yanaşı, riyaziyyat, həndəsə elmlərini daha dəqiq, bilmək üçün, indiki dillə desək, “vurma cədvəlini”, ixtira etmişdilər.

O, vurma cədvəli, ardıcılıqlarını təkminləşdirərək, doqquzluq sistemini, Günəş təqvimini, (bax Günəş təqvumi), tərtib etmişdilər.

Bütün sahələrdə, bütün arxitektura layihələşdirmələrində onları, Günəş təqviminə, istinadən və uyğun olaraq, tərtib edirdilər.

Yer üzündə, fəsilləri müşahidə edərək onları, dörd ardıcılığa, bölərək, hər ilin başlanğıcını Qoç Bürcündən (indiki təqvimlə Mart ayı), başlayaraq, Yazın gəlməsi, ilin başlanması, torpağın istinməsi, həyatın canlanması kimi, sevinclə bayram, edirdilər!

Qamlar, hər fəslin, 21-22 tarixi keçid arası, hesabatlarını dəqiq bildiklərindən, o fəsillər arasına, “Doqquzuncu günü”, tamamlananda, Günəşdə, yaradıcı Işıq şüalarının, aktivləşmə mərhələsini bilərək, hər fəslin başlanğıcından, doqquzuncu günündə, böyük şadlıqla, sevinclə fəslin yeniləşməsi, özünə yer tutması kimi, yad edirdilər.

İndiki təqvimlə, (22 dekabr), Qış fəslinin başlanmasına, $22 + 9$ gün, (böyük çillə, qırx gün), hesabatı gəlməklə, o, Günü böyük sevinclə yad edərək, həmin gün, Çillə qarpızı, kəsərdilər.

“Çillə qarpızı”, nədir?

O, bütün qarpızlardan yox, bir qarpız növünü, qışa saxlamaq üçün, yayda samanı, böyük gözlü xəlbirlərdən keçirərək, (Cırtanın, Divə dediyi, xəlbir), ancaq, xəlbirdə qalan, iri samanı, günün altında qurudaraq, xüsusi ayrılmış yerlərdə, o, Qarpızları, saman içərisində, Qışın o gününə kimi, qoruyub saxlayardılar. Qarpız, şərti olaraq, Yer kürəsinin formasını, üstündəki xətləri isə, iki Qütb arası, Şimal - Cənub Qütbünün, biri-birinə bağlanması, əyani göstəricisi kimi, əziz bir bostan məhsulu kimi, çox dəyərlı, bilirdilər.

Adətən, yeni ailə qurmuş gənclərə də, amma, Qız evindən, Oğlan evinə, həmin gün, Çullə qarpızı, aparırdı.

Bütün ailələr, hər ailə, ayrı - ayrılıqda, həmin gecəni, qış qarpızı, Çillə qarpızı, kəsməklə çox sevinclə, yad edirdilər.

Qarpızı, xüsusi kəsmə üsulu var idi.

Yə'ni, Qarpızı, tən ortadan, (ekvator xətti), iki bərabər hissəyə bölməklə, sanki, iki yarım kürəyə ayırmaqla, süfrəyə, (dəstərxan), qoyardılar.

Həmin gecə, (qış fəslinin başlanması, $22 + 9 = 31$ - gün hesabatı), bütün ailə üzvləri, yığışardı bir yerə, yerdə süfrə açardılar, Çillə Qarpızını, qoyardılar süfrənin, ortasına və deyildirdi ki, “bilmirik bu qarpızın içi nədir, kəsəndə bilərik ki, içi nədir”.

Qarpızı, iki hissəyə tən bölməklə, üzlərinə gələn, Yaz ərəfəsinin, ilin başlanmasının rahat, sevincli olmasını arzu, edərdilər.

Qarpızı, şərti olaraq, Yer kürəsi, onu tən bölməklə, ikinci yarımkürə ilə birlikdə, Yer kürəsinin, bir tam olduğunu, əyani olaraq, göstərərdilər.

Min illərdir ki, Naxçıvanda hər il, Böyük Çillə, Kiçik Çillə bayramlarını, bütün əhali, bayram kimi, qeyd edib, yad edirlər.

Bununla yanaşı, Fevral, (indiki təqvimlə), ayının ortalarında “Xıdır”, “Xızır”, bayramını, dənli bitki toxumlarını, saclarda qızardaraq, qovuraraq, böyük şadyanılıqla, “Su tökən” bürcünü yad edərək, Dünya tufanı ərəfəsində, o dövr, Azərbaycan ərazisindən, Azərlərin o, Tufandan xilas olma ərəfəsini, yad edərək, Xıdır bayramını, sevinclə bütün əhali, yad edər, xatırlayırlar.

04.01.2016

Məzarların da üzü, Gün çıxan, səmtə idi...

Çox qədim Azərbaycan ərazisində Azərlər, Astronomiya elmindən xəbərdar olduqlarından, Yer ətrafı planetlərin, hərəkət trayektoriyalarına uyğun olaraq, astronomik xəritələr, tərtib etmişdilər.

Hz. Zərdüştün, Azərbaycan ərazisinə gətirdiyi, “Avesta” (Ahəstə), bilgi Kitabında, dəqiq elmlər, Astronomiya, Riyaziyyat, Həndəsə, Biologiya, Anatomiya, Canlı Aləm, Işıq elmi haqda, bir çox, elmi İnformasiyalar, var idi.

O dövr insanlar, Kainat elmindən, Astronomiyadan, xəbərdar olduqlarından, “sübh Günəşi, (Şərq isqaməti), Sirius ulduzu ilə, bir xətdə dayananda, gizlilər, örtülülər, həsrətlər, xəstəliklər, uğurduzluqlar dayanar, qurtarar, zəifləyər, gedər”, anlayışı ilə, sübh Günəşinin, Uş ərəfəsində, axar su kənarına çıxaraq, belə və bu kimi, istəklərlə, arzularını, Şərq səmtədən çıxan, Günəşə, pıçıldayırdılar.

Sirius Planeti, Yaz ərəfəsində, Günəşlə bir xətdə dayananda, Sirius planetinin, Ağ Işıqlı olan vaxtda, belə bir İcraatlar, edərdilər.

Sübhün ağ Işığı haqda olan bilgiləri, İmadəddin Nəsimi, öz Qəzəllərində, “mən uş”, kimi, qeyd, ifadə edib.

Həmin Siriusun, Yer planeti ilə, bir xətdə, dayanması əsasında, Peru Piramidaları, Misir Piramidaları, Azər Piramidaları, inşa ediləlidir.

“Piramida”, nədir və niyədir?

Piramidalar İnşaası, Günəşin, Şüa Qanunu əsasında, qurulurdu.

Piramidanın, mə'na anlayışı, Günəş mə'bədi kimi, xarakterizə olunurdu.

“Piramida”, yə'ni ki anlayışda,

“Pi”- dairəvi sahə,

“Ra”- zirvədə Işıq,

“Mi”- tərəfləri, üç bucaq, şərtləri ilə, (notlar arasında, “Mi” notu, üçüncü not hesab olunduğu kimi), İnşa edilirdi.

Mə'nası isə, tərəfləri üç bucaq quruluşlu, “Pi - Ra - Mi”, adlı, sahə, zirvədə Işıq, tilləri dəqiq olmalı, anlayışı, daşıyırdı.

Piramidaları, Günəş şüa, qanununa, uyğun olaraq, dəqiq, Günəş Işıq şüa hesabatına əsaslanaraq, İnşa edirdilər.

Hesabatlar, $9 + 9 = 18$ (180°) tam olub, Günəşin, səhər Işığının, 19 - cu, dərəcədən (19°), çıxması əsasında, İnşa edilirdi.

Çox yüksəkdən baxıldıqda, bütün Piramidaların, bir - biri arasında, ardıcıl zirvə nöqtələrindən keçməklə, (Ra - dan), onların ardıcıl olaraq bir xətdə düzülmüş kimi, görünürdülər.

Azərbaycan ərazisində İnşa edilən, İşəri şəhər, Günəş mə'bədi (Qız qalası), Naxçıvanda Gəmi Qaya, Yeddi Kimsənələr, (Əshabül-Kəhf), Əbubəkr Əcəmi Naxçıvanının inşa etdiyi, “mömünə Xatun türbəsi”, (on üzlü kitabə tərtibatı ilə), Günəşin, həmin 19° -cu dərəcədən çıxması ilə, bir xətdə dayanıblar.

Nəsrəddin Tusi, həmin elmdən, xəbərdar olduğundan, astronomiya, riyaziyyat, nücum, həndəsə elmlərinə istinad edərək, bu kimi elmlərdən, bəhrələnibdir.

Yer üzünə, bütün Peyğəmbərlər və Rəsullar ancaq, bu xətt arasına, bir zolaq arasına, Şərqlə - Qərb arasına, Şərqdən, 19° - Işıq zolağı arasına, göndərilirlər, gəlirlər.

Bu müqəddəs, Işıq xətti arasını, o qədim insanlar, çox dəqiq, bilirdilər.

Həmin, Günəş şüa qanunu, mövcud olan piramidaların zirvə nöqtələrini, dəqiq kəsməklə, Naxçıvandan Ağrı Dağını, Gəmi Qayanı, Yeddi Kimsənələri, Haça Dağı, (İlanlı Dağı), bir xətdən keçməklə, Ağrı Dağından sonra, Kars əyalətindən keçməklə, Qərb istiqamətdə, çox yüksəklikdən Yer səthində, çox böyük sahəni əhatə edən, görünən, yarım dairə, yarım qövs İşarə formasında, sönür.

Sanki həmin Işıq şüa sərhədliliyi, burada dayanır, (sanki o, İşarə, simvol formasını, kimlərsə, bilə - bilə, İşarə ediblər. Sanki, o, Işıq həddinin, sonluğudur sərhəddini, cızıqlar, İşarə kimi qoyublar. Çox maraqlı, görüntüdür).

Bu deyilən, “yarım qövs”, “yarım dairə”, formasını, Kosmik gəmi içərisindən, müxtəlif Kosmonavtlar, dəfələrlə müşayət etsələr də, foto şəkilləri çəkilsə də, bu hala, bu formaya, bir o qədər də, əhəmiyyət verməyiblər.

Bu əraziyə, Azərbaycan, Zər - Azərlərə, Naxçıvana və onun ətrafında olan ərazilərin müqəddəs ərazi olduğunu bilən kəslər, min illərlə, ərazini müxtəlif, başqa adlarla,

dəyişməyə çalışaraq, bu ərazilərə, hərbi yürüşlərlə, bəhanələrlə, sahib olmağa, çalışıblar.

Heç də, təsadüfə düyül ki, çox - çox qədim dövrün insanları, Azərbaycan ərazisini, elm, Işıq ərazisi kimi, tanıyırdılar.

Minilliklərin müxtəlif hərbi yürüşləri, müxtəlif İstilalar, islahatlar, Günəş Işıq şüa qanununun, mahiyyətini, tədricən unutdurmağa, çalışıblar.

İnsanlar, Günəşin, çıxan səmtinə, Şərqə üz tutub, bütün arzu, istəklərini, həsrətlərini, xəstəliklərinin qurtarmasını, bütün elmlərdən, xəbərdar olmaq üçün, o, səmtə, Şərqə, üz tutardılar, dualar, edərdilər.

Maraqlı bir cəhət də, onda idi ki, Azərbaycanda, Azərlər, bu dünyadan köçən insanın, məzar, dəfn şərtlərinə, çox diqqətlə yanaşırdılar.

Məzar və məzarlıqların şərti, dəqiq icra edilirdi.

Məzar şərtlərini, pozmaq olmazdı.

Bu, şərt - qanun, çox sonralar, bütün Yer üzünə, yayıldı.

O, səbəbdən ki, dəfn olunan insan, Işığa, Işıq səmtinə, Gün çıxan səmtə, o tərəfə olmaqla, "Işığa qovuşsun, öz Işığına qovuşsun", anlamı ilə, dəfn olunardı.

Bütün, məzarlar və məzar üstü, baş daşlarının (üzərindəki Epitafiya), səmti, Gün çıxana, o, səmtə, Şərq istiqamətinə, Ağ Işıq, səmtinə tərəf, İstiqamətlənərdi. Məzarların daxili də, dibi də, daşdan olardı ki, onu, ölən insanı, torpaq qatından ayırmaqla, torpağı, Eroziyadan qorumaq şərti ilə, qazılırdı.

05.01.2016

Yaxınlaşır, uzaqlaşır...

Niyə, göylərdən yerə yağır?...

Niyə, yerdən göylərə, səmalara hər hal, yenidən bir də yüksəlir, bir də, ucalır, bir də, qayıdır?

Niyə gəlir, niyə qayıdır?

Bu, gəldi - gedərdə, nə axtarılır, nə tapılır?

Kim, nəyə qovuşur, kim nələrdən, uzaqlaşır?

Uzaqlaşan da, yaxınlaşır, yaxında olan da, yaxınlaşır.

Heç biri, heç birindən, heç vaxt, uzaqlaşmır.

08.01.2016

Bənzəyir...

Kainatda mövcud olan, bütün Qalaktikaların, Planetlərin, Asteroid, onların birgə, sinxron hərəkəti, Simfonik orkestrin tərtibatına, bənzəyir.

Onların, bütün Qalaktika, bütün planetlərin Işıq Ətrafında birgə hərəkət etmələri, Xor Kapellasına bənzəyir.

09.01.2016

Kainat mexanikasında, “Eksentrik halı”...

O, Böyük Partlayışdan, Kainatlar yarandı.

Kainatların yaranmasına məcburiyyət halı səbəb oldu, yoxsa zəruriyyət halı səbəb oldu?

Xeyir, Kainatların yaranmasına məcburiyyət yox, zəruriyyət halı səbəb oldu. Işığın yayılma “gücündən”, Kainat quruluş və modeli Oval, Ellipsoid formasını aldı, yekunlaşdı, dayandı.

Çox maraqlıdır, bəs niyə Oval, Ellipsoid quruluşunda, o formada?

O, Partlayışa səbəb, Işıq Varlığının, bir nöqtədən, bir başlanğıcdan, bir toplum halından, onun, güclü Işıq yayılma, onun, yayılma gücü qədərində, o işığın yayılma yaddaşı forması, elə Ovalı, Ellipsoid, o forma quruluşunda, göründü.

Çünki, sonrakı yaranmalı olacaq bütün varlıqlar, əbədi olan Işıq qədəri ilə, əbədi olmalı idi.

Bu səbəbdən, hər bir yaranmış kütlə, cisim, varlıq, öz ilkin halına, əvvəlinə, qayıtmalı idi.

Bütün başlanğıclar, qayıdıb, ilkinə qovuşmasa idi, o, Işığın özü Əbədi yox, daha müvəqqəti olmuş olardı.

İlkdən quruldu belə, hər yaranmış varlıq, qayıtmalı ilkinə!

Oval daxilinə sığan, bütün küllü kütlələr, oval quruluşlu, oval prinsipli, oval hərəkətli “qanuna”, tabe olmasaydı əgər, hər bir hal, bir müddətli olmuş olardı.

Oval quruluşunun formasına baxdıqda, “uzununa - uzun qol, eninə qıssa qol”, bunun özü belə, bütün hərəkətlərin, “Eksentrik” quruluşu qanununa, “tabedir”, halını xatırladır.

Belə quruluş forması, mövcud olmasa idi, əbədiyyət halı da, əbədi ola bilməzdi.

Yə'ni, hər bir hal, bu konstruksiya formasına, sərhədlilik formasına, sığmasa idi, Işıq qədəri də, dayanmadan sonsuz olaraq, yayıla - yayıla uzanar və nəticədə, o Işığın özü - öz gücündə, tükənərdi.

Əbədi olan Işıq qədəri, öz - özünü tükəndirərdi.

Bu səbəbdən ilkin Kainat quruluşu və ardıcılığı bu prinsipə uyğun, “eksentrik”, quruluşuna uyğun olaraq, özünə, İlkinə bu hərəkətlə qayıtmalı idi və qayıdır da.

Baxaq bir neçə quruluşa, baxaq bir neçə ardıcılıqlara, hallara.

- qış fəslində, gündüz müddəti qıssalır, Gecə müddəti uzanır.
- yay fəslində, gündüzün müddəti uzanır, gecənin müddəti, qısalır.
- (bax, Ovala, Ellipsoidə. “Eksentrik”, quruluşuna, “Eksentrik”, formasına).
- okeanlarda, qabarmalar, çəkilmələr,
- insanın yer üzünə gəlməsinə, yer üzündən, qayıtmasına,
- ağacların, yarpaqlarının tökülməsinə, bir də yazda, yenidən yarpaqlamasına,
- həmişəyaşıl ağacların, qış fəslində, sabitləşməsinə,
- isti ilə, soyuq arasına, su ilə, buxar arasına,
- suyun donma, buzun ərimə arasına,
- səs zili, səs bəmi arasına,
- hərəkətin başlanğıc anına, hərəkətin zəifləmə sönmə, arasına,
- sağ qolla, sol qolun, güc arasına,
- sağ gözlə, sol gözün, görmə arasına,
- sağ ayaqla, sol ayağın ayaqqabı, qəlib fərqinə,
- nəfəs alma, nəfəsi xaric etmə, arasına,
- ürəyin ritimlə, döyünmə arasına,
- acmaq, suzmaq arasına.
- yatmaq, oyanmaq arasına,
- qalxmaq, yenmək arasına,
- yorulmaq, dayanmaq arasına,
- nəyəsə çatmaq, ondan qayıtmaq arasına,
- bir həyat, bir də, ölüm arasına,
- tə'riflə, o, lə'nət arasına,
- sevməklə, nifrət arasına,
- sevgi ilə, məhəbbət arasına.

Maşın, mexanizmlərin mühərrik kamerasında, dirsəkli val, “eksentrik” quruluşunda olması, maşın - mexanizmlərə güc, sür'ət, hərəkət vericisidir.

Planetlərin, Günəş ətrafında birgə hərəkəti, Oval, Eksentrik, Ellipsoid formasında, tipində deyilmi?

Yormayım sizi.

Belə misallar nə qədərdir...

Bunların hamısı, bir Oval, bir Ellipsoid, bir Eksentrik quruluşuna sığmada deyilmi?

Bütün hallar, bütün quruluşlar, öz ilkinə, öz əvvəlinə, qayıdan - qayıtmada, deyillərmi?

09.01.2016

Kainat, Təbiyyət, Bəşəriyyət

Mütləq olan insan...

Çox hallar var. Çünki o maraqlı hallar arasında insan var. Onu əhatə edən o təbiət arasında bir qanuna uyğunluqlar var.

Çox maraqlı hallar var, o hallar arasında bir mə'na var. İnsan mə'na deyil, mütləqdir! Mütləq olan insanı əhatə edən mə'nalar var.

Sabit insan

Nədir mə'na, nədir insan, nədir hal? İnsan bədən temperaturuna görə sabitdir (36°C). İnsan qida ilə qidalanır. Qidalar isə ya isti və ya soyuq temperaturda olur. İnsanın sabit bədən temperaturu (36°C). Qəbul edəcəyi qidanın temperaturu isə 40-50°C -dirsə, o qidانی insan mütəmadi olaraq qəbul edir. Mə'də isə bu qida temperaturundan təlatümə düşmür. Qidanın temperaturu anilikdə 8-10°C uyğun nizamlanaraq mə'də daxilinə çatır. İnsan bədənini (36 - 36,5°C) görə soyuq su və qida soyuq olsa da, o qida temperaturu da anilikdə 8 -10°C-yə yüksəldilib mə'də üçün nizamlanır. İnsan soyuq və ya isti su ilə çimərkən o su temperaturunun bədən temperaturundan kəskin fərqli olmasına baxmayaraq, o su temperaturu da bədənə görə 8 -10°C–yə nizamlanır, bədən təlatümə düşmür.

Bədən isti havada (mövsümə görə) yayda 40 - 50°C əhatəsində olmaqla və ya qışda soyuq hava 40 - 50°C əhatəsində olmuş olsa da, bədən sabit temperatur həddi dəyişilmir. Əhatəsində olan isti, soyuq havanı yenə də 8 -10°C həddinə bədən üçün nizamlanır.

Çox soyuq havada insan nəfəs aldıqca daxili üzvləri soyuqdan donmur. Çox isti havada da o istidən daxili üzvlər təngiyib dayanmır.

İstini də, soyuğu da insan bədənini öz daxili temperaturuna uyğun temperaturlar həddinə nizamlayır.

Qida mübadiləsi nəticəsində bədən qidadan asılı olaraq temperatur hədlərini nizamlamaq bacarığında deyil.

İnsan bədənini üç temperatur həddi arasındadır:

1. Onu əhatə edən temperatur həddi;
2. Bədən öz temperatur həddi;
3. Qəbul etdiyi qidaların temperaturları;

O temperatur həddlərindən əlavə olaraq insanın, canlının, kütlənin daxilində də “daxili nizamlama temperaturu” vardır.

Təbiət və insan:

Nədir insan, Sabit insan? O, mütləq olan insan? Varlığında daxili temperatur sabitliyində olan insan?

Onu əhatə edən təbiət də belədir. Soyuq, isti arasında isti öndədir. Onları nizamlama temperaturu özündədir.

Enerji nədir?

Enerji dediyimiz istinin əvvəli, istinin daşıyıcısı, istinin özündədir.

İsti olmasa, hərəkət yoxdur. İsti olmasa, yaranış yoxdur. İsti olmasa, hallarda dəyişiklik yoxdur.

Soyuq hava, soyuq hal istinin öz nizamlamasıdır.

Yayda, qışda ağac, daş, torpaq, su öz daxili mütləq temperaturunda olacaqdır.

Səhrada insan, planetin iki qütbündə (elmi ekspedisiyalarda) insan.

Yenə də temperatur aralarında insan. İnsan mənfi ($50 - 60^{\circ}\text{C}$) soyuq havada nəfəs aldıqca daxili üzvlər donmaz. Səhrada insan müsbət ($50 - 60^{\circ}\text{C}$) istidə nəfəs aldıqca hərəkət etdikcə bədən daxili nizamlama temperatur həddinə görə bədən temperaturu dəyişmir, insan aciz olmur.

Nədir səbəb, niyə olmur?

Domna sobası qarşısında, saatlarla dayanan metalluruqun o, yüksək temperatur həddinə görə, sabit olan bədən temperaturu dəyişilmir. (bu, maddələr mübadiləsi ilə deyil).

Yayda əkinçi, təsərrüfat işçisi günəş şüaları altında işləyir. Onun sabit bədən temperaturu dəyişilmir. Bədən yenə də $8-10^{\circ}\text{C}$ temperatur həcmində nizamlanır. Bir hala da baxaq:

Stadionda, konsert salonunda insan! Metroda, avtobusda, ailədə insan! İclasda, tədbirdə insan! Əkində, biçimdə, istehsalatda insan!

Çox saylı insanın bir-birilə yığılması da temperaturlar həddini dəyişmir. Çox saylı insan arasında onu əhatə edən mənfi və ya müsbət temperaturlara görə “öz daxili nizamlama, bərabərləşdirmə” temperaturunu dəyişmir.

Maraqlı və qəribədir. İsti qida ilə qidalanan insan, isti su ilə çimən insan. O qidalarda olan müxtəlif kilo-kalorilərlə yanaşı onu əhatə edən hava temperaturu əhatəsində olsa da, bədənə sabitlik temperaturunu dəyişmir.

Yer üzündə insan və bitki örtüyü kainatın təmsilçiləridir.

Bir misalə baxaq: insan vücudunda hər hansı bir komponent zəiflədikdə və ya çatışmadıqda insan bədənə sanki onu əhatəsində olan təbiətdən “çağırır”, tələb edir.

Bədən qida ilə o çatışmayan komponenti bərpa edir. Canlı su ilə, qida ilə bədənə ehtiyac olan komponenti bərpa edir. Canlı su ilə, qida bədənə ehtiyac olan komponenti təmin edir.

Artıq olanı özündən kənar edir, (təbii ehtiyac).

Çünki Kainat, kütlə, planetlər, təbiət, insan varlığı dayanmayan, tükənməyən ardıcıl yaradıcılıq prosesi içərisindədir. İnsan qida ilə bədən üzvlərinin işini nizamlayıb bərabərləşdirir (qanın, ödün, qara ciyərin, dalağın, böyrəyin və s.) Qışın soyuğunda, yayın istisində, küləkdə, tufanda insan!

Ac da qalmış olsa, ekstremal vəziyyətlərdə bədən temperaturu bir dəfəlik tükənmir.

Kainat, planetlər, insan, kütlə, cisim təbiət “daxili bərabərləşdirmə, uyğunlaşdırma, nizamlama” temperaturuna malikdir. Bu halda:

$$t = t_1 + t_2 = Dm$$

(burada t_1 - vücut və kütlənin nizamlanmış temperaturu, t_2 - mənfi, müsbət, mühit təsir etmə temperaturu. “Dm” – daxili, mütləq, özünə uyğun bərabərləşdirmə temperaturu).

Kainat genişlənə bilər, həddə qədər. Kainat kiçilə bilər, həddə qədər. Kainat və planetlər “Dm” – daxili mütləq temperatur bərabərliyini deyəcək öz həddi qədər.

Metal, yüksək temperatur hədləri ilə əridilir. Bu yüksək temperatur hədləri təsirindən bir müddət sonra metal karroziyaya məruz qalır.

“Dm” – müəyyən olunsaydı metal əritmə orta temperatur həddi ilə çox davamlı və istismar müddətini çox artırmış olardıq. Metalla onu əhatə edən nisbi nəmlik qədər bərabər bölüşər ki, korroziyalar tam azalmış olar.

Yer planetinin Cənub və Şimal qütblərindəki soyuq temperaturlar, ekvator xəttində bölüşürlər, nizamlanırlar “Dm”.

Bizi əhatə edən təbiət, bitki aləmi də belədir. Maddələr mübadiləsi elmə məlumdur. Maddələr mübadiləsi qida ilə insanı əhatə edən aləmlə təması, bir bağlılıqdır.

Refleks yaddaşdır. İmmunitet bədənin sabit fəaliyyətidir. Öz bədənimizi tanımaq istəmədikcə “immunitet” (müqavimət) bizi-bizə tanıdacaqdır.

Su və aləm.

Planet kütləsi daxilində, nizamlanmış temperatur həddi yoxsa, nəm (nisbi) yoxdur!

Nəmişlik (molekulyar) yoxsa, su yoxdur. Su yoxsa bitki örtüyü yoxdur.

Ətrafımız soyuq da olsa, isti də olsa nəmişlik əhatəsindədir.

Bədən və təbiət istilik və nəmişlik əhatəsindədir.

Nədir isti?

Böyük partlayışdan yarandı kainat, rənglər, nəmişlik, bir də isti! O, ilkin hala görə nəmişlik və isti mütləq olaraq mütənasibdirlər.

Qərribə deyil, mütləqdir. Vücutlar həyəcanlananda, kədərlənəndə, yük qaldıranda diafraqma yuxarıya sıxılacaqdır. Qidalananda, bir də sevinəndə diafraqma (o ürək, ciyər, mə'də arasındır) yuxarıya sıxılmaz, o da sevinir, çünki daxili bərabərləşdirmə temperaturuna uyğunlaşır.

İnsan düşüncəsi çox güclü tezliyə malikdir. Hər bir insan düşüncəsi fərdi bir zəngdir.

Hər biri isə bir səsdir, kainat boyu səslənəcək bir səsdir. Yaxşı düşüncə kainat boyu eşidiləcəkdir. Hər ziyanlı, pis düşüncə kainata səslənsə də, özümüzə dönəcəkdir. Nədir kainat, nədir kütlə? İç-içə bizim günəş sistemimiz, onu əhatə edən qalaktika, meqaqalaktika, zərrələr qalaktikası, işıq qalaktikası – budur ovalda Kainat, buna deyərək, Kainat.

Okeanlar, dağlar, dərələr, dənizlər, çaylar, meşələr, çiçəkliklər, buludlar yer üzünün bəzəyidir. Bu gözəlliklər əhatəsində olmaqla yer üzünün ən ali dəyəri bir insan, bir də bəşəriyyətdir!

10.01.2016

Düşüncədən, söz, sözlər...

Bütün Bəşəriyyət düşünür, hər düşüncə tezliyi “sözə”, çevrilir.

Hər bir insan, ancaq ona doğma olan dildə “düşünür”, ona doğma olan dildə öz düşüncəsini “sözə”, çevirir.

Düşüncə ilə, nəticədə söz isə, bütün Kainat sisteminə səslənir, çünki bütün sözlər, Söz sahibinə ünvanlanır.

Əgər ilkdən “söz”, “O” - nun olmasa idi, bizim Azərbaycan dilimizdəki “çağırışlarımızı”, Eşidəcək, amma ki, bizim dilimizi “başə düşməyəcək?”.

Şimaldakı Çukça da, Avstraliyada Aboroqen də, Cəngəllikdə Hindu da, bütün Eskimos da, “O”- nu çağıracaq, hər çağıranın da, hər kəsin də, “o, dildə, özü bildiyi dilində”, onun çağırdığı dili, Başa Düşməyəcəkdir?

Dillərin, sözlərin başlanğıcı “O”- nun Olduğundan, bütün Bəşəriyyətin Dilini də, bütün canlıların çağırışını da, Eşidir də, Bilir də!

Çünki bütün sözlər, kəlmələr, he'calar, “O”- nun, Özünün olduğundan, “O”- nun, Özündən olduğundan, hər sözümüz, hər ri'camız, hər istəyimiz, elə “O”- nun öz Sözlərində, eşidiləcək, elə “O” - na da, o dilimizdə, Anlaşılacaqdır!

10.01.2016

Kütlə, çəki, sür'ətlər

İndiki dövrdə təyyarələr insanlara hərəkət köməkçisidir. Amma təyyarələr ancaq qanad və gövdəsinə görə uçmurlar.

Bu təyyarələrə mühərrik gücünə görə hərəkət sür'əti verilir və aerodinamika qanunları nəzərə alınır.

Avtomobillər böyük sür'ətə uyğunlaşanda havalanırlar, yə'ni Yer səthindən ayrılırlar və s.

Yer planetinin çəkisi varmı?

Əgər kütlə varsa, çəki də vardır!

Amma, Yer kürəsi Günəş ətrafında hərəkət sür'ətinə görə Yer planetinin xüsusi çəkisi 16 – ya bərabərdir.

Yer planetinin hərəkət sür'ətindən ayrılan kosmik gəmi içərisində olan kosmonavt “çəkisizlik” şəraitinə düşür.

Niyə?

Çünki, həmin gəmi və daxilində olan insan böyük kainatda planetlər arasındakı sür'ətə uyğunlaşaraq 16 çəkidedir.

Kainat daxili planetlərin birgə hərəkət sür'əti 16 - olduğundan (bu çox-çox böyük hərəkət sür'ətidir) planetlər biri – birini cəzb etmir. Gəmi və kosmonavt xaoslu olaraq cəzb etmə nəticəsində harasa süzülüb yox olmur. O, gəmi və Yer kürəsi planetlər arasındakı sür'ətə uyğunlaşdığından çəki hiss olunmur.

Planetlər arasındakı sür'ət 16 – dır. Kainatda bütün planetlərin birgə hərəkət sür'əti 32 - dir.

16 - 32 Kainat hesabında mühüm rəqəmdir. Təbiətdə, bitkilərdə, insan vücudunda, 4, 16, 32 mütləq hesabatdır.

Qadın vücudu (Qnekoloji mərhələ), 16 - aktiv, 16 - passivdir.

Kişi vücudu isə, 32 aktivdir!

İnsanın ölüm halında, ölüm anına baxaq: İnsan o, anda (ölüm anında) anilikdə, vücut çəkisindən 0,16 qr. itirmə (azalma) müşahidə olunur. Tüstü (qara) 16 km. radiusda Yer səthinə bucaq altında yenir, yayılır, həll olunur.

Elmdən mə'lumdur ki, insan Oksigenlə nəfəs aldıqda ciyərlərindən Karbon xaric edir.

İnsana sü'ni nəfəs verildikdə əyər ölüm halında olan o, insana, oksigenlə kömək əvəzinə, xaric olunan sırf Karbonla müdaxilə edilərsə o, insana kömək yox, daha ölüm hökmü vermiş olarıq!

Amma insan nəfəs aldığı oksigeni ciyərlərindən xaric etdikdə, mütləq olaraq, oksigenin 16% -ni karbona çevirmədən təmiz Oksigen halında, özündən xaric, kənar edir.

Əgər belə olmasa idi, nəfəsi dayanmış insana, sü'ni nəfəslə kömək göstərməyimizin də, heç bir mə'nası olmazdı.

Lakin sü'ni nəfəslə kömək etmək istəyən insan, 16% oksigeni özündən nəfəsi dayanmış insanın, ciyərlərinə təzyiqlə qovaraq, mexaniki güc tətbiq etməklə, onu ölümdən xilas edə bilir və s.

İnsan bir dəqiqə ərzində, orta hesabla, 16 - dəfə nəfəs alır, 16 - dəfə, özündən nəfəsi xaric edir.

Yer kürəsinin Günəş ətrafında olan hərəkət dinamikasına baxaq:

Yer kürəsi (öz nüvəsinə görə) dayanmadan öz traektoriyasında Günəş ətrafında hərəkətdədir. Yer kürəsində olan çaylar, o hərəkət sür'ətinə görə axır.

Ona görə ki, yer planetinin hərəkət sür'ətinə uyğun olaraq axmadadır. Cazibə olmuş olsa idi, çaylar, dənizlər, okeanlar biri - biri arasında karıx qalar, səmtləri qarışıq olardı.

Kainat daxili külli kütlələrin bir - biri arasında cəzb etmə və özündən itələmə mexanikası olmadığından cəm planetlərin bir sahədən başqa bir sahəyə toplaşması da mövcud deyil. Kainatda xaotik, xaos özbaşınalıq hərəkətləri yoxdur. Sərbəst düşmə var!

Sərbəst düşmə, yer planetinin sür'ətinə uyğun olaraq bucaq altında 16 - ya düşür. "Sərbəst düşmə", yə'ni, tə'yin edilmiş, müəyyən hündürlükdən, eyni anda, iki kütlə, biri 1- kg, ikincisi isə, 5 - kg olan metal kürəni, sərbəst olaraq, aşağıya doğru, əldən ötürdükdə, düşürdükdə hər ikisi, eyni vaxtda səthə, müstəviyə düşür.

Baxmayaraq ki, kütlə çəkili, biri-birindən, kəskin fərqlidir.

Bu, "sərbəst düşmə", ümumkainat Planetlərin birgə hərəkət sür'ətinə mütənasib olduğundan, Mütləq sür'ətin 16 - olan, dəyişməzliyinin göstəricisidir.

10.01.2016

Vücutlar sirli, örtülüdür...

(“Kütlə, çəki, sür'ətlər”, yazısına əlavə)

Bütün Kişi Qadın, Qızlar Oğlanlardan bu başdan üzür istəyirəm.

Çünki, elə hallar, elə vücuti mərhələlər var ki, onların hamısını açıb olduğu kimi demək, etik çərçivələrə, vücut sirri, vücut gizlilərini demək, bir o qədər də, məsləhət və məqbul olmur.

Bu halların bə'zilərini insanlar bilir.

Hərdən, sadəcə olaraq, onları yada salmaq lazım gəlir.

Məsələ budur ki, (əvvəlcədən üzür istəyirəm, ona görə ki, çünki insanlar, bu adlıqları belə adlandırıb, belə də, bilirlər).

Aydınlaşdırılmalı sual belədir ki, “qadın vücutu (qnekoloji mərhələ), 16 - aktiv, 16 - passivdir.

Kişi vücutu 32 - aktivdir.

Yer üzündə, İki Qütb arası, bütün Yer üzü xanımlarının anatomik, bioloji quruluşu, eynidir.

Burada, qitə, irq, cəhət bir o qədər də, rol oynamır.

Məsələ belədir ki, qadın vücutu (əvvəlcədən bağışlayın), iki hədli iş prinsipi ilə, fəaliyyətdədir.

Qadının hamilə olması üçün, menustrasion mərhələdən sonra, cəmi 16 - gün ərzində, mayalanma baş verə bilər.

Qalan, ikinci 16 - günlük ərzində isə, mayalanma prosesinin baş verməsi, qeyri mümkündür, yə'ni, mümkünsüzdür.

İkili, qarşılıqlı münasibətlər nəticəsində, (menustrasion dövrədən sonra), 16 - gün ərzində (aktiv) mayalanma, baş verir. 16 - günün tamamından sonra, qalan 17 - ci gündən başlayaraq, (passiv mərhələ), mayalanma, hamilə olmaq mümkünsüzdür.

Kişi vücutunda, bu proses (menustrasion), baş vermədiyindən, o 32-aktiv olaraq qalır. Bu bioloji varlıqlar niyə belə iş fəaliyyətindədirlər, bu başqa mövzudur.

Qəribə bir hal da, ondadır ki, bütün qadınlar yox, bir çoxları həmin, bir 16 -günlükdə, çox əsəbi, çox hövsələsiz ola bilirlər, bu hal kişilərdə də, olur.

Baxırsan - baxırsan ki, “bu insan bir yönlü olaraq, 16 - lıq ərəfəsindədir” ki, özündən xəbəri yoxdur.

Amma bu halı əsəbilik, hövsələsizlik halları, özləri nizamlamalıdırlar.

Nə qədər də, etik çərçivələrə sığmağa çalışsam da, bütün bu hallar, belə bir iş prinsipindədirlər.

Bu hallar (qadın - kişi, gənclik - cavanlıq), ilk Yer İnsanından, bu günə qədər və bundan sonra da, belə fəaliyyət göstərəcəkdir.

Ümidvaram ki, bu yazı üçün üzürlü saydınız.

Neyropumoral, bütün canlıların orqanizmlərində, aparıcı bir funksiyadır.

Yə'ni ki, istər Oğlan uşağı, istər Qız uşağının kiçik, balaca varxında nə qədər də, şiltaqlıq etmiş olsa da belə, uşağın başından, kürəyindən (diafraqma zədələnmə bilər, deyər), vurmazlar.

Ümumiyyətcə, yaşca böyük insanlar, uşaq şuluq etdikdə, şiltaqlıq etdikdə, bir çox hallarda, başından vurmaları, qətiyyətlə olmaz.

Neyrohumoral özü də, yaddaş daşıyıcısı olduğundan və qan dövranı sisteminin hərəkət mexanikası baş, təpə mərkəzindən paylaştığından, sonrakı həyat mərhələlərində, bir çox fəsadların başlanmasına şərait yaradır.

Yə'ni, əsəb, qan sistemi, uşaq üçün, zədələnməməlidir.

Kişilər yox, amma qadınlar öz orqanizmlərində gedən bioloji prosesləri həssaslıqla hiss edirlər. (Bu onların, gizli, örtülü, sirli aləmidir ki, onu tamami ilə açmaq, bir o qədər də, məqbul deyil).

“Qadın nəvaziş istər”, belə bir söz, cümlə insanlar arasında işlədilir.

Bu o demək deyil ki, “nəvaziş” onları “tumarlamaqla”, bitməlidir.

Nəvaziş yə'ni ki, qadına hansısa bir mərhələdə, çox diqqətə ehtiyac olmaq lazımdır.

O, hansı mərhələdir?

O mərhələ, qadının hamiləlik dövrü ərəfəsidir ki, Dünyaya övlad bəxş edəcəkdir.

Bundan əvvəl belə bir yazı “Qadın vücudu elmi mərkəzdir”, adlı yazı səhifəyə yerləşdirmişdim.

Orada, qadının hamiləlik ərəfəsində dərman preparatları bir çox fəsadlar törədə bilər, qeyd olunmuşdu.

Bir neçə hala baxdıqda, bir çox hala da, biganə olaraq, qalırıq.

Heyvanat aləminə baxdıqda, deyək ki, pişik, it, pələng, şir, canavar və s. ot yeyirlər.

Ona fikir vermək istəmirik ki, o heyvanlar hansı mərhələdə və hansı otu yeməyə ehtiyac duyurlar?

O, ot, ağrı kəsəndir, antibiotikdir, soyuq dəymə otudur?

Onun o mərhələdə, nə kimi bioloji üstünlüyü var ki, heyvanat aləmi (hansılar ki, onlar otla qidalanırlar), mütləq o otu “yeyirlər?”.

O otdan dərman preparatı hazırlamağa dəyər, mümkündürmü?

Bir maraqlı hal da, ondadır ki, dırnaqlı heyvanlar, keçi, qoyun, inək və s çöldə daş tapıb, o daşı yalayır.

Həmin daş, natrium xlor (duz), o heyvanlara nə verirə fikir vermirik.

Məsələ budur ki, dəri, dəri üstü yun, tükü sabit saxlamaq üçün, orqanizmləri isti - soyuğa davamlı olması üçün (termodinamuka), o “duzu”, yalamaq məcburiyyətindədirlər.

Tövlələrdə, axurlarda, o heyvanlar üçün daş duz qoyulur ki, o heyvan o daş duzu, yalasın?

Bunlara təsərrüfatçılar bəlkə də, bir o qədər də, əhəmiyyət vermir.

Həmin “ot”, həmin “daş duz”, o heyvanların sağlamlıq ehtiyacını təmin edir.

Bə'zi məqamlarda, karıxmayaq.

İnsan, canlı yaranışında Qadın - Kişi, Erkək - Dişi, ancaq vasitəçi olaraq, bir iştirakçılardır.

Yə'ni ki, atam - anam, mənə “yarada bilməz”, o səbəbdən ki, onların özləri yaranmışdılar. Onlar mənə necə “yarada”, bilərlər baxımından yanaşsaq, bir çox örtülü, sirli məqamlar aydınlaşa bilər.

Yə'ni ki, əgər, canlı yaranışına, qadın - kişi, erkək - dişi bir vasitəçilədirsə, bəs sirli, örtülü yaranış prosesi, necə baş verir?

Deyilir ki, hər bir yaranış, bir zərrədən yaranışdır.

Zərrə, işığın yayılmış, səpələnmiş halı olub, Kainat daxili, bütün kütlə və varlıqlardan, məniyyətsiz keçərək, sərbəst amma, yaranış tə'yinatını gözləyən, bir işıq payıdır. O, Zərrə payı, bütün Kainatın, vaxtsız - zamansızlıq qanununa tabe olaraq, xaos, özbaşına yaranışa, “Ol”, qərarını vermək gücünə malik, deyil.

İşık Sahibi, Yaradan, o, Sahibi Müləqqin Özü, Qərar - Tə'yinatı Vermək ixtiyarında və hüququndadırlar.

Bu ilkin olan hal, heç vaxt Kainatda, vaxta - zamana sığmayan bir qanun olduğundan, Kainat sistemində, xaos, özbaşınalıq hökm sürə bilmir.

Deyək ki, yaranışa ayrılan, o, bir işık - Zərrə payı ki, “canlı” yaranışına tə'yinat aldı (Ol ki), o, zərrə payı ilkin olan Qadın varlığında 16 - ya, yə'ni Kainatda hərəkətdə olan bütün küllü - kütlələrin hərəkət sür'ətinə uyğun olan, tezliyə uyğun olaraq, tə'yinat alır.

Düzgündür ki, yer aləmində insanlar deyir ki, “ömür qədər, tale, bəxt, qədər, qismət”, həmin o, ilkin olan, 16 - lıq ərəfəsində, Oğlan - Qız, və ya ekiz, üçəm “olsun”, gününə aiddir.

İkinci 16 - lıq, insanın Yer aləmindən ayrılarkən, “ölərkən”, onun varlığından ayrılan 0,16 qr. azalmadır ki, o da, Ruhi İşıq qədəri olub, O biri Aləmə qovuşur.

Bir hal da ondan ibarətdir ki, mütləq olaraq, izdivacda kişi faktoru (erkək), aparıcı funksiya daşımalıdır, ona görə ki, Kişi varlığı Kainatın ilkin halında, İşıq payı daşıyıcısı olub, tam 32 - nin təmsilçisi funksiyası daşıyır.

Yaranacaq övlad, ikinci 16 - lıq ərəfəsində ata - ananın üz cizgiləri, hərəkət dinamikalarını, boy, görkəm, rəng funksiyalarını daşıyacaq müddətinə aid olur.

Bununla yanaşı övlad, ata - ana ilə yanaşı, babalarının - nənələrinin üz cizgilərini də, hərəkət dinamikalarını da, daşıya bilir.

Amma xasiyyətlər müxtəlif olur ona görə ki, hər bir yaranmış fərd, Kainatın hansı tərəfindən (ilkin 16 - lıq ərəfəsi), gəldiyi, oranın göstəricisi, təmsilçisi olur.

16.01.2016

Quşlar, Qitədən - Qitəyə, qurduqları, öz yuvalarına uçarlar...

Ümumi halda həmişə müşahidə edirik ki, Yaz fəslində, bir çox quşlar, uçub bizim əraziyə, qayıdırlar, gəlirlər.

Həmin quşlardan, Qaranquş, Hacıleylek, Durna və s. olurlar.

Qəribə və düşündürücü hallardan biri də, odur ki, Ərazimizə uçub gələn, o, quşlar, qurduqları öz yuvalarını, səhf salmadan, yenə də, həmin o, yuvalarına qayıdıb, gəlirlər.

Buradan belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, həmin quşlar əvvəldən seçdikləri Ərazini səhf salmadan, yenə də, həmin ərazidə, öz qurduqları yuvalara, qayıdırlar.

Bu hal, ilkdən sadə görünsə də, amma bu yer dəyişmə, çox mürəkkəb bir proses və mexanikadır.

Bir neçə, düşündürücü suallar çıxır ortaya.

O, Quşlar, Payız fəslində, uçub gediblərsə, Yaz fəslində isə, nə kimi, hansı coğrafi xəritədən, kompasdan, sekstantdan, cəhətlərdən, “istifadə” edərək, uçub, geriye qayıdırlar?

Məsələ burasındadır ki, bütün canlılar, eyni vaxtda, yaddaş daşıyıcılarıdır.

İnsanlar, göz yaddaşı, bədən, vücut, dad yaddaşı, baş yaddaşı ilə, bir çox halları, onların “köməyi” ilə, yadda saxlayıb, Yaddaşlaşdırırlar.

Quşlar, Balıqlar isə, göz yaddaşı ilə, bir çox halları və predmetləri, yaddaşlaşdırırlar. Adətən, Durnalar Qitədən - Qitəyə, ərazidən - əraziyə, yer dəyişəndə, üçbucaq, piramida tipində düzülərək, başda isə, bir aparıcı durna, olmaqla, uçurlar.

Qəribə hal ondadır ki, aparıcı ilə birlikdə, dəstədə olan, bütün quşlar öz, göz yaddaşı vasitəsi ilə uçaraq, marşrutu, yolu, səhf salmazlar.

Çünki o, quşlar, müəyyən etdikləri, uçuş sahəsini Romb tipli quruluşla, yerinə yetirirlər.

Yə'ni ki, iki qanadları Rombun en formasını, dimdik və ayaqları isə, Rombun uzununu, tipinə uyğunluğu saxlamaqla, “qurmaqla”, uçurlar.

Belə Romb quruluşu, onların göz yaddaşı prizmasına uyğun olduğundan, yerdə olan bütün daş, kol, dərə, təpənin, dəqiq, “Fotoşəklini”, göz yaddaşına uyğun olaraq köçürtdüklərindən, uçuş yolunu heç vaxt, səhf salmırlar.

Göz yaddaşı onların xəritəsi, kompasi, sekstantı olduğundan, uçuş məsafəsini, yollarını, səhf salmazlar.

Uçuşu, gündüz vaxtı, yerinə yetirirlər ki, göz yaddaşı, dəqiqliyini, itirməsinlər.

Qitədən - Qitəyə, uçub yer dəyişən bütün quşlar, uçuş vaxtını, ərəfəsini, Günəşin, Işıq bucaq, ölçülərini, (Sekstant), dəqiq “ölçdüklərindən”, o, ərəfəyə uyğun olaraq, yerlərini, dəyişirlər.

Biz İnsanlar, fəsillərin ardıcılıq vaxtını, dəqiq, bilərik.

Quşlar, Arılar, Qarışqalar, Günəş Işıq bucağını, göz yaddaşı vasitəsi ilə, ölçərək, bilirlər.

Onlar, Arılar, Qarışqalar, bir çox Həşəratlar, ərəfəni, Günəş Işıq bucağına uyğun, havanın nisbi nəm şərtlərinə, (barometrin iş prinsipinə), uyğun, temperatur şərtlərinin də, o, ərəfə şərtlərinə uyğun olaraq, təyin edərlər.

O, ərəfədə, onda, öz yuvalarına, qışlamağa, çəkirlər.

Günəbaxanlar isə, öz Tacı vasitəsi ilə, Günəş Işıq bucaqlarına uyğun olaraq, Günəşi, müşayət, edərlər.

Bütün Quşlar, Qitədən - Qitəyə uçuş zamanı, birlik halında, uçarlar.

Uçacağı əraziyə çatdıqda, bir - birindən, ayrılıb, qoşalaşib, hər qoşa, öz yuvasına, sığınarlar.

Quşlar, Qitədən - Qitəyə uçuşdan əvvəl, bir topluma gələrlər, Səmada, uca səs salarlar, qrup halında uçarlar, dövrə Vurarlar.

O, Quşlar, hər dövrdə, qrup halında, “Buta” formasında, doqquzluq sisteminə uyğun olaraq, onu bir - birinə, bəyan edib, Qitədən - Qitəyə, ərazidən - əraziyə, ölkədən - ölkəyə, uçarlar.

Serçələr, Qarğalar, yer dəyişməzlər, onlar seçdikləri ərazidə, qalarlar.

17.01.2016

Sevgi...

O, sevgini, bilənlər bilər,
O, sevgini, sevənlər bilər...

17.01.2016

Sabahın xeyir!

Sabahımız, xeyir!

Hər iki Dünyamızın, sabahı xeyir!

18.01.2016

Səsi, sözü, düşüncəni, çox da, sadə bilməyək...

Səsin, sözün, bir də düşüncənin qarşısında, heç bir maniyə dura, bilməz.

Heç bir maniyə, onların qarşısında dayanıb, onları susdura, söndürə bilməz.

Səslə, sözün mahiyyəti arasında, düşüncə, dayanar.

- “səs”, Işıq qədərində olub, canlılığı bildirəndir,
- “söz”, canlıların bir - birinə, bağlılığını, bildirəndir,
- “düşüncə” - sözə, çevriləndir,
- “düşüncə” - “səslə”, “söz” arasına, bərabər olub, bərabər bölüb, arada, dayanandır.
- “səs”, Işıq kimi, maniyəsiz, yayılandır.
- “heca”, Işığın yayılan, pay, hissələridir.
- “söz” o, Işığı, bərabər hissələrə, bölməsidir.
- “cumlə” - bir su kimi, axan çay kimi, bir - birindən ayrılmayan, axıb gedən, mənasına, çatandır.

Onlar, Kainatın, ilk yaranış halında, təzahür, etdilər.

O, Böyük Partlayışdan, səs səsləndi - Kainata, ilk səs, bütün varlıqlar arasına, bir yaddaş oldu.

Işıqdan olan partlayış, bütün varlıqların yaranmasına başlanğıc, o, Işıqdan, hər Zərrə payı - yaranışa, yaddaş oldu.

O, Böyük Partlayışın İstisinin soyutma həddi arasında, nəm yarandı, Su dayandı.

İşıq yayılar, su, axar.

Söz də belədir, İşıq kimi yayılar, su kumi axar, hər yerə, çatar.

Səs, söz, düşüncə, bir də cümlə qarşısında, maniyə, olmaz.

Onlar, Kainatın təməl yaddaşı olduğundan, canlılar, varlıqlar arasından, Kainatdan, uzaq olmaz.

“Ölənə”, niyə dedik ki, “ölübdür?”.

Çünki, ona Kainatdan ayrılan, pay İşlgından, İşıq payı, dayandı.

O, canlı olanda, ona ayrılan, nəfəsi ilə səs birliyində, o, nəfəsi, o, səsi, dayandı.

Çağırdılar, o, söz demədi, o, cavab, vermədi.

Onda dedik ki, o, Kainata yüksəldi, İlkə qovuşdu, ilk İşığına, qovuşdu.

21.01.2016

Bə'zi, Varlıqlar Var ki, onlar Gözlə Görünmələr, demək olmaz ki, Onlar Yoxdurlar...

Kainata və bu, Yer Aləminə Baxdıqda, bə'zi Məfhumlar, Gözlə Görünmələr!

Səs, Söz, Düşüncə, Ağrı, Hava Qatı, Nəm Qədəri və s. Gözlə Görünmələr, bu o demək deyil ki, Onlar Yoxdurlar!

Onlar, Vardırlar!

Onların Hammısını isə, Var Edənin, Özü - Vardır!

Onları, Sübut Etməyə, Ehtiyac Varmı?

Qətiyyən, Ehtiyac Yoxdur və Olmamalıdır və Ola da, Bilmir!

“Hava Qatını” - Görürükmü?

“Səsi” - Görürükmü?

“Düşüncələri” - Görürükmü?

“Ağrıları” - Görürükmü?

“Musiqi Səsini” - Görürükmü?

Elektrik Məftillərində, Naqillərdən, axan “Cərəyan Şiddətini” - Görürükmü?

İnsan “Ölərkən”, ondan Ayrılan, Ruhi İşıq Payını - Görürükmü?

Yer Kürəsinin, Günəş Ətrafında Hərəkət Sür'ətini - Görürükmü?

Yerin, Dərin Qatlarından, Yer Səthinə, Suyun, Suların nə Səbəbdən, Yer Səthinə, necə Qalxdığını - Görürükmü?

Yer Kürəsinin, Dərin Qatlarında, gedən bütün Fiziki Halların, Proseslərin necə Getdiyini, Faydalı Qazıntıların, necə Hasilə Gəldiklərini - Görürükmü?

Onların, Mahiyyətlərini bilirik, amma Onları - Görürükmü?

İstini, Soyuğu, Müxtəlif Dadları - Görürükmü?

Bütün, bu Halların, Bütün Kainatların, Bütün bu Ardicılıqların, Quruluşların, Düzülüşlərin, Yaxınlaşmaların, Uzaqlaşmaların, Həyatların, Ölümlərin Sahibi Mütləqi Var, “O”-nu - Görürükmü?

Görə “Bilmiriksə”, Bu o Demək deyil ki, Onlar Yoxdur, “O” - “Yoxdur!”.

Düşündürücü Hal, Ondan İbarətdir ki, Bə'zi bu Varlıqlar, axı niyə Gözlə, Görünməzlər?

Bə'zi, Varlıqlar Var ki, heç Əllərimizlə Toxunmaqla da, Onları Hiss Etmək, Mümkünsüzdür!

Nədir səbəb, niyə Bunlar, Belədirlər?

Çünki, Bə'zi və Bütün Hallar, ona Görə, Örtülü, Sirli, Əsrarəngizdirlər ki, “Onlar”, nə qədər Örtülü, Sirli Olacaqdırlarsa, bir o Qədər də, Onlar haqda, Düşünüb, Bilib, Mahiyyətlərini, Dərk Etmək, İstəyəcəyik!

Bunların hamısı, bir Mahiyyətdə, Cəm Olublar!

Bu, Varlıqlar və Bunlar, olmasa idi, Bunlarsız Həyatın, Canlı Aləmin, Mövcud Olması da, Mümkünsüz Olardı!

Onların, Mahiyyətləri, Nədir?

Mahiyyətləri - Baxaq, Düşünək, Axtaraq, Bilək!

Bütün Bəşəriyyət, Bütün Canlılar Yer Üzünə, Ətrafın, Kainatların Məhiyyətlərini, Dərk Etməyə - Gəlirlər!

Yoxdur Sənin, Mənim, Bizim, Sizin, Onların!

Bütün bu Fiziki Hallar, Hammımızındır ki, Bizlər onun Əhəməsində və Özündəyik!

Bütün bu Hallar, Bütün bu Varlıqlar, İlkdən, elə bir “Xəta, Xata”, Etməyiblər ki, “Gizlənə”, Bilsinlər Də!

Hər, Olan bir Örtülü, hər Olan bir Sırr, Böyük Bir Mahiyyətdir, Mə'nadır, Maraqdır, Nəticədir!

22.01.2016

Var Olandan - Varıq...

“O”-nun, nə Sübuta, nə də, İnkara Ehtiyacı, Yoxdur!

Hər Gördüyümüz, Toxunduğumuz, Hiss Etdiyimiz, Bildiyimiz, elə bizim Özümüz də, “O”-nun, Varlığının Sübutu, Deyilikmi?

Çünkü Biz, Özümüz-Özümüzü, Yarada bilmərik ki!

“Yarada” Bilsəydiksə əgər, Özümüzü, bu Görkəmdə, bu Quruluşda, bu Anatomik Dəqiqlikdə, Yarada, Bilərdikmi, Özümüzü?

Biz Canlılar, Əl Altında Olan vasitələrdən, Daş, Torpaq, Taxta, Dəmir Filizi və sairələrdən istifadə etməklə, Özümüzə Uyğun olan, Maşın-mexanizm, Geyim, Məişət əşyalarına, Görkəm, Tərtibat, Formalar verməklə, İstifadə edə, Bilirik.

Amma Onları, Özümüzü, onların İlki kimi, Yarada bilmirik, çünki onları, olduğu kimi “Yaratmaq”, Gücümüzdə, Təfəkkürümüzdə, Təcrübələrimizdə, Deyildirlər!

Bu Səbəbdən, hər nə Varsa, “O”-nundur!

Hər nə Qədərdə, nə Sayda, Miqdarda Olmuş Olsa da belə, yenə də “O”-nunuq!

İnsan özünü, İnkara Edirmi?

Yox Etmir, Etmək İstəmir!

Niyə?

Çünkü, Özünü-Özünə, necə “İnkara” Elətdirsin ki? İnandırısın ki, Özü belə, Yoxdur?!

Necə edə bilər ki?

Əvvəlcə, Özündən Başlasın, “olmadığını”, Özünə “sübut etməyə”, Çalışsın!

Edə bilərmi?!

Yə'ni, belə bir Mexanizm, Yaddaşsız Mexanizm, Varmı?

“O”-nun, O, Sahibi Mütləqin, Əzəlin, Əvvəlin, O Tək Olanın, nə İnkara və ya, nə Təstiqə, Ehtiyacı - Yoxdur!

Bütün Yaranmışların və Yaranmalı Olacaqların, “O”-na, Ehtiyacı Vardır və Yenə də, Olacaqdır!

Səs, Söz, Düşüncə, Ağrı, Hava Qatı və sairələr Mövcuddurlar, amma Gözlə Görünməzlər, bu o demək deyil ki, Onlar - Yoxdurlar!

Həç bir hal, Gizli Deyil, Amma Sirlidir, Görmək istə ki, Görgünən, Görünəndir!

Bəlkə də, bu Səbəbdən, “Özünü”, bizə Sirli, Örtülü, Bəyan Edir, amma “Özünü”, Göstərmir?

Kim bilir...

22.01.2016

Gecələr, biz yatıb mürgüləyirik, yoxsa bir Yarımkürəmiz yatıb mürgüləyir?...

Bütün hallara baxıb, müşahidə etdikdə, qəribə - qəribə hallar arasında olduğumuzu görürük amma, bir o qədər də, onlara əhəmiyyət vermirik.

Yer kürəsinin “iş prinsipinin”, bölümlər arası, dörd hədlidir.

Sübh, Gündüz, Axşam, bir də, Gecə.

Niyə bunlar dörd həddə bölünüblər ki?

Biz insanlar, bu hədləri bölüb - bölüşdürüb, onları biz, nizamlamışıq?

Qətiyyən yox!

Bunlar, bizim gücümüzün, təfəkkürümüzün nəticəsində belə bir ardıcılığa uyğun olaraq, fəaliyyətdə deyillər.

Bütün başlanğıclar, bir İşıqdan, bir də, İstidən başlanırlar.

Bəs, nə baş verir?

Günəşlə, onun İşığı ilə, başlayır günümüz.

Yuxarıda deyilən dörd həddən, birinə baxaq.

Gecə, adətən insan, canlı yatıb, mürgüləyir.

Diqqətlə fikir verdikdə, bu hal, gecə saat 11-12 arasında başlayıb, insan əsnəməyə başladıqca, mürgüləyir, yatır.

Yataq dəsti, yorğan-döşək, yastıq xatirinə yatırırıq?

Qətiyyən yox!

Onda niyə gecənin bu ərəfəsində, vücutlar sakitləşir, vücutlar yorğunlaşır, vücutlar mürgüləyir?

Məsələ bundadır ki, gün ərzində, Günəş Yer kürəsinin bir yarımkürəsində olmaqla, Qurşaqlara görə, tədricən o biri yarımkürəni işıqlandırmağa keçir.

Yer kürəsi, Günəş ətrafında hərəkət sür'ətinə görə, bu hal baş verir.

Yə'ni ki, Günəş Yer kürəsini, qurşaqları tədricən, mərhələ - mərhələ, işıqlandırır.

Əgər kəskin olaraq, Günəş bir yarımkürədən, o biri yarımkürəyə sür'ətlə keçsə idi, onda Günəş işıq şüaları ilə, Yer səthinə toxunma, sınma momentində, bərabərləşən istilik hədləri, nizamdan çıxardı, nizamsızlıqlar, özbaşınalıqlar, xaos başlayardı.

Bu səbəbdən, nizamlar, ardıcılıqlar pozulmur, pozula bilmir.

Gün ərzində, bir yarımkürə, (Nüvəyə görə), çox aktiv, işıq - istilik yayır.

Gecə Nüvə, gün ərzində sərf etdiyi işıq - istiyik qədərini nizamlamağa başladığından, bədən, vücutlarda, kütlələrdə temperatur hədləri, Nüvə temperaturuna uyğun olaraq 8 -10°C - “Dmt”- temperaturuna uyğun olaraq, nizamlanırlar. (bax, “Kainat, təbiyyət, bəşəriyyət” yazı məqaləsinə).

Yer kürəsinin bir yarımkürəsində, gecə qaranlığında, Işıq həddi, azalmağa başladıqca, bədənələr, kütlələr gün ərzində topladıqları işıq - istilik hədlərini gecənin 8 - saatı ərzində, sabit nizamda saxlayır, yə'ni vücut, “yatmaqla”, özünü sabitlikdə bərpa edir. Baxaq, bir hala.

Yer üzünə gələn bütün körpə uşaqlar Dünyaya gələli, gün ərzində yatırlar.

Yer üzünə gələn bütün körpə uşaqları analar, mütləq olaraq, bələklə bələyirlər.

Bu hal, körpəyə baba - nənə, ata - ana istəyi ilə yanaşı, onların dərin Qan yaddaşında olan, yaddaş icraatıdır.

Çünki, gecələr vücut temperatur hədləri “daxili mütləq, nizamlama temperaturuna”, uyğunlaşdığından, 8 -10°C-bərabərləşdiyindən, bədən temperatur həddi 36°C-ni, sabit saxlamaq üçün, böyük insanlar da, körpə uşaq kimi, yataqlarında, yorğana bükülüb, sanki “bələnilirlər”.

Yə'ni, bütün insanlar yatarkən, üstlərini müxtəlif əşyalarla, yorğanla, mələfə ilə, (mütləq olaraq), örtüb, bürəlenirlər, yuxlayırlar.

Bu da, həmin ilkin olan hal göstəricisidir ki, bədənin daxili mütləq temperaturunu nizamda saxlasınlar.

Çox isti havada da, mütləq olaraq, insanlar üstlərini örtürlər ki, daxili mütləq, nizamlama temperaturu 36°C sabit qalsın.

Yayda da, qışda da, bütün insanlar deyər ki, “üstünü ört, soyuqlayarsan”.

Niyə bu hallar belə işləkdir?

Yer üzündə, bütün bəşəriyyət, körpə uşağı bələyər.

Bir də qırx gününü gözləyər.

Niyə bəs, qırx gün?

Nə baş verir bu qırx gündə?

Məsələ burasındadır ki, körpə uşaq dünyaya gələli, bu yer aləminə uyğunlaşması, “qırx gün ərzində”, baş verir.

Yə'ni, körpə bu ərəfədə, Yer kürəsinin Nüvə temperaturuna uyğun olan, temperatur həddinə (daxili nizamlama temperaturu), 8 - 10°C ilə, vücut, bədən temperaturu həddi arasında 36°C-ni bədəni, vücutu nizamlanır, sabitləşir. (bax “Günəş təqvimini”).

Qırx gün ərzində, Günəşlə Yer kürəsi arasında gedən, mərhələ - mərhələ bağlantılardır ki, İnsan bu dünyadan köçərkən, o insana da, “qırx gün”, həddi saxlanılır.

Yə'ni, Yer üzünə gələli, o insan, “qırx gün”, Yer kürəsi Nüvəsinə və Günəş işığı həddinə uyğunlaşırsa, (Yer üzündən köçərkən), bu halda da, qırx gün (yer günü hesabı), o biri, Əbədiyyət, Işıq aləmi hədlərinə uyğunlaşar.

Ümumiyyətcə bütün canlı orqanizmlər Üç mütləq Işıq “üçbucağı”, əhatəsində olurlar. Yəni Yer kürəsinin Nüvəsi ilə, Günəşin nüvəsi arasında, Kainatın Işıq - İstilik həddi arasında olurlar.

İnsan başqa Qalaktikalara qalxıb getsə də, başqa Qalaktikalarda olsa da, bu üç, prizmatik Işıq birliyindən, uzaqlaşa bilmirlər.

23.01.2016

Işıq - İsti...

Bütün varlıqlarda, bütün kütlələrdə, bütün gördüklərimizdə, bütün İnsanlarda, bütün canlılarda, bütün hərəkətlərdə, onların arasında, “Sevda”, axtarırıq.

Yadımızdan, yaddaşımızdan, varlığımızdan, qarşılaşdığımızdan, sevdanı, axtarırıq.

Nədir ki, bu sevda?

Sevda dediyimiz, ilkdən Kainatlardan başlayan, bir Işıq, bir də İstidir ki, bütün varlıqlar onları axtararlar, onlara da, möhtac olurlar.

Sevgi ayrıdır, Sevda ayrıdır.

Bütün aləmlər, Qalaktikalar bir Işıq, bir də, İsidən yarandılar.

Ona görə də, bütün varlıqlar, bir Işıqdan, bir də, İstidən qopa bilmirlər.

Çünki, qaranlıqda bir də, soyuqda, darıxarıq.

23.01.2016

Canlıda olan mə'də, o canlıya, ürək qədərində, vacibdir...

Canlının var olması üçün, Qan, bir də, Ürək vacibdir.

Qan, Ürəkdən keçər, bütün vücutda hərəkət edir.

Canlının var olması üçün, mə'də, o canlıya, Ürək qədərində, vacibdir.

Bütün qida növləri, bütün qida çeşidləri, o qidalar, mə'dədən keçər, vücudun bütün hüceyrələrini, işlək edir.

Vücutdakı bütün üzvlərin işlək olması, bir ürəklə, bir də, mə'də ilə, bağlı olar.

Qida - bütün hüceyrələri, bütün vəzləri, güclü edir, qüvvətli, hərəkətli edir.

Ürək isə - qan birliyində, bütün vücutun, öz - özlüyünü, olan bədəni o cana, o canı isə, o bədənə, bağlı edir.

Bu canlıda, ürəklə, bir də, qan arasında, Ruhi Işıq, ruhi işıq payımız, dayanar.

Çünki, o işıq payı, arada var ki, o canlarla birlikdə, bir bədən var, bir də ki, o, can var. O, Ruhi işıq, o, işıq payı, bədəni tərk etdisə, daha bu aləmdən qopduq, o biri aləmdə, bir, Əbədiyyət aləmində, varıq.

Qida isə - canı, Yerə bağlar.

Yerlə bağlar, Yerdən bağlar.

O, dörd dada:

- acıya,
- şirinə,
- turş,
- şora, bağlar.

O qidalar bədənimizi, bir istiyə, bir də, soyuğa bağlar.

Canı - bədənə, bədəni isə o, cana bağlar.

Çox ağır vəziyyətdə, bir müddət su içmədən də, bir müddət qida ilə qidalanmadan da, (ekstrimal vəziyyətlərdə), məcburiyyət hallarında, yaşamaq, ötürmək mümkün olar.

Amma ki, vücudu, bədəni tərk etmiş, o, Ruhi işıq, o işıq payı, bir anlığa, bədəndə olmasa, onda o bədən, bir də, o, can, Əbədiyyətlik olar.

Dörd varlıq, birlikdə olar:

- can,
- bədən,
- bir ruhi işıq,
- bir də o, ruhi işıqdan, o işığın payı, onlar, canı - canla, candan - canı Yerlə, bu canla, bu Yeri Kainatla, bizi Əbədiyyətdə edər.

24.01.2016

İkili, birlik...

Bir, Ata - Ana birliyində...

Ata - gücdür, qüvvətdir, hərəkət dinamikası, çeviklik, istiyə - soyuğa davamlılıq, dözümlü ayırır da, bəxş edər də.

Ana - qidalandırır, hüceyrələrin, bədən formasının, maddələrin bölünməsinə, həssaslıq, zəriflik, gözəllik, plastika (amma, Elastika yox), bəxş edər.

24.01.2016

Bir İnsandır ki, onun bənzəri yoxdur...

Bir çox, hallara, ardıcılıqlara, quruluşlara, formalara, tərtibatlara baxdıqda, müşahidə etdikdə, onlar arasında, dəyişməyən, sabit olan, bir İnsandır.

İnsanın, varlığı və anatomik - bioloji quruluşu bir çox hallara, dəyişikliklərə tabe olmayan, bir varlıqdır.

İnsan varlığı - bir kişi, bir qadındır.

Onların, yaxın oxşarı, yoxdur.

Necə ki, bir çox heyvanat aləmi arasında, onların özlərinə uyğun bənzərləri, biri - birinə, yaxın görkəmdə olan, heyvanat aləmi, mövcuddur.

Məsələn, Şir, Pələng, Bəbir, Pişik.

İt, Qurd, Tülkü, Çakkal, onlar özlərinə uyğun, biri - birinə, bənzərlərdir.

At, Zebra, Eşşək, Qatır, v.s.

Onlar, sanki biri-birinin, oxşarı, bənzəri davamıdırlar.

Bir İnsanın, özünə uyğun, bənzəri, oxşarı davamı, yoxdur.

Bir kişi, bir də, qadındır.

Təbiətdə, “maddələrin itməməsi”, qanunu var.

“Maddələrin itməməsi qanunu” - maddələrin, bir - biri arasında, özlərinə uyğun, bənzər hala, keçməsidir.

Yə'ni ki, hər hansı bir varlıq, bir haldan, bir formadan, başqa bir hala, başqa bir formaya, keçə bilirsə, öz varlığını, itirmir.

Dəyişməz olan, sabit olan, bir İnsandır.

Qəribədir bu insan.

Həmişə, sabit və dəyişməz olan, bu, İnsandır.

Heç bir halla, heç bir başqa, oxşar, forma görkəminə tabe olmayan, dəyişməyən, keçməyən, bu, İnsandır.

Maddələrin, itməməsi qanununa görə, hər hansı bir varlıq bir haldan, başqa bir hala, forma, quruluşuna, keçə bilirlər.

Amma ki, insan forma və quruluşunu dəyişib, başqa bir formaya, keçmir.

Bir kişi, bir də ki, qadındır.

Su - maddələrin itməməsi qanununa tabe olaraq, bir haldan, başqa bir hala keçərkən, donur da, buxarlanır da, qaynayır da, sıxılır, (mexaniki tə'sir) da.

Dəmir Filizi - maddələrin İtməməsi qanununa, tabe olaraq, bir haldan, başqa bir hala keçərkən, yüksək dərəcəli istidə əriyir də, qaynayır da, zindanda döyülüb uzanır da, burulur da, əyilir də, kəsilib, qısaldılır da.

Ağac - maddələrin itməməsi qanununa tabe olaraq, bir haldan, başqa bir hala keçərək, yonulur da, kəsilir də, qazılır da, əyilir də, yonulub, yonqarlanıb da, yanır da, sınır da.

Daş - maddələrin itməməsi qanununa tabe olaraq, kəsilir də, yonulur da, sınır da, yüklərə dözür də, formalara, tabe, olur da.

Neft, Qaz, Torf - yanır da, buxarlanır da, e'mala tabe olur da, bir haldan, başqa bir hala keçib, istiliyə çevrilir də və. s. və. i.

Bir, İnsandır ki, bu termik hallara, e'mallara tabe olmur, bir haldan, göz qabağında, başqa formaya, keçmir.

Qəribədir, bu İnsan.

Quruluşunu, formasını, tərtibatını, görkəmini dəyişməyən, bir İnsandır.

İnsanda, törədici qabiliyyəti var.

İnsanlar arasında, kişi - qadın, yenə də, sabit İnsan törəyir.

İnsan ancaq, özünə bənzər, eyni olan, törəmə - törədə bilir.

İnsan - yüksək istiyə, soyuğa dözməyən, aclığa tab gətirməyən, əyilməyən, gərilməyən (mexaniki tə'sirlərə, materiallar müqaviməti, metallar, ağaclar kimi), buxarlanmayan, mexaniki tə'sirlərlə, burulmayan, döyülməklə (termik), forma almayan, formasını, görkəmini, rəngini, irqini dəyişməyən, bir İnsandır.

Əgər ki, elə bir tə'sirlər olarsa, o, tə'sirlər qarşısında, İnsan ancaq, ölə bilir, amma İnsani formasını, dəyişmir.

Qəribədir bu insan, maraqlıdır bu insan.

Qida ilə qidalanan İnsan, vücudunda maddələr mübadiləsi nəticəsində, təbii ehtiyaca, məcburdur, amma özü dönüb, dəyişməyən, bu, İnsandır.

Qəribədir, bu İnsan, sirlidir bu, İnsan.

Bir çox, suallar çıxır ortaya.

Bütün kütlələr, bütün varlıqlar, bütün görkəmlər, bütün quruluşlar dəyişə bildiyi halda, niyə dəyişmir, sabit qalır, bu İnsan?

Səbəb nədir, niyə formasını, görkəmini, quruluşunu, dəyişməzdir, bu İnsan?

Bütün varlıqlar yaranıbsa, İnsan da, o yaranmışlardan biridirsə, niyə bütün formalar, quruluşlar, kütlələr, cisimlər dəyişərkən, niyə dəyişməyəndir, sabitdir, bir bu İnsan?

Onda, nədir bu İnsan, onda niyədir, bu İnsan?

Qəribədir, bu İnsan.

Bütün varlıqlar arasında, bir İnsandır ki, formasını dəyişməz, görkəmini, itirməzdir, bu İnsan.

Bütün, formalar, maddələr, materiallar, hətəkətlər, sür'ətlər, istilər, soyuqlar, bir - birindən ayrılıb, qopduqda, uzaqlaşdıqda, yeni, başda bir forma və hala, keçə bilirlər.

Ona görə də, bir insandır ki, “ölümlü olmuş olsa da belə”, haldan - hala keçməz, formadan - formaya, görkəmdən - görkəmə, keçməz.

Budur, İnsan.

Mütləq olan, İnsan.

Canlılar arasında, qəribədir, İnsan.

Yer üzündə, bir İnsanın, özündən başqa, oxşarı, bənzəri, təkrarı, əvəzedicisi, özündən başqa, İnsandan başqa, törəməsi yoxdur, (yə'ni, təsnifatlara ayrıla bilmir).

İşıq payı, ondan ayrıldısa (Ruh, Ruhi), formasını, görkəmini, rəngini, quruluşunu, dəyişməyəndir, İnsan.

Yer aləmində olub, formadan - formaya, görkəmdən - görkəmə, materiyadan - materiyaya, maddədən - maddəyə, rəngdən - rəngə, keçməz bu, İnsan.

25.01.2016

İşıq...

“O, İşığa” - təsvirlə, təsəvvürlə, bənzətmə ilə, uyğunlaşdırma ilə, sığmaq olmaz, çatmaq olmaz, qovuşmaq olmaz.

Aləmlərin İşığına yüksəlmək, sığınmaq, çatmaq, o, İşığın, özündə, əhatəsində, ətrafında olmaq, yaxınında olmaq gərək.

Necə?

O, “necəni”, düşünmək gərək, fikirləşmək gərək, bilmək gərək!

27.01.2016

Məhəbbət...

“Məhəbbət dua” - sında, müəmmalı məhəbbət “duası” ilə, məhəbbət olmur.

Məhəbbətin - dili, özü, düşüncəsi, gözləri, həsrəti, məhəbbətli, olur.

“Sifarişlə”, olan məhəbbət, kağıza “dua”, yazdırılan məhəbbət, daha məhəbbət olmur.

O daha, məşəqqətli olur, qaranlıq arasında, daha da, qaranlıqda, olur.

27.01.2016

Aləmdir, həyatdır...

Bu həyatda, aləm axtarıq.

Gördüyümüz aləmin özü, həyatın öz aləmi, deyilmi?

Hər Yer üzünə gələn, hər Yer üzündən gedən, bu Yer aləmindən, Yer həyatından, O, Sahibi Mütləqin, Işıq Aləminə, qayıdan, deyilmi?

27.01.2016

Onda bəşəriyyət, bu “cənnətdən” - o, “cənnətə”, köçmədə olardı...

Nə olaydı, bu Yer planeti, necə olaydı?

- Bu, Yer planeti elə bir yer olaydı ki, mehribançılıq başda, rəhm qəlbdə, xeyirxahlıqlar addımlarda, sülh gözlərdə, sədaqət, bir - birinə uzanmış, əllərdə, olaydı.

Onda, nələr olardı?

- Dillər bal olardı, nəfəslər rahat olardı, istirahətlər isti olardı, baxışlar məqsədsiz, düşüncələr mə'nalı olardı, sözlər həqiqət olardı, onda qaranlıqlar az, işıqlar çox, ruzilər, rəvan olardı.

Dərmanlar əvəzinə, ancaq içməli, sular olardı.

Daşlıqlar, səhralıqlar əvəzinə, yaşıllıqlar olardı.

Onda, bu bəşəriyyət, bütün bəşəriyyət, bu “cənnətdən”, o, “cənnətə”, köçmədə olardı.

Əzablar, sıxıntılar, kədərlər, insan varlığından, yox olardı.

Xöşbəxt yaranış, xöşbəxt bəşər, onda olardı.

Şərtində, bu idi, “cənnət”, belə idi, “cənnət”.

Onda insan, bəşəriyyət, “ölüm” - adından, heç qorxmazdı, heç vahilənməzdi də ...

28.01.2016

Pulun xasiyyətidir!

Yüksəlir-yüksəlir, qalxır-qalxır, çoxalır-çoxalır, oradan bir də, üzü üstə düşür yerə yerlə bərabər olur.

Ona görə də, pul hammının olur, amma heç kimin olmur!

Çünkü “onun”, xasiyyəti, xassəsi pisdır!

Pul çox adamda ola bilər, amma heç kiminlə danışmır.

Pul Xamelion kimidir, o qədər sifəti var ki, öz “sifəti” - yoxdur!

Çünkü hamının əlindən çıxır, heç kimin əlində qalmır!
 Çünkü, xasiyyəti, xassəsi, xarakteri pisdır!
 Spirt kimidir, rəngi görünmür, amma yıxır, sürüyür, danışdırır, “özü” - danışmır.
 28.01.2016

Həyat...

Həyat?...

Həyatın özü, bir müəllimdir, bu həyatın özünə isə, “müəllimlik” - etmək olmur.

Bu Yer həyatında, ancaq balaca, kiçik bir şagird olmaq, olur.

Bu Yer həyatında, ancaq, olan halları, öyrənmək, olur.

Bu Həyatın özünə isə, “müəllimlik” - etmək, olmur.

Bu Yer həyatını, özümüzə uyğun edib, özümüzə, “təbə” - elətdirmək, olmur.

Bu Yer həyatının öz qanunları, öz tələb şərtləri ilə, öz tələbləri, vardır.

Deyirlər, həyat şirindir.

Biz o, şirinlə, o, mütləq olan Işığın, ali “dərslərini” - öyrənə - öyrənə, hələ də, öyrənirik.

Müəllimi, özü olmayan bu, “həyat məktəbi”, kimə gərək, nəyə gərək, olardı ki?...

29.01.2016

Nişanla, nişanımız...

Nişanla - nişandır, nişanımız,

Işıq, Nişanı ilə - nişandır, nişanımız.

Qaranlıq, Uzaqda - Işıqdır, öz nişanımız.

Işıqdan, Işıqla olandır - nişanımız.

Qədər demə, Qədərlər içərisində - bir qədər də, vardır, qədərimiz.

Qismət demə, qismət içərisində - bir qismət də, vardır, qismətimiz.

Ömür demə, ömür içərisində - bir ömür də vardır, ömrümüz.

Ölüm demə, ölüm içərisindən - bir dirilmə də, vardır, dirilməyimiz.

29.01.2016

Yaşatmaq...

Yaşamaq da,
Yaşatmaq da,
İnsanlıqdır –
Bəşəriyyətdir!
29.01.2016

Eşidərik, görərik, bilərik

“Qəribə - qəribə”, hallar arasında bir neçə hallar var.

Bizi əhatə edən ətrafımızda müxtəlif səslərin əhatəsindəyik.

Deyilir ki, bu təbiətin səsidir.

Tamamı ilə düzgündür.

Amma bu səslərin əhatəsində, özündə bir səs əhatəsi, səs tezlikləri də, vardır.

Biz, və Yer üstü canlılar üçün təyin olunmuş səs tezlikləri mövcuddur.

Səsin diapozonuna görə, aşağı səs tembrində sükutda darıxırıq.

Yüksək səs tezliyində, yoruluruq.

Çünki bizi əhatə edən səs tezlikləri qulaqlarımızın eşitməsi üçün, 16 - səs diapozonuna hesablanıb, görməyimiz, gözlərimizin əşya və qabaritləri, hərəkətdə olan obyektəri görmə tezliyi də, 16 - ya hesablanıb.

Spektral rəng çalarları da, elədir 16 - ya hesablanmadadır ki, bir çox rəngləri olduğu kimi görürük, bir çox rənglərin, ara həlim rənglərini görməyirik.

Maraqlı sual çıxır ortaya.

Əgər ki, yer üstü bir neçə hallar belədirsə yəni səs tezlikləri, eşitmə, dinləmə tezlikləri, rənglərə əsasən, görmə tezlikləri belədirsə, Kainatlar da, belədirmi?

Çox maraqlıdır.

Vəziyyət belədir ki, Planetlər arası, Qalaktikalar, qalaktikalar arasında da, vəziyyətlər eynidir.

Kainat daxili, Qalaktikalar arası səs diapozonu, səs tezlikləri mövcuddurmu?

Kainat daxili bütün Planetlərin birgə hərəkəti zamanı, onların arasında da, yüksək səs, spektral rənglər, görünmə məsafələri də, mövcuddur.

Bu hallar Yer üstü hallardırsa, bəs yer Altı aləm, su hövzələri, suyun dərin qatlarında vəziyyət necədir?

Dərinliklərdə, Dəniz-Okeanların dərinliklərinə dalanda səs tezlikləri bizim qulaq eşitmə tezliyinə uyğun eşidilmir. Yəni o sıxlıq təzyiqinə görə, qulaq eşitmə pərdəsi çox sıxıldığından, eşitmə mexanizmi, məhdudlaşır.

Biz o an eşidə bilmiriksə bu o demək deyil ki, dərin sularda olan bütün canlılar, balıqlar da, eşitmirlər.

Yox, əksinə onlar da, su dərinliklərində, kiçik bir səsi, kiçik bir tərpənişi də, eşidib, duyurlar.

Deməli, bütün hallar, ardıcılıqlar bir - biri ilə bağlılıqdadırlar.

31.01.2016

Xöşbəxtlik...

Bütün insanlar, “xöşbəxtlik”, deyib çağırar.

Xöşbəxtliyə çatsa əgər o, insanlar, “xöşbəxtliklərdən” sonra, görəsən daha nələr var?

31.01.2016

Xöşbəxtlik, o, nədir, o, nədədir?

“Xöşbəxtlik” - o bir hissidir...

Nə qədər, sevinc, uğur, qalibiyyət, nələri isə əldə etmək, ona çatmaq, ona qovuşmaq elə bütün xöşbəxtliklərin başlanğıcı və özüdür və onun, özündədir.

Xöşbəxtlik nisbidir, bir halla, bir kriteriya ilə, bir anla, bir hadisə ilə, bir sevinclə, bir uğurla, qiymətləndirmək olmur.

Hər an, elə bir əlçatmayan (xəyalımızda), “o mümkünsüzdür” - deyib də, düşündüyümüz anda, gözlənilməyən bir şad xəbər, onun, “xöşbəxtlik anı”, deyilmi?

Gözü yolda qalıb, həsrətdə qalan bir insana, “muştuluğumu ver” - sözünü eşitmək, o an, xöşbəxtlik deyilmi?

O an, həyəcandan, sevincdən, öz ürəyinin döyüntüsünü, o qulağında eşitmək, “xöşbəxtlik”, deyilmi?

O elə bir “hissdir ki”, onun adına, “xöşbəxtlik”, deyiblər.

Hər bir gözlənilməyən yenilik əhatəsinə düşüb, onu gözlənilmədən birdən eşitmək, görmək “xöşbəxtlik”, deyilmi?

İnsanlar arasında belə bir ifadə işlədilər, “xöşbəxtlikdən başın gicəllənməsin”, yəni ki, o bir anın sevinci, uğuru, qalibiyyəti, həsrətinin sonu, sənə deyildi, o sənə idi,

gözləntilərinə, həsrətlərinə ayrılan, səni həsrətdən qurtaran o bir an idi ki, o sənə aid idi, “sənin deyildi”, amma sənə idi.

O “xöşbəxtlik”, dediyimiz, uğur qapısından, başlamırmı?

Yer üzündə elə bir insanlar ola bilərlər ki, o an, onlar səni, “uğurlara” - çatmağına, köməklik edərlər.

Bu dediyimiz, həmin o, “xöşbəxtlik” - deyilmi?

Adı xöşbəxtlikdir, özü də, xöşbəxtlikdir.

Xöşbəxtlikdən o yana, yenə də, xöşbəxtliyin özü vardır.

Xöşbəxtlik nədir?

Xöşbəxtlik, qida deyil, geyim deyil, yerləş deyil, mövqe deyil, həyatda yer tutmaq deyil, bina deyil, sənət deyil, peşadə deyil, yaraşıq deyil, gözəl olmaq deyil, vəzifə demək deyil, pul deyil, pulda deyil, zənginlikdə olmaq, demək deyil.

Həmin, deyilən bu hallara çatmış olan, o, insanlardan soruşsaq da, onlar da deyəcəklər ki, “bu hələ xöşbəxtlik demək deyildi”.

Bəs onda, nədir bu deyilən, “xöşbəxtlik?”.

“Xöşbəxtlik” dediyimiz, müqayisələrdən başlayar.

İnsan, özünə baxır, o biri insanla, onunla öz arasında, onun olan hallarını, müqayisə edir, və deyir ki, “yəqin o xöşbəxtədir”.

O, “xöşbəxtədir” - deyib bildiyi insan da, buna baxıb düşünür, yəqin ki “o, xöşbəxtədir”.

“Xöşbəxtlik”, insanların bir - biri arasında, axtarıqları müqayisələrdədir.

Belədir, budur, “müqayisələrdə” axtarmaq istəklərimizdədir - o, “xöşbəxtlik”, qədərləri.

Xöşbəxtliyə, onun ölçü vahidi, onun ölçü me'yarı, yoxdur.

O, “xöşbəxtlik” - dediyimiz, o, nə miqdardır, nə qədərdir, nə məsafədir, nə ölçüdür, nə tutumdur, nə çəkiddir, nə sür'ətdir, nə gözün görmə sür'ətidir, nə məsafəsidir, nə qulağın eşitmə tezliyidir.

Onu hər tərəfdə axtarar, onu gözləyərlər, onun həsrətini çəkərlər.

O, “tükənəmədiyindən”, ondan heç vaxt doymazlar.

Amma onu, “o, xöşbəxtliyi” - özününkü edib, ona sahib olub, onu özlərinə tabe elətdirə də, bilməzlər.

O “gözəllik, yaraşıq” - kimindir.

O, heç kimin olmaz, o, heç kimə qalmaz.

01.02.2016

Axtarmaq...

Kimdəsə, “nəyi isə”, “nələri isə”, axtarmağa nə var ki.

Dön, “özündə özünü axtar” ki, gör ki, ə var ki?...

Gör ki, səndə, özündə, nə yoxdur ki?...

02.02.2016

Bir qəribə, bir də, mütləqdir insan...

Yer üzündə, bütün insanlar, bir çox halların əhatəsindədirlər.

Amma, o hallara, bir o qədər də, əhəmiyyət vermirlər.

Bir o qədər də, əhəmiyyət vermirik ki, niyə körpə uşaqlar, yatıb yuxuya getməsi üçün, mütləq nənni, beşik, köməyi ilə yuxlamalıdırlar?

Orada da, o nənnidə, o beşikdə, rahatçılıq tapıb yatmayanda, ana qucağında, ana ayaqlarında, yürgələnərək yatmalıdırlar?

Ata ayağında yox, Baba ayağında yox.

Ana, Nənə ayağında daha tez və daha rahat yatarlar?

Niyə?

Körpə uşağın, yadı - yaddaşına görə, hələ ana varlığında, hələ də, ana bağlılığında özünü onla birlikdə hiss etdiyindən, ana ayağında o an, ana istisini hiss edərək, rahat yuxuya gedib, rahat yatarlar.

Rahatçılığını, ana istisi ilə bilirsə əgər, o körpəni nənnidə, beşikdə, ayaqda “yürgələməyin”, nə əhəmiyyəti var?

Körpə uşaqlar, yürgələnməsələr, rahat yata bilmirlər, heç yatmırlar da.

Nədir səbəb?

Yer Aləmində, o körpə uşaqlar, iki hala bağlıdırlar.

Bir halda, Ana nəvazişi, Ana istisinə, bir halda isə “yürgələnərək”, Yer Aləmində, Yer kürəsinin, Günəş ətrafında, hərəkət sür'ətinə, olan və olacaq, bütün hərəkət sür'ətlərə, uyğunlaşmağa çalışırlar.

Çünki onlar, “vaxtsız-zamansızlıqdan”, Yer üzünə gəldiklərindən, yer üzündə, hərəkətlər sür'ətlərində, yer üzü Meridian və En dairələri bölmələrində, bir saat mayatniki kimi, uyğunlaşmağa çalışırlar.

O körpələr, Yer üzündə bütün körpələr, dörd yaşınacan, yürgələnərək yatmağı istəyərlər.

Ana varlığından, ayrılan, doğulan bütün körpələrin, o andan, ömür müddətləri mərhələlərə bölünər.

O, yeni doğulan övlad, dörd yaşınacan, körpə olar.

Dörd yaşından, Səkkiz yaşı arasında, uşaq olar.

Səkkiz yaşından, On altı yaş arasında, gənc olar.

On Altı yaşından, Otuz iki yaş arasında, cavan olar.

Otuz iki yaşından, Altmış dörd yaş arasında, daha yaşlaşmağa başlayar.

Altmış dörd yaşından sonra, qocalmağa başlayar.

O qocalıqdan, Yüz yaşından sonra, Piraniləşməyə başlayar.

İnsan ömrünün hansı mərhələsində, onun nə halda olduğunu soruşsan, həmişə deyəcək ki, "hələ cavanam!".

02.02.2016

Vaxtsız - Zamansızlıq, qanunu...

Bütün hallara, bütün ardıcılıqlara, bütün quruluşlara, bütün sür'ət və hərəkətlərə baxdıqca, onların dayanmayan, tükənməyən bir halda olduğunu, görürük.

Bunların, belə bir quruluşda olmasına isə, sözsüzdür ki, səbəblər də, olmalıdırlar.

Bəs səbəblər, harada və nədədir?

Astronomiya və Astrofizikasına istinad edərək, Astronomiya elmi belə bir qənaətdədir ki, Kainat - 15 milyard il, bizim Günəş sistemi və Yer kürəsi isə, 4,5 - milyard ildir ki, mövcuddur.

Astronomiyanın, belə bir iddiası da var ki, gecələr göydə gördüyümüz, ulduzların işığı, yüz min il bundan əvvəl, o, dövr, o, ulduzdan ayrılıblar, onların o, işığı isə, indi bizə gəlib, çatır, indi biz o, işığı, görə bilirik.

Bu fikir, köklü olaraq yanlış bir fikirdir.

O, səbəbdən ki, bütün hallar, bütün sür'ət və hərəkətlər andadır, bir anda - ölçüsünə, sığmaqdadır.

Çünki, hər nəyi, hər hansı bir predmeti, görürüksə və ya, gecələr göydə gördüyümüz bütün ulduzlar sistemi, vaxrsız-zamansızlıqda, bir an görüntüsündə olduğundan, onları, bu anda, öz anında, görərik.

Əgər Astronomların o, iddiasını əsas götürsək ki, nə vaxtsa, o, ulduzlardan ayrıyan o, işıq, yüz min ildən sonra, Yer üzünə indi gəlib, indi bizə çatırsa və biz o, işığı, indi görürüksə, deməli Kainarda vaxt - zaman, hökm sürür.

Əgər Kainatda, vaxt-zaman, hökm sürürsə, deməli Tanrı, Yaradan, Allahı çağırışımız da, “O” na olan, xitabımız da, məcburi olaraq, vaxta - zamana sığmalı, olacaqdır.

Əgər, bu gün, bu an, indiki anda, Tanrını, Yaradanı, Allahı çağırmış olsaq ki, “ay Allah kömək elə, ay Allah, çox Şükür” - onda bu, çağırışımız “O” na, yüz min ildən sonra, gedib, çatacaqsas, onda, “O”- nu, niyə çağırıb, niyə “O”- nu, narahat, etməliymişəm ki?

Çağırışım, əgər yüz min ildən sonra, ya eşidilər ya da ki, eşidilməz, arasında, (çünki, heç 150 - yüz il, yaşamaq mümkünsüz olduğu halda), qalacaqdırsa, daha, “O”- nu, çağırışımın nə əhəmiyyəti, qalardı ki?

Hər çağırışımız, hər nidamız, hər istəyimiz, hər düşüncəmiz, hər gileyimiz, hər narahatçılığımız, hər həsrətimiz, bir anda, “O”- na çatır, “O”- na, bəyan Olar.

“O”, və bütün Kainat, vaxtsız - zamansızlıqda olduğundan, hər çağırışımız, vaxtsız - zamansızlıqdan, “O”- na, yetər.

Bu, çox sadə səbəbdən, bu qənaətə, gəlmək olur ki, hər nə baş verirsə, vaxtsız - zamansızlıqda, bir anda, baş verir.

Ölüm, bir anda, baş verir.

Daş, bir anda, yüksəklikdən sərbəst olaraq, aşağıya düşür.

Sevinc - bir anda, baş verir.

Şad xəbər - bir anda, baş verir.

Sür'ət və dayanma - bir anda, baş verir.

Sevgi, məhəbbət - bir anda.

Nifrət - lə'nət, bir anda.

İnam - şübhə də, bir anda.

Həqiqət - yalan da, bir anda...

Çünki, bunların hamısı bir anda olur.

Vaxtsız - Zamansızlıqdadır, elə, anın özü də.

Kainatın, Sahibi Mütləqi, “O”, İşıqda olan, o, İşıq Sahibi, “vaxta - zamana”, sığmaz.

Əbədiyyət, vaxta - zamana, sığmaz.

Hansı, “vaxtdan -zamandan”, Yer üzünə gəldik?

Bilmirik!

Hansı, “vaxta - zamanda”, Yer üzündən, əbədiyyətə qayıdacağıq?

Onu da, Bilmirik!

Çünki, vaxtsız - zamansızlıqdan, gəlmişik ki, vaxtlara - zamana, sığmarıq.

Çünkü, Sahibi Mütləqin Özü Belə, vaxta - zamana sığmadığından, “O”- nun, yaradıcı, törədici Işıq payı, vaxta - zamana, sığmaz.

Hər an, həmişə, yeni, təzə, tərəvətli bir, aləmdəyik.

Kainata ünvanlanan, hər bir xitabın, hər bir çağırışın özü də, elə bir, Işıqdır.

Işıq - Işığ, anında görər.

Nə tez görər, nə də ki, gec görər.

Işıq - Işığ, anında, görər.

Bu səbəbdən də, bütün səmavi Kitabların mətnləri də, vaxta - zamana, sığmaz.

Baxmayaraq ki, o mətnlər, min illərlə, bundan əvvəl, yer üzünə, göndərilmişdilər.

Əgər biz, o, mətnləri, indi oxuyacağıqsa, bizə belə gələcək ki, o, mətnlər indicənə deyilib, bir az bundan əvvəl, deyilib.

Çünkü o, mətnlər, vaxtsız - zamansızlıqdan deyilib, o mətnlər, vaxta - zamana, sığmazdırlar.

Hər bir hal, hər bir Işıq payı, hər kütlədən, hər cisimdən, hər zərrədən, bir anda ayrılır, o, anda da, o, Işığın, öz anında, görünər.

Nə tez olar, nə də ki, gec olar.

Işıq payı, anında parlar, anında görünər.

Əgər belə olmasa idi, tufanda, gəmilərə, sahildən Mayaka Işıq işarəsi, işıq siqnalı verib də, gəmilərə sahil səmtini göstərməyin, gəmilərin, sahilə yan almasına, Mayaklar kömək etməyəcəkdirsə, onda sahildə qurulan, o, Mayakın, nə mə'nası, nə köməyi, olardı ki?

Əgər ki, Mayakdan ayrılan işıq gücü, bir anda yox, o, gəmilərə, “min ildən”, sonra “çatacaqdırsa”, onda, sahildən, Işıq salan, o, Mayakın, nə əhəmiyyəti, qalardı ki?...

Çünkü, ayrılan hər bir Işıq payı, anda ayrılır, anda, görünər.

Çünkü, Kainatların yaranması, Böyük Partlayışla, Işığın saçma anından, başlamasıdır, yaranmasıdır.

Işığ da, sadə bilmə!

O, parlayan bir, Işıq payıdır.

O, bir anda, bütün Kainat boyu, o, anda görünə, bilinəndir.

Bütün başlanğıclar, Işıqdandır o, Böyük Partlayışın, Işıq payındandır.

Işıqdan, ağ ışıqdan ayrılan, yenə də, Işıqdır, (spektral), o, dayanmayan, tükənməyən, törəyən, törədən, rənglərdə - rənglərin, müxtəlifliyinin törədicisidir.

Kainatı, sadə bilmə, o, andadır, o, bir anda, Işıq daşıyıcısıdır.

Sözü, sadə bilmə!

Söz də, andadır, o, da, Işıq daşıyıcısıdır, söz bir anda, Kainat boyu, eşidiləndir.

Düşüncəni, Sadə bilmə.

Hər bir düşüncə, Işıq tezliyində çevrilən, o, bir anda, Kainat boyu, bilinəndir.

İstəkləri, sadə bilmə!

Hər bir istək, bir andadır.

Hər bir istək, bir anda, Kainata yayılındır.

Bütün istəklər, Kainatda təhlil ediləndir, bilinəndir, eşidiləndir.

Elə, istəklər var ki, bizə köməkdir, elə istəklər var ki, onlar təhlil olunub, qəbul olunmayıb, dönüb özümüzə, bizə, ancaq, “ağırlıqlar”, gətirənlərdir.

Hər bir hal, dayanmayan, bir - birindən qopmayan, ayrılmayan, Işıqla, bir andadır.

03.02.2016

Qocalmarıq ki....

Bütün, anatomik-bioloji varlıqlar heç vaxt qocalmırlar.

Ona görə ki, bütün varlıqlar 16 - lıq sistemi, içərisində işlək olduğundan, “qocalma” da, yoxdur.

- Bəs səbəbi?

- Səbəb isə, na'məlum olaraq, qalmaqdadır.

Çünki, Kainat Sahibi Mütləqi, yə'ni ki, Yaradan Qocalar ki, Yaratdıqları da, qocalsın?

Çünki, Işıq nə vaxt qocalar, necə qocalar ki?

Bu səbəbdən, kimdən onun halını, vəziyyətini soruşsan, beyəcə ki, “hələ qocalmamışam ki”.

İnsan da, belədir, zahirdən yorğun, yaşlı görünsələr də, amma özlərinin yad-yaddaş aləmi həmişə cavan olaraq, qalacaqdır.

Sizə demək olmaz ki, siz yaşlaşmısınız.

Həmişə tərəvətli olun, həmişə cavan olun.

Axı, həmişə deyirsiniz ki, “mən qocalmamışam ki, qocalmam ki”...

04.02.2016

Bizi Bəyan edən, düşüncələrimizdir

Bütün Kainat sistemində, bütün dövrlər üçün, bir mexanika işləkdir!

Kütlə, cisim, bütün canlılar, bütün varlıqlar düşünüb-düşündürmək məcburiyyətindədirlər!

Çox qəribə bir işlək sistemdir!

Deyək ki, bu “qanun”, hər bir fərdin, hər bir varlığın, Kainatla bir bağlılıqda olmaq məcburiyyətidir!

Nədir bu işlək sistem?

Bu sistem, hər bir fərdin düşüncəsi ilə, Kainata bağlanmaq metodikasıdır ki, hər fərd nə düşünürsə, saniyənin milyardda bir düşüncə tezliyi arasında bölünərək, Kainata yayılır!

Kainat, bu münvalla hər bir varlığın, istəklərindən, “xəbərdar”, olur!

Elə istəklər var ki, saniyənin milyardda bir tezliyi ilə (bəd, pis, ziyanlı düşüncələr), eşidilir, amma qəbul “edilməyərək”, özümüzə qaytarılır!

Elə düşüncələr var ki, eşidilir və qəbul da, edilir!

Bu xoş, yaxşı düşüncə istəklərimizi bizə “qaytarmağına”, onda vaxt ayrılır!

O “vaxta” da, zəminlər yaradılır!

O zəmin- vaxt, müddətlərə sığdığından, insana elə gəlir ki, o istəyi eşidilmədi!

Bu yanlış fikirdir!

İstəklərimiz Eşidilib, o istəkləri yerinə gətirməyə bir çox zəmin lazımdır ki, buna da, müddətlər ayrılır!

Ona görə də, hər düşüncə iki hallı olur!

Pis yubanmadan, özümüzə qayıdan, yaxşı bildiyimizə isə, müddətlər gərək olur ki, “gözləməyi bacar”, onda Kainatdan səslənir!

Ona görə də, düşüncə və istəklərimizə diqqətli olmaq lazım gəlir!

04.02.2016

Niyə belədir bu hallar?

Bir çox suallar var ki, elmə və bütün bəşəriyyətə lazım ola biləcək qədərində, örtülü və sirli kimidir.

Amma, bir sual içərisində, hələ nə qədər, ara suallar var ki, onlar da, tədricən deyilsə, yenə də lazım olar.

Çünki maraqlıdır, niyə insanın qabırğa sayı 12-i cütddən ibarətdir?

Niyə yenə də, ikilikdə, altı hesabatıdır?

Niyə bütün ədədlər başlanğıcı və hesabı, “birlə” başlayar, niyə arada dayanan, “beş ilə”, nizamlanar?

Niyə Ana südü, bütün südlərdən fərqli olub, başqa dad götürməz, rəng götürməz, isti - soyuqda, onun tərkibi, dəyişməz?

Niyə ana südü ancaq, hansısa bir mərhələdə, şirin olur?

Onun tərkibini isə, heç bir süd tərkibləri ilə, əvəz oluna bilmir?

Niyə o südün temperatur hədləri, dəyişməzdir?

Niyə körpə uşaq o südlə qidalananda, onun vücutunda olan, bütün hüceyrələr sakitləşər, o körpə uşaq, yuxuya gedər?

Ana südü olmasa da, ana o südü, ona verilməsə də, körpə niyə ana qucağında, onun İstisini hiss edəndə, sakitləşər?

Baba yox, nənə yox, əmi yox, xala yox, ancaq ana qucağında sakitliyi tapar, o körpə?

Gör bir nə qədər suallar çıxar ortaya.

Əgər suallar varsa, demək Yer üzündə, onun cavabları da, mövcuddur...

04.01.2016

Kainat, Əbədiyyət...

Qalxsalar, Kainatın Özünə!

O, Işıqla Baxsalar, Kainatın Sırrinə!

“Qorxu yox,

Təlatüm yox,

Acam yox,

Suzam yox,

İsti yox,

Soyuq yox,

Ağrı yox,

Vahimə yox,

Yuxum yox,

Həsrət yox,

Qaranlıq yox,

Vaxt yox,

Zaman yox,
 Sükut yox,
 Sükunət yox!
 Birgə hərəkətdə kütlələr,
 Rənglərlə, örtülmüşlər!”.
 Qovuşasan Işıqla, Əbədiyyətin Özünə!
 Budur Əbədiyyət, belədir Əbədiyyət!
 Nədir Əbədiyyət?
 Budur Əbədiyyət, Belədir Əbədiyyət...

04.02.2016

Doqquzluq da, böyük bir ədədi sistemdir

Quruluş formasında olan “9”, Butanın, Spiralın forma - konstruksiyasıdır.

Yə'ni, cəmi - cəmin birliyində, bir də, özü - özündə yekunlaşdırma, tamamlama anlayışıdır.

Necə ki, vurma cədvəlinin sonuncu, 9 - cu sütunu, bütün ədədləri bir cəm topluma toplayıb, onları bir də, yerbə - yer etməklə, ədədləri riyazi cəmdə, özünü göstərə bilir.

Qaldı ki, niyə o “simvolu”, 9- adlandırılar?

Belə bir ehtimalla yanaşsaq (ancaq ehtimal), qəribə bir hal yaranır.

“Doqquz”- bir yerə toplama, birlik qurma, sədd, müdafiə səddi quraraq, irəliyə getmə, bütün riyazi halları, bir cəmə toplama, vurma, çıxma, bölmə funksiyasını, özündə təzahür etdirmə, gücündədir.

Çünki, çox qədim dövrdə, Azərbaycan və uzaq şərqdə “Qo”- adlı masa üstü, iki rəngli, ağ və qara daşlarla, zəka oyunu mövcud idi.

Amma çox maraqlı və düşündürücü hal ondadır ki, 9 - ədədi və quruluşunu, ədədlər arasında və Günəş - Işıq, buta, spiral, Qalaktikanın quruluşu formasında olması ilə, Kainat sistemində, onun mühüm “böyüklüyünü”, yaddaşlardan silmək üçün, həmin “doqquzluq”-simvolunu əksinə, tərsinə (bilərəkdən) çevirərək, ona “66”- adı verməklə o, “şeytani, uğursuzluq, cin - şeytan rəqəmidir”, deyə - deyə, yaddaşları karıxdırmağa, milyon illər bundan əvvəl baş verib?

Əgər həqiqətən də, bu “66”, şeytanidirsə, onda şeytanın, ədədlər arasında “nə işi”, var?

Varsa əgər, niyə ədədlər arasında, ancaq “9”, ədədi simvolunu, əksinə çevirəndir? Bu da, bir ehtimaldır!

04.02.2016

Durğu işarələri, ədədlər...

Durğu işarələrinin, hər birinin ayrı - ayrılıqda, öz mə'nası var.

O, ilk insan, işarələdi:

Yazda səmada, İldırım çaxdı, o, işıq gücü (!), nida simvolu ilə, işarələdi.

Söz dedi, cümlə dedi, fikri bitdi, nəfəs aldı, o, fikri (.), nöqtə ilə, işarələdi.

Yaz gəldi, Yaza baxdı, cücərən, o, cücərtiyə baxdı, maraq bürüdü, o, cücərtidən nə bitəcək, onu bilmədi, öz marağına (?), torpaqdan baş qaldıran cücərti forması simvollaşdırdı, "sual", dedi.

Oxşar, eyni söz arasına (-), tire işarə simvol, qoydu.

Baxdı-baxdı, söz bitmədi, fikir tükənmədi, o tükənməzdir, o, dayanmazdır, buta kimi bildi, araya (,), vergülü simvol, işarə qoydu.

Baxdı ətrafa, baxdı bütün aləmə, onun dayanmaz olduğunu, bir vergül, bir doqquz simvolu ilə, işarələdi.

Ədədlər ardıcılığına baxdı, say - saydı, ədədləri, simvollaşdırdı.

Bir "O" - dur, "O" - ndan başlar.

İki, sən və məndir.

Üç, həsrətə yekundur.

Dörd, Kainatın səmtləri, qovuşmağa yollarıdır.

Beş, tükənməyən, başlanğıcdır.

Altı, "O" - nun Kainatı Qurduqlarıdır.

Yeddi, Kainat quruluşunun tamıdır.

Səkkiz, dönər - dolaşar, hardan başlar, oradan qurtarar.

Doqquz, əsasların əsasıdır, onun başlanğıcı, bir nöqtədən başlar, tükənməz, qurtarmaz, dayanmaz.

O (sıfır), o, dayandırmaz, hər halı, yenidən başlar.

Cızdı, yazdı, yazıya gətirdi.

Saydı, topladı, ədədlər qurdu, ədədlər arasına ədəd simvollar gətirdi, O, ilk Yer İnsanı.

Onlardan bizə, bir çox miraslar qaldı.

05.02.2016

Qəribədir bu insan...

Qəribədir, maraqlıdır bu İnsan.

Yenib gəldiyi o, aləmə, “ölumdən keçməklə” qayıdıb getmək istəməyən, bu İnsan.

Yer üzünə, Işıqdan gələn bu İnsan, qayıdacağı o Aləmə, ona, “uzaqdan, yad kimi”, ehtiyatla, təlatümlə, qorxu ilə, üşüntü ilə, baxan, bu insan!

Qeyd:

Yəqin ki, öz dərin yaddaşımızdan, nələrsə etdiklərimizi, ancaq özümüz bilirik deyə, ora, o Aləmə, “qayıtmaqdan”, çəkinirik, qorxuruq.

05.02.2016

Yer kürəsinin, sevdası...

Yer kürəsi, Günəşi öz sevdası bilib, o, Işığın, o Günəş Işığı ətrafında, dövr etməsinin, sevincindədir.

Yer aləmi, qaranlıqlardan, qaça - qaça, qaranlıqlardan izaqlaş - uzaqlaş, o, Işığın sevdasındadır.

Yer kürəmiz, qaranlıqla - işıq arasında, hərəkətdədir.

Yer kürəsinin, bir yarımkürəsi, qaranlıq ərəfəsinə düşəndə, o, yarımkürə, yenə də, o, Işığa boylanıb onun, sevdasındadır.

Kürəmiz də, öz səthində olanları, o, olan bütün varlıqları, Günəşin Işığına çatmasının, qovuşmasının sevdasındadır.

Yer kürəsi, Işıq ətrafında, o Işığın sevdasında - sevdə ilə, fırlanmaqda, hərəkətdədir.

Qaranlıqlardan qaça-qaça, Işıqla, o, Işıq sevdası ilə, hərəkətdədir.

Sevdası Işıq olanın, Məhəbbəti də, Işıqla olar.

Kainat da, və bütün Qalaktikalar da, o Işıq ətrafında olaraq, bütün varlıqlar da, bir - birlikdə, birgə hərəkətdə olaraq, o, Işığın Sevdası ətrafına, hərəkətləşərlər.

Bütün varlıqlar, işığı axtarmada, işığa qovuşmaq, istəyindədirlər.

Bu, o, deməkdir ki, olan bütün istəklər arasında, Işıq var imiş.

Bizi, bir - birimizə də, bağlayan da elə, Işıq İmiş.

Sevdə olmasa, Məhəbbət olmaz.

Işıq olmasa, qaranlıqda:

heç kim, heç kimi, görməz,

heç kim, heç kimi, tanımaz,
heç kimin, heç kimdən, xəbəri olmaz...

06.02.2016

Bütün Varlıqlar, Işıq əhatəsində, Işıq arasında, Işıq bağlılığında, Işığın yayılma tezliyində, Işığa möhtacdırlar.

Bütün varlıqlar, Işığın həsrətindədirlər.

İlkimiz Işıq, sonumuz Işıqladır, Işığadır!

12.02.2016

Nə bilər...

Bir anda, başqa bir insanın, nə “düşündüyünü”, kim bilər ki...

Bir anda, yuxuda olan insanın, nə yuxu “gördüyünü”, o, an onun yaxınında, yanında olan insan, nə bilər ki...

Çünki, düşüncə tezliyi, Kainata, ünvanlanır ki, bütün halları, ancaq o, Kainat bilər.

Yuxu, Kainatdan, hər fərdə, tək - tək ona, onun özünə ünvanlanır ki, o, xəbər ancaq o, fərdə aid ola bilər...

Qopa bilmərik ki, Kainatdan...

Yatarkən də, yerdən qopub, ayrılıb, qalxaraq, olarlıq Kainatlarda da, biz ki...

12.02.2016

İşıqsız, bir də İstisiz, nə hasilə gələr ki?

Nə ışıqsızdır ki?

Maşın da İşıqsız, akkumlyatorsuz, 16 - min Voltsuz, hərəkət edə bilməz ki.

Gəmi işıqla, Təyyarə işıqla, Qatar işıqla, Kosmik gəmi işıqla, Məişət texnikası işıqla, Rabitə vasitələri də, Işıqla və s.

İnsanın özü də, Ruhi Işıqla.

O, işıq da, Işıqla.

Nə İşıqsızdır ki?

Yer kürəsi də, Işıq - Günəş ətrafında dövr edir. Işığa, İstiyə möhtaclığından dövr edir.
Yer kürəsinin, öz Nüvəsi də, Işıqla.

Nə Işıqsız, nə İstisizdir ki?

Işıqsız, İstisiz nə var ki?

Işıq olmasa, İsti olmaz, isti olmasa, nə olar ki?

İsti olmasa, nə Yaranar, nə Hasilə gələr ki?

Yaz gəlməsə, hava bir də torpağın özü İstinməsə, nə hasilə gələr, nə əldə edilər ki?...

Gör ki, nələrdən asılı, daha nələrə, möhtacıq ki...

Əgər bacarırsansa, çıxart canından, o, çox əziz bildiyin öz canından, uzaq et, uzaqlaşdır, o, canından, bir Işığı, bir də o, İstini.

Yer kürəsindən, bir də Günəşdən, bir də, bütün varlıqlardan, bir də, bütün canlardan, necə uzaq edə bilərsən, bir Işığı, bir də ki, o, İstini?...

12.02.2016

O, Işığa, möhtacıq...

Bütün Varlıqlar, Işıq əhatəsində, Işıq arasında, Işıq bağlılığında, Işığın yayılma tezliyində, Işığa möhtacdırlar.

Bütün varlıqlar, "O", Işığın həsrətindədirlər!

İlkimiz Işıq, sonumuz Işıqladır, O, Işığadır!

13.02.2016

Işıqla, İsti ilə, şirinlə, deyilmi?

İnsan, canlı, bütün kütlə, cisim, varlıqlar, İstiyə möhtacdırlar.

Qidalar arasında, bə'zi, qidalar da, istilik nəticəsində hasil olunur.

Bütün bəşəriyyət, bütün insanlar, bütün canlılar, bütün bitki örtüyü, İstiyə möhtacdırlar.

Yer kürəsinin, iki qütbü belə, İstiyə möhtacdırlar.

Çay, kofe, kakao - isti ilə, yemək çeşidləri də - hazırlanar, İsti ilə.

Çimərik - İsti su ilə,

Yatarkən - yorğanla bürələnərik, İsti üçün,

Soyuq, qış mövsümündə - geyinərik, bürələnərik, İsti üçün.

Gör ki bir, necə möhtacıq, İstiyə ki.

Əkərik - məhsul toplayarıq, isti mövsümdə, İsti ilə,

İstehsalatlar, e'mallar - İsti ilə,

Bütün mexaniki hərəkətlər - müşahidə olunar, İsti ilə,

Sürtünmələr də, sürüşmələr də, - İsti ilə,

Yonmalar, kəsmələr, deşmələr, pərçimləmələr - müşayət olunar, İsti ilə,

İnsanla - insan arasında - münasibətlər, "isti", ilə,

Sevgilər, məhəbbətlər, istəklər, diqqətlər arasında, İsti münasibət dayanar - İsti ilə,

Nə isti ilə, deyil ki?

Nə istisiz, nə şirinsiz, deyil ki?

İşıqdan İsti, o, İstidən - yaranan rahatlıqlar, nəticələr, hasillər, şirinlə - şirinin, özü deyilmi?

Ana südü, şirin ki, ana istisinin, ana istəyinin özü, şirin deyilmi?

Balaya istək, balaya məhəbbət, şirin deyilmi?

Ana şirin ki, südü şirin ki, İnsan vücudu, insan əti də, şirin deyilmi?

Acı bibərin, İstiotun acısı daşıyıcısının özü, sonda, şirinlə sakitləşən deyilmi?

Bu aləmdə, nə İstisiz, nə şirinsiz deyil ki?

Baxışın, nəfəsin, istəyin, arzun, nailiyyətlərin, şirin deyilmi?

Həsrətin o, İşığasa, o, ışıqdan, ayrılan İstiyəsə, o, İstinin özü, şirin, deyilmi?

Nə işıqsız, nə istisiz, nə bütün rahatlıqlar, şirin deyil ki?

Axı, bir müddətli olan bu Yer həyatının, özü belə, sənə, şirinlə - şirin deyilmi?

Sevginin, məhəbbətin özü şirin - əl çatmazı, acı deyilmi?

Rahatlıqlar şirin - ağrılı, əziyyətli olan hallar, acı deyilmi?

Tapanda şirin - itirəndə, acılı deyilmi?

Ümidin şirin - ümitsizlik, acı deyilmi?

Qalibiyyəti şirin - məğlubiyyətlərin, acı deyilmi?...

Yalanın, paxıllığın, ziyankarlığın, iftiran, peşiman etməklərin, peşman olduqların, yalan şayələr yaydıqların, çaşdırıb azdırdıqların, şər - şəmatələrin, sənin özünün - özünə, olan, "Acıların" deyilmi?...

13.01.2016

Bilsələr...

Əgər bilsələr ki, nə deyirlər, onda bilərlər ki, nə deyirlər...

13.01.2016

Ölüm - Həyat...

Əgər, Yer həyatında, “ağrılarımız” olmasa idi, “ölüm nədir?”, bilməzdik.

Ağrı dayanan yerdə, ölüm başlayır.

Bütün bəşəriyyət, kəskin ağrı əhatəsinə düşdükdə, bir ifadə işlədər, “ağrıdan ölürəm”.

Əgər, Yer həyatında, “əzab - əziyyətlər”, olmasa idi, yaxşılığın - pisliyin, hədd qədərini, bir - birindən, ayıra bilməzdik.

14.02.2016

Ətrafımız, əhatəmiz...

Ətrafımızda, hər nələri görürüksə, hamısı bir - biri ilə, vəhdət bağlılığındadırlar.

Onların hamısı, işlək olaraq, biz İnsanlara, bir görkəm kimi, görünərək, onların bə'zilərinə, e'tinasızlıqlarla, yanaşırıq.

Min illərdir bir çox hallara o qədər, diqqətsizliklə, mə'nasızlıqlarla yanaşırıq ki, az qala onlar da, bizdən tədricən, “incik”, olurlar.

Onlar, coşurlar, daşırlar, qaynayırlar, silkələyirlər, püskürürlər.

Deyilir ki, bunlar təbiət hadisələridirlər.

Yox, bunlar təbiət hadisələri olmaqla yanaşı, bizim bir parçamız olmaqla, aləmin özü də, bir parçadır, bir paydır.

Onlarla, incə olan, “rabitəni”, qırmışıq.

Biz, onlarsız ola bilmirik, amma onlar da, bizziz, ola bilməzlər.

Çünki onlar da, bizim var olmamız üçün, vardırılar.

“Gedərkən” onları, özünüzlə aparmırıq, “gələrkən”, onları, özümüzlə gətirmirik.

Onlar, bizim var olmağımıza, səbəbdirlər.

14.02.2016

Hər dəfə, hər an, yuxudan “oyanan”, İnsan...

Qəribədir bu insan.

Yatıb, yuxlamış insan, yuxudan oyanar - oyanmaz, mütləq bütün əzalarını, qollarını, ayaqlarını, bədənini “dartır”, dartınır, xalq arasında deyərlər ki, “gərnəşir”.

Qəribədir, yatağı rahat, yuxudaykən özü rahat, amma yuxudan oyanarkən, dartınan, yə'ni ki, “gərnəşən”, insan.

Körpə uşaq da, belədir, o, da, yuxudan oyanarkən, eyni dinamikanı edir.

Heyvanat aləmi də, belədir.

Oyanan hər bir heyvan, dartınır, sanki özünü nizama salır.

Diqqətlə baxdıqda, belə bir sual çıxır ortaya.

Niyə?

Məsələ burasındadır ki, yuxu prosesi mürəkkəb bir, prosesdir.

Hər bir yatan, yuxlayan canlı, yuxudaykən, səmalara, göylərə, Kainatlara yüksəlir.

Yeni aləm, yeni bilgilər arasında olur.

Yuxudan, oyanar - oyanmaz, anilikdə Kainatlar aləmindən, öz yer aləminə qayıdar.

Öz vücutu ilə, olan vücutu ilə, Səmalardan “qayıdan”, vücutu, onu, Yer aləminin şərtlərinə, temperatur hədlərinə uyğun olaraq nizamlayar, bərabərləşdirər, tarazlayar, onları, bir - birinə, tanıdar.

Qayıdar, daxil olar, öz vücutuna, öz bədəninə, o konstruksiyasına sığar, sığışar.

Dartına - dartına, gərnəşə-gərnəşə də, özünü - özündə, özü ilə tapar.

Yuxudan, oyanar - oyanmaz da, “gördükləri”, o yuxular da, anilikdə “yaddan”, çıxar.

Əslində isə, görülən o yuxular, yaddan çıxmaz.

Hər gördüyü yuxu da, bir yenilik olar.

Baş -Yaddaş hücrələri arasında bölünər, o hücrələrdə, yadda qalar.

Qəribədir bu İnsan.

Yüz illərlə çalışır bu İnsan ki, yeni bir muğam toplumu, muğam dəsgahı yaratsın.

Yarada da, bilmir.

Dilçilər Yer üzündə, min illərdir, Linqvistikaya yeni bir söz, yeni bir kəlmə, gətirmək istəyir.

Gətirə bilmir.

Səbəb nədir ki, gətirə bilmir?

Hələ biz iki hala baxdıq. Bəs nə qədər də, belə hallar, hələ də, mövcuddur.

Düşüncə tərzlərinə, sözlərə, kəlmələrə, cümlələrə diqqətlə yanaşdıqda, heç də, Axiaiq ("Arxiaiq", yə'ni köhnəlmiş, istifadə olunmayan, işlədilməyən sözlər cərgəsi), bir o qədər də, rast gəlinmir.

O səbəbdən ki, o, keçmiş söz, sözlər, kəlmələr, hecalar, haliyədə işlədilməsədə də, amma anlayış, yaddaş onları rahatlıqla hələ də, istifadə edir.

Yer üzündə hər bir Elmi yenilik, hər bir Elmi kəşf, hər bir Elmi təkan, yeni fikirlər, yeni ideyalar, yeni kışflər yarada bilir.

Bu səbəbdən, söz tükənmir, söz köhnəlmir, söz bitmir.

Sözlər, kəlmələr belə artır.

Çünki hər bir Səməvi Kitab yer üzünə yendirildikcə, gəldikcə, o, Səməvi anlayışları dərk etmək üçün, onun şərhlərini izah edərkən, yeni fikirlər, onlara müvazi olaraq, yeni izahlar, törəyə bilir.

Söz bitmir, söz qurtarmır, söz tükənmir.

Köhnə sözlər arasında, o sözlərlə də, qala bilmirik.

Sanki yatırırıq, sanki yenidən oyanırıq, sanki hər bir yenilikdə, Özümüz - özümüzü tapırıq, yeniləşirik.

Yuxarıda deyilənə bənzər olaraq, hər dəfə yuxudan oyanma prosesi arasında oluruq.

Hər an, sanki yuxudan yeni oyanmış olana, ona bənzəyirik.

18.02.2016

Küllü - Kütlələrdə, Sərbəst Düşmə, Sərəst Ayrılmalar, Var!

Yer Üzündə, Kainatda Olan, bütün Küllü- Kütlələr, Xüsusi olan, Çəkilərə, Malikdirlər!

O, Səbəbdən ki, əgər - Kütlə vardırısa, deməli onun, Çəki də, Vardır!

Bu, Kütlələrə görə, müxtəlif Həcm, Tutum, Sıxlıq, Gərilmələr, Müqavimətlər, Ətalətlər, Sərbəst Düşmələr, və s. Mövcuddurlar!

Qəribədir ki, Bütün, Küllü - kütlələr, Çəkiyə Tabe olmayıb, Ümumi hərəkət Sür'ətinə, Tabedirlər!

Həmin, mövcud olan, Hərəkət Sür'ətləri bütün Küllü-kütlələrin, Sərbəst hərəkətlərinə, köməkçidirlər!

Belə ki, bütün İnsanlar, öz Xüsusi Çəkilərinin, olmasına baxmayaraq, çəkilərindən asılı olmayaraq, çox Rahat və çox Sərbəst yeriyib, sərbəst Hərəkət edirlər!

Bəs bunlar, nə Səbəbdən, belə Rahat və Sərbəst, hərəkətlərə malikdirlər?

Bunlara, Səbəb isə, bütün Varlıqların, Kainatda mövcud olan, bütün Planetlərin birgə Hərəkət halına, birgə hərəkət Sür'ətinə, Tabe olmaq səbəbindən, baş Verir!

Əgər ki, Bütün Kütlələr, Sərbəst Düşə bilərlərsə, Yer Kürəsi Səthində də, Sərbəst, Ayrıla bilərlər!

Kütlələrin, Sərbəst Düşmə halı və onların, müxtəlif Səthlərdən, Sərbəst Ayrılma, halı, Mövcuddur, İşləkdirlər!

Deməli, iki Hal var, “Sərbəst Düşmə” və “Sərbəst Ayrılma”, Halı!

Bir neçə, misala baxaq.

Maşınların, Avtomobillərin, öz, xüsusi çəkirlərinin olmasına baxmayaraq, onlar sür'ətlə, Hərəkətdə olarkən, elə təəssürat yaranır ki, həmin Maşının “çəkisi”, Yoxdur! Qayıq, Gəminin, öz Kütlə Çəkisinin olmağına baxmayaraq, onların hərəkət, Sür'əti və Dinamikalarına baxdıqda, elə təəssürat yaranır ki, həmin Qayıq, Gəminin, “çəkisi”, yoxdur, Su hövzələrində Sərbəst, hərəkətdədirlər!

Uçuş zolağına, yenən Təyyarə, uçuş zolağından ayrılan Təyyarə, öz Kütlə Çəkisinin, olmağına baxmayaraq, onlar da, o, zolağa, Sərbəst yenib, o, zolaqdan Sərbəst, Ayrılırlar!

Kosmik Gəmilərin, öz Xüsusi, Kütlə Çəkirlərinin olmağına baxmayaraq, Yer Səthindən, Sərbəst Ayrılırlar!

Deməli, Sərbəst Düşmə varsa, Sərbəst, Ayrılma da, Mövcuddur!

Qaldırılan, Daşınan bütün Yüklər, qaldırıldıqdan sonra, sanki “çəkirlərinin”, olmaması təəssüratları, yaranır!

Amma, baxmayaraq ki, böyük Çəkiyə, Malikdirlər!

Sərbəst Düşmə, Sərbəst Ayrılmalar, Sərbəst, Sür'ətlər, Var!

Çünki, Kainatda olan, Bütün Küllü-kütlələrin, Planetlərin Kütlələri, birgə hərəkət Sür'ətinə, ümumi Kainat Sür'ətinə, Tabe olduğundan, onlar biri-birini, Cəzb etməzlər!

Bütün, Küllü - Kütlələr, Onlar, Sərbəst Düşmə, Sərbəst Ayrılma, Ümumi olan, Sərbəst - Hərəkət Qanununa, Tabedirlər!

22.02.2016

Əl üzümüzü, soyuq su ilə, yuyarıq, isti su ilə, hamamlanarıq...

Bütün insanlar, yuxudan oyanarkən, səhər - səhər, əl - üzünü soyuq su ilə yuyarlar.

Bu, səhərlər əl - üzün yuyulması, bütün insanlara xasdır.

Bu, səhərlər əl - üzün soyuq su ilə yuyulması, dərin yaddaşımızdan gələn, yaddaşımızın, hal daşıyıcısıdır.

Bu icraat, səhərlər soyuq su ilə, əl - üz yuyulması, biz insanları, Kainat aləmindən, Yer aləminə qaytarıb qovuşdurma metodikasıdır.

Başqa bir halda isə, İnsanı, yer aləmindən “ayırır”, Kainat aləminə, rəvan bağlamaq metodikası kimi də, fəaliyyət göstərə bilər.

Səhərin soyuq suyu, əllərə, üzümüzdə, sifətimizə ovuclarımızdan toxunduqca, gecənin yuxu statikasıdan, əyin paltar, yataq dəstindən, səkkiz saat ərzində vücutda cəm olmuş, Statik yükün neytrallaşdırmasına xidmət edir.

Anilikdə, hiss etmədiyimiz “üşünmə”, həmin yığılmış, statik yükədən, vücutu azad edir, ayıldır, neytrallaşdırır.

Yenidən, Yer aləmi ilə, Kainat aləminə sabit, sakit, rəvan rabitəni tənzimləyir.

İnsan qorxduqda, diksindəkdə də, xalq arasında deyərlər ki, “ona soyuq su ver, içsin”, bu halda da, “qorxu”, statikasıdan yığılan yük, bu üsulla neytrallaşa bilər.

Vücut daxili qan dövrəni də, bu prinsipdə işləyir.

Ürəkdə, dörd kamera heç də, ürəyi “Qüvvətli, dözümlü olmağa”, xidmət etmir.

Ürəkdə açılan iki mədəcik, qanı təzyiqlə damarlar, kapilyarlar sisteminə vurur.

“Vuran”, o, iki mədəcik anilikdə bağlanır, iki köməkçi mədəcik açılaraq, damar sistemindən qayıdan qanı mədəciyə qəbul edir.

Yə'ni, qan təzyiqi 120/90, 120 - damarlara təzyiqlə vurulan qan, 90-sistemdən qayıdan, qan təzyiqidir, gücüdür.

Həmin, 120 - ilə, 90-arasında olan ani fasilə də, qanın statik yükədən neytrallaşdırma anıdır.

Qan vücutda mühüm yaddaş daşıyıcısıdır.

Bir halda isə, Rezuslardır.

120 -”müsbət”, rezus, 90 -”mənfi”, rezus kimi, qan öz yaddaşında daşıyacaqdır.

Hər an, ürək vurduqca, ürəkdən keçən qan miqdarı, o qan dövriyəsində olan bütün kənar halları yə'ni, gördüyü, eşitdiyi, qarşılaşdığı, düşüncəni, istəkləri, arzuları, inkarları, e'tirazları, özünə ətrafına “üsyənləri”, dadları, rəngləri və s. yaddaş edərək, öz tərkibində yadda saxlamağa xidmət edir.

Heyvanat aləmi də, “əl-üzlərini”, yuyarlar.

Bir halda isə, insan isti su ilə çimər, isti sudan ayrılan, buxar əhatəsində hamamlanar.

Bu, “hamamlanmaq”, anlayışı qədim Azərbaycanda, Azərlərdən qalma, bir “sağlam olub, sağlamlığa qovuşma”, anlamı ilə, hamamları xüsusi hamam Arxitekturasına uyğun olaraq, inşa edərtilər.

Hamam sağlamlığı, hamamdan başlayan “bədən sağlamlığı”, anlayışı, tədricən ətraf ərazilərə, yayılmağa başlayıb.

O, dövr o, insanlar arasında olan yüksək anlayış, insanların və bütün canlıların suya möhtaclığının, mə'nalarını araşdırıb, mə'nalarına çatıblar.

Hamamlanmaq və isti su ilə, çimmək mühüm bir prosesdir ki, o, an bütün vücutda, ayrılımlar baş verir.

Onun nə kimi əhəmiyyət daşması, belə izah edərdilər ki, bədənlərin özləri, vücutların özləri bir yük, daşıyıcılarıdır.

Ətrafın, bütün təmasların, ətrafında nələrsə toxunduqlarından, onların yükünü, gücünü özündə yığıb (yə'ni, statik yüklər), saxlayarsan.

Özünü onlardan azad etsən, "sağlam qalacaqsan".

Bu hamamlanma halında nə baş verir ki, o, insanlar bu fikiri mühüm bir qanun kumi, yerinə yetirirdilər?

Hamamlanma prosesində, vücutda isti su dəyib, toxunduqca bədən səthi və daxili üzvlər o isti su temperaturu ilə, bədən daxili (36-37°C), bərabərləşdirib, temperatur hədlərini bölüşdürməyə başlayır.

İlkin bədən səthi, o, isti su temperaturuna uyğunlaşdıqca, bədən daxili bütün bioloji üzvlər, mə'də bağırsaq sistemi, qan dövranı sistemi, nəfəs alma sistemi, bütün daxili bioloji üzvlər, buxarla, buxar əhatəsində özü də, hiss etmədən, hər dəfə nəfəs aldıqca, daxilə yığılmış statik yükə azad olurlar.

Çimərkən, o, isti su ilə, neytrallaşır ki, insan çox yüngülləşir, çox rahatçılığa qovuşur.

Qanın da özü, qanın dövranı da, bütün daxili üzvlər də, artıq yığıntı yüklərindən azadlaşır ki, insan sanki bir daha yeniliyə, rahatçılığa, sağlamlığa qovuşmuş olur.

Hamamdan çıxan o, insanlar, mütləq olaraq isti (indiki halda çay), hamamdan sonra içilməli olacaq, gül - çiçək dəmləməsindən içərək, hamamlanan vaxtı uyğunlaşdığı temperatur həddi kəskin soyuyub fərqlənməsin deyə, xəstələnməsin deyə, içərdilər.

O, dövr, o, insanlar sağlamlılıqlarını qorumaq üçün əlavə olaraq, faydalı otlardan istifadə edərdilər.

O, "dərmanları", "əzməxanalarda", o bitkilərin suyunu, cövhərini çıxarmaqla, o, otları qurudub, onları e'mal edib, miqdarında, xəstələnmiş insana verərdilər.

Bu "dərman", bitkilərini, hansıları ki, "ətdarlar", (ədviiyələri toplayanlar), toplayardılar.

Onlar ki, "bitkiləri, o, bitkilərin cövhərlərin ətrini bilənlər", yığıb toplayardılar.

Çox sonralar, həmin "əzməxanalara", adlıqlarında dəyişiklik, "m", hərfini, fonemini, "C", hərfi ilə əvəzləyib, "Əzcəxana", kimi, tələffüs ediblər.

Bu "əzcəxana", ("əzcəxana", otu əzməklə, ondan ayrılan, ekstratı, müalicə üçün, əldə etmək, yeri, binası), heç bir başqa ərazilərə aid olmayıb, ancaq Azərbaycan ərazisində

çox zəngin bitki örtüyünün, daha rəngarəngliyinin bolluğunun nəticəsində hasilə gəlib, o, deyilən “İpək yolu”, vasitəsi ilə, bir çıx ərəzilərə ixrac olunardılar.

23.02.2016

Müxtəlif, statik yüklər...

İnsan çox sadə, eyni vaxtda, çox mürəkkəb quruluşa malik bir canlı varlıqdır.

Düzdür ki, doymuş məhlullar var, yə'ni ölçü vahidi $P_H 5,5$ - lə ifadə olunur.

İnsan varlığı isə, heç bir halda doymayan bir varlıqdır.

O, həsrətdən doymur,

- gözləməkdən doymur,

- düşünməkdən doymur,

- işləməkdən doymur,

- gəzib - baxmaqdan doymur,

- bilib - bilməkdən doymur,

- axtarib - tapmaqdan doymur və s.

Bütün hərəkət, düşüncə, narahatlıqlardan doymaya - doymaya, eyni vaxtda yorğunlaşır, bezikir də.

Bu onun, bütün halları arasına Statik yük, statik gərginliklərə gətirir.

O, statik yükədən, azad olmaq üçün isə, müxtəlif üsullardan istifadə edir.

Burada su vannaları, Günəş vannaları, isti su ilə çimib, “saunalarda”, yüksək hərərətdən çıxıb, özünü kəskin soyutmaqla, əslində özündə yığılmış Statik enerjiden azad olmağa çalışır.

O, soyutma prosesi çox qısa vaxt ərzində yerinə yetirilir, uzun müddət çox isti suda və ya əksinə uzun müddətli soyutma prosesi də, fəsad törədə bilər.

Xalq arasında ifadə olunan “stress”, əsəb, gərginlik yükünün nəticəsində, dəri ilə, azələ arasında toplanmış həmin statik, əsəb yüküdür.

Adət etmiş adam, anilikdə axar su arasında, (deyə ki, duş, tutumda soyuq su), içərisinə anilikdə daxil olub, həmin an da, kənara çəkilməklə, bədəinə yığılmış o statik yükədən azad olmaq olur.

Ümumi halda, həmişə gördüyümüz, daha gözümüzə addıləşən buludun da, çox mühüm funksiyası var!.

O, addi görünən bulud da, yer səthindən buxar halında ayrılar, ağır birləşmələri, ağır kimyəvi tərkiblər temperatur hədlərinə görə, buxarlandıqca yer səthindən ayrılıb

müəyyən hündürlüyə qalxmaqla, səthdən ayrıldıqca bir toplum olub, hərəkətdə olur, o “buludlar” da, daha yer səthindən ayrılan ağır birləşmələrin, statik yüküdür ki, o hava ilə, e'mal olunub, tərkibi Distilyata çevrilmə olub, özündə heç bir ağır birləşmə daşımır, bir daha yer səthinə yağış halı ilə, su halı ilə, yenidən yağır. Müxtəlif ərazilərdən toplanan o nəm qədərləri, birləşib bulud olub, müxtəlif ərazilərə yağış olub, yağırırlar.

Qəribədir, bu aləmlər.

Bütün Planetlər, birgə hərəkətdən, doymurlar, yorulmurlar.

Bitkilər torpaqdan, sudan, bitməkdən, doymurlar, yorulmurlar.

Quşlar, Balıqlar, heyvanat aləmi, bütün günü yeməkdən, dənleməkdən, doymurlar, yorulmurlar.

İnsanlar isə, düşüncələrindən, istəklərindən, xəyallardan, arzulardan, danışmaqdan, yeni xəbərlərdən, bilmək istəklərindən, doymurlar, yorulmurlar.

Qəribədir bunların, hər birinin, ayrı - ayrılıqda, öz aləmləri.

23.02.2016

Qəribədir bunların, aləmləri...

Qəribədir, bu aləmlər.

Bütün Planetlər, birgə hərəkətdən, doymurlar, yorulmurlar.

Bitkilər torpaqdan, sudan, bitməkdən, doymurlar, yorulmurlar.

Quşlar, Balıqlar, heyvanat aləmi, bütün günü yeməkdən, dənleməkdən, doymurlar, yorulmurlar.

İnsanlar isə, düşüncələrindən, istəklərindən, xəyallardan, arzulardan, danışmaqdan, yeni xəbərlərdən, bilmək istəklərindən, doymurlar, yorulmurlar.

Qəribədir bunların, hər birinin, ayrı - ayrılıqda, öz aləmləri.

23.02.2016

Altı səmtdən, tək Özünə bağlıdır ...

Altı səmtdən, tək Onun, Özünə bağlıdır.

Oval daxilində, Oval çərçivəsində olan, bütün yaranmışlar və bütün aləmlər, “O” - na, Altı səmtdən bağlanırlar.

Altılıq və Altı Səmt nədir və necədir və niyə Altılıq deyilir?

“O”, bir mərkəz olmaqla - “O”nun:

- Sağı,
- Solu,
- Önü,
- Arxası,
- Özündən yuxarısı,
- Özündən Aşağısı,

bu səbəbdən, altı yön, altı Səmt Tərəfi, alındığından, olduğundan, bütün varlıqlar, tək “O”- nun, Özünə, bağlıdırlar.

İlk insandan belə, Altı səmt, Altı tərəf, Altı yön, Altı hal, Müqəddəs başlanğıc kimi sayıldığından, Altının, həm rəqəm, həm də, hal kimi, Müqəddəs Başlanğıc, sayardılar.

Quruluş belə qurulub, belə olduğundan, “O” - bizimlə, biz “O”- nunlayıq.

“O” - bizə, və olan bütün Aləmlərə sığmaz.

Bütün Aləmlər və biz isə, bu səbəbdən “O” - na, bağlanırıq və Ona sığırıq.

Bütün varlıqlar altılıq aləmindən, bağlılıqdadırlar.

“O”, - çox sadə bir quruluş Qurubdur.

“Qurduqları” da, bütün yaratdıqları da, o, quruluşa tabedirlər.

Bir musal:

- aç qollarını yanlara,
- sağın - solun,
- önün - arxan,
- yuxarı (baş),
- aşağı (ayaqlar),
- bütün varlıqlar,

bu quruluşa tabe olub, bütün varlıqlar bu quruluş əhatəsində olub, tək Onun, Özünə bağlıdırlar.

Bütün Quruluşlar, altılıq sisteminə tabe olduqlarından, bütün yaranmışlar, altı səmtən baxıb, “O” - nu, olan Altı səmtə axtararlar, Altı səmtə, Altı tərəfə, boylanarlar.

“O” - bizi, bütün yaranmış varlıqları, altı səmtə Görər, altı səmtə Bilər, altı səmtə Eşidər.

“O” - nun, qarşısında, bu səbəblərdən, səddlər, sərhədlər maniələr olmaz.

Heç bir varlıq, “O” - ndan uzaqda da, ola bilməz.

Bütün varlıqlar, “O” - nunladır.

Çünki, bu ilkin olan, “Altı səmt quruluşu”, Kainatın ilkin qanunudur.

Belə tərtibat, belə quruluş, belə Kainat mexanikası, Kainatda olan, bütün Planetlərin birgə hərəkət qanunu, olmasa idi, onda, olan bütün hallar, olan bütün ardıcılıqlar da, nəzarətdən çıxar, bununla da, Kainatların sonu olardı.

İlkindən o Böyük partlayışın bir hədd qədəri, olmasa idi, o partlayışın partlayış gücünün dalğası dayanmadan yayılar və son nəticədə, güc dalğası, genişlənə - genişlənə, özü - özündə də, sönə bilərdi.

Amma ki, deyilən bütün bu hallar, onu aydınlaşdırır ki, Böyük Partlayışı, heç də, düşünlmədən, bu halın aqibətinin nə ilə nəticələnmə biləri, onun yekunlaşmasının, çox - çox Böyük olan, çox Böyük mə'nalar Sahibi, o, Böyük Əzəmət Sahibi, ancaq O, yerinə yetirə Bilərdi.

Həmin o Partlayışın mexanikası onunla nəticələndi ki, o böyük partlayışın sərhədliliyindən, partlayışın dalğa gücünün sonluq sərhədliliyindən, o ilkin, Işıqla təkan Vericiyə, o Mərkəzə, "O" - na, qayıdıb qovuşmaqla, Işıq Sahibinə, Yaradıcı Sahibə, altı səmtdən, altı tərəfdən, "O"- nun, Özünə öz Varlığına, qovuşmaqla, özbaşnalıqdan, qarışıqlıqdan, bütün kütlələrin, bütün Planetlərin, bütün Qalaktikaların, hədsiz genişlənməsinə və bir - birinə, yaxınlaşmasına, və yaxudda ki, bir - birindən uzaqlaşmasına səbəb olardı.

Bu sadə səbəbdən, bütün varlıqlar, altı səmtdən, tək Onun Özünə, Öz İdarəçiliyinə, Öz Nizamına bağlıdırlar!

25.02.2016

Olmayan, vaxta - zamana, necə sığarırq?...

Vaxtsız, zamansızlıq əhatəsindəyik.

Necə vaxta, zamana sığarırq?

Hər hansı bir hal baş verərsə, o, bir anda baş verər.

Vaxtda - zamanda yox, bir olan, anın ölçüsündəyik.

Sevərik bir anda,

dönərik bir anda,

rastlaşarırq bir anda, vidalaşarırq bir anda,

Yer aləmindən ayrılaraq bir anda.

Vaxt - Zaman yoxdur, müddət var.

Bütün hallar, müddətlər arasına bölünər, anda cəm olar.

Bu səbəbdən, təsadüf də, yoxdur. Təsadüfən biri-birimizə rast gələ bilmərik.

Təsadüfən, biri - birimizdən uzaq ola bilmərik.

Təsadüfən deyə bilmərik,

Təsadüfən doğula bilmərik,

Təsadüfən ölə bilmərik.

Vaxtı - Zamanı, biz insanlar “icad”, etmişik.

Gündüzlə, Gecə arasına baxıb, vaxt - zaman demişik.

Günəş çıxdıqdan, Qüruba çatan anı, vaxta - zamana bölüb, onun arasını vaxta zaman, demişik.

Sübh günəşi, Günorta günəşi, Qürub anı, gecə anı arasını bölüşdürüb ona vaxt - zaman demişik.

Bu həqiqətənmi belədir?

Amma, deməmişik ki, bunlar müddətdədirlər, bunlar bir andadır.

Vaxtı - Zamanı biz insanlar “icad”, etmişik.

Öz icadımız, belə icadımız qarşısında da, həmişə özümüz də, aciz qalmışıq.

Özümüz - özümüzdə bir sual vermişik, “nə vaxt?”, “nə zaman?”.

Əgər vaxt zaman olmuş olsa idi, o, sualı özümüz - özümüzdə verməzdik.

Bu uşaq nə vaxt böyüyəcək?

Bu uşaq nə vaxt dərəcə gedəcək?

Bu xəstəlik, bu həsrət, nə zaman bitəcək?

Olan insanın ömrü, nə qədər olacaq?

Bu əkdiiyim əkin, nə vaxt yetişəcək?

Məhsul, olacaq ya olmayacaq?

Getdiyim bu yolun aqibəti necə olacaq?

Hamısı sualdır.

Çünki vaxt - zaman olmadığından, nə, nə vaxt baş verər, nə, nə ilə yekunlaşacağını bilmədiyimizdən, özümüz öz sualımız qarşısında aciz qalmışıq.

Deməmişik ki, hər an, bir müddətdədir, müddətin özü də, bir andadır.

Bütün ölçülər, bütün ömürlər, bütün hallar vaxta - zamana sığsa idi əgər, özümüz - özümüzdə sual verərdikmi?

Təsadüfün özü də, yoxdur.

Təsadüfdən kainat yaranmadı.

Təsadüfən, Kainatın bu sahəsində Günəş, öz Işığı ilə, öz Yerini tutmadı.

Təsadüfdən, planetlər hərəkət etmədi.

Təsadüfən, insan - bəşər yaranmadı.

Təsadüfən gecə-gündüz olmadı.

Təsadüfən, təsadüfən, təsadüfən...

“Təsadüf”, məfhumu olmuş olsa idi, deməli bütün bu halların da, idarə Edicisi yoxdur və bütün Kainatda, Yer aləmində bir qarışıqlıq, nəzarətsizlik, Xaos hökm sürərdi.

Necə olardı desəm ki, təsadüfən yarandım, elə təsadüfən də, öldüm?

Təsadüf olmuş - olsa idi, fəsilələrin müddəti pozular, gecə - gündüz karıx qalardı.

Onda, gərək qarışqa, Arı, pətəyinə dolmall, Arı isə, qarışqa yuvasına girməli idi.

Ağ ayı, Şimal Qütbündən çıxıb, Zürafəyə, Filə, yoldaşlıq edərdi.

Təsadüf olmuş - olsa idi, ölçülər, məsafələr qarışardı.

Maşın, mexanizm, hərəkətini itirər, gəmi suda üzmez idi.

Yə'ni “Təsadüf”, bütün hallardan xəbərsiz, yaddaşsız, ölçüsüz, məsafəsiz, bir düşünülməmiş hallar cərgəsinə aid olub, heç bir Cavabdehlik qarşısında dayanmaq istəməməyimiz anlayışı olardı.

Yə'ni, mən bilmədim, təsadüf bildi, o “etdi?”.

Vaxt - zaman yoxdur, çünki təsadüf də, yoxdur.

Canlı gecə yatar, gündüz oyaqdır.

Öz ömrünün müddətini yaşayar, vaxta - zamana sığmaz.

Hər bir halın, hər bir qarışıqlığın qarşısını almaq olar, o, təsadüfə sığmaz.

İşıq Mütləq, Zərrələr o, İşıqdan törədicidir.

Bu səbəbdən, vaxta -zamana sığmarıq!

26.02.2016

Они, Для всех...

Существуют такие научные труды, такие научные открытия, такие произведения, такие прозы, такие трактаты, что, “Они, для всех, Но, не для каждого!”.

27.02.2016

Soyuqdan, tüstülər də, nəfəsimiz də, donmurlar...

Qış fəslində, havanın kəskin soyuq olan ərəfəsində, sobalarda yandırılan yanacaqlardan ayrılan müxtəlif tüstülər, tüstü bacalarından çölə çıxdıqca, nə o tüstülər kəskin soyuq hava kütləsinə qarışanda donmurlar, (çünki, tüstü - nəm, rütubət daşıyıcısıdır), bir də, tüstü bacalarının ətrafında olan, o, qar kütləsini də, əritmirlər.

O, isti temperatur daşıyıcısı olan, müxtəlif tüstülər də, hava temperaturunu da, dəyişib, qış havasını da, isitmirlər.

Maşın, mexanizmlərin mühərriklərindən ayrılan tüstü də, donmur, maşın gövdəsində olan buz kütləsini də, mühərrikdən ayrılan tüstü nəticəsində, əritmirlər.

İnsan da, o kəskin soyuq havada nəfəs aldıqca, (nəfəs də, buxar, nəm daşıyıcısıdır), o, soyuq hava kütləsi də, onun nə boğazda, nə də ki, sinədə, buz olub, buzlayıb, buz kütləsi olub, donmurlar.

Bu halların, kəskin soyuq havada, nə tüstü kütləsi açıq havada, soyuq hava kütləsinə qarışdırda donmurlar, eyni vaxtda, kəskin soyuq havada, nəfəsimizi özümüzdən kənar etfikkən, həmin nəfəsimizin soyuq hava kütləsi ilə qarışdıqca, onlar da, açıq havada, buz kütləsinə dönə bilmirlər.

Bu fiziki halların, öz səbəbləri, öz mə'naları da, olmalıdır axı...

27.02.2016

Onlar artır, çoxalır, amma ki, ölmür...

Nəyə baxırsansa, nəyi axtarırsansa, artır, çoxalır amma ki, - ölmür.

Hava qatı, artır çoxalır, amma ki, - ölmür.

Su, artır çoxalır, amma ki - ölmür.

Qum, artır çoxalır, amma ki - ölmür.

Torpaq, artır çoxalır, amma ki, - ölmür.

Daş, çınqıl, artır çoxalır, amma ki, - ölmür.

Bulud, artır çoxalır, amma ki - ölmür.

Külək, artır çoxalır, amma ki - ölmür.

Günəş Işığı, artır çoxalır, amma ki - ölmür.

Planetlər, Qalaktikalar, hərəkət edir, o hərəkətlər, o, sür"ətlər, tükənib də, dayanmır.

Dəmir filizi, əriyir artır çoxalır, amma ki - ölmür.

İstilər, soyuqlar, artır çoxalır, amma ki - ölmür.

Yağış, artır çoxalır, amma ki - ölmür.

Qar, artır çoxalır, amma ki, - ölmür.

Ağac, yarpaqlayır, meyvə verir, kölgə salır, sərinliyə kömək edir, amma ki, - ölmür.

Yaşıllıqlar, artır, çoxalır, törəyir, amma ki, - ölmür.

Yanacaqlardan, neft, qaz, daş kömür, torf, benzin, mazut, neft, o, faydalı qazıntılar və s. artır çoxalır amma ki - ölmür.

Onlar, heç Yaşlaşmır da, heç qocalmır da, heç görkəmlərini dəyişmirlər də, olduqları da, olduğu kimin də, qalırlar.

Bu deyilənlər, Yer aləmindən, getmir, uzaqlaşmır, onlar burda qalır, onlar ölmür, tükənmir onlar, yox olmur.

“Törədən”, Işıqsa, törədici də, onun “Zərrəsidir”.

Onlar, artırır çoxaldır amma ki, özləri tükənmir, qurtarmır yox - olmurlar.

Çox qəribədir ki, niyə, nə səbəbə, bu törənənlər arasında, bir “İnsandır” ki, artır çoxalır, burada qalmır, sonda isə deyirik ki, İnsan, “ölür”, o, İnsan, gəldiyi Işıq aləminə bir də qayıdır, bir də yüksəlir.

Niyə Yer üzünə gəlmişdi ki, nəyə də, bir də, Yer üzündən, bir də, ayrılır ki?

Yerə gəlmişdisə, Yerdə törəmişdisə, elə törəniş kimi olsa da, o yenə də, Yer üzündən, ayrılır, yenə də, əbədiyyətə qayıdır...

28.01.2016

Həm burada, həm də Oradayıq

Hər bir insan, hər bir bəşər, hər bir an, hər bir hərəkət, hər bir nəfəs, hər bir düşüncə, hər bir baxış, hər bir iş, hər an, iki Aləm arasındadır!

Yə'ni həm burda, həm də, “Ordadır!”.

Bir halda Yəni ki, Əbədiyyətin Özündədir.

Bu insan, Əbədiyyətə tələsmir!

Çünki, Əbədiyyət Tələsmir, Əbədiyyət Tələsdirmir!

Hər an, həm burada, həm də, oradayq!

Bu səbəbdən, o Əbədiyyətə qayıdırsa Vaxt-Zaman yoxdur!

Hər bir bəşər, nə vaxt, nə zaman qayıdar ilkinə?, onu Əbədiyyətin Özü bilər!

Çünki ona, vaxt-zaman olmadığına, o “qayıdırsa”, vaxta-zamana, bölünməz!

Qaldı ki, bəs nədir Əbədiyyət, necədir O, Əbədiyyət?

Sual bu idi.

O, mətn, o, yazı da, bədahətdən yazılmışdı!

Bütün yazılar, bütün mövzular, bədahətdən yazılır!

Amma, klinik ölüm halında olan insan və yenidən bu Yer həyatına qayıtdıqda, hər biri, ayrı-ayrılıqda demədilər ki, o “klinik ölüm müddətində”, yerdən ayrılıb, Qaranlıq bir Aləmə Düşdüm, heç bir şey görmədim və yenidən, Yer həyatına Qaytarıldım! Hər biri deyir ki, “İşıqlı bir Aləmdə idim, Ağ geyimli, Ağ bürəli, Mələk gördüm, O məni bir də, Yer Aləminə Qaytardı”.

Qərribə hallar arasında, bu da, qərribə, insana mə'lum olan, amma, o, halı na'məlum olaraq qalan məqamdır!

İnsana o hal, eşidildikdə, həm məraqlı, həm də, müəmmalı görünür!

“Nə vaxt qayıdacağıq ilkimizə?”, sualına, Əbədiyyət Özü, O, Vaxtsız-Zamansızlıq Bilər!

Qeyd:

Yaranmış, Yaradılmış bütün Aləmlər və bütün hallar o qədər dəqiqlikdə və mə'nalı Yaradılıb ki, ölən hər bir İnsan, nə işin sahibi olursa olsun O, Dünyaya qayıdarkən İşıqlı Aləmə qayıdır!

Qayıdırsa, qayıdırsa, Qaranlıq-Zülmət Aləm yoxdur, heç mövcud da, deyil!

Əgər O, Aləm qaranlıq, zülmətə bürəli olmuş olsa idi, hər bir o aləmə qayıdan insan, nə özünü görüb, özündən xəbəri olardı, nə də ki, onu görüb, ondan, onun halından “xəbərdar”, olardılar!

Hər iki Aləm, bütün Aləmlər, mə'na üçün, Mə'nası olaraq, Yaradılıb!

29.02.2016

Ağ, İşıq Aləmi...

Yer Aləmində İşıq, Günəş Şüalarına, Günəş işığına, onun İstisinə möhtac olaraq, İşıqlanar, İstinər!

O, Günəş İşığı və O, Şüalarında bütün müxtəlif rəng çalarları, Yer kürəsində əks edər!

Günəşdən ayrılan elə rəng çalarları var ki, o, rəng çalarlarını rahatçılıqla görə bilirik!

Elə rəng çalarları da, var ki, onları göz Görmə spektrinin tezliyinə görə, heç görə də, bilmirik!

İnsanın İrqiindən, milliyətindən, mənsubiyyətindən, rəngindən asılı olmayaraq, onların bütün Sümük quruluşu və o sümüklərin rəngi, Ağ olur!

İnsanın, Sümük sisteminin Ağ rəngdə olmasının da, xüsusi bir, mə'nası var!

Südü Ağ, mayası Ağ, O, Gəldiyi Aləmin, o, Ağ Rənglə, Tərənnümçüsü olar!

Qəribə bir Aləmdəyik!

Əhatəmiz, Ətrafımız, Rənglərimiz İrqlərlə, Rəngbə-Rəng!

Dışlərimiz, Göz içərisi, Sümüklərimiz, İlliklərimiz isə, Ağappaq!

Amma, insana, Yaranışına, bəxş Olunan Ruhi İşıq Payı da, Ağ Rəngdə olduğundan, o, biri Aləmə Ağ İşıq Aləminə də, qayıdarkən, həmin O, Ağ İşıq Payı ilə, Qayıdar!

Çünki, O, Əbədiyyət Aləmi, Ağ İşıqda olub, heç bir rəng Çalarında Olmadığından, hər bir qayıdan, O, İlkinə Ağ İşıq Aləminə, Qayıdar!

29.02.2016

Cəhətləri, Fəsilləri, necə təyin etdilər, O, İnsanlar?

Bir çox hallar, bir çox əlamətlər, Yer üzünə yaddaş oldu, o, ilk İnsandan!

Cəhətləri - Yer üzündə tapdı, O, İnsan, marağından!

Fəsilləri - Yer üzündə tapdı, O, İnsan, müşahidələrindən!

O, çox-çox Qədim Dövrün insanına, maraq güc gəldi!

Bilmək sualı, maraq sualı, özündən, öndə dayandı!

Baxdı-baxdı, düşündü!

Görəsən bu çayın o biri tayından sonra, nələr var?

Bu dağdan sonra, bu dağın arxasında, nələr var, kimlər var?

Döndü, arxa tərəfə, ətrafına baxdı!

Baxışı ilə, maraq dayandı!

Nələr, kimlər var orada, daha kimlər ola bilər orada?

Hər sual bir maraq, hər maraq bur sual yaratdı O, ilk insanda hər səmtə, hər tərəfə!

Günəşi, sübhədən gördü, sübhə baxdı, maraq götürdü, maraq bürüdü!

Günəşə, (Qu-n), Qu - İşıq dedi!

Baxdı, müşahidə etdi, Qunla - Günəşlə, üz-üzə durdu, Günəş səmtinə dayandı!

Günəşlə, üz-üzə durdu, maraq bürüdü!

Niyə Günəş bu səmtdən, Sol qolum tərəfdən boylanır?

Sol tərəfimdən, sol qolumdan boylanın Günəş, mənim boyumu niyə, kölgə ilə, sağımı göstərir?

Həmin Günəş başımın üstündə dayananda, Gün ortada olanda, kölgəm uzanmır, kölgəm görünmür?

Bir mən, bir də, Günəş olur?

Gün əyləndə Batmağa, niyə kölgəm Günəş işığı ilə, indi də, solumu, Gün çıxanı göstərir?

O, Günəş, Solumdan Çıxanda, Gün ortada duranda, O, Günəş, əyləndə batmağa, yenə də, arxa səmtimdə mənim kölgəm görünmür?

O, İnsan, çox qədim insan, Günəş hərəkətini, Günəş İşığını, öz kölgəsində tə'yin edirdi!

O, ilk insanın hər tərəfi sual, hər tərəfi maraq!

O, İlk insandan bizə Miras qaldı, hər tərəf sual, hər tərəf maraq!

Maraqları, sualları arasında, o, insan özünü tanıyıb, özünü tapırdı!

Bilmək maraq!

Öyrənmək maraq!

Araşdırmaq maraq!

Tapmaq, yenə də, Maraq!

Maraqdan, o insan hərəkətə gəldi, axtarıb, araşdırıb, bilmək marağı, üstün gəldi!

O, dağın arxasında nə var, o dağın arxasında daha kimlər var, sualı ilə, axtarmağa başladı!

Axtarışa çıxdı, Günəşi isə, özünə, yol yoldaşı seçdi!

Günəşlə üz-üzə durdu, Günəşi işarə üçün həmişə sol qolu tərəfində, işarə bildi!

İrəlilədi, Günəşə tərəf getdi!

Günəş sol qolu istiqamətində idi, yadında, işarə etdi, getdi baxdı öyrəndi, geriye qayıdanda, yenə də, Günəş İşığı, sol qolunu işıqlandırdı!

Getdi, irəlilədi Günəşlə, getdiyi yerdən, geriye qayıtdı, yenə də, sol qoluna düşən, Günəş işığı ilə!

Gecəyə düşdü, karıxmadı, qorxmadı!

Göylərə baxdı, o, Ulduzlara baxdı, onların quruluşuna, səmtinə baxdı, yenə də, öz yolunu tə'yin etdi, öz yolunu, yenə də, tapdı!

Səmtlərə ad qoydular, adla adlandırdılar!

Gün çıxan, Gün orta, Gün batan!

Çox-çox sonralar o Cəhətlər adlandırıldı belə:

Gün, çıxan - Şərq!

Gün orta - Cənub!

Gün batan - Qərb!

Bir də - Şimal!

Səmtlərə baxdı o, insan, səmtlərdə axtardı biri-birini O, İnsan!

Yer üzündə artdılar çoxaldılar, dörd səmtə getdilər, dörd səmtə azmadılar, karıxmadılar Günəş İşığı ilə, öz ərazilərinə döndülər!

Artdılar, çoxaldılar!

Yer üzündə, ilk dəfə insan Ölümü ilə, qarşılaşdılar!

Yenə də, sual çıxdı ortaya, “nə oldu bu igidə, bu cavana?”, Dedilər bu cavanı, bu igidi, Can Aparan, Əzrail Öldürdü!

Yenə də, sual çıxdı ortaya, “bu Əzrail Nədir, Necədir ki, igid Öldürər?”. (Bax, Dədə Qorqud dastanında “Dəli Domrula”, gör ki, nələr var orada).

Yer üzündə, ilk insan öldü, ilk məzar qazıldı!

O, ilk məzarın səmti Gün çıxan səmtə qazıldı.

O, məzarı işarə etdilər, Daş qoydular, o, daşın da, səmtini Gün çıxan səmtə işarə ilə, qoydular!

Mə'nasını tapdılar!

İşıqdan, İşıq gələcək, Yer üzünə, yenə də, İşıqla, İşıqlı, İnsan Gələcək!

Həyat davam edirdi.

O, insan, o, ilk insan ətrafına baxırdı, ətrafını tanıyırdı!

Ərəfə gəldi, ərəfə oldu! Şimşək çaxdı, yağışlar başladı, ağaclar, yaşıllaşdı, tərəvətləndi! Yaz gəldi, yeniliklər gəldi, həyat yeniləndi!

Hava istindi, çiçəklər açdı, meyvələr yetişdi, həyat daha da, maraqlı, şirin oldu!

Hər mərhələ arasını, yaz, yay, payız, soyuqlar arasını, mərhələləri başla, fəslə, yaddaşa, bilməklə, müşahidə ilə, əlamətləndirdilər, O, ilk İnsanlar!

Fəsl dedilər, baş-yaddaşa dedilər, başda, müşahidədə, taparsan o dəyişən, mərhələləri!

Fəsil adlandırıb, Fəsillərə böldülər, Günəş istinadları ilə, Fəsilləri də, Dörddə dedilər!

Yer Aləmində, Dörd fəsil gördülər, dörd Fəsil tanıdılar!

Gün Çıxan, (Ağ), Gün Orta, (Sarı), Gün Batan, (Qara), Gün Düşməyən, (Boz), O, Səmtlərin tərəfi, Dörd Səmtə - Səmtlənmiş, Yollar idi!

Zərlərdən, Azərlərdən, Babalamızdan bizə Saxlanılan, bizə Qalan, bizə Göstərilən, Səmt Təyininin, İstiqamətlər Mirasından, idi!

01.03.2016

İşıq və Qaranlıq!

Nəyi və nələri görə bilərik - “Qaranlıqla, Qaralıqda, Qaranlıqlarla?”.

Hər nəyi görsək, Görərik - "İşıqda, Işıqla, Işıqlarla!"

02.03.2016

Bütün varlıqlar, Işıqdandır, Işıqladır...

Nəyə baxırsansa, - Işıqdadır,

nəyə baxırsansa, - Işıqladır,

nəyə baxırsansa, - Işıqlıdır.

Kainata da, baxırsan, - Işıqdadır.

Qalaktikalara baxırsan, - Işıqladır.

Planetlərə baxırsan, - Işıqlıdır.

Nə Işıqsızdır ki, nə Işığı, əks elətdirmir ki?...

Hər nəyə baxırsansa, hər nəyi görürsənsə, ancaq özündən, Işıq əks elətdirir.

Cisim Işıq, kütlə Işıq, varlıq Işıq, bütün aləmlər, Işıq, onlar Işıq içərisində, Işıq.

Günəş öz kütləsinə görə Işıq saçır, Günəşin, haləsi də, Işıq saçır.

Günəş onun, öz əhatəsində olan planetlərə, Işıq saçır.

Günəş, bütün Kainata Işıq saçmır.

Günəş onu, əhatə edən Planetlərə, öz əhatəsi qədərində, Işıq saçır.

Gecələr, göylərə baxırsan.

Bütün Planetlər də, bütün Bürclər də, bütün Qalaktikalar da, Işıq saçır.

Məsafələrə görə, onlar, bir - birindən çox - çox uzaqdırlar.

Günəş onlara Işıq saçmır.

Günəşin Işıq qədəri, o Bütclərə çatmır, onlara Günəş, öz Işığından, saçmır.

Heç o Qalaktikalarda olan, o, Planetlərin özləri də, Günəş deyil.

Amma, baxırsan ki, o planetlər də, elə təsəvvür yaranır ki, sanki onlar özlərindən, Işıq saçır.

Baxırsan ki, heç Kainat da, qaranlıqda deyil, zülmətdə də, deyil.

Kainat qaranlıq olsa idi əgər, onda, axşamlar da, gecələr də, göy Qübbəsi, görünməz olardı.

Ulduzlar görünməz, Bürclər görünməz, Süd yolu, Saman yolu, Ağ Kəhkəşan görünməz olardı.

Axşamlar, gecələr, zülmətə düşər, qaranlığa düşərdik.

Onda Kainat, Ulduzlar, Qalaktikalar, zülmətə bürələnərdilər.

Nə gördük, - onu, İşıqda gördük.

Nəyi gördük, - onu, İşıqla gördük.

Nəyə baxdıq, - onu, İşığın əksində gördük.

Planetləri gecələr, niyə işığa bürəli görərik?

Çünki, Kainatda olan bütün planetləri, Zərrələr toplumunun, sıxlıq gücünün əhatəsində, görərik.

Onları bizə İşıqlı edən, İşıqlı da, göstərən, Zərrələrin toplum halıdır.

Nə, İşıqsızdır ki,

nə gücsüzdür ki,

nə hərəkətsizdir ki,

nə işlək deyil ki?...

02.03.2016

Kainat və İnsan...

İnsan Kainata baxıb, onu necə görərsə, Kainat da, onu elə görər.

Nə deyər, nə danışarsa,

Kainat onu elə “dinləyər”, kiminə - kiminləsə, kiminə isə, nə iləsə, özü ayırar, onun özü çatdırar.

Kainatı necə dərk edib, necə qəbul edəriksə, Kainatda da, elə qəbul olunarıq.

Pisə - pislə, yaxşıya - yaxşı ilə, Kainatın özü, onu elə yaddaşında saxlayır.

Cəza istəməsək, cəza almarıq.

Kainat cəza üçün yaranmadı, Kainat cəza üçün “yaratmadı”.

Biz istəklərimizlə, o, “istəkləri”, istəyərik.

Nə istəsək, necə istəsək, Kainatdan onu gözlərik, ona qovuşub, ona çatarıq.

Öz istəklərimiz oraya, elə çatar.

Həqiqətdə, Kainatın özü də, bir güzgü kimindir.

02.03.2016

Baxışlar var...

Nə baxılırsa, Baxışla, baxılar!

Nə görünərsə, baxışdan, görünər!
 Nəyə necə baxarsan, elə, Görünər.
 Baxışların Marağı da, müxtəlifdir!
 Biri var, gözlə baxırsan!
 Biri var, Lupa ilə, baxırsan!
 Biri var, Mikroskopla baxırsan!
 Biri var, Teleskopla baxırsan!
 Hər baxışda, Aləmlər var!
 Hər baxışda, Maraqlar Aləmi, var.
 Hər baxışda, ayrı-ayrı, Aləmlərə baxarsan!
 Hər baxış Səmti, ayrı - ayrı Aləmlərə, baxış səmtidir!
 Hər Aləmin, öz Aləmi var!
 Hər Baxışla, ayrı-ayrı, Aləmlərə baxılar!

07.03.2016

Bax onu, bilmərik...

Biz, Yer aləminin, dəlisiyik.

Biz, bu Yer aləminin: rənginə, səsinə, havasına, gözəlliyinə, bəzəyinə, yaraşığına, rəngarəngliyinə, avazına, hayına, küyünə, müxtəlifliyinə, alüdə olmuşuq, sanki onun, bu aləmin, “dəlisiyik”.

Yer aləminə, dəlicəsinə vurulmuşuq, sanki onun, dəlisiyik.

Bilirik ki, bu Yer aləmi bizə, müvəqqətidir, bizlər burada, müvəqqətiyik.

O, müvəqqəti olanın, dəlisinə çevrilmişik, sanki bu aləmin, “dəlisiyik”.

Müvəqqətiliyimizin, bu aləmdə, müvəqqəti olduğumuzun, dəlisiyik.

Sevginin, məhəbbətin, ümidin, inamın, dəlisiyik.

Qəribədir, biz qərribəliklərin, müxtəlifliklərin, müəmmaların, sualların, şayələrin, həsrətlərin, yeni xəbərlərin, dəlisinə çevrilmişik onların, dəlisiyik.

Bu gün, nələrisə belə istəsək, sabahsa, dünən istədiklərimizi, daha başqa cür istərik.

Amma, birdən, bir anda da, dönüb, acıq edib, heç bir şey də, istəmərik.

Amma, Yer aləminə, dəlicəsinə vurularlq, dəlicəsinə bu aləmə, bağlanırıq.

Elə zənn edərik ki, “hər şey, hər hal, bu aləm bizimdir”.

Çünki, zənn etdiklərimizin, güman etdiklərimizin, fərz etdiklərimizin, ehtimal etdiklərimizin, dəlisiiyik.

Dəlicəsinə, mala - mülkə, əşyaya, şöhrətə, ada, titullara, bağlanırıq.

Sevgiyə, məhəbbətə, istəklərə, arzulara, dəlicəsinə bağlanırıq.

Biz, Yer aləmində olub, Yer aləminin, bu aləmin, dəlisiiyik.

Qəribəyik...

Nəyi isə, sevririk.

Niyə?

Onu, bilmərik,

Nəyi isə, sevmərik,

Niyə?

Onu, bilərik.

Çünki, inciməyi, küsməyi, nifrəti, yaxşı bilərik...

Nəyə isə, alüdə olarıq.

Niyə?

Amma, bir niyə, bir də ki, nəyə, alüdə olmuşuqsa, onu, bilmərik.

İstəklərimiz, tez - tez dəyişdiyindən,

alüdəçiliyimiz də, istəklərimiz də, baxışlarımız da, tez dəyişiləndir.

“Bədbəxtlik”, elə bilir ki, Xoşbəxtlik var.

Kimsə - kimisə, öz baxışında, öz müqayisəsindən ölçərək, elə bilir ki, xoşbəxtlik elə odur, onda var.

O, xoşbəxt bildiyi kəsdən də, xoşbəxtliyin özünü soruşsa, o da deyəcək ki, xoşbəxtlik dediyin nədir ki, necədir ki, hardadır ki, o, nədə var ki?

Xoşbəxtliyin isə, ancaq adı var.

O, istəklərdə, kimlərləsə müqayisələrdə, ona baxışlarda, həsrətlərdə, arzulara, axtarışlarda, olan bir duyğu hissidir.

“Xoşbəxt”, bildiyin də, sən də, səndən də, ondan da, başqa birisindən də, soruşsalar ki, xoşbəxtlik nədir?

O da, deyəcək ki, o, “xoşbəxtlik” dediyin, hardadır, o, nədədir?

Bax, onu, o xoşbəxtlik nədə olduğunu, bilmərik.

Bir anda sevinərik, o anda, xoşbəxt olarıq?

Bir anda kədərlənərik, o anda, bədbəxt olarıq?

Bax onu, bilmərik.

O, “bədbəxtliklə”, o, “xoşbəxtliyin”, meyarı, ölçüsü, məsafəsi, miqyası yoxdur. Onun ölçü miqyası varsa, o miqyas nə ilə ölçülər, o, harda var?

Bax onu, bilmərik.

Amma biz onun, onları tez - tez deməyimizin, təkrarlamağımızın, alüdəçisiyik.

Amma ki, “xoşbəxtlik vardır”, deyərkən, o “xoşbəxtlik” adını da, tə'kidlə, deyərik.

Bax onu, sakit - sakit, astadan, deyərik...

Çünki, qorxaraq ki, o “xöşbəxtlik” dediyimiz, öz xoşbəxt adını eşidər, o, “xoşbəxtlik” də, bizdən uzaq düşər.

Elə bağlantılarımız, elə alüdəçiliklərimiz olar ki, onlar bizi, məhf də, edə bilər.

Elə alüdəçiliklərimiz var ki, onlar dönər bizi yüksəldər, elə onda da, yüksələrik.

Amma, hansı həddə qədər, hansı sərhəddə qədər, yüksələrik, elə onu, bilmərik.

Yüksəlməyə qədər, onu, o, mərhumiyyətləri, o, həsrətləri, yaxşı bilərik.

Amma ki, yüksəlməyə çatsaq əgər, onda daha çox, keçmiş halı unudar, çox halın qarşısında, daha “mənəm”, deyərik.

Qəribəyik...

07.03.2016

Fəza, Boşluq

“Fəza” - Boşluq demək, deyil!

O, İstinadlara söykənməyən, Şaquli və Üfiqi baxışda olmayan və əlavə olaraq, heç bir köməkçi Elementlərə ehtiyacı olmayan, Səməvi Aləmin Özünə söykənən, Həndəsi Yanaşmadır, Quruluşdur!

O, yerlə yox, Kainat Həndəsəsinin, bir Elementidir!

Səmada, Fəzada, Göylərdə olan bütün Küllü-Kütlələr, Planetlər, Qalaktikalar, biri-biri arasında, həmahəng sür'ətdə və sərbəst, birgə hərəkətdədirlər!

08.03.2016

Sübuta ehtiyacı olmayan, sübut

Mətn yazılarında, Postulatlıq - “Sübuta ehtiyacı olmayan, sübut” - (məsələn: həyat-ölüm, isti-soyuq, böyük-küçük, ağ-qara və s.) düşüncə, dəqiqlik, məntiq o, məntiqdən, mənəyaya çatmağın, çatdırmağın özü də, sadə deyil!

Düşündürücü olmayan “düşüncədə”, hansı düşüncədən, danışmaq olar?

08.03.2016

Möhtaclıq, qanunu...

Ətrafa, hallara diqqətlə baxdıqda, bütün hallar bir - birii ilə, bağlılıqdadırlar.

Kvant fizikasız, Kvant mexanikasız, bunlarsız Yer üzündə, fəaliyyət göstərmək, mümkünsüzdür.

Kvant fizikası, kvant halı və kvantlar anlayışına baxdıqda bunlar, “möhtaclıq qanunudur”, kvant isə, onun daxili halıdır.

Necə ki, bütün hallar bir - birinə möhtacdırlar.

Sərt qayaya baxdıqda, mərmər daşa baxdıqda, metala baxdıqda, onların hər birinin, tərkibi və varlığı, qat - qat, lay - lay olduğu görünür.

Səbəb?

Deyək ki bu, “müxtəlifliyin qanunudur”, bəs onda bu müxtəliflik qanunu, haradan törədi?

Müxtəliflik isə, möhtaclığın qanunundan, törədi.

Bütün hallar, bir - birinə möhtacdırlar.

Bir neçə, misala baxaq:

- bütün hallar, bütün canlılar, Işığa - İstiyə, bir də suya, möhtacdırlar,
- torpağa düşəcək ilkin dən, toxum, dənə, tum, çərdək, bir mühitə, bir də Suya - möhtacdırlar,
- Zərrə, İlkin olan Işığa, möhtacdır,
- Zərrədən törəyən bütün varlıqlar isə, Işığa, istiyə, mühitin özünə də, möhtacdırlar,
- dən, toxum, mühitə torpağa, şəraitə, möhtacdırlar,
- torpaq da, Suya möhtacdır,
- külək, hava isə, yenə də, suya, suyun özünə, möhtacdır,
- Yer üzündə su, torpaq, dağ, dərə, yüksəkliklər, çökəkliklər, səhralar, ovalıqlar, dənizlər, göllər, okeanlar, çaylar, çesmələr, kəhrizlər, bulaqlar, Yer kürəsinin Nüvəsinə, möhtacdırlar,
- Nüvə də, Işığa möhtacdır,
- İnsan, canlı isə, Günəşə, o, Işığa, istiyə, cana, möhtacdır,
- onlar da, o, Günəşin, Işığına, İstisinə, möhtacdırlar,
- İnsan isə, bütün halların, özlərinə möhtacdırlar,

- yatmağa möhtac,
- qidaya möhtac,
- yeriməyə möhtac,
- hərəkətə möhtac,
- düşünməyə möhtac,
- sevgiyə, məhəbbətə möhtac,
- diqqətə möhtac,
- tumara, diqqətə, möhtac,
- ağrıya - ağrısızlığa, möhtac,
- İşığa möhtac,
- öyrənməyə - bilməyə, möhtac və s.
- bütün varlıqlar isə, nəmə - nəmişliyə, rütubətə, möhtacdırlar,
- İnsan, canlı, Ana varlığının, mühitinə möhtacdırlar,
- Ana varlığı, kişi varlığının özünə (izdivac), möhtac,
- baxışa, davranışa, hərəkətə isə, cavabdehdirlər.
- qurub - quraşdırmağa, tərtibatlar verməyə, düşüncələrə, sözlərə, kəlmələrə, ideyalar irəli sürməyə bacarıqlıdırlar,
- bütün hallar, mexanikalar, binalar, maşınlar hissələrə, möhtacdırlar.

Bu hallar da, bütün şərtlər də, bütün şəraitlər də, Kainata möhtacdırlar,
 - Kainatda olan, bütün Planetlər, bütün Qalaktikalar, dayanmayan, tükənməyən, bütün hərəkətlər, Kainata möhtacdırlar,

- Kainat isə, İlkə, o, İlk İşığa, Kainat Sahibi Mütləqinə, möhtacdırlar.

Bu, ilkdən - ilkindən, başlamış, törəmiş, “möhtaclıq qanunu” isə, minnətsizlik, təmmənasızlıq qanunudur.

Kainat mexanikasında, heç bir Planet, heç bir kütlə, birgə hərəkətlər zamanı, bir - birinə “minnət”, vurmaz və “təmənnalı”, olmaz.

“Mən”, deməz, onlar, bir - birinə, zor, güc etməz!

Bir qeyd:

İndi nədən, hansı mövzudan danışırıqsa, elə hesab etməyə ki, ancaq, biz ikimiz bildik bu danışığımızı.

Daha heç kim bilmədi, eşitmədi, xəbəri olmadı bizim bu danışığımızdan, bu müzakirəmizdən.

Çünki bu, yanlış fikirdir.

O, mə'nada ki, bu an, həmin an, bütün Kainat sistemi, bizim danışığımızı, “eşidir də, dinləyir də, daha bilir də”.

Bu səbəbdən, insan, canlı varlığı, Kainatdan qopa bilmir.

İnsan, müstəqil yox, amma “mütləq olan”, azad yaranışdır.

O, mə'nada ki, anatomik - bioloji varlığı, qüsursuz, mükəmməl, yaranışdır.

Amma, bütün hallarda, ətrafına möhtac, varlıqdır.

Canlı, yatmağa möhtac,

- qidaya,

- istiyə,

- soyuğa möhtac.

Rəngə, səsə, təmasa, duyğuya (lamisə), tumara, ağrıya, həsrətə, nigarançılığa, ümid etməyə, bir baxışıdır.

Eyni vaxtda, gecəyə, gündüzə, Kainata son nəticədə, Yaradanına möhtacdır!

Bir düşüncələri isə, möhtaclıq düşüncələri, özü ilə, özünüdür.

O düşüncələrinin hesabına, axtarır - tapır.

İnsan, maraqlanır, icad edir, qurur - quraşdırır, mühakimə edir, yazığı gəlir, bə'zən bağışlayır, bə'zən isə, heç bağışlamır da.

İddialar edir, özündən razı qalır və s. və i.

Düz deyilib ki, insan həm möhtac, həm də ki, mütləq olan bir varlıqdır.

Nəyi necə düşündüsə, o düşüncəsini də, əsas bilir.

Çünki, insan varlığı, “robot”, deyil ki, və knopka -düymələri də, yoxdur ki, Kainatdan onun, hansısa bir düyməsini sıxsınlar ki, “bunu et”, hansısa düyməsini, sıxsınlar onu, “söndürsünlər”, ki, “bunları isə, eləmə”.

Bu səbəbdən də, hər addımımız da, hər baxışımız da, hər nəfəsimiz də, hər düşüncəmizə də, cavabdehlikdə dayanar, cavabdehlik daşıyar!

Bu mə'nada düzgündür ki, insan bir çox hallara möhtac ola bilər, ancaq ki, düşüncələrində, davranış və hərəkətlərində, azaddır və müstəqildir!

08.03.2016

Gül, çiçək...

Niyə xanımlara, Qadınlara gül, çiçək, hədiyyələr, bağışlayırlar, təqdim edirlər?

Çünki, onlar rəngarəngliyin, zərifliyin, gözəlliyin, yaraşığın, daşıyıcılarıdır.

Onlara, Kainatlarda olan, bütün Kainat rəngarəngliyini, Yer aləminin, rənglərini, zərifliklərini təqdim edirlər.

Onların Kainatla, o, rəngarəngliklə, bağlılıqda olduqlarını, yad edirlər, onlara, gül - çiçək, müxtəlif hədiyyələr, təqdim edirlər!

08.03.2016

Bütün varlıqlar, rənglərlə örtülüdürlər...

Nəyə baxırsansa, rənglidirlər.

Binalar rəngli, otaqlar rəngli, əşyalar rəngli, geyimlər, rəngli.

Ətrafa baxırsan, rəng əhatəsində, rəngli.

Maşınlar rəngli, küçələr rəngli, güllər rəngli, çiçəklər rəngli.

Səma rəngli, Gecə rəngli, Gündüz rəngli, Kainat rəngli, bütün aləmlər, rəngli.

Günəş rəngli, Yer kürəsi rəngli.

Birkilər, heyvanat aləmi rəngli.

Torpaq rəngli, dağ - daş rəngli, faydalı qazıntılar rəngli, metallar rəngli, qiymətli daşlar, mə'mulətlər rəngli.

Suya tökülmüş, qarışmış, neft məhsulları, su üzərində görünür, rəngli.

Nəyə baxırsansa, haraya baxırsansa rəngli.

İrqlər rəngli, insanlar rəngli, Dövlət bayraqları rəngli.

Qəribədir, bütün aləmlər rəngli.

Bəs haradan alındı, haradan ayrıldı, nədən ayrıldı, oldu hər cisim, hər kütlə, rəngə bürəli, rəngli?

O, Böyük Partlayışdan, o, Işıq gücündən, o, ayrılan İstidən, o, andan ayrıldı, qaldı, yaddaş oldu, hər cismə, hər varlığa, hər kütləyə, bir Işıq, bir İsti, bir rəng, bir tutum, bir də, həcm!

08.03.2016

Onlar, biri-birindən, Ayrılıb, Var Olandan, Var Olmağa, Ayrılır...

Bütün Varlıqlar, biri-birindən, Ayrılır!

Törənib ayrılır,

Törədib ayrılır,

Törəmə ilə, ayrılır,
 Törətməyə, ayrılır!
 Amma, biri-birindən ayrılır!
 Amma ki, ayrılıb, Yox olmur!
 Biri-birindən, Uzaq olmur!
 O, Öz İlki ətrafında, olur!
 O - ndan, Uzaqlaşa bilmir, O - ndan Uzaq, Olmur.
 Təkrarı olmur.
 Ayrılan, Olduğu kimi olur, Özü olur!
 Nə - nədən, ayrılırmı ki?
 Necə, ayrılırmı ki?
 Hər ayrılan, Özü bir, Törədici Olur!
 Çünki, Yox Olmur!
 Onlar, Yox ola bilməz, çünki “O”, İlkin Özü, Əbədiyə, Yox Ola, Bilməz!
 Törənmiş, Törədici, Törəmə, Törənəcək, Yoxdan - Yox ola bilməz, Vardan - Var Ola, Bilər!

09.03.2016

Zirvələri də, “fəth etmək”...

Belə bir, cümlə var, “zirvə olan, zirvələri fəth etdi”.
 Bu cümlə bu fikir, bir çox, müxtəlif sahələrə, şamil edilir.
 “Elmin, zirvəsinə yüksəldi,
 kəşfin zirvəsinə yüksəldi,
 alimlik zirvəsinə yüksəldi” və s. deyilir.
 Yer üzündə, müxtəlif zirvələr mövcuddur.
 Dağ silsiləsində, hansısa dağın zirvəsinin olması mövcuddur.
 Çünki, Dağ olmasa, zirvə olmaz, zirvə də olmasa, onda da, dağ olmaz.
 Çünki zirvəsiz dağ olmur, zirvəsiz ağac olmur, zirvəsiz Piramida olmur, Ra - sız da, piramida olmur, zirvəsiz yüksəklik olmur.
 Amma, müxtəlif zirvələrə yüksəlməsək də, o da, olmur.

Zirvəyə yüksəlmə, olmasa əgər, onda, o həndəsi formalı dağda, ağacda, piramida quruluşlarının zirvəsində, orta qurşağında, ətəyində nə kimi halların, baş verdiyini, görmək mümkünsüz olar.

Deməli, onda yerdən qopub, zirvələrə yüksəlmək gərəkdir.

Yer üzündə e'lan olunmuş müxtəlif sahələrdə “o, zirvəni fəth etdi”, fikri ilə də, yekunlaşmaq olmur.

“Zirvə”, içərisində, hələ fəth olunmamış nə qədər, zirvələr var.

Hər bir insan, zirvələrə qalxmağa, yüksəlməyə gəlir, Yer üzünə.

Bu gün kimsə, nəyisə, tapdısa, fəth etdisə, kəşf etdisə, bu onun, bilmək marağının zirvəsi, bilmək istəyinin, zirvəsidir.

Bu demə, son deyil.

Zirvə, sondurmu?

Yox, hər hansı “zirvəyə yüksəlmək”, son yox, hələ bir başlanğıcdır.

Hər Yer üzünə gələn insan, öz “zirvəsini”, özündə, axtarır, tapmağa, gəlir.

Amma ki, hər hansı bir zirvə, bütün zirvələr, hamı üçün, hər kəs üçün də, deyil.

Hər bir fərdin, nələri isə bilməyə, tapmağa, araşdırmağa, öz üslub xətti, vardır.

“Zirvələr”, sondurmu?

Müəllimin, alimin, peşəkarın, ustanın, sənətkarın öz sahəsində yüksəldüyü “zirvə”, onu müşahidə edən şagirdi üçün, bu hal, əyani vəsait, başqa bir “zirvəni”, araşdırıb tapmağa, bir yoldur, bir zəmindir.

Yaxşı şagird də, öz marağında, öz suallarında, yeni “zirvələr”, araşdıracaqdır və o, da, o, sahədə, yeni zirvələr, tapacaqdır!

Yer üzündə, müxtəlif yüksəkliklər, mövcuddur.

Dağ silsilələrində:

Everest, Tyan - Şan, Camalunqba, Kazbek, Ağrı Dağı, Şah dağ, Haça dağ və s. hər birinin ayrı - ayrılıqda, öz Zirvəsi, vardır!

Bilirik ki, onların zirvəsi vardır!

Bilirik ki, zirvəsi olmayan, dağ olmur.

O, dağlara, dəfələrlə çıxanlar, o dağ yüksəkliklərində, olanlar vardır.

Amma, bunlara baxmayaraq, o, sahənin də, öz maraqlısı, “ora daha, fəth edilib”, deməklə, kifayətlənmir, dayanmır daha.

O, da öz marağında, öz yol xətdində, öz axtarışında, o, həmin zirvəyə, yüksəlməyə çalışır.

- elm sahələri də belədir.

- maraq sahələri də, belədir.

- bilmək istəmək sahəsi də, belədir.

Maraqdan, maraq axtarırları, bütün sahələri ayrı - ayrılıqda, onları bilmək marağı, üstün gələcəkdir.

Hər Dağa da, hər Zirvəyə də, yüksəlmək də, asan deyil.

Alpinist, dağa, Everestə çıxmaq üçün, öz yolunu, öz istiqamətini, seçir.

Zirvəyə çatmaq üçün, çiyində aparmalı olacağı yükün, kütlə çəkisini, öz gücü arasında, hesablayır.

Ondan sonra, o, dağa, o, Zirvəyə üz tutur.

O, zirvəyə yüksəlmək də, asan görünməsin, o da, asan deyil.

O, Dağ zirvələrinə, yüksəlmək üçün də, üslublar var.

Elə üslub var ki, ayağının pəncəsindən istifadə edəcəkdir.

Elə yer var ki, ayağının bütün sahəsindən istifadə edəcəkdir.

Elə yer var ki, ancaq əl barmaqlarından istifadə edəcəkdir.

Elə yer var ki, öz yükünü, çiyinlərindəki çəki yükünü, zirvəyə doğru yüksəltməyə, çalışacaqdır.

Son nəticədə, o, həmin "Zirvəyə", yüksələcəkdir.

Koranə olaraq, üslub axtarmadan, üslub bilmədən, hansısa bir sahəyə can atmaq, qalıb olacağam, demək deyil.

Yüksəlsən sən, hər hansı bir zirvəyə sən, onda başını qaldır o, zirvədən yuxarılara bax, Səmalara, Göylərə bax hələ, onda görəcəksən ki, araşdırılıb bilməyə nə qədər zirvələr var hələ...

O, zirvə, öz zirvən bildiyin, sondurmu daha?

Yox, o zirvədən sonra, hələ nə qədər, zirvələr vardır, hələ.

Elm aləmi də, belədir.

O, Elmin o, sahəsində, onun zirvəsinə, yüksəlmək var.

Axtarışının, tapdıqlarının öz yüksəklikləri var.

Bütün Zirvələrə yüksəlməyə, hələ vaxt var.

Şahin də, Qartal da, Çalağan da, yüksəkliklərdə uçar, özündən aşağılara baxar.

O, hündürlüklər, onlar üçün zirvədir.

O, sahədən, o, hündürlükdən, ondan da, yuxarılara qalxmağa, onlar üçün, mümkünsüzdür daha.

Baxma ki, onlar yüksəkliklərdə uçar.

Onlar da, yüksəkliklərdə uçarkən də, başlarını qaldırıb da, özlərindən yüksəklərə, səmalara baxıb da, həsrət çəkər...

Onlar da, düşünər ki, bu zirvədən yuxarı, bu səmalarardan yuxarı, daha hansı Səmalar, daha hansı, Zirvələr var?

Kosmik tədqiqat uçuşları, Kosmosa uçuşlar, bu ərəfədə, yerinə yetirilməkdədir.

Bu uçuşlar, indiki mərhələdə o, sahənin Zirvəsidir.

Amma, Kosmik aparat içərisində olan, kosmonavt da, Kainata baxar, o da sual edər, o da, özünə sual edər, "bundan yuxarı görəsən, daha nələr var?".

Zirvədən, Zirvələrə yüksələrik, bunlar mümkündür.

Amma ki, Kainat zirvələrinə çatırıqmı?

Bütün Zirvələr, zirvələrin içərisində, olan zirvələrdir.

Hər zirvəyə yüksəlmək, çatmaq isə, yenin- yeni, zirvələrin yoludur.

Hər hansı bir zirvəyə çatmaq, yüksəlmək, o, zirvədə, marağın, axtarışın zirvəsinə, çatmaqdır.

Zirvə sənin deyil.

Sən zirvədəsənsə, deməli onda, sən, o zirvənin sən.

Kainatları İdarə edən, Ağ işığın zirvəsinə, onun bilgilərinə, bildiklərinə, onların cəminə çatmaq isə, mümkünsüzdür.

Onlara, yüksəlmək olar, onları bilmək olar, amma ki, onlar, sən özününkü, ola bilməz!

10.03.2016

Həyat?...

Nədir həyat, necədir həyat?

Bilib, bilmək üçündür, həyat, öyrənib, görüb, müqayisə edib, müşahidə etmək üçündür, həyat.

Doğulub, bir də, ölmək üçün deyil, həyat.

Axtarib, öyrənib, bilib - bilməklə, Yer aləmindən bilməklərlə, qayıdılındır bu, həyat.

Nədir həyat, necədir həyat?

Bir doğulub, bir də, ölmək üçün deyil, həyat!

İşıqdan gəlib, Işığı görüb, Işığa qovuşmaq üçün, Işığa bir də qayıdırdır, bu Həyat!

İşiq, Şeytani ola bilməz.

İşıq şeytani olsa əgər, onda, bütün Aləmlər, qaranlığa, bir də, zülmətə bürələnər...
 Zülmətə bürələnmiş həyatda isə, heç bir həyat olmaz, əksinə həyatsızlıq olar.
 Onda zülmətin özü, öz zülməti ilə, özü - özünü, elə Özündə - özünü, özsüz edərdi.
 İşıq yoxsa, Həyat yoxdur.
 İşıqdan - İşıq yoxsa, İşığın - İşığa qayıdıb, qovuşması da, yoxdur.
 Budur Həyat, İşıqla - İşığın arasındadır, Həyat!

10.03.2016

Dayanarlar, yan-yana

Dağ silsilələrində, Dağlar dayanarlar, yan-yana!
 Zirvələnlər, zirvələrlə dayanarlar, yan-yana!
 Ağaclar da, dayanarlar yan-yana!
 Zirvələnlər, zirvələrlə dayanarlar, yan-yana!
 Hər birinin öz zirvəsi olar, Zirvələr dayanarlar, yan-yana!
 Zirvələr “var”, deyərlər bizlərə, zirvələrdən zirvələr var, “pıçıldayarlar”, bizlərə!
 Hər zirvə, zirvələri açar, bizlərə!
 Bir zirvə, yanda olan zirvələri göstərər, bizlərə!
 Dağlara, Zirvələrə boylanırıq!
 Asan deyil, yüksələsən Zirvələrə!
 O, dağların, o, ağacların özlərində də, nə qədər canlı sığar, o, dağlara, o, budaqlara?
 Onlar da, o, canlılar da, boylanarlar Zirvələrə!
 O dağın, o ağacın, zirvələri arasında, Əzəmətlənənlər!
 Dağlar, Ağaclar, onlar bəyan edərlər bizə, zirvələri!
 O dağlar, o ağaclar yan-yana dayanar, Zirvələnlər!
 Onlar da, yan-yana dayanmağı, “pıçıldayar”, bizlərə!
 Hər biriniz bir “zirvəsiz”, dayanın yan-yana!
 Babalarım kimlərdən, nələrdən öyrəndi Elmləri, bu Aləmin sirlərini?
 Dağlara baxdı, dağlardan öyrəndi sirləri!
 Ağaclara, meşələrə baxdı, öyrəndi sirləri!
 Gecəyə baxdı, Gündüzə baxdı, Günəşə baxdı, öyrəndi sirləri!
 Axar sulara baxdı, Buludlara baxdı, Çaxan Şimşəklərə baxdı, öyrəndi sirləri!

Bitkilərə baxdı, yaşıllıqlara baxdı, öyrəndi sirləri!
 İşığa baxdı, Kölgəyə baxdı, İşıqla onun kölgə həddinin, sirlərini öyrəndi!
 Babalarımız ətrafına baxdı, ətrafından öyrəndi!
 Dayandılar, Babalarımız yan-yana, Durdular babalarımız yan-yana!
 Durdular yan-yana Sipər oldular, yan-yana!
 Babalarımız bu Ərazidə, Elmləri Miras Saxladılar, bizlərə:
 Zirvə olub zirvələnin, Durun yan-yana!

11.03.2016

Musiqi səşndədir, züm - zümə də...

Musiqi səsi, hər an, səslənir.
 Külək əsir, musiqidir.
 Yağış yağır, musiqi səsi, səslənir.
 Su axır, bulaq, çeşmə axır, çay axır, musiqi səsi ilə, səslənir.
 Sükut yox, sükunət yox, sakitlik yox.
 Hər varlıqdan, musiqi səsi səslənir.
 Cümləmiz musiqi, sözümüz musiqi, kəlməmiz musiqi, düşüncəmiz, musiqi
 ahəngindədir, musiqi.
 Səslər musiqi, musiqi səsi ilə, züm - zümə ilə, eşidilər musiqi.
 Kainatda musiqi səsi, Planetlər arası, musiqi səsi, səslənir.
 Hər hərəkət, hər tərpəniş, hər yer dəyişmə, musiqi səsi arasında, səslənir.
 Qəribədirlər...
 Çoban, mal - heyvan otarır, züm - zümə edir.
 Əkinçi, əkin əkir, züm - zümə edir.
 Sağıcı, süd sağır, züm - zümə edir.
 Xanım evdə, yemək hazırlayır, züm - zümə edir.
 Qadın, yun çırpır, züm - zümə edir.
 Sənətkar, mə'mulat düzəldir, züm - zümə edir.
 Musiqi aləti düzəldən də, züm - zümədə.
 Toy musiqi, züm - zümə.
 Xına gecəsi, musiqi, züm - zümə.

Parça biçdi, musiqi, züm - zümə.

Nənnidə, beşikdə, körpə yatır, ana, nənə, lay - lay deyir, züm -mzümə.

Məclis olur, Məclislər də, musiqi səsi ilə, züm-zümə!

Nədir, niyədir axı, bu züm-zümə?

Olmazdı ki, olmasın, züm - zümə?

Ola bilməz ki, olmasın, züm - zümə?

Züm - züməsiz olmaz bu aləm, bu həyat.

Kainatı dinləyirsən, musiqi səsində, səsdə, züm - zümədə.

Haradan gəldi, nə vaxtdan oldu, Bütün Aləmlər, bir Səsdə, bir Musiqidə, bir də, Züm-zümədə?

O, Böyük Partlayışın Səsi, O, Andan yaddaş oldu, Kainatlara hər Varlığa, hər Kütləyə, hər Yaranacaq, Canlıya!

O, böyük Partlayış səsinin, Sönmə, Sakitləşmə Anı, yaddaş oldu Səslər arasında, "Musiqi", səsində, onun Züm-züməsində!

Səslə, musiqi ilə, züm-zümə ilə, bəyan olunur Kainata, onun, hələ Canlı olduğu, bəyan olunur Kainata!

Məclislərdə, yığıncaqlarda, səs səslənər, o Məclisi, Ahəng səsləri ilə, bağlayar, qaldırar, rəvan, sakit musiqi ilə, İlk olan Ana, Kainatlara!

11.03.2016

Vücutlarda, qan funksiyası...

Yer kürəsu susuz, nisbi nəmsiz, rütubət, olmasa - olmaz.

O, su miqdarı, Yer kürəsinin bütün həyat fəaliyyətini nizamlayır.

İnsan vücutunda da, qansız, qan daşıyıcısı olmasa, onsuz da, olmaz.

Ümumiyyətcə qan tərkibinin 60%-zi, duru məhluldan, 40%-i qan daşıyıcısıdır.

Əsəbləşən insana, güclü əsəb keçirən insana, ətrafdakılar tez məsləhət verirlər, "əsəbləşmə, əsəbləşmək olmaz, özünü qoru".

Bu, dərin yaddaşda, nə kimi bir sirrlər, gizlənər?

Ümumiyyətcə vücutda olan qan, bütün qan - damar sistemindən, kapilyarlardan, bütün hüceyrələrdən sür'ətlə keçir, dövr edir.

Qan, hər dəfə, bütün anatomik - bioloji vücutda dövr etdikcə, hər bir hüceyrədən, əzələ - damar sistemindən, mə'də - bağırsaq sistemindən, yığılan bütün ağrı - acıları, ağır toksinləri də, özünə toplayıb (həmin 40% - miqdarı), qan leykositləri, qan

kürəcikləri və s. öz tərkibinə toplayıb, hər dəfə vücutda dövr etdikcə, hissə - hissə, ürək mədəciklərindən keçdikcə, onları təmizləyib, sağlamlaşdırıb, bərpa edib, bir də, bütün vücut sisteminə təzyiqlə vurur. (Bədənə “banka, küpə” salınma prosesinə, yazısına bax).

Elmdən, mə'lumdur ki, insan vücudunun 60 -70% su, 30 - 40%, quru qalıqdan, ibarətdir.

Yer kürəsinin də, 60 - 70% - su, 30 - 40%- quru, torpaq sahəsindən, ibarətdir.

Qayıdaq yuxarıda qeyd olunan insanın əsəbləşmə anına.

O, güclü əsəbləşmə anında vücutda nə kimi fizioloji dəyişiklik baş verir ki, əsəbləşməyi məsləhət görmürlər?

İnsan anilikdə əsəbləşdikdə, qanda olan məhlulun, miqdarı kəskin artır, həmin artan su miqdarı, baş - yaddaş hüceyrələrində artanda, vücutda dövr edən qırmızı qan kürəcikləri sür'ətlə, baş - beyin sisteminə, o, mərkəzə toplanmaqla, qanın nizam qaydasını sabit saxlamağa tələsir. (Qan miqdarı, sür'ətlə su miqdarına keçməsin, qırmızı qan kürəciklərinin miqdar, nizam nisbəti, pozulmasın).

Ona görə də, güclü əsəbləşən, güclü hirslənən adamın rəngi, anilikdə, ağarır!

Bədəndə, anilikdə qan dövrəni sistemi zədələnməsin deyə, əsəbləri qorumaq lazım gəlir!

Güclü stress, güclü qorxu zamanında da, bu hal-proses baş verdiyindən, anilikdə qorxan adamın da, rəngi ağarır!

Bu səbəbdən, əsəbləri möhkəm, canınızı, vücudunuzu, bədəninizi, əsəbdən, stresdən qorumaq lazım gəlir.

11.03.2016

Su çağırar, Su!

Bütün yaddaş daşıyıcıları bir ağrı, bir də su!

Su, yaddaş daşıyıcısıdır bədənlərdə, vücudlarda, bitkilərdə, torpaqda, havada!

Su dövr edir bədəndə, Su!

Hər Hüceyrədən, hər Hücrədən, Su keçər, Su!

O yaddaş edər, o, Su yaddaş edər, Su!

Ağrını, acını, incikliyi, küskünlüyü, su yaddaş edər bədənlərdə, Su, yaddaş Hücrələrində, Su!

O, su yaddaşı imkan verməz, yaddaşızsız olsun bədənler də, Su!

Qan susuz olmaz, əsəbdə su başa sıçrayanda, qan kürəcikləri, bədənin bütün hüceyrələrindən azalıb, suya tərəf toplanar, qan da, Su deyər Su!

Yaddaş da Su deyər, Su!

Təmizkarlıq da, Sağlamlıq da, Su deyər, Su!

İnsan da, Su deyər, bədən də, Su deyər, kütlə, cisim də, Kainat da, Su deyər, Su!

Bütün varlıqlar, yaddaş çağırar, Su çağırar Su!

Canlı törəməyə, su çağırar Su!

Onun var olmasına, yaddaş çağırar, Su çağırar Su!

İsti Su çağırar, Su!

Törədər Su, hərəkət Su, Düşüncə Su, İstəklər Su, Paklıq Su!

Bütün Aləmlər, bir Nəm, bir də, Su çağırar, Su!

12.03.2016

Sünböldəki, buğda dənələri də, Günəbəxan Tacındakı, tumların quruluş konstruksiyasına, çox bənzərdir!

Sünböldəki Qılçıqlar da, Buğdalara, Günəş Işığını, Günəş İstisini toplayanlardır!

14.03.2016

Əgər ki...

Əgər ki, Kainatda mövcud olan bütün, Küllü - kütlələr, Planetlər, Qalaktikalar, ümumi hərəkət sür'ətiləri içərisində, Özləri-özləri ilə, Özlərinə, müstəqil hərəkət Verici, Qüvvə olmuş-olsa idilər, onda, Kainatda mövcud olan bütün, Planetlər, Özləri, Avtonom, Müstəqil, hərəkət Vericilər, olardılar!

Onda, kütlə Həcmələrindən asılı olaraq, onlar, ya biri-birinə yaxınlaşmalı və yaxud da, biri-birini, özlərindən kənara, itələməli idilər!

Bu halın, belə bir Halın, baş verməməsinə səbəb isə:

Qalaktikaların, Planetlərin ümumi Kainat, Hərəkət Qanununa tabe olub, (16-lıq, hərəkət sür'əti arasında), bütün Planetlərin, biri-birinə Güc, Zor, Zorakılıq etməsinə, imkan vermir və belə bir, Qanun, mövcud deyil, heç, işlək də, deyil!

Hər Planetin Mərkəzində olan, yerləşən Nüvələr də, ümumi hərəkət sür'ətinə tabe olaraq, ancaq Planetin, Var olmasına, xidmət edirlər!

Onların özləri, müstəqil Hərəkət verici, Qüvvələr, deyil

Onlar da, ümum, Kainat Hərəkət verici Qüvvəsinə, dayanmayan, sarpmayan, ləngiməyən, yubanmayan, kənarlaşdırmayan, yubatmayan, Hərəkətləri ilə,

Köməkçidirlər!

15.03.2016

Su kimi, Pak...

Pak, Paklıq böyük və mühüm bir Amildir!

Su, Pakdır, Paka, Pakdır!

Suyu paklandırmaq olarmı?

Pak olanı, necə Paklandırmaq olar ki?

Torpaq pak, Su pak, Günəş şüaları pak, bulud pak, hər bitki pak, hava pak!

Bəs hərdən gəldi bu pak, niyə oldular Pak?

Bütün Dini ayinlərin əvvəli Su ilə!

Pak - Paklıqdan başlayar!

Paklığa üz tutar, Paklığı çağırar!

Çünki, olsun Pak!

İstəkləri ilə, Kainata xitabları, Paklığa xitabları, Işığa xitabları, Paklığa olsun, xitabları!

Paklıq, yer Aləmindən çağrılar, o Paklıq çağırışı ilə, Kainata üz tutular, Kainata, çağrılar!

Niyə Kainata üz tutular, Kainat çağrılar?

Çünki, bütün Paklıqların başlanğıcı, Kainatdan başlar!

Niyə Paklığın özü Suda olub, Su ilə çağrılar, ayinlər Su ilə, başlar?

Bütün başlanğıclar, niyə Su ilə başlar?

Su olmasa canlı olmaz, su olmasa, bitki olmaz, su olmasa bulud olmaz, bulud olmasa, Yer Aləminə, bir də, su qayıtmaz!

Niyə Su tükənməz?

Paklıq su ilə başlar!

Su, yaddaş daşıyıcısıdır!

Su ilə, istəklərimizi, arzularımızı, həsrətlərimizi, bildiririk, Kainata üz tutarıq!

Su tək yerə yox, bütün Aləmlərin birlik hərəkəti olduğundan, Su eyni vaxtda Təmizlik, Paklıq daşıyıcısıdır!

Deməli su yaddaş “daşıyıcısı”, olduğuna görə, bütün ayinlərin başlanğıcı su ilə başlar!

Su, nisbi nəm, nəmişlik, rütubət hardan gəldi ki, sonda oldu bir Pak, bir də Labüd?

Görün ki, nə qədər suallar çıxır ortaya!

Su, nəm, rütubət, nisbi nəm Kainatın ilkin halıdır ki, bütün başlanğıclar Kainatdan başlar, Su ilə başlar!

Doğum evində Dünyaya insan gəlir, o, körpəni ilk anda, suya qovuşdurarlar, onun əvvəli Su ilə!

Dünyadan İnsan köçür, onun da sonu, Su ilə!

Niyə, Torpaqla yox, Su ilə?

Torpaq da, Suya möhtac olar, Suya, möhtac qalar!

Qəribədir bu hallar!

Kainat Yaranmasının ilkin halında, O Böyük Partlayışdan Kainatlar Yarandı!

O, Işığın Gücündən, Işıqlılıq Həddinin soyuma halında, Zərrələndi, Zərrələrin soyuma halında, hər varlıq işığın Zərrə daşıyıcısı oldu.

Onların soyuma həddi arasına, nəmlər yarandı ki, ilkin İstini nizama salıb, bərqərar etsin.

Suya baxırsan, parıldayır, daşa, torpağa baxırsan parıldayır, dəmirə baxırsan parıldayır və s. nəyə baxırsansa, parlaq olub, parıldayır!

Suya üz tutub, Paklığı çağıraraq! Biz, İlki çağırırıq, ilkə qovuşmaq istərik, Kainatlara o Paklıqla Yüksəlmək İstərik və Yüksələrik!

Paklıq mövzusu, o, qədər möhtəşəmlik daşıyır ki, Su qarşısında, Paklıq qarşısında, bu səbəbdən, susmaq olmur!

İnsan, sənə uğurlar deyərlər, su kimi axar, su kumi qarşınızda heç bir maniyə olmasın - deyərlər!

Çünki Suyun, nəmin, rütubətin, bir Zərrələrin, bir də Işığın qarşısında, heç bir maniyə dura bilməz!

Kim Yer üzünə gələli, ovcunda dən, dənə, tum, toxum gətirdi, səpdi Yer üzünə? Su gəldi, Suda gəldi!

Yaddaş gəldi, Suda gəldi, O, gətirdi!

Bitkiləri, yaşıllıqları, cücətiləri, bitənləri, bitəcəkləri, Su özündə, Gətirdi, Su da, cücərtirdi, bitirdi, ucaltdı!

Kim ovcunda, dən, toxum, bitki, tum gətirdi ki, Yer Üzünə?

Hər Qitənin öz bitkisi, hər Cəhətin (Şərq, Qərb, Cənub, Şimal), öz bitkisi, öz tingəsi, öz forması, öz dadı, öz rəngi, öz ətri!

Kim ovcunda, dən gətirdi ki?

Amma Yer üzündə, onlardan bəhrələndi!

Yer üzündə insan, bütün Bəşəriyyət, nələrdən bəhrələnmədi ki?

Onda deyildi ki! :

Paklıqla!

Əqli Paklıqla!

Ruhi Paklıqla!

Əbədi Paklıqla!

Paklıqla!

17.03.2016

Maraqlı və qəribə, deyil?

Belə bir, Elmi araşdırma var:

“Bədəndə, qan damarlarının uzunluğu, 90 km- dir.

Gün ərzində, Aortadan 7000 litr, qan keçir!”.

Qəribə bir hesabatdır!

Qəribəliyi ondadır ki, bu hal Günəş Təqviminin ardıcılıq hesabatlarına çox uyğundur!

Yə'ni 4, 7, 9, 11, 16, 40, 33, 99 və s.

Çünki, İnsanın özü də, Ruhi Işıq Daşıyıcısıdır!

18.03.2016

Elmi, Araşdırmalar...

Elmi araşdırmalarda, elmi tədqiqatlarda “kiminsə xoşuna gələr, kiminsə xoşuna gəlməz”, düşüncəsi ilə, araşdırmaları aparılırmır.

Bütün elmi tədqiqatlar, elmi araşdırmalar, elmi kəşflər, yenə də, əldə olan, Elmi əsaslara söykənir!

Elmi araşdırmalarda, “novatorluq” var!

Amma, “Novatorluq” da, yenə də, Elmi əsaslara, Əsaslandırılmış Tədqiqatlara, Elmə, söykənir!

20.03.2016

Həqiqət

Hər bir həqiqətdə, Həqiqətin özü bir həqiqətdir!

22.03.2016

Qəribədir...

Qalisunasiya, Abstrakt, İlyuziya, Yalan, bildiyi həqiqətdə, özü-özünü aldatmaq bacarığıdır!

Özünü, “aldatma” bacarığı isə, ətrafı aldatmağa, cəhd məharətidir!

22.03.2016

Gözəlliyin, bağlılığındaşıq...

Gözəldir!

Bütün Aləm, bütün Aləmlərə gözəldir!

Aləmlər, bütün Aləmlərin, Gözəlliyinə məftundur!

Daş, daşın gözəlliyinə, məftundur!

Qum, qumun gözəlliyinə, məftundur!

Su, suyun gözəlliyinə, məftundur!

Dağ, dağın gözəlliyinə, Əzəmətinə məftundur!

Gecə, Gecənin, gözəlliyinə məftundur!

Gündüz, Günəşin gözəllik Işığına, məftundur!

Od, Ocaq, o, Ocağın İstisinə, Işığına məftundur!

Yer Kürəsi, Günəş ətrafında, hərəkətinə, məftundur!

Günəş, ətrafında hərəkətdə olan, Planetlərə, məftundur!

Qalaktikalar, Kainat gözəlliyinə, məftundur!

Həyat, gözəlliyə, sevgiyə, məhəbbətə, məftundur!

Bu “Məftunluqlar”, arada qalıb!

Bir gözəlliyin, bir məhəbbətin, bir sevginin, bir həsrətin arasında O, Dayanıb!

Biri - birinə Sevgiləri, Gözəllikləri, Məhəbbətləri, Bağlılıqları, O, Yaradır!

22.03.2016

Həyatdan küssəm, Həyat inciyəcəkdir...

Aləmlər gözəl, hər hal, hər varlıq gözəldir!

Varlıq - varlığa, diqqətə, qayğıya, möhtacdır!

Deyilir ki, bu Aləm, bütün Aləmlər canlı bir Aləmdir!

Təbiət canlı, bütün Varlıqlar canlıdır!

Nədir bu canlı, necədir bu canlı, nədədir bu canlı?

Torpaq canlıdır!

Torpağı əkməsən, şumlamasan, suvarmasan, məhsul əldə etməsən, toplamasan, O, Torpaq duzlaşacaq, şoranlaşacaq, acıyacaq, Eroziyaya uğrayacaq, Torpaq İnciyəcəkdir!

Gülə, gülzarlığa, baxmasan, qayğısına qalmasan, Gülzarlıq, İnciyəcəkdir!

Ağacların, meyvəsini, məhsulunu yığmasan, toplamasan, Ağac İnciyəcəkdir!

Gülün, rəngarəngliyinə baxmasan, rəngarənglik, İnciyəcəkdir!

Güldən, çiçəkdən, dərman, məlhəm, düzəltməsən, gül, çiçək, İnciyəcəkdir!

Gülü, çiçəyi, iyisini, ətrini, rəyihəsini duymasan, Gül, Çiçək, İnciyəcəkdir!

Sevdanın, Sevgisini bilməsən, Sevgi, İnciyəcəkdir!

Məhəbbətin, Qədrini, dəyərini bilməsən, Məhəbbət, İnciyəcəkdir!

Dostluğun, gücünü, əzəmətini bilməsən, dostluq, İnciyəcəkdir!

İzdivacın, izdivac bağlılığını bilməsən, İzdivac, İnciyəcəkdir!

Yol salmasan, o, yolun qayğısına qalmasan, o yol İncidib, İnciyəcəkdir!

Suyun, mahiyyətini bilmək istəməsən, o, Su, İnciyəcəkdir!

Evin, şəhərin, kəndin, səhmanını, təmizliyini saxlamasan, Səhman, İnciyəcəkdir!

Günün işığını görüb, gözlərin qamaşmasa, o, İşıq, İnciyəcəkdir!

Gecələr, sayrışan Ulduzlara baxmasan, Ulduzlar, İnciyəcəkdir!

Nə hasilə gəlirsə, istidən hasilə gəlir, İstiyə e'tinasız olsan, o, İsti, İnciyəcəkdir!

Daha nələr, nələrdən İnciyəcəkdir?

Dağıdıb viranə etsən, Viranələr, İnciyəcəkdir!

Bu həyatdan İncisəm, bu Həyat məndən, İnciyəcəkdir!

22.03.2016

Hər biri, bir Fərd olur!

Belədir bu Aləm!

Bütün Varlıqlar, “Vardan, vardılar”, yə'ni ki, İnsan Kainat sistemində olan, bütün halların daşıyıcısıdır!

Bəs bu İnsan, necə bir daşıyıcıdır?

İnsan hisslərin daşıyıcısıdır!

Hər bir hissi, hər bir duyğusu, “düşüncəsinin səs tezliyi”, vasitəsi ilə, ətrafa yayır!

Ətrafda olan bütün varlıqlar da, onlar da, duyğu, hiss daşıyıcısıdır!

Bütün varlıqlar, çoxluq təşkil etdiyindən, düşüncə tezliyi ötürücülüüyü, çox sür'ətlə ətrafa yayılır!

İnsanın say miqdarı çox olduğundan, kütlə şəklində, kütləvi düşüncəsi, ətrafa, Kainata qədər yüksələ bilir!

İnsan hər hansı bir haldan, küsüb, incidikcə, ətraf da, ona müvazi, küsüb inciyə bilir!

Elmdə belə bir termin var, “Materiya”.

Materiyanın adı var, özünün mahiyyəti haqda mülahizələr çoxdur, amma konkret, nədə cəm olduğu, bir o qədər də, aydınlaşmadan, ümumiləşmiş, Təbiət, ətraf, fiziki aləm kimi şərh olunur!

“Maddə”-də, bir termindir!

Maddə nədir?,

O, da “Materiya”, anlayışı kimi, ümumiləşmişdir!

Maddə də, Materiya da, var olandan, var olub, bütün duyğuların, hisslərin biri-biri arasında ötürücüsü, Kainat nizamında, bir bağlayıcılarıdır!

Onlar da, küsə bilib, inciyə bilib, isti-soyuq, işıq-qaranlıq ötürücüləridirlər ki, onlar olmadan, törəmə və törədici mümkünsüzdür!

Bu Yer həyatında hər bir canlı varlıq bir Fərddir, yə'ni ki, bir dənədir, onun təkrarı yoxdur!

Bənzəri, oxşarı var, amma onun özü deyil!

Bu səbəbdən Vahid deyir ki, (bu mətnin müəllifi, Vahid Rzayev), “Atam daha dönməyəcək, Anam da, daha dönməyəcək, mən də, daha dönməyəcəyəm, bir də, kiminsə Atası olmayacağam. Məndən sonra olacaq, mənim bənzərimdə, oxşarımda olacaq, amma “mən”, olmayacaq, o, da bir Fərd olacaq”.

Yə'ni ki, Yer həyatında insanlar arasında “Reinkarnasiya”, adlı bir anlayış var!

Reinkarnasiya haqda o qədər müxtəlif mülahizələr var ki, amma mahiyyəti na'məlum qalır!

Məndən əvvəlki “mən”, var idi, amma onun oxşarında, bənzərində, yə'ni kişi, Kişi davamında, Qadın isə, Qadın davamında var! Amma onların hər biri, Yer aləmində, təkrar bir fərddir!

“Mən”-dən əvvəl kim olub, necə olub, nə işin, nə peşənin sahibi olub, onun aqibəti nə olub ki, ondan mənə nə miraslar qalıb düşüncəsi, bütün insanlığı düşündürür! Hər bir canlı yaranışı, bir dəfə yaranır!

Onun oxşarı, bənzəri yaranır, amma özü bir də, yarana bilmir!

Səbəb?

Çünki, kök törəmə, qarışa bilər!

Törəmədən-törəmənin hamısı, natamam, qüsurlu, törəyə bilər!

Qanlar, Qan yaddaşı qarışa bilər deyə, Kainat Sahibi Mütləqi, ancaq bir Fərd Yaradır!

Qandan Qan, Kökdən Kök, dəyişilib, qarışmasınlar!

Hər bir Qan qrupu, Rezurslarına görə, bir fərddir!

Bütün heyvanat aləminin də, qan qrupu, daxili üzvləri bir fərddir!

Biri-birinə oxşardır, amma tək olaraq, bənzərdir!

Daş-daşa oxşar, bənzərdir! Qum-quma, bənzərdir!

Bir budaqda iki meyvə bir-birinə bənzərdir, eyni deyil!

Butkilərdə, plazmatik heceyrələr də, biri-birinə oxşardır, amma eyni deyil!

Kainatda bütün Planetlər biri-birinə oxşardır, amma eyni deyil!

Əkiz uşaqlar, biri-birinə bənzərdir, amma eyni deyil, üz gizgilərində fərqlidir, eyni deyil!

Bir Atanın, bir Ananın övladı, ata-ana üz gizgilərinin daşıyıcısıdır, amma onların, kopya bənzəri deyil!

Qar, qara bənzərdir, altı küncələrin hər biri, biri-birindən fərqlidir, eyni deyil! Və s. Ona görə də, hər bir fərd, düşüncə tezliyinə malikdir, öz düşüncə tezliyi ilə, ətrafına, münasibətini bildirir!

23.03.2016

“Sadələh könlümdən, mən cana gəldim,

Cəfakeş canımdan, fəğanə gəldim.

Keçərmiş mənsiz də, Dünyanın işi,
Söylə əcəba, mən nəçin bu Cahana gəldim?”.

24.03.2016

Kaş ki, bilə biləydik

Bütün hallarda, Gözümüz olsun görə bilək, qulağımız olsun, eşidə bilək!
Onda, Məntiqin mə'nası və Mə'nanın Məntiqi, gizli qalıb, gizlənə bilməz!

29.03.2016

Жизнь...

Земная жизнь, временно но, не коротка!
Оно, исходит от Вечности и возвращается в Вечность!
Пусть сопутствует в земной жизни: любовь красота, радости и человеческие ценности!

29.03.2016

Xöşbəxtlik deyilmi...

Yer aləmində deyirlər ki, “xöşbəxtlik”, nisbidir!
Bəli, nisbidir!
Amma, “nisbilik”, bərabər bölüşməkdir, bərabərləşdirmə arasında, dayanmaqdır!
Nədir nisbilik?
Bərabər bölmək deyilmi, nisbilik?
Həkim, o, pasienti arasında, o, xəstəlik sindromunu bərabərliyə qədər bölüşməyi, onu müalicə, xilas etməyi, xöşbəxtlik deyilmi?
Kiminsə, sevincinə sevinmək, xöşbəxtlik deyilmi?
Çörəyin kiminlə bölüşməsi, o, çörəyin xöşbəxtliyi deyilmi?
Su, bütün varlıqlarla bölüşməyi, o, suyun xöşbəxtliyi deyilmi?
Hava qatını görmədiyimiz halda, o, hava qatının bütün canlılarla bölüşməyi, o, hava qatının xöşbəxtliyi, deyilmi?

Günəşin şüası və istisi, Yer kürəsi üçün, yer kürəsinin xöşbəxtliyi, deyilmi?

Ananın dünyaya övlad bəxş etməyi, o, ananın xöşbəxtliyi, deyilmi?

Atanın, ailənin qayğısına qalmağı, o, ailənin əziyyətlərini çəkməyi, o, atanın xöşbəxtliyi, deyilmi?

Müəllimin, şagirdləri ilə, tələbələri ilə, öz bilgilərinin bölüşdürməsi, o, müəllimin xöşbəxtliyi, deyilmi?

Həyatla, ölüm arası, həyata ayrılan pay xöşbəxtlik, deyilmi?

Hammısı bir sevinc, hammısı bir gözəllik, bütün sevgilər, insanlar arasında, insanlığın özü xöşbəxtlik, deyilmi?

“Xöşbəxtlik”, o demək deyil ki, oturduğumuz yerdə, səmadan varidat tökülsə əgər, onda ona, xöşbəxtlik deyilə!

Yox, bu yanlış fikirdir!

Xöşbəxtliyin adı da var, özü də var!

O, nisbi olsa da!

O, xöşbəxtlik, hamının olur, amma heç kimin olmur!

O, “xöşbəxtlik”, dediyimiz hamı ilə sevinclə bölüşmədikdə, ola bilmir!

Bölüşmədikdə, onun olmur, ona, ondan pay qalmır!

Bu səbəblərdən, o nisbidir!

30.03.2016

Yalan da, həqiqət də...

Kiminsə “həqiqəti”, yalandır,

Kiminsə “yalanı”, həqiqətdir!

30.03.2016

Saçlar, ağarar...

Saç ağardı, yoxsa baş ağardı?

Yox, Baş Ağardı!

Baş da, ağarar ki?

Müddəti Çatanda, Müddət Ağarar!

O, Müddətdir ki, “Ağ Müddətində”, baxmaz Qadına, baxmaz, Kişiyə!

O, ərəfə, baxmaz Yaşa, baxmaz Başa!

Baş ağarmasa, Saç ağarmaz!

Başımız, O, İlkin Işığa Qayıtmasa, Ona Bağlanmasa, o, Ağarmaz!

O, İlkin, Ağlıqdan gəlmişik axı, necə də, Ağarmayaq ki!

Gəldiyimiz, O, Ağ Aləmi, saçlarımızla Ağla, təmsil edərik, deyərik ki!

O, Aləm bizə baxar, biz O, Aləmə baxarıq!

Ağ, Ağla bir-birini tapar, bir -birini Tanıyar, biri-birini, Soraqlayar!

31.03.2016

Пространство не меняется,

в Пространстве меняемся!

Другими не становимся, новыми Совершенными, становимся!

08.04.2016

Mühit dəyişilmir, Mühitdə dəyişilirik!

Başqalaşlb, başqa olmuruq, daha Yeni, daha da, Mükəmməl, oluruq!

08.04.2016

Demə ki...

Demə ki, yalan, iftira, məkr, aldatmaq, paxıllıq, qaranlıq, var ikən, yox kimidir!

Yox... yalan, iftira, məkr, aldatmaq paxıllıq, qaranlıq, var ikən, var kimidir!

Baxar ki, “onlar” kimlərindir, kimlərədir...

19.04.2016

Həqiqət...

Həqiqət!..

Olan həqiqətlərdən, bir Həqiqət də, elə budur!

O, “Həqiqət” nə şirin, nə acıdır!

Onun dadı yoxdur, çünki o olan həqiqət, həqiqətin özündə bir Həqiqətdir!

İstəsən də, istəməsən də, o, “Həqiqət”, dəyişməz, itməz, yox olmaz, öz “Qədərində”, həqiqətin özündə bir Həqiqətdir!

O, “Həqiqəti”, istəyən az, istəməyən isə, daha çoxdur!

23.04.2016

Hər biri, ayrı-ayrılıqda, Acıdır...

Bütün məfhumlar, kütlə, cisim, varlıqlar acı daşıyıcısıdır!

Deyilən “Acı”, dad acısı olmayıb, İlkdən olan, Kökdən gələn, Yaranışdan olan, “Kök” acısıdır!

Kainatda olan bütün küllü-kütlələr, Planetlər, Qalaktikalar hərəkətdədirlər.

Kainat nəyə deyilir?

Kainat dedikdə isə, müəyyən olunmuş sahədə (Oval tipli həndəsi quruluş daxilində), mövcud olan, bütün küllü-kütlələrin, Planetlərin, Qalaktikaların, Bürclərin birgə toplum, birgə hərəkətdə olan bütün varlıqların toplum halında olan sahəyə deyilir!

Kainatda olan bütün küllü-kütlələr nə səbəbə hərəkətdədirlər?

Onlara ilkdən, hərəkət verməyə də, bir mə'na da, olmalıdır!

Nədir mə'na, nədir səbəb?

Məsələ burasındadır ki, Kainat və Kainatların yaranmasında İlk hal, Böyük Partlayışın nəticəsində, Kainatlar yaranıbdır!

Yə'ni Ağ Işıq Gücünün bir Toplum Gücü səbəbindən, Böyük Partlayış anı baş verdiyi səbəbdən, Kainatlar yaranıb.

O, İlk Işığın toplum gücü, ilkin mərhələdə heç bir ölçü vahidinə sığmayan, bir Işıq Güc qədərində, bir başlanğıc istinadından (bir nöqtədən, ekspansiya), Işıq Partlayışı nəticəsində baş vermişdir.

O, həmin İlk Işığın, Partlatma və yayılma gücü konstruksiya və mexanikasına baxdıqda, o, bir mərkəzdən iki yan istiqamətə, iki yan səmtə tərəf genişləndiyindən, son nəticədə Oval tipli (yumurta), Elipsoid tipli, bir forma yaranıb.

O, Oval tipli olan, forma daxilində bütün Planetlər, küllü-kütlələr və Qalaktikalar sığıb. O, Oval tipli Kainatın bir Sərhədliliyi, bir Nəhayətliliyi də, mövcuddur!

Əgər belə olmasa idi, Kainatın forması haqda heç bir söhbət belə mövcud ola bilməzdi və bütün planetlər basıq, oval tipli formanı da, daşımazdı!

Planetlərin belə bir forma bənzərində olması, həmin planetlərin Kainatın oval daxilində olmasının, yaddaş daşıyıcısıdır!

Mətləbdən, uzaqlaşmayaq!

Qayıdaq, O, Böyük Partlayış anının, İlk halına!

O, Böyük Partlayış anında, həddindən artıq (heç bir ölçü vahidinə sığa bilməyən), İstilik həddi ayrıldı.

O, Işıq və İstilik həddinin, Soyuma anında, o, soyuma həddi “Acı Kökdən” yaddaşı ilə, sonluğu isə (neytrallaşması), Şor (şoranlıq), Kök yaddaş daşıyıcılığı ilə, tamamlandı, dayandı!

Bu ilkin halın, həmişə və mütəmadi olaraq tək “Acı”, daşıyıcısı olmasın deyə, Kainat daxilində, bütün mövcud olan və mövcud olacaq kütlələrə hərəkət sür'əti verildi.

Sual çıxır ortaya, əgər ki, Kainatlar yaranmışdırsa da, mövcud olan bütün planetlər simmetrik olaraq bir yerdə, hərəkət etmədən dayanıb, dura bilərdilərmidi?

Sözsüz ki, Planetlər, kütlələr bir yerdə, bir istinadda simmetrik olaraq dayanıb, dura da, bilərdilər!

Yenə də, sual çıxır ortaya.

Bütün Planetlər biri-birinə zor, güc etmədən, hərəkət etmələrinin əsas səbəbi nəyin labüdlüyündən irəli gəlir?

Məsələ burasındadır ki, bütün planetlər nizamlanmış hərəkət sür'əti daşıyıcılarıdır onlara görə ki, o, hərəkət sür'əti ilə, ilkin olan soyuma həddində, yaddaş daşıyıcısı olan “Acı”, miqdarının, “Şor”, nizamlama həddini bir nizamda saxlama funksiyası daşıyır! İndi baxaq, Yer üzünə!

Yer üzündə, gedən bütün fiziki proseslər biri-biri ilə sıx bağlılıqdadırlar.

Yerin dərin qatlarından ayrılan su miqdarı, çox mühüm bir funksiya daşıyıcılığı labüdlüyündədirlər!

Dərin qatlardan yer sərhinə qalxan su miqdarı, yer kürəsinin “Acı kök”, yaddaşını, “Şoranlaşmaya”, qədər nizamlayır!

Belə ki, su olmasa sözsüz ki, hava qatı da, mövcud ola bilmir!

Əgər su varsa və bütün canlılar aləmi o, suyun mövcudiyyətindən asılıdırsa, deməli Su, çox böyük bir funksiya daşıyıcısıdır.

Su nə kimi bir iş görür?

Yer səthinə qalxan su miqdarı, müxtəlif istiliklər nəticəsində buxarlanıb, buxar halına çevrilir.

Yə'ni, axdığı sahədən, torpağın, kürənin, “acı”, miqdarını nizamlayaraq, torpağın şor həddinə qədər, çatdırmaqla, buxar həddinə çevrilir.

Nəticədə, bir də, yağış halında yer səthinə qayıdıb yağdıqda daha suyun Distillə edilmiş, təmizlənmiş miqdarını, bir də, yer sərhünə qaytarıb verir. Həmin distillə edilmiş su miqdarı, heç bir dad daşımır, dad daşıyıcısı deyil!

Axar sular, çaylar keçdiyi ərazilərdən, torpaq qatından həmin ilkin “acı kök”, yaddaş daşıyıcısını təmizləyə-təmizləyə, axırlar. Nəticədə bir yerə toplandıqda Dəniz, Okeanlarda yığılan su miqdarı, Acı-Şordurlar!

Bu hal, torpaq qatında olan həmin acını təmizləyib, nizamlayıb, torpağı münbit hala gətirmək funksiyası daşıyır.

Baxaq bitkilərə!

Bitkilər xüsusi ilə, meyvə ağaclarında yetişib, dəyən meyvələrə.

Meyvələr ağacda o vaxt yetişir ki, ağac kökü ilə, torpaqdan topladığı acını, nizamlama həddinə gətirdikdə yetişir.

Yetişməmiş, kal meyvə dadına baxıldıqda insan deyir ki, “acıdır hələ yetuşməyib”.

Onda, meyvədə olan, yığılan bu acı, dad, tam hardandır?

İnsan vücudu da, həmin meyvə ağacı kimi, bir funksiya daşıyıcısıdır!

İnsan bədənində olan bütün Vəz sistemi, qida vasitəsi ilə, bədənə toplanan “acı”, miqdarını yığib özündə transformasiya edir, saxlayır.

Təbii ehtiyaclar vasitəsi ilə, hissə-hissə özündən kənar edir!

Yer üzündə bütün törənişlərin əsası, özündən ayrılan bütün növ məhlullar, acı və şor nizamının nəticəsindədirlər.

Yan-yana bitən, bütün yaşıllıqlar, ağaclar, çüçərtilər, torpaq qatında olan su, nisbi nəm, ayrılan buxar miqdarı, torpağın acıdan nizamlama həddidir.

Yan-yana bitən üzüm kolu, torpağı özünə görə, o, həddə qədər acıdan nizamlayıb, nəticədə özünə, şirin qədərini toplayır.

Acı bibər, İsti ot, “Acı” həddini torpaqdan o, həddə qədər nizamlayıb, öz acı yaddaşını daşıyır!

Güllər-çiçəklər, torpaq qatının o, İlkin İstidən ayrılan, rəng yaddaşını daşıyır!

Ağacların üz qabıqları acıdır, budaq qabıqları da, acı olur!

Bə'zən insan-insana deyir ki, “o, acı dildir”, yə'ni ancaq acılığının miqdarını, danışığı ilə biruzə verir!

Bıçaqla əl-ayaq ehtiyatsızlıqdan yaralananda, o, yara yerini bıçağın, metalın, ağacın, tikanın “acı”, olan həddini bildirir.

Maraqlı hal ondadır ki, insanın əli-ayağı yaralanan kimi, həmin nahiyyəni püləməklə, sakitləşdirməyə çalışır.

Bu hal onun, İnsanın şüur altı yaddaşdır ki, Kainatın ilkin halını, Soyuma halını, acı halını heç özü bilmədən, icra edir!

Acı bibər, İstiot miqdarı həddən artıq çox olduqda, insan həmin dəqiqə ağzı ilə püləməyə başlayır. Sanki öz yaddaşında olan, soyuma həddini xatırlayır, nizamlayır!

İnsan yanıq xəsarətləri aldıqda, o nahiyyəni çox sür'ətlə püləməyə başlayır!

Soyuqladıqda, soyuq dəydikdə isə, bürələnib isti mühit yaratmağa çalışır!

Bir halda püləyib soyudur, bir halda isə bürələnib, isti axtarır!

Ümumiyyətcə insan kədərlənəndə, sıxıntı keçirəndə, çox güclü sevinc anında gözlərindən, yaş axır!

Bu hal insana və bütün canlılara, bə'zi hallarda isə, bitkilər aləmində də, müşahidə olunur!

Nə baş verir bu halda?

Güclü həyəcan anında, vücut daxilində olan su miqdarı, anilikdə “acı” halına keçir!

O, “acı”, halın miqdarı kəskin artmasın deyə, bədəndəki su miqdarı anilikdə şor, şoran həddə qədər, nizamlanır.

İnsan ağlayan anda, göz yaşı bu səbəbdən, Şordur!

Sevinc, rahat halında insan vücudu, şirin daşıyıcısıdır!

Bə'zən insan deyər ki, “qanım qaradır”, o, həqiqəti deyir!

Çünki kəskin əsəb, haqsızlıq qarşısında, bədəndə olan “acı kök”, daşıyıcısı, kəskin aktivləşdiyindən, “qanım acıdır demir, amma qanım qaradır” - deyir.

Hər iki halda, insan olan halı deyir!

Qeyd:

Deməli nəticədə belə bir mə'na kəsb olunur ki, Azərbaycan dilindəki “Acmışam”, ifadəsi, sözü, kəlməsi, mə'dədə hansısa ərəfədə, mərhələdə Acılıq Miqdarı artdığından, insanda qidalanmaq ehtiyacı yaranmaqla, müxtəlif qida çeşidləri ilə, o, “acılıq”, həddini vücutda azaltmaq, bərabərləşdirmək, nizamlamaq tələbi yaranır.

Deməli vücutda acı, şor, turş, şirin tələbləri bu səbəblərdən irəli gəlir.

Gör bir, bir canlı vücudu Yaratmaq və onu canlı Həddində saxlamaq üçün nə qədər əlavə olaraq, köməkçi varlıqlar Yaratmaq labüdlüyü meydana çıxıb!

Çox maraqlı və çox da, düşündürücüdür o, halda ki, insan ancaq doğulub bir də, ölmək üçün, Var edilməyibdir!

Maraqlıdır!

İnsan bütün qida çeşidləri hazırlarkən, bişirərkən, yemək duzu (natrium xlor), əlavə edir.

Həddindən artıq duz miqdarı, duz məhlullarının son dadı Acıdır!

Geyim, paltarların çirkdən təmizləmək üçün istifadə etdiyimiz Sabun, Acıdır!

Yuyunub, hamamlanıb, gözəllik üçün istifadə etdiyimiz sabun, Acıdır!
 Yer üzündə bütün dərman preparatları, tozlar, həblər, məhlulların hamması, Acıdır!
 Arının balı şirin, batan iynəsi, Acıdır!
 İlan sancması, it qapması, Acıdır!
 Əlimizə, ayağımıza batan tikan, tilişə, talaşa, iynə (inyeksiya), acıdır!
 Hər bir yara, çapıq, yanıq, kəsilmələr, deşilmələr Acı, onları bölən Ağrılardır!
 Sevgilər, məhəbbətlər şirin, ayrılıqlar, Acıdır!
 Daha nələr-nələr Acıdır?
 Bu deyilənlərin hamısını, hər birimiz, milliyətindən, irqindən asılı olmayaraq bilirik, bunların hamısı hər birimizə mə'lumdur!
 Mətnə qeyd olunan, bütün təhlillər, araşdırmalar, müqayisələr, hallar, Acı ilə Acı, Acı üstündə, Acıdır!
 Bu hallar, Qəribədir, düşündürücüdür, maraqlıdır!
 Amma yenə də, Qəribədir!

30.04.2016

Bunlar qəribəliklər deyil, amma həqiqətlərdir...

Deyilir ki, Bütün Aləm, bizi əhatə edən Aləm, bizim bir payımız, bir hissəmizdir!
 Qəribədir, Bütün Aləmlər, bütün Cisimlər, bütün varlıqlar, necə bizim bir hissəmizlə, bizim bir hissəmiz ola bilər ki?
 Çox maraqlı bir ifadədir, “Bizimlə biz, Onlarla biz!” (müəllifdən).
 Ətrafa, bizi əhatə edən Aləmə baxdıqda, bütün varlıqların heç də, bir mə'nasız varlıq olmadıqları aydınlaşır!
 Bütün insanlar, bir çox hallarla sıx bağlılıqdadırlar!
 Yer üzündə, insanın özünə aid olan Ağacı, rəng çaları, ədədlər arasında rəqəmi, qida çeşidi, daşdığı Adı, sənəti-peşəsi və s. onun özü ilə sıx bağlılıqdadırlar!
 Bir neçə, məqama baxaq!
 Xalq arasında belə bir deyim var, “Suda boğulan adam, saman çöpünə əl atar”, sözsüz ki, bu deyim Məcəzi mə'na daşıyır!
 Yə'ni, saman çöpünün fiziki kütlə çəkisi, insanın fiziki kütlə çəkisindən qat-qat azdır, aşağıdır! Bu səbəbdən suda olan o, həmin saman çöpü onu, o adamı xilas edə bilməz!
 Mə'na e'tibarı ilə düzgündür, amma Məntiqi baxımından yanlışdır!

Yuxarıda deyildiyi kimi, hər bir adamın özünə aid olan, bir xilaskar məfhumu var!

İnsanlar arasında belə bir fikir formalaşıbdır ki, bütün Bitkilər və Heyvanat aləmi, ağılsız, şüursuzdurlar!

Onda yenə də, bir sual çıxır ortaya, əgər ki, həmin Bitkilər və Heyvanat aləmi belə “şüursuzdurlarsa”, bizim onlardan qidalanıb bəhrələndiyimiz, buğdasından, meyvəsindən, unundan, südündən, ətindən, yağından, yumurtasından, balından istifadə etdiyimiz, Pambığından, İpəyindən e'mal etdiyimiz, ağacdən, taxtadan, məişət avadanlıqları düzəltdiyimiz, inək, qoyun, keçi dərisini aşılایıb, onlardan geyim düzəldib, “bu ilin dəb forması”, dediyimiz o əşyalar və s. onlardan, istifadə etdiyimizdə bizim özümüz necə, onlardan bəhrələnib, sonda, “şüursuz, ağılsız”, olurummu?

(Çünki, bizim özümüz canlı olaraq, onların var olmasından çox asılıyıq).

Qətiyyəən yox, o səbəbdən ki, bütün varlıqlar, Bitkilər Aləmi və Heyvanat Aləmi ağıl, şüur, yaddaş daşıyıcılarıdır!

Köklü olaraq o düşüncə yanlışdır ki, bitki və heyvanat aləmi, Ağılsız, Şüursuzdurlar!

Baxaq bir neçə hala!

Qarışqalar, torpaq altında yuva qururlar! Bütün qarışqalar mövsüm ərzində, yuvalarına azuqə daşıyırlar!

Yuvalarının giriş hissəsini elə bir mühəndis, me'mar ustalığı ilə, bağlayırlar ki, qışın şaxtası, yazın əriyən qar suyu, yaz yağışları o yuvalara dolmaz, o qarışqaları məhf etməz!

Baxaq quşlara!

Bütün Quşlar yuva qurar, onlar elə bir ağac çöplərini, budaqları tapıb biri-birinə uyğunlaşdırır ki, nə yağış, nə külək, nə qar ağırlığı, o, yuvaları uçurub, dağda bilməz! (Ağıl, Şüur burda gərək).

Qayıdaq əsas məsələyə!

Bütün insanlar uğura, rahatçılığa, sakitliyə, ümidə, sevincə, sağlamlığa, möhtacdırlar!

Bizi əhatə edən Aləm içərisində, onların hamısı var, mövcuddurlar!

Çünki bu Aləmin özü də, elə onun üçün mövcuddur!

Elə yerdə, elə halda, elə məqamda, elə bir “o, saman çöpü”, bir budaq, bir ədəd, bir rəqəm, bir rəng, bir ad, bir qida çeşidi tapılıb, ona bəxş oluna bilər ki, o, dönüb ona, bir xilaskara çevrilər ki, insanın bütün həyatı uğurlarda yaşanar!

Bu material aləmdə, o, uğur istəklərimiz, onlarda, materiyanın öz təsnifatında örtülüb, sirriləşdirilib, gizlədilibdir!

07.05.2016

Kim bilər...

Karış qalmışam, Məni qaytar, mənə ver!

- O, səndədir...
- Uğurum məndən, uzaq düşüb!
- O, ətrafındadır...
- Görmürəm!
- O, Sənin Gözünlə, görünməyəndir!
- Görə bilmədiyimi, Kim görər?
- O, çox böyük bir Elmdir, O, sirli, örtülü Elm, İşığa bürəlidir...
- Onu, kim bilər?
- O, ağır Elmdən, Işıq Elmindən, hər iki Aləmin arasını görən, xəbəri olan bilər, hali olan bilər!

07.05.2016

Nə lazımdır..

Heç düşünə bilmədi, Bəşər:

- Mənə nə lazımdır?
- Sənə nə lazımdır?
- Ona nə lazımdır?
- Bizə nə lazımdır?
- Bütün Bəşəriyyətə nə lazımdır?

Düşünə bilmədi Bəşər!

Hammısı, "Mən!" dedi!

Bəşərlikdən dönüb, biri-birini, özü-özünü məhf etdi!

10.05.2016

Ad çağırma, mərasimi...

Bütün Adlıqlar arasında, Yer adından başqa, bir də, Kainat adı (gizli, sirli), daşıyırıq!

Dədə Qorqud dövrü və ondan da, əvvəl ailədə körpə uşağa ad qoyma mərasimi keçirilərdi!

Uşaq dörd yaşınacan, “onun (atasının adı ilə) oğludur, və ya, qızıdır”, deyə, adlandırılırdılar.

Uşaq dörd yaşına çatanda, ailə daxili məclis olardı, başqa adamlar dəvət olunmazdılar.

O ərəzidə xüsusi insan olurdu ki, o “Nücum, Ezoterika”, aləmindən xəbərdar olan o insanı xüsusi olaraq evə dəvət edərdilər ki, Ad qoyma, Ad çağırma mərasimi keçirilsin!

Adətən həmin, Ad çağırma məclisi, Gün orta (Günəş Zenitdə olanda), yaxud Günəş, Qürub səmtə keçəndə, Gün tamamı ilə, batmamış, həmin Ad çağırma məclisi keçirilərdi.

Maraqlı cəhət o idi ki, ailədə gündəlik hansı çeşid, hansı qida, hazırlayıdılarsa həmin gün də, addı qaydada, gündəlik yemək hazırlanardı.

Uşağın dörd yaşı tamam olan gün!

Həmin “Ad bilici”, ailə üzvləri ilə birlikdə əyləşib, addı söhbətlər edərdilər. Amma həmin o uşaq mütləq onların arasında olub, öz uşaq oyunları ilə, addı qaydada oynayırdı.

“Ad bilici”, uşağın bütün hərəkət dinamikasına, oyunlarına, davranışlarına, sözlərinə, çox diqqətlə amma, uşağın fikrini özünə cəlb etmədən göz qoyardı və nəticədə deyərdi ki, “bu uşağın adı... (ad çağırıldı), öz adındadır, öz adı ilə yaşasın”.

Yə'ni belə bir mərasim Azərbaycan ərəzisində, Azərlər arasında çox mühüm bir Kainat icraatı kimi keçirilərdi.

Çox-çox sonralar, “Ayama adlar” kimi, bir əlavə Ad, çağırma da, mövcud olub!

10.05.2016

Günlərimiz...

Çox qəribədir:

Doğum günümüz, saatımız, ayrıdır!

Qulağımıza səsləndirilən, daşıyacağımız Adımız, “Ad günümüz”, ayrıdır!

Dünyaya gəldiyimiz günümüz, saatımız ayrıdır, Dünyadan ayrılıb gedəcəyimiz, qayıdacağımız günümüz, saatımız ayrıdır!

Müxtəliflik Aləminə düşmüşük, hər biri, biri-birindən, ayrı - ayrıdır!

11.05.2016

Biz seçmirik...

Qəribədir:

Yer üzünə gəliş günümüzü, saatımızı, Ərazini, düşəcəyimiz ailəni, biz seçmirik!

Adımızı, daşımali olcağımız Adı da, biz seçmirik!

Yer üzündən qayıdacağımız anı, günü, saati da, əraziləri də, biz özümüz, seçmirik!

Çünki, deyilən halları, bizim özümüz, seçmirik!

Deməli, bu halların özünü və özlüyünü Nizamlayan, Ardıcılılaşdıran, bir Varlıq da Var ki, ölüm gününü də, ölüm saatını da, biz seçmirik!

O, bizləri Seçir!

Deməli, bu gəldi-gedərlərdə, bu seçilmələrdə, bu Adlıqlarda, sirli, gizli, örtülü bir mə'nalar da, var!

11.05.2016

Həqiqətlər...

Haraya baxsaq, nəyə baxsaq da, olan bir Həqiqətdir!

İnsan həmişə, həqiqəti demək istəyir!

Amma yenə də, düşünülür ki, görəsən “həqiqəti” - deyir?

Bu səbəbdən həqiqəti, müxtəlif fikirlərlə yozuruq.

Amma gərək ki, həqiqət var!

Olmasa demərik.

Deyirlər ki, “o nisbidir”- bəlkə də!

O, Həqiqət nisbi olsa da, o yenə də, həqiqətdir!

Həqiqət!

13.05.2016

Fəlsəfə...

Kainatın özündən gəldi Fəlsəfə!

Kainatdır Fəlsəfə, Kainatlardır Fəlsəfə!

Kainat dili, Kainat Məntiqidir, Fəlsəfə!

Düşünüb, düşündürəndir Fəlsəfə!

14.05.2016

Cəmə-Cəm...

Cəmlə cəm, cəmlərlə-cəm!

“O”, Tək olmasa, necə olar, cəmdə-cəm?

“O”, Tək Yığar, Cəmdə-cəm!

“O”, Təkdən Başlar, Cəmlərlə-cəm!

“O”, Tək Yığmarsa Cəmdə-cəmi, necə olar Cəmlərlə-cəmi?

Cəmlər yığışarlar, cəm olarlar!

“O”, Tək Başlanğıcından, Bir də, Cəmlər arasında, Cəm olarlar!

16.05.2016

Bu Gün, Sabahdır...

Bu gün Çağrılan Işıq, sabahımız olacaq, Sabah bu günümüz olacaq, bu iki, Işıqlı Sabahlar arasında, bizə qalan, bizə ayrılan “O, Aləmin”, Işıqlı, Sabahı olacaq!

O, Sabah, Işıqlı Həqiqətdir ki, o, “Sabaha” çatan, O, Bir Olan, Əbədiyyətdədir!

Bu, nağıl deyil, yanlış deyil, kim nələri necə istəsə, onlara qovuşandır!

Qaranlığa - qaranlıq, Işığa - işıqdır!

20.05.2016

Külək...

Axşamdan, çox güclü Külək əsir Bakıda!

Səhərdir, hələ də, külək əsir Bakıda!

Küləklər şəhəridir, Bakı da!

Küləkər olmasa, necə olar, Bakı da?

Əgər - Xəzrisi, Giləvarı, Şimal, Qərb küləyi, Olmasa,

o, küləklər əsməsə, necə olar Bakı da?

Küləklər şəhəridir, küləksuz olmaz, Bakı da!

Əgər, Küləklər əsməsə, necə olar onda, Bakı da?

20.05.2016

Çapar - Qasidlər, xəbər aparardılar

Yer üzündə, İlk insandan qalıbdır, xəbər çatdırıb, biri-biri ilə, xəbərləşmək, xəbər tutmaq!

Bir ərazidə yaşayan insanlar arasında həmişə ona, maraqlı olub, yeni xəbər eşidib, o, xəbəri biri-biri arasında biri- birinə demək, biri-birinə çatdırmaq!

Ümumiyyətcə Yer insanı, hər bir hallarla maraqlanıb, onu öyrənib, onu bilmək marağı həmişə üstün olub!

Bütün bəşəriyyətin, maraqları arasında ən mühümü, yeni xəbər eşitmək, yeni mə'lumatlar almaq marağı, həmişə üstün olub!

İnsanın, bir çox maraqları arasında, ən vacib olanı, hər şeydən xəbərdar olub, onu bilmək marağıdır!

Yer üzündə bir-birlikdə yaşayan ilk insanlar, öz aralarında, (bir Qəbilə arasında), bir-birlərini çağırıb, səslənib, biri-birinə söz, fikiri çatdırmaq mümkün olan bir hal olub!

Biri-birindən çox da, uzaqda olmayan, yaxın məsafələrdə olan, yaşayan insanlara isə xəbəri, sifarişi çatdırmağa, aparmağa Xüsusi adamlar olurdu ki, onlar xəbəri “sözdə, sözlə”, sür'ətlə qaçaraq, aparıb çatdırardılar.

Bunlar, “Marafon”-çular adı, daşıyırdılar. (Burada çox qərribə bir, Heca bölmələri nəzərə çarpır.

Heca bölmələrinə diqqətlə baxdıqda, belə bir mə'na görünə bilər.

Burada: “Ma-ra-fon”, sözündə “Ma” - törədici, Canlı edə bilən, “Ra”- İşıq toplumu, “Fon” - səs kimi, anlam olmuş olsa, onda belə bir qənaətə gəlmək olar ki, Göndərilən “söz, kəlmə”, sözlər arasından “Həqiqət törəməsi, həqiqətdir”, özü İşıq- qədərində Doğrudur, Fon - isə, eşidə bildiyin sözün, səsə çevrilməsidir!

Amma, belə bir araşdırma, qənaətinə gəlməkdə, sadəcə, düşüncə təhlilindən irəli gəldi).

Onlar, hər hansı bir “xəbəri, sifarişi”, çatdırmaq üçün, qaça-qaça, yubanmadan, ləngimədən, dayanmadan, qaçaraq yerinə yetirirdilər!

Hər adam da, Marafon-çu ola bilmirdi o, səbəbdən ki, ona güc, böyük qüvvə tələb olunurdu!

Çox-çox sonralar, insanlar artdıqca, ona mütənasib yaşayış Ərazilər də, artırdı, böyüyürdü, biri-birindən, daha uzaqlaşdı!

O, dövr İnsanlar ilk simvollar, ilk işarələr, ilk hərflər (Piktoqraflar), ilk əlifbalar tərtib etməklə, ilk yazı mədəniyyətini inkişaf etdiriblər.

Həmin yazı mədəniyyəti, ilkdən daşlara, qaya üstü təsvirlərə, simvol işarələrlə həkk olunurdu!

Çox sonralar, Gil üzərində, (hələ kağız kəşf olunmamışdı), həmin işarə-simvollarından istifadə etməklə, ilk yazı mətnləri, meydana çıxa bildi!

Orta yaxın məsafələrə, Marafonçular (Qaçarlar), xəbər, sifariş çatdırma bilirdilər, çox uzaq məsafələrə isə, Çapar-Qasidlər, xəbər aparıb, çatdırırdılar!

Çapar-Qasidlər, başqa məntəqəyə çatdıqca, onları yubatmadan, başqa At, əvəz verməklə, yollarından saxlamırdılar.

Həmin, “Qasid atları”, xüsusi Cins atlardan olurdu ki, onlar da, marafonçular kimi, sür'ətli olmaqla, yola da, məsafələrə də, dözümlü olurdular!

Çapar-Qasidlər artdıqca, şifahi xəbər aparan, Marafonçuların sayı tədricən, azalmağa başladı!

Çox sonralar isə, Çapar-Qasidlər, Dövlətlər arasına, mühüm vacub xəbərləri, kağız papiruslarda yazılmış, mətnləri yubanmadan, yubatmadan çatdırırdılar!

O, Çapar-Qasidlərlə yanaşı, ilk Arabalar (karetalar), kağız məktublar daşıya bilirdilər!

Göndərilən yazı-məktublar, çox saylı, kəsəklərlə daşınırdı!

Məktubları daşıyan arabaların sayı, artdıqca, məntəqələr arasına, Poçt idarələri də, artırdı!

İnsanlar arasında isə, biri-birinə xəbər göndərmək, və xəbər gözləmək marağı, çox artdığından, tədricən araya, Poçt mərkəzləri çıxmaqla, daha Marafonçular, sonralar tədricən, Çapar-Qasidlərə tələblər azalmaqla, onların işini daha Poçt şöbələri yerinə yetirməyə başlayırdı!

Amma ki, ilk Elektrik Cərəyanı kəşf edildikdən sonra (Edison, Tesla), ilk Teleqraf rabitə meydana çıxdı!

Teleqraf-rabitə kod yazıları keçən əsrin əvvəlində, Amerikalı ixtiraçı, rəssam olan, Samuel Morzenin tərtib etdiyi, Teleqraf-Əlifba Kod kəşfi ilə, o, Teleqraf rabitəyə, Morze əlifbası, rabitəsi adı verildi.

Bunlara baxmayaraq ki, daha tez rabitə əlaqəsinə “Teleqramma” da, gəldi, o, da bir rabitə vasitəsi oldu, bununla insanlar arasında, məktub yazışmaları, bitib, tükənmədi!

Bu keçən, tarixi mərhələlərdə, xəbər çatdırmaq, xəbər almaq, Marafonçular və Çapar-Qasidlərlə başlamışdısa da, onlar tarix yaddaşında qaldı!

Keçən əsrin ortalarından sonra, tədricən daha bir Rabitə vasitəsi, “İnternet şəbəkə”, meydana çıxdı!

Bu sür'ətli, İnternet rabitə də, çox geniş yayılıb, istifadə olunsa da, yenə də, ilk insanlar arasında, xəbərləşməyi, məktublaşmanın qabağını bu da, ala bilmədi!

Çünki, o, İnsanın, ilk İnsanın Yer üzündə kəşf etdiyi, yazı işarələr, ilk yazı nümunələri, ilk yazı mədəniyyətinin qarşısını ala biləcək, başqa bir üslub yoxdur hələ!

Maraqlı insandır, maraqlanan insandır, xəbər bilib, xəbər gözləyən insandır!

Yazı vasitəsi ilə, fikrini bildirəcək, İnsandır!

Bir Sözdə, bir Yazıda, biri-birini anlayıb, başa düşən İnsandır!

İnsan, susa bilir!

Amma ki, fikrini yazmaya bilmir!

Çünkü fikrini yazmasa, öz fikri bilinmir!

İlk Babasından miras qalıbdır, Yazı!

Ondan, olan o, ilk Yazıdan, bütün insanlar, qopa bilmirlər!

Qeyd:

Mara-fon sözündə hecalara baxdırdı:

Maqnito-fon,

Tele-fon,

Mikro-fon,

Dikto-fon,

Pote-fon,

Qromo-fon və s.

Deməli “Fon”, Səs, söz, xəbər, daşıyıcısı anlamı kəsb edirsə, Ma-ra-Fon da, deməli, səs, söz, xəbər daşıyıcısı anlayışı verə bilir.

20.05.2016

İstəklər bumeranqdır, atarsan ona - gedib dönər, qayıdar, dəyər özünə. Bu istəklər sənə payındır - o qədər istəmişdin - o qədər də olur onunku. Başqasına yaxşını istə - özünün də payı yaxşı olsun, başqasına pisi istəsən - özünün də payı pis olacaq. Bu, aksiomadır.

20.05.2016

Böyük Yaradana ancaq Elmlə qalxmaq olar və gedəcəklər də! Amma sağlam elm üstündə. Qurdalayıb nəticəsizliyə aparmaqla, qaranlıqlar içərisinə qaranlıqlar gətirməklə gedib Böyük Yaradana çatmaq olmaz.

Kamillik – elm üstünə elm gətirməkdir, yəni dərrakə üstünə dərrakə gətirməkdir. Kitablari töküb qabağa oxumaq, hələ, - bu, Elm deyil. Kitablər insana bir balaca ideya, impuls verir. Axı, tapılan o ideyanı beyində bir canlandır, genişləndir, gör, nələrə aparıb çıxaracaq. Böyük Yaradana budur Qayıdış! Bunlara insan nail olubsa, əslində də, - qalxıb İşığa. İşığı dərk eləsin, görəcək ki, o da elə Oradadır. Yəni, özünə

niyə cismani əzab verir, niyə özünü narahat edir? Sakit dursun ki, hər şey səbr üstündədir.

Səbri mehribançılıq gətirəcək, azad olacaq qaranlıqlardan. Azad olacaqsan, - Işıqlar içərisində Işıqları görəcək, varlıqlar içərisinə qalxacaq.

Darıxma bu gün ki, “yoxdur”, “alınmır”, “bu niyə belədir?”. Niyə darıxırsan? – indi, hələlik, bu qədər yığıb (öz tale yükünü). Bir balaca səbrli olsun, qaranlıqdan özünü birinci növbədə azad eləsin, - onlar da alınacaq. Qaranlıqların bir qismi insanın təfəkküründəki şübhələrdir, istəməməyidir, özünü Işıqlığa qaldırmağının ona çətin gəlməyidir.

Yaxud, “mənim 3 külqabım var, qoy, Fikrətinki olmasın. Gedim bu 3 külqabının yanına 2-3-ünü də alım gətirim, qoy, Fikrətin heç nəyi olmasın”. Nooldu? – bu, belə olmaz ki!.. Onda egoistliyi başlamış olur. Beləliklə fikirləşəcək ki, “özümü haraya dartım ki, ta, elə məndən olmasın bu ətraflarda”. İnsanın varlığının olması üçün ətrafı lazımdır. Bu ətraf o deyil ki, yalnız qohum-qardaşı, oğul-uşağı, dost-tanışı olsun, - vəssalam! Onda qaranlıqlara özünü daha da sürükləmiş olar. O, varlıqlar içərisindən gəlib bu dünyaya. Yoxsa, fikirləşsə ki, “əh! Fikrət qaradır, Vahid bozdur, o birisi sarıdır, digərinin gözü belədir-elədir.., elmlidir, elmsizdir..” Onun elmliliyini, ya elmsizliyini niyə mühakimə edir ki, - hərənin öz anmaq qədəri vardır. İndi, hələlik, bu, o qədər dərk eləyir.

Elmi azdırsa, - kömək eləsin, o da qalxsın, dərk eləsin. Əgər, onun elmi yoxdursa, - narahat olmasın, - çoxdan çoxu o da öyrənsin. Əgər, alimdirsə, akademikdirsə, vallah, gedərəm onun qapısına! Soruşaram ki: “axı, mən, misal üçün, bu külqabının burasını dərk eləyə bilmirəm; səndən heç bir başqa şey istəmirəm, təkcə bunun bu hissəsini mənə anlat”. O da çox sakitliklə dərk elətdirir ki: “bu, özü-özlüyündə elə bir varlıqdır ki, burası, bu hissəsi olmasa, varlıq yarımçılıqda qalmış olur”. Nə itirmiş olur? – bayaq külqabının orasını dərk eləyə bilmirdisə, indi onun həndəsi formasını da, kristallarını da, mexanikasını da, lap elə dinamikasını da dərk edib, ümumilikdə, Kainatı dərk etmiş olur. Deməli, istər o akademikə, istərsə də küçədə oturub o saqqız satana minnətdar olmalıyıq ki, onların hərəsi bir varlıqdır, bizim ətrafımızdadırlar və bütövlükdə Vəhdətdəyik.

Böyük Yaradanın hər Deyiminin fəlsəfi forması, fəlsəfi cəhətləri var. Bu fəlsəfəliyə qalxmaq üçün öz düşüncən ilə yerdən bir balaca qalxmaq, ayrılmaq lazımdır.

Yaranış haqqında söhbət

22.05.2016

- Necəsən?

- Eh, nə bilim... elə “Olduğum”, kimiyəm...

23.05.2016

Köhnə vaxtlar, köhnə kişilər...

Bu ərafədə, bu dövrdə, hərdən yerli, yaşlı insanlardan, belə bir fikir eşidirəm:

- O dövür, o, kişilər arasında, bir Xatir, bir Hörmət də, var idi...

Əliağa Vahidanə, bir misra alındı belə:

- Vahid, o Dövr, o nə Xatir idi ki, ona Hörmət də, var idi?

O dövür, o nə Hörmət idi ki, ona Xatir də, var idi?....

Bu Dövr, o, Xatir, Hörmətdən, indi də, vardır hələ,

Onlardan, o, kişilərdən, tükənməyib hələ,

Onlardan, o, kişilərdən aramızda, vardır hələ!

Giley, etməyək hələ, O, Gileyə, dəyməz hələ...

24.05.2016

Düşüncənin sür'əti...

Düşüncənin gücü, Düşüncənin sür'əti,

Kainatda olan, bütün Planetlərin birgə hərəkət sür'ətinə uyğundur.

25.05.2016

Maraqlıdır...

Yer üzündə, Qidalarla - qidalanırıq, var olmaq üçün, bura üçün,

Amma ki, vaxt çatanda, ölüb - ölürük, "Ora", üçün!

27.05.2016

İlk olan, dilçilik?

Yer üzündə olan, bütün dil - dilçilik sistemi, bir kökdə, bir hecada necə yaranıb və yarana da, bilərdi?

Çox ehtimal ki, İlk yer üzünə gələn, ilk körpə uşaqların ilk dil açıqda tələffüz etdikləri "Də-də", "Nə-nə", "Mə-mə", "Ma-ma", və s. ilk Kainat Dilini, yer üzünə

gətirməklə və o, ilk sözlər Bazasında, böyüdükcə ətrafa baxıb, hər gördüyünə Ad verib, Ad deyərək, Adlandıraraq, daha da dərin, başqa köməkçi sözlərdə, ifadə və tələffüz etməklə, sonrakı çox Qədim olan, tarixi Mərhələlərdən, Yer üzündə bütün dilçilik törəmələri buradan qaynaqlanmağa başlayıb?

Çox düşündürücü və Yer üzündə, ilk dilin və bütün dillərin törəməsinə və törətməsinə də, bir ilkin olan, səbəblər olmalıdır!

Bu səbəbdən deyə bilmərik ki, yer üzündə ilk Dil, hansısa bir xalqa, bir qəbiləyə mənsub olan bir, Dil olub!

Milyon illər keçməyinə baxmayaraq, bu gün də, Yer üzünə gələn bütün körpə uşaqların o, ilkin Dil üslubundakı, “Də-dələr, Nə-nələr, Mə-mələr, Ma-malar”, hələ də, dəyişilməyərək qalmaqda, Kainat Dilçilik Akademiyasının o, Dilində tələffüz edilməkdədir.

Bu gedişat və tələffüzü isə dəyişib, başqalaşdırma biləcək bir, üslub və Varlıq hələ də, Mövcud deyil.

İlk körpə uşaqdan yer üzünə gətirilən ilk Dil haqda isə, heç vaxt, heç bir mərhələ haqda təhlillər edib, düşünmək istəmirik!

Mümkündür ki, çox sonrakı tarixi mərhələlərdə, bütün Durğu işarələri, bütün Alfavit-Əlifbaların Yer üzündə, törəyib, törətməyinə səbəb olaraq, Kainatın Dilçilik sistemindən bu səbəblərdən, uzaqlaşmaq mümkünsüz olub!

İlk körpənin, İlk sözü, indiki törəyən bütün körpələrin, o, ilk sözləri arasına, hələ də, başqa, yeni söz gəlmədi!

Həmin “Ba-badır, həmin Nə-nədir, həmin Mə-mədir, həmin Ma-madır”.

Yəqin ki, bu düşündürücü, araşdırılmalı olan “sirli, örtülü” səbəblərdən daha da, irəli gedərək, bu gün, deyə bilərik ki, haradan və necə törəyə bilərdi, Yer üzündə, İlk Kəlmə, ilk Söz, ilk cümlə?

30.05.2016

Candan - Can, Cana - Can, deyərik

Bütün Canlara, “Can”,

Canın Özündədir!

Bütün Canlara “Can”,

O-nun, Özü - Canlandırandır!

“Can”, deyə-deyə,

Can deyərik!

Candan, Can
 Cana, Can deyərik.
 O-nun Ayırdığı, Canı,
 Yad edərik!
 Candan, Can,
 Cana - Can,
 deyərik!
 Canımaza “Can”, demərik,
 Canımıza Ayrılmış,
 O, Canı, deyərik!
 Cana, Can,
 Candaki, “Can”,
 O qədər, Gözəldir ki, Deyiblər ki,
 İnsanlar, Yerdə ikən, o, “Can”, Gözəlliyini, o, Gözəlliyi axtarıb, görməyə çalışıblar!
 O, Gözəlliyi, gözlə, Vücudda görüb, o, Gözəlliyi Vəsv edib, ona da, “Cananım”,
 deyiblər!

01.06.0216

Kassius Kley - Məhəmməd Əli, Peşəkar boksun, Kralı!

Yer üzündə, elə hallar, elə məqamlar, elə sınıma momentləri və yer həyatının, elə
 qırılma nöqtələr olur ki, bu o, insanın ömür müddətini təyinləşdirə bilər!
 Bu, məqam-hadisələrə isə, sonralar heç fikir də, vermirik!
 Çünki, bu Yer həyatında, təsadüflər yoxdur və ola da, bilmir!
 Bütün hallar, bir çox hallarda, biri-biri ilə, bağlılıqdadırlar!
 Kimin, kiminlə qarşılaşması, yaxud kiminsə, həyatının köklü olaraq, dəyişə biləcək,
 bir hadisə, bir qarşılaşma O, “gəlməli insanı və yaxudda, hal- hadisəni”, dəyişə bilər!
 Məhəmməd Əli, həyatını dəyişə biləcək, bir hadisə, öz məhlələrində, velosiped
 sürərkən, məhlə uşaqları o, arıq, çəlimsiz Kassius Kleyin əlindən alıb qaçırdıqları
 velosipeddən başlayır!
 O, həmin qaçırılan velosipedi, özünün gücü çatmamasına görə, “qaçırıldığını
 düşünərək”, idmanın boks növü ilə, məşğul olmağa qədər, aparıb çıxarır!

O, velosiped hadisəsi onu, Gələcək peşəkar Boksda, rinqlərdə, rinqin Kralı səviyyəsinə qədər gətirib, yüksəldə bildi!

Bu hadisə təsadüf idi?

Yox, qətiyyən!

Bu hadisə, yuxarıda deyilən, bir anın, bir halın, kimin-kimlə, bir anda qarşılaşmasının və gələcək halların, dönüş, sınma məqamının təkan vericisidir!

Bu təsadüfdür mü?

Yox, bu daha təsadüf olmayıb, o, çəlimsiz, köməksiz, on iki yaşlı uşağa, yerdə qalan ömrünün, “Qərarı” olaraq, onu boks klublarında, idmanın boks növü ilə məşğul olmağa, bir təkan momenti, təkan nöqtəsi oldu!

Ümumi halda, İkili hal olur, bütün hallar, arasında!

Bir halda, olan hadisəni, qarşılaşacağın hadisəni, olacaq gözlənilməyən anı, “O”, sənə Bəxş Edir!

Bir hal isə, kimsə sənə arada vasitəçi olaraq, səni hansısa bir məqama çatdırır!

Kassius Kleyə, sonrakı hallara Məhəmməd Əli adı ilə tanınacaq, əfsanəvi peşəkar boksçu, onu rinqin “Kralı” adına qədər, gətirib çıxara bildi!

Onun da, əlindən bir çox şeylər alınmışdı, bütün titulları, qələbələri əlindən alınmışdı, o da daha, ümitsiz, tək-tənha qalmışdı!

Amma, buradakı məqam, tənhalıq məqamı, nədən ibarət idi?

O Rinqi, o Boks Əlcəklərini, o, Titulları, həmin o, Qalibiyyətləri, ona, onları ona, “Bəxş Edən” - Bəxş Etmişdi!

O, Bəxş Edənin isə, Qarşısında dayana biləcək, ikinci bir Qüvvə yox idi və Ola da bilməzdi!

Kassius Kley, daha peşəkar rinqə yeni adla, Məhəmməd Əli adı ilə, qayıtdı!

O, bir də, Qayıtdı, gəldi!

Bu təsadüf idimi? Yox, qətiyyən!

Onu, yenidən “O, Gətirildi”, ona ayrılmaş, “rinqin Kralı”, titulu isə, ona aid idi!

Nə idi Məhəmməd Əli adında, peşəkar Boksda, Kral Adı?

Bütün keçmiş rinqdəki görüşlərinin xronika çəkilişlərinə baxdıqca, onun həqiqi “Kral” olduğu, görünür!

C. Formenlə görüşdə bilərəkdən, rinqin küncünə sıxışıb, Formenin o ağır, dözülməz zərbələrinin qarşısında, “Co, sənin bütün gücün elə budur?” deyə-deyə, görüşü axıra qədər gətirib çıxarması, Formenin nokaut vəziyyətinə düşəndə, Məhəmməd Əli, bir daha ikinci zərbəni vurmayıb, ondan uzaqlaşması, Məhəmməd Əlinin, Krallığı idi!

C. Freyzer ilə, Fillipində görüşündə isə, o, ağır görüşdə, Frezerə on dörd raund, ancaq gözlərinə zərbə yendirməyinə də, bir səbəb var idi.

Çünki, Freyzer ondan əvvəlki, “Matç revanşda”, öz boks əlcəklərinə bilərək sürtülən, Məhəmməd Əli gözlərini, acışdırıb, sulandırmasınadan istifadə etməklə, belə bir üsulla, ona qalib gəlmək istəyinə, rinqdə dayanmadan Məhəmməd Əli, ancaq Freyzerin gözlərinə vurulan zərbələr isə, ona cavab idi!

Filippində, C. Freyzerə çox ağır döyüşdə on dördüncü raundda qalib gələn Məhəmməd Əli, qalibiyyətdən sonra, rinqdə ikən, “mən ölümə bu qədər yaxın olmamışdım”, deyir!

Ümumi halda, Məhəmməd Əli, görüşlərinin hamısında, onun rinqdə, çox mülayim, çox rəhimli, tərəf-müqabilinə çox qayğılı yanaşması, az qala onu, rəqibini, qorumaq istəyi, onun “Krallığı”, idi!

Çünki, bir çox görüşlərdə, tərəf-müqabilinin, “Noqdaun”, vəziyyətini görən Məhəmməd Əli, qəddarlaşmayıb, onu, “Nokaut”, vəziyyətinə bilərəkdən salmamaq üçün, rəqibinin ətrafında, hərəkətlər edərək, rəqibin özünə gəlməsini gözləmək bacarığı, ancaq “Krallığa”, məxsus olan, bir xarakteri idi!

Bütün görüşlərində, rinqdə olan boksçuya tərəf-müqabili kimi baxırdı, qəddarlaşıb, ona özünün “düşməni” kimi, baxmırdı!

Bütün görüşlərinin başlanğıc dörd raundu, boks qanunlarına uyğun olan bir başlanğıcla başlayan Məhəmməd Əli, sonrakı bütün raunlarında, rinq, həmin görüş, həmin anlar, daha onun, Mühiti, Aləmi, o, ringin daxili Sərhədliliyi, daha onun, Stixiyası idi!

O, daha Rinqə, tərəf-müqabilə, üslub, sevinc, rahatçılıq, öz rəhmini, diqtə etməyə, başlayırdı.

Deyilir və görünür də ki, Məhəmməd Əli rinqdə “rəqs”, edir!

Bu hal, onun özündən asılı olmayan, rinqin özü daha, “onun” olduğu, bir uşaq sevinci ilə, uşaq şıltaqlığı ilə, amma, müqavilə şərtlərinə uyğun, bütün görüşü on beş raundun sonuna qədər gətirib çıxarmaq bacarığında idi!

Bu sitat Məhəmməd Əli sitatı idi, “Mən arı kimi işlək, kəpənək kimi yüngüləm”, yaxud da, “mən, bir o qədər də, gücümü sərf etmirəm, çünki çox cəldəm”.

Məhəmməd Əli görüşlərinin xronikalarına baxdıqca, hər görüşdə, hər dəfə, başqa, yeni bir döyüş üslubunda, yeniliklə qarşılaşmaq oluruq!

O, rinqdə mə'na, məntiq, cümlə qururdu, müsahibələrində də, suala cavabı çox qıssa və çox mə'nalı idi!

Məhəmməd Əli boks məktəbindən hələ çox müddət istifadə edəcəklər, hələ çox halları öyrənəcəklər!

“Sən elə yaşa ki, elə davran ki, elə de, elə danış ki, elə yaz ki, səndən sonra, səndən hələ də, bəhrələyə bilsinlər!”.

Bu deyilən fikir (müəllifdən), yer həyat qanunudur!

Kassius Kley - Məhəmməd Əli, boks “Kralı”, bir də, olacaqmı?

Qeyd:

Dünya, bütün Dillərdə, ona rəhmət dilədi...

Taleyə bir bax, Dünya Ona; “Покойся с миром”.

Allah, rəhmət eləsin.

İşığına qovuşsun, deyir.

Bir Dünya, bir İnsana, bütün dillərdə, Rəhmət diləyir, Işıq diləyir!

Bu ömrü, Kassius Kley, Məhəmməd Əli ömrünü, belə bir İdmançı ömrünü, yaşamağa dəyərmis!

O, idmanın Peşəkar Boks növünün, Qəddarlığını nümayiş elətdirmədi, əksinə, hər bir görüşündə, ringdə boksun, Klassikasını açdı, göstərdi!

04.06.2016

Cəsarət...

Cəsarət, pulda deyil, pulla deyil,

Cəsarət, mövqe tutmada, Kürsüdə də, deyil!

Cəsarət, həm Şücaət, həm Cəsarətdədir!

Cəsarət, sənli olub, Sənlə addımlamalıdır,

Sən ona Cəsarət, o da dönüb sənə Cəsarət verdiyindədir!

Cəsarət, sənli olub, Sənin olmalıdır!

Cəsarət, qan gətirib, qanla deyil!

Cəsarət, qan, dağıntı, faciələr qarşısında Dayanıb, Cəsarətlə,

Yaşadıb, Yaşatmaqdadır!

05.06.2016

Yaşamıram, yaşamaq üçün!

Ölmürəm, ölmək üçün!

Varam, müddətimdə olmaq üçün!

“ Varam”- O, Sahibi Mütləq Əbədiyyətinə, İşığa qovuşmaq üçün!

01.07.2016

İki Aləm!

“Ölməsən”, nə biləcəksən, ölüm - nədir?

“Dirilməsən”, nə biləcəksən, dirilmək - nədir?

Ölüm - Dirim arasında, dayanmasan, nə biləcəksən, bu Aləm - O, Aləm, nədir?

Hər İki, Aləm arasında, “Dirilmək”, var!

Hər, iki Aləm arasında, “Ölüm”, yoxdur ki, biləm ki, O, “Ölüm” - nədir...

01.07.2016

Dəyişilmirlər...

Bir Heca, bir Söz, bir də, Kəlmə, dəyişməzdir!

Çünki onlar, Həqiqətlərdir!

Fikirlər, Cümlələr, İfadələr, arzular, istəklər, müxtəlif ola bilər, amma ki,

“düşüncələr”, Həqiqətdir Onlar, dəyişməzdir!

Heca - “Sənin”, Söz - “Sənin”, Kəlmə - “Sənindir!”.

Bizlər, “Sənin Hecanda”, “Sənin Sözündə”, :Sənin Kəlməndə”, deyərik, danışarıq!

Heca da, Söz də, Kəlmə də, onlar da, Sənindir!

Sənin Hecanda, Sənin Sözündə, Sənin Kəlməndə, danışarıq!

“Sən”, Yaratdığın, Öz Hecanda, Öz Sözündə, Öz Kəlməndə, bizləri Eşidər, bizləri Dinlərsən!

Bizləri, bütün Bəşəriyyətin istəklərini, fikirlərini, “Sən”, öz Hecanla, Öz Sözlərinlə, Öz Kəlmələrinlə, Eşidər, Dinlər, Bilərsən!

Əgər Yer üzünə, Dili - Dilçiliyi, danışığı, Sözü, biz İnsanlar, “icad”, etsə idik, onda, Biz və bütün Bəşəriyyət, özünü “Sən” -dən, Kainatdan, tədris edərdi!

Nə biz Kainatı, nə də ki, Kainat bizi, başa düşərdi!

Əgər ki, aramızda, Fikirlər ayrı, Hecalar ayrı olmuş - olsa idi, hansımız - hansımızı, başa düşərdik?

Hər birimiz, Yer üzündə, bir Dil, hər Fərd isə, özünə məxsus, bir Dil üslubu, “Yaratsa” idi, onda, heç birimiz - heç birimizin, Hecasını belə, başa düşməzdik!

Kainat bizi, bizlər isə, Kainatı, başa düşməzdik

Beləliklə, üzümüzü Kainata tutmaz, fikirlərimizi, istəklərimizi də, O, Kainata deməz, ümidlərimizi də, O, Kainatdan, gözləməz idik!

01.07.2016

Gün gəldi, Günlə getdi...

Gün gəldi, Günlə gəldi.

Gün gəldi, Gündən - günə, ömürümüzə, Günləri, Saydıq!

Ömür Günlərimizə, heç vaxt, Gecə sayı, Sayılmadı!

Niyə deyirik ki, Gün gəldi ki, Gecə qurtardı, Gecə, getdi?

Gün gəldi, Günlə gəldi!

Günlə gəlmişdi, Günlə də, getdi!

Gün də, ömür kimidir!

Ömür gəldi, Ömür getdi!

Gün gəldi, Gün getdi!

Ömür də, Gün kimidir!

Ömür də, Günlərlə, ölçülən kimidir!

Gecələrə, Darıxdıq!

İşığın, Səhər Işığının, Saçmasını, gözləyirdik!

Ömür də, Gün kimidir!

Bu güncü Gün, keçər, sabah olacaq Günü, ümidlə gözləyirik!

Çünki, Gün Tükənməz, Gün Sönməz!

İşıqdan - Işıq Düşər!

O, Tükənməz, O, Son, olmaz!

Gecələr Yatırıq, Gündüzlər isə, Gündüzlə, baxırıq!

Ömrümüzü, Günlə, sayaraq!

Bu, Yer Həyatımızı, Gün sayında, sayırıq!

İşıqdan, doymadığımız kimi, heç Həyatdan da, doymuruq!

Yatdığımız Gecələri, Ömür Günlərimizə, saymırıq!

Günə - Gün, Ömrümüzü Günlə, sayırıq!
 Qaranlığa, yad baxırıq, Işıq isə, Doğma bilərik!
 Qaranlıqda darıxır, Işıqda sevinərik!
 Işıqdan Gəlmişik, Ömür günlərimizi də, Işıq Günləri ilə, sayırıq!
02.07.2016

Hər kəs, tanısa...

Hər kəs, axtarsa özünü, özündə tapar, özünü!
 Özündə, bilər özünü, özü ilə, tanıyar özünü!
 Onda, axtarmaz, hər kəsdə “özünü”, özündə, tapar özünü!
 Kimlərdəsə, axtarmaz “özünü”, özündə, tapar özünü!
 Kimlərinsə, baxışında deyil, özü-özü ilə, özündədir özü!
 Özün, “Öz” - olmasan, necə taparsan özünü, necə tanıyarsan, özünü?
 Necə tanıdarsansa özünü, özündə taparsan özünü, onda tanıyar, onda bilərsən, özünü!
04.07.2016

Vaxt - Zaman...

Vaxt, Zamanı, bölmür ki!
 Vaxtla, Zaman, bölünmür ki...
 Vaxt, Zaman, yoxdur ki,
 Kainat, Vaxta - Zamana sığmır ki!
 Kainatdakı, bütün Küllü -kütlələrin, birgə hərəkətləri,
 Vaxtla - Zamanla, deyil ki,
 Onlar, Vaxta, Zamana, sığmazlır ki!
 Onlar, o, birgə hərəkətlə olanlar, yorulub, tükənib, dayanmazlar ki!
 İnsan, Canlı, Gəlir - Gedir, heç qurtarmır ki!
 Əbədiyyətin özü belə, Vaxtsiz, Zamansızlıqdadır ki,
 Onun özü, Vaxta - Zamana, Dövrə - Mərhələyə, Məsafələrə - Müddətlərə, Sığmaz ki...
 Əbədiyyətin özü belə, Vaxta - Zamana Sığmır ki...

Hər an, Kainatı çağırışımız, hər an, Kainatdan istədiklərimiz, Vaxta-Zamana, sığmaz ki...

Yer üzünə gəlişimiz, Yer üzündən gedişimiz, Vaxta - Zamana, sığmazdır ki!

05.07.2016

Adlar, adlıqlar, mə'nalar, mahiyyətlər...

Müxtəlif Ada, Adlıqlara baxdıqda, bütün adlar-adlıqlar, mə'na və mahiyyət, daşıyıcılarıdır!

Bir neçə, adlar arasında, bir tək, "Maral" adına, diqqət yetirəndə, o, adlığın mahiyyəti, aydınlaşa, bilir!

Adların, Adlıqların, Mə'na Mahiyyətləri, olur!

Bütün, Ad daşıyıcıları, hecalara bölünür, hecalarda, hecalarla, tamamlanır!

"Maral", Ad, mahiyyətinə baxdıqda, maraqlı təhlil çıxır ortaya.

Belə ki, ilk Yer İnsanı, Yerə yenməklə, hər gördüyünə, hərəkətlərin mahiyyətləri mə'nalarında, bir Hecada, Ad dedi, Ad çağırdı, Ad səsləndirdi!

Sonrakı mərhələlərdə, müxtəlif Canlılara, Əşyalara, Kütlələrə, Varlıqlara, o, ilkin bir Hecalı sözlərin, mahiyyəti əsasında, onların Kainatla bağlılıqda olduqlarına, işarə edərək onları, adlandırılar!

İlkdən, qadın, Ana varlığı və vücuduna, ilk körpənin dili ilə, "Ma", (ma-ma, mə-mə), yə'ni Törədici, Qidalandırıcı (süd), Yaşadıcı, Qayğılı varlıq kimi, "Maa", deyilib, adlandırılar!

O, ilk İnsandan, gördüyü, bildiyi, Məsafələrə Bölünməyən Işığa, bir Ad, "Ra", kimi, "Ra", adı ilə, səsləndiriblər!

Bu, mahiyyət mə'nasında, "Ra", Işıq daşıyıcısı, "ilkin Olan və Onsuz olmayan", buna əlavə olaraq, bütün Mələk adlığında da, "Ra", işlənir!

Necə ki, "Əz - Ra - il, Cəb -Ra - il" və s.

Bə'zi adlıqlara, diqqətlə baxdıqda, əgər, "Maral" adını hecalara bölsək, "Ma" - törədici (amma, Yaradıcı yox!), həlim, mehriban, qidalandırıcı, qayğılı, mə'na mahiyyəti daşımaqla, "Ra" isə, Işıq olub, Işıqdan Törəmə, anlamı verər ki, "Maral" adı, Törədici, Işıqlı, anlayışı verər.

Sonluqda səslənən, eşidilən "l" fonemi, O, Mənsubiyyəti bildirməklə, "sənindir, sənindədir, sənədir", anlam daşıyıcısı ola bilər!

Beləliklə də, Azərbaycanda, Gəmi Qaya,(Naxçıvanda), Qobustan, daş üstü, qaya üstü, təsvirlərdə, Piktoqraflarda, "Maral, Qoç buynuzlu", rəsmləri heç də, o, dövr, "çobanların daşlara həkk etdiyi", rəsmlər, ola bilməzdi!

O, Qaya üstü, Maral (buynuz), Qoç (buynuz) təsvirləri, Azərbaycan ərazisinin, İlkin yaranışın, Yaradıcı İşıq əhatəsində olduğuna işarə kimi, Yer üzündə, Yaranışın ilkin çağlarının, indiki təqvimlə, Mart - Aprel ayında, “Qoç Bürcü”, ərəfəsindən, o, dövr İnsanlar, daş üstü, Qaya üstü təsvirlərlə, onları, yaddaş kimi, Həyatın başlanğıc Mahiyyəti kimi, Qoç təsvirlərində, həkk edə, bilərdilər!

05.07.2016

Dünya, Aləm...

Gəldik, Yer üzünə, bu Dünyanı, görməyə!

Bizlər, bu Dünyaya, ətrafımıza baxıb da, özümüzə bu Aləmi, əziz bildik!

Bu, Yer Aləminə, alüdə olub, bunun özünə, sığmaq istədik!

Dünya, bu Aləm isə, bizim deyildi!

Biz bu Aləmə, baxıb, görüb, bilib, buranı tanımağa, gəlmişdik!

Bu, Yer Aləmi, ancaq, səthində və dərinliklərində olan, sərvətləri ilə, faydalı qazıntıları ilə, bitki örtüyü ilə, təbiəti ilə, bizim var olmağımız üçün, bizlərlə, bölüşməyə idi!

Amma, bu Dünyanın da, öz şərtləri, öz ölçüləri, öz məsafələri, öz həcmələri, öz tutumları, öz miqdarları, öz miqyasları, var idi!

Bizlər, bu Dünya içərisində, əhatəsində olsaq da, bu Aləm üçün, bir tək, bir pay, bir Fərdlər - idik!

Bizlər, bu Aləmə bir gəlməklə, bir də, bu Aləmdən, “qayıtmaqda”, idik!

Bu gördüyümüz, Dünya, bizimlə - bizlə, bizlərlə idi, amma, bu Dünya, Bizim deyildi ki...

Bu, Dünyaya, bu Aləmə, bir müddət üçün, uyğunlaşmış olsaq da, bu Aləmdə, qala da, bilməzdik ki...

Bu Aləmdə biz, var idik, amma bu Aləm, bizimki, deyildi ki...

07.07.2016

Fəlsəfə, mə'na və mahiyyət...

Fəlsəfə - Düşüncənin (fikrin yox), Mə'na və Məntiq, məktəbidir!

Yer üzündə, çox qədim olan, Fəlsəfə məktəbini, Qərb fəlsəfəsi, Şərq fəlsəfəsi adı ilə, kateqoriyalara bölə - bölə, Fəlsəfənin əsl Mahiyyətinin, “Mə'na və Məntiq” Mahiyyətini, tədricən itirilməsinə qədər, gətirilib, çıxara, bildi!

Fəlsəfə - söz yığımından, ibarət olub, Söz yığımı, deyil!

Fəlsəfə və Fəlsəfi düşüncə, Məntiqin, Mə'na və Mahiyyətini, konkret olan, amma, sübuta ehtiyacı olmayan, Sübut, məktəbidir!

10.07.2016

Aləmlər içərisində, Aləm...

Hər hansı bir Aləmi, özünə olan Aləm, bilirsənsə, deməli o, Aləm - sənə öz Aləmindir!

Xətasız, zişansız, mərsiz, yalansız, karıxdırmayan olan Aləm, sənə Öz Aləmindir! Onlara, əks olan da, sənə yad, başqa bir Aləm olsa da, o da, kiminsə Aləmidir! Fikirlərində, düşüncələrində, axtarışlarında, dayanmayan, tükənməyən, yorulmayan, oraya, Elm, Mə'na və Məntiq Aləminə, Yüksəlməyə isə, ancaq sənə aid olan, sənə, özünə olan, bir Aləmdir!

Hər kəsin, hər hansı bir Aləmə, yüksəlməyi, çatmağı, onun, öz yoludur! Bu, Aləmlər, o qədər sirli, örtülüdürlər ki, hər hansı bir Aləmə yüksəlməyi, o Aləmə qovuşmağı, ancaq sənə, öz baxışında, öz axtarışındadır!

10.07.2016

“Qor -Qudd”, Ad mə'nası...

Çox-çox qədimdən, Azərbaycan ərazisində o, insanlar arasında, işlədilən, söz, kəlmə, heca, mə'na daşıyıcılığından qaynaqlanaraq, olan halın, olan vəziyyətin, varlıq, olan, kütlə və cismın, nə kimi bir funksiya, daşıya biləcəyinin, mə'nasında, ifadə, edilirdi! Azərbaycan ərazisində, ilkdən, hər hansı bir fikri bildirərkən, Söz xatirinə - söz, deyilmirdi!

Sözə, Söz qarşısına - Söz deyilirdi!

Onun, Mahiyyətinin, Mə'nası, deyilirdi!

Bu baxımdan, bir çox Söz, o, sözlərdən, bir çox Ad daşıyıcılığı, mə'na Adlıqları, törəyirdi!

Çox keçmiş Dövrə, Azərbaycan ərazisində, Kahinlər, Işıq daşıyıcıları, Öncüllər, Öndə gedə bilənlərə, onlara, çox böyük önəm verilirdi!

Bu mə'nada, bir çox “nağıllarımız”, əslində, Mə'na, Məntiq daşıyıcıları idilər ki, min illərlə, törəmədən-törəməyə, nəsildən-nəsilə, ərəfədən-ərfəyə, dövrədən-dövrə qədər, gəlib çıxı, biliblər!

Bu “nağıllar”, unudulmurdu, ona görə ki, bir çox nağıllarımızın mahiyyəti, Işıq anlayışlı, idilər ki, Işıqla bağlı olan, mə'na mahiyyətlərində, idilər!

Məlik Məmməd “nağılını”, təhlil edərkən, bir çox, gizli, üstü örtülü, düşünüb-düşünməyə, hesablanmış, məqamlar aydınlaşır!

Məlik Məmməd nağılında deyilir ki, “Məlik Məmməd, Qaranlıq dünyadan, Işıqlı dünyaya, çıxmaq üçün, Simurq quşu ilə (Simurq quşu, Işıq saçan, Işıqlı quş mə'nasında ifadə olunur. Qərbdə isə, xəşbəxtlik, Feniks quşu kimi, onların nağıl janrında bir personaj kimi istifadə, olunur), “yer altı Aləmdən, uçdu”, deyərək, nağılda deyilir ki, “uçarkən yolda, “Qa - desə, Qa, verərsən”, “Qu - desən, Qu, verərsən!” - deyilir.

Məlik Məmməd, Simurq quşu ilə, Işıqlı Dünyaya çıxdı”.

Nağılın, öz Mahiyyəti, Işıq anlamında, cəm olunubdur!

O, dövr, çox qədim dövr üçün, bir Hecada olan, “Qu”, Işıq anlamı daşıyırdı!

“Qa” isə, qida mə'nasını kəsb edirdi!

Necə ki, Qa-Qa (şirniyat), Qa-tıq (Qa - ağ olan, qida), və s.

“Qu” isə, Işıq olan, Işıq saçan, dairəvi olan, “Qun”, - (Gün kimi), ifadə olunurdu.

“Qu-yu”, sözü də, torpaq səthindən, dairəvi olaraq, torpaq dərinliyinə, Su üçün qazılan, Suya çatan, o, Sudan istifadə etmək üçün, o konstruksiyaya da, “Qu-yu” deyilirdi, indiki dövrün özündə də, həmin mühəndis qurğusuna, “Quyu”, deyirik!

Bir mə'nada isə, “yu”, təmizlik, yumaq, çirkədən, azad etmək, təmizləmək və təmizlənmək, Saflaşdırmaq, Saf olan, Ləkə götürməyən, anlamında ifadə olunurdu!

Saf-Suf, “Sufi” də, Işıq, Günəş qədər Parlaq, Pakdır, Təmizdir, Ləkə Götürməyən, mə'na anlamını, daşıyırdı!

Bu anlamda, Azərbaycan ərazisində, ilk çağlardan olaraq, Saf - Suf (i)lar, Kahinlər, Işıq daşıyıcıları, Zahidlər, Öncüllər kimi, tanınırdılar!

Amma ki, o qədim dövür, “Qo” - da, Işıqlı düşüncə, Saf düşünmək, kimi ifadə olunaraq, “Qor” isə, gözlə görmək mümkün olan, Yanmaqda olan, Işıq saçan tonqaldan, ocaqdan, atılan, od Qığılcımına sıçrayan, köz Qığılcımlarına, “Qor” - Işıq kimi, deyilirdi!

Yə'ni ki, Işıq saçan bir Varlıq, bir Vücut anlamı kimi, xarakterizə olunurdu!

Bir mə'nada isə, “Qor” - onun qarşısında, maniyə olmayan, sərbəst olan, vaxtında qərar qəbul edə bilən, kimi də, dərk edilirdi!

İndiki dövrün özündə də, yuxuya gedə bilməyən adam da, deyir ki, “Elə bil gözüme Qor dolub, yata bilmirəm”.

Çox-çox qədim dövüdə, İlkdən olaraq, Azərbaycan ərazidində, Azərlərdən ifadə olunan Də-də (yaşlı, ahıl, təcrübəli, təmkinli, kamil, Ata), “Qor” - İşıqlı, İcığ saçan, İşıq daşıyıcıdı, “Qu - dd” isə, əvəz olunmaz, başçı, cəsarətli, öncül, öndə gedən, qorxmaz, müdafiə edən kimi, xarakterizə olunurdu!

Bu baxımdan, bu təhlildən, “Dədə Qor-Qudd”, İşıqlı, Kahin, Kamil, Cəsarətli, Başçı kimi, Öncül kimi, Səhf etməyən, karıxmayan, karıxdırmayan kimi, ifadə olunurdu! Həmin, çox qədim dövüdə, bu Ad, bu Adlıq, Azərbaycan ərazisindən, Azərlərdən, tədricən yayılaraq, Dünyanın bir çox xalqları arasında, bu Ad seçilən, sayılan Ad kimi, tarixləşib, tanınıb!

Məsələn, “Robin Qudd-(t)”, “Turqudd-(t)”, ad kimi, amma, “Qudd”, Söz kimi, ifadə kimi, İşıq, İlk, Yaxşı, kimi işlədilərək : İngiliscə isə, “Qudd Morning” - sabahın, İşıqlı günün, xeyir olsun, kimi, Almanlarda, “Qud”, ə'la, yaxşı kimi, İngiliscə “Qood”, Tanrı kimi, ifadə olunmaqdadır!

Deməli, Dədə Qorqudd (t), Robin Qudd (t), Turqut və sairələr İşıqlı, Başçı, Öncül, İlk olan, Kahin, Zahid mə'na, Ad daşıyıcılarıdır!

İşıq isə, cəm Bəşəriyyətə ayrılan, Bəxş edilən bir Varidatdır ki, heç onsuz da, O, İşıqdız da, Ola bilmir və O, İşıqsız da, ola bilməzlər!

12.07.2016

Bu Dünya...

Bu Dünyanı, gördük, amma, onun, dəyər - qiymətinə, çatma bilmədik!

Onun, Dəyərdən də, çox böyük olan Dəyərində, necə çatma bilərdik?

12.07.2016

Keçmiş Dövrün, məzarları...

Azərbaycanın ərazisi, Dünya tufanına qədər və Dünya tufanından sonra, Bilqamıs daستانında, Hz. Nuh dövründə, “Ur”- olduğu qeyd olunur.

Bu Əjdər Fərzəlinin “Təkrar olunmaz Abidələr diyarı” adlı məqaləsində, “Bilqamıs”, 1985 səh. 8-də, qeyd olunub. Tərcümə isə, İsmayıl Vəliyevindir, ona istinadən qeyd olunub.

Amma, Azərbaycan ərazisində, Hz. Nuh dövrü, Dünya tufanına qədər də və Dünya tufanından sonra da, ölənləri, bu Dünyadan köçənləri, məzarlıqlar daxilində, dibinə, kip daş düzərək, daş döşəyərək, dəfn ediblər.

O, daxili daş döşənmiş, məzarların, çox kiçik sərdabələrin, yan divarları da, daşla örtülərək, xüsusi hazırlanmış, palçıq məhlulu ilə, işlənildirdi!

Palçıq məhlulunun tərkibi, dəqiq nisbətlərdə: bir pay döyülmüş Gil, bir pay Əhəng, bir pay döyülmüş Daş duz, bir pay, döyülmüş Gəc daşı, bərabər nisbətdə qarışdırılaraq, palçıq məhlulu hazırlanıb, onunla da, məzar daxili sahə, kip örtülərdi.

Bu, palçıq məhlulu, ona xidmət edirdi ki, o, yağan yağış suları, əriyən qar sularını, məzar daxilinə, su axmasından, su daxil olmasından, qoruyurdu!

Bir çox hallarda, yaşayış yerlərdən, bir az kənar sahələrdə, daşlıq ərazidə, məzarlıqlar salınırdı.

Bu davranış, bu hal, necə deyirlər, “Daş məzarlar, Daşla olan, məzarlar”, onların belə bir quruluşda, tərtib edilməsində, başqa bir mə'nə, daşınmırdı.

Belə bir, üsulda, belə bir, tərtibatda olan, məzarlar, Dünyadan köçən fərdin, torpaq qatından, torpaq layından, ayırmağa, xidmət edirdi.

Ona görə ki, mövsümlə əlaqəli olaraq, bütün fəsillərdə, yağan yağışlar, əriyən qar suyu, məzarlıqlarda, məzar daxilindən keçərək, dəfn olunmuş vücutda gedən, müxtəlif proseslər nəticəsində, onun, o, fərdin, özündə ola biləcək, müxtəlif, hansısa bir, xəstəliklər nəticəsində, dünyasını dəyişibdirsə, o, xəstəlik həddi, o, xəstəlik qədəri, mövsümlə əlaqədar olaraq, məzar daxilinə, yağan yağış, əriyən qar suyu, daxil olmasın ki, o, Sular, torpaq dərinliklərinə, yenərkən, məzar daxilindən, dünyasını dəyişmiş fərdin, xəstəlikləri, o, suya qarışib, “su yaddaşında”, Yer altı sulara qarışmasın!

O, axar sular vasitəsi ilə, başqa ərazilərə, başqa qitələrdə kimin, daşınmasın, Yer üzünə, yayılmasın!

O, yer altı, Suxur suları, yer altı Çaylar, axdıqda, başqa ərazilərdə olan, Quyu sularına, Çəsmə sularına, Bulaqlara, axar Çay suları vasitələri ilə, ətraf ərazilərə, Yer üzünə, daşınmasın, yayılmasın, müxtəlif xəstəlik daşıyıcılarına, çevrilməsinlər!

Cəsədi, torpaq qatından ayırmaqla, torpağın özünü, Eroziyadan, yə'ni, torpağı, torpaq xəstəliklərdən, qorunsun!

Yer üstü, yer altı, axar Su vasitələri ilə, müxtəlif, na'məlum xəstəliklər, bir də, torpaq tərkibinə, torpaq qatına, qarışmasın, əkin-biçinə, bitki örtüyünə, o, bə'zi xəstəliklər keçməsin, daşınmasın, onlardan qorunsun!

Çünki, Təbiətdə, Yer üzündə mövcud olan, bütün Canlı varlıqlar, Heyvanat aləmi, bütün, Bitki örtüyü, Suya möhtac, Yaranıblar!

Torpağı, qorumaqla, təbiətdən qidalanan, bütün Heyvanat aləmini, müxtəlif bitki örtüyünü həmin na'məlum, xəstəlik daşıyıcılarından, Epidemik xəstəliklərdən, qorumaq, mümkün olsun!

Azərbaycan ərazisində, Arxeoloji qazıntılar zamanı, çox qədim dövrə aid olan, Küp qəbirlər, aşkar olunur. Həmin, Küp qəbirlər də, Dünyadan köçmüş vücutu, torpaq qatından ayırmaqla, ayrı saxlanmasına xidmət edib ki, həliyədə və gələcəkdə istifadə olunacaq bütün, torpaq qatı, Təbiət, təbiətdə olan, quşlar, sulara balıqlar, bütün Həşəratlar, bə'zi xəstəliklərin, daşıyıcılığına çevrilməsinlər!

Qərbdə isə, bu Dünyadan köçənləri, ölən insanı, o, fərdi, məzar daxilinə, qalın taxta tabutlarda, qalın taxta, qutularda dəfn edirlər.

Yenə də, dəfn mərasimi və mə'nası, dəyişilməyəcək qalır.

Məzar daxilində, taxta tabut, o, taxtanın tamam çürüyüb, torpağa qarışmasına, bə'zən yüz illər keçir!

Həmin taxtadan, olan tabutlar, Dünyadan köçənlə, torpaq Qatı arasında, bir arakəsmə olaraq, yenə də, cəsədi uzun müddətə, torpaq qatından, uzaq, kənar saxlayır.

Çox qədim olan, o, anlayış, Qərbdə, bir çox ərazilərdə, bu gün də, icra olunur.

Yə'ni cəsədlər, məzar daxilində, bioloji varlıq qədərindən azad olaraq, ancaq Saf, sümüklər sistemi, qalsın.

İlkdən, Azərbaycan ərazisində, çox böyük bir tə'lim var idi!

Bu tə'lim, yayılmışdı yer üzünə!

“Ölənlə, ölü olanını, qoru,

Dirinlə, diri olanını qoru!”.

12.07.2016

Qoru...

İlkdən, Azərlərdə, Azərbaycan ərazisində, çox böyük bir Tə'lim var idi!

Bu Tə'lim, yayılmışdı yer üzünə!

“Ölənlə, Ölü olanını qoru!

Diri qalan Dirinlə, Diri olanını qoru!”.

13.07.2016

Gəlirik, Gedirik

Yer üzünə Gələli, Gəlirik ki, baxa-baxa, eşidə-eşidə, görə-görə müqayisələr edə-edə, öyrənə-öyrənə, bilə-bilə, deyə-deyə, Öyrənək, bilək!

Yer üzündən, ayrılıb, Gedəndə isə, baxdıqlarımızla, eşitdiklərimizlə, gördüklərimizlə, bildiklərimizlə, öyrəndiklərimizlə, onları, Buradan, söyləyə-söyləyə, deyə-deyə, təkrarlaya-təkrarlaya, Qayıdırıq bir də, gəldiyimiz, Aləmə Gedirik!

Belədir, bu da, Kainat mexanikasının, bir hissəsi olub, bir parçasıdır ki, “nə etdin nə öyrəndin, nə bildirsə, səndən-sənə, o, qaldı”.

Hə, “Gəlmişdik ki, nə ilə qayıdacaq, nə ilə Gedərik ki? - nin də”, qayəsi də, qafiyəsi də, hecası da, cümləsi də, elə budur!

13.07.2016

İki Aləmin, fərqi...

İki, dəyər var, biri bu Aləmin dəyəri, bir də, o, Aləmin, dəyəri...

İki Aləm arasında, bir dəyər, var!

Çünki, O, biri Aləm, Material Aləm olmadığından, İşıq Aləmi Olduğundan, orada olan dəyər, Oranın Dəyərləri, Dəyərlərin-Dəyərləridir!

O, Dəyərlərə isə, orada, Sığmaq olmur!

O, Dəyərlər Orada, bərabər olaraq, hamınıdır, amma, heç kimin də, deyil!

Orada, Verilə biləcək, dəyərlərin Qarşısında, Yer Aləmində olarkən, bildiyimiz, həsrətində olduğumuz, var-dövlət, şöhrət, varidat miqdarı, “Orada”, olan, Dəyərlər qarşısında, daha, heç bir ölçülərə, hesabatlara, qiymətlərə, miqdarlara, sığa bilmir!

Çünki, o, Aləmdə, nə almaq, nə satmaq, nə toplamaq, nə gizlətmək, nə oğurlayarlar, nə apararlar, nə azalar, nə də, yerini bilərlər, qorxusu ehtiyacı, daha yoxdur!

Ona görə ki, bu Aləmdə bunları, öz yaşayıb-yaşatmaq, me'yarları kimi, dəyərləndirib, bildiyimizdən, bu bildiklərimizin də, O, Aləmdə, daha bunlara ehtiyac da, qalmır, çünki, orada, bunlara, daha ehtiyac da, yoxdur!

Ona görə ki, bu Aləmdə, insanların-insanlara verdikləri, “qiymətlərə, dəyərlərə, diqqətləri, material Aləmin tələblərinə uyğun olaraq” sığırıq!

Amma ki, O, Aləmin, biz İnsanlara, Verəcəyi Dəyərlərə, bu Aləmdəyəkən, hələ, sığmırıq!

Yer həyatını, bu material Aləmi yaşamağa, yə'ni ki, Yer me'yarları, Yer tələbləri var!

O biri Aləmin, dəyər-qiyməti də, ayrıdır!

Çünki, o, Aləm, bu Material Aləmdən, ayrıdır!

13.07.2016

Dünya, Kainat...

Dünyanı, dərk etməyə, gərək, Dünya ilə, bir Dünyalıq, olasan!

Kainatı dərk etməyə isə, yerindən çıxıb, Işıqla, Səpəli Zərrə olub, Kainatla, Bir olasan!

14.07.2016

Günəş və Işıq, təmsilçiləri...

Bir damcı Suyu, bu dövüdəki Mikroskopla, dəfələrlə böyüdüüb baxıldıqda, tədqiq edildikdə, həmin Su damcısı, Işıq - Zərrə toplumunda, Zərrələrin Simmetrik düzülüşündə olduğu, açıq, aydın müşahidə edilir!

O böyüdülmüş Su Damcısı, daha məhlul halı kimi yox, dəqiq, ayrı-ayrı, biri-birinə toxunmayan, Zərrəli Nöqtə (Ekspansiya), düzülüşündə olub, sanki Günəbxan tacındakı, tumların eyni Simmetrik, quruluşda olduğu kimi, görünür!

Bu hal, bu görüntü, Günəbxan Tacındakı tumların simmetrik düzülüş qaydası ilə, eyniliyin təkrarlayır!

Yəqin ki, bir damcı Balı, həmin Mikroskop altında böyüdüb baxsaq, yenə də, o, Balın kristallıq, tərkib düzülüşü də, Simmetrik Zərrələr düzülüşündə olduğunu müşahidə edəcəyik!

O, Bal da, Daş Duz da, Şəkər tozu, Qənd parçası da, Su damcısı da, Günəbxan tacındakı tumların simmetrik (Zərrələr), düzülüşündə olduğu kimi, görünəcək, təkrarlanacaqdır!

Deməli, Su, Günəbxan, Bal, Daş duz, Şəkər tozu, Qənd parçası da, Yer üzündə, Işıq - Zərrə, təmsilçiləridirlər!

15.07.2016

Işıq Payı...

Belə Yaranır, bütün canlı yarananlar!

Bizim var olmağımız üçün, bizə Işıq payı, Ayrılır, Bəxş edilir!

Onun, O, Işıq payının, kütləsi var, çəkisi yox, (bizlər, onun kütlə "Çəkisini", hiss etmirik), kütləsi var, yaddaşı da, çox!

Amma, bizdən Ayrılan (ölüm anı), O, (Ruhi Işıq), Işıq Payının isə, kütlə çəkisi, 0,16 qram, hesabatındadır!

O, Işıq payının, hər birimizdə, bir müəyyən, müddət payı, var!

Biz, canlı İnsanlar, bizə ayrılan, o, müddət Işığının, (müddət payının), bir müddətə, daşıyıcısı, olarıq!

Onun, o, Ruhi Işıq payının, Müddət Qədrini isə, Işıq Payını, bizə Bəxş Edən, “O”, “O” - nun, Özü Bilir!

Var Olmağımıza, ayrılan o, Işıq Payını, “O”, Tə'yin Etdiyi, Işıq Payını, biz Varlığımızda, bir müddət, daşıyıcısı oluruq!

Əgər Işıq Payı “O”- ndan Olmasa, Yaranışın, özü də, olmaz, onda!

Yə'ni yaranışa, Var olmağımıza, ayrılan Işıq payının bizdə, Var olma müddətini, bizlər, tə'yin etmirik, onu bizə, Ömrü, Bəxş Edənin, Özü Bilir!

Ölüb - Ayrıdır,

Öldürülüb - Ayrıdır!

19.07.2016

Işıqdan, Törəniş...

Bütün Bəşəriyyətin, bütün Canlıların, başlanğıc törənişi, bir Işıq, bir də, İstidəndir!

Sonu da, elə belədir, vicutundan, İsti, hərarət, azalır ki, onda qayıdış, (ölüm anı), həmin, O, Işıqdadır!

Çıxara bilmərik, biz, öz canımızdan, o, İstimizi!

İsti olmasa, Yayın istisi olmasa, heç bir məhsul, nə yetişə, nə də, hasilə gələr!

İstidən, başlamasa, olmasa, o, məhsulu heç, yığa da, bilmərik!

İlki, isti ilə olmasa, heç Törənişin, özü də, olmaz!

Ata isti, Ana isti!

Övlad bəxş olunar, isti ilə, onun da, o övladın da, Canı, isti!

Işıq Yaradıcı, Qaranlıq - Mühitdir, Törədicidir!

Ana, Qadın vicutu, “Ma”-dır, O, Vücut, (ana), törədicidir!

Ana Vicutu, bir İsti, bir də, (südü), Şirindir!

Dən, Toxum, Dənə, Tum, əkilər, Torpağa, o, Qaranlığa!

Bütün Tumları, dənə-dənə, əkirik, torpaq altına, üstünü basdırırıq, örtərik, o, Qaranlığa!

O, “Qaranlıqdan”, o, torpaq altından, cücərərlər, boy atarlar, o, cücərilər!

Işıq Yaradıcı, qaranlıq, Mühitdir!

Işığın özü də, Yaradıcı, mühitdir!

Quş, Balıq, Timsah, İlan, Tısbağa yumurtasından, o qaranlıq Mühitindən, törəmiri, onların, Balaları?...

O, Qaranlıqdan, o, mühitdən, çıxmırmı onların balaları, bu İşıq aləminə?

İşıqdan Gələn, İşıqla Qarşılanarlar!

Bütün başlanğıclar, İşıqdan Gələr, İşıqla Qarşılaşar!

Çıxara bilmərik, öz canımızdan, Uzaq edə bilmərik, öz canımızdan, O, İstini, (36-37°C İstisini), o, İşığı, o, İstini!

Qida hazırlayırıq, İsti ilə!

Hamamda, Hamamlanırıq, o, İsti ilə, o, İsti, Su ilə!

Qışda, o, qış soyuğunda, bürələnib, isti axtarıyıq, İstinin, özü ilə!

Yazı gözləyərək, o, İstini gözləyərək, əkinə-biçinə, o, İsti ilə, başlayırıq!

Metal əridərik, İsti ilə!

Məhsul e'mal edərək, isti ilə!

Hər bir başlanğıc, bütün başlanğıclar başlayar, bir İşıq, bir də, İsti ilə!

Baxaq görək, uzaq edə bilərikmi, bitkilərdən, kütlələrdən, cisimlərdən, o, İşığı, o, İstini?

Ağac yanır, İsti verir!

Kömür yanır, İsti verir!

Məftildən, Simdən, Naqildən, Elektrik Cərəyanı axır, keçir, o, da, İsti verir!

İşıqla, İstinin Mahiyyəti, Törədib - törətməkdir, onun Mahiyyəti!

20.07.2016

Bir Ölüm, bir də, Ölən...

Ölümlərin, özləri də, müxtəlifdir!

Elə, Ölən var ki, ölümündən sonra, ətrafında olanları, uzaqlaşdırar, biri-birindən.

Elə, ölən var ki, Ətrafındakıları, ölümündən sonra, yaxınlaşdırar, biri-birinə!

Ölmək də, Öldürmək də, asan olmur, o, da, asan deyil!

Mərhumıyyətlər, bir də, Məhdudiyyətlərin özü belə, asan deyil!

O, da, böyük bir cavabdehlik, daşıyıcısıdır!

Ölən də, Allah Çağırır, (bu hal, Mümkündür),

Öldürən də, E'dam edən də, Allah adını, Çağırır! (bu isə, Qəribədir).

21.07.2016

Dərdə, Dərdsizlik dərmanı...

“Dərdlərin”, həkimi yoxdur ki, diaqnoz, qoya!

Dərdlərin, resepti yoxdur ki, dərman, yazıla!

Dərdlərin, Apteki, Əzcəxanası yoxdur ki, dərman preparatları, oradan, alına!

Xalq arasında, deyərlər ki, “Dərdinlə, qalasan üz-üzə, o, dərd, həsrətlə sənə baxa, sən də, dönüb, o, dərdə baxasan, o, dərdin də, dönüb, sənə baxa!”.

Baxıb-baxıb, özü səndən bezikə, onda, səndən yorula, onda, özü səndən, uzaqlaş!

Dərdi, bizi istəmir ki, amma, biz o, “Dərdləri” axtarıq, özümüzə yoldaş edirik!

O, bizdən “qaçır”, o, bizdən, Qaçmaq istəyərkən, biz də, elə onun arxasına düşüb, elə onu axtarmaq, istəyirik!

Əgər, dərdləri biz axtarmasaq, o, dərdlər, bizi neynir ki...

Kim dedi ki, “dərdimə, dərman elə, sənsən”,

Dərdimə dərman, demə, elə, dərdin Özüdür ki!

22.07.2016

Səs əhatəsində, Səsdəyik, Səssiz isə, ola bilmərik...

Nə səssizdir, ki?

Körpə Dünyaya gəlir, ilki, səs edib, səs salır!

O, körpə, öz səsi ilə, Özünü bəyan edir, səs salır!

Deyirlər o, körpə, o, uşaq, hələ görə bilmir, amma ki, öz səsi ilə, ətrafa, səs salmaqla, özünün var olduğunu, “Göstərmək” üçün, səs salır!

O, körpə, özü görməsə də, amma, öz səsi ilə, özünü tanıdır!

Nə Səssizdir ki?...

Buğda zəmis, sümbülləri ilə birlikdə, səs salır!

Dəyirmanda, buğda üyüdüldür, o, dən, un olur!

Dəyirman isə, daşı ilə bərabər, öz daş səsinə, qoşulub, səs salır!

Dən, un olmaq üçün, səs salır!

Çeynəlinəndə də, səs! Udulanda da, səs!

Həzm edilir, səs!

Mə'də, səs!

Bağırısaq, səs!
 Nə, Səssizdir ki?
 Külək əsir, səs!
 Yağış yağır, səs!
 Dalğa, səs!
 Ləpə döyən, səs!
 Sahil, səs!
 E'mal edilir, səs, qablaşdırılır səs!
 Ambara yığılır, səs!
 Daşınır səs, Satılır, səs!
 Əgər, musiqi üçün, partitura yazılırsa səs, oxunursa, səs!
 Qələm səs, Kağız, səs!
 Musiqi səs, ifa, səs!
 Dinlənilir səs, Söz səs, Cümlə səs, Heca səs, Danışırıq, səs!
 Maşın səs, Mexanizm səs, hərəkət səs, Addım səs, Yeriş səs, Çağırırıq səs, Eşidirik,
 səs!
 Səs, içərisində, səs!
 Səs əhatəsində, Səs!
 Nə, səssizdir ki?...
 Rabitə səs!
 Televizor, səs, Radio, səs, Telefon, səs!
 Onlar, səs çıxarırlar, Səs
 Səsləri eşidirik, səs!
 Xəbər səs, şayə səs, sifariş, səs!
 Usta, mə'mulat düzəldir, səs salıb, səs!
 Dərzi, səslə tikər!
 Dəmirçi, səslə döyər!
 Dəllək başı, qayçı ilə, səslə, qırxaq!
 Toyu səs, Yası, səs!
 Yığıncaq səs, Konsert səs, Kino səs, Teatr səs, İclas, səs!
 Top səs, mərmə səs, silah səs, yaralı səs, öldü xəbəri, səs!

Nə, Səssizdir ki?...

Cücə, yumurtadan çıxalı, öz, “Səs tezliyinə” uyğun, səs salır!

Quş səs, heyvanat Aləmi səs, ağac səs, yarpaqlar, səs!

Hamısı, səs əhatəsində, Səs!

Kainat, səs!

Astrofiziklərin, Kainatdan dinlədikləri də, səs!

Hamısı, səs əhatəsində, Səs!

Nə səssizdir ki?...

Heç düşünmədik, heç axtarmadı, heç tapmaq istəmədik ki, bu nə səsdir, səs əhatəsində olan, səs?

Haradan aldığ, bizlər və bütün əşyalar, kütlələr, bu səsi, “Kim”, Bəxş Etdi, Bütün Aləmlərə, Bu səsi?

Niyə, Bəxş Etdi, səsi?

Niyə Etməli İdi ki, Bu Səsi?

“Özü”, Haradan Aldı ki, Bu Səsi?

Bu, müxtəlif Tezlikli olan, müxtəlif olan, bütün, Səsləri?

“Səs” və “Səslər”, bütün səslər, İlk Təməl Anından, O, Böyük Partlayışdan, Kainatların, o, İlk, Yaranma Anından, bütün Kütlə, bütün Varlıqlara, bütün Cisimlərə, bütün Yaranacaq Canlılara, O, İlk, Təməl Səs Yaddaşından, O, Partlayışın Səsi, O, Səsdən, Səs Yaddaşı, bütün varlıqlara, “Səs”, Qaldı Miras!

İşığa, Rəngə, Səsə, İstiyə, bir də, Su Qarşısında, heç bir, maniyələr, sədlər, sərhədlər, Yaranmadı!

Onların Qarşısında, maniyələr, sipərlər, çəkməyə, elə bir Varlıq, elə bir Qüvvə, Ola Bilmədi!

Təməli, təməl başlanğıcını, dəyişib, dəyişdirmək, Olmaz!

Bütün Varlıqlara, Işıq Qədərlərini ayıran, “O”, Işıq Sahibinin, Işığına isə, Sahib Olmaq, Olmaz!

22.07.2016

Yeyilər?... yox onlar, Yeyilməz...

Yüz illərdir, Yer üzündə, bitkiləri, Ağacları kimyəvi birləşmələrlə, dərmanlayırlar!

Bütün növ Yaşıllıqlar və Ağaclar, Yer üzünə bir Bəzəkdirsə, eyni vaxtda, hər bir bitki növü, O, bitki tərkibinin özü də, elə bir Dərman preparatıdır!

Yüz illər ərzində, düşüncələr, istəklər, fikirlər, məqsədlər, davranışlar o qədər ağır, çətin, yanlış, karıxdırmalarla davam edib ki, İnsan özünün hər bir Düşüncə tezliyinin, nəyə və nələrə necə təsir etdiyinə biganə qalıb!

Hər bir acı, məkirli, inamsız, alıb-aldatmaq düşüncələri, onun, o, İnsan ətrafında olan bütün, kütlə, cisim, varlıq, əşyalara, canlılara, bitki aləminə sirayət etdiyinin, Fərqinə varmır!

Bitkiləri, Ağacları, ətrafı kimyəvi dərman birləşmələri ilə Dərmanlamaqdansa, Düşüncə və Davranışlarımızı, İstəklərimizi, Baxışlarımızı, “Dərmanlamaq” lazım idi!

Yaşıllıqlar, Bitkilər, Dərmandırsa, “Dərmanın” özünü, kimyəvi dərman preparatları ilə, Dərmanlayırıq!

Günəş yeyilməz, Işıq yeyilməz, Hava qatı yeyilməz, Su yeyilməz, Rəng yeyilməz, Səs yeyilməz və daha nələr-nələr, Onlar Udular, amma ki, Yeyilməz!

Düşüncələr də, Davranışlar da, Xasiyyətlər də, Məqsədlər də, Yeyilməz, ətrafa sirayət edər, “Acı”, Yaddaş kimi, daşınar!

23.07.2016

“Xına Gecəsinin”, Mahiyyəti...

Milyon illərdir, Min illərdir, Ur ərazisində, Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən qalma, bir çox, adət-ənənə, Mahiyyət daşıyıcıları olublar!

Bu, Mahiyyət daşıyıcıları da, tədricən yayılıb, Yer üzünə!

Azərlərdən qalma, Azərlər ərazisində, “Toy” etmək, böyük, mühümm bir, hadisə kimi qəbul edilirdi!

Mahnılarla, Musiqi Sədaları ilə, Şənlik-Şadlıqla, Aq-Uş-Qa demək, Işıq, Işıq, Işıq deməklə ətrafa Səs salırdılar!

Toyların məqsədi və mahiyyəti, ətrafa şən əhval-ruhiyə bəyanı, olardı!

Toyun, İkinci Gecəsi, Hana yaxılardı! İkinci gecədə, Hana yaxmaq anlayışı, evlənənlərin, ailə quranların, İkilikdə, Birlikdə, Duetdə, “ömür sürsünlər”, mə'na mahiyyəti, daşıyardı!

“Gəlin gəlsin” mə'nası isə, kənardan Gələn, ailəyə Gəlir, mə'nası daşıyardı!

“Hana yaxmaq” isə, həmin Hana bitkisinin, Qırmızı rəng daşıyıcısı olduğu üçün istifadə edilirdi!

Ona görə ki, Qan da, Qırmızıdır, Günəşin Qürub anı da, Qırmızıdır!

Hana yaxmağın bir mə'nası da, İnsan, canlı vücudunda, Qırmızı Qan, onun bütün Yer həyatının sonuna qədər, O, canlıya yol yoldaşlığı edir, mə'nası daşıyırdı!

Hana, “Yaxmaq” isə, o, kütlənin yumşaq, yaxılan, ələ, ayağa çəkilən, mə'nasında olub, amma ən əsası isə, o dövr və bütün dövrlərdə, Xalçanın bir növünə də, “Hana”, deyilirdi!

Hana yaxmaq, yə'ni ki, Hana toxunar, Hananı ilmə-ilməyə toxuduqları kimi, “Günlərin rəngarəng bir ilmə, hər anın, şən, şad rənglərlə bəzənmiş olsun”, mə'nasını daşıyardı!

Gəlin ovcunun mərkəzinə çəkilən Hana, dairəvi olub, Günəş rəmzi, barmaqlarının ucuna vurulan həmin həna rəngi, Günəşin, Yayılan Işığını, təmsil edərdi!

Həmin adət-ənənə, bu dövrün özündə də, hələ də, davranışlarda, yanaşmalarda, bütün dünyada icra edilməkdədir!

Qərbdə, ərə gedən, xanımın Barmaqlarına qırmızı rəng çəkilir, Dodaqlarına da, həmin Qırmızı rəng yaxılır!

Yə'ni ki, Hana, Xına Gecəsi mahiyyətinin mə'nası, itirilmir!

Təəssüf ki, bu son illərdə, Azərbaycanın bə'zi yerlərində, həmin “Hana gecəsini, Xına gecəsini”, “Ciyar, Ciyər gecəsi”, adlandırmağa başlayırlar!

Bu ad, bu “Ciyər” adlığı, heç bir Mə'na, Məntiq, Toy, Şadlıq, Sevinc Mahiyyətlərinə sığmır!

“Ciyar axşamı”, mə'nasının Mahiyyəti, heç bir ölçülərə, baxışlara, ardıcılıqlara sığmır!

Beləliklə, bir çox Mə'na Mahiyyətlərini itirə-itirə, daha özümüz də, öz aramızda, belə getsə, deyəsən özümüzü də, unudacağıq!

23.07.2016

Duyğular...

Duyğular bütün canlılar arasında, bütün Bəşəriyyət arasındadır!

Duyğuların, Milliyəti yox, Duyğuların Cinsiyyəti (kişi-qadın, gənc-cavan, yaşlı- ahıl) yox!

Duyğuların, Vətəni yox, Ərazisi yox!

Duyğular, bütün Canlılar arasında bölünəndirsə, deməli o, duyğular, ayrı-ayrılıqda, hər birimizindir, hər birimizədir!

Duyğu, Hissdir, onun Dili yox, onun Cümləsi yox, o, Duyğunun ifadəsi yox!

Acı, Acıdır!

Nə qədər, Acıdır?

Şitin, Şirindir!

Nə qədər, Şurindir?

Kədər, Kədərdir!

Nə qədər, Kədərdir?

Məhəbbət, Məhəbbətdir!

Nə qədər, Məhəbbətdir!

Sevgi, Sevgidir!

Nə qədər, Sevgidir?

İstək, İstəkdir!

Nə qədər, İstəkdir!

Arzu, Arzudur!

Nə qədər, Arzudur? və s. və i.

Bunlar, Duyğudur, Hissdir, onun ölçü vahidi yox, məsafəsi yox, miqdarı yox, qədəri yox, çəkisi yox, kütləsi yox!

O Hissləri, tə'yinlənmiş, ölçülmüş, bilinmiş, məsafələndirilmiş bir, ifadəsi də, yox!

Ona görə də, Hisslərin, Milliyəti yox, Ərazisi yox!

O, hammımızındır, amma konkret, Sözlə, heca ilə, İfadəsi yox!

Nəyi, nə qədər istərsənsə, o, bizim Hiss etmək, Duymaq qədrimizdir!

Onları - miqdarlara, ölçülərə, Sığdıra bilmərsən!

Bütün Hisslərdən, bütün Duyğulardan doya bilmiriksə, onun miqdarı, ölçüsü, sözlə, ifadəsi də, yox!

Ümumiyyətcə isə, bütün bəşəriyyət, hər hansı bir halı eşitdikdə, o, Duyğunu, o, Hissi öz yadında, yaddaşında olan halla anilikdə müqayisə edir!

Onun eşitdiyi: Şirin, acı, sevinc, kədər, həzz, zövq, təəssüf, ağrı, bəd xəbər, şad xəbər və s. o fərdin öz yaddaşında olan halla müqayisə edə bilir.

Amma onun miqdar, ölçü, çəki, dad, miqdarlar “qədərlərinə” isə, bölə bilmir!

Çünki, Hiss, Duyğunun hissi, “Fərdi Olduğundan”, o, ancaq öz yaddaşda olan halla, anilikdə müqayisə Edir!

24.07.2016

Əsrlər...

Yer üzündə, bütün Əsrlər Dövrü,

O Dövrün, Əsiri kimidir!

Necə ki, son, 1900-2000 ci, illər ərzində, Yer üzündə, Elektrik, Rabitə, Telefon, Təyyarələr, Kosmik raketlər, Kosmosa uçuşlar, Atom, Nüvə silahları, Kino, Televiziya, Müxtəlif Rabitə vasitələri, Silahlar-Sürsatlar, Ürək cərrahiyyəsi, Elm, müxtəlif elmi kəşflər və daha nələr-nələr, baş verdi!

Sanki o, Əsrin, Elmi Yenilikləri, o, əsrin, Elmə “Əsiri”, olmuşdu!

26.07.2016

Tanıdıq, tanıdıq, Dünyada hamını, tanıdıq!

Təkcə, özümüz-özümüzü, tanımaq istəmədik ki, istəmədik!

26.07.2016

Doqquzun, Doqquzluğun mahiyyətləri əsasdır...

İlkdən, ilk insandan, Azərbaycan ərazisində, Azərlər arasında, hər bir halın öz Mahiyyətləri, çox əsas bilinirdi və əsas sayılırdı!

Çünki, ərazilərində Azərlər, oturaq həyat sürdükələrindən, eyni vaxtda, ətrafın dəyişməz bir ardıcılıqda olduğuna çox həssaslıqla yanaşırdılar!

Azərbaycan ərazisində, Doqquz İqlim qurşağı, Doqquz İqlim mərhələləri, heç də onların istəklərinə uyğun olaraq, mövcud deyildi!

Onları əhatə edən Aləmin, bu ardıcılıqda olması, ətrafda daha nələrin Doqquz ardıcılıqda olmasını, araşdırmağa sövq edirdi!

İlkdən, danışığa, sözə, aparıcı hərflər sayı Doqquz Sait əsaslı,

İyirmi üç Samitlərlə,

köməkçi hərflər sayının, niyə bu ardıcılıqda qurulması, (bir müddət, hələ Əlli dörd hərflə simvollarla da, istifadə olunub), çox maraqlı, cəlbedici görünüb!

Bu ardıcılığa, ən əsas səbəblərdən biri isə, Anadan bu Dünyaya bəxş olunan övladın, körpənin, niyə

Doqquz aydan sonra,

(Ana, Qadın öz gizli halını, bəyan etdikdən sonrakı müddətdə, mərhələdə), bu həyata göz açması, Işıqla Qarşılanması, onları əhatə edən Aləmdə daha nələrin Doqquzla bağlı olduğunu, axtarır araşdırmaq marağı daha da, dərin kök salırdı!

İlk insan, bu İnsan, bundan sonra törəyəcək insan varlığı da, Doqquz hesabat ardıcılığından, qopub uzağa, gedə bilməyəcəkdir!

Necə ki, bütün İnsanlar, bütün Bəşəriyyət, Doqquz Anatomik, Bioloji quruluş, varlığındadırlar!

İnsanın, xarici görkəmi Diqqüz üzvün cəmi varlığındadır!

İki Göz,

İki Burun boşluğu,

İki Qulaq,

Bir Ağız boşluğu,

İki Təbii ehtiyac üzvü olan, (yə'ni, təbii ehtiyacın qarşısı ala bilən bir hal, mövcud deyil, O hal, mütləq olaraq Qadın, Kişi, Tualetdən istifadə, etməkdədirlər) ümumi cəmi,

Doqquz, deyilmi?

İnsanın, Doqquzla bağlı olan halı:

İki, Burun boşluğundan, nəfəsi, Havanı,

İki, Ağ ciyərlərinə çəkir,

ağ ciyərlər, bədəndə dövr edən,

Qanı hava ilə qarışdırır, zənginləşdirir, Qan isə,

Qan, Dörd ürək kamerasından keçirsə, bir Nəfəslə,

topladıqda,

Doqquz deyilmi?

İnsanın, daxili üzvləri Doqquz cəmdə:

İki, Ağ ciyərlər,

İki, Qara ciyərlər,

İki, Böyrək,

Bir, Dalaq,

Bir, mə'də,

Bir, Bağırsaq sistemi cəmi,

Doqquz deyilmi?

Ağır, İflic olmuş xəstəyə, həkim ilk müayinə və yardım edərək, bir ifadə işlədir, “Doqquz gün gözləyək, Doqquz gün ərzində, həyatla vidalaşmasa, yaşayacaq!”.

Bu da, Doqquzla, deyilmi?

Niyə Doqquz, nədədir Doqquz?

Ədədlərin, ilkin ardıcılığı, 1-dən, 9-a can, Doqquzla, Doqquz, deyimi?

İlkdən, Günəş ətrafında, Doqquz Planet, Doqquz Bürc, deyilmi?

Azərlərdən kəşf olunmuş, Vurma cədvəli, Doqquz sütunda, Doqquzla deyilmi?

Vurma cədvəlinin, Doqquzuncu sütunu, özündə, həm Toplama, həm Çıxma, həm Vürma, həm Bölmədə, deyilmi?

O, cədvəl, Endə, Hündürlükdə, Diaqanalda, Çarpazda, dəyişməyən Doqquz cəmdə, deyilmi?

Bir maraqlı cəhət də, ondan ibarətdir ki, Mayya, Günəş Mə'bədi də, Doqquz qatdan, Doqquz laydan, Dörd Aparıcı Səmtədən ibarətdir!

Yenə də, Doqquz deyimi?

Niyə o, Doqquzluq sistemi, vurma cədvəlində, Doqquzluq bölməsində, ədədlər arasında, o, Doqquzluq heç sabitliyini itirmir, hər bir halda, öz Doqquzluğunu, özü Sabitliklə, saxlayır?

Nədir Doqquz, niyədir Doqquz?

Bütün bu Doqquzluqların sonunda isə, bir "O", (Sıfır, simvolu), Nizamlayır, Ardıcılışdırır, Düzüm verir, onları biri-birindən Qoparmır!

Bütün Doqquz, budur Doqquz!

31.07.2016

Xalq arasında deyərlər ki...

Bütün Tarixi məhəllələrin, hər birinin, ayrı-ayrılıqda öz, tələbləri olub!

İlk, Yer İnsanından başlamış, bu günə kimin, bütün insanlar, hər hansı bir vəziyyətdən çıxmaq üçün düşünüb, düşündürüb!

İndiki mərhələdə, bir çox dərman preparatlarından, həblərdən, köməkçi vasitələrdən, istifadə olunur!

Tək, bağırsaq sistemini, Toksinlərdən, təmizləyib, azad etmək üçün müxtəlif kimyəvi dərmanlardan istifadə olunur!

Onlardan, "Purqen", Acı duz, "İngilis duzu", adı ilə tanınan, Maqneziy sulfatı və sair bu kimi, başqa dərman Preparatlarından istifadə olunmaqdadır!

Bir halda isə, Bağırsaq sistemini, toksinlərdən azad etmək üçün, xalq arasında, geniş yayılmış, "klizma", adı da mövcuddur.

Məhlulu, suyu bağırsaq sisteminə qovalamaq üçün, tutumadan rezin borulardan istifadə etməklə, bir üslub isə, həmin "klizma", adlandırılan rezin tutuma, məhlulu çəkməklə, əl qüvvəsi ilə, həmin məhlulu bağırsaq sisteminə, rezin tutumu ovucda, sıxma yolu ilə, daxil etmək mümkündür!

Amma, ilk yer insanından, bu üslub, onlara mə'lum idi və bu dövrə qədər də, gəlib çıxıb!

İlk insandan, körpə uşaq, sancılananda, narahatçılığı olanda, deyərdilər ki, “ana südü, qəlizdir”, yə'ni ki, qatıdır!

Əgər, Ana südü olmasa idi, o, südü, Keçi südü ilə, İnək südü ilə, bir miqdar qaynayıb, soyumuş su ilə, normallaşdırıb körpə uşağı onunla, qidalandırardılar!

Vay o gündən ki, körpə uşaq, o qidadan bağırsaqlarında, yığıntı, çətinliyi olsun!

O, uşağı, bağırsaq toksinlərindən, azad etmək üçün, Qəmiş borulardan (kağız, şüşə, rezin az qala bu yaxınlarda, tapılıb, kəşf edilib. İlk insan isə, onlardan çox-çox, Qədimdir), istifadə edirdilər!

Amma, həmin istifadə ediləcək Qəmiş, təzə, yumşaq qəmişdən istifadə olunurdu ki, hər dəfə Su bağırsağa daxil edildikdən sonra, o, qəmişi barmaq arasında sıxmaqla, daxil edilən suyun geriye qayıtmasının qarşısı alınsın.

Bütün Ərazi subtropik ərazi olduğu üçün, su içərisində Qəmiş bitkisi, asanlıqla əldə edə bilirdilər.

Həmin prosedura, Azərlər, “qəmiş qoyma”, adı vermişdilər!

Həmin, “Qəmişi”, müəyyən olunmuş ölçüdə kəsilib, hazırlanıb, balaca uşağın bağırsaq sisteminə kənardan, daxil etməklə, ılıq Su o, Qəmiş vasitəsi ilə, bağırsaq sistemində, o, su qovulurdu.

Daxil ediləcək, Məhlulun nizamlaşdırma miqdarı, uşağın yaşından çox asılı olurdu!

Ovurda, ağız boşluğuna yığılan su, ağız boşluğunun həcmindən asılı olaraq, bir neçə dəfə, məhlul, bağırsaq sistemində qovulurdu!

Belə bir üslubla, indiki dövrdə, rezin boru vasitəsi ilə, uşağı bağırsaq toksinlərindən azad etmək üsulu, bu dövrə qədər də, gəlib çıxıb!

Qəmişdən istifadə metodunun biri də, oğlan uşağının “sünnətləndirməsində”, dəllək, quru Qəmişdən istifadə edərdi!

Amma, xalq arasında, xüsusi ilə Naxçıvanda, bir iş baş verdikdə, söz çəp gələndə, söz, fikir uzananda, həlli oluna biləcəyi halda, deyərlər ki, “sən də, qəmiş qoyma”. Bu, “Qəmiş” ifadəsi, işlədildikdə, yə'ni ki, “sən də, vaxt alma”, kimi ifadə olunurdu!

Həmin, “Qəmiş qoyma”, indiki dövrdə işlədilməsə də, istifadə olunmasa da, amma, insanların dilində, həmin müalicə metodu, başqa bir mənada işlədilərək, hələ də, yaddaşlarda ancaq, “Qəmiş”, ifadəsi qalıb.

Bəlkə də, tarixi mahiyyəti yaddan çıxmış olsa da, amma o, mühüm müalicə üslub vasitəsinin adı, hələ də, müxtəlif mənələrdə çəkilməkdə, işlədilməkdədir!

31.07.2016

Başına dönüm...

Qəribə bir hala heç vaxt fikir vermirik ki, heç bir Varlıq, mövsümündə, bizim Planetə kənardan, tələb olunan miqdarda Su daşıyıb, Tökmür!

Amma ki, Yer kürəsi mövcud olandan, mövcud olması üçün, Su niyə tükənmir, niyə qurtarmır?

Buludlar, bütün Yer kürəsinin sanki, Başına fırlanır!

Bəlkə də, “başına dönüm, fırlanım”, ifadəsi ilkdən, Suyu aid, Buludlara aid olan bir ifadə kimi, şərh olunurmuş?

Suyu əziz bildiyimiz kimi, kimimizi isə, Su qədərində lazımlı, Su qədərində istəkli, əziz olduğu kimi ifadə etmişik...

Bəlkə də....

Yoxsa kimimizi isə, yerdə oturdub, dayanmadan onun başına hərlənməyimiz, “başına dönüm”, deməklə, istəyimizi bildirməyə bir çox başqa ifadələr də, işlətmək mümkün olardı...

Su Dəyirmanlarında, dəyirman daşını hərəkətə gətirmək üçün, mütləq olaraq,

Dəyirman Çarxına, Pərlərinə, Su tökülməlidir ki, o, çarx, dönsün, fırlansın ki, dəyirman daşını hərəkətə gətirsin...

31.07.2016

Sədaqətli...

Sədaqətli olmaq lazımdır, sənin, hər İşində!

Sədaqətinin olmadığı, öz işində,

Sədaqət də dönüb, Qisasını alacaqdır,

Sənin, hər işindən!

01.08.2016

Doqquzluq sistemi...

Vurma cədvəlindəki, 9-luq sütunu, dörd riyazi qanunu, toplama, çıxma, vurma, bölmə, şərtlərini, özündə əks etdirməklə yanaşı, Şaquli, Üfiqi, Dioqanal, En, Hündürlük, Müstəvidə hər bir halda, 9-luq, özünü, Təstiq edir və özünü sübut Edir!

Doqquzluq Sistemi, o qədər Dəqiq və Həssas bir Sistemdir ki, ona əlavə olaraq, hər hansı bir, köməkçi ədədi, nə əlavə etməyə, nə də ki, azaltmağa, ehtiyac qalmır!

Vurma cədvəlindəki, “Doqquzluq Sütununu”, sübut etməyə, ehtiyac yoxdur!

O, Özü, Sübuta Ehtiyacı olmayan, bir Sübutdur!

Bu bir, Postulattır!

02.08.2016

Şəhərin mərkəzi, Zaviyə məhləsi...

Yer kürəsi, sahələrə, ərazilərə, məsafələrə, bölgələrə ayrılıb!

Şəhər daxilindəki sahə bölgüləri, heç də, Dövlətlər arasındakı, sədlər, sərhədlər, demək deyil!

Bu ərazi bölgülərinə, xalq arasında, məhlə, kvartal, adı verilibdir!

Bunlar, ərazilərin, ərazilər arasındakı - məsafə, qonşuluğun, sahə göstəriciləridir!

“Məhlə” - Şəhər, Kənd, Qəsəbə daxilində, yerləşən sahənin, bir hissəsinə, aid olur!

Azərbaycan ərazisində, yerləşən bir çox yaşayış məntəqələrində, həyatı sahələrə də, “məhlə”, deyilir.

Bu adlıq, yenə də, bir pay ərazi sahəsi olmaqla, tutulan sahənin, ərazinin, məsafəliliyini bildirir!

Amma, yenə də, “Məhlə”, deyilir!

Böyük şəhərlər daxilində yerləşən Məhlələrin hər birinin özünə xas olan, davranışı, ətrafla münasibət qurması və özünə aid, qayda-qanunu, olur!

Bu, məhlə adlığı, heç də, tək şəhər daxilində, əraziləri bildirmək üçün, sektor sahələri, demək deyil, bu Məhlə adlığı, kəndlərdə də, qəsəbələrdə də, belə adlanır, “Məhlə”.

Hər məhlənin də, özünə xas, öz xasiyyətləri olur!

Hər məhlənin də, öz “qoçusu”, öz sənətkarı, öz tədbirkeşi, öz məsləhət vericisi, öz məhlə davranışı, öz məhlə xüsusiyyəti olur!

Naxışvan, şəhər daxili də, çox-çox Qədim dövrdən, Məhlələri ilə tanınıb, seçilib!

Şəhər mərkəzi, Zaviyə məhləsi adlanıb!

Şəhər daxilində, Zaviyə məhləsini, əhatə edib, Sarvanlar məhləsi, Şahab məhləsi, Əlixan məhləsi, Xan diki kimi məhlələr!

Zaviyə məhləsi isə, ortada dayanıb!

Həmin məhlə ona görə mərkəz kimi tanınıb ki, Zaviyə məhləsi ərazisində, İsmayıl xanın hamamı, ona yaxın ərazidə, “Köhnə hamam”, Poçt-Teleqraf mərkəzi, şəhər

Televiziya komitəsi, M.S. Ordubadi adına kitabxana, Naxçıvan şəhər Bangı, Pionerlər evi (Dom Pioner), Gənc Texniklər Stansiyası, (o dövrün uşaqları, “Avio Model”, adı verdikləri, dərnəklər), Şəhər Musiqi məktəbi, Tibb texnikumu, B. Kəngərli adına, muzey, Ali Məclis, Nazirlər Kabineti, C. Məmədquluzadə adına Dramatik Teatr, Kirov adına, Kino teatr, H. Cavid adına kino teatr və s. və i.

Zaviyə məhləsi, Zaviyə ərazisi, Işıq ərazisi adı daşımaqla, həddindən artıq Qədim bir ərazi kimi tanınıb, tarixləşib.

Yer üzündə bir çox, ərazilərdə “Zaviyə”, adı xatir-hörmətə layiq bilinib!

“Zaviyə”, nə kimi mə'na daşıyıb?

“Zaviyə” - bir Hücrə, Xanəgah, Zahidin Yer Aləmindən ayrılıb təkləşdiyi, Işığa qovuşduğu yer! Işığa inanc, Işığa tapınan bir sahə, Işıqlı Sahə kimi, mə'na daşıyıb!

“Zaviyə” - Zahidlik idi, Yer Aləmindən ayrılıb, Işıqla olan, Təkliyi idi!

O, Zavilərdən - Naxçıvandan, sirli, örtülü ad, Zadələr, törədi!

Zaviyədən - Zavi, Zahid, onlardan Yer üzünə, Naxçıvandan, bir qol, Sufilər, törədi!

“Sufilərdən”, Yer üzünə, “Mə'na və Məntiq, Mahiyyət” məktəbinin, Tə'limi, törədi!

Liviyada, Əl-Zaviyə şəhəri, İranda Zaviyə vilayəti, Türkiyədə Zaviyə ərazisi, İraqda, Suriyada, Əl-Zaviyə əraziləri, sahələri, bir Işıq Xanəgahı kimi, tanınıb, yaddaşlarda qalıb!

Həmin, Zaviyə Mə'bədi Işıq Mə'bədi kimi, Günəş Mə'bədi kimi, tanınıb!

Mayya mədəniyyəti, həmin Günəş Mə'bədi, Işıq - Zaviyə Mə'bədini, Doqquz Qatdan, (üst-üstə), inşa ediblər və bu dövrə qədər də, sirli, müəmmalı, maraq doğuran bir mədəniyyət kimi, qəbul edilir!

Azərbaycana, xüsusi ilə, Naxçıvana Monqol xanları, Makedoniyalı İskəndər, Teymurun hərbi yürüşləri dövründə, Azərbaycanda, Naxçıvanda, bir çox kitabxanalar, tarixi mə'bədlər, xanəgahlar, bilərəkdən, dağıdılıb, yerlə bir, edilib!

Bu hərbi yürüşlər, onların sonuncu hərbi yürüşləri olub! (Təhrif olunmamış tarixlərə bax).

Azərbaycana, Naxçıvana, sahib ola bilməyiblər, bir müddət, ərazidə qalsalar da, qoşun daxilində qarışıqlıqlar, biri-birinə tabe olmamaqla, Azərbaycan ərazisindən çıxıblar və bundan sonra o, sərkərdələrin, qoşunla öz süqutları başlayıb və ondan sonra ancaq məğlubiyyətlərlə üzləşiblər!

Işıq ərazisinin Öz Sahibi Var! O, Sahibə isə, Sahib olmaq olmaz!

Naxçıvan şəhər daxilində yerləşən, Zaviyə Işıq Mə'bədi, Sovet İttifaqı dövründə, “Pionerlər Evi” kimi, istifadə olunub!

O, dövr şəhər daxilində böyüyən elə bir uşaq yox idi ki, o, Pionerlər Evi, “Dom Pioner”, (Дом Пионеров), eşitməmiş olsun!

Bir çoxları orada olan müxtəlif dərnəklərdə olublar!

Qəribə bir hal ondadır ki, həmin Zaviyə Mə'bədinə, ilk dəfə daxil olanda, orada qəribə bir İyi, qoxu, çox-çox Qədim bir iyi, çox rahat, bənzəri olmayan, müqayisəsi olmayan, həlim bir iyi vururdu, gəlirdi! Qəribədir ki, o iyi heç vaxt da, yaddan çıxmayan bir iyi olur!

Dağ yüksəkliklərində, Günəşin İstisi olmur, amma ki, Günəşin “yandıra” biləcəyi Şüası olur! Zaviyə mə'bədi daxilində, o, divarlardan, dəhlizdən, döşəmədən, həmin Günəş Şüasını, Ultra həlim iyisi olur!

Bir çox mə'bədlərdə, çox qəribə, heç bir iyi ilə müqayisə olunmayan, xüsusi iylər olur!

Zaviyə, Işıq Mə'bədində həmin həlim, doğma, rahat iyi var!

Həmin iydən, Bakının mərkəzində, Günəş Mə'bədi, “Qız Qalasında” da, var!

Qəribə bir iyidir! O, Günəşin, Işıq iyisidir!

Naxçıvandakı, Zaviyə mə'bədinin, Arxitektura quruluşu, Bakıdakı Günəş Mə'bədi, “Qız Qalası”, quruluşunun, kiçildilmiş elementindən, istifadə olunub.

Zaviyə mə'bədi də, böyük bir Dairəvilikdə, ona qoşulu, çıxıntı elementi, Qız Qalası elementinə, çox uyğundur!

02.08.2016

İşıq...

İşıq, Yaradıcıdır!

Yaradıcı isə, Tərədici Olur!

03.08.2016

Sevdalar...

Aləmin sevdasına bir bax, Sevdanınsa, aləminə bir bax!

Sevdalar, Sevdalara qarışıb,

Sevdaların, ölçüsü yox, məsafəsi yox, miqdarı yox, boyu yox!

Bax ki, bütün Sevdalar qədəri, haracandır ki?

03.08.2016

Zaman, Zamansızlıq...

Çünkü İnsan gördüyünü mühakimə edir, hər hansı bir halın, niyə belə olduğunun, mənası təhlilinə, cavabına, gücü çatmır!

Hər yer üzünə gələn, getməlidir ayrı, niyə getdi?...ayrı!

Yer üzünə, Hər bir Gəliş, sevinclirsə, hər bir Qayıdış da, qalanlar üçün, kədərdir!

Niyə, ömürlər müddəti, müxtəlifdir?

Biz Zamanla ölçərkən, müddətdir!

Heç bilmirik ki, Zamansızlıq da, Müddətsizdir!

Hər bir yer üzünə gəliş, özündən əvvəlkinin, natamam, tamına çatdıra bilmədiyindən qalmış, ömrünün təkmilləşdirməsidir!

Ya, o, "təkmili", yüngülləşdirib, azad etməsidir, ya o, ömür "təkmilini", daha da, mürəkkəbləşdirməsidir, o, Aləmə qayıdıb, özündən sonrakının, "təkmillərini", gözləməsidir!

Nə üçün Yer üzünə gəldiyimizi bilmiriksə, nə üçün Qayıtdığımızı da, bilməyəcəyik!

Hər yer üzünə gələnin qayıdışını, Yer üzündə onun olmasını, çox qıssa bir, "vaxt müddəti" kimi, dəyərləndirəcəyik!

Həyat budur, Yer həyatı belədir!

"İşıqdan gəldi, İşığa qayıtdı" - deməyəcəyik, çünki hər bir itkimiz, çox kədərli dir!

04.08.2016

İnsan, Geoloq...

İnsan, Yer Aləminin, Geoloquna bənzəyir!

Geoloq, bütün ömrü boyu axtarır, çünki onun, ixtisası, filiz, süxur. qat, lay, faydalı qazıntıları axtarır tapır, araşdırmaqdır!

Tapdıqca da, yenə nəyisə, nələr isə, yenə də, axtarır!

Tapır, yenə axtarır, FAYDALI olanı, axtarır!

İnsan da, belədir, bütün həyatını, bilib-bilməyə, axtarır!

Tapır, bilir, bildiklərindən, yenə də axrarır!

Son anda, insan da, deyir ki, "mən nə bildim ki, nəyə çatdım ki, bildikcə-bildim ki, elə onu, o, qədər bildim".

İnsan da, Geoloq kimidir, Tapdıqca, yenə axtarır, yenə də, bilir!

Yenə də, bildikcə, yenilikləri tapır!

04.08.2016

Gəliş, Qayıdış...

Gəlirik, Yenirik, Yer Üzünə!

Seçmirik, Yer üzündə, hansı ərazi, hansı ailəni, hansı Ata, hansı Ananı, biz seçmirik, hansı bacı, hansı qardaşı, biz seçmirik!

Amma ki, Yenib gəlirik, Yer üzünə!

Paradoksal bir haldır, düşünürük ki, indi niyə gəlmişəm, Yer üzünə?

Olmazdımı ki, gələm Yer üzünə, min il, bundan əvvəl?

Olmazdımı ki, gələm Yer üzünə, min il, bundan sonra?

Axı, gəlişi, axı qayıdışı biz seçmirik!

Dövrü, Ərəfəni, gəlmə müddətini axı, biz seçmirik!

Əgər, indi gəlmişəmsə Yerə, demək nə üçünsə, gəlmişəm bu Yerə?

Amma nə üçün?

Olmazdımı ki, gələm bu Yer üzünə, min il sonra?

İçimizdə bir “mən”, var!

Gah çağırır, gah susur!

O, mənim, “mənim”, deyil, o, içimin “mənidir!

Hərdən pıçıldayır, hərdən susur!

Nə isə, demək istəyir!

Amma, həmişə deyir də, “Əbədiyyət var!”.

Etdiklərin sabahın, sabah etdiklərinindir!

Qalırlq, Bir Əbədiyyət, bir də, Özümüz arasında!

Mən, nələrisə etməliyəm!

Amma, nələrisə, etməməliyəm?

Mənə qalan o, “mirasların” davamını etməliyəm!

Məndən əvvəlkinin, natamam qalanını, çatdırmadıqlarını, mən yerbə-yer edib, öz yerinə çatdırmalıyam!

Onda, niyə gəlmişəm, Yer üzünə?

Bu, nə gəldi-gedərdir?

Bir yeməyə, bir Qidalanmaq üçün, gəlib-getmərik!

Bilib-bilmək üçün gəlib-gedərik!

Düşünüb, bilmək üçün gəlib-gedərik!

Nəyi bilməliyik ki, nələri bilməliyik ki, bilib nə etməliyik ki?

Bilib-bilib, yüksəlməliyik, bildikcə yüksəlməliyik, Əbədiyyət Işığına, qovuşmaq üçün, yüksəlməliyik!

O, Əbədiyyət Işığına, qovuşmalıyıq!

O, Əbədiyyət Işığına Qovuşub, nə Gəlib, nə Getmərik!

Natamam qalan halları, tama Gətirəni, gözləmərik!

Nə min il bundən əvvəl, nə min il, bundan sonra, Yer üzünə, yenib Gəlmərik!

Bu gün gəlmişiksə, bu “min”, illəri, bu ərəfədə, Qabaqlamalayıq!

Əbədiyyət Işığında, Vaxtsız-Zamansızlıqda, olmalıyıq!

Burada, Vaxtda-Zamanda, Orada, Vaxtsız-Zamansızlıqdayıq!

04.08.2016

Dost, Yoldaş...

Bir, Dost var, bir də, Yoldaş!

“Dost”, Dostluq - yığışaq, yeyək-içək, şənlənək, xeyirə-şərə birlikdə gedək, danışaq, zarafat edək, şıltaqlıq edək, gülək, Gün keçirək!

Yoldaş isə - Yol yoldaşdır!

Yoldaş - Düşüncənin, Fikrin, Narahatçılığın, İdeyanın, Çətinliyin, Ümitsizlik içərisində olanda, Səninlə, Ümidin, Yoldaşdır!

Yoldaş - Dayaqdır, İnamdır, Məhfə aparmayandır, Aldatmayandır, Karıxdırmayandır!

Bir, Dost var, bir də, Yoldaş!

Həyatın Yolunu, o, yolu Getməyə, bir Dost, bir də, Yoldaş, Vardır!

05.08.2016

İşıq, Mə'bədləri...

Mə'bədlər daxilində çox qəribə bir hal, qəribə, rahat, həlim, bənzəri, müqayisəsi olmayan bir İyi, olur!

Azərbaycanda, Abşeron Yarmadasında, Bakıda, Günəş Mə'bədi, “Qız Qalasında”, Suraxanıda, “Atəşgahda”, həmin o, İyidən, var!

Naxçıvanda şəhərdə, Damcıda, yə'ni, "Qızlar Bulağında", Yeddi Kimsənələrdə, oradakı Damcı mağarasında, o mağarada ki, İnsan, niyyət tutaraq o, mağara daxilinə girib, orada, yerdə oturmaqla, niyyətinin qəbul olunduğunu bildirən, mağara Tavanından düşən, bircə Damcı, Su işarəsi gözləyən, niyyətinin, "hasilə gələr", işarəsini bildirən, o, sahədə də, həmin o, İyidən var!

(Amma, o, Mağara daxilində, həsrətlə yerdə oturub, Damcının düşməsini gözləyən, nə qədər insan olur, amma, bir Damcı Su, onun üstünə, düşmür ki, düşmür. Beləsi də, olur).

Naxçıvanda, Mö'minə Xatun Türbəsinin, birinci, alt mərtəbəsində də, həmin çox Qədim, çox həlim, rahat, yormayan, təlatüm yaratmayan, vahimələndirməyən, müqayisəsi olunmayan bir, Günəşin Işıq İyisi, gəlir!

Həmin, çox Qədim bir iyi, Hz. Nuh Türbəsinin, birinci, alt Qatında da, var!

Həmin iyi, Naxçıvanda, Yeddi Kimsənələr, Əshabi -Kəhf ("Əshab - ül - Kəhf" yə'ni, Mağara İnsanları, Mağara kəskəri), Ziyarətgahında da, var!

Düzdür ki, Gəmi Qayada, o, ərazidə olmamışam, yəqin ki, elə həmin ərazidə də, Gəmi Qaya, yüksəkliyində də, həmin Qədim, Müqəddəs, həlim, rahat, Işıq İyisi gələr!

Gəmi Qaya yüksəkliyindən (Şərq), Hz. Nuh Dünya Tufanından xilas, ərazisindən Qərb istiqamətə baxdıqda, öndə, aşağıda, İlanlı Dağ, (Haça dağ), görünür!

O, Dağın, "Haçası", (yəhəri), arasından baxdıqda, sanki, Odlu silahın, "Nişangahına", (Прицел) bənzəyir!

Gəmi Qaya yüksəkliyindən, ikiyə ayrılmış, İlanlı dağın, "dişləri", haçası, arasından, Ağrı Dağı, o, iki, Haça arasından, dəqiq görünür!

Sanki, o, iki Möhtəşəm olan Tarixi dağ, Ağrı Dağı, İlanlı Dağ, (Haça dağ), məsafələrinin uzaqlığına baxmayaraq, biri-biri arasında, çox-çox Qədim Tarixlə, bir-biriləri ilə, bir xətdə dayanaraq, öz, Yaddaş Nişanında, saxlayıblar!

O, Tarixi, Dünya Tufanının, Azərbaycan ərazisindən, o dövr İnsanlığın, xilas ərazisini, xatırladır!

Dünya Tufanının, tarixi Şahidləri: Su Tökən (Dolça Bürcü - indiki təqvimlə, Fevral ayının ortasında, Azərbaycanın, Naxçıvanın üzərində, dayanır, görünür), Bürcü, Gəmi Qaya, (qaya üstü, Tarixi yazılar), İlanlı Dağ, Ağrı Dağ, bir də Naxçıvan!

Bilqamıs Dastanına istinadən, Azərbaycan ərazisi, Dünya tufanından əvvəl və Dünya tufanından sonra da, "Ur ərazisi" kimi, tarixi Ad, daşıyıb!

"Naxçıvan", Nuh - Çıxan, Nuh Xilaskarlığı ərazisi kimi, o, Dövrün Tarixi hadisəsinin ərazisi kimi, sonralar Nuhçıxan (Naxçıvan) adı ilə, adlanıb, o, Adı daşıyıb!

Bəlkə də, o, ilk dövrdə, Dünya Tufanından xilas olmuş, o, dövrün insanları, Gəmi Qayadan, ilanlı Dağ haçası arasından, Ağrı Dağı, Ağ Işıq Saçan, o, dövr, Vulkanik

dağı, o, İlanlı Dağ Haçasının arasından, dəqiq göründüyünə görə, o, “İlanlı Dağa”, ikinci ad, “Haça Dağ”, adı veriblər?

İlanlı Dağı, Qərbdə, “Kundalini”, (Kun, Qun, Gün, İşıq), adı ilə, adlandırırlar!

Amma, “İlanlı Dağ”, heç də, İlanla bağlı olan bir, adlıq deyil!

Çox-çox Qədim dövrdə, İlanı, bir Simvol kimi qəbul edib, “Qalaktika Spirali”, adı ilə, Spiral quruluşunu isə, İlan Qıvrılmasına bənzər olduğundan, onu, çox həssas bir varlıq, İlan adı ilə, dəyərləndiriblər!

Amma, Əczəxanaların, Apteklərin, Tibb müəssisələrinin Emblemi də, Vazaya dolanmış, İlan, simvolu, seçilib!

İlan, bu halda heç də, Zəhəri ilə yox, İşıqlı Qalaktika, İşıqlı Spiral kimi, “İşıq xilas egər”, anlayışı ilə, o dövr, İnsanlar tərəfindən, qəbul olunub!

05.08.2016

Duallıq...

Düzgündür ki, Kainatda, ikililik, Duallıq, var!

Amma, “Duallıq”, iki Varlıq arasında olan, bir müqayisəli, Açıqdır!

Duallıq, Dualizm, “O” - və bir də, “Yaranmışlardır!”.

Duallıq, Dualizm, bir Duetdir, “Sən və Məndir!”.

Yəni ki, “O” - və bir də ki, “Sən” - dir.

06.08.2016

Əmin ol, Əmin!

“Amin” də,

Əminliyindir!

O, Əminliyindən,

Çağırışıdır, “Amin”.

O, Çağırışın,

Kainatda Eşidilən,

Kainatda, Dinlənəndir!

“Amin”, bütün Xalqlar üçün, bütün Dillər üçün, bütün Ərazilər üçün, bütün Bəşəriyyət üçün, O, Kainata, Xitab dilidir, o, Kainatın öz, Dilidir!

Əmin ol, Əmin!

Onun,Tərcüməsi yoxdur,
Onun özü elə, “Amindir, Əmindir!”.

07.08.2016

“O, Can alan Əzrail, Nədir ki, bu, İgid canımı, apara?”...

Yer üzündə, ilk İnsan törəməsi, uzun müddət yaşayardı, “Qocalmadan” da, Yer üzündən köçərdi!

Yer üzündə, yaşadığı müddət ərzində, həmişə, cavan görkəmdə olardı
Yaşadığı müddət isə, min illərlə, davam edərdi!

Belə bir, uzun ömürlülükdə, bir arzu, bir istək var idi, o, da, Ölümsüzlük idi!

Bu isə, Yer üzündə, burada, Əbədi Həyat, istəyindən, irəli gəlirdi!

Uzun ömürlülük, bu mümkün idi!

Amma ki, “Ölümsüzlük”, bu isə, mümkün olmayan, mümkünsüzlük, ldi!

Çünki, Işıqdan Gələn, bir Zərrədə Törəyən, Bəşər övladı, İnsan, öz İlkinə, O, İlkin Işığına, Qayıtmalı idi!

Bu, Qayıdışlar, Kainatda dəyişməz, təkminləşməz bir Qanun, idi!

Uzun ömürlülük və həmişə “cavan”, görkəminə qalma isə, onun, öz səbəbləri var idi!

İlk İnsan və ilk insan törəməsinin, mə'də-bağırsaq Sistemi, traktı, onu əhatə edən Mühitə uyğun olaraq, anatomik-bioloji varlıq əsasına, uyğun idi!

Onu əhatə edən Aləm, mühit, Subtropik olub, qidası, qidalanması da, dənli, paxlalı, bitkilər, müxtəlif, təbii meyvələr, yer cücərtilərindən, ibarət idi!

Onların, özlərini əhatə edən bu Yer Aləmi, bu Təbiət, bu bitki örtüyü və Zənginliyi, onlara Bəxş olunan bir Həyat, onların, ancaq var olmaq üçün, Var idi!

Sevinib, Sevinmək üçün olan, Yer Həyatında, Yaşam müddətində, şad, rahat, xoş bir müddətdə olmaqdan, ibarət idi!

O, İnsan, ondan Sonrakı İnsan, ətrafına baxıb, bu Zəngin təbiət Aləmində, onlardan bəhrələmə-bəhrələmə, özündə o qədər rahatçılıq, arxayınlıq yaratmışdı ki, bunlara, “mənimdir”, “mən”, dedi.

Bu münvalla, Bu Yer İnsanı, daha öz ətrafına, e'tinasızlıqlar, əzmək, dağıtmaq, zorla dəyşmək, həmin o, Subtropik əhatəsini, o, Ağac, Bitki örtüyü, tədricən azalmağa, qıtlasmağa, Təbiətin də, tədricən Dəyişməsinə, daha o, zəngin olan, dənli bitkilərin, müxtəlif meyvələrin, bolluğu da, azalmağa başladı!

Ətraf, Təbiət, tədricən dəyişilərək, Qıtlıqlar ortaya çıxdıqcan, o, İnsanlar arasında, İlk İttihamlar, “Sən bunu etdin”, “Sən də. elə bunu etdin”, deyə-deyə, biri-birindən uzaqlaşmaq, biri-biri arasında, İlk “küskünlüklərin”, təməlini qoya bildilər!

Onun əksinə isə, bir də, bir birliyə yığışib, dağıntının, e'tinasızlıqların, bir - birini ittihamları, biri-birindən, uzaqlaşmanın qarşısını almaqdan, Yaşamaq, Qidalanmaq üçün olan, dənli bitkiləri, meyvə Ağaclarını, “bu mənimdir, bura mənimdir, bu mənim ərazimdir”, deyə-deyə, ilk düşmənçilik, ilk Qan tökülməsinə səbəb olub!

O, insan, daha əziyyətlərlə, dənli bitkilərin toxumlarından, qoruyub saxlamaqla, əziyyətlə, özü əkməli, özü də, becərmək, məcburiyyətinə, qalırdı!

Astronomların, Astrofiziklərin, hesablamalarına görə, Kainat 15- Milyard ildir ki, Mövcuddur!

Günəş və Yer Planeti isə, 4,5 - Milyard ildir ki, Mövcuddur!

Bu, Mövcudiyyətlər arasında olan İnsan, baxın ki, hansı Təkamüllər mərhələsindən, hansı Evalyutsiyalar, hansı Dəyişikliklər arasından gəlib!

Özü, “dəyişildikcə, özünə arxayınlığı, özünü dəyişdikcə”, ətrafı da, onun öz İstəklərinə uyğun olaraq, dəyişilib!

Çünki, nə düşünüb, necə davranırıqsa Kainata, az qala, o, “sifarişləri ünvanlayırıq”, onlara müvazi də, olan halları, kütləvi olaraq, yaşayırıq!

Tarixi, mərhələlərdən keçən insan, Tarixlərdən qalan belə bir ifadə, bir cümlə, “Qızıl çağlar”, ifadəsi var!

O, İlk İnsanın, yaşadığı, əhatəsində olduğu o, dövrü xatırladır ki, “o, dövür Qızıl kimi parlaq bir dövrün, Parıltısına, biganə qaldıq, indi isə, O, Qızıl çağların, O, Qızıl Dövrün, həsrətində qaldıq”, mə'nası daşıyır!

Bununla yanaşı, görkəmini dəyişməyən, həmişə “cavan” görünən, Yer adamının, mə'də-bağırsaq sisteminin, traktının, tədricən dəyişilərək, onun, sür'ətlə, yaşlaşmasına gətirib, çıxara bildi!

Uzun ömürlülük və həmişə “cavanlığa” səbəb isə, o anatomik vücutlarda Yoğun bağırsaq, Tibbdə, tibbi adı, “İntestinum crassum”, tamamı ilə, olmadığından o, dövrün insanları qocalmadan həmişə “cavan”, görkəmdə qalırdılar!

Tədricən, bağırsaq sistemində “Yoğun bağırsağın”, inkişafı o, insanın, ömür müddətini, həmişə cavan görkəmini, sür'ətə dəyişməyə, vaxtından əvvəl, “Yaşlı görkəminə”, gətirdi!

Milyon illərlə, davam edən, o, Cavan “Görkəm”, tədricən anatomik-bioloji varlığın, görkəmini, dəyişməyə gətirib çıxara, bildi

Bu, vaxtından əvvəl “yaşlaşma”, “qocalma”, anatomik-bioloji dəyişilmələr, Qadınlarda sür'ətlə, Kişilərdə isə, mərhələli şəkildə, dəyişikliklərə, uğraya bildi!

Mətləbdən, uzaqlaşmayaq!

Dədə Qorqud Dastanında, “Dəli Domrul”, personajı var!

O, Dəli Domrul, insanların rahat keçdiyi çayın üstündə, körpü quraşdırır!

İstədiyini o, körpüdən keçməyə buraxır, istəmədiyinin qarşısını kəsir, körpüdən keçməsinə imkan vermir!

Bir köç gəlir, Dəli Domrul, köçün qarşısını kəsir, yol vermir!

Deyir, “sabah keçərsiniz, bu gün olmaz!”.

Köç çayın o biri sahilində, gecələməyə məcbur, olur!

Gecənin yarısında, o taydan, köç içərisindən hay qopur.

Dəli Domrul, körpüdən keçib, köçün içərisinə gedib, soruşur ki, “bu nə haydır?”.

Cavab verirlər ki, “Bir, İgid ölüb”.

Dəli Domrul soruşur ki, “ölüm nədir, o, igid ölüb nədir, kim öldürə bilər, bu igidi, bu cavanı?”

Cavab verirlər ki, “O, Can Aparan, Əzrail öldürdü, bu İgidi!”.

Domrul deyir ki, “O, nə Əzraildir ki, bu İgidi öldürə bilsin! Gəlsin, mənə də, öldürsün görüm! Ona, bir Əzrail göstərərəm ki, insanlardan, Uzaq Durar!”.

Domrul qayıdır, öz alaçığına!

Bir vaxt keçəndən sonra, baxır ki, gecə, budur başı üzərində, bir Varlıq dayanıb!

Baxan kimi o Varlığı tanıyır ki, Bu, elə O, Can Aparan, Əzraildir!

Onda, Dəli Domrul deyir ki, “Ağzımda dilim buz kimi, əllərim, ayaqlarım, soyudu buz kimi! Başımın üstündə Dayanıb, elə bu da, Buz kimi!”.

Domrul deyir ki, “mən bilmirdim ki, Sən Beləsən, Buz kimi, mənə dəymə, Səni tanıdım, Buz kimin!”.

Əzrail, Dəli Domruldən, Uzaqlaşır!

Nəticə:

Dəli Domrul personajı ilə, Dədə Qorqud, ilk insanın qocalmaz, yaşlaşmaz, Obrazını, bir də, İnsana əlavə bir Ömür bəxş oluna biləcəyini, yadımıza Salır!

Bütün Azərbaycan Dastanları, çox dərin bir mə'nalar, kəsb ediblər!

07.08.2016

Həqiqətlər var...

Bütün Həqiqətlər, Həqiqətlədirlər!

Bütün Həqiqətlərin başlanğıcı, Kainatda, Kainatdandır!

Bir Həqiqət, başqa bir Həqiqətin, açarındır!

Bütün Həqiqətlər, həqiqətlər arasında olan, həqiqətdir!

Bütün Həqiqətləri, Kainat həqiqətlərini, araşdırıb, tapmağa, Ömür müddəti, çatmayandır!

Çünki, həqiqətlər içərisindən, daha Yeni, Həqiqətlər aydınlaşar, ortada!

Həqiqətlər arasında, Ehtimallar, işləməyəndir!

09.08.2016

Günəş Mə'bədi, İçəri şəhər...

Azərbaycanda, Bakıda, Günəş Mə'bədi, Qız qalası, Günəş Simvolu, Günəş təqviminin, ardıcıl hesabatı şərtlərinə uyğun olaraq inşa edilmişdir!

Bütün, Dörd Mərtəbələr Günəş, son Yuxarı mərtəbə isə, açıq sahəyə, mərkəzdən çıxmaqla, Günəşə, Günəş Işığına Qovuşmaqdır!

Günəş Mə'bədinin tikinti layihəsini verən, Me'mar isə, bütün tikinti şərtlərinin, Dahisidir!

Çünki, tikinti şərtlərinin tələblərinə görə, Aparıcı yüklər mərkəzləşdiyindən, hər yük altında, dayaq elementi, işlədilməlidir!

Bu, Günəş Mə'bədində isə, bütün yüklər, “mərkəzdən qaçma”, Prinsipi əsasında, inşa edilərək, bütün ağır yük elementlərini bölən, Günəş Mə'bədinin, Divarlarıdır!

09.08.2016

Yer həyatı, musiqi aləminə, bənzərdir...

Səs əhatəsində, Səsdəyik!

Hər səs - Səsdə deyildir, Səslədir!

Hər birimizin, öz Səsi!

Hər birimizə, bir səs, “ayrılıb”, Səsdəyik!

Çünki, ətrafımız da, Səsdə, biz də, Səs əhatəsində, Səsdəyik!

Yer Həyatımızın, ömrümüzün, müddətləri də, özü də, Musiqi səslərinə bənzərdir - Səslədir!

Kiminəsə, Forte!

Kiminəsə, Piano!

Kiminəsə, Major kimidir...

Kiminəsə, Duet, kiminə işə, Kvartet kimidir!

Kiminəsə, Akapello kimidir!

“Forte” - Uca, çox səsli-küylü...

“Piano” - Sakit, həlim, zəif, susqun...

“Major” - Yüksək, əhval-hal, şən, nümayişkəranə....

“Duet”, ikili.

“Kvartet”, dördlü.

“Akapello”da, Musiqi səsi, səslənmir. Mahnı janrı, musiqinin, müşayiəti olmadan, ifa olunur!

Budur Həyət, kiminə səsi - küylü!

Kiminəsə, Susqun - Sakit, Həlim!

09.08.2016

Gözəllik...

Gözəl deyilibdir ki, “Gözəlliyin də,

Doqquzu, dondur!”.

Bütün Gözəlliklər də,

Doqquzdadır!

11.08.2016

“Çaxır” - İldırım kimi, Çaxar...

İlkdən, çox qədim adı, (Üzüm suyu) Çakar, Çakır, sonda, Çaxır kimi, tələffüz edilib!

Çakır, Çakar - yə'ni ki, İldırım, Şimşək kimi “çaxar”, anlamını, daşıyib!

Çox-çox sonralar, o, Çaxıra, o, adlığa, “şər suyu” kimi, “Şərab”, adı verilib!

Qəribədir, Odlu silahlardan, atəş açmaq üçün, “Çax” - maqdan, istifadə olunur ki, silahdan atəş, açılır!

Amma, tarixdən, mə'lumdur ki, Tütün, Pomidor və s. Avropaya, Amerika qitəsindən, gətirilib!

Amma, Hinduların özlərində, Qəbilələr arasında İxtilaf baş verdikdə, Qəbilə başçıları, bir - birliyə yığılanda, əvvəlcə “Sülh çubuğu” (трубка мира), yə'ni, Tütün

doldurulmuş çubuqda, Tütün tüstüsündə, danışıklarda iştirak edənlər, şərti olaraq, “danışığımız sülhlə olacaq”, anlamı, daşıyırdı!

Amma, uzun müddət Avropada, Tütündən istifadə, qadağan olunub.

Yekaterina Dövründə, Tütündən istifadə edənlər, Katorqalara, sürgün ediliblər!

11.08.2016

Ürəklər...

Əl, Göz, bir də, Bədən, onlar, bir Bağlılıqda, bir, Təmasdadırlar!

Əl, Birlik!

Göz, Işıqdır!

Ürək - Ürəklilər arasında,

bir Bağlılıqda, bir Təmasdadır!

11.08.2016

Tur...

Turdan, Tura, Mərhələdən-Mərhələyə, “Ur” -u an!

Turdan, Tura, Turu an!

Urdan - Uru, an!

T - Tanrısa, Ur - İlkdən Işıq Ərazisisə,

Turdan-Tura, Urdan-Ura,

Turu, an!

Dekada - Onsa, Tur içində, Turu an!

Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, Azərbaycan Ərazisi, Dastanlarda, (Bilqamıs), Ur - ərazisi kimi, Tarixləşib, Tanınıb!

Ərazimiz, sonralar Işıq, Işıqdan törəyən “Zər”, kimi də, Adlandırılıb!

Qərībədir ki, Azərbaycan ərazisindən, nəfəsli musiqi aləti Zurna, bizim, Milli musiqi Alətimiz kimi, Dünyaya tanınıb!

“Zurna” - Nəfəsli Musiqi aləti, Işıq, Səs kimi, Tərənnüm olunub!

“Zurna”, nəfəsli musiqi aləti kimi, Işıq və Ərazisi adını, daşıyıb!

Z (s) - Işıq mə'nasında, Ur isə, Ərazi mə'nasında, işlədilib!

O, Zurna, tarixdə həm ərazimiz, həm də, Azərbaycana məxsus olan bir, nəfəsli musiqi aləti kimi, tanınıb!

Həmin, “Zurna”, nəfəsli musiqi alətinə, Yer üzündə, nə qədər Nəfəsli Musiqi alətləri varsa, heç biri, Zurna musiqi alətinin, Səs Tembrinə, Səs Diapozonunu yaxınlaşa bilmir!

Bu, Əzəmətli olan, Səs Tembri, Şücaət, Qəhrəmanlıq, Mətinlik səsidir!

Azərbaycanda, Yallı rəqs qrupunu, ancaq Zurna musiqi aləti ilə, müşayət edilir!

Yallının özü də, Mətinlik, Birlik Rəmzidir!

12.08.2016

Мнение...

То что случается, считаем что, “оно должно было, случится!”.

Но не когда, не задаваемся вопросом, “а зачем, оно должно было, случится?”.

Вот где ключь, ко всем событиям!

13.08.2016

Başla, Qulaqla, Dişlə, Dil...

Nə Dil, Dişə bağlıdır, nə də ki, diş, dilə bağlıdır!

Diş, özünü əhatə edən, qida Aləminə, bağlıdır!

Dil isə, Başa bağlıdır!

Baş, düşünüb - düşündükcə, Dil də, susacaq, danışmayaraq, gözləyəcəkdir!

Baş, düşünüb, araşdırıb, maraqlanmasa, bilməsə, Dil də, baş düşüncələrini, Hecalarla bölüb, səsləndirməyəcəkdir!

Qulaq, səsə, onu əhatə edən, səslərə bağlıdır.

Qulaq eşitdikləri, düzdür, yoxsa - yox, onları Dil bilməyəndir!

Amma ki, Qulaq, “eşitdiklərini”, Dilə dedirdəndir!

Nə, Qulaq susandır, nə Baş susandır, nə də ki, Dil susandır!

Dil, sussa da, Qulaq dinləyəcəkdir!

Dil, sussa da, Baş Düşüncələrini, qaş - göz, əl hərəkətləri ilə, him - cımla, ətrafa, Bildirəcəkdir!

Kainat, Susmadığı kimi, Baş da, Susmayacaqdır!

Baş susmadıqca, Dil də, susmayacaqdır!

Qulaq eşitməsə, başqa qulaqlar da, eşitdirməyəcəkdir!

Baş bilməsə, Dil də, bilməyəcəkdir!

Nə - nəyə, bağlı, deyil ki?

Diş, Baş, Göz, Qulaq, sonda Dil, onlar biri - birinə, bağlıdırlar!

Başı da, Qulağı da, Gözü də, elə Dilin, özünü də, qoruyan, salamat saxlayan, elə Dilin, özüdür!

13.08.2016

Naxçıvan ərazisində, İlanlı Dağ, Haça Dağ..

Naxçıvan, Kiçik Qafqaz sıra Dağları, silsiləsində yerləşməklə, Şərqlə, Qərbin, öz aralarında, bölündüyü sahədə, yerləşib!

Naxçıvan, çox Qədim Tarixlərin, Yaddaşının daşıyıcısıdır!

Azərbaycan ərazisi, Dünya Tufanına qədər və Dünya Tufanından, sonrakı mərhələlərdə, “Ur”, ərazisi kimi, tanınıb tarixləşib!

Bir çox, Ad daşıyıcılıqlarında, ya, sözün əvvəlində, yaxud sözün ortasında, yaxudda o sözün, kəlmənin sonunda, “Ur”, ifadəsi işlədilməklə, ərazi ad daşıyıcılığına, işarə kimi, xarakterizə olunub!

Yallı janrında, “Urfani”, Yallısı kimi, Qədim Azərbaycan ərazisi olan, Qafqaz sıra dağları silsiləsində yerləşən, indiki Sisian ərazisində, “Urud”, kəndi, nəfəsli Musiqi aləti Zurna, Qədim Azərbaycan ərazisinin, Urartu adı daşması və sair, və ilaxır və bu kimilər.

Amma ki, Dünya Tufanından xilas ərazisi, həmin ərəfədə Hz. Nuhun, həmin ərazidə, Ur ərazisində, o, Dövrün insanları ilə, tufandan xilas, bir çox Səməvi kitablarda tarixləşərək, nəsillərdən-nəsillərə, tarixlərdən-tarixlərə, daşınıb, gəlib!

Həmin, xilas ərazisinin, ikinci adı, “Nuhun sulardan xilas və xilaskarlığı, ərazisi”, kimi, tarixləşərək, Nuh-çıxan, kimi də, tarixi mənbələrdə, Səlnamələrdə özünə məxsus, yer tutub!

Çox, maraqlı və çox düşündürücüdür ki, Antik səlnamələrdə, Coğrafiyaşünaslar, Tarixçilər, Səyyahlar, bütün yazılarında, Naxçıvan haqda, bu Ərazi haqda, bir çox tarixi mə'lumatları, qeyd ediblər!

Tarixi mənbə kimi, bu gün də, o, tarixi yazılardan, istinad kimi, istifadə olunur!

İkinci maraqlı cəhət, ondan ibarətdir ki, Tarixi mənbələrdə, o, dövrlərdə tərtib olunmuş Səlnamələrdə, bir çox Sərkərdələrin, Azərbaycan ərazisinə, xüsusi ilə, Naxçıvan ərazisinə, Hərbi yürüşləri olub!

Monqol xanları, Makedoniyalı İskəndərin, Azərbaycan ərazisinə yürüşləri, Teymurun hərbi Yürüşləri, bir sual Doğurur, Azərbaycanda, xüsusi ilə də, Naxçıvanda, “nə itirmişdilər, nə axtarırdılar, nələri isə, tapdılar?”.

Tapdılar!

Hər Sərkədə, öz Qoşunu ilə, Öz Süqutlarını, Tapdılar!

(Tarixi ardıcılıqlarda, onların, Azərbaycandan sonra, davam edən, hərbi yürüşlərin xronologiyalarına, Ərəfələrə, o, Səlnamələrə baxın).

O, Yürüşlər, Mə'bədləri, kitabxanaları, şəhərləri viranə qoymaqla, deməli bu Əraziyə, Azərbaycan ərazisinə, Sülhlə yox, Hərblə gəlirdilər!

Bəlkə də, İşıq ərazisinə, Sivilizasiyaların Mərkəzinə, Sahib olmağa gəlirdilər?

O, yürüşlərin, o, müdaxilələrin, nəticələri isə, nəticəsizliklərlə yekunlaşırdı!

O, səbəbdən ki, İşıq, Xilas Ərazisinin, Sahibi Var, O, Sahibə isə, Sahib olmaq olmaz!

“İşıq Ərazisi”, deməklə, bu Ərazini heç də, çox istədiyimizdən, Azərbaycan ərazisi, Vətənimiz olduğundan deyilmir!

Müqəddəs Ərazinin, mütləq, Müqəddəslik Yük Daşıyıcılığı, olur!

Azərbaycan ərazisinin, bir çox sahələri, Müqəddəslik daşıyıcılığı, işarələri ilə,

Zəngindir!

Abşerondan tutmuş, bütün ərazilərdə, özünə məxsus, İşıq Əraziləri vardır!

Naxçıvan ərazisində, İlanlı Dağ, bir adı, Haça Dağ, o da, müqəddəslik daşıyıcısıdır!

Həmin, İlanlı Dağ, Dəniz səviyyəsindən, 2400 m. yüksəklikdədir!

Dəniz səviyyəsi dedikdə, Coğrafiya elmində, Baltik dənizini, “Sıfır”, nöqtə kimi qəbul edərək, o, sahə hündürlüklərini, bu nöqtədən, hesablayırlar!

Maraqlı cəhətlərdən biri də, ondan ibarətdir ki, İlanlı dağ, ərazisi, quraqlıq ərazidir!

Həmin dağın, haçası arasını, “Yəhər”, adlandırırlar!

Dağın, orta səviyyəsindən yuxarı, Bulaqlar axır!

Qəribəlik ondadır ki, həmin, o, Dağda olan, bulaq suları, dağ ətəyinə qədər, axıb, gəlib çatmır!

Miqdar, qədər, pay, buna deyilir!

O, bulaq, o, Su qədəri, xüsusi Nizam daşıyır!

Həmin, “su nizamına”, misal, Haça dağın, sol tərəfində yerləşən (Şimal), Müqəddəs “Yeddi Kimsənələr”, Ərəb mənbələrində, “Əshab - ül - Kəhf” kimi, (Əshabə - insan,

adam, Kəhf - işə, Mağara mə'nası daşıyır. Yəni ki, "Mağara insanları"), Ziyarətgahının aşağısında, Cənubi-Qərb istiqamətdə, ziyarətgaha, çox yaxın məsafədə, "Təndir Bulaq", var!

O, Təndir Bulağa "Təndir, Tamdır", adı verilib!

Ətraf ərazi, Nəhəcir, (Nuh Açıq), düzənliyi, susuz ərazidir.

O, Yeddi Kimsənələr Ziyarətgahına, çox yaxın məsafədə yerləşən o, Su mənbəi, Su miqdarı, sanki, Nəfəs alır!

Yerin, Dərin qatlarından qalxan Su, Dairəvi, Quyu tipli olan, o quruluşun, kənarınacan qalxır.

Qalxan Su miqdarı, təndir kənarınacan qalxır, bir az dayanır, bir də, yenidən, Quyu içərisinə, sorulub qayıdır!

Suyun, bir də, qaynayıb qalxmasına, təxminən On dəqiqə vaxt gedir!

O, Su, Yerin dərin qatlarından, bir də, qaynayaq, təndirin, kənarınacan qalxır, dayanır, bir də, dərinliklərə çəkilir!

Həmin Təndirin, kənarının, Yer səthindən, hündürlüyü hardasa, İyirmi santimetrdir!

Amma, o, Sudan, Ziyarətə gələn insanlar, müxtəlif tutumlara, qablara o, sudan götürürlər, Su, bir də, dərin qatlara çəkilən müddətdə, o, Sudan içib, əl-üzlərini yuyurlar!

Dərin qatlardan gələn, o, Su miqdarı, o qədər təmiz, dadlı, yüngüldür ki, əl-üz yumaqla, sanki adam yüngülləşir, nələrdənsə, azadlaşır, rahatlaşır, təlatümlərdən, narahatçılıqlardan, anilikdə uzaqlaşır!

Qəribə bir, rahatçılıq, inam, güc - qüvvə, insanı bürüyür!

Ümumən, Yeddi Kimsənələr Ziyarətgahı, Naxçıvan şəhərindən bir o, qədər də, uzaq deyil!

Yeddi Kimsənələrə, Culfa (Cənub), səmtə, avtomobil yolundan, sola ayrılmaqla, getmək olur!

Bir az, o, Yeddi Kimsənələr səmtə, yol başladıqdan sonra, hiss olunur ki, öndə Müqəddəslik, əzəməti, canlanır!

Sol tərəfdə, Pircüvar, Nəhəcir düzəngahı, öndə, Yeddi Kimsənələr Ziyarətgahı!

Sağ Tərəfdə, Işıqlı İlanlı, Haça Dağ, onların arxasında, (Şərq), Gəmi Qaya!

Onlarla üz-üzə, dayandıqda isə, Arxada, Ağrı Dağ, Işıllı Dağ əhatəsinə, Müqəddəslik əhatəsində olmaqla, çox-çox Qədimilik, rahatçılıq əhatəsinə düşürsən!

Baxmayaraq ki, Yeddi Kimsənələr, İlanlı, Haça dağ, ərazisi quraqlıqdır!

Amma ki, İlanlı Dağ və Yeddi kimsənələr ərazisində, Yer altından təndirdə qalxan Su, ən maraqlısı isə, İlanlı Dağ, Haça dağ, yüksəkliyində olan, sərt Dağ süxurları

arasından, miqdarında olan su bulaqları, ondan xəbər verir ki, Naxçıvan ərazisindən, Yer altı qatlardan, çox güclü Yer Altı, Çay axır!

O, Çay, Yer Kürəsinin, Cənub yarımkürəsini, (Ekvator Xəttindən) keçməklə, bir də, bütün Cənub yarımkürənin, Yer Altı Çayları arasında, Su rabitəsi, yaradır!

Müqəddəs Su, Yer Altı Çaylarla, Yer Üstü Müqəddəsliyin, biri-birinə bağlılığını, Dağ Zirvələrinə Su işarəsi verməklə, bizə, biz Yer İnsanlarına, Müqəddəsliyin, Xəbərdarlıqlarını, Edir!

14.08.2016

Bu Dünya...

Dünya Böyükdür!

Dünyaya, deyə bilmirik, biz, öz şərtlərimizi, öz tələblərimizi, öz qanunlarımızı, Öz sözümüzü!

Dünya isə, Deyər həmişə, Öz Şərtini, Öz Sözüünü!

Biz də dönüb, Dünyanın Sözüünü, həmişə Dünyanın Özünə deyərik!

Gileyimizi də, sevincimizi də, kədərimizi də, deyirik, Onun, Özünə!

Dünya isə, Deyər Həmişə, Öz Sözüünü!

14.08.2016

Kainat Nizamı, heç vaxt pozulmur...

Kainat Nizamı, Planetlərin birgə hərəkət sür'əti və Trayektoriyaları, dəyişilmir!

Hər hansı bir Planetin, hərəkət trayektoriyası dəyişilərsə, bu Kainatın, ölçü bə həcmnin, dəyişməsinə səbəb ola bilər!

Bu hal, addı görünən, amma, çox mürəkkəb bir halın, Fəsillərin, Cəhətlərin dəyişməsi halına qədər, Kənarlaşmalarla, sürüşmələrlə, müşahidə olunur!

Bu "sürüşmələr", Bitkilərdə Tumurcuqlara, vicutlardakı Hüceyrələrə, Ana vücudunda, Embrionlar, Rüşeyimlərin, vaxtlarının Doqquzluq sistemi arasında, natamamlığa qədər, apara bilər!

Yer Kürəsinin, bir Yarımkürəsində indi, Yay Fəslidir, O biri Yarımkürədə isə, Qış Fəslidir!

İndiki halda, Azərbaycan ərazisi, bu Yarımkürədə olduğundan, yerləşdiyindən, bu ay xüsusi ilə, Avqust ayı, dözülməz isti hava şərtləri ilə, müşahidə olunur!

İndiki halda, bu ərəfədə, Yer kürəsinin, mərkəzində yerləşən Nüvə, iki hallıdır!

Nüvənin, bir Yarım kürəsi aktiv, o biri Yarımkürəsi isə, nisbətən “passivdir”.

Bu səbəbdən, Yer kürəsinin, bir Yarımkürəsində, Yay fəslə, o biri Yarımkürəsində isə, Qış fəslidir!

Yer Kürəsinin Nüvəsi, (bir yarımkürə üçün), Altı ay Aktiv, Altı ay Passivdir!

Mart ayından başlamış, bir Yarımkürə, istinməyə başlayır!

O, İstinmə, Yerin dərin qatlarında olan bütün Faydalı qazıntıları hasilə, yetkinliyə gətirir!

Yer sərhində isə, bitkilər Aləmini, bütün bostan-tərəvəz bitkilərini, bu ərəfədə yetişdirib, rəng verir, dad verir, həcm verir!

İndi, Azərbaycan ərazisində, Avqust ayıdır.

Havaların dözülməz dərəcədə isti keçməsinə səbəb, sanki Nüvə gücünə görə, daha nəyi varsa, onu bir Yarımkürə üçün, aktivləşdirir.

Mart ayının, 22-dən, Sentyabr ayının, 22- cən, Yer kürəsinin mərkəzində, yerləşən Nüvə, Işıq, Zərrə potensialını, bir yarımkürə üçün, Altı ay, bölüşür!

Altı ay isə, sakitləşib, (Absorbsiya), Altı ay, o, biri Yarımkürəni, istidəcək, orada dözülməz istilər başlayır!

Yer kürəsinin Nüvəsi, hardan alır, bu Gücü, bu İstini?

Yer kürəsinin Nüvəsi, Günəş Nüvəsinə, Zərrələr axımı ilə, bağlıdır!

O, tükənməz isti və Zərrələr Payını, Günəş Nüvəsi ilə, bölüşür!

Günəş də, Öz İsti və Zərrələr Payını, Kainatdan pay - pay, Alır!

Aldığı, Işıq Payını, Şüası ilə, öz ətrafında, bərabər bölüşür!

Günəş ətrafında olan Planetlərdə, necə deyərlər, həyat yoxdur!

Çünki, o, Planetlərin mərkəzində yerləşən, onların Nüvələri, Passivdir!

Yer Planetinin, Mərkəzdə yerləşən Nüvə isə, Aktivdir!

Yer Planeti, Işıq qədərini, bir Günəşdən, bir də, Kainatdan, alır ki, onu da, bütün kürə boyu, bölüşür, Paylaşır!

14.08.2016

Doqquzluq Sistemi...

“On” (10), Ona qədər, “Ondadır!”.

Doqquzdan, bir də, Birə qayıt, Ondadır!

Sübh Günəşi, Yer Planetinə 19°- (dərəcədən), bucaq altında Işıq Saçır!

Bu səbəbdən, bir çox Səməvi kitablarda “19”, özünə məxsus hesabat ardıcılığını bildirir!

Yə'ni ki, İlki Işıq, Özü Işıq, Bütün Mətnlər Işıqlı, Işığa İstinadlıdır!

Bir çox kitablar Doqquzluq sistemindən, uzaq ola bilmədiyindən, onun hesabat ducağı, Günəşlə, Yer Arasında 19°- bucaq altındadır!

Bu hesabdən, 19-ədədinin Özünü də, Müqəddəs ədədlər sırasına daxil edirlər!

15.08.2016

Gözəldir...

Qadının, İlki Gözəldir!

Onu, Gördünsə, Gözəldir!

Onu, Sevdinsə, Gözəldir!

Qadın, Ana olana qədər də, Gözəldir!

Qadın, Ana olandan sonra da, Gözəldir!

Qadın, Nənə olanda da, Gözəldir!

Qadın. Öləndən sonra da, “Gözəldir!”.

Qadının, İlki Gözəl, sonu da, Gözəldir!

Bu Gözəl, bu Gözəllik, “Dünyanı”, xilas edəcəkdir!

Bax elə, bu da Gözəldir...

15.08.2016

Yer Kürəsinin Nüvəsi, Günəşlə bir Xətdədir...

Yer Kürəsini, Gecə ilə Gündüzə ayıran, bəyan Edən, Günəşdir!

Yer Kürəsinin, nizamlar arasını, bölgüsünü, bərabərləşdirən, bərabər bölən, Yer kürəsinin, Mərkəzində olan, Nüvədir!

Günəşlə, Yer Kürəsinin, Nüvəsinin iş Ardıcılığına baxdıqda, çox maraqlı hallarla qarşılaşırıq!

Bu, iş Prinsipləri, dəqiqliklə necə, qurulub?

Deməyincən bunlar, çox sadə, bir iş Prinsipi ilə, Kainatın Işıq - İstilik Ardıcılığında, iç-içə, biri-birini, tamamlama, təstiq etmə, qanunu əsasında, fəaliyyətdə imişlər!

Sübh Günəşi çıxmaqla, (19°), Yer Kürəsinin, bir Yarımkürəsini, Işıqlandırır və şüaları ilə, İstidir!

O, biri Yarımkürədə isə, o ərəfədə Gecə düşür, Gecə olur!

Yer kürəsinin Mərkəzində olan Nüvə isə, heç vaxt, nə Yatır, nə Mürgüləyir, nə də ki, Yuxlayır!

Bütün, müddətlər üçün, Fəaliyyətdədir!

Günəş, bir Yarımkürəyə Işıq Saçmaqla, Yer kürəsinin Nüvəsi ilə, Günəş və Günəş Nüvəsi, bir Xəttə, durarlar!

Bir Yarımkürə üçün, Yer Mərkəzindəki Nüvə, bir Işıq, İstilik ötürmə Reaktoru kimi, Aktivləşir!

O, İstilik, Işıq “Reaktor”-unu, “soyudub, sərinləşdirməyə”, Nüvənin öz iş Prinsipinə uyğun olaraq, İki Fəsil, həm Yay fəslə, eyni vaxtda o, Reaktoru soyutmağa, Nüvənin iş prinsipinə uyğun olaraq, Qış fəslə, Yer Kürəsi üçün, Mövcuddur!

Yer Kürəsinin, mərkəzində yerləşən Nüvənin, Temperatur həddi, aşağıdır! Yay mövsümündə yerin dərin qatlarında temperatur mühiti, 4-10°C - də, olmaqla, dərin qatlardan yer səthinə qalxan, yer altı Sular, sərin halda, yer sərhinə qalxır!

Qeyzərlər isə, başqa bir prosesin göstəricisidir!

Əgər ki, Yer Nüvəsinin, Temperatur həddi, qeyri sabit deyil.

O, səbəbdən, Dəniz, Okeanlar, Çaylar, Göllər, o, yüksək, istilik nəticəsində, buxarlanmırlar!

Bəs necə olur ki, Yer Kürəsinin Nüvəsi, yüksək temperatura malik deyilsə, Yay mövsümündə, bir Yarımkürə, kəskin istilərlə müşahidə olunur?

Planetlərin Kürəvari olması, onların biri-biri arasında, “Qövs-sınma”, bucaqları, yaranma səbəbindən, bütün Planetlər, biri- biri arasında, temperatur hədlərini bölüb, sabitləşdirməyə, xidmət edir!

Bütün Kainat Sisteminin, Öz Temperatur həddi, 4-10°C -ni, Aşmır!

İnsan orqanizmini, 36°C- temperatur həddinin, “Daxili mütləq nizam temperaturu”-da, sabit 8-10°C.

Günəş, Kütlə və Həcminə görə, öz Ətrafına, Işıq-Şüanı, bərabər Saçır!

Hansı Planetə az, hansı Planetəsə çox Işıq-Şüa miqdarı, saçlmır!

Günəş ətrafında olan, bütün Planetlər, mərkəzlərindəki Nüvəyə səbəb, ya Aktiv və yaxud da Passivdir!

Əgər ki, Günəş öz ətrafına, bərabər Işıq-Şüa saçırsa, onda nə səbəbə, Yer Planeti, iki həddli, iki fəsilli, İstili, Soyuqlu, fəaliyyətdədir?

Günəş Işıq-Şüasını, bərabər saçır, Nüvələr o, Işıq-Şüa hədlərini, öz kütlə həcminə görə normallaşdırırlar, nizamlayırlar!

“Qövs sınma” bucağı, dedikdə, belə bir, Işıq sınma halı, mövcuddur!

Elektrotexnikadan mə'lumdur ki, məftillərdən, naqillərdən Cərəyan axdıqda, müəllən İsti temperatur həddi, müşahidə olunur!

Elektrotexnikada belə bir, termin var, "Qıssa qapanma".

Qıssa qapanma anında, Elektrik Cərəyanı, Qövs Işıq sınması yaradır!

O, Qövs Sınma, çox güclü işıq saçır o, anda, çox güclü Temperatur həddi yarandığından, yanğınlar, alışmalar, baş verir!

Günəşlə, Yer kürəsi arasında, Kürəvarilik, Günəşin Şüası, həmin iki kürə arasında, "sınaraq", Qövs Işıq, bucağı yaradır, bu səbəbdən, Yer kürəsinin (yay mövsümündə), mərkəzindəki Nüvə ilə, Günəş Şüasının bir yarımkürəyə düşdüyündən, o, ərəfə, güclü istilərlə müşahidə olunur!

Yer kürəsinin Nüvəsi İkilidir, İki Bölməlidir, İki Həddi, Fəaliyyətdədir!

Bir Yarım kürədə Gündüz, Işıqdırsa, Nüvə Işıqla, Işıq qədərini, bir Yarımkürəyə bərabər bölürsə, O biri Yarımkürə, (gecədir), sərf olunacaq, işıq və istinin Nizamda olması üçün, "Passivləşir", yə'ni Nüvəyə, köməkçidir!

Altı ay, bir yarımkürədə Yay, bir yarımkürədə altı ay, Qışın olması, Nüvənin İş Prinsipi ilə, əlaqədardır!

Bir yarımkürəyə, işıq istilik, o biri yarımkürəyə, sərf olunmuş istini, bərabər, soyutma, nizamlama funksiyası ilə, fəaliyyətdədir!

Gün keçdi, Gün Əyildi, Qüruba çatdı, Gün batdı!

Axşam başladı, gün ərzində, bir yarımkürəyə sərf olunan, Işıq, İstilik, Zərrə axımı, tədricən nizamlanıb, Nüvə ilə, bölüşüb, bərabərləşməyə başlayır, Axşam, Gecə ilə, Əvəzlənir!

Gündüz alınan, Işıq, İsti, Zərrə payı, Nüvəyə nisbət bərabərləşdikcə, insanların yuxusu gəlir, yatmaq, yuxlamaq, istəyir!

Zərrə, Işıq miqdarı, nisbətdə bərabərləşməyə başladıqca, Gecələr, müxtəlif ağrılar, diş ağrıları, baş-əzələ ağrıları, bə'zi nasazlıqlar, özünü bə'yan, edir!

Tə'cili yardım maşınları, tə'cili yardım briqadalarının, işi başlayır!

Kimlərəsə, evlərində yardım eləyir, kimləri isə, xəstəxanalara, çatdırır!

Gecələr, niyə ağrılar artır, gecələr, niyə bə'zi xəstəliklər aktivləşir, özünü bə'yan edir?

Gündüz, bir yarımkürəyə düşən Günəş işığının gücü, o, yarımkürədə bərabərliyə bölüşdükcə, bədənlərdə, kütlələrdə, cisimlərdə, sükunət başlayır, bədənlər sanki "yorğunlaşır".

İnsan vücudu da, İkilidir!

Sağı, Sağ!

Solu, Sol!

Sağ topladığını sərf edir, Sol bərabərləşdirir nizamlayır!

16.08.2016

Bütün Kainat Sistemi...

Kainat Sistemində olan, bütün Küllü - Kütlələr, Varlıqlar, Cisimlər, sükunətdə yox, biri-biri arasında, dayanmayan, tükənməyən, həmahəng, birgə, hərəkətdədirlər!

17.08.2016

Adlar, təxəllüslər...

Bir də ki,

Məhəmməd, adıdır - Füzuli, təxəllüsü.

Hüseini, adıdır - Cavid, təxəllüsü.

İmadəddin, adıdır - Nəsimi, təxəllüsü!

Əliağa, adıdır - Vahid, təxəllüsü.

və s.

18.08.2016

Səxavətli...

Dünya, Aləm, Yer üzü, çox Səxavətlidir!

Bizim Var olmağımızı, geyimimizi, qıdamızı, bizə Bəxş Edən, Odur!

Bizlər isə, bu Aləmin, Səxavətləri ilə, Paylaşmaq istəmirik!

Biz İnsanlar, həmişə öz “şərtlərimizi”, öz “qanunlarımızı”, ona, bu Aləmə, Qəbul elətdirmək, istəyirik!

O, isə, Öz Şərtləri, Öz Qanunlarını, “Dəyişmir!”.

Ona görə də, bu Dünyadan, bu Aləmdən, həmişə, Giley edirik!

20.08.2016

Qan hərəkəti, Qan dövranı...

İnsanla, Fəsillər, biri-birini tamamlayır, o, İnsan, Fəsillərin halına, Tutumuna uyğunlaşır!

Yay mövsümündə, bir də, Qış mövsümündə, insan hərəkətləri, bədən Dinamikası ləngləşir, süstləşir!

Bu, iki Ərəfədə, Bədəndə, Vücutda, Qan dövrəni ləngləşir, amma ki, dayanmır! Ürəkdən keçən Qan, bədəni əhatə edən, ətrafın yüksək temperatur həddi arasında, (30-40°C), bədən daxili mütləq dəyişməz, (36-36,5°C), temperaturu arasında, Temperatur həddini, Nizamlamağa, keçir!

Qış Fəslində də, eyni proses baş verir!

Ətrafın, soyuq hədd temperaturu ilə, (mənfi, 10-30°C), bədən Daxili, mütləq dəyişməz temperatur həddini (36-36,5°C), ürəkdən keçən Qan miqdarını, bədən daxili temperatur həddini, nizamladığından, Qan Dövrəni “ləngləşir”, amma ki, dayanmır!

Qış mövsümündə də, insan isti yer axtarır, onunla Qan Dövrəni hərəkətinə “kömək”, etmək istəyir!

İki Fəsil ərəfəsində, bir Yaz, bir də, Payız mövsümündə, insan daha rahat, daha həvəsli, əkmək-becərmək, şumlamaq, dayanmadan, yorulmadan hərəkətdədir!

Çünki, Yaz mövsümündə, İnsanı əhatə edən, ətraf Temperaturu ilə, (10-20°C), Öz Bədən daxili (36-36,5°C), biri-birinə, uyğun, mütənasibdirlər!

Yay mövsümündə, bütün İnsanlar, sərin yer axtarır!

O İnsan, Şüur altı Yaddaşına görə, bu isti ərəfədə, Sərinə çəkilməklə, Qanın rahat dövrəsinə, “kömək”, etmək istəyir!

Ürəkdən küçən Qan miqdarı, necə deyərlər, Bədən daxili, temperatur həddini, əlavə olaraq, daha rahat, Nizamlayır!

Vücut da, rahat, Ürəkdən keçən, Qan da, rahat!

Eyni Proses, bir də, Payız mövsümündə yaşanır!

Payız mövsümündə də, hava temperaturu, bədən daxili temperatur həddinə uyğun olduğundan, insan daha, əkib-becərdiyinin, məhsulun yığılan vaxtı, yenə də, çevikləşir, şadlanır, sevinir!

İki, Temperatur həddi arasında, ürəkdən keçən Qan da, rahat, ətraf temperatur, bədən temperaturuna uyğun, o da, rahat!

Özümüzü Tanımasaq, öz Vücutumuza biganə olsaq, Vücutlar da, yüklə, yorğunluqda, çətinlikdə, bədən Daxili Müqavimətlər də, zəifləyəcək!

O, Vücut da, tədricən, mərhələ-mərhələ, Bizlərdən, daha da, “inciyləcək”, daha da, “küskün!”, olacaq!

20.08.2016

Учись, Познай...

Чем, больше познания, тем, больше человек свободен, в своих Деяниях!

Учись, Познай!

Позновая, Познай Сущность!

Что интересно, у человека, Костная система, совершенно!

Но только, Зубная система, ему выделено, на не очень, длительный срок!

Это гласит о том что, твоя “пища”, Разум, Мысль, Познание!

Питание, это для твоего, Существования!

Вокруг тебя, Познание!

Позновая Сущность, Познаешь себя!

20.08.2016

Amma, maraqlıdır...

Çox qəribədir, müasir Kosmik Tədqiqatlar, Kosmosa, Elmi ekspedisiyalar, uçuşlar həyata keçirirlər!

Çox maraqlıdır, niyə bu Elmi Ekspedisiyalar, Venera Planetinə tərəf yox, Mars Planetinə tərəf, Kosmik uçuşlar, yerinə yetirirlər?

Kim bunlara, onu deyib ki, həyat, ancaq Mars Planetində ola bilər?

Əgər orada Həyat, Canlı varlıqlar varsa, ola bilərsə, belə bir ehtimal varsa, deməli o, axtarışlarda, bir mə'na da, Vardır!

Merkuri Planeti, Günəş ətrafında, hərəkətdə olan, birinci Planetdir!

Günəşdən, İkinci Planet işə, Veneradır!

Yer Planeti işə, (Günəşdən, üçüncü), Venera ilə, Mars Planetinin arasında, yerləşir!

Milyon illərdir ki, birinci Planet olan, o, Merkuri Planetinin səthi, Günəş Şüalarına çox yaxında olmağına baxmayaraq, Alışmır, Yanmır!

Öz səthi və daxili Temperatur həddini işə, sabit olaraq, saxlayır, heç dəyişilmir!

21.08.2016

Nə hərəkətdə deyil ki...

Bütün Aləm, Aləmlər hərəkətdə!

Galaktikalar, hərəkətdə!

Günəş Sisteminin Özü də, hərəkətdə, Günəş Sistemi ətrafında olan, Planetlər Hərəkətdə!

Nə, hərəkətsizdir ki?

İnsan hərəkətdə!

İnsanın, Gözü hərəkətdə, Dili hərəkətdə, Çənəsi hərəkətdə, Oynaqları hərəkətdə, Fəqərə Sütunu, hərəkətdə!

Əl-Ayaq barmaqları, Hərəkətdə!

Qidanı çeynəyir, hərəkətdə!

Udur, hərəkətdə, Mə'də hərəkətdə!

Ürəkdən Qan keçir, Hərəkətdə!

Qaçır hərəkətdə, əyləşir hərəkətdən, qalxır hərəkətdə, yeriyr hərəkətdə!

İş, görür, əkir-biçir, toplayır, e'mal edir, hərəkətdə!

Ətalətlər, sükunətlər, sərbəst düşmələr, gərilmələr, dartılar, müqavimətlər, sürüşmələr, hərəkətlər içərisində, Hərəkətdə!

Külək hərəkətdə, Yağış hərəkətdə, Buludlar hərəkətdə, Dalğalar hərəkətdə, Zəlzələlər, Tsunamilər, Vulkanlar, Püskürmələr, Qaynamalar, Daşmalar hərəkətdə!

Kondisioner, Soyuducu, daxilində, Qaz Freon, hərəkətdə, mühərrik, Hərəkətdə!

Nə Hərəkətsizdir ki?...

Təyyarə hərəkətdə, Maşın-mexanizm, Qatar, Gəmi, Kosmik Uçuşlar, Hərəkətdə!

Araba, Qoşqu, Bərə də, Qayıq da, Hərəkətdə!

Gecə hərəkətdə, Gündüz hərəkətdə, Yer Kürəsi hərəkətdə!

Bu Hərəkətləri, onların sür'ətlərini, Trayektoriyalarını, hərəkət bucaqlarını, hərəkət ardıcılıqlarını, ləngidəcək, yubadacaq, dayandıracaq, saxlayacaq, elə bi Qüvvə, elə bir Varlıq yoxdur ki!

Hərəkətlər, İlkdəndir!

Hərəkətlər, İlkdədir!

Bütün Hərəkətlərin Başlanğıcı, O, İlklə, O, İlkinlədir!

Olmayıb, Yoxdur Elə bir Varlıq ki, Elə bir Qüvvə ki, Günəş Ətrafında Hərəkətdə olan, Kürəvari Planetlərin, Trayektoriyalarını, Yerlərini, Ardıcılıqlarını, Düzülüşlərini, Ara Məsafələrini, ya biri-birinə, Yaxınlaşdırsın və ya, Onları, Biri-birindən, Uzaqlaşdırsın!

Nə, Hərəkətsizdir ki...

Bütün Hərəkətlərə, Hərəkət Verici, O, Sahibi Mütləqdir ki, “O”-nun, Nizamlayıb, Nizama Saldığının Qarşısında, Bütün Varlıqlar, Acizdir!

Nə hərəkətsizdir ki?...

23.08.2016

Kainatın Dili, Cəm Bəşəriyyətin Dili, Bəşəriyyətin Dili, elə Kainatın Öz Dili...

Tibb Elmində belə bir termin var, “Klinik ölüm!”.

Düzgündür ki, o, deyilən, həmin, “Klinik ölüm”, hər bir İnsan və bütün insanlar arasında tez-tez, mütəmadi olaraq, baş vermir!

O, “Klinik ölüm”, çox-çox az, çox az, insanlar arasında, baş verən bir hadisədir!

Bütün, Klinik ölüm halında olmuş insanlar, belə bir xatırlatma ilə, o halı izah etməyə çalışırlar!

Hamısı deyirlər ki, “mən, qaranlıq bir tuneldə, sür'ətlə irəliləyirdim, tunelin sonunda Işıq görünürdü, sonda o, Işığa, o, Işıqlı bir Aləmə Çıxdım! Başqa birisi o, halı belə təsvir edir, Düz bucaqlı çərçivə içərisində, sür'ətlə yuxarıya, qalxırdım, sonda Işıqlı bir Aləm gördüm. Belə təsvir etmələr, müxtəlif olur!”.

Məsələ, bununla bitmir.

Çox düşündürücü məqam ondan ibarətdir ki, həmin “Klinik ölüm”, anını yaşamış hər bir fərd, belə bir ifadələr işlədirlər, “Orada, Ağ Geyimli Varlıq gördüm, mənə dedi ki, çox tez gəlmisən, qayıt! Yaxud da, sən indi gəldin, qayıt”, bu kimi müxtəlif fikirlər, müxtəlif dialoqlar, işlədənlər var!”.

Qəribə hal, ən mühüm hal ondan ibarətdir ki, müxtəlif insanlar, Yer üzünün müxtəlif ərazilərində baş vermiş o, hadisələrdə, müxtəlif milliyətlər, müxtəlif vaxtlarda, baş verməsinə baxmayaraq, onlardan çox böyük maraqla soruşduqda ki, “sənə Qayıtmağı Deyən O, Ağ Bürəli Varlıq, sənə, nə dildə, dedi ki, Qayıt?”.

Hamısı bir cavab verir “mənim öz dilimdə deyildi ki, Qayıt!”.

Müxtəlif vaxtlarda, müxtəlif ərazilərdə, müxtəlif şəraitlərdə, müxtəlif milliyətlər arasında baş vermiş belə hadisələrdə, cavablar birdir, “mənim Dilimdə!”.

Deməli, belə bir nəticəyə gəlinir ki, deyək ki, bir “Qayıt sözünün”, O, Aləmdə, Tərcüməçisi, Tərcümə edəni yoxdur, o, tərcüməçiyə də, o, aləmdə heç ehtiyac da, yoxdur!

Çünki Kainatın Dili, Cəm Bəşəriyyətin Dilidir!

Kainata xitab edirik, çağırırıq, bütün istəklərimizi, ehtiyaclarımızı, yalvarışlarımızı, arzularımızı, Kainata deyib, bildiririk!

Amma, heç vaxt düşünmürük ki, “bu çağırışlarımızın, tərcümə olunmağına da, bir ehtitac var, yaxud da heç yoxdur?”.

Şüur Altı, Yaddaşımızdan bilirik ki, Kainatın Dili, Dilçiliyi, elə, bizim Dilimizdir!

Bizim Dulimiz də, elə Kainatın, Öz Dili, Öz Dilçiliyidir!

25.08.2016

İşıqdan - Zərrənin Özü, Törədici

Bütün Araşdırmaların, Tədqiqatların, Müqayisələrin, Əvvəli, İlki vardır!

Amma, hər hansı araşdırma və tədqiqata cəlb edilmiş, ideya və mövzunun ilkinə, təməlinə getməklə araşdırıb, bir nəticəyə gəlmək olar!

Kainatın Yaranması, məcburiyyət halı idi, yoxsa Labüdlük, halı?

Kainatın Yaranması məcburiyyət halı olmayıb, Labüdlük halı səbəb olub.

Bəs niyə Labüdlük halı olmalı idi?

İşiq, Əbədi və Əzəlidir baxımından, O, İşiq Qədəri, Yaradıcı İşiq olduğundan, Onun Özünü, Yaradanın Özünü də Yaratmaq, Mümkünsüzdür!

Yaradıcı İşiq Varlığını, O, Əzəməti, Yaratmaq, Mümkünsüzdür!

Kainat Böyük Partlayışdan Yaranıb, yə'ni İşığın çox güclü birlik halından, Böyük Partlayış baş verib.

O, İşığın Yayılma Səddinə, Sərhədliliyinə (potensial İşiq), Qədar (Yayıb-Yayılma Gücünə görə), genişlənib!

O, İşiq Genişlənmə həddində, Oval forması alınıb, İşiq Güc Genişlənməsi bu vəziyyətdə Oval forma Sərhədliliyində, durub, dayanıb!

Kainat Oval Formasında, Bərqərar olub!

O, İşıqdan, parçalanan, kiçilən İşiq Həddi, Zərrələnib, Zər İşiq halında, Törədici, İstiqamətləndirici, Təstiqləyici, halıdır!

O, Zərrə halında, Zərrənin Kütləsi varsa, deməli Çəkisi də, olmalıdır!

İşığın, Güc yayılma halında, Zərrədə hərəkət, Zərrədə Yaradıcı, Törədici halına keçir!

İşığın Kütlə halından, Zərrədə, Parlaqlıqda, Törədici Olduğundan və bu səbəbdən deyilir ki, Yaradanın, İşiq - Zərrə Payı, hər Yerdə, hər birimizdədir!

Amma ki, “O”-nun Özü, heç bir Varlığa Sığmaz!

Biz, Bütün kütlələr, Cisimlər, Hərəkətlər, “O”-nun olduğundan, biz “O”-nun Işıq-Zərrə Payına sığarırq, amma ki, “O”, Işıq ilə, heç bir Varlığa, Sığmaz!

Bir misal, ağ-qara Televizorlardan, Antennanı ayırdıqda, ekranda, Elektronların, çox sür'ətlə, sərbəst hərəkət halını, müşahidə edirik!

Amma çox sıx olan, Elektronların heç biri, biri-birinə toxunmurlar! Sərbəst dayanmayan hərəkətdə olduğunu müşahidə edirik!

Kainatda olan, bütün Yaradıcı Zərrələr də, belə bir Dinamika hərəkətindədirlər!

Maraqlı sual çıxır ortaya, əgər kütlə varsa, deməli onun çəkisi də, olmalıdır.

Çəki, forma, sonrakı mərhələlərdə, özünü bə'yan, təstiq edir!

Zərrənin quruluşu, Doqquz funksional prinsipə malikdir!

Kainat ölçü və miqyasında, hər bir Zərrə, yaradıcılığa, Tərədiciliyə, nizamlamağa köməkçidir.

Baxaq bir neçə, hala:

Bir çox hesablar, Doqquzluq üzərindən, öz təstiqini tapır!

Vurma cədvəli, Doqquz sütun, Hərflərin Sait sayı Doqquzda, dünyaya övlad bəxş olunur Doqquzda və s.

Axı, niyə Doqquz?

Qalxmaliyiq Kainata.

Belə bir deyim var, “Kainat dördə bölünüb, dörddədir. Dördü Dördə vur Dörddədir, Dörd altda, Dörd üstə, Dörddədir”.

Doqquzluq sistemi, təstiqləyici, bərqərar edicidir!

Baxaq Dünyaya bəxş olunacaq övladın, Ana varlığında olan, müddətinə. O, da, Doqquzdadır!

Erkək-Dişi, Qadın-Kişi, yaradıcılığa izdivacla köməkçidir!

Amma ki, Özləri Yaradıcı deyil!

İnsan, Canlı yaranmasına, onların iştiraki, material aləmə, bağlılıq ola bilir, o səbəbdən ki, Spermatik bağlılıq vasitəsi ilə.

Amma, canlı yaranmasına, mütləq olaraq bir Zərrə, Yaranacaq Payı Ayrılır, o, Zərrə, payı Ana vücuduna o ərəfədə qovuşur!

İnsan, canlı, O, Işıq, Zərrə payı daşıdığından, canlı olaraq Dünyaya gəlir!

Amma bu Dünyadan köçərkən, o vücudu, həmin Işıq, Zərrə payı tərk edir! Yer Aləmində o, Işıq Payına “Ruhi Işıq”, deyib, tanıyırırq!

Sözsüz ki, O Işıq, Tanrı Baxışında, Tanrı Təyinatındadır! Kim nə qədər yaşayacaqsansa onu Tanrı, Işıq Zərrə Payı ilə Tə'yin Edir!

Bir maraqlı cəhət də ondan ibarətdir ki, Yer Üzünə yenib gələn İlk İnsan, heç bir İnsan, ovçunda, bir miqdar, dən, toxum, dənə, tumla gəlmir ki, aparıb yer üzündə əkib-becərərəm!

Nə də ki, Yer üzündən qayıdanda, ovçunda, özü ilə, dən, toxum, tumu da, o Aləmə aparmır!

Sual olunur, bütün bitki aləmini, əgər insan Kainatdan özü ilə gətirməmişdirsə, onda bütün müxtəlif bitki Aləmi necə oldu ki, Yer aləmində, bitdi, cücərdi?

Deməli hər bir yaranış Zərrədən Yaranırsa, bitəcək, törəyəcək bütün bitki aləmi də, Kainatdan, bir Zərrədən Təyinat alır!

Bu səbəbdən, bir çox bitkilər bütün Qitələrdə, bitmir!

Hər Qitəyə aid meyvə, Ağac növləri vardır!

Çox maraqlıdır Babalarımız, Ur ərazisindən, Azərbaycan ərazisindən, Işığın, Törədici Payına, “Zərrə”, adı veriblər!

Bu səbəbdən, çox uzaq tarixi Keçmişdən, bu Ərazi, Uurların ərazisi, Işıq-Zər, Azər, Müqəddəs, Işıq ərazisi kimi Tanınıb və Tanınır!

Çünki Aparıcı, Yaradıcı, Yaşadıcı Işığın Gözlə görünən “Təmsilçisini”, Günəş Şüalarında, Günəşin Öz Varlığında, Səthində, göstərərək, çox Parlaq halına, Zər kimi, Parlaq Işıq kimi xarakterizə ediblər.

Doğrudur ki, Günəş Şüaları altında, Su hövzələrinə, Dəniz, Okeanlara gündüz rahatçılıqla baxmaq çətin olur.

O, Su hövzələri doğrudan da, Zərrə içiq Toplumu kimi, Işığı əks elətdirir!

Qara, İki Qütbə, açıq gözlə baxmaq, o, Qar da, Işıq-Zərrə Toplumu daşıyıcısı olduğu üçün, bir az çətinlik yarada bilir!

Çox maraqlıdır, Səməvi kitablarda, Nuh dövrü Tufanı haqda, bir neçə kitabla, o hadisə qeyd olunub!

Maraqlıdır o hadisə olduğu halda, nə səbəbdən, bu ərazi Ur ərazisi, sonralar Azərbaycan ərazisi, O Tufandan ərazi və o dövr insanlar xilas oldular?

Bu ərazidə ilkdən oturaq həyat sürmüş Babalarımız, Işıq, Zər, Tanrı bir Işıqdır, Tanrı bir Işıqdadır, Törətdikləri, Zərrə Payında, o Işıqdadır İnancı, O dövr, həm ərazini, həm əhalinin xilasına köməkçi olub!

Bir neçə, Səməvi kitabların mətnlərinə baxdıqda, düşündürücü məqam çıxır ortaya!

Hz. Musa bildirir ki, (mətnlərdə), biz Hz. İbrahim, qolundan, nəsil törəməsiyik.

brahimin Atası Azordur!

Hz. Muhəmməd bildirir ki, biz Hz. İbrahim qolundanıq, İbrahimin atası isə, Azərdir!

Yə'ni Zər, Eyni vaxtda, həm Müqəddəsliyə aid bir İşıq payıdır, eyni vaxtda Peyğəmbərliyin Özü də, elə İşıq daşıyıcılarıdır!

Baxaq:

Hz. Zərdüş adının təhlili yenə də, İşıq Zərrə daşıyıcısıdır! (Ahəstədə, Avestada adı, Spitama keçir).

Hz. Eşüa da, yenə də, Şüa İşıq Təmsilçisidir!

Hz. Muhamməd də, adlığı İşıq daşıyıcısıdır! “Mu”, İşıq sahibi, İşıq daşıyıcısı mə'nasındadır!

Hz. Nuh adını təhlil etdikdə, Ad daşıyıcılığı İşıq-Nur payı daşıyan, mə'nasını verir!

Ola bilməz ki, O, İşıq Sahibinin Mətnlərini Bəşəriyyətə Gətirib çatdıranlar, İşıqdan-Zərrədən uzaq olalar!

Mətnlərdə maraqlı cəhətlər onlardır ki, hər birinə müraciətdə Deyilir ki, “De, De ki...”, amma o Peyğəmbərlərdən heç biri demədi ki, “Mən deyirəm”. Hər biri ayrı-ayrılıqda bildirdilər ki, “mənə mətnlər belə deyilib, sizə Deyiləni deyirəm”.

Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, Ur ərazisi, İşıq-Zər ərazisi kimi, əhalisi İşıqlılar kimi, tanınıb!

Bu Ərazidən, Dünyaya İşıq Elmi, yayılıb! Bu səbəbdən Ərazimiz, Zərlər, Azərlər İşıqlılar Ərazisi kimi tanınıb, Tarixlərə, Tarixi Ərazi olub!

Min illərlə, uzun müddətlərdə, Yer üzündə, İşıq-Zərrə Elmi, aparıcı, istiqamətləndirici funksiyasını daşıyıb.

Yer üzünə, Astronomiya elmini, dəqiq Elmləri, Fizika, İşıq-Zərrə Elmini, Kainatdan bir az da Təkmilini, Hz. Zərdüş, Azərbaycan Ərazisində, insanlara gətirib, Çatdırıb!

Min illiklərdə, Yer üzündə aparıcı, istiqamətləndirici İşıq-Zərrə elmi olub!

O, tə'limləri, dayandırılmasına, unudulmasına, Tonqlarda, Elm deyənləri, başqa yerlərdə, Elm deyənləri, Dar ağaclarına “Elmi”, iplərlə düşünən başları “Asmaqla”, bir çox elmi əsaslar, fundamental Elmlərin, Əvvəli, Açarı, Kökü, Zəifləyə bilib!

30.08.2016

Tarixi Ərəfələr, bir də, Bürclər...

İlkdən, bizim Ərazidən, Yer üzünə bir çox, Elmi əsaslar, yayılıb!

Qoç- bir Bürç kimi, eyni vaxtda, ərəfəni bildirib!

“Qoç” bürcü, yaz ərəfəsinə təsadüf etdiyindən, (indiki təqvimlə Mart ayı), həmin ərəfəni, Zurvan-Navruz (Z-S, İşıq, Ur- bizim Azərbaycan ərazisindən. Zurvan

Ərazisindən), Bayramı kimi, bizdən əvvəlki Babalarımız, bir Bayram, Şadyanalıq ərəfəsi kimi, yad ediblər!

O, ərəfə, Yenilənmə ərəfəsi kimi, Yer həyatının başlanğıcı kimi, tarixləşdiriblər!

Yə'ni, o, Yaz ərəfəsində, İldırım, Şimşək çaxmasını əlamət kimi dəyərləndirib, Işıq gücü, Işıq yayım gücü kimi, xarakterizə ediblər!

Amma o, ərəfəni sonralar, “Qoç”, gücü kimi, Şərh ediblər!

İlkdən, təqvimlərin olmadığı ərəfədə, Ağ Qoç adı ilə, Şərqi, Gün çıxanı!

Qara Qoç adı, Gün batanı, Qərb səmtini bildirib!

Günorta, Günəşin Zenitdə olan ərəfəsini, Sarı Qoç kimi, xarakterizə ediblər!

O, səbəbdən ki, bu adlıqlar, Cəhətləri, aydınlaşdırmaq mə'nasını daşıyıb!

Şimal səmti isə, soyuq Boz kimi adlanıb!

Novruz bayramında, Sarı “keçi”, bir Rəmz kimi, bu günə qədər də, Xalq arasında Bayram şənliklərində, qalmaqdadır!

Buğa bürcü, indiki təqvimlə, Aprel ayı ərəfəsini bildirməklə, torpağın, Cücərilərin, yer qatından, Güclə, güc sərf etməklə, eyni zamanda, əkin-biçin ərəfəsini bildirib!

Amma çox maraqlı cəhət oradadır ki, bir neçə Səməvi kitablarda Nuh Tufanı ərəfəsi, qeyd olunub!

Nuh Tufanı ərəfəsini, o, ərazini və o, ərəfəni, çox sonralar, israrla gizlətmək üçün, çox sakitcə, o tarixi ərəfəni, ərazini unutmurğa, çalışıblar!

Məsələ burasındadır ki, o tarixi hadisə, indiki təqvimlə, Yanvar ayının son mərhələsi, Fevral ayının ortaları 17-18, tarixləri təsadüf edib!

Çünki o, tarixi hadisədən xilas olmuş Babalarımız, o, ərəfəni, Suyun daşqının, ərəfəsini, “Su tökən, Su tökülən”, ərəfə kimi tarixləşdiriblər!

Çox sonralar ona, bir ad da, “Dolça”, adı veriblər!

Amma ki, “Su tökən, Dolça”, Bürcü, Fevral ayı ərəfəsində, xüsusi ilə, Azərbaycan ərazisinin üzərində, dayanır!

“Su Tökülən” Bürc, Nə Misir, nə də ki, Yunanıstan üzərində, dayanmır və görünmür!

Su tökən Bürcünün o ərəfədə Azərbaycan üzərində olması, o, həmin Dünya Tufanı hadisəsi Azərbaycan ərazisində, əhalinin Su Tökən, Dolça bürcünün dayandığı, işarə etdiyi, o hadisənin Ərazisini təstiq edir!

Bu səbəblərdən, bir çox başlanğıcların, Azərbaycan ərazisindən başlaması, Bürclərə istinadlanaraq, çox mühüm bir əsaslardır!

Qoç ərəfəsindən, Işıq başlanğıc ərəfəsindən, Işığın qığılcım, tonqaldan qığılcım sıçramasını, Qor adı daşıyır!

Həmin Qor adı işığın, istiliyə çevrilmə mə'nasında, indiki halda ərazimizdə xalq arasında, Qor adı hələ də, işlənməkdədir!

Xalq arasında deyilir ki, “gecə yata bilmirdim, elə bil gözümə Qor dolmuşdu”.

Bir çox sözlərimizi, Arxaiq sözlər cərgəsinə daxil etdiklərindən, tədricən çox sözlər, mə'nalar yaddan, çıxır!

Amma ki, Oğuz (lar), bu Ərazidə, İlk olanlar, İlkdən Olanlar mə'na və Mahiyyətini daşıyıb!

Yə'ni çox maraqlı bir hal ondan ibarətdir ki, bir neçə Bürcə, Qoç, Buğa, Balıq, və s. Adlıqlarla, adlandırılırlar!

Amma ki, Oğuz adının, Təhlil və Açımı ona işarə edir ki, O, Adı, şərti, Sirli ad kimi, qoruyublar!

Oğuz-Ağuz (ların), Mə'na, Mahiyyət baxımından, ilk olduğu, ilkdən bu ərazidə olması, heyvanın, balası dünyaya gələndə, o, balaya mütləq “Ağuz” südü, ananın ilk Südü, mütləq olaraq verilir!

Burada “heyvan”, adının hallanması, heç də, başqa fikir, xatirə dəymək mə'nası daşımır!

Bu Ağuz Südü, bənzətmə, qarşılaşdırma, müqayisə etmə və təstiq etmə Mə'na və Mahiyyətini daşıyır!

Oğuzlar-Ağuzlar, Zərlər, Azərlər, İlkər, İlkilər, bu ərazidən, yayılıb, bir çox, adət-ənənə, Elm Daşıyıcıları olublar!

Elmi araşdırmalarda, Elmi Tədqiqatlarda, Elmi qarşılaşdırmada, “bu mənim fikrimdir”, və ya hər hansı bir fikri, “Subyektivə, Obyektivə bölərək, mənim fikrim Obyektivdir, sənin fikrin Subyektivdir”, kateqoriyalarına bölmək olmaz!

Hər hansı bir Araşdırma və Tədqiqatın şərti, bir çox İstinadlara, bir çox Əsaslara, Əsaslanmaqla, fikir yürütmək olar.

Amma, hər hansı bir Araşdırmada əgər Mə'na və Mahiyyətdən uzaqlaşma, kənarlaşdırma başlasa, o, həmin araşdırma, Labirintdəki kimi, karıxdırıcı və yorucu olur!

Bir çox Tədqiqatçılar, bir çoxları, axtardı, araşdırdı, tədqiqatlara müraciət etdi ki, nəticədə, bir çox sirli, müəmmalı, üstü örtülmüş, Arxaiqləşdirilmiş, Unudulmuş, elmlərdən xəbərdar oldular!

Fikirlər müxtəlifdir və müxtəlif də, olmalıdır!

Əgər ki, mə'na və Mahiyyətlərə, İstinadlara fikir vermək istəməsək, bir çox anlaşılmazlıqlar, çətinliklər yarana bilər!

30.08.2016

Baxışlar...

Biri var, Gözünlə baxırsan,

Biri var, Lupa ilə, baxırsan,

Biri var, Mikroskopla baxırsan,

Biri var, Teleskopla baxırsan...

Biri var, qəribə, şübhə ilə, baxırsan...

Hər bir, "Baxışda", Ayrı-ayrı, Aləmlərə - Baxırsan!

Biri var, Olduğunu - Olduğu kimi Görürsən, biri də var ki, nəyi necə görmək istədiyin kimi, baxırsan!

Necə, "görmək istədiklərimiz", həmişə aldadıcı, yanlış göstərə biləndir!

Amma nəyi, necə Görürsənsə, Onu, olduğu kimi, Görürsən!

O, daha yanlış, daha Səhf kimi, Görünmür!

01.09.2016

Daşdığımız, İşıq - Zərrə, Payı...

Hər Bir Yaranış Varlığına, Kainatdan, İşıq - Zərrə Payı Ayrılır!

O, İşıq - Zərrə Payı Olmadan, Yaranışlar - Yaranmır!

Varlıqlar, Kütlələr, Cisimlər, Maddələr, İstilər, Soyuqlar, Kristallar və s. özü-özünü, Özləri - Özlərini, Yarada Bilmirlər!

İnsan, Zərrə - İşıq Payından, Paylıdır!

Yer Üzündə, Ona, "Ruhi İşıq", "Ruh", "Ruh, İşığı", dedilər!

İnsan, Yer üzündən ayrılarkən, "O, Ölüm, anında", onu, o, İşıq-Zərrə Payı, Tərk Edir ki, "ölüm" halı, baş verir!

O, Zərrə - İşıq Payı, Ruhi İşıq Payı, bütün ömür müddətində, nə Əzilir, nə Dəyişilir, nə Soyuyur, nə İstinir, nə Yanır, nə Bir haldan, başqa bir, hala keçir, nə Qopur, nə Qırılır, nə Rəng Alır, nə Rəngi (Ağlıq), dəyişilir, nə Yanır, nə Kül ola bilir, nə Əriyir, nə də, Əridir!

O, vücutdan ayrılan, İşıq - Zərrə Payı, heç vaxt, Dəyişilmir, Başqalaşmır!

İlkdən, olduğu kimi, "Var Olandan, Var Olduğu kimi", yə'ni, İlk halı kimi, qalır!

Nə, Dönür, nə də ki, Dəyişilir!

Yaradıcı, O, İşıq, Sabit Olduğundan, Tərədici Zərrə - İşıq Payı da, sabit olur!

O, Tanrının, "İşıq Payı", Olduğundan, O, ruhi İşıq payımız, sabit, qalır, Dönmür,

Dəyişilmir, Başqalaşmır!

01.09.2016

Ölüm yoxdur, İşıqla - İşığa, çatma, qovuşma, Var...

Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonrakı mərhələlərdə də, Ur ərazisində, Azərbaycan ərazisində, bu Dünyadan köçən İnsana, Yas mərasimlərində, çox-çox Qədimdən, Azərlərdən qalma, bir İfadə, işlədilirdi ki, “İşıqdan Gəlmişdi, İşığa Qayıtdı, İşığa Qovuşdu!”.

Fərq etmirdi, Kişi, yaxud Qadın, Yas Mərasimləri olsun, hər bir Fərdin, Tanrı İşığı, (Ruh- İşıq, Zərrə), Payından, Yarandıqlarını bildiklərindən, belə bir İfadə işlədilirdi, “İşığına Qovuşsun”.

Çox maraqlıdır, İnsanın təbii “ölüm”, halında, anında, bədən temperatur həddi, 30-32°C, ola bildiyi halda, Tibbdə bu hal, “kritik hal”, kimi hesab edilir!

Amma, bədən temperaturu, 20°C yendikdə, bu daha son hədd, kritik hədd, ölüm həddi, hesab olunur!

Amma, Tibb elmində, deyilir ki, “cəsəd temperaturu, ətraf mühit temperaturuna uyğun olur”.

Amma, Temperatur 8-10°C, həddi, vücut üçün, daha son həddir!

Yaranmaq üçün ayrılan, O, İşıq-Zərrə Payı, anilikdə, Kainata, Mütləq Olan, o, İşıq Aləminə Yüksəlir!

Yə'ni, hər fərdə, ilkdən ayrılan, o, İşıq Payı, İşıq aləminə, Tanrı İşıq aləminə, qovuşa bilir.

Bu səbəbdən də, Yas mərasimlərində, “O, İşıqdan gəlmişdi, İşığına qovuşdu, İşığına çatdı”, deyilir!

Bir çox, adlıq mə'nalarının, Mahiyyətlərinə bir o qədər də, fikir vermək, istəmirik!

Çünki, tək bir “Məzar”, yaxud da, ki, “Qəbir”, kəlmə, mə'na daşıyıcılığında, o, adı çəkilən, “Məzar”, “Qəbir” də, İşıq, Ad, daşıyıcısıdır!

Amma, əslundə, “Ma-Zar”-dır!

O, həmin, kəlməni açdıqda, “Ma”, (Ma-Ma, Mə-Mə), Canlı olan, Yaşadan, Qayğıya qalan, varlıq “Ma”- hecasıdır, onun mə'nasıdır!

“Zər”, “Zar” isə, İşıq, İşıq Payı, kimi ifadə olunub!

“Qa-bır” kəlməsi, o heç də, hansısa bir xalqa, əraziyə, mənsub deyil, ola bilmir, o, “Qa” kəlməsi, ümum bir, İşıq anlayışı, daşıyıcısıdır!

“Qa” - işıq, “Qu” - Işığın, isti ilə, canlıya çevrilməsi, əmsalı olduğundan, “Qa-bir”, “Qəbir” də, “Məzar” adlığı da, Ölməzlik, Işıq içərisində olmaq mə'nasını daşıyır!

Çünki, İlk İnsanın, Yer üzündə, son aqibəti, Məzarlaşmaq, Qəbirləşməklə, yekunlaşdığından, “Mə-Zar” da, “Qa-bir” də, mə'na mahiyyəti, çox-çox Qədim olan, ilk Yer insanı, bu Dünyanı, tərk etdiyi dövrdə, deyilib, adlandırılan bir addır, ifadədir!

İlk, “insan ölümündən”, “son insan”, ölümünə qədər, dəfn yeri, dəfn sahəsi, bu adlığı, Ma-zar, adlığını, daşımaqdadır!

Rus dilində də, “Ma-qila”, deyilir!

Görürsən “Ma”- hecası yenə də, özünü təstiq, sübut edir!

Belədir ki, V.İ. Leninin Moskvada, 1924-ci ildən, “nəxşi” də, Ma-vzaleydə (Qırmızı Meydan), saxlanılır!

“Ma”- Adlığı, olduğu kimi saxlanılıb, onu, o, “Ma”-başlanğıcını, dəyişilmədən, ifadə edilir!

“Ma-vzaley”, Mavzaley kimi də, “Ma”- başlanğıcı ilə, ifadə edilir!

01.09.2016

Ölümsüz, Varlıq...

Işıq - Ölmür, Ölə bilməz!

Yaradıcı Işıq, Ölümsüz Olduğundan, “Ölüm” də, Yoxdur! (Maddələr də, İtmir! Enerji də, itmir,

bir haldan, başqa bir, hala keçir!).

“Ölüm”, Yoxdur!

O, Yanlıştır!

Arxayın olmayaq ki, “Öləcəyik!”.

Biz, Işığın - Pay daşıyıcısı olduğumuzdan, Ruhi Işıq payımız da, Ölümsüzdür!

O, Ruhi Işıq Payımız da, Qayıdandır, o, Işığı, Bəxş Edənə, “O”- na, O, Işıq Sahibi Mütləqinə, Qovuşandır!

Var Olmaq, Bu Aləm Üçün, Dirilməkdir!

“Ölmək”, Bir də, O, Biri Aləm üçün, Dirilməkdir, bir də, Var Olmaqdır!

01.09.2016

Günəş Işığı, Günəş Sistemi...

Gələcəkdə, Kosmik gəmilər, Yer kürəsi kənarına, Günəş sistemindən kənara uçuşlar yerinə yetirəndə, o, uçuşlardan qorxub, ehtiyat etməyəcəklər!

Çünki Kosmik apparatlarda Andromeda dumanlığını keçmiş olsalar da belə, yenə də, Yer kürəsinin yerini, səmtini itirmək mümkün olmayacaqdır!

O, səbəbdən ki, Kainata, müxtəlif Qalaktikalara tərəf uçuşlar olsa da belə, hər Tərəfdən, hər Səmtədən, Yer kürəsinin, yerini, səmtini itirmək, mümkünsüz olur!

Yer kürəsinin yerini, səmtini, Kainatda Günəş saçdığı Işıq, bəlli edir, Bildirir!

Günəş Işığı, Öz ətrafına Işıq qədərini, Oval Quruluşlu Saçır ki, Günəş ətrafında olan Planetlər də, Günəş ətrafında, Oval tipli, Oval formasına uyğun hərəkətdədirlər!

Kainatda Günəş Işığının saçması, bizim Günəş Sistemimizin, Kainat Miqyasında, tutduğu Yeri, Səmti bəlli Edir!

03.09.2016

Əgər, Kainatın, Aləmlərin, sonu olarsa, onda nələr olar?...

Son dövrlər, qərribə-qərribə fikirlər səslənir!

Günəşin, sönəcəyi, Günəşin Işıq Saçma sonluğu olacağı haqda, əsassız mülahizələr, ehtimallar, eşidilməkdədir!

Heç bir Məntiqə, heç bir Mə'naya sığmayan, bu mülahizələrin, bu halın, nəyinə "sevindikləri" də, naməlum olaraq, qalmaqdadır!

Günəş Işığı, gözlə görünə biləcək, Yaradıcı Işıq, Təmsilçisidir!

Işıq - Əzəli, Əbədi, Daimi, Dəyişməz, Dönməz, Sönməz bir, Yaradıcı, Nizamlayıcı, Varlıqdır!

Bütün Başlanğıcların, Əvvəli, Işıqdan Başlar!

Işığın, Zərrə Toplum Halı, Yaradıcılığa, Tərədiciliyə, Tərətməyə, Tərətmələrin, başlanğıcı Olduğundan, O, Tükənməz, O, Sönməz!

Astronomların, Astrofiziklərin, hesablamalarına görə, Kainat On beş, milyard ildir ki, Mövcuddur!

Bəlkə də, Ondan daha Qədim, daha Əzəldir, daha da, Ölçülərə sığmayan, Vaxtlara - Zamanlara, Təbə Olmayan, Işıq Əvvəlidir!

Kainatlar, Əbədi Cavan, Əbədi Yeni, Əbədi Tərəvətli, Əbədi Gözəl, Əbədi Işıq İçərisində, Əbədi Işıqla, bir Vəhdətdədir!

Işıq, Nədir, Işıq Necədir?

Işıq - Böyük Güc, Böyük Qüdrət, Böyük Qüvvə, Böyük Mütləqdir ki, O, Işıq Sahibi Mütləqin, Yaradıcı Varlığı, "Yaradandır", "Yaratdırandır!".

Bütün Kainatlar, Qalaktikalar, Zərrələr Qalaktikası, Işıq Qalaktikası, O, Sahibi Mütləqin, Işıq Güc, Işıq Tezliyinin, Dayanmayan, Yubanmayan, Tükənməyən, Vaxta - Zamana Sığmayan, bir Işıq Toplum, Halıdır!

Bütün Kainat Böyük Partlayışdan Yaranıb!

Böyük Partlayışa Səbəb, Işığın bir Mərkəzdən (Ekspansiya - bir Başlanğıcdan, bir Nöqtədən, bir İstinaddan), Gücdə, Təkanla, Işığın Yayılma Labüdlüyünün, Nəticəsidir!

Əgər ki, O, İlk Partlayış Anında, Kainatlar, Var Olub, Var Olmaq üçün Yaradılmasaydı, O, İlk Işığın mahiyyətində, Əbədi Var Olma olmasa idi, bütün Yaranmış Küllü - Kütlələr, Cisimlər, Hissələr, Hissəciklər də, bir Müddət üçün, Yaransa idi və sonu, sonluğu, "Ölməli", "Ölümlü", olmuş olsa idi, deməli, bu Partlayışın, mahiyyətində, bu Işığın mahiyyətində, Əbədi Var Olmaq yox, Sonu "Ölümlü", Olmalı idi!

Onda, O, Işıq, Yaradıcı Varlığın Özünə də, "Ölüm Növbəsi", (Sahibi Mütləq, O, Işıq Sahibi, məni Bağışlasın) Çatardı!

Çünki, əgər O, Işığın mahiyyətində, İlk çağlardan, "Ölüm", Olsa idi, Yaradıcı Qüvvə, İlk halda, "Özünə", O, Öz, Işıq Sonluğuna da, Ölüm Hökmünü, Vermiş Olardı!

Yaradıcılığa, Yaradıcı Işıq, Işıq - Zərrə Var, Amma ki, Ölüm Yoxdur!

Bu, Çox Sadə Səbəblərdən, Yer dəyişmə var, "Ölüm" isə, yoxdur!

Amma, İlk Yer İnsanı, İlk Yer İnsanından, Dünyanı tərk edən, İnsan varlığına, deyilərdi ki, "Oldu, O, Işıqdan gəlmişdi, O, Işığa döndü, qayıtdı, O, Yenə də, Işıq Oldu".

"İşığına Qovuşsun, Işıq Olsun, O, Işığına, Qovuşdu", deyilərdi!

Çox-çox, sonrakı mərhələlərdə, "Oldu, o, Işığa döndü, Işıq Olsun" ifadəsində, "o" - fonemi, "ö", fonemi ilə, tələffüz edildiyindən, o, həmin, "Oldu", Sözü, Kəlməsi, "öldü, getdi, ayrıldı, kimi, pldü daha, ölümə qovuşdu daha", ifadəsi ilə, "Oldu"-nu, "Öldü", kimi, ifadə ediblər!

Dünyaya, İnsan gəlir, o, gələn insana, "uşaq oldu, uşağı oldu", (Anaya aid), deyib, sevinirik!

Hər hansı bir, hadisə olduqda, soruşulur, "necə oldu, hansı şəraitdə oldu?", "oldu", deyirik, amma, bitdi, qurtardı, son oldu, demirik!

Bir Anlığa, təsəvvür edək ki...!

Kainatda olan, bütün Küllü - kütlələrin, bütün Planetlərin, bütün Kütlə və Varlıqlarda, onlara İlkdən ayrılmış, Işıq payı, bütün Planetlərin mərkəzində yerləşmiş, Nüvələr, təbiətə, bütün canlılara, Ayrılmış olan, Işıq Payı, Işıq - Zərrə Payı, vücutlardan, varlıqlardan, bir anda, Ayrıldı!

Bir Anlığa, qayıtdılar, qovuşdular, Sahibi Mütləqin, O, Işıq Payına!

Nə baş verə bilər, onda?

Planetlərdən Nüvələr, canlardan Işıqlar, kütlələşib, kütlə halında, küll halında, qayıtdılar, O, Işıq Qalaktikasına, Yaradana, Yaradan Məkanına, Yaradan Ətrafına!

Bir Anlığa, təsəvvür edək!

Bütün Qalaktikalar, Bütün Planetlər, Işıqsız, ansız bir Substansiya, materia və maddələr, məna və mahiyyətini? itirmiş bir halda, topalanacaqlar bir Yərə!

Onda, daha, Işıq Yox, Işıqlı Yox, Can Yox, Canlı Yox, Həyat Yox, olacaq!

Alınacaq İki Hal, İki Hissə!

Üz-üzə dayanacaqlar, cansız bir Substansiya, qaranlıqları ilə, qaralmış, Işıqsız, Kütlələr ilə!

Bir Tərəf isə, Çox Böyük, Işıq Topası ilə, Işıq gücü ilə, nüvələrin Işıq yoplumu ilə, Işıq- Zərrələr, toplumu ilə, Bir də, olacaqlar, birlikdə!

Işığın, İlk mahiyyətində, Əzəlində, Əvvəlində, Əbədiyyət Işığı, Var "Olan", Var "Olacaq", Işığı, Yenə də, Öz Işığı ilə, Öz Işığında, bir güc, olacaq!

Cansız materiya, qara materiya, cansız Substansiya, Cansız olan, saylar arasında, çox sayılı Planetlərin, qaralmış, Işıqsız varlıqları ilə, O, Işıq Qarşısında, O, Işıqla, dayanacaqlar, üz-üzə!

Belə bir, təsəvvürlər edək!

Nüvəsi tərk edilmiş Planetlər, cansız Substansiyalar, Yığışblar, cəm Olublar bir Yərə!

Hərəkət edə Bilmirlər ona görə ki, daha Işıq, daha Hərəkət Verici, Onları Tərk Edibdir!

Yəni ki, çox sayılı Kort topu, çox sayılı, stol üstü, Tennis şarları, çox sayılı Alma kütləsi, çox sayılı, Portaqal dağı, təsəvvür edək!

Belə bir, görkəmdə olarlar, Kütlələr, kom-kom, topalanarlar, bir yerə!

Onda, Qaranlıqla Işıq, Onda, Qara Varlıqla Işıq, Dayanarlar, üz-üzə!

Işıq Əbədi, Işıq Əzəlidir, Işıq Yaradıcı, Işıq - Zərrə, Tərədicidir!

Əbədi, Işıq Sahibi, Ölməz, Olə Bilməz, Son Olmaz, Sonla Yekunlaşmaz!

Öz, Ətrafında Olan, Əbədi Işıq Paylarını bir birliyə Toplar, birlikdə, onlarla, Yerini Dəyişər!

Onda, yeni Işıq Gücü ilə, Yenə də, Böyük Partlayış Edər, bir də, yenidən, Yaratmışlar Tərədə!

Daha təkmil, daha mükəmməl,

Yaranışlar Yaradar! Yeni Kainatlar, Yeni Qalaktikalar Yaradar!

O, Işıq Sönməz, O, Işıq Tükənməz, Onun, O, Işıq, Son Olub, “Ölümlə”, Bitməz!
 Ölümsüzlük, Vaxta - Zamana, sığmaz, onlara, tabe, Olmaz!

Əvvəldən, Əzəldən elə, Tək idi, “O!”.

Əvvəli Kimi, Əzəli Kimi, Əbədi Kimi, Öz Işıq Kimi, Əbədi Olar, “O”.

“O” -nun, Əvəzləyicisi, Əvəz Edicisi Olmaz!

Işıq, Qaranlıqla, Dayanarlar, Üz-Üzə!

04.09.2016

Deyən yoxdur ki, Günəş, niyə partlaya, bilər ki...?

Bu ərafələrdə, “Günəş sonəcək, Günəş partlayacaq” deyərək, o qədər, boş, cəfəng, yazı-materiallar yazılıb, var ki!

Heç bir, Kvant fizikasına, Diskret kəmiyyətlər, kütlə-cisim, Işıq-Zərrə fizikasına, əhəməyyət vermədən, bu fikirlər, mülahizələrdən başqa, bir şey deyil.

Əgər, Günəş “partlasa”, “partlamış olsa”, Günəş ətrafında hərəkətdə olan, 9-Planetlə bərabər, bir çox Planetlərin, Peyklərini də, üst-üstə hesablasaq, onda çox böyük sayda, məhf olmuş, kütlə-planet sayı, ortaya çıxar!

Günəş “partlamış”, olsa əgər, Işıq-Dalğa gücündən, ətrafında olan Planetlər də, partlayışa, məhkum olar, mə'ruz qalar!

O, “Partlayışın” gücü, Kainatın, ümumi hərəkətində olan, Planetlərin, sür'ət, ardıcılıq, hərəkətinin nizamını, poza bilər!

Bu, sadə səbəbdən, Günəşin, heç bir səbəb olmadan, partlamaq ehtimalı, işlək deyil, mümkünsüzdür!

Amma ki, Kainat, Günəş qorxulu deyil, heç vaxt da, qorxu yeri, olmayıb!

Kainat, ilk, Yer İnsanından başlamış, son, Yer İnsanınacan, ümid, xilas, Yaradıb və Yaşadacaq İnamında, O, Işıq Sahibinin, səmti olaraq, oraya, üz tutulan yer, olub və yenə də, belə də, olacaqdır!

Işıqın, Günəşin, Planetlərin, Kainatın, adından, o qədər, nağıl-tapmaca, deyiblər ki, insanlar da, Karıx qalıblar!

06.09.2016

Bütün hərəkətlərdən, biri...

Su hövzələrində, bulaqda, çayda, dəniz - okeanlarda, “su burulmasa”, Buta - Eksentrik halı, yaranır.

Çayda, Su hövzələrində, “su burulmaları”, olmasa, (burulğan yox), hərəkətlər olmaz. urulmalar olmasa, çaylar axmaz, dəniz - okeanlarda, sular, yerlərini dəyişməz, sular, dalğalanmaz!

Su borularında, suyun axması üçün, su yaddaşında hərəkət “uzununa burulma”, halı olmasa, o, borularda, su axmaz, təzyiq yaranmaz!

İnsan vücudunda, Qanın öz mahiyyətində, döyünmə halı olmasa, “döyüntü halı”, olmasa, (diskret kəmiyyət), Qanın, özü dayanar, hərəkət etməz, təzyiq yaranmaz!

İşıq Mənbəyindən, ayrılan, İşıq - Güc Şüası, səthlərə, kütlələrə, cisimlərə toxunmasa, o, işıq Şüası, səthlərə toxunduqca, bucaq altında sınmasa, o, İşıq - Şüa, ardıcılığının da, O, İşıq Mənbəyinin də, Mə'nası olmaz!

Yaranışın Mahiyyətində, ardıcıl hərəkətlər, İşıq Mahiyyəti olmasa, Onları Yaratmağın da, Mə'nası olmaz!

Bütün Məfhumların, olan, bütün hərəkətlərin Mahiyyətlərini, olduğu formaları dəyişməyə, Güc çatmaz!

Bütün, hərəkətlərin, bütün ardıcılıqların, formasını, mexanikasını, başqa cürə, başqa Quruluşda dəyişməyə, Başqa bir Varlıq gücü, Tapılmaz!

Onu, O, Dəyişməyi mümkün olmayan gücü, Kainatda, fərziyələrlə, “İcad Etmək”, Olmaz!

Çünki, İşıq Sahibinə, Güc, Qüvvə Sahibinə, Bütün Hərəkətlərin Sahibinə isə, Sahib Olmaq, Olmaz!

“O”- nu, dəyişib, başqalaşdırmaq, Olmaz!

O, Başlanğıca, O, İlkə, təkminlərlə yanaşmaq, Olmaz!

Onları, Yenidən, istədiyimiz kimi, istədiyimiz ardıcılıqlarla, dəyişmək, Olmaz!

Nəyi, nələri dəyişə bilsək də, bütün hərəkət vericilərin, onların, İlkindən Olan, hərəkətlər Bazasını, istədiyimiz kimi, dəyişmək, Olmaz!

08.09.2016

Gəlin köçərkən, “Vağzalı” sədası, ifa olunur...

Bu həyatda, elə sözlər, elə kəlmələr, elə hecalar var ki, onlar, mə'naları, fikirləri, nəticələri, açıqlayıb, aydınlaşdırır, bilirlər!

Elə, həndəsi quruluşlar var ki, onlar göz önündə, formaları, tutumları, ölçüləri, həcmli, təmsil edirlər!

Bu həyatda, elə musiqi sədaları, elə musiqi janrları var ki, onlar da, duyğuları, istəkləri, təəssüfləri, ifadə edirlər!

Bütün, musiqi janrlarında, şe'riyatda, Qəzəldə, Rübaidə, bir həsrət, bir giley, bir İstək hissləri, ifadə olunur.

Ritmik, musiqi janrına, rəqs musiqilərinin hamısına, Valslara, diqqətlə qulaq asıb, dinlədikdə də, onların, musiqi tərkibində, şən əhval-ruhiyə, eşidilir.

O, musiqi janrları, ritmik ardıcılıqda, şadlığı, sevinci ifadə edirlər!

Amma ki, Azərbaycanın toy məclislərində, gəlin köçürülərkən, mütləq “Vağzal” adlı, musiqi sədası, eşidilməlidir.

Çox maraqlıdır ki, niyə həmin o, Vağzal sədası, səslənməlidir?

Başqa, musiqi sədası, başqa musiqi səsi, eşidilsə, olmaz?

Mütləqdir ki, “Vağzal” səslənməlidir, elə Vağzal da, səslənir.

Toy yığıncağının sonunda, o, musiqi sədası, eşidilən kimi, Ana doluxsulanar, Ata kövrəlir, Gəlin doluxsulanar, Bəy isə, sakit dayanıb, o, Vağzal sədasını, dinləyər!

Çünki, Ata - Ana ailəsindən, evindən, bəy evinə, gəlin köçür.

Amma ki, o, gəlin, heç də, başqa yerə yox, ailədən - ailəyə, köçür.

Ata-Ananı, o, toydakıları, o, “Vağzal” sədası, duyğulandırır!

“Vağzal” sədası, duyğunun, sədasıdır.

Azərbaycanda, toy şənliklərində səslənən, “Vağzal” musiqi sədasının, İlk İfaçısı naməlumdur, onun, bəstəkarı, naməlumdur, o, sədanın, səslənmə tarixinin, ilki də, naməlumdur.

O, Vağzal sədasında, mətn yox ki, duyğu sədası, var!

O, duyğu melodiyasıdır.

O, incə duyğunu, sözlə, cümlə ilə, ifadə edilməsinə, mətn sığmaz, ona, söz sığmaz, ona sözlər, tapılmaz.

Çünki, duyğunu, bütün duyğuları, sözə, hecayə ayırmaq, sığışdırmaq, çox çətindir!

O, duyğuları, musiqi səsində səsləndirmək isə, duyğunun özünü, duyğulandırır.

Toy yığıncaqlarında, iştirakçıların, iki nəfərin, bir cütün müxtəlif ritm sədası altında, rəqs etmələrinə diqqətlə baxdıqda, belə bir təəssürat yaranır ki, həmin rəqslə, onlar, bir - birindən, ayrılmaq istəmədiklərinin, simvolu, göstəricisini, Bəylə - Gəlinə, bir bildiriş, bir tövsiyə kimi, çatdırırlar.

Amma, həqiqətdə, toylarda ifa onunan, bütün rəsq növləri, bəyə - gəlinə pıçıldamaq istəyirlər ki, “ayrılmayın bir - birinizdən”.

Hər rəqsin, mənasında ifadə olunan, “bir, cütlük kimin olun, ayrılmayın biri-birinizdən”, xarakteri daşıyır!

Yoxsa, toy yığıncaqlarında, niyə musiqi sədaları ilə, rəqslər edilir ki?

Rəssamın, rəsm əsəri, rənglərin, duyğu dünyasıdır!

Qəzəlxanın qəzəlləri, mə'na, məntiq dünyasının, duyğusudur!

Rübailərin tərtibatı, dördlükdə, fikrin, düşüncənin çox konkretliyinin, duyğusudur!

Klassik musiqidə, ümumiyyətcə musiqi janrında, “Vazqa”, termini var.

Musiqi bəstəkarları, musiqiçilər, “Vazqa” terminini, yaxşı bilirlər!

Musiqi janrında, “Vazqa” - kənarlaşma, uzaqlaşma, ayrılma, uzaq səfərə getmə, bir yerdən, başqa bir yerə getməklə, kədərlənmə, anlamını ifadə edir.

Bəlkə də, Azərbaycanın toy yığıncaqlarının, sonunda səslənən, “Vağzal” (Vazqa), sədası, həmin musiqi terminində, bir yerdən, başqa bir yerə, yer dəyişmə kimi, musiqi səsinə, bir duyğunun, səs təmsilçisi kimi, səslənməkdədir!

Çünki, dəmir yol stansiyalarının adı da, “Vağzal” kimi, ifadə olunur!

Dəmir Yol, stansiya qovşağının Dünya üzrə bir adı səslənir, “Vağzal”.

Dəmir yol stansiyalarından da, Qatarlar ayrılır!

Qatarlar da, müxtəlif istiqamətlərdə, insanları, bir yerdən, başqa bir yerə, daşıyır, köçürür, aparır.

Vazqa da, Vağzal da, Vağzal da, bir mə'na anlamı daşıyır ki, bir yerdən, başqa bir yerə getmək, ayrılma məqamı, ayrılma, Vazqadan -Vağzalıdan başlayır.

Gəmilərin, sahildən ayrılma yeri, “Limandır”.

Təyyarələrin uçuş yeri, hava “Limanı”.

Yer altı, sənişin daşımaları, qatarların hərəkətinə, “Metro” stansiyalarıdır.

Kosmik gəmilərin, yerdən ayrılma sahəsi, “Kosmodrom” adlanır!

Yuxarıda deyilənlər də, o limanlar, o, stansiyalar da, ad daşıyıcılarıdır.

Amma, gəlin köçəndə, duyğu səsi, duyğu sədası, “Vağzal” səslənir, “Vağzal”, adlanır!

Bir evdən, bir məntəqədən, başqa bir məntəqəyə, səfər başlanır, səfər başlayır!

11.09.2016

Təhsil...

O, Vətən balasına, təhsil verməsən, o, vətən balasını, oxutmasan kim o, vətən balasına təhsil verər, kim o, vətən balasını, oxudar ki?

Özümüzdən başqa, kim var ki...?

15.09.2016

Belə deyirlər, sənin “Auran”, İşıqlıdır...

Həz.Zərdüşün, Yer üzünə Gətirdiyi Avestada, mətnlərinin tərkibində olan, Tanrı, “Ahura”, kimi, ifadə olunub!

Həmin, “Ahura - İşıq”, Tanrı Adı, min illərdir ki, bütün dünya xalqları arasında, insanlar arasında, uzun müddətdir ki, “Aura”, (aradan, “h” - düşüb), kimi ifadə olunur!

Həmin, Tanrı-İşıq adlığı, Aura, heç bir, başqa adla, əvəz oluna bilmədiyindən, İnsanlar hələ də, belə bir ifadə işlətməkdədirlər ki, “sənin Auran, çox İşıqlıdır!”.

Həmin, “Ahuranın”, Tanrının o, adı, “Aura” adı deyilərək, çağrılaraq, onun adı, Ahura adı, unudulmur!

“Sənin Auran, çox İşıqlıdır”, ifadəsi, bütün Bəşəriyyətin, İnsanların, dərin yaddaşında olan, o, ifadə, “sənin Auran”, deməklə, yəni ki, “Sənin Tanrın, Çox İşıqlıdır, sən də, o İşıq əhatəsindəsən, sən, o, İşıqlasan”, deməklə, Tanrı mə'nasının, aydınlığı, ifadə olunmaqdadır.

Tanrı Adı, nə unudurlar, nə də ki, o Ad, başqa bir Adla, əvəz olunub, əvəzlənə, bilər!

Yer üzündə, Tanrıya müxtəlif adlarla, Tanrı, Allah, Yaradan, Good, Ahura, Boq, Vsevişniy, İlahi, Xuda, və sair və bu kimi, adlarla müraciətlər olmuş olsa da, bu adlar, ancaq, müraciətlərdir.

Özü isə, yenə də, Tək olaraq, Təkdir.

İnsanlar hələ də, bir - birinə, müraciət edərək, bir - birinə, Tanrı İşıq içərisindədir, xatırlatması ilə, yenə də, ki, “sənin Auran, İşıqlıdır” deməklə, yada salınır ki, yə'ni, “sənin Tanrın, İşıq işərisində, İşıqdadır, sən də, o, İşıq əhatəsində İşıqdasan”, deyilib, xatırladılır.

18.09.2016

Dirəklər, dayaq, istinadlar...

Bütün, tikintilər, bütün konstruksiyalar, bütün mexanizmlər, bütün başlanğıclar, ilkin olan, dirək, dayaq, İstinadlardan, başlayırlar!

Hər hansı bir başlanğıcın, ilkin istinadı, dayacağı, yoxsa, o, başlanğıc, mə'nasızlıq qədərində, mə'nasızlığa bənzəyər!

Bütün başlanğıclar, ilkinlər, təməllər, mə'nasızlıqlardan törənmədiyindən, bütün başlanğıclar, mə'nasızlığa qədər, gedib, çıxı da, bilmirlər!

Hər bir halın, hər bir düşüncənin, hər bir hərəkətin, hər bir nəticənin sonunda, yenə də, dayaq, istinadlar, dayanır!

O, istinadlar, o, dayaq, həqiqətin harada olduğunu, həqiqətin necə olduğunu, həqiqətin nələri əhatə etdiyini, törədiyini, bildirən, aşkarlayırlar!

Bu səbəblərdən, bütün ehtimallar, bütün təsadüflər, bütün uydurmalar, bütün uyğunlaşdırmalar, istinadlı həqiqətlər qarşısında, onlar, acizləşib, aciz görünərlər!

Bütün həqiqətlərin, bütün başlanğıcların, bütün araşdırmaların, bütün tədqiqatların əvvəlində əgər ki, dirək, dayaq, İstinadlar, nəzərə alınmazsa, əgər ki, onlar olmayacaqs, o, daha zəifdir!

Dirək, nə?

Dayaq, nə?

İstinadlar, nələrdir?

Hər hansı bir başlanğıcın, konstruksiyanın, tikintinin, qurğunun, quruluşun əvvəlində, onun dirənəcəyi, yük daşıma müqaviməti, onun, təməl dirəyi, nəzərdə tutulur!

Evin himi, bütün binaların tikintisinin əvvəlində, dirək, dirəniş, dayaq, nəzərdə tutulur!

O, dirək, o, dayaq, o, dirəniş ki, bütün yük ağırlığını, o, bərabər böləcək, o bərabərləşdirəcəkdir!

Dirək, dirəniş, təməl gücü, təməl qüvvəsi olmayan, o tikili, o qurğu, o konstruksiya, dağılacaqdır!

Dayaqlar da, təməllər də, dirənişin öz qədərində, yük altında dayanıb, dirənməyə, köməkçidirlər!

İstinadlar isə, bütün olmuşların, bilinmişlərin, bütün araşdırmaların, bütün tədqiqatların, bütün müqayisələrin, təcrübələrin, bütün nəticələrin olduğu kimi, necə göründüyünə, o, bir nəzərdir, o, bir baxışdır!

Min illərdir, bütün bəşəriyyəti düşündürən, maraqlandıran, bir sual var!

Əgər, bütün başlanğıclara, bütün konstruksiyalara, bütün qurğu, bütün quruluşlara, dirək, dirəniş, dayaq, İstinadlar varsa, deməli onda, səmada, görünən, hərəkətdə olan, bütün Planetlərin, dayağı, dirəyi, İstinadları, gözlə görünmürsə, yoxdursa, onda onlar, o Planetlər, nə səbəbdən, onlar, Orbitlərindən çıxıb, bir -birilərinə dəymirlər, bir -birilərinə toxunmurlar, bir - birilərinə qarışmırlar, bir cəm olub, bir birliyə, toplaşmırlar, bir birliyə, yığışmırlar?

Onlar, rəvan - rəvan, hərəkətdədirlər?

İlkdən, o Böyük Partlayışdan, Kainat törəndi, belə!

Bütün, Kainat boyunca, bütün Planetlər, dayaqsız, köməksiz, hərəkətdədirlər!

Onları Fəzada, dirəksiz, dayaqsız, saxlayan, çox-çox böyük olan nizamlı, bərabər, hərəkət sür'ətləridirlər!

23.09.2016

Xaldır, Xalçadır, o, bir Kitabədir...

Ümumiyyətcə Xalça sənəti, peşəsi, çox-çox qədim, Yer üzündə ilkin, “təsviri sənət”, məktəbinin, əvvəli və bir, növüdür!

Çünki, çox əminliklə demək olar ki, bu ilk “təsviri sənət”, üslubu, məktəbi, Azərlərə - Azərbaycanca aiddir və Azərbaycanca, məxsusdur!

Çox, sadə bir məntiqə əsaslanaraq, demək mümkündür ki, tək “xalça”, söz birləşməsi, sözü, “xal”, “xal - xal”, tək - tək, İlmə -ilmə ilə, yan - yana vurulan, yenə də, “xal” - cıqlar, “xal” -çaları, rəngli “xallar”, vurmaqla, nəticədə, bəzək tərtibatında olub, öz gözəlliyini, tamamlayır!

Amma, çox sonralar, həmin “xalça”, növü, Palaz, Kilim, Qobalen və s. adlıqlarda, tərtibatlar verilsə də, yan - yana, İlmə vurmqla, xal-xal, ilmələri biri-biri ilə, tamamlama üslubundan, kənara çıxmaq mümkün olmayıb!

Bu, təsviri sənət üslubu, tədricən ətraf ərazilərə də, yayılıb gedib.

Bu, təsviri sənət üslubunu, niyə tək-tək, ilmələrlə yerinə yetirilməsi ilə, o insanlar, bu üsulla, nəyə nail olmaq istəmişdilər?

Maraqlı və araşdırılmalı olan məqam, buradan başlayır!

Çox, diqqətli araşdırılmalardan, bu qənaətə gəlinir ki, “xal”-çaçılıq”, sənəti, peşəsi də, məktəbi də, Maq məktəbinin, Kahinlər məktəbinin, bir dərs vəsaiti kimi də, başa düşmək olar!

Ola bilməz ki, hər hansı bir, sənət, ustalıq, peşəkarlıq, üslub, birdən-birə, heç bir əsası olmadan, meydana çıxsın!

Hər bir, sənətin, sənətkarlığın, ustadlığın, hər hansı bir məktəbin, əvvəli, məcburiyyətdən yox, labüdlükdən ortaya çıxar!

Boş-boşuna, lazımsız, mə'nası heç də, aydın olmayan, hər hansı bir üslub, yanaşma, ardıcılıq, lazımsız olaraq, birdən-birə, ortaya çıxsa, bilməz!

Hər bir başlanğıc, bir mə'na, kəsb edər!

Azərbaycan ərazisindən, Azərlərdən, ilkin təsviri sənət üslubu, Xalçalarla, xal yanına, xallar vurmaqla, başlayıb!

Məsələ burasındadır ki, Dünya tufanından xilas olmuş, o, dövrün İnsanları, o, həmin ərəfəni, Gəmi Qayada, daş qayalara, On böyük Kitabə üzərinə, çaxmaq daşlarının

vasitəsi ilə, o, ərəfəni, qayalar üzərinə, həkk etmişdilər ki, o, dövrün insanları və gələcək nəsil törəməsi, öz babalarından, xəbərdar olsunlar! Çünki, həmin o, tufandan xilas olmaq, sağ qalmaq, bir böyük mə'nə daşıdığından, həmin hadisə və ərəfəni, ancaq belə bir üsullar, daş-qayalara, o, ərəfəni, daşı-daşa, döymə üslubu ilə, tarixləşdirə biliblər!

Ur ərazisindən, Gəmi Qayadan, Nuh - çıxandan, dünya tufanından, bu ərazidən xilas olmaq, çox mühüm bir hadisə kimi, yaddaş edilibdir!

Həmin, On Kitabəyə, həkk olunan, o, ərəfə, xilas olmuş o, İnsanlar, Su Tökən bürcünü, Qoç bürcünü, Buğa bürcünü, su çəkilməyə başladıqdan sonra Balıqlar bürcünü, həkk etməklə yanaşı, o dövr Kainat mexanikasını, Astronomiyanı, ulduzlar sistemini, Yazı - Alfavit cədvəlini, Riyazi ədədlər, simvollar, həndəsi formalar və s. həkk edilmişdir!

Bu, kitabələrə həkk olunan mətnləri Astronomiyanı, Təbiət elmlərini, Səməvi aləmdən xəbərdar olan, Kahinlər, Bablar, Qamlar, (maqlar), rənglər dünyasından xəbərdar olanlar, nəzarət edirdilər!

Həmin, Qaya üstü təsvirləri, ancaq göz, baxış yaddaşında, baş yaddaşında gəzdirib, daşımaq olardı!

Amma, həmin yazı simvollarını, daşdan - daşa köçürmək, onları bir yerdən, başqa bir yerə daşımaq, çətinlik törətdiyindən, belə bir üslub axtarıb, tapdılar ki, su içərisində bitən, Qəmişlərin ucluğundakı, pambığa bənzər olan, həmin çiçəkləri toplamaqla, onları ipə çevirməklə, ilkin olan, toxuculuq xammalı, əldə edilibdir! İlk, xalça toxumaq, ilmələmək üslubunu, Qəmiş lifləri vasitəsi ilə, toxuyublar, toxuya biliblər!

Sonralar isə, həmin Qəmiş liflərini, daha da, yumşaq, zərif etmək üçün, yundan iplər əlavə edərək, daha da, zərif parlaq olması üçün isə, İpək lifləri əlavə edib, ilk zərif iplər alaraq, əldə edərək, xalları - xallara, ilməliyərk, qaya üstü yazıları, işarələri, yumşaq olan, parça tipində, qatlanan, rahatçılıqla gəzdirilə bilən, bu hala qədər gətirə, biliblər!

Min illər keçməyinə baxmayaraq, ilkin Xalça toxuma üslubu, bu günə qədər davam edərək, toxuculuq sənayesi, həmin ilkin xalça toxuma metodu ilə, liflərin düzünə və liflərin eninə quruluşu ilə, parçalar toxunur!

Yə'ni, "utka" və "paunson", hələ də, o, ilkin üslubla, toxunmaqdadırlar!

İlk xalçalar, Azərbaycan ərazisindən, Azərlərdən Yer üzünə gətirilmə səbəblərindən biri, ilkin yazı mədəniyyəti olan, Qaya üstü təsvirlərin, davamı kimi, ardıcılığı kimi, ortaya çıxıb!

Çünki, Gəmi Qayada, Qobustanda, Azıx mağarasında, daş üstü təsvirlərin başlıca qayəsi, Qoç, Buğa, ilkin İnsan siluyetləri, müxtəlif yazı mədəniyyəti, müxtəlif simvollar, Svastika, Spiral, müxtəlif həndəsi formalar və s. təsvir olunublar!

Bu təsvirlərin hamısı, həm Yer üzünü əhatə edən, Bürclər ərəfəsini, Maqik qüvvəyə malik olan, bir çox “həndəsi formaları”, Kainat mexanikasını, Astronomiyanı, əhatə edirdi!

Xalçalara köçürülən, həmin işarələr, tətbiqi -təsviri sənət əsər kimi, yaşayış sahələrində, divar üstünə asmaq, şərti ilə toxynurdu!

Onların üzərində olan o, Kainat mexanikasını, Astronomiyanı, ayaq altına salmaq, məqsədə uyğun sayılırdı!

Ayaq altına, ev şəraitində, həsir, onunun üstündən, palaz, kilim sərilərdi!

Amma, kilim, palazlar da, adətən düz xətlili formalarda, zolaqlı xətlərlə toxunardı ki, yaşayış sahəsinə, evə, həyəmə, ailələrə, yollar “açılsın”, yollar uzansın, evə uğurlar gəlsin, çatsın!

Xalçalar isə, xüsusi tərtibatlarla, xüsusi ölçülərə uyğun, xüsusi ornament və xüsusi, həndəsi quruluşlarla, tərtibat verilirdi!

O, tərtibatçılar, kor - koranə olaraq, heç bir tərtibat vermirdilər!

Hər bir yaşayış evində, orta ölçü xalçalara, mə'nə, mahiyyət, köçürülürdü ki, hər bir xalçaya, baxan başqa adam, ailə üzvü olmayan, kənardan gələn qonaq, bu Xalça tərtibatında, bu ailəyə hansı talismanın, uyğun olduğu bəlli olurdu!

Qaya üstü təsvirləri, tədqiq edənlər, belə bir qənaəmə gəlirlər ki, həmin qaya üstü təsvirləri, çobanlar o daşlara həkk edərək, maldarlıqla məşqul olduqlarını demək istəyiblər!

Bu versiya, tamamı ilə, yanlıştır!

Çoban peşəsi çox yaxşı və lazımlı peşədir!

Amma ki, çoban həm Astronom, həm sirli, örtülü, güzgü effektləri ilə, Səma simvollarını, Kainat Işıq qanunlarını daş üzərinə dəqiqlik və ardıcılıqlarla həkk etməsi, bir o qədər də, inandırıcı görünmür!

Amma ki, bir “xal, xalça”, söz birləşməsi, Azərbaycan ərazisində, Şe'rlərdə, Qəzəllərdə, xalq mahnılarında “Xal”, kəlməsi, bir İşarə, bir xal kimi, üstü örtülü, sirli bir ifadə kimi, işlədiblər!

“Sənin bir xalına, Buxaranı verərəm”, deyən kəs, xalın nə mə'nə, kəsb etdiyini, yaxşı bilirmiş!

Bu Qaya üstü abidələrdə nə kimi, qeyd-yazı, simvollar, ornamentlər, həndəsi formalar, o, təsvirlərin bu ərazidən, Azərbaycan ərazisindən ilkin yayılması, qaya üzərində həkk edilmiş, Qoç, Buğa, simvollarının bütün elementləri Günəş mə'bədi, Qız Qalası da, işəri şəhər, (Elm şəhərinin), qoşa darvaza qapıları üzərində, bir çox Qalalar üzərində, şox ustalıqla istifadə edilmişdir!

Bütün bu araşdırmaların hamısı, elə biri-birinə bağlı və elə biri-birini, tamamlayır ki, daha həqiqətlər qarşısında ancaq heyrət gəlir, heyrət dayanır!

Çünki, bir çox tarixi məbədlərin daş üstü təsvirlərinə baxıb, araşdıranda, olsun Misir Ehramları, olsun Mayya mədəniyyəti Abidələri və s. hamısının üzərində, daş yaddaşı, Gəmi Qaya, Qobustan, Azərbaycan ərazisində, mağaralarda, qayalarda sirli-sirli qalmaqla, Azərbaycan məktəbinin davamıdır!

Bütün ətraf əzəri Arxitekturalarının bir məktəbi, Gəmi Qaya, Qız Qalası, İçəri Şəhər Arxitekturasında, çox ustalıqla işlədiliblər!

Ümumiyyətcə xalçalar, bir kitabə kimi, xal-xal ilmələnərək, bir yazı-mətn kimi baxılırdı!

Toxunan Xalçalarda işlədilən mə'naları, onlara işlədilən Rənglər tamamlayırdı!

Ornamentlər, həndəsi formalar, simvollar rənglərlə, biri-birinin mətnlərini, bu xalçanın niyə bu tərtibatı daşdığına mahiyyətini, bir yazı mədəniyyəti kimi, xarakterizə edirdi!

Xalçalar çox zərif, çox mə'nalı, Kainat, Səma, Təbiət qüvvələri, Su, Torpaq, bütün Aləmləri özündə cəm etdiyindən, onlar nəticədə xalçalarda, təsfir, təstiq edirdi! "Xalça", ad deyil, adlıq deyil! O, ad daşımır!

"Xalça", xal daşıyır, üslub daşıyır, rəng daşıyır, söz, söhbət, mətn, ərəfə, daşıyır!

Mə'na, məntiq, mahiyyət daşıyır!

"Xalça", ilmə - ilmə xal - xal, rənglər aləmi, rənglər, səmalar aləmi olaraq, cəmində, ona Xal - ça deyilib, belə ifadə olunub!

Çox sonralar, dulusçular o, sənətkarlar, xalçalar üzərində işlədilən bir çox, ornamentləri, həndəsi formaları, svastikanı, spirali, butanı, maq, maqik işarələri, gil, saxsı qablar üzərində, gil, saxsı mə'mulatlarının üzərinə, köçürüb, həkk ediblər!

Azərbaycan ərazisində, miskərlər, zərgərlər bu ənənələri, bu təsviri sənət məktəbini davam edərək, mis qablar üzərinə, zərgərlik mə'mulatlarına, bu İşarələri, çox ustalıqla köçürüb, həkk ediblər, yaşada biliblər!

25.09.2016

İlki su ilə, Sonu, su ilə...

Dünyaya insan gəlir, ilki Su ilə!

Dünyadan, İnsan köçür, onun da sonu, su ilə!

Niyə, dünyadan köçən İnsan, torpağa - torpaqla yox, torpağa da, qovuşmalıdır, su ilə?

Əvvəli də, su ilə, sonu yenə də, su ilə!

İlk, Yer üzünə gələn, insanı, qarşıladılar su ilə!

İlk Yer üzündən köçən o, insanla da, onunla da, vidalaşdılar, su ilə!

Qəribədir, bu hallar!

Torpaq da, suya möhtac, İnsan da, suya möhtac, bütün aləm də, təbiyyət də, suya möhtac!

Hər bir halın əvvəli də, Işıq ilə, İsti ilə, su ilə, mühit ilə, "O" - nun, Özü ilə!

Paklıq, su ilə!

Özü, paklıq ilə, su ilə!

Kim Yer üzünə, yenib gələli, ovcunda dən, dənə, tum, toxum gətirdi ki, onu səpsin bu, Yer üzünə, onu cücərtsin, bu, Yer üzündə?

Hər canlı, hər cücərti, hər bitki, su ilə gəldi, suda gəldi, sudan, gəldi!

Yad - yaddaş gəldi, suda gəldi, su ilə gəldi, o, su gətirdi!

Bitkiləri, yaşıllıqları, cücərtilər, bitənləri, bitəcəkləri, su özündə gətirdi!

Suyun, özü də onları, mühitdə cücərtidi, mühitdə bitirdi, ucaltdı yetişdirdi, yetirdi, canlandırdı, canlı etdi!

Kim ovcunda, əlində, Yer üzünə yenəli, gələli, dən, toxum, dənə, tum, tingə, kol, ağac, bitki, gətirdi ki?

Hər Qitənin, öz bitkisi!

Hər Cəhətin də, (Şərq, Qərb, Cənub, Şimal), öz bitkisi, öz forması, öz dadı, öz rəngi, öz ətridir!

Kim Yer üzünə, yenib gələli, ovcunda, dən, dənə, tum, torpaq, su, gətirdi ki?

Amma, Yer üzündə, bütün İnsanlar, bütün canlı aləm, o sudan, o havadan, o nəmişlikdən, o rütubətdən, bəhrələndilər!

Su ilə gələn, su ilə canlı olar.

Sonu da, su ilə olar, əbədiyyətinə dönər, qayıdar, "O" - na, qovuşar.

Onda, deyilər ki:

Paklıqla!

Əqli Paklıqla!

Ruhi Paklıqla!

Əbədi Paklıqla!

Paklıqla!

25.09.2016

Bir hal, bir xatirə...

Bizim, hər birimiz, yenib Yer aləminə gələrkən, bir xal, bir ad, bir fərd, bir xanəgah, sirli bir işarədə, deyilikmi?

Tək - tək, fərd - fərd olub, yenib, gəlib, burada hər birimizin, özümüzə məxsus olan səsımız, üz cizgilərimiz, xasiyyətimiz, davranışlarımız ilə, özümüzə məxsus, sirli, örtülü, gizli, işarələr əhatəsində, etdiklərimizlə, bu Yer aləmindən, ayrılmırıqmı?

Gəlişimiz, bir İşarə, bir xal, qayıdışımız da, bir xatirə, bir hal!

Bunlar, bu halların hər biri, yadımız - yaddaşımızda, qalmaqdan, ibarət deyilmi?

Hər birimizin, bu Yer aləmində, bir xalı, bir xatirəsi, bir İşarəsi, bir cizgisi olurr!

Hər kəs, öz xalçasını, o, kilimini, o, palazını, o, corabını, Yer həyatı müddətində, necə "toxuyarsa", elə o, işarələri ilə də, bu Yer üzündən, ayrılır!

26.09.2016

Güc...

Güc, yaxşıdır yerində, işlədildə!

Yerində işlədilməyən Güc, özünə Yükdür!

01.10.2016

İşıqın Yaradıcılığı, Zərrələrin Varlığı...

Bütün başlanğıclara, bir səbəb, bir şərait, bir təkan, bir labüdlük, gərəkdir!

Əgər ki, bütün başlanğıclara bu şərtlər, labüdlük şərtləri yoxdursa, Yaranışın, yaranmağın da, mə'nası yoxdur!

İlkin olan Işıq, nədir və necədir?

İlkindən olan Işıq qədəri, sabitdir, dəyişməzdir, ləngiməzdir, yubanmazdır!

Onun, özündən ayrılan Işıq qədəri, o qədər böyük Işıq sür'ətinə malikdir ki, o, Işıq tezliyini ölçməyə, müqayisə etməyə, heç bir qurğu düzəldib, onun tezlik sür'ətini ölçmək mümkünsüzdür!

Işıq başlanğıcı və özü, temperatur daşıyıcısı olmadığından, o, Işıq Sahibi Mütləqinin, Ətrafında temperatur hədləri, yarana bilmir.

Əgər, bu belədirsə, onda bütün temperatur hədləri və ardıcılığı, necə yaranır, hansı mexanizm bu hədləri yaradır?

Məsələ burasındadır ki, Işıq tezlik başlanğıcı, bütün Kainat miqyası boyunca, bərabər olaraq, yayılmaqdadır!

Həmin, ilkin Işıq qədərinin yayılma sür'ətindən, o, Işıq güc qədəri, Zərrələnərək, yaradıcı ola bilən, Zərrələr halına keçir!

O, böyük Işıq yayılma sür'əti yayıldıqca, müxtəlif istilik daşıyıcılıq hallarına, keçirlər! Həmin, Işıq-Zərrələri, özü və halı, bütün kütlələrdən, bütün varlıqlardan, maniyəsiz, sərbəst keçərək, müxtəlif temperaturları, müxtəlif sərtlilikləri, müxtəlif yumşaqılıq hədlərini, müxtəlif elastikaları, müxtəlif plastikaları, müxtəlif gərilmələri, müxtəlif müqavimətləri, müxtəlif rəngləri, müxtəlif səsləri, yaradır!

O, ağ Işıq isə, öz ağ Işığı ilədir!

02.10.2016

9, 49, 59, 69, 99 - ədədi silsilə hesabatına sığdığından, kimin nə qədər ömür sürəcəyi, bilinməz...

H. Cavid ömründə, qəribə bir, “59”- ədəd davamı və ardıcılığı onunla yanaşı addımlayıb.

Bakıda yaşadığı son ünvan, 59-nömrəli bina.

Həbs istintaq işi 59, baş, papaq 59-ölçü, Tayşetdə , Məzar üstü taxtaya yazılan məzar nömrəsi 59, İrkutsk Vilayəti, Tayşet rayonu, Şevçenko kəndində 59- yaşında, vəfat edib, Tayşetdən Bakıya gətiriləndə (nəxşi), qızı, Turan xanım, Cavidin 59-yaşı!

Bu ardıcılıqlarlarda, aparıcı bir rəqəm var, o yenə də, 59!

Dahi ömrünü, 59-lar bölməyib, 59-lar, tamamlayıb!

Ustadım, Cavid Əfəndim, Işığına qovuşsun.

Görmədim, eşitmədim elə bir məzar - məqbərə ki, bütün ailə üzvləri, xanımı Müşkinaz, oğlu Ərtoğrul, qızı Turan xanım, Hüseyn Cavid, müxtəlif yerlərdən, müxtəlif ərazilərdən gətirilib, hamması bir məzar - məqbərəyə “yığışsınlar!”.

Əbədiyyətdə bir Işıq ətrafına, bir-birinə, qovuşsunlar!

Bütün H. Cavid ailəsinə Allah rəhmət eləsin, Işıqlarına qovuşsunlar.

Düzgündür ki, H. Cavid nəxşinin Azərbaycana, vətəni Naxçıvana gətirilməsində, vasitəçilər olublar, amma ki, H. Cavid ailəsinə bir məqbərəyə “Yığan” isə, Tanrının, Özü idi!

İ. Nəsimi deyir ki, “49-dur yaşım, hesabla, neçədir yaşım”, yəni ki, “49”, ədədi silsilə, hesabatıdır!

O, ədədi silsiləni, hesablayıb, dəqiq tə'yin etmək müşkül məsələ olduğu üçün, İ. Nəsimi belə deyir!

Bir mə'nada isə, “əzəməm”, deyir!

Yə'ni, Zahirî görkəmə, gördüyü kimi, deyil hələ, daha da, “uludur”, Yaşım!

Ümumiyyətcə, Yer üzündə olan, bütün pul uduşları, 49-luq sistemi, ədədi silsilə sistemi üzrə işlək olduğundan, məsələn : kazinolarda ruletka oyunu, Sport loto, Lotoreya, masa üstü Loto oyununda, çıxarılan rəqəmlər, 49-luq sisteminə tabe olduğundan, kimin udacağı və hansı son rəqəmlə, hansı məbləği udacağını əvvəldən tə'yin etmək müşkül bir nəticə hesabatı olduğundan, xalq arasında deyirlər ki, “bəxti gətirdi”.

Amma, bəxtlə yanaşı, 49-luq sisteminin özü, ədədi bölər, tə'yin edər!

İnsan ömrü də, 49- luq, ədədi silsilə sistemi çərçivəsində və özlüyündə olduğundan, İnsanın Yer üzündə, nə qədər müddət qalacağı, yaşayacağını, İlinin, ayının, gününün, saatının, dəqiqə və saniyəsini, əvvəldən tə'yin etmək, çox çətin bir hesabatdır!

Bu səbəbdən, xalq arasında deyilər ki, “yataqda, ağır olan xəstə ölməz, ayaq üstündə gəzən ölər”.

Yə'ni ki, Yer həyatında kimin nə qədər ömür sürəcəyi müddəti, tə'yin etmək, mümkünsüzdür!

Bu hesabdan, “49- luq”, ədədi silsilənin, açarındır ki, onu əvvəldən, tə'yin etmək çox çətin bir məsələdir!

Kainat ədədi sistemində, 9, 49, 59, 69, 99, İlahi ədədlər ardıcılığındadırlar ki, Günəş ətrafında 9 - Planet, dünyaya bəxş olunacaq övlad, 9 - aya, sait hərif, fonemlər 9, ədədlər başlanğıcı 9, vurma cədvəli, 9- sütun,və s.

Bu Ədədlər ardıcılığının, tərtibat davamı isə, Tək Olan, Tanrı Baxışındadırlar!

08.10.2016

Bütün bəşəriyyət düşünüb, “mən niyə yarandım?”

Bütün, bəşəriyyət, bizdən əvvəlkilər də düşünüb, bizdən sonrakılar da, düşünəcək ki, “mən niyə yarandım?”.

Heç düşünmək istəmədik ki,

İşıq niyə, Zərrə niyə,

Kainat niyə, Planetlər niyə,

Su niyə, torpaq niyə,

bitkilər niyə, yaşıllıqlar niyə,
 isti niyə, soyuq niyə,
 hava niyə, külək niyə,
 qar niyə, yağış niyə və sairələri də, heç demədik ki, onlar niyə yarandılar?
 Onlar da, soruşmazlarmı ki, “biz niyə yaranmışıq?”.
 Işıqdan yarananlar, Işıq əhatəsindədirlər, Işığa bürəlidirlər, Işığa da, qayıtmalıdırlar!
 Işıq sönməz, Zərrə tükənməz, yaranışlar dayanıb, son ola bilməz, onların hər biri, bir -
 birini tamamlayacaqlar!
 Bütün, bəşəriyyət düşünüb, “mən niyə yaranmışam?”, bütün bəşəriyyət, bizdən sonra
 da, düşünəcək ki, “mən niyə yaranmışam?”.
 Işıq niyə, Zərrə niyə, yaranış niyə?
 Yaranışlar, yaranışsız ola bilməzdilər!
 Yaranış üçün yarananlar, yenə də, yaranacaqlar!
11.10.2016

Necə Yaratdı?...

Qaranlığa, Işıq Saldı, qaranlıqları, Işıqla Yardı!
 Yardı ki, Yaranışları, Özü Yaratdı!
 Biz istədikmi?
 Yox!
 Yaranışları Işıqla, Özü Yaratdı!
13.10.2016

Ehh...

Hanı o gül ki, ləçəkləri də, sərkərdandır?
 Hanı o gün ki, xatirəsi də, sərməstəndir?
13.10.2016

Gül, ətri...

Gül, öz ləçəyi ilə, “özü - özündə” yanmasa, güləbi nəyə gərək?...

Gül, öz gülündə, öz “gülü” ilə birgə yanmasa, ətri nəyə gərək?...

14.10.2016

Zərim, zərlim...

Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, bu ərazi, Azərbaycan, Ur ərazisi, Azərlərin, İşıqlıların, Yer üzündə İlknlərin, İşıq - Zər daşıyıcılarının, ərazisi kimi, təmsil olunubdur, tanınıbdır.

Zərlərin, Azərlərin ərazisi dedikdə, bu ərazi, Yer üzündə, İlknlərin ərazisi kimi, xarakterizə olunurdu!

“Azər”, Ur ərazisinin sahibləri, İşıq daşıyıcıları, İşıq təmsilçiləri, mə'nası daşıyıb!

Bu Ərazidə, Ur ərazisində məskunlaşan ilk İnsanlar, “İlkinlər”, oturaq həyat sürdükələrindən, bu ərazinin sahibləri, ərazi sahibləri idilər!

“Azər”, “Oğuz”, Yer üzünün, İlknlərin, İşıq daşıyıcıları, İşıq təmsilçiləri kimi, qəbul edilib!

Bu səbəbdən, bir çox ad daşıyıcılıqları da, İşıqla əlaqədar, işığa bağlı olub!

Azərbaycan ərazisində ilkindən məskunlaşan insanların, ad daşıyıcılıqları İşıqla bağlı olduğundan, adlıqlarda, Ziya, Şüa, Zərli, Zərnişan, Zərovşan, Gün(əş), Nurlu və s. kimi ad daşıyıcıları özünə məxsus, yer tutubdur.

Çox - çox sonralar, Azərlər arasından, sufilik məktəbi, mə'na və məntiq məktəbi törəyib.

“Sufilik” də, saf, pak, təmiz düşüncə sahibləri kimi, İşığa - Kainata bağlı olanlar, mə'nasını daşıyıb!

Azərbaycan ərazisindən, sufilik tə'limləri, yer üzünə, yayılıb!

Bu ərazinin, İşığa bağlı olduğu isə, Günəşlə, simvolizə edildiyindən, bir çox mə'bədlərin giriş qapılarında, arxitektura şərtlərində, Günəş simvolu, əsas aparıcı bir element kimi işlədilib, yaddaşlaşarad, tarixləşibdir!

İlk mə'bədlər, Günəşi təmsil edərək, mə'bədin üst elementi, kümnəz, (kupol) tipli, elementindən istifadə edilərək, hər mə'bəd, İşığı, İlkini, Kainatı təmsil edərək, İnşa edilirdi!

Çox- çox sonralar, bir çox ərazilərdə, qitələrdə, ölkələrdə, “Azər şəhər”, “Azər Vilayət”, adı ilə, şəhərlər, yaşayış əraziləri salınmağa, inşa edilməyə başlayıb!

Yə'ni, bu adlıq, yaşayış məskunlaşmasında, Azər adlığı, İşıq, İşıqlı şəhər, kimi simvolizə edilirdi!

Mə'bəd kümbəzlərində istifadə edilən, boşluq elementləri, Gündüz mə'bəd daxilinə, Günəş Işığının düşməsinə tə'min edirdi, Gecələr isə, həmin boşluqlardan, Göy qübbəsi görünməklə, mə'bədin, Işıq - Kainat birliyində olduğunu, əyani təmsil edirdi!

Çox-çox sonralar, min illiklər ərzində, Azərbaycan ərazisinə, Azərlər arasına, İlkinlər arasına, köç edənlər, köçüb gələnlər, burada məskunlaşmağa çalışanlar və məskunlaşanlar da, bu ərazi vətəndaşı kimi, sayılmağa başlayıb.

16.10.2016

А все таки...

А все таки, удивительного ничего нет!

Движение всех тел, во Вселенной, остановить нельзя.

По одной простой причине что, движение Вселенной, создает Творение!

А Творение, сомо исходит, с перво начальным движением, всех тел, во Вселенной.

И Творца, и творение, и творенного, и синхронное вращение Вселенной, остановить, нельзя!

И вся Вселенная, исходит от синхронног движения, всех тел!

19.10.2016

Yer kürəsinin, kütlə çəkisi, dəyişilmir...

Əgər, kütlə varsa, deməli çəki də, vardır!

Yer kürəsinin, kütlə çəkisi isə, həmişə sabit olaraq, qalır.

Deyilir ki, yer kürəsi, “canlı bir orqanizmdir”, amma ki onun, necə bir canlı orqanizm olduğu, bir o qədər də, açıqlanmır.

Məsələ bundadır ki, yer kürəsinin Nüvəsi, dayanmayan, tükənməyən, yorulmayan, yatmayan, mürgüləməyən, işığa bürəli, Işıq daşıyıcı olan, bir varlıqdır!

Kürənin halına baxdıqda isə, Yer kürəsi, iki qütbdən (Şimal - Cənub, qütbü), və qurşağında, bir Ekvator xətdindən ibarət olaraq, hərəkətdədir.

Mərkəzdə yerləşən, Nüvə isə, yer kürəsinin aktivliyini, tə'min edir!

Kürəmiz, iki hallı, iki bölümlüdür!

Yə'ni ki, bir yarım kürədə (yer Planetində), yaz, yay mövsümüdürsə, o biri yarım kürədə, qış mövsümüdür!

Bu mövsümləri iki yarım kürə arasında, belə dəqiqliklə, normallaşdıran, fəsilləri ardıcıllaşdıran, fəsillərin biri-birini əvəzlənməsinə və belə bir dayanmayan mexanizmi, idarə edən nədir, necədir və niyədir?

Uzun illərdir, deyilir ki, fəsillərin biri-birini əvəz etməsi, “təbiət hadisələridir”.

Əgər ki, bu təbiət hadisələri, belədirsə, bu həqiqətən də, gözlənilməz olan bir hadisədirsə, onda maraqlı sual çıxır ortaya, niyə bu təbiət hadisələrinin vaxtı, müddəti, dəvamiyyəti, eyni ardıcılığı, hər ərəfə üçün, eyniliklə, “təkrarlamaqdadır?”.

Fəsillərin, belə bir ardıcılıq, dəvamiyyətinə baxdıqda, Azərbaycan ərazisini, istinad nöqtəsi kimi, qəbul etsək, yaz mövsümü həmişə eyni ərəfədə, Qoç Bürcündən başlayaraq, yə'ni mart ayından başlayaraq, Yaz, Yay müddəti, bir Yarım kürə üçün, altı ay, payız, qış mövsümü də, o, biri Yarım kürə üçün, altı ay davam edir?

Deməli, Yer kürəsində, fəsillərin ardıcıl dəyişilməsində, biləvasitə kürənin özü də, öz ərəfələrini, nizamlamaqdadır!

Fəsilləri, ardıcılıqla nizamlayan isə, Yer kürəsinin, Nüvəsidir!

Nüvə, yaz ərəfəsində, bir yarım kürəni, dərin qatlarda, laylarda, süxurlarda, tədricən temperatur hədlərini, artırmaqla, yazdan, yay mövsümünə, hazırlayır.

Yaz mövsümündə, bir yarım kürənin, dərin qatlardan, nisbi nəm, su miqdarı, ikinci yarım kürəyə, sıxılır.

Bu səbəbdən, bir yarım kürədə qış mövsümü, musson yağışları, o biri yarım kürədə isə, yaz mövsümü başlayır!

Yay mövsümündə isə, kürənin dərin qatlarında, nizamlanmış Nüvənin, temperaturuna uyğun olaraq, bir yarım kürədə, yüksək temperatur hədləri yaradır ki, Nüvənin bir yarım kürəsi, “istilik reaktoru” kimi, İşlək olur, Nüvənin o, biri yarım kürəsi isə, kürənin dərin qatlarında, su, nəm, nəmişlik, kütləsi isə, Nüvəni soyutma prinsipi ilə, aktiv olur.

Kürə daxilində, mövcud olan su miqdarı, həm həyatdırsa, eyni vaxtda, kürəmizin, nüvə aktivliyinə, koməkçidir!

Belə bir sual çıxır ortaya, əgər yay mövsümündə, bir yarım kürədə, yaydırsa, istidirsə, quraqlıqdırsa, o, biri yarım kürədə, leysan yağışları, musson yağışlarıdırsa, bu hallar arasında, yer kürəmizin bir yarım kürəsi “yüngülləşir”, o, biri yarım kürə isə, “ağırlaşır?”.

Gedən bu proseslər nəticəsində, kürəmizin kütlə çəkisi, dəyişilməz olaraq özünü, sabit saxlayır!

Buna səbəb isə, kürənin Günəş ətrafında, olan hərəkət sür'əti, o qədər böyük sür'ətə malik, hərəkətdədir ki, kürəmizin hərəkət trayektoriyası və kütlə çəkisi, o, böyük sür'ət nəticəsində, dəyişməz olaraq, sabit qalır!

19.10.2016

Heç biri, doymur ki...

Ətrafa baxırsan, hallara, hərəkətlərə, ardıcılıqlara baxırsan, nə - nədən, doyur ki?...

Hanı, bunlar bir - birəndən, doyur ki?

Heç biri - heç birindən, doymur ki...

Gecə, gündüzdən, gündüz, gecədən, heç doyar ki...

Planetlər hərəkətlərdən, hərəkətlər, Planetlərdən, heç doyur ki...

İşıq Zərrədən, Zərrə - İşıqdan, heç doyur ki...

Həyat, ölümdən, ölüm, həyatdan, heç doyur ki...

Su havadan, hava - sudan, heç doyur ki...

Torpaq, sudan, su torpaqdan, heç doyur ki...

Quş, uçmaqdan, uçmaq, qanaddan, heç doyur ki...

Hər f hecadan, heca sözdən, söz cümlədən, heç doyur ki...

Hanı, doymur ki...

Gənclik, çılğınlığından, ahıllaşan, yaşlaşmış insan, keçmiş, gənclik xatirələrindən, heç doyur ki...

Məhəbbət sevgidən, sevgi məhəbbətdən, iki birlik, biri- birindən, heç doyur ki, hanı, doymur ki...

İsti, soyuqdan, soyuq - istidən, heç doyur ki...

İnsan, yeməkdən, sudan, qidadan, səsən, rəngdən, hərəkətdən, yaraşıqdan, düşünməkdən, maraqlardan, bilməkdən, öyrənməkdən, deyib - danışmaqdan, heç doyur ki...

Hanı İnsan, nədən doyur ki, heç nədən, doymur ki...

Göz baxmaqdan, qulaq eşitməkdən, dil deməkdən, nəfəs - havadan, heç doyur ki?

hanı, heç doymur ki...

Bu ardıcılıqları, davam etmək olardı, amma ki, bir sual çıxır ortaya, niyə ki, heç bir hal, heç bir haldan, doyub, dayanıb, tükənmir, axı niyə ki?...

Səbəb nədir ki?

Bu halların, ilki nədir ki, onlar, biri- birindən, niyə doymurlar ki?...

Əgər ki, İşıq yaradıcılığından,

Yaradıcılıq isə, Işığınan,

İşıq Zərrədən, Zərrə isə, İşıqdan, Kainatlar planetlərdən, planetlər isə hərəkətlərdən, İnsan törəmək və törətməkdən, su havadan, hava sudan, doyub - doymuş olsa idilər, onda, Kainatdakı bütün hallar, ardıcılıqlar, hərəkətlər, “doyardılar” və doyduqlarından da elə, onda dayanardılar!

Onda, bütün yaranış ardıcılıqları, susar, yorulardı, ləngiyərdi, tükənərdi, dayanardı.

Kainatın da, İşığın da, Zərrənin də, sonu olardı.

Əgər ki, bunların əvvəli, yaranışın İlkin anları, “doymaq üçün” və “doydum”- la, yekunlaşmış olsa idi, onda yaradıcı Varlıq, yaranışı bir an üçün, Yaradardı, o, anla da, öz yaradıcılığından doyar, yaranışların da, yaranacaqların da, davam ardıcılıqları da, dayanardılar!

Bu, sadə səbəbdən, varlıq - varlıqdan doymaz, doymaqla, dayanmaz. Hansı varlıq, hansı varlıqdan, doyar ki, hanı, doyur ki, doyar ki?...

Yaradıcı, yaratdıqlarından, yaranışdan, doyur ki, doyar ki?...

22.10.2016

Doqquz, bir də, doqquz...

Bir çox hallara, ardıcılıqlara, bölmələrə, bölümlərə, diqqətlə baxdıqda, bunların hər biri, ayrı - ayrılıqda, doqquz hal arasında, fəaliyyətdədirlər!

Günəş ətrafında hərəkətdə:

9 - planet,

sait hərflərin sayı, 9 - da, ədədlərin başlanğıc halı, 9 - da,

vurma cədvəli, 9 - sütunda, dünyaya bəxş olunacaq, övlad payı, 9 - aya.

və s. və i.

Axı, niyə doqquzda, niyə bütün başlanğıcların sayı, əvvəli, doqquzda?...

Çox maraqlı, sual çıxır ortata, axı niyə, doqquzda?...

Bir çox hallara, ardıcılıqlara baxdıqda, doqquzluq Sistemini, nə azaltmaq, nə də ki, artırmaq olur.

Yer kürəsinin özü də, bölünüb doqquza.

Meridian, Paralellər, Doqquzla.

Yə'ni ki, kürəmiz bölünüb doqquz arasına ki, dörd doqquzda, kürənin tamı, 36 - da, (360°).

İnsanın, ürək döyüntüsü normada, 72 - 74 dəfə, ürək döyünər.

Ürək isə, 8,2 - 9 ritm, arasında döyünür, nə tez döyünər, nə də ki, gec döyünər.

Ürək döyüntüsü, normada, səkkizdən, aşağı olmaz, doqquzdan, artıq olmaz!

Dəniz, okeanlarda, güclü tufan vaxtı, ardıcıl dalğa sayı, doqquzda.

Təcrübəli dənizçilər, ona termin kimi, “doqquzuncu val”, deyirlər.

Yə'ni, onların dediyinə görə, tufan vaxtı, dalğaların sayı, ardıcılıqda doqquz olur, “Doqquzuncu Val” isə, gələn doqquzuncu dalğa isə, daha vahiməli, daha da, dağıdıcı gücə, malik olur!

Dalğalar bir - biri arasında, fasiləli kəsilir, yenidən, dalğalar təkanla, biri - birini, əvəz edir.

Qəribədir, niyə doqquzuncu val, niyə doqquzuncu dalğa, daha da, dağıdıcı gücə malik olur?

Sakit axan çayın, hərəkətinə diqqətlə baxdıqda, burulğanlar müşahidə olunur.

Çaydakı burulğanlar, doqquz - doqquz, yan-yana, doqquz burulğan, çay suyunun axmasına, təkan verir.

O, burulğanların gücü, çayı axarlı, hərəkətli edir.

Dəniz sahilində, sakit havada, ləpələnen dəniz dalğaları, sahilə doğru, doqquz sayda, biri-birini, əvəz edir.

Kainatda, spiral vari Qalaktikaya, diqqətlə baxdıqda, Qalaktikanın başlanğıc nöqtəsindən, (Ekspansiya nöqtəsi), Qalaktikanın, Spiral sayı, doqquz sayda!

İlk dəfə, Ana olacaq xanım, qəribə bir hal yaşayır.

Vücudunda daşdığı Körpə, doğuşa yaxın bir mərhələdə, müəyyən ərafələrdə, günün müxtəlif vaxtlarında, ana vücudunda, ana qarnına, ardıcıl doqquz, “təpik vurur”, özünü bəyan edər.

İlk baxışda, doğuş təcrübəsi olmayan, o, xanıma, olan bu hala, adət etmədiyindən, bu hal ilkdə, bir az, qəribə və “vahiməli”, görünər.

Düzgündür ki, ana olacaq o, xanım, vücudunda daşdığı körpənin, müəyyən vaxtlardakı, dünyaya gələcək, qız və ya oğlan övladının, “təpik” sayını, saymır.

Balası ona əziz olduğundan, necə deyərlər, “təpiyi” də, ona, xoşdur, əzizdir, şirindir.

Yenə də, maraqlıdır, niyə dünyaya bəxş olunacaq övlad payı, doqquz aya, ana vücudunda doğuşa yaxın mərhələdə özünü o, körpə, bəyan edər, doqquzda?

Yer Üzündə, yaşam müddəti də, doqquzla, doqquzda!

İnsanın, dünyaya gəlişi və dünyadan qayıdışı da, yaş dövrünün müddəti də, doqquz mərhələ arasından, keçər!

İnsanın xarici görkəmi də, bölünür doqquz arasında. İnsanın xarici görkəmi:

İki, göz çuxuru,

iki qulaq,
 iki burun boşluğu,
 bir ağız,
 iki, təbii ehtiyac, kanalı. Cəmi, doqquz sayda.

İnsanın daxili üzvləri:

İki ağ ciyari,
 iki böyrək,
 ikiyə bölünmüş, qara ciyar, bir ürək,
 bir dalaq,
 bir mə'də,
 bir bağırsaq sistemi.

İnsan vücudunun xarici körkəmi ilə onun daxili, üzvlərinin cəmi də, doqquz deyilmi?

Oval, (ellipsoid), tipli, Kainat quruluşunun, özü də, eninə bölünüb, doqquza.

İlk partlayış anından, Kainatların hərəkət halları, ardıcılıqları, nisbi nəmləri, temperatur hədləri, Işıq yayılma gücü, istiləri, soyuqları, dönmələri, bucaqları, törəmələri, törədiciyələri, gərilmələri, müqavimətləri, davamiyyətlərinin aparıcı ardıcılığı, cəm olubdur, yaradıcı, doqquzda.

Doqquzluq sistemi, Kainatların yaradıcı, Işıq güc ardıcılığı olduğundan, bütün hallar, doqquzluq sistemi, əhatəsindədirlər!

Bütün, doqquzluqlar sistemləri, özlərinin Kainata, bağlı olduqlarını, bildirir!

23.10.2016

Vaxt, Zaman...

Bu dünyaya, gələcəyimiz vaxtı, gəlməmişdən əvvəl, bilirikmi?

Bu dünyada nə qədər olacağımızı, nə qədər qalacağımızı, onun müddətini, vaxtını, bilirikmi?

Bu dünyadan, bir də, əbədiyyətə qayıdacağımız, o, günü, o, an vaxtını, bilirikmi?

Yox, bilmirik.

Çünki, əbədiyyətin özündə də belə, “vaxt - zaman” adlı, elə bir məvhum, yoxdur ki, o, əbədiyyətin özü də, vaxta - zamana, sığsın, o, vaxta - zamana uyğunlaşsın.

(Nə gözəl İmiş, 49-a sığan, ədədi silsilə!)

25.10.2016

Yıxılmırlar, aşmırlar...

Yer üzündə, bütün əşyalar, predmetlər, dayaqqlar, qurğular, konstruksiyalar, yığıla, aş, bilirlər.

Ola bilərdimi ki, bu yıxılmalar, aşmalar, olmasın? Bu yıxılmalara, səbəblər nədir?

Bucaq altında “yıxılmalar”, həmin predmetlərin, yer kürəsinin, Günəş ətrafında, kütlə, sür'ət hərəkətinə, mütənasib, müvafiq, olduqlarından, o, kürə sür'ətinə, uyğun olub, bucaq altında, bir səmtə doğru, düşürlər, yığıla bilirlər.

Sür'ət arasında, sür'ət hərəkətinə, “yıxılırlar”.

Kosmik gəmi içərisində olan, kosmonavtlar və iş üçün işlədilən, istifadə olunan əşyslar isə, çəkisizlik şəraitindədirlər deyə, (amma kütlə varsa, çəki də vardır), sərbəst olaraq, yıxılmadan, düşmədən, kosmik aparat daxilində, nəyə toxunsa da, əzilmirlər, heç deformasiyalara da, uğramırlar.

Kosmik mühidə olan, bütün kütlələr, Kainatın, ümumi, kosmik sür'ətinə, tabedirlər!

Yer kürəsində olan, bütün əşyalar, predmetlər, dayaqqlar, gövdələr, quruluşlar isə, Yer kürəsinin, Günəş ətrafında olan, sür'əti halına, tabedirlər.

Kainata qalxıb, Kainatda olduqda, Kainatla bir olduqda, orada, yıxılmaq, yıxılmalar yoxdur.

Orada, Işıq əhatəsində, yıxılmırlar!

27.10.2016

Söz...

Söz - çox böyük bir, Mə'na.

Söz - məntiqin, mə'na, mahiyyətin açarıdır.

Düşüncə isə - bütün mə'naların, bütün məntiqlərin, bütün mahiyyətlərin, bütün halların, əvvəlidir və açarıdır!

29.10.2016

Sözlər, Kainatadır...

Hər bir düşüncə, hər bir fikir, anilikdə, “sözə”, çevrilir.

Söz, və sözlər, kəlmələr, hecalar, düşüncələri açıqlayır.

İnsan və canlı beyni, heç vaxt susmur, heç vaxt yatmır.

İnsan, yuxuda olsa da, belə, o, yenə də, düşünür, düşündürür, düşüncəsində, danışır.

Hər düşüncə, onda sözə çevrilir.

İnsanlar arasında ünsiyyət, sözlərlədir.

Kainatlara xitab isə, ancaq düşüncə tezliyi ilədir.

Kainata ünvanlanan hər bir ricamız da, sözə çevrilir!

Bütün sözlərin əvvəli, başlanğıcı, Kainatlardan olduğundan, Yer üzündə, nə qədər, Xalqlar, Milliyətlər olmuş olsa da, hər bir Xalq, hər bir Milliyət, öz “dilində”, Kainata xitab edər, öz dilində Kainatı çağırar.

Kainatdan isə, “sənin dilini, bilmirəm, o, sözü də, o, dili də, başa düşmürəm” - deməz.

Çünki, bütün səslərin, sözlərin əvvəli, Kainatın “öz dilindədir, Kainatın öz dilindəndir”.

Sözlər də, Kainatın, bütün dillər də, Kainatındır!

Bu, sadə səbəbdən, sözlər, kəlmələr, cümlələr, Kainatın səs tezliklərinə, mütənasibdir.

Söz, sözü “həbs”, edə bilmir, çünki, mə'na ilə, məntiq, buna İmkan vermir.

Amma, dildə danışmayıb, dildə deməsək də, hər bir düşüncəmiz, hər bir istəyimiz, anilikdə sözə çevrilir və Kainatda səslənir, eşidilir.

29.10.2016

Yer kürəsində, bütün faydalı qazıntılar, nəyin səbəbinə, hasilə gəlir?...

Deyilir ki, Yer kürəsi, canlı bir orqanizimdir.

Yer kürəsinin, mərkəzində olan, yerləşən Nüvə, yer kürəsini həyat fəaliyyətini, tə'min edən, ən mühüm bir, varlıqdır.

Yer kürəsinin həyat fəaliyyətini tə'min edən Nüvədirsə, müqayisəli olaraq, İnsanın, canlının, var olmasını tə'min edən isə, onun qan miqdarıdır.

Ürək, qanı işlək etmir, əksinə, qan, ürəyi və bütün vücudu, işlək edir, var edir.

Yer kürəsinin Nüvəsi də, yer kürəsini işlək edir, var edir.

İnsan vücutunda qan, necə çox funksionaldırsa, yer kürəsinin mərkəzində yerləşən, Nüvə də, çox funksionaldır.

Nüvə, yer kürəsini, su ilə, fəsilələrin ardıcılığı ilə, temperatur hədləri ilə, bütün faydalı qazıntıların, hasilə gəlməsinə, köməkçi olan, ən əsas və aparıcı bir, faktordur.

Heç bir varlıq, yer kürəsinə, (hər mövsümə görə), kənardan su daşıyıb tökmür ki, yer kürəsində, mövsümə görə, su miqdarı, mövcud olsun.

Bu hal, mümkünsüzdür.

Bəs, yer kürəsində, milyon illərdir ki, qurtarmayan, tükənməyən, dayanmayan, ləngiməyən, su miqdarı hardandır?

Yer kürəsini, su ilə, təmin edən isə, yer kürəsinin, Nüvəsidir.

Yer kürəsinin Nüvəsi, çox funksionallıq daşıyıcısıdır.

Kürəmizdə olan, “su”, dedikdə isə, o, suyun mövcud olması, heç də bizim, su içməyimizə ehtiyacımızın və əkin-biçin üçün “sərf olunur”, kimi, düşünüb, karıxmayaq.

Yer səthinə, son nəticədə qalxan su isə, necə deyərlər, dərin qatlarda, təmizlənmiş, “e'mal” olunmuş, dadsız, rəngsiz, iyisiz, şəffaf, bir mayedir.

Su miqdarının, yer səthinə qalxmasına, bu həddə qədər təmizlənməsinə, gedən hansı proseslərin nəticəsində, bu hal baş verir?

Məsələ burasındadır ki, Nüvəmizin çox funksionallığı, bu halları hasilə gətirir.

Nüvədən ayrılan, plazmatik axın, kürə daxilində, laylar, qatları, süxurları, faydalı qazıntıları, gəsilə gətirir.

Bu dayanmayan, proses nəticəsində, yer kürəmizdə, nə su miqdarı tükənib azalır, nə də ki, faydalı qazıntılar, tükənib, azalmırlar.

Əgər ki, “azalma”, “tükənmə”, “sona çatma”, prosesi, yer kürəsinin dərin qatlarından başlayaraq, baş versə idi, kürənin öz mövcudluğu da, mümkünsüz olardı.

Kürəmizi mövcud edən, bir Nüvə, bir də, Sudur!

Nüvənin özü, tükənib, qurtarıb, dayanıb, yorğunlaşmır.

Nüvəni, onu var edən isə, Işıq, Zərrə, temperatur, toplusudur.

Dərin qatlarda gedən, proseslərə baxaq.

Dərin qatlarda, dayanmayan, ləngiməyən, gedən ardıcıl proses, bir layları, qatları hasilə gətirir, bir də, hər qatı, hər lay arasını, su miqdarı ilə, e'mal edərək, müxtəlif faydalı qazıntılar arasından, başqa bir faydalı qazıntının hasilə gəlməsini, təmin edir.

Yerin dərin qatlarında, su miqdarı, laylar arasından, süzülüb keçdikcə, hər lay arasını e'mal edib, daha başqa bir, faydalı qazıntı hasilə gətirir.

Təbii qaz və qaz kondensatı, laylar arasından, layın təmizlənmiş halıdır.

Həmin, qaz kondensatı, bir də, təmizlənmə prosesi nəticəsində, ondan ayrılan, ağır qaz miqdarı, laylar, qatlar arasından süzülərək, layların uzununa, hərəkət edərək, başqa bir lay arasına toplaşaraq, kristallaşma prosesi baş verdiyindən, daş kömür yataqları, hasilə gəlir.

Xam Neft də, layların, qatların arasından, süzülüb, o layın hasilindən ayrılır, bir miqdar, İstilik daşıyıcı, yenə də, məhlul halındadır.

Məişətdə, İstehsalatlarda işlədilən, təbii qaz, borular vasitəsi ilə, tutumlarda daşınsa da, qış mövsümündə, mənfi temperatur hədlərinə görə, borularda, tutumlarda, donmurlar.

Qış mövsümündə, yanacaq, sürtkü materialları, qaz kondensatı, mənfi temperatur hədləri arasında, donmurlar.

Dərin qatlarda olan bütün faydalı qazıntılar, su miqdarı ilə bərabər, eyni vaxtda, Nüvənin Işıq, Zərrə, istilik nizamlanması, bütün faydalı qazıntıları, termik İstilik daşıyıcılarına çevirirlər.

Günəş səthində gedən plazmatik proses, eyniliklə, elə yer kürəsi səthində də, gedir.

Günəş səthində müşahidə edilən, plazmatik varlıq, rəngli olduğundan, (narıncı, sarı, qırmızı, göy, şabalıdı), teleskopla rahat müşahidə olunur.

Yer kürəsi səthinə, 100 - 150 km, yüksəklikdən, baxıldıqda, eyni plazmatik ayrılma, yer kürəsində də, baş verir.

İki qütb arasında, baş verən, Şimal parıltısı, eyni, Günəş səthində gedən, prosesin, təkrarıdır.

Şimal Qütb Parıltısı, nəm, su ayrılmasında, suyun rəngsiz olması, bu halı bir o, qədər də, açıq görməyə imkan vermir.

Günəş səthində görünən, plazmatik ayrılma, hündürə atıldığından, rahat müşahidə olunur.

Yer Planetində, adətən daha intensiv, Şimal - Cənub Qütb Parıltısı, mart-may ayları arasında baş verdiyindən, o, su, eyni vaxtda, havanın sıxlıq miqdarı, böyük radiusda, Yer səthinə yayılaraq, dalğa vari hərəkət etdiyindən, o, kütlə miqdarı, yer kürəsini, hava, oksigen miqdarı ilə, tə'min, edir.

Əgər, yer kürəsinin dərin qatlarına, Nüvədən, su ayrılmaları baş verməsə idi, nə yer üzünə faydalı qazıntılar, nə fauna, nə də ki, flora, mövcud olmazdı.

Yer kürəsinin mərkəzindəki Nüvə, "passiv" Nüvə, olmuş - olsa idi, nə su ayrılmaları baş verərdi, nə də ki, o, su miqdarına mütənasib, hava qatı da, mövcud, olmazdı!.

Qeyd:

Yer kürəsini, 70% - su, 30% - qitələr, torpaq, əhatə edir.

İnsan vücutunun, 70% - su, 30% - i isə, quru qalıqdır.

Onda, belə çıxır ki, yer kürəmizin, dərin qatlarında, su ehtiyatı, su miqdarı, 70% - z, 30% - i isə, faydalı qazıntılardır.

Yer Kürəsinin, Stratosfer, Protosfer haləsi, yer kürəsində, (yer kütləsinə nisbətə), suyun miqdar, tutum, hesabatıdır.

Deməli, yer kürəsi, bir mühitdir, mərkəzində yerləşən Nüvə isə, onu, o kürəni, Işıq, Zərrə, temperatur həddlərinə görə, var edəndir.

Kürə, kütlə, həcm göstəricilərinə görə, kütlə çəkisi görə, çəkisi isə, çoxdur.

Bu, həcm və kütlə çəkisinə, baxmayaraq, kürəmiz, günəş ətrafında, hərəkət sür'ətində, nə ləngiyir, nə yubanır, nə yorulur, nə də ki, tükənir.

Öz hərəkət orbitindən, trayektoriyasından, isə, heç kənara da, çıxmır.

Nə Günəşə, nə də ki, ətraf Planetlərə, dəymir, toxunmur, mane olmur.

Biz İnsanları da, canlıları da, su, qida ilə, isti - soyuqla, bəhrələndirərək, səthində daşımaqdan da, usanmır.

Bizlər isə, onun səthində, olmaqla, onu, viranə edirik.

Onu, dağıdırıq, məhf etməyə çalışırıq.

Deməli onda, yer kürəmiz, bir canlı, bir dözümlü, bir səxavətli, bir də, mehriban, İmiş.

03.11.2016

İnsanın, zahiri görkəmi və anatomik quruluşu, dəyişməzdir

Hər bir halın, özünə məxsus, cavabları var.

Yoxdur, elə bir sual ki, onun mütləq olan, cavabı da, olmasın.

İlkdən yarandı belə, bütün quruluş, konstruksiya, forma, hərəkətlər, dayanmayan, tükənməyən, hərəkətlərdə olub, sonda qayıtsın öz ilkinə, öz əvvəlinə.

Baxırsan ətrafa, bütün varlıqlara, amma bütün varlıqların, az qala öz təkrarı, öz əvəzi vardır.

Quşların, balıq təsnifatının, heyvanat aləminin, bitkilərin, yaşıllıqların, dağın - dərənin, düzəngahın, dəniz - okeanların, çayların-göllərin, bulaqların, rənglərin, səslərin, ahənglərin və s. bənzəri, təkrarı, müqayisəsi, vardır.

Amma ki, bir İnsanın - onu əvəz edə biləcək, ikinci, başqa bir görkəmi, forma və konstruksiyası yoxdur.

İnsan, kişi - qadın, fərq etmir, onlar, bir görkəmdə, bir formadadır, bir konstruksiyadadır, bir gözəllikdədir!

Çünki, balıqların, quşların, bitkilərin, müxtəlif, bənzər, təsnifatları vardır.

İnsanın isə, özündən başqa, heç bir, "təsnifatı", yoxdur!

Yer üzündə, bir Kişi görkəmi, bir də, Qadın görkəmi, Vardır!

Bir İnsanın, forması, zahiri görkəmi, dəyişməzdir, sabitdir.

Baxırsan ki, büşünürsən ki, belə bir görkəmdə olan, bu İnsanın, formasını və konstruksiyasını, təsəvvürdə dəyişib, başqa bir formada, başqa bir konstruksiyada, başqa bir gözəllikdə, təsəvvür etmək mümkündür?

Əgər ki, bir təsəvvürlə, bu insanın, Anatomik - Fizioloji - Bioloji, quruluş və formasını, təsəvvürlə dəyişmək, mümkün olarsa idi, onda bu İnsan nə görkəmdə, nə konstruksiyada, başqa, daha nə Formada ola bilərdi?

Məni bağışlayın, əgər ki, Ç. Darvinin, “təkamül nəzəriyyəsi”, nə qədər, cəlb edici görünsə də, ona əsaslansaqda da belə, bu İnsanın, görkəmi və zahiri görkəmi, nə dönüb, “meymun” olar, nə də ki, o, meymun dönüb, “insan”, olar!

“Əmək”, nə İnsanı meymuna, nə də ki, meymunu, İnsana çevirə bilir!

Çünki, hər bir halda, bütün canlılar, var olmaq üçün, hərəkətdədirlər!

Amma ki, bu mütləq olan insanın, görkəm və konstruksiyasını, heç bir təsəvvürlə, dəyişdirib, ona, başqa bir görkəm, vermək də, olmur.

Yenə də, düşünürsən ki, əgər İnsan, belə bir formada olmayıb, o, başqa bir formada, yə'ni, başqa nə kimi, quruluşda, formada, ola bilərdi?

İnsanı, gördüyümüz bu zahiri görkəmdən başqa, ayrı bir şəkildə təsvir və təsəvvür etmək, mümkün olmur.

Çünki, o İnsan, heç bir təsəvvürlə, başqa bir, dəyişikliklərə, uğraya bilmir, onlara, sığmır!

Əgər ki, insan görkəmi, yaranıbsa belə, heyvanat və bitki aləmi isə elə, deməli bu quruluş, bu formada böyük bir məntiq, bir də, böyük bir, mə'na vardır.

İnsanın, formasını, konstruksiyasını, zahiri görkəmini, bənzərini, oxşarını, heç bir formaya sığdırıb, onu dəyişmək, olmur.

(Mümkündü? Bəlkə ona, başqa bir görkəm, başqa bir zahiri quruluş, başqa bir forma vermək olar?).

Bəşəriyyət və İnsan, bütün təsvirlərin, bütün təsəvvürlərin, məzmuəsidir!

Ona, görkəmləri vermək istəsək də belə, ətraf aləmin bütün quruluş və formaları, İnsanla, elə İnsan üçün də, təzahür edibdir.

Ətrafda, təbiətdə, bu aləmdə hər nə varsa, o, elə İnsanda da, var.

Bu sadə səbəbdən, bütün görkəmlər İnsana sığır, o, İnsan isə, heç bir görkəmə sığmır!

05.11.2016

Sənsən, böyük mənbə, səndədir o, böyük mənbə...

Əgər, Gördüyün, Bildiyin, Oxuduğun, Toxunduğun, Hiss etdiyin, Daddığın, Eşitdiyin (Səs), Gecən, Gündüzün, Işıq, Üfüq, Səma, Ulduzlar, bir Həqiqətlərdirsə, Bu Həqiqətlər arasında, daha hansı Həqiqətləri, Axtarırsan, ey İnsan?

Onlardan da, Başqa ola Biləcək, Başqa Həqiqətlər də, Vardır mı, Ola Bilərdimi, ey İnsan?

İstəsək də, İstəməsək də, Qəbul etsək də, Etməsək də, Onlar, Yad olmayacaqlar, Dəyişilib, Başqa da, Olmayacaqlar!

Çünki, Onların hər Biri, ayrı-ayrılıqda, bir Mənbədir!

O, “Mənbələr”, arasında isə, nə qədər, İstinad ediləcək, Mənbələr Vardır!

Qəribədir, son bu illər ərzində, bir söz, çox Populyar, çox Aktual olubdur!

Hər hansı bir, Yazı-Mətninin qarşısında, bir sual qoyulur, “Mənbə hardandır?”.

Yazı - Mətn, daha Mənbədir!

Çünki, yuxarıda sadalanan, Mənbələr arasından, bunlar da, bir Mənbədir!

Mənbə isə, Gördüklərimiz Arasında, Bilmək İstədiklərimiz, Arasındandır!

Qəribə bir sual da, Populyardır!

Sual isə, belədir, “Hansı Ədəbiyyatdan, istifadə edilibdir?”.

Onda sual, daha da, Qəribələşir!

Yə'ni, Sətir arxasında, Söz arxasında, Pərdə arxasında, bir fikir Gizlənib ki, “hansı müəllifin fikirlərindən, bəhrələnmişən?”.

Onları daha, istifadə olunmuş, Ədəbiyyat sayı, Müəllif Adlıqları, hansı müəllifin, sözləri, fikirləri, Onlardan, istifadə olunan, “Sitətlər”, Maraqlandırır!

Bir az da, yumşaq desək, daha Yazı - mətnin Mahiyyətləri Yox, daha çox, hansı müəllifin fikirləri, Yazılmış Mövzularda və Mətnlərdə, Məqalələrdə, Kitablarda, yer Tutubsa daha, onlara O, Maraqlı Görünür!

Bunlara isə, bir söz, “Mənbə”, Deyirlər, Mənbə tələb, Edirlər!

Maraqlı bir sual çıxır ortaya!

İnsanın Özü, Vücudu, Temperatur daşıyıcılığı, Hərəkət Dinamikası, Baxışı, Nəfəsi, Temperatur hədləri, Böyük bir Mənbədir, Özündən isə, Xəbərsizdir!

İnsan, özündən, öz Vücudunun İş Prinsipindən, Xəbərsizdir!

Bu halda isə, qəribədir ki, Özündə-öz Mənbəsindən, özündə olan, o, Anatomik - Bioloji Səbəbləri, Axtarmır!

İnsan, Canlı, Kütlə, Cisim, Varlıq, bütün Temperatur hədləri Arasında və Ardıcılığındadırlar!

Bəs bu, Temperatur hədləri, haradan Alınır?

İnsan, Temperatur həddini, hardan Alır?

İnsan, Canlı, Qoltuğunda, Çiyində, Cibində, İstilik Mənbəi, İstilik Aparatı, İstilik Akumlyatoru, İstixana Mənbəi, Gəzdirmədiyi halda, Canı, Bədəni, İstilik Daşıyıcısıdır!

İnsan, Canlı, Bitkilər, Kütlələr, niyə Temperatur hədləri arasında, İstilik Daşıyıcıları, Olmalıdırlar?

Temperatur hədlərini Vücutda, Nizamlayan nədir?

Temperatur həddi, Qida, Maddələr Mübadiləsi, nəticəsindədir?

İnsan, Canlı, uzun müddət Ekstrimal vəziyyətlərdə və istədiyi vaxtda, özünü Sudan, Qidadan bir müddət, Uzaq edir, Məhdud edir!

Bu zaman, Onun Bədən, Vücut Temperatur həddi dəyişmir, Sabit qalır, yə'ni ki, 36, - 36,5°C, Bədən Temperatur həddi Dəyişmir!

Deməli bu halda, Sabit Temperatur həddini Nizamlayan, Maddələr Mübadiləsi, Qida Çeşidləri, deyilmiş!

Bəs onda nə imiş?

İnsan, Canlı, bir Müddət, Ac, Susuz qala bilər!

Amma ki, İnsanın, Sabit Temperatur həddi Olmasa, onun Var olması da, Müşkül bir məsələdir!

Ən böyük, Bilməli, Maraqlı “Mənbə”, Budur!

Mənbə isə, Uzaqda deyil, sənin Özündədir!

Onda, bu nə, “Mənbədir”, deyib də, bu halın, baş vermə səbəbini, Axtarmırıq, heç biri-birimizdən, Soruşmuruq da!

Çünki, Mənbə bizim, Özümüzdədir!

İnsan Vücudunda, Canında, Temperatur həddini, Maddələr Mübadiləsi, Qida ilə, Qidalanmağımız, kömək edir!

Amma ki, Onların da, hər biri, ayrı-ayrılıqda, müxtəlif-müxtəlif, avtonom olan, Temperatur Daşıyıcılarıdırlar! (yə'ni ki, Kartof soyuqluq, Soyuq daşıyıcısıdır, Çörək İstilik daşıyıcısıdır, Dənli bitkilər də, İsti daşıyıcısı, Su - Soyuq daşıyıcısıdır və s.), əgər ki, Qidalar müxtəlif, Temperatur daşıyıcılarıdırsa, biz eyni vaxtda, qida çeşidlərində, həmin, eyni olmayan, temperatur daşıyıcılarından, bəhrələnsək də, Öz Sabit olan, 36,5°C - müxtəlif Qidalar, Bədən temperatur həddini, dəyişib, onu özünə tabe edib, tez-tez Dəyişən, Temperatur hədlərini yarada bilmirlər!

Bəs onda, bunlara, Sabit temperatur həddimizi nizamlayan, hansı mexanika içərisindəyik ki, Bu Temperatur həddi, dəyişmir?

Mənbə isə, bizim Özümüz, Bizim Özümüzlədir!

O qədər Sadə Qurulubdur ki, bu Quruluş, Təəcüblənməkdən Başqa, başqa bir, Təccüb də, Qalmır!

Baxaq hələlik, tək bir İnsana!

İnsan, Nəfəs aldıqca, Temperatur həddini Artırır, (bütün Fəsillərdə), Nəfəsi özündən Xaric Etdikcə, Vücut Temperaturunu, Nizamlayır, "Soyudur!".

Nəfəs, çox Vacib bir, Amil imiş!

İsti Qida ilə, Qidalananda, deyək ki, İsti Çay, İsti Kofe, İsti qaynadılmış Süd, (temperatur həddi, 60-70°C olur), Vücut temperaturu isə, bundan Artmır!

İsti Duru Yeməklə Qidalananda, (o, da 60-70°C, ola bilir), yenə də, temperatur həddi, Dəyişmir!

İnsan Yay Mövsümündə, Soyuq, Çox Soyuq Su içir, donmuş Buz da, yeyir, bundan Mə'də, heç Təlatümə də, düşmür!

Temperatur həddimiz isə, 50-60°C, həddinə Qalxmır, yaxud da, o, Soyuq Sudan, Temperatur həddimiz, Mənfi 1-2°C, də Yenmir!

Yayın İstisində, Qışın Soyuğunda, Şimal, yaxud da, Cənub Qütbündə, İnsan, öz Sabit Temperatur həddini, Dəyişmir!

Bu, Sabit Temperatur həddini, Qoruyan nədir?

Bədənin, Sabit Temperaturunu, Sabitləşdirən Nəfəsimizdirsə, bəs onda, Qidalandığımız, Qida Temperatur hədlərini, Nizamlayan Nədir?

İsti və yaxud da, Soyuq Qidalarla, Qidalanarkən, Mə'də üçün o, Temperatur Həddini, Nizamlayan, Diafraqmamızdır!

(Diafraqma - o, Ürək, Ciyarlar və Mə'də - Bağırsaq arasında Dayanan, Onları biri-birindən, ayıran, Anatomik bir, Üzvdür).

Diafraqma, O, Qidaların müxtəlif Temperatur hədlərini, qida Mə'dəyə daxil Olarkən, Anilikdə 8-10°C, Nizamlayır, bu sadə Səbəbdən, İnsan mə'dəsi, Təlatümə Düşmür!

İnsan, Kədərlənərkən, yaxud da, yorğunlaşmağa başlayanda, Diafraqma Yuxarıya, Ürək, Ciyar tərəfə, Sıxılır!

İnsan o, halda, tez-tez, Nəfəs alır, nəfəsi Özündən, Xaric etməyə, Çalışır!

İnsan, Şən olanda, Sevinəndə, Diafraqma, Sabit qalır, o, da, sanki "Sevinir", İnsan, Rəvan, Sakit Nəfəs alır!

Gör ki, nə Sadəliklə imiş, bu Anatomik, Bioloji, Quruluş!

Bir Nəfəslə, bu Canlının, Temperatur həddi, Nizamlanmış!

İdmançılar, adətən Boksçular, Güləşçilər və başqaları, Məşq və Yarışlar vaxtı, Rinqdə və ya Totamidə, Stadionlarda, tez bir zamanda Tərləyirlər və Yorğunlaşmağa, başlayırlar!

Çünkü, tez-tez Nəfəs Alaraq, (o, halda, tez-tez, içəriyə çəkilən hava miqdarından, daxili Temperatur həddi, artır!

Nəfəsi, Daxildə Yubadıqda isə, Qanın Öz Temperatur Həddi Artmasın deyə, nəfəsi özümüzdən, Xaric edirik), Temperatur Həddini, Nizamlayırıq!

Raund aralarında isə, o, İdmançıları, məşqçi Soyuq Suyu Çiləməklə, Buz parçaları ilə, bədən Temperaturunu, Nizamlamağa, çalışırlar!

Baxın ki, Temperatur hədlərini, bütün Canlılar üçün, Nizamlayan Nəfəsdir!

Qida ilə, Qidalananda isə, Daxili Temperatur həddini, Nizamlayan, Diafraqmadır!

Bu, Nizamlama Halları olmasa idi əgər, (Bir Nəfəs, Bir Diafraqma, Bir də, Qan), İnsanın, bu Dünyaya Gələndən, Son Anınacan, Onu, Canlıyı, Bir Nəfəs, Bir Temperatur hədləri, Bir Mə'də, bir də, Qan, Onlara, "Yoldaşlıq Etməsə idilər", Onda Biz, Canlı olaraq, necə Var Olardıq, necə Mövcud, Olardıq?

Bədənimiz ya həddindən artıq İstinər, ya da, həddindən artıq Soyuyar, Mə'dələr isə, Qida Temperaturlarından, ya Təlatümə düşər, yaxud da, Soyuq Qidalardan, Soyuqlayıb, dayanardılar!

Bu da, Mənbə, Səndədir Mənbə, Sənsən Mənbə!

Biz, Öz Vücudumuzun, bütün Canlıların Vücudunun İş Prinsipindən, Xəbərdarıq mı?

Haradan Axtaraq, başqa bir Mənbə?

Kainatın Özü də, bir Mənbə!

Bilib, Bildiklərimiz, Tədqiqatlarımız, Araşdırmalarımız, Maraqlandıqlarımızdır, budur, Mənbə!

Qeyd:

Maraqlı və Qəribədir!

Bütün İnsanların, bütün Bəşəriyyətin, Orqanizmləri eynilikdədir!

Yə'ni nə Mə'nada, Eynilikdədir?

İnsan, kəskin Ağrı və kəskin Sancıda, tez-tez, tikə-tikə, dayanmadan, Nəfəs alır, tikə-tikə də, Nəfəsi özündən, Xaric edir!

Niyə ki, Bədəndə nə baş verir ki, İnsan həmin Anda, "Şüur Altı Yaddaşı" ilə, bu halı, Sakitləşdirməyə, Neytrallaşdırmağa, çalışır?

Həmin An, Vücutda, Acı ilə, Turş Miqdarı, kəskin artır!

Bu zaman, İnsan, tikə-tikə, tez-tez, Nəfəs almaqla, Vücudunda olan Şirin miqdarını, artırmağa çalışır!

Onu, Acı ilə, Turş arasına, bərpa etməyə, çalışır!

Yaxud, o, moment Ağrıdan, ucadan Qışqırmağa, başlayır!

Bu halda da, Vücudda anilikdə yaranan, Travma, Əzinti, Yaralanmalarda, Qorxmalarda, çıxartdığı, uca Səslə, bədən daxilində, anilikdə bir yerə yığılmış, Acı və Turş miqdarını, bu üsulla azaldıb, onların arasına, Şirin miqdarını, artırmaq istəyi ilə, bu hala “əl atır”.

Heyvanat Aləmi də, belədir!

Ağrılı, Yorulduğu, Qorxduğu An, o, tikə-tikə, tez-tez, qıssa-qıssa, Nəfəs almaqla, yaranmış bu halı, öz Nəfəsi ilə, “Neytrallaşdırmağa”, çalışır!

İnsan, Canlı, Orqanizmi, həm Mürəkkəb, həm də, Sədər!

Amma, çox Sadə imiş, bu İnsan, bu Canlı Aləm!

Özümüzü, “tanıdıqca”, nə Sadə bir Konstuksiya Əhatəsindəymiş, bu İnsan!

Çox qəribə və bir o qədər də, maraqlı və Düşündürücüdür!

Düşünmək üçü, bir misal!

Maye və Məhlul Mühitindən, yə'ni, Yumurtadan çıxan Cücə, həmin an, nəfəs alıb, Səs Çıxarır!

Onun, Burun və Ağ, Ciyərlərində, heç bir, Maye, Məhlul Qalığı, Olmur!

Əgər ki, onun, Burun və ya Ağ Ciyərlərində, hər hansı bir Məhlul, Maye miqdarı, Qalmış olsa idi, o, Canlı Cücə, daha İlk nəfəsi də, ala bilməzdi!

Heç, ilk Səsi də, çıxara bilməzdi!

Onun, Nəfəs Yollarında, Maye və yaxud, Məhlul Qalığı, yəqin ki, onun daha Boğulmasına, səbəb olardı!

İnsanın da, Dünyaya Doğulması da, bir Proseslidir!

Körpə, Ana Vücudundan, Varlığından, Ayrılında (doğulanda), Onun ilk Ağlaması, (Təmiz olan, Burun, Ciyərlər, Nəfəs yolları), İlk hava Kütləsi, onun Ağ Ciyərlərinə maniyəsiz, daxil olmasına, və o, an, ətrafdakı, Mamaça, Qnekoloqun, əlavə həkim müdaxiləsinə də, Ehtiyac qalmır!

O, Körpənin, ilk “Ağlaması”, onun, Ağ Ciyərlərinə, dolan İlk Hava Kütləsi, onun Var Olmasının, İlkin Səbəblərindən biridir!

Bədən Temperatur Həddinin, ilk Nizamı ola bilir!

Qəribədir insanlar da, “Mənfi”, “Müsbət”, Temperatur Daşıyıcılarıdır!

Orta sür'ətlə, bir az, tez-tez, Yeriyan insanlar, “Orqanizmin”, “Soyuq”, daşıyıcısı olduğundan, xəbər verir!

Orta sür'ətə, yavaş-yavaş, asta, sür'ətlə yeriyan insanlar, “İsti”, Daşıyıcılarıdır!

Tez-tez, Yeriyan İnsan, hərəkət edən İnsan, yeriyərkən, tez-tez də, Nəfəs alır!

Tez-tez, nəfəs aldıqca, bədən daxilində, “İstilik”, midarını, bu münvalla, sabit saxlamağa, çalışır, (bu hal, “Şüur Altı yaddaşın”, mexaniki, işləməsidir).

Asta-asta, tələsmədən hərəkət edən İnsan, Nəfəsinin, bərabərliyini saxlamağa çalışır ki, Bədən daxili, temperatur həddi, artmasın.

Onlar, sür'ətlərini artıranda, Tez də, Tərləməyə, başlayırlar, (burada da, Şüur Altı Yaddaş, yenə də, İşləkdir).

Yamaca qalxan insan, pillələrlə yuxarıya qalxan İnsan da, tez yorğunlaşmağa başlayır, Nəfəsi tənghiir, sanki “boğulur”!.

Bu halda da, tez-tez, Nəfəs aldığından, o, Nəfəsdən, Bədən daxili, Temperatur həddi, artmağa başlayır!

Üzü aşağıya, pillələrdən aşağıya yenəndə isə, heç bir Təlatüm, hiss etmir!

Yuxarıya, Yüksəkliyə qalxanda, Diafraqma, yuxarıya Sıxılır, bu halda, Nəfəs, daxili temperatur həddini, artırır!

Üzü, Aşağıya Yenəndə, Diafraqma, Sabit qalır!

Nəfəsi ancaq, sərbəst halda, Özümüzdən, xaric edirik!.

Səbəblər, bunlardır!

Bir Qəribə Cəhət də, ondadır ki, Siqaret çəkən insanın da, Nəfəsi, tez, Təngiməyə, Yorğunlaşmağa, başlayır!

Çünki, Siqaret Ucundakı Közün Temperatur həddi, hər dəfə, bir “Qullab”, aldıqca, siqaret Ucluğundakı, közün, Temperatur həddi, 500-600°C- Çatır!

Bu balda da, İçəriyə, Ağ Ciyərlərə çəkilən, Tüstü kütləsi ilə, Yüksək İstilik Kütləsi, Bədən Daxili, Temperatur həddini, Artırır!

Onda, Diafraqma və Ağ Ciyərlərdə, Bronx Kanallarında, olan Bəlgəm, o, Yüksək Təmperatur həddini, aşağıya 8-10°C-yə, Nizamlamağa çalışdığından, Siqaret Çəkən insanın, Nəfəsi həmişə, Yüklü olur, Ağır olur!

Düzdür ki, Siqaret çəkməsə, İstifadə etməsə, daha yaxşı olar!

09.11.2016

Yer həyatı susuz, havasız olmaz...

Yer aləmində, həyatın olması üçün, ən mühüm amil, sudur.

Amma ki, su, havasız olmaz, hava da, heç susuz, olmaz.

Onların hər ikisi, bir - birini, tamamlayırlar.

Onların hər ikisi, biri-birindən, ayrılmaz olan, yoldaşdırlar.

Yer kürəsinə su, kürənin dərin qatlarında gedən, ardıcıl, dayanmayan, prosesin, dərin qatlarda, layları, qatları, süxurları, faydalı qazıntıları, hasilə gətirməklə yanaşı, eyni vaxtda, Yer zündə, canlıların, var olmasını da, suyun mövcudiyyəti, mövcud olması, tə'min edir.

Susuz, “həyat yoxdur”, deyirik!

Amma ki, bu yer həyatı da, su ilə yanaşı, heç havasız, hava qatı olmadan da, həyatın özü də, mümkünsüzdür.

Əgər, yer kürəsində, su bitib, tükənmirsə, heç hava qatı da, bitib tükənmir.

Əgər ki, susuz həyat yoxsa, heç havasız da, həyat yoxdur!

Yer üzünə, su və su mövcudluğu, dərin qatlardan, yer üzünə qalxırsa, bəs hava qatı, hansı dayanmayan, prosesin nəticəsində, yer kürəsini, miqdarında, onu əhatə edir?

Yer kürəsi, iki qütbdən, bir ekvator qurşağından, ibarətdir.

Əgər, su miqdarı ilə, hava qatı “miqdarı”, öz aralarında, bərabər nisbətdə, “bölüşməsələr”, onda, yer kürəsi, ancaq bir su hövzəsindən, bir, “okeandan”, bir, su kürəsindən, ibarət olardı.

Əgər, su ilə, hava qatı, bərabər nisbətdə, bölüşməyə idilər, onda, yer kürəsi, bir (kimyəvi adı), Karbon Dioksidlə, Oksigenlə, əhatə olunardı ki, bu halın özü də, həyatın mövcudluğunu, çətinləşdirərdi.

Karbon Dioksid, Oksigen, şəffaf, gözlə görünməyən, qaz kütləsidir, dad ehtibarı ilə, turşdur.

Su tərkibində olmaqla, tez də, həll olunur.

Ümumiyyətcə həyatda, bir susuz, bir də, havasız, oksigensuz də, var olmaq, mümkünsüzdür.

Bəs, dayanmayan, tükənməyən, hava qatı, hansı prosesin nəticəsində, hasilə gəlir?

Yer kürəsi, İki qütbdən, Şimal qütbü və Cənub qütbündən, ibarətdir.

Adətən, iki qütbdən, mart, aprel aylarında, intensiv olaraq, yer qatından, çox parlaq, çox valehedici ayrılma baş verir.

Bu, sıxılmış hava qatı, yer kürəsinin, iki qütbündən, ayrılması, il boyu, dayanmadan, davam edir.

Bu görüntüyə, “şimal qütb parıltısı”, adı, veriblər.

Həmin, “şimal qütb parıltısı”, Yer kürəsinin, dərin qatlarında gedən, su ayrılımalarının, daha da, təmizlənmiş, saflaşmış, suyun, duru qaz halıdır.

Həmin, anomaliya, yer kürəsini, təmiz hava qatı ilə, zəngin, dolğun, tə'min edir.

İki qütbdən ayrılan, həmin “hava kütləsi”, oksigen kütləsi, intensiv olaraq, dayanmadan, kürə səthinə, təzyiqlə hərəkət edir.

Kütlə, hava qatını, yaradır.

Həmin, soyuq kütlə, qatını, temperatur hədlərinə nizamlayan, orta qurşaq, kvatir, qurşağıdır.

Ekvator qurşağı, İki qütb arasında olmaqla, dayanmaqla, həmin soyuq, hava kütləsini, temperaturlar nisbətlərinə bölüb, nizamlayır.

Nisbətlər, qanuna uyğunluqlar, pozula bilməz.

Əgər, Yer kürəsinin, 70%-i su, 30%-i, quru torpaq sahələridirsə, əgər, İnsan cücütunun, 70%-i su, 30%-i quru Qalıqdırsa.

Əgər, Yer kürəsinin dərin qatlarının, 70%-i su, 30%-i faydalı qazıntılardısa.

Əgər, Şimal, Cənub qütblərində, soyuq hava kütləsi mənfi, 70°C - dirsə.

Əgər, Orta qurşaqda, ekvator xətti ətrafında, İsti hava kütləsi, müsbət $60 - 70^{\circ}\text{C}$ - dirsə!

Əgər, Nəfəs aldığımız oksigen, hava qatının, 16%-ni, təmiz, (oksigeni), olduğu kimi, sərf etmədən, özümüzədən xarc, kənar ediriksə.

Əgər, bu Dünyadan köçən insanın, ölüm anında, öz çəkisindən, 0,16 qr. azalması, müşahidə edilibsə.

Əgər İnsan, isti qida ilə, müsbət $60 - 70^{\circ}\text{C}$, qidalanarkən, isti su ilə, çimərkən, bədən həmin temperatur hədlərini, anılıkdə, $8 - 10^{\circ}\text{C}$ -yə, nizamlayırsa.

Əgər, bir dəqiqə ərzində, orta hesabla, 16 - dəfə, nəfəs alırıqsa.

Əgər, Kainatın və Kainat daxili, temperatur həddi, müsbət, $4 - 10^{\circ}\text{C}$ - dirsə.

Əgər, əgər, əgər...

Əgər ki, bunlar, qanuna uyğunluqladırsa, onda, bu hallar, hansı qanuna uyğunluqlardır?

Kainat sistemində, xaos, özbaşınalıq, qarışıqlıq, mənəmlilik, höküm sürmür.

Bütün hallar, bərabərlikdə, bir nizamlanmış, - bizəmədəirlər!

13.11.2016

Nə hərəkətsizdir ki...

Kim dedi ki, dağ durubdur, yerində?

Dağ da, hərəkətdədir.

Əgər, Yer kürəsi hərəkətdədirsə, dağ da, onunla birgə, hərəkətdədir.

Kim dedi ki, məzar durubdur, yerində?

Məzar da, yerlə bir, hərəkətdədir.

Nə hərəkətsizdir ki?...

27.11.2016

Düşüncəni, cümləyə çevirən, əlifbadır...

Ətrafımızda hər nəyi görürüksə, o, gördüklərimizin, özü, hər biri, ayrı-ayrılıqda, bir əlifbadır, (alfavit).

O, gördüklərimizin hər birini, ayrı - ayrılıqda, onları öz, “əlifbasında”, oxumağa çalışırıq.

Çalışırıq da, oxuyuruq da!

Rəssam üçün, rənglərlə təsvir edəcəyi, hər-hansı, rəsm əsərinin başlanğıcı, molbertlə başlayır.

Həmin, molbert üzərinə, müxtəlif rəng çalarlarını, yığmaqla, əlindəki fırça ilə, rəsm əsərini, rənglərlə, təsvirə çevirir, onu rənglərin - rənglərində, təsvirə çevirir.

Molbert, rəssam üçün, rəng çalarlarının, ilkin əlifbasıdır.

O, rəngləri o, əlifbadan, tabloya köçürür.

Rəssam, tabloda rənglər ardıcılığını, peyzajlarla, cümləyə çevirir, rəngarənglik cümləsinə çevirir.

Son nəticədə, rəssamın çəkdiyi əsərə baxdıqca, onun, “əlifbasında”, o, əsəri rənglər əlifbasında, biz də baxaraq, oxuyuruq.

Bəstəkar, musiqi partiturasını, musiqi əsərini, notlar, “əlibasının əsasında”, yazır.

Musiqi ifaçıları, həmin tərtib olunmuş, musiqi, “əlifbasından”, oxuyaraq, musiqi əsərini, səsləndirirlər.

Həkim, resepti, tibb alfavitinə uyğun olaraq, yazır.

O, əlifbanı, əczəxanada (aptektə), çalışanlar, oxuya bilirlər.

Tikinti mühəndisi, inşa ediləcəyi, binanı, tikilini, tərtib olunmuş, layihəyə əsasən, inşa edirlər.

O, layihə, “əlifbasını”, oxuyaraq, İnşaaya başlayırlar.

Fikir, düşüncəni, alfavit əsasında, sözə, cümləyə, mətnə, çeviririk.

Gəmiçi, yolun, marşrutun, tərtib olunmuş, “əlifba” xəritə, əsasını oxuyaraq, səfərə çıxır.

Hər bir halda, hər bir başlanğıcda, əlifba, İlkdə, öndə, dayanır.

Ədədlər üçün, riyazi əlifba, əlifbalar üçün isə, yenə də, əlifbalar cədvəli, aparıcıdır.

Sürücü üçün, yol hərəkət işarələri, yolların əlifbasıdır.

Radio, televiziya cihazlarının təmir edilməsi üçün, o ustaya, həmin cihazın sxemdən istifadə edilməsi, o cihazın, təmir əlifbasıdır.

08.12.2016

“Həqiqət” və həqiqətlər...

Hər kəsin, dərk etdiyinin özü, onun özü üçün, bir “həqiqətdir”.

Hər kəsin, məna içərisindən, tapdığı məntiq, onun üçün, bir həqiqətdir.

Nədə deyil ki, həqiqətlər?

Hər gördüyümüz, hər toxunduğumuz, hər hiss etdiyimiz, hər daddığımız, bir həqiqətdir.

Onları, nə təstiq, nə də ki, inkar etməyə, ehtiyac yoxdur.

Çünki onların hər biri, ayrı - ayrılıqda, hər kəs üçün, bir həqiqətdir.

Ölümlə ölürük, bu, bir həqiqətdir, amma ki, ölümün özü də, heç ölmür, çünki o, “ölümün” özü də, bir həqiqətdir.

Ölüm də, ölümsüzlük də, bir həqiqətdir.

Gecə, bir həqiqətdirsə, gündüz də, bir həqiqətdir.

“Həqiqət” anlayışı, çox geniş bir məfhumdur.

Burada, fikirlər müxtəlifdir, çünki, “fikirlər”, müxtəlif də, olmalıdır.

Hər bir kəs üçün, dərk etdiyi, qəbul etdiyi, onun üçün, bir həqiqətdir.

Onun qəbul etdiyi həqiqəti, onun əlindən almaq olmur.

Çünki, onu - onun əlindən almağa, heç ehtiyac da, yoxdur.

Çünki, bu onun üçün, bir həqiqətdir.

Həqiqətin, ölçüsü, meyyarı, yoxdur.

Çünki, həqiqət meyyarı, Kainatın özündədir.

O, həqiqətlər isə, nə dönən, nə də ki, dəyişiləndir.

Həqiqətlərin ölçüsü, çox böyükdür, nəticəsi isə, çox qıssa, çox konkretir, çünki o, bir həqiqətdir.

Həqtəndir, həqiqətdən gəlirik, Həqqə, həqiqətə də, qayıdırıq.

Bu səbəblərdən, həqiqət, hər kəs üçün, ayrı-ayrıdır, amma, həqiqət, mütləqdir.

Biz, yaranmışıq, ona görə də, mütləqlik, hər, İki mütləqin arası, bir həqiqətdir.

Həqiqət isə, son nəticədə, hər kəsin, dərk etdiyi kimi, olan bir həqiqətdir.

Həqiqətin, bir düsturu, bir üstqurumu vardır, o, da, yenə də, hər kəs üçün, onun bildiyi, onun həqiqətidir.

Həqiqət haqda, hər kəsin öz fikri vardırdırsa, deməli, o da, onun, həqiqətidir.

“Həqiqət” kəlməsi, çox geniş bir anlayışdır, hər kəsin öz həqiqəti, onun, həqiqətidir.

Hər kəsin, “həqiqət” dediyi, hələ həqiqət demək, deyildir.

Çünki, hər bir, həqiqət İçərisində, nə qədər də hələ, açılmamış, bilinməmiş, həqiqətlər vardır.

12.12.2016

Nə, satılmır ki?...

Bir çox, hallara, ardıcılıqlara baxdıqda, bir çoxu, həm alınır, həm də, satılır.

Bitkilər aləminə baxdıqda, onların da, bir çoxu alınır, bir çoxu da, satılır.

Çay, bitkidir, həm alınır, həm də, satılır.

Tütün, bitkidir, o, həm alınır, həm də, satılır.

Kofe, (qəhfə), bitkidir, o, həm alınır, həm də, satılır.

Kakao, bitkidir, o, həm alınır, həm də, satılır.

Pul kağızdır, o, həm alınır, həm də ki, satılır.

Pul alınarsa, pul satılırsa, əgər, pul həm alırsa, həm də, pul satırsa, onda pul haqda daha çox düşünülür.

Onda, Yer üzündə, “qızıl qızdırması”, (Золотая Лихорадка), “pul qızdırması”, pul Brusilyozu, (Brusilyoz - xəstəlikdir, bədəndə daşına bilən, qızdırma xəstəliyidir), başlayır.

Bu alqı satqılara isə, ad qoymuşuq, “alınan məhsul və onun dəyərləri”.

Bir çox materiallar, həm alınır, həm də, satılır.

Onda, həm alına bilməyən həm satıla bilməyən, nə var, nədir?

Günəşin özü, bir planet kimin, o, nə alınır, nə də ki, satılır. Onu, nə alan var, nə də ki, satan var.

Səmadan, göylərdən yağan yağış suyunu, nə alan var, nə də ki, o yağış suyunu, satan var.

Yer kürəsini, hər tərəfdən bürəmiş havanı, hava qatını, nə alan var, nə də ki onu, satan var.

Əsən hər hansı bir küləyi, mehi, tufanı, səmum yelini, onu nə alırlar, nə də ki onu,

satırlar.

Yağan Qar, nə alınır, nə də ki, o qar, satılır.

Bu siyahını, uzun - uzadı, davam etdirmək, olardı.

Amma ki, Dəniz, Okeanların, Şimal, Cənub qütblərindəki buzlaqlar, onları əhatə edən suyu da, nə alırlar, nə də ki onları, satırlar.

Yer Kürəsinin, özünü də, nə alırlar, nə də ki onu, kiməsə satmaq olur.

Kainat da, nə alınır, nə də ki, kimlərəse satılır.

Bürclər, Ulduzlar, Planetlər, nə satılır, nə də ki, alınır.

Satılanlar var, satılmayan var, alınanlar var, alınmayanlar var.

Əgər, alqı satqı predmeti pulsa, elə pulun özü də, həm satla bilinir, həm də ki, o, alına bilinir.

Onda, arada satılan nə, arada alınan nədir, yenə də, məhsul, yenə də, məhsuldarlıqdır, yenə gəlir, yenə də, o məhsuldarlıqdan alınan, dəyərlərdir.

Yəqindir ki, Yer aləmi, malsız, məhsulsuz, istehsalsız, istehlaksız, importsuz, eksportsuz, bartersiz yəni ki, dəyiş - düyüşsüz də, onlarsız da, ola bilməzmiş.

13.11.2016

Ona, Ataya aid, şe'r yazmaq, olmur...

İnsan, təbiətə, gözəlliyə, yara, sevgiyə, məhəbbətə, asimana, kainata, ulduzlara aid müxtəlif yönlü şe'riyatın, müxtəlif formalarında, onlara aid, şe'r'lər ittihaz edir.

Amma, ataya aid, ata adına aid, şe'r yazmır, yazıla bilmir.

Çünki, ataya aid şe'r, alınmır.

Ata - hökümlüdür, nidadır, gücdür, qüvvədir, əzəmətdir, söz sahibidir, aparıcıdır.

İlkdən, yendi Yer üzünə ata.

Nida ilə yendi, Yer üzünə ata, Ataş.

Ana - mehribandır, həlimdir, şirindir.

Ata - hökumdür, nidadır, əzəmətdir.

Gördünmü ki heç, əzəmətə, nidaya, hökmə, o, ataya, şe'r yazmaq ola?

Ata, (kişi), Yer üzündə ilkdən, Işıq təmsilçisidir, Işığın, nida daşıyıcısıdır.

Ata, nə qədər də, nida, höküm daşıyıcısıdırsa, bir o, qədər də, bağışlamağı bacaran, əzəmətə yüksəltməyi, bacarandır, səni, övladlarını, qoruyandır.

Ana, mehribandır, həlimdir, qayğıdır.

Ana, ümiddir, hər bir ağrıda, əzabda, ana deyib, çağırılındır.
 Ata, nizamlayandır, əzəmətdir, inamdır, qüvvədir.
 Ataya aid, bu səbəblərdən, şe'r yazmaq olmur.
 Ata, nidadır, hökümdür.
 Nida qarşısında, hökm qarşısında, ona aid, söz - sözlər, tapılmır.
 Atanı, Ananı, çox İstəyirik, ana qarşısında, çox sərbəstik.
 Ata qarşısında, çox diqqətçilik.
 Nə Atanı, nə Ananı, İncitmək olmaz, çünki onlar da, bizi İncitmək, İstəməzlər.
 Ata - oldur, olandır, oldurandır!

25.12.2016

Sevir, gizli - gizli...

Hər, sevda olur, gizli - gizli.
 Sevdanı bilir, gizli - gizli.
 Hər sevdanın, öz sevdası var, gizli - gizli.
 Gizlətdikcə sevdasını, sevir o, sevdasını, gizli - gizli.
 O, gizli sevdasını, "bəlkə də, onunla, xoşbəxt olarmışam", deyib də, sevir, gizli - gizli.
 Onun sevdası gizli, bunun sevdası gizli.
 Sevirlər biri-birini, uzaqdan, gizli - gizli.
 Onun xatirəsi gizli, bunun xatirəsi gizli.
 Sevirlər biri-birini yenə də, gizli - gizli.
 Sevdalar gizli, sevənlər gizli.
 Yenə də, sevirlər bir - birini, gizli - gizli.
 Sevdalar gözəldir, gizli olanda.
 Sevdalar, gizli, həsrətlər, gizli - gizli, olanda.
 Sevdanın gözləri, yenə də, uzaqda qalıb, axtarır onu, gizli - gizli.
 Nə axtarır, gizli - gizli?
 Sevda, xatirəsində qalıb, o, keçmiş sevdasını axtarır, gizli - gizli.
 "Onu", gizlədir, yenə də, gizli - gizli.
 "Onu", keçmiş sevdası bilir, yenə də, gizli - gizli.
 Hər biri, gizli - gizli, o, keçmiş sevdasını unutmur, gizli - gizli.

27.12.2016

Var olandan, hər birimiz, bir varlıq...

Var olandan, var olmuşuq, hər birimiz, bir varlıq.

İlk Yer üzünə yenən canlı, bir ad daşıyırdı, Var olandan, Var olan.

Hər nəyi gördüsə, hər nəyə baxdısı, onu da, özü kimi, bir varlıq bildi.

Suya da, havaya da, rəngə də, səsə də, dağa, yamaca, düzəngaha da, bir ad dedi, onları da, varlıq bildi.

Var olandan vardır, mənim kimi, o, da, bir Varlıqdır, dedi.

Fərqimiz yoxdur, o da, varlıq, mən də, varlığam.

Mənim, var olmağım üçün, o, da, vardır, o, da, bir varlıqdır.

Daddığına, toxunduğuna, bildiklərinə, gördüklərinə, bir ad dedi, onlar da, bir varlıqlardır, dedi, var olandan, bir varlıqlardır, dedi.

Bildi ki, dünyaya gələn, dünyadan köçən də, bir varlıqdır.

Var olandan, bir vardır, var olana da, qayıdandır, o, varlıq.

Bir də, Var olana, qaydacaqdır, o, varlıq.

Qurdu, quraşdırdı, varlıqdır, dedi, viranə etmək üçün, qurmadı.

Mənim, var olmağım üçün, o, da varlıqdır, dedi.

Varıq, Vardan - Varıq, dedi, var olmalıyıq, dedi.

Nə gördüsə, bardır dedi, varlıqdır dedi.

Onu məhf etmək, olmazdır, dedi, çünki, Var Olandan, varlıqdır, dedi.

Bütün canlılar, əşyalar, kütlələr, səmalar, asimanlar, göylər də, bir Var Olandan, varlıqdır, dedi.

Gecəsi var, gündüzü, Var Olandan, vardır, dedi.

Onlara, fərq qoymadı, özü kimi, varlıqdır, bildi.

Onda, bütün varlıqlar, bir idi, dedi. Sənin, mənim, onun, onların, anlamı yox idi.

Bütün varlıqlar, Var Olandan, vardır, dedi.

Bölünməz varlıqlar, Var Olandan, vardır, dedi.

Bütün canlılar, bir ad daşıyırdı, varlıq - adı, daşıyırdı.

Mehribançılıq onda, səxavət onda, qayğı onda, diqqət, onda idi, onda.

Varlıqlar, bizim kimi, bir varlıqdır, deyiləndə.

Var Olandan, biz də, varlıqlarıq, deyiləndə...

İnsan, adam, bəşər, cəmiyyət, özünü, başqalarından üstün bildikcə, onlarla da, canlı varlıqlar, bir - birindən, uzaqlaşdılar!

31.12.2016

Ayrılır, onlar....

İnsan da, canlı da, bu Yer həyatından ayrılanda, öz vücudi rəngi, görkəmi, dəyişilir.

Çünki, o, varlıq, Yer kürəsinin, su birliyi, əhatəsindən, ayrılır.

Daha, əbədiyyətə, ağ Işıq birliyinə, yüksəlir.

Su ilə gələn, o, varlıq, sudan, su birliyindən, ayrılır Işıq birliyindən gəldiyindən, o, Işıq birliyinə, yüksəlir.

07.01.2017

Aləmə gələn, bir canlı, bir də, İnsan...

Doğum evində, işləyən bütün Personal, öz, iş təcrübələrindən, peşəkarlıqlarından, onlara mə'lumdur ki, dünyaya doğulan körpənin, ilk anda, rəngi, başqa olur.

İlk, uca, səslə ağlaması anından isə, o, körpənin rəngi, dəyişilməyə, başlayır.

10-12 gün ərzində, o, körpənin rəngi, tədricən, dəyişilir.

Çünki, ana varlığında olanda, qan, hava miqdarı daşıyıcısı, o, körpəyə, nisbətdə, olur.

Doğulan andan isə, o, bir mühitdən, başqa bir mühitə, daha da zəngin bir, hava qatı mühitinə, keçir.

Bu səbəbdən, körpənin ilk "ağlaması", yer aləminin, hava şərtlərinə, uyğunlaşmasıdır.

Bəs o, körpə uşaq, niyə bu yer həyatına, "ağlamaqla", gəlir?

İlkdən, səslə ağlaması, özünün diri, sağ, canlı olmasını, bildirir.

Ən əsas səbəb isə, ilk "ağlamaqla", onun, bir mühitdən, başqa bir, mühitə keçmə, anıdır.

Bütün canlı varlıqlar, rüşeyim, embrion halında, Kainata, bağlanır.

Kainatdan isə, ona aid olan, bütün İnformasiyaları alır, onlara hazırlıqlı, olur.

Yer aləmində isə, bu hala, "dərindən yaddaş", deyilir.

Körpənin, (dərindən yaddaşına görə), ilk ağlaması, bədənində, vücutunda toplanmış, acı və şor miqdarını, nəfəs aldıqca, o, hava miqdarı ilə, tənzimləməyə, başlayır.

Amma ki, İnsanlar, bütün bəşəriyyət, o vaxt ağlayır ki, düşdüyü şəraitə, eşitdiyi hansısa, bir bəd, faciəvi xəbərdən, ağlamağa, başlayır.

Bədəndə, vücutda, varlıqda, o, an nə baş verir ki, İnsan, ağlamağa başlayır?

Eşitdiyi hadisədən, anilikdə, bədəndə daşdığı, acı ilə, şor miqdarı, kəskin olaraq, artır.

Bu, anilikdə artan, şor, acı, miqdarını, vücutun özü tənzimləmək üçün, şirin miqdarını, bərabərləşdirmək üçün, gözlərdən, o, miqdarda, su ayrılır, axır.

Və yaxud da, əksinə olaraq, sevinc halında da, İnsan gülməkdən, gözlərindən, yenə də, yaş axır.

Kədərlənəndə, acı, şor, miqdarı artır, kəskin sevinəndə isə, kəskin şirin miqdarı, artır.

Bu, iki halı, bədənə, dad yaddaşını, nizama gətirməyə, gözlərdən axan su miqdarı, nizamlayır, tənzimləyir.

Bütün, canlı varlıqlar, bitki örtüyü, kütlələr, cisimlər, dörd dad, daşıyıcısıdır.

Acı, Turş, Şirin, Şor!

Bütün bəşəriyyət, dörd, dad yaddaşı, daşıyıcısı və yaddaşındadır.

Acı, Turş, Şirin, Şor!

Bütün İnsanlar, xəstələnəndə, xəstə halında olanda, “ürəyi”, iki meyvədən, birini, İstəyər.

Ya, alma istəyər və yaxud da ki, Armud.

Dərin, yaddaşına görə, alma istəməyi, Kainatda olan, bütün planetlərin, birgə, rahat hərəkətinə, rəvan, qoşulmaq istəyər.

Armud istəyi, bədəndə su, duz miqdarını, “qızdırmış”, qanın, tənzimləməsini, istəyər.

Daş Duz, özü də, dörd dad, daşıyıcısıdır.

Acı, Şor, Şirin, Turş!

Çünki, bütün qidalanmalar, o, duzsuz, o dadlar olmasa, olmur.

Dörd yaddaş birliyi, (acı, turş, şirin, şor), bir cəmdə olmasa, bütün qidalar, dadsız olar, dadsız, bilinər.

Bunun əksi isə, bəşərin, yer aləmindən, fiziki ölüm halında da, o, bir mühitdən, başqa bir mühitə keçir.

Ölüm anında da, vücutdan, kəskin olaraq, su, hava, miqdarı, azalır, dayanır.

Baxmayaraq ki, canlı, yer aləmindən, ayrılıb, onun vücutunda olan, bütün hüceyrələr, 3 - 9, gün ərzində, hələ də, öz varlığını, qoruyub saxlayır, o, İşlək olur.

Belə olmasa idi əgər, onda, transplantasiya, (transplantasiya - İnsanın anatomik - bioloji üzvlərini, cərrahiyyə üsulu ilə, başqa bir bədənə, köçürülməsi), köklü olaraq, mümkünsüz, olardı.

Hava ilə, su birliyi, bütün varlıqlara, bir konservantdır, bir də, qoruyucudur.

09.01.2017

Günəş Işığı...

Yaxşı ki, bir olan Günəşi, kateqoriyalara, sizin, bizimə, onların, kimlərinə arasında, öz arasında, bölə bilmədilər.

Bütün bəşəriyyət, bütün dövr və zamanlar üçün, Günəşi, sabit, bir adlı, bir Işıq mənbəyi kimi, gördü, bildi, tanıdı.

Onu, öz aralarında isə, bölə bilmədilər.

Nələr bölünmədi, nələri bölmədilər ki?

Ancaq, bir Işıq, öz aralarında, bölə, bilmədilər.

Çünkü, o, Işıq, hamı üçündür.

Hamıya, O, Işıq saçır!

Yaxşıya da, pisə də, e'tinasıza da, saymaza da, özündən razı, özündən narazıya da, əhli - kefə də, O, öz Işığını saçır.

Amma, o işıq payı, heç kim arasında, bölünməz, ona müxtəlif bəhanələrlə sahib çıxılmaz.

O, Işıq, hamı üçündür, o, hamınıdır.

Amma, Günəş də, öz sabit Işığını, hamı üçün, bərabər bölən, hamı üçün, bərabər saçan, bərabər yayandır.

Günəş seçməz, kim - kimdir, kimlə - kimdir.

Günəş, Işığını seçmədi, hər kəs, hər kütlə, hər varlıq üçün saçdı, onu Işıqlandırdı.

Bir Günəşi öz aralarında, sənin, mənim, bizim, onların arasında, bölə, bilmədilər.

Çünkü, bölünməyəni, necə böləcəydilər.

09.01.2017

Bir olmaq, bir də, ölmək üçün, gəlmirik Yer üzünə...

Olan, bütün bəşəriyyəti, bütün vaxtlar və zamanlar əhatəsində, bir sual düşündürüb, "mən, nə üçün gəlmişəm, Yer üzünə?"

Bütün bəşəriyyət, belə düşünüb və yenə də, belə, düşünəcəkdir!

İnsan və bütün bəşəriyyət, bütün varlıqlar, bir izdivacları üçün, bir də, təbii ehtiyaclarını, ödəmək üçün, gəlməz Yer üzünə.

İnsanın, canlının, təbii ehtiyaclarının, qarşısını almaq, mümkünsüzdür.

Təbii ehtiyaclar, (kiçikli, böyüklü), İnsan vücutunun, bütün canlıların, bədəndə, vücutda, nisbi nəm, maddələr mübadiləsini, bədən müqavimətlərinin, yığılan su miqdarının, tənzimlənməsi üçün, vacibdir və qarşısı, alınmazdır.

Dünyaya gələn, dünyaya doğulan körpə uşaq, ilk andan, “ağlamağa”, başlayaraq, onu əhatə edəcək, zəngin hava şərtlərinə uyğun, nəfəs almağa başlayaraq, gözlərindən, ilk, göz yaşı, ayrılır, axır.

Bununla yanaşı, ondan, su İfraazatı, başlayır.

Düşünürsən ki, yenidən dünyaya gələn bu canlı körpə, ilk andan, niyə su ifraazatı ilə, bu Yer həyatına, gəlir?

Məsələ burasındadır ki, o, körpə, vücutunda olan, yığıla biləcək, su miqdarını, bu üslublara, nizamlamağa, çalışır.

İnsan, bəşər, Yer üzünə gələndən, Yer üzündən, qayıdacağı ana qədər, o, insan, o canlı, təbii ehtiyaclar qarşısında, aciz qalır.

Amma, düşünürsən ki, bu insan, bu canlı, tək təbii rhtiyacını, ödəmək üçün, Yer üzünə, gəlmişdir?

Qətiyyəti yox!

Onda, bu halın, bu gəliş - gedişin, mənası nədir sualı, çox düşündürücü, olur.

Bir ölümün, bir də ki, təbii ehtiyacın qarşısı, alınmazdır.

İnsanın özü də, bütün varlıqlar arasında, bir varlıqdır.

İnsanın özü də, çox maraqlı, canlı bir varlıqdır.

Havanın çox isti vaxtında, o mövsümə uyğun olaraq, İnsan istidə, özünü, amma ki, adətən, özünü, sifətini yelpikləyərək, özünü sərinlətməyə, çalışır.

Axı, niyə o istidə, ancaq özünü, sifətini, yelpikləməyə çalışır?

Çox maraqlıdır, yə'ni ki, yayın o, istisində, ancaq onun, o insanın, üzü, sifəti, yayın istisinə, dözmür?

Yə'ni ki, ümumiyyətcə insanın, yayın o istisində, bədən, başqa anatomik üzvləri, o, istini hiss etmir?

İnsan vücutunun daxili halı, onun daxili aləmi, onun bütün psixoloji vəziyyəti, bir onun gözdə, bir də onun, üzündə, sifətində, özünü bildirir, bəyan edir.

İnsan, bütün hallarda, bir özünü, bir də gözlərini, çalışsa da, gizlədə, bilmir.

İnsanın daxili aləmini, bütün halları, öz üzündə, cəm edir.

İnsanın halı onun üzündə, mimikasında, üz cizgilərində, özünü bəyan edir.

Bu səbəbdən, havanın çox isti keçməsinə, onun o isti hava şərtlərini pis keçirdiyini, özü də hiss etmədən, hərəkət dinamikaları ilə, öz ətrafına bəyanlaşdırır.

Ana, dünyaya övlad bəxş etdiyindən, canından - can ayrıldığından, deyər ki, uşaq, övlad, bala, “mənimdir”.

Ata da, ailədə deyər ki, “övlad bizimdir, sənə (xanımı ilə), mənimdir”.

İnsan, bütün bəşəriyyət, bütün canlılar, bütün kütlə, cisimlər, öz ətrafına, onu əhatə edən, bütün aləmlərə, möhtacdır.

İnsan, suya möhtac, qidaya möhtac, İstiyə - soyuğa, qayğıya, möhtacdır.

Möhtac yaranıb, bu insan, bu canlı, möhtac.

Axı niyə, möhtac yaranmalıydı bu canlı, bu insan?

İnsan, canlı, bütün hallar qarşısında, düşünür. Hər düşüncəsi, sözə çevrilir.

O, düşüncələri ilə, onları Kainata, bəyan edir.

Kainat eşidir, Kainat bilir.

İnsan, canlı, öz ətrafında olan halları, baş verən bütün hadisələri, eşitdiklərini, gördüklərini, Kainata, düşüncəsinin tezliyi ilə, onları bildirir, ötürür, bəyan edir.

Onunla yanaşı, öz etdiklərini də, öz duyğularını da, öz düşüncələrini də, öz düşüncə Tezliyinin sür'əti ilə, bütün Kainat sisteminə, bəyan edir, bildirir.

Hər bir hal, miqdar arasında, məsafə arasında, amplituda arasında, diskret kəmiyyətlər arasında, bölünür, bilinir.

Balıq da, su hövzələrində, su İçərisində, su İçər.

Amma ki, o, balıq, o, suyu, öz miqdarında, İçər.

Susuz, nə ola bilər ki, hansı varlıq, susuz ola bilər ki?

Heç bir hal, su başlanğıcı olmadan, onun, özü, başlanğıc, ola bilməz.

Möhtac yaranmışıq, möhtac.

Əgər, möhtac yaranmasa idik, Kainata nə ümidlə baxardıq, nə arxu, nə istəklər, ümid gözləyirdik?

Gəldiyimiz Kainata, necə qayıdardıq, niyə qayıdardıq ki?

Kainat bizlə, bizlər də, Kainatlarla, bağlanmaqdayıq.

12.01.2017

Niyə, badə - badəyə, vurulur?...

Yer üzündə, meynə kolları, torpaqda, qumluqda, dağlıq ərazidə, düzəngahda, bitir.

Yer üzündə, ilk çaxırın e'malının tarixi, bir o, qədər də, dəqiq mə'lum deyil.

İlk çaxır e'malı haqda, ilkin olaraq elə bir, dəqiqləşdirilmiş mə'lumat, yox dərəcəsindədir.

Bu haqda, ilk çaxır e'malı tarixi haqda, ehtimallar daha çoxdur.

Amma, buna baxmayaraq, hələ də, Yer üzündə, çaxır e'malı və istehsalı, mövcuddur.

“Çaxır” əzilmiş, üzüm suyundan alınan, bir məhsuldur.

“Çaxır” - adlığı, yə'ni ki, “çaxır - ıdırım kimi, çaxar, o, çaxanda, necə çaxarsa, nələr edərsə bilinməz”, adı ilə deyilib, elə bildirilib.

Çaxır, üzümdən alınmış, onun suyunun, müəyyən vaxt, xumlarqa, küplərdə saxlamaqla, əldə edilərdi.

Ümumiyyətcə, Yer üzündə, bütün güllərdən, çiçəklərdən, bitkilərdən, tumlardan, dənələrdən, toxumlardan, yağ (karbo hidratlar), almaq, mümkündür.

Çaxır, üzüm giləsinin, e'mal edilmiş, yağına, bənzər.

Çaxırlar, dörd tərkibdə olur, Ağ çaxır, Qırmızı, Şirin, Az şirin, (kəm şirin).

Onları, müəyyən vaxt, yumru, kürəvari, xumlarda, küplərdə, saxlamaqla onun tərkibinin, hava ilə, zənginləşdirilməsi üçün, daha da, dad tərkibinin, rəng tərkibinin, temperatur hədlərinə, uyğunlaşması üçün, girdə, kürəvari, küplərdə e'mal, edərdilər.

Çaxır, piyalədə, badədə, içilərdi.

İndiki dövrün özündə də, bütün spirtli içkilərin bir çoxu içilərkən, yumru tutumlarda, şüşədən fujer, bokaldan istifadə, edirlər.

Çünki, bu konstruksiyada olan, tutumlar, çaxır tərkibində olan, zəngin hava qarışığı, tez o, çaxırdan ayrılmasın deyə, belə bir, tutumlardan istifadə edirlər.

Müəyyən vaxt saxlanılıb, hasilə, yetkinliyə gələn çaxır, sanki yatıb, mürgüləyib, susubdur.

Onu, İstifadə etməmişdən əvvəl, süfrədə, məclisdə, masa arxasında olan dostlar, badəni - badəyə vurmaqla, o, yatan, mürgüləyən, o, vulkanı, çaxır, sanki “yuxudan”, oyadırlar.

(Bütün spirtli içkiləri, istifadə etməmişdən əvvəl, badəni - badəyə vurmaqla, onu əlavə olaraq, hava tərkibi ilə, zənginləşdirərdilər.

Bu, sadə səbəbdən, lap ilk dövrdən, çaxır, spirtli içkiləri, kuzələrə, bardaqlara, badələrə, piyalələrə, bir - birinə, vurulardı).

Bu səbəbdən, çox qədim dövrdən deyilib ki, “çaxır - ıdırım kimi, çaxar”.

Ümumiyyətcə, çaxır içkisi, nə qədər də, yumşaq yatmış olsa da belə, ona toxunsan, bir o, qədər də, oyanar.

Oyanar ki, çaxar!

Nə qədər, sağlıq desən də, onu tərif etsən də, o, çaxırdır, ildırım kimi, çaxandır.
O, dost tanımaz, yoldaş tanımaz, arada dayansa, o, çaxar.

13.01.2017

Qıcqırma prosesi, labüddür, onu dayandırmaq, olmur...

Bir çox başlanğıclar, qıcqırma prosesi ilə, başlar.

Ümumiyyətlə, bütün meyvələrdən, qıcqırma prosesi nəticəsində, sirkələr alınır.

Qıcqırma prosesi, yə'ni ki, “qıcqırma prosesinin əsas mahiyyəti - kütlələr arasında dayanıb, onları hava ilə, oksigen, kislorodla, zənginləşdirmə, halına deyilir”, bu halın getməsi, mütləqdir, labüddür.

Çünki, qıcqırma prosesi, bütün qida mə'mulatlərini, hava ilə, zənginləşdirməyə xidmət, edir.

Çox addı görünən, xəmir yoğurmanın özü də, xəmiri hava ilə, zənginləşdirməyə xidmət, edir.

Bir kəlmə kimi, başa düşülən, görünən, “Un-su-duz” un, arasında, maya, (droj) dayanır.

“Un-su-duz”, yə'ni ki, Unun - Suyun - Duzun, birliyinin nəticəsində, xəmirdən, çörək hasilə gəlir.

Xəmiri yoğurduqca, xəmir qatları arasını, hava ilə, oksigenlə, kislorodla, zənginləşdirilməsi üçün, yoğurmanı, yerinə yetirirlər.

Bütün qıcqırma proseslərində, qlukoza, froktozaya keçid mərhələsi arasında, mütləq olaraq, qıcqırma prosesi başlayır.

Bu, qıcqırma prosesini saxlamaq, mümkünsüzdür.

İnsan mə'dəsinin özü belə, qıcqırma prosesinə, köməkçidir.

Tibbidə belə bir, anlayış var, “mə'də şirəsi”, deyilən həmin mə'də şirəsinin, onun özünün belə, qarşısını almaq, mümkünsüzdür.

Çünki, “mə'də şirəsi”, turş daşıyıcısı olduğundan, (qıcqırma prosesinə, əsas amil), həzmə köməkçi bir, komponentdir.

Ümumiyyətcə, mə'dənin özü, bir kamera, bir tutum olduğundan, bütün qida çeşidləri, məhlullar, mayələr, mə'dənin daxilindən, keçirlər.

Amma, bütün mə'dələr, 30 - 35 gündən bir, öz mə'də daxili divarlarını, qatlarını, heç bizim, xəbərimiz olmadan, yeniləşdirir, cavanlaşdırır, dəyişdirir.

Belə olmasa idi əgər, mə'dənin daxili, özü - özünü, necə deyərlər, “yeyib”, deşərdi.

Bütün mə'dələrə, turş daşıyıcısı, qıcqırma prosesi, hava zənginliyi qarışığı, həzmlərə, köməkçidir.

Bu Dünyaya gələli, İnsan və bütün canlıların, ən əsas, anatomik üzvlərindən biri, ən əsası, bir ürəkdir, bir də, mə'dədir.

Ürəklə, mə'də, ilk andan, Yer üzünə gələndən, son anacan, hər İkisi, çox vacub, qoşa, İş fəaliyyətindədirlər.

Ürəklə, mə'də, canlının, insanın, bütün anatomik üzvlərinin, var olması üçün, çox, vacibdir.

Çox, vacib olan, odur ki, insanı, canlıyı var edən, onun bütün anatomik üzvlərini, işlək edən, bir ürəkdir, bir də, mə'dədir.

Tək xəmir etmək üçün, una (unu, suya əlavə etmək yox, əksinə, suyu una əlavə edirlər), su əlavə etməklə, (25 - 30°C), nisbi nəm miqdarını nizamlamaqla, əlavə edilən, duz miqdarı, qıcqırma prosesi arasında dayanmaqla, qıcqırmanın rəvanlaşmasına, maya, droj, həmin xəmirin, hava ilə, oksigen, kislərlə, zənginləşdirməsinə, əsas bir prosesdir.

Üzümü qıcqırtmaqla, bir çaxır alınar, bir də, üzüm sirkəsi, alınar.

Qıcqırma, baş verməsə, hava ilə zənginləşməsə, onda, məhsul boğular, məhf olar.

Xəmirin, üzərini də, müəyyən vaxta qədər örtməklə, qıcqırma zamanı, hava qatı, tədricən ayrılmaqla, xəmiri bir daha, hava ilə, zənginləşdirməsinə, xidmət edir.

Üzüm sirkəsi, alma sirkəsi, bir katalizatorudur.

Evlərdə, sənayedə hazırlanacaq, müxtəlif turşulara, (kələm, kök, xiyar, pambıq), sirkə turşusu, əlavə edilir.

Bu, sirkələrlə yanaşı, həmin mə'mulatlara, duz miqdarı da, əlavə edilir.

Həmin, iki birlik, turşu üçün, nəzərdə tutulan, tərəvəzlər tərkibindən, su miqdarını, ayırır.

Bəna üçün, tikintidə, mütləq palçıq qarışdırırlar.

Qarışdırılan palçıq tərkibini, hava qatı, yetişdirir, o, hava ilə, zənginləşir.

Palçıq miqdarı, qatışdırılanda, o, hava qatı ilə, zənginləşir ki, daşın - daşa birləşməsinə, köməkçi olur.

Qarışdırılan palçıq - torpaq, duz minerallarının birliyi olmaqla, əlavə edilən su, nisbi nəm miqdarının, bərabərliyini, qarışdırma isə, hava ilə, zənginləşdirilməsinə köməkçi, olur.

Xəmirlər də, belə yoğurulmaqla, o, xəmiri, hava qatı ilə zənginləşdirməsinə, qıcqırma prosesi, onu daha da, hava miqdarı ilə, zəngin edir.

Dörd, dad daşıyıcısı, var.

Acı, Turş, Şirin, Şor!

Hər birinin, ayrı - ayrılıqda, öz mahiyyəti var.

Hər birinin də, hava ilə zənginləşməsi üçün, qıcqırma prosesi var.

Qıcqırma prosesi zamanı, arada Turş miqdarının var olması, hava tumurcuqları ayrılmaqla, məhsulları hava ilə, zənginləşdirər.

Qıcqırma prosesi olmasa, parçalanmalar, ayrılmalarm olmaz, hava qatl ilə, oksigen, kislorodla, bütün qarışıqlıqlar arasında, turş miqdarı, qıcqırmalar, dayanar.

15.01.2017

Dərk et ki...

Azərbaycan ərazisində, çox - çox qədim dövrdən, belə bir, tə'lim var idi, "təsəvvür et ki, təsvir etmə".

Yə'ni ki, təsəvvür edə bilmədiyini, necə təsvir edə bilərsən?

Dərk et...

Dərk edə bilmədiyini, necə şərh, edə bilərsən?"

Kainat bir Sirdir!

O, sirri, o, Kainatı, dərk etmədən, Kainatı, o, sirri, necə şərh edə bilərsən?

"O" - nun, özü Vardı ki, Adı da, vardı.

Özü olmayanın, Adı necə ola bilərdi ki?

O, Tanrını, O, Xaliqi Mütləqi, dərk etmədən, "O" - nun Sirlərini, necə şərh edə bilərsən?

18.01.2017

Canlı varlıqlar, hər an, yeniləşir...

Aləmlərə baxırsan, aləmə baxırıq, onu həmişə yeni, cavan, tərəvətli, görürük.

Nədir səbəb, niyədir səbəb?

Çünki, heç bir varlıq, "qocalmır", tərəvətdən də, uzaq olub, uzaqlaşsa da, bilmir.

Onlar, hər an, yenidir, hər an, yeniləşirlər.

Canlıların və İnsan varlığının, daxili üzvləri, ürək, böyrək, mə'də, dalaq, bağırsaq sistemi, göz, dırnaqlar və s, heç vaxt, qocalmır, hər an, mərhələ - mərhələ, Yeniləşir.

Kainat, heç vaxt, Qocalmır!

Çünki, o, yaşlaşa bilir, amma ki, qocalıb öz zahiri görkəmini, dəyişmir.

Hər an yeni, hər an, cavandır.

Kainatın Sahibi Mütləqi, Tanrı, Yaradan, Allah, nə Qocalır, nə də ki, Yaşlaşır.

Milyon illər bundan əvvəl, olmuş varlıqlar “O”- nu, necə bilirdirlə, biz indi gəlmişik, yer üzünə, “O”- nu, yenə də, olduğu kimi bilib, olduğu kimi də, qəbul edirik.

Həmişə Cavan.

Həmişə aləmləri, cavanlaşdırdığı, səbəbindən, həmişə “O”- nu da, olduğu kimi, dərk edirik.

İnsan, canlı varlığın, zahiri görkəminə görə, yaşlışıb, deyirik.

Yə'ni, hərəkət dinamikasına, yerişinə, zahiri görkəminə görə, fəqərə sütununun, balaca deformasiyasına görə, onun əl - üz, qırıqlarına görə, yaşlıdır deyirik.

Amma ki, 80 - 90 yaşında olan İnsan, özünü həmişə, cavan bilir, cavan, sanır.

Zahiri görkəminin, necə olduğuna baxmayaraq, o, özü o, vəziyyətdə, görmək istəmir.

Daxili aləminin, daxili üzvlərinin, dərin yaddaşına görə, hər an yeniləşməsi səbəbindən, özünü həmişə, cavan bilir.

İnsanın, canlı varlığın, üz cizgilərinin gözəlliyini tamamlayan, onun gözləridir.

Gözlər, heç vaxt qocalmır, qırıxmır, hərəkət dinamikası, ləngləşmir, yorulmur, deformasiyalara, uğramır.

Çünki, gözlər ətrafda gördüklərinin, ancaq yeniləşən halını, aləmin, aləmlərin, gözəlliklərini, görür.

Bu səbəbdən, Gəgözlər nə qocalır, nə də ki, ləngləşir.

Hər an, yeniləşir.

Əşyalar, köhnələ bilir, zahiri görkəmi dəyişə bilir, amma ki, yaşlaşıb, əldən düşmür.

Bütün varlıqların, kütlələrin, cisimlərin, zahiri görkəmi dəyişilə bilir, öz varlığı, dəyişmir, sabit qalır.

Çünki, bütün varlıqlar, kainatın özü belə, Işıqdan yaranıb, hər bir varlıq, Işıq, zərrə, daşıyıcısıdır.

Işıq - Zərrə payı isə, heç vaxt, dəyişmir.

Olduğu - olduğu kimi qalır.

Bu əbəbdən, bütün varlıqlar, Işıq Sahibinə, bağlıdırlar.

Zərrə - Işıq payı, heç vaxt, qocalmır, görkəmini, heç vaxt, dəyişmir.

İnsan, canlı varlıq, Işıqdan, Zərrə payı daşdığından, özünü həmişə cavan, həmişə yeni bir varlıq, bilir.

Bu səbəbdən, İnsanın zahiri görkəmi, dəyişsə də, yadı - yaddaşı, daxili aləmi, dəyişmir, həmişə yeni, həmişə cavan, qalır!

19.01.2017

Hər düşüncəmiz də, Sözə çevriləndir...

Hər düşüncə, sözə çevirildiyindən, söz də, sözlər də, cümlələr, fikirlər də, bu səbəbdən, düşündürəndir.

Düşünməsək olmur.

Düşünməsək, o, sözə çevrilib, söz olmur.

Söz, sözlər, fikirlər, Yer aləmində, yerdəkilər, arasındadır.

Düşüncələrlə, düşüncə isə, tezlik qədərində çevrilib, onları Kainatların özündə, eşitdirəndir.

Yoxsa Kainat, hər xitabımızı, hər çağırışımızı, hər İstəyimizi, necə “bilərdi”, necə, “eşidərdi?”.

Hər düşüncə - sözdə, hər söz isə, düşüncənin, fikrin, tezliyində - sığandır.

Yer aləmində, “söz, sözlər”, səsdir - musiqi, kimindir.

O, “musiqi”, kimi olan, “söz”, hər tərəfə yayılan, hər tərəfdə, eşidilən, hər tərəfdə, dinlənəndir.

O, səbəbdən, “söz, sözlər”, gizlənmir.

“Söz” deyilibsə səsdir, o daha, səslənibdir.

“Söz”, səsdir, o, gizlənə bilmir, onu gizlətmək olmur.

21.01.2017

Nə tükənir ki, tükənməyə, səbəb yoxdur ki...

Hər nə görürüksə, o nə vaxtsa, qurtaracaqdır, tükənəcəkdir, Günəş də, sönəcəkdir?

Yəqindir ki, hər başlanğıcın, bir sonu da, olmalıdır.

Yox, bu hal, mümkünsüzdür.

Çünki, bir başlanğıc var.

O, başlanğıcdan da, yenə də, davam edən, başqa bir, başlanğıc var.

O, başlanğıc halını, anını isə, dayandıra biləcək, başqa bir varlıq, yoxdur.

Çünkü, başlanğıc içərisində, yenə də, bir yenilənmiş, yenə də, davam edən, başlanğıc, var.

Bu ardıcılığı isə, dayandırmaq olmur.

Bir neçə, misal;

Astronomların, Astrofiziklərin mülahizələrinə görə, Günəş sistemində, bizim Yer kürəsi, 4,5 - Milyard ildir ki, mövcuddur.

Bütün, Kainat sistemi isə, 15 - Milyard ildir ki, o da, mövcuddur. Bu, elmi mülahizələrə istinadən, deməli, Kainatın yaranma anı, 15 - Milyard il, Günəş sisteminin isə, yaranma anı, 4,5 - milyard ildir isə, deməli bu sistemlərin yaranmasının, ancaq başlanğıc, halları, anlarıdır, aydınlaşdırılır.

Bu sistemlər isə, yəqindir ki, özbaşına, öz istədiyi forma və ardıcılıqla, yarana bilməzdilər.

Deməli, bu hallara da, bir yaradıcı qüvvə, bir yaradıcı, varlıq gərək idi.

Əgər ki, o, varlıq, yaradıcı varlıqdırsa, deməli o, ancaq davamlı olaraq, yarada bilən, Varlıqdır.

Yoxsa, bir dəfə üçün yaratsa idi, sözsüz ki, hər yaranan, tükəndirib - tükəndirib, sonda özü də, belə, Işıq qədəri də, tükənə bilərdi.

Bu sadə səbəbdən, yaradıcılıq halı var, tükəndirici, tükənən halı, yoxdur.

Əgər, Günəş 4,5 - milyard ildir ki, mövcuddur, deməli onda, Günəşin ilk Işıq şüasının, saçma anı kimi, hesablamaq, lazım gələr.

Yer kürəsinin peyki, Aydır.

Biz insanlar, Ayın ancaq bir üzünü, bir səthini, bir səmtini, bir yarımkürəsini, müşahidə edə, bilirik.

Ayın, o biri yarımkürəsini isə, müşahidə edə, bilmirik.

Yer kürəsi, Günəş ətrafında, hərəkət etdiyindən, Günəşin bütün halını, bütün səthini, müşahidə edə, bilirik.

Günəşsiz, Işıqsız, İstisiz də, mövcud olmaq, çətinliklər, törədərdi.

Günəşin özü, səthi, hər an, yeniləşdiyindən, onun Işıq saçma xüsusiyyəti, dayanıb, tükənmir.

Yer kürəsinin özü də, hər an, yeniləşdiyindən, onun da, faydalı qazıntıları, daşı, torpağı, qumu, suyu, hava qatı, tükənib, qurtara, bilmir.

Bu hal, hər an yeniləşmə səbəbindən, baş verdiyindən, bütün Yer üzü, faydalı qazıntıları, suyu, havası, bitki örtüyü, su hövzələri, bitib tükənə, bilmir.

Işıq saçan, Günəş işığı, 4,5 - milyard il, budan əvvəlki olan, Işığını saçmasıdır?

Yox, o, Işıq, biz gördüyümüz Işığın, yaradıcı olan, o, Işığın, davamıdır, davamiyyətidir.

Yer kürəsində olan, faydalı qazıntılar, daş, torpaq, su, hava, bitki örtüyü, həmin o, İlk, olandır?

Yox, onlar da, o, İlk halın davamıdırlar.

Hər İlkdən olan varlıq, başqa varlıqların, davamıdır.

Əgər, min illər bundan əvvəl, insanlar tərəfindən, istifadə edilmiş, sərf edimiş, bütün faydalı qazıntılar, su, hava qatı, bitki örtüyü, davamlı olaraq, yeniləşməyə idi, bu ərəfədə, Yer üzündə olan İnsanın, bu aləmə, gəlişinin də, heç bir, əhəmiyyəti, olmazdı.

Çünki, İnsan, canlı vücutunun özü belə, hər an, yeniləşir.

Deyirik, Təbiət yeniləşir.

İl, yeniləşir.

Bahar bayramı, yenilik Bayramıdır.

Torpaq yeniləşir.

Su, yeniləşir, hava yeniləşir, fəsil yeniləşir.

Hər an, yeniləşir.

O, yeniləşirsə, biz də, yeniləşirik.

Fəsillər dəyişilir, fəsillər də, yeniləşir.

Kainat da, yeniləşir, yeniləşdikcə, cavanlaşır, öz ilkinin - davamı, olur.

21.01.2017

Səsi, Sözü, Düşüncəni çox da, Sadə bilməyək...

Səslə, Sözü, bir də Düşüncənin qarşısında, heç bir Maniyə dura, bilməz!

Heç bir Maniyə, onların Qarşısında dayanıb, onları Susdura, Söndürə bilməz!

Səslə, Sözü, Mahiyyəti arasında, Düşüncə, Dayanar!

“Səs” - Işıq qədərində olub, canlılığı bildirəndir!

“Söz” - Canlıların biri-birinə, bağlılığını, Bildirəndir!

“Düşüncə” - Sözə, Çevriləndir!

“Düşüncə” - “Səslə”, “Söz” arasına, Bərabər olub, bərabər Bölüb, arada, Dayanandır!

“Səs” - Işıq kimi, Maniyəsiz, Yayılandır!

“Heca” - Işığın Yayılan, Pay, hissələridir

“Söz” - o, İşığı, bərabər Hissələrə, Bölməsidir!

“Cümlə” - bir Su kimi, axar Çay kimi, biri-birindən Ayrılmayan, Axıb gedən, Mə'nasına, çatandır!

Onlar, Kainatın, ilk Yaranış Halında, Təzahür, Etdilər!

O, Böyük Partlayışdan, Səs səsləndi - Kainata, Səs, Yaddaş Oldu!

İşıqdan olan Partlayış, Bütün Varlıqların Yaranmasına başlanğıc, O, İşıqdan, hər Zərrə Payı - Yaranışa, Yaddaş Oldu!

O, Böyük Partlayışın İstisini Soyutma Həddi Arasında - Nəm Yarandı, Su Dayandı!

İşığ yayılar, Su, Axar!

Söz də belədir, İşığ kimi yayılar, Su kumi Axar, hər Yerə, Çatar!

Səs, Söz, Düşüncə, bir də Cümlə Qarşısında, Maniyə, olmaz!

Onlar, Kainatın Təməl Yaddaşı Olduğundan, Canlılar, Varlıqlar Arasından, Kainatdan, Uzaq olmaz!

“Ölənə”, niyə dedik ki, “ Ölüdür?

Çünki, ona Ayrılan, İşlığından, İşıq Payı, Dayandı!

Onun, Səsindən isə, Səsi, Dayandı!

Söz demədi, Cavab, Vermədi!

Dedik ki, O Kainata Yüksəldi, İlkinə Qovuşdu, İşığına, Qovuşdu!

22.01.2017

Bə'zi varlıqlar, gözlə görünmərlər, bu o demək deyilki ki, onlar yoxdurlar...

Kainata və bu, Yer aləminə baxdıqda, bə'zi məfhumlar, gözlə görünmərlər.

Səs, söz, düşüncə qədəri, ağrı, hava qatı, nəm qədəri, musiqi səsi, və s. gözlə görünmərlər, bu o demək deyil ki, onlar yoxdurlar.

Onlar, vardırlar.

Onların hamısını isə, var edənin də, Özü - vardır.

Onları, sübut etməyə, ehtiyac varmı?

Qətiyyə, ehtiyac yoxdur və olmamalıdır və ola da, bilmir.

- hava qatını - görürükmü?

- səsi - görürükmü?

- düşüncələri - görürükmü?

- ağrıları - görürükmü?
- musiqi səsinə - görürükmü?
- elektrik məftillərində, naqillərdən, axan “cərəyan şiddətini” - görürükmü?
- İnsan “ölərkən”, ondan ayrılan, Ruhi Işıq payını - görürükmü?
- Yer kürəsinin, Günəş ətrafında hərəkət sür'ətini - görürükmü?
- Yerin, dərin qatlarından, Yer səthinə, Suyun, suların nə səbəbdən, Yer səthinə, necə qalxdığını - görürükmü?
- Yer kürəsinin, dərin qatlarında, gedən bütün fiziki halların, proseslərin necə getdiyini, faydalı qazıntıların, necə hasilə gəldiklərini - görürükmü?
- onların, mahiyyətlərini bilirik, amma onları - görürükmü?
- İstini, soyuğu, müxtəlif dadları - görürükmü?
- Bütün, bu halların, bütün Kainatların, bütün bu ardıcılıqların, quruluşların, düzülüşlərin, yaxınlaşmaların, uzaqlaşmaların, həyatların, ölümlərin Sahibi Mütləqi, “O”- nu, görürükmü?
- havanı, hava qatını, görürükmü?

Görə “bilmiriksə”, bu o demək deyil ki, onlar yoxdur, “O” - “yoxdur”.

Düşündürücü hal, ondan ibarətdir ki, bə'zi bu varlıqlar, axı niyə gözlə, görünməzlər?

Bə'zi, varlıqlar var ki, heç əllərimizlə toxunmaqla da, onları hiss etmək, mümkünsüzdür!

Nədir səbəb, niyə bunlar, belədirlər?

Çünki, bə'zi və bütün hallar, ona görə, örtülü, sirli, əsrarəngizdirlər ki, “onlar”, nə qədər örtülü, sirli olacaqdırlarsa, bir o qədər də, onlar haqda, düşünüb, bilib, mahiyyətlərini, dərk etmək, istəyəcəyik.

Bunların hamısı, bir mahiyyətdə, cəm olublar.

Bu, varlıqlar və bunlar, olmasa idi, bunlarsız həyatın, canlı aləmin, mövcud olması da, mümkünsüz olardı.

Onların, mahiyyətləri, nədir?

Mahiyyətləri - baxaq, düşünək, axtaraq, bilək.

Bütün bəşəriyyət, bütün canlılar Yer üzünə, ətrafın, Kainatların məhiyyətlərini, dərk etməyə - gəlirlər.

Yoxdur sənin, mənim, bizim, sizin, onların.

Bütün bu fiziki hallar, hamımızındır ki, bizlər onun əhatəsində və özündəyik. Bütün bu hallar, bütün bu varlıqlar, ilkdən, elə bir “xəta, xata”, etməyiblər ki, “gizlənə”, bilsinlər də.

Hər, olan bir örtülü, hər olan bir sirr, böyük bir mahiyyətdir, mə'nadır, maraqdır, nəticədir.

22.01.2017

Var olandan - varıq...

“O”- nun, nə sübuta, nə də ki, inkara ehtiyacı, yoxdur.

Hər gördüyümüz, toxunduğumuz, hiss etdiyimiz, bildiyimiz, elə bizim özümüz də, “O”- nun, varlığından bir sübut, deyilikmi?

Çünki biz, özümüz - özümüzü, yarada da, bilmərik ki.

Əgər, “yarada” bilsəydik, onda özümüzü, niyə bu görkəmdə, niyə bu quruluşda, niyə bu anatomik, niyə bu fizioloji dəqiqlikdə, yarada, bilərdikmi?

Biz canlılar, Yer üzündə, əl altında olan vasitələrdən, materiallardan, daş, torpaq, taxta, dəmir filizi və sairələrdən istifadə etməklə, özümüzdə uyğun və lazım olan, maşın - mexanizm, geyim, məişət əşyalarına, onlara görkəm, tərtibat, formalar verməklə, İstifadə edə, bilirik.

Amma, onları və özümüzü, onların ilki kimi, yarada bilmirik.

Çünki, onları, olduğu kimi “yaratmaq”, gücümüzdə, təfəkkürümüzdə, təcrübələrimizdə, deyildirlər.

Bu səbəbdən, hər nə varsa, “O”- nundur.

Hər nə qədərdə, nə sayda, miqdarda olmuş olsaq da belə, yenə də bizlər, “O” - nunuq. İnsan özünü, İnkə edirmi?

Yox etmir, inkə etmək istəmir.

Niyə?

Çünki, öz - özünü, necə “inkə” elətdirsin ki, kimlərsə İnandırın ki, heç onun özü də belə, yox kimidir, yoxdur?

Necə edə bilər ki?

Əvvəlcə, özündən başlasın, “olmadığını”, özünə “sübut etməyə”, çalışsın.

Edə bilərmi?

Yə'ni, belə bir mexanizm, yaddaşsız mexanizm, varmı?

“O”- nun, O, Sahibi Mütləqin, nə İnkə və yaxud da ki, təstiqə, ehtiyacı - yoxdur.

Bütün yaranmışların və yaranmalı olacaqların, “O”-na, ehtiyacı vardır və yenə də, olacaqdır.

Səs, söz, düşüncə, ağrı, hava qatı və sairələr mövcuddurlar, amma gözlə görünməzlər, bu o demək deyil ki, onlar - yoxdurlar.

Heç bir hal, gizli deyil, amma sirlidir, görmək istə ki, görgünən, onlar göz önündə, görünəndirlər.

Bəlkə də, bu səbəbdən, “özünü”, bizə sirli, örtülü, bəyan edir, amma ki, “özünü”, göstərmir?

Kim bilir...

22.01.2017

Temperatur hədləri də, dördə bölünüb, dörddədir...

Bütün aləmlər, bütün kütlə, bütün cisimlər, bütün varlıqlar, Kainatın özü də belə, istilik mənbəyi, İstilik daşıyıcısıdır.

Haradan gəldi, bu İsti?

Niyə bütün varlıqlar, istilik daşıyıcılarıdır?

Məsələ burasındadır ki, Kainatlar Böyük Partlayış nəticəsində, yaranma halı, baş verdiyindən, o, andan o, partlayışdan, çox böyük, istilik miqdarı, ayrıldı.

Həmin, istilik miqdarından, yaranacaq, bütün varlıqlara, o, istilik miqdarı ilkindən, təməl yaddaş, olaraq qaldı.

O, partlayış anının, soyuma həddi arasından, soyuq, soyuma halı da, bütün varlıqlara, o da, təməl yaddaş oldu.

Deməli, ilkdən, iki temperatur həddi, bir İstilik, bir də, Soyuma həddi, Kainatın özündə də, daşıyıcı yaddaş olaraq, qalıbdır.

Bütün kütlə, cisimlər, bir isti, bir də, soyuq, daşıyıcılarıdır.

Amma, ən əsas daşıyıcı isə, istilik daşıyıcısıdır.

İstilik həddi olmadan, heç bir varlıq, var ola, bilmir.

Baxaq, bir neçə misala :

əgər ki, faydalı qazıntılardan, dəmir filizi, özündə (ana, təməl, İstilik yaddaşı), istilik yaddaşı, daşımasa idi, o, əlavə istilik nəticəsində, əriməzdi.

Külə, çevrilərdi, amma ki, ərinti halına, gəlməzdi.

Xam neft, təbii qaz, daş kömür, torf, özündə, istilik yaddaşı, daşımasa idi, onlardan, yandırılarkən, istilik miqdarı, tüstü miqdarı, ayrılmazdı.

Kağız, taxta, parça, öz yaddaşında, istilik yaddaşı, daşımasa idi, onlar da, yanmaz, onlardan da, istilik, tüstü miqdarı, ayrılmazdı.

Su - öz yaddaşında, ilkin olan, istilik yaddaşı, daşımasa idi, o, su qaynamazdı, ondan bəxar, ayrılmazdı.

Bütün, bitki növləri, öz yaddaşında, istilik yaddaşı, daşımasa idi, onlar dəyməz, onlar, yetişməzdi. Bütün meyvə, tərəvəzlər, bişirilərək, qida üçün, yararlı olmazdı.

Ana - Ata vücutu, öz vücut yaddaşında, istilik yaddaşı, daşımasa idi, ana dünyaya övlad, bəxş edə, bilməzdi.

Dünyaya, bəxş olunan, övlad da, vücutu istilik, daşıyıcısı, olmazdı.

Belə misallar, həddindən artıq, çoxdurlar.

İnsan, dörd temperatur həddi arasındadırlar.

- vücutu, temperatur,
- bioloji, temperatur,
- yaddaş, temperaturu.
- xəyali temperatur.

Nədir, “xəyali”, temperatur?

İnsan, yay mövsümündə, vücutunun sərinləşməsini istədikdə, xəyalən - soyuğu, sərini, arzu edib, “çağırmağıdır”.

Qışın soyuğunda, vücutunun istinməsini istədikdə, xəyalən - istini, arzu edib, “çağırmasıdır”.

Vücutu temperaturu isə - sabit olan, 36 - 36,5°C, temperatur həddi əhatəsində, olmasıdır.

Bioloji, temperatur həddi - insan, qida ilə, üst geyimi ilə, yatarkən üstünü, örtməklə, özünün, mikro klimatının, sabit saxlamaq, İstəməsidir.

Yaddaş, temperaturu isə - insan, öz yaddaşında daşdığı və bildiyi - isti kütlələr, ütü, od, yandırar.

Soyuq buz isə, əllərimi, özümü, soyudar, dondarar, yaddaşıdır.

Bütün, kütlə, cisimlər, varlıqlar, alışı bilər, yana bilər.

Yanarkən, nə olar?

Yanarkən - yanma temperatur həddinə çatır.

Yanar - istilik həddi, ayrılır.

Yanar - tüstü, ayrılır.

Yanarsa - sonda, soyuma həddinə, çatır.

Dörddən, çıxmarıq.

Dörddən, uzaq olmarıq.

Fəsillər- Dörd.

Cəhət - Dörd.

Səmtimiz - Dörd.

Yol, yollar da - dörd.

25.01.2017

Dedi ki, “məənə, istinad nöqtəsi verin”...

Arximed, dedi ki,

“məənə, istinad nöqtəsi verin, mən Yer kürəsini, qaldırım”.

Arximed, bütün planetlərin, durmadan - dayanmadan, tükənməyən hərəkətdə olduğunu, deyir, bildirir.

Çünki, Kainatda hərəkətdə olan, hər hansı bir planeti, bir kütlə kimi, qaldırmaq mexanizmi, mümkünsüzdür

Hər hansı bir Planeti, “qaldırmaq” üçün, onun, o planetin hərəkət sür'əti dayanmalı, onun sükunət halı mövcud olmalıdır ki, ondan sonra, onu, o planeti qaldırmaq haqda da, düşünülsün, fikirləşilsin.

Əgər o, planetin və ya, hər hansı bur planetin hərəkətini, hərəkət sür'ətini, “dayandırma” bilsək, onda onu qaldırmağa, istinad nöqtəsi də, axtaraq.

Fəzada isə, Yer kürəsinin, bir istinad nöqtəsi mövcud olmadığından, onu qaldırmağa, İstinad nöqtəsini tapmaq, mümkünsüzdür.

Kütləni, kütlələri, bir nöqtədən qaldırmaq üçün isə, o, kütlənin, öz İstinadı, olsun gərək.

Kütləni, kürəni, yükü, qaldırmaq üçün, onun, özünün, öz istinadı, öz istinad nöqtəsi gərək.

Onu qaldırmağa isə, fəzada, dayanmadan hərəkətdə olan planetə, başqa bir istinad nöqtəsi gərəkdir ki, hər hansı bir kütləni, dayandığı sükunət halından, qaldıra, bilək, öz yerindən, tərpədə, bilək.

Səmada, fəzada isə, dayanıq, istinad nöqtəsi tapmaq, mümkünsüzdür.

Dayanmayan, Kainat hərəkətini, dayanmayan, O, planetləri, necə dayandırmaq olar ki, onu da, bir İstinad nöqtəsində, qaldıra, bilək?

Planetin, öz hərəkət, halında, dayanma halı mövcud olmadığından, onu, o planeti, qaldırmaq haqda düşünməyə də, heç bir mə'na, heç bir ehtiyac da, yoxdur.

İlkdən, Kainatın təməl yaddaşında, hər hansı bir Planeti dayandırmaq halı mövcud olmadığından, onu qaldırmaq mexanizmi də, mövcud və mümkün də, deyil.

Heç olmayanı, necə olmuş və olsun etmək olar ki, onu da, necə mümkün etmək, olar ki?

25.01.2017

Bir İnsandır ki, Onun Özünə Uyğun Olacaq, Eyni İnsan Bənzəri, Yoxdur...

Bir çox, Hallara, Ardıcılıqlara, Quruluşlara, Formalara, Tərtibatlara baxdıqda, Müşahidə etdikdə, Onlar Arasında, dəyişməyən, Sabit Olan, bir İnsandır!

İnsanın, Varlığı və Anatomi - Bioloji Quruluşu bir çox hallara, Dəyişikliklərə Təbə olmayan, bir Varlıqdır!

İnsan Varlığı - Bir Kişi, bir Qadındır!

Onların, Yaxın Oxşarı, Yoxdur!

Necə ki, bir çox Heyvanat Aləmi arasında, Onların özlərinə uyğun Bənzərləri, biri-birinə, yaxın görkəmdə olan, Heyvanat Aləmi, Mövcuddur!

Məsələn, Şir, Pələng, Bəbir, Pişik!

İt, Qurd, Tülkü, Çakkal, Onlar özlərinə uyğun, biri-birinə, Bənzərlərdir!

At, Zebra, Eşşək, Qatır! v.s.

Onlar, Sanki biri-burinin, Oxşarı, Bənzəri Davamıdırlar!

Bir İnsanın, özünə Uyğun, Bənzəri, Oxşarı Davamı, Yoxdur!

Bir Kişi, bir də, Qadındır!

Təbiətdə, “Maddələrin itməməsi”, Qanunu var!

“Maddələrin İtməməsi Qanunu” - Maddələrin, biri-biri arasında, Özlərinə Uyğun, Bənzər, Başqa bir Görkəm Halına, Keçmə, Qanunudur! Bir Varlığın, bir Haldan, başqa bir Hala keçməsinə, Dəyişməsinə, “Təkamül” - Dedilər!

(Yə'ni ki, hər hansı bir Varlıq, bir Haldan, bir Formadan, başqa bir Hala, başqa bir Formaya, keçə bilirsə, öz Varlığını, itirmir!).

Dəyişməz olan, Sabit Olan, bir İnsandır!

Qəribədir, bu İnsan!

Həmişə, Sabit və Görkəmi Dəyişməz olan, Bir, İnsandır!

Heç bir Halla, heç bir Başqa, Oxşar, Forma Görkəminə Təbə olmayan, Dəyişməyən, Keçməyən, Bu, İnsandır!

Maddələrin, itməməsi Qanununa görə, hər hansı bir Varlıq bir Haldan, başqa bir Hala, Forma, Quruluşuna, keçə Bilirlər!

Amma ki, İnsan Forma və Quruluşunu Dəyişib, başqa bir Formaya, Keçmir!

Bir Kişi, bir də ki, Qadındır!

Su - Maddələrin İtməməsi Qanununa Tabe olaraq, bir Haldan, başqa bir Hala keçərkən, Donur da, Buxarlanır da, Qaynayır da, Sıxılır, (mexaniki tə'sir) da!

Dəmir Filizi - Maddələrin İtməməsi Qanununa, Tabe olaraq, bir haldan, başqa bir hala keçərkən, Yüksək Dərəcəli İstidə Əriyir də, Qaynayır da, Zindanda Döyülüb Uzanır da, Burulur da, Əyilir də, Kəsilib, Qıssaldılır da!

Ağac - Maddələrin İtməməsi Qanununa Tabe olaraq, bir Haldan, başqa bir Hala keçərək, Yonulur da, Kəsilir də, Qazılır da, Əyilir də, Yonulub, Yonqarlanıb da, Yanır da, Sınır da!

Daş - Maddələrin İtməməsi Qanununa Tabe olaraq, Kəsilir də, Yonulur da, Sınır da, Yüklərə Dözüür də, Formalara, Tabe, olur da!

Neft, Qaz, Torf - Yanır da, Buxarlanır da, E'mala Tabe olur da, bir Haldan, başqa bir Hala keçib, İstiliyə Çevrilir də və. s. və. i.

Bir, İnsandır ki, bu Termik Hallara, E'mallara Tabe Olmur, bir Haldan, Göz Qabağında, başqa Formaya, keçmir!

Qəribədir, bu İnsan!

Quruluşunu, Formasını, Tərtibatını, Görkəmini dəyişməyən, bir İnsandır!

İnsanda, Tərədicilik Qabiliyyəti Var!

İnsanlar Arasında, Kişi-Qadın, Yenə də, Sabit İnsan Tərəyir!

İnsan ancaq, Özünə bənzər, Eyni olan, Törəmə - Törədə bilir!

İnsan - Yüksək İstiyə, Soyuğa Dözməyən, Aclığa tab Gətirməyən, Əyilməyən, Gərilməyən (Mexaniki Tə'sirlərə, Materiallar Müqaviməti, Metallar, Ağaclar kimi), Buxarlanmayan, Mexaniki Tə'sirlərlə, Burulmayan, Döyülməklə (termik), Forma almayan, Formasını, Görkəmini, Rəngini, İrqini Dəyişməyən, bir İnsandır!

Əgər ki, elə bir Tə'sirlər olarsa, O, Tə'sirlər Qarşısında, İnsan Ancaq, Ölə bilir, amma İnsani Formasını, Dəyişmir!

Qəribədir bu insan, Maraqlıdır bu İnsan!

Qida ilə Qidalanan İnsan, Vücudunda Maddələr Mübadiləsi nəticəsində, Təbii ehtiyaca, məcburdur, amma Özü Dönüb, Dəyişməyən, Bu, İnsandır!

Qəribədir, bu İnsan, Sirlidir bu, İnsan!

Bir çox, suallar çıxır ortaya!

Bütün Kütlələr, bütün Varlıqlar, bütün Görkəmlər, bütün Quruluşlar dəyişə bildiyi halda, niyə Dəyişmir, Sabit Qalır, bu İnsan?

Səbəb nədir, niyə Formasını, Görkəmini, Quruluşunu, Dəyişməzdir, bu İnsan?

Bütün Varlıqlar Yaranıbsa, İnsan da, o Yaranmışlardan Biridirsə, niyə bütün Formalar, Quruluşlar, Kütlələr, Cisimlər Dəyişərkən, niyə Dəyişməyəndir, Sabitdir, bir bu İnsan?

Onda, Nədir bu İnsan, onda Niyədir, bu İnsan?

Qəribədir, bu İnsan!

Bütün Varlıqlar Arasında, bir İnsandır ki, Formasını Dəyişməz, Görkəmini, İtirməzdir, bu İnsan!

Bütün, Formalar, Maddələr, Materiallar, Həyəklər, Sür'ətlər, İstilər, Soyuqlar, biri-birindən Ayrılıb, qopduqda, Uzaqlaşdıqda, yeni, başda bir Forma və Hala, Keçə bilirlər!

Ona görə də, bir insandır ki, “Ölümlü olmuş olsa da belə”, Haldan-hala Keçməz, Formadan-formaya, Görkəmdən-görkəmə, Keçməz!

Budur, İnsan!

Mütləq olan, İnsan!

Canlılar arasında, Qəribədir, İnsan!

Yer Üzündə, bir İnsanın, Özündən başqa, Oxşarı, Bənzəri, Təkrarı, Əvəzədisi, Özündən başqa, İnsandan Başqa, Törəməsi yoxdur! (Yə'ni, Təsnifatlara ayrılı bilmir).

İşıq Payı, Ondan Ayrıldısa (Ruh, Ruhi), Formasını, Görkəmini, Rəngini, Quruluşunu, Dəyişməyəndir, İNSAN!

Yer Aləmində olub, Formadan-formaya, Görkəmdən-görkəmə, Materiyan-materiyaya, Maddədən-maddəyə, Rəngdən-rəngə, Keçməz bu, İNSAN!

Biz İnsanlar, Sabit Olduğumuzdan, Təkamüllərə, Uyğunlaşırıq!

Bir Görkəmdən, başqa bir Görkəmə, Keçmirik!

Varlığın, Maddənin, bir Haldan, başqa bir Hala, Canlının, bir Görkəmdən, Başqa, Ona, Oxşar, Yaxın, Görkəm Almasına, “Təkamül”, Dedilər!

Nələinsə, Bizə “Bənzəri”, Ola bilər, amma Biz, O, Bənzərdən, Ola, Bilmərik!

“Tənəzzüllər” olmasa, İnsani Yaddaşımızı, Vücudi Sabitliyimizi, Özümüzü, Axtarıb, Tapa bilmərik!

Özümüzlə, heç, Maraqlanmırıq da!

27.01.2017

Təkamüllər...

Biz İnsanlar, Sabit Olduğumuzdan, Təkamüllərə, Uyğunlaşmırıq!

Bir Görkəmdən, başqa bir Görkəmə, Keçmirik!

Varlığın, Maddənin, bir Haldan, başqa bir Hala, Canlının, bir Görkəmdən, Başqa, Ona, Oxşar, Yaxın, Görkəm Almasına, "Təkamül", Dedilər!

Nələrinsə, Bizə "Bənzəri", Ola bilər, amma Biz, O, Bənzərdən, Ola, Bilmərik!

"Tənəzzüllər" olmasa, İnsani Yaddaşımızı, Vücudi Sabitliyimizi, Özümüzü, Axtarıb, Tapa bilmərik!

Özümüzlə, heç, Maraqlanmırıq da!

27.01.2017

Səs içərisində səsdəyik, səs olmasa, eşitmərik...

Səs əhatəsində, səsdəyik, səs salıxı, səsdəyik.

Səsi eşidirik, səsdəyik, səs olmasa, eşitmərik.

Nə səssizdir ki?...

Səs salsalar, yenə də, səsdədir.

Külək əsər öz səsində, tufan öz səsində,

gilavar, öz səsində,

meh əsər, öz səsində, dəmir, zindanda döyülər, öz səsində.

Ağac kəsilər, öz səsində.

Yonular, öz səsində,

sınar, öz səsində,

yanar, öz səsində.

Daş, öz səsində, qaya, öz səsində, dağ, öz səsində, dağ Zirvəsi, öz səsində.

Addım, öz səsində, yerləş, öz səsində.

Səsləri bildirər, öz səsində.

Maşın - mexanizm, öz səsində.

Təyyarə, öz səsində, araba öz səsində, dəyirman daşı, öz səsində.

Nə səssizdir ki?...

Musiqi alətləri, ayrı - ayrılıqda, öz səsində.

Musiqi, mahnı, muğam ifaçısı, öz səsində.

Su, öz səsində.

Bulaq, çeşmə, şlalə, çay, öz səsində.

Yağış, öz səsində, leysan, öz səsində, damcı, öz səsində.

Su, öz səsində.

Od, öz səsində.

Ocaq, öz səsində, tonqal, öz səsində, yangın da var, öz səsində, təndir, öz səsində.

Nə səssizdir ki?...

İnsan, öz səsində, çağırar, öz səsində, deyər, öz səsində, tanıyarlarsa onu, öz səsində.

Dalğanın, öz səsi, sahilin, öz səsi, ləpə döyəninin, öz səsi, tufanın, öz səsi.

Nədir səs, niyədir, səs?

Səs olmasa, eşitmərik, səs olmasa, bilmərik.

Səs də, dalğadır, o da, uzununadır.

Düşüncəmiz də, səssizdir, o, tezlikdədir, o, tezlik, səssizdir.

O, da, yayılandır, o, da, eşidiləndir.

Kainatlara, “düşüncəmiz”, tezlik səsində, yayılandır.

Kainatın da var, öz səsi.

Kainatla, Kainatda, səs eşidilər, Kainatın, öz səsi, dinlənilər.

Necə eşidər, Kainat bizi, niyə eşidər, Kainat bizi?

Düşüncəmizin tezliyindən, düşüncəmizin sür'ətindən, hecamızın quruluşundan, sözlərimizin ardıcılığından, cümləmizdəki istəklərdən, Kainata yayılan, düşüncə sür'ətindən, eşidər bizi, bilər bizi, tanıyar bizi.

Nə səssizdir ki, niyə səssizdir ki?

Səs olmasa, eşitmərik.

Səs olmasa, bilmərik.

Düşüncə tezliyimiz olmasa, Kainata, eşidilmərik.

Səsi, səsləri, görmürük.

Onları ancaq, eşidə bilirik.

Onları ancaq, eşitdirə, bilirik!

28.01.2017

Nə “kasıb”, nə də ki, “dövlətli”, var...

“Ölüm”, nə kasıbı - kasıb, nə də ki, varlını - varlı, etmir.

Onları, öz aralarında, o, aləmdə, bərabərləşdirir.

O, aləmdə kasıb, “kasıbçılığından”, darıxmır.

Varlı olmuş da, varı ilə, daha qürrələnmir.

“Ölüm”, nə kasıbı - “kasıb”, etmir, nə də ki, dövlətini - “dövlətli”, etmir.

“Ölüm”, onları, bərabərləşdirir.

Nə, kasıb giley etmir daha, nə də ki, dövlətli qürrələnmir daha.

Çünki, burada daha nə kasıb, bir tərəfə ayrılır, nə də ki, dövlətli bir tərəfə, ayrılır.

Nə “kasıb” var, nə də ki, “dövlətli” var.

Bərabərləşiblər.

Hərə daha, öz dərdindədir, hərə daha, öz aqibətindədir, hərə daha, öz etdikləri ilədir.

31.01.2017

İnsan, bütün canlılar, niyə “acırlar” - səbəb nədir?...

İnsan, bütün canlılar, günün hansısa bir mərhələsində, acırlar.

Çox dərin düşünəndə, “acmağın”, səbəbini axtaranda, qəribə hallarla, qarşılaşmalı, oluruq.

Biz Azərbaycanlılar, Azərlər, “acmaq”, sözü ilə, bədən daxilində baş verən, anatomok - fizioloji halı, olduğunu - olduğu kimi, ifadə edərək, mədə daxilində gedən prosesin, öz adı ilə, “acı dadının”, artdığını, bildiririk.

Mədə daxili, acılaşıb, “acı” miqdarı, “turş”, miqdarı ilə, bir birlikdə, bərabərləşiblər.

Onda deyirik ki, “acmışam”, yəni ki, bədənimdə, acı miqdarı artıb, acmışam. (“ac” adam, acı - qılı, olur).

Yer üzündə, bütün bitki örtüyü, ağaclar da, suya möhtac, suya, acdırlar.

Daş, qum, dağ, dərə, bütün duzlar, bütün faydalı qazıntılar da, onlar da, möhacdırlar!

Onlar da, nisbi nəmə, ona, möhtacdırlar.

Dünyaya doğulan körpəyə, ilk andan, süd verilməyə, başlanılır.

O, körpəyə, verilən süd isə, kəm şirin, (az şirin), olmalıdır.

Çünki, Ana südü də, şirindir.

O, süd, şirin miqdarını, daşıyır.

O, körpənin, anatomik - fizioloji halında, nə baş verir ki, həmin körpəyə, şirin süd, vermək, lazım gəlir?

Körpə uşaq, dünyaya doğulan andan, səs çıxarır, səs salır.

O, “səslə”, öz anatomik - fizioloji halını, bəyanlaşdırır.

Biz belə düşünürük ki, “altı yaşıdır ağlayır, acıbdır ağlayır”.

Amma ki, həqiqətən də, bu belədir.

Altı yaşsa, onun sabit, bədən temperaturu, dəyişilir, onda ağlayır, səs salır.

Onun, mə'də daxilində, acı-turş miqdarı, artırsa (dərin yaddaşından), onları nizamlamaq üçün, bir miqdar, “şirinin qədəri” ilə, o, dadları, nizamlamağa çalışır.

Bütün canlıların, acdığı mərhələdə, sanki bütün bədən daxilinin, nizamı pozulur.

Bu hal, lap Kainata bənzəyir.

İşıq varlığı ilə, Qara varlığın, üz - üzə, dayanmasına bənzəyir.

İşıq Varlığı, Yaradıcı nizamlayıcı, Qara Varlıq, pozucu, karıxdırıcı, İşıq nizamının, pozulmasına çalışır.

Qaranlıqda, gecələr, müxtəlif ağrılar, əziyyətlər, müxtəlif darıxmaqlar, başlayır.

Gündüz Işığında isə, ağrılar, əziyyətlər, azalır.

Onda, İşıq Varlığı, öz, İşıq payı qədərini, artırır.

İşıq qədərinin özü, sanki, “şirin”, qədərini, nizamlayıcısıdır.

Mə'dələr daxilində, “acı”, ilə, “turş”, miqdarı artdıqda, onlar, şirinlə, şor miqdarını, azaldırlar.

Bu, sadə səbəbdən, o, acı ilə, turş miqdarını, nizamlamaq üçün “acıyıq”.

Müxtəlif qida çeşidləri ilə, o, qidalar tərkibində olan, şirinlə, şor miqdarı, mə'də daxilində, dörd dadı, bərabərləşdirib, nizama gətirdikdə, daha yemək istəmirik, qidalanmaq istəmirik, dayanırıq.

Çox vaxt da, İnsan deyir ki, “gözlərimə İşıq gəldi”.

Görəsən, o, nə İşıq idi ki, gəldi?

Həmin o, “İşıq”, dediyi, elə həmin yaradıcı, nizamlayıcı, varlıqları şirinlə, bir birliyə, gətiriləni, deyirlər.

Azərbaycan xalq mahnısında, “yar şirin olar, şirin”, deyilir.

O, halda, insan, duyğusunun, yaddaşının, şirini ilə, ikisi arasında, o, yarla bərabər olmalı - olan, şirin nizam qədərini, ifadə edir.

Görəsən, bu yarıda olan, o, nə şirindir ki, o, yarını, onu özünə, şirin bilir?

Axı, necə olur ki, Vətən şirin, bala şirin, yar şirin, həyat şirin, axı hardan gəlir bu, şirin?

Axı, niyə şirin?

Bütün halların, nizamı, bərabər bölücüsü arasında, “şirin” dayandığından, o, İnsan, şirinlə - şirininin, bölüm halını, deyir, yad, edir.

Ümumiyyətcə, bütün canlılar, qida ilə, qidalanırlar.

Qidalanmaq, vücut, bədən daxilində, dörd əsas, dad komponentinin, yə'ni ki, turş, acı, şirin, şor, komponentlərinin, bərabər nizamda saxlamaq məcburiyyətində olduğunu, onların, zəruriyyət halını, nizamda saxlamaq, vacibliyinə uyğun olaraq, varlığını bu hallarla, sabit saxlamağa, çalışır.

İnsanın, canlının, acması üçün, mə'də daxilində, turşla, acı miqdarı, çoxalır.

Bu halda öd, dövrəyə girir.

Öd, miqdar - miqdar, mə'də daxilinə, öz acısı ilə, müdaxilə edir.

O, turş, acı miqdarı, şor, şirin miqdarını, sanki onu, “çağırmağa”, başlayır.

Bu səbəbdən, dörd komponentin, nizamını, bərpa etməyə, çalışırıq.

Məsələn, atın, ödü yoxdur.

Buna baxmayaraq, atın, mə'də daxili, divarları və qatları, hissə - hissə, onun mə'də daxilinə, acı miqdarını, hasilə gətirərək, həzmə, köməkçi olur.

Acının, özü də, əsas amildir.

Bütün dərman preparatları, acı daşıyıcısıdır və acıdır.

O, acı miqdarı ilə, həkim, xəstəni müalicə edir.

Acı miqdarı artdıqca, turş, şirin, şor miqdarını, vücut, bədən, canlı, orqanizmdə, sanki, çağırışa başlayır.

Əgər Yer kürəsində, bütün canlıların, hərəkətlərində, davranışlarında, münasibətlərində, düşüncələrində, varlıqlarında, işlərində, lazımsız müharibələri ilə, özləri - özlərində, “acı miqdarlarını”, artırırlarsa, onda Yer üzündə, faciələr, fəlakətlər, dağıntılar, bütün xəstəliklər, başlayır.

Onda da, Kainatı, biz özümüz, köməyə çağırırıq.

“Köməyi”, yenə də, Kainatdan, umuruq.

Yazıq Kainat, milyon illərdir, sən hələ də, bütün halları, nizamlayırsan, nizamlamağa, çalışmaqdasan.

Məndə deyilən, “acı”, heç bir köməkçi acı ilə, kompensasiyada, əvəz oluna bilmir, olunmur.

Yə'ni ki, həmin acı miqdarını, İstiot acısı ilə, Bibər acısı ilə, başqa əlavə acı ilə, əvəz etmək olmur.

O, acı, vücutlarda olan, bioloji - acıdır.

O, vücutların varlığında olan, vacib bir, daşıyıcıdır, komponentdir.

O, acını, o, turşu, heç bir üsulla, vücutlardan, varlıqlardan, tamamı ilə, yox etmək, utilləşdirmək, olmur.

O, dad daşıyıcıları, acı, turş, şirin, şor, mütləq olan, bir varlıqlardır.

Onlarsız da, heç bir Yaranış varlıqları yoxdur, heç mövcud da, deyildirlər.

“Bioloji acı”, haqda, bir neçə misallar var.

Bioloji varlıqlar haqda, bir neçə, misallara baxaq:

çox körpə uşağa, Ana südündən, ayrı, əlavə olaraq, süd verildikdə, o, körpəyə (bir neçə aylıq), verilən süd tərkibində, şəkər miqdarı, çox olduqda, körpə həmin tərkibdə olan, südü yemir, ağlayır.

Yaxud, tamamı ilə, o, süd tərkibinə, şəkər tozu əlavə edilmədən, verildikdə, yenə də, o, ağlayır, yemək istəmir.

Orta şirin tərkibdə, verilən südü, yeyir, həmin andaca, yenə də, yuxuya gedir.

Yə'ni, süddə orta tərkibli, şəkər miqdarı, Ana südü, tərkibinə çox yaxın olduğundan, (dərindən yaddaşdan), o, tərkibi, rahat yeyir.

Verilən süd, soyuqdursa, yenə də, yemək istəmir, ağlayır.

Çox istidirsə, yenə də, yemir, ağlayır.

Orta temperaturda, Ana vücut temperaturuna, yaxın olanda, rahat yeyir, yuxlayır.

Maraqlı sual çıxır, ortaya.

O, körpə uşaq, çox körpə halında, necə tə'yin edir ki, ona verilən, süd tərkibi, Ana süd tərkibindən, lazım olan temperatur həddindən, fərqlidir?

O, körpə uşaq, hələ özünü, tanımır, belə.

Haradan bilir ki, dad dəyişik, temperatur həddi, dəyişikdir?

Axı, bütün körpələr, bə'zi heyvanat aləmindəki olan, onların balaları niyə, ilk andan, “süd”, yeməlidirlər?

Ümumiyyətcə, Yer üzündə olan, bütün süd tərkibləri, doymuş məhlullar, distillə suyu, yağış suyu, sırasına, (Ph - 5,5, vahid), aiddirlər.

Bütün süd tərkibləri, bioloji dad daşıyıcısı, bütün temperatur hədləri arasında, dəqiq, temperatur daşıyıcılarıdır.

Bu sadə səbəbdən, körpə uşaq, öz gətirdiyi yaddaşına görə, bu halları, dörd dad daşıyıcısını, yə'ni ki, öz vücut yaddaşı arasında, acı, turş, şirin, şor və öz, bədən temperaturu 36°C- fərqlini, anılıkdə, müqayisəli olaraq, özü tə'yin edir.

Bu bütün canlıların, yaddaş daşıyıcılığıdır.

Bir misala da, baxaq.

Bütün insanlar, gül - çiçəyi, çox istəyirlər.

Çəmənliyi, gülzarlığı, özlərinə, çox rahat qəbul edirlər.

Nə baş verir, bu halda?

İnsan, bütün canlılar, o, güldə - çiçəkdə, bitki örtüyündə, hər bitkinin, bioloji doymuş, rəng tərkibini, doymuş temperatur hədlərinə, baxıb, öz carlığının da, onlarla bir əhatədə olduğunu, öz yaddaşı arasında, anilikdə bölüşdüyündən, bütün İnsanlara, bütün canlılara, gül - çiçək, doğma, görünür.

Sanki öz varlığının, “ara həddinə”, baxır.

İnsan, niyə bioloji halla “ölür?”.

Deyirik ki, bu “bioluji”, ölümdür.

İnsan tərbi halla, bu dünyadan ayrılarda, bir anlıq, kəskin olaraq, dörd dad halı, anilikdə dayanır.

Yə'ni ki, acı, turş, şirin, şor, tərkib halı, bir anlıqda, susur, o, funksiyalar, Kainat tərəfindən, dayandırılır.

İşıq - Zərrə rabitəsi, dayanır.

İşıq - Zərrə rabutəsi, dayanan kimi, bioloji olan, dörd dad, halı da, bu səbəbdən, dayanır.

Deməli, bütün rabitələr, dad, rəng, temperatur, İşıq rabitəsi, bu halla, İşıq gücü ilə, dayandırılır.

Deyirik, İnsan “ölüb”, amma ki, hələ dörd gün, İnsan vücutunda, bütün hüceyrələr, tamamı ilə, hələ “ölmür”, onlar da, tədricən, “sönürlər”.

Baxın ki, dörd bioloji, dad tərkibi, həm varlığı, həm, rəngi, həm temperatur, həm Zərrə - vücut, varlığına necə də, vacibdirlər.

İnsan, niyə zahirən “qocalır?”

İnsanın, varlığına, bütün, anatomik üzvlər, onun varlığını, tamamlayır.

İnsanın, daxili aləmi, yaddaşı, xatirələri, “qocalmır”.

İnsanın zahiri görkəmini dəyişən, mə'dəsi yox, bağırsaq sistemi, “yoğun”, bağırsaqdır.

Belə, müqayisəli misallar, çoxdur, sizin, vaxtınızı almaq, istəmədim.

02.02.2017

Vaxtsız - Zamansızlıq, Qanunu...

Bütün Hallara, bütün Ardıcılıqlara, bütün Quruluşlara, bütün Sür'ət və Hərəkətlərə baxdıqca, onların Dayanmayan, Tükənməyən bir Halda olduğunu, Görürük!

Bunların, belə bir Quruluşda olmasına isə, Səbəblər Olmalıdırlar!

Bəs səbəblər, Harada və Nədədir?

Astronomiya və Astrofizikasına istinad edərək, Astronomiya Elmi belə bir qənaətdədir ki, Kainat - 15 Milyard il, Bizim Günəş Sistemi və Yer Kürəsi isə, 4,5 - Milyard ildir ki, Mövcuddur!

Astronomiyanın, belə bir iddiası da var ki, Gecələr Göydə Gördüyümüz, Ulduzların işığı, Yüz min il bundan əvvəl, o, Ulduzdan ayrılıblar, onların O, İşığı, indi bizə gəlib, Çatır!

Bu Fikir, köklü olaraq Yanlış bir Fikirdir!

O, Səbəbdən ki, bütün Hallar, bütün Sür'ət və Hərəkətlər Andadır, An - Ölçüsünə, Sığmaqdadır!

Çünki, hər Nəyi, hər hansı bir Predmeti, Görürüksə və ya, Gecələr Göydə gördüyümüz bütün Ulduzlar Sistemi, Vaxrsız-Zamansızlıqda, bir An Görüntüsündə Olduğundan, onları, bu Anda, Öz Anında, Görərik!

Əgər Astronomların o, İddiasını əsas Götürsək ki, nə vaxtsa, o, Ulduzlardan Ayrıyan O, İşıq, Yüz Min İldən sonra, Yer Üzünə indi gəlib, indi bizə Çatırsa və biz o, İşığı indi Görürüksə, deməli Kainarda Vaxt-Zaman, Hökm Sürür!

Əgər Kainatda, Vaxt-Zaman, Hökm Sürürsə, deməli Tanrı, Yaradan, Allahı Çağırışıımız da, “O” na Olan, Xirabımız da, Vaxta-Zamana Sığmalı, Olacaqdır!

Əgər, Bu Gün, Bu An, indiki Anda, Tanrını, Yaradanı, Allahı Çağırılmış olsaq ki, “Tanrım, kömək elə, Tanrım, çox Şükür” - Onda, Çağırışıımız “O” na, Yüz Min İldən Sonra, Gedib, Çatacaqsa, onda, “O”-nu, niyə Çağırıb, niyə “O”-nu, Narahat, Etməliymişəm ki?

Çağırışıım, Əgər Yüz Min İldən sonra, ya Eşidilər ya Eşidilməzin, Arasında, (çünki, heç 200-Yüz il, yaşamaq mümkünsüz olduğu halda), Qalacaqsa, daha, “O”-nu, Çağırışıımın nə Əhəmiyyəti, Qalardı ki?

Hər Çağırışıımız, hər Nidamız, hər İstəyimiz, hər Düşüncəmüz, hər Gileyimiz, hər Narahatçılığımız, hər Həsərimiz, bir Anda, “O”-na Çatar, “O”-na, Bəyan Olar!

“O”, və Bütün Kainat, Vaxtsız-Zamansızlıqda Olduğundan, hər Çağırışıımız, Vaxtsız-Zamansızlıqdan, “O”-na, Yetər!

Bu, çox Sadə Səbəbdən, bu Qənaətə, Gəlmək olur ki, hər nə baş verirsə, Vaxtsız-Zamansızlıqda, bir Anda, baş Verir!

Ölüm, bir Anda, Baş Verir!

Daş, bir Anda Yüksəklikdən, Sərbəst, Düşür!

Sevinc - bir Anda, Baş Verir!

Şad xəbər - bir anda, Baş Verir!

Sür'ət və Dayanma - bir Anda, Baş Verir!

Sevgi, Məhəbbət - Bir Anda!

Nifrət-Lə'nət də - Bir Anda!

İnam-Şübhə də, Bir Anda!

Həqiqət-Yalan da - Bir Anda!..

Çünkü, Bunların Hammısı bir Anda olur!

Vaxtsız-Zəmansızlıqdadır, hər Anın, Elə, Özü də!

Kainatın Sahibi Mütləqi, “O”, Işıqda Olan, Işıq Sahibi, “Vaxta-Zamana”, Sığmaz!

Əbədiyyət, Vaxta-Zamana, Sığmaz!

Hansı “Vaxtdan-Zamandan”, Yer Üzünə Gəldik?

Bilmirik!

Hansı “Vaxta-Zamanda”, Yer Üzündən, Əbədiyyətə Qayıdacağıq?

Onu da, Bilmirik!

Çünkü, Vaxtsız-Zamansızlıqdan, Gəlmişik ki, Vaxtlara-Zamana, Sığmarıq!

Çünkü, Sahibi Mütləq Özü Belə, Vaxta-Zamana Sığmadığından, “O”-nun, Yaradıcı, Tərədici Işıq Payı, Vaxta-Zamana, Sığmaz!

Hər An, Həmişə, Yeni, Təzə, Tərəvətli bir, Aləmdəyik!

Kainata Ünvanlanan, hər bir Xitabın, hər bir Çağırışın Özü də , Elə Bir, Işıqdır!

Işıq - Işığ, Anında Görər!

Nə tez Görər, nə gec Görər!

Işıq - Işığ, Anında, Görər!

Bu Səbəbdən də, bütün Səməvi Kitabların Mətnləri də, Vaxta-Zamana, Sığmaz!

Baxmayaraq ki, o Mətnlər, Min İllər, Bündən Əvvəl, Yer Üzünə, Göndərilmişdi!

Əgər Biz, o, Mətnləri, İndi Oxuyacağıqsa, bizə elə gələcək ki, elə Təəssürat Yaranacaq ki, O, Mətnlər indicənə Deyilib, Bir az Bundan Əvvəl, Deyilib!

Çünkü o, Mətnlər, Vaxtsız-Zamansızlıqdan Deyilib, o Mətnlər, Vaxta-Zamana, Sığmazdırlar!

Hər bir Hal, Hər bir Işıq Payı, Hər Kütlədən, Hər Cisimdən, Hər Zərrədən, Bir Anda Ayrılar, O, Anda da, o, Işığın, Öz Anında, Görünər!

Nə Tez Olar, nə də ki, Gec Olar!

Işıq Payı, Anında Parlar, Anında Görünər!

Əgər belə olmasa idi, Tufanda, Gəmilərə, sahilədən Mayakla Işıq İşarəsi, Işıq Sıqnalı Verib də, Gəmilərə Sahil Səmtini göstərməyin, Gəmilərin, Sahilə Yan almasına,

Mayaklar kömək etməyəcəkdirsə, onda Sahildə Qurulan, O, Mayakın, nə Mə'nası, Olardı ki?

Əgər ki, Mayakdan Ayrılan Işıq Gücü, bir Anda yox, o, Gəmilərə, “min ildən”, sonra “Çatacaqdırsa”, onda, Sahildən, Işıq Salan, O, Mayakın, nə Əhəmiyyəti, Qalardı ki?...

Çünki, Ayrılan hər bir Işıq Payı, Anda Ayrılar, Anda, Görünər!

Çünki, Kainatların Yaranması, Böyük Partlayışla, Işığın Saçma Anından, Başlamasıdır, Yaranmasıdır!

Işığı Sadə bilmə!

O, Bir Parlayan Işıq Payıdır!

O, bir Anda, Bütün Kainat boyu, o, Anda Görünəndir, Bilinəndir!

Bütün Başlanğıclar Işıqdandır, O, Böyük Partlayışın, Işıq Payındandır!

Işıqdan, Ağ Işıqdan Ayrılan, Yenə də, Işıqdır - (Spektral Rənglər), o, Dayanmayan, Tükənməyən, Törəyən, Törədən, Rənglərdə - Rənglərin, Müxtəlifliyiinin Törədicişidir!

Kainatı, Sadə bilmə, O, Andadır, O, bir Anda, Işıq Daşıyıcısıdır!

Sözü, Sadə bilmə!

Söz də, Andadır, o, da, Işıq Daşıyıcısıdır, Söz bir Anda, Kainat boyu, Eşidiləndir!

Düşüncəni, Sadə bilmə!

Hər bir Düşüncə, Işıq Tezliyinə Çevriləndir, o, bir Anda, Kainat Boyu, Bilinəndir!

İstəkləri, Sadə bilmə!

Hər bir İstek, bir Andadır!

Hər bir İstek, bir Anda, Kainata Yayılındır!

Bütün İstəklər, Kainatda Təhlil Ediləndir, Bilinəndir, Eşidiləndir!

Elə İstəklər var ki, bizə Köməkdir!

Yaxşı İstəklər, Qəbul Olunandır!

Elə İstəklər var ki, Bəddir!

Onlar, Təhlil Olunub, Qəbul Olunmayıb, Dönüb Özümüzə, bizə, ancaq, “Ağırlıqlar”, Gətirənlərdir!

Hər bir Hal, Dayanmayan, Biri-Birindən Qopmayan, Ayrılmayan, Işıqla, bir Andadır!

08.02.2017

Nə, həll olunmur ki?...

Bütün varlıqlar, kütlələr, həll oluna bilirlər.

Nə, həll olunmur ki?

Suda, bərk kristallar, daş duz, şəkər və tozu, torpaq, palçıq, qar, rənglər, yağlar, daşlar, qayalar belə, aşınırlar, həll olunurlar.

Nə, həll olunmur ki?

Bizi əhatə edən aləmdə, bütün növ, ağır, kəskin, iyilər, dözülməz üfunətlər belə, müxtəlif növ tüstülər, qələvilər, turşular, qazlar, zəhərli maddələr, havada, ancaq onun, havanın tərkibində, həll olunur.

Diqqətlə baxdıqda, başqa bir, həlledici yoxdur.

Səbəb nədir ki, canlı, bu canlı aləmi, müxtəlif, ağır iyilərdən, təmizləyən, bir su, bir də, hava qatıdır?

Axı niyə, bu iki varlıq, su ilə, hava qatı, bizim bu aləmi, təbiətin özünü də belə, onlar təmizləməlidirlər?

Əgər, bu iki varlıq olmasa idi, müxtəlif iyilərdən, rayihələrdən, müxtəlif tərkiblərdə olan qaz birləşmələrindən, kütlələrdən ayrılan, müxtəlif iyilərin daşıyıcılarından, heç nəfəs də ala bilməyib, çox qısa vaxt ərzində, boğula bilərdik.

Su - Yer kürəsinin dərin qatlarından, Yer səthinə çıxmaqla, hava qatını yaradır.

Hava qatının özü, su tərkibinin, çox təmizlənmiş, suyun öz tərkibindədir.

Su, nəyi həll etmir ki?

Bu, sadə səbəbdən, hava qatı da, hansı iyiləri həll etmir ki?

Onların, hamısını hava qatı, öz tərkibində, həll edirsə, deməli həll edən, suyun özü, daşıyıcı da, suyun, öz tərkibidir.

Onda, belə aydınlaşır ki, bizlər və bizi əhatə edən Təbiətin özü də, su əhatəsində sudadır.

Təbiət də, su ilə, hava qatı, arasındadır.

Nə, həll olunmur ki?

Riyazi misal, həll Olunur.

Məsələ, həll olunur.

Tənlik, həll olunur.

Riyazi, düstur da, həll olunur.

Deməli, iki həll metodu, var.

Bir həll metodu, bizi əhatə edən, təbiət arasında, su ilə, havadır.

İkinci həll metodu isə, düşüncədir, mə'na və məntiqin, ağıl gücündə olan, həllidir.

Onda, nə həll olunmur ki?...

Bütün hallar, bütün vəziyyətlər, bütün şəraitlər, həll olunanlardır.

Nə, həll olunmazdır ki?...

Əgər, bu aləmdə, həll edicilər varsa, onda, nələr həll olunmazdır ki?...

09.02.2017

Onun ətəyi, yoxdur ki ...

Nə tutmusan, bu dünyanın ətəyindən?

Axı yoxdur, bu aləmin, bu dünyanın, ətəyi də.

Kim dedi ki, dünya durubdur bur yerdə?

Dünya dayanmaz ki, öz yerdə.

Dünya, hər fırlanıqca, dönüb başqa bir dünya, olacaq da, deyil ki...

Əgər, dünya dayansa, donsa, sussa, ləngisə, daha, o, dünya deyil ki...

Əgər dünya, “ölmək, donmaq, dayanmaq”, üçün olacaydısa, onda o, kimin dünyası, nəyin dünyası, olacaydı ki...

Olan, bu dünyadır, görə bildiyin də elə, olan dünyadır, sən olduğun da elə, bu dünyadır.

Var olduğun bu dünya da, sənin, deyil ki, bu dünya da!

Əgər dünya hərəkətdəsə, gecə - gündüz hərəkətdəsə, deməli aləmlər də, onunla birgə hərəkətdə.

Aləmlər fırlanırsa, əbədiyyət də, fırlanır.

Heç, arxayın da olma ki, o, əbədiyyətin özünə ki,

Fırlanar, o, əbədiyyət ona görə ki, yerə gələn, yerdən qayıdan, gəlsinlər, çatsınlar, o əbədiyyətə də, yerləşsinlər.

Heç də, arxayınlaşma, bir o olan, “ölümə”, bir də ki, o olan, Əbədiyyətə!

Ayıq ol, diqqətli ol ki, baxar, bu dünya da, baxar o, əbədiyyət də, kimə “nə ilə”, kimə “necə ilə”, olacaqdır da, ona da elə, sonlanacaqdır da...

11.02.2107

Əbədiyyətin, Işığı...

Bu həyatda, “ölüm”, var ki, candan - can, ayrılır.

O, Əbədiyyətdə, ölüm yoxdur ki, candan - can, bir də, ayrıla.

O, əbədiyyətə, o, əbədiyyətin Işığına qovuşan, o, əbədiyyət Işıqdan, necə ayrılar ki?
Əbədiyyət Işığına qovuşan, əbədiyyətin Işığını, onda, anlayan.

Əbədiyyət Işığını, o, Işığın, əbədi olduğunu, onda, anlayan.

Aləmləri Işıqdan, özünü Zərrədə, o, Işıq payından, bir pay olduğunu, onda, anlayan.

O, əbədiyyətə qalxmadan, o, əbədiyyətə qovuşmadan, o, əbədiyyətdən nə bilər ki?

12.02.2017

Məndə - mən...

(Bu yazı mətni, bir kəsə aid deyil. O, ümumidir)

“Mən”, demə, mən deyil, mən də - mən.

Bir Işıq payıdır, məndə olan, məndə - mən.

Işıqdan gəlmişik, Işıq payıdır, məndə - mən.

Onun, işıq payıyam, məndə olan, Zərrə payıdır, məndə - mən.

“Mən”, demə, o varkən, “O”, olacaqkən, o, Işıqdanam, o, Işıqla, məndə - mən.

Qeyd:

“Mən”, olsa idik, ölümsüz olardıq.

Yaranmaq üçün, Işıq - Zərrə payı, gərək.

Yaranmaq üçün, “Işıq payından”, paylıyıq ki, bizə ayrılan, bəxş olunan, daşdığımız, o, Işıq - Zərrə payı, (fiziki, “ölümlə”), əbədiyyətə dönüb qayıtmağımız üçündür, “o, Işığa”, bir də, qovuşmağımız, üçündür.

13.02.2017

Həyat - o, bir aləmdir...

“Həyat” heç bir halı, pisliyə, dartmaz.

“Həyat” olduğunu - olduğu kimi, göstərir.

Bu, Yer həyatında, hər bir insan, öz düşüncələrindən, öz davranışlarından, öz səsləndirdiyi, “öz, musiqi səsi ilə”, öz “rəqsini”, İfa - edir.

Həyat - dəyişməz, dəyişdirməz.

Bizi, olduğumuz kimi, olan kimi, göstərir.

Belə olmasa idi əgər, həyatın özü, vasitə olmasa idi əgər, bu, Yer həyatı çoxdan özü - özünü, məhf edərdi, özü məhf, olardı.

Həyat - biz İnsanlar üçün müvəqqəti, özü isə, var olandan, vardır.

Həyat - bizim gördüklərimizlə, görmək istədiklərimizlə, ölçülməz.

Bizim görmək istədiklərimizin, “ölçülərinə”, sığmaz.

Biz, həyata sığarıq, həyat bizə, sığmaz.

Həyat - görkəmcə, göründükcə - görüntüdür.

Bizlər də, bu Yer həyatında, müvəqqəti, görünənlərik.

Belə olmasa idi əgər, hanı o, Yer üzünə əvvəl yenib gəlmişlər?

Hanı, Yer aləmindən, qopub, uzaqlaşıb, ayrılmışlar?

Kim razı qaldı, bu Yer həyatından?

Hamı, narazı oldu, bu Yer həyatından.

Çünki, ona görə ki, bu Yer həyatı, bizimlə idi, amma bizimki, deyildi.

Biz, və bütün bəşəriyyət, işıq aləminin, əbədiyyətin, səmaların, göylərin təmsilçiləriyik, tərənnümçüləriyik.

Kim razı qaldı bu, həyatından?

Kim qane oldu, nəyə qane oldu, bu həyatda?

Nə həyatın özü, nə də biz, həyatı dəyişə bilərik.

Həyat, belədir.

Bu həyat, olduğu kimi, həyatdır.

Bu Yer həyatı, bizim var olmamız üçün, vardır.

Kim qalib oldu, bu həyata?

Kim qalub gəldi ki, bu həyata?

Kim qalib kimi, əbədi qala bildi, bu yer aləmində, bu yer həyatında?

Gələn - gəldisə də, amma ayrıldı da, uzaqlaşdı da, bu, yer həyatından.

Kim qalib oldu, bu yer həyatına?

Biz ona yenə də, möhtac olaraq, qalarıq.

Onu da, itirməkdən çox qorxarıq.

Bu yer həyatı, hamımızındır, amma heç kimin, heç birimizin də, deyil.

Əbədiyyətə qayıdışımız isə, hamımızadır, hamımızındır.

Bu, Yer həyatı, “bədə”, bəddir - ağrılıdır.

Paxıla, ziyankara - əziyyətlidir, acıdır.

Xeyirxahı, mehribanı, həlimi - Işıq əhatəsində, işıqla, hifs - edəndir.

16.02.2017

Özünə, bənzər...

Nə toyuq, yumurtaya bənzər, nə də ki, o, yumurta o, toyuğa, bənzər.

Hər biri, ayrı-ayrılıqda, özünə, bənzər.

20.02.2017

Dil, Dilçiliyimiz...

Kainatın, ölçü və miqyasında, Azərbaycan dili - dilçiliyi, o qədər, zəngin olan bir dildir ki, bu dildə, Nuh danışdı, Xızır danışdı, Zərdüş, danışdı!

21.02.2017

Küllü - kütlələrdə, sərbəst düşmə, sərəst ayrılımlar, var...

Yer üzündə, Kainatda olan, bütün küllü - kütlələr, xüsusi olan, çəkilərə, malikdirlər.

O, səbəbdən ki, əgər, kütlə vardırırsa, deməli onun, çəkisi də, vardır.

Bu, kütlələrə görə, müxtəlif həcm, tutum, sıxlıq, gərilmələr, müqavimətlər, ətalətlər, sərbəst düşmələr, və s. mövcuddurlar.

Qəribədir ki, bütün, küllü - kütlələr, çəkiyə tabe olmayıb, ümumi hərəkət sür'ətinə, tabedirlər.

Həmin, mövcud olan, hərəkət sür'ətləri bütün küllü - kütlələrin, sərbəst hərəkətlərinə, köməkçidirlər.

Belə ki, bütün insanlar, öz xüsusi çəkilərinin, olmasına baxmayaraq, çəkilərindən asılı olmayaraq, çox rahat və çox sərbəst yeriyib, sərbəst hərəkət edirlər.

Bəs bunlar, nə səbəbdən, belə rahat və sərbəst, hərəkətlərə malikdirlər?

Bunlara, səbəb isə, bütün varlıqların, Kainatda mövcud olan, bütün planetlərin birgə hərəkət halına, birgə hərəkət sür'ətinə, tabe olmaq səbəbindən, baş verir.

Əgər ki, bütün kütlələr, sərbəst düşə bilərlərsə, Yer kürəsi səthində də, sərbəst, ayrılı bilərlər.

Kütlələrin, sərbəst düşmə halı və onların, müxtəlif səthlərdən, sərbəst ayrılma, halı, mövcuddur, işləkdirlər.

Deməli, iki hal var, “sərbəst düşmə” və “sərbəst ayrılma”, halı var.

Bir neçə, misala baxaq: maşınların, avtomobillərin, öz, xüsusi çəkilərinin olmasına baxmayaraq, onlar sür'ətlə, hərəkətdə olarkən, elə təəssürat yaranır ki, həmin maşının “çəkisi”, yoxdur.

Qayıq, gəminin, öz kütlə çəkisinin olmağına baxmayaraq, onların hərəkət, sür'əti və dinamikalarına baxdıqda, elə təəssürat yaranır ki, həmin qayıq, gəminin, “çəkisi”, yoxdur, su hövzələrində sərbəst, hərəkətdədirlər.

Uçuş zolağına, yenən təyyarə, uçuş zolağından ayrılan təyyarə, öz kütlə çəkisinin, olmağına baxmayaraq, onlar da, o, zolağa, sərbəst yenib, o, zolaqdan da, sərbəst ayrılırlar.

Kosmik gəmilərin, öz xüsusi, kütlə çəkilərinin olmağına baxmayaraq, Yer səthindən, sərbəst ayrılırlar.

Deməli, sərbəst düşmə varsa, sərbəst, ayrılma da, mövcuddur.

Qaldırılan, daşınan bütün yüklər, qaldırıldıqdan sonra, sanki “çəkilərinin”, olmaması təəssüratları, yarana bilir, amma, baxmayaraq ki, onlar, böyük çəkiyə, malikdirlər.

Sərbəst düşmə, sərbəst ayrılımlar, sərbəst, sür'ətlər, vardır.

Çünki, Kainatda olan, bütün Küllü - kütlələrin, Planetlərin kütlələri, birgə hərəkət sür'ətinə, ümumi Kainat sür'ətinə, rəbe olduğundan, onlar bir - birini, cəzb etməzlər.

Bütün, küllü - kütlələr, onlar, sərbəst düşmə, sərbəst ayrılma, ümumi olan, sərbəst hərəkət qanununa, tabedirlər.

22.02.2017

Bir həyat, bir də, “ölüm”...

Yer üzündə, bütün bəşəriyyət, Işıq payı, daşıyıcılarıdır.

Yer üzündə, buna, “Ruh”, deyirlər.

İnsanın “ölüm”, məqamında, ondan həmin “Işıq payı”, (Ruhi Işıq), Sərbəst Ayrılır.

İnsana ayrılmış həmin, o, Işıq, “payının” qarşısında, (ruhi Işıq), heç bir maniyələr, heç bir çəpərlər, heç bir səddlər, heç bir keçilməz sərhədlər, müxtəlif qəfəslər, quraşdırmaq gücündə, deyildirlər ki, həmin o Işıq payı, o, insanı, tərk edə bilməsin, həmişə onun özü ilə qalsın, onun öz ixtiyarında olsun.

Onun, öz ixtiyarında ola bilsin, o, İnsanın, özünə də, tabe, olsun.

Bu, “ixtiyarlılıq”, insanın özünə tabeçiliklə, onun özü, uzun müddət, Yer üzündə, canlı olaraq, yaşasın və qalsın, həmişə, Yer üzündə, var olsun.

Belə bir istək olmuş - olsa idi də, onun, insanın, canlının, əbədi olaraq, bu Yer üzündə var olması isə, mümkün olmayan - mümkünsüzdür.

O, İşıq payı, bizə necə sərbəst bəxş edilmişdisə, elə bir sərbəstliklə də, o, bizi, tərk edə bilir.

Hər iki halda, bir bu Yer aləminə, İşıq payı ilə gələrkən, bir də, bu Yer aləmindən ayrılarkən, o, İşıq payımızın, ardınca, dayanmadan, sərbəst olaraq, o biri aləmə, gedərik, yerimizi, dəyişərik.

Çünki, o, İşıqdan, bizə Ayrılan, o, İşıq payımızdan, heç vaxt, qopa bilmərik.

Əgər, bir gəlişdirsə, bir də, qayıdış da var.

İşıqdan, İşıq payı ilə gələn insan, o, İşığa, İşıq payı ilə də, əbədiyyətə qayıdar.

Bu sadə səbəbdən, “ölüm”, yoxdur.

Ölmək olmur!

Çünki, İşığın özü ölmür, o, İşıq “ölümsüzdür”.

Həyat bizə, biz həyata, bəxş olunanlarıq.

22.02.2017

Onlar, hamı üçündür...

Elə, elmi araşdırmalar, elə elmi tədqiqatlar, elə elmi kəşflər, elə əsərlər, elə elmi monoqrafiyalar var ki, “onlar, hamı üçündür, amma, hər kəs üçün, deyil”.

27.02.2017

Они, для всех...

Существуют такие научные труды, такие научные открытия, такие произведения, такие прозы, такие трактаты, что, “они, для всех, но, не для каждого”.

27.02.2017

Nə olursa, “ki...”-yə qədər olur, olacaqlar da, “ki...”-dən, sonra olur...

Kainatın da, öz qili, öz dilçiliyi var.

Əgər ki, Kainat mətnində və yaxud ki, cümləsində, o, cümlənin tərkibində, yaxud da, o, cümlənin, sonluğunda, “ki...”, keçirsə, o bir bağlayıcı olmaqla, o cümlə, böyük hökm, daşıyır.

Çox, addı görünən, öz danışiq ünsiyətimizdə, istifadə etdiyimiz, “niyə ki”, “kim dedi ki”, “haradan, gəlirdi ki”, “elə niyə ki”, və s. burada işlədilən, “ki”, bağlayıcısına, bir o qədər də, əhəmiyyət vermirik.

Amma, istifadə olunan, “ki”, nə sual, nə də ki, cavabdır.

Burada işlədilən, “ki”- halı, hadisəni, şəraiti, vəziyyəti, aydınlaşdırmaq, onları, yerbə - yerinə, qoymaq, ardıcılılaşdırmaq, şərtidir.

28.02.2017

Kütlələr, arasında, Buta - Peysli, Eksentrik, qanunu...

Bütün, maşın - mexanizmlərin, sükunət və işlək halında, onlar arasında, mütləq qaçılmaz olan, Buta - Eksentrik, quruluşu dayanır, işlək olur.

Nədir Buta, nədir Eksentrik?

Fizikada, “Maddələrin itməməsi qanunu”, “Enerjinin itməməsi qanunu”, mövcuddur və işləkdir.

Sual çıxır ortaya.

Maddələr və Enerji nə səbəbdən, hansı fiziki quruluş nəticəsində, hansı mexanika qanununa uyğun olaraq, onlar itmirlər?

Niyə itmirlər?

Bir haldan, niyə, başqa bir hala, başqa bir, quruluş halına, keçirlər?

Arada dayanan nədir, o, halları dəyişən nədir, o, halı isə, dəyişə biləcək, dayandıra biləcək, başqa bir quruluş, başqa bir mexaniki qüvvə də, o, halları dayandırmaq gücündə, deyildir.

Nədir səbəb, o, halda, nə baş verir?

Sual çoxdur, suallar da, olmalıdır.

Əgər suallar varsa, araşdırılıb cavablar da, olmalıdır.

Çox qəribədir ki, diqqətlə araşdırdıqda, bu hallar arasında, Buta, Doqquz simvolu, Buta forması, Buta hərəkəti, Eksentrik halı, dayanır.

Bəs onda, Buta nədir, niyə onun adı, “Butadır?”.

Çox - çox Qədim dövrdə, Azərbaycan ərazisində Azərlər, bir çox elmi kəşflər, etmişdilər.

Onlardan biri, Çarx, Təkər, kəşfi, (bir məqalədə, bu haqda, onun mahiyyəti haqda, yazı - material, olub), onlar arasında, biri də, “Butadır”.

“Buta”, yə'ni, bu - da,

sən və məndir.

O, itməz, o, dəyişilməzdir.

O, dayanmaz, onun özü dayandırmaz.

O, İlkinə qayıdan, bir də, ilkindən başlayan, anlayışdır.

O, bir çarxa, o, bir təkərə, bənzər.

Onun, özü itməz, o, özünü, itirməz, qanunudur.

Onun, simvolik forma quruluşu, Doqquzun simvol quruluşuna, bənzərdir.

O, dönər, o, döndərər, o, həmin ilkin olan halı, bir də, təkrarlayar, formasıdır.

Bəs, o dövr, o, Azərlər, bu quruluşu, bu simvolik formanı, bir - birlərinə, necə izah, edirdilər?

İki Doqquzun, iç - içə quruluşu, bir tamın, iki Butanın, qarşılıqlı hərəkətdə, dayanmayan, tükənməyən, sönməyən, hərəkət quruluşunu, tərənnüm edəcək.

Çox - çox sonralar, həmin iki, iç - içə doqquzluq quruluş formasına, insanlar, bir ad da, ən - yan(a), İn, Yanni kimi (Инь, Янь), kimi, adlandırdılar.

Bu, “Buta”, (bu - da), daha yüksək anlayışda, batini, ezoterik, İlahi qanun forması kimi, gözlə görünməyən, amma, bütün sirli, gizli aləmlər arasını, işlək edən, açan, aydınlaşdıran kimi, xarakterizə edə, bilirdi.

Bu, iki doqquzluğun, iç - içə quruluşu forması, gecə - gündüz, xeyir - şər, İşıq - Qaranlıq, o, dünya, bu dünya, Kainat (spake), formasını, Hindistanda, Kobra ilanını, müqəddəs ilan kimi, şərh edərək, onun baş quruluşunda, iki Doqquzun, hər birində, qara bir Xal, Buta, quruluşunun, tərənnümçüsü kimi, xarakterizə, edirdilər.

Bu səbəbdən, Azərbaycan ərazisində, Azərlər arasında, kahinlər, kamillər, batini, ezoterik, İlahi qanunları, şərh edə bilən, bir çox, elm adamları, var idi!

Bu, “Buta” quruluş formasının, bir anlayışı var idi, “nə etsən, necə etsən, necə davransan, necə desən”, o, sənindir, buta kimin, bir də, ilki açıb, səni-sənə, öz halın qarşısında, səni, göstərəndir, anlamı daşıyırdı!

Doqquzun forması, Doqquzun Buta formasını, Batini, Ezoterik, İlahi anlama, gətirərək, ona bir çox, misallarla müqayisələr edərək, onun həqiqətən, İlahi anlam daşdığını, şərh edirdilər.

Qalaktikaların, Doqquzluq - Buta formasında, olduğunu, Günəş ətrafında, Doqquz Planetin olduğunu, vurma cədvəlinin, doqquz sütundan ibarət olduğunu, Dünyaya bəxş olunacaq övladın, doqquz ayında doğulacağını və bunun kimi sirli, amma səbəblərinin, ardıcılıqlarının, bir formadan, bir quruluşdan, başqa bir quruluşa keçməsinə, istinin, İşığın itməməsini, bir neçə misallarla, şərh edərdilər.

Həmin, Buta quruluş formasını, çox - çox sonralar, həndəsi quruluş kimi, Ornament quruluşu kimi, bir çox Arxitekturalarda, istifadə etməklə, Azərlər, onun mahiyyətini, İlahiliyini, qorumağa çalışıblar.

Bu səbəbdən, Dulusçuluqda, Xalça toxunuşunda, bir çox sahələrdə, “Buta”, mahiyyətini, praktiki olaraq, qoruyurdular.

Çox - çox sonralar, bizim Buta simvol quruluşumuza, Dünya, bir ad da, əlavə etdi.

Butanı, bir adla da, “Peysli”, kimi, adlandırdılar.

Əgər ki, deyilən həmin Buta, Eksentrik, Peyslinin, funksionallığına, iş prinsipinə baxdıqda, bir çox hallar, olduğu kimi, aydınlaşa bilər.

Baxaq bir neçə misala.

Odlu silahların, İş prinsipi, çox sadədir.

Alışan barıt, (buna Fizikada, təpmə qüvvəsi deyilir), ilk anda özünü, feriyə sıxır, bu səbəbdən, odlu silahı əlində tutan insan da, ona mütənasib olaraq, özü də, geriye sıxılır, nəticədə odlu silahdan, atəş açılır.

Bu zaman, həmin an, odlu silah lüləsində, hansı fiziki qanun işlək olur ki, əgər, alışan barıt, “təpmə qüvvəsinə”, tabedirsə, niyə tufəng lüləsinin, dib tərəfini dağıtmır, əksinə olaraq, dönüb geriye, lülə daxilində, əks hərəkətə çevrilir?

Bu halda, nə baş verir?

Lülə daxilində, alışan barıt, anilikdə dönüb, Buta, Eksentrik hala, keçir ki, alışan barıtın, hərəkət səmtini, öz yerində təkrarən əksinə çevirərək, ardıcıl davam halına, gətirir.

Yə'ni, təpmə ilə, sıxma anı arasında, Buta, Eksentrik gücü, hərəkət verici, Qüvvəyə çevrilir.

Güllə, silindr daxilində, hərəkət qüvvəsinə, çevrilir.

Avtomobil mühərrikinin kamerasında alışan yanacaq miqdarı, Kinetik enerjiden, Mexaniki enerjiyə, çevrilir ki, avromobil də, geriye sıxılmaqla, irəliyə hərəkət edir.

Həmin, Kinetik Enerji ilə, Mexaniki Enerji arasında, anilikdə, dayanmayan, tükənməyən, ardıcıl təkrarlanan, Buta, Eksentrik qanunu, işlək olur.

Maraqlı bir hal da, ondan ibarətdir ki, maşın - mexanizmlər, təyyarələr, kosmik raketlər də, gəmilər, qatarlar, arabalar, bütün hərəkət obyektləri, iki hallı, bir hədlı, hərəkətdədirlər.

Onların mühərrikləri, Buta, Eksentrik qanununa tabe olub, maddə və enejinin itməməsi qanununa tabe olub, hərəkətləri isə, düz xətlı, bərabər sürətli, hərəkət qanununa tabe olub, müstəvi, səthlə, özləri arasında, bir vahid, Zərrə yastıq, məsafə qanununa tabe olaraq, hərəkət edərlər.

05.03.2017

Kvant - kvant, hissə - hissə...

Hər hal, kvant - kvant, hissə - hissə.

İnsan da, qidalanır, kvant - kvant, hissə - hissə.

Qidanı udar o, kvant - kvant, hissə - hissə.

Amma, Yer üzündə yaşayır, bir pay, bir hissə.

Bir, o, olmur, kvant - kvant, hissə - hissə.

Ürəyimiz də, döyünür, kvant - kvant, hissə - hissə.

Vücudumuz da, daxili üzvlərimiz də, ayrı - ayrı, hissə - hissə.

Nəfəsimiz də, təlləfüzlərimiz də, hissə - hissə.

Kainatdan qədər payları ayrılar, hər canlıya, hər varlığa, pay - pay, hissə - hissə.

Maşın mexanizmlər, pay - pay, hissə - hissə.

Bina inşa edirlər, kvant - kvant, hissə - hissə.

Kainatda, Planetlər, Bürclər, pay - pay, hissə - hissə.

06.03.2017

Baxışlar var...

Nə baxılarsa, baxışla, baxılar.

Nə görünərsə, baxışdan, görünər.

Nəyə necə baxarsansa, elə, görünər.

Baxışların marağı da, müxtəlifdir.

- biri var, gözlə baxırsan,

- biri var, lupa ilə, baxırsan,

- biri var, mikroskopla baxırsan,

Biri də var, teleskopla baxırsan.

Hər baxışında, aləmlər var.

Hər baxışda, maraqların aləmi, var.

Hər baxışda, ayrı - ayrı, aləmlərə baxırsan.

Hər baxışın səmti, ayrı - ayrı aləmlərə, baxış səmtidir.

Hər aləmin, bir də, öz aləmi var.

Hər baxışla, ayrı - ayrı olan, aləmlərə baxılar.

07.03.2017

“Çarxı fələk”, niyə deyilirdi, “çarşənbə”, nəyə deyilirdi...

Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən, babalarımızdan qalma, bir çox, mühüm anlayışlar mövcud olub.

Onlar, o, babalarımız, çox - çox qədim dövrdən, oturaq həyat sürdüklərindən, ərazilərində baş verən, hər bir təbiət hadisələri, Kainat qanunları ardıcılıqlarına, çox diqqətlə və baş verən, bütün hallara, böyük bir hadisə kimi, yanaşırdılar.

Babalarımızın bu ərazidə, oturaq həyat sürdüklərinin, bir əlaməti də, bir tarixi həqiqəti də, ondan ibarətdir ki, bütün ərəfələrə görə, onları əhatə edən aləmdə, baş verən, təbiət hadisələrinin, bu ərazidə, dəqiq ardıcılıqda, günlər, həftələr sayı ilə, əvəzlənməsi, onların, bu ərazidən başlayaraq, bir - birini, əvəz etməklə, ardıcıl gün sayları, yenilikləri, icra edilmələrinin, üst - üstə düşməsi ilə, xarakterizə olunur.

Onlar, o, çox qədim dövrdən, Astronomiya elmini, çox dərindən bildiklərindən, ona, çox diqqətlə, dəqiqliklə yanaşıdıqlarından, bütün təbiət hadisələrinin, Kainatla bağlı olduğuna, əsaslanırdılar.

Babalarımızdan, Azərlərdən qalma, “çarxı fələk”, ifadəsi, bizim Qalaktikada, bizim Günəş sistemində, baş verən, hesabatlar ardıcılığını, bildirmək idi.

“Çarxı fələk”, hər hansı bir, xalq dili yox, təbiətdə baş verən, bir - birini, bir çarx, təkər kimi, əvəz edən, ardıcılıq hadisəsi kimi, nəzərdə tutulurdu.

“Çarxı fələk”, yə'ni ki, hərəkətlərin, ardıcıl olaraq, bir təkər kimi, bir çarx kimi, bir - birini, əvəz etməsi, “fələk” isə, o dövr üçün, Kainat, göy qübbəsi kimi, səmada baş verən, hal - hərəkətlər kimi, şərh olunurdu.

Bu, “çarxı fələk”, hər hansı bir, ərazi dili - dilçiliyi yox, sırf, Kainat dili - dilçiliyi, bizim Günəş sistemində, baş verən, ardıcıl hərəkət mexanikasına, aid edilirdi.

M.Füzuli də, qəzəlində deyir ki, “Fələklər yandı, ahımdan”, yə'ni ki, göylərə, səmalara, halımı bildirməklə, ahımla Kainat da, göy qübbəsi də, yandı, halımdan.

Məni bimarı, sanmazmı”, yə'ni ki, Yerdə, onun, bir payı olduğumu, Bilməzmi, deyirdi.

“Fələk”, Kainat ölçüsündə, bizim Günəş sisteminin, göy qübbəsi kimi, xarakterizə, olunurdu.

Bu səbəbdən, Azərlərdən, babalarımızdan bizə qalan, bir miras da, həmin çarxın, dörd bölümlə hərəkətdə olması. Dörd bölümlə, bir - birini, əvəz etməsidir.

“Çarx” ifadəsi, rəqəm ifadəsinə keçməklə, “Çar”, Dörd ardıcılıqda, yə'ni, “Çar”, öncül, başlanğıc ardıcılığına sığar, bir - birini, tamamlayan anlayış olduğundan, “çar”, hərəkətdə olub, hərəkət vericinin, ardıcıl, bir - birini, əvəz etməsi kimi, müşahidə edildiyindən, onu, rəqəm halına bölüb, rəqəm halında, o, dördün, o, dörd ünsürün, dörd fəslin, dörd səmtin, dörd cəhətin, dörd çarşənbənin və s. biridir, ifadəsidir.

“Çar”, mə'lumdur ki, dörd içərisində, dörddür.

İ. Nəsimi deyir ki, “Üzün ənbəridir”, yə'ni ki, gözəllik içərisində, əlavə bir gözəllikdir.

Əgər, “çarşənbəni”, rəqəmlər dili ilə, oxusaq, “çar”, dördün ifadəsdirsə, “ş - ənbə” isə, bir gözəllik, bizi daha yeni günlərə, istilərə, rahatlıqlara aparar, anlamı, daşıyırdı.

Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən, babalarımızdan bizə qalan miras payını, rəqəmlər dili ilə, ifadə etsək, “dörd”, baş verən ardıcılıq, “yeddi”, gün tamamında, bir - birini, bu ərazidən tamamlayar ki, dörd ünsür deyilən halın, başlanğıc halı da, dörd içərisində, dördə sığacaq çarşəmbədən birincisi, Işıqla, (nə Işıqsız başlayar ki, nə Işıqsız, törəyər ki? O böyük partlayış da, Işıqdan tərədi, başladı ki).

İkincisi, Su ilə, (nə susuz, pərvəriş tapar ki, su olmasa olmaz, su olmasa, molekul olmaz, molekul olmasa, hava, oksigen, kislərod, külək, tufan, olmaz), Babalarımız da, Suyun öz varlıq halını da, ikiye bölərək, belə izah edərdilər ki, soyuq qış fəslində, havada, suyun, nəmin qədəri (molekulyar), azalar ki, hava qatı, torpaq da, nisbi nəmin azlığından, soyuyur, şaxtalar düşür.

Həmin proses eyniliklə, yay mövsümündə də, təkrarlanır.

Yay mövsümündə də, indiki təqvim adlığı ilə, iyun -avqust ayında, hava qatında, bir yarımkürədə, su, nəm qədəri, kəskin azalmaqla, havanın çox isti keçməsi ilə, bostan - tərəvəz məhsullarının, yetişməsinə, ən vacib bir amildir.

Üçüncüsü, külək ilə.

Bu ərəfədə, fevral ayının ikinci yarısından başlayan, küləklər, bizim ərazimizə, qış mövsümündə, çökmüş soyuq hava kütləsini, güclü küləklə müşahidə edilməsi, soyuq hava kütləsini sıxmaqla, onun yerini, həlim, rəvan, isti hava kütləsi ilə, zənginləşdirilməsindən, ibarətdir.

Dördüncü çarşənbə, daha havanın, torpaq qatının, tədricən istinməsinə, yazın - baharın müjdəçisi kimi bayram, edilir.

Bunların hər biri, Qoç bürcündən başlayır, Buğa bürcündə, güclənir.

Hər bir çarşənbə, babalarımızdan qalma, Işıqla, İsti ilə, Su ilə, yad edilməsi, o, Işığın yerdə oxşarını, ocaqlar, tonqallar yandırmaqla, hər həftənin, ardıcıl düzülüş davamı ilə, bizləri, yazı, yaya, istiyə aparır, anlamı ilə, tonqallar, Işığın prototipi, üzərindən atılaraq, yə'ni ki, bir haldan, başqa bir hala keçməklə, bir tərəfdən, başqa bir tərəfə

atılmaqla, keçməklə, bir fəsildən, başqa bir fəsilə keçməklə, “ışığımıza, istimizə, qovuşaq”, deyərək, onları bayram şənlikləri kimi, yad edərdilər.

Çarşənbələr, ərəfələrin, Yer üzünün bayramıdır ki, bizlər bu Yer halını yad edərək, onu bir bayram kimi, icra edərək, Kainatları unutmarıq.

07.03.2017

Onlar, bir də, var olmağa, ayrılır...

Bütün varlıqlar, bir - birindən, ayrılır.

- törənib ayrılır,
- törədib ayrılır,
- törəmə ilə, ayrılır,
- törətməyə, ayrılır.

Amma ki, bir - birindən ayrılır.

Amma ki, ayrılıb da, yox da, olmurlar.

Bir - birindən də, uzaq da, olmurlar.

O, öz İlkinin ətrafında, olur.

“O” - ndan, uzaqlaşa bilmir, “O”-ndan uzaq, olmur.

Ayrılan - olduğu kimi olur, amma ki özü, olduğu kimi, olur.

Nə - nədən, ayrılırmı ki?

Necə, ayrılırmı ki?

Hər ayrılan da, özü də bir, törədici olur.

Çünki, o, yox olmur, onlar, yox ola bilməzlər.

Çünki o, İlkinin özü, əbədiyə, yox ola, bilməz.

Törənmiş - törədici, törəmə isə - törənəcəkdir.

Onlar, yox olub, yox ola da, bilməzlər.

Onlar ancaq, vardan - var ola, bilərlər!

09.03.2017

Möhtəciq, Qanunu

Ətrafa, hallara diqqətlə baxdıqda, bütün hallar biri-birii ilə, bağlılıqdadırlar!

Kvant fizikası, Kvant mexanikası, bunlarsız yer üzündə fəaliyyət göstərmək, mümkünsüzdür!

Kvant fizikası, kvant halı və Kvantlar anlayışına baxdıqda bunlar “Möhtaclıq qanunudur”, Kvant isə, onun daxili halıdır!

Necə ki, bütün hallar biri-birinə möhtacdırlar!

Sərt qayaya baxdıqda, mərmərə baxdıqda, daşa baxdıqda, metala baxdıqda, hər birinin tərkib və varlığında qat-qat, lay-lay olduğu görünür!

Səbəb?

Deyək ki, bu “Müxtəliflik Qanunudur!”, bəs onda bu Müxtəliflik Qanunu, haradan törədi?

Müxtəliflik isə, Möhtaclığın Qanunundan, törədi!

Bütün hallar biri-birinə möhtacdırlar!

Bir neçə, misala baxaq.

Bütün hallar, bütün canlılar, İşığa - İstiyə, Möhtacdırlar!

Torpağa düşəcək ilkin Dən, Toxum, Dənə, Tum, Zərrəyə - möhtacdırlar!

Zərrə, İlkin İşığa, möhtacdır!

Zərrədən törəyən bütün Varlıqlar, Mühitə möhtacdırlar!

Dən, toxum, mühitə Torpağa möhtacdırlar!

Torpaq, Suya möhtacdır!

Külək, hava isə yenə də, suya möhtacdır!

Yer üzündə Su, Torpaq, Dağ, Dərə, Yüksəkliklər, Çökəkliklər, Yer Kürəsinin Nüvəsinə, möhtacdırlar!

Nüvə, İşığa möhtacdır!

İnsan, canlı Günəşə, O, İşığa möhtacdır!

Onlar, O, Günəşin, İşığına, İstisinə möhtacdır!

İnsan bütün hallara möhtacdır!

Yatmağa möhtac, qidaya möhtac, yeriməyə möhtac, hərəkətə möhtac, düşünməyə möhtac, sevgiyə, məhəbbətə möhtac, diqqətə möhtac, tumara möhtac, ağrıya-ağrısızlığa möhtac, İşığa möhtac, öyrənməyə-bilməyə möhtac və s.

İnsan, canlı törəməsinə, Ana varlığının mühitinə möhtacdırlar, Ana varlığı, Kişi varlığının özünə (izdivac), möhtac!

Baxışa, davranışa, nəfəsə, hərəkətə isə Cavabdehdirlər!

Qurub, quraşdırmağa, tərtibatlar verməyə, düşüncələrə, sözlərə ideyalar irəli sürməyə azad, müstəqil bacarıqlılardırlar!

Bütün hallar mexanikalar, binalar, maşınlar hissələrə, möhtacdırlar!

Bu hallar, Kainata möhtacdırlar, Kainatda olan bütün planetlər, bütün Qalaktikalar, bütün dayanmayan, tükənməyən hərəkətlər Kainaa möhtacdırlar!

Kainat isə, İlkə, O, İlk Işığa, Kainat Sahibi Mütləqinə Möhtacdırlar!

Bu ilkdən törəmiş, başlamış “Möhtaclıq qanunu”, Minnətsizlik, Təmmənasızlıq Qanunudur!

Kainat mexanikasında, heç bir Planet, birgə hərəkətdə, biri-burinə “Minnət”, vurmaz, “Təmənnalı”, olmaz!

“Mən”, deməz, biri-burinə zor, güc Etməz!

Bir qeyd:

İndi nədən danışırıqsa, elə hesab etməyə ki, ancaq ikimiz bildik bu danışığımızı, daha heç kim bilmədi, eşitmədi!

Bu yanlış fikirdir o mə'nada ki, bu an bütün Kainat sistemi bizim danışığımızı, “Eşidir, Dinləyir!”.

Bu səbəbdən insan, canlı varlığı Kainatdan qopa bilmir!

İnsan azad, müstəqil yox, “Mütləq”, Yaranışdır!

O, mə'nada ki, anatomik-bioloji varlığı, qüsursuz, mükəmməl, yaranışdır!

Amma bütün hallarda, ətrafına möhtac, varlıqdır!

Yatmağa möhtac, qidaya, istiyə, soyuğa möhtac, rəngə, səsə, təmasa, duyğuya (lamisə), tumara, ağrıya, həsrətə, nigarançılığa, ümid etməyə, möhtacdır!

Eyni vaxtda, gecəyə, gündüzə, Kainata son nəticədə, Yaradanına möhtacdır!

Bir düşüncələri, özü ilə, Özünündür!

O düşüncələrinin hesabına, axtarır-tapır, maraqlanır, icad edir, qurur-quraşdırır, mühakimə edir, yazığı gəlir, bə'zən bağışlayır, bə'zən isə, heç bağışlamır da, iddia edir, özündən razı qalır və s. və i.

Düz deyilir ki, insan həm Möhtac, həm Mütləq bir varlıqdır!

Nəyi necə düşündüsə, o düşüncəsini əsas bilir!

Çünki, insan varlığı, “Robot”, deyil ki, və knopka-düymələri də, yoxdur ki, Kainatdan hansısa düyməsini sıxsınlar ki, “bunu et”, hansısa düyməsi vasitəsi ilə, onun hərəkətlərini “söndürsünlər”, ki, “bunu eləmə!”.

Amma səhflərimizdə, səhf əlamətləri aşkar olunur, bilinir!

Bu səbəbdən, hər addımımız, hər baxışımız, hər nəfəsimiz, hər düşüncəmizə cavabdehlik daşıyıcısıyıq!

Bu mə'nada düzgündür ki, insan ancaq, Düşüncələrində, Azad və Müstəqildir!

09.03.2017

Dəlisiyik...

Yə'ni ki, yaxşı söz ifadəsində, “dəlisiyik!”.

Biz, Yer Aləminin, dəlisiyik!

Biz, bu Yer Aləminin rənginə, səsinə, havasına, dadına, gözəlliyinə, alüdə olmuşuq, sanki onun, “Dəlisiyik”.

Yer Aləminə, dəlicəsinə vurulmuşuq, onun, dəlisiyik!

Bilirik ki, bu Yer Aləmi bizə, müvəqqətidir!

O, müvəqqəti olanın, dəlisinə çevrilmişik, “dəlisiyik!”.

Müvəqqətiliyimizin, müvəqqəti olduğumuzun, dəlisiyik!

Sevginin, məhəbbətin, ümidin, inamın, dəlisiyik!

Qəribədir, biz Qəribəliklərin, dəlisinə çevrilmişik, dəlisiyik!

Bu gün, bunları istərik, sabah başqa cür istərik, bir anda dönüb, heç bir şey, istəmərik!

Amma, Yer Aləminə, dəlicəsinə bağlanırıq!

Elə zənn edərik ki, “hər şey, hər hal, bizimdir, mənimdir”.

Çünki, zənn etdiklərimizin, dəlisiyik!

Dəlicəsinə, mala-mülkə, əşyaya, bağlanırıq!

Sevgiyə, məhəbbətə, dəlicəsinə bağlanırıq!

Biz, Yer Aləmində olub, Yer Aləminin, dəlisiyik!

Qəribəyik!

Nəyi isə, sevrək!

Niyə?

Bilmərik!

Nəyi isə, sevmərik!

Onu, bilərik!

Nəyə isə, alüdə olarıq!

Niyə?

Bilmərik!

Elə bağlantılarımız, elə alüdəçiliklərimiz var ki, onlar bizi, məhf edər!

Elə alüdəçiliklərimiz var ki, onlar Yüksəldər, Yüksələrik!

Hansı həddə qədər Yüksələrək, onu bilmərik!

Qəribəyik!

10.03.2017

Musiqi səşndədir, züm-zümə də...

Musiqi səsi, hər an, səslənmədədir.

Külək əsir, musiqidir.

Yağış yağır, musiqi səsi, səslənir.

Su axır, bulaq, çeşmə axır, çay axır, musiqi səsi ilə, səslənir.

O, səslərdə, sükut yox, sükunət yox, sakitlik yoxdur.

Hər varlıqdan, musiqi səsi səslənir.

Cümləmiz musiqi, sözüümüz musiqi, kəlməmiz musiqi, düşüncəmiz, musiqi ahəngindədir, musiqi.

Səslər musiqi, musiqi səsi ilə, züm - zümə ilə də, eşidilər - eşidilən, musiqi.

Kainatda musiqi səsi, Planetlər arası, musiqi səsi, səslənir.

Hər hərəkət, hər tərpəniş, hər yer dəyişmə, musiqi səsi arasında, səslənir.

Qəribədirlər...

Çoban, mal - heyvan otarır, züm - zümə edir.

Əkinçi, əkin əkir, züm - zümə edir.

Sağıcı, süd sağır, züm - zümə edir.

Xanım evdə, yemək hazırlayır, züm - zümə edir.

Qadın, yun çırpır, züm - zümə edir.

Sənətkar, mə'mulat düzəldir, züm - zümə edir.

Musiqi aləti düzəldən də elə, züm - zümədə.

Toy musiqi, züm - zümə.

Xına gecəsi, musiqi, züm - zümə.

Parça biçdi, Xına yaxdı, musiqi ilə, züm - zümə.

Nənnidə, Beşikdə, körpə yatır, ana, nənə, lay - lay deyir, züm - zümə.

Məclis olur, məclislər də, musiqi səsi ilə, züm - zümə.

Nədir, niyədir axı, bu züm - zümə?

Olmazdı ki, olmasın, züm - zümə?

Ola bilməz ki, olmasın, züm - zümə?

Züm - züməsiz də, olmaz bu aləm, bu həyat.

Kainatı dinləyirsən, musiqi səşində, səşdə, o, da züm - zümədə.

Haradan gəldi, nə vaxtdan oldu, bütün Aləmlərə, bir səşdə, bir musiqidə, bir də, züm - zümədə?

O, Böyük Partlayışın səsi, o, andan yaddaş oldu, Kainatlara hər varlığa, hər kütləyə, hər yaranacaq, canlıya.

O, böyük Partlayış səsinin, sönmə, sakitləşmə anı, yaddaş oldu səslər arasında, "musiqi", səşində, onun züm - züməsində.

Səslə, musiqi ilə, züm - zümə ilə, bəyan olunar Kainata, onun, hələ canlı olduğu, sağ olduğu, var olduğu, bəyan olunar Kainata.

Məclislərdə, yığıncaqlarda, həyatda, aləmdə, ətrafda, yaxında - uzaqda, səs səslənər, o musuqi səsləri səslənər!

Musiqinin səsi sussa, bütün səslər, sussa, onda həyat susar, aləm susar, Kainatdakı bütün hərəkətlər dayanar.

11.03.2017

Bilgi ağacı, bilmək ağacı, "Jakaranda"...

Cənubi Amerika Hinduları arasında, çox qədim olan, bir rəvayət vardır.

Həmin, rəvayətə görə, bildirilir ki, "Cənubdan, qanadları gümüşü rəngli olan, parlaq qanadlı, zərli Mitu, quşu, uçub gəldi.

Qanadlarının arasında özü ilə gətirdiyi, Ayın Qızı ilə birlikdə, orada bitən, Jakaranda adlı, ağacın üstünə, yendilər.

Mitu quşu isə, həmin ağacın üstündən, uçub getdi.

Ayın Qızı, həmin Jakaranda ağacından, yerə yendi. İnsanlar isə, onun ətrafına yığışdılar.

O, Ayın Qızı, onlara, orada olan insanlara, xeyirlə - şər, qaranlıqla - Işıq haqda, xeyirxaqlıqla - bədlilik arasında, pisliklə - yaxşılıq arasında, bilmək, öyrənməklə - bilgisizliyi, onların bilmədikləri, bir çox halların, bilgilərini verirdi.

Bir müddət keçdikdən sonra isə, həmin Mitu Quşu, bir də uçub, oraya gəldi.

Həmin o, Jakaranda ağacının altından, Ayın qızı ilə bərabər, orada olan qəbilə başçısının, Günəş Oğlunu da, Ayın qızı ilə birlikdə, hər ikisini, parlaq, zərli qanadları arasına alıb, Amazonkaya tərəf, uçdu.

Onların hər ikisini, oraya, Anazonkaya tərəf, apardı".

Həmin Jakaranda, bilgi ağacı, Cənubi Amerika, Braziliya, Karib Dənizi hövzəsində, o ərəzidə daha çox bitir.

Həmin, Jakaranda ağacına çox sonralar isə, bir ad da, Qara Pui, adı verilibdir. (Eyni, ona oxşar olan hal, bizim, Azərbaycan rəvayətində isə, Simurq quşu, qanadı arasında, qaranlıq dünyadan, işıqlı dünyaya, Məlik Məmmədi uçurdub gətirdiyi kimi, belə bir rəvayət da, nağıl da, vardır.

Başqa bir rəvayətimizdə isə, Cırtdan kimi qəhrəman olan, qaranlıq dünyanın sahibi Divdən, həm özü, həm də dostlarını, İşığa tərəf gedərək, xilas etmişdir kimi, ibrətamiz nağıllarımız olmuşdur. Cırtdanı isə, öz dostları arasında, ən balaca boy kimi təsvir edərək, o nağılda o, xatırlanır ki, qəhrəmanlığa, xilas etməyə, boyun, bir o, qədər də, əhəmiyyəti, yoxdur.

Yoxsa ki, bütün nağıllarımızda, bir çox nağıllarımızda, qəhrəman obraz kimi, Cırtdanı çox böyük əndazəli, Divi isə, balaca, bacarıqsız, aciz kimi, təsvir etməyiblər.).

“Jakaranda, Qara Pui”, ağacı, mə'na e'tibarı ilə hər ikisi də, “bilgi ağacı”, kimi, ad daşıyırlar.

Yə'ni ki, həmin ağacın mahiyyətində, belə bir anlayış gizlənir ki, “naməlum olan, bilinməyənləri, qaranlıq olanları, gizliləri, sirli olanları, həmin Jakaranda ağacının, altında, kölgəsində, çətri altına gələn, hər kəs, simvolik olaraq, İşıqlı aləmi, müxtəlif elmləri, naməlum olan halları, o, insana, açar, bildirər.

Çünki o, ağac, bilgi ağacıdır, bilməklərin ağacıdır, sirli örtülü olanları, o, açıb, o, bildirər, ağacı kimi, ad daşıyır!

Latin Amerikasında, Afrikada, bir çox başqa ölkələrdə, məktəb, Univerisitet, Elmi tədqiqat İnstitutları qarşısında, həmin, Jakaranda, bilgi ağacını, Qara Puini, əkirlər.

Onu, simvolik olaraq, amma ki, insanların diqqətini cəlb etməklə, “məktəbdə, elmdə ancaq bilgilər alarsan, ancaq, bilmədiklərini, öyrənərsən, mənimsəyərsən” kimi, mə'na daşıyır deyə, o, binalar qarşısında və müxtəlif yerlərdə, Jakaranda ağacını əkirlər, becəririlər, qulluq edirlər.

Həmin Jakaranda ağacını, dekarativ ağac kimi, əksələr də, o, ağacı görən hər kəs, anilikdə onun mə'na və mahiyyətini yad edir ki, “elm, bilgi və bilmək, həmin bu Jakaranda ağacının altı, kölgəsi kimindir, o, səni qaldırar, öz qanadları arasında, səni, İşıqlı elm aləminə aparar, səni bilgilərə, bilmədiklərin elmlərə, çatdırar”.

O, həmin ağacı, elm, bilgi, elmlərə sahib olmaqla, naməlumları, açmaq, bilmək marağı kimi, öyrənmək marağı kimi, bir simvol kimi, bildirilir.

Həmin bu Jakaranda ağacını - İşıq kimi, bilmək kimi, bilgilərə sahib olmaq kimi, xarakterizə etməklə yanaşı, bərabər, ikinci bir ad da, “Qara pui” - yə'ni ki, bilmək istəmədiklərini, öyrənmək istəmədiklərini, elmləri mənimsəmək istəmədikdə isə, qaranlıqlarda qalarsan kimi, xarakterizə olunaraq, xatırladılır, adlandırılır.

Jakaranda, bilmək ağacı, bilgi ağacı, adlandırılır.

12.03.2017

Planetlərin məzarı - məzarlıqları, mövcud deyil..

Bütün, İnsan aqibətlərinin sonuna baxdıqda, onlar Yer aləmindən, müəyyən bir mərhələdən, müəyyən bir, müddətdən sonra, ayrılıb, Əbədiyyətə yüksəlirlər.

Bu prosesi, “ölüm”, adı ilə, adlandırmışdıq.

Həmin, o, “ölüm”, deyilən anda, nə baş verir ki?

Bu mexanika, çox sadədir, çünki belə, qurulubdur.

İnsanın, “ölməsi” üçün, ona bəxş olunan, İşıq payı, (Yer aləmində ona, Ruhi İşıq payı, deyirik), onu tərk edir ki, o, İşıq payı, Əbədiyyətə yüksəlir.

O, İnsanı, son nəticədə, məzara, məzarlıqlarada, dəfn edirik.

Bütün, Qalaktikalarda, mövcud olan, planetlərin də, mərkəzində, Nüvələr, həmin Ağ, İşıq payından - paylıdırlar, (əgər planetlərin mərkəzində, onun Nüvəsində, Ağ İşıq payı mövcud olmasa idi, heç bir planetin, özünü mövcud edə, bilməzdi).

İnsanı, həmin İşıq payı, (Ruhi İşıq, Nur payı), tərk etdikdə, onlar, o, İnsanlar, Əbədiyyətə yüksəlirlər.

Planetlərin mərkəzində olan, həmin İşıq payı isə, Nüvə, onları tərk etmədiyindən, o, planetlərin “ölümü” də, baş vermir.

Əgər ki, planetlərin də, “ölümü”, baş versə idi, onda, Kainatın böyük bir sahəsi, planetlərin, “məzarına”, “məzarlığına”, çevrilərdi, dönərdi.

Onda Kainat, planet “ölümləri ilə”, böyük bir, planetlər məzarlıqlarından, ibarət olardı.

Planetlər də, öz istinadlarından, hərəkət nöqtəsindən, çıxıb bilirlər.

Bu hal, mümkündür.

Amma, onlar da, bir meteorit kimi, Ağ işıq quyruğu ilə, çox böyük sür'ət nəticəsində, Zərrəyə çevrilib, zərrələnərlər, yeni Yaranışların zərrələrinə, xidmət edərlər.

Bu sadə səbəbdən, Kainatın ölçü və miqyasında, planetlərin, “məzarı”, “məzarlıqları”, mövcud deyil.

Əgər, planetlərin də, məkanlarında, ulduzların da, “məzarlıqlarını”, görüb, müşahidə edə bilmiriksə, deməli, ölümün özü yoxdur.

Olmuş olsa idi, Kainatın ölçü və miqyasında, o Böyük partlayışdan ilk törəyən də, elə Planetlər idi.

Deməli, “ölməyə” də, “məzarlıqlara” da, ilkin Planetlər ola bilərdilər...

15.03.2017

Maraqlı və qəribə, deyil?

Belə bir, elmi araşdırma var:

“Bədəndə, qan damarlarının uzunluğu, 90 km- dir.

Gün ərzində, Aortadan 7000 litr, qan keçir!”.

Qəribə olan bir hesabatdır.

Qəribəliyi ondadır ki, bu hal Günəş təqviminin ardıcılıq hesabatlarına çox uyğundur!

Yə'ni 4, 7, 9, 11, 16, 40, 33, 99 və s.

Çünki, İnsanın özü də, ruhi işıq daşıyıcısıdır.

18.03.2017

Doqquzla - doqquzdadır...

Bütün Kainat sistemi, bütün Qalaktikalar, bütün Planetlər, bütün ardıcıl quruluş və hərəkətlər, ilkdən, yaranış anından, o, qədər, o, dərəcədə, sadə quruluşda, qurulub ki, təəccübdən, o yana keçmək olmur.

İnsanın özü, onu əhatə edən təbiət, istilər, soyuqlar, fəsillər, cəhətlər, yönələr, tərəflər də, o qədər sadəlikdə, bir - birini, əvəz edir ki, buna ancaq təəccüblənmək qalır.

Min illiklərlə, bu sadə quruluşu, müxtəlif fikirlərlə, o dərəcədə, mürəkkəbləşdirmişik ki, indi özümüz də, onları bir də, olduğu kimi, yerinə qoymağa, çətinlik çəkirik.

Qaldı ki, tək İnsanın, anatomik - bioloji quruluşu da, çox sadə, amma, çox funksional qurulub.

İnsanın daxili üzvləri:

- ürək,
- iki, ağ ciyər,
- ikili sərhədlə bölünmüş, qara ciyər,
- iki, böyrək,
- dalaq,

bir mə'də ilə, doqquz cəm edir.

Zahiri görkəmi isə, doqquz boşlıqdan;

- İki, qulaq boşluğu,
 - iki, burun boşluğu,
 - iki, göz boşluğu,
 - bir, ağız boşluğu,
 - iki, ifrazat (təbii ehtiyac yolu), yolu da, Doqquzla, cəm olur.
- Deməli daxili üzvlər doqquzda, xarici görkəmi də, doqquzdadır.

18.03.2017

Əgər ki, olmasa...

- Əgər ki, ağız boşluğu olmasa, mə'də, nəyə gərək?
- Əgər ki, mə'də olmasa, bağırsaq sistemi, nəyə gərək?
- Əgər ki, bağırsaq sistemi olmasa, təbii ehtiyac yolu, nəyə gərək?
- Əgər ki, ağ ciyarlər olmasa, nəfəs, nəyə gərək?
- Əgər ki, qara ciyar olmasa, qan ehtiyatı, nəyə gərək?
- Əgər ki, qan olmasa, ürəyin döyünməsi, nəyə gərək?

18.03.2017

Qütb parıltısı - Alyaska,

Dünyamıza yeni havanın, vurulması.

Yer kürəsində dayanmayan proses

Əgər Göz spektrinin görmə sür'ətini artırısaq, onda bütün mövcud olan kütlə və varlıqlardan dalğavarı həlim, axıcı su içərisində, su kimi axmasını müşahidə etmək, mümkündür!

Amma ki, bu dayanmayan, tükənməyən su ehtiyatı haradandır və nəyin nəticəsində bu proses baş verir?

Yer kürəsinin Günəşlə, isti və Işıq axımının qarşılıqlı əlaqəsi bu halı yaradır.

Bu səbəbdən, Yer kürəsinin Nüvəsi aktiv nüvə hesablanır ki, malik olduğu temperatur həddi, layları qat və süxurlardan “su”, ayrılımları baş verir!

Bəs niyə, su ayrılımları baş verir?

Çünki, O Böyük Partlayış anında hədsiz dərəcədə ayrılmış İstilik miqdarlarının soyuma həddində, O İstinin özündən soyuma ardıcılığı başlayanda, onun soyuma

təzahürü (“nisbi nəmişliklə”), bütün kütlə bə varlıqlar necə deyərlər, “nəm, su varlığının ilkin halının”, yaddaş daşıyıcılığına, başlayıblar!

Bu səbəbdən də, bütün Qalaktika və Planetlər özlərində nisbi soyuma həddi, Kainatın özü də, “nəm, su”- varlığı yaddaşı ilə, əhatələndilər!

Günəş ətrafında hərəkətdə olan planetlərdə, su ayrılımları nə səbəbdən yox dərəcəsindədirlər?

Çünki o planetlərin nüvələri Passiv nüvə olduğundan, dərin qatlardan, su ayrılımları baş vermir!

Qaldı ki, Yer kürəsində oksigen, kislorodun nizamlı olmasına səbəb, iki qütb Şimal və Cənub Qütblərindən hər ilin mart-aprel ayları ərəfəsində iki qütbdən “Qütb parıltısı, Şimal parıltısı”, ərəfəsində ayrılan anomaliya qat-qat çox sıx, dalğavari bir formada, səthdən ayrılaraq, 16-km. radiusda yer səthinə yenməklə, sanki “əriməklə”, illik hava qatını yer aləmi ilə bölüşdürür!

Niyə, nəfəs aldığımız hava qatı acı, yandırıcı, qıcıqlandırıcı deyil?

Çünki hava qatının daşıyıcısı və özü su mənşəli olub, sudan ayrılma olduğundan, miqdarında olduğundan onun əhatəsində olmaqla bir rahatlıqdayıq!

Sudan kənarlaşdırılan balıq, havada niyə nəfəs ala bilmir?

Çünki balıq üçün, suyun sıxlıq nisbəti, o balıq üçün hava, seyrəkdir və yüngüldür!

Amma iki qütbün mövcud olması Yer kürəsinin bərabər temperatur hədlərini nizamlama funksiyası daşıyır!

Yer kürəsinin qurşağı (ekvator), istilik əmsalını nizamlayır, iki qütb hava qatını nizamlayır!

Bu proses Arbsorbsiya, Adiabata (bir halda udma, bir halda isə, özündən ayrılma), mövcud olmasa idi, Günəşlə Yer planeti arasında yuxarıda deyilən halın pozulması səbəbindən, Yer üçün “su basma, Dünya tufanı”- prosesinin baş verməməsi üçün, nizamlama ardıcılığını rəvan bərabərləşdirmə, funksiyasını daşıyır!

Deyilir ki, Yer kürəsi canlı orqanizmdir!

Amma hansı fiziki ardıcılıq prosesinə görə bu hal baş verir?

Bu gedən, dayanmayan, tükənməyən prosesin nəticəsində!

Yer kürəsinin sonu olarmı?

Bu prosesin baş verməsi üçün, yer kürəsinin nüvəsi o dərəcədə qızmalıdır ki, onun nəticəsində, dərin qatlardan, süxurlardan, yer qabığından su ayrılımları dayansın, su hövzələri sür'ətlə buxarlansın, fauna-flora məhf olsun və nəticədə yerin dərin qatlarından od, ayrılınsın!

Kürə boyu, vulkanik ocaqlar, kraterlər, qıfvari ərintilər yer səthinə qalxsın!

Həddə qədər ərintili olsun və son nəticədə, soyuma prosesi baş versin!

Yer kürəsi nüvəsi daha “passiv”- nüvə, cərgəsinə daxil olsun!

Bu proses də, hələlik mümkün deyil!

24.03.2017

“Piramida” - Mə'na və Mahiyyəti...

Misirdə olan Sfinksin səmti Şərqədir!

Sfinks, Sübh Günəşinin Işığını qarşılayan, mə'nası daşıyır!

Onun mə'nası, Şərqə tərəf üz tutması, Işığa, Günəşin çıxma səmtinə olması, mühümm mə'na daşıyır!

O, Sfinksin, Mahiyyət, Mə'na adlılığı isə, “Atam, Ra”-dır!

Yə'ni ki, Atam, Ra - Işıqdır!

Amma, həmin “Sfinksin” adlılığı düzünə və əksinə oxunuşu biri-birini tamamlayır təstiq edir!

Necə ki, Ata və Ana kəlməsi düzünə və əksinə oxunuşu kimi!

Həmin, Misir Ehamlarının sirli kodlarını açdıqda, belə bir ardıcılıqla qarşılaşırıq!

Həmin Ehamları, “Piramida” - adı ilə, adlandırılırlar!

“Piramida”, Sözü'nün, sirrini açdıqda, belə oxunur :

“Pi”- (3,16 dairə sahə vahidi kimi qəbul edilib), müəyyən olunmuş sahə, “Ra”- Işığa Yüksəlmə, Işıq Zirvəsi.

“Mi”- Ehamın hər tili, Üç bucaq tipli olmaqla, (yə'ni, musiqi notunda da, Mi-Üçüncüdür, üçüncü not, açardır),

“Da”- mənsubiyyət bildirişi olmaqla, “Piramida”-Işıq Mə'bədi kimi, xarakterizə olunub!

Bir az da, dərinə gedildikdə, bütün Mələklərin adlıqlarında “Ra”- ifadə olunur!

Necə ki, Əz-Ra-il, Cəb-Ra-il.

Qu-Ra-n, Ya-Ra-dan və s, və i.

“Ra”- hər bir halda, Müqəddəs Işığı Təmsil, Tərənnüm, edir!

Yə'ni, Mahiyyət aydınlaşanda, o, Məfhumun, Mə'nası, daha aydın olur!

24.03.2017

Belədir, bu Aləm!

Bütün Varlıqlar, “Vardan, vardırılar”, yə'ni ki, İnsan Kainat sistemində olan, bütün halların daşıyıcısıdır!

Bəs bu İnsan, necə bir daşıyıcıdır?

İnsan, hisslərin daşıyıcısıdır!

Hər bir hissi, hər bir duyğusu, “düşüncəsinin səs tezliyi”, vasitəsi ilə, ətrafa yayır!

Ətrafda olan, bütün varlıqlar da, onlar da, duyğu, hiss daşıyıcısıdır!

Bütün varlıqlar, çoxluq təşkil etdiyindən, düşüncə tezliyi ötürücülüüyü, çox sür'ətlə ətrafa yayılır!

İnsanın say miqdarı çox olduğundan, kütlə şəklində, kütləvi düşüncəsi, ətrafa, Kainata qədər yüksələ bilir!

İnsan hər hansı bir haldan, küsüb, incidikcə, ətraf da, ona müvazi, küsüb inciyə bilir!

Elmdə belə bir termin var, “Materiya”. Materiyanın adı var, özünün mahiyyəti haqda mülahizələr çoxdur, amma konkret, nədə cəm olduğu, bir o qədər də, aydınlaşmadan, ümumiləşmiş, Təbiət, ətraf, fiziki aləm kimi şərh olunur!

“Maddə”-də, bir termindir!

Maddə nədir?, o, da “Materiya”, anlayışı kimi, ümumiləşmişdir!

Maddə də, Materiya da, Var olandan, var olub, bütün duyğuların, hisslərin biri-biri arasında ötürücüsü, Kainat nizamında, bir bağlayıcılarıdır!

Onlar da, küsə bilib, inciyə bilib, isti-soyuq, işıq-qaranlıq ötürücüləridirlər ki, onlar olmadan, törəmə və törədici mümkünsüzdür!

Bu Yer həyatında hər bir canlı varlıq bir Fərddir, yə'ni ki, bir dənədir, onun təkrarı yoxdur!

Bənzəri, oxşarı var, amma onun özü deyil!

Bu səbəbdən Vahid deyir ki, (bu mətnin müəllifi, Vahid Rzayev), “Atam daha dönməyəcək, Anam daha dönməyəcək, mən də daha dönməyəcəyəm, bir də, kiminsə Atası olmayacağam. Məndən sonra olacaq, mənim bənzərimdə, oxşarımda olacaq, amma “mən”, olmayacaq, o, da bir Fərd olacaq”.

Yə'ni ki, Yer həyatında insanlar arasında “Reinkarnasiya”, adlı bir anlayış var!

Reinkarnasiya haqda o qədər müxtəlif mülahizələr var ki, amma mahiyyəti na'məlum qalır!

Məndən əvvəlki “mən”, var idi, amma onun oxşarında, bənzərində, yə'ni kişi, Kişi davamında, Qadın isə, Qadın davamında var! Amma onların hər biri, Yer aləmində, təkrar bir fərddir!

“Mən”-dən əvvəl kim olub, necə olub, nə işin, nə peşənin sahibi olub, onun aqibəti nə olub ki, ondan mənə nə müraslar qalıb düşüncəsi, bütün insanlığı düşündürür!

Hər bir canlı yaranış bir dəfə yaranır!

Onun oxşarı, bənzəri yaranır amma özü bir də, yarana bilmir!

Səbəb?

Çünki, kök törəmə, qarışa bilər, törəmədən-törəmənin hamısı, natamam, qüsurlu, törəyə bilər!

Qanlar, Qan yaddaşı qarışa bilər deyə, Kainat Sahibi Mütləqi, ancaq bir Fərd Yaradır!

Qandan - Qan, Kökdən - Kök, dəyişilib, qarışmasın!

Ona görə də, hər bir fərd, düşüncə tezliyində malikdir, öz düşüncə tezliyi ilə, ətrafına, münasibətini bildirir!

24.03.2017

Жизнь...

Земная жизнь, временно но, не коротка!

Оно, исходит от Вечности и возвращается в Вечность!

Пусть сопутствует в земной жизни: любовь красота, радости и человеческие ценности!

29.03.2017

Saçlar, ağarar...

Saç ağardı, yoxsa baş ağardı?

Yox, Baş Ağardı!

Baş da, ağarar ki?

Müddəti Çatanda, Müddət Ağarar!

O, Müddətdir ki, "Ağ Müddətində", baxmaz Qadına, baxmaz, Kişiyə!

O, ərəfə, baxmaz Yaşa, baxmaz Başa!

Baş ağarmasa, Saç ağarmaz!

Başımız, O, İlkin Işığa Qayıtmasa, Ona Bağlanmasa, o, Ağarmaz!

O, İlkin, Ağılıqdan gəlmişik axı, necə də, Ağarmayaq ki!

Gəldiyimiz, O, Ağ Aləmi, saçlarımızla Ağla, təmsil edərik, deyərik ki!

O, Aləm bizə baxar, biz O, Aləmə baxarıq!

Ağ, Ağla bir-birini tapar, bir -birini Tanıyar, biri-birini, Soraqlayar!

31.03.2017

Mühit dəyişilmir, Mühitdə dəyişilirik!

Başqalaşlb, başqa olmuruq, daha Yeni, daha da, Mükəmməl, oluruq!

08.04.2017

Müəllim.

Xalqın, Müəllimi olar!

O, Xalqın, Müəllimi olmasa,

o, Xalqdan, Müəllim olmaz!

12.04.2017

Bir də, təkrarlanmır...

İnsana bəxş olunan, Ömür paylarından, iki halı, bir də, geriye qayıdıb, təkrarlanmırlar!

O, iki haldan biri, Doğum günü, biri isə, Ölüm günüdür!

O, iki hal, bir dəfə bəxş olunduğundan, onlar bir də, geriye qayıdıb, bir də yenidən, təkrarlanmırlar!

Bir Doğum, bir Ölüm Günü, bir dəfə bəxş olunurlar!

17.04.2017

Ömür keçir, Gün keçir, amma onlar, Vaxta-Zamana, sığmırlar...

İnsanın bu Dünyaya gələn günü, bir də, insanın bu Dünyadan, köçən günü, Vaxta-Zamana sığmadığından, bu iki hal, Vaxtsız-Zamansızlığın, göstəricisidir!

Ömrün müddətlərinə baxanda, onu xronoloji olaraq, illərə, günlərə bölüb, saata, vaxta bölüb, cavan, yaşlı, ahıl kimi, dəyərləndiririk!

Amma, ömür müddətində, baş verən bütün vacib hadisələri, vaxta-zamana bölə bilmirik, onları ayrı-ayrılıqda, Ana, An müddətlərinə bölürük!

Hər bir hal, Vaxtsız - Zamansızlıqdan olduğundan, yaddaşımızda olan bütün o, anlara, bir fikir işlədirik, “elə bil, keçən bütün hallar, hadisələr, bir az bundan əvvəl, baş vermişdi”, yə'ni sanki yaddaşımızdan, bütün halların bir az bundan əvvəl baş verdiyini xatırlayırıq. Sanki, bir az bundan əvvəl, uşaq idik! Yaddaşımızdan, sanki bir az bundan əvvəl, dərsə, məktəbə gedirdik!

Sanki, məktəb də, tələbəlik də, bir az bundan, əvvəl idi.

Bütün bu halların bir adı var, “bir az bundan əvvəl, ilk olanlar”, sevgisi ilk, gördüyü ilk, tanıdığı ilk, nifrəti ilk, təəssüfə ilk, itirdiyi ilk, çünki bunlara, “ilk”, deyirik!

Doğum gününü, Ölüm günü, təkrarsız bir dəfə bəxş olunduğunu, bilirik!

Doğum gününü də, Ölüm gününü də, Vaxtsız - Zamansızlıqdan gəldiyimizi, Vaxtsız - Zamansızlığın, özünə də, Qayıdacağımızı bilirik!

Ona görə də, ömrümüz müddətində, baş verən bütün halların, “sanki bir az bundan əvvəl olduğunu”, amma o halların, bir də, olduğu kimi, təkrarlana bilməyəcəyini, bilirik!

Bütün hallar, bir Anda baş verdiyindən, o, Anları, vaxta-zamana bölə bilmirik, çünki bütün hallar, Vaxtsız-Zamandırılıqdan olduğundan, onları, Vaxta -Zamana, sığdıra bilmirik!

Əgər, bütün hallar, əvvəldən vaxta-zamana sığsa idi, onda, heç bir hal haqda düşünməzdik, araşdırmazdıq, müqayisələr etməz, biri-biri arasında, fərqləri axtarmaz, maraqlanmazdıq, heç bir hala da, təəssüf etməzdik!

Çünki bilərdik ki, kimsə, hansı bir Varlıqsa, bu halları vaxta-zamana bölür, bunlar, elə belə də, olmalıdır!

Onda, Yer Həyatını, Robot kimi, yaşayardıq!

Duyğusuz, hissiz, yaddaşsız, məhəbbətsiz, sevgisiz!

18.04.2017

Həqiqətlər...

Sufi, şərh etdiyinə, “Həqiqət budur”, deyər.

Tərəf müqabili isə, öz həqiqətini, öz şərhində, deyər.

Sufi onda, “sən öz həqiqətini, özündə axtar”, son nəticədə isə, eşitdiyin bu Həqiqətin, özünə gələcək, özündə olacaqsan!

Çünki, Həqiqət - Həqiqətdədir, Həqiqətdən Başqa bir, Həqiqət də, yoxdur!

18.04.2017

“On üç”, Rəqəminin mə'na və mahiyyəti, nəyə aid idi...

Azərbaycan ərazisində Babalarımızdan, Azərlərdən qalma, belə bir anlayış var idi ki, bütün rəqəmlərin, ardıcılıqları, düzülüşü, mühümdür və əsasdır!

Bu anlayışdan, Babalarımız rəqəmlərin ardıcılıqlarını, biri-birindən, heç bir şərtlə, fərqləndirmirdilər.

Onlara, Astronomiya, Coğrafiya, Riyaziyyat və bir çox Elmlər məlum olduğu kimi, insanın Anatomiya və Fiziologiyası da, dəqiqliklə mə'lum idi.

Ümumiyyətcə Babalarımız, Doqquzluq Sistemi və onun, Mahiyyətini dəqiq bildiklərindən, Doqquzluq Sisteminin şərtlərini, mə'nasını, qoruyurdular ki, pozmurdular!

Adətən ailələrdə, qız uşaqlarına, daha diqqətçil, daha qayğılı yanaşırdı.

Ümumiyyətcə onlara, insanın Anatomiya və Fiziologiyası dəqiq mə'lum olduğundan, fərq etmirdi, ya uşaq və yaxud da, yaşca böyük insan olsun, onların hamısı üçün, ədədlərin ardıcılığı, insan vücudunda hansı funksiyanı daşdığına çox diqqətçil idilər.

Bu səbəbdən, insanın özünü də, ədədlər ardıcılığı arasında, vücudunda nə kimi dəyişiklik hallarının olacağı ardıcılığına, dəqiq rəyət, olunurdu.

Qız Uşaqları, “iki Doqquz arasında”, insan bədənini, “dörd Doqquz arasındadır”, anlayışı ilə, Azərbaycan ərazisində, Azərlər arasında, bu şərtlər bir Qanun kimi, qəbul edilirdi!

Bu hesabatların anlamı nələrdən ibarət idi ki, belə dəqiqliklə bu anlayış nəzərə alınır?

Qız uşağı, “iki Doqquz arasında”, anlayışı ondan ibarət idi ki, ümumiyyətcə Qız uşaqları, Doqquz yaşından başlamış, on Səkkiz yaş arasında, yetkinlik həddinə çatırlar deyə, bu iki Doqquz arası, bir Qanun kimi, qorunurdu!

Yə'ni ki, qız uşağının on səkkiz yaşı tamam olmamış, onun ailə qurması, qadağan edilirdi.

Amma tarixi mərhələlərdə, çox-çox sonralar bə'zi Ərazilərdə, “Doqquz yaşı”, yadda saxlanılıb, onun əsas mahiyyəti, Azərlərdən qalma, “iki Doqquz”, mahiyyəti, tədricən yaddan çıxardılıb. ($2 \times 9 = 18$).

Onlar arasında, “dörd Doqquz”, hesabat anlayışı isə, insan bədəninin, 36°C - istilik, Temperatur daşıyıcısı olduğu, deyilirdi. ($4 \times 9 = 36$).

Bu səbəbdən deyilirdi ki, “Azər dili, Quş dilidir”, yə'ni, Elmləri biri-biri arasında, elə biri-birinə bildirirlər ki, özlərindən başqa, heç kim onların dilini , başa düşməsinlər!

Azərbaycan ərazisində, Azərlər arasında, qəti olaraq, mə'lum idi ki, və Qanun idi ki, Qız uşağının On səkkiz yaşı tamam olmadan, (iki doqquz), onlarla ailə qurmaq, qadağandır!

Bu halda isə, aparılan, bilinən belə hesabatlar, heç də, kor-koranə deyil, vücudun özünün də, bir Qanuna uyğun olaraq, fəaliyyət göstərdiyi, izah olunurdu!

İki Doqquz birliyi, bədənini formalaşdırır, Yetkinləşdirir!

Köməkçi, ikinci Doqquz isə, bədənini idarə edir, Nizamlayır!

Bu anlayış, az qala, Babalarımız arasında, Dövlət və Ərazi Qanunu, idi!

Ədədlərin özləri də, kateqoriyalara ayrılırdı, bölünürdü!.

Səmavi, Astronomik ədədlər və Bədən, Vücuda aid olan, bölüşən, ədədlər!

Yer üzündə, min illiklərlə, ədədləri, olan mahiyyət anlayışından, uzaqlaşdıra biliblər!
Min illərdir deyilir ki, “On üç rəqəmi”, Nəsdir!

Amma niyə Nəsdir, nə səbəbdən Nəsdir, deyən, izah edən yoxdur!

“Nəs”, dedikdə, bu, qadağa demək deyil, lazımsız demək deyil!

“Nəs”, mə'na e'tibarı ilə, boş, lazımsız, uğursuz, ümitsiz, itirilmiş kimi, anlayış daşıyır!

Əgər, “Nəs”, belə bir anlayışlar daşıyarsa, onda, O, “Nəsin”, rəqəmlər arasında, “On Üç”, rəqəmi ilə, nə əlaqəsi var?

Məsələ bundadır ki, “iki Doqquzun”, mahiyyətini necə itiriblərsə, elə “On üçün” də, mahiyyətini elə itiriblər!

Həmin, “Doqquz”, həmin, “On üç”, sırf Qadın Vücuduna, Qadın Fiziologiyasına aiddir!

Həmin, deyilən “13-Nəs”, rəqəmi, Qadın həkimləri, Qnekoloqlar, daha dəqiq bilirlər!

Çünki, Qadın vücudu, iki hallı, iki hədlı, fizioloji-bioloji, daşıyıcıdır!

Qadın vücudunun fizioloji dəyişikliyi, Menustrasion tsiklin başlanması ilə, hesablanır!

Doqquz yaşında, dövründə, hələlik Qız fiziologiyasında, Menustrasion tsikl baş vermir!

Qadın vücudunda, menustrasion tsiklin baş verməsi, çox mühüm, amildir!

Həkim Qnekoloqlar bilir ki, qadın Ana olma, ərəfəsi, menustrasion tsiklin yekunlaşmasından sonra, On yeddi gün ərzində, Qadın, Ana ola bilir!

Bir Ayın, tamamında, sonunda, başında, (Otuz gün hesabatı), Qadın Fiziologiyasına görə, Anatomiyasına görə, On Yeddi gün ərzində, Yer üzü, bütün qadınlar üçün, İrqiindən, Milliyətindən, yaşadığı Ərazidən asılı olmayaraq, Ana olma ərəfəsi kimi, amma həmin ayın, On üç günü isə, boş olan ərəfə kimi, hesabata uyğun olaraq, həmin On üç günü, “Nəs”, boş, nəticəsiz, lazımsız kimi, şərh ediblər!

Bu hesabdən, “On üç”, bir rəqəm kimi, “Nəsdir” deyilərək, onun əsas mahiyyətini isə unutdura biliblər!

“On üçü”, ayın tarixinə, mərtəbə arasına, mehmanxanalarda otaq nömrələrinə, təyyarələrdə oturacaq yerlərinə, Kino-Teatrlarda, sıra, cərgələrə, “Uğursuz”, adı verilsə də, onların əsas mahiyyətini şərh etməyiblər!

Çox-çox qədim Azərbaycan Ərazisində, Azərlər arasında, Qız-Oğlanın izdivacına, xüsusi diqqət, yetirirdilər!

Qız-Oğlan, Nişan mərasimindən sonra, əsas danışqlar, iki tərəfin Qadınları arasında, gizli, örtülü, sirli, kodlu, aparılırdı!

Danışiq mövzusunda, Toy gününün təyin olunması idi!

Toy günü, iki tərəfin, Oğlan-Qız evinin, qarşılıqlı razılaşması ilə Qadınların, gizli danışıqlarından sonra, təyinləndi.

Əsas danışığ isə, menustrasion ərəfədən sonra, ilk on yeddi günün ərzində, toy məclisinin keçirilməsi, nəzərdə tutulurdu ki, On yeddi gün, ərəfəsi ərzində, izdivac baş tutsun. “On üç” gün ərəfəsinə isə, çalışırdılar ki, düşməsin!

Çünki, həmin On üç gün, boş tsikil, necə deyərlər, Nəslə başlamasın!

Gəlin, adətən Oğlan evinə, Səhər Gün çıxanda, səhərə yaxın, köçürülərdi!

Bu isə, böyük bir mə'na daşıyardı, Qaranlıqdan, Işığa doğru, anlayışı daşıyardı!

19.04.2017

Demə ki...

Demə ki, yalan, iftira, məkr, aldatmaq, paxıllıq, qaranlıq, var ikən, yox kimidir!

Yox... yalan, iftira, məkr, aldatmaq paxıllıq, qaranlıq, var ikən, var kimidir!

Baxar ki, “onlar” kimlərindir, kimlərədir...

20.04.2017

Quşlar, yuva qururlar, onlar sanki, mühəndisdirilər...

Müxtəlif Quşlar, müxtəlif konstruksiyalı, müxtəlif quruluşlu, yuvalar, qururlar!

Onların qurduqları yuvalar üçün, istifadə etdikləri, müxtəlif köməkçi materialları da, seçərək yuva qurmağa, istifadə edirlər.

Çox qəribədir, qurulan yuvalar isə, Mühəndis İstehkamlarına bənzəyir!

Yuvalar, mökəm, davamlı, müqavimətli, silkələnmələrə, yırgalanmalara, küləyə, qara, yağışa davamlı olaraq, inşa edilir!

“Mühəndis”, dedikdə, Qaranquşlar yuvalarını, 90°- bucaq altında, qururlar. Evlərin, tikililərin, künc bucağında, dəqiq 90°- nəzərə alaraq, yuva üçün, daşıyıb gətirdikləri, palçıq-lehmə, heç də, Beton-Sement məhlulundan, geri qalmır!

Başqa quşlar, yuvalarını, Dairənin hesabına uyğun olaraq, yuvanın girişini, Pi - 3,16 sahə hesabına uyğun, qururlar!

Başqa Quşlar, yuvalarını ağaclar arasında, “Üç Budaq”, haça budaqlar arasında, qururlar!

Ən maraqlısı və möhtəşəmi, Hacı Leyləkdir ki, yuvasını bir dayaq-istinad, ağırlıq mərkəzinə uyğun olaraq, dayaq üzərində, yə'ni ki, işıq dirəklərinin, ucluq sonunda, çox məharətlə, inşa edirlər!

Bir dayaq üstündə, ilk çubuğu necə qurub saxlayırlar ki, o, düşmədən, ikinci çubuğu gətirərək, ona uyğun, perpentikultar, paralel, çəpinə, düzünə, qura-qura, son nəticədə, böyük bir, yuva konstruksiya, alınır ki, həmin yuvanı, külək, yağış, qar ağırlığı, o yuvaları dağıtmırlar, uçurtmurlar da!

Çox maraqlı bir hal, ondadır ki, Qaranquşlar, Mə'bəd, Kilisə, Məscid, divarları arasında, divar künclərində yuva qurduqları halda, başqa heç bir Quş Mə'bədlərdə, özlərinə yuva qurmurlar!

Hacı Leyləklər isə, bir dayaq-istinad üzərində, yuva qurmağı bacarsalar da, onlar da, başqa Quşlar kimi, Mə'bədlər, Kilisələr, Məscid Minarələri Üzərində, Pirlərdə, özlərinə yuva qurmurlar!

21.04.2017

Böyük xəşbəxtlik...

Nə böyük xəşbəxtlik, Allahın Dünyası var!

Dünyanın, Allahı var!

Bütün bəşəriyyət, "O" nun, Dünyası içərisində, var!

24.04.2017

İnsan, ədədləri də, sayları da, təmsil edər...

İnsan, çox qərribə bir, quruluş ardıcılığındadır!

O, görkəmi ilə, daxili Aləmi ilə, Bütün Riyazi ədədlərin, sayların, daşıyıcısıdır, təmsilçisidir!

İnsan, bir çox hallarda, Doqquzluq sistemi, ardıcılığına, sığır!

O,

iki Daban,

iki Diz,

iki Çanaq,

iki Çiyin, oynaq sümüyündə,

bir Baş Yaddaş, daşıyıcılığında deyilmi?

Bu hesabat, Doqquz ədəd ardıcılığında, deyilmi?

İnsanın Anatomiya-Fiziologiyası, Doqquz ədədlər sistemi çərçivəsinə, sığıb!

Necə ki, zahiri görkəmində Doqquz sayı, təmsil edər!

Onun, iki Göz,

iki Qulaq,
 iki Burun boşluğu,
 bir Ağız boşluğu,
 iki İfrazat kanalı, (təbii ehtiyac), cəmi Doqquzla, deyilmi?
 Onun, aparıcı Daxili Aləmi, yə'ni ki, iki Ağ ciyarı,
 iki Böyrəyi,
 Qara ciyarı,
 bir Ürəyi,
 Mə'dəsi,
 Bağırsaq sistemi,
 bir Dalağı, Doqquz cəmindən, deyilmi?

Yer Üzünə, ilk Yazı mədəniyyəti gələndən, Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən qalma, İnsan Siması, Günəşə bənzədilərək, onu İşıqlı olan kimi, biri-birinə, tanıdırdılar!

O, İnsanın simasını, sifətini, üzünü, çox sonralar, “Omo”, kimi ifadə edərək, yə'ni ki, iki Qaşın birliyinin arasında, bir Burun xətt birliyi, “M” kimi, üz quruluşu isə, Günəş kimi, dairəvi “O”, kimi, iki Gözlər də, “O”, kimi yazılan, İnsanın üz quruluşuna, “Omo”, deyərək ifadədə, Omo-(n), (buradakı “n”, mənsubiyyət bildirir), kimi, ifadə edilərək, insan üzünü, bu Adla, “Omo(n) - Ra”, kimi, ifadə edərək, bir anlam daşıyırdı, İnsan üzünü, İnsan Simasını, İnsanın Üz quruluşunu, Günəş kimi, Ra İşığı kimi, onun Simasını, Əziz bilirdi!

İnsan, ədədlər ardıcılığında, 16-ya, sığır!

Onun, 32 - Dişi, (on altı aşağıda, on altı diş, yuxarıda),
 normal olaraq, bir dəqiqə ərzində, 16-dəfə, nəfəs alması ilə,
 Görmə tezliyi 16 - da,

Eşitmə tezliyi, 16 - ya, sığır!

Əgər ki, Ədədlər sayları ifadə edirdisə, eyni vaxtda, İnsanın Anatomik-Fizioloji, quruluşunu da, təmsil edirdi!

Ədədlər, sayları, ardıcılığı ilə yanaşı, Əndazə ölçülərini də, Fiziki kəmiyyətləri, məsafələri, hündürlükləri, dərinlikləri, ömür müddətlərini də, ifadə edir!

Qəribədir,

Alfavitin, Sait sayı - Doqquzda,

Vurma cədvəlində, sütun sayı - Doqquzda,

Günəş ətrafında, hərəkətdə olan, Planetlərin sayı - Doqquzda,

Dünyaya, övlad bəxş olunar, ayın sayı - Doqquzda,

Buta quruluşu - Doqquzda,
 Qalaktikanın hərəkət mexanikası, Buta tipli - Doqquzda,
 İnsanın Daxili, Xarici görkəminin quruluşu - Doqquzda!

26.04.2017

Ad günüm münasibəti ilə, məni təbrik edən, bütün Dostların, hər birinə, Təşəkkürümü bildirirəm!

Çox sağ olun, Minnətdaram!

27.04.2017

Təqvimlər

İllər - illərə qarışıb; təqvimlər - təqvimlərə qarışıb.

Yer kürəsi karıx qalıb, bilmir hansı təqvimə uyğunlaşsın. Təqvimlər, yer kürəsi tarixinə uyğunlaşmır, yer kürəsi “təqvimlər tarixinə”- uyğunlaşmır.

Tarixlər qarışıb, təqvimlər qarışıb, insanlar qarışıb.

○ ○ ○

O qədər dedik-dedik, dedik!

Gördük ki, elə deyirik!

O qədər düşündük-düşündük, düşündük!

Gördük ki, elə düşünürük.

O qədər baxdıq-baxdıq, baxdıq! Gördük ki, elə baxırıq.

Nə qədər bildik-bildik, onda gördük ki, bilirik!

Bütün bilgilərin açarı, elmlərdədir!

29.04.2017

İnsan bilməsin ki, bu aləmə ölməyə gəlib!

İnsan bilsin ki, bu Aləmdən bir də, dirilməyə gəlib.

Çünki, hər iki Aləmdə, ölüm yox, dirilmək olur.

29.04.2017

Qanad...

Çox düşündürücüdür, Qanad qürrələnir, yoxsa Quş?

Yəqin ki, qanad qürrələnir!

Qanad Uçmur, Uçurdur...

29.04.2017

Kiməsə bu Dünya...

Kiməsə, hər iki Dünya, bir nağıl,

kiməsə, hər iki Dünya, bir həqiqətdir!

30.04.2017

Hər biri, ayrı-ayrılıqda, Acıdır...

Bütün məfhumlar, kütlə, cisim, varlıqlar acı daşıyıcısıdır!

Deyilən “Acı”, dad acısı olmayıb, İlkdən olan, Kökdən gələn, Yaranışdan olan, “Kök” acısıdır!

Kainatda olan bütün küllü-kütlələr, Planetlər, Qalaktikalar hərəkətdədirlər. Kainat nəyə deyilir?

Kainat dedikdə isə, müəyyən olunmuş sahədə (Oval tipli həndəsi quruluş daxilində), mövcud olan, bütün küllü-kütlələrin, Planetlərin, Qalaktikaların, Bürcələrin birgə toplum, birgə hərəkətdə olan, bütün varlıqların toplum halında olan sahəyə, deyilir!

Kainatda olan bütün küllü-kütlələr nə səbəbə hərəkətdədirlər?

Onlara ilkdən, hərəkət verməyə də, bir mə'na da, olmalıdır!

Nədir mə'na, nədir səbəb?

Məsələ burasındadır ki, Kainat və Kainatların yaranmasında İlkin hal, Böyük Partlayışın nəticəsində, Kainatlar yaranıbdir!

Yə'ni Ağ Işıq Gücünün bir Toplum Gücü səbəbindən, Böyük Partlayış anı baş verdiyi səbəbdən, Kainatlar yaranıb

O, İlkin Işığın toplum gücü, ilkin mərhələdə heç bir ölçü vahidinə sığmayan, bir Işıq Güc qədərində, bir başlanğıc istinadından (bir nöqtədən, ekspansiya), Işıq Partlayışı nəticəsində baş vermişdir.

O, həmin İlkin Işığın, Partlatma və yayılma gücü konstruksiya və mexanikasına baxdıqda, o, bir mərkəzdən iki yan istiqamətə, iki yan səmtə tərəf genişləndiyindən, son nəticədə Oval tipli (yumurta), Ellipsoid tipli, bir forma yaranıb.

O, Oval tipli olan, forma daxilində bütün Planetlər, küllü-kütlələr və Qalaktikalar sığıb!

O, Oval tipli, Kainatın bir Sərhədliliyi, bir Nəhayətliliyi də, mövcuddur!

Əgər belə olmasa idi, Kainatın forması haqda heç bir səhnət belə mövcud ola bilməzdi və bütün planetlər basıq, oval tipli formanı da, daşımazdılar!

Planetlərin belə bir forma bənzərində olması, həmin planetlərin Kainatın oval daxilində olmasının, yaddaş daşıyıcısıdır!

Mətləbdən, uzaqlaşmayaq!

Qayıdaq, O, Böyük Partlayış anının, İlkin halına!

O, Böyük Partlayış anında, həddindən artıq (heç bir ölçü vahidinə sığa bilməyən), Işıq və İstilik həddi, ayrıldı.

O, Işıq və İstilik həddinin, Soyuma anında, o, soyuma həddi “Acı Kökdən” yaddaşı ilə, sonluğu isə (neytrallaşması), Şor (şoranlıq), Kök yaddaş daşıyıcılığı ilə, tamamlandı, dayandı!

Bu ilkin halın, həmişə və mütəmadi olaraq tək “Acı”, daşıyıcısı olmasın deyər, Kainat daxilində, bütün mövcud olan və mövcud olacaq kütlələrə hərəkət sür'əti verildi.

Sual çıxır ortaya, əgər ki, Kainatlar yaranmışdırsa da, mövcud olan bütün planetlər simmetrik olaraq bir yerdə, hərəkət etmədən dayanıb, dura bilərdilərmə?

Sözsüz ki, Planetlər, kütlələr bir yerdə, bir istinadda simmetrik olaraq dayanıb, dura da, bilərdilər!

Yenə də, sual çıxır ortaya.

Bütün Planetlər biri-birinə zor, güc etmədən, hərəkət etmələrinin əsas səbəbi nəyin labüdlüyündən irəli gəlir?

Məsələ burasındadır ki, bütün planetlər nizamlanmış hərəkət sür'əti daşıyıcılarıdır! Ona görə ki, o, hərəkət sür'əti ilə, ilkin olan soyuma həddində, yaddaş daşıyıcısı olan “Acı”, miqdarının, “Şor”, nizamlama həddini bir nizamda saxlama funksiyası daşıyır!

İndi baxaq, Yer üzünə!

Yer üzündə, gedən bütün fiziki proseslər biri-biri ilə sıx bağlılıqdadırlar.

Yerin dərin qatlarından ayrılan su miqdarı, çox mühüm bir funksiya daşıyıcılığı labüdlüyündədirlər!

Dərin qatlardan yer sərhinə qalxan su miqdarı, yer kürəsinin “Acı kök”, yaddaşını, “Şoranlaşmaya”, qədər nizamlayır!

Belə ki, su olmasa sözsüz ki, hava qatı da, mövcud ola bilmir!

Əgər su varsa və bütün canlılar aləmi o, suyun mövcudiyyətindən asılıdırsa, deməli Su, çox böyük bir funksiya daşıyıcısıdır.

Su nə kimi bir iş görür?

Yer səthinə qalxan su miqdarı, müxtəlif istiliklər nəticəsinə buxarlanıb, buxar halına çevrilir.

Yə'ni, axdığı sahədən, torpağın, kürənin, “acı”, miqdarını nizamlayaraq, torpağın şor həddinə qədər, çatdırmaqla, buxar həddinə çevrilir.

Nəticədə, bir də, yağış halında yer səthinə qayıdıb yağdıqda daha suyun Distillə edilmiş, təmizlənmiş miqdarını, bir də, yer sərhünə qaytarıb verir. Həmin distillə edilmiş su miqdarı, heç bir dad daşımır, dad daşıyıcısı deyil!

Axar sular, çaylar keçdiyi ərazilərdən, torpaq qatından həmin ilkin “acı kök”, yaddaş daşıyıcısını təmizləyə-təmizləyə, axırlar. Nəticədə bir yerə toplandıqda Dəniz, Okeanlarda yığılan su miqdarı, Acı-Şordurlar!

Bu hal, torpaq qatında olan həmin acını təmizləyib, nizamlayıb, torpağı münbit hala gətirmək funksiyaslı daşıyır.

Baxaq bitkilərə!

Bitkilər xüsusi ilə, meyvə ağaclarında yetişib, dəyən meyvələrə.

Meyvələr ağacda o vaxt yetişir ki, ağac kökü ilə, torpaqdan topladığı acını, nizamlama həddinə gətirdikdə yetişir.

Yetişməmiş, kal meyvə dadına baxıldıqda insan deyir ki, “acıdır hələ yetuşməyib”.

Onda, meyvədə olan, yığılan bu acı, dad, tam hardandır?

İnsan vücudu da, həmin meyvə ağacı kimi, bir funksiya daşıyıcısıdır!

İnsan bədənində olan bütün Vəz sistemi, qida vasitəsi ilə, bədənə toplanan “acı”, miqdarını yığıb özündə transformasiya edir, saxlayır.

Təbii ehtiyaclar vasitəsi ilə, hissə-hissə özündən kənar edir!

Yer üzündə bütün törənişlərin əsası, özündən ayrılan bütün növ məhlullar, acı və şor nizamının nəticəsindəirlər.

Yan-yana bitən, bütün yaşıllıqlar, ağaclar, çüçərtilər, torpaq qatında olan su, nisbi nəm, ayrılan buxar miqdarı, torpağın acıdan nizamlama həddidir.

Yan-yana bitən üzüm kolu, torpağı özünə görə, o, həddə qədər acıdan nizamlayıb, nəticədə özünə, şirin qədərini toplayır.

Acı bibər, İsti ot, “Acı” həddini torpaqdan o, həddə qədər nizamlayıb, öz acı yaddaşını daşıyır!

Güllər-çiçəklər, torpaq qatının o, İlkin İstidən ayrılan, rəng yaddaşını daşıyır!

Ağacların üz qabıqları acıdır, budaq qabıqları da, acı olur!

Bə'zən insan-insana deyir ki, “o, acı dildir”, yə'ni ancaq acılığının miqdarını, danışığı ilə biruzə verir!

Bıçaqla əl-ayaq ehtiyatsızlıqdan yaralananda, o, yara yerini bıçağın, metalın, ağacın, tikanın “acı”, olan həddini bildirir.

Maraqlı hal ondadır ki, insanın əli-ayağı yaralanan kimi, həmin nahiyyəni püləməklə, sakitləşdirməyə çalışır.

Bu hal onun, İnsanın şüur altı yaddaşındadır ki, Kainatın ilkin halını, Soyuma halını, acı halını heç özü bilmədən, icra edir!

Acı bibər, İstiot miqdarı həddən artıq çox olduqda, insan həmin dəqiqə ağzı ilə püləməyə başlayır. Sanki öz yaddaşında olan, soyuma həddini xatırlayır, nizamlayır!

İnsan yanıq xəsarətləri aldıqda, o nahiyyəni çox sür'ətlə püləməyə başlayır!

Soyuqladıqda, soyuq dəydikdə isə, bürələnib isti mühit yaratmağa çalışır!

Bir halda püləyib soyudur, bir halda isə bürələnib, isti axtarır!

Ümumiyyətcə insan kədərlənəndə, sıxıntı keçirəndə, çox güclü sevinc anında gözlərindən, yaş axır!

Bu hal insana və bütün canlılara, bə'zi hallarda isə, bitkilər aləmində də, müşahidə olunur!

Nə baş verir bu halda?

Güclü həyəcan anında, vücut daxilində olan su miqdarı, anilikdə “acı” halına keçir!

O, “acı”, halın miqdarı kəskin artmasın deyər, bədəndəki su miqdarı anilikdə şor, şoran həddə qədər, nizamlanır.

İnsan ağlayan anda, göz yaşı bu səbəbdən, Şordur!

Sevinc, rahat halında insan vücudu, şirin daşıyıcısıdır!

Bə'zən insan deyər ki, “qanım qaradır”, o, həqiqəti deyir!

Çünki kəskin əsəb, haqsızlıq qarşısında, bədəndə olan “acı kök”, daşıyıcısı, kəskin aktivləşdiyindən, “qanım acıdır demir, amma qanım qaradır” - deyir.

Hər iki halda, insan olan halı deyir!

Qeyd:

Deməli nəticədə belə bir mə'na kəsb olunur ki, Azərbaycan dilindəki “Acmışam”, ifadəsi, sözü, kəlməsi, mə'dədə hansısa ərəfədə, mərhələdə Acılıq Miqdarı artdığından, insanda qidalanmaq ehtiyacı yaranmaqla, müxtəlif qida çeşidləri ilə, o, “acılıq”, həddini vücutda azaltmaq, bərabərləşdirmək, nizamlamaq tələbi yaranır.

Deməli vücutda acı, şor, turş, şirin tələbləri bu səbəblərdən irəli gəlir.

Gör bir, bir canlı vücudu Yaratmaq və onu canlı Həddində saxlamaq üçün nə qədər əlavə olaraq, köməkçi varlıqlar Yaratmaq labüdlüyü meydana çıxıb!

Çox maraqlı və çox da, düşündürücüdür o, halda ki, insan ancaq doğulub bir də, ölmək üçün, Var edilməyibdir!

Maraqlıdır!

İnsan bütün qida çeşidləri hazırlarkən, bişirərkən, yemək duzu (natrium xlor), əlavə edir.

Həddindən artıq duz miqdarı, duz məhlullarının son dadı Acıdır!

Geyim, paltarların çirkədən təmizləmək üçün istifadə etdiyimiz Sabun, Acıdır!

Yuyunub, hamamlanıb, gözəllik üçün istifadə etdiyimiz sabun, Acıdır!

Yer üzündə bütün dərman preparatları, tozlar, həblər, məhlulların hamısı, Acıdır!

Arının balı şirin, batan iynəsi, Acıdır!

İlan sancması, it qapması, Acıdır!

Əlimizə, ayağımıza batan tikan, tilişə, talaşa, iynə (inyeksiya), acıdır!

Hər bir yara, çapıq, yanıq, kəsilmələr, deşilmələr Acı, onları bölən Ağrılardır!

Sevgilər, məhəbbətlər şirin, ayrılıqlar, Acıdır!

Daha nələr-nələr Acıdır?

Bu deyilənlərin hamısını, hər birimiz, milliyətindən, irqindən asılı olmayaraq bilirik, bunların hamısı hər birimizə mə'lumdur!

Mətnə qeyd olunan, bütün təhlillər, araşdırmalar, müqayisələr, hallar, Acı ilə Acı, Acı üstündə, Acıdır!

Bu hallar, Qəribədir, düşündürücüdür, maraqlıdır!

Amma yenə də, Qəribədir!

30.04.2017

Kimə nağıl, kiməsə ancaq, elm lazımdır!

Bu Dünya dediyimiz, Görkəmcə - görkəmə bənzər!

O, Dünya dediyimiz, Mütləqlə - mütləqə bənzər!

30.04.2017

İşıq, İtmir...

Enerji, İşıq əmsalının, istilik əmsalına çevrilməsidir!

İstilik, temperatur hədlərinə görə dəyişən, İşıq isə, Dəyişməyəndir (nə tezliyi, nə sür'əti).

Temperatur, materil Aləmə aiddir, (dəydiyimiz, toxunduğumuz, hiss etdiyimiz, ölçmələr apardığımız, müqayisələr etdiyimiz), Mütləq olan İşıq Sahibi isə, Yaradıcı (obsalyut), İlahi Aləmlədir ki, O, Dəyişilmir!

Dəyişilmədiyindən də, (təməl), İtmir, İtirilmir!

İşıq Ata, törəmələri, Zərrələrdir!

02.05.2017

İstəklər...

Nə istədik, “O”- ndan istədik!

Bəxş edən “O”- idi, “O”- ndan istədik

Biz müvəqqəti, “O”- Əbədi!

Bəxş Edəndən, “O” - ndan, istədik!

03.05.2017

Yer üzü, Kürəvari - Yumru...

Yer Planeti, Yer üzü, kürəvari - yumrudur!

Yer sərhinə baxdıqda, onu bir səthdə, bir müstəvidə olduğu kimi görmək istəyirik!

Amma ki, baxdığımız hər səthin, hər müstəvinin sonluğunda, Üfünün özü, Üfük xətti, görünər!

Başımızı Səmalara qaldırıb baxanda, Yer kürəsi ətrafında olan, müxtəlif Planetlərin də, Kürəvari, Yumru kimi, görərik, onları, elə müşahidə edərik!

Olanı, olduğu kimi, müşahidə edərik!

Yer kürəsini, zahirdə bir səth kimi, bir müstəvi kimi, müşahidə edərik!

Amma ki, Yer üzü, Yer Planeti, bütün Planetlər kimi, Yerin Peyki olan, Ay Planetini də, kürəvari, yumru kimi, müşahidə olunur!

Planetimiz, müxtəlif hündürlüklərlə, çökəkliklərlə, dərələrlə, yarıqlarla, Dağ silsilələri ilə, düzəngahlarla, ovalıqlarla, əhatə olunub.

Əgər Yer üzündə, ən hündür dağ, Everest, Camalunqba, Tyanşan, Pamir və s. hesablanırsa, onların əksi isə, Dəniz - Okeanların, dərinlikləridirlər!

Yer üzündə, bütün Göllər, Dənizlər, Körfəzlər, Okeanlar, müxtəlif dərinliklərdən ibarətdir!

Necə ki, Sakit okeanda, yer səthindən, 11022 m. dərinlik mövcuddur!

Onunla yanaşı, Atlantik okeanında, Yer səthindən, 8742 m. dərinlik!

Hind okeanında, Yer səthindən 7209 m. dərinlik!

Şimal Buzlu okeanda, Yer səthindən, 5527 m. dərinlik mövcud olduğu halda, müxtəlif Dənizlərdə, müxtəlif Körfəzlərdə, müxtəlif Çaylarda, müxtəlif dərinliklər, mövcuddur!

Əgər Yer üzü, bir səthdən, bir düz müstəvidən ibarət olmuş - olsa idi, onda, Dağlar, Dağ silsilələri, Dəniz - Okean dərinlikləri, çökəkliklər də, mövcud olmamalı idi!

Amma, bir anlıq təsəvvür edək ki, Yer üzündə, Su mövcud deyil, ancaq müxtəlif, belə dərin uçurumlu, dərinliklər mövcuddur, dərin Kraterlər mövcuddur. Onda Yer üzü, nə qədər vahiməli, nə qədər qorxulu bir görkəmdə olardı!

Bir tərəfdən, hündür Dağ zirvələri, bir tərəfdən isə, çox dərin, Yer səthinin, çökəkliklərlə ilə əhatə olunmuş, dərinliklər!

Yer üzü, nə qədər, qorxulu və mə'nasız bir məkan olardı!

Əgər ki, Yer üzündə Su və Yer üzündə Su hövzələri, olmasa idi, onda Yer üzündə, Həyatın olması da, lazımsız olardı!

Əgər ki, Mə'nalı həyat, Yer səthindədirsə, həmin mə'nalı Aləm də, Su dərinliklərindədir!

Dərin Su hövzələrinin, əsrarəngiz gözəlliyi, bitki örtüyü, hündürlükələri, çökəklikləri də, bir canlı, həyatdır!

İki Həyat, bir Yer səthi, bir də, Dərin Su hövzələrindəki, canlı Aləm!

Əgər, Yer üzü, bir səthli, bir müstəvili olmuş - olsa idi, onda ən vacib olan, Su hövzələri, Su dərinlikləri, Su ehtiyatı, mövcud olmazdı!

Əgər Su, Su ehtiyatı, mövcud olmasa idi, onda bu Planetdə, həyatın özü də, mövcud olmazdı!

Qəribədir, Yer üzünün Yetmiş faizi, Su hövzələri, Otuz faizi isə, Quru sahədir!

İnsan üçün ayrılan, otuz faizlik sahədə, İnsan həm qurur quraşdırır, həm də, öz qurduğunu, özü məhf edir, viranə edir!

Yer üzü, kürəvari yumru!

İnsan, Yer səthinə baxır, Səmanı görür, Səmanı da, Üfüqlə görür!

Su hövzələrində, Su səthinə baxır, onun da, sonluğunu, Səma ilə müşahidə edir, Səmanı da, Yer kürəsini də, Üfüqdə görür, Üfüqlə, görür!

Üfüq də, Yumrunun, Kürəvariliyin görkəmində əyilib, Yer üzünü, Üfüqlə göstərir!

04.05.2017

Həqiqət...

Həqiqət haradan başlayır, harada qurtarır?

Həqiqət - heç vaxt, bitmir, tükənmir, qurtarmır, yox olmur!

Həqiqət, Kainat qanununun, ilki olduğundan, Kainatın özü ilə, Özünün - Həqiqətindədir!

Həqiqət deyib də, çağırdıqca, Kainatı, İlki, çağırırmıq?

05.05.2017

Bitkilərin də, öz yaddaşı...

Hər bitki, hər ağac, hər kol, öz rayihəsini, öz dadını, öz rəngi ilə, öz meyvəsini gətirər!

Onların da, öz yaddaşı!

Onlar, öz yaddaşları ilə, öz yaddaşında gələr!

Bitkilər Aləmi, Öz yaddaşındakıları gətirib, onları bölüşüb, deyər!

Qışda, soyuqlarda gövdəsi ilə, budaqları ilə, özünü qoruyar, Yazda isə, yaddaşı ilə, yaddaşında olanları, bir də deyər!

Onların Yaddaşları dəyişməz!

Onlar yenə də, öz Budaqları ilə, öz Meyvələri ilə, özlərini, tanıdar!

Hər iki Aləmdə, nəyin Yaddaşı, yoxdur ki?

06.05.2017

Kim bilər...

Karış qalmışam, Məni qaytar, mənə ver!

- O, səndədir...

- Uğurum məndən, uzaq düşüb!

- O, ətrafındadır...

- Görmürəm!

- O, Sənin Gözünlə, görünməyəndir!

- Görə bilmədiyimi, Kim görər?

- O, çox böyük bir Elmdir, O, sirli, örtülü Elm, İşığa bürəlidir...

- Onu, kim bilər?

- O, ağır Elmdən, İşıq Elmindən, hər iki Aləmin arasını görən, xəbəri olan bilər, hali olan bilər!

İnsan nəyə möhtac olmadı ki?

“Suya möhtac, havaya, İşığa, Günəşə, qidaya, geyimə, yola-yoldaşa, sözə, məhəbbətə, hərəkətə, gecəyə, gündüzə, istiyə, soyuğa, bitkiyə, kölgəyə, sərinə, həqiqətə möhtac!

İnsan, nəyə möhtac olmadı ki?

İnsan, aciz deyil, amma onu əhatə edən Aləmə, möhtacdır, bu insan!

07.05.2017

Bunlar qəribəliklər deyil, amma həqiqətlərdir...

Deyilir ki, Bütün Aləm, bizi əhatə edən Aləm, bizim bir payımız, bir hissəmizdir!

Qəribədir, Bütün Aləmlər, bütün Cisimlər, bütün varlıqlar, necə bizim bir hissəmizlə, bizim bir hissəmiz ola bilər ki?

Çox maraqlı bir ifadədir, “Bizimlə biz, Onlarla biz!” (müəllifdən).

Ətrafa, bizi əhatə edən Aləmə baxdıqda, bütün varlıqların heç də, bir mə'nasız varlıq olmadıqları aydınlaşır!

Bütün insanlar, bir çox hallarla sıx bağlılıqdadırlar!

Yer üzündə, insanın özünə aid olan Ağacı, rəng çaları, ədədlər arasında rəqəmi, qida çeşidi, daşdığı Adı, sənəti-peşəsi və s. onun özü ilə sıx bağlılıqdadırlar!

Bir neçə, məqama baxaq!

Xalq arasında belə bir deyim var, “Suda boğulan adam, saman çöpünə əl atar”, sözsüz ki, bu deyim məcazi mə'na daşıyır!

Yə'ni, saman çöpünün fiziki kütlə çəkisi, insanın fiziki kütlə çəkisindən qat-qat azdır, aşağıdır! Bu səbəbdən suda olan o, həmin saman çöpu onu, o adamı xilas edə bilməz!

Mə'na e'tibarı ilə düzgündür, amma Məntiqi baxımından yanlışdır!

Yuxarıda deyildiyi kimi, hər bir adamın özünə aid olan, bir xilaskar məfhumu var!

İnsanlar arasında belə bir fikir formalaşıbdır ki, bütün Bitkilər və Heyvanat aləmi, ağılsız, şüursuzdurlar!

Onda yenə də, bir sual çıxır ortaya, əgər ki, həmin Bitkilər və Heyvanat aləmi belə “şüursuzdurlarsa”, bizim onlardan qidalanıb bəhrələndiyimiz, buğdasından, meyvəsindən, unundan, südündən, ətindən, yağından, yumurtasından, balından istifadə etdiyimiz, Pambığından, İpəyindən e'mal etdiyimiz, ağac taxtadan, məişət avadanlıqları düzəltdiyimiz, inək, qoyun, keçi dərisini aşılایıb, onlardan geyim düzəldib, “bu ilin dəb forması”, dediyimiz o əşyalar və s. onlardan, istifadə etdiyimizdə bizim özümüz necə, onlardan bəhrələnib, sonda, “şüursuz, ağılsız”, oluruqmu?

(Çünki, bizim özümüz canlı olaraq, onların var olmasından çox asılıyıq).

Qətiyyən yox, o səbəbdən ki, bütün varlıqlar, Bitkilər Aləmi və Heyvanat Aləmi ağıl, şüur, yaddaş daşıyıcılarıdır!

Köklü olaraq o düşüncə yanlışdır ki, bitki və heyvanat aləmi, Ağılsız, Şüursuzdurlar!

Baxaq bir neçə hala!

Qarışqalar, torpaq altında yuva qururlar! Bütün qarışqalar mövsüm ərzində, yuvalarına azuqə daşıyurlar!

Yuvalarının giriş hissəsini elə bir mühəndis, me'mar ustalığı ilə, bağlayarlar ki, qışın şaxtası, yazın əriyən qar suyu, yaz yağışları o yuvalara dolmaz, o qarışqaları məhf etməz!

Baxaq quşlara!

Bütün Quşlar yuva qurar, onlar elə bir ağac çöplərini, budaqları tapıb biri-birinə uyğunlaşdırar ki, nə yağış, nə külək, nə qar ağırlığı, o, yuvaları uçurub, dağda bilməz! (Ağıl, Şüur burda gərək).

Qayıdaq əsas məsələyə!

Bütün insanlar uğura, rahatçılığa, sakitliyə, ümidə, sevincə, sağlamlığa, möhtacdırlar!

Bizi əhatə edən Aləm içərisində, onların hamısı var, mövcuddurlar!

Çünki bu Aləmin özü də, elə onun üçün mövcuddur!

Elə yerdə, elə halda, elə məqamda, elə bir "o, saman çöpü", bir budaq, bir ədəd, bir rəqəm, bir rəng, bir ad, bir qida çeşidi tapılıb, ona bəxş oluna bilər ki, o, dönüb ona, bir xilaskara çevrilər ki, insanın bütün həyatı uğurlarda yaşanar!

Bu material aləmdə, materiyanın öz təsnifatında, onlarda, o, uğur istəklərimiz, örtülüb, sirriləşdirilib, gizlədilibdir!

07.05.2017

İşıq Payı...

İşıq Payı, O, İşıq Aləmində, O, İşığa qovuşur, ölüm olmur ki, yoxdur ki...

07.05.2017

Təxəllüslər...

Qəribə və düşündürücüdür :

Məhəmməd - təxəllüsü Füzuli!

Hüseyn - təxəllüsü Cavid!

İmadəddin - təxəllüsü Nəsimi!

Əliağa - təxəllüsü, Vahid! və s.

Təxəllüs, deyirik bu adlara!

Bəlkə Onlar, Kainatda olan, Adı ilə, çağırıldılar belə...

Kainatdan olan, Adları idilər, belə...

Kim bilir...

Kainatda, hər birimiz, hər bir İnsan, Oradan tanınan, bir Adlıq daşıyırıq, bir Barmaq yaddaşı daşıyırıq, bir Səs yaddaşı daşıyırıq, bir Göz yaddaşı daşıyırıq!

09.05.2017

Düşüncələr...

Bütün varlıqlar, düşünür

Düşüncənin özü - onları düşündürür!

Düşünməyə - deməyəcək!

Deməyə - düşünməyəcək, düşündürməyəcək!

Düşüncələr olmasa idi, oxuduğu kitabları, dərsləri necə şərh edəcəkdi?.

Düşüncə - yaddaşdır, yaddaş - düşüncəninidir, düşüncəyəndir!

09.05.2017

Bağışlamaq...

Xeyirxahlıq ayrıdır, Humanistlik ayrıdır, Bağışlamaq, ayrıdır!

Xeyirxahlıq düşünməyə, düşünə bilməyə - "xeyirə", biganədir!

Xeyirxahlıq deyilən - tək özümüzə, demək deyil - bütün varlıqları, gözəllik, rahatlıq əhatəsində, görməkdir!

09.05.2017

Müddət gərək...

Hər hansı bir məvhumu, öyrənib və bilmək üçün, Müddət gərək!

Müddətə - an gərək!

O anı - gözləmək gərək!

An çatdıqda - mə'nanı görək!

Nə edək, gözləyək...

Bu, Yer Aləmi - Müddətdə, Anda, Gözləməyi bacarmaqda, Mə'nalara çatmaqda!

10.05.2017

Nə lazımdır..

Heç düşünə bilmədi, Bəşər:

- Mənə nə lazımdır?

- Sənə nə lazımdır?
- Ona nə lazımdır?
- Bizə nə lazımdır?
- Bütün Bəşəriyyətə nə lazımdır?

Düşünə bilmədi Bəşər!

Hammısı, “Mən!” dedi!

Bəşərilikdən dönüb, biri-birini, özü-özünü məhf etdi!

10.05.2017

Ad çağırma, mərasimi...

Bütün Adlıqlar arasında, Yer adından başqa, bir də, Kainat adı (gizli, sirli), daşıyırıq!

Dədə Qorqud dövrü və ondan da, əvvəl ailədə körpə uşağa ad qoyma mərasimi keçirilərdi!

Uşaq dörd yaşınacan, “onun (atasının adı ilə) oğludur, və ya, qızıdır”, deyə, adlandırılırdılar.

Uşaq dörd yaşına çatanda, ailə daxili məclis olardı, başqa adamlar dəvət olunmazdılar.

O ərazidə xüsusi insan olurdu ki, o “Nücum, Ezoterika”, aləmindən xəbərdar olan o insanı xüsusi olaraq evə dəvət edərdilər ki, Ad qoyma, Ad çağırma mərasimi keçirilsin!

Adətən həmin, Ad çağırma məclisi, Gün orta (Günəş Zenitdə olanda), yaxud Günəş, Qürub səmtə keçəndə, Gün tamamı ilə, batmamış, həmin Ad çağırma məclisi keçirilərdi.

Maraqlı cəhət o idi ki, ailədə gündəlik hansı çeşid, hansı qida, hazırlayıdılarsa həmin gün də, addı qaydada, gündəlik yemək hazırlanardı.

Uşağın dörd yaşı tamam olan gün!

Həmin “Ad bilici”, ailə üzvləri ilə birlikdə əyləşib, addı söhbətlər edərdilər. Amma həmin o uşaq mütləq onların arasında olub, öz uşaq oyunları ilə, addı qaydada oynayırdı.

“Ad bilici”, uşağın bütün hərəkət dinamikasına, oyunlarına, davranışlarına, sözlərinə, çox diqqətlə amma, uşağın fikrini özünə cəlb etmədən göz qoyardı və nəticədə deyərdi ki, “bu uşağın adı... (ad çağırıldı), öz adındadır, öz adı ilə yaşasın”.

Yə'ni belə bir mərasim Azərbaycan ərazisində, Azərlər arasında çox mühüm bir Kainat icraatı kimi keçirilərdi.

Çox-çox sonralar, “Ayama adlar” kimi, bir əlavə Ad, çağırma da, mövcud olub!

10.05.2017

Günlərimiz...

Çox qəribədir:

Doğum günümüz, saatımız, ayrıdır!

Qulağımıza səsləndirilən, daşıyacağımız Adımız, “Ad günümüz”, ayrıdır!

Dünyaya gəldiyimiz günümüz, saatımız ayrıdır, Dünyadan ayrılıb gedəcəyimiz, qayıdacağımız günümüz, saatımız ayrıdır!

Müxtəliflik Aləminə düşmüşük, hər biri, biri-birindən, ayrı - ayrıdır!

11.05.2017

Biz seçmirik...

Qəribədir:

Yer üzünə gəliş günümüzü, saatımızı, Ərazini, düşəcəyimiz ailəni, biz seçmirik!

Adımızı, daşımali olacağımız Adı da, biz seçmirik!

Yer üzündən qayıdacağımız anı, günü, saati da, əraziləri də, biz özümüz, seçmirik!

Çünki, deyilən halları, bizim özümüz, seçmirik!

Deməli, bu halların özünü və özlüyünü Nizamlayan, Ardıcılılaşdıran, bir Varlıq da Var ki, ölüm gününü də, ölüm saatını da, biz seçmirik!

O, bizləri Seçir!

Deməli, bu gəldi-gedərlərdə, bu seçilmələrdə, bu Adlıqlarda, sirli, gizli, örtülü bir mə'nalar da, var!

Çox maraqlı və çox düşündürücüdür!

Yer üzünə milyardlarla insan gəldi və qayıtdı.

Ola bilməz ki, bəşəriyyət bir müddət, yer üzündə yaşamaq və ölmək üçün bu Həyatına gəlsin.

Bu gəliş - gedişin sözsüz ki, bir mə'nası da, olmalıdır!

Nədir səbəb, niyədir səbəb?

Dostlar, nədir bu fəlsəfə, nədədir bu fəlsəfə?

Mə'na olmalıdır!

Mə'nasız - bu həyat olmaz!

11.05.2017

Bir Gəliş, bir Qayıdış...

Bütün Elmlərin, Tarixlərin, Müharibələrin, İnancların, Düşüncələrin, Araşdırmaların, Bildiklərimizin qarşısında, bir bilmək marağı, dayanar:

“Əgər ölüm yoxsa, İnsan ölmürsə - o əbədi olan aləmə qayltmalıdır. Bu nə gəliş, nə qayıdıdır?”.

Kainat - bir Gəliş, bir Qayıtmaq üçün Bəşər yaratmaz, Varlıqlar yaratmaz, cəza üçün, məhf etmək üçün, yaratmaz!

Nədir gəliş, nədir qayıdı, İnsan nəyə çatmalı, nəyə yüksəlməli, İlkinə niyə qayıtmalı, niyə dönməli?

İnanclar, Kainatla - insan arasında olan tə'limlərdirsə, onda insan, nəyə qovuşmalı, nəyə bir də, yüksəlməli?

Düşündürücüdür...

12.05.2017

Əbədiyyət - Zəruriyyəti...

Bu, Yer Həyatına gəliş, bu yer həyatından qayıdı, səbəb deyil, Zəruriyyətdən - zəruriyyətdir!

Əbədiyyət - Zəruriyyətidir!

12.05.2017

Ətrafımız və özümüz...

Ətrafımız, vücudumuz, baş - yaddaşımız, göz, qulaq, dad, iy, hiss və s. bizə, Yaraşlıq üçün - verilməyib,

Karıxmayaq - özümüzü, ətrafımızı görüb, bilib, dərk edib, hiss etmək üçün - Bəxş edilib!

12.05.2017

Həqiqət...

Haraya baxsaq da, nəyə baxsaq da, onda olan, bir Həqiqətdir!

Amma, insan da, həmişə, həqiqəti demək istəyir!

Amma yenə də, düşünülür ki, görəsən “həqiqəti” - deyir?

Bu səbəbdən həqiqəti, müxtəlif fikirlərə, yozuruq.

Amma gərək ki, həqiqət var!

Olmasa, demərik!

Deyirlər ki, “o nisbidir”- amma, nisbi olsa da, nisbi olmasa da, o, yenə də, Həqiqətdir!

Həqiqət!

“Həqiqət” - bütün Dövrələr, bütün Mərhələlər, bütün Quruluşlar arasında, keçərlidir!

Çünki Həqiqət, həmişə Həqiqətdir!

13.05.2017

Simalar, üzlər...

Ətrafa, İnsanlara baxırsan, simaları görünür!

Onlardan eləsi var ki, əzablıdır, eləsi var ki, biganədir, eləsi var düşüncəlidir, eləsi var özü-özü üçün yaşayandır, eləsi var yalançıdır, paxıldır, ziyankardır.

Eləsi var ki, özündən çox razıdır.

Eləsi də, var ki, aldadandır və s.

Amma, bunlar da, ətrafımızda olan, Simalardır, “Danışığı, Dili də qəribə, sözləri, cümləsi də qəribə, baxışı da qəribə, özü də, qəribə”.

14.05.2017

Ömür yolumda yanaşı...

Gedək elə bir yerə ki, o yerdə vücuti rahatlıqda olaq. Orada sükutda yox, sakitlikdə olaq.

Dalğaların bir- birinə sevincdə ləpələnməsinə çataq.

Gedək elə bir yerə ki, Günəş işığının başlanğıc anını görək.

Günorta günəşi zirvədə bizlə, birlikdə bilək. Günəşin qürubunu, onun bir də məhəbbətlə işıq saçacağını gözləyə bilək.

Sübh günəşini gözləyə-gözləyə Ağ Kəhkəşana yoldaşlıq edək.

Gedək elə bir yerə ki, külək mehribandır deyək, istiləri, doğma bilək.

Məzarın, məzarlıqların olmadığı yerə gedək.

Gedək elə bir yerə ki, yaşıllıqları özümüzə yanaşı görək, o yaşıllıqlardan özümüzlə alaçıq quraq. İşığımıza qayıdışı, İşığa qovuşmağı oradan bilək!

Gedək elə bir yerə ki, sevgini, məhəbbəti yaxınımızda, həsrəti, ayrılıqları isə çox uzaqda bilək!

Gedək elə bir yerə ki, o aləmlər bizimlədir, bizlədir, sevinclədir, sevlədir, gözəlliklər əhatəsində gözəlliklədir...

15.05.2017

Cəmə-Cəm...

Cəmlə cəm, cəmlərlə-cəm!

“O”, Tək olmasa, necə olar, cəmdə-cəm?

“O”, Tək Yığar, Cəmdə-cəm!

“O”, Təkdən Başlar, Cəmlərlə-cəm!

“O”, Tək Yığmarsa Cəmdə-cəmi, necə olar Cəmlərlə-cəmi?

Cəmlər yığışarlar, cəm olarlar!

“O”, Tək Başlanğıcından, Bir də, Cəmlər arasında, Cəm olarlar!

16.05.2017

Həyat, Ölüm...

Gəldiyimiz Aləmə, bir də qayıtmağa deyilən, O, “Ölüm,” - bir vasitədir.

Ölüm yoxdur!

“Ölüm” - Adı, ancaq Qayıdışa, bir üslubdur!

Burada, yer Aləmində , Doğuluruq, ailəmiz arasında, Sevinclə qarşılanırıq!

Oraya isə, O, Aləmə isə, İnsanı, Kədərlə “yola” - salırıq, onunla, vidalaşırıq!

Orada, “O aləmdə” - onunla, bir də, görüşmək, ümidi ilə, vidalaşırıq!

Bəşər heç düşünmədi, “vidalaşdığımız” - insanla, O Aləmdə, görüşmüş olsaq əgər, biri-birimizi necə, tanıya biləcəyikmi?

Məsələ bundadır ki, (şerti olaraq Vahid) insan, bu Həyatla vidalaşdısa, “məni” ' son dəfə necə görmüşdülərsə, yaddaşlarda o, simada, qalaram!

Amma, biz Dirilər, Sağ qalanlar isə, yer Aləmində, illər ərzində, dəyişilirik.

Mümkündür ki, “o bizi”, (məndən əvvəl bu dünya ilə vidalaşmış olan), o biri Dünyada, əgər bir də məni, görmüş olsa, yəqindir ki, bizi, “tanımamış” - olsun!

Amma biz, “onu” görcək, həmin an onu, tanıyacağıq!

Çünki, bu Dünya ilə vidalaşanlar, Ölənlər, o Aləmdə, bizim onu son dəfə necə görmüşdüksə, O, gördüyümüz görkəmdə, simada, üzdə qalarlar, heç dəyişilməzlər!

Amma bizlər, diri qalanlar isə, Yer Aləmində yaşadıqca, tədricən özümüz də, simamız da, yaşımıza uyğun olaraq, xeyli dəyişiklərə uğramış olur!

17.05.2017

Söz...

Sözə, söz gərəkdir!

Fikrə, söz gərəkdir!

Sözsüz, söz olmur. Sözsüz, fikir olmur!
 Sözsüz, düşüncə olmur! Sözsüz, demək olmur!
 Söz idi ilk, söz deyildi ilk!
 Sözlə söz dedilər, sözə, söz dedilər.
 Sözlə, sözü, ardıcılıqda dedilər.
 Kainata üz tutdular, Kainatın öz dilində, Kainata söz dedilər!
 Onun dili ilə, Ona söz dedilər.
 Sözün ilki Onda idi, Ona öz Sözü, sözdə dedilər.
 Sözlə Söz idi ilk, Sözə Söz idi ilk.
 Səsə, səs idi ilk, O səsdən, Söz idi ilk!
 Səs Işıqdan idi, Sözlər Işığa idi.
 Söz düşündürən, düşüncə sözdə idi!

18.05.2017

Elmlər, Həqiqətlər...

Həqiqət, Elmdə vardır!
 Elm, Həqiqətdə vardır!
 O, nə Elmdir ki, Həqiqətdən uzaqdır?

19.05.2017

Çapar - Qasidlər, xəbər aparardılar...

Yer üzündə, İlk insandan qalıbdır, xəbər çatdırıb, biri-biri ilə, xəbərləşmək, xəbər tutmaq!
 Bir ərazidə yaşayan insanlar arasında həmişə ona, maraqlı olub, yeni xəbər eşidib, o, xəbəri biri-biri arasında biri- birinə demək, biri-birinə çatdırmaq!
 Ümumiyyətcə Yer insanı, hər bir hallarla maraqlanıb, onu öyrənib, onu bilmək marağı həmişə üstün olub!
 Bütün bəşəriyyətin, maraqları arasında ən mühümü, yeni xəbər eşitmək, yeni mə'lumatlar almaq marağı, həmişə üstün olub!
 İnsanın, bir çox maraqları arasında, ən vacib olanı, hər şeydən xəbərdar olub, onu bilmək marağıdır!
 Yer üzündə bir-birlikdə yaşayan ilk insanlar, öz aralarında, (bir Qəbilə arasında), bir-birlərini çağırıb, səslənib, biri-birinə söz, fikiri çatdırmaq mümkün olan bir hal olub!

Biri-birindən çox da, uzaqda olmayan, yaxın məsafələrdə olan, yaşayan insanlara isə xəbəri, sifarişi çatdırmağa, aparmağa Xüsusi adamlar olurdu ki, onlar xəbəri “sözdə, sözlə”, sür'ətlə qaçaraq, aparıb çatdırardılar.

Bunlar, “Marafon”-çular adı, daşıyırdılar. (Burada çox qərribə bir, Heca bölmələri nəzərə çarpır.

Heca bölmələrinə duqqətlə baxdıqda, belə bir mə'na görünə bilər.

Burada: “Ma-ra-fon”, sözündə “Ma” - törədici, Canlı edə bilən, “Ra”- İşıq toplumu, “Fon” - səs kimi, anlam olmuş olsa, onda belə bir qənaətə gəlmək olar ki, Göndərilən “söz, kəlmə”, sözlər arasından “Həqiqət törəməsi, həqiqətdir”, özü İşıq- qədərində Doğrudur, Fon - isə, eşidə bildiyin sözün, səsə çevrilməsidir!

Amma, belə bir araşdırma, qənaətinə gəlməkdə, sadəcə, düşüncə təhlilindən irəli gəlmişdi).

Onlar, hər hansı bir “xəbəri, sifarişi”, çatdırmaq üçün, qaça-qaça, yubanmadan, ləngimədən, dayanmadan, qaçaraq yerinə yetirirdilər!

Hər adam da, Marafon-çu ola bilmirdi o, səbəbdən ki, ona güc, böyük qüvvə tələb olunurdu!

Çox-çox sonralar, insanlar artdıqca, ona mütənasib yaşayış Ərazilər də, artırdı, böyüyürdü, biri-birindən, daha uzaqlaşdı!

O, dövr İnsanlar ilk simvollar, ilk işarələr, ilk hərflər (Piktoqraflar), ilk əlifbalar tərtib etməklə, ilk yazı mədəniyyətini inkişaf etdiriblər.

Həmin yazı mədəniyyəti, ilkdən daşlara, qaya üstü təsvirlərə, simvol işarələrlə həkk olunurdu!

Çox sonralar, Gil üzərində, (hələ kağız kəşf olunmamışdı), həmin işarə-simvolları istifadə etməklə, ilk yazı mətnləri, meydana çıxmağa başladı!

Orta yaxın məsafələrə, Marafonçular (Qaçarlar), xəbər, sifariş çatdırmağa bilirdilər, çox uzaq məsafələrə isə, Çapar-Qasidlər, xəbər aparıb, çatdırırdılar!

Çapar-Qasidlər, başqa məntəqəyə çatdıqda, onları yubatmadan, başqa At, əvəz verməklə, yollarından saxlamırdılar.

Həmin, “Qasid atları”, xüsusi Cins atlardan olurdu ki, onlar da, marafonçular kimi, sür'ətli olmaqla, yola da, məsafələrə də, dözümlü olurdular!

Çapar-Qasidlər artdıqca, şifahi xəbər aparın, qaçaraq Marafonçuların sayı da, tədricən, azalmağa başladı!

Çox sonralar isə, Çapar-Qasidlər, Dövlətlər arasına, mühüm vacib xəbərləri, kağız papiruslarda yazılmış, mətnləri yubanmadan, yubatmadan çatdırırdılar!

O, Çapar-Qasidlərlə yanaşı, ilk Arabalar (karetalar), kağız məktublar, daşıya ilirdilər!

Göndərilən yazı-məktublar, çox saylı, kəsələrlə daşınırdı!

Məktubları daşıyan arabaların sayı, artdıqca, məntəqələr arasındakı, Poçt idarələri də, artırdı!

İnsanlar arasında isə, biri-birinə xəbər göndərmək, və xəbər gözləmək marağı, çox artdığından, tədricən araya, Poçt mərkəzləri çıxmaqla, daha Marafonçular, sonralar tədricən, Çapar-Qasidlərə tələblər azalmaqla, onların işini daha Poçt şöbələri yerinə yetirməyə başlayırdı!

Amma ki, ilk Elektrik Cərəyanə kəşf edildikdən sonra (Edison, Tesla), ilk Teleqraf rabitə meydana çıxdı!

Teleqraf-rabitə kod yazıları keçən əsrin əvvəlində, Amerikalı ixtiraçı, rəssam olan, Samuel Morzenin tərtib etdiyi, Teleqraf-Əlifba Kod kəşfi ilə, o, Teleqraf rabitəyə, Morze əlifbası, rabitəsi adı verildi.

Bunlara baxmayaraq ki, daha tez rabitə əlaqəsinə “Teleqramma” da, gəldi, o, da bir rabitə vasitəsi oldu, bununla insanlar arasında, məktub yazışmaları, bitib, tükənmədi!

Bu keçən, tarixi mərhələlərdə, xəbər çatdırmaq, xəbər almaq, Marafinçular və Çapar-Qasidlərlə başlamışdısa da, onlar tarix yaddaşında qaldı!

Keçən əsrin ortalarından sonra, tədricən daha bir Rabitə vasitəsi, “İnternet şəbəkə”, meydana çıxdı!

Bu sürətli, İnternet rabitə də, çox geniş yayılıb, istifadə olunsa da, yenə də, ilk insanlar arasında, xəbərləşməyi, məktublaşmanın qabağını bu da, ala bilmədi!

Çünki, o, İnsanın, ilk İnsanın Yer üzündə kəşf etdiyi, yazı işarələr, ilk yazı nümunələri, ilk yazı mədəniyyətinin qarşısını ala biləcək, başqa bir üslub yoxdur hələ!

Maraqlı insandır, maraqlanan insandır, xəbər bilib, xəbər gözləyən insandır!

Yazı vasitəsi ilə, fikrini bildirəcək, İnsandır!

Bir Sözdə, bir Yazıda, biri-birini anlayıb, başa düşən İnsandır!

İnsan, susa bilir!

Amma ki, fikrini yazmaya bilmir!

Çünki fikrini yazmasa, öz fikri bilinmir!

İlk Babasından miras qalıbdır, Yazı!

Ondan, olan o, ilk Yazıdan, bütün insanlar, qopa bilmirlər!

Qeyd:

Mara-fon sözündə hecalara baxdırdı:

Maqnito-fon,

Tele-fon,

Mikro-fon,

Dikto-fon,

Pote-fon,
Qromo-fon və s.

Deməli “Fon”, Səs, söz, xəbər, daşıyıcısı anlamı kəsb edirsə, Ma-ra-Fon da, deməli, səs, söz, xəbər daşıyıcısı anlayışı verə bilər.

20.05.2017

Söz, Mə'na...

Cümlədə işlədilən Söz, cümlə tərkibinə, vasitədir!

Cümlədəki Fikir isə, Mə'na və Mahiyyətidir!

20.05.2017

Fəlsəfə, bütün Elmlərin başlanğıcı, Elmlər isə, Fəlsəfənin, törəməsidir...

Nə Fəlsəfənin nə də, Məntiqin “məktəbi” - yoxdur.

Məntiq, fitrətən verilmir, məntiq haldan doğan bir Mə'nadır!

Fəlsəfə, fitrətdən deyil, real (realist) düşüncənin, müqayisələrin, araşdırmaların yüksək fazasına yüksəlmək, bə'zən çatmaqdır!

Fəlsəfə, Ağıl deyil, ağılla düşünməyə, düşündürməyə bir yoldur!

Fəlsəfi fikir, Fəlsəfi mülahizə, çox vaxt, “sübuta ehtiyacı olmayan” - bir, Sübutdur!

Fəlsəfə, bütün dövrlərə, quruluşlara aparıcı, istiqamətləndiricidir.

Fəlsəfə, “mən filosofam” - beyib, onun adını, “titul, elmi dərəcə” - ni, qəbul etməz!

Fəlsəfə, fəlsəfi məntiqi, fəlsəfi mə'nanı, fəlsəfi düşüncəni qəbul edir. Və s
Düşünmək, bilmək, araşdırmaq tükənməyən bir varidətdir!

O, Kainata - Kainatla bağlıdır.

Düşündükcə, düşüncədən, yeni düşüncələr yaranacaq!

Kainat, ona üz tutub, nəşə istəməkdən, tələb etməkdən, ibarət deyil!

Kainat, düşüncənin təməlidir.

Düşüncəsiz, ardıcılıqsız, hərəkətsiz, Kainat yaranardı mı?

Min illərlə çalışdılar, amma ki, Fəlsəfəni, çərçivəyə sığışdırma bilmədilər!

Fəlsəfi çalarları olmayan, heç bir Elm, yoxdur!

22.05.2017

Köhnə vaxtlar, köhnə kişilər...

Bu ərəfədə, bu dövrdə, hərdən yerli, yaşlı insanlardan, belə bir fikir eşidirəm:

- O dövür, o, kişilər arasında, bir Xatir, bir Hörmət də, var idi...

Əliağa Vahidanə, bir misra alındı belə:

- Vahid, o Dövr, o nə Xatir idi ki, ona Hörmət də, var idi?

O dövür, o nə Hörmət idi ki, ona Xatir də, var idi?....

Bu Dövr, o, Xatir, Hörmətdən, indi də, vardır hələ,

Onlardan, o, kişilərdən, tükənməyib hələ,

Onlardan, o, kişilərdən aramızda, vardır hələ!

Giley, etməyə hələ, O, Gileyə, dəyməz hələ...

24.05.2017

Külək...

Axşamdan, çox güclü Külək əsir Bakıda!

Səhərdir, hələ də, külək əsir Bakıda!

Küləklər şəhəridir, Bakı da!

Küləkər olmasa, necə olar, Bakı da?

Əgər - Xəzrisi, Giləvarı, Şimal, Qərb küləyi, Olmasa,

o, küləklər əsməsə, necə olar Bakı da?

Küləklər şəhəridir, küləksuz olmaz, Bakı da!

Əgər, Küləklər əsməsə, necə olar onda, Bakı da?

24.05.2017

Düşüncənin sür'əti...

Düşüncənin gücü, Düşüncənin tezlik sür'əti,

Kainatda olan, bütün Planetlərin, birgə hərəkət sür'ətinə, uyğundur!

25.05.2017

Yada, Yaddaş edər...

Nə qədər Canlı gəldi, Yer üzünə - Yer Bilər!

Ay - ona boylanar!

Ay, Onları, Gecələri ilə, öz Səthi yaddaşında, saxlayar!

Nə qədər, Canlı gəldi Yer üzünə, Günəş Bilər!

Onları, öz Səthinə, yaddaş edər, Yaddaşında saxlayar!

O, hər Canlıya, ayırdığı, saldığı, bəxş etdiyi, Işıq Payını, öz Səthi ilə, Nizamladığı Işığını, öz yaddaşında, saxlayar!

25.05.2017

O, Elm, gələcək...

Yer üzünə, elə bir Elm gələcək ki, o, Elmi gətirəcəklər ki, o, Işıq Elmi, Zərrə fizikası, olacaq!

O, Elmlə, Işığın sür'ətində, Işığın keçdiyi, Yayıldığı Aləmlərin, Görüntülərini əldə edəcəklər!

Onda, Işıq öz yaddaşından, Yer üzünə gələn Canlıların, dəqiq sayı aydınlaşacaq, tarixi Mərhələlər ərzində, Yer üzündə insanların etdiyi, bütün müharibələr, viranələr, dağıntılar, xronoloji olaraq, görüntüyə çevrilə biləcək.

Bununla yanaşı, Yer üzündə, ilk İnsandan, quruculuq, yaradıcılıq, mərhələləri də, görüntüyə gətiriləcək.

Onda, Yer səthi, Ay səthi, xüsusi ilə, Günəş səthi, ən dəqiq Yer üzə ardıcılıqlarını, açacaq, görüntüyə çevirə, biləcək!

Astronomiya Elminə istinadən, Günəşin və Günəş sisteminin var olması, mövcud olması, 4,5 Milyard ildir.

Işıq görüntüləri əldə edilməklə, Günəşin ilk anı, ilkindən, 4,5 milyarddan olduğunun dəqiq hesabatı, Günəşin öz Səthindən, aydınlaşdırılacaqdır!!!

Keçmiş bütün Sərkərdələrin, qoşunun tərkibi, Sifətlər, Simalar, aydın görüntüyə gətiriləcək.

Bu insanlar, o, görüntülərlə, heç də, qürrələnməyəcəklər!

25.05.2017

Işıq içərisində, Işıq...

Görən, o Işıqdan sonra, nə var?

O, Işıqdan sonra, elə O, Işığın Özü var!

Başqa bir Işıq, yoxdur, Işıq İçərisində, Işığın, Özü Var!

Ondan Aşağı, gördüklərin, bildiklərin dərk etdiklərin var!

25.05.2017

Yazı mətnlərində...

Çox qədim, Tarixi yazılarda, yazı Mətnlərində, Zeytun, Əncir, Nar, qeyd olunduqda, bu Adlıqlar, Azərbaycan Ərazisinə, “işarə”- kimi, qəbul edilirdi.

26.05.2017

Ağrısızlıq əhatəsində olan, İnsan...

Ətrafa baxırsan, bütün varlıqlara baxırsan, məvhumlara baxırsan, onların hamısı, ağrı verməyən - Ağrısızdırlar!

Su ağrısız, körpəyə ana südü ağrısız, hava qatı ağrısız, buğda, un, çörək ağrısız, Işıq, Işıq tezliyi, ağrısız!

Bitki aləmi meyvə, göyərti, yağ, süd məhsulları, ağrısız!

Mamır qaya ilə, qaya isə, mamır ilə, ağrısız!

Təbiətdə quşlar, sulara balıqlar, ağrısız!

Gecə ağrısız, Gündüz ağrısız!

Səma ağrısız, Kainat ağrısız!

Rənglər ağrısız, dadlar ağrısız!

İnsan, canlı aləmi bu ağrısızlıqlar əhatəsində, ağrısız!

Əgər ki, yuxarıda deyilənlər ağrı verib, ağrıların daşıyıcıları olmuş olsa idi, onda insan, canlı heç cürə qidalana bilməz, rahatlıqlar tapmaz idi, qaçıb gizlənməyə də, sahə olmazdı...

Çox düşündürücü hal ondadır ki, suyu ağrısız əzabsız, qidası ağrısız əzabsız, onu əhatə edən Təbiət, ağrısız əzabsız, və s. əhatəsində olan bu İNSAN, bu BƏŞƏR - niyə, bir-birinə, ancaq ağrı, əzab, zülm vermək istəyən, bir CANLIYA, dönür, çevrilir?

Çox maraqlı, çox düşündürücüdür.., əgər onu əhatə edən Aləmdə, ağrı verən, əzab verən heç bir hal yoxsa, onlarla qidalanmırsa, əzab-əziyyəti də, onları da, özünə istəmirsə, axı, hardan alır İnsan, bu davranışları?

26.05.2017

Dünya, Dünya...

“Dünya, Dünya”, deyə - deyə, onun həsrəti ilə, bu Aləmə, gəlmədik!

Dünya, Dünya, deyə - deyə də, buranın həsrəti ilə də, bu Aləmdən, Getmərik!

Gələn narazı, gedən narazı, qayıdan, narazı!

Narazı-narazı, Gəldiyimiz Aləmə, dönər, qayıdarıq!

Bu Gəliş, bu Qayıdışları, heç cürə saxlayıb, dayandıra, bilmərik!

27.05.2017

Maraqlıdır...

Yer üzündə, Qidalarla - qidalanırıq, var olmaq üçün, Bura üçün,
Amma ki, vaxt çatanda, Ölüb - Ölürük, “Ora”, Üçün!

27.05.2017

Qəribədir...

M. Füzulinin, İ. Nəsiminin, H. Cavidin və onlar kimi, bir çox başqalarının da, bütün düşüncəsi, yazısı, xitabları, Kainatla - Kainata idi!

Ola bilməz ki, Kainat, belə mütəfəkkirlərin, belə fikirlərinə, belə düşüncələrinə, belə xitablarına, Biganə Qalsın..., onları, heç Dəyərləndirməsin!

Vay, H. Cavid kimi, mütəfəkkirlərə...yerdə, hökm verənlərin halına...

27.05.2017

Bu, Yer Aləmi...

Bu, Yer Aləminə gələli, bu Aləmdə danışa-danışa, deyə-deyə, öyrənirik, bilirik!

Bu, yer Aləminə, Gileylərimizi isə, “deyə-deyə”, gedirik!

Kim razı Getdi, bu Yer Aləmindən ki...

28.05.2017

Ura, sədaları...

“Ur”- tarixən, Ərazi kimi, İşıq ərazisi kimi, Qalibiyyətlə, həmişə Üstün olan bir hal daşıyıcısı, anlayışını daşdığından, çox-çox qədim tarixi mərhələlərdə, bütün Qoşun birləşmələrində, hər bir qalibiyyət və qalibiyyəti çağırışda, “Ur-a”, sədaları ilə, müşahidə olunub!

Keçirilən bütün bayram, Paradları zamanı, Parad keçidləri, idman marşları, “Ur-a”, sədaları ilə, müşahidə edilərək, “Ur” ərazisi, yə'ni, Dünya Tufanın qədər, Dünya Tufanından sonrakı, ərazi kimi, Ur ərazisi kimi, yad edilərək, həmişə Qalib ərazini, Ur-a, çağırışları ilə, yad etməkdən ibarət olub.

Bu gün də, bu çağırış, davam etməkdədir!

Tarixi ərazilər və Mərhələlər, heç vaxt yaddan çıxmır!

“Bilqamıs”, dastanına istinadən, Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, Azərbaycan ərazisi, Azərlərin Ərazisi, “Ur”- Ərazisi kimi, adlanıb, bu Adla ilkdən tanınıb, tarixləşib!

Ərazi, Işıq Ərazisi olduğu, əhalisi isə, Işıq Daşıyıcıları, kimi, tanınıb.

Dünya Tufanında, Nuh dövründə, bu Ur Ərazisi, Tufandan xilas Ərazi kimi, Işıq ərazisi adlandırmaqla, o, Tufandan, xilas olmuş ərazi kimi, əhalisini isə, Işıqlılar kimi, tanıyıblar belə də, tarixləşdiriblər.

Çox-çox sonralar, ərazimizdə gələnələr, bizə Zər, Zərlər, Işığın kiçik Zərrə daşıyıcısı kimi Ad çağırmaqla, bizlərə, Babalarımıza bu Ərazidə, Ad veriblər, Zər, Zərlər, Azərlər!

Işıq Daşıyıcıları!

“Ur”-a sədası, çox-çox Qədim dövrdən, Nuh Dövründə, baş vermiş Dünya Tufanından sonra, Qalibiyyət sədası kimi, min illərlə, bütün Bəşəriyyətin dilində, bir Sözdə, Ur-a, Ərazi Adlığı, sözündə, tamamlanır!

O, “Ur”-anı, başqa bir Dilə, tərcümə etməyə, ehtiyac qalmır!

28.05.2017

İnsan və vücudu...

İnsanın vücud üzvlərinin iş prinsipləri həm mə'lum, eyni vaxtda, həm də, namə'lumdur!

İnsanların özlərinə mə'lumdur ki, (isbat, sübut etməyə ehtiyac yoxdur) onlar nəfəs alır, və onları ürək döyüntüləri müşayət edir.

Bu iki haldan biri, olmasa insan həyatla vidalaşa bilir.

İnsan, canlı nəfəs almasa, ölümə məhkum, ürək də, döyünməsə yenə də, ölümə məhkum!

Ürəkmi qanı işlək hala gətirir, yoxsa qan ürəyi işlək hala gətirir?

Qan ürəyi işlək edir!

Bəs nəfəsi hansı səbəbdən, dayanmadan alırıq?

O nəfəsi işlək edən nədir?

İnsan ürəyi bir dəqiqə ərzində, 72-74 dəfə döyünür. İnsan bir dəqiqə ərzində orta hesabla 15-20 dəfə nəfəs alır! (deməli nəfəs almaq, ürək döyüntüsündən, təxminən üç dəfə azdır. Qan tərkibində, bu nisbətdə, hava daşıyıcılığı, mütənasibdir). Yəqin, sür'ətlə qaçarkən, nəfəs, tez-tez alınır ki, qanda hava nisbəti, eyni vaxtda, temperatur həddi də, qalxmasın, artmasın.

Fauna və flora üçün nəfəs alma mexanizmi müxtəlifdir.

Oksigenlə, hava ilə (rəvan) nəfəs almanı, özümüz zorla yerinə yetirmirik və “yadımdan çıxar, nəfəs almaram ha...” - deyib də, heç narahat da, olmuruq.

Nəfəs verici, (məcburiyyətsiz) mexanizm, necə işləyir?

Məsələ burasındadır ki, Suyu, Oksigeni, Yer Kürəsi, Nüvəsinin işıq yayma sür'ətinə, mütənasib olaraq, nizamlayır.

Yerin dərin qatlarından yer səthinə qalxan su, sudan ayrılan fasiləli okdigen tezliyinə uyğun olaraq, nəfəs alma nizamlanır, alov da, o səbəbdən alovlanır!

Su - sudan ayrılan hava qatı olmasa idi, heç alov, atəşi də, əldə edə bilməzdik.

Alovu, ona səpilən su niyə söndürür?

Çünki o anda su miqdarı buxara çevrilir, alovdakı nəm qədəri, artır. Alovu yandıran hava, o, Alovu söndürən, Su!

Su varsa - hava var!

Su ilə, hava varsa, temperatur var!

Alov varsa, külək, hava orda çoxalır, yüksək temperatur həddinə görə, nəm miqdarı kəskin artır, ona mütənasib olaraq, hava, külək, güclənir!

Ümumi kütlə üçün, faydalı qazıntıların, Suyun tükənməməsi, Yer Kürəsinin Nüvəsinin, işıq yayma tezliyinə uyğun olaraq, nizamlanır.

31.05.2017

Candan - Can, Cana - Can, deyərik...

Bütün Canlara, “Can” elə,

Canın, Özündədir!

Bütün Canlara, “Can” elə,

“O”-nun, Özü - Canlandırandır!

“Can”, deyə-deyə,

Can, deyərik!

Candan, Can

Cana, Can, deyərik.

“O”-nun Ayırdığı, Canı,

Yad edərik!

Candan, Can,

Cana - Can, deyərik!

Canımaza, “Can”, demərik,

Canımıza Ayrılmış,
 O, Canı, deyərik!
 Cana, Can,
 Candaki, "Can",
 O qədər, Gözəldir ki, Deyiblər ki,
 İnsanlar, Yerdə ikən, o, "Can", Gözəlliyini, o, Gözəlliyi axtarır, Görməyə çalışıblar!
 O, Gözəlliyi, gözlə, Vücudda görüb, o, Gözəlliyi Vəsv edib, ona da, "Cananım",
 deyiblər!

01.06.2017

Nə istəyirik...

Nə istəyiriksə, Dünyadan istəyirik!
 "Yaratmısansa, Yaşat"-deyirik!
 Heç düşünmək istəmirik, Dünyanın Özü, Bəşəriyyətdən, Nəyi və Nələri isə, istəyə
 bilər?
 Bəlkə də, İstəyir!
 Bəlkə də biz, bə'zən, qulaq ardına, vururuq!
 Bəlaları, faciələri, əziyyətləri yenə də, "Oradandır" - deyib, bilirik!
 Bəlkə də, nələri istəmişiksə, elə onları da, özümüz, yaşayırıq?
 Düşündürücüdür!...

03.06.2017

Daşlar, Rənglər...

Müxtəlif daşlar üzərində və onların, daxilində, səthində olan, müxtəlif rəngli xətlər,
 işarələr, xallar, sərt Qranitlərin, Mərmərlərin və bütün, müxtəlif Daşların rəngləri və
 üzərində olan, müxtəlif fakturaları, Yer Kürəsinin, çox yüksək, temperatur hədlərinin
 qırılması, sabitliyə, rənglərin görüntüləri, müxtəlif temperatur hədlərinin, soyuma,
 göstəriciləridirlər!
 Faydalı qazıntılar, Su, neft, qaz, daş kömür və s heç də tükənmir, çünki bunlar,
 Nüvədən dayanmayan, tükənməyən, sinxron proseslərin getməsinin, nəticələrində,
 hasilə gələnlərdir!

03.06.2017

Kassius Kley - Məhəmməd Əli, Peşəkar boksun, Kralı!

Yer üzündə, elə hallar, elə məqamlar, elə sınma momentləri və yer həyatının, elə qırılma nöqtələr olur ki, bu, o, insanın, ömür müddətini, təyinləşdirə bilir!

Bu, məqam-hadisələrə isə, sonralar heç fikir də, vermirik!

Çünki, bu Yer həyatında, təsadüflər yoxdur və ola da, bilmir!

Bütün hallar, bir çox hallarda, biri-biri ilə, bağlılıqdadırlar!

Kimin, kiminlə qarşılaşması, yaxud kiminsə, həyatının köklü olaraq, dəyişə biləcək, bir hadisə, bir qarşılaşma O, “gəlməli insanı” və yaxud da, “hal- hadisəni”, dəyişə bilir!

Məhəmməd Əli, həyatını dəyişə biləcək, bir hadisə, öz məhlələrində, velosiped sürərkən, məhlə uşaqları o, arıq, çəlimsiz Kassius Kleyin əlindən alıb qaçırdıqları velosipeddən başlayır!

O, həmin qaçıran velosipedi, özünün gücü çatmamasına görə, “qaçırdıldığını düşünərək”, idmanın boks növü ilə, məşğul olmağa qədər, aparıb çıxarır!

O, velosiped hadisəsi onu, Gələcək peşəkar Boksda, rinqlərdə, rinqin Kralı səviyyəsinə qədər gətirib, yüksəldə bildi!

Bu hadisə, təsadüf idi?

Yox, qətiyyətlə!

Bu hadisə, yuxarıda deyilən, bir anın, bir halın, kimin-kimlə, bir anda qarşılaşmasının və gələcək halların, dönüş, sınma məqamının təkan vericisidir!

Bu təsadüfdür mü?

Yox, bu daha təsadüf olmayıb, o, çəlimsiz, köməksiz, on iki yaşlı uşağa, yerdə qalan ömrünün, “Qərarı” olaraq, onu boks klublarında, idmanın boks növü ilə, məşğul olmağa, bir təkan momenti, təkan nöqtəsi oldu!

Ümumi halda, İkili hal olur, bütün hallar, arasında!

Bir halda, olan hadisəni, qarşılaşacağın hadisəni, olacaq gözlənilməyən anı, “O”, sənə Bəxş Edir!

Bir hal isə, kimsə sənə arada vasitəçi olaraq, səni hansısa bir məqama çatdırır!

Kassius Kleyə, sonrakı hallara Məhəmməd Əli adı ilə tanınacaq, əfsanəvi peşəkar boksçu, onu rinqin “Kralı” adına qədər, gətirib çıxara bildi!

Onun da, əlindən bir çox şeylər alınmışdı, bütün titulları, qələbələri əlindən alınmışdı, o da daha, ümitsiz, tək-tənha qalmışdı!

Amma, buradakı məqam, tənhalıq məqamı, nədən ibarət idi?

O Rinqi, o Boks Əlcəklərini, o, Titulları, həmin o, Qalibiyyətləri, ona, onları ona, “Bəxş Edən” - Bəxş Etmişdi!

O, Bəxş Edənin isə, Qarşısında dayana biləcək, ikinci bir Qüvvə yox idi və Ola da bilməzdi!

Kassius Kley, daha peşəkar rinqə yeni adla, Məhəmməd Əli adı ilə, qayıtdı!

O, bir də, Qayıtdı, gəldi!

Bu təsadüf idimi? Yox, qətiyyən!

Onu, yenidən “O, Gətirildi”, ona ayrılmaş, “rinqin Kralı”, titulu isə, ona aid idi!

Nə idi Məhəmməd Əli adında, peşəkar Boksda, Kral Adı?

Bütün keçmiş rinqdəki görüşlərinin xronika çəkilişlərinə baxdıqca, onun həqiqi “Kral” olduğu, görünür!

C. Formenlə görüşdə bilərəkdən, rinqin küncünə sıxışib, Formenin o ağır, dözülməz zərbələrinin qarşısında, “Co, sənin bütün gücün elə budur?” deyə-deyə, görüşü axıra qədər gətirib çıxarması, Formenin nokaut vəziyyətinə düşəndə, Məhəmməd Əli, bir daha ikinci zərbəni vurmayıb, ondan uzaqlaşması, Məhəmməd Əlinin, Krallığı idi!

C. Freyzer ilə, Fillipində görüşündə isə, o, ağır görüşdə, Frezerə on dörd raund, ancaq gözlərinə zərbə yendirməyinə də, bir səbəb var idi.

Çünki, Freyzer ondan əvvəlki, “Matç revanşda”, öz boks əlcəklərinə bilərək sürtünən, Məhəmməd Əli gözlərini, acıdırıb, sulandırmasınadan istifadə etməklə, belə bir üsulla, ona qalib gəlmək istəyinə, rinqdə dayanmadan Məhəmməd Əli, ancaq Frezerin gözlərinə vurulan zərbələr isə, ona cavab idi!

Filippində, C. Freyzerə çox ağır döyüşdə on dördüncü raundda qalib gələn Məhəmməd Əli, qalibiyyətdən sonra, rinqdə ikən, “mən ölümə bu qədər yaxın olmamışdım”, deyir!

Ümumi halda, Məhəmməd Əli, görüşlərinin hamısında, onun rinqdə, çox mülayim, çox rəhimli, tərəf-müqabilinə çox qayğılı yanaşması, az qala onu, rəqibini, qorumaq istəyi, onun “Krallığı”, idi!

Çünki, bir çox görüşlərdə, tərəf-müqabilinin, “Noqdaun”, vəziyyətini görən Məhəmməd Əli, qəddarlaşmayıb, onu, “Nokaut”, vəziyyətinə bilərəkdən salmamaq üçün, rəqibinin ətrafında, hərəkətlər edərək, rəqibin özünə gəlməsini gözləmək bacarığı, ancaq “Krallığa”, məxsus olan, bir xarakteri idi!

Bütün görüşlərində, rinqdə olan boksçuya tərəf-müqabili kimi baxırdı, qəddarlaşib, ona özünün “düşməni” kimi, baxmırdı!

Bütün görüşlərinin başlanğıc dörd raundu, boks qanunlarına uyğun olan bir başlanğıcla başlayan Məhəmməd Əli, sonrakı bütün raunlarında, rinq, həmin görüş, həmin anlar, daha onun, Mühiti, Aləmi, o, rəngin daxili Sərhədliliyi, daha onun, Stixiyası idi!

O, daha Rinqə, tərəf-müqabilə, üslub, sevinc, rahatçılıq, öz rəhmini, diqtə etməyə, başlayırdı.

Deyilir və görünür də ki, Məhəmməd Əli rinqdə “rəqs”, edir!

Bu hal, onun özündən asılı olmayan, rinqin özü daha, “onun” olduğu, bir uşaq sevinci ilə, uşaq şıltaqlığı ilə, amma, müqavilə şərtlərinə uyğun, bütün görüşü on beş raundun sonuna qədər gətirib çıxarmaq bacarığında idi!

Bu sitat Məhəmməd Əli sitatı idi, “Mən arı kimi işlək, kəpənək kimi yüngüləm”, yaxud da, “mən, bir o qədər də, gücümü sərf etmirəm, çünki çox cəldəm”.

Məhəmməd Əli görüşlərinin xronikalarına baxdıqca, hər görüşdə, hər dəfə, başqa, yeni bir döyüş üslubunda, yeniliklə qarşılaşmaq oluruq!

O, rinqdə mə'na, məntiq, cümlə qururdu, müsahibələrində də, suala cavabı çox qıssa və çox mə'nalı idi!

Məhəmməd Əli boks məktəbindən hələ çox müddət istifadə edəcəklər, hələ çox halları öyrənəcəklər!

“Sən elə yaşa ki, elə davran ki, elə de, elə danış ki, elə yaz ki, səndən sonra, səndən hələ də, bəhrələnə bilsinlər!”.

Bu deyilən fikir (müəllifdən), yer həyat qanunudur!

Kassius Kley - Məhəmməd Əli, boks “Kralı”, bir də, olacaqmı?

Qeyd:

Dünya, bütün Dillərdə, ona rəhmət dilədi...

Taleyə bir bax, Dünya Ona; “Покойся с миром”.

Allah, rəhmət eləsin.

İşığına qovuşsun, deyir.

Bir Dünya, bir İnsana, bütün dillərdə, Rəhmət diləyir, Işıq diləyir!

Bu ömrü, Kassius Kley, Məhəmməd Əli ömrünü, belə bir İdmançı ömrünü, yaşamağa dəyərməmiş!

O, idmanın Peşəkar Boks növünün, Qəddarlığını nümayiş elətdirmədi, əksinə, hər bir görüşündə, rinqdə boksun, Klassikasını açdı, göstərdi!

04.06.2017

Cəsarət...

Cəsarət, pulda deyil, pulla deyil,

Cəsarət, mövqe tutmada, Kürsüdə də, deyil!

Cəsarət, həm Şücaət, həm Cəsarətdədir!

Cəsərət, sənli olub, Sənlə addımlamalıdır,
 Sən ona Cəsərət, o da dönüb sənə Cəsərət verdiyindədir!
 Cəsərət, sənli olub, Sənin olmalıdır!
 Cəsərət, qan gətirib, qanla deyil!
 Cəsərət, qan, dağıntı, faciələr qarşısında Dayanıb, Cəsərətlə,
 Yaşadıb, Yaşatmaqdadır!

05.06.2017

İşarələr, Simvollar...

Oxudum, baxdım, düşündüm!
 Hardan aldığ bu işarələri, bu “simvolları”?.
 Bizmi gətirdik, bu işarələri, bu simvolları?
 Onlar bizə qədər də, var idi?
 Kim gətirdi bu işarələri, bu simvolları?
 Niyə yazılarda, mətnlərdə işləndi, bu işarələr?
 İlk, Yer üzündə olan, ilk Yer insanından gəldi, bu işarələr, bu simvollar!
 İldırım, şimşək çaxdı - çaxdı, insan onu “nida”- etdi, maraq etdi, onu işarələdi (!).
 Yerə baxdı, torpağa baxdı, hər cücərən - cücərtiyə baxdı onun formasına, quruluşuna
 baxdı, maraq başladı, “nədir bu torpaqdan baş qaldıran, bu cücərtilər”- onun oxşarını
 işarələdi (?), ona, “sual” dedi, sual kimi, işarələdi.
 Sözlə, söz arasını, fasiləli olduğunu bilib, onu bir xətlə işarələdi (-).
 Fikrini, sözünü dedi, dayandı, fikir bitdi. Yeni fikri deyənəcən, onu nöqtələdi (.).
 Nöqtə, sonmu?
 Nə düşündüsə, necə düşündüsə, onları maraq işarəsi ilə, işarələdi!
 Bir işarəni isə, tapmadı, “bu daha sondur”- deyilə biləcək, o, işarəni, tapmadı.
 Sözmü son, Düşüncəmi son, Cümləmi son, Həyatımı son, Günümi son, Gecəmi son,
 Təbiətimi son, daha nələr və nə, son?
 O, “sonu”, ola bilməyən, o, işarəni tapmadı!
 O, olmayanı, tapa bilmədi, onun işərisini də, göstərə bilmədi!
 Kainata baxdılar, “Kainat Sonsuzdur” dedilər, amma, Kainatın Öz Sonudur, bax, onu
 deyə bilmədilər!
 “Sonu olmayanın”, “Son”, olmayanın, işarəsi də, olmaz!

O, “Əbədidir” deyildi, amma, “O”-nun da, bir Sonu Olacaq, heç deyilmədi!

Ola bilməyəni də, işarə ilə, simvolla da, işarə etmək mümkün, olmadı!

Yoxdur belə bir İşarə, belə bir Söz, belə bir Düşüncə, belə bir Simvol və s. ona, “sondur daha, Kainatın, bütün hərəkətlərin, sonudur daha”, deyilə və onu da, O, işarə ilə də, İşarə edilə!

Sonsuzluq işarəsi var, o, “işarə”, ədədlər üçün, deyilir!

Kainatın, özünün Sonudur, işarəsi gətirilmədi, gəlmədi!

Çünki, O, Olmayı, gətirmək də, olmadı!

06.06.2017

Hər an, bir Andadır...

Necə yaxşı, çox yaxşıdır, bu Yer Həyatının, Anları!

Hər An, bir yenilik, hər Yenilik isə, bir Andadır!

O, Yeniliklər, Toplana - toplana, toplanarlar!

Biz toplamırıq, o, Anları, Anlar toplandırır, O, olan, hər Anı!

Çünki, hər gördüyümüz Müddətdə, biz də, bir Andayıq!

Hər an, yaddaşımızda, hər yaddaş da, bir yeni, An yaradar, o da, elə də, Yaddaşlaşar!

06.06.2017

Bizim, Yer kürəmiz, Kainatdan necə görünür?...

Bizim, Yer kürəmiz özümüzə, yaxından gördüyümüz kimi, görünür.

Amma, Qalaktikadan, başqa cür görünür.

Meqaqalaktikada isə, təmami ilə, başqa bir körkəmdə, başqa bir məsafədə, görünür!

İşıq Qalaktikadından isə, təmami ilə, Mikrondan da, çox kiçik, görünür, Yer kürəmiz!

İndi baxaq, diqqət edək, öz çağırışlarımıza, öz istəklətimizə!

Çünki, o səbəbdən ki, nə istəyiriksə, üzümüzü Kainata tuturuq, istəklərimizi isə, Kainat Sahibindən, istəyirik!

Məsafələrə görə, Yer kürəsinin olduğu sahə, Kainat, “Sahibi Mütləqinə” qədər, olan məsafə ilə, həddindən artıq, çox uzaq bir, məsafə edir!

Səslə çağırmış olsaq əgər, heç səsimiz də, Oraya yetişib, çatmaz!

Onda, Kainatla bizim aramızda, çağırış rabitəsini, nə yaradır?

Bütün istəklərimizi Kainata çatdıran isə, Düşüncəmizin tezlik sür'ətidir!

Amma, bütün istəklərimiz isə, düşüncənin tezlik sür'ətinə çevrilərək, O, Kainat Sahibinə, Anilikdə Çatır!

Əgər ki, belədirsə, deməli, Düşüncə və İstəklərimizlə, şox ehtiyatlı, çox diqqətli, olmaq məcburiyyətindəyik!

İstəklərimiz, arzuladıqlarımız, Dualarımız, Anda Oraya, çatar!

Düşüncənin sür'əti və gücü, Vaxta-Zamana sığmadığından, hər çağırışımız, anında Oraya, çatır!

Belə olmasa idi əgər, onda, ha çağır, nə vaxtsa, milyon illərdən sonra, Orada eşidiləcəksə, olacaqsə, onda o çağırışımızın, o xahişimizin, nə köməyi dəyərdi bizə?

Onda, özümüzü yormağımızın da, heç bir mə'nası da, olmazdı!!

Necə Dəqiqdir, necə Dəqiq Qurubdur, "O" - ki, heç bir varllığın çağırışı, istəkləri, Nəzərdən uzaqda Qalmasın!

Amma, Kainat istəklərin arasında, bir çox, istəklərimizin də, öz yeri, öz kateqoriyaları var!

Çünki, hər bəd, qaranlıq istəklərimiz də, qəbul olunmayan, özümüzə dönən, özümüzə, qaytarılındır!

08.06.2017

İnsan istəkləri...

İnsan o qədər istəklər istəyə bilir ki, amma bütün istəkləri, onun ətrafında olsa da belə, o, öz istəklərini, hansı səmtə axtarmalı olduğunu, tapa bilmir!

08.06.2017

Kaş ki, Bəşəriyyət...

Kaş ki, Bəşəriyyət, qalxardı Kainata, oradan, Kainatdan baxaydı, Yer üzünə!

Onda görərdi ki, O, nələr edibdir, bu, Yer Üzünə!

Tanrı Gözü ilə, Baxmayaydı Yer Üzünə, öz baxışı ilə baxardı, bu Yer, üzünə!

Onda Bəşər görərdi ki, nələr edibdir, bu Yer, Üzünə!

09.06.2017

O, Bəşəriyyət...

Nələr məhf etməyə, çalışmadı o, Bəşəriyyət, bu Bəşəriyyət!

Nə Tanrı, nə də ki, Yer üzü, bezmədi, dayanmadı, doymadı, bu Bəşəriyyətdən!

Onlar, Bəşəriyyətin - Ali bir Bəşər olacağını, Gözlədilər!

09.06.2017

Bizim Yer kürəmiz, Günəş sistemimiz...

Bu, Yer üzündə, biz insanlar qürrələnirik ki, Yer üzündəyik!

Amma, heç düşünmək və bilmək də, istəmirik ki, bizim Günəş sistemi və Yer Kürəsi, Oval daxilində, Kainatın, (ellipsoidin) hansı səmtində, hansı sahəsindədir?

Bizim, Yer kürəsi, Günəş sistemi ilə birlikdə, ümumi olan, Qalaktikaların arasında, Kainatın hansı səmtində, Kainatın harasında, hansı Sahəsində, yerləşdiyi ilə, maraqlanırıq?

Onunla maralansaq, bir çox suallara cavablar da, tapırıq!

11.06.2017

Yer kürəsi və onun Nüvəsi...

Ay, yer Kürəsi, ay yer kürəsinin Nüvəsi, bu yay Ərəfəsi, nə yaxşı ərəfədir!

Bu yay ərəfəsində, bir çox bitkilərin, bitki məhsullarının, hasilə gələn, ərəfəsidir!

Necə də, Gözəlliklər, ərəfəsidir!

Ay, Yer Kürəsi, ay, yer kürəsinin Nüvəsi, Kainata pıçıldayıb, de bizlərin adından ki, ərəfənin vaxtıdır, Bitkilərin, Su ilə, İsti ilə, hasilə gələn, vaxtıdır!

Arzularımızın da, istəklərimizin də, bu Ərəfə ilə, hasilə gələn vaxtı olsun, deyib də, pıçılda!

“O”- bizi Eşidər - amma bu Ərəfədə, nəticələr necə hasilə gəlirlərsə, arzularımızın da, hasilə gəlmə ərəfəsinin başlanğıcı olsun - deyib də, pıçılda!

Ay, Yer Kürəsi, Yer üzü - Yay Ərəfəsi, Bitkilərin, hasillərə gəlmə ərəfəsidir!

Bu Fəsilə, bütün istəklərin də, hasilə gələn Ərəfəsi də, olaydı kaş...

11.06.2017

İstisiz, Susuz...

Bir İstisiz, bir Susuz, bu Yer Həyatı, mümkünsüzdür!

İsti olmasa, hasilə gəlməz, Su olmasa, İnkişaf olmaz!

11.06.2017

İşiq və Od...

Od - Yerin, simvoludur!

Günəş - Işığın, simvoludur!

Od - Yerin, dərin Qatlarından qalxar,

Günəş - Öz işığını Saçar, Öz ətrafını, Ətrafında hərəkətdə olan, Planetləri,

İşıqlandırır!

14.06.2017

Ərazimiz...

Ərazimiz və Özümüz, Hz. Nuha qədər də, Hz. Nuhdan sonra da, heç vaxt, Ətrafımıza, Xalqlara, Mədəniyyətlərə, Ziyankarlıqlarla, Saxtakarlıqlarla, yanaşmadıq.

“O” – Bizi, Ərazimizi, Dünya Tufanından, Nuha qədər də, Nuhdan sonra da, Hifz Etdi, Qorudu!

İşıqla, Zərlə, yenə də, Işıqlı Etdi...

14.06.2017

Qaranlıqla, Işıq...

Min illərdir, deyilir ki, Işıq, Qaranlığa, qalib gələcək!

Qaranlıqlar isə, Işığa qalib gələcək!

Deməli, iki Varlıq arasında, yə'ni, Işıqla, Qaranlıq arasında, ağır döyüş, yaxud da, ağır müharibə, gedir?

Qətiyyəən yox!

İki Varlıq arasında, yə'ni Işıqla - Qaranlıq arasında, Ağır döyüş, Mübarizə, Getmədiyindən, heç vaxt Qalib tərəf olmayıb, ola Bilmədi, olmayacaqdır da!

Çünki, hər iki Varlıq, yə'ni Qaranlıqla - Işıq, Üz-Üzədir!

Onlar, biri-birindən, ayrı ola bilmədilər, ayrı da, ola, bilməzlər!

Gecəsiz, Gündüz ola bilməz, Gündüzsüz isə, Gecə!

Onların, hər ikisi, biri- birini Tamamlayırlar!

Onların, Hər ikisi, Işığın özündə, Tamamlanırlar!

İşıqla, Işığın özü ilə, Tamamlanırlar!

Biri-biri arasında, Işıqla - Işıqda, Tamamlanırlar!

Qaranlıq Işıqda, Işıq Qaranlıqdadır!

Bütün başlanğıclar, Qaranlıqla, Işıq Arasındadır!

Dən, Toxum, Tum, Dənə, Qaranlığa, “əkilir”.

Amma ki, Işıqdan - Qaranlığa, əkilir!

O, əkilən, Dən, Toxum, Təm, Işıqdan, Işıqda, Işıqla, “əkildiyindən”, daha onlar da, yaddaşlarında, Işıq daşıyacaqdırlar!

Qidalanmaqla, Qidalar da, Işıqdan, Mə'də “Qaranlığına”, qovuşur!

Daxili üzvlərimiz, Ürək, Böyrək, Dalaq və s. daxili orqanlar, Qaranlıqda, olmuş olsalar da, belə, Qidalarla, Təmaslarla, Toxunmalarımızla, Göz baxlarımızla, Daxili Aləmimizə də, hər Təmasda, onun, yə'ni Vücudumuzun, Işıqla əhatə olunduğunu, ona, bəyan edib, bildiririk!

Daxili Aləmimizin içərisində, nə ocaq qalayırıq, nə lampa yandıra bilirik, nə də ki, elektrik Işığı ilə, daxili Aləmimizi, işıqlandırırıq!

Daxili Aləmimizə, bəxş etdiyimiz Işıq, Yaddaşımızın “İşığıdır”, Düşüncələrimizin “İşığı”, Düşüncələrimizdir!

Daxili Aləmimiz, Qaranlığa bürəli olduğu halda, Qara, Ağır Düşüncələrimizlə, daxili Aləmimizin də, bir də, qaranlığa, bürələmək istədikcə, Daxili Aləmimiz də, Işığı çağırır, Işığa Dartır, Işığa Qovuşmaq, istəyəcəkdir!

Işıqla - Qaranlıq arasında olan Mübarizə, Işıqla - Qaranlığın, bərabər Bölünməsində, Onların, bərabər Bölməyindədir!

Bərabər bölüm arasında, ağır müharibə, ağır mübarizə olmur!

Çünki, hər ikisinin arasında, Işıq dayanır!

15.06.2017

“Qlobal istiləşmə”...

“Qlobal istiləşmə” halı, son illərdə deyilməyə başlanılıb!

Nədir bu istiləşmə, niyədir bu, istiləşmə?

Yer üzündə, dəfələrlə belə bir, Anomaliyalar, baş verib və yaşanılıb!

Bu İstiləşmənin, bir səbəbi və mexanizmi də, olmalıdır!

O Kürəvarı istiləşmə, O, Ərəfədə baş verməyə başlayır ki, Yer üzünə, yeni yaranışların gəlmələrinə, İstiləşmə ilə, zəminlər yaradılır.

Yeni Bitkilər, yeni Həşəratlar, yeni faydalı Qazıntılar, yeni hallar, yeni bioloji quruluşlar və s. onların, Yer üzünə yenməsinə bu İstiləşmə onlara, bir zəmindir!

Bu hal, (istiləşmə) Yer Planetinin, iki Qütbü arasında, Yer kürəsini, tən bölən, Ekvator xətdindən, iki səmtə, dərin Sularda, dərin Qatlarda, yeni Yaranışları, onları, qəbul etməyə hazırlıq ərəfələridir!

Bütün Başlanğıclar, İsti ilə, başlayar, bütün yeniliklər, İsti ilə Həsilə gələr!

16.06.2017

Sonu olmayan, Dünya...

Qəribədir, bu İnsan, “Dünyanın sonu olacaq” - deyib də, hay salıbdır!

Günəş sistemi və ətrafında hərəkətdə olan, Planetlərin mövcudluğu, 4,5 milyard ili əhatə edir. (Astronomiya, Elminə istinadən).

Əgər, bu müddəti, 4,5 milyard ili, bir az kiçiltsek, şərti olaraq, deyək ki, Günəş sisteminin mövcudluğunu, 1-milyard, İldir, desək!

Həmin bu, Bir milyard il ərzində, nə qədər canlı gəldi, Yer üzünə? Kim bilir?

Onu, Yer üzünü Bilər, onu, Yer üzünün Yaddaşı, Bilər!

Min illər ərzində, İnsanlar, dəfələrlə Yer planetinin başqa bir Planetlərlə, “toqquşacaqdır” - dedilər, amma onlar, O, Planetlər, öz Orbitlərindən çıxıb da, biri-biri ilə, üz-üzə Gəlmədilər, biri-biri ilə, Toqquşmadılar!

Son illərdə, bu İnsanlar, daha da, irəliyə gedib, indi də, Yer planetinin, Günəşlə “toqquşacaqdır”, deyərək, istəyərək, “Dünyanın sonu”, olacaqdır, deyirlər!

Dünyanın, Dünyaların, Kainatın, sonu yoxdur, Kainatda mövcud olan, Bütün Planetlərin, Birlikdə, həmahəng, Sinxron, Simmetrik, Birgə hərəkətləri, mövcuddur və vardır!

Hanı o, Dağıdıcı Qüvvə ki, Dünyanı dağıda bilsin?

Hanı olan O, həmin, O, Qüvvə?

İlkdən, Kainatlar, Aləmlər, Yaranmadı Dağılmağa, bir də, Son olmağa!

Kainatlar Yarandı, Törətməyə, Törədiciyyə, Nizamla hərəkətləri, Tarazlaşdırmağa, Küllü - Kütlələri, Düzümünə gətirib, Bərabərləşdirməyə!

Planetlərin biri-biri ilə, toqquşma halını, səbəbini, Planetlərin, dağıdıcılıq mexanikasının səbəblərini, şərh etməkdən isə, israrla, çəkinərək, susmaqdadırlar!

16.06.2017

Dünyanın - Dünyaların, Sahibi Var...

Ətrafımızda, hər nəyi görürüksə, hər nəyə baxırıqsa, deyirik ki, onlar bu Dünyanıdır!

Dünya deyib, Dünyadayıq!

Dünya içərisində, Dünyanın da, necə olduğunu - Bilməliyik!

Dünya içərisində, Dünyanı, tələb edirik!

Dünya bizim deyil ki, Dünyanı tələb edirik, Dünya, “mənimdir” - deyirik!

Dünyadayıq, Dünya iləyik, Dünyanın Özü iləyik!

Amma, bu Dünyaya, bu Dünyamıza, Sahib, deyilik!
 Biz, Dünyaya gəldikdə, Var olan, bu Dünyaya, gəldik!
 O, Var idi ki, biz, Var olan Dünyaya, gəldik!
 Dünyaya gəldik, Dünyada, var olmaq üçün, gəldik!
 Olan, Dünyaya, Gəldik!
 “Dünya”, deyə-deyə isə, Gəlmərik!
 Bu Dünya, Var idi!
 Biz, Var Olandan, Var olana, qayıdarıq, Gedərik!

17.06.2017

Bayramınız, Mübarək!

Həkimlərə, peşəkarlıq,
 Xəstələnenlərə isə, sağlamlıq!
 Tibb işçiləri, bu gün, sizlərin - peşə bayramıdır!
 Bayramınız mübarək, həkimlər, tibb işçiləri!
 Kainat qarşısında, dörd peşə, çox cavabdehli, peşələrdir:
 Müəllim, həkim, mühəndis, me'mar!
 Yaradan, Yaradır!
 Qadın Həkimləri, Qnekoloqlar, Mamaçalar isə, onları Yer üzündə, qarşılayırlar!
 Budur, o, peşə cavabdehliyindən, biri...

17.06.2017

Mənim Tanrım...

Mənim Tanrım, o qədər Dövlətlidir ki, o qədər Dövlətlidir ki, O, Böyük bir Kainatın,
 Dövləti içərisində, bütün Aləmlərin, Dövləti İlədir!
 “O”- nun Qarşısında, hər birimiz, yenə də, “O”- nun, Kainatı, Varidatı Qarşısında,
 yenə də, Aciz yox, Kasıb olaraq, qalacağıq!
 Çünki, Kainat Əbədi, bizə ayrılan qədər Payı isə, müvəqqətidir!
 “Müvəqqəti” ilə, Əbədi arasında, sahib, yenə də, “O”-nun, Özüdür!

18.06.2017

Düşüncələr, Fikirlər...

- Ağrısızlıq əhatəsində, ağrılı insan.
- İnsan, dörd məvhum qarşısında acizdir: aclığın, susuzluğun, yuxusuzluğun, bir də, ölümün.
- İnsanda, dörd yaddaş aləmi var: göz, bədən, dad, bir də, baş (kəllə).

Dörd ağrısız, (ağrı verməyən), varlıq əhatəsində olan İnsan: süd (ana), Su, hava, bitki aləmi, (qida) - bu dörd məvhum, canlı varlığa, cismani ağrı, verməyənlərdir (ağrısızdırlar).

- Heyvanat aləmi üçün də, ağrı verməyən, sahələr var. Qərībədir amma ki, bu belədir: şir, pələng, it, canavar, pişik, balalarının yerini dəyişdikdə, mütləq olaraq, onları dişləri ilə, boyun nahiyyəsindən yapışib, yer dəyişərlər (bu heyvanların boyun nahiyyəsi, ağrımayan sahədir).

At ayağı, ağrı verməyən nahiyyə olduğu üçün, At ayağına, nal vurulan zaman, ona ağrı vermədiyindən, sakitliklə gözləyə bilir.

İnsanda, tük kəsildikdə, əl-ayaq, dırnaqları kəsildikdə, (qısaldıqda), ağrı vermir.

Quşlarda dimdik, buynuzlu heyvanlarda buynuz, Kenquruda qarın, it-pişikdə, pəncə və s. ağrısızdırlar.

- Əgər İnsan, başı ilə yox, Dili ilə düşünürsə, (məntiqsiz danışır), xəstəliyin əvvəlindədir. Əgər İnsan, düşünə bilmirsə, (istəmirsə), vücudun yarısı yoxdur. Əgər İnsan, iftira və yalan danışarsa, demək o, daha “ölmüş”, bir cındır.

- Dörd məvhum ardıcılığına, sığan İnsan: gəlişi (yer üzünə), yaşadığı müddət, (illər), məzarı və bir də, “daşa” - yazıya sığan adı.

- Yerdən, qopa bilməyən İnsan! Üfüqi baxışla Ümid gözlədi, Şaquli baxışla, Kainatdan Kömək, dilədi.

- Ey İnsan, sizin “dünyanıza” baxdım, sığa bilmədim. Haqq dünya qanunlarından isə, qopa bilmədim.

- Hələ də, İnsanlar elə bilirlər ki, hər bir Ulduz, bir Günəşdir. Bu yanlış fikirdir.

Kainatda hər bir Ulduz, bir Günəş, olmuş olsa idi, o, “Günəşlərin” istisindən, elə bir, Kainat alovlanması, baş verərdi ki, o, Kainat alovlanması qanununu qarşısını almaq, mümkünsüz olardı.

- Məhdudiyyət - məhrumiyyət deyil. Məhrumiyyətər isə, məhdudiyyətlər deyil, ey İnsan!

- Heyif biz İnsanlar, “bu dünya” ilə, “o dünyanın”, mə'nalarını dərk etmək istəmədik.

Kainata isə, öz qanunlarımızı “diktə” etmək istədik. “O” isə, qəbul etmədi.

- Bütün İnsanlar, Dünyanı dedilər, Dünyadan isə, deyə bilmədilər.

- Xoşbəxtliyin me'yarı varmı ey İnsan? Bədbəxtliyin me'yarı varmı ey İnsan? İstəyə, arzuya, fikirlərə, düşüncələrə, bir də, Əbədiyyətə, me'yar yoxdur, ey İnsan!
- Kim ki, harmoniyanı (ahəngi), duymaq istəmirsə, heyif...
- Vətənin sərhəddi? - tarixidir, tarixlərdədir.
- Deyirlər, deyirlər, deyirlər! Yad olanları nə tez-tez, deyirlər. Özlərini isə, həmişə yaddan çıxarırlar, görəsən axı bunlar, nə deyirlər?
- Dəymə, müqəddəslik xatirinə, dəymə. Nəticələri çox ağır olur, dəymə!
- Qaranlıqdan çıx, Işığa gəl! Ləl Işığına, Eynə, gəl!
- Müəllimin şagirdi, fikirlərini bildirməyə başlayanda, onun müəlliminin, “müəllimlik” qədəri, bilinir, görünür.
- Hər Dahilik, yazır özünə Baş daşı!
- Canlıya, İnsana, “soyuq dəymir”, ətrafın qarası, acısı, hopur canımıza, gör ki, bu İnsan nə imiş. İnsan, Kainatla Yer aləmi arasında, rəbitə üçün yaranıb. İnsan, o, rəbitəni pozmağa çalışdıqca, Təbiət də, karıxır. Əsir, Coşur, sanki İnsana, suallarını yağdırır. Onda, İnsan vahimələnir, yenə də, üzünü Kainata tutur, Kainatla, özü arasında, “o ilkin rəbitəni” - çağırır. Ətraf, Təbiət, sakitləşdikcə, insan yenə də, unudur. Gör ki, bu İnsan, nə imiş!
- Gülün, çiçəyin, ağacın, kolun ətri, (rayihəsi) torpağındır. Çiçəklərin rəngləri, Planetlərin rəngidir. Səmanın, göy, mavi olmasına Karıxma, o, Səma rəngi, Dəniz, Okeanların, Günəş işığından, əks olunma, rəngidir. Axşam Qaranlığı, Kainatın, ilkin rəngidir.
- Kainat, sirrləri açandır. Müəmmalarla, İnsan fərq, isbat, axtarandır.
- “Fəlsəfə” - deyir, “məkan yoxdur!”. “Məkan”, Ovalın (ellipsoidin) özündə olan, Planetlərin, məzmuəsidir. Cəm-cəmin, özündədir. Məkan, istinadlarıdır. Fəlsəfə, Kainatın mərkəzini axtarır. Kainat, dördə bölünüb, Dörddədir. Dörd üstə, Dörddədir. Ovalı, Dördə böl, Dörddədir.
- Öləndən sonra, bilmək istəmirəm. Diriyə bilmək istəyirəm.

21.06.2017

Düşüncələr, Fikirlər...

- Əgər ilkdən, (O, Partlayışdan), Kainat forması, Ellipsoid (Oval), həndəsi quruluşda, olmasa idi, riyazi ədəd və tənliklər olmayacaqdı. Riyazi ədədlər, yenə də, həndəsi quruluşun, çərçivəsi daxilindədir.
- Mənasız, hələ Mütənasib deyil!
- Ruh dediyimiz, Yaradandan, Yaranışa Işıq Payı, yaranış varlığıdır, (o, sinədedir).

- Yenilik, gözlənilmədən olmur. Yeniliyə də, yenilik gərəkdir.
 - Ey İnsan! Sən, Dünyanı istəmə, Dünya səni istəsin.
 - Ailəyə bəxş olunan, övlad da, dörd baxımdadır: Dünya üçün, bəxş olunan övlad, Xalq üçün, bəxş olunan övlad, Ərazi üçün, bəxş olunan övlad, Ailə üçün, bəxş olunan övlad - bu, Ata-Ana istəyi və hökmündə, deyil.
 - Ağıl, Elm, ölənə kimi lazım olur. Öləndən sonra, onları xərc edəcəyin, lazım olur.
 - Ölümün son anında, İnsan anilikdə, çox aktivləşir. Bu, İlkdən, “var olma halından”, (ışıqdan), “var oldu” halına, keçid halıdır. Varlıq vücudundan, ayrılan Işıq Payının, Mütləq Işığa, çatmağıdır. Onu, qovuşdurmaq isə, Can Aparanın, (yer üzündə Əzrail), müşahidə halıdır. Kainatın Yaranma halında, ilkdən hər bir Yaranışın, əvvəli Işıq və İstidən olmayıb, ancaq soyuqdan olmuş - olsa idi, onda, hər varlıq, həcm və kütləsinə görə, həmişə dəyişən, qeyri - sabit, olacaqdı. İstinin özündən, İstilik keçiriciliyi, olmasa idi, kütlə, öz formasını, halını, dəyişən olacaqdı. Onda, Kainatda bütün, Küllü-kütlələr, Planetlər, qeyri assimetrik və qeyri hərəkətli, xaotik hərəkətdə bir varlıq olmalı idi. Kainatda olan, bütün Kütlələr, Planetlər və bütün Canlılar, Işıq və isti əhatəsində və varlığındadırlar. İlk Partlayışdan ayrılan İsti, o, İstidən, “Var olma”, üzvü bağlılıqda və vəhdətdədir.
 - Düzgünlük arasında, Yalan yoxdur. Yalan arasında isə, Düzgünlük, yoxdur.
- Düzgünlük, əqli, vücuti rahatçılığın, Yalan isə, əqli, vücuti, Vahimən və nəticədə, uğursuzluqların, vücuti, əzablarıdır.
- Elə düşün, elə davran ki, ətrafın sənə, təşəkkürlü olsun. Ətrafın sənə təşəkkürü, Kainata səslənən, təşəkkür olsun. Ey İnsan, səndən Kainata səslənən, hər bir təşəkkür, Təşəkkürlərin, Təşəkkürüdür.
 - Tanıdıq, tanıdıq, Tanıdıq, bu Dünyada, hamını tanıdıq. Təkcə, özümüz - özümüzü, tanımaq istəmədik ki, istəmədik.
 - Elə demə ki, elə bilirsen. Nə qədər, bilsən də, yenə də, o qədər bilirsen. “Nə qədər?”, elə “o, qədər”, deyib də, yenə də, hələ Tamı deyil, elə o, qədər bilirsen.
 - Var olanın, var olması, mütləqdir amma, səbəb deyil. “Var olan” - bir halda, Yaratmada, Yaratmağındadır. Hər bir varlıq, cisim, maddə, fauna və flora, dialoq, simvol, riyazi, həndəsi, fiziki, anatomik- fizioloji, varlıq, “Var Olanın”, yaradıcılıq və xüsusiyyətindədir. Hər bir Yaranış, “O, Mütləqin”, Bərabərliyinə, çatan deyil!
 - Hər bir yenilik, keçmişə unutturmur. Hər bir yenilik, keçmişə müqayisəli dərəcədə, xatırladır. “Keçmiş” dediyin, uzaqlaşmır. O, hər an, yaxınlığındadır.
 - Yer Kürəsi, Günəş ətrafında, saniyədə 500 km/san. sür'ətlə hərəkətdədir. O, 500 km/saniyəyə, uyğunlaşa bilsən, (əqli), gələcəyi bilmək olar. Əgər, Kainatda olan Planetlərin, cəm hərəkət sür'ətinə, bağlana bilsən, onda, insana maraqlı olan, gələcəyi,

demək olar. “Onu demək” - zehni yox, əqli sür'ətin, nəticəsidir. O, hal Sür'ətlərinə uyğunlaşmaq, hər varlığa, nəsim deyil. O, “halları” bilmək isə, zehni yox, əqli yox, O, Zəkadadır, o, da, alındadır.

- Nəzakətli düşüncə və davranışın özündəndir, başlanğıc. Kainata, xitab və müraciət, hökumdə yox, nəzakətin özündəndir. Oradan, Kainatdan tələb eləmək yox, Təşəkkürdür mütləq.

- İnsan, İkili gördüyünə, döndü ona, “Dual” - Dualizm, dedi. Dualizm yox, Duet var! Duet, ikilik arasında - Sən və Məndir. “O” və Səndir.

- Musiqi, rəngkarlıq, ilahiyyat, onlar, elə bir Varlıqdır ki, heç vaxt, onun, “sonuna, Mütləqinə çatdım” - demək olmur! O, elə bir, varidatdır ki, o, həmişə özündən, bəxş edir. Elmlər, Elmi araşdırmalar, kəşflər də, belədir, onlar tükənməyən, bir varidatdır.

21.06.2017

Fikirlər, Düşüncələr...

- Ay, Yer kürəsinin Peykidir. Günəş ətrafında hərəkətdə olan, Planetlər isə, Günəşin Peykidir.

- Sabahın xeyir Günəş! Bizim üçün sabahsan, amma özün, həmişə varsan. Sən bir Işıq, qovduğunsa, Qaranlıq. Qaranlıq, Işıqdan qaçar, Işıq isə, Işıq saçır. Sabahımız xeyir, Günəş!

- İşlədilməyən sözlərə, “arxaiq”, (köhnəlmiş, işlədilməyən), sözlər deyilir. Ola bilsin ki, bə'zi sözlər, kəlmələr, daha işlədilmir.

Amma ki, tarixlər, tarixi hadisələr, tarixi dövrlər isə, heç vaxt, yaddan çıxmır. İnsan, unutqan olub, o, bə'zi sözləri, unuda bilər. Amma tarixlər, heç vaxt özünü unutmur.

Tarixləri, tarixi hadisələri, təhrif etdikcə, tarix özünü təkrar edib, təstiq edir.

- Nə gələr, nə gətirər? Su gələr, Su gətirər, o, yaddaş gətirər. Susuz, nə bitkilər, heç hava da, olmaz (oksigen). Hava, Suyun yox, Su havanın, daşıyıcısıdır. Havanı, yüksək təzyiqlə sıxsan, donar. Don açılar, Su ilə, Hava olar.

22.07.2017

Rayihə...

İyi ayrı, Ətir ayrıdır.

İyi kobud, Ətir isə, yumşaq, nəvazişlidir!

İyi - kişi, Ətir - qadındır!

Onların birlikləri, bal kimi, şirindir!

Ətir çağırın, İyi isə, tanındandır, hökm edə, biləndir!

22.06.2017

Ətir...

Ətir almaq üçün, o, gülü, əzmədən sıxmadan, onun yağına yetişmədən, əldə etmək, olmur (e'mal).

İyi isə, ona dəymədən, toxunmadan, özünü, e'lan edəndir.

22.06.2017

Arı, çiçək...

Arı - çiçəklərdən, Nektar toplayır, o, da, Ekstrat toplayır.

Arı, Gülün - ətrini yox, dadını, şirəsini toplayır.

Ətir əldə etmək isə - gülün, çiçəyin yağla bir yerə, toplanmış halıdır.

İyilər isə - bütün məvhumların, özünü tanıdar, özünü, deyər.

22.06.2017

Fikirlər, Düşüncələr...

- Söz, boş olmur! Çünki Söz, boşdan yox, Söz Sahibindən, Yerə gəlib, Söz olub, sözdə olub, Sözə-söz olub. Söz olmasa idi, "sözsüz", olacaqdıq, bir Söz belə, icad edə, bilməyəcəkdik. Biz, bir-birimizlə, Söz Sahibinin, "Sözləri" ilə, danışırıq. Kainata, "O"-nun, "Sözləri ilə", xitab edirik. Bütün Aləmlərin, öz Sözçülüüyü, öz Hecası, öz Cümləsi, var.

- O qədər, dedik-dedik, dedik!

Gördük ki, elə deyirik.

O qədər, düşündük-düşündük, düşündük!

Gördük ki, elə düşünürük.

O qədər, baxdıq-baxdıq, baxdıq!

Gördük ki, elə baxırıq.

Nə qədər, bildik-bildik, bildik!

Onda, gördük ki, Bilirik!

Bütün bilgilərin açarı, Elmlərdədir!

- Elmsiz, Söz ola bilməz, Söz, Elmsiz ola bilməz. Elmsiz, cümlə ardıcılığı, qurula bilməz.

M. Füzuli, İ. Nəsimi, H. Cavid, U. Şekspir, söz dedilər, əsərlərini Sözdə dedilər, sözü, elmi məntiqində dedilər. Söz deyilməsə, söz tamamlanmaz.

- Bu, Yer üzü, necə olaydı? İlki kimi, xətsiz, sərhədsiz olaydı! İnsanlar, ilkdə olduğu kimi, bir-birinə, sevincli, mehriban, bir-birinə, ehtiyacılı olaydı. Sənin yox, Mənim yox, bizim-sizin yox, yaşamaq, hamımızın olaydı.

- Bu Ərəfədə, silaha tuş olmuşuq! Öz Ərazimizdə, o silahlara qarşı, silah olmuşuq!

- Meyvələr, ağacların-kolların, Sözlər, İnsanların! Rayihələr, Rənglər, çiçəklərin - güllərin, Sözlər isə, İnsanların. Onlar, dad, rəng, meyvəsə, Sözlərimiz də, bir meyvədir!

- Sevinc gözləntisi, sevinc başlanğıcı ilə, bu Həyata, gəldi İnsan!

Kədərələr arasına bürələndi, niyə, bu İnsan?

23.06.2017

Fikirlər, Düşüncələr...

- “İnsandır” - deyib, düşünən İnsan...

Nə böyük İnsandır, o, İnsan!

- “Heyifdir” - deyib, düşünən İnsan...

Nə böyük İnsandır, o, İnsan!

- “Yazıqdır” - deyib, düşünən İnsan...

Nə böyük İnsandır, o, İnsan!

- Müəllimə də, Müəllim gərək! Bu Yer Həyatı, Müəllimsiz nəyə gərək?

Göy Qübbəsi də, Kəhkəşan da, Kainat da, bir Müəllimdir! Onun, ardıcıl hərəkətlərinə, dəyişməyən hallarına, davamiyyətinə Baxmasaydıq, seyr etməsəydik, Məntiqdə, “məntiqi” necə deyərdik?

- Düşüncə olmasa, Söz olmur! Söz olmasa, o, sözdən, Düşüncə olmur. Sözü, ilki düşüncə, Sözü, özü, düşüncə. Kainatın, ilkin düşüncə. Düşüncə ilə, düşüncə. O, yaradar, düşüncə. Nə tapılsa, düşüncədən tapılar. Nə icad olunsa, düşüncədən icad olunar. Nə kəşf edilsə, düşüncədən kəşf edilir.

- Bir kitablır, söz və sözlər, amma, Kitabdakı bir kəlmə, bir “söz” - o, böyük bir açardır.

- Narkomaniya -Bəşəriyyətin, mərtəbə-mərtəbə, mərhələ-mərhələ, məhfi! Dünya müharibələrinin, başqa bir, növü, başqa bir üslubu. Ərazilərin, canlıları ilə birlikdə, Müharibəsiz, müharibə etmədən, məhfi.

Narkomaniya - özü-özü ilə, Bəşəriyyətin, özü ilə, Özündən özü ilə, kütlələrin məhfi, bu mərhələdə, çox sükutla gedir.

- Ustad, H.Cavid əfəndim dedi ki, “ Kəssə hər kim, tökülən qan izini, qurtaran Dahi odur, Yer üzünü!”.

24.06.2017

Eşqin, dərmanı...

Əgər, Eşq, “dərdlərə dərman”, olsa idi, elə Eşqin özü, dərman olardı...

Eh...heyhat, eşqə düşən də, Eşqin -biçarəsidir...

24.06.2017

Fikirlər, Düşüncələr...

- Soruşsaydılar ki, bu Yer həyatında, nə istəyərdin?

Cavab verərdim ki, təməl sinifdən başlayıb, Dünya elmlərini, yenə də, öyrənməyə, Təhsilimi istəyərdim. (hələ də, gec deyil).

- Ömür, o Dünya ilə, bu Dünya arasında, deyil. Ömür, O, ikisinin, “dueti”, arasındadır.

- Hal olmasa, “mə'na”, olmur. “Mə'na”, olmasa, məntiq olmur. Kainat daxili isə, bunlarsız olmur.

- Nədir həsrət, hardadır həsrət? Yerdə ikən, yerdəki Qaranlığa, yoxdur həsrət. Əbədi olan, O, İşıqadır, Həsrət!

- Sevgi - Gözəlliyindədir. Məhəbbət - Birliyindədir. Budur bağlılıq, budur anlayış.

- Kainatdakı İşıq Aləmi, elə bir Aləmdir ki, orada, ölmürlər! Çünki orada, doğulurlar.

- Söz sirr deyil, amma, Səsin özü İnsanlara, əsrarəngiz bir, sirdir.

- Səslənən fikirləri və ideyaları, “obyektivə”, “subyektivə”, bölə - bölə, həqiqi Fikrin, nəyi əhatə etdiyini, müzakirəsiz, natamam halda, göstərmirikmi? “O, Sənin fikrin elədir” deməklə, “mənim fikrimsə, belədir...”, deyilmirmi?

- Əbədiyyət - elə bir Aləmdir ki, orada, “son oldu”, olmur. Hər son, bir Başlanğıcdır.

- Aləmin, sevdasına bir bax. Sevdanınsa, Aləminə bir bax...

- Nəyin çirkin, nəyin eybəcər olduğunu, (mutant, Varlıq olduğunu), göstərə bilmərik, bir-birimizə! Çünki, hər bir Yaranmış, gözəlliyin özü ilə, Özündə Yaranıb!

- İstək üçün, inamın gərək ola! İnam üçünsə, İstəyin gərək ola!

- İnanmasan aldanmayacaqsan, aldanmasan, inanmayacaqsan. Daha düşünəcəksən.

- Yoxdur, elə bir Varlıq ki, “Var olanın”, Özünün tə'yinləşdirdiyindən, var olmasın!
- Yoxdur, elə bir varlıq ki, “İşığın Özündən” ayrılan, O, Zərrədən Yaranmış, o, varlığın, özü olmasın!

25.06.2017

Sevgi, bir də, Məhəbbət!

Sevgi ilə, Məhəbbətin arasında olan, İnsan!

Sevgi axtarar insan!

Sevgiyə qovuşanda, o, Sevginin, Məhəbbətini axtarar, İnsan!

Onun, O, Sevginin, Məhəbbətinə də, qovuşar, İnsan!

Qovuşduğu, O, Məhəbbətlə - Sevgi arasında, İnsan dönər, yenə də, “Sevgi”- axtarar!

Qəribədir, bu İnsan, müəmmadır bu, İnsan!

Sevgi sənsənsə, məhəbbət səninsə, onda, o, Sevgi ilə, Məhəbbət arasında, “başqa, nələri”- “axtararsa”- bu, İnsanlar, onda, O, sevgi də, o, məhəbbət də, səninsə, öz qarşında, acizləşib - aciz qalar!

O, sevgi də, O, məhəbbət də, qorunmasa, olmaz!

Qorumasanız, o, nə sevgi, nə də ki, məhəbbət, olar!

Adı olar, özü solar...

Yer üzündə, sevgisizliyin, məhəbbətsizliyin, arasında qalarsa, bəşəriyyət, onda, bütün bəşəriyyət, öz aralarında - acizləşib, aciz, qalar...

26.06.2017

Fikirlər Düşüncələr...

- Bütün, təsəvvürlər və təsvirlər, “O” - nun, olduğundan, “O” - Təsvirlərə, Təsəvvürlərə, sığmadı, Sığa bilmədi.
- Gün, bizə müddət, Sahibi Mütləqə, bir Andır.
- Cəhənnəmin “Odu” - olmayacaqdı, əgər bə'ziləri, öz odunu aparıb, öz “odunda” - yanmasa idilər, əgər.
- Ə. Vahid, Sözü, Mə'nanı, Fikri, Əqiq, qiymətli bir Daş kimi, cilaladı, hamarladı, Fikri, bədahətdən Qəzəllərdə, dedi.
- Müləhizələr olmasa idi, Cümlələr qurulmayacaqdı. Hecalar olmasa idi, Sözlər, Deyilməyəcəkdə.

- Verilən, qeydə alınan, müəlliflik hüququ və ən böyük Patent, Xalqın özü, öz dili, öz yaddaşdır. Müəllif və Mövzu, o, ərazinindir, o, Ərazidəndir.
- Əgər Ərazi, “dirisinə” - sahib çıxsa, ölüsündən narahat olmasın. Ölüsü də Diridir onda!
- Bu, Yer həyatı, ayrı bir Həyatdır. Bu, Yer həyatı, Kainata bağlı olan bir həyatdır.
- Böyüklüyü dərk etməyən, (istəməyən), Kiçikliyi, necə dərk edər? Ancaq, “mənəm”, deyər.
- Xəyanətlərin, kateqoriyaları yoxdur. Xəyanətlər, heç vaxt, özünə haqq qazandıрмаğa, Yer saxlamır. “Xəyanətin” - adlığı yox, “Özlüyü”, Xəyanət adlı, bir Xəyanətdir!

26.06.2017

Qızıl orta...

Nədir O Aləm, nədir Bu Aləm?

Bu, iki Aləm arasında, dedilər, bir Aləm də, var, o da, “Qızıl orta!”.

Nədir deyilmiş, o “Qızıl orta?”.

Bütün canlıları, İki Aləm arasına bağlayan, O, iki aləmin, sevdasıdır!

O, Sevdada, İki Aləmi biri-birinə “bağlayır”, Qızıl orta!

Bu Aləmə, məhəbbətimizlə, O, Aləmin, sevdasındaşıq!

Budur, Qızıl orta!

Bütün hallara, bütün davranışlara, bütün, mala - mülkə, varlanmağa, varidatları əldə saxlamağa, hərislikdən - hərisliyə, onları əldə saxlamağa, bir ad deyilir, o, da, “Qızıl orta!”.

27.06.2017

Yer kürəsinin Nüvəsi, maşın - mexanizmlərin, bərabər balansı...

Yer kürəsinin Nüvəsi, tədqiq olunacaq! Nüvənin, iki halı, mə'lum olacaq!

O, Nüvənin, $(360+360=720)$ bucaqlara, bölünəcək! (İkili dedikdə: bir Nüvə, bir Yer kürəsi, Qurşağı).

O, Nüvənin, İş Prinsipi, aydınlaşacaq!

Nüvə, Yer kürəsinin mərkəzində olmaqla, Kürənin, daxilini və xaricini bucaqlara bölünmə Qanunu, bucaqlar arası, bucaqlar mütənasıblığı, onda bilinəcək!

Maşın - mexanizmlərin layihələndirilməsi zamanı, onların, “mərkəz nöqtəsi”, o, Nüvənin, Yer səthinə, uyğun bölmələri, mərkəz nöqtəsi, dəqiqləşəcək!

Onda, o, Maşın - mexanizmlər hərəkətdə olarkən, sür'ətlə hərəkət edərkən, o, Maşınlar, aşmayacaq, devrilməyəcək, hərəkət zamanı, biri-birinə toxunmayacaq, əzilməyəcək, faciələr törənməyəcək!

Gəmilərin Su üzərində hərəkətləri, Dalğa Bucaq hündürlüklərə görə, “yırğalanmalar”-sükunətləşəcək, sakitləşmək, hərəkət sür'ətləri, artacaq!

O, Maşın - mexanizmlərin, istehsalına, yeni metal - xəlitə, açıq qəhfəyi rəngində olacaq!

27.06.2017

Fikirlər, Düşüncələr...

- İsti, soyuq, gecə, gündüz, həyat, ölüm, özü bir sübutdur! Onlar, sübutsuz, “sübut, olduqlarından”, onları sübut etməyə də, lüzum yoxdur. Necə ki, Kainatı, onun Sahibi Mütləqinin də, Özünün, Sübut Edilməsinə də - Ehtiyacı yoxdur.

- “Söz”, quru bir kəlmədir? Yox! Söz, Kainat Aləmində, Kainat Aləminin, Özündəndir!

- Dərviş, yaxından baxar, Dərvişə, uzaqdan baxarlar. Dərvişi, dərk etməyə, Dərviş görə! Dərvişə “su” - görə, uzaqdan, “fidan” - görə, o, Kitabı görə. Yə'ni ki, Sufidən görə!

- Musiqi kollektivlərində, Ansambllarda, hər bir musiqi aləti, öz vaxtında, öz yerində, öz zamanında səslənir. İfaçılar Musiqiçilərə, musiqiçilər isə, İfaçıya, yer saxlayırlar.

İndiki ərəfədə, İnsanlar arasında, hansısa bir mövzuya, diqqətlə qulaq asıb, dinləmək, eşitmək istədikdə, sanki orada olanlar, bir Kvartetə, bənzəyir. Oradakı insanların hamısı, eyni vaxtda danışmağa, fikir deməyə, çalışırlar. Daha, nə bir - birini eşidən, nə də ki, bir - birinə, imkan verən var. Hərdən, belə bir təəssürat yaranır ki, bu müzakirələr, “xoru”, Xor kapellasına, bənzəyir. Yə'ni ki, eyni mövzunu, eyni vaxtda, o, İnsanlar, hamılıqla, səsləndirir.

- Yer Planeti, Işıq, İstisi, Su, Qidaları ilə, biz İnsanlara, bir xilaskar və yaşadıcıdır.

Yer planetinin, səthində olmaqla, biz ona nə bəxş edirik? (dağıdıcılıq, viranələr, təşəkkürsüzlük, Günəşə e'tnasızlıq). Vücudumuz, vaxtsız-zamansız və dayanmadan, bizim, “var olmağımız” üçün, çalışmaqda və fəaliyyətdədir. Vücudumuza nə bəxş edirik? Xəstələyəndə, bədən üzvlərimizi, yad etməyimiz?

- Məhəbbət, sədaqətlə olan məhəbbətdir! O, Sədaqəti olmayan məhəbbəti, kim sevər?

- O, Cəmiyyətdə ki, hamı şəxsiyyət olmaq istəyir, o, cəmiyyət qarışıq olur. O, Cəmiyyət ki, öz şəxsiyyətinə dəyər verir, o, Cəmiyyət, yeni Şəxsiyyətlər, yetişdirir!

27.06.2017

Gözləməyi, bacarmaq...

Tanrı, heç Deməz ki, "Varımdır!"

Tanrı, heç Deməz də ki, "Yoxumdur!"

Kainatdan, Tanrıdan hər bir İstək və bütün İstəklər, "Gözləməyi", bacaranlarındır!

27.06.2017

Fikirlər, Düşüncələr...

- Kainatın ölçü və miqyasında, Azərbaycan dili, dilçiliyi o qədər zəngin olan bir dildir ki, bu dildə, Nuh, Xızır, Zərdüşt danışdı. Onlar, fəlsəfə, elm, astronomiya kimi elmləri, Yer üzünə gətirməklə, o, elmlərdən, Yer üzünü, bəhrələndi.

- Bütün, yüksək elmi mətnlərin, qıfılı Müəllif, açarı isə, Oxuculardır.

- Azərbaycan dilində, dilçiliyində, çox böyük, Mə'nalı sözlərdən biri, "həkim yoxlasın", ifadəsidir. Yə'ni, həkim yoxlasın, yox etsin, sıfırlaşdırsın.

- İnsanlar İlahiyyatla, Dini, qarışıq salıblar. İlahiyyat, Kainatın Elmi, Din isə, Yer aləmini, Kainata qaldırmaq, bağlamaq, tə'limidir.

- Kaş, Elm mə'bədləri, bir Arı pətəyinə, Qarışqa yuvasına, bənzər olaydı. Gələn, Elmə, tədqiqata, yeniliklər, gətirərdi. Gətirməyənlər, O, Mə'bəd qapısından, keçməyə idi.

- Dördə, bağlı olan, Yer üzünü: Günəşə, Suya, Havaya, Torpağa.

- Narkomaniya - İnsan vücudunun məhfi, ölümün züm-züməsi, dirilərin, təəssüfləri.

- Dərvişlər - Yer üzünə gəldilər, baxdılar, gördülər, dedilər, bir də, getdilər.

- Kainat, əbədi cavan olduğundan, heç "Görkəmini", dəyişmir.

- Dialektikası olmayan, Dialektikada - hansı "dialektikadan", danışmaq olar?

- Axtar, düşün, araşdır! Tapsan, sənindir!

Desən, xalqındır - Lazımdır!

28.06.2017

Axı, niyə bilmirik?...

Niyə, söz deyib, Sözlə danışırıq? - bilmirik.

İsti niyə, Soyuq niyə? - bilmirik.

Günəş, Planetlər niyə? - bilmirik.

Kainat, ətrafımızda bu Planetlər niyə? - bilmirik.

Külək niyə, Tufan niyə? - bilmirik.

Od, Vulkan, onun, Külü niyə? - bilmirik.
 Zəlzələ, Tsunami niyə? - bilmirik.
 Okean, Dəniz, Çay, Göl, Səhralar niyə? - bilmirik.
 Su, Bulud niyə? - bilmirik.
 Dağ, Dərə, niyə? - bilmirik.
 Uçmada Quşlar, sulara Balıqlar niyə? - bilmirik.
 Qum, Daş niyə? - bilmirik.
 Xəşbəxtlik, Bədbəxtlik niyə? - bilmirik.
 Bu ərəfədə, bu Əsrdə yaranmışıq, niyə? - bilmirik.
 İşıqdan gəlmişik, hara Qayıdacağıq? - bilmirik.
 Yarandığımızı bilirik, axı, bu görkəmdə niyə? - bilmirik.
 Cəm Planetlərin, hərəkət verici ətrafında, hərəkətdə olduğunu, niyə? - bilmirik.
 At qaçır, İlan sürünür, Tısbəgə ləngdir, niyə? - bilmirik.
 Bayquş, Yarasa ,niyə? - bilmirik.
 Qaranquş, yerə yenməz, Suyu, su hövzələrindən, Uçuşda içər, niyə? - bilmirik.
 insan, nələrisə bilir, nələrisə bilmir, niyə? - bilmirik.
 Bunlar, fizioloji, bioloji, Təbiət, hadisələrdir? Görəsən niyə? - bilmirik.
 Çünki, Bilmək istəmirik ki, Bilmirik...

28.06.2017

Fikirlər, Düşüncələr...

- Nə, bu Yerdən, nə də, bu Aləmdən, istəyirəm. Kainata baxıb, Kainatdan, istəyirəm!
- Bura, (Yer aləmində), Qədərlər, Bölünən, Kainatdan isə, O, Qədərləri, “Böləndir”.
- Ömür bizə yoldaş! Biz, ömürə yoldaş! Ömür, qayıtmağımıza yoldaş! Işıq isə, Əbədiyyətimizə yoldaş!
- Hər bir İnsan, bir Dünyadır! Yer üzünə, İnsan gəldi, sevindim, çünki, Dünyamıza, “Dünya gəldi”, deyib də, sevindim! Yer üzündən, İnsan getdi, kədərləndim, çünki, “Dünyamızdan, dünya getdi”, deyib də, düşündüm.
- Əgər, məkr, yalan, “məqsəd”, karıxdırmaq varsa - deməli, İddia var!
- Bə'zən demək, bə'zən susmaq, bə'zən heç deməmək, Gözləmək!
- Kainata üz tutar - Sözlə! Düşünər - Sözlə! Ümid gözləyər - sözlə! Deyər - Sözlə!
- Qapıları açar - Sözlə, o, Qapıları bağlayar - Sözlə!

- İnsan, Sağa baxanda, Sola görmür! Sola baxanda, Sağı görmür! İnsan, Yuxarıya baxanda, Aşağıyı görmür! İnsan, Düz, “baxmaq”istəsə - Düzü görür!
- Dərd, nə tələsir, nə də ki, axtarır! Dərdləri, bəlaları, İnsanın özü axtarır, özü tapır! dərd, İnsandan qorxur, İnsandan qaçır, İnsan isə, axtarır, onu tapır! Sonra İnsan deyir ki, “bu nə dərdidir, dərdə düşmüşəm?”. Amma, heç demək istəmir ki, “Öz dərdimin, dərdinə”, düşmüşəm.
- Çox düşündürücüdür, “Qanad qürrələnir, yoxsa Quş?”. Qanad uçmur, Uçurdur!
- Nə böyük bir, Xöşbəxtlik! Allahın - Dünyası Var. Dünyanın - Allahı Var. Bütün Bəşəriyyət, “O”-nun, Dünyası içərisində, var...

29.06.2017

İstəsək də, istəməsək də, bu hallar, belədirlər...

İnsan, bütün hallar arasında dayanıb, bir çox hallardan isə, əvvəlcədən xəbərdar olmaq qabiliyyətinə malikdir.

Çünki İnsan, bir çox halları, bütün halları, əvvəlcədən bilmək, marağındadır!

İnsanın, Ayağının altı qaşınanda, deyirlər ki, “Yol gedəcəksən”.

Əlinin içi qaşınana, deyirlər ki, “pul gələcək”.

İnsanın, Qulağı gələndə, (yə'ni, qulaq daxili, qaşınanda), deyirlər ki, “uzaqdan, xəbər gələcək, məktub gələcək”.

Əldən, qaşığı, pıçaq, çəngəl, düşəndə, deyirlər ki, “uzaqdan, qonaq gələcək”.

Ana deyər ki, “balam üçün, Burnumun, ucu göynəyir”.

Gözlər, yol çəkəndə, deyirlər ki, “istəklisinin yolunu gözləyir”.

Səbr səslənəndə, deyirlər ki, “gözlə, tələsmə”.

Yemək, duzlu olanda, deyirlər ki, “həyat yoldaşını, çox istəyir”.

Xanım, evdə yemək hazırlaya - hazırlaya, mahnı “mızıldadısa”, deyirlər ki, “evdə, sakitlik, mehribançılıq, rahatçılıq var”.

Və sairələr, və bu kimin diqqət yetirmələri ilə, deyilən fikirlərdə, bir həqiqətlər də, vardır.

İnsan nəyi, nələri bilmək istəmir? İnsanların, bütün Bəşəriyyətin bir istəyi var, “gələcəkdə, ola biləcək halları, əvvəlcədən bilmək marağı”, daha üstündür!

Kim, nələisə, əvvəlcədən bilmək istəməz, öz aqibəti ilə, maraqlanmaz?

29.06.2017

Hər biri, Əlifbada deyilmi?...

Yer üzündə, bir çox anlayışlar, bir çox ardıcılıqlar, bir çox davamiyyətlər, bir çox düzümlər, Əlifba - Alfavitlə, başlayır.

Yer üzündə, bütün Təhsillərin əvvəli, Əlifbadan, Alfavitdən başlayır!

Əlifba, Alfavit əsasında, bütün mətnlər, fikirlər, səmtlər, istiqamətlər, “oxunur”.

Yəqindir ki, Əlifba olmasa idi, heç bir Mətni oxuya bilməyəcəkdik.

Yer üzündə, əvvəlcə Dil-Dillər, ondan, Danışıklar, həmin danışıklar, Sözsə, Hecaya, Yazıya gətirməyə, simvol Hərif, işarələr, o, bütün fikirləri, düşüncələri, səsə-sözsə, çevirməyə isə, Əlifbadan, Alfavitdən, istifadə olunubdur!

Maraqlıdır :

Bəstəkarın, bəstələdiyi, Musiqi səsini, mahnılarının musiqi Bəstəsini, Musiqi Əlifbasından, yə'ni, Notlardan, oxunur!

Həkimin, yazdığı Resepti, Əzərxanadakı, Aptekdəki, Formaseptlər, “dərmanın reseptini”, o, Reseptin, Tibb Əlifbası, əsasında oxuyurlar.

Avtomobildəki, Maşındakı sürücü, yolun istiqamətlərini, Yol hərəkəti işarələrini, Yol Əlifbasının işarələri əsasında, “oxuya-oxuya”, yoluna davam edə bilirlər.

Rəssam, rəsm tablolarını, rənglərin Əlifbası əsasında, əlindəki fırça ilə, əks elətdirir. Biz rəsm tablosunda, əsərə rənglərin Əlifbasının, rəng ardıcılığına, baxırıq, onları, görürük.

Şair, şe'r'ləri, Qəzəlxansa Qəzəlləri, Əlifba - Heca, Qanununa uyğun olaraq, yazırlar.

Biz şe'ri, qəzəli, o, şe'rin, Vəzn, Qafiyə, Əlifbası əsasında, tərtibatında, oxuyuruq.

Astronom, Astrofizik, Kainata, Səmaya, baxarkən, Ulduzların, Planetləri Ulduz Əlifbası, Ulduz xəritələri, əsasında, onları, müşahidə edir, tədqiq edir.

Yer üzündə, Əlifba əsasdır!

Lalların var, öz Əlifbası! Gözdən əlil olanların, korların da, var - öz Əlifbası!

Təbiətdə olan bütün Quşların, bir-biri ilə, ünsiyyət səsinin də, var - öz Əlifbası!

30.06.2017

Yaşamaq, Var olmaq...

Yaşamıram, yaşamaq üçün!

Ölmürəm, ölmək üçün!

Varam, müddətimdə olmaq üçün!

“Varam” - “O”, Sahibi Mütləq Əbədiyyətinə, O, İşığa, bir də, Qovuşmaq - üçün!

01.07.2017

İki Aləm!

“Ölməsən”, nə biləcəksən, ölüm - nədir?

“Dirilməsən”, nə biləcəksən, dirilmək - nədir?

Ölüm - Dirim arasında, dayanmasan, nə biləcəksən, bu Aləm - O, Aləm, nədir?

Hər İki, Aləm arasında, “Dirilmək”, var!

Hər, iki Aləm arasında, “Ölüm”, yoxdur ki, biləm ki, O, “Ölüm” - nədir?...

01.07.2017

Dəyişilmirlər...

Bir Heca, bir Söz, bir də, Kəlmə, dəyişməzdir!

Çünki onlar, Həqiqətlərdir!

Fikirlər, Cümlələr, İfadələr, arzular, istəklər, müxtəlif ola bilər, amma ki, “düşüncələr”, Həqiqətdir Onlar, dəyişməzdir!

Heca - “Sənin”, Söz - “Sənin”, Kəlmə - “Sənindir!”.

Bizlər, “Sənin Hecanda”, “Sənin Sözündə”, :Sənin Kəlməndə”, deyərək, danışarıq!

Heca da, Söz də, Kəlmə də, onlar da, Sənindir!

Sənin Hecanda, Sənin Sözündə, Sənin Kəlməndə, danışarıq!

“Sən”, Yaratdığın, Öz Hecanda, Öz Sözündə, Öz Kəlməndə, bizləri Eşidər, bizləri Dinlərsən!

Bizləri, bütün Bəşəriyyətin istəklərini, fikirlərini, “Sən”, öz Hecanla, Öz Sözlərinlə, Öz Kəlmələrinlə, Eşidər, Dinlər, Bilərsən!

Əgər Yer üzünə, Dili - Dilçiliyi, danışığı, Sözü, biz İnsanlar, “icad”, etsə idik, onda, Biz və bütün Bəşəriyyət, özünü “Sən” -dən, Kainatdan, tədris edərdi!

Nə biz Kainatı, nə də ki, Kainat bizi, başa düşərdi!

Əgər ki, aramızda, Fikirlər ayrı, Hecalar ayrı olmuş - olsa idi, hansımız - hansımızı, başa düşərdik?

Hər birimiz, Yer üzündə, bir Dil, hər Fərd isə, özünə məxsus, bir Dil üslubu, “Yaratsa” idi, onda, heç birimiz - heç birimizin, Hecasını belə, başa düşməzdik!

Kainat bizi, bizlər isə, Kainatı, başa düşməzdik!

Beləliklə, üzümüzü Kainata tutmaz, fikirlərimizi, istəklərimizi də, O, Kainata deməz, ümidlərimizi də, O, Kainatdan, gözləməz idik!

01.07.2017

Gəldi insan, getdi insan!

Nə qədər, Yer üzünə, gəldi insan, kim bilir?

Nə qədər, Yer üzündən, getdi insan, kim bilir?

Hər, Yer üzünə, gələn insan, hər yer üzündən gedən insan, razımı getdi?

Yer üzünə, gələn insan, yer üzündən, gedən insan,

Yer üzünə, nələri etdisə, nələri istədisə, onunla qayıtdı - İnsan, onunla getdi - İnsan!

Xeyirhaqlıqları ilə, xeyirhaqlığa, Bədləkləri ilə, bədləklərinə, qayıtdı insan!

01.07.2017

Gün gəldi, Günlə getdi...

Gün gəldi, Günü gətirdi.

Gün gəldi, Gündən - günə, ömrümüzə, Günləri, Saydıq!

Ömür Günlərimizə, heç vaxt, Gecənin sayı, Sayılmadı!

Niyə deyirik ki, Gün gəldi ki, Gecə qurtardı, Gecə, getdi?

Gün gəldi, Günlə gəldi!

Günlə gəlmişdi, Günlə də, getdi!

Gün də, ömür kimidir!

Ömür gəldi, Ömür getdi!

Gün gəldi, Gün getdi!

Ömür də, Gün kimidir!

Ömür də, Günlərlə, ölçülən kimidir!

Gecələrə, Darıxdıq!

İşığın, Sübh İşığının, Saçmasını, gözləyirdik!

Ömür də, Gün kimidir!

Bu günkü Gün, keçər, sabah olacaq Günü, ümidlə gözləyirik!

Çünki, Gün Tükənməz, Gün Sönməz!

İşıqdan - Işıq Düşər!

O, Tükənməz, O, Son, olmaz!

Gecələr Yatırıq, Gündüzlər isə, Gündüzlə, baxırıq!

Ömrümüzü, Günlə, sayaraq!

Bu, Yer Həyatımızı, Gün sayında, sayırıq!
 Işıqdan, doymadığımız kimi, heç Həyatdan da, doymuruq!
 Yatdığımız Gecələri, Ömür Günlərimizə, saymırıq!
 Günə - Gün, Ömrümüzü Günlə, sayırıq!
 Qaranlığa, yad baxırıq, Işıq isə, Doğma bilirik!
 Qaranlıqda darıxır, Işıqda sevinərik!
 Işıqdan Gəlmişik, Ömür günlərimizi də, Işıq Günləri ilə, sayırıq!

02.07.2017

Musiqi Notu, bütün Musiqi janrları üçün, bir Əlifbadır...

Bu, Dünya üçün, Bir, Not Əlifbası, var!
 O, Əlifbadan başlanan, səslənən, hər hansı bir, musiqi əsərinin Ərazisi yoxdur, Milliyəti yoxdur, hər xalq üçün, ayrı-ayrı, musiqi Notu, musiqi Dili, yoxdur!
 O, elə bir, musiqi Əlifbasıdır ki, o, Əlifba ilə, bəstələnmiş, bütün, musiqi Janrları, Yer üzündə, bütün Xalqlar, bütün Ərazilər, bütün İnsanlar, o, musiqi Əsərlərini, biri-biri arasında, tərcüməsiz, şərhə, başa düşürlər!
 Bir, musiqi Notundan, bütün, musiqi Əsərləri, Muğamından tutmuş, Caz musiqisinə qədər, Serenadlardan tutmuş, Klassik Simfonik, musiqilərə qədər, Ritmik, Zərb, musiqilərinə qədər, bütün İnsanlar rahatçılıqla, şövlə, dinləyib, qulaq asırlar!
 İnsanlar, konsert salonlarında, o, musiqi Əsərini, dinləyib, birlikdə, alqışlayırlar!
 O, musiqi Əsərləri, və bütün musiqi Əsərləri, Yer Kürəsi boyu, səslənəndir, eşidiləndir!
 O, musiqilər qarşısında, sədd yoxdur, sərhədd yoxdur, maniyə yoxdur!
 O, musiqi Notu, bütün İnsanlara, bütün Bəşəriyyətə, aiddir!
 Yer üzündə, ərazilərə görə, Xas musiqilər, vardır!

03.07.2017

“49 - dur, yaşım...”

İmadəddin Nəsimi dedi ki, “49 - dur yaşım, bilinməz neçədir yaşım!” (bir mə'nada isə, “hesabla gör neçədir yaşım?”).

Yə'ni ki, “49” - elə bir ədədlər ardıcılığıdır ki, o ədədlərin ardıcılığı sistemində, “ehtimal nəzəriyyəsi” - işləmir,

“təsadüf”-də, o ədədlər hesabatında, acizdir!

O, “49 - luq” arasında, “düşünülsə ki, rəqəmləri, ədədləri quraram, hesablayaram taparam”- da, yanlışdır!

O, “49”- ədədlər ardıcılığı, Kainat hesabatıdır ki, o ədədlərin bir vahidini və vahidlərini Ədədi Silsilə Sisteminə, sığdırır!

Şahmat taxtasının 64 -xanəsi, o, “49”- luq ədədlər ardıcılığı içərisində, zəifdir!

İ. Nəsimi dediyi, “49”-uz, ədədi silsilə, ancaq Kainat hesabatıdır və o, Kainat Sahibinin Özünə, Mə'lumdur!

Yə'ni ki, o ədədi silsilə rəqəmləri arasından, “özümə, istədiyim qədərində ömür günləri, illəri hesablayıb, illər sayını əvvəlcədən bilərəm, düşüncəsi”- çox müşkül, mümkünsüz bir məsələdir, deyibdir!

Yəni ki, bir mə'nada da, “O” Ayırar, “O”, Bilər, çünki “O, Sahubi Mütələq” ömür günümü tə'yin edər”- ki, Yer aləmində, yaşayacağım günlərin sayının neçə, nə qədər olacağını, hər birimizin, əvvəlcədən hesablayacağımız, mümkünsüzdür.

Qeyd:

Sport loto, Lotoreyalar, Loto oyunu, “cek pot”- lar, qumar oynanılarkən istifadə edilən, Ruletka da, həmin 49 - ədədi Silsilə Sistemi arasında, işlək olduğundan, tiraj vaxtı və ondan əvvəl də, hansı rəqəmlərin, “nəticə kimi”- “uduş”, Rəqəmləri kimi, ortaya çıxacağını, əvvəlcədən hesablaymaq, mümkünsüzdür.

04.07.2017

Hər kəs, tanısa...

Hər kəs, özündə axtarsa, özünü, özündə tapar, özünü!

Özündə, bilər özünü, özü ilə, tanıyar özünü!

Onda, axtarmaz, hər kəsdə “özünü”, özündə, tapar özünü!

Kimlərdəsə axtarmaz “özünü”, özündə, tapar özünü!

Kimlərinsə, baxışında deyil, özü - özü ilə, özündədir özü!

Özün, öz olmasan, necə taparsan özünü, necə tanıyarsan, özünü?

Necə tanıdarsansa özünü, özündə taparsan özünü, onda tanıyar, onda bilərsən, özünü!

04.07.2017

Adlar, adlıqlar, mə'nalar, mahiyyətlər...

Müxtəlif Ada, Adlıqlara baxdıqda, bütün adlar -adlıqlar, mə'na və mahiyyət, daşıyıcılarıdır!

Bir neçə, adlar arasında, bir tək, “Maral” adına, diqqət yetirəndə, o, adlığın mahiyyəti, aydınlaşa, bilir!

Adların, Adlıqların, Mə'na Mahiyyətləri, olur!

Bütün, Ad daşıyıcıları, hecalara bölünür, hecalarda, hecalarla, tamamlanır!

“Maral”, Ad, mahiyyətinə baxdıqda, maraqlı təhlil çıxır ortaya.

Belə ki, ilk Yer İnsanı, Yerə yenməklə, hər gördüyünə, hərəkətlərin mahiyyətləri mə'nalarında, bir Hecada, Ad dedi, Ad çağırdı, Ad səsləndirdi!

Sonrakı mərhələlərdə, müxtəlif Canlılara, Əşyalara, Kütlələrə, Varlıqlara, o, ilkin bir Hecalı sözlərin, mahiyyəti əsasında, onların Kainatla bağlılıqda olduqlarına, işarə edərək onları, adlandırılar!

İlkdən, qadın, Ana varlığı və vücuduna, ilk körpənin dili ilə, “Ma”, (ma-ma, mə-mə), yə'ni Törədici, Qıdalandırıcı (süd), Yaşadıcı, Qayğılı varlıq kimi, “Maa”, deyilib, adlandırılar!

O, ilk İnsandan, gördüyü, bildiyi, Məsafələrə Bölünməyən Işığa, bir Ad, “Ra”, kimi, “Ra”, adı ilə, səsləndiriblər!

Bu, mahiyyət mə'nasında, “Ra”, Işıq daşıyıcısı, “ilkin Olan və Onsuz olmayan”, buna əlavə olaraq, bütün Mələk adlığında da, “Ra”, işlənir!

Necə ki, “Əz - Ra - il, Cəb -Ra - il” və s.

Bə'zi adlıqlara, diqqətlə baxdıqda, əgər, “Maral” adını hecalara bölsək, “Ma” - törədici (amma, Yaradıcı yox!), həlim, mehriban, qıdalandırıcı, qayğılı, mə'na mahiyyəti daşımaqla, “Ra” isə, Işıq olub, Işıqdan Törəmə, anlamı verər ki, “Maral” adı, Törədici, Işıqlı, anlayışı verər.

Sonluqda səslənən, eşidilən “l” fonemi, O, Mənsubiyyəti bildirməklə, “sənindir, sənindədir, sənədir”, anlam daşıyıcısı ola bilər!

Beləliklə də, Azərbaycanda, Gəmi Qaya,(Naxçıvanda), Qobustan, daş üstü, qaya üstü, təsvirlərdə, Piktoqraflarda, “Maral, Qoç buynuzlu”, rəsmləri heç də, o, dövr, “çobanların daşlara həkk etdiyi”, rəsmlər, ola bilməzdi!

O, Qaya üstü, Maral (buynuz), Qoç (buynuz) təsvirləri, Azərbaycan ərazisinin, İlkin yaranışın, Yaradıcı Işıq əhatəsində olduğuna işarə kimi, Yer üzündə, Yaranışın ilkin çağlarının, indiki təqvimlə, Mart - Aprel ayında, “Qoç Bürcü”, ərəfəsindən, o, dövr İnsanlar, daş üstü, Qaya üstü təsvirlərlə, onları, yaddaş kimi, Həyatın başlanğıc Mahiyyəti kimi, Qoç təsvirlərində, həkk edə, bilərdilər!

05.07.2017

Vaxt - Zaman...

Vaxt, Zamanı, bölmür ki!
 Vaxtla, Zaman, bölünmür ki...
 Vaxt, Zaman, yoxdur ki,
 Kainat, Vaxta - Zamana sığmır ki!
 Kainatdakı, bütün Küllü -kütlələrin, birgə hərəkətləri,
 Vaxtla - Zamanla, deyil ki,
 Onlar, Vaxta, Zamana, sığmazdır ki!
 Onlar, o, birgə hərəkətlə olanlar, yorulub, tükənib, dayanmazlar ki!
 İnsan, Canlı, Gəlir - Gedir, heç qurtarmır ki!
 Əbədiyyətin özü belə, Vaxtsiz, Zamansızlıqdadır ki,
 Onun özü, Vaxta - Zamana, Dövrə - Mərhələyə, Məsafələrə - Müddətlərə, Sığmaz ki...
 Əbədiyyətin özü belə, Vaxta - Zamana Sığmır ki...
 Hər an, Kainatı çağırışımız, hər an, Kainatdan istədiklərimiz, Vaxta-Zamana, sığmaz ki...
 Yer üzünə gəlişimiz, Yer üzündən gedişimiz, Vaxta - Zamana, sığmazlar ki!

05.07.2017

Tən-dir, Tamdır, Bütövdür, dəyişməzdir...

Dünya Tufanından, sonrakı mərhələlərdə, tufandan xilas olmuş o insanlar, Ur ərazisində, Azərbaycan ərazisində, Ağrı dağ, Gəmi Qaya ətrafında, bir daha, yenidən, yaşayış yerlərini, bərpa etməyə, başladılar!

Yer üzündə, Həyat davam etməyə, Su tədricən çəkildikcə, Ərazi bərpa edilməyə, başlandı!

Tufandan, xilas olmuş, Hz. Nuh Babamızla, onunla sağ qalmış, o, dövr insanlar, bir yerə toplandı, sağ qalan, əhali isə, çox idi!

Belə bir, qərar qəbul etdi, Hz. Nuh ki, Tufana qədər, Haça dağ, Gəmi Qaya, dağlıq ərazidə, yüksəkliklərdə, Mağaralarda, yığılıb saxlanılan, qorunan, azuqə ehtiyatı, dənli bitkilərin toxumları, o, mağaralardan axtarılsın, bir yerə toplanılsın!

O, Dövr İnsanlar, həmişə, hər tədarük dövründən, sonra, mağaralarda, bütün Əhalinin qidalanması və Yaz mövsümündə, əkin işlərinin aparılması üçün, müxtəlif qida, dənli bitkilərin toxumları, qorunub, saxlanılırdı!

O, mağaraları, belə mağaraları, o, Dövr insanlar, əziz, müqəddəs, xilaskarlıq kimi, qəbul edirdilər!

Bu səbəbdən, ətrafda olan, Mağaralar, xilaskar, xilas edən kimi, xarakterizə olunardı!
O, Mağaralardan, xeyli dənli bitki toxumları, tapıldı.

Həyat daha da, şirin oldu!

Bərpa edilməyə başlayan, yaşayış sahələri ilə yanaşı, çörək hazırlamaq üçün, Təndirlər də, bərpa edilirdi!

Təndir - həndəsi quruluş, formalı olmaqla yanaşı, eyni vaxtda, Mə'nə Quruluşu idi!

O, Təndirlər, Günəş formalı, dairəvi, Günəşə bənzər olub, Işıq, İsti, simvolikası olmaqla yanaşı, "sabit isti yayan", anlayışını, daşıyırdı!

Təndir divarlarının, düzəldilməsində, mütləq olaraq, Gil tərkibli, torpaqdan, istifadə edilirdi!

Simvolik olaraq, Keçi tükündən, (qa - zil), az miqdarda, yoğurulan o, palçığa, əlavə edilirdi.

Bu, Keçi tükü, Keçi Qəzili, (simvolik olaraq, bir miqdar), Yerdə Həyatın, Qoç Bürcündən, başlaması ilə, Işıq, isti, mə'nası, daşıyırdı!

Təndir üçün, yoğurulan palçığa, mütləq (nisbət hesabı ilə), Duz dağından gətirilən, Duz miqdarı, əlavə edilirdi!

Duz, imumi halda, Temperatur hədlərini, bərabər böldüyündən, təndir üçün hazırlanan Gil palçığı, Təndir daxilində, Temperatur həddinin, bərabər bölünməsi, mə'nasını, daşıyırdı!

Təndirdə, (dairəvi) yapılacak Lavaş, səhər vaxtı başlanırdı!

Lavaş yapılma vaxtı, Günəş - Şərqlə, Cənub, nöqtəsi arasında, tən bölən nöqtəsində, (indiki saat vaxtı ilə, saat 11-də, Günəşin, dayandığı yer), başlanırdı.

Təndirə, lavaş yapan, xanımın üzü, Günəşə doğru, Günəş səmtinə tərəf, olardı!

Əgər lavaş yapma vaxtı, müddəti, (Xəmir kütləsindən asılı olaraq), uzansa idi, artsa idi, Günəş Zenit nöqtəsinə, çatanda, lavaş yapan xanım, təndir dairəsi ətrafında yerini dəyişib, üzünü, Zenit nöqtəsi, Günəş səmtinə tərəf, tutardı!

Mə'na, o, idi ki, şərti olaraq, Təndir dairəsi ilə, Günəş dairəsi, həmin ərəfədə, onların ikisi, arasında Işıq, İsti gücü, tən "bölən", olsun!

Çörək, müqəddəs sayılırdı ona görə ki, Işıq və İsti ilə, hasilə gələr!

Bir, mə'nası da, o idi ki, onun tərkibində istifadə edilən, Duz miqdarı, İstiliyin, temperatur həddinin, bərabər, sabitliyini, böləndir!

Çünki, Çörək, heç vaxt, temperatur daşıma həddini, sabitliyini dəyişməz!

Yə'ni ki, Qış mövsümündə, Qış vaxtı, onunla qidalananda, bədən, vücut, soyumaz, üşüməz!

Yay vaxtı, Yay ərəfəsində isə, vücutda, bədəndə, istilik həddini, artırmaz!
O, Sabit olar, o, bərabərliyi, təndir kimi, bərabərliyi, tən bölər!

06.07.2017

Əbədi həyat, “ölümsüzlük”, alması!

Azərbaycan Ərazisində yaşayan, çox Qədim dövrün insanları, oturaq həyatları ilə, onları əhatə edən Aləmə, bir bağlılıqda, bir qayğı ilə, təşəkkürlə yanaşırdılar!

Bunlara isə, səbəblər var idi!

Ağac, kollardan, meyvə ağaclarından dərilən, meyvələrin də, çox mühüm bir hadisə kimi, hesab olunurdu!

Səhər-səhər meyvə yığmaq, o, ağaca, Sübh Günəşinin, düşdüyü səmtdən (ağacın Şərq səmtindən) dərilən meyvələr, əsasən, “vücudun sağlam olması”, anlamı daşıyırdı.

Günəşin Günorta, Zenitdə olan vaxtı, o, ərəfədə, (günorta vaxtı), dərilən istifaqə olunan meyvə, “Bilmək, bilgilərə qovuşmaq”, (elm), anlamı daşıyırdı!

Qürub vaxtı, Günəşin qürub ərəfəsində, ağacın, Qərb səmtindən, dərilən meyvələr, “əhfal - ruhiyənin”, yüksək olması ilə, axşamı, Gecəni, rahat keçirmək, rahat yatmaq, rahatlıqlar gətirər, anlamı daşıyırdı!

Ağacın, Gün düşməyən, (Şimal səmtdən), yığılan meyvələr isə, “zəka artıran, naməlum, gizliləri anlamaq, örtülü olan halları açmaq, onlara qovuşmaq, yüksəklərə çatmaq”, mə'nalarının daşdıqlarını bilirdilər!

Bir çox İnsanlar, dərilən, yığılan, Meyvələrin - Ağac və ya, Kolun, hansı səmtdən, Günün hansı ərəfəsində, dərildiyini meyvənin dadı ilə, rəngi ilə, böyük-küçüklüyü ilə tə'yin edə bilirdilər!

Dağlıq ərazidən, yığılan meyvə ilə, Aran meyvəsinin fərqlərini, meyvənin rəngindən, tə'yin edərdilər!

Qış üçün, qurudulacaq meyvələri, ağacın ancaq, Cənub səmtindən dərilən meyvələrdən istifadə etməklə, onları, kölgədə, qurudardılar!

Babalarımız, Azərbaycan ərazisində, qida xatirinə, qidalanmadılar!

O qidaların, mə'naları ilə də, “qidalandılar!”.

Günəşə görə, Günəşin səmtinə görə, gün ərzini, mərhələlərə bölmüşdülər: Sübh Günəşi, günorta Günəşi, Qürub Günəşi, Gecə, vaxtı!

Keçən, Əsrlər ərzində, bir çox halları, bir çox şərtləri, unuda-unuda, unutturula-unutturula, “yeniliyə” - can atmış, keçmiş hallara, biganəliyimiz, unutqanlıığımız, bir çox halları, unutmura bildi, bizə!

Rəvayətlərdə, Nağıllarda, Əsatirlərdə, “dirilik Suyu”, “əbədi həyat Alması”- adlı, bilgilər, mövcuddur.

Nağıl janrında, Məlik Məmməd, “Qaranlıq Dünyadan, Divin qoruduğu, Alma ağacından, almanı gətirib, Şahın qızına, iyilətdi, o, Qız yuxudan oyandı”, kimi, nağıllarımız, mövcuddur!

Belə bir deyim də, mövcud idi ki, “kim, əbədi Dirilik almasını, dadsa, o, əbədi ölümsüzlüyə, yüksələcək!”.

Bu Ağaca, xalq arasında, Bilgi ağacı, “Cənnət alması”, da, deyilir!

Bu Alma ağacı, başqa alma ağaclarından, boyuna, görkəminə görə, fərqləndiyindən, O Ağacın meyvələri, Işıqlı, sanki, işıq saçan kimi, göründüyünə görə, o, Ağaca, belə ad, “Cənnət alması”, adı, veriblər!

06.07.2017

Dünya, Aləm...

Gəldik, Yer üzünə, bu Dünyanı, görməyə!

Bizlər, bu Dünyaya, ətrafımıza baxıb da, özümüzə bu Aləmi, əziz bildik!

Bu, Yer Aləminə, aludə olub, bunun özünə, sığmaq istədik!

Dünya, bu Aləm isə, bizim deyildi!

Biz bu Aləmə, baxıb, görüb, bilib, buranı tanımağa, gəlmişdik!

Bu, Yer Aləmi, ancaq, səthində və dərinliklərində olan, sərvətləri ilə, faydalı qazıntıları ilə, bitki örtüyü ilə, təbiəti ilə, bizim var olmağımız üçün, bizlərlə, bölüşməkdə idi!

Amma, bu Dünyanın da, öz şərtləri, öz ölçüləri, öz məsafələri, öz həcmələri, öz tutumları, öz miqdarları, öz miqyasları, var idi!

Bizlər, bu Dünya içərisində, əhatəsində olsaq da, bu Aləm üçün, bir tək, bir pay, bir Fərdlər - idik!

Bizlər, bu Aləmə bir gəlməklə, bir də, bu Aləmdən, “qayıtmaqda”, idik!

Bu gördüyümüz, Dünya, bizimlə - bizlə, bizlərlə idi, amma, bu Dünya, Bizim deyildi ki...

Bu, Dünyaya, bu Aləmə, bir müddət üçün, uyğunlaşmış olsaq da, bu Aləmdə, qala da, bilməzdik ki...

Bu Aləmdə biz, var idik, amma bu Aləm, bizimki, deyildi ki...

08.07.2017

Aləmlər içərisində, Aləm...

Hər hansı bir Aləmi, özünə olan Aləm, bilirsənsə, deməli o, Aləm - sənə öz Aləmindir!

Xətasız, ziyansız, məkrə, yalansız, karıxdırmayan olan Aləm, sənə Öz Aləmindir!

Onlara, əks olan da, sənə yad, başqa bir Aləm olsa da, o da, kiminsə Aləmidir!

Fikirlərdə, düşüncələrdə, axtarışlarında, dayanmayan, tükənməyən, yorulmayan, oraya, Elm, Mə'nə və Məntiq Aləminə, Yüksəlməyə isə, ancaq sənə aid olan, sənə, özünə olan, bir Aləmdir!

Hər kəsin, hər hansı bir Aləmə, yüksəlməyi, çatmağı, onun, öz yoludur!

Bu, Aləmlər, o qədər sirli, örtülüdürlər ki, hər hansı bir Aləmə yüksəlməyi, o Aləmə qovuşmağı, ancaq sənə, öz baxışında, öz axtarışındadır!

10.07.2017

Yer üzündə, məzarlar, məzarlıqlar...

Çox qərībədir, çox düşündürücüdür!

Statistika mə'lumatına görə, Yer üzündə, Yeddi milyard, əhali var!

Bəs quşlar, balıqlar və başqa canlıların sayı, haqda mə'lumatlar var?

Mən bilən belə bir dəqiq statistik, hesabat yoxdur.

Amma, diqqətlə düşünüləndə, bu ərəfədə, əgər Yer üzündə, Yeddi milyard əhali varsa, deməli - gələcəyə, Yer üzündə, Yeddi milyard, məzar olacaqdır, məzar, var...

İlk, Yer üzünü İnsanından, bu Dövrə qədər, nə qədər, İnsan gəldi, Yer üzünə?

Nə qədər, İnsan qayıtdı, Yer üzündən?

Arxeoloji qazıntılar, müxtəlif ərazilərdə, min illərdir ki, aparılır.

Bu, Arxeoloji qazıntılardan, əşyalar, şəhər ərazisi, aşkar olunur.

Amma, o ərazidə, yaşamış olan o əhəlinin məzarlıqları, aşkar olunmur.

Halbu ki, əgər yaşayış sahəsi, şəhər qalıqları varsa, deməli o ərazidə, əhali də, mövcud olub!

Əgər düşünsək ki, Yer üzünün, yarı hissəsi Su hövzələri, yarı hissəsi, Quru sahə, olmuş olsa da, belə, Yer kürəsinin özünü, miqyaslara bölsək, hər məzar sahəsinə, şərti olaraq, bir metrədən olan, məzar sahə ayrılarsa, onda, Yer üzünü, ancaq Məzarlıqlardan ibarət olmalı, başqa, yeni məzarlıqların qazılmasına, heç, yer də, qalmamalı idi?

Onda, Yer üzünü, ancaq məzarlıqlardan ibarət olmalı idi, ayaq qoymağa, yer də, çatmamalı idi.

Deməli, nə yeni Şəhər salmağa, nə müxtəlif istehsalatlara, nə əkinə, nə becərməyə, Yer qalmamalı idi!

Bəlkə də, hansısa bir Tarixi mərhələdə, o məzarlıqlar, Kainatlara yüksələr qalxarlar...

Kim bilir...

Əgər, deyə olmasa idi, onda, Yer üzü, ancaq məzar və məzarlıqlardan, ibarət olardı ...

10.07.2017

Fəlsəfə, mə'na və mahiyyət...

Fəlsəfə - Düşüncənin (fikrin yox), Mə'na və Məntiq, məktəbidir!

Yer üzündə, çox qədim olan, Fəlsəfə məktəbini, Qərb fəlsəfəsi, Şərq fəlsəfəsi adı ilə, kateqoriyalara bölə - bölə, Fəlsəfənin əsl Mahiyyətinin, “Mə'na və Məntiq” Mahiyyətini, tədricən itirilməsinə qədər, gətirilib, çıxara, bildi!

Fəlsəfə - söz yığımından, ibarət olub, Söz yığımı, deyil!

Fəlsəfə və Fəlsəfi düşüncə, Məntiqin, Mə'na və Mahiyyətini, konkret olan, amma, sübuta ehtiyacı olmayan, Sübut, məktəbidir!

10.07.2017

Yer üzündə, Fəlsəfə...

“Fəlsəfə” - ilk insanının, nəzakətli düşüncə və davranışının nəticəsində, meydana çıxdı.

Fəlsəfə - nəzakətli düşüncənin və nəzakətin özündə, cəm olub!

Budur Fəlsəfə!

Fəlsəfə, fəlsəfi düşüncələr, Mə'nanın, Məntiqin, Mahiyyətini, özündə cəm edir!

Fəlsəfə - fəlsəfi düşüncələr, Yer üzünün, cəhətləri ilə, Şərq, Qərb, Cənub, Şimal, səmtlər ilə, tərəfləri ilə, bağlılıqda deyil!

10.07.2017

Çörəklə, Söz...

Xalq arasında deyirlər ki, “çörəyi ver çörəkçiyə, birini də, artıq” bəli, belə bir deyim var!

Amma, bir də deyilsə idi ki, “kitabı ver kitab oxuyana, birini də, artıq” - o, deyim də, yaxşı ola bilərdi! (Əgər o kitabı da, oxuyanı olsa idi).

Çünkü, Kitabla - Söz, Kitabda - Söz, o, sözlər, o, hecalar da, mə'nanın, məntiqin, "çörəyidir" - ki, heç ondan da, onun, mə'nasından, məntiqindən, heç onun, mahiyyətindən də, doymaq olmur!

Əgər Yer üzündə, bütün Bəşəriyyət, Çörəksiz ola bilməzsə, onda, Yer üzünün özü də, Sözsüz, Hecasız, Cümləsiz, Səssiz, Dadsız, Rəngsiz, İyisiz, Rayihəsiz və heç, Məntiqsiz də, ola bilməz!

Nəfəs, söz, heca, dad, rəng, səs, hava, su, Yer üzünün, "Çörəyidir ki", heç ondan da, doymaq olmaz!

Çörəklə, Söz!

Sözlə, Çörək!

Hecadan, Söz!

Sözlərdən, Cümlə!

Cümlələrdən, Düşüncə!

Heç, onlardan da, "doymaq", olmadı!

Heç onlardan da, "doyan", olmayacaqdır!

11.07.2017

Yuxuda - yuxu...

"Anesteziya", (xalq arasında "Narkoz", o cərrahiyyə əməliyyatı zamanı xəstəni, pasienti, müvəqqəti yuxlatmaq üçündür), nədir?

O, halda vücutu, öz vücutundan, ayıran nədir?

O, müvəqqəti olan, bir yuxudur!

Canı-candan, vücutu-vücutdan, Vücutu Ağrıdan, ayıran, Ağrını vücutdan, ayıran, Yuxudur!

O, yuxu müddətində, Baş yatmaz, Baş, mürgüləməz.

O, baş, (kəllə) bir mütləq olub, Kainatlara yüksələr, "O, Mütləqə, Əbədiyyətin Mütləqinə" - yaxın olar!

O, Mütləqə, (absolyut) "yaxın" ki, orada, qorxu yox, təlatüm yox, ağrı yox, acam yox, suzam yox, üşüyürəm yox, istidir yox, vahimə yox, ümitsizlik yox, inamsızlıq yox!

Canı-candan, Vücutu-vücutdan, ayıran, Kainata, O, Mütləqə yaxın edən, "Yuxudur".

İlkimiz ora, Sonumuz da, oradır!

Yuxu ilə, qalxarıq, ora!

Kainata qalxar, Yuxu ilə, qovuşarıq, onda, ora!

Yuxudan, o, "anesteziyadan", bizi, ayıldarlar!

Çünkü, özümüz də, oyanmaq istəyərək, oyanarıq, onda!
Qayıdarıq, yenərik, qovuşarıq yenə də, Yerə, Yer Aləminə, Bura!

11.07.2017

Düşüncələr...

Düşüncə olmasa, Söz, olmur, Söz olmasa, sözdən Düşüncə, olmur.
Sözün ilki düşüncə, sözün özü düşüncə!
Kainatın, ilki düşüncə, düşüncə ilə, düşüncə, düşüncəni də, yaradar, yenə də, düşüncə!
Nə tapılsa, düşüncədən, tapılar, nə icad olunsay, düşüncədən, icad olunar!
Nə kəşf edilsə, Düşüncədən, kəşf edilər!

11.07.2018

Sabahın xeyir, Günəş...

Sabahın xeyir Günəş!
Bizim üçün, Sabahsən, amma özün həmişə Varsan!
Sən bir Işıq, Qovduğunsay, qaranlıqdır.
Qaranlıq, Işıqdan qaçar, Işıq isə, Işıq saçar!
Sabahımız xeyir Günəş!

11.07.2017

“Qor -Qudd”, Ad mə'nası...

Çox-çox qədimdən, Azərbaycan ərazisində o, insanlar arasında, işlədilən, söz, kəlmə, heca, mə'na daşıyıcılığından qaynaqlanaraq, olan halın, olan vəziyyətin, varlıq, olan, kütlə və cismin, nə kimi bir funksiya, daşıya biləcəyinin, mə'nasında, ifadə, edilirdi!
Azərbaycan ərazisində, ilkdən, hər hansı bir fikri bildirərkən, Söz xatirinə - söz, deyilmirdi!
Sözə, Söz qarşısına - Söz deyilirdi!
Onun, Mahiyyətinin, Mə'nası, deyilirdi!
Bu baxımdan, bir çox Söz, o, sözlərdən, bir çox Ad daşıyıcılığı, mə'na Adlıqları, törəyirdi!
Çox keçmiş Dövrə, Azərbaycan ərazisində, Kahinlər, Işıq daşıyıcıları, Öncüllər, Öndə gedə bilənlərə, onlara, çox böyük önəm verilirdi!

Bu mə'nada, bir çox “nağıllarımız”, əslində, Mə'na, Məntiq daşıyıcıları idilər ki, min illərlə, törəmədən-törəməyə, nəsil-dən-nəsilə, ərəfədən-ərəfəyə, dövr-dən-dövrə qədər, gəlib çıxı, biliblər!

Bu “nağıllar”, unudulmurdu, ona görə ki, bir çox nağıllarımızın mahiyyəti, Işıq anlayışlı, idilər ki, Işıqla bağlı olan, mə'na mahiyyətlərində, idilər!

Məlik Məmməd “nağılını”, təhlil edərkən, bir çox, gizli, üstü örtülü, düşünüb-düşünməyə, hesablanmış, məqamlar aydınlaşır!

Məlik Məmməd nağılında deyilir ki, “Məlik Məmməd, Qaranlıq dünyadan, Işıqlı dünyaya, çıxmaq üçün, Simurq quşu ilə (Simurq quşu, Işıq saçan, Işıqlı quş mə'nasında ifadə olunur. Qərbdə isə, xəşbəxtlik, Feniks quşu kimi, onların nağıl janrında bir personaj kimi istifadə, olunur), “yer altı Aləmdən, uçdu”, deyərək, nağılda deyilir ki, “uçarkən yolda, “Qa - desə, Qa, verərsən”, “Qu - desən, Qu, verərsən!” - deyilir.

Məlik Məmməd, Simurq quşu ilə, Işıqlı Dünyaya çıxdı”.

Nağılın, öz Mahiyyəti, Işıq anlamında, cəm olunubdur!

O, dövr, çox qədim dövr üçün, bir Hecada olan, “Qu”, Işıq anlamı daşıyırdı!

“Qa” isə, qida mə'nasını kəsb edirdi!

Necə ki, Qa-Qa (şirniyat), Qa-tıq (Qa - ağ olan, qida), və s.

“Qu” isə, Işıq olan, Işıq saçan, dairəvi olan, “Qun”, - (Gün kimi), ifadə olunurdu.

“Qu-yu”, sözü də, torpaq səthindən, dairəvi olaraq, torpaq dərinliyinə, Su üçün qazılan, Suya çatan, o, Sudan istifadə etmək üçün, o konstruksiyaya da, “Qu-yu” deyilirdi, indiki dövrün özündə də, həmin mühəndis qurğusuna, “Quyu”, deyirik!

Bir mə'nada isə, “yu”, təmizlik, yumaq, çirkədən, azad etmək, təmizləmək və təmizlənmək, Saflaşdırmaq, Saf olan, Ləkə götürməyən, anlamında ifadə olunurdu!

Saf-Suf, “Sufi” də, Işıq, Günəş qədər Parlaq, Pakdır, Təmizdir, Ləkə Götürməyən, mə'na anlamını, daşıyırdı!

Bu anlamda, Azərbaycan ərazisində, ilk çağlardan olaraq, Saf - Suf (i)lar, Kahinlər, Işıq daşıyıcıları, Zahidlər, Öncüllər kimi, tanınırdılar!

Amma ki, o qədim dövr, “Qo” - da, Işıqlı düşüncə, Saf düşünmək, kimi ifadə olunaraq, “Qor” isə, gözlə görmək mümkün olan, Yanmaqda olan, Işıq saçan tonqaldan, ocaqdan, atılan, od Qığılcımına sıçrayan, köz Qığılcımlarına, “Qor” - Işıq kimi, deyilirdi!

Yə'ni ki, Işıq saçan bir Varlıq, bir Vücut anlamı kimi, xarakterizə olunurdu!

Bir mə'nada isə, “Qor” - onun qarşısında, maniyə olmayan, sərbəst olan, vaxtında qərar qəbul edə bilən, kimi də, dərk edilirdi!

İndiki dövrün özündə də, yuxuya gedə bilməyən adam da, deyir ki, “Elə bil gözümə Qor dolub, yata bilmirəm”.

Çox-çox qədim dövüdə, İlkdən olaraq, Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən ifadə olunan Də-də (yaşlı, ahıl, təcrübəli, təmkinli, kamil, Ata), “Qor” - İşıqlı, İçiq saçan, İşıq daşıyıcısı, “Qu - dd” isə, əvəz olunmaz, başçı, cəsarətli, öncül, öndə gedən, qorxmaz, müdafiə edən kimi, xarakterizə olunurdu!

Bu baxımdan, bu təhlildən, “Dədə Qor-Qudd”, İşıqlı, Kahin, Kamil, Cəsarətli, Başçı kimi, Öncül kimi, Səhf etməyən, karıxmayan, karıxdırmayan kimi, ifadə olunurdu!

Həmin, çox qədim dövüdə, bu Ad, bu Adlıq, Azərbaycan ərazisindən, Azərlərdən, tədricən yayılaraq, Dünyanın bir çox xalqları arasında, bu Ad seçilən, sayılan Ad kimi, tarixləşib, tanınıb!

Məsələn, “Robin Qudd-(t)”, “Turqudd-(t)”, ad kimi, amma, “Qudd”, Söz kimi, ifadə kimi, İşıq, İlk, Yaxşı, kimi işlədilərək : İngiliscə isə, “Qudd Morning” - sabahın, İşıqlı günün, xeyir olsun, kimi, Almanlarda, “Qud”, ə'la, yaxşı kimi, İngiliscə “Qood”, Tanrı kimi, ifadə olunmaqdadır!

Deməli, Dədə Qorqudd (t), Robin Qudd (t), Turqut və sairələr İşıqlı, Başçı, Öncül, İlk olan, Kahin, Zahid mə'na, Ad daşıyıcılarıdır!

İşıq isə, cəm Bəşəriyyətə ayrılan, Bəxş edilən bir Varidatdır ki, heç onsuz da, O, İşıqdız da, Ola bilmir və O, İşıqsız da, ola bilməzlər!

12.07.2017

Sevdasındaıyq...

Nədir Sevda, necədir, Sevda ki, Aləmlərin, sevdasındaıyq?

Sevdadan gəlmişik, sevda axtarıyıq, hər iki Aləmin, sevdası arasında, dayanmışıq!

O, Aləm sevda, Bu Aləm, sevda!

İki Aləmin, sevdası arasında, dayanmışıq.

Nədir həsrət, nəyədir həsrət? Hər iki, Aləm İşığının, həsrətindəıyq!

O, Sevda, bu Sevda, Aləm Sevda!

Hər iki, Aləmin Sevdasında, Aləmlərin, Sevdasını axtarıyıq...

12.07.2018

Keçmiş Dövrün, məzarları...

Azərbaycanın ərazisi, Dünya tufanına qədər və Dünya tufanından sonra, Bilqamıs dastanında, Hz. Nuh dövründə, “Ur”- olduğu qeyd olunur.

Bu Əjdər Fərzəlinin “Təkrar olunmaz Abidələr diyarı” adlı məqaləsində, “Bilqamıs”, 1985 səh. 8-də, qeyd olunub. Tərcümə isə, İsmayıl Vəliyevindir, ona istinadən qeyd olunub.

Amma, Azərbaycan ərazisində, Hz. Nuh dövrü, Dünya tufanına qədər də və Dünya tufanından sonra da, ölənləri, bu Dünyadan köçənləri, məzarlıqlar daxilinə, dibinə, kip daş düzərək, daş döşəyərək, dəfn ediblər.

O, daxili daş döşənmiş, məzarların, çox kiçik sərdabələrin, yan divarları da, daşla örtülərək, xüsusi hazırlanmış, palçıq məhlulu ilə, işlənildirdi!

Palçıq məhlulunun tərkibi, dəqiq nisbətlərdə: bir pay döyülmüş Gil, bir pay Əhəng, bir pay döyülmüş Daş duz, bir pay, döyülmüş Gəc daşı, bərabər nisbətdə qarışdırılaraq, palçıq məhlulu hazırlanıb, onunla da, məzar daxilini, kip, sıx daşlar döşəyirdilər. Daşlar arasını isə, həmin palçıq məhlulu ilə, örtürdülər.

Bu, palçıq məhlulu, ona xidmət edirdi ki, o, yağan yağış suları, əriyən qar sularını, məzar daxilinə, su axmasından, su daxil olmasından, qoruyurdu!

Bir çox hallarda, yaşayış yerlərindən, bir az kənar sahələrdə, daşlıq ərazidə, məzarlıqlar salınırdı.

Bu davranış, bu hal, necə deyərlər, “daş məzarlar, daşla olan, məzarlar”, onların belə bir quruluşda, tərtib edilməsində, başqa bir mə'na, daşımır.

Belə bir, üsulda, belə bir, tərtibatda olan, məzarlar, Dünyadan köçən fərdin, torpaq qatından, torpaq layından, ayırmağa, xidmət edirdi.

Ona görə ki, mövsümlə əlaqəli olaraq, bütün fəsillərdə, yağan yağışlar, əriyən qar suyu, məzarlıqlarda, məzar daxilindən keçərək, dəfn olunmuş vücutda gedən, müxtəlif proseslər nəticəsində, onun, o, fərdin, özündə ola biləcək, müxtəlif, hansısa bir, xəstəliklər nəticəsində, dünyasını dəyişibdirsə, o, xəstəlik həddi, o, xəstəlik qədəri, mövsümlə əlaqədar olaraq, məzar daxilinə, yağan yağış suyu, əriyən qar suyu, daxil olmasın ki, o, Sular, torpaq dərinliklərinə, yenərkən, məzar daxilindən, dünyasını dəyişmiş fərdin, xəstəlikləri, o, suya qarışıb, “su yaddaşında”, Yer altı sulara qarışmasın!

O, axar sular vasitəsi ilə, başqa ərazilərə, başqa qitələrdə də, daşınmasın, Yer üzünə, yayılsın!

O, yer altı, Süxür suları, yer altı çaylar, axdıqda, başqa ərazilərdə olan, quyu sularına, çeşmə sularına, bulaqlara, axar çay suları vasitələri ilə, ətraf ərazilərə, Yer üzünə, daşınmasın, yayılsın, müxtəlif xəstəlik daşıyıcılarına, çevrilməsinlər!

Cəsədi, torpaq qatından ayırmaqla, torpağın özünü, Erroziyadan, yə'ni, torpağı, torpaq xəstəliklərdən, qorunsun!

Yer üstü, yer altı, axar Su vasitələri ilə, müxtəlif, na'məlum xəstəliklər, bir də, torpaq tərkibinə, torpaq qatına, qarışmasın, əkin-biçinə, bitki örtüyünə, o, bə'zi xəstəliklər keçməsin, daşınmasın, onlardan qorunsun!

Çünki Təbiətdə, Yer üzündə mövcud olan, bütün Canlı varlıqlar, Heyvanat aləmi, bütün, Bitki örtüyü, Suya möhtac, Yaranıblar!

Torpağı, qorumaqla, təbiətdən qidalanan, bütün Heyvanat aləmini, müxtəlif bitki örtüyünü həmin na'məlum, xəstəlik daşıyıcılarından, Epidemik xəstəliklərdən, qorumaq, mümkün olsun!

Azərbaycan ərazisində, Arxeoloji qazıntılar zamanı, çox qədim dövrə aid olan, Küp qəbirlər, aşkar olunur. Həmin, Küp qəbirlər də, Dünyadan köçmüş vücutu, torpaq qatından ayırmaqla, ayrı saxlanmasına xidmət edib ki, həliyədə və gələcəkdə istifadə olunacaq bütün, torpaq qatı, Təbiət, təbiətdə olan, quşlar, sülarda balıqlar, bütün Həşəratlar, bə'zi xəstəliklərin, daşıyıcılığına çevrilməsinlər!

Qərbdə isə, bu Dünyadan köçənləri, ölən insanı, o, fərdi, məzar daxilinə, qalın taxta tabutlarda, qalın taxta, qutularda dəfn edirlər.

Yenə də, dəfn mərasimi və mə'nası, dəyişilməyəcək qalır.

Məzar daxilində, taxta tabut, o, taxtanın tamam çürüyüb, torpağa qarışmasına, bə'zən yüz illər keçir!

Həmin taxtadan, olan tabutlar, Dünyadan köçənlə, torpaq Qatı arasında, bir arakəsmə olaraq, yenə də, cəsədi uzun müddətə, torpaq qatından, uzaq, kənar saxlayır.

Çox qədim olan, o, anlayış, Qərbdə, bir çox ərazilərdə, bu gün də, icra olunur.

Yə'ni cəsədlər, məzar daxilində, bioloji varlıq qədərindən azad olaraq, ancaq Saf, sümüklər sistemi, qalsın.

İlkdən, Azərbaycan ərazisində, çox böyük bir tə'lim var idi!

Bu tə'lim, yayılmışdı yer üzünə!

“Ölənlə, ölü olanını - qoru,

Dirinlə, diri olanını - qoru!”.

12.07.2018

Günlə, Gün...

Günə - gün gərək, istəklərimizə, Gün gərək!

Gün, Günlə başlar, istəklərimizə, İşıq gərək!

İstəklərimiz İşıqla başlanmasa, Qaranlıqlar içərisində, istəklərimiz, batar!

12.07.2017

Bu Dünya...

Bu Dünyanı, gördük, amma, onun, dəyər - qiymətinə, çata bilmədik!

Onun, Dəyərdən də, çox böyük olan Dəyərində, necə çata bilərdik?

12.07.2018

Gözə, Göz gərək...

Gözə, göz gərəkdir, görməyə, göz gərəkdir.

Göz, gözü göstərir, görməyə, göz gərəkdir.

Vücut, özünü gözlə görür, görməyə, göz gərək.

Yada - yaddaş gərək, yaddaşa, bilmək gərək!

Bu Aləm, göz önündədir, görməyə, göz gərək!

Öyrənməyə, vaxt gərək, düşünməyə, müddət gərək!

Hər varlıq özünü bəyan edər, göstərir,

Var olduğu üçün, özünü bəyan edər, göstərir!

Hər varlığı da, görməyə, gözə - göz, gərək!

12.07.2017

Dialektika...

Dialektika - nə sənin, nə mənim, nə sizin - nə bizim, fikirlər, hamımızındır.

Görünən - görünməyən, Bilinən - bilinməyən, bu Dialektikanın, başlanğıcıdır, özüdür,

Dialektika - o, bölməz, amma fikirləri, böldürər, bir məxrəc qədərində, nizama, gətirər.

Dialektika - bilirəm yox, bilmək, istəyirəmdir!

12.07.2017

İki Aləmin, fərqi...

İki, dəyər var, biri bu Aləmin dəyəri, bir də, o, Aləmin, dəyəri...

İki Aləm arasında, bir dəyər, var!

Çünki, O, biri Aləm, Material Aləm olmadığından, İşıq Aləmi Olduğundan, orada olan dəyər, Oranın Dəyərləri, Dəyərlərin-Dəyərləridir!

O, Dəyərlərə isə, orada, Sığmaq olmur!

O, Dəyərlər Orada, bərabər olaraq, hamınındır, amma, heç kimin də, deyil!

Orada, Verilə biləcək, dəyərlərin Qarşısında, Yer Aləmində olarkən, bildiyimiz, həsrətində olduğumuz, var-dövlət, şöhrət, varidat miqdarı, “Orada”, olan, Dəyərlər qarşısında, daha, heç bir ölçülərə, hesabatlara, qiymətlərə, miqdarlara, sığa bilmir!

Çünki, o, Aləmdə, nə almaq, nə satmaq, nə toplamaq, nə gizlətmək, nə oğurlayarlar, nə apararlar, nə azalar, nə də, yerini bilərlər, qorxusu ehtiyacı, daha yoxdur!

Ona görə ki, bu Aləmdə bunları, öz yaşayıb-yaşatmaq, me'yarları kimi, dəyərləndirib, bildiyimizdən, bu bildiklərimizin də, O, Aləmdə, daha bunlara ehtiyac da, qalmır, çünki, orada, bunlara, daha ehtiyac da, yoxdur!

Ona görə ki, bu Aləmdə, insanların-insanlara verdikləri, “qiymətlərə, dəyərlərə, diqqətləri, material Aləmin tələblərinə uyğun olaraq” sığırıq!

Amma ki, O, Aləmin, biz İnsanlara, Verəcəyi Dəyərlərə, bu Aləmdəyken, hələ, sığmırıq!

Yer həyatını, bu material Aləmi yaşamağa, yə'ni ki, Yer me'yarları, Yer tələbləri var!

O biri Aləmin, dəyər-qiyməti də, ayrıdır!

Çünki, o, Aləm, bu Material Aləmdən, ayrındır!

13.07.2017

Gəlirik, Gedirik

Yer üzünə Gələli, Gəlirik ki, baxa-baxa, eşidə-eşidə, görə-görə müqayisələr edə-edə, öyrənə-öyrənə, bilə-bilə, deyə-deyə, Öyrənək, bilək!

Yer üzündən, ayrılıb, Gedəndə isə, baxdıqlarımızla, eşitdiklərimizlə, gördüklərimizlə, bildiklərimizlə, öyrəndiklərimizlə, onları, Buradan, söyləyə-söyləyə, deyə-deyə, təkrarlaya-təkrarlaya, Qayıdırıq bir də, gəldiyimiz, Aləmə Gedirik!

Belədir, bu da, Kainat mexanikasının, bir hissəsi olub, bir parçasıdır ki, “nə etdin nə öyrəndin, nə bildinsə, səndən-sənə, o, qaldı”.

Hə, “Gəlmişdik ki, nə ilə qayıdacaq, nə ilə Gedərik ki? - nin də”, qayəsi də, qafiyəsi də, hecası da, cümləsi də, elə budur!

13.07.2017

Ulu Babalarımız, bu Ərazinin, sahibləri olmuşlar...

Azərbaycan ərazisində, bu xalq, Dünya tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, bu Ərazidə həmişə oturaq həyat sürmüşlər!

Ulu babalarımız bu ərazidən heç yana ayrılıb getməyiblər ki, bir də, haralardansa bu Azərbaycan ərazisinə, kənardan, gəlmiş olsunlar.

Yə'ni, bu əsasda olan, tarixi məqamı, bu ərəzidə oturaq həyat, sürdüyümüzdən, həmişə Ərazimizə ətrafdan müxtəlif insanlar, müxtəlif xalqlar, bizə qonaq gəliblər Bizim, Ulu babalarımız, öz Ərazilərində, həmişə kənardan qonaq gələnləri, bir Qonaq kimi bilib, bir qonaq kimi, qarşılayıblar.

Çünki, ətrafdan gələn qonaqlar, bizim ərazimizə, qonaq gəliblər!

Babalarımızdan bizə qalan yaddaş payıdır ki, yaddaş mirasıdır ki, biz Azərbaycan ərazisində, Azərlər, həmişə ərazimizdə qonaq qarşıladığımızdan, bu, sadə səbəbdən, Qonaq Pərvərik!

Çünki, ulu babalarımız, bu ərazinin, sahibləri, idilər!

Əgər, Ulu Babalarımız, hardansa, kənardan, bu əraziyə özləri bir qonaq kimi gəlmiş olsa idilər, onda ərazinin sahibi yox, ərazidə özləri qonaq kimi, olardılar!

Onlar da, elə bu dövrə qədər, bizlər də, ancaq özümüzü istəyər, yaxınımıza, gəlmək istəyənləri, köklü surətdə qəbul etməzdik! (Eqalizmin, ən köklü səbəblərindən biri, ancaq özünü tanımaq, ancaq, özünü öymək).

Ulu Babalarımızdan, bizə, Ərazimizə qalan, ən böyük miraslardan biri, Qonaqpərvər olmağımızdır

Bu xüsusiyyət, bizim bu Ərazinin sahibləri olduğumuza, şübhəsiz bir, sübutdur!

Ola bilməz ki, Azərbaycan ərazisində, oturaq həyat sürmüş, Ulu babalarımız, istifadə etdikləri, bütün, bir Hecalı sözləri, ancaq, pərakəndə halda, heç bir, məntiqə, mə'naya sığmadan, tələffüz etsinlər, danışdıqlarında da, o fonemlərdən, dağınıq, systemsiz halda, ifadə etsinlər!

Dil-dilçilikdə, mühüm amillərdən biri, oturaq həyat, sürməyimizdədir!

Bu Ərazidə, Azərbaycan ərazisində, Azərlərin, Oturaq həyat sürdükələrinin əsas, bir üstünlüyü onda, o mə'nada olub ki, Ulu Babalarımız, özünü, ərazisini, ətrafını, onu əhatə edən coğrafiya, onu əhatə edən Təbiəti, gözü önündə, ardıcıl olaraq, fəsillərin biri-Birini əvəz etməsini, dəyişmələrini, o Dövr insanları, məcbur edibdir ki, verdikləri, çağırıqları, səsləndirdikləri, danışdığı, dediklərini, verdikləri hər hansı bir Ad, köklü surətdə, o, Xalqın, o, Ərazinin, oranın, xarakterini, mətinliyini, düşüncə tərzini, ətrafa münasibətini, təmsil edər, bilsin, təmsil etsin!

Bu baxımdan, bir çox fikirlər, Adlıqlar, mə'nalar və məntiqlər, bu ərazidən, Azərbaycan ərazisindən ətraf ərazilərə yayılıb gedib, özünə əsaslı yer tutub.

Bütün, tarixi hallarda, bütün retual, bütün adətlərdə, bütün yanaşmalarda, hər hansı bir ənənə, Toylardan tutmuş, toylarda olan, xına gecəsindən, səhərə yaxın Gəlin gətirilməsindən, hamamlarda, qırmızı fitədən istifadə , yas mərasimlərində, dəfn mərasimlərində, məzar üstü ziyarətlər və sairələr, və nələr-nələr, Musiqi Janrı, Qəzəlləri, Muğamları, Ritmik muğamları, ancaq ona məxsus olduğu, bu çox Qədim Azərbaycan ərazisinin, bu Əhalinin, Böyüklüyündən, Ulu olduğundan xəbər verir!

13.07.2017

Sevda, aləmindənlik...

Aləmin, Aləmlərin, biri-birinə, Sevdası - var!

Aləmin, Aləmlərin, sevdasının, arasındayıq!

Aləmin, Aləmlərin, sevdası arasında, olmasa idik, Aləmin, Aləmlərin, arasında özümüzü, lazımsız, artıq, yad, bilərdik!

Aləmin, Aləmlərin, Sevdası ilə gəlmişik ki, hər İki Aləmi, Sevdamızda, bilərik!

14.07.2017

Birə, birdən...

Bütün Aləmlər yarandı, "O", Birdən, "birə-birdən".

Yer aləminə, yenib gələrək, "O", Birdən, "birə-birdən".

Yer aləmindən, axtarıq, "O", Biri, bir də, "birə-birdən".

Yer aləmindən, ayrılaraq, "O", Birə, "birə-birdən!"

(Bir anda, Yer aləmindən ayrılaraq, o, Əbədiyyət aləminə, birə-birdən).

14.07.2017

Dünya, Kainat...

Dünyanı, dərk etməyə, görə, Dünya ilə, bir Dünyalıq, olasan!

Kainatı dərk etməyə isə, yerindən çıxıb, İşıqla, Səpəli Zərrə olub, Kainatla, Bir olasan!

14.07.2017

Xətlər, sərhədlər...

Baxanda, müşahidə edəndə, görəndə, eşidəndə yox, bunları, düşünəndə qəribədir...

Bu Aləmdə, hər bir canlının, yaşaması üçün yuvası, lağımı, "evi", vardır!

Quşlar, bə'zi heyvanlar üçün, yuva, bə'zi heyvanlar üçün işə, ərazı vardır.

Timsah, Gərgədan, Fil, Zebra, Zürafə, Şir, Pələng, və s. onlar üçün, yuva yoxdur, onlar, yuva qurmaz, onların, özünə aid, ərazisi, vardır!

Hər bir yuva, hər bir ev, hər bir həyat, hər bir məhlə, ərazi, deyilmi?

Hər bir ev, hər bir yuva, hər bir, ərazinin kənarı, qurtaracaq xətti, onlar arasında, sərhədd, deyilmi?

Kim gətirdi bu xətləri, bu sərhədləri, bu ölçüləri, bu miqyasları?

Axı, ilk insan, Yer üzündə, öz ərazisini, əziz bilirdi, xətli, sərhədli, olmadığını bilirdi!

Xətsiz, sərhədsiz, miqyazsız, müqayisəsiz, Ərazilər arasını, bilirdi!

Arada olan, arada qalan, mehribançılığı, səmimiyyəti, ondan bilirdi!

Kim gətirdi bu xətləri, bu sərhədləri, bu mərhumiyyətləri, bu fərqləri, bu bölmələri?

Kainat, Sahibi Mütləqinin, Qarşısında, Ətrafında, hər bir, varlıq qarşısında, Xətti yox, Sərhəddi yox!

Kainat, "O" - nun Ərazisidir, Yaratdıqları arasında, Xətti yox, Sərhəddi yox, Fərqləri yox!

Bəs, bizim aramızda kim gətirdi, bu xətləri, bu sərhədləri, bu miqyasları!

Bə'zi heyvanat Aləmi, bə'zi quşlar, ərazilərini dəyişsələr də, ancaq Ərazilərini, dəyişərlər!

İnsanlarsa, biri-birinin ərazisinə, girməmək üçün, xətt çəkib, sərhədd çəkərlər!

Bununla da, bir - birindən, onda "qorundular", onda bir-birindən, uzaq oldular!

Ərazidə, əvvəldən, azad olan quşlar da, heyvanat aləmi də, İnsan davranışını görüb də, bəlkə, bu "səbəbdən", onlar da, dönüb, biri-biri arasına, ərazi, sərhədd xətti, çəkiblər?

Kim bilir...

İlki, xətsiz, sərhədsiz olan, Yer üzü, ilki, mehribanlıqda olan Yer üzü, Sonu, xətlərlə, sərhədlərlə, biri-biri arasında, olan, Yer üzü!

İnsanlar isə, bir - biri arasında, xətt çəkdiilər, sərhəd çəkdiilər!

İnsan və İnsanlıq, onda, biri-birindən uzaqlaşdırdılar!

Sənin, mənim, sizin, bizimə, onda, insanlar, biri-birindən, ehtiyatlandılar!

Beləliklə, Quşlar da, Heyvanat ba, Bitkilər də, bəlkə də, onda, İnsanlardan, ehtiyatlandılar!

Quşlar, öz yuvalarında, qalmaz, Səhər, Sübh Günəşinin ilk şöləsini gözlər, səhərə sevinər, səhərlə, səs - səsə verərlər!

Heyvanlar, səhər Günəşini gözlər, Gecədən, çıxdıqlarına sevinərək, üzünü təbiətə tutar, quşlar pərvazlanır, Canlılar, hərəkət edər!

İnsan, Səhərin açılmasını gözlər, o, da, öz evindən çıxar, təbiətə, həyata, çıxar!

Kimlər gətirdi, bu xətləri, bu sərhədləri, o, İnsanlar arasında, o, bəşəriyyət arasında, o, xətləri, bu fərqləri...

17.07.2107

Yer üzünün, ilkin olan halı...

Yer üzünün, əvvəli, əzəli, özü, tərəfləri, yönləri, istiqamətləri, nə İsti, nə də ki, Soyuq idi! (subtropik).

Yer üzünün, ilkin çağları, Kürə boyunca, təlatüm yox, qorxu yox, Ac qaldım - yox, Suz qaldım - yox, əzab yox, ağrı yox, vahimə yox, ümitsizlik yox, təlatüm yox, azalar yox, qurtarar yox, bunlar Yer üzündə, tükənər fikirləri, yox idi!

Bu idi, Yer üzünün, ilkin olan, halı!

Yer üzü, suyu ilə, bitkiləri, rahatlıqları, sevindirərək, yaşadardı o, insanları!

İnsanlar, tədricən, mərhələ- mərhələ, öz davranışları ilə, sənin, mənim, bizim, sizinə, bir - biriləri arasında, bölüşə - bölüşə, belə düşüncələri ilə, davranışları, narazılıqları, zorakılıqları ilə, Hakimlik iddialarında, gələ - gələ, gətirə - gətirə, Yer üzündə olanları, tədricən, uzaqlaşdırdılar, bir - birindən!

18.07.2017

İşıq Payı...

Belə Yaranır, bütün canlı yarananlar!

Bizim var olmağımız üçün, bizə İşıq payı, Ayrılır, Bəxş edilir!

Onun, O, İşıq payının, kütləsi var, çəkisi yox, (bizlər, onun kütlə "Çəkisini", hiss etmirik), kütləsi var, yaddaşı da, çox!

Amma, bizdən Ayrılan (ölüm anı), O, (Ruhi İşıq), İşıq Payının isə, kütlə çəkisi, 0,16 qram, hesabatındadır!

O, İşıq payının, hər birimizdə, bir müəyyən, müddət payı, var!

Biz, canlı İnsanlar, bizə ayrılan, o, müddət İşığının, (müddət payının), bir müddətə, daşıyıcısı, olarıq!

Onun, o, Ruhi İşıq payının, Müddət Qədrini isə, İşıq Payını, bizə Bəxş Edən, "O", "O" - nun, Özü Bilir!

Var Olmağımıza, ayrılan o, İşıq Payını, "O", Təin Etdiyi, İşıq Payını, biz Varlığımızda, bir müddət, daşıyıcısı oluruq!

Əgər, İşıq Payı "O"- ndan Olmasa, Yaranışın, özü də, olmaz, onda!

Yə'ni yaranışa, Var olmağımıza, ayrılan İşıq payının bizdə, Var olma müddətini, bizlər, təyin etmirik, onu bizə, Ömrü, Bəxş Edənin, Özü Bilir!

Ölüb - Ayrıdır,

Öldürülüb - Ayrıdır!

19.07.2017

Ruhi, İşiq Payımız...

Özündən Bəxş Etdiyin, bu nə İşiqdır, bizə, Bəxş Etmisən!

Yaranışma, İşiq payı, Bəxş Etmisən!

Sənin, mənə Ayırdığın, Bəxş Etdiyin, O, İşığın, məndən qopmayacaq, çünki mən də, o, İşıqdan qopmayacağam daha!

Qoşalaşlb iki olacağıq, O, Əbədi İşıqda, bir olacağıq!

Bu nə İşiqdır, Bəxş Etmisən, Sənə, Qayıtmalı olacaq, O, İşığı, hər birimizə, Bəxş Etmisən!

Sənin, Özünün İşiq Payının, Sənə Qayıdacağı müddətə kimi, Onu bizə, Bəxş Etmisən!

19.07.2017

Bir - birimizə, “Müəllim”, deyə, müraciət edirik...

Yer üzündə, bütün xalqlara, ərazilərdə müraciətlərə, diqqətlə fikir verdikdə çox qərribə bir müraciət formaları, aydınlaşır!

Müxtəlif ərazilərdə, müxtəlif xalqlarda, müxtəlif müraciətlərdə, “Ser”, “Pan”, “Qospodin”, “Bəy”, “Ağa”, “Musye”, “Qraf”, “Baron” və müxtəlif titullu və bu kimin, müxtəlif, müraciət formaları, mövcuddur!

Yer üzündə, müraciətlərə diqqətlə yanaşdıqda, bir Azərbaycan ərazisində insanların biri-birinə müraciətlərində, bir-biri arasında, xitabda, “Müəllim”-deyə müraciət olunur!

Kişilərə, “Müəllim” deyə, qadınlara “Xanım”- deyə müraciət olunub.

Qərribədir, bu hallar, Həkimə də, “müəllim”, Mollaya da, “müəllim”, Sürücüyə də, “müəllim”, Satıcıya da, “müəllim”, Həkimə də, “müəllim”, Polisə də, “müəllim”, Çilingərə də, “müəllim”, İttiham, olynana da, “müəllim”, İttiham, edən də, “müəllim”, Bəstəkara da, “müəllim”, Aktyora da, “müəllim”, Müğənniyə də, “müəllim”, Pəşirə də, (ölü yuyana) “müəllim” və sairələrə də, Müəllim, deyilərək, müraciət olunur!

Yer üzündə, bir Ərazidir ki, bir Xalqdır ki, qarşılıqlı, biri-birinə, “müəllim”- deyə müraciət olunur.

Qadınına “xanım”, kişisinə “müəllim”, deyib də, belə müraciət, olunur!

Hardan gəldi bu müraciət, kim gətirdi bu, müraciəti?

Çox-çox qədim Dövlərlərdən, Azərbaycan ərazisini bir Məktəb, əhalisini isə, bir Müəllim kimi bilərdilər.

“Müəllim”-müraciəti, dərin yaddaşımızdan, gəlib irəli.

Çünki, yaddaşımızdan bilirik ki, “ola bilməz ki, o, (yə'ni, tərəf-müqabil), heç bir şeyi, bilmir.

Yox, çünki O, tərəf - müqabil, mütləqdir ki, nəyi isə, o, bilir ki, mən onları, bilməyə - bilərəm!”.

O, səbəbdən, “Müəllim” müraciəti ilə, O, tərəf - müqabil, mənə, nələri isə, aydınlaşdıracaqdır, mən də, biləcəyəm, fikrini, daşıyıb!

Müxtəlif dövrlərdə, müxtəlif quruluşlarda, müxtəlif istilalarda, müxtəlif hərbi yürüşlərdə Azərbaycan ərazisində, əhali zahirən o, ərəfələrin məhdudiyyətlərində müvəqqəti olaraq, olmuş olsalar da, öz yaddaşlarında, olan Işıq anlamını, Işıq Elmini, heç bir dövr və quruluş ərəfələrində, dəyişmədilər.

Zahirdə “hə”- desələr də, daxildə biliblər ki, bu mərhumiyyət və zorakılıq müvəqqətidir. “Necə gəlmişdilsə, eləcə də, çəkilib gedərlər!”.

Yaddaşını, Işıq Elmini, heç bir zorakılıqlar qarşısında bildiklərini unutmadılar.

Qədim tarixlərdən, səlnamələrdən, hərbi yürüşlərdən nə ilə, nəticələndiləri, çox sonralar mə'lum oldu ki, hər bir Sərkərdənin, Azərbaycan ərazisinə yürüşü, onun son yürüşü, olubdur!

Təhrif olunmamış tarixlərə baxın, hər bir sərkərdənin süqutunun mərhələ-mərhələ başlanğıcı, Azərbaycan ərazisindən, o, yürüşündən sonra, başlayıb və məğlubiyyətləri ilə nəticələnib!

İlkdən, Dünya tufanından xilas olmuş, bu Ərazinin, Işıq Sahibi var, “O”, Işıq Sahibinə isə, Sahib olmaq olmaz!

Işığa isə, Qaranlıqlarla gəlmək, olmaz!

Azərbaycan ərazisi, bir məktəb, əhalisi bir müəllim, xanımını isə, özünə, əziz bilib!

Elmlərini Işıq!

Işığı isə, Elmləri biliblər!

19.07.2017

Işıqdan, Törəniş...

Bütün Bəşəriyyətin, bütün Canlıların, başlanğıcından Törənişi, bir Işıq, bir də, İstidəndir!

Sonu da, elə belədir, vicutundan, İsti, hərarət, azalır ki, onda qayıdıq, (ölüm anı), həmin, O, Işığadır!

Çıxara bilmərik, biz, öz canımızdan, o, İstimizi!

İsti olmasa, Yayın istisi olmasa, heç bir məhsul, nə yetişə, nə də, hasilə gələr!

İstidən, başlamasa, olmasa, o, məhsulu heç, yığa da, bilmərik!

İlki, isti ilə olmasa, heç Törənişin, özü də, olmaz!

Ata isti, Ana isti!

Övlad bəxş olunar, isti ilə, onun da, o övladın da, Canı, isti!

İşıq Yaradıcı, Qaranlıq - Mühitdir, Törədici

Ana, Qadın vicutu, "Ma"-dır, O, Vücud, (ana), törədici

Ana Vicutu, bir İsti, bir də, (südü), Şirindir!

Dən, Toxum, Dənə, Tum, əkilər, Torpağa, o, Qaranlığa!

Bütün Tumları, dənə-dənə, əkirik, torpaq altına, üstünü basdırırıq, örtərik, o, Qaranlığa!

O, "Qaranlıqdan", o, torpaq altından, cücərərlər, boy atarlar, o, cücərilər!

İşıq Yaradıcı, qaranlıq, Mühitdir!

İşığın özü də, Yaradıcı, mühitdir!

Quş, Balıq, Timsah, İlan, Tısbağa yumurtasından, o qaranlıq Mühitindən, törəmirmi, onların, Balaları?...

O, Qaranlıqdan, o, mühitdən, çıxmırmı onların balaları, bu İşıq aləminə?

İşıqdan Gələn, İşıqla Qarşılanarlar!

Bütün başlanğıclar, İşıqdan Gələr, İşıqla Qarşılaşar!

Çıxara bilmərik, öz canımızdan, Uzaq edə bilmərik, öz canımızdan, O, İstini, (36-37°C İstisini), o, İşığı, o, İstini!

Qida hazırlayırıq, İsti ilə!

Hamamda, Hamamlanırıq, o, İsti ilə, o, İsti, Su ilə!

Qışda, o, qış soyuğunda, bürələnib, isti axtarıq, İstinin, özü ilə!

Yazı gözləyərək, o, İstini gözləyərək, əkinə-biçinə, o, İsti ilə, başlayırıq!

Metal əridərik, İsti ilə!

Məhsul e'mal edərək, isti ilə!

Hər bir başlanğıc, bütün başlanğıclar başlayar, bir İşıq, bir də, İsti ilə!

Baxaq görək, uzaq edə bilərikmi, bitkilərdən, kütlələrdən, cisimlərdən, o, İşığı, o, İstini?

Ağac yanır, İsti verir!

Kömür yanır, İsti verir!

Məftildən, Simdən, Naqildən, Elektrik Cərəyanı axır, keçir, o, da, İsti verir!

İşıqla, İstinin Mahiyyəti, Törədib - törətməkdir, onun Mahiyyəti!

20.07.2017

Bir Ölüm, bir də, Ölən...

Ölümlərin, özləri də, müxtəlifdir!

Elə, Ölən var ki, ölümündən sonra, ətrafında olanları, uzaqlaşdırar, biri-birindən.

Elə, ölən var ki, Ətrafındakıları, ölümündən sonra, yaxınlaşdırar, biri-birinə!

Ölmək də, Öldürmək də, asan olmur, o, da, asan deyil!

Mərhumıyyətlər, bir də, Məhdudiyyətlərin özü belə, asan deyil!

O, da, böyük bir cavabdehlik, daşıyıcısıdır!

Ölən də, Allah Çağırır, (bu hal, Mümkündür),

Öldürən də, E'dam edən də, Allah adını, Çağırır! (bu isə, Qəribədir).

21.07.2017

İnsan, Aləm sevdasında...

Nədir, bu Aləmin sevdası, nədir?

Nədir, bu Aləmin sirri, nədir?

İnsanın - insanla, onu əhatə edən, bu Aləmlərin, sirrini, öyrənməsidir!

Dünyaların, Aləmlərin sirrini də, daşıyan da, elə bu, İnsandır, bu İnsanlardır!

Kainatın, özü kimi, Aləmlərin özü kimi, örtülü, sirli, olan da, bu İnsandır!

21.07.2017

Səs əhatəsində, Səsdəyik, Səssiz isə, ola bilmərik...

Nə səssizdir, ki?

Körpə Dünyaya gəlir, ilki, səs edib, səs salır!

O, körpə, öz səsi ilə, Özünü bəyan edir, səs salır!

Deyirlər o, körpə, o, uşaq, hələ görə bilmir, amma ki, öz səsi ilə, ətrafa, səs salmaqla, özünün var olduğunu, "Göstərmək" üçün, səs salır!

O, körpə, özü görməsə də, amma, öz səsi ilə, özünü tanıdır!

Nə Səssizdir ki?...

Buğda zəmis, sümbülləri ilə birlikdə, səs salır!

Dəyirmanda, buğda üyüdüldü, o, dən, un olur!

Dəyirman isə, daşı ilə bərabər, öz daş səsinə, qoşulub, səs salır!

Dən, un olmaq üçün, səs salır!

Çeynəlinəndə də, səs! Udulanda da, səs!
 Həzm edilir, səs!
 Mə'də, səs!
 Bağırısaq, səs!
 Nə, Səssizdir ki?
 Külək əsir, səs!
 Yağış yağır, səs!
 Dalğa, səs!
 Ləpə döyən, səs!
 Sahil, səs!
 E'mal edilir, səs, qablaşdırılır səs!
 Ambara yığılır, səs!
 Daşınır səs, Satılır, səs!
 Əgər, musiqi üçün, partitura yazılırsa səs, oxunursa, səs!
 Qələm səs, Kağız, səs!
 Musiqi səs, ifa, səs!
 Dinlənilir səs, Söz səs, Cümlə səs, Heca səs, Danışırıq, səs!
 Maşın səs, Mexanizm səs, hərəkət səs, Addım səs, Yeriş səs, Çağırırıq səs, Eşidirik,
 səs!
 Səs, içərisində, səs!
 Səs əhatəsində, Səs!
 Nə, səssizdir ki?...
 Rabitə səs!
 Televizor, səs, Radio, səs, Telefon, səs!
 Onlar, səs çıxarırlar, Səs
 Səsləri eşidirik, səs!
 Xəbər səs, şayə səs, sifariş, səs!
 Usta, mə'mulat düzəldir, səs salıb, səs!
 Dərzi, səslə tikər!
 Dəmirçi, səslə döyər!
 Dəllək başı, qayçı ilə, səslə, qırxaq!
 Toyu səs, Yası, səs!

Yığıncaq səs, Konsert səs, Kino səs, Teatr səs, İclas, səs!

Top səs, mərmı səs, silah səs, yaralı səs, öldü xəbəri, səs!

Nə, Səssizdir ki?...

Cücə, yumurtadan çıxalı, öz, “Səs tezliyinə” uyğun, səs salır!

Quş səs, heyvanat Aləmi səs, ağac səs, yarpaqlar, səs!

Hamısı, səs əhatəsində, Səs!

Kainat, səs!

Astrofiziklərin, Kainatdan dinlədikləri də, səs!

Hamısı, səs əhatəsində, Səs!

Nə səssizdir ki?...

Heç düşünmədik, heç axtarmadıq, heç tapmaq istəmədik ki, bu nə səsdır, səs əhatəsində olan, səs?

Haradan aldığ, bizlər və bütün əşyalar, kütlələr, bu səsi, “Kim”, Bəxş Etdi, Bütün Aləmlərə, Bu səsi?

Niyə, Bəxş Etdi, səsi?

Niyə Etməli İdi ki, Bu Səsi?

“Özü”, Haradan Aldı ki, Bu Səsi?

Bu, müxtəlif Tezlikli olan, müxtəlif olan, bütün, Səsləri?

“Səs” və “Səslər”, bütün səslər, İlk Təməl Anından, O, Böyük Partlayışdan, Kainatların, o, İlkın, Yaranma Anından, bütün Kütlə, bütün Varlıqlara, bütün Cisimlərə, bütün Yaranacaq Canlılara, O, İlkın, Təməl Səs Yaddaşından, O, Partlayışın Səsi, O, Səsdən, Səs Yaddaşı, bütün varlıqlara, “Səs”, Qaldı Miras!

İşığa, Rəngə, Səsə, İstiyə, bir də, Su Qarşısında, heç bir, maniyələr, sədlər, sərhədlər, Yaranmadı!

Onların Qarşısında, maniyələr, sipərlər, çəkməyə, elə bir Varlıq, elə bir Qüvvə, Ola Bilmədi!

Təməli, təməl başlanğıcını, dəyişib, dəyişdirmək, Olmaz!

Bütün Varlıqlara, Işıq Qədərlərini ayıran, “O”, Işıq Sahibinin, Işığına isə, Sahib Olmaq, Olmaz!

22.07.2017

Dərdə, Dərdsizlik dərmanı...

“Dərdlərin”, həkimi yoxdur ki, diaqnoz, qoya!

Dərdlərin, resepti yoxdur ki, dərman, yazıla!

Dərdlərin, Apteki, Əzcəxanası yoxdur ki, dərman preparatları, oradan, alına!

Xalq arasında, deyərlər ki, “Dərdinlə, qalasan üz-üzə, o, dərd, həsrətlə sənə baxa, sən də, dönüb, o, dərdə baxasan, o, dərdin də, dönüb, sənə baxa!”.

Baxıb-baxıb, özü səndən bezikə, onda, səndən yorula, onda, özü səndən, uzaqlaş!

Dərdi, bizi istəmir ki, amma, biz o, “Dərdləri” axtarıq, özümüzə yoldaş edirik!

O, bizdən “qaçır”, o, bizdən, Qaçmaq istəyərkən, biz də, elə onun arxasına düşüb, elə onu axtarmaq, istəyirik!

Əgər, dərdləri biz axtarmasaq, o, dərdlər, bizi neynir ki...

Kim dedi ki, “dərdimə, dərman elə, sənsən”,

Dərdimə dərman, demə, elə, dərdin Özüdür ki!

22.07.2017

Xına gecəsi!

Toylarımız nə möhtəşəm imiş! Nə kimi tövsiyyələri, var imiş!

“Gələn gəlin, o, gəlin

İşıqla gəlsin o, gəlin!

İşıq gətirsin o, gəlin,

Evimizə “gələn”- o, gəlin!”.

“Gəl”- kənardan, başqa ailədən, gəl mə'nası!

“Gəl-in”- yə'ni, cəm şəkilçisi, (övladlar da, gələr).

Xına yaxıladı, Gəlin ovcuna, dairəvi xına yaxıladı, onun ovcuna!

Barmaqları xınalı, ovcu içərisində, dairəvi xına, o, Günəş rəmzi, olardı!

Sağ, Sol əlini, qaldıranda, Günəş, (sumvolu), görünərdi, xınalı barmaqlarının, ucu işə, Günəşin şüalarını, simvolizə edərdi!

Xına yaxma şənliyini, Xına “gecəsi”-adlandırırdılar. O, şənlik gecəsində, “Aq-Uş-Qa” deyərdilər, yəni, İşıq-İşıq-İşıq deyib, səhərin açılmasını gözləyərdilər!

Yə'ni “gecə”, qaranlıq gecədə qalsın, əlindəki İşıqla, İşıq gətir, evimizə İşıq gəlsin, mə'nasını daşıyardı!

Bəyin, bir çöçələ barmağı, xınaya batırılırdı ki, bu Azərbaycan ərazisindən, tufandan xilas olmuş o insanların, ilk, barmaq-barmaqdan tutaraq, şadyanalıq, rəqsi, birlik “birlikdə”,- mə'nası, daşıyardı (Yallı yaddaşı).

Amma, bəyin də, ayağının altına (pəncəsinə), dairəvi xına yaxılarına, o da, xınalanardı!

Gəlin gəlsin, işıq gətirsin, İşıqla gəlsin!

Bəy gəlsin, İşığı gətirsin, ayaqları ilə, evə işıq gətirsin!

(Ailənin bütün yükünü, azaltsın, kənardan evə qida, rahatlıqlar, İşıq gətirsin, mə'nası daşıyırdı).

Bu adət, "Xına gecəsi", xınanın Qırmızı rəngi, ailə münadinətləri İsti, gəlinin Ağ geyimi isə, "İşıq gətirsin", mə'nasını daşıyırdı!

Amma, uzaq keçmişdən qalma, bir anlayış da, ondan ibarət idi ki, Qırmızı rəng, rahatlıq, həlimlik, sevinc, mehribançılıq, məhəbbət, qayğı rəngi kimi, qəbul edilirdi!

Amma, bu çox qədim adət, Azərbaycan ərazisində, uzun əsrlərlə, qorunub saxlanılmışdı.

Bu anlayış ondan ibarət idi ki, Gəlin səhərə yaxın, yə'ni Günün çıxma ərəfəsində Uş-anında, O, oğlan evinə, köçürülərdi!

Nələrin necə olduğunu, zaman-zaman unutdurublar, amma yaddaşlarımızdan isə, çıxartmamışıq, qoruyub saxlamışıq, o böyük mə'naları!

Toy gününə qədər, Xına gecəsi, toyun, sonrakı səhəri, Gələn gəlin, "Gəldi gəlin", adı ilə, şadlıq edilərdi!

Qədim, Azərbaycan ərazisində yaşayan, o, insanlar, Günəşin doqquz istinad nöqtəsindən keçdiyindən xəbərdar olduqlarından, doqquz bucaqdan keçmə anını bildiklərindən, ailə qurana, Doqquz övlad olmasını, arzu edərdilər!

Toy səhəri, Gəlini qırmızı ilə, geyindirərdilər!

Qırmızı isti, Ailəyə Günəşlə, İşıqla birlik - fikri ilə, bir də şadlıq edərdilər. O, məclisdə, ancaq qadınların, yığıncağı olardı, kişilər, o, qadınlar məclisində, iştirak etməzdilər!

23.07.2017

Duyğularımız...

Duyğular bütün canlılar arasında, bütün Bəşəriyyət arasındadır!

Duyğuların, Milliyəti yox, Duyğuların Cinsiyyəti (kişi-qadın, gənc-cavan, yaşlı- ahıl) yox!

Duyğuların, Vətəni yox, Ərazisi yox!

Duyğular, bütün Canlılar arasında bölünəndirsə, deməli o, duyğular, ayrı-ayrılıqda, hər birimizindir, hər birimizədir!

Duyğu, Hissdir, onun Dili yox, onun Cümləsi yox, o, Duyğunun ifadəsi yox!

Acı, Acıdır!

Nə qədər, Acıdır?

Şirin, Şirindir!

Nə qədər, Şurindir?

Kədər, Kədərdir!

Nə qədər, Kədərdir?

Məhəbbət, Məhəbbətdir!

Nə qədər, Məhəbbətdir!

Sevgi, Sevgidir!

Nə qədər, Sevgidir?

İstək, İstəkdir!

Nə qədər, İstəkdir!

Arzu, Arzudur!

Nə qədər, Arzudur? və s. və i.

Bunlar, Duyğudur, Hissdir, onun ölçü vahidi yox, məsafəsi yox, miqdarı yox, qədəri yox, çəkisi yox, kütləsi yox!

O Hissləri, təyinlənmiş, ölçülmüş, bilinmiş, məsafələndirilmiş bir, ifadəsi də, yox!

Ona görə də, Hisslərin, Milliyəti yox, Ərazisi yox!

O, hammımızındır, amma konkret, Sözlə, heca ilə, İfadəsi yox!

Nəyi, nə qədər istərsənsə, o, bizim Hiss etmək, Duymaq qədərimizdir!

Onları - miqdarlara, ölçülərə, Sığdıra bilmərsən!

Bütün Hisslərdən, bütün Duyğulardan doya bilmiriksə, onun miqdarı, ölçüsü, sözlə, ifadəsi də, yox!

Ümumiyyətcə isə, bütün bəşəriyyət, hər hansı bir halı eşitdikdə, o, Duyğunu, o, Hissi öz yadında, yaddaşında olan halla anılıkdə müqayisə edir!

Onun eşitdiyi: Şirin, acı, sevinc, kədər, həzz, zövq, təəssüf, ağrı, bəd xəbər, şad xəbər və s. o fərdin öz yaddaşında olan halla müqayisə edə bilir.

Amma onun miqdar, ölçü, çəki, dad, miqdarlar “qədərlərinə” isə, bölə bilmir!

Çünki, Hiss, Duyğunun hissi, “Fərdi Olduğundan”, o, ancaq öz yaddaşda olan halla, anılıkdə müqayisə Edir!

24.07.2017

Ölçülərlə - Ölçüsüzlük arası, mövcud deyil...

Əgər hisslərimizi, duyğularımızı, hər hansı bir, ölçü miqdarına, sığışdırma bilmiriksə, demək olmaz ki, bu hisslər, ölçüsüzdürlər.

Əgər onların, duyğu və hisslərimizin, ölçü miqyasını və ölçü vahidlərini, bilmiriksə, bu o demək deyil ki, bütün, Hisslər və Duyğular, ölçüsüzdürlər və miqyazsızdırlar!

Bu hal da, mümkünsüzdür ki, hər hansı bir məvhumun özü var olduğu halda, özü mə'lum olduğu halda, onda, o, hal, ölçü ilə, ölçüsüzlük arasında, dayana bilə!

“Ölçü ilə, ölçüsüzlüklər arası”, belə məsafələr, mövcud deyil!

Çünki, bütün Hallar, bütün Məvhumlar, bolluq, zənginlik, arasındadırlar!

Bu sadə səbəbdən, bu Aləmin ölçüsünü, ölçə bilmirik!

O, biri Aləmi də, ölçülərə, miqyaslara, həcmlərə, sığışdırma, bilmirik!

Amma ki, bu Aləmlə, o, biri Aləmin, mövcud olduğunu, bilirik!

İki, Aləm arasında olduğumuzdan, onların, hər iki Aləmin, qədər hədlərini də, ölçə bilmirik!

Duyğularımız, hisslərimiz, istəklərimiz, arzularımız da, belədir, onlar heç bir ölçülərə sığmazlar!

Çünki, hər iki Aləm də, bizim təsəvvürlərimizə, sığmazdırlar!

Bu sadə səbəblərdən, Kainatın Sahibi Mütləqini də, Tanrını da, Təsəvvürlərə, Təsvirlərə, Sığışdırmaq olmur!

İki, hal arasındayıq!

Bu Aləmlə, o Aləm, arasındayıq!

Hər iki Aləmin, Sahibsiz özbaşına ola biləcəyinə, öz istədiyi kimi, hərəkət edərək var ola biləcəyini də, onu da, təsəvvürümüzə də sığışdırma bilmirik.

Çünki, hər hansı bir “Mütləq Sahibin”, mövcud olduğunu da, bilirik!

Bir bildiklərimizlə, bir də, bilmək istədiklərimizin, arasındayıq.

Çünki, belədir ki, Həyatla - Ölüm, arasındayıq!

Bu Aləmlə, o, Aləm arasındayıq!

İsti ilə, soyuq arasındayıq!

Şirinlə, Acı, arasındayıq!

Onların, var olduğunu bilirik, amma onların, hardan başlayıb, nə qədər ola biləcəyini, ancaq, təsəvvür etmək, istəyirik!

Bu halların, heç biri, mə'nasınız, lazımsız, qədərsiz, deyillər!

24.07.2017

Can - can...

Canla - can.

Can içərisində - can.

Cana - can.

Canda - can.

Candan - can.

O, Candan - can ayrılar!

O, Vücutdan - Vücut, ayrılar!

O, bir Can idi, o Candan, bir Can da, ayrılar!

O, Ana idi.

O, Ana - böyük varlıqdır!

25.07.2017

Əsrlər...

Yer üzündə, bütün Əsrlər Dövrü,

O Dövrün, Əsiri kimidir!

Necə ki, son, 1900-2000 ci, illər ərzində, Yer üzündə, Elektrik, Rabitə, Telefon, Təyyarələr, Kosmik raketlər, Kosmosa uçuşlar, Atom, Nüvə silahları, Kino, Televiziya, Müxtəlif Rabitə vasitələri, Silahlar-Süursatlar, Ürək cərrahiyəsi, Elm, müxtəlif elmi kəşflər və daha nələr-nələr, baş verdi!

Sanki o, Əsrin, Elmi Yenilikləri, o, əsrin, Elmə “Əsiri”, olmuşdu!

26.07.2017

İsti - Soyuq...

Qəribə deyil, amma ki, belədir!

Qış ərəfəsi, Qış fəsli, sanki Yer kürəsi, “ağırlaşır”.

Bütün məhlulların, tərkibi dəyişilib, ağırlaşır.

Mayələr ağırlaşır, tərkibi “acılaşır”.

İnsan da, o ərəfədə, darıxan, hərəkətləri tezləşən, qaranlığın tez düşməsindən, narahat olur.

Yanacaq materialları da, ağırlaşır ağır yanır.

Onların, tərkibi, kütləsi biri-birinə tərəf, sıxlaşır!

Yer kürəsi, Günəş ətrafında hərəkətdən geri qalmamaq üçün, sanki daha artıq güc qədəri sərf edir!

Yer kürəsinin Nüvəsi, bir Yarımkürə üçün, (Yay fəsli), istilik sərf edər ki, o biri Yarşmkürədə, (Qış fəsli), Kürədaxili, istilik həddini, bu minvalla, nizamlayır!

Yer kürəsinin Nüvəsi, özü ilə, Kürə daxili, Işıq qədərinin, bölünməsinə artırır!

Ona görə, Maye və Məhlulların tərkibi də, Yer kürəsinə, hərəkət halına uyğun, mütənasib olaraq, "ağırlaşır!".

Yay fəsli gəlir, bir, Yarım kürə üçün, rahatçılıq, yüngüllük, gəlir!

Bağ-bostan bitkilərinin, vaxtında yetişməsi üçün, bütün mayələr, yüngülləşir.

Hava qatı, bir Yarımkürə üçün istinir!

Meyvə, bostan tərəvəz bitkilərinin, onların yetişdirmək üçün, havada nisbi Rütubət qədəri, azalır.

Bir Yarımkürə üçün, Yay mövsümündə, bitkiləri, onların meyvələri, yetişir!

Bir Yarım kürədə, Yay mövsümü olanda, bir Yarım kürədə isə, Qış mövsümü, olur!

İsti, Şirin kimidir, yığacaq bir birliyə!

Soyuq, Kainat daxili, bütün Planetlərin, hərəkəti kimidir!

O, imkan verməz ki, Kainat daxili, bütün hərəkətlər, ləngləşib, biri-birini, yubatsın!

İsti - olmasa, biri, hasilə gətirməz!

Soyuq olmasa, hərəkətlər, yubanar, ləngləşər!

İsti - Soyuq, bir Kürə daxilində, iki, Yarım kürə arasına, bölüşüblər!

İsti olmasa, ayrılmaz,

Soyuq olmasa, hərəkət etməz!

26.07.2017

Cahillik və Kamillik...

Cahillik, Kamillik qarşısında aciz olmalıykən, Kamillik, Cahillik qarşısında, aciz olubdur, sanki aradan uzaqlaşmış, yox olubdur!

Bəşər, Bəşəri dərk etmək istəmir - bu, qəribədir!

Bəşəriyyət arasından, mehribançılıqlar uzaq olub - bu, qəribədir!

Bəşər özünü, bəşəriyyətinin nədən ibarət olduğunu, dərk edə bilmir - bu qəribədir!

Yer üzündə olan, dağıntılar gözü önündədir, görmək istəmir - bu, qəribədir!

Bəşər biri-biri arasında sülhü görmək istəyir, sülhü görmək istəməyənlər də var - bu, qəribədir!

Qitələr, dağıntılar arasındadır, sanki Yer üzünü sürünmədədir, Bəşər bu halları dərk edə bilmir - bu, qəribədir!

Bu dağıntılar - aramsız yağışlar, dözülməz istilər, səfalət, xəstəliklər bəşərə bir əlamətdir, bunları, dərk edə bilmir - bu, qəribədir!

Çünki, insanla - insan arasında, ətrafdakılara e'tinasızlıqların nəticəsidir - bu isə, qəribə deyil!

Nə qədər qərarlar verilsə də, müzakirələr etsələr də, orada, Bəşəriyyət adına; “rifah və insan varlığı”, anlayışı yoxdur, qitələr faciələrə, bürəlidir.

Bu gediş bu davranışlarla Yer üzünü, bir cəhənnəmə dönür, bəşəriyyət sanki o, “Qara varlığın” əsarətindədir!

28.07.2017

Bəşəriyyətin Zəngi...

Bir, zəng düzəldin, zəng olsun!

O, Bəşəriyyətin - Bəşəriyyətə, zəngi olsun!

Yer üzünə, Zəng olsun,

Bəşəri faciələr vaxtı, Bəşəriyyəti oyatmağa, o, zəng, olsun!

Bir, Zəng düzəldin, zəng olsun!

Bəşəriyyətə səslənən, Bəşəriyyətin zəngi olsun!

Bəşəri faciələrdə, Bəşər özü, faciələrdə, o, Zəng səslənsin, səs olsun, Bəşəriyyətə zəng olsun, oyanma, oradan, olsun!

Narkomaniyadan, bir də, nələrdən - nələrdən, o, faciələrdən, Bəşəriyyət uzaq olsun!

Bəşəriyyətin, zəngi səslənsin, səs olsun!

Çünki, Kimsə gəlib, bu bəşəriyyəti, xilas etməyəcək!

Bəşərin, özü xilas olmaq istəməsə, onu Kim xilas edəcəkdir, bir də, “nələrdən”, xilas edəcəkdir ki?...

Bəşəriyyəti, öz Bəşəriliyi, öz İnsanlığı, xilas edəcəkdir!

28.07.2017

Sözlə...

İnsan, Kainata üz tutar sözlə, düşünər sözlə, ümid gözləyər sözlə, deyər sözlə, qapıları açar sözlə, bağlanır o qapılar sözlə.

Qəribədir sevgi sözlə, istək sözlə, arzu sözlə, lə'nət sözlə, nifrət sözlə, biri-birimizdən üz döndərərək bircə kəlmə sözlə, ittiham da sözlə!

Bu dünyada dirilər sözlə, bu dünyadan köçüb gedənləri yad edərik sözlə, Söz niyə qurtarmır, çünki Kainatın sözü qurtarmır, sözlə!

Gəlirik sözlə, qayıdırıq sözlə - o dünyaya sözlə!

Əvvəli sözlə, özü sözlə, sonu tükənməyən, bitməyən sözlə!

28.07.2017

Nəyi bilər, nəyi bilmərik?

Nəyin, "Necə"- Yarandığını, bilmərik...

Nəyin, "Niyə" - Yarandığını da, bilmərik?...

Bəs onda biz, nələri bilərik?

29.07.2017

Cavanlıq, Qocalıq...

Heç qürrələnmə, ey Cavan, "Qoca" dediyin, öndə gedir, sən də, onun ardınca, addımlayırsan, ona çatmağa, tələsirsən!

Vaxt gələr, ey cavan, sən də, o qocanın yerini tutarsan.

Onda, o dövrdə olan, gənclik də, elə, sənə "qoca" deyər, o da, o, gənclik də, sənə ardınca qocalığa, doğru, irəliləyər!

Həyat, budur!

Özü Qocalmaz, onun, o, Həyatın, Qocalığı olmaz!

Həyata gələnlər, "qoca" adıyla, həyatdan gedə də, bilərlər!

Vaxt gələr, sən də, bir vaxt, deyərsən ki, "Kaş ki, kaş ki... o gənclik günlərim, bir də olaydı...".

Budur həyat, gənclik elə bilər ki, həmişə belə, gənclikdə, qalacaqdır!

Xalq arasında, belə bir deyim də, var ki, "ağıl yaşda deyil, , başdadır", yəni bu fikri Təhlil etdikdə, məna e'tibarı ilə, biri-birinə çox yaxın və biri-birini, tamamlayan, bir fikirdir!

Düzdür ki, bə'zən yaş dövrü, az olur, yəni ki, həyatı təcrübə baxımından, amma ki, düşüncə və davranışı, onun özünü qabaqlayaraq, üstələyir!

Ümumiyyətcə, Uşaqlıq dövrü - Gənclik dövrünü, qovur!

Gənclik dövrü - Cavanlıq dövrünü, qovur!

Cavanlıq dövrü - Yaşlılıq dövrünü, qovur!
 Yaşlılıq dövrü - Ahıllıq dövrünü, qovur!
 Sanki onlar, bir-birinə tez çatmaq, istəyirlər!
 Amma ki, heç biri, heç birini, üstələyə bilmirlər!
 Hər birinin öz Dövrü, hər birinin öz Müddəti, vardır!
 Onların, hər biri isə, bir-biri arasında, bir-birinə, Həsətli olurlar!
 Hər birində də, bir təəssüf sözü ilə, “kaş ki,...” ilə davam edir, yekunlaşır!
 Dünya, Aləm isə, heç vaxt Qocalmır!
 Gələn də, Gedən də, heç “qocalmır”.
 Həmişə onun, o, “təəssüfləri”, Yaşlaşır, Qocalır və Qocaldır!
 Aləm isə, qocalmır!
 Heç insan da, qocalmır!
 Çünki, xatirələri də, yadında qalaraq, onlar o, xatirələr də, yaddan çıxmır!

30.07.2017

Doqquzun, Doqquzluğun Mahiyyətləri, əsasdır...

İlkdən, ilk insandan, Azərbaycan ərazisində, Azərlər arasında, hər bir halın öz Mahiyyətləri, çox əsas bilinirdi və əsas sayılırdı!

Çünki, ərazilərində Azərlər, oturaq həyat sürdükələrindən, eyni vaxtda, ətrafın dəyişməz bir ardıcılıqda olduğuna çox həssaslıqla yanaşırdılar!

Azərbaycan ərazisində, Doqquz İqlim qurşağı, Doqquz İqlim mərhələləri, heç də onların istəklərinə uyğun olaraq, mövcud deyildi!

Onları əhatə edən Aləmin, bu ardıcılıqda olması, ətrafda daha nələrin Doqquz ardıcılıqda olmasını, araşdırmağa sövq edirdi!

İlkdən, danışığa, sözə, aparıcı hərflər sayı Doqquz Sait əsaslı, İyirmi üç Samitlərlə, köməkçi hərflər sayının, niyə bu ardıcılıqda qurulması, (bir müddət, hələ Əlli dörd hərflə simvollarından da, istifadə olunub), çox maraqlı, cəlbədicə görünüb!

Bu ardıcılığa, ən əsas səbəblərdən biri isə, Anadan bu Dünyaya bəxş olunan övladın, körpənin, niyə

Doqquz aydan sonra,

(Ana, Qadın öz gizli halını, bəyan etdikdən sonrakı müddətdə, mərhələdə), bu həyata göz açması, İşqlə Qarşılanması, onları əhatə edən Aləmdə daha nələrin Doqquzla bağlı olduğunu, axtarır araşdırmaq marağı daha da, dərin kök salırdı!

İlk insan, bu İnsan, bundan sonra törəyəcək insan varlığı da, Doqquz hesabat ardıcılığından, qopub uzağa, gedə bilməyəcəkdir!

Necə ki, bütün İnsanlar, bütün Bəşəriyyət, Doqquz Anatomik, Bioloji quruluş, varlığındadırlar!

İnsanın, xarici görkəmi Diqquz üzvün cəmi varlığındadır!

İki Göz,

İki Burun boşluğu,

İki Qulaq,

Bir Ağız boşluğu,

İki Təbii ehtiyac üzvü olan, (yə'ni, təbii ehtiyacın qarşısı ala bilən bir hal, mövcud deyil, O hal, mütləq olaraq Qadın, Kişi, Tualetdən istifadə, etməkdədirlər) ümumi cəmi,

Doqquz, deyilmi?

İnsanın, Doqquzla bağlı olan halı:

İki, Burun boşluğundan,

nəfəsi, Havanı,

İki, Ağ ciyərlərinə çəkir,

ağ ciyərlər, bədəndə dövr edən,

Qanı hava ilə qarışdırır, zənginləşdirir, Qan isə,

Qan, Dörd ürək kamerasından keçirsə, bir Nəfəslə, topladıqda,

Doqquz deyilmi?

İnsanın, daxili üzvləri Doqquz cəmdə:

İki, Ağ ciyərlər,

İki, Qara ciyərlər,

İki, Böyrək,

Bir, Dalaq,

Bir, mə'də,

Bir, Bağırsaq sistemi

cəmi,

Doqquz deyilmi?

Ağır, İflic olmuş xəstəyə, həkim ilk müayinə və yardım edərək, bir ifadə işlədir, "Doqquz gün gözləyək, Doqquz gün ərzində, həyatla vidalaşmasa, yaşayacaq!".

Bu da, Doqquzla, deyilmi?

Niyə Doqquz, nədədir Doqquz?

Ədədlərin, ilkin ardıcılığı, 1-dən, 9-a can, Doqquzla, Doqquz, deyimi?

İlkdən, Günəş ətrafında, Doqquz Planet, Doqquz Bürc, deyilmi?

Azərlərdən kəşf olunmuş, Vurma cədvəli, Doqquz sütunda, Doqquzla deyilmi?

Vurma cədvəlinin, Doqquzuncu sütunu, özündə, həm Toplama, həm Çıxma, həm Vürma, həm Bölmədə, deyilmi?

O, cədvəl, Endə, Hündürlükdə, Diaqanalda, Çarpazda, dəyişməyən Doqquz cəmdə, deyilmi?

Bir maraqlı cəhət də, ondan ibarətdir ki, Mayya, Günəş Mə'bədi də, Doqquz qatdan, Doqquz laydan, Dörd Aparıcı Səmtədən ibarətdir!

Yenə də, Doqquz deyimi?

Niyə o, Doqquzluq sistemi, vurma cədvəlində, Doqquzluq bölməsində, ədədlər arasında, o, Doqquzluq heç sabitliyini itirmir, hər bir halda, öz Doqquzluğunu, özü Sabitliklə, saxlayır?

Nədir Doqquz, niyədir Doqquz?

Bütün bu Doqquzluqların sonunda isə, bir “O”, (Sıfır, simvolu), Nizamlayır, Ardıcılılaşdırır, Düzüm verir, onları biri-birindən Qoparmır!

Bütün Doqquz, budur Doqquz!

31.07.2017

Sədaqətli...

Sədaqətli olmaq lazımdır, sənə, hər İşində!

Sədaqətinin olmadığı, öz işində,

Sədaqət də dönüb, Qisasını alacaqdır,

Sənin, hər işindən!

01.08.2017

Öz “yükümüzdür, hər yükümüz”...

Yox idi yüküm, Yerə yendik, indi oldu, Yerdə, “Yüküm”.

Heç demə ki, yoxdur yüküm!

Yüklə gəlməmişdik ki, heç demə ki, indi Yerdə, yoxdur, yüküm!

Yük yığmışıq, biz yığmışıq,

heç demə ki, indi yoxdur, yüküm!

Elə bir, Yük yığarlıq ki, ölçüsü yox, heç demə ki, yoxdur yüküm!
 Yük “yığmışlıq”, daşınması üçün, heç demə ki, indi, yoxdur yüküm!
 Nə “Bilərlər”- nədir yükün, apardığın, daşdığın, Ağır yükün?
 Heç demərsən ki, yoxdur yüküm!
 Olar özünə, öz ağır yükün heç demərsən ki, yoxdur yüküm!
 Cəza üçün yox, indi, özün biləsən ki, nəyin yüküdür, “öz”, yükün?
 Sonda da, deməyəsən ki, heç yoxdur “Yüküm!”
 “Yük” və “Yüklər”, sənin özünə, ətrafına, istəklərinlə, etdiklərinidir!
 Odur, “Yükün”.
 Onlardır sənin, özünə, Öz ağır, “Yükün!”.

01.08.2017

Şəhərin mərkəzi, Zaviyə məhləsi...

Yer kürəsi, sahələrə, ərazilərə, məsafələrə, bölgələrə ayrılıb!
 Şəhər daxilindəki sahə bölgüləri, heç də, Dövlətlər arasına, sədlər, sərhədlər, demək deyil!
 Bu ərazi bölgülərinə, xalq arasında, məhlə, kvartal, adı verilibdir!
 Bunlar, ərazilərin, ərazilər arasındakı - məsafə, qonşuluğun, sahə göstəriciləridir!
 “Məhlə” - Şəhər, Kənd, Qəsəbə daxilində, yerləşən sahənin, bir hissəsinə, aid olur!
 Azərbaycan ərazisində, yerləşən bir çox yaşayış məntəqələrində, həyatı sahələrə də, “məhlə”, deyilir.
 Bu adlıq, yenə də, bir pay ərazi sahəsi olmaqla, tutulan sahənin, ərazinin, məsafəliliyini bildirir!
 Amma, yenə də, “Məhlə”, deyilir!
 Böyük şəhərlər daxilində yerləşən Məhlələrin hər birinin özünə xas olan, davranışı, ətrafla münasibət qurması və özünə aid, qayda-qanunu, olur!
 Bu, məhlə adlıq, heç də, tək şəhər daxilində, əraziləri bildirmək üçün, sektor sahələri, demək deyil, bu Məhlə adlıq, kəndlərdə də, qəsəbələrdə də, belə adlanır, “Məhlə”.
 Hər məhlənin də, özünə xas, öz xasiyyətləri olur!
 Hər məhlənin də, öz “qoçusu”, öz sənətkarı, öz tədbirkeşi, öz məsləhət vericisi, öz məhlə davranışı, öz məhlə xüsusiyyəti olur!
 Naxşivan, şəhər daxili də, çox-çox Qədim dövrdən, Məhlələri ilə tanınıb, seçilib!
 Şəhər mərkəzi, Zaviyə məhləsi adlanıb!

Şəhər daxilində, Zaviyə məhləsini, əhatə edib, Sarvanlar məhləsi, Şahab məhləsi, Əlixan məhləsi, Xan diki kimi məhlələr!

Zaviyə məhləsi isə, ortada dayanıb!

Həmin məhlə ona görə mərkəz kimi tanınıb ki, Zaviyə məhləsi ərazisində, İsmayıl xanın hamamı, ona yaxın ərazidə, “Köhnə hamam”, Poçt-Teleqraf mərkəzi, şəhər Televiziya komitəsi, M.S. Ordubadi adına kitabxana, Naxçıvan şəhər Bangı, Pionerlər evi (Dom Pioner), Gənc Texniklər Stansiyası, (o dövrün uşaqlar, “Avio Model”, adı verdikləri dərnəklər), Şəhər Musiqi məktəbi, Tibb texnikumu, B. Kəngərli adına, muzey, Ali Məclis, Nazirlər Kabineti, C. Məmmədquluzadə adına Dramatik Teatr, Kirov adına, kinoteatr, H. Cavid adına kinoteatr və s. və i.

Zaviyə məhləsi, Zaviyə ərazisi, Işıq ərazisi adı daşımaqla, həddindən artıq Qədim bir ərazi kimi tanınıb, tarixləşib.

Yer üzündə bir çox, ərazilərdə “Zaviyə”, adı xatir-hörmətə layiq bilinib!

“Zaviyə”, nə kimi mə'na daşıyıb?

“Zaviyə” - bir Hücrə, Xanəgah, Zahidin Yer Aləmindən ayrılıb təkləşdiyi, Işığa qovuşduğu yer! Işığa inanc, Işığa tapınan bir sahə, Işıqlı Sahə kimi, mə'na daşıyıb!

“Zaviyə” - Zahidlik idi, Yer Aləmindən ayrılıb, Işıqla olan, Təkliyi idi!

O, Zavilərdən - Naxçıvandan, sirli, örtülü ad, Zadələr, törədi!

Zaviyədən - Zavi, Zahid, onlardan Yer üzünə, Naxçıvandan, bir qol, Sufilər, törədi!

“Sufilərdən”, Yer üzünə, “Mə'na və Məntiq, Mahiyyət” məktəbinin, Tə'limi, törədi!

Liviyada, Əl-Zaviyə şəhəri, İranda Zaviyə vilayəti, Türkiyədə Zaviyə ərazisi, İraqda, Suriyada, Əl-Zaviyə əraziləri, sahələri, bir Işıq Xanəgahı kimi, tanınıb, yaddaşlarda qalıb!

Həmin, Zaviyə Mə'bədi Işıq Mə'bədi kimi, Günəş Mə'bədi kimi, tanınıb!

Mayya mədəniyyəti, həmin Günəş Mə'bədi, Işıq - Zaviyə Mə'bədini, Doqquz Qatdan, (üst-üstə), inşa ediblər və bu dövrə qədər də, sirli, müəmmalı, maraq doğuran bir mədəniyyət kimi, qəbul edilir!

Azərbaycana, xüsusi ilə, Naxçıvana Monqol xanları, Makedoniyalı İskəndər, Teymurun hərbi yürüşləri dövründə, Azərbaycanda, Naxçıvanda, bir çox kitabxanalar, tarixi mə'bədlər, xanəgahlar, bilərəkdən, dağıdılıb, yerlə bir, edilib!

Bu hərbi yürüşlər, onların sonuncu hərbi yürüşləri olub! (Təhrif olunmamış tarixlərə bax).

Azərbaycana, Naxçıvana, sahib ola bilməyiblər, bir müddət, ərazidə qalsalar da, qoşun daxilində qarışıqlıqlar, biri-birinə tabe olmamaqla, Azərbaycan ərazisindən çıxıblar və bundan sonra o, sərkərdələrin, qoşunla öz süqutları başlayıb və ondan sonra ancaq məğlubiyyətlərlə üzləşiblər!

İşıq ərazisinin Öz Sahibi Var! O, Sahibə isə, Sahib olmaq olmaz!

Naxçıvan şəhər daxilində yerləşən, Zaviyə İşıq Mə'bədi, Sovet İttifaqı dövründə, "Pionerlər Evi" kimi, istifadə olunub!

O, dövr şəhər daxilində böyüyən elə bir uşaq yox idi ki, o, Pionerlər Evi, "Dom Pioner", (Дом Пионеров), eşitməmiş olsun!

Bir çoxları orada olan müxtəlif dərnəklərdə olublar!

Qəribə bir hal ondadır ki, həmin Zaviyə Mə'bədinə, ilk dəfə daxil olanda, orada qəribə bir İyi, qoxu, çox-çox Qədim bir iyi, çox rahat, bənzəri olmayan, müqayisəsi olmayan, həlim bir iyi vururdu, gəlirdi! Qəribədir ki, o iyi heç vaxt da, yaddan çıxmayan bir iyi olur!

Dağ yüksəkliklərində, Günəşin İstisi olmur, amma ki, Günəşin "yandıra" biləcəyi Şüası olur! Zaviyə mə'bədi daxilində, o, divarlardan, dəhlizdən, döşəmədən, həmin Günəş Şüasının, Ultra həlim iyisi olur!

Bir çox mə'bədlərdə, çox qəribə, heç bir iyi ilə müqayisə olunmayan, xüsusi iylər olur!

Zaviyə, İşıq Mə'bədində həmin həlim, doğma, rahat iyi var!

Həmin iydən, Bakının mərkəzində, Günəş Mə'bədi, "Qız Qalasında" da, var!

Qəribə bir iyidir! O, Günəşin, İşıq iyisidir!

Naxçıvandakı, Zaviyə mə'bədinin, Arxitektura quruluşu, Bakıdakı Günəş Mə'bədi, "Qız Qalası", quruluşunun, kiçildilmiş elementindən, istifadə olunub.

Zaviyə mə'bədi də, böyük bir Dairəvilikdə, ona qoşulu, çıxıntı elementi, Qız Qalası elementinə, çox uyğundur!

02.08.2017

Bir, Dost, bir də, Yoldaş...

Bir, Dost var, bir də, Yoldaş!

"Dost", Dostluq - yığışaq, yeyək-içək, şənlənək, xeyirə-şərə birlikdə gedək, danışaq, zarafat edək, şıltaqlıq edək, gülək, Gün keçirək!

Yoldaş isə - Yol yoldaşdır!

Yoldaş - Düşüncənin, Fikrin, Narahatçılığın, İdeyanın, Çətinliyin, Ümitsizlik içərisində olanda, Səninlə, Ümidin, Yoldaşdır!

Yoldaş - Dayaqdır, İnamdır, Məhfə aparmayandır, Aldatmayandır, Karıxdırmayandır!

Bir, Dost var, bir də, Yoldaş!

Həyatın Yolunu, o, yolu Getməyə, bir Dost, bir də, Yoldaş, Vardır!

05.08.2017

İşıq, Mə'bədləri...

Mə'bədlər daxilində çox qəribə bir hal, qəribə, rahat, həlim, bənzəri, müqayisəsi olmayan bir İyi, olur!

Azərbaycanda, Abşeron Yarmadasında, Bakıda, Günəş Mə'bədi, "Qız Qalasında", Suraxanıda, "Atəşgahda", həmin o, İyidən, var!

Naxçıvanda şəhərdə, Damcıda, yə'ni, "Qızlar Bulağında", Yeddi Kimsənələrdə, oradakı Damcı mağarasında, o mağarada ki, İnsan, niyyət tutaraq o, mağara daxilinə girib, orada, yerdə oturmaqla, niyyətinin qəbul olunduğunu bildirən, mağara Tavanından düşən, bircə Damcı, Su işarəsi gözləyən, niyyətinin, "hasilə gələr", işarəsini bildirən, o, sahədə də, həmin o, İyidən var!

(Amma, o, Mağara daxilində, həsrətlə yerdə oturub, Damcının düşməsini gözləyən, nə qədər insan olur, amma, bir Damcı Su, onun üstünə, düşmür ki, düşmür. Beləsi də, olur).

Naxçıvanda, Mö'minə Xatun Türbəsinin, birinci, alt mərtəbəsində də, həmin çox Qədim, çox həlim, rahat, yormayan, təlatüm yaratmayan, vahimələndirməyən, müqayisəsi olunmayan bir, Günəşin İşıq İyisi, gəlir!

Həmin, çox Qədim bir iyi, Hz. Nuh Türbəsinin, birinci, alt Qatında da, var!

Həmin iyi, Naxçıvanda, Yeddi Kimsənələr, Əshabi -Kəhf ("Əshab - ül - Kəhf" yə'ni, Mağara İnsanları, Mağara kəskəri), Ziyarətgahında da, var!

Düzdür ki, Gəmi Qayada, o, ərazidə olmamışam, yəqin ki, elə həmin ərazidə də, Gəmi Qaya, yüksəkliyində də, həmin Qədim, Müqəddəs, həlim, rahat, İşıq İyisi gələr!

Gəmi Qaya yüksəkliyindən (Şərq), Hz. Nuh Dünya Tufanından xilas, ərazisindən Qərb istiqamətə baxdıqda, öndə, aşağıda, İlanlı Dağ, (Haça dağ), görünür!

O, Dağın, "Haçası", (yəhəri), arasından baxdıqda, sanki, Odlu silahın, "Nişangahına", (Прицел) bənzəyir!

Gəmi Qaya yüksəkliyindən, ikiye ayrılmış, İlanlı dağın, "dişləri", haçası, arasından, Ağrı Dağı, o, iki, Haça arasından, dəqiq görünür!

Sanki, o, iki Möhtəşəm olan Tarixi dağ, Ağrı Dağı, İlanlı Dağ, (Haça dağ), məsafələrinin uzaqlığına baxmayaraq, biri-biri arasında, çox-çox Qədim Tarixlə, bir-biriləri ilə, bir xətdə dayanaraq, öz, Yaddaş Nişanında, saxlayıblar!

O, Tarixi, Dünya Tufanının, Azərbaycan ərazisindən, o dövr İnsanlığın, xilas ərazisini, xatırladır!

Dünya Tufanının, tarixi Şahidləri: Su Tökən (Dolça Bürcü - indiki təqvimlə, Fevral ayının ortasında, Azərbaycanın, Naxçıvanın üzərində, dayanır, görünür), Bürcü, Gəmi Qaya, (qaya üstü, Tarixi yazılar), İlanlı Dağ, Ağrı Dağ, bir də Naxçıvan!

Bilqamıs Dastanına istinadən, Azərbaycan ərazisi, Dünya tufanından əvvəl və Dünya tufanından sonra da, “Ur ərazisi” kimi, tarixi Ad, daşıyıb!

“Naxçıvan”, Nuh - Çıxan, Nuh Xilaskarlığı ərazisi kimi, o, Dövrün Tarixi hadisəsinin ərazisi kimi, sonralar Nuhçıxan (Naxçıvan) adı ilə, adlanıb, o, Adı daşıyıb!

Bəlkə də, o, ilk dövrdə, Dünya Tufanından xilas olmuş, o, dövrün insanları, Gəmi Qayadan, ilanlı Dağ haçası arasından, Ağrı Dağı, Ağ Işıq Saçan, o, dövr, Vulkanik dağı, o, İlanlı Dağ Haçasının arasından, dəqiq göründüyünə görə, o, “İlanlı Dağa”, ikinci ad, “Haça Dağ”, adı veriblər?

İlanlı Dağı, Qərbdə, “Kundalini”, (Kun, Qun, Gün, Işıq), adı ilə, adlandırırlar!

Amma, “İlanlı Dağ”, heç də, İlanla bağlı olan bir, adlıq deyil!

Çox-çox Qədim dövrdə, İlanı, bir Simvol kimi qəbul edib, “Qalaktika Spiralı”, adı ilə, Spiral quruluşunu isə, İlan Qıvrılmasına bənzər olduğundan, onu, çox həssas bir varlıq, İlan adı ilə, dəyərləndiriblər!

Amma, Əczəxanalar, Apteklərin, Tibb müəssisələrinin Emblemi də, Vazaya dolanmış, İlan, simvolu, seçilib!

İlan, bu halda heç də, Zəhəri ilə yox, Işıqlı Qalaktika, Işıqlı Spiral kimi, “Işıq xilas egər”, anlayışı ilə, o dövr, İnsanlar tərəfindən, qəbul olunub!

05.08.2017

Səs və Söz ...

Əgər ilkdən, o, İlk Partlayışdan, Kainatlar o, Işıq və Səs başlanğıcı ilə, Yaranmasa idi, (səs olmasa idi), Söz də, olmayacaqdı!

Səs var ki, Söz də var, (söz-səsə, çevrilmirmi?).

Səs var ki, Musiqi də, var!

Səs var ki, bütün varlıqlar, canlılar, maşın-mexanizmlər, Səs əhatəsində - Səslədirlər!

Onların, hər birinin, ayrı-ayrı, “Səsi”- elə onların da, “Sözləri”-deyilmi?

05.08.2017

Işıq və Zərrənin, toplum hərəkət tezlikləri...

N. Teslanın, “Dəyişən cərəyan” - kəşfi, Bəşəriyyəti, Işıq Aləminə, bağlaya bildi!

Elektrik Cərəyanı, 50/Hz. tezliyinə, çatdırıldı!

O 50/Hz. tezliyi, elektrik Işığının kvant-kvant (yə'ni hissə-hissə işıq axımının, selinin Diskret Kəmiyyətdə olduğunun, daha dəqiq desək, yanıb-sönür halını, o, 50/Hz. tezliyinə uyğun, arası kəsilməyən bir, “ışıq axımı”- kimi müşahidə edirik), halını nizamlamağa, xidmət edir!

Yə'ni, Elektrik Işıq halını, bir hədli, bir hallı kimi, müşahidə edirik.

Amma, Kainat sistemi daxilində də, Işıq Selinin, bərabər nizamlama həddi, mövcuddur!

Necə ki, Kainat daxilində bütün küllü-kütlələr (planetlər), həmahəng sürət tezliyinə, nizamına tabedirlər!

Yə'ni Kainatda bütün planetlər 16-vahid sürət, nizamı çərçivəsində, (o, həddindən artıq böyük sürətdir) sürətin, nizamındadırlar!

O, sürət tezliyinə mütənasib olaraq, biz canlıların görmə tezliyi də, 16-vahid tezlik sürətinə mütənasibdir!

Predmetləri görərkən, onların hərəkət halını, o, 16- ya müvazi, uyğun olaraq, müşahidə edə, bilirik!

Kainatda, başqa hərəkət sürəti mövcuddurmu?

Planetlər arası hərəkət sürəti 16-vahidə nizamlanmış halda, Işıq və Işıqdan Zərrələrin hərəkət sürəti 64 - vahid nizamına uyğundur!

Planetlərin hərəkətlərini rahat müşahidə etməyimizə səbəb, gözümüzün görmə tezliyinə münasib olaraq (16), bir yerdə görürük!

Amma Kainatda hərəkətdə olan Komet və Asteroidlərin hərəkət sürəti 64-vahid sürətə mütənasib olduğundan onlar Işıq “quyruğu” ilə müşayət olunur!

O hərəkət sürətinə mütənasib, Kainatda sərbəst Zərrələrin toplumunu, (o sürətə mütənasib) bir toplumda, müşayət edə, bilirik!

O, Asteroidlər, Kometlər, Yer Planetinə, gəlib düşdükdə, toxunduqda, (Tunquz, Çelyabinsk meteoriti), o, sahədə böyük Işıq-Zərrə toplumu, birliyi diametral olaraq çox güclü, Işıq saçır!

Əgər Kainatlar arası planetlər sürəti 16-vahid hərəkətində olmayıb, 64-vahid hərəkətinə, müvafiq olmuş olsa idi, o hərəkət sürətinə mütənasib, bütün Planetləri, çox parlaq, Işıq əhatədində, görmüş olardıq!

Düşüncələrimizin də, sürəti, indikindən çox-çox fərqli olmuş olardı!

Kainat Nuru, Mövcuddur, amma gözümüzün görmə sürətinə mütənasib olaraq, O, Nur Qədrini, olduğu kimi görə bilmirik!

Bu isə, o, demək deyil ki, O, Nur, O, Işıq, mövcud deyil və “O”-nun, Nuru, Görünməzdir!

Gözümüz olsun görə bilək, Qulağımız olsun, eşidə bilək!

Milyon illərdir, bütün Bəşəriyyəti, bir sual düşündürüb, “mən Tenqrini, Tanrını, Yaradanı, Allahı niyə görə bilmirəm?”.

İnsanın, Göz görmə sü'rəti, onu əhatə edən Aləmdə, kütlə, cisimləri, varlıqları, onların hərəkət sü'rətlərinə mütənasib olaraq, görməsi üçün, bəxş edildiyinin, səbəbindəndir!

Əgər insan, canlı, 16-vahid sü'rətindən artıq, deyək ki, 64 - vahiddən və daha artıq, görmə sü'rəti ilə, Bəxş edilmiş olsa idi, onda İnsan, rahatçılıqla, O, Nur Qədrini, görmüş olardı!

O, Işıq, Zərrə Varlığı və Halı, Gizli Deyil, bu hallar Kainat Qanunu, Hərəkətlər Qanununun, mütənasibliyindədirlər!

06.08.2017

Var olduq...

Ancaq var olub, Var olmaq üçün, Var olmadıq!

Aləmləri, tanıyıb -düşüncələrimizdən,

düşünmək üçün,

Var olduq!

Bir - birimizə, Kainatın Özünə, Onda ehtiyacı olduq!

06.08.2017

“O, Can alan Əzrail, Nədir ki, bu, İgid canını, apara?”...

Yer üzündə, ilk İnsan törəməsi, uzun müddət yaşayardı, “Qocalmadan” da, Yer üzündən köçərdi!

Yer üzündə, yaşadığı müddət ərzində, həmişə, cavan görkəmdə olardı.

Yaşadığı müddət isə, min illərlə, davam edərdi!

Belə bir, uzun ömürlülükdə, bir arzu, bir istək var idi, o, da, Ölümsüzlük idi!

Bu isə, Yer üzündə, burada, Əbədi Həyat, istəyindən, irəli gəlirdi!

Uzun ömürlülük, bu mümkün idi!

Amma ki, “Ölümsüzlük”, bu isə, mümkün olmayan, mümkünsüzlük, idi!

Çünki, Işıqdan Gələn, bir Zərrədə Törəyən, Bəşər övladı, İnsan, öz İlkinə, O, İlkin Işığına, Qayıtmalı idi!

Bu, Qayıdışlar, Kainatda dəyişməz, təkminləşməz bir Qanun, idi!

Uzun ömürlülük və həmişə “cavan”, görkəmində qalma isə, onun, öz səbəbləri var idi!

İlk İnsan və ilk insan törəməsinin, mə'də-bağırsaq Sistemi, traktı, onu əhatə edən Mühitə uyğun olaraq, anatomik-bioloji varlıq əsasına, uyğun idi!

Onu əhatə edən Aləm, mühit, Subtropik olub, qidası, qidalanması da, dənli, paxlalı, bitkilər, müxtəlif, təbii meyvələr, yer cücərtilərindən, ibarət idi!

Onların, özlərini əhatə edən bu Yer Aləmi, bu Təbiət, bu bitki örtüyü və Zənginliyi, onlara Bəxş olunan bir Həyat, onların, ancaq var olmaq üçün, Var idi!

Sevinib, Sevinmək üçün olan, Yer Həyatında, Yaşam müddətində, şad, rahat, xoş bir müddətdə olmaqdan, ibarət idi!

O, İnsan, ondan Sonrakı İnsan, ətrafına baxıb, bu Zəngin təbiət Aləmində, onlardan bəhrələmə-bəhrələmə, özündə o qədər rahatçılıq, arxayınlıq yaratmışdı ki, bunlara, “mənimdir”, “mən”, dedi.

Bu münvalla, Bu Yer İnsanı, daha öz ətrafına, e'tinasızlıqlar, əzmək, dağıtmaq, zorla dəyşmək, həmin o, Subtropik əhatəsini, o, Ağac, Bitki örtüyü, tədricən azalmağa, qıtlasmağa, Təbiətin də, tədricin Dəyişməsinə, daha o, zəngin olan, dənli bitkilərin, müxtəlif meyvələrin, bolluğu da, azalmağa başladı!

Ətraf, Təbiət, tədricən dəyişilərək, Qıtlıqlar ortaya çıxdıqca, o, İnsanlar arasında, İlk İttihamlar, “Sən bunu etdin”, “Sən də, elə bunu etdin”, deyə-deyə, biri-birindən uzaqlaşmaq, biri-biri arasında, İlk “küskünlüklərin”, təməlini qoya bildilər!

Onun əksinə isə, bir də, bir birliyə yığılıb, dağıntının, e'tinasızlıqların, bir - birini ittihamları, biri-birindən, uzaqlaşmanın qarşısını almaqdan, Yaşamaq, Qidalanmaq üçün olan, dənli bitkiləri, meyvə Ağaclarını, “bu mənimdir, bura mənimdir, bu mənim ərazimdir”, deyə-deyə, ilk düşmənçilik, ilk Qan tökülməsinə səbəb olub!

O, insan, daha əziyyətlərlə, dənli bitkilərin toxumlarından, qoruyub saxlamaqla, əziyyətlə, özü əkməli, özü də, becərmək, məcburiyyətinə, qalırdı!

Astronomların, Astrofiziklərin, hesablamalarına görə, Kainat 15- Milyard ildir ki, Mövcuddur!

Günəş və Yer Planeti isə, 4,5 - Milyard ildir ki, Mövcuddur!

Bu, Mövcudiyyətlər arasında olan İnsan, baxın ki, hansı Təkamüllər mərhələsindən, hansı Evalyutsiyalar, hansı Dəyişikliklər arasından gəlib!

Özü, “dəyişildikcə, özünə arxayınlığı, özünü dəyişdikcə”, ətrafı da, onun öz İstəklərinə uyğun olaraq, dəyişilib!

Çünki, nə düşünüb, necə davranırıqsa Kainata, az qala, o, “sifarişləri ünvanlayırıq”, onlara o, fikirlərimizə, o, düşüncələrimizə, müvazi olaraq da, olan bütün halları, kütləvi olaraq, yaşayırıq!

Tarixi, mərhələlərdən keçən insan, Tarixlərdən qalan belə bir ifadə, bir cümlə, “Qızıl çağlar”, ifadəsi var!

O, İlk İnsanın, yaşadığı, əhatəsində olduğu o, dövrü xatırladır ki, “o, dövrü Qızıl kimi parlaq bir dövrün, Parıltısına, biganə qaldıq, indi isə, O, Qızıl çağların, O, Qızıl Dövrün, həsrətində qaldıq”, mə'nası daşıyır!

Bununla yanaşı, görkəmini dəyişməyən, həmişə “cavan” görünən, Yer adamının, mə'də-bağırsaq sisteminin, traktının, tədricən dəyişilərək, onun, sür'ətlə, yaşlaşmasına gətirib, çıxara bildi!

Uzun ömürlülük və həmişə “cavanlığa” səbəb isə, o anatomik vücularda Yoğun bağırsaq, Tibbdə, tibbi adı, “İntestinum crassum”, təmamı ilə, olmadığından o, dövrün insanları qocalmadan həmişə “cavan”, görkəmdə qalırdılar!

Tədricən, bağırsaq sistemində “Yoğun bağırsağın”, inkişafı o, insanın, ömür müddətini, həmişə cavan görkəmini, sür'ətə dəyişməyə, vaxtından əvvəl, “Yaşlı görkəminə”, gətirdi!

Milyon illərlə, davam edən, o, Cavan “Görkəm”, tədricən anatomik-bioloji varlığın, görkəmini, dəyişməyə gətirib çıxara, bildi.

Bu, vaxtından əvvəl “yaşlaşma”, “qocalma”, anatomik-bioloji dəyişilmələr, Qadınlarda sür'ətlə, Kişilərdə isə, mərhələli şəkildə, dəyişikliklərə, uğraya bildi!

Mətləbdən, uzaqlaşmayaq!

Dədə, QorQud Dastanında, “Dəli Domrul”, personajı var!

O, Dəli Domrul, insanların rahat keçdiyi çayın üstündə, körpü quraşdırır!

İstədiyini o, körpüdən keçməyə buraxır, istəmədiyinin qarşısını kəsir, körpüdən keçməsinə imkan vermir!

Bir köç gəlir, Dəli Domrul, köçün qarşısını kəsir, yol vermir!

Deyir, “sabah keçərsiniz, bu gün olmaz!”.

Köç çayın o biri sahilində, gecələməyə məcbur, olur!

Gecənin yarısında, o taydan, köç içərisindən hay qopur.

Dəli Domrul, körpüdən keçib, köçün içərisinə gedib, soruşur ki, “bu nə haydır?”.

Cavab verirlər ki, “Bir, İgid ölüb”.

Dəli Domrul soruşur ki, “ölüm nədir, o, igid ölüb nədir, kim öldürə bilər, bu igidi, bu cavanı?”

Cavab verirlər ki, “O, Can Aparan, Əzrail öldürdü, bu İgidi!”.

Domrul deyir ki, “O, nə Əzraildir ki, bu İgidi öldürə bilsin! Gəlsin, məni də, öldürsün görüm! Ona, bir Əzrail göstərəm ki, insanlardan, Uzaq Durar!”.

Domrul qayıdır, öz alaçığına!

Bir vaxt keçəndən sonra, baxır ki, gecə, budur başı üzərində, bir Varlıq dayanıb!

Baxan kimi o Varlığı tanıyır ki, Bu, elə O, Can Aparan, Əzraildir!

Onda, Dəli Domrul deyir ki, “Ağzımda dilim buz kimi, əllərim, ayaqlarım, soyudu buz kimi! Başımın üstündə Dayanıb, elə bu da, Buz kimi!”.

Domrul deyir ki, “mən bilmirdim ki, Sən Beləsən, Buz kimi, mənə dəymə, Səni tanıdım daha, Buz kimin!”.

Əzrail, Dəli Domruldən, Uzaqlaşır!

Nəticə :

Dəli Domrul personajı ilə, Dədə Qorqud, ilk insanın qocalmaz, yaşlaşmaz, Obrazını, bir də, İnsana əlavə bir Ömür bəxş oluna biləcəyini, yadımıza Salır!

Bütün Azərbaycan Dastanları, çox dərin bir mə'nalar, kəsb ediblər!

07.08.2017

Duallıq...

Düzgündür ki, Kainatda, ikililik, Duallıq, var!

Amma, “Duallıq”, iki Varlıq arasında olan, bir müqayisəli, Açardır!

Duallıq, Dualizm, “O” - və bir də, “Yaranmışlardır!”.

Duallıq, Dualizm, bir Duetdir, “Sən və Məndir!”.

Yəni ki, “O”- və bir də ki, “Sən” - dir.

07.08.2017

Ölçülər, ardıcılıqlar

Bütün Aləm, bütün başlanğıclar, Kainat Ölçülərə, bərabərliklərə bölündü, bərabərliyə çatdı!

O, İlkdən başlamış, (Böyük Partlayışdan), bütün ardıcılıqlar, iç-içə, biri-birini tamamlamaqdadırlar, (buna fizikada, ölçülər deyildi).

Biz də, “ölçülər”-deyərk.

Bütün ölçülər, Kainat konstruksiyasından başlayır və aparıcı olur!

Vaxtınızı çox almayım!

Baxaq ölçülərə, ona görə ki, bilək nədir ölçülər?

Yer aləmində, bütün hallar ölçülərdən başlar!

Əynimizdəki paltar, ayaqqabı ölçülərlə hazırlanar bizim öz anatomik ölçülərimizə mütənasib olar.

Nə ölçülərdən çıxıb böyük olar, nə də ölçülərdən çıxıb kiçik olar, ölçülərə uyğun olar!

Şe'riyyat (9-luq), Qəzəllər, Rübailər, Novellalar, Romanlar, Oçerklər, bütün mətnlər, ölçülərdən çıxmaz, ölçülərə, sığar!

Musiqilər : bəstələr, rənglər, dəramətlər, nəqarətlər, operalar, baletlər, simfonik əsərlər, ariyalar, duetlər, xor kapellaları, romanslar, kvartetlər və s. ölçülərdən (Çərəklər, səkkizliklər, on altılıqlar, diyezələr, qammalar), çıxmaz!

Vaxtlar-zamanlar bir -birindən qopmaz, uzaqlaşmaz, ayrılmaz!

Maşın-mexanizmlər, binalar, tikintilər, təyyarələr, gəmilər, tələb olunan ölçülərdən, çıxmaz.

Gecə-Gündüz, Günəş Planetlər, yerindən çıxmaz biri-birindən uzaqlaşmaz biri-birinə yaxınlaşmaz, on altılıq, hərəkət sür'ətindən, geridə qalmaz.

Qərribə deyil mütləqdir, Yarasalar o canlı varlıqlar gecələr uçar, gündüzlər uçmaz!

Səbəb nədir ki, onlar gündüzlər uçmaz?

Niyə, Quşlar Gün boylanandan oyanar, Gün batanda, yuvalarına çəkilər?

Niyə, “toyuq korluğu”-deyilən bir tibbi diaqnoz var ki, Gün batanda toyuq gözləri, ətrafını görməz?

Axı, bunların hamısına səbəblər olmalıdır!

Çünki, o quşların, o yarasaların göz görmə sür'ətinə uyğun, göz işıq görmə qədərləri belə nizamlanıblar!

Yırtıcı heyvanların, şir, pələng, canavar və s gecə də, gündüzdə göz “ışıq görmə”-qədəri bərabərlik bölgüsünə yaxın olduğundan, vaxta-zamana bölünmüşlər. Ev heyvanlarından it, pişik, at, eşşək bərabər “ışıq görmə”- sür'əti, işığı bərabər bölmə xüsusiyyətinə görə, (gözün) rahat görürlər!

Qış vaxtı Alpinistlər dağ zirvələrinə qalxarkən mütləq olaraq tünd eynək taxarlar, Şimal-Cənub qütblərinə yollanan ekspedisiya üzvləri, mütləq olaraq, tünd eynək taxarlar!

Çünki uzun müddət, yol boyu, ayaq altına, Ağ olan Qara, baxdıqlarından, onların, gözləri kor olmasın deyə o tünd eynəklərdən istifadə edirlər!

Qütblərə yollanan ekspedisiya iştirakçıları arasında tamami ilə, kor olduqdan sonra, tünd şüşəli, eynəklərdən istifadə etməklə, Qarda yerimək, hərəkət etmək, qanun kimi, qəbul olunub.

Biz canlıların da, gözlərinin görmə sür'əti spektral, (müxtəlif rəng çalarları bölgüsü) ona uyğun, Yaranışdan, gözlərimiz belə nizamlanıb!

Çünki, Kainatda bütün Planetlərin, birgə hərəkət sür'əti, 16-ya nizamlanmışından, o hərəkəti görmə, sür'ətinə uyğun olaraq, bizim görmə (rəngləri istər-istəməz gözlərimiz bölüşdürüb nizamlayır) ona uyğun olaraq, görürük!

Amma, Kainat daxili, quruluşu, o, qədər, Ağ Işıq işərisindədir ki, və olan planetlər, o, qədər, Ağ Işığa bürəlidir ki, (ona Nur dedilər), olan gözlərimizlə, onu seyr etmək, mümkünsüz olmasın deyə, görmə tezliyimiz, o, on altı vahid tezliyinə, uyğunlaşdırılıb!

Yoxsa, bu canlı, insan Yaranışının nə mə'nası olardı?

O, Işıqdan törənən, elə, “O Işıqdan” da, kor olardı!

Gözlərimizlə, bizi əhatə edən Aləmi görərik!

Zəkamızla, O Işıq, Aləminə qalxarıq, O Işığa qovuşarıq!

Kainat Nurdadır, (çox Ağ Işıq içərisində), Kainat Sahibi Mütləqi, (obsolyut) da, o, Işıq İşərisindədir!

Sözsüzdür ki, bu “görən”- gözlərimizlə, (16- görmə tezlitinə uyğun), o, Işığı, Olduğu kimi, görməmiş məhdudlaşdırılıb!

Ona görə yox ki, O, Nur Sahibini, Görmək, “mümkünsüz olsun”- əksinə olaraq isə, bizi əhatə edən Aləmi cisimləri, kütlələri, varlıqları, gözəllikdə görə bilməyimiz üçün belə nizamlanıbdır!

07.08.2017

Qida məhsullarının, özləri də, bizə kömək edirlər...

Ümumi halda, Yer kürəsimdə olan, bütün qida məhsulları, temperatur, Termon, daşıyıcılarıdır!

Bu baxımdan, Kələm, Kartof, Pomidor, Xiyar, Çuğundur və s. “soyuqluq”, “sərinlik”, daşıyıcılarıdır.

Qəribə hal ondadır ki, ümumi halda, Qış vaxtı, bədən, orqanizim, Kababa, meyilli olmur!

Ancaq, Yay mövsümündə, Kababa istək olur.

Çünki, Kabab, sərinlik, soyuqluq, daşıyıcısı olubğundan, Qış vaxtı bir o qədər də, həmin qida növü, yada düşmür!

Amma, bir parça Çörək və yaxud, bütün növ Tumlar, Dənələr, Toxumlar, istilik daşıyıcıları olduğundan, Qoz, Fındıq, Badam, qovrulmuş Buğda dənələri, insanı, tez doyuzdurmaqla yanaşı, eyni vaxtda, bədəndə, istilik miqdarını da, artırır bilir!

Bu baxımdan, çox ac olan insan, bir az, bir stakan su içdikdə də, onunla da, bir müddət, doya bilir!

Çünki, Su, bütün Canlı, Bitki aləminin, var olmasını, yaddaşını, özündə Cəm, Edir!

Qəribədir, bu Aləm!

Bu səbəbdən, Qafqaz ərazisində, soyuq mövsümdə, Kələm, Pomidor və s. bitmirlər!

Şərqdə, orada olan İnsanlara, sərinlik bəxş olunsun deyə, orada, bitirlər!
Deməli, yer kürəsini biz insanlar yox, Kainatın Özü qida məhsulları ilə, nizamlayır!

07.08.2017

Yaxşı fikir, yaxşı söz...

Yaxşı fikir, yaxşı Söz, bütün Bəşəriyyətdir!
Elmi araşdırmalar, Elmi kəşflər və nəticələr də, o da, bütün, Bəşəriyyətdir!

07.08.2017

Amin...

Əmin ol, Əmin!
“Amin” də,
Əminliyindir!
O, Əminliyindən,
Çağırışıdır, “Amin”.
O, Çağırışın,
Kainatda Eşidilən,
Kainatda, Dinlənəndir!
“Amin”, bütün Xalqlar üçün, bütün Dillər üçün, bütün Ərazilər üçün, bütün
Bəşəriyyət üçün, O, Kainata, Xitab dilidir, o, Kainatın öz, Dilidir!
Əmin ol, Əmin!
Onun, Tərcüməsi yoxdur,
Onun özü elə, “Amindir, Əmindir!”.

07.08.2017

Nələri görür, nələri görmərik?...

Biz insanlar, Yer üzündə olarkən, bizi əhatə edən Aləmi, görərik!
Onlara sevinərik, bu Aləmdə olduğumuza sevinərik!
Bizi əhatə edən Aləmdə, Dağ hündürlüklərini, relyef çökəkliklərini görərik,
məsafələri görərik!

Daddıqlarımızı - dadarkən, bilərik!

Toxunduqlarımıza - toxunduqca,

İyiləri - iyilədikcə,

rəngləri - gördükcə, baxdıqca, bilərik!

Amma ki, bir çox, halların, varlıqların, əhatəsi içərisində, olmağımıza baxmayaraq, onları görmərik!

Səsi, Sözü, Musiqini, eşidər - amma, onları gözlə, görmərik!

Hava və Hava qatı, olmasa, biz İnsanlar, bütün Təbiət də, onsuz, olmazıq.

Amma, o, Hava qatını, görmərik!

Günəşi görər, Şuasını, Zərrələrini, görmərik!

Gördüklərimizlə, görə bilmədiklərimiz arasında olan, fərq nədir?

Onların, hamısı vardır, biz ancaq, var olanlardan, xəbərdarıq!

Nələri isə bilərik, amma ki, onları, görmərik!

Ağa, bürəli Mələklər, o, Xeyirxahlar, Yenərlər Gələrlər, Yer üzünə, biz Onları görmərik!

Müxtəlif köməyə, Onlar Gələr, onların var olduğunu bilərik, amma ki, Onları, görmərik!

Bu Dünyadan, köçənlərimiz var, o, Dünyada, olanlarımız var, o, Dünyadan, yenib gələnlərimiz var!

Amma ki, onları, görmərik!

Onların, bir çoxu, Orada Işıq içərisindədirlər!

Onlar, Işıqla, Işıq əhatəsində, yenər, “gələr” ki, biz onları, görmərik!

Onlar, Işıq içərisində olduqlarından, Işıq əhatəsində olduqlarından, onları, olduqları kimi, görmərik!

Gözlərimiz, o Işıq qədərini, (Spektral), bölə bilmədiyindən, onları, O, işıq, əhatəsində olduqlarını, görməz!

08.08.2017

И сказки, и реальности...

Порою, не сказки становятся реальностями, а Реальности, показываются, сказками!

И они, эти Реальности, рассказываются как, сказки!

Все сказки, исходят, от реальности!

И такова, наш Мир!

08.08.2017

Yer həyatı, musiqi aləminə, bənzərdir...

Səs əhatəsində, Səsdəyik!

Hər səs - Səsdə deyildir, Səslədir!

Hər birimizin, öz Səsi!

Hər birimizə, bir səs, “ayrılıb”, Səsdəyik!

Çünki, ətrafımız da, Səsdə, biz də, Səs əhatəsində, Səsdəyik!

Yer Həyatımızın, ömrümüzün, müddətləri də, özü də, Musiqi səslərinə bənzərdir - Səslədir!

Kiminəsə, Forte!

Kiminəsə, Piano!

Kiminəsə, Major kimidir...

Kiminəsə, Duet, kiminə işə, Kvartet kimidir!

Kiminəsə, Akapello kimidir!

“Forte” - Uca, çox səsli-küylü...

“Piano” - Sakit, həlim, zəif, susqun...

“Major” - Yüksək, əhval-hal, şən, nümayişkəranə....

“Duet” - ikili, ifa.

“Kvartet” - dördlü, ifa.

“Akapello”da, Musiqi səsi, səslənmir. Mahnı, musiqi səsinin, müşayiəti olmadan, ifa olunur!

Budur Həyat, kiminə səsi - küylü!

Kiminəsə, Susqun - Sakit! Kiminəsə, Həlim, Rəvan!

08.08.2017

Şəhər içərisində Şəhər, “İçəri Şəhər”...

Bu ərəfədə gördüyümüz, İşəri Şəhər, ancaq Günəş Mə'bədi (Qız Qalasından) ibarət deyil!

Əgər ki, Günəş Mə'bədi - “Qız Qalasını”, tədqiq etmək istəyiriksə, onda bütün “İşəri Şəhər”-i, Qala Divarlarını, daşlarının sayını, Bürclərinin sayını, tədqiq etmək məcburiyyətində, olmalıyıq!

Necə ki, o, “Şəhərin”, inşa edilməsi zəruriyyətinin, halından irəli gəldiyini, araşdırmaq!

İndi adlandırdığımız, “İçəri Şəhər”, “İşıq şəhəri, Günəş şəhəri” - adlandırılırdı.

Necə ki, “İçəri Şəhər”, Bakıda, Şəhər içərisində, bir, Şəhər idi.

Şəhər içərisindəki, bu şəhər, “Elm şəhəri”, “Elm mə'bədləri”, adlandırılırdı!

Bu şəhərin arxitekturası, Günəş modelinin, mə'nasını daşıyırdı.

Qala Divarları, elementlərinə daxil edilmiş “yarım dairə”, bürclər, çıxıntılar, Günəşin, Sferik İşıq saçma, vaxtının, anının, əks elətdiricisi kimi, inşa edilirdi.

Qoşa qala “qapısı”- çox maraqlı bir yaddaş anlayışı idi.

O, qapı, Şimal səmtini bildirməklə, belə bir anlam daşıyırdı ki, “Elm şəhərinin iki qapısı var, Birindən daxil olub, elm öyrənərsən, İkinci qapıdan, o, Elmi, öyrənib çıxarsan. Sağ qapıdan daxil olarsan, Sol qapıdan, çıxarsan”.

Qala daxili, “İçəri şəhər”, daxilində olan bütün Elm, tədris Mə'bədləri, dörd sahəyə (sektorlara) ayrılmışdı.

Şimal qapısı - (qoşa qapı) Fəlsəfəyə,

Şərq səmti - həndəsə, riyaziyata,

Cənub səmti - Astronomiya, Qərb səmti - Biologiya, Təbiətşünaslığa, ayrılmışdı!

Müəllümlər (əslində isə, “Mu- alım”, ifadəsində idi, yə'ni ki, ondan, o Mualımdan, “Mu”- işıq daşıyıcısı, “alım” - isə, ondan öyrənim, mənimsəyim, kimi, xarakterizə olunurdu.

(“Mu”- qitəsi də, elm İşıq qitəsi kimi, tanınardı. Amma İşıq elmini o həddə gətirdilər ki, İşıq qədərini, Prizmalardan, dayaqar arasından (obelisk) çox güclü İşıq ötürücülüyə, nail oldular. Amma, o İşığı, hədlərdən artıq olaraq, bir yerə yönəltmək nəticəsində, partlayış yarandı, elə o partlayış da, “Mu” Qitəsini, sular altına qərq etdi) O, Mualımlar, ailələri ilə, elə həmin şəhər daxilində, “İçəri şəhər”, daxilində, yaşayırdılar.

Onları fərqləndirən, tanınması üçün, onlar, Ağ şalvarda, olardılar. Onların o, geyim tərzərinə görə, “İçəri Şəhərdə”, müəllim olduqları, bilinirdi!

Qala divirlərində, üst sahəsindəki bütün çıxıntılar, hesabatlar idi.

O, çıxıntılar mərhələləri, müddətləri, bildirirdilər.

Çox-çox sonrakı mərhələlərdə, Elm mə'bədləri, dağıdılmağa başlandıqda, Elm şəhərinin, Cənub divarları da, dağıntılara mə'ruz qaldı.

O, müəllimlər də, ailələri ilə birlikdə, sıxışdırılırdılar.

Elm şəhəri daxilində, bir qanun, bir anlayış, hökm sürürdü, bu, “Elm - Elmlərin içərisindədir. Elmlər, biri-birini tamamlamaqdadır!”.

Yə'ni ki, O, Elmi, hər-hansı bir Elmi, öyrənmək isəyirsənsə, onu bütün olan elmlər içərisindən, arasından, öyrənmək olar!

“Qız qalasını”, tədqiq etmək üçün, bütün qala divarları, hündürlük və enlər nəzərə alınır.

Qala sahəsi və qapıları, Günəş mə'bədi daxilində, və xaricində, bir arxitektura, düyününə yığılıb.

Qız qalasının, bir neçə elementini öyrənməklə, o başlanğıc olar.

Amma, bütün anlamları qapılarda, bürclərdə (qəribədir ki, yarım dairə qala çıxıntılılarına da, o dövr qala bürücü deyilirdi) tədqiq etmək olar!

O vaxtlar, necə deyilmişdirsə, bu gün də, aktual olaraq qalır ki, “Elm - Elmlərin içərisindədir, Elmlər, biri-birini tamamlamaqdadır!”.

İçəri Şəhər, Elm mə'bədinin iki Qapısı, ilkdən belə quruldu.

Bir qapıdan sağ çuyinlə daxil olarsan, Elm öyrənərsən, o biri qapısından, Sağ çuyinlə də, o, Elm mə'bədindən çıxaran, mənimsədiyin Elmi, apararsan!”.

09.08.2017

Günəş Mə'bədi, İçəri şəhər...

Azərbaycanda, Bakıda, Günəş Mə'bədi, “Qız qalası”, Günəş Simvolu, Günəş təqviminin, ardıcı hesabı şərtlərinə uyğun olaraq, inşa edilmişdir!

Bütün, Dörd Mərtəbələr Günəşi, son Yuxarı mərtəbə isə, açıq sahəyə, mərkəzdən çıxmaqla, Günəşə, Günəş Işığına Qovuşmaqdır!

Günəş Mə'bədinin tikinti layihəsini verən, Mə'mar isə, bütün tikinti şərtlərinin, Dahisidir!

Çünki, tikinti şərtlərinin tələblərinə görə, Aparıcı yüklər mərkəzləşdiyindən, hər yük altında, dayaq elementi, işlədilməlidir!

Bu, Günəş Mə'bədində isə, bütün yüklər, “mərkəzdən qaçma”, Prinsipi əsasında, inşa edilərək, bütün ağır yük elementlərini bölən, Günəş Mə'bədinin, Divarlarıdır!

09.08.2017

Yemək hazırlanması, Soğansız olmur...

Yemirik, Qidalanmırıq, yemək üçün, yemirik, yaşamaq üçün!

Qidalanırıq - Yer üzünü, onun laylarını, qatlarını, dadlarını, iyilərini, rəyihələrini, istilərini, soyuqlarını, rənglərini, tanımaq üçün, bilmək üçün!

Yer üzündə, Soğana bir, bax!

Soğan, laylardan, qatlardan, köynəklərdən, bir birlik olub, mərkəzində Özəyi ilə, Yer Kürəsinin, Nüvəsinə bənzər!

Soğan, Yer Kürəsinin, formasını, modelini daşıyır.

Soğan da, Buğda kimi, bütün Qitələrdə, bitər!

Yer üzündə, bütün Xalqlar, yeməyi, qida çeşidini, Soğansız, hazırlamaz.

Yemək tərkibində, Soğan olmasa, o, Yeməkdə dad hasilə gəlməz, dad bilinməz!

Yer kürəsinin modelidir Soğan, bir çox bitkilərin, köküdür, Soğan!

09.08.2017

Həqiqətlər var...

Bütün Həqiqətlər, Həqiqətlədirlər!

Bütün Həqiqətlərin başlanğıcı, Kainatda, Kainatdandır!

Bir Həqiqət, başqa bir Həqiqətin, açarındır!

Bütün Həqiqətlər, həqiqətlər arasında olan, həqiqətdir!

Bütün Həqiqətləri, Kainat həqiqətlərini, araşdırıb, tapmağa, Ömür müddəti, çatmayandır!

Çünki, həqiqətlər içərisindən, daha Yeni, Həqiqətlər aydınlaşar, ortada!

Həqiqətlər arasında, Ehtimallar, işləməyəndir!

09.08.2017

Elm şəhəri - "İçəri şəhər"

Azərbaycan ərazisi, Odlar, İşıqlar, İşıqlılar, ərazisi, çox-çox qədim dövrdən, Dünya Tufanından, sonrakı mərhələdə, xilas və xilaskarlıq ərazisi kimi, Dünya tarixində, Səməvi Kitablarda, özünəməxsus, yer tutub.

Belə bir, Tarixi mərhələnin, Dünya Tufanı və o Dünya Tufanından, Azərbaycan ərazisi, Hz. Nuh dövründə, xilas və xilaskarlığı, bir çox Səməvi Kitablarda, Peyğəmbərlər tərəfindən, bir müjdə kimi, Yer üzünə gətirilib.

Azərbaycan ərazisinin, Tufandan xilas ərazisi Zərlər, İşıqlılar ərazisi, ilkdən, Ur ərazisi kimi adlanırdı.

Amma, Dünya tufanından, dəqiq xilas ərazisi, Nuh-çıxan, Nuh -çüvan, o, xilas ərazisi, Dünya Tufanından, Dünya Su basmasından xilas ərazisi, Tufanın, baş verdiyi ərazi kimi, Zərlərin, İşıqlıların, Azərlərin, Ər-ənlərin, Ərazisi kimi, tarixləşib.

Sonrakı mərhələlərdə, bir çox, Dünya əlifabələrində, "Ə"- fonemi, hərfi, işlənmədiyindən "ə"-, "a"- kimi tələffüz olduğundan, Arlar-Arilər ərazisi kimi, tarixlərdə bu Adla, adlandırılmağa, başlanıb.

Belə bir, ərazi və əhalinin, Zərlərin, Azərlərin, Vətəni, Ölkəsi və o, Ölkədə, Arilərin Ölkəsində, (Ər-lərin), dəniz kənarında (miladi tarixi ilə 1500-cü illərdə fiziki coğrafi xəritələrdə), Xa-zar dənizi, sahilində, Araz (Zara), çayı axan ərazidə, Arilərin ilkdən məskunlaşması, Mişel De Notrdamin, (Nostradamusun) Katren və Sentruilərində yer almışdı.

Bu ərazi, Fiziki Coğrafi xəritədə, Coğrafi en Dairə və Paralələ əsas, 39-40° En dairələrində, o, Ölkənin, Azərbaycanın, dəqiq yeri, bildirilmişdir!

Nostradamus, Zərlər, Azərlər və Azərbaycan haqda, Katrenlərində daha çox, gələcəyə aid olan informasiyaları, ünvanlamışdır.

Nostradamusun yazı üslubu, “Anoqramma”- tipli, yə'ni, həriflərin yerini dəyişməklə, şifrələyərək, bir çox mə'lumatları, gələcək üçün, ünvanlayırdı!

Anoqramma üslubu ilə, “dördlük, rübai” üslubunu, tərtib etmək, çox çətin bir üslubdur.

Çünki, o üslubda, heca ölçülərini, dəqiq bilmədən, o üsluba əl atmaq mə'nasızdır!

Bu səbəbdən, bir şoxları, bu üslubdan yə'ni, Anoqramma üslubundan, istifadə edə, bilmirlər!

Tarixi mənbələrdə, Azərbaycan, xüsusilə, Bak-ı, şəhəri Elm şəhəri, Ağ işıq şəhəri, kimi tanınırdı!

Dünyanın, bir çox ərazilərindən, Azərbaycana, Nuh-çıxana, Bak-ı (ya), Elm alıb, Elmləri mənimsəməyə gəlirdilər və dolğun təhsil alırdılar!

Azərbaycanın, bir çox Coğrafi ərazilərində, Yer altından ş'lənənən odla, bu ərazini, Odlar, Atəşlər, ərazisi kimi, ətraf ərazilərdə, məşurlaşdırmışdı!

Abşeron, Yarımadasında, Bakı şəhərində, “Şəhər içərisində, Şəhər”, inşa etməyin mə'nası nə idi?

Məsələ burasındadır ki, baxmayaraq ki, Şəhər ərazisi və Bakı buxtası, ərazisinə görə, çox geniş bir, əraziyə malik idi.

Amma, “İçəri şəhəri”- məhz bu sahədə, Dəniz kənarında, inşa edilməyinə səbəb, bu Sahədə, Yer altı Odlar, biri-biri arasında, simmetrik məsafələrdə yerləşməklə və gündüzlər isə, Dəniz sahilinin, bu hissəsi, torpaq, parlaq Işıq, Zər saçırdı!

Bu səbəbdən, “İçəri Şəhərin”- inşa edilməsinə, bu ərazi seçildi.

Yəni ki, Şəhər içində, Elm Şəhərinin, inşası seçildi!

Dünyanın, bir çox ərazilərindən, Işıq Elmini, Astronomiyanı, öyrənməyə, təhsil almağa böyük axın olduğundan, belə bir qərar, “Elm şəhəri”- inşa edilməyi, zəruri hesab, olundu!

Amma, bu “İşəri şəhərin”- inşasında məqsəd, Elmi əhatə etməli, Elmi şərtlərlə əsasən, inşa edilməli, idi.

“İçəri şəhər”, sahəsinin ölçüləri, Günəş təqviminin, 11, 33, və 1, 4, 9, 21, şərtlərini, özündə cəm etməklə, inşa, edildi.

Elm şəhəri, dörd əsas sahəyə ayrıldı.

O, ərazidə, Yer aitından şö'lələnən Işıq, mərkəz, (nöqtə), kimi, götürülərək, onun ətrafından, “Oval tipli” Elm şəhəri, inşa edildi!

Qala daxilində, Su quyuları, qazılmaqla, Elm şəhəri, inşa edilməyə başlandı.

İçəri şəhər mərkəzində, Yer altından qalxan Od, Atəş, ətrafında bütün dörd təhsil mə'bədləri, inşa edilməklə,

Fəlsəfə, Məntiq, (Qoşa qala qapısı, Şimal səmt).

Riyaziyyat, Həndəsə. (Şərq səmt).

- Astronomiya, Kainat Elmi, Qamlar, Qamm-alar, Rənglər Elmi, Fizika, Işıq Elmi.

(Cənub səmt).

Biologiya, Anatomiya, Təbiətşünaslıq, elmləri, İçəri şəhərin, (Qərb səmti).

Bu, dörd əsas Elmlər və o, Elmlərin, hər biri, ayrı-ayrılıqda, bir vəhdətdə öyrənilməsi, mütləq və əsas idi.

Bu, Elm şəhərində, təhsil alan o, dövr, o tələbələrə, onlara, əhali arasında, “oxumuşlar”, kimi, Ad vermişdilər.

Çünki, Elm Şəhərinə, “Qoşa Qala” - qapısından, Şimal qapı, daxil olduqları üçün, belə adlandırırdılar.

Yə'ni “bu adam, Elm şəhərində, təhsil alır”.

Qoşa qala qapısı, İçəri Şəhərin, bütün qapıları arasında, yeganə qapı idi ki, o qapı iki yerə, iki tağa, ayrılmışdı.

Belə, Böyük fəlsəfi yanaşma, ondan irəli gəlirdi ki, o, iki bölümlü qapıdan, tələbə və müəllimlər, bir qapıdan, sağ çiyinlə daxil olub, Elm şəhərindən sıxarkən də, sağ çiyin tərəfə düşən qapıdan da, çıxardılar!

İçəri şəhər, Mu-Alım - ları, (“Mu” - işıqlılar, tədris edənlər, “alım” - ondan öyrənim, bilim, mə'nasında), tədricən o ad, Müəllim - kimi tələffüz edilməyə, başlayıb!

O, Şəhərdə, İçəri şəhərdə, Müəllim və Tələbələr, Ağ (indiki dillə desək, şalvar), geyinərdilər ki, onlar Elmlə məşğul olanlar, Elmi təhsil alanlar, olduqları, Ağ, Pak, Saf, elmlərə yiyələnəcəyini, işarəsi, bildirişi idi.

Bu, Ağ geyim, gələcəyə, “Suf elmi”, Sufilik, Aqlıq, Paklıq, cəryanının yaranmasına, səbəb olurdu!

Mə'zunlar, mütləq olaraq, Təhsillərini başa vurduqda, Bakı şəhər yaxınlığında, Abşeron yarımadasında, olan Atəşgaha, toplanar, son olaraq, Elmləri mənimsədikləri

kimi, olduğu kimi, bir daha öz ərazilərində Elmləri bir Işıq kimi deyəcəklərini, tədris edəcəklərini, o, Atəşgahda, biri-birindən söz verərək, bildirərək, ayrılırdılar!

Buradan, Atəşgahdan başlamış, bu, “and içmə, bildirişi”- mərasimi, sonrakı mərhələlərdə, Yer üzünə yayılaraq, Dünyanın bir çox Elm mə'bədlərində, təhsil alan insanlar, aldıkları elmlərə, son ana qədər, sadıq qalacaqlarına, bir “and” - kimi, bir qanun kimi, qəbul edilirdi!

Qayıdan hər tələbə, Astronomiya, Fəlsəfə, Həndəsə, Riyaziyyat, Biologiya, Anatomiya, Təbiətşünaslıq, Kainat elmlərini, mükəmməl mənimsədiklərinə görə, öz ərazilərində onların özlərinə, “Elm şəhəri”-adı, verirdilər!

Bakı şəhəri və İşəri şəhər, su xətləri, quyular şəbəkəsi, məişət sularının “daş borular” vasitəsi ilə, şəhərdən kənara, nəql edilməsi, çox təqdirəlayiq idi!

Şəhər kənarında, böyük ərazilərdə Zeytun, Əncir, Nar, Zə'fəran, Üzüm bağları, İpəkçiliklə, çox məşhur idi!

İçəri şəhər ərazisində, inşa edilmiş, Günəş mə'bədi, (qız qalası), dörd mərtəbədə, tədris olunan bir çox elmlərin düyün şərti, İçəri şəhərin, qala divarları, qala qapıları, bir çox hesabatları, özündə cəm edirdi.

İndiki, “Qız qalasının” tədqiq edilməsi üçün, mütləq olaraq, dəqiq Astronomiya, həndəsə, riyaziyyat, fəlsəfə, qammalar elmi haqda, dolğun mə'lumatları olanlar üçün, o, sirr qapısını, açacaq!

O, İçəri şəhər və Qız qalası, o qədər, mükəmməl dəqiq, Kainat elmləri, bürclər, planetlər hərəkətinə mütənasib inşa edilibdir ki, onun tədqiq edilməsinə də, bir o qədər də, diqqətlə, dəqiqliklə yanaşmaq, tələb etməkdədir!

10.08.2017

Su quyuları, sistemi...

Azərbaycan ərazisində, ilkdən, Su quyuları şəbəkəsi, mühüm mühəndis qurğuları, hesab edilirdi!

Su quyuları, mürəkkəb mühəndis, qurğuları olduğundan, o, Kənkənlər, (su quyusu qazanlar), mütləq yerin relyefini, süxurları, dərin qatların, xüsusiyyətini dəqiq bilənlər, məşğul olardılar.

Su quyularının, bir neçə mə'nası, olardı!

Su Quyuları, bir neçə funksiya daşıdığından, mə'nasız olaraq, Su xatirinə, Su quyuları qazılmaz, inşa edilməzdi!

Su quyuları, mütləq olaraq, şəbəkə tipində, Şimal səmtdən başlayıb, (şəhərin, yaşayış ərazisinin yerləşdiyi sahəyə görə, cəhətləri tə'yin etməklə inşa edilərdi), Cənub

istiqlamətə, o səmtə, dərin qatların, süxur relyeflərini, nəzərə alaraq, Qərbdən, yenə də, Cənuba doğru, quyu ilə, quyu arasına məsafəni, nəzərə alaraq, qazıldadı!

Su quyularının, funksional olaraq, inşa edilməsi və şəbəkələşməsi, Yaz vaxtı, suların, (yağış), artdığı ərəfədə, su daşqınlarının qarşısını almaq məqsədi ilə, yay vaxtı isə, yaşayış sahəsində, torpağın nisbətən nəm qədərini nizamlamaq, torpaq qatında nisbətən nəmişliyi bərabər bölmək üçün, nizamında saxlamaq üçün, eyni vaxtda o mövsümdə, sudan içmək üçün, istifadə etmək, məqsədini daşıyırdı.

Quyular şəbəkəsi mütləq Şimal səmtdən başlayıb, su hövzələrinə tərəf, istiqamətləndirərdilər ki, yer altı sular, yer altı çaylar, yer səthində olan, axar suları, çay və arxların suyunu yer altına dartıb, aparıb, özünə qovuşdurmasın!

Bu səbəbdən, su quyuları sistemi, mühəndis qurğular qədərində, çox vacib bir şəbəkə, hesab edilirdi!

Su quyularının, bir - biri arasındakı məsafələr, ona görə nəzərə alınırdı ki, hər bir, Su quyusu daxilinə, yer səthindən, dərin qatlara, sorulan hava qədəri, onların bərabər Su nizam, qədərini nizamlasın!

Su quyularının, dərinliyi, mühüm əhəmiyyət, kəsb edirdi!

Quyu dərinliyindən ilk su qatına 5,5-metrdə çatdıqda, onu indiki dildə desək, "texniki"- su, 9, və 11-metrdə, su qatına çatdıqda, o, Su quyusuna, "Qızıl quyu, Günəş quyusu" - deyilərdi!

Çünki 11-metr dərinlikdə və ondan da, dərinlən olan Su, çox-çox sağlam, heç bir əlavə dad, və qarışığı olmayan, duzlardan, qarışıqlıqlardan, təmizləmiş, su kimi, müalicəvi su kimi, bilərdilər!

Quyu suyunun dadını daddıqda, quyunun hansı dərinlikdə, qazıldığı mə'lum edilərdi. Amma, ən vacib və ən maraqlı cəhət ondan ibarət idi ki, su quyularının diametri mühüm əhəmiyyət kəsb edirdi!

Diametri, böyük qazılan və dərinliyi, 11-metr olan, Su quyularına yenərək, gündüz vaxtı, Səmada, (ışıq qədəri səbəbindən), Planetlərin hərəkətini, tədqiq və müşahidə, etmək mümkün olurdu!

Bu səbəbdən, su quyuları qazan, Kənkənlər, eyni vaxtda, yer relyefi, Astronomiya elmindən, Işıq elmindən, yer süxuru, laylar, qatlar, çökəkliklərdən xəbərdar olaraq, Zəlzələlər vaxtı, yer altı təkanların, sakit sönməsinə, köməkçi, quyu qurğuları, inşa edərdilər!

Bir su quyusu, çox funksiyalıq əhəmiyyətini, daşıyırdı!

Su quyu şəbəkəsi, Naxçıvan ərazisində, Şimal dağlıq ərazidən başlayaraq, şəhər içərisini əhatə etməklə, Günəş Işıq, bucaqlarını nəzərə almaqla (mühəndis qurğu buna demək olar), üzün Şərqə, Cənuba, Qərbə səmtilənirdi!

Naxçıvan ərazisindən başlayan, Su quyu şəbəkəsi, Nüvədinə keçməklə, Ba-k (1), səmtinə, Elm şəhəri, “İşəri şəhər”, Atəşgaha qədər, uzanıb gələrdi!

Su quyu şəbəkəsi dörd kateqoriyaya ayrılırdı:

- çeşmə (keşmə),
- kəhriz,
- qırx ayaq, qırx pillə (onu kənkənlər bucaq altında qazardılar, yer altı axar su hövzəsinə çatardılar).

Onlar, niyə 40-pillədən ibarət olardı?

Çünki, həmin “qırx ayaq, (yəni qırx pillədən, artıq olmayan), qırx pillələri daxili, (daşdan), Qüvs tipli, inşa edərdilər!

Günəş səthində gedən, 11-tsikl dəyişiklik, birlikdə 33 - Qərinə qədəri, hesablamaqla, Günəşdə, 9-dəyişməz ardıcılıq, nəzərə almaqla, nəticə 40-hesabatında, yekunlaşmasını nəzərdə tutmaqla, inşa edilirdi!

Yəni ki, $11 \times 33 = 363$!

$363 : 9 = 40$!

Günəş səthində gedən, ardıcılıq hesabatına, uyğun olaraq, qazılırdı.

Həmin, 40 - ayaq, 40 - pillə, o dövr üçün, yay mövsümündə, “soyuducu”- funksiyasını, yerinə yetirməklə, “bucaq altında”- inşa edilən, “qırx ayaqlara” yenərkən, adam ayaq üstə, əyilmədən, Yer altına, eni bir metrə yaxın olan, axar, çox soyuq, sudan götürüb, ondan istifadə edərdilər.

Kərpiclə hörülmüş, “qırx ayaq” daxili, pillələri və divarları, “indiki dövrdə”, Metro stansiyalarındakı, eskalatorla, yer altına yenmək, elə həmin, “qırx pillə, qırx ayaq”- 1, xatırladır!

Yan divarlarda, taxçalar, çıxıntılar, inşa edilməklə, Yay vaxtı, müxtəlif, tez xarab ola bilən, qida məhsullarını, taxçalara yığmaqla, uzun müddət, Yay istisindən, qoruyub, saxlamaq olurdu!

Hər, on pillədən bir, temperatur həddi, aşağıya suya yaxınlaşdıqca, sərinə doğru, dəyişib, daha da, sərin, olurdu).

Su quyuları, su ilə, bağlı olan hallar, düşüncə, məntiq, məna daşıyıcıları olmaqla, o, da, mühüm və vacib, bir Elm kimi, hesab, edilirdi!

11.08.2017

Tur...

Turdan, Tura, Mərhələdən-Mərhələyə, “Ur” -u an!

Turdan -- Tura, Turu an!

Urdan - Uru, an!

T - Tanrısa, Ur - İlkdən Işıq Ərazisisə,

Turdan-Tura, Urdan-Ura,

Turu, an!

Dekada - Onsa, Tur içində, Turu an!

Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, Azərbaycan Ərazisi, Dastanlarda, (Bilqamıs), Ur - ərazisi kimi, Tarixləşib, Tanınıb! Ərazimiz, sonralar Işıq, Işıqdan törəyən “Zər”, kimi də, Adlandırılıb!

Qəribədir ki, Azərbaycan ərazisindən, nəfəsli musiqi aləti Zurna, bizim, Milli musiqi Alətimiz kimi, Dünyaya tanınıb!

“Zurna” - Nəfəsli Musiqi aləti, Işıq, Səs kimi, Tərənnüm olunub!

“Zurna”, nəfəsli musiqi aləti kimi, Işıq və Ərazisi adını, daşıyıb!

Z (s) - Işıq mə'nasında, Ur isə, Ərazi mə'nasında, işlədilib!

O, Zurna, tarixdə həm ərazimiz, həm də, Azərbaycana məxsus olan bir, nəfəsli musiqi aləti kimi, tanınıb!

Həmin, “Z- Ur - na”, nəfəsli musiqi alətinə, Yer üzündə, nə qədər Nəfəsli Musiqi alətləri varsa, heç biri, Zurna - musiqi alətinin, Səs Tembrinə, Səs Diapazonunu yaxınlaşa bilmir!

Bu, Əzəmətli olan, Səs Tembri, Şücaət, Qəhrəmanlıq, Mətinlik səsidir!

Azərbaycanda, Yallı rəqs qrupunu, ancaq Zurna musiqi aləti ilə, müşayiət edilir!

Yallının özü də, Mətinlik, Birlik Rəmzidir!

11.08.2017

Kainatda, bütün Planetlər...

Bə'zən, insanlar elə bilirlər ki, hər bir Ulduz, bir Günəşdir!

Bu yanlış fikirdir!

Əgər, Kainat Sistemində, hər bir Ulduz, bir Günəş olmuş olsa idi, onda, O, “Günəşlərin istisindən”- Planetlər arasına, Kainat daxili, Alovlanma baş verərdi ki, o, Kainat Alovlanmasının qarşısını almaq isə, mümkünsüz olardı!

Bununla da elə, Kainatın özünün də, öz Sonu, olardı!

Bu səbəbdən, hər bir Planet, bir Günəş ola bilmədi!

Kainat daxilində bütün Varlıqlar, bütün Planetlər, birgə hərəkət, birgə, nizam Qanununa, Tabedirlər!

12.08.2017

Bilmək olarmı?...

Yer kürəsi, Günəş ətrafında, saniyədə 500 km/san, sür'ətlə hərəkətdədir.

Əgər, o, 500 km/saniyəyə o, Tezlik sür'ətinə, uyğunlaşa bilsən, (əqli), gələcəyi bilmək, olar.

Əgər, Kainatda olan, Planetlərin, cəm hərəkət sür'ətinə, (16-vahid, tezlik sür'əti), bağlana bilsən, onda İnsana, həmişə marağında olduğu, “gələcəyi”, demək olar!

“Onu demək”, onu “bilmək”, Zehni yox, o, Əqli sür'ətin, nəticəsidir!

O, hal sür'ətinə, uyğunlaşmaq isə, hər varlığa, nəsib deyil!

O halları bilmək, demək isə, Zehni yox, Əqli yox, o, Zəkadadır!

O, Zəka nöqtəsi də, Alındadır!

12.08.2017

Мнение...

То что случается, считаем что, “оно должно было, случится!”.

Но никогда, не задаваемся вопросом, “а зачем, оно должно было, случится?”.

Вот где ключь, ко всем событиям!

12.08.2017

Meyxanə, meynə, dil

Azərbaycan xalqının, əsrlərdən - əsrlərə keçərək, bizə qədər gəlib çatan, yaddaş tarixinə daxil olan, gerçəkliklərdən biri də, onun Qəzəl aləmidir.

Bu aləmdə, Meyxanə janrı da, olub, var və olacaqdır.

Meyxanəni səsləndirməyə, fəlsəfi fikri çatdırmağa, istedad lazımdır.

Meyxanə janrının, heç də çaxırla, meylə, bağlılığı yoxdur. Bir çox hallarda, Meyxanə haqqında, çox bayağı, qondarma fikirlər, səsləndirilib və həqiqətin nəyə bağlı olduğu, əslində gizlədilərək, insanları karıxdırmağa, çalışıblar.

Adam sərxoşsa, özünü, (müvazinətini), dilini, (topuq vuran) qafiyəyə sığışdırır, bilməz.

Meyxanənin isə, qaiyəsi, sərrast, məntiqdə mə'nalar düyünü olan, qafiyəyə sığaraq, qafiyədə, qalıbdır.

Meyxanənin, qafiyəsi də, Qəfildən, Bədahətdəndir.

Meynələr çubuğundakı xanələr arası məsafələr, (simmetriya) pozulmur!

Televiziya kanallarından, Meyxanə janrının, müzakirələrini seyr etdikcə, düşünürük: “meyxana - meyxanasa, bəs onda, şəraxanə, nədir?”.

Böyük, Meyxanə ustadları, öz şagirdlərinə, göz önündə, dərk edilə bilən, dərs vəsaiti kimi, (Abşeron yarımadası) bir, meynənin çubuğunu göstərərək, ümumən, Təbiəti misal çəkərək, “fıkri, çubuq kimi düz de, məntiqdə, qafiyəyə sığdırıb, qəfildən de!

Qafiyə sonluğunu, “u”, “ü”- də tamamlayaraq, tərəf - müqabilə, məntiqi cavabı deməyə yer ver! Meynə çubuğunda olan, xanələr arası məsafəyə, uyğun de!

Meynənin, xanəsindən çıxmaq olmaz, qafiyə pozular. Qafiyə pozularsa əgər, fikir pozular, “meyxanə” qafiyələri, sözlü yığım olar. Məntiqin ahəngi pozular”, deyə - söyləyiblər.

Ö.Xəyyamın, İ.Nəsiminin Rübailərinə, baxaq.

Dörd misralı, bu Rübailərdə, dörd misra bir məntiqə, beşinci misranı isə, söyləməyə, nə yer, nə ehtiyac, qalmayıb.

Rübai də, sanki, bir meynədə, bir şənədir!

Yə'ni ki, meynə çubuğundakı xanələrində, simmetriya pozulmur.

M.Nostradamusda da, katrenlər dördlükdədir.

Dördlük tamlığın ifadəsidir.

Qəzəlxan, Ə.Vahidin Qəzəllərinin hər biri, “Şənənin”, şənəsində, şənə - şənədir.

Meyxanə janrı da, meynə xanələri arasında, simetriyaya uyğundur, amma, şəraxanadan deyil.

Şəraxanada, səslər çox olar, məntiq olmaz, fikir, cəm ola, bilməz.

Xalq, Xalqı yarada bilməz.

Xalq, Dil yarada, bilməz.

Dil, dilçilik, Yaradandır.

Kainatlara üz tutub, xitab edənlər, İlkə, Yaradıcıya xitab edənlər, Kainatın Dilində, xitab edərlər!

Əgər, Bəşərin Dilini kainatlar bilmirsə, əgər xitablarımız eşidiləcək, lakin dərk edilməyəcəksə, sorğu olacaqsə əgər, cavab orada, “mənim öz dilimdə” dərk edilməyəcəksə, mənə nə sorğu, onda mənə, nə sual?

Onda mən orada, nə azad, nə sərbəst adammışam!

...Vəhdət, ahəngdədir, ahəng isə, Məntiqin ifadəsidir!

Elə buna görə də: Bəşər, mənim dilim – Kainatın dili!

Kainatın dili – Cəm Bəşəriyyətin, Dili!

12.08.2017

Eşq ilə, Aşiqanə...

Leyla aşiqanə, Mövla, aşiq idi!

Leyla - Mövlaya, Mövla isə, Kainat Həqqinə, aşiq idi!

Aşiq, ilə Eşq,

Eşq ilə Aşiq –

bu, belədir, bu Məhəbbətdəndir!

Aşiq - cismə, Cisim isə, Kainat Eşqinə, Həqq Eşqinə, məftundur!

Eşq ilə - Eşq arasında, “Mövla” onun, O, Haqqın, Aşıqıdır!

Eşq - Eşqin özünə, aşiq!

Eşq isə, Məhəbbətin - öz Sirdaşıdır!

13.08.2017

İnsan, Kainat...

Canlıya, İnsana, “soyuq dəymir”, ətrafın qarası, acısı, hopur canımıza, gör ki, bu insan nə imiş!

İnsan - Kainatla, Yer Aləmi arasında, rabitə üçün yaranıb!

O, Kainatla, öz arasındakı, “rabitəni”- pozmağa çalışdıqca, Təbiət də, karıxır!

O, əsir, coşur, silkələyir, sanki, suallar yağdırır, Yer üzünə!

Onda, İnsan - vahimələnir, qorxur, həyəcanlanır, yenə də, üzünü Kainata tutur, Kainatla özü arasında “o, ilkin rabitəni”-çağırır!

Onun, “çağırışı Eşidildikdə” - ətraf, təbiət, sakitləşdikcə, insan yenə də, çağırışlarını, yalvarışlarını, unudur!

Gör ki, bu İnsan nə imiş!

Yenə də, o rabitəni zəiflədir, Yer üzünə, yenə də, hökm etmək istəyir!

Yenə də, təbiət coşur, daşır, ətrafı dartır, silkələyir, İnsan, yenə də, təlatümlə, qorxu ilə, Kainatı yenə, çağırır!

Gör ki, bu insan nə imiş!

13.08.2017

Kainat Nizamı, heç vaxt pozulmur...

Kainat Nizamı, Planetlərin birgə hərəkət sür'əti və Trayektoriyaları, dəyişilmir!

Hər hansı bir Planetin, hərəkət trayektoriyası dəyişilərsə, bu Kainatın, ölçü bə həcmnin, dəyişməsinə səbəb ola bilər!

Bu hal, addı görünən, amma, çox mürəkkəb bir halın, Fəsillərin, Cəhətlərin dəyişməsi halına qədər, Kənarlaşmalarla, sürüşmələrlə, müşahidə olunur!

Bu “sürüşmələr”, Bitkilərdə Tumurcuqlara, Ana vücutunda, Embrionlarını, Rüşeyimlərin, vaxtlarının Doqquzluq sistemi arasında, natamamlığa qədər, apara bilər!

Yer Kürəsinin, bir Yarımkürəsində indi, Yay Fəslidir, O biri Yarımkürədə isə, Qış Fəslidir!

İndiki halda, Azərbaycan ərazisi, bu Yarımkürədə olduğundan, yerləşdiyindən, bu ay xüsusi ilə, Avqust ayı, dözülməz isti hava şərtləri ilə, müşahidə olunur!

İndiki halda, bu ərəfədə, Yer kürəsinin, mərkəzində yerləşən Nüvə, iki hallıdır!

Nüvənin, bir Yarımkürəsi aktiv, o biri Yarımkürəsi isə, nisbətən “passivdir”.

Bu səbəbdən, Yer kürəsinin, bir Yarımkürəsində, Yay fəsli, o biri Yarımkürəsində isə, Qış fəslidir!

Yer Kürəsinin Nüvəsi, (bir yarımkürə üçün), Altı ay Aktiv, Altı ay Passivdir!

Mart ayından başlamış, bir Yarımkürə, istinməyə başlayır!

O, İstinmə, Yer in dərin qatlarında olan bütün Faydalı qazıntıları hasilə, yetkinliyə gətirir!

Yer sərhində isə, bitkilər Aləmini, bütün bostan-tərəvəz bitkilərini, bu ərəfədə yetişdirib, rəng verir, dad verir, həcm verir!

İndi, Azərbaycan ərazisində, Avqust ayıdır.

Havaların dözülməz dərəcədə isti keçməsinə səbəb, sanki Nüvə gücünə görə, daha nəyi varsa, onu bir Yarımkürə üçün, aktivləşdirir.

Mart ayının, 22-dən, Sentyabr ayının, 22- cən, Yer kürəsinin mərkəzində, yerləşən Nüvə, Işıq, Zərrə potensialını, bir yarımkürə üçün, Altı ay, bölüşür!

Altı ay isə, sakitləşib, (Absorbsiya), Altı ay, o, biri Yarımkürəni, istidəcək, orada dözülməz istilər başlayır!

Yer kürəsinin Nüvəsi, hardan alır, bu Gücü, bu İstini?

Yer kürəsinin Nüvəsi, Günəş Nüvəsinə, Zərrələr axımı ilə, bağlıdır!

O, tükənməz isti və Zərrələr Payını, Günəş Nüvəsi ilə, bölüşür!

Günəş də, Öz İsti və Zərrələr Payını, Kainatdan pay - pay, Alır!

Aldığı, Işıq Payını, Şüası ilə, öz ətrafında, bərabər bölüşür!

Günəş ətrafında olan Planetlərdə, necə deyərlər, həyat yoxdur!

Çünkü, o, Planetlərin mərkəzində yerşən, onların Nüvələri, Passivdir!

Yer Planetinin, Mərkəzdə yerləşən Nüvə isə, Aktivdir!

Yer Planeti, Işıq qədərini, bir Günəşdən, bir də, Kainatdan, alır ki, onu da, bütün kürə boyu, bölüşür, Paylaşır!

14.08.2017

Naxçıvan ərazisində, İlanlı Dağ, Haça Dağ..

Naxçıvan, Kiçik Qafqaz sıra Dağları, silsiləsində yerləşməklə, Şərqlə, Qərbin, öz aralarında, bölündüyü sahədə, yerləşib!

Naxçıvan, çox Qədim Tarixlərin, Yaddaşının daşıyıcısıdır!

Azərbaycan ərazisi, Dünya Tufanına qədər və Dünya Tufanından, sonrakı mərhələlərdə, “Ur”, ərazisi kimi, tanınıb tarixləşib!

Bir çox, Ad daşıyıcılıqlarında, ya, sözün əvvəlində, yaxud sözün ortasında, yaxudda o sözün, kəlmənin sonunda, “Ur”, ifadəsi işlədilməklə, ərazi ad daşıyıcılığına, işarə kimi, xarakterizə olunub!

Yallı janrında, “Urfani”, Yallısı kimi, Qədim Azərbaycan ərazisi olan, Qafqaz sıra dağları silsiləsində yerləşən, indiki Sisian ərazisində, “Urud”, kəndi, nəfəsli Musiqi aləti Zurna, Qədim Azərbaycan ərazisinin, Urartu adı daşması və sair, və ilaxır və bu kimilər.

Amma ki, Dünya Tufanından xilas ərazisi, həmin ərəfədə Hz. Nuhun, həmin ərazidə, Ur ərazisində, o, Dövrün insanları ilə, tufandan xilas, bir çox Səməvi kitablarda tarixləşərək, nəsillərdən-nəsillərə, tarixlərdən-tarixlərə, daşınıb, gəlib!

Həmin, xilas ərazisinin, ikinci adı, “Nuhun sulardan xilas və xilaskarlığı, ərazisi”, kimi, tarixləşərək, Nuh-çıxan, kimi də, tarixi mənbələrdə, Səlnamələrdə özünə məxsus, yer tutub!

Çox, maraqlı və çox düşündürücüdür ki, Antik səlnamələrdə, Coğrafiyaşünaslar, Tarixçilər, Səyyahlar, bütün yazılarında, Naxçıvan haqda, bu Ərazi haqda, bir çox tarixi mə'lumatları, qeyd ediblər!

Tarixi mənbə kimi, bu gün də, o, tarixi yazılardan, istinad kimi, istifadə olunur!

İkinci maraqlı cəhət, ondan ibarətdir ki, Tarixi mənbələrdə, o, dövrlərdə tərtib olunmuş Səlnamələrdə, bir çox Sərkərdələrin, Azərbaycan ərazisinə, xüsusi ilə, Naxçıvan ərazisinə, Hərbi yürüşləri olub!

Monqol xanları, Makedoniyalı İskəndərin, Azərbaycan ərazisinə yürüşləri, Teymurun hərbi Yürüşləri, bir sual Doğurur, Azərbaycanda, xüsusi ilə də, Naxçıvanda, “nə itirmişdilər, nə axtarırdılar, nələri isə, tapdıları?”.

Tapdılar!

Hər Sərkədə, öz Qoşunu ilə, Öz Süqutlarını, Tapdılar!

(Tarixi ardıcılıqlarda, onların, Azərbaycandan sonra, davam edən, hərbi yürüşlərin xronologiyalarına, Ərəflərə, o, Səlnamələrə baxın).

O, Yürüşlər, Mə'bədləri, kitabxanaları, şəhərləri viranə qoymaqla, deməli bu Əraziyə, Azərbaycan ərazisinə, Sülhlə yox, Hərblə gəlirdilər!

Bəlkə də, Işıq ərazisinə, Sivilizasiyaların Mərkəzinə, Sahib olmağa gəlirdilər?

O, yürüşlərin, o, müdaxilələrin, nəticələri isə, nəticəsizliklərlə yekunlaşırdı!

O, səbəbdən ki, Işıq, Xilas Ərazisinin, Sahibi Var, O, Sahibə isə, Sahib olmaq olmaz!

“Işıq Ərazisi”, deməklə, bu Ərazini heç də, çox istədiyimizdən, Azərbaycan ərazisi, Vətənimiz olduğundan deyilmir!

Müqəddəs Ərazinin, mütləq, Müqəddəslik Yük Daşıyıcılığı, olur!

Azərbaycan ərazisinin, bir çox sahələri, Müqəddəslik daşıyıcılığı, işarələri ilə, Zəngindir!

Abşerondan tutmuş, bütün ərazilərdə, özünə məxsus, Işıq Əraziləri vardır!

Naxçıvan ərazisində, İlanlı Dağ, bir adı, Haça Dağ, o da, müqəddəslik daşıyıcısıdır!

Həmin, İlanlı Dağ, Dəniz səviyyəsindən, 2400 m. yüksəklikdədir!

Dəniz səviyyəsi dedikdə, Coğrafiya elmində, Baltik dənizini, “Sıfır”, nöqtə kimi qəbul edərək, o, sahə hündürlüklərini, bu nöqtədən, hesablayırlar!

Maraqlı cəhətlərdən biri də, ondan ibarətdir ki, İlanlı dağ, ərazisi, quraqlıq ərazidir!

Həmin dağın, haçası arasını, “Yəhər”, adlandırırlar!

Dağın, orta səviyyəsindən yuxarı, Bulaqlar axır!

Qəridəlik ondadır ki, həmin, o, Dağda olan, bulaq suları, dağ ətəyinə qədər, axıb, gəlib çatmır!

Miqdar, qədər, pay, buna deyilir!

O, bulaq, o, Su qədəri, xüsusi Nizam daşıyır!

Həmin, “su nizamına”, misal, Haça dağın, sol tərəfində yerləşən (Şimal), Müqəddəs “Yeddi Kimsənələr”, Ərəb mənbələrində, “Əshab - ül - Kəhf” kimi, (Əshabə - insan, adam, Kəhf - işə, Mağara mə'nası daşıyır. Yəni ki, “Mağara insanları”), Ziyarətgahının aşağısında, Cənubi-Qərb istiqamətdə, ziyarətgaha, çox yaxın məsafədə, “Təndir Bulaq”, var!

O, Təndir Bulağa “Təndir, Tamdır”, adı verilib!

Ətraf ərazi, Nəhəcir, (Nuh Açıq), düzənliyi, susuz ərazidir.

O, Yeddi Kimsənələr Ziyarətghına, çox yaxın məsafədə yerləşən o, Su mənbəi, Su miqdarı, sanki, Nəfəs alır!

Yerin, Dərin qatlarından qalxan Su, Dairəvi, Quyu tipli olan, o quruluşun, kənarınacan qalxır.

Qalxan Su miqdarı, təndir kənarınacan qalxır, bir az dayanır, bir də, yenidən, Quyu içərisinə, sorulub qayıdır!

Suyun, bir də, qaynayıb qalxmasına, təxminən On dəqiqə vaxt gedir!

O, Su, Yerin dərin qatlarından, bir də, qaynayaq, təndirin, kənarınacan qalxır, dayanır, bir də, dərinliklərə çəkilir!

Həmin Təndirin, kənarının, Yer səthindən, hündürlüyü hardasa, İyirmi santimetrdir!

Amma, o, Sudan, Ziyarətə gələn insanlar, müxtəlif tutumlara, qablara o, sudan götürürlər, Su, bir də, dərin qatlara çəkilən müddətdə, o, Sudan içib, əl-üzlərini yuyurlar!

Dərin qatlardan gələn, o, Su miqdarı, o qədər təmiz, dadlı, yüngüldür ki, əl-üz yumaqla, sanki adam yüngülləşir, nələrdənsə, azadlaşır, rahatlaşır, təlatümlərdən, narahatçılıqlardan, anilikdə uzaqlaşır!

Qəribə bir, rahatçılıq, inam, güc - qüvvə, insanı bürüyür!

Ümumən, Yeddi Kimsənələr Ziyarətghı, Naxçıvan şəhərindən bir o, qədər də, uzaq deyil!

Yeddi Kimsənələrə, Culfa (Cənub), səmtə, avtomobil yolundan, sola ayrılmaqla, getmək olur!

Bir az, o, Yeddi Kimsənələr səmtə, yol başladıqdan sonra, hiss olunur ki, öndə Müqəddəslik, əzəməti, canlanır!

Sol tərəfdə, Pircüvar, Nəhəcir düzəngahı, öndə, Yeddi Kimsənələr Ziyarətghı!

Sağ Tərəfdə, Işıqlı İlanlı, Haça Dağ, onların arxasında, (Şərq), Gəmi Qaya!

Onlarla üz-üzə, dayandıqda isə, Arxada, Ağrı Dağ, Işıllı Dağ əhatəsinə, Müqəddəslik əhatəsində olmaqla, çox-çox Qədimilik, rahatçılıq əhatəsinə düşürsən!

Baxmayaraq ki, Yeddi Kimsənələr, İlanlı, Haça dağ, ərazisi quraqlıqdır!

Amma ki, İlanlı Dağ və Yeddi kimsənələr ərazisində, Yer altından təndirdə qalxan Su, ən maraqlısı isə, İlanlı Dağ, Haça dağ, yüksəkliyində olan, sərt Dağ süxurları arasından, miqdarında olan su bulaqları, ondan xəbər verir ki, Naxçıvan ərazisindən, Yer altı qatlardan, çox güclü Yer Altı, Çay axır!

O, Çay, Yer Kürəsinin, Cənub yarımkürəsini, (Ekvator Xəttindən) keçməklə, bir də, bütün Cənub yarımkürənin, Yer Altı Çayları arasında, Su rabitəsi, yaradır!

Müqəddəs Su, Yer Altı Çaylarla, Yer Üstü Müqəddəsliyin, biri-birinə bağlılığını, Dağ Zirvələrinə Su işarəsi verməklə, bizə, biz Yer İnsanlarına, Müqəddəsliyin, Xəbərdarlıqlarını, Edir!

14.08.2017

L. V. Bethovenin, 9-cu Simfoniyasında, xor ifası, Tanrıya, Xitabdır.

L. V. Bethovenin 9-cu Simfoniyasını, sakitliklə dinləmək olmur.

Əsərdə, elə məqamlar var ki, həm hıçqırıq, həm giley, həm yalvarış, həm höküm, həm rica, həm ittiham, həm də, bir üsyən var!

Əsərin, sonluğunda, Xorun səslənməsi ilə, Tanrının, bütün bu hallara, sanki Öz Təntənəsində, “Bu belə olmalıydı yox, bu heç, belə də, deyil! Bu səslə, bu nidanla, bu əzəmət səsi ilə, sən, Tanrıya qədər Yüksəldin”, sonluğu ilə, L. V. Betxovenin, bu qədər cəsarətli, üsyankar, yalvarış, səsləndə, əsərin sonunda, bir, Tanrı Təntənəsi, səsləndi.

Ağrıdır bu, ağrıdandır bu, amma ki, Ağrı dayanan yerdə, ağrı qurtaran yerdə, Ölüm, başlayır!

Betxovenin, 9-cu Simfoniya ilə, Betxoven varlığını, bu Əsərlə, Kainatlara səsləndirə, Kainata Dinləndirə, bildi!

Simfonik Əsərdə istifadə edilən, Xorun ifa mətnində, Tanrıya xitab, Tanrını çağırış, Tanrıdan, “Bəşəriyyətini, Sən Özün Qoru, Sən Özün, Hifs Et, xirabıdır!”.

Simfonik əsər, Tanrı çağırışı ilə, Tanrıya cəsarətlə, xitab, hər bir, Dahyə də, nəsib olmur!

14.08.2017

Gözəldir...

Qadının, İlki Gözəldir!

Onu, Gördünsə, Gözəldir!

Onu, Sevdinsə, Gözəldir!

Qadın, Ana olana qədər də, Gözəldir!

Qadın, Ana olandan sonra da, Gözəldir!

Qadın, Nənə olanda da, Gözəldir!

Qadın, Öləndən sonra da, “Gözəldir!”.

Qadının, İlki Gözəl, sonu da, Gözəldir!

Bu Gözəl, bu Gözəllik, “Dünyanı”, xilas edəcəkdir!

Bax elə, bu da Gözəldir...

15.08.2017

Həzrəti Nuhla xilas və ərazi

Tarixi mənbələrdən Azərbaycan və şərqlə - qərb arasında yerləşən Naxçıvan bir çox tarixçilərin, səlnaməçilərin əsərlərində özünəməxsus yer tutub.

Şərqlə - qərb arasında yerləşən Naxçıvan öz ərazi və tarixi mərhələləri ilə yanaşı, tarixi şəxsiyyətləri ilə tanınıb, məşhurlaşıb, diqqət cəlb edib.

Azərbaycan və Naxçıvan ərazisi bir də İşıqlar, odlar yurdu kimi də yaddaşlarda, tarixlərdə qalıb.

İşıq, od, alov dedikdə O, ümid, hərəkət verici, nizamlayıcı, bərabərləşdirmə, bölmə, hasilə (nəticəyə) gətirməklə həcm qədəri vermə, məsafələşdirmə, rəng bölgüsü (spektral) temperatur hədlərini bərabərləşdirmə, yaradıcı və s. anlamı daşıyıb.

Naxçıvan ərazisində məskunlaşan ilk insanlar oturaq həyatı sürməklə, İşıq anlayışını yaradıcılığa ilkin başlanğıc olduğunu dərk ediblər.

Ərazilərini və özlərini İşıq daşıyıcıları olduqlarını anlayaraq, O yaradıcı İşıq şərtlərini pozmadan qoruyurdular.

Bu anlayış, bu davranış ərazisini və əhalini hifs etməklə yanaşı onları elmə, yaradıcılığa, düşünməyə, düşündürməyə sövq edirdi.

Bunlar ilkin səbəb daşıyıcısı olmaqla yanaşı bir də xilas və xilas olmaq idi.

Tarixlərdə həzrəti Nuh dövrü tufanı var. Sonrakı mərhələ həzrəti Nuhun o ərazidən Gəmi – qaya, Ağrı – dağ arasında o ərazidə xilas və xilaskarlığı dövrü var.

Çox – çox qədim tarix iki mərhələyə bölünüb. Həzrəti Nuh dövrü tufanına qədər olan mərhələ mədəniyyətlər, həzrəti Nuh dövrü tufanı və o mərhələdən sonrakı dövr.

Çox düşündürücü bir məqam ondan ibarətdir ki, yer kürəsi boyu baş vermiş o tufana səbəblər nə idi və o dəhşətli tufandan həzrəti Nuh və o ərazidə məskunlaşan insanların xilas olmağına səbəb nə idi?

Həzrəti Nuhun o tufandan xilaskarlığı eyni vaxtda o ərazi ilə xilas idi.

Tarixlərdə, səmavi kitablarda bizə gəlib çatan həzrəti Nuh tufanı, xilaskarlığın yaddaş daşıyıcısı olmaqla çox önəmli tarixi bir faktdır.

Tarixlərdən indiki dövrə qədər gəlib çatan o dəhşətli tufandan, Naxçıvan ərazisi və əhalisi xilas oldular.

Çünki o ərazidən tufana qədər də, tufan ərəfəsində də insanlar İşığı, Tənqrini, Tanqrını, Tanrını çağırırdılar.

Amma ən ağır bir mərhələ ondan ibarət idi ki, dalğaların hündürlüyü və səsi ilə yanaşı, qaralmış, tündləşmiş buludlardan aramsız yağan güclü yağış, daha vahiməli daha qorxulu idi.

Günəşin görünməməsi belə bir təəssürat yaradırdı ki, xilas olmaq mümkünsüzdür.

İnsanlar vahimə içərisində səmada günəş işığını, səmtini axtarırdılar.

Ümid və xilas bir ərazi, bir də çökmüş qaranlıq arasında İşığa idi. Çağırış bir Tenqri, bir də İşığa idi.

Tufan, aramsız yağan yağış, günlərin sayını itirmişdi.

Səmanın tədricən işıqlanması, tufanla yağışın sakitləşməsi, xilas olmağa daha da böyük inam yaradırdı.

İnsanların xilas, qara, qalın buludlar arasında günəşə, O İşığa idi.

Amma qara buludlardan dayanmayan, aramsız yağan yağış və su dalğaları arasında İşığın olmaması daha da qorxulu vahiməli idi. Bu “son gün, son gecə” – yə bənzəyirdi.

Tufan, yağış tədricən sakitləşməyə başladığıca səmanın işıqlanması, buludların çəkilməsi, günəş işığının görünməsi böyük xilas ümidi gətirdi.

Sonrakı mərhələlərdə xilas olmuş o əhali daşğın vaxtı öz haray və səslərini yad edərək günəşi tufanın dayanmasına yaddaş edərək, İşığın görünməsindən başlanmasını şadlıqla, rəqslə yad edərək insanların xilas simvolu günəşi bildilər.

(K.Brüllovun “Pompeyin son gecəsi” rəsm tablosunda insanın nə qədər ümitsizlik içərisində olduğu təsvir olunub)

Həzrəti Nuh ailəsi ilə yanaşı xilas olan o insanlar yaddaşlarında daha dərin bir iz qoyan İşıq çağırışı, günəş işığının çağırışı və o çağırışdan, o ərazidən xilas olmaları mühim bir hadisəyə çevrildi.

Sonrakı mərhələlərdə İşığı başlanğıc və xilas, Tanrı hifz edici, xilas edici kimi yaddaşlarda daha dərin kök saldı.

Həzrəti Nuh ailəsi və o dövr insanlar o ərazini, o coğrafiyanı, o xalqı, dili, o dövrü, o milliyəti, o adətləri bəyan etməklə yanaşı (dominant) aparıcı bir funksiya daşımaqla xilas olmuş, o insanları Kainata, elmlərə çağırmaqla bir daha “insanlar Kainatın və Yaranışın bir parçası olduğunu” və ayrılmaz olduğunu bəyanlaşdırdı.

Həzrəti Nuh ailəsi və o dövr insanları tufan mərhələsində Gəmi – qaya və Ağrı – dağ arasında xilas ola bildilər. Tufana qədər o ərazinin coğrafi adlığı mövcud idi. Sonrakı tarixi mərhələlərdə bu ərazi Həzrəti Nuhun adı ilə bağlı olan bir çox yeni ad daşıyıcısına çevrildi.

Sonrakı mərhələlərdə o xilas anını, ümid anını günəş işığı ilə başlanmasını yaddaşlarda və günəşə təşəkkürlülük rəmzi olan dinamik rəqslə ifadə etməyə

başladılar.

Gündüz vaxtları o iştirakçılar yarım dairədə üzü günəşə doğru dayanaraq, barmaq – barmaqdan tutaraq ritmik rəqlə şadyanılıqla o hərəkət dinamikalarını icra etməyə başladılar.

Yarım dairədə dayanmaq ona işarə idi ki, o rəqs iştirakçıları günəş işığına və onunla üz – üzə dayana bilsinlər. Gecə vaxtı isə günəşin simvolu olan işığa yalov, halov, alov kimi ad verib yaddaş daşıyıcısına gətirdilər.

Çox – çox sonrakı tarixi mərhələlərdə o icranı Yallı kimi adlandırmağa başladılar.

Yallı Həzrəti Nuh dövrü tufanından sonrakı mərhələlərdə ilk şadlıq dinamik rəqsi kimi, Gəmi – qaya, Ağrı – dağ, arasında Nuhaşan (Nuraşan) o əraziyə məxsusdur.

Yallı janr kimi Naxçıvan ərazisinə kənardan gəlməyib. Yallı tutmaq, o tarixi hadisənin bir xilas, bir sevinc icrasıdır, onun tarixi çox – çox qədimdir.

Babalarımız, atalarımız həmişə Naxçıvan toy məclislərində mütləq qaydada yallı tutmaqla, mə'səllər yandırmaqla o ərazidə xilas, təşəkkür, işığa ümid kimi baxıblar.

Yallı rəqs qruplarında qırmızı geyinməklə və başda olan yallı aparıcısının bir əlində mütləq olaraq qırmızı dəsmalla ifa ediblər. Qırmızı işığın, istinin tərənnümçüsüdür.

Yallı janrı nəfəsli musiqi aləti olan zurna ilə icra olunur.

Zurna, dəm zurna, davul yallı iştirakçıların müşayiət edir.

Zurna musiqi aləti səs tembrinə görə aparıcı, bütün musiqi səslərini bir yüksək səs nizamına səsləyir.

Musiqi aləti olan zurna aparıcı bir səs olmaqla yanaşı, eyni vaxtda ərazi ad daşıyıcısıdır, necə ki, Zurvan, Zəngəzur, Astazur və s.

O zurna səsi çox uzaqdan eşidilsə də onun səs tezliyi, səs tembri, məsafəyə görə dəyişmir. Eyni səs tembrini, dəyişməz saxlayır. Çağırır, səsləyir, oyadır, düşündürür, əhval – ruhiyyəni yaxşılaşdırır.

Zurna musiqi səsi mətinlik, şücaət, qəhrəmanlıq, əziyyətlərə sinə gəlmək, özünü təsdiq etmək, gizliləri bəyan etmək, qaranlıqlar arasında xilas və nicat çağırışıdır.

O musiqi aləti, kainat səsinin incə bir səs tərənnümcüsüdür.

O dövr insanlar tufana qədər də tufan ərəfəsindən sonra da, yenə də bir inam daşıyıcıları olaraq qaldılar. Onlara mə'lum idi ki, işıq yaradıcı və törədicidir.

İşıq, o işıqdan isti, o istidən yalov, halov, alov törəyər. O alova, o istiyə ki, bütün canlı varlıqlar, kütlələr, cisimlər, bütün bəşəriyyət o alova istiyə möhtacdırlar və möhtac olaraq da qalacaqlar.

Kainatlar da O Mütləq İşığa, istiyə möhtac yarandılar.

Yer kürəsinə Günəş olmasa, işıq olmaz. Işıq olmasa, isti olmaz. İsti olmasa, hərəkət olmaz əkin olmaz, biçin olmaz və nəticələr olmaz. İnsan, canlı törəməz. O dövr insanların xilasına səbəblərdən biri də bunlar idi.

Urfani yallı rəqsi Ur – mi (uç səmt) ur – va (o lavaş yapılanda, oxlovla xamır arasında sərf olunan un miqdarıdır). O urfa, bir – birliyə yığma funksiyası daşıyıcısıdır.

Yallıda urfani ərazi və birlik anlayışı daşıyıcısı olmaqla, şadlıq daşıyıcısıdır. Bütün yuxarıda deyilənlər ustad tarzən Əkrəm Məmmədlinin oğlu Kə`nan Məmmədli ilə birlikdə yallılarımızı toplamağı və onları nota salması, nota gətirməsi çox böyük bir tarixi hadisədir.

Naxçıvan ərazisinin özü maraqlı bir ərazidir.

Naxçıvan ərazisində çox maraq doğuran təbii göl var.

O göl, Naxçıvan şəhərindən 80 km məsafədə Şimali – Şərq istiqamətdə, Kiçik Qafqaz sıra dağlarının Zəngəzur dağ silsiləsində Şahbuz ərazisində Batabat yaylağındadır. Yaylaqda, Zor – bulaq yaxınlığında göl yerləşir.

Zor bulağın suyu o gölə axmır.

Maraqlı cəhət bundan ibarətdir ki, Zor – bulaq yaxınlığında yerləşən (orta su tutumlu) təbii göl, oval (ellepsoid) tiplidir.

Oval tipli o göl günəşin çıxma və batma vaxtının tam göstəricisi modelidir.

Göl daxilində həmişə hərəkət edən ada, yerin günəş ətrafında hərəkət vaxtını bildirir.

Göl daxilində hərəkət edən (o ada oval tiplidir) ada, Cənubdan, Şimala ovalın uzununa tən bölən xətt üzrə hərəkət edir. Göl quruluşu, Cənubla, Şimalı göstərir.

Sübh günəşi Uş ərəfəsində, ada gölün cənub sahilində dayanır.

Gün çıxdıqdan sonra, gün ərzində o ada Cənub sahilindən, Şimal sahilinə tərəf düz xəttlə hərəkət alır.

Çox maraqlı hal, günəşin çıxma anından, günəşin qüruba çatdığı vaxtda ada Şimal sahilə çatır.

Günəşin gün ərazində qət etdiyi məsafəni hərəkətdə olan ada şimal sahilə tamamlayır.

Gün batmağına baxmayaraq gecə boyu o ada cənub sahilə doğru dayanmadan hərəkət edərək sübh günəşini gölün cənub sahilində qarşılayır.

Yəni gün o biri yarım kürəyə keçməyinə baxmayaraq ada o günəş hərəkətini sinxron müşayət edir.

Bu hərəkətlə göl daxilində o ada, heç vaxt hərəkət sür`ətini dəyişmir gün işığının (hava buludlu olsa da, qış fəsli olsa da) yer kürəsinə düşməsinə və yer kürəsinin günəş ətrafında bucaqda yer dəyişməsinə karıxmadan “qeyd” edir.

Bu gölün (orta su tutumlu) tarixi çox – çox qədimdir.

Göldəki ada yer kürəsinə nisbətə günəşin hündürlük bucağını, hərəkət bucağını dərəcə - dərəcə bölgülərinin göstəricisinə çevrilir.

Günəşin hərəkət trayektoriyasını bildirir.

Naxçıvan ərazisindən o göl, o ada günəşi təşəkkürlə, sevinclə müşayət edir.

Naxçıvan şəhərində maraqlı bir arxitektura incisi də qaya silsiləsi üstündə inşa edilmiş Möminə - Xatun türbəsidir.

Türbə on kitabədən ibarətdir. O, əzəmətli türbə bir dayaq üstündə inşa edilibdir. O türbənin on kitabəsi mə'nə daşıyıcısıdır. Yə'ni şəhər günəşi çıxdıqda hansı kitabəni işıqlandırırsa (Şərqdən) günün qurubunda Qərbdə o kitabəni işıqlandırmaqla tamamlanır.

Əbubəkr Əcəmi Naxçıvani Möminə - Xatun türbəsinə müqəddəs qaya silsiləsi üzərində inşa edib.

O qaya silsiləsinin müqəddəslik, hifs edici, xilas edici xüsusiyyəti var.

Qaya silsiləsi indiki Xal – Xal meşəsindən yuxarıya Şimali - Şərq səmtdən başlayır.

Naxçıvan şəhərindən keçməklə Nehrəm kəndinin, Əshabül – Kəhf (yeddi kimsənələr) istiqamətində Araz çayına yaxın hissədə sönür.

O qaya silsiləsindən çox saylı su çeşmələri, kəhrizlər axır.

Naxçıvan şəhərində Sarvanlar məhəlləsinin başlanğıcında (Şimal səmt) çeşmə var. O qaya silsiləsi üzərində Cənuba doğru Kəblə Musa çeşməsi yerləşir. Təxminən 2,5 km sonra Qızlar bulağı yerləşir. (O Qızlar bulağı sıldırım qayalar arasında qaya daşlarından çox təmiz, sərin su sızır. O qayaların yuxarı hissəsindən dəfələrlə, kəl arabası, at arabası, yaşlı adam, uşaq ehtiyatsızlıqdan hündürlükdən qayalar arasına düşməsinə baxmayaraq, sağ qalmaqla yanaşı heç bir yara da almayıblar. Əhali qaya hissəsinin müqəddəslik daşıyıcısı olduğuna bir daha əmin olublar) Sarvanlar məhəlləsində o qaya silsiləsi üzərində ağır seyyidlər Miriş ağa, Mirişlilərin evləri yerləşirdi. Sonralar onların evi yerində möhtəşəm məscid kompleksi inşa edildi.

Qızlar bulağı ardınca təxminən 1 km məsafədə Möminə - Xatun türbəsinin aşağı hissəsində əvvəllər çeşmə axırdı.

Türbənin o sahədə, yüksəklikdə inşasının üç mə'nası var idi. Əvvəla müqəddəslik daşıyıcısı qaya silsiləsi, şəhər günəşinin çıxma və batmasında türbənin işıq əhatəsində olması və o türbənin (Xan diki də deyilir o sahəyə) aşağısından axar çeşmə, türbəni yer altı suların, nəmişlikdən qoruma anlamı daşıyır.

Amma türbənin aşağısından bir vaxtlar axan çeşmə gözü tutulduqdan yer altı sular geriye sıxıldığından türbə nəm çəkmə səbəbindən Şimal səmti güclü nəmişlikdədir.

Möminə Xatun türbəindən sonra həzrəti Nuh məzarı, Nuh məqbərəsi yerləşir.

Həzrəti Nuh məqbərəsi yüksəklikdə həmin qaya silsiləsi üzərindədir.

Onun aşağısında da çeşmə axır. O axar çeşmə də, üzərində həzrəti Nuh məqbərəsi, Möminə Xatun türbəsinin yerləşməsi, möhtəşəm Məscid kompleksi, Qızlar bulağı və s. Mə`na daşıyıcılarıdır.

Onlar yer seçməyiblər, o yer onları seçib. Şəhərdə Sarvanlar məhəlləsi də o qaya silsiləsi üzərində yerləşir.

Şəhərdə dörd yol deyilən yerdən yollar ayrılır – Şimala doğru: Şahbuza, Qərbə doğru: Şərura, Şərqə doğru: Ordubada, Cənuba doğru: Naxçıvan şəhəri yerləşir.

Naxçıvan ərazisi çox – çox qədimdən duz yolu kimi və Naxçıvanda olan çox elastik və Şəffaf ipəyinə görə İpək yolu kimi də tanınıb, tarixləşib. Tarixi mənbələrdə öz yerini həzrəti Nuhla da tapıb.

Azərbaycan və Naxçıvan ərazisi Işıq ərazisidir. Tarixlərdən mə`lumdur ki, Azərbaycan və xüsusi ilə Naxçıvana bir çox sərkərdələr qoşunla hərbi yürüşlər ediblər. Naxçıvan ərazisinə, işıq ərazisinə, sahib olmaq istəyiblər. Naxçıvan əhalisi mətinliklə mübarizə apararaq, hər bir döyüşçü bir sərkərdə olub.

Amma o yürüşlərin sonluğu, o sərkərdə və qoşunu bir müddətdən sonra o ərazidən geriye dönüblər. Onunla da o sərkərdə və qoşun, öz ərazisi ilə süquta məhkum olunublar.

Çünki, Azərbaycan ərazisinin ilkdən Işıq Sahibi var, Mütləq olan O Işıq Sahibinə isə, sahib olmaq olmaz.

Vahid Rzayev

“Azad Azərbaycan” - qəzetində 24.06.2014 N 87 (2532) çap edilmişdir.

15.08.2017

Susuz olmaz, Işıqsız olmaz!

İnsan qidasız, yeməksiz ötüşə biləndir, Susuz, su içməyə, ötüçə bilmir!

Bitkilərin cücərməsinin də susuz, bir mə'nası olmaz, heç cücərməz də!

Susuz, bu Yür aləmi olmaz, onsuz ola bilməz də!

Susuz cücərti olmaz, canlı doğulmaz!

Hava qatı da, nəmlə olar, quru olmaz!

Kürəmiz suda, canlılar su əhatəsində suda!

Yeriyərik “suda”, nəfəs alarıq “suda”, bütün kütlələr, su əhatəsində, suda!

Göz qapaqlarınız, oynaqlarımız (yerimək, tutmaq, yapışmaq), su qatında, suda!

Vücuda daxilimiz, (bədəni), daxili üzvlərimiz suda!

Bütün bizi əhatə edən aləm də, suda!
 Kainat nəmlədir, planetlər hərəkət edər nəm əhatəsində, nəmdə!
 Hardan gəldi bu su, bu nəm əhatəsində bütün aləm su əhatəsində suda?
 Yaranış suda, Yaranar suda, Yaradar onu, su əhatəsində, suda!
 Su axıcı, yaddaşlıdır, yaddaş daşıyar su da!
 Susuz əzab olar, yanar, quruyar kütlələr də, varlıqlar da!
 Susuz yaranmayan yaranış, susuz cismani əzab daşıyar o da!
 Vermə əzab cisminə, cismaniliyinə quruluqla!
 Yaranış pakdan! Yaranış sudan!
 Kainat Paklıq daşıyar Pakla, Sudan! Su, sudan!
 İşıq Pak su Qədrində, O İşıqdan, Pak qədrindən, Paklıqdan!
 Su ilə İşıq, Paklıqdan! Pak qədrində Paklıqdan!
 Susuz olmaz, İşıqsız olmaz, o ikisi olmasa, Yaranış olmaz!

15.08.2015

Nəm, Su, Zərrə...

Yer Planetinin ən əsas komponentlərindən biri də Sudur!
 İlk baxışda su - dadsız, rəngsiz, iyisiz, ağ, mayedir! Amma bu, zahirdə olan, görünüşüdür.
 Su İşığın toplum birliyi və Yaddaş daşıyıcısıdır. Sudan istifadə etmək də, böyük cavabdehlik tələb edər.
 Tək, əl – üzümüzü yumaqla, suya diqqətli mehriban olaq.
 Hər dəfə, ovuclarımızdakı Su yığını, eyni vaxtda, düşüncələrimiz, davranışlarımız keçib, köçür, su yaddaşına!
 O, isə, axıb qovuşur, axan sulara.
 Çünki, su yaddaş, hal, fikir, düşüncə daşıyıcısıdır o anda! O, da, Su ilə axıb, qovuşur sulara. Sular, sulara qovuşub, yaddaş olub, axır, Yer üzünə!
 O, axan sular, bulud olub, yağış, qar, dolu olub, səpələnir Qitələrə, Yer üzünə!
 Xoş düşüncəmiz, şad düşüncəmiz, xeyirhax düşüncəmiz, pak düşüncəmiz, Su ilə axsın, buludlardan isə, Yağsın, yer üzünə!
 Məişətdə, təsərrüfatda, işlətdiyimiz Su da, yaddaş daşıyıcısıdır, o, da, axır sahələrə, qovuşur sulara!

Bütün, Dini icraatların, əvvəli su ilə. O, retuallar, o, başlanğıclar - başlar, Paklıq ilə, Su ilə!

Kainata, O, Sahibi Mütləqə, Kainat Sahibinə üz tutarlar, başlanğıcı - Su ilə!

Yaddaş ilə, Pak düşüncələrimiz, Pak olsun, pak sular yaddaşına çöküb, Pak olsun!

Kainatın işıq Paklığına, qovuşmağa, yol olsun!

Bu Dünyamıza, körpənin gəliş başlanğıcı da, Pak ılıq Su ilə!

Bu Dünyadan, Əbədiyyətə qayıdışı da, Pak, ılıq, Su ilə!

Ah çəkməyimiz də, o da küləklə hava ilə, yayılır Qitələrə, Yer üzünə!

Su haqda, nələri bilirik

Suyun, nələrini tapıb, nələrə, haralara yüksələcəyik?

Astronomik cihazlar dəyişəcəkdir, Astronomik baxışlar dəyişəcəkdir. Teleskopların iş prinsipi dəyişəcəkdir.

İşıq gələcəkdir. Bizi əhatə edən Qalaktikaya, işıq zolağı, zərrələr toplumu, yönəldiləcəkdir.

Bizi əhatə edən, uzaq Kainatda, Planetlərin, işıq yayım tezliyi, öyrəniləcəkdir.

O, Planetlər Güzgünün, əks etdirməsi kimi görünəcəkdir.

Onda, görəcəklər: rəngləri, nəmişlik qədərlerini, istilik, soyuqluq qədərlerini, zərrələrin toplum halında olub hərəkətlərini görəcəklər.

Uçuşla səfərlər edəcəklər. Bizim, günəş sistemi ətrafında, hərəkətləri, ayrılıqları, (bucaları) onda ölçəcək, çox uzaqdan, öz Günəşimizə baxacaq, sevinəcəklər, daha uzaqlara, uçuşla səfərlər, edəcəklər!

Məsafələri, Işıqla ölçəcəklər. Suyun, Zərrə halını, Suyun Zərrə törədiciyini, tapacaqlar.

Yer Planetindəki, olan Sudan, tapacaqlar!

Suyu, bir daha kəşf edəcəklər. Uzağa, uzun müddətə uçuşa, Yer Planetindən, özləri ilə, Su Zərrələrini, götürəcəklər.

O, Su zərrələrini, axar suya çevirəcək, içəcək, o su zərrələrini istifadə edib, baxça, bostan bitkiləri bitirəcəklər. Onunla, qidaları zənginləşdirəcəklər.

Suyu, Suda tapacaqlar. Suyu zərrədə, zərrəsində tapacaqlar. Özləri ilə, uzun müddətə, uçuş səfərlərinə, lazım olan Suyu, çox az miqdarda, orta həcm tutumunda, özləri ilə götürəcəklər, özləri ilə daşıyacaqlar.

O, su zərrəsini - 1, 21, 11, 33, 9, 40, əhatəsini tapacaqlar!

O Su, nə Su?

Yer aləmi ilə, onu əhatə edən, Aləmlə, bir Su.

O, Suyun dadı, bulaq suyunun dadı!

O, ekspedisiya iştirakçılarına, daha kosmonavtlar yox, Qalaktikacılar, deyiləcəkdir.

Əgər, Kainatda Zərrələrin, (ışıqdan törəyən), nizamlanması, ardıcılılaşdırması, yoxdursa, onda, iç – içə hallar da, yoxdur.

İç – içə, hallar yoxdursa, hərəkətlər də, yoxdur.

Hərəkətlər yoxsa, nəm yoxdur.

Nəm yoxsa, isti yoxdur.

İsti olmasa, Su, yoxdur.

Su yoxsa, yaranış yoxdur.

Kainatdakı, bütün küllü - kütlələr, nəm, temperatur hədləri və hərəkətlər əhatəsindədirlər.

15.08.2017

Zər, Azər

Yer üzünün ən mühüm və təksib olunmaz tarixlərindən biri, Səməvi Kitablarda qeyd olunan, Həzrəti Nuh dövründə baş vermiş Dünya tufanıdır.

Bu analoji hadisə tez-tez, ardıcıl olaraq baş vermədiyindən, həmin Səməvi Kitablarla yer üzünü insanlarına o Dünya tufanı haqda bilgi verilib. O bilgilərlə, yer həyatının Həzrəti Adəmdən sonra, yer üzünün ikinci atası, Həzrəti Nuh olduğu bildirilib.

Bununla yanaşı, mətnlərdə Əshabül-Kəhf (yeddi Kimsənələr), Azər oğlu, Həzrət İbrahim və bu kimi, müxtəlif mühüm informasiyalar da, öz əksini tapıb.

Amma, bunlarla yanaşı olaraq, dünya tufanı ərəfəsində Həzrəti Nuh, ailəsi, və o dövr sudan xilas olmuş insanların məskunlaşdığı, yaşadığı ərazi və o ərazinin tarixi adı da, yer üzünü insanlarına mə'lum olub.

Bizim, o dövr, coğrafi ərazi adlığımız, (Tufana qədər, tufandan sonra) Bilqamıs dastanında Həzrəti Nuh dövründə, “Ur”- olduğu qeyd olunur. Bu, Əjdər Fərzəlinin “Təkrar olunmaz Abidələr diyarı” adlı məqaləsində, “Bilqamıs 1985 s. 8, tərcümə İsmayıl Vəliyevindir” – ona istinadən qeyd olunub.

Onu da demək yerinə düşər ki, “Ur” – la əlaqədar olan bir çox tarixi adlıqlar saxlanılmaqda, qalmaqda, işlənilməkdədir. O tufan ərəfəsindən sonra, o dövrün insanları, Həzrəti Nuh xilas və xilaskarlığını unutmayaraq, həmin Ur ərazisində Həzrəti Nuha təşəkkürlülük mə'nasında ərazidə bir çox yerləri Onun adı ilə çağıraraq, adlandırmağa başladılar. Bununla bərabər ərazi Nuhun tufandan xilas etdiyi, ərazi kimi də, xarakterizə olunmağa başladı. Nuh çıxan, Nuxçu-van (van-ərazi) və s.

Maraqlı olan hadisələrdən biri, dünya tufanından xilas olmuş Nuh ailəsi və o dövr insanları, su çəkilməyə başladıqdan sonrakı ərəfədə, yer üzündə, lokal zəlzələlər baş verməyə başlamasıdır.

Zəlzələlərlə planetimizdə, yeni relyef, yeni qatlar, süxurlar, yüksəkliklər, çökəkliklər, torpaq sürüşmələri ilə də, müşahidə olunmuşdur.

Çünki yer üzündə yeni həyat şərtləri, yeni dəyişikliklər başlanırdı.

Dünya tufanından sonrakı mərhələlərdə, suyun tədricən çəkilməsi ərəfələrində, ərəzidə yerləşən, Ağrı – dağı dəfələrlə, ardıcıl vulkan püskürmələri ilə, müşahidə olunub.

Bu ərəfədə, yer üzünün yeniləşməsi, ərəzilərdə yeni İlahi Işıq, sahələri kimi “bəyan”, olunurdu. Bu hallar da, zəlzələlərlə müşayiət olunub. O Işıq sahələrindən biri də Azərbaycan, Naxçıvan ərəzisi idi.

Yer üzündəki yeniliklərindən biri də, Azərbaycanda, Abşeronda, xüsusi ilə, Naxçıvan ərəzində, bir çox yerlərdə, yer altından qalxan, görünən alovlanan oda, Ata-ş (yə`ni Ata, İlk, Aparıcı, Işıq Sahib Olan – ona “ş” sonluğu ilə tələffüzü, Işığın, istiyə çevrilməsi anlamı daşıyıcısıdır) adı verdilər. “Ata” – kəlməsi, düzünə və ya əksinə deyildikdə də, o dəyişilməyən (güzgü effekti), sabit olan, dəyişməz, mütləq olan, anlayışı kimi də, qəbul olunub.

Bütün hərəkətlərə, başlanğıclara və tükənməyən davamiyyətə, səbəb kimi “Ataş”- Işıq və istisi olan, Mütləq olan, anlamı daşıyıcısı idi. Yanar dağı, torpaqdan qalxan, şölələnən od, Ataş – gəh (güc), kimi də adlandırılırdı.

Naxçıvan şəhər istiqamətindən Qərb səmtində olan dağda, vulkan püskürmələri sakitləşdikdən sonra, Naxçıvanda, Gəmi – Qayadan görünən (qərb istiqamətə) dağın parlaq Işıq saçması, o dövr insanlarda Işığın, odun görünməsi, bir sevinc bir maraq doğurdu.

Tufana qədər olan mərhələdə o insanlar oddan istifadə edirdilər. Bu ərəfədə görünən, şölələnən odun, alovun görünməsi qərribə deyildi, qərribəlik onda idi ki, Ağrı – dağda baş vermiş o vulkan püskürmələrindən sonra, o dağ, Zərli Işıq saçırdı.

Amma, xilas olmuş o ailələrə, o insanlara, o ərəfədə od, isti əldə etmək, çox çətinlik törədirdi. Amma Işığın, odun görünməsi, şölələnməsi sanki o insanlara bir sevinc, müjdə, bir xilas, ümid bəxş etdi.

Çünki bütün bəşəriyyətin, bütün canlıların, bütün varlıqların, yer kürəsinin özü, mərkəzdə yerləşən nüvəsi də, Işığa, isti ilə Ataş-a möhtac yaranıblar. Törədici, Törədəcəyini - istidə, isti ilə Törədir! (Ana isti, bala isti).

O ərəzi və ərəzidə xilas olmuş Nuh ailəsi və o insanların xilasına da, bir səbəb olmalı idi. Ərazinin bə`zi sahələrində torpaq altından şölələnən od, dağda görünən od, Işıq, o ərəziyə, Kainat Bəxşı və Kainat Baxışı idi.

Ərazi və o dövr insanların, nə üçün xilas olunduğu Işıqla, isti ilə o ərazinin bir "Diqqətdə" – olduğu kimi, xarakterizə oluna bilərdi.

Bəxş olunan o işıq, o parlaqlıq, o alov, onun əlaməti idi ki, dünya tufanından sonrakı olan, bütün mərhələlərə, həyata, yaşayışa başlanğıc, törədici Işıq əlaməti kimi bəyanlaşsın. (Zər, Işığın - pay hissəsidir. O, zərrə, çox parlaq, çox tərəfli, hərəkət trayektoriyalarında dayanmayan, biri-birinə dəyməyən, toxunmayan, kütləsi olub, çəkisi olmayan, vaxta-zamana sığmayan, Kainat boyu hərəkətdə olan, bütün kütlə və varlıqlardan maniasız və çox sür'ətlə keçən və bütün varlıqların törəməsinə, Aparıcı işığın, pay, hissə, Zərrə halıdır).

O insanlar sevinclə, inamla dağa tərəf gedərək, o dağın ətəyində görünən torpaq altından şölələnən oda, maraqla baxırdılar. Maraq və zəruriyyətdən o odu, özlərinə tərəf, Gəmi qayaya tərəf, (hələlik dağlara, daşlara, qayalara sığınmışdılar) aparmaq haqda düşünməyə başladılar. Məsləhətləşmələrdən, müxtəlif düşüncələrdən sonra belə bir qənaətə gəldilər ki, dağ ətəyindən o odu, atəşi biri-birindən aralı, tonqallar yandırmaqla aparmaq mümkün olar.

Ağrı – dağdan, Gəmi - qayaya tərəf, ilk tonqallar, biri-birindən aralı çatıldı, qalandı.

bir tonqaldan o biri tonqala oddan - od daşındı, alışıdırıldı. O tonqalların sönməməsi və nəzarət edilməsi üçün, isə, ilk Kahinlər seçildi. Onlar odun, tonqalların sönməməsinə xidmət edirdilər. Bununla odun, alovun, yalovun, halovun tonqallar qalamaqla, od məsafələrini qısaldaraq, ilk od, tonqal Gəmi qayaya tərəf istiqamətləndi.

Daha gecələrin müddətləri şən, maraqlı olmağa başladı. Gecələr odun, alovun, tonqalların çox uzaqdan ilk od mənbəynin Ağrı – dağ istiqamətini, göstərməsi də, həyata böyük inam və ümid verirdi.

O tonqallar artaraq, uzanaraq Gəmi-Qayaya , Ağrı – dağ ətəklərindən Azərbaycanın bütün böyük ərazilərinə tərəf böyüdü, uzandı, artdı. Ona görə ki, tonqalların işığı Qovv, Qavv, Qaff dağı tərəfdən başlayaraq, böyük sahəni, ərazini, gecə-gündüz, işıqlandırırdı.

Bu ərəfədən başlayaraq bütün baş vermiş o hadisələri, o dövrü, ərazinin adını, Tanrı Işığı, yazın başlanğıc anının Qoç bürcündən, Buğa bürcünə keçən ərəfədə baş verdiyini, Zər-van ərazisində, (sonralar Zurvan, onun əksi yazısı Navruz) çaxmaq daşları vasitəsi ilə, bütün daş, dağ, qayalara döyülərək o tarixi hadisəni gələcək törəməyə bildirmək üçün işarələrlə (ilk simvollar) döyüb yazdılar və tarixləşdirdilər.

O ilk daş üstü, qaya üstü yazılar, təsvirlər pərakəndə yox, ardıcıl daş üzərində, kitabələr idi. Çünki əl altında olan ancaq daş var idi. Bu yer üzünə, ilk Səlnamə yazısı oldu, və min illərlə yazılacaq bütün səlnamələrə, bir başlanğıc oldu.

İstər-istəməz çox maraqlı suallar çıxır ortaya. O suallardan biri, çox maraqlı doğuran, çox düşündürücü bir məqamda ondadır ki, o dövr, kəsici, yonucu, deşici metal alətlər olmadığı halda, o dövr insanlar əl, ayaq dırnaqlarını necə qıssaldırdılar?

Əgər əl, ayaq dırnaqları qıssaldılmasa idi, nəinki yerimək, heç əllə də, bir şeydən tutmaq, yapışmaq da, mümkünsüz olardı. O dövr o insanlar sərinlər düşəndə, su içərisindən yığıqları qəmişləri, daş altında döyərək pardaqlayıb, onların köməyi ilə (o polad kəsicidən də çox iti olur) məişətdə və onların vasitəsi ilə bir çox, işlərini yerinə yetirirdilər. Suda, su hövzələrində üzmək üçün də, qəmişdən düzəldilmiş qayıqlardan da, istifadə edirdilər.

Sonralar Gəmi – Qaya ilə uzaqda görünən Ağrı – dağ arasındakı düzəngahı Ərlər, Ərənlər – (sahiblər, ərazi sahibləri, od, Işıq sahibləri) düzəngahı adlandırırdılar. Çox sonralar, “ə”- düşərək, “a”- kimi tələffüz edilərək, “Ar”, “Arlar” - kimi ərazinin, düzəngahın sahibləri, adlanıblar. Bir çox alfavitlərdə, “Ə” – hərfi olmadığından, “Ərlər” - sözü, “a”- hərfi ilə, tələffüz olunub. Arlar - kimi deyilib.

Amma köklü ad daşıyıcısı, Ur – (tufana qədərki ərazi, ad daşıyıcısı), sonra əlavə olunan isə, Ər – (sonralar “ar”-kimi, o ərazinin Işıq sahibləri), Dur – (qalx, dikəl, vaxtdır, o zamandır, fikir - söz sənindir) sözü, həm ərazi, həm ərazidəki sahiblər, həm də onun xarakteri göstəricisi, adı idi. Bunların cəmi olaraq, bir ad daşıyıcısı Ur-ər-dur-deyə adlandırıldılar. (Urardu).

Amma o tonqallar yanarkən, onun qırmızı, yandırıcı və ağırlı olduğunu bilərək o dağa, o Oda - ağırlı, (pis mə'nada yox, bu ərazi və bu işıqlara daha doğrusu, toxunulmaz olan “bəd fikirli olsan - ağrısını çəkərsən”, deyərək onu Müqəddəs hesab etdilər). Onunla yanaşı, daha ərazinin də, Tanrı Baxışında, Tanrı Nəzərində olduğu qənaətinə gəldilər.

Amma, bir həqiqət də ondadır ki, sonrakı tarixi mərhələlərdə Azərbaycan və xüsusi ilə Naxçıvan ərazisinə hərbi yürüşlər edən, bütün sərkərdələrin son yürüşü, və bu yürüşlərdən süqut mərhələləri başlayıb.

Xronoloji olaraq, tarixləri izləsək, burada təksib olunmaz həqiqətlər aşkar olunacaq.

Sərkərdələrin, başqa ərazilərə nəzərdə tutduğu yürüşlərin uğursuz aqibəti, Azərbaycandan, Naxçıvandan başlayıb, Naxçıvana yürüşlərindən də elə, süqutları başlayıb! Işıq Sahibinə, Sahib olmaq olmaz, çünki bu ərazinin Azərbaycanın, Işıq Sahibi var.

Həmin Qaf (qovv), Ağrı – dağı, Azərbaycan ərazisində, Naxçıvanın (Qərb istiqamətində) Türkiyə ilə indiki coğrafi sərhəddində, Əzəmətlə yerləşir.

Ağrı - dağ ətəyindən, yer altından qalxan od, min illərlə, əsrlərlə daşlar arasından alovlandığından, uzun müddət ərzində, o daşlar yanaraq böyük, kiçik (kütləsindən

asılı olmayaraq), çox yüngülləşdiyindən, o daşlara Naxçıvanda, "puff", "fuff", "tuff"-daşı deyiblər.

Bu adı, ona görə belə adlandırıblar ki, yə'ni yüngül olub (məcazi mə'nada - püləsən, lələk kimi uçar) tikinti yükünə tab gətirməyən, tikintiyə yararlı olmayan, bir daş kimi adlanırıblar. Əlavə olan adlardan biri də, "Daban daşı"- yə'ni dağ ətəyinin dabanından, aşağısından yığılan, yanmış, yüngülləşmiş daş kimi də, adlandırıblar.

Naxçıvanda xalq arasında deyərlər ki, "tuffağın dağılar, tiffağın dağılar"- bu deyim heç də, qarğış mə'nası daşıyıcısı deyil. (bu əslində, "etdiyin, edəcəyin iş, boşdur, yüngüldür, o etmək istədiyin işin, "yükünü", daşımağına dəyməz, o yüngül, boş, mə'nasız bir işə baş qoşma, o dağılar") xəbərdarlıq mə'na daşıyıcısı olub.

İndiki vaxtda, bu ərəfədə, həmin Qaf, Ağrı – dağı, yatıb yuxlamayan ancaq, "Mürgüləyən"- vulkanik dağlar, sırasına aid olan dağdır.

Dağ – adı, qərribə bir mə'na daşıyıcısıdır. Yə'ni "dağ vurur, dağlayar, yandırır". Dil, dilçiliyimiz Kainat ölçü və miqyasında, o qədər zəngin olan bir dildir ki, sözlərimiz həm özünü, həm də elə, mə'nasının daşıyıcısıdır.

Düzgündür ki, O Ağrı – dağla əlaqədər saysız rəvayətlər, miflər, nağıllar və sonda, "Əsatir" – yaradılıbdır. Əsatirdə, həmin Ağrı – dağa, Zevs tərəfindən Prometey zəncirlənib ona görə ki, Prometey "ODU oğurlayıb" - insanlara vermişdir (yenə də, od - işıq). Qardaşı Herakl isə, onu xilas etmək üçün o Ağrı - dağa üz tutmuşdur, yolda Qara dəniz ətrafında, Kalxidadan keçərkən, Amazon qızları ilə orada rastlaşıb, sonra yolunu davam edərək, Qaf dağına, Ağrı – Dağına çataraq, zəncirləri qırıb, qardaşını oradan xilas etmişdir.

Çünki Bütün tarixi mənbələrdə, Ağrı – dağı, Qaf dağı xilaskar, tufan mərhələsində o insanlar onun ətrafında xilas oldular, "xilas edər"- kimi, deyərək, bəyan etmək istəyərək, müxtəlif miflər, rəvayətlər, əsatirlər yaradılıb.

Naxçıvan ərazisinə müxtəlif "bəhanələrlə" edilən, saysız hərbi yürüşlərlə, İşıq mə'bədlərini, atəşgahları, tarixi abidələri, daş üstü, qaya üstü yazıları dağıtmışlar, tarixi tikililər məhf edilmişdir, bir çox coğrafi ad, və mə'na daşıyıcılığını, məqsədli olaraq, dəyişməyə çalışmışlar.

Tufandan sonra, su tədricən çəkilməyə başlayandan sonra, Həzrəti Nuh Üç oğlunu və onlarla yanaşı o dövr xilas olmuş insanlardan seçərək, onları ayrı-ayrı müxtəlif istiqamətlərə göndərdi. Hər bir oğlunun yanında ona uyğun olan, işıq, xeyirxahlıq daşıyıcılığına inamlı olan, insanları göndərdi. Məqsəd yox idi, ancaq İşıq ərazisindən, xilas ərazisindən, xilas olunmuş o insanlar, xilas olmağı, xilaskarlığı aparırdılar ki, yeni həyat, davam etsin.

Hər bir oğlu ata yurdundan, adətləri, mədəniyyətləri, tufandan əvvəl danışdıqları dili, dilçiliyi, elmi və.s ilə gedirdilər.

Sonrakı dövrlərdə onlardan törəmiş olan nəvələr, nəticələr, elə o hecəda, o söz kökündə danışdırlar və danışdılar da. O dil, dilçilik bu ərazidən, Həzrəti Nuh dili, Zər dili idi. (Dünya tufanından sonra çox qıssa vaxt ərzində təmamilə yeni, başqa bir dil tapıb, icad etməyə istəsəydilər də belə, bu mümkünsüz olardı.

Yeni başqa, mükəmməl dil, dilçilik kəşf edilə bilməzdi və buna heç ehtiyac da yox idi. Dil, dilçilik böyük mürəkkəb bir sistem olduğundan, onu insan istədiyi vaxt, “istədiyi”-kimi kökündən dəyişmək, başqa cürə sistemləşdirmək qarşısında acizdir.

Sözün, fikrin yönü dəyişilə bilər, amma kökü, hecası dəyişilmir).

Çox sonralar uzaq, ətraf ərazilərdən Ata yurduna, Baba yurduna gələn o törəmələr, ilkdə olduğu kimi o dildə, o hecəda danışdırlar, heç tərcüməçiyə də ehtiyacları yox idi.

Onlar Baba yurduna gələn baba qonaqları idilər. O qonaqlar ərazi haqda mə'lumatlı olduqlarından, sanki bir daha İşığa, Xilasa qovuşmaq istəklərində idilər. Bu gəlişlər, Baba yurdunda, Ata yurdunda, Baba məzarını, ziyarət edib, o Böyüklüyə təşəkkür mə'nası daşıyırdı.

Çox maraqlı hallardan biri də, o idi ki, ərazimizdə olan duza, ətrafda qığılcım saçan daşlara, böyük təşəkkürlə baxıb, baba ərazisindən, özləri ilə işıq payı aparırdılar. O daşları ki, biri-birinə vurduqda (çaxdıqda) qığılcım saçır! O daşlara “çaxmaq daşı”-deyərkən, “çax”- zərblə biri-birinə vurmaq, “maq”- isə işıq saçan, İşıq yayan, işığın “qığılcımı”- kimi adlandırırdılar.

Ərazimizdə və dağ ətəyində olan qığılcım saçan o daşlara, “qovv”, “qavv”, sonrakı mərhələrdə, tələffüzlərdə “v”-düşüb, “f”- kimi tələffüz edilərək Qaf dağı, Qaf ərazisi, İşıqlar, Qığılcım, İşıq saçan ərazi kimi adlandırılıb.

Ərazini Qaf-qal, sonda Qafqaz kimi adlandırıblar. Bu anlayış və adlıqla Qaf dağı, Qafqaz dağı, Qafqaz sıra dağları kimi ad daşıyıcısına çevrilib.

Zər, qığılcım saçan anlamını, Hindistanda “Benqal odları” (çubuqda) indinin özündə də, şad günlərdə, bayram günlərində alovlandıraraq, bayramı Zərlə, qığılcım işıqları ilə yad edirlər.

Bu icra çox-çox qədim olan yaddaşdan gələn bir icradır. Yer üzündə, dövlətlərdə bütün bayramları Atəş fəşanlıqla, səmada İşığın zərrənin parıltısı halı ilə qeyd edirlər.

Çünki Zər, qığılcım yaradıcı, törədici İşıq payıdır, əminamanlıqdır. Zər, İşıq - dağıdıcı, məhv edici, viranə edici deyil.

Çox sonralar odlu silah düzəldilərkən o ad daşıyıcısı, “çax-maq”, o silahın əsas bir detallı kimi adlanıb.

O çaxmaq daşlarından yaranan qığılcımlara “zər, parlaq qığılcım”- deməklə bizim ərazinin daşları qığılcım saçan, torpaq altından şölələnən odları görüb, ərazimizə Odlar, Ata-şlar Yurdu, İşıqlar Yurdu ərazisi kimi ad verib, adlandırıblar.

Min illərlə Azərbaycan, Abşeron, Naxçıvan ərazisində yer altından qalxan, odlar şölələndiyindən ərazimizə “Odlar yurdu” adı verilib.

Amma çox yerinə düşəcək bir sual, bir maraq yaranır bu anda bu məqamda ona görə ki, əgər bu ərazinin ilki, özü, Zərlə, işıqla idisə, İşıq əhatəsində idisə, bəs bu işıqların aqibəti nə oldu, necə oldu?

Ən maraqlı, ən düşündürücü hal oradadır ki, 1970-ci illərdə Kosmik elmi tədqiqatlar üçün Sovet (o vaxtkı) Kosmonavtları, kosmosa elmi ekspedisiya uçuşları keçirərkən, kosmik gəmi içərisində olan kosmonavtlar, kosmosdan maraqla (doğrudan, çox maraqlı görüntüdür) yer kürəsinin səthinə baxarkən, kürə boyucan ancaq bir sahəni güclü işıq içərisində olduğunu müşahidə ediblər.

Fiziki coğrafi xəritəyə baxarkən o sahənin Azərbaycan ərazisində, Naxçıvan Muxtar Respublikası olduğu aşkarlanıb və bilinib. Uçuşdan sonra o Sovet kosmonavtı Naxçıvana gəlib və ərazini çox heyranlıqla seyr edibdir.

İşıq varsa Dönməz. Olan O İşıq Sönməz, o İşığı “söndürmək”- olmaz.

Tufandan xilas olmuş insanlar arasında, “Zər” – (zər – ziba, parlaq örtük, tanınmış, seçilmiş insanların üst geyimi, gözəlliyi, şaha, padşaha layiqli olan), “Bab”(aparıcı, uyğun olan, natiq, birliyə toplamağı bacaran, qabaqda, öncül olan, “Ona” inam olan, İnam daşıyıcısı), “Maq”-(ışıklı, işıq saçan, işıq yayan, işıqla kömək edən, gücə, işıq gücünə malik olan), onun əksi isə, “Qam”- (Kainatın yaranış anı ərəfəsində yeddi tamda, bütün məvhumlar cəmi yeddidə qərarlaşan, rənglər, səslər yeddidə cəm edilən, mütləq olan, iç – içə, biri-birini tamamlayan mə'nası), “Kahin, Kahinlər” - (odun, inancın, işıq mə'bədinin nəzarətçisi, qoruyucusu yeddi tamın, yeddi cəmdə, yeddinin yer anlamında Kainatla bir bağlılıqda olan, müqəddəs olan İşıq o İşıqdan törənən və törədiciyi bəyan edən mə'nası) “Dur”- durlar (sonralar tur, turdan-tura bir mərhələdən başqa mərhələyə keçmək, İşığın mərhələlərlə yayılma sərhəddi, mərhələ, sərhədd, məsafə,sərhədliliyi qoruyan, sədd, istinad, divar, mövqe saxlayan) və.s kimi bildirilirdi.

Bu qəbildən olan o icraçılar inam və inancından heç vaxt dönməzdilər. Bütün zərlər, bablar, maqlar, qamlar, kahinlər, durlar və s. Həzrəti Nuh ailəsinin nümayəndələri hesab olunublar.

Onlar İşıqlılar, İşıq daşıyıcıları, İşıq inancılılar idilər. Onların bir adı da, “Kimsənələr” – hamı arasından, çoxları arasından seçilmiş olanlar, çoxları ilə bərabərləşməyən kimi də, qəbul edilirdi.

Azərbaycan, Naxçıvan yə'ni İşıq daşıyıcıları, İşıq sahibləri kimi də adlandırılırdılar.

Zərlər, A-Zərlər, Azərilər bizə özümüz yox, gələnlər, baxanlar bizi belə ad veriblər. O adlardan biri də “Tolerant” – adıdır. Gələnlər bizə baxdılar-baxdılar, düşündülər-düşündülər ki, hər gələnə çox diqqətlə yanaşırlar, qonaqpərvərdirlər, hamı ilə bölüşürlər.

Bu baxış, tamamı ilə düzgün baxışdır. Biz bu əraziyə heç bir yerdən gəlməmişik, amma bu ərazidə ilkdən var olmuşuq. Hər gələnə də, özümüzə qonaq bilmişik.

Amma çox qədim xəritələrdə Xəzər dənizi “Kirkan”- dənizi adı ilə adlandırılırdı.

Sonrakı tarixi mərhələlərdə Haa-Zərlər (Haa - tükənməyən, davamlı, qurtarmayan, bitməyən, sonu görünməyən Zərlər, işıqlılar kimi) adlandırılaraq “h”- düşərək, “x”-ilə əvəzlənib. Xə-Zər kimi, tələffüz olunub.

Azər dedikdə, o tarixi ərəfə, ərazi ilə - ərazidə məskunlaşmış insanlar nəzərdə tutulur.

Azər-İ dedikdə, “İ”- cəm şəkilçisi kimi ifadə olunaraq, Azər-in özlüyünün, məkanının ifadəsidir.

Fiziki – coğrafi xəritələrdə, “Azərİ” – adlı heç bir kənd, qəsəbə, ərazi mövcud deyil ki, Azər-İ adlıqı “kiməsə, harasa, hansısa bir əraziyə) məxsus olsun.

“İ”- yönəldici, istiqamətləndiricidir. Ada, Adlığa tamamlayıcı və funksiya daşıyıcısıdır. Cəm şəkilçisidir, mənsubiyyət bildiricisidir. (Bu ərəfədə çox tez-tez deyilən, şərhə isə verilə bilinməyən, tarixi kökü olmayan, Azər-İ “bizə yaddır, adlıqı”, çox lazımsız, mənasız, boş düşüncədən başqa, bir daşıyıcı deyildir).

Çünki, əsrlərlə yer üzündə Nuh xillaskarlığı ilə bağlı olan müxtəlif ərazilərdə, Zər, Azər adlı şəhər, yaşayış məskənləri inşa olunub və Azərbaycanın arxitektura məktəbi - elementlərindən istifadə olunub.

Zər düşdü, Zərdə düşdü, Işıqdan düşdü, Əraziyə Zər, A-Zər düşdü, A-Zəri düşdü! İlk olan, Işıqdan törəyən, Işıq törədiciyi olan, Zəri düşdü!

Dünya tufanından sonra, Həzrəti Nuh ailəsi və tufandan xilas olmuş o insanlar bu ərazini, bu coğrafiyanı Duz yolu, İpək yolu, Zər, Işıq yolu kimi əbədləşdirə biliblər.

Bizi, ərazimizi Zərlərin, Babların, Maqların, Qamların, Durların, Kahinlərin əraziləri kimi də tanıyıb, dəyərləndiriblər. Bu səbəbdən, Zər, Azər, vətənləri Azərilərin vətənidir - deyib, tanıyıblar.

Biz Zərik, Zərdənək, Azərləyik, Azəriyik! Bu adlıqları biz özümüzə vermədik, bizi görüb, bizə baxıb, bizi belə adlandırdılar.

15.08.2017

Naxçıvanda “Gəmiqaya”da daş üzərində çox qədim təsvirdən.

Hər bir yaranış məcburiyyətdən yox, zəruriyyətdən yaranır. Hər bir varlıq İlkini dərk edib axtarmaq istəməsi məcburiyyətdən yox, zəruriyyət üzərindən mövcuddur. Böyük partlayışdan kainata ilkin səs yaddaşı, söz yaddaşı, ahəng yaddaşı və rəng yaddaşı bir mütləqlik yaddaş daşıyıcısı oldu.

Başlanğıc nöqtədən (ekspansiya) sürət başlayır. O başlanğıc nöqtə bütün yaranmış və yaranacaq olan varlıqlara dayanmayan hərəkət “ Vericidir”. Lakin bir nöqtədən

başlanan başlanğıc (nəticədə spiral modeli) kainat daxili varlıqların simmetrik dayanmayan sürətlər ardıcılığı bərabərliyinə işarədir.

“Spiral” kainat daxili planetlərin biri – biri arasında ardıcıl hərəkət modelidir.

Başlanğıc (ona nöqtə dedilər) həndəsi quruluş, riyazi ardıcılıq, materiya, fizioloji – bioloji varlıq deyil. O, ilkin yaradıcı işıq, hər halın ardıcıl hərəkət vericisi başlanğıc halıdır

Hər bir “nöqtədən” başlanan başlanğıc O, mütləq olan varlığın bütün xüsusiyyətlərinin cəm olan məzmuəsidir. İlk nöqtə: bütün (cismaniliklərdən uzaq) varlıqların əvvəli, törədici, hərəkət vericisi, idarə edicisi, Mütləq Olan, hərəkətləri, kütlələri özü nizamlayan və s. İlk Mütləqdən “İşıqdan” başlanan başlanğıcdır.

Ovalın və daxilinə sığan kainatların yaranmasının ilk halı “bir başlanğıcdan” (bir nöqtədən yox, başlanğıc zəruriyyətdə davam halıdır) və o başlanğıc istinadı Mütləqin, mütləqlik Xüsusiyyətinin bir başlanğıc və iç-içə hərəkət halı göstəricisi yaddaşdır. Bu “spiral” forması quruluşunda əks olunur.

“Spiral” mənası kainat daxili planetlərə verilən ardıcıl hərəkət və iç-içə sürətlərin ilkin mərhələ halıdır ki, buna “Spiral” dedilər.

Yer üzündə ilk insana mə'lum idi ki, bütün kainat sistemi, qalaktikalar bir işıq varlığı ətrafında və əhatəsində hərəkətdədirlər. O, quruluş formasını bir simvol olaraq “nöqtə” kimi işarə edərək onu, ilkin hərəkət verici kimi dərk edirdilər. Onlara o da mə'lum idi ki, yer planeti də bir işıq (günəş) ətrafında hərəkətdədir. Bu ilk astronomiya elminin təməlini yaratdı.

15.08.2017

Yaxşıdır

Bilmirəm ki, kim pis, kim yaxşıdır?

Onu, bilirəm ki, hamı yaxşıdır!

15.08.2017

İnsan...

Nə axtarır, İnsan?

Özünü axtarır, İnsan!

İnsanlar arasından, “özünü” - tapmayan İnsan, onda darıxan olur, İnsan!

Darıxma İnsan, özündən qopa bilməzsən, İnsan!

Çünki, özündən, uzaqlaşma bilməz, İnsan!

Özündən, ayrıla bilməz İnsan!

Sən, özün - özündə olanda, onda özündə - özünü, taparsan, İnsan!

15.08.2017

Elektrik cərəyanını keçirməyən, Dielektriklər...

Qəribədir, Həyatda və Təbiətdə, bu Material aləmdə, elə materiallar var ki, onlar Elektrik cərəyanını, keçirmirlər!

Şüşə, taxta, plastmas, parça, rezin, farfor, elektrik cərəyanını, keçirmədiyindən, onlara “dielektriklər” - deyilir!

O, Dielektriklərdən, yağış suyu, qar, qar suyu, doymuş məhlullar da, Elektrik cərəyanını, keçirməyəndirlər!

Əgər, Yağış suyu, (o, doymuş məhlullar, sırasına daxildir), Elektrik Cərəyanının özündən, keçirsə idi, yağış vaxtı, Işıq dirəkləri, ətrafında olan, bütün canlılar, Elektrik Cərəyanının, “vurması”, nəticəsində, həyatlarımızla, vidalaşmalı, olardıq!

Amma, Təbiətdə, bir məhfum da var, O, da, Hava və Hava, qatıdır!

O, hava qatı, Işıq şüasını, müxtəlif, temperatur hədlərini, nisbi nəmi, səsi, keçirir!

Səs, su, nəm, qarşısında - maniyə, yoxdur!

Havada, hava qatı arasında, hərəkət etmək, yerimək, uçmaq, olur!

Təyyarələrə, sərbəst düşmələrə, hava qatı, maniyə ola, bilmir!

Hava arasında, hava qatı arasında, uçmaq olur, amma Havanı, uçurtmaq, olmur!

Havanı, təzyiqlə sıxsan, dönüb “quru buz”, olur!

Səslə hava, hava ilə səs!

Hava, səs keçirici olmasa idi, heç cürə, səsi, sözü, musiqini, küləyi, yağış səsini, quşların oxumasını, eşitməzdik!

Nə - nə ilə, bağlı deyil ki?

15.08.2017

Başımız, Beynimiz, Yaddaş Hücrələrimiz..

Ümuyyyətə, Baş (kəllə), Daxili “Beyin”, dördə bölünüb, Dörddədir!

İki, yan beyin və onların arasında yerləşən, arakəsmə əslində, iki beyin yarımkürəsi arasında, “ötürücü”, funksiyasını yerinə yetirir!

Beyin daxilində On səkkiz Milyardlıq, yaddaş nöqtə, hücrələrindən ibarətdir!

Sol adlandırdığımız beyin yarımkürəsi, yaddaş “nöqtələrinə”, müxtəlif hadisələr, yuxular, rənglər, tanımalar və s. hər hücrəyə ayrı-ayrılıqda yerləşir.

Bir hadisə ilə, qarşılaşdıqda, ona oxşar hadisə, yaddaş hücrəsində pozulmur ki, indi olan hadisə, o, hücrəyə yerləşsin!

Bu indiki hadisə, yeni açılmış hücrəyə yerləşir!

İnsanın sağ beyin yarımkürəsi, çox aktiv bir halda fəaliyyətdədir! O, gündəlik olan, hal-hadisə, xəbəri bu yarımkürəyə yerləşdirir!

İnsan tək bu Aləmin, yaddaşını beyin daxilində, yaddaşlaşdırmır!

İnsanın özünün xəbəri olmadan, heç ona fikir də, vermədən, yuxu vasitəsi ilə, qayıdacağı o biri Aləm haqqında, kimlər və nələrle qarşılaşacağı yaddaş hücrələrində yaddaşlaşıb.

Oraya, o, Aləmə qayıtdıqda, yaddaş hücrələri, ondan ayrılan Işıq payına, (yer aləmində, Ruh deyilir), anılıqda, (Ölüm anında), “köçürülür” ki, qayıdan insan, o, aləmdə karıx, vahiməli, tanımadığı, bilmədiyini, hallarla, qarşılaşanda, karıxmasın.

İnsan beyni, çox sadə, amma, çox mürəkkəb bir, Yaddaş, hal daşıyıcısıdır!

Burada, bu açıqlamada, bu o demək deyil ki, o biri Aləm haqda, “əvvəlcədən”, sonumuz Proqramlaşıb, əvvəlcədən o, yaddaş hücrəsinə, “yazılıb”.

Qətiyyənlə belə bir mexanizm işlək deyil!

Etdiklərimiz, etmək istədiklərimiz, və s. gündəlik hallarla, o, yaddaş hücrələrinə yerləşir! Hesabat, onlara uyğun olaraq, həllini tapır!

Yoxsa, oraya o, Aləmə qayıtmaqla, hər bir, bütün hallarda, Oraya, Üsyan edərik!

Bu, hal-hadisələr, mənə əvvəlcədən belə, “nəzərdə tutulmuşdursa”, indi mənim aqibətim, niyə belə sonluqla, yekunlaşmalıdır?

Bütün insan varlıqları, o, səbəbdən, sərbəst yaradılıb!

Amma, Oranın da, “köməyi”, hər an edilir.

İnsan öz hərəkətlərində, israrla dayanıb, ona haqq qazandırarsa, bu onun, baş-yaddaş hücrələrində, daha özü yerləşdirir!

O, yaddaş hücrələrini isə, heç bir “Varlıq”, dəyişə bilməz! Heç bir, Varlığın, Gücündə deyil!

15.08.2017

Yer Kürəsinin Nüvəsi, Günəşlə bir Xətdədir...

Yer Kürəsini, Gecə ilə Gündüzə ayıran, bəyan Edən, Günəşdir!

Yer Kürəsinin, Gecə ilə, Gündüzün, Işıq Bölgüsünü, Bərabərləşdirən, Bərabər Bölən, Yer Kürəsinin Mərkəzində olan, Nüvədir!

Nüvənin İş Prinsipi, İş Əmsalı, çox dəqiq hesabatların, bölgüsü arasındadır!

Günəşlə, Yer Kürəsinin Nüvəsinin iş Ardıcılığına baxdıqda, çox maraqlı hallarla qarşılaşırıq!

Bu, iş Prinsipləri, Dəqiqliklə necə, qurulub?

Deməyincən, çox sadə bir iş Prinsipi ilə, Kainatın Işıq - İstilik Ardıcılığında, iç-içə, biri-birini, Tamamlama, Təstiq etmə Qanunu əsası ilə, fəaliyyətdə imişlər!

Sübh Günəşi çıxmaqla, (19°), Yer Kürəsinin, bir Yarımkürəsini, Işıqlandırır və şüaları ilə, İstidir!

O, biri Yarımkürədə isə, o ərəfədə Gecə düşür, Gecə olur!

Yer kürəsinin Mərkəzində olan Nüvə isə, heç vaxt, nə Yatır, nə Mürgüləyir, nə də ki, Yuxlayır!

Bütün, müddətlər üçün, Fəaliyyətdədir!

Günəş, bir Yarımkürəyə Işıq Saçmaqla, Yer kürəsinin Nüvəsi ilə, Günəş və Günəş Nüvəsi, bir Xəttə, durarlar!

Bir Yarımkürə üçün, Yer Mərkəzindəki Nüvə, bir Işıq, İstilik ötürmə Reaktoru kimi, Aktivləşir!

O, İsilik, Işıq "Reaktor"-unu, "soyudub, sərinləşdirməyə", Nüvənin öz iş Prinsipinə uyğun olaraq, İki Fəsil, həm Yay fəslə, eyni vaxtda o, Reaktoru soyutmağa, Nüvənin iş prinsipinə uyğun olaraq, Qış fəslə, Yer Kürəsi üçün, Mövcuddur!

Yer Kürəsinin, mərkəzində yerləşən Nüvənin, Temperatur həddi, aşağıdır! Yay mövsümündə yerin dərin qatlarında temperatur mühiti, $4-10^\circ\text{C}$ - də, olmaqla, dərin qatlardan yer səthinə qalxan, yer altı Sular, sərin halda, yer sərhinə qalxır!

Qeyzərlər isə, başqa bir prosesin göstəricisidir!

Əgər ki, Yer Nüvəsinin, Temperatur həddi, qeyri sabit, olsa idi, onda İki qütb, yay, qış fəslə, qeyri dəqiq, ardıcılıqları pozulmuş halda olardı.

Sabit temperatur həddi, qorunduğundan, o, səbəbdən, Dəniz, Okeanlar, Çaylar, Göllər, havanın yüksək, temperaturları nəticəsində, istilik nəticəsində, buxarlanmırlar!

Bəs necə olur ki, Yer Kürəsinin Nüvəsi, yüksək temperatura malik deyilsə, Yay mövsümündə, bir Yarımkürə, kəskin istilərlə müşahidə olunur?

Planetlərin Kürəvari olması, onların biri-biri arasında, "Qövs-sınma", bucaqları, yaranma səbəbindən, bütün Planetlər, biri- biri arasında, temperatur hədlərini bölüb, sabitləşdirməyə, xidmət edir!

Bütün Kainat Sisteminin, Öz Temperatur həddi, $4-10^\circ\text{C}$ -ni, Aşmır!

İnsan orqanizmini, 36°C - temperatur həddinin, “Daxili mütləq nizam temperaturu”-da, sabit $8-10^{\circ}\text{C}$.

Günəş, Kütlə və Həcminə görə, öz Ətrafına, Işıq-Şüanı, bərabər Saçır!

Hansı Planetə az, hansı Planetəsə çox Işıq-Şüa miqdarı, saçmır!

Günəş ətrafında olan, bütün Planetlər, mərkəzlərindəki Nüvəyə səbəb, ya Aktiv və yaxud da Passivdir!

Əgər ki, Günəş öz ətrafına, bərabər Işıq-Şüa saçırsa, onda nə səbəbə, Yer Planeti, iki hədli, iki fəsilli, İstili, Soyuqlu, fəaliyyətdədir?

Günəş Işıq-Şüasını, bərabər saçır, Nüvələr o, Işıq-Şüa hədlərini, öz kütlə həcminə görə normallaşdırırlar, nizamlayırlar!

“Qövs sınma” bucağı, dedikdə, belə bir, Işıq sınma halı, mövcuddur!

Elektrotexnikadan mə'lumdur ki, məftillərdən, naqillərdən Cərəyan axdıqda, müəllən İsti temperatur həddi, müşahidə olunur!

Elektrotexnikada belə bir, termin var, “Qıssa qapanma”.

Qıssa qapanma anında, Elektrik Cərəyanı, Qövs Işıq sınması yaradır!

O, Qövs Sınma, çox güclü işıq saçır o, anda, çox güclü Temperatur həddi yarandığından, yanğınlar, alışmalar, baş verir!

Günəşlə, Yer kürəsi arasında, Kürəvarilik, Günəşin Şüası, həmin iki kürə arasında, “sınaraq”, Qövs Işıq, bucağı yaradır, bu səbəbdən, Yer kürəsinin (yay mövsümündə), mərkəzindəki Nüvə ilə, Günəş Şüasının bir yarımkürəyə düşdüyündən, o, ərəfə, güclü istilərlə müşahidə olunur!

Yer kürəsinin Nüvəsi İkilidir, İki Bölümlüdür, İki Hədli, Fəaliyyətdədir!

Bir Yarım kürədə Gündüz, Işıqdırsa, Nüvə Işıqla, Işıq qədərini, bir Yarımkürəyə bərabər bölürsə, O biri Yarımkürə, (gecədir), sərf olunacaq, işıq və istinin Nizamda olması üçün, “Passivləşir”, yə'ni Nüvəyə, köməkçidir!

Altı ay, bir yarımkürədə Yay, bir yarımkürədə altı ay, Qışın olması, Nüvənin İş Prinsipi ilə, əlaqədardır!

Bir yarımkürəyə, işıq istilik, o biri yarımkürəyə, sərf olunmuş istini, bərabər, soyutma, nizamlama funksiyası ilə, fəaliyyətdədir!

Gün keçdi, Gün Əyildi, Qüruba çatdı, Gün batdı!

Axşam başladı, gün ərzində, bir yarımkürəyə sərf olunan, Işıq, İstilik, Zərrə axımı, tədricən nizamlanıb, Nüvə ilə, bölüşüb, bərabərləşməyə başlayır, Axşam, Gecə ilə, Əvəzlənir!

Gündüz alınan, Işıq, İsti, Zərrə payı, Nüvəyə nisbət bərabərləşdikcə, insanların yuxusu gəlir, yatmaq, yuxlamaq, istəyir!

Zərrə, Işıq miqdarı, nisbətdə bərabərləşməyə başladıqca, Gecələr, müxtəlif ağrılar, diş ağrıları, baş-əzələ ağrıları, bə'zi nasazlıqlar, özünü bəyan, edir!

Tə'cili yardım maşınları, təcili yardım briqadalarının, işi başlayır!

Kimlərəsə, evlərində yardım eləyir, kimləri isə, xəstəxanalara, çatdırır!

Gecələr, niyə ağrılar artır, gecələr, niyə bə'zi xəstəliklər aktivləşir, özünü bəyan edir?

Gündüz, bir yarımkürəyə düşən Günəş işığının gücü, o, yarımkürədə bərabərliyə bölüşdükcə, bədənlərdə, kütlələrdə, cisimlərdə, sükunət başlayır, bədənler sanki "yorğunlaşır".

İnsan vücudu da, İkilidir!

Sağı, Sağ!

Solu, Sol!

Sağ topladığını sərf edir, Sol bərabərləşdirir nizamlayır!

16.08.2017

Səsdən başlanğıc, Başlanğıcdan isə, Səs idi...

Kainat Sistemi, Böyük Partlayışdan, Işığın Birlik Gücündən, Yayım Gücündən, Yaranıb!

İlkin Işıq Gücü görünür, O, Işıq gücünün, Yayılma həddinə görə, onun Səsi, eşidilir!

O, Səs isə, Işıq Gücündə Müşayət edilir!

O, İlkin Işıq hadisəsini, o, Işıqdan, Səs və Səsi, Kainatda, bir Yaddaş kimi, Səsdə, Saxlayıb.

Nə səssizdir ki?

Amma, Səsin olması üçün də, Səbəb gərək ola!

Mərmi, partladıqdan sonra, Səsi eşidilir!

İldırım, Şimşək, Çaxdıqdan sonra, Işıq saçdıqdan sonra, Səsi eşidilir!

Işıqla, Səs, bir - birini, tamamlayır!

Əvvəlcə düşünürük, sonra, o, düşüncəmizi, Səsə çeviririk!

Musiqi alətlərinə, mexaniki tə'sirlər edirik, sonra isə, onun, musiqinin, Səsini, eşidirik!

Zərbəni vururuq, ondan sonra, onun Səsini, eşidirik, və s.

Əlimizi-əlimizə vururuq (çəpik), sonra onun Səsini, eşidirik.

Vaxtınızı almayım.

Hadisə ilə, Səs, biri-birinə əziz, biri-birinə, çox yaxın Məsafədədirlər.

16.08.2017

Səs, Söz...

Səs olmasa idi, Söz, səslənsə də, onu, eşitməzdik!
İki əllə, öz qulaqlarımızı qapasaq, kimin nə dediyini, eşitməyəcəyik!
Eşitməsək, bir-birimizə nə dediyimizi də, heç başa düşmərik!
Hər hansı bir mətni oxuduqda, o, oxuduğumuzu, Səsə - Sözü, çeviririk.
Əvvəli Səsdə, olmasa, bir - birimizi, başa düşmərik!
Səsimizə diqqətli olaq!
Baxar harda Zil, harda isə, Bəmdəyik!
Müxtəlif Sözlər, müxtəlif mətnlər, bütün Dünya dillərinə, tərcümə olunur!
Səslər isə, heç bir Dünya Dilinə, tərcümə olunmur!
İlkdən Səs, Səsdən isə, təməldə, Söz idi!

16.08.2017

Ədədlər, əsrarəngiz Işıqla, örtülüdür...

Mə'lumdur ki, bütün, Yaranma başlanğıclarına, səbəblər yox, zəruriyyət halı, hökm sürür!
Yə'ni, məcburiyyət olmayıb, zəruriyyətdən ardıcılıqlar, öz yerini, tutar!
Bu səbəbdən də, Kainat yaranışının, ilk halına baxaq.
Düzgündür ki, Kainatların yaranmasına səbəb, Böyük Partlayışdır!
Bu Böyük partlayış, Məcburiyyət halı idi, yoxsa Zəruriyyət halı?
Yox, Zəruriyyət halı idi!
O, zəruriyyətin, halına səbəb, nə imiş?
O, Böyük Partlayışın, ilkin olan Anı, (halı), O, İlkin Işığın, Işıq Sahibinin Tərətdiyi, Beş, dönmə bucaq halı, səbəbi idi.
Yə'ni, Beş, "dönmə bucağı"- fizikadan mə'lum olan, "Fi", bucağı- o başlanğıc halı, Işığın kinetik halından, istilik halına keçmə, momentidir! ("Ataş", "Atəş" - çox qədim, Azərbaycanlıların, kinetik enerjinin, mexaniki, istilik enerjisinə keçmə əmsallarını, dəqiq bildiklərindən, bütün elmi araşdırmalarını, Işıqla başlayıb, işıqla bərqərar, edirdilər).
Bir, əsas məqama da, toxunaq!
Yaradan, Qəribəlik, Naməlumluq, Yaratmaz - anlayışı, mövcuddur!
Bəs, nədir bu başlanğıcın, "Beş hal"- göstəricisi?

Bu, Böyük Partlayışın, aparıcı və İlahi Işıq Gücü ilə, İlkinin Bildirişidir!

Necə ki, bütün ədədlər, başlanğıcı, (ədədlər, riyaziyyat yox. Onların, ədədlərin, Biri-biri arasında, böyük funksionallıqları var), 1-9, və onun hal keçidi, 1-dən (sıfıra qədər), bölgüləndirmə, bütün ədədlərə, istiqamət verici, başlanğıcı kimi, qurulur!

Bütün ədədlər, ardıcılıqlarında, (1-9), ortada, “beş”, ədədi, iştirakçı olmaqla, heç vaxt özünü biruzə vermək istəmir!

Qəribədir!

Ədədlərin, (1-9), bütün halı, Beşdən keçməyə, təstiq, istinad olmaz!

Amma, o, “Beş”, həmişə özünü, örtülü, sirli, sanki “kənarda”- saxlayırmış kimi, göstərir!

Bütün kütlələr, cisimlər, varlıqlar, canlılar, sular, işıqlar, “dördə bərqərar, beşdə təstiqdən”- keçər!

Beş hal, bütün başlanğıclara ilkin, aparıcı, bölüşdürücü, təstiq edici, hökm vericidir, bərabərləşdiricidir!

Yə'ni ki, Yaradan, Allah Özünü Göstərməz, amma ki, hər bir halda, Özünü Bə'yan Edər, halıdır!

“Beş”- Yaradanın, (Özü Təkdir, Birdir) Yaradıcılıq İşarəsi kimi, ilkdən ədədlər işərisində, ən Müqəddəs, aparıcı, bölüşdürücü, yekunlaşdırıcı, təstiq edici kimi, işarə olunurdu!

Dörd ünsür, dörd cəhət, dörd fəsil, binaların, tikililərin, maşın - mexanizmlərin, bütün kütlələrin, Kainatın özünün belə, Elm şəhəri, (içəri şəhər), Günəş mə'bədi, (Qız Qalası), Atəşgah, Misir ehramları, Çin səddi, Bermut Üçbucağı, Heca, Cümlə, Fikir, Məntiq, Mahiyyət, Şərh və s, və i, hamısının “hesabat açarları”- gizli, örtülü olan, Beşdədir!

16.08.2017

Suda...

İnsan, balığa həsəd aparmaz, Balıq da insana!

O da Suda, bu da Suda!

Nə balıq, nə də ki, insan Amfibiya olmaz!

O da suda, bu da suda!

Yer kürəsi Suda, qatları Suda!

Nəfəsi suda, havası suda, buludu, suda!

O da Suda, bu da Suda!

Qışda canlı nəfəs alar, nəfəsi buxar yayar, Suda!

Yayda insan nəfəs alar, nəfəsi buxar yayar, suda!

O, da Suda, bu da, Suda!

Canlı suda, ağac suda, kütlə suda, cisim suda!

O da Suda, bu da Suda!

Su da, Suda!

O da suda, bu da suda!

Qeyd:

Əgər nisbi Nəm, su Molekulları, Su olmasa idi, Quruluqdan bir canlı varlıq belə, Yarana bilməzdı!

O, Quruluqdan, Kainatın Özündə də, belə, Alovlanmalar baş verərdi!

O, Alovlanmanın qarşısını isə, Almaq Mümkünsüz olardı!

Bu halla, Kainatın özünün də, sonu olardı!

Su əhatəsindəyik, Sudan kənar, ola bilmərik.

O, da suda, bu da, suda!

c

Он, во Свете, Свет...

Не мы можем, отречься от Него, не “Он”- может, Отречься от нас!

Потому что, “Он”- Свет, мы частица, “Его” - Света!

Зови, не зови Его, “Он”- Все Слышающий, Все Знающий, Все Определяющий!

“Он”- Все Сущий!

“Он”- с нами, но не, в нас!

Творец, не Совместим, в Творенного, мы творенные, Он Творец!

Мы, в Его Свет, совместимся!

Он в нас не Совместим!

Он Творец, мы Творенные!

Он, во Свете Свет, мы частицы, Его Света!

Мы рады, Он Рад, мы несем, Частицу Его Света!

Он, Всесущий, Он, Милосердный, Он, во Свете, Свет!

Он, не Совместим, во Времена и Во Время!

Он Вечен, мы Частица, той Вечности!

17.08.2017

Adlar, təxəllüslər...

Bir də ki,

Məhəmməd, adıdır - Füzuli, təxəllüsü.

Hüseyn, adıdır - Cavid, təxəllüsü.

İmadəddin, adıdır - Nəsimi, təxəllüsü!

Əliağa, adıdır - Vahid, təxəllüsü.

və s.

18.08.2017

Ürək və qan...

Canlının vücudu, o, qədər dəqiq və o qədər, artıq ehtiyat, (resurs), qədəri ilə Yaradılıb ki, canlının anatomik üzvü olan, Ürək yox, vücutda olan qan qədəri, (İnsanda 5-litr), canlı, edir!

Çünki, ürək qanı, işlək etmir!

Qan, Ürəyin özünü, işlək edir!

Canlını, İnsanı, hansısa bir, mərhələdə, Qan və yaxud, Ürək tərk etmir ki, o, Canlı, Yer həyatı ilə, vidalaşsın!

Canlının, Yer üzünü tərk etməsinə, Ona ayrılmış olan, “İşıq payı, (Ruhi İşıq)”, tərk edir ki, insan da, canlı da, onda Yer üzünü, tərk edir!

Əgər, İnsanın var olmasını, canlı edən, daxili anatomik olan, Ürək olsa idi, onda, ilk Bəşərdən bu günkü Bəşərə kimi, bu Yer insanları, elə materialdan, elə bir quruluşlu, elə həcmli, elə tutumlu, bir Ürək, “icad”- edərdi ki, onun dayanıb, tükənib, “ölməsi də”, mümkünsüz olardı!

Onunla da, bu İnsan, bütün Bəşəriyyət, Yer üzündə, “əbədi”- İnsan olaraq, qalardı!

Daha, “ölməklə”, “ölümlü İnsan”, olmazdı və “dirilik almasını” da, nağıllarda axtarmazdı, o nağılı, deməzdi!

Yaradan, bütün varlıqları, Özü Yaratdığından, bioloji varlıqları, bu, Yer aləmi üçün, müddət qədərində, Yaradıb!

Əbədi Özü, Müddətlərdə isə, biz!

“Əbədi olan” O, İşlə, qayıtmalı isə, biz!

18.08.2017

O biri Dünyaya, qayıdış...

Dünyasını dəyişən canlı, İnsan, əgər özünün, xəstəlikləri nəticəsində, Yer üzünü tərk edirsə, o, həmin "xəstəliyi" - özü ilə, o biri Aləmə, apara bilir?

Yox, apara bilmir!

Çünki İnsan, Bəşər, Canlı, Cismində olan, bütün bioloji xəstəlikləri, anatomik qüsurları, bu Yer aləmində qoyaraq, o, biri Aləmə, qalxır, yüksəlir!

Özü ilə, yaddaş payı, Işıq payı ilə, (ruhi işıq), qayıdır, bu, Yer üzündən!

O biri Aləmə, bu Material aləmdən, heç bir bioloji pay qədərini, daşınması, mümkün, deyil!

Ona görə ki, O, Aləm, Material Aləm, deyil!

Yer aləmində, alınan, bəhrələnən, "paylar"- Yer aləmində, qalar!

Kainatdan, Yaranışa Ayrılmış Işıq Payı, (ruhi Işıq), bir də, Yer aləmində yığılmış, toplanmış, etdikləri, nail olduqları, hər fərdin öz yaddaş Payında, O, Aləmə, aparılır!

18.08.2017

Gün gələcək, o gün, olacaq...

O, gün gələcək ki, "Sən"- yox, "Biz"- yox, "Hamımız"- fikri qəti olacaqdır!

"İnciyər"-fikri aradan gedəcəkdir. Bu planetdə "bəşər fikri"- tamamlanacaqdır!

"Birrərlər"-birliyə gələcəkdir!

Su hövzələri, azalacaqdır. İki Qütb torpaq sahələri artacaqdır. Sizin sahə, bizim sahə olmayacaqdır. Qit'ələr yenə də, yaxınlaşacaqdır!

Gün gələcək, su hövzələrində, təbiətdə yırtıcı heyvanların sayı kəskin azalacaqdır!

İlk insandan qalma, "süd içmək"- yenə də, qayıdacaqdır!

Binalar Ağ, geyimlər Ağ, hərəkətlər ağla olacaqdır!

Müddətlər dayanmayacaq, Anlar tükənməyəcəkdir!

Elmlərə, "yarım dairə"- işıq əyrisi gələcəkdir!

İnsanlar bir, bəşər bir olacaqdır, inənlər bir olacaqdır, Kainata inənlər bir olacaqdır!

Kainata, İnanc olacaqdır!

Işıq olacaqdır, işıqsız olmayacaqdır, yeni Işıq tapılacaqdır!

Işıq olacaqdır, məftilsiz, simsiz, olacaqdır!

Hər bina, hər tikili üstə, o binaya Işıq olacaqdır! Binadan, binaya Işıq nəql olunmayacaqdır. Hər fərdin kiçik işıq daşıyıcısı olacaqdır.

Hərəkət vericilər, Işıq daşıyıcılığı ilə olacaqdır. Yeni işıq daşıyıcıları olacaqdır. Hər fərdin, kiçik Işıq daşıyıcısı, ətrafının temperaturlar bilgisini, vücudunun (diaqnoz), diaqnostikasını verəcəkdir. Həkimə müraciətdə, konkret diaqnozla, müraciət olunacaqdır!

Susuz olmayacaqdır, yağsız, sürtkü materialları olmadan olmayacaqdır, yer qatlarından, faydalı qazıntılar, hasilatlar olmasa olmayacaqdır!

Çaylar, sular axmasa olmayacaqdır! “O, Işığı”- əldə etməklə, ətrafdan, təbiətdən, Kainatdan qopmaq olmayacaqdır!

Elm olacaq, Elm əsas olacaqdır, Elmsiz olmayacaqdır!

Düşünməsələr, düşündürmələr olmayacaqdır!

Elmsizlik, qanunsuzluq olmayacaqdır, şərtlərsiz, tələblərsiz olmayacaqdır!

Elm insanlarından, elmi araşdırmaların nəticələri tələb olunacaqdır! Onlara böyük ehtiyaclar olacaqdır!

Düşüncə, düşüncələr tezliyi gələcəkdir. Yalanlar lazım olmayacaqdır! 8-sm. dairə düyməsindəki rənglər gələcəkdir. Bir divar, bir düymə, o divarda bir düymə, “düşüncə tezliyi”- düşüncə mə'lum olacaqdır!

Bəşər ancaq qayğıda, bəşər haqda düşüncədə olacaqdır!

Vaxt gələcək daş gələcəkdir, Işığı Işıqlandırmağa daş gələcəkdir!

Elətrik lampaları muzey eksponatları olacaqdır!

Mühərriklər dəyişəcəkdir, təyyarələr, kosmik gəmilər quruluşu dəyişəcəkdir, onlara hərəkət verici daş gələcəkdir! Mühərriklər nəmlə hava qarışığını parçalayıb, hərəkət verici sür'ətə çevriləcəkdir! Nəmlə, hava hərəkətə gələcəkdir! Havanı qurudan qurğu istiyə çevriləcəkdir, hərəkət verici o olacaqdır!

Bu hallar, bu dəyişikliklər niyə olacaqdır?

Yer planeti təngiyəcəkdir, bəşər düşüncələrindən təngiyəcəkdir, Kainat yer üzünə Elmləri Işıqda, bir də, Göndərəcəkdir, Bəşəriyyət bir də “Qızıl çağlarda”, onda, olacaqdır!

20.08.2017

Səxavətli...

Dünya, Aləm, Yer üzü, çox Səxavətlidir!

Bizim Var olmağımızı, geyimimizi, qıdamızı, bizə Bəxş Edən, Odur!

Bizlər isə, bu Aləmin, Səxavətləri ilə, Paylaşmaq istəmirik!

Biz İnsanlar, həmişə öz “şərtlərimizi”, öz “qanunlarımızı”, ona, bu Aləmə, Qəbul elətdirmək, istəyirik!

O, isə, Öz Şərtləri, Öz Qanunlarını, “Dəyişmir!”.

Ona görə də, bu Dünyadan, bu Aləmdən, həmişə, Giley edirik!

20.08.2017

Учись, Познай...

Чем, больше познания, тем, больше человек свободен, в своих Деяниях!

Учись, Познай!

Позновая, Познай Сущность!

Что интересно, у человека, Костная система, совершенна!

Но только, Зубная система, ему выделено, на не очень, длительный срок!

Это, гласит о том что, твоя, “пища”, Разум, Мысль, Познание!

Питание, это для твоего, Существования!

Вокруг тебя, Познание!

Позновая Сущность, Познаешь себя!

20.08.2017

Yer Kürəsi

Yer üzünün ağırlıqları, çətinlikləri, uğursuzluqları, xəstəlikləri, dağıntıları, yanğınları, zəlzələləri, tufanları, külək “xortumları”, səmum yelləri və s və b.k. hallar biz yer üzü insanların özümüzə istədiklərimiz və yer üzünə öz şərtlərimizin hökm diktələrimizin nəticələridir!

Şərtləri, tələbləri özümüz pozduqca, o hallar, özümüzün - özümüzə istəklərimizdir və onları da, məcburən yaşamaqdayıq!

İnsan heç vaxt, heç bir hal qarşısında, aciz qalmaq üçün, xəlv edilməmişdir!

Nədir Pozulan Kainat şərtləri, Yer kürəsi şərtləri?

Yer kürəsinin paralellər, en dairələri eyni ölçülərdə, eyni tezlik daşıyıcılığında deyil!

Paralellər, En dairələri coğrafi sahələrə, coğrafi ərazilərə bərabər sahələrə (sektorlara), bölmə, metodudur!

Amma hər bir sahənin, ərazinin Günəşlə bağlanan, “ışıq tezlik”- şərtlərini göstərməyəndir! (paralellər, en dairələri).

Hər ərazinin “ışıq tezliyi”- Günəş şua, bucaqları ilə, bərabərlik halı ilə bağlılıqdadır!

Bir misal : bə'zi qitələrdə, çox hündür binaların inşaat yarışması, nəticədə “külək xortumları”- onların öz ardıcılıq mərhələlərini, ardıcıl mərhələlərdə meşə

yanğınlarını, qışın mərhələ-mərhələ, kəskin qış şaxtalarını tənzimləməkdədir, nizamlamaqdadır!

Avropa ərazisinin öz “ışığ tezlik”- şərt qanunlarının pozulması, Asiyanın öz “ışığ tezlik”- şərt qanunlarının pozulması, Avstraliyanın öz “ışığ tezlik”- şərt pozulması, Qitə faciələrinə, qitə ağırlığı, çətinliklərinə gətirə bilir!

Yer kürəsinin hansı ərazilərində “bilərəkdən”- dağıntılar, qanlı müharibələr başlayırsa həmin ərazinin ona paralel (fiziki coğrafi xəritədə), en dairələrində “ışığ tezlik”- şərtlərinə görə (ölçülər, Ekvator xətinə istinadən götürülərək), ona paralel olan, ərazidə, qitədə, sunamilər, zəlzələlər, dağıntılar, kəskin şaxtalar başlamağa zəmin yaradır (xronologiyalara baxaq), bunlar gözlə görünməyən nəticələndir!

Azərbaycan ərazisində, hündür binalar inşası sür'ətlə aparılır bunların hamısı “günün tələbinə uyğun”-olaraq aparılır!

Amma ərazinin “ışığ tezlik”-şərtləri unudulur! Azərbaycan ərazisi üçün 9, 11, 16-mərtəbəli binalar inşası (seysmik zonalar nəzərə alınır), Günəşlə “ışığ tezlik şüalarının”- həmahəng bərabərlik şərtləri, (cəhətlər səmti), hələlik nəzərə alınmır!

İşıq tezlik şərtləri pozulduqda, Yer üzünün, o hallar arasında, görünməyən, amma tədricən, yer üzündə, ərazilərdə, qitələrdə, bə'zilərində daşqınlar, bə'zilərində quraqlıq, bə'zilərində vulkan püskürmələri, bə'zilərində epidemik xəstəliklər, daun xəstəlikləri, məhsuldarsızlıq, bə'zilərində çəyirtkə, qurbağa yağışları və s. hallar müşahidə olunursa da, o halları “təbiət hadisələri”- adı ilə adlandırırıq!

Amma insan, bəşər güclü varlıqdır, “Düşüncələri və davranışları”- ilə, sanki Kainata, Günəşə - öz tələb şərtlərini diktə etmək təəssüratı yaratdığından, Günəş və Kainat bu “tələblərə”-uyğunlaşmadığından, şərtləri pozan İnsan, üzünü Kainata tutur, Kainatı təqsirkar, oranı “ittiham”-etməyə çalışır!

Kainat Şərtlərini, biz insanlar pozur, narazılıqlarımızı da, Kainata deyirik!

Günəş də, Kainat da, bu şərtləri qəbul etmədikcə, yer kürəsi faciələrə bürələnir!

21.08.2017

Amma, maraqlıdır...

Çox qəribədir, müasir Kosmik Tədqiqatlar, Kosmosa, Elmi ekspedisiyalar, uçuşlar həyata keçirirlər!

Çox maraqlıdır, niyə bu Elmi Ekspedisiyalar, Venera Planetinə tərəf yox, Mars Planetinə tərəf, Kosmik uçuşlar, yerinə yetirirlər?

Kim bunlara, onu deyib ki, həyat, ancaq Mars Planetində ola bilər?

Əgər orada Həyat, Canlı varlıqlar varsa, ola bilərsə, belə bir ehtimal varsa, deməli o, axtarışlarda, bir mə'na da, Vardır!

Merkuri Planeti, Günəş ətrafında, hərəkərdə olan, birinci Planetdir!

Günəşdən, İkinci Planet işə, Veneradır!

Yer Planeti işə, (Günəşdən, üçüncü), Venera ilə, Mars Planetinin arasında, yerləşir!

Milyon illərdir ki, birinci Planet olan, o, Merkuri Planetinin səthi, Günəş Şüalarına çox yaxında olmağına baxmayaraq, Alışmır, Yanmır!

Öz səthi və daxili Temperatur həddini işə, sabit olaraq, saxlayır, heç dəyişilmir!

21.08.2017

İşıqdır...

İlkimiz - İşıqdır,

Ömrümüz - İşıqladır,

Qayıdacağımız – İşığadır

Çünki O, İlkimiz - İşıqdadır!

21.08.2017

Günəşə bax...

Günəşə bax, özünə bax, ərəfəyə bax!

Günəş rəngi ağarırsa, yer üzünün halı, “dartılıdır”.

Günəş rəngi Saralırsa, Yer üzünün halı, rəvandır!

Günəş rəngi tündləşirsə, faciələr, ardıcıldır!

Günəşə bax, özünə bax!

Günəşin gör, özünü gör!

“Nələri istəmişiksə”, o, əhatədəyik!

Günəş, o, əhatələri bəyan edər, o halları da, Nizamlayar!

Bütün, Yer kürəsi, dövründə, dayanmayan hərəkətlərində, İnsan fikri, İnsan düşüncələrini, Kainata, əks elətdirər!

Dartıları, faciələri istəyən İnsan, Günəş, Yer kürəsi, əziyyətlərini, çəkər!

Onlar da, Kainatdan, öz Rəvanlıq istəyini, istəyər!

21.08.2017

Nələri bilər, nələri bilmərik?...

Elə - bildikcə,

Belə - bildikcə,

Bilə - bildikcə,

Elə bildik ki, bilirik.

Bildikcə, görünür ki, her şeyi də, bilmirik!

Bilgilər, "O"- ndandır!".

Bildiyimizi - Bilməsək, nə bilərik ki, nələri bilər, nələri, bilmərik?

Çünkü, çox şeyi bilməyə də, çox da, ömür çatmır...

22.08.2017

Günəş planeti

Günəş planetinin nüvəsi, aktiv olduğundan kütləsinə görə Işıq qədərini saçan, yayandır!

O Işıq qədəri, çox vacib olandır. Günəş işığı Kainatın Işıq halına bağlı olduğundan, onun işıq saçması tükənməz, Işığı sönməz!

Günəş səthində iy, qızarmış buğda iyinə çox yaxındır! Onun səthində çox rahat hərəkət etmək olar. Vücudun, gözlərin yanmaz, nəfəsin darıxmaz!

Günəşin hər tərəfi "yandırmada"- deyil, yandırılmaz!

Günəş varlığında, 11-hal dəyişikliyi, yeniləşməsi var!

Çünkü hər bir dözülməzlik həddinin, bir dözülmə sərhəddi var!

Günəşə ən yaxın olan Merkuri planetinin, ən qıssa dolanma dövrü 88-sutkadır.

Günəşdən Merkuriyə olan məsafə 0,4 astronomik vahiddir. Müqayisəli olaraq, Yerin Günəşdən orta məsafəsi, 1-astronomik vahidi 150 000 000 km-dir.

Amma buna baxmayaraq, Merkuri planeti Günəşə yaxın olsa da, öz tə'in olunmuş, sabit temperaturunu dəyişmir!

Günəş planeti də, nüvəsinə mütənasib olaraq, rəvan temperatur həddinə malik olaraq o da temperatur həddini dəyişmir!

22.08.2017

Nə hərəkətdə deyil ki...

Bütün Aləm, Aləmlər hərəkətdə!

Galaktikalar, hərəkətdə!

Günəş Sisteminin Özü də, hərəkətdə, Günəş Sismemi ətrafında olan, Planetlər Hərəkətdə!

Nə, hərəkətsizdir ki?

İnsan hərəkətdə!

İnsanın, Gözü hərəkətdə, Dili hərəkətdə, Çənəsi hərəkətdə, Oynaqları hərəkətdə, Fəqərə Sütunu, hərəkətdə!

Əl-Ayaq barmaqları, Hərəkətdə!

Qidanı çeynəyir, hərəkətdə!

Udur, hərəkətdə, Mə'də hərəkətdə!

Ürəkdən Qan keçir, Hərəkətdə!

Qaçır hərəkətdə, əyləşir hərəkətdən, qalxır hərəkətdə, yeriyr hərəkətdə!

İş, görür, əkir-biçir, toplayır, e'mal edir, hərəkətdə!

Ətalətlər, sükunətlər, sərbəst düşmələr, gərilmələr, dartılar, müqavimətlər, sürüşmələr, hərəkətlər içərisində, Hərəkətdə!

Külək hərəkətdə, Yağış hərəkətdə, Buludlar hərəkətdə, Dalğalar hərəkətdə, Zəlzələlər, Tsunamilər, Vulkanlar, Püskürmələr, Qaynamalar, Daşmalar hərəkətdə!

Kondisioner, Soyuducu, daxilində, Qaz Freon, hərəkətdə, mühərrik, Hərəkətdə!

Nə Hərəkətsizdir ki?...

Təyyarə hərəkətdə, Maşın-mexanizm, Qatar, Gəmi, Kosmik Uçuşlar, Hərəkətdə!

Araba, Qoşqu, Bərə də, Qayıq da, Hərəkətdə!

Gecə hərəkətdə, Gündüz hərəkətdə, Yer Kürəsi hərəkətdə!

Bu Hərəkətləri, onların sür'ətlərini, Trayektoriyyalarını, hərəkət bucaqlarını, hərəkət ardıcılıqlarını, ləngidəcək, yubadacaq, dayandıracaq, saxlayacaq, elə bir Qüvvə, elə bir Varlıq yoxdur ki!

Hərəkətlər, İlkdəndir!

Hərəkətlər, İlkdədir!

Bütün Hərəkətlərin Başlanğıcı, O, İlklə, O, İlkinlədir!

Olmayıb, Yoxdur Elə bir Varlıq ki, Elə bir Qüvvə ki, Günəş Ətrafında Hərəkətdə olan, Kürəvari Planetlərin, Trayektoriyyalarını, Yerlərini, Ardıcılıqlarını, Düzülüşlərini, Ara Məsafələrini, ya biri-birinə, Yaxınlaşdırsın və ya, Onları, Biri-birindən, Uzaqlaşdırsın!

Nə, Hərəkətsizdir ki...

Bütün Hərəkətlərə, Hərəkət Verici, O, Sahibi Mütləqdir ki, "O"-nun, Nizamlayıb, Nizama Saldığının Qarşısında, Bütün Varlıqlar, Acizdir!

Nə hərəkətsizdir ki?...

23.08.2017

“İmza”, edərik, “qol”, çəkərik?...

İnsan nəyi isə, hər hansı bir yazının, təsdiq edilməyinə, “qol çək”- ifadəsi, işlədirlər!

“Qol çək” - dedikdə, sözsüz ki, öz anatomik-bioloji, Qolumuzu, əzamızı, heç yana, çəkmirik!

Bəs onda, nə çəkirik və niyə, “qol çəkirik?”.

İnsanın, canlının, kütlənin, cismin, Kainatlarda öz gizli, örtülü, “pərdələnmiş”, yaddaş, cizgi, simvol, işarəsi, var!

Hər bir Peyğəmbər də, Yer üzünə yenərkən, gələrkən, onun Özünə, məxsus olan, Kainat simvol - işarəsi ilə, Yenər, Gələr və o, Sirli İşarəni də, o, daşıyar!

O, sirli, işarə, simvol, onun, Yer üzünə gətirdiyi, Kainat Müjdəsinin, İnsanlara çatdırılmasında, ixtiyarlı olduğunun, işarəsidir!

Hər bir insan, canlı, Yer üzünə gələrkən, o, özünə məxsus olan, sirli, özünə məxsus olan, sirli cizgisini, özündə, öz yaddaşında, yer üzünə gətirər, Yer üzündə, öz sirli işarəsini, bəyan edər, onu daşıyır!

Hər bir fərdin, Yer üzündə, dəyişməz olan, əl - barmaq özləri, özünə məxsus xüsusi Səsi, onun Göz rəngi, yerləşmə dinamikası, dinamik hərəkətləri, danışmaq tərzini, xasiyyəti, davranışı, ancaq o, fərdə, məxsusdur və aiddir.

Kainat, hər bir fərdi, ona ayrılmış, ona məxsus olan bu, sirli, simvol işarə şərtləri ilə, tanıyır, bilir!

Hər fərd, ayrı - ayrılıqda, Kainata xitab edərkən, o, fərdin, ona ayrılmış olan, sirli, simvol işarəsi ilə, orada Tanınar, orada Bilinər!

Kainata ünvanlanan hər bir istəyimiz, arzumuz, narahatlığımız, gileyimiz və təşəkkürümüz, Kainatın, Sahibi Mütləqi Tərəfindən, hər bir fərdə, aid olan, bu simvol işarədən, “Bilər” ki, “O” - nu, hansı fərd çağırır, “O” - na, öz istəyini, öz ricasını, hansı fərd, bildirir!

Hər bir insanın, ayrı-ayrılıqda, çəkdiyi “qol”, onun gizlilərinin, (xasiyyət, davranış, dərk etmə qabiliyyəti, düşüncə, davranış və s.) aşkar oluna, bilər. Onun, Kainatdan gəlmə, Kainatdakı tanınma, yaddaş cizgilərinin, gizli əksini göstərər, yerini bildirər!

Hər bir canlının, Kainatda yaddaş, cizgi simvolu var.

İnsan, Kainatdakı gizli simvolunu, “qolu”- ilə, Yer aləmində, əks elətdirər!

Yer aləmində, sənədlərə, möhür, vururlar!

O qurumun, (tamğa), qurum möhürüdür, yaddaş cizgi, möhürü, deyil!
 Qol çəkmək, elə bir gizli, simvoldur ki, onu karıxdırıb, saxtalaşdırmaq, olmur!
 Heç kimin “qolu”, heç kimin qoluna, bənzəməz!
 O yaddaş işarəsini, Kainat qarşısında da, gizlətmək, olmaz!

24.08.2017

Səs və səs tezlikləri...

Oval daxilinə sığan Kainatda, bütün Planetlər, dayanmayan, ləngiməyən hərəkətdədirlər.

Bizim, Günəş sistemimizdə olan, Planetlərin hər biri, ayrı-ayrılıqda, öz səs tezliyinə malikdirlər!

Yer Planeti, tək həcm, kütlə və Günəş ətrafında, hərəkəti ilə, özünü Kainata bəyan etmir!

Yer Planeti, onu əhatə edən, Planetlərlə yanaşı, Qalaktikalarda olan, Planetlərlə də, səs tezliyi yayımı ilə, “bağlılıq, əlaqələri”- saxlayır.

Yer kürəsinin, səthində və dərinliklərində, hər bir partlayış, hər bir tərpəniş (zəlzələ də), baş vermə anında, bu Planetimiz, ətraf Planetlər və Qalaktikaya da, o, səs yayma tezliyi ilə, anilikdə, onun səthində və dərinliklərdə baş verən, bütün, tərpənişləri, dağıntıları, vulkan püskürmələrini, müxtəlif partlayış dalğalarının, güc tezliyini, öz ətrafına, səs tezliyi ilə, müxtəlif vibrasiyalarla, ətraf Planetlərə, anilikdə, o, titrəyişlər, bəyan olunur.

Bu səs, rabitə tezliyi, Yer Planetinin, hər an, Kainatla bir, bağlılıq anlamını, daşıyır.

Yer Planetinin, ərazi və regionları da, Dəniz, Okeanları, Çayları, Gölləri də, dalğavari, səs yayma tezliyinə malikdirlər.

Bu səbəbdən, hər hansı bir ərazidəki, regional sahədə, məskunlaşan əhali, o, ərazi səs tezliyinə uyğun olaraq sözləri, səsləri, musiqini, elmi o, tezlik amplitudasına uyğun olaraq, səsləndirir.

O, İlkdən, o, İlk Partlayışdan, hər Planetə, hər Qalaktikaya, səs tezliyi qədəri, eyni vaxtda, o, Planetin, səs əhatəsində, olma yaddaşının, o, səsə səbəb, var olmasının, mühüm, daşıyıcısıdır!

Səs tezliklərinin mövcud olması, çox mühüm bir hadisə və fiziki, haldır!

Çünki, İnsan, canlı varlıq, diri ikən, sağ ikən, bütün bədəni və düşüncələrinin səs yayma, xüsusiyyətinə görə, o, dalğa vari, səs yayma xüsusiyyətinə görə, həyatda var olduğunun, göstəricisidir!

İnsan, canlı, fiziki, “ölüm” anında, onun düşüncə, səs yayımı, dayanır.

Bu hal, bu hadisə ilə, insanın, daha Yer aləmindən, ayrılma halını bildirir!

“Ölüm”, məqamında, bədəndə mövcud olan, bütün müxtəlif ağırlar, bir anda, dayanır ki, ölüm hadisəsi, baş verir!

İnsanda, ölüm halının bir əlaməti də, o, insanın heç bir çağırışa, cavab verməməsində, bilinir.

Qəribə bir hal da ondadır ki, bədənin temperatur daşıma həddi də, halı da, aşağıya yenir!

Bir, “ölüm”, hadisəsi üçün, baxın ki, nə qədər, sirli məqamlar əhatəsində, olur İnsan, olur Bəşər!

Heç, bu həyata, Doğulmaq da, heç bu həyatda, Ölmək də, asan deyil!

Bu tezlikli səs yayımı səbəbindən, hər hansı cisim, kütlə, varlıq, səs saldıqca, o, səs, amplituda tezliyinə uyğun olaraq, eşidilir və özünü, eşitdirir!

İnsan varlığı və vücudu da, səs yayma qabiliyyətinə malikdir.

İnsan varlığı, səs əhatəsində, olmağına baxmayaraq, onun hər hansı bir düşüncəsi, anilikdə səsə çevrilərək, səs yaymaqla, səs dalğalarına, çevrilə, bilir.

Biz insanlar, yaşadığımız ərazidəki, o, sahənin səs tezliyinə, (eşitmə, dinləmə aparatına uyğun olaraq), uyğunlaşdığımızdan, o, səs tezliyini, eşidə bilməsək də, amma, o, səs tezliyinə uyğun olaraq, düşünür və o, səs tezliyinə uyğun olaraq da, Sözləri, səsləndiririk!

O, səs tezliklərinə uyğun, Bitki və Heyvanat aləmi, axan sular, su hövzələri, dağlar, düzənliklər eyni vaxtda, nisbi nəmişliklər də, müxtəlif səslərə, çox bağlılıqdadırlar!

24.08.2017

Bir sən, bir vücut...

Bir sənsən, bir də, vücut!

Sənlə vücut arasında vardır, yenə də, bir vücut!

Səni vücutdan, vücutu səndən, ayırmağa çalışmadadır, o, vücut!

İnamsızlıq nöqtəsində durubdur, o vücut!

İşığa üz tutanda, Işığı çağıranda, uzaqlaşmadadır, o, “vücut!”, susmadadır, o, “vücut!”.

Biz Işıq əhatəsini istəsək, onda qaranlıqlara, yuvarlanar, bürələnər, o, “vücut!”.

24.08.2017

Baxışlar...

İnsan - sağa baxanda, solu görmür!

Sola baxanda, sağı görmür!

Yuxarıya baxanda, aşağını görmür,

Aşağıya baxanda, yuxarını görmür!

Düz baxanda, söz içində, söz axtarır, fikir içindən, fikir axtarır, onunla, “müəmma” - axtarır, müəmmalar, görmək istəyir!

Bəs onda, bu İnsan, nəyi, nələr, necələr, necə görmək, istəyir?

Amma, fərqləri, müqayisələri, müəmmaları, axtarır, onları görmək, istəyir!

24.08.2017

Kainatın Dili, Cəm Bəşəriyyətin Dili, Bəşəriyyətin Dili, elə Kainatın Öz Dili...

Tibb Elmində belə bir termin var, “Klinik ölüm!”.

Düzgündür ki, o, deyilən, həmin, “Klinik ölüm”, hər bir İnsan və bütün insanlar arasında tez-tez, mütəmadi olaraq, baş vermir!

O, “Klinik ölüm”, çox-çox az, çox az, insanlar arasında, baş verən bir hadisədir!

Bütün, Klinik ölüm halında olmuş insanlar, belə bir xatırlatma ilə, o halı izah etməyə çalışırlar!

Hamısı deyirlər ki, “mən, qaranlıq bir tuneldə, sür'ətlə irəliləyirdim, tunelin sonunda Işıq görünürdü, sonda o, Işığa, o, Işıqlı bir Aləmə Çıxdım!

Başqa birisi o, halı belə təsvir edir, Düz bucaqlı çərçivə içərisində, sür'ətlə yuxarıya, qalxırdım, sonda Işıqlı bir Aləm gördüm. Belə təsvir etmələr, müxtəlif olur!”.

Məsələ, bununla bitmir!

Çox düşündürücü məqam ondan ibarətdir ki, həmin “Klinik ölüm”, anını yaşamış hər bir fərd, belə bir ifadələr işlədirlər, “Orada, Ağ Geyimli Varlıq gördüm, mənə dedi ki, çox tez gəlmisən, qayıt! Yaxud da, sən indi gəldin, qayıt”, bu kimi müxtəlif fikirlər, müxtəlif dialoqlar, işlədənlər var!”.

Qəribə hal, ən mühüm hal ondan ibarətdir ki, müxtəlif insanlar, Yer üzünün müxtəlif ərazilərində baş vermiş o, hadisələrdə, müxtəlif milliyətlər, müxtəlif vaxtlarda, baş verməsinə baxmayaraq, onlardan çox böyük maraqla soruşduqda ki, “sənə Qayıtmağı Deyən O, Ağ Bürəli Varlıq, sənə, nə dildə, dedi ki, Qayıt?”.

Hamısı bir cavab verir “mənim öz dilimdə deyildi ki, Qayıt!”.

Müxtəlif vaxtlarda, müxtəlif ərazilərdə, müxtəlif şəraitlərdə, müxtəlif milliyətlər arasında baş vermiş belə hadisələrdə, cavablar birdir, “mənim Dilimdə!”.

Deməli, belə bir nəticəyə gəlinir ki, deyək ki, bir “Qayıt sözünün”, O, Aləmdə, Tərcüməçisi, Tərcümə edəni yoxdur, o, tərcüməçiyə də, o, aləmdə heç ehtiyac da, yoxdur!

Çünki Kainatın Dili, Cəm Bəşəriyyətin Dilidir!

Kainata xitab edirik, çağırırıq, bütün istəklərimizi, ehtiyaclarımızı, yalvarışlarımızı, arzularımızı, Kainata deyib, bildiririk!

Amma, heç vaxt düşünmürük ki, “bu çağırışlarımızın, tərcümə olunmağına da, bir ehtitac var, yaxud da heç yoxdur?”.

Şüur Altı, Yaddaşımızdan bilir ki, Kainatın Dili, Dilçiliyi, elə, bizim Dilimizdir!

Bizim Dulimiz də, elə Kainatın, Öz Dili, Öz Dilçiliyidir!

24.08.2017

Günəşlə, Yer Planeti...

Günəşin mahiyyəti, işi, öz ətrafından da, çox-çox uzaqlara, Işıq qədərini saçmaqdır!

Çünki, hər bir Planetin, Kainat daxilində, Öz mahiyyəti, olduğu kimin!

Yer Planeti, ona görə canlıların yaşamasına münasibdir ki, Yerin, dərin qatlarından Su və o, Su əsasında, hava, oksigen qatı, yaranır, mövcudlaşır!

Günəş də, bu prinsip əsasında, fəaliyyətdədir!

Yer Planetindən fərqli olaraq, Günəşin dərin qatlardan, Su yox, Plazma ayrılımlar ilə, onun sür'ətlə, axınına görə, Işıq Saçır!

Prinsipcə, eynidir ki, hər iki Planet, Nüvəsinə görə, aktivdir!

Birinin əsası, Su, digərinin əsası isə, ərinmiş, Plazmadır!

O, da axar, Maye, (su), Bu da axar, Mayedir! (plazma).

Amma ki, bütün mayelərin qədərləri, Planetin kütləsinə görə, bərabərlik, mütənasiblik, nizamından, kənarlaşa, bilmirlər!

O, mayelər qədəri, nə artır, nə də ki, azala bilirlər!

Bizə elə gəlməsin ki, Kainatda mövcud olan, bu qədər Planetlər, Kainatı bəzəmək, Kainata, yaraşıq vermək üçündür!

Qətiyyənlə belə deyil.

Kainatda, hər bir Planetin öz yeri, öz sahəsi, öz mahiyyəti, öz mə'nası, öz hərəkət trayektoriyası, vardır!

25.08.2017

Günəşlə, Işıq...

Günəş də, Planetlər əhatəsində, onların, hərəkətləri əhatəsindədir!

O, Planetlərə, öz Işığı ilə, boylanar!

O, Günəşin əhatəsində olan o, Planetlər Günəşə, onun, O, Işığına, heyran olar!

Günəş də dönər, Boylanar o Planetlərə, bir də, Baxar, boylanar Yer Planetinə, Yer üzünə!

Günəş də, öz əksini, Yerdə görər!

Öz görüntüsündə, dönər, özü sevinər!

Su hövzələrinin əksində, Özünü görər!

Dəniz, Okeanlarda, Su hövzələrində, öz Işığının, Əksini görər!

“Güzgü, göstərdiyi kimi” - o, da, Öz əksini, Suda, Sularda Görər, o, da, Sevinər!

Çünki, Öz Işığının Qədrini Görər, Öz Işığının Qədrini, bilər!

Onun da, Sevincinə - Işıqla Var Olmasına, Kainat da, Sevinər!

25.08.2017

O, Işığa möhtac...

Bütün Kainatlar, Işıqdan Yaranmadıarmı?

Bütün Kainatlar, Işığa Möhtac, Yaranmadıarmı?

Günəş ətrafında, hərəkətdə olan Planetlər də, Günəş Işığına möhtac, Günəş istisinə möhtac Yaranmadıarmı?

Bütün canlılar, kütlələr, cisimlər, varlıqlar, Işığın Özünə, İstinin özünə, möhtac, Yaranmadıarmı?

Işığın Özünə, istisinə, Möhtac, Yaranmadıarmı?

Bütün, İlkərin - bütün Başlanğıcların İlki, Işıqla, Işıqdan, bir də, İtidən, deyillərmi?

Işığın, Özü ilə, Özündə, Nurda deyilmi, O, Yaradan?

Sən də, O, Işıq Ətrafında, O, Işığa, o, istiyə, Möhtac, deyilmisənmi, ey Yaranan?

Bütün Kainat, bütün Varlıqlar, bütün Küllü - Kütlələr, Cisimlər, bütün Aləmlər, Işıq İçərisində, Yaradıcı Işıq əhatəsində, Işığın Özü ilə, Özünə, “O” - na, Möhtac deyillərmi, bütün Varlıqlar?

25.08.2017

Simvol işarələr...

Əgər, Kainatda, hər bir fərdin, özünə aid olan, sirli, gizli, şərti, simvol İşarəsi ilə, bilinir, tanınırsa, o, say simvollarının, sayı, ədədi silsilədən də, artıq bir saydadır!

Ədədləri, müqayisə etsək, çox qərribə bir hesabat ortaya çıxacaq!

İndiki ərafədə, Yer üzündə, Yeddi milyard əhali var.

Həmin, Yeddi milyard əhalinin, bir - birini tanıması, ünsiyyət qurması üçün, cəmi, bə'zi Əlfavitlərdə 28 - hərif, simvol işarə, amma bir çoxunda 32 - hərif, simvolu işarədən istifadə etməklə, bütün İnsanlar, bütün Bəşəriyyət bir - biri ilə, rahat danışmaq əlaqəsi saxlaya bilirlər!

Həmin, 32 - simvol tərtibatında, Elm, Musiqi, Ədəbiyyat, Şə'riyar, Fəlsəfə, Riyaziyyat, Həndəsə və sair əsərlərlə, insanlar bir-birlərini çox rahat başa düşürlər!

Baxın, cəmi 32 - hərif işarə çərçivəsi daxilində!

Kainat isə, cəm canlı varlıqları, kütlə, cisim, küllü - kütlələr, hərəkətlər yaradıb.

Biz insanlar, 32 - hərif, say şərtinə, sığmışıq!

Bəs, Kainatın tərkibində olan bu qədər, Varlıqların tanınıb bilinməsinə də, bir çox sirli, Tanıma simvol işarə mövcuddur!

Hər bir Varlıq Kainata xitab etdikcə, simvol işarəsi ilə orada tanınırsa, deməli bütün Küllü - kütlələrin də, öz sirli, tanıma işarə simvolu mövcuddur!

26.08.2017

Проходит, тот самый день...

Придет тот самый день!

Но, какой же, тот самый день?

Каждый день, не тот же, самый день?

О, каком дне, мечтаем?

Каждый день, есть тот самый, день!

Ты, просто создай, завершай, твори,

не повторимо этот, каждый, прошедший, сегодняшний, день!

26.08.2017

Heç, düşündükmü?....

Min illərlə, bəlkə də, Milyon illərlə, bütün Bəşəriyyət, bütün İnsanlar, bütün fikir və düşüncələrini, bə'zən 28, bir çox hallarda, 32 - Alfavitar, sirli, hərif simvol işarələrə, onları, Söz, Dil, fonemlərə, sığışdıraraq, üzünü -üzümüzü, Kainata tutaraq, hər birimiz, ayrı - ayrılıqda, öz Dilimizdə, Kainata - istək, arzu, fikir, dua, tələbləri, bəyan, edirik!

Heç düşünmür və hesablaya da, bilmərik ki, Kainat, bizim hər bir istək, tələb, narazılığımızı, “Eşidib” də, “Dinlədikdə”, bizə, hansı Hecada, hansı Tezlikdə, neçə Kəlmədə, hansı Ardlıllıqda, hansı Cümlədə, neçə Cümlədə, bizə hansı, əlamətlərlə, “Cavab bildirir?”.

Heç, hesabladıqmı?

Heç, dinlədikmi?

Heç düşündükmü?

27.08.2017

Gecələrə hərəkət - Bürclər, Ulduzlar!

Gündüzlərə istiqamət - Cəhətlər idi...

Yer üzündəykən, Kürəmizin Kütlə və Həcm qədərini bilmək üçün və karıxıb azmamaq üçün, çox-çox Qədim dövrdən, Cəhətləri tə'yin ediblər!

Quşlar da, gündüzlər uçar, yaz gələr o quşlar Qitədən-Qitəyə yer dəyişər!

O, quşların yer dəyişməsinə də, yenə Günəş kömək edər!

Bal arısı, nektar toplar! Çiçəklərdən şirə toplar, onlar da, Gündüz uçar, Günəşin bucaqlarını əsas bilər! Topladıkları şirə qədəri, Günəş Gücünü, təmsil edər!

O quşların, cihazı yox, kompası yox, öz yollarını karıx salmaz!

Havada quşlar, arılar, yerdə həşəratlar, cücülər, qarışqalar heç yuvalarını karıx, salmaz, karıx qalmaz!

Cihazı yox onların, heç kompası da yox, onların!

Amma, köçəri quşlar, Qitələrini, yollarını, yuvalarını karıx salmaz!

Baxdı insan quşlara, arılara, həşəratlara, düşündü, kim bunları idarə edir, nə bunları idarə edir?

Niyə ancaq Gündüzlər uçur, heç qaranlıqda uçmaz onlar, hərəkət etməz onlar?

Tapdı insan!

İnsan da, Gündüz hərəkət edər, öz hərəkətlərinə, o da, Günəşi əsas bilər!

Nə azar, nə karıxar, nə də, yolunu səhf salmaz, karıx qalmaz!

Bütün Yer üzü varlıqları, kütlələri, cisimləri, canlıları üzü Işığa dayandı, Işığa tutdu!

Günəş işığını əsas gördü!

Dayandı, düşündü, baxdı!

Niyə sağım güclü, çevik, solum, zəifdir?

Niyə cücərtilər, cücərəndə (sual işarəsinə bənzər onlar), işığın (Günəşin), çıxma səmtinə tərəf, torpaqdan baş qaldırır, İşığa tərəf, ora baxar?

Niyə quşlar həşəratlar, uçuşlarını sağla başlar?

Niyə günəş də, Sağdan çıxar, Solda batar?

Arılar, quşlar, həşəratlar, Dağlar, yüksəkliklər o Dağların layları da, qatları da, İşığın çıxma səmtinə baxar, meyillənər?

İnsan onlara baxdı, Özünü tapdı!

Günəşsiz olmaz, işıqsız olmaz!

İnsan da, öz sağını tutdu, sağ qolunu Günəşə uzatdı!

Sağ qol tərəfindən Günəş çıxar, sol qolu tərəfində Günəş batar!

Bütün canlılar iki İşıq arasında qalar!

Sahibi Mütləq İşıq, Günəş İşıq, iki İşıq arasında, İşıqdan Yaranmışıq, İşıqla, İşıq!

(canlı).

O da, Cəhətləri onda tapdı!

Sağ qolu ilə, sol qolu arasını, əsas bildi, arxa tərəfində, İşıq qaldı, Üzünü Kainata, O, İşıq Səmtinə tutdu!

Gecələr, hərəkətləri, Səmtləri, Bürclərlə təyinləşdirdilər, Gündüzlərin hərəkət səmtlərini isə, Cəhətlərlə istiqamətləndirirdi!

Hələ cəhətlər təyin olunmamışdan əvvəl, o, insan, onu əhatə edən ətrafla, gedəcəyi yolu səmtləşdirirdi.

Necə ki, dağlıq ərazilərdə, dağların daşların laylar, quruluşlar ona yolu təyinləşdirməyə köməkçi, olurdu!

Çöllük, düzəngahlarda otların, kolların Günəşə tərəf meyillənməsi ilə, səhralıq sahədə, qum təpələri istiqamət göstərərdi!

Ağaclıq, meşəlik sahədə isə, ağacların budaqları köməkçi olurdu!

Gündüzlər, göydə, səmada ulduzları görə bilmədiyindən, öz yolunu onu əhatə edən ətraf aləmdə, axtarardı!

İlk İnsanlardan və onların, törəmələrindən olan Bəşəriyyət, həmişə, Dörd səmti axtarıb!

Gündüzlər, gedəcəyi səmti, Günəşə görə, Gecələr isə, Ulduzlara görə, səmtləri təyinləşdirib!

Gecəli-Gündüzlü, Kainatda İlk İşığı, Yaradıcı İşığı və sonda özünü tanıyıb, insan!

İnsan, tapmaq yollarını, həmişə axtarıb, axtarır və axtaracaqdır!

Yol saldı, ev inşa etdi, Günəşi əsas bildi!

Qapı, Pəncərə Səmtini, Günəşə, etdi!

İki, işıq arasını, seçdi!

Qəribə, bir hal da, var!

İdman Paradlarında, hərbi Paradlarda, o kalonnaların hərəkəti “sol”- ayaqdan başlar, “sağ”- dayanar!

Sağla başlamaz yerışı, çünki onda, kalonna dağılar!

Hərəkət ahəngi qarışmasın deyə, Sol ayaqla, yeriş başlar!

Qəribədir mexaniki saat milləri, sağdan, sola hərəkət edər!

Çaylar yer üzündə, ekvator xətdinə görə, səmt seçər, küləklər, yağışlar, sellər də, özünə səmt seçər!

Qeyd :

Əgər ki, bizim Qalaktikada Günəşin Özü, Şüası, Işığı olmasa idi: Paralellərin, En darələrinin, Ekvatorun, Şimal, Cənub Qütbünün, Cəhətlərin, Səmtlərin, Gecənin, Gündüzün, İstinin, Soyuğun, Rənglərin tə'yin Edilməsinin, (əgər Günəş işığı olmasa idi), Qaranlıqda, nə ehtiyacı, nə Mə'nası, olmuş olardı?

Kimə belə quruluş, lazım olmuş olardı?

Onda, heç Yaranışları Yaratmağın da, bir Mə'nası olmazdı!

27.08.2017

Təndir, bütövdür, dəyişməzdir...

Dünya tufanından, sonrakı mərhələlərdə, tufandan xulas olmuş o insanlar, Ur ərazisində, Azərbaycan ərazisində, Ağrı dağ, Gəmi Qaya ətrafında, bir daha, yenidən yaşayış yerlərini, bərpa etməyə, başladılar!

Yer üzünə, həyatı davam etməyə, Su tədricən çəkilməyə, Ərazi bərpa edilməyə, başladı!

Tufandan xilas olmuş, Xilas etmiş Hz. Nuh Babamız, sağ qalmış, o, dövr insanları, bir yerə topladı, sağ qalan əhali, çox idi!

Belə bir, qərar qəbul etdi, Nuh-çıxanda, Naxçıvanda, Nuh Babamız, Tufana qədər, Haça dağ, Gəmi Qaya dağlıq ərazidə, mağaralarda, yığılıb saxlanılan azuqə, dənli bitkilərin toxumları, o, mağaralardan axtarılsın, bir yerə toplanılsın!

O, dövr İnsanlar, həmişə, mağaralarda, hər, tədarük dövründən sonra, bütün əhalinin qidalanması və yeni yaz mövsümündə, əkin işlərinin aparılması üçün, dənli bitkilərin, toxumları, qorunub, saxlanılırdı!

O, mağaraları, o dövr insanlar əziz, müqəddəs, xilaskarlıq kimi, qəbul edirdilər!

Bu səbəbdən, mağaralar xilaskar, xilas edər kimi, xarakterizə olunardı!

Mağaralardan xeyli, dənli bitki, toxumları tapıldı, Həyat daha da, şirin oldu!

Bərpa edilməyə başlayan, yaşayış sahələri ilə yanaşı, o, dövr insanların, qidalanması üçün, Təndirlər, bərpa edilirdi!

Təndir - Həndəsi quruluş, Həndəsi formalı, olmaqla yanaşı, mə'nə quruluşu idi!

O, Təndirlər, Günəş, İsti simvolikası olmaqla yanaşı, Günəş kimi, dəyişməz, dairəvi, sabit İsti yayan, anlayışını, daşıyırdı!

Təndir düzəldilməsinə, mütləq olaraq, xam torpaqdan, istifadə edilirdi!

Simvolik olaraq, Keçi tükü də, (qa - zil) az miqdarda, yoğrulan, gilli torpağa, əlavə edilirdi.

Bu, Keçi simvolu, Qa (ışıq), yerdə həyatın, Qoç bürcündən, başlamasını, Işıq, isti mə'nasını, daşıyırdı!

Təndir üçün, yoğrulan palçığa, mütləq, (nisbət hesabı ilə), o, ərazidə yerləşən, Duz Dağından gətirilən, Duz miqdarı, əlavə edilirdi!

Duz, ümumi halda, temperatur hədlərini bərabər böldüyündən, təndir üçün istifadədə, təndir daxilində, temperatur həddinin bərabər bölünməsinə, temperatur sabitliyini, (başqa köməkçi vasitə tələb olunmadan), həyata keçirmək mə'nası daşıyırdı!

Təndirə, (Təndir - bizim, Azərbaycan dilçiliyində, o, Təndir, o, Dairəvidir mə'nası daşıyır), yapılacaq lavaş, səhər vaxtı başlanırdı, onun başlanma vaxtı, Günəşin, Şərqlə, Cənub arasında, tən bölən nöqtəsində, (indiki vaxtla saat 11, ərəfəsində), başlanırdı.

Təndirə, lavaş yapan xanımın üzü, Günəşə doğru olardı!

Əgər, lavaş yapma müddəti, artsayıdı, Günəş zenit nöqtəsinə çatanda, lavaş yapan xanım, təndir dairəsi ətrafında, yerini dəyişub, üzünü yenə də, Zenit nöqtəsi səmtinə tərəf, tutardı.

Mə'nə, o, olardı ki, təndir dairəsi, Günəş ilə, bir xətdə olub, İstini, tən bölən, olsun!

Təndir - sözünün mə'nası, Təndir (dairəvi), Tamdır, Tamamdır, anlayışı daşıyıb!

O, bölüşdürər, İstini bərabərləşdirər, (lavaşı, çörəyi), amma öz quruluşu, bölünməz!

Çörək, həmişə, Müqəddəs sayılırdı, ona görə ki, o, isti ilə, Işıqla, hasilə gələr!

Bir mə'nası da, o idi ki, onun tərkibinə, istifadə olunan, Su, bur da, Duz, onların hər ikisi, (Naxçıvanda, xalq arasında deyərlər ki, Çörək - Un, Su, Duzdur, çünki o, Duzdur! Yə'ni ki, o, tərkib dəyişməzdir!), İstilikdə, bərabərlikləri, böləndir!

Çünki, Çörək, heç vaxt, öz sabitlik həddini, sabitliyini dəyişməz, Qış vaxtı, qidalananda vücutu üşütməz, Yay vaxtı, vücutda istilik həddini artırmaz!

Çörək - sabit olar, o, bərabərliyi, o, İstiliyi, Təndir kimi, bərabərliyə bölər, onu, bərabərlikdə, saxlayar!

28.08.2017

Qoç bürcündən başlamış,

ikinci həyat...

Dünya tufanı ərəfəsində, Yer kürəsində, nə baş verirdi?

Yer kürəsinin nüvəsi, o, dərəcədə, aktivləşmişdi ki, Yer kürəsinin, dərin qatlarında və Yer üzündə olan, bütün kütlələr, təlatümə gəlmişdi.

O, təlatümlər nəticəsində, sular, su hövzələri Nüvə aktivliyinə uyğun olaraq, dalğalanırdı.

Bunlara səbəb isə, Yer kürəsinin, nüvəsindən başlamış, kürə boyu, eşidilən vahiməli, uğultu səsi idi. Sanki yer kürəsi üsyana qalxmışdı, üsyan edirdi!

O, Işıq tezliyi sür'əti, çox güclü olduğundan, suları dalğalandırıb, sular hərəkətə gəlmişdi.

Torpaq səthi partlayıb, daşlar parçalanırdı. Bir anda baş vermiş o yer üzü təlatümü, çox vahiməli idi.

Bu, Yer üzü təlatümünün nəticəsində, o dövr insanlar, Su dalğaları və kürə təlatümü arasında qalaraq və ətrafda görünən yüksəkliklərə, dağlara, qayalara tərəf, dartinirdilər.

Su dalğaları, özü ilə gətirmiş, müxtəlif əşya, predmet, ağaclar, o, insanların, su içərisində, sudan xilas olmaqlarına da, kömək edirdi, (maraqlı bir hal da, ondadır ki, əksər, Heyvanlar üzə bilirlər. Amma ki, İnsan, üzməyi köməkçi vasitələri ilə, öyrənir.

İndiki halda, Yer üzündə, neçə milyard əhali varsa, onun az bir hissəsi, suda üzməyi bacarır. Əksəriyyətinə işə, üzmək çox çətin görünür).

Su işərisində olan, o, İnsanlar, güclə, sulara, dalğalara güc gələrək tufandan dağlara, qayalara, daşlara tərəf, istiqamətlənərək, xilasa cəhd edirdilər. Görünən o daşlar, qayalar da, onlara bir xilas ümidi və inamı verirdi.

Güc sərf edərək, biri-birinə kömək edərək, öz gücləri ilə, o, daşlarda, o, qayalar üzərində, sudan xilas olurdular.

Tufan sakitləşdikdən sonra, o, qayaları, o daşları, Gəm – qayası, güc qayası, xilas qayası adı ilə adlandırıdılar, yaddaşlarda tarixləşdirdilər.

Ümumiyyətcə keçmiş dövrdə bədii ədəbiyyatda, hələ XIX - əsrin özündə də, Gəm – ifadəsi işlədilir. Gəm – güc, bir yerə toplanmaq, birlikdə cəm olmaq, güc işlətmək mə'nə daşıyıcısı idi. Yəni ki, çox sonrakı tarixi mərhələlərdə, Yaz vaxtı, deyirdilər ki, "gəm vaxtıdır, torpağı gəmləmək vaxtıdır, gəm sürmək, vaxtıdır".

Yəni, Gəm - in bir mə'nası da, güclə, güc sərf edib, dalğalara qarşı güc sərf edib, "birlikdə xilas olduq" - yaddaş daşıyıcısıdır. Ona görə o insanlar xilas olduqları sahəyə, əraziyə güclə - gəmlə, sudan birliyə yığışdıqlarını, yaddaşlaşdırıblar.

Yaz vaxtı, əkin, şum vaxtı, bir ifadə işlədərildilər ki, "Gəm etmək, torpağı gəmləmək, Buğa gücü ilə, olar".

Buna isə çox böyük səbəb var idi. Səbəb ondan ibarət idi ki, o dövr insanlar, göy qübbəsində hərəkətdə olan, (yeri dəyişən) Bürclər onlara, mə'lum idi və onlara verilən, adlar da, mövcud idi.

Amma, Dünya tufanından sonra, o, Bürclərin, ad mə'naları da, dəyişilməyə başladı.

Olan Bürclər, ərəfə vaxtına uyğun olaraq, hadisələrə uyğun olaraq adlandırılıb, ardıcılılaşdırıb, ilk, Yer üzü, təqvimləri mə'naşına, keçirdi.

Yə'ni, Yaz vaxtı, Günəşin "Qoç"- Bürcündən, "Buğa" – Bürcünə, keçən ərəfədə, (indiki təqvimlə, fevral ayının 18-dən, mart ayının 18 - zi ərəfəsi, bu tufan ərəfəsi və tufanın dayanması ərəfəsi kimi xarakterizə olunurdu. Həyatın yenidən başlaması, təzələnməsi, yenilənməsi yaddaşı idi) Torpağın, gücə, vəcdə gəlməsi, Torpaq altında olan, bütün Bitkilərin görünməsi, güclə, güc sərf etməklə, boy artması ərəfəsi, hesab edilirdi.

Səbəblərdən biri də, o idi ki, Buğa bürcü görünən ərəfədə, tufandan xilas ərəfəsi, suyun çəkilməyə başlayıb, Yer üzündə, Həyatın bir də, başlaması mə'nası, anlamı, idi.

Bu ərəfədən, Səmada Günəşli günlərin başlaması, hava, torpağın istinməsi, yeni həyat bəxş edirdi.

Günəşli günlərlə, Ağ buludlar topalaşıb, hərəkətə gəldi, dünyasını dəyişənlər yad olundu, dirilər bir – birinə daha da, mehriban oldu.

O, İnsanlar arasına, mehribançılıq, bir də döndü, bir də qayıtdı.

Azərbaycan ərzisində, Gəmi Qayada, Nuh-çıxanda, Tufandan sonra, Sudan xilas olunmayanlara, məzarlar qazıldı. İlk məzarlara və məzarlıqlara yerlər ayrıldı. O, Məzarlıqlar, mə'na, yaddaş daşıyıcıları, hesab olundu.

Tufan vaxtı, ətrafda olan Dağlar, Qayalar, nicat və xilas daşları hesab olduğundan, ilk məzar daşlarına, "onlar ucalıqlara yüksəldi" – anlamı ilə, hündür ensiz daşlar seçildi.

O, Daşlar üzərinə, qovv, qavv, çaxmaq daşları vasitəsi ilə, tufan vaxtı, tufan ərəfəsi, günləri həkk olundu (epitafiya – məzar üstü yazı qeydləri). Dəfnlər ilkdən olduğu kimi, məzarlar qazmaqla icra olundu.

İlkdən olduğu kimi, bir yaddaş daşıyıcısının davamı kimi, o, yaddaşı saxladılar ki, insan, canlı bu Yer aləminə, "örtülü" – aləmdən gəldiyindən, örtməklə, örtülməklə də, bu Yer aləmindən, Dünyadan köçürlər yaddaşı idi.

Fərq etmirdi, insan hansı mövqe tutmuş olsa da, belə, o insana, çox əziz və diqqətlə, yanaşmanın nəticəsi, hesab olunurdu.

Bu dünyadan köçən, heç bir canlının, açıq şahədə, qalması qəbul edilə bilməyən bir hal idi.

İnsan - insanı, canlıyı, əziz bilməsi, İnsan məxsusiyyəti yox, İnsan mənsubiyyəti idi.

Məxsusdur ayrı, Mənsubdur ayrı)

Məzar üzərində, işarəli olan, o, daşların, (çox-çox sonralar “baş daşı”- kimi adlandırıldı), ilk məzarların səmti, Günəşin səbh vaxtı, Uş ərəfəsində çıxma istiqamətinə doğru olaraq qazıldı.

“Sən Işığın, qovuşdun, hamımız o işığa qovuşacağıq” - deyərək, dəfn edilirdilər. Həmin, məzarlıqlar və məzar daşları, eyni vaxtda, aqibət sonluğu yox, insanın yüksək varlıq olduğu, yüksəklərə qovuşar mə`nası daşıyırdı.

Məzar daxili və dibi, daşla kip örtülürdü. Ona səbəb yox, mə`na var idi, insanlar daşlarda, qayalarda sudan xilas oldular anlamı daşıyıcısına, çevrildi.

Bir səbəb də, o, idi ki, bir çoxları, Tufan vaxtı zədələrdən, aldıkları yaralardan və özlərində ola biləcək, bə`zi xəstəlikləri, (onların müxtəlif tipləri) məzarları daxilindən, torpaq yaddaşına süzülməsin, keçməsin.

Dəfndən sonrakı müddətdə, yağacaq yağışlar, torpaq səthindən süzülərkən, süzülüb keçərkən, o, vicudlarda, (gedən bioloji proseslərin nəticələrindən), o, sular, özündə, (“o halları”) yaddaşlaşdırıb, Yer altı sulara, qovuşdurmasın.

Yer altı Sular, Yer altı Çaylar, çox mürəkkəb şəbəkədir. O, Yer altı Çaylar, Yer kürəsinin, dərin qatlarında, çox sür`ətlə, Yer kürəsinin, Ekvator xəttinə tərəf, (şəbəkəli) çatıb, cəm olub oradan, iki Qütb arasına paylanır, süxurları, qatları yeniləşdirir.

Bir də, iki Qütb arasından, Ekvator xəttinə tərəf, səmtlənib, dayanmadan güclü olan, su axınıdır.

O, Su axınları, “yaddaş” - daşıyıcıları olduqlarından, məzarlar daxilindən, müxtəlif xəstəlikləri, öz yaddaşında daşıyıb, Yer üzünə, müxtəlif xəstəliklər yayılmasın deyərək, məzarları, daş döşəmələrlə, torpaq qatından ayırırdılar!

O, axar Sular, bulaq, keşmə, kəhrizlər, çaylar vasitəsi ilə, (bir də “o hallar”), o, ola biləcək, müxtəlif xəstəlikləri, Yer üzünə, Yer səthinə qaldırılmasın.

Torpaq, bitkilər, Su, o “halların daşıyıcısına” – çevrilməsin. Canlılar da, qida ilə, su ilə, o, halların “daşıyıcısına” - çevrilməsin.

O, şərtlər, qanun deyildi, ola biləcək, nəticələr kimi, nəzərdə tutulurdu.

Tufandan sonra xilas olmuş insanlar arasında Hz. Nuh səmələrə Baxıb-baxıb, “İnsanlar bu ərazidə xilas oldular. Baxın ki, Günəşin, küləyin, buludların, yağışların,

suların, doluların, ərazisi olmaz. Onlar, Yer üzündə, hərəkətdə olar, bütün canlılarla bərabərliyi bölər, bölüşdürər. Çünki onlar Yer üzünün, hər tərəfindən gələr, Yer üzünün, hər tərəfinə yayılar, onların Ərazisi olmaz, onlar bütün ərazilərə çatar, onların qarşısını kəsən də, olmaz”- deyə xitab etdi.

O, insanlar arasına, ətrafa, Səmaya köklü olaraq bir mehribançılıq, bir təşəkkürlülük inamı yarada bildi. İnsanlar çox sonralar göy qübbəsinə Kəhkəşan, bürclərə isə, Kəşanə deyərək, seyr edirdilər.

Tufandan sonrakı, ilk məzarlar, ancaq məzarlıqlar kimi xarakterizə olunmadı. O məzarlar mə`na daşıyıcılarına, yaddaş daşıyıcılarına çevrildilər.

Məzarlar üzərində yerləşdirilən, hündür, ensiz daşlar, bir mə`na daşıyırdı ki, gələcək insanlara, törəyəcək övladlara, bir yaddaş daşıyıcısı olsun ki, tufan vaxtı insanlar qayalarda, daşlarda, cəm oldular.

Tufana, güc gərdilər, sinə gərdilər, daşlarda xilas oldular ki, insan törəməsi də, davam etdi, (tufan ərəfəsində, sudan xilas olmağa, başqa bir xilas vasitəsi olmuş olsa idi, çox güman ki, o xilas vasitəsindən istifadə edib, onu tarixləşdirib, yaddaşlaşdırma bilərdilər və bu tarixi, yaddaşlaşdırmağa, labüd olardı).

Amma, dünya tufanından əvvəl, Yer uzundə yaşayan Bəşəriyyət, evlənirdi də, bu dünyadan köçürdü də. Tufan ərəfəsinə qədər, bu dünyadan köçən insanlara “O, ilkinə qovuşdu, o, Işığınə qovuşdu” – düşüncəsi ilə, yanaşırdılar və məzarlar üzərində nəsil, törəmə rəmzləri ilə, müxtəlif işarələrlə işarələnirdi.

O, törəmənin, xüsusiyyəti, davranışı, insanlar arasında tutduğu mövqe tanıtma “tamğa” işarələri ilə, simvolizə olunurdu.

O, tamğa işarələri ilə, yanaşı, müxtəlif təbii rəngləri, üzlərinə çəkməklə, işarə, bildiriş daşıyırdı.

Dulusçuluq, (saxsı, gil qablar, əşyalar), üzərinə işarələr, (tamğa) və bu kimi, başqa mə`mulatlarda, o mə`mulatın kimə, kim tərəfindən hazırlanması ilə yanaşı, hansı nəslə, törəməyə aid olduğu bilinsin. O, işarələr, simvollar, ornamentlər nəsil, (qlan-klan), bildirişi idi.

O işarələr, tamğalar, o, dövr insanların və nəsillərin biri – biri arasında, tanıtma işarələri olmaqla yanaşı, onların xasiyyət, davranış, tutduğu mövqeyini bildirirdi.

Sonralar o, işarələr, simvollar, tamğalar bayraq şəklinə, atribut şəklinə qədər, gəlib çıxdı.

Tufandan sonra, xilas olmuş insanlar, daşlara, qayalara öz nəsil, törəmə işarələrini tamğalarını da işarə etdilər.

Onlarla yanaşı, daşlar, qayalar üzərinə, ən mühüm işarələr arasında, buynuzlu Qoç, Buğa şəkilləri həkk etmək isə, o, Tufan ərəfəsinin, Qoç bürcündən, Buğa bürcünə keçən ərəfədə, baş verdiyi işarələnirdi.

O, qeydlər, o işarələrlə yanaşı, daş Kitabələrdə, o, dövr, işlədilən həriflərlə, həkk olunurdu.

Bu gələcəkdə böyüyəcək, uşaqların, törəmələrin öz “daş yaddaşı” – daşlaşacaq yaddaşında, bu davamlı, Əlifbası, olacaqdı.

Bu ərazi, tufandan sonra, insanlığın Beşiyi, Nənnisi kimi, adlandırıldı.

O, dövrdən sonrakı, tarixi mərhələlərdə, bir çox ərazilərdə, daş üzərində qazılmış buynuzlu Qoç, Buğa şəkilləri, ona işarə idi ki, Yer həyatı, “bu ərəfədə”, Dünya tufanından sonra, ikinci dəfə, başlayıb!

Bu işarələr, bütün Bəşəriyyətə, yaddaş tövsiyyəsi idi!

O, insanlar, bir çox halları, yaddaşlaşdırırdılar. Ən böyük yaddaş, Su yaddaşı, hesab olunurdu.

Çünki, Suyun - yaddaş daşıyıcısı olması, o, insanlara, bir daha, yaddaş olundu ki, “suya mehriban olaq, sudan – su ilə xilas olduq, istəklərimiz, düşüncələrimiz, xilas etdi bizi, suya deyilən hər söz, hər düşüncə, sular arasında dolaşar, əzabını, dərdini, xəstəliyini demə suya, o, özündə daşıyar, o özünə (sənə), qaytarar. Mehribançılığı, istəklərini, həsrət çəkdiyini, sevincini, de Suyu, tapa bilmədiklərini de suya, sular - sularla dolaşar, kömək gətirər sənə. Suyu əziz saxla, əziz bil, Su candır, Canındır - Canını, əziz saxla”.

Qəribədir, Yer üzünün yaddaş daşıyıcısı, Sudur.

İnsanın, yaddaş daşıyıcısı isə, Qandır!

O, da, Maye, bu da, Maye! O da, axır – axmadadır, Qan da, axır – axmadadır!

Onlar, Yaddaş hallarını daşımaqdadır!

Ürəyi də, hərəkətə gətirən, elə qandır. (Ürək daxili üzv kimi, qanı hərəkətə gətirmir, qan, güclə, təzyiqlə, hərəkətdə olub, ürəyin mədəciklərini hərəkətə gətirir).

Bu ərəfədə, Hz. Nuhdan, o, insanlara, bir xitab da var idi, o təşəkkürlülük xitabı idi.

Həz. Nuh, o, insanlara, deyirdi ki, “Təşəkkürlü olaq - Günəşə, Suyu, Torpağa. Onlar ki, İnsan törəməsinə, canlılara kömək edər, yaşadar onlar.

Başın üstündə olan İşıq, Sudan xilasın - torpaqda oldu. Torpaq əziz oldu, xilaskarın oldu. Zor, zorakılıq qarşısında, dayanmalı olsaq, bir ovcunda Daş, dayandığın Torpaq, başın üstündə, İşıq.

Düz ol, düzgün ol, xilasın ondadır. Hər hansı bir işə başlamamışdan əvvəl düşün, o, edəcəyin iş, nə ilə nəticələnər, sonu nə ilə olar, əvvəlcədən düşün”.

Səfərə, uzağa gedən, üç oğullarına, onların yanında gedənlərə, tövsiyyəsi var idi, “bir çimdik duz, bir çimdik torpaq, ovcunda bir qisim su, yoğur onları birlikdə, yumurula onları birlikdə, yoluna yoldaş et, onları birlikdə et, nicat olar, o, yollar sənə birlikdə

olar.

Çətinliyə, sayğısızlığa düşsən dayan, Sağ ayağını yerə, Torpağa vur! Vur, Yerə!

De ki, “O” - Bilər, Torpaq bilər, deyərsən onda. Göyləri, Səmaları çağır, əmin ol, eşidilər, onda”.

Bu, şərhlərin sonunda da, deyilirdi ki, “Əmin ol ki, əmin, əminlikdə, yanlış olmaz.

Tanrıya xitablar yanlış olmaz, əmin ol ki, Tanrı yanlışları Qəbul etməz! Əmin ol ki, Tanrı Yanlış Deməz, sən də xitablarında, əmin ol ki, “O” – na, yanlışlarla çatmaz”.

Sonrakı, tarixi mərhələlərdə, Əmin sözündə “ə”- düşüb, “A”- ilə əvəz olunub. İnsanların dilində Amin olub!

Tanrı – O Tanrını Tanı, özünü tanı! Tanrını necə Tanıyaçaqsansa, özünü elə tanıyaçaqsan!

Əmin, ol ki, Əmin...

28.08.2017

Bürclər, ilk Təqvimlərdir...

Tarixi mərhələlərdə, Hz. Nuh dövrü, tufanı baş vermişdir. O, tarixi Tufan və o, Tufandan xilas olmuş insanlar, böyük inam və inanc, başlanğıcı ilə, irəliyə, addımlar atmağa, davam etdilər.

Hz. Nuh dövrü Tufanı və o, Tufandan, xilas, o, dövr insanlar, yaddaşlarında saxlamaqla bərabər, o dövrü Daşlarda, Qayalarda, Kitabələrdə, işarələrlə tarixləşdirdilər.

Onunla yanaşı, o xilas dövrünü, Xilaskarla yaddaşlarda saxlayaraq, Günəş mə'bədləri inşa edərək, öz ətraflarında, Nuh-çıxanda, Naxçıvanda, axar sulara, torpağa, qayalara, dağlara bir xilaskar kimi baxaraq, onları, müqəddəslik kimi dəyərləndirirdilər!

Sonrakı, tarixi mərhələlərdə, İnsanlar, Bəşər övladının, bu dünyaya gəliş başlanğıcını, Su ilə, bu Yer aləmindən qayıdışını da, Su sonluğu ilə, yaddaşlaşdırdılar.

Xilas olmuş, o, İnsanlar, Göy qübbəsini, Səmanı, Günəşi, bir xilaskar, rəhimli, mehriban kimi, bilərək, Göylərə ümidlə baxaraq, inamla baxaraq, belə bir qənaətə gələ bildilər ki, “Xilas edən, Xilas edici, Xilaskar, “O”- dur. Xilas olunmuşlar, bizlərək!”.

Yə'ni ki, Xilas edən Tenqri, Xilas edici, Həzrəti Nuh Işıq, Xilaskar Işıq, Ur ərəzində olan, (Nuh-çıxan, Naxçıvan, Azərbaycan), o, daşlar, o, qayalar, xilas olunmuşlar isə - İnsanlar!

Bu, böyük bir inancın, bir daha, başlanğıcı və davamı idi.

Böyük inanca qayıtmaq, onu qorumaq, o, dövr üçün, zəruri idi.

Çünkü, Tufandan əvvəl, insanların Yer üzündə, bir -birinə, pis davranışları, saxtakar münasibətləri, ziyankar, məhvedici, davranışlarının, sonu və aqibəti idi!

O, dövr, tufan ərafəsi və tufandan sonrakı ərafə, insanlar Göy qübbəsi, Göy qübbəsində hərəkətdə olan, Ulduzlar quruluşunu müşahidə edərək, Yer aləmində, əkin-biçin, suvarma, məhsul yığma, torpağın dincə keçdiyi ərəfələri, Səma cisimlərinin, ardıcıl hərəkətindən, tə'yin edirdilər!

Yə'ni ki, Ulduzlar toplumunun, simmetrik quruluşuna baxaraq, müşahidə edərək, onlara, o, ərəfələrə uyğun, davranırdılar.

Bu daha doğrusu, o, dövr üçün, “təqvimi” əvəz edirdi!

Göy qübbəsində olan, Ulduzlar quruluşunun, heç vaxt, ardıcılığı pozulmadan, hərəkət etdiyindən, o, simmetrik ulduzlar toplusuna, “bürc” – zirvə, ardıcılığı pozulmayan kimi, qəbul edirdilər.

Xilas olmuş o, insanlar, ətrafdan, Su çəkildikdən sonrakı mərhələlərdə, yenidən, yaşayış məskənləri, inşa etməyə başladılar.

Onunla yanaşı, sonrakı mərhələlərdə, Mə'bədlər, Işıq Mə'bədi, Təşəkkür Mə'bədi, inşa etməyə başladılar!

İnşaata və arxitekturala, dörd element, yə'ni dörd künc elementi, saxlanıldı.

O, üç künc Günəşi müşahidə etmək, dördüncü künc (Şimal küncü), “çağırış küncü kimi”, bilinirdi. Bu quruluşda, inşaat, arxitektura, Günəşin çıxma və batma trayektoriyasındakı, Günəşin hərəkət halını, bildirirdi.

Mə'bəd daxili, Göy Qübbəsi elementi, (sonralar kümbəz), mərkəzində olan, beşinci element, (o, kümbəz ki, pıçıldasan o, hər tərəfdə bərabər səs tezliyində eşidiləndir ki, mə'nasını o, səbəbsə daşıyırdı ki, “sən pıçıldasan da, O, Kainat Sahibi, o, Tanrı, səni eşidəndir”) anlamı daşımaqla, inşa edirdilər!

Tarixdə, Hz. Nuh dövrü tufanı mövcuddur.

Tufan ərafəsində, o, qalın qara buludlar arasında, o, dövr insanlar, xilasa Günəş Işığını, axtarırdılar.

Çünkü, Günəş görünsə əgər, qara buludlar çəkiləcəkdir, (sonralar insanlar xalq arasında “başımızın üstünü qara buludlar alıb” ifadəsini işlədərkdilər), çağırışı ilə Səmada, günəş işığını, axtarırdılar.

Tufandan xilas olmuş, o, İnsanlarda, bir inam və bir, inanc qaldı ki “biz Suda, Sudan, Su ilə, xilas olduq”, yaddaşı ilə, o, ərafəni yaddaş etdilər, (çünkü təqvim yox idi).

Bəs, o, tarixi Tufan, hansı ərafədə baş verdi ki, o ərafəni, hansı əlamətlə, yaddaş etdilər?

O, ərafəni, Göy qübbəsində görünən, ulduzlar quruluşunu, “Su tökülən, Su ərafəsi”

kimi yad edərək, o bürcü, o, ərəfəni, “Su tökən, Su tökülən”, ərəfə kimi, qeyd edib, o, ərəfədə, Göy qübbəsində, göy cisminə ad verdilər, “Su tökən, Su tökülən, ərəfə”.

Bəs bu, tarixi Tufan, hansı ərəfədə, baş verdi?

Tufan, 11-18 fevral, (fevral sonrakı mərhələlərdə aylara verilən addır), ərəfəsində, yə’ni, Su tökən bürcü; Qafqaz ərəzisini, əhatə edən dövrü, yaddaş etdilər.

Yanvar-fevral ayı ərəfəsində, “Su tökən” bürcü, Qafqaz ərəzisi üzərindən, müşahidə edilir.

Azərbaycanda, 18-21 martı, Qoç bürcü ərəfəsində, bu ərəfəni, bu, günləri, Bayramla, şadyanılıqla, yad edərək, bu ərəfəni, Yer aləmində, Həyatın başlanma dövrü kimi, qeyd ediblər!

Baxmayaraq ki, çox-çox sonrakı ərəfədə, tarixi Tufan, 11-18 fevral ayı ərəfəsində baş verdiyindən, min illərlə, əsrlərlə, Azərbaycan və Naxçıvan ərəzisində, məskunlaşan insanlar, yaddaşlardan-yaddaşlara, çatdıraraq, o, ərəfəni, Böyük çillə, Kiçik çillə, ərəfəsi ilə və Xıdır bayramı kimi, yad ediblər və insanların, bu ərəfədə, Sudan xilasını kimi, tarixləşdiriblər!

Xıdır, bir bayram kimi, yad edilərək, o günlər, dənli bitkilər toxumlarını, saclarda qovuraraq, o, keçmiş ərəfəni, yə’ni su çəkilməyə, soyuqlar çəkilməyə başlayan ərəfədə, torpaq istinər, dənli bitkilər göyərməyə başlayar ki, anlamı ilə, insanlar sevinclə, sadlıqla yad ediblər.

Müxtəlif dövrlərdə, Azərbaycana, Naxçıvana hərbi yürüşlər edilərək və tarixi mərhələlərdə, müxtəlif mif, əsatir, rəvayət, nağıllarla, o, həqiqi tarixi mərhələ və ərəzini də, müxtəlif adlar və bəhanələrlə, saxtalaşdırmaq, cəhdləri baş verib!

Baxmayaraq ki, Azərbaycanda, Nuh - çıxanda, Naxçıvanda, Hz. Nuhun, Məzarı və Məqbərəsi, çox-çox, qədim tarixlərdə, Səməvi Kitablarda, Peyğəmbərlər tərəfindən, Bəşəriyyətə bilgilər, veriblər!

Müxtəlif uydurma tarix, uydurma, adlıq və ərazi falsifikasiyaları, hələ də rast gəlinməkdədir.

Amma, tarixi mərhələlərdə, qədim dünya tarixində, şəxsiyyətləri, xilaskarları, səməvi Kitabların, Yer üzünə, gəlmə mərhələsi və ərəzisi, təkzib edilməz, tarixi bir, faktlardır!

Ona görə ki, o mərhələlərin, o xilaskarların, o səməvi Kitabların, Yer üzünə, Bəşəriyyətə çatdırılmasına, və bərqərar olmasına, daha Ali olan, Sahibin Özü Mövcuddur və Əbədi də Mövcud, Olacaqdır!

O, Həmişədir, İnsanlar isə, qayıdandır.

Nə qədər, Bəşər gəldi, Yer üzünə, nə qədər Bəşər qayıtdı Yer üzündən, Səmalardan, Kainatdan Yer üzünə, göndərilən bilgilər, ərəzilər, dəyişdimi?

Sahibi Mütləq Baxışı, Sahib Mütləq Bərqərarı dəyişirmi?

İnsan, yer dəyişəndir, Ərazi, yer dəyişməzdir!

28.08.2017

İşıq, Zərrə - Elmi...

Amma, hər hansı bir, araşdırma və tədqiqata, cəlb edilmiş, ideya və mövzunun ilkinə, təməlinə getməklə, araşdırıb, bir nəticəyə gəlmək olar!

Kainatın Yaranması, Məcburiyyət halı idi, yoxsa Labüdlük halı?

Kainatın Yaranması, Məcburiyyət halı olmayıb, Labüdlük halı səbəb olub.

Bəs niyə, Labüdlük halı, olmalı idi?

İşıq, Əbədi və Əzəlidir

Bu, baxımdan baxdıqda, O, İşıq Qədəri, Yaradıcı İşıq olduğundan, Onun Özünü Yaratmaq, mümkünsüzdür!

Kainat, Böyük Partlayışdan Yaranıb, yə'ni Işığın çox güclü, birlik halından, Böyük Partlayış, baş verib.

O, Işığın Yayılma Səddinə, Sərhədliliyinə, (potensial İşıq), Qədar, (yayıb-yayıma Gücünə görə), genişlənib!

O, Işığın, Genişlənmə həddi, iki yan tərəflərə genişləndiyindən, Oval forması alınıb!

İşıqla, Güc Genişlənməsi, bu vəziyyətdə, dayanıb.

Bu səbəbdən, Kainat Oval Formasında, Bərqərar, olub!

O, Işıqdan, parçalanan, kiçilən İşıq Həddi, Zərrələnib! Zər, İşıq halında, Tərədici, İstiqamətləndirici, Təstiqləyici, halıdır!

O, Zərrə halında, Zərrənin Kütləsi varsa, deməli çəkisi də, olmalıdır!

Işığın, parçalanmış halı, Zərrə hərəkət, halına keçir!

Bir misal, ağ-qara Televizorlardan, Antennanı ayırdıqda, ekranda, Elektronların, çox sür'ətlə, sərbəst hərəkət halını, müşahidə edirik!

Amma, çox sıx olan, Elektronların, heç biri, bir -birinə toxunmurlar! Onları, sərbəst və dayanmayan hərəkətdə olduğunu müşahidə, edirik!

Kainatda olan, bütün Yaradıcı Zərrələr də, belə bir Dinamika hərəkətindədirlər!

Maraqlı sual çıxır ortaya, əgər kütlə varsa, deməli onun çəkisi də, olmalıdır.

Çəki, forma, sonrakı mərhələlərdə, özünü bəyan və təstiq edir!

Zərrənin quruluşu, Doqquz funksional, prinsipə, malikdir!

Kainatın, ölçü və miqyasında, hər bir Zərrə, yaradıcılığa, Törədiciyə, Nizamlamağa, köməkçidir!

Baxaq bir neçə, hala:

Bir çox hesabatlar, Doqquzluq üzərindən, öz təstiqini tapır!

Vurma cədvəli, Doqquz sütunda!

Həriflərin, Sait sayı Doqquzda!

Dünyaya, bəxş olunacaq övlad, Doqquz ayda və s.

Axı, niyə Doqquz?

Qalxmalıyıq Kainata.

Belə bir, deyim var, “Kainat Dördə bölünüb, dörddədir. Dördü Dördə vur Dörddədir, Dörd altda, Dörd üstə, Dörddədir”.

Ədədlərin, rəqəm ardıcılıq quruluşu da, bunu təstiq edir!

1-dən, 4-cən, ortada “5”, dayanır, ondan sonra da, yenə də, Dörd rəqəm, davam edir!

Cəm işə, Doqquzda, təstiqini tapır!

Doqquzluq sistemi, təstiqləyici, bərqərar, edicidir!

Baxaq, Dünyaya bəxş olunacaq övladın, Ana varlığında olan, müddətinə.

O, da, Doqquzdadır!

Erkək-Dişi, Qadın-Kişi, yaradıcılığa, izdivacla, iştirakçısıdır!

Amma ki, Özləri isə, Yaradıcı deyillər!

İnsan, canlı yaranmasına, onların iştirakı, material aləmdə, bağlılıqda, ola bilir, o, səbəbdən ki, Spermatik bağlılıq vasitəsi ilə.

Amma, canlı yaranmasına, Kainatdan, mütləq olaraq, bir Zərrə, o, Zərrədən, Yaranacaq Pay, Ayrılır!

O, Zərrə payı, Ana vücuduna, o, ərəfədə, qovuşur!

İnsan, canlı, O, Işıq, Zərrə payını, daşıdığından, canlı olaraq Dünyaya gəlir!

Amma ki, bu Dünyadan köçərkən, o vücudu, həmin Işıq, Zərrə payı tərk edir! (O da ki, 0,16 - qram), Yer Aləmində o, Işıq Payına “Ruhi Işıq”, deyib, tanıyırdıq!

Sözsüz ki, O, “İşıq”, Tanrı Baxışında, Tanrı Təyinatındadır!

Kim nə qədər yaşayacaqsın, onu Tanrı, Öz, Işıq Zərrə Payı ilə, Tə'yin, Edir!

Bir, maraqlı cəhət də, ondan ibarətdir ki, Yer üzünə yenib gələn İlk İnsan, heç bir İnsan, ovcunda, bir miqdar, dən, toxum, dənə, tumla gəlmir ki, aparıb yer üzündə əkib-becərərəm!

Nə də ki, Yer üzündən, ayrılanda, qayıdanda, ovcunda, özü ilə, dən, toxum, tumu da, o, Aləmə aparmır!

Sual olunur, bütün bitki aləmini, insan Kainatdan özü ilə gətirməmişdirsə, onda, bütün müxtəlif bitki Aləmi, necə oldu ki, Yer aləmində, bitdi, cücərdi, artdı, çoxaldı?

Deməli, hər bir Yaranış, Zərrədən Yaranırsa, bitəcək, törəyəcək bütün Bitki aləmi də, Kainatdan, bir Zərrədən, Tə'yinat alır!

Bu səbəbdən, bir çox bitkilər, bütün Qitələrdə, bitmir!

Hər Qitəyə aid, meyvə, Ağac növləri, vardır!

Çox maraqlıdır, Babalarımız, Ur ərazisindən, Azərbaycan ərazisindən, Işığın, Tərədicə Payına, "Zərrə", adı veriblər!

Bu səbəbdən, çox uzaq tarixi Keçmişdən, bu Ərazi, Uurların ərazisi, Işıq-Zər, Azər, Müqəddəs, Işıq ərazisi kimi, Tanınıb və Tanınır!

Çünki Aparıcı, Yaradıcı, Yaşadıcı, Işığın Gözlə görünən, "Təmsilçisini", Günəş Şüalarında, Günəşin Öz Varlığında, Səthində, göstərərək, çox Parlaq halına, Zər kimi, Parlaq Işıq kimi xarakterizə ediblər!

Doğrudur ki, Günəş Şüaları altında, Su hövzələrinə, Dəniz, Okeanlara gündüz rahatçılıqla baxmaq çətin olur.

O, Su hövzələri, doğrudan da, Zərrə işıq Toplumu kimi, Işıq əks elətdirir!

Qara, İki Qütbə, açıq gözlə baxmaq, o, Qar da, Işıq-Zərrə Toplumu daşıyıcısı olduğu üçün, açıq gözlə ona baxmaq, bir az çətinlik yarada bilər!

Çox maraqlıdır, Səməvi kitablarda, Hz. Nuh dövrü Tufanı haqda, bir neçə kitabla, o hadisə qeyd olunub, İnsanlara bu haqda, bilgilər, verilib!

Maraqlıdır, o, hadisə olduğu halda, nə səbəbdən, bu ərazi Ur ərazisi, çox sonralar, Azərbaycan ərazisi, O, Tufandan, bu ərazidə və o, dövr insanlar xilas, oldular?

Bu ərazidə, ilkdən oturaq həyat sürmüş, Babalarımız, Işıq, Zər, "Tanrı bir Işıqdır, Tanrı bir Işıqdadır, Tərətdikləri də, Işıq - Zərrə Payında, o, Işıqdadır", İncə, o, dövr, həm ərazini, həm əhalinin xilasına səbəb və köməkçi, olub!

Bir neçə, Səməvi Kitabların mətnlərinə baxdıqda, düşündürücü məqamlar, çıxır ortaya!

Hz. Musa bildirir ki, ("Tora", "Tövrat", mətnlərdə), biz Hz. İbrahim, qolundan, nəsil törəməsiyik. İbrahimin Atası Azərdur!

Hz. Muhammad bildirir ki, biz Hz. İbrahim qolundanıq, İbrahimin atası isə, Azərdir!

Yə'ni ki, Zər, Eyni vaxtda, həm Müqəddəsliyə aid, bir Işıq payıdır, eyni vaxtda da, Peyğəmbərliyin Özü də, elə Işıq daşıyıcılarıdır!

Baxaq:

Hz. Zərdüş adının, təhlili yenə də, Işıq, Zər - Zərrə daşıyıcısıdır! (Ahəstədə, Avestada adı, Spitama keçir).

Hz. Eşüa da, yenə də, Şüa Işıq, Təmsilçisidir!

Hz. Muhammad, adlığı da, Işıq daşıyıcısıdır! "Mu", Işıq sahibi, Işıq daşıyıcısı mə'nasındadır!

Hz. Nuh adını təhlil etdikdə, Ad daşıyıcılığı, Işıq - Nur Payı daşıyan, mə'nasını verir!

Ola bilməz ki, O, Işıq Sahibinin, Mətnlərini, Bəşəriyyətə Gətirib Çatdıranlar, O, Işıqdan, O, Zərrədən, uzaq olalar!

Mətnlərdə olan, maraqlı cəhət ondadır ki, hər biri, bütün mətnlərdə, ayrı - ayrılıqda, bildirib, Deyilir ki, "De, De ki...", amma, o, Peyğəmbərlərdən, heç biri, demədi ki, "Mən deyirəm!".

Hər biri, ayrı-ayrılıqda, bildirdilər ki, "mənə mətnlər belə deyilib, sizə Deyilənləri, deyirəm".

Çox maraqlıdır ki,

Min illərlə, uzun müddət ərzində, Yer üzündə, Işıq-Zərrə Elmi, aparıcı, istiqamətləndirici funksiyasını daşıyıb!

Yer üzünə, Astronomiya elmini, dəqiq Elmləri, Fizika, Işıq-Zərrə elmini, Hz. Zərdüş, Avesta Kitabında, insanlara gətirib, çatdırıb!

Uzun, Min illiklərdə, Yer üzündə aparıcı, istiqamətləndirici Işıq-Zərrə Elmi, olub!

29.08.2017

Aləmin, Sevdası..

Aləmin Sevdası, sənsən-sən!

Sevdanın Aləmi, sizsiz, siz!

İki, Aləm arasında olan, bizik, biz!

Aləmlərə, o, Sevdanı Bölən, Odur, "O".

29.08.2017

Ərazimiz...

İlkdən, bizim Azərbaycan Ərazisindən, Yer üzünə, bir çox, Elmi əsaslar, yayılıb!

Qoç - bir Bürc kimi, eyni vaxtda, ərəfəni bildirib!

“Qoç” Bürcü, Yaz ərəfəsinə, təsadüf etdiyindən, (indiki təqvimlə Mart ayı), həmin ərəfəni, Zürran-Navruz bayramı kimi, bizdən əvvəlki Babalarımız, bir Bayram kimi, yad ediblər!

O, ərəfə, Yenilənmə ərəfəsi kimi, Yer həyatının başlanğıcı kimi, tarixləşdiriblər!

Yə'ni, o, Yaz ərəfəsində, İldırım, Şimşək çaxmasını əlamət kimi, dəyərləndirib, Işıq gücü, Işıq yayım, gücü kimi, xarakterizə ediblər.

Amma, o, ərəfəni sonralar, “Qoç”, gücü kimi, dəyərləndiriblər!

İlkdən, Ağ Qoç adı ilə, Şərqi, Qara Qoç adı, Qərbi bildiriblər!

Günorta, Günəş Zenitdə olan ərəfəsini, Sarı Qoç kimi, xarakterizə ediblər.

O, səbəbdən ki, bu adlıqlar, Cəhətləri, aydınlaşdırmaq mə'nasını daşıyır.

Şimal səmti isə, Gün Işığı düşməyən, soyuq Boz kimi, adlandırılırlar!

Novruz bayramında, Sarı “keçi”, bir rəmz kimi, bu günə qədər də, Xalq arasında qalmaqdadır!

Buğa Bürcü, indiki təqvimlə, aprel ayı ərəfəsini bildirməklə, torpağın, cücərilərin, Yer qatından, Güclə, güc sərf etməklə, eyni zamanda, əkin-biçin ərəfəsini bildirib.

Amma, çox maraqlı cəhət oradadır ki, bir neçə Səməvi kitablarda Nuh Tufanı ərəfəsi, qeyd olunub!

Nuh tufanı ərəfəsini, o, xüsusi ilə, Ərazini və o, ərəfəni israrla, gizlətmək üçün, çox sakitliklə, o tarixi ərəfədən, kənarlaşdırmağa çalışılırlar!

Məsələ burasındadır ki, o tarixi hadisə, indiki təqvimlə, Yanvar ayının son mərhələsi, Fevral ayının ortaları, 17-18, tarixlərinə təsadüf edib!

Çünki o, tarixi hadisədən xilas olmuş Babalarımız, Azərbaycan ərazisində o, ərəfəni, Suyun, o, daşqın ərəfəsini, “Su tökən, Su tökülən”, ərəfə kimi tarixləşdirib, o, çox sonralar ona, bir ad da, “Dolça”, adı kimi adlandırılırlar.

Amma ki, “Su tökən, Dolça” Bürcü, Fevral ayı ərəfəsində, biləvasitə, Azərbaycan ərazisinin üzərində, dayanır!

Nə Misirdə, nə də ki, Yunanıstan üzərində, dayanmır və görünmür!

Su tökən bürcünün, o, ərəfədə, Azərbaycan üzərində olması, o, həmin Dünya Tufanı hadisəsi Azərbaycan ərazisində olmasını, Su Tökən, Dolça bürcünün göstərdiyi, işarə etdiyi, o hadisənin Ərazisini təstiq edir!

Bu səbəblərdən, bir çox başlanğıcların, Azərbaycan ərazisindən başlaması, Bürcələrə istinadlanaraq, çox mühüm bir əsaslardır!

Qoç ərəfəsindən, Işıq başlanğıc ərəfəsindən, Işığın qığılcım, tonqaldan qığılcım sıçramasını, Qor adı daşıyır!

Həmin, Qor adı, Işığın, istiliyə çevrilçə mə'nasında, indiki halda, Ərazimizdə xalq arasında, Qor adı hələ də, işlənməkdədir!

Xalq arasında deyilir ki, “gecə yata bilmirdim, elə bil gözümə Qor dolmuşdu”.

Bir çox sözlərimizi, Arxaiq sözlər cərgəsinə daxil etdiklərindən, tədricən çox sözlər, mə'nalar, tədricən yaddan, çıxır!

Amma ki, Oğuz (lar), bu Ərazidə, İlk olanlar, İlkdən olanlar mə'na və Mahiyyətini daşıyıb!

Yə'ni çox maraqlı bir hal ondan ibarətdir ki, bir neçə Bürcə, Qoç, Buğa və s. adı kimi adlandırılırlar!

Amma ki, Oğuz adının, təhlil və açımı ona işarə edir ki, şərti, gizli ad kimi, qorunub.

Oğuz - Ağüz, mə'na, mahiyyət baxımından, ilk olduğu, ilkdən bu Ərazidə olması, heyvanın, balası Dünyaya gələndə, o, balaya mütləq “Ağuz” südü, ananın ilk südü, mütləq olaraq verilir!

Burada “heyvan”, adının hallanması, heç də, xatirə dəymək mə'nası daşımaz!

Bu, Ağuz Südü, bənzətmə, qarşılaşdırma, müqayisə etmə və təstiqləmə mə'na və Mahiyyətini daşıyır!

Oğuzlar-Ağüzlər, İlkələr, İlkilər, bu ərazidən, yayılıb, bir çox, Adət-ənənə daşıyıcıları olublar!

Yaxşı bilirsiniz ki, Elmi araşdırmalarda, Elmi Tədqiqatlarda, Elmi qarşılaşdırmada, “bu mənim fikrimdir”, və ya fikri, “subyektiv, obyektiv, mənim fikrim obyektivdir, sənin fikrin Subyektivdir”, kateqoriyalarına bölmək olmaz!

Hər hansı bir araşdırma və tədqiqatın şərti, bir çox istinadlara, bir çox əsaslara, Əsaslanmaqla, fikir yürütmək olar.

Amma, hər hansı bir araşdırmada əgər mə'na və mahiyyətdən, kənarlaşdırma başlasa, o, həmin araşdırma, Labirint kimi, karıxdırıcı və yorucu olur!

Fikirlər müxtəlifdir və müxtəlif də, olmalıdır!

Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, bizim ərazi Ur ərazisi kimi, adlanıb!

Bu, tarixi ad, Bilqamıs Dastanında, şərh olunur!

Həmin Dastanda da, Dünya Tufanı və Hz. Nuhun, həmin Ur ərazisindən, xilas və xilaskarlığı, tarixi hadisə kimi qeyd olunub!

Azərbaycan-Azər ad daşıyıcılığı, Hz. Zərdüş dövrü, Işığın ilki, əhalinin Işıq daşıyıcıları olduğu, adlandırıldığına görə, bir ad da, Zər-Azər, Adı kimi, həm əhali, həm də, ərazi belə adlanmağa başlayıb!

Təsadüf və ehtimallarla yox, əsaslarla araşdırıldıqda, bir çox sirli adlıqlar, mə'nalar, mahiyyətlər aydınlaşa bilər!

29.08.2017

Karışmış insan, darılmış insan...

İlk insanlar, keçmiş insanlar, (deyilir ki), uzun ömürlü, sağlam həyat sürərdilər!

Nə oldu, o, insana, nə oldu, bu insana?

O, İnsan, uzun ömür yaşardı, sağlam yaşardı, Yer aləmindən vidalaşanda, özü ilə, öz yaddaşında, öz xəstəlikləri ilə, qayıtmadı Öz, ilkinə!

Özündən sonrakılara, xəstəlikləri mirası kimi, saxlamadı özündən!

İllər keçdi, vaxtlar keçdi, sonrakı tarixi mərhələlərdə, tədricən insanlar arasında, uzun ömür, qıssalmağa və sür'ərlə, onlar başladılar “qocalmağa”.

Niyə, İnsanlar sağalmaz xəstəliklərə, sür'ətlə qocalmaya, tez, erkən, bu həyatla, vidalaşmağa başladılar?

Çünki, “insanlar”- qidalara, bitkilərə, ətrafa, “elmi baza”, deyə - deyə, bütün canlılar aləminə, müdaxilələr etməyə başlamaqla, o, qida, bitki aləminin, özü ilə, olan Təbii yaddaş qədərini, “iflic”- etməyə başladılar!

Canlını, ali insanı, süni müdaxilələrlə, daha ölmüş, öldürülmüş hüceyrələrlə, daha özünü tanımaq iqtidarında olmayan “qidalarla”, qidalandırdılar, geyindirdilər, yatırdılar!

İnsanı, iki hissəyə ayırdılar!

Bir hissəsini arıqlatmağa, bir hissəsini, kökəltməyə.

Plastik əməliyyat adıyla, xarici görkəmə, müdaxilələr təbii, natura halından, uzaqlaşdırdılar!

Canlı aləm, karış qaldı! Özünə baxdı, daha özünü, olduğu kimi, tanımadı!

Olduğu, təbii yaranış, yaddaş halından, məcburi daxili və xarici halını, “insanın təkmilləşdirmələri” ilə, tanınmaz hala yuvarlandırdılar!

Zəhərsiz, saf, təmiz heyvan və bitki aləmləri daha, “zəhərləndilər”, deyə-deyə, dəyişə-dəyişə, təkmilləşdirə-təkmilləşdirə, yeniləşdirə-yeniləşdirə, Kainatın yaratdıqlarını da, tanınmaz hala, insanların özləri, gətirdilər!

Yeni insanlar, Yer üzünə, bir də, gələcək!

İlk insanlara, bənzər gələcək!

Mə'dələr kiçik olacaq, yoğun bağırsaqlar daralacaq, nazik bağırsaqla, qıssalacaq!

İnsanlar arasına, “uzun ömür”- bir də gələcək!

İnsanın, ali gözəlliyi, bir də Yer üzünə, yenəcək!

Daha təbiətə, sü'ni müdaxilələr də, dayanacaq!

30.08.2017

Ölümsüz, Varlıq...

İşiq - Ölmür, Ölə bilməz!

Yaradıcı İşiq, Ölümsüz Olduğundan, “Ölüm” də, Yoxdur! (Maddələr də, İtmir! Enerji də, itmir,

bir haldan, başqa bir, hala keçir!).

“Ölüm”, Yoxdur!

O, Yanlıştır!

Arxayın olmayaq ki, “Öləcəyik!”.

Biz, İşığın - Pay daşıyıcısı olduğumuzdan, Ruhi İşiq payımız da, Ölümsüzdür!

O, Ruhi İşiq Payımız da, Qayıdandır, o, İşığı, Bəxş Edənə, “O”- na, O, İşiq Sahibi Mütləqinə, Qovuşandır!

Var Olmaq, Bu Aləm Üçün, Dirilməkdir!

“Ölmək”, Bir də, O, Biri Aləm üçün, Dirilməkdir, bir də, Var Olmaqdır!

31.08.2017

Daşdığımız, İşiq - Zərrə, Payı...

Hər Bir Yaranış Varlığına, Kainatdan, İşiq - Zərrə Payı Ayrılır!

O, İşiq - Zərrə Payı Olmadan, Yaranışlar - Yaranmır!

Varlıqlar, Kütlələr, Cisimlər, Maddələr, İstilər, Soyuqlar, Kristallar və s. özü-özünü, Özləri - Özlərini, Yarada Bilmirlər!

İnsan, Zərrə - İşiq Payından, Paylıdır!

Yer Üzündə, Ona, “Ruhi İşiq”, “Ruh”, “Ruh, İşığı”, dedilər!

İnsan, Yer üzündən ayrılarkən, “O, Ölüm, anında”, onu, o, İşiq-Zərrə Payı, Tərk Edir ki, “ölüm” halı, baş verir!

O, Zərrə - İşiq Payı, Ruhi İşiq Payı, bütün ömür müddətində, nə Əzilir, nə Dəyişilir, nə Soyuyur, nə İstinir, nə Yanır, nə Bir haldan, başqa bir, hala keçir, nə Qopur, nə Qırılır, nə Rəng Alır, nə Rəngi (Ağlıq), dəyişilir, nə Yanır, nə Kül ola bilir, nə Əriyir, nə də, Əridir!

O, vücutdan ayrılan, İşiq - Zərrə Payı, heç vaxt, Dəyişilmir, Başqalaşmır!

İlkdən, olduğu kimi, “Var Olandan, Var Olduğu kimi”, yə'ni, İlk halı kimi, qalır!

Nə, Dönür, nə də ki, Dəyişilir!

Yaradıcı, O, Işıq, Sabit Olduğundan, Törədici Zərrə - Işıq Payı da, sabit olur!

O, Tanrının, "Işıq Payı", Olduğundan, O, ruhi Işıq payımız, sabit, qalır, Dönmür, Dəyişilmir, Başqalaşmır!

01.09.2017

Ölüm yoxdur, Işıqla - Işığa, çatma, qovuşma, Var...

Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonrakı mərhələlərdə də, Ur ərazisində, Azərbaycan ərazisində, bu Dünyadan köçən İnsana, Yas mərasimlərində, çox-çox Qədimdən, Azərlərdən qalma, bir İfadə, işlədilirdi ki, "Işıqdan Gəlmişdi, Işığa Qayıtdı, Işığa Qovuşdu!".

Fərq etmirdi, Kişi, yaxud Qadın, Yas Mərasimləri olsun, hər bir Fərdin, Tanrı Işığı, (Ruh- Işıq, Zərrə), Payından, Yarandıqlarını bildiklərindən, belə bir İfadə işlədilirdi, "Işığına Qovuşsun".

Çox maraqlıdır, İnsanın təbii "ölüm", halında, anında, bədən temperatur həddi, 30-32°C, ola bildiyi halda, Tibbdə bu hal, "kritik hal", kimi hesab edilir!

Amma, bədən temperaturu, 20°C yendikdə, bu daha son hədd, kritik hədd, ölüm həddi, hesab olunur!

Amma, Tibb elmində, deyilir ki, "cəsəd temperaturu, ətraf mühit temperaturuna uyğun olur".

Amma, Temperatur 8-10°C, həddi, vücut üçün, daha son həddir!

Yaranmaq üçün ayrılan, O, Işıq-Zərrə Payı, anilikdə, Kainata, Mütləq Olan, o, Işıq Aləminə Yüksəlir!

Yə'ni, hər fərdə, ilkdən ayrılan, o, Işıq Payı, Işıq aləminə, Tanrı Işıq aləminə, qovuşa bilir.

Bu səbəbdən də, Yas mərasimlərində, "O, Işıqdan gəlmişdi, Işığına qovuşdu, Işığına çatdı", deyilir!

Bir çox, adlıq mə'nalarının, Mahiyyətlərinə bir o qədər də, fikir vermək, istəmirik!

Çünki, tək bir "Məzar", yaxud da, ki, "Qəbir", kəlmə, mə'na daşıyıcılığında, o, adı çəkilən, "Məzar", "Qəbir" də, Işıq, Ad, daşıyıcısıdır!

Amma, əslində, "Ma-Zar"-dır!

O, həmin, kəlməni açdıqda, "Ma", (Ma-Ma, Mə-Mə), Canlı olan, Yaşadan, Qayğıya qalan varlıq, "Ma"- hecasıdır, onun mə'nasıdır!

"Zər", "Zar" isə, Işıq, Işıqdan törəmə, Işıq Payı kimi, ifadə olunub!

"Qa-bır" kəlməsi, o heç də, hansısa bir xalqa, əraziyə, mənsub deyil, ola bilmir, o, "Qa" kəlməsi, ümum bir, Işıq anlayışı, daşıyıcısıdır!

“Qa” - işıq, “Qu” - İşığın, isti ilə, canlıya çevrilməsi, əmsalı olduğundan, “Qa-bir”, “Qəbir” də, “Məzar” adlığı da, Ölməzlik, İşıq içərisində olmaq mə'nasını daşıyır!

Çünki, İlk İnsanın, Yer üzündə, son aqibəti, Məzarlaşmaq, Qəbirləşməklə, yekunlaşdığından, “Mə-Zar” da, “Qa-bir” də, mə'na mahiyyəti, çox-çox Qədim olan, ilk Yer insanı, bu Dünyanı, tərk etdiyi dövrdə, deyilib, adlandırılan bir addır, ifadədir!

O, “Mazar” da, “Qabır” da, bir mə'na daşıyıb, “İşıqdan gəlmişdi, İşığına çatdı, qovuşdu, İşıqdadır”, mə'nası daşıyıb!

İlk, “insan ölümündən”, “son insan”, ölümünə qədər, dəfn yeri, dəfn sahəsi, bu adlığı, Ma-zar, adlığını, daşımaqdadır!

Rus dilində də, “Ma-qila”, deyilir!

Görürsən “Ma”- hecası yenə də, özünü təstiq, sübut edir!

01.09.2017

Baxışlar...

Biri var, Gözünlə baxırsan,

Biri var, Lupa ilə, baxırsan,

Biri var, Mikroskopla baxırsan,

Biri var, Teleskopla baxırsan...

Biri var, qəribə, şübhə ilə, baxırsan...

Hər bir, “Baxışda”, Ayrı-ayrı, Aləmlərə - Baxırsan!

Biri var, Olduğunu - Olduğu kimi Görürsən, biri də var ki, nəyi necə görmək istədiyin kimi, baxırsan!

Necə, “görmək istədiklərimiz”, həmişə aldadıcı, yanlış göstərə biləndir!

Amma nəyi, necə Görürsənsə, Onu, olduğu kimi, Görürsən!

O, daha yanlış, daha Səhf kimi, Görünmür!

01.09.2017

Gələn - gedən, bizlərik...

Nə, Gün gəlir, nə də Gün, gedir!

Gəlib - gedən isə, bizlərik!

Gün, Günəş isə, sabit olaraq, yerindədir!

01.09.2017

Oksigen, hava qatı...

Yer üzündə, bütün canlılar, kütlə, cisimlər, varlıqlar, hava əhatəsində, hava ilədir!

Hər bir canı varlıq, o, hava kütləsi ilə, nəfəs alır.

O, canlıların, nəfəs alma və havanı, Oksigeni vücutlar üçün nizamlanmış miqdar qədərində aldıqda, artıq olanı özündən xaric edirlər.

Qış vaxtı, o, proses, daha rahat, daha aydın, müşahidə olunur.

Canlı Vücut, “buxar maşını”- na bənzəyir!

Yeridikcə, danışdıqca, özündən isti hava kütləsini, xaric edir.

Xaric olunan, o, hava, Oksigen Kütləsinin, 16%-ni, sərf olunmamış, hava qatı kimi, özündən, kənarlaşdırır!

Bütün varlıqlar, nəm daşıyıcıları, olduğundan və insan, canlı, bitkilər aləmi, nəmlə əhatəli olduqlarından, vücutlar, temperatur həddinə görə, nəfəs vasitəsi ilə alınan hava miqdarını, anilikdə, bütün vücut hüceyrələri arasında, bərabər bölür, və vücut temperaturuna, uyğun olaraq da, “buxar”-kimi, özündən, xaric olunur!

Əgər hava, oksigen kütləsinin, tam 100 %, (ölçü vahidi), İnsan sərf etsə idi, bütün vücutlarda, nisbi nəm miqdarının, nisbətləri pozulardı!

Əgər İnsan, nəfəs aldıqda, 84% - dən az, miqdarda oksigen, hava kütləsini, sərf etmiş, olsa idi, onda, bədəndə, “oksigen aclığı”- baş verərdi.

Oksigen, hava qatı, nisbət miqdarları ilə, Yer üzündə, bütün varlıqlar arasında, nisbi bölünmə bərabərliyindədirlər!

02.09.2017

Kütlə, çəki, sür'ətlər

İndiki dövrdə, təyyarələr insanlara, hərəkət vasitəsi kimi, köməkçisidir.

Amma, təyyarələr ancaq qanad və gövdəsinə görə, uçmurlar.

Bu təyyarələrə mühərrik gücünə görə hərəkət sür'əti verilir və aerodinamika qanunları, nəzərə alınır.

Avtomobillər, hərəkət zamanı, böyük sür'ətə uyğunlaşanda, havalana, bilirlər yə'ni, yer səthindən ayrılırlar, və s.

Yer Planetinin, çəkisi varmı?

Əgər kütlə varsa, çəki də vardır!

Amma, Yer kürəsi, Günəş ətrafında, hərəkət sür'ətinə görə, Yer planetinin, xüsusi çəkisi 16 – ya bərabərdir.

Yer planetinin, hərəkət sür'ətindən, ayrılan Kosmik gəmi, içərisində olan, kosmonavt, “çəkisizlik” şəraitinə düşür.

Niyə?

Çünki, həmin Gəmi və daxilində olan, İnsan böyük Kainatda, Planetlər arasы, birgə hərəkət sür'ətinə uyğunlaşaraq, 16 çəkidədir.

Kainat daxili, planetlərin, birgə hərəkət sür'əti, 16 olduğundan, (bu çox böyük bir, hərəkət sür'ətidir) Planetlər, bir – birini, cəzb etmir.

Gəmi və kosmonavt, xaotik olaraq, cəzb etmə nəticəsində, harasa süzülüb yox olmur.

O, Gəmi və Yer kürəsi, Planetlər arasы, sür'ətə uyğunlaşdığından, çəki hiss olunmur.

Planetlər arasы sür'ət, 16 – dır. Kainatda, bütün Planetlərin, birgə hərəkət sür'əti, 32 – dir.

16, 32, Kainat hesabasında, mühüm rəqəmdir. Təbiətdə, bitkilərdə, İnsan vücudunda, 4, 16, 32 mütləq hesabatdır.

Qadın vücudu, 16-sı aktiv, 16-sı passivdir (Qnekologiya).

Kişi vücudu, 32 aktivdir.

İnsanın, ölüm halında, ölüm anına baxaq: İnsan o, anda, (ölüm) anılıkdə, vücud çəkisindən, 0,16 qr. itirmə (azalma) müşahidə olunur.

Tüstü, (qara) 16 km. radiusda, Yer səthinə, bucaq altında yenir, yayılır, hava ilə, həll olunur.

Elmdən mə'lumdur ki, İnsan oksigenlə nəfəs aldıqda, ciyərlərindən karbon xaric edir.

Əgər, İnsana sü'ni nəfəs verildikdə, (ölüm halında olan o insana), Oksigenlə kömək əvəzinə, xaric olunan, Karbonla, müdaxilə edilərsə əgər o, insana kömək yox, ölüm hökmü, vermiş olarıq!

Amma, İnsan nəfəs aldığı Oksigeni, ciyərlərindən, xaric etdikdə, mütləq olaraq, oksigenin 16% -ni karbona çevirmədən, özündən xaric edir!

Əgər, belə olmasa idi, nəfəsi dayanmış insana süni nəfəslə kömək göstərməyimizin heç bir mə'nası olmazdı. Lakin süni nəfəslə kömək etmək istəyən insan, 16% oksigeni özündən, nəfəsi dayanmış insanın ciyərlərinə, təzyiqlə qovaraq, mexaniki güc tətbiq etməklə, onu ölümdən xilas edə bilir, və s.

Yer kürəsinin, Günəş ətrafında olan, hərəkət dinamikasına baxaq: Yer kürəsi, (öz nüvəsinə görə) dayanmadan, öz traektoriyasında, Günəş ətrafında, hərəkətdədir.

Yer kürəsində olan, çaylar, o, hərəkət sür'ətinə görə axır.

Ona görə ki, Yer Planetinin hərəkət sür'ətinə uyğun olaraq, axmadadır. Cazibə olmuş olsa idi, çaylar, dənizlər, okeanlar, bir – biri arasında, karıx qalar, səmtləri qarışıq olardı.

Kainat daxili, külli kütlələrin, bir – biri arasında, cəzb etmə və özündən itələmə

mexanikası olmadığından, cəm Planetlərin bir sahədən başqa bir sahəyə, toplaşması da, mövcud deyil!

Kainatda, xaotik, kaos, özbaşınalıq hərəkətləri, yoxdur!

Sərbəst düşmə var!

Sərbəst düşmə Yer Planetinin sür'ətinə uyğun olaraq, bucaq altında,,16 – ya düşür.

02.09.2017

Qaranlıqda, baxış...

Bir qatarda, yol gediriksə, o, yolu qət edən, o, qatardır!

Biz o, Qatar içərisindən, o Qatar pəncərəsindən, gedilən, keçilən, gördüklərimizin, Anlarını, müşahidə, edirik!

An içərisində, Anlar var!

Varlıq, Vardan, olmasa idi, Anlar da, olmayacaqdı!

Var olmaq, Anın ölçüsüdür!

Hər an, hər Anla, onun özü ilə, ölçülür!

An, Var olmanın içərisindən, yaddaş mərhələsidir.

Hər bir An, yaddaşın ölçüsü, anıdır.

Eşitdiyimiz, hər hansı bir xəbər, hər hansı bir şeyə də, yalan da, bir anda, olduğundan, o, eşitdiyimiz anda, gördüyümüz anda, bildiyimiz anda, o, Anda, yaddaş olaraq, yadımızda, qalır!

Səhfi, yanlış, düzü-əyrini, sonra, araşdırmağa çalışırıq!

Amma, o, anın görüntüsünü, xəbərini, yaddaşımızdan, çıxarıb, dəyişə bilmirik!

O, görüntü, o, xəbər, görüb bildiyimiz kimi, eşidib bildiyimiz kimi, yadımızda, yaddaşımızda, qalır.

Bir qatar, bir qatar vaqonunda, o, qatarın kupesində, yol gedən sənişin də, gördüklərini müşahidə, edir!

O, sənişin, qaranlığa baxmır! Çünki o, qaranlıqdan - qaranlığın özünə, baxmır!

Çünki, o, Işıqdan - Işığa, Işığın aləminə, baxır!

Qaranlıq, elə bir, aləmdir ki, qaranlıqdan - qaranlıqla, baxanda, ancaq, qaranlığın, özü görünər!

Əgər, bizi əhatə edən bu aləmə, “qaranlıq”, baxışından baxsaq, özümüzə ancaq, qaranlıqları, göstərə bilərik!

Qaranlıq içərisində, “Qaranlıq”, Işıq içərisində isə, ancaq, “Işıq”, olur!

03.09.2017

L. V. Bethovenin 9-cu Simfoniyasını, sakitliklə dinləmək olmur.

Əsərdə, elə məqamlar var ki, həm hıçqırıq, həm giley, həm yalvarış, həm höküm, həm rica, həm ittiham, həm də, bir üsyan var!

Əsərin, sonlığında, Xorun səslənməsi ilə, Tanrının, bütün bu hallara, sanki Öz Təntənəsində, “Bu belə olmalıydı yox, bu heç, belə də, deyil! Bu səslə, bu nidanla, bu əzəmət səsi ilə, sən, Tanrıya qədər Yüksəldin”, sonluğu ilə, L. V. Betxovenin, bu qədər cəsarətli, üsyankar, yalvarış, səsində, əsərin sonunda, bir, Tanrı Təntənəsi, səsləndi.

Ağrıdır bu, ağrıdandır bu, amma ki, Ağrı dayanan yerdə, ağrı qurtaran yerdə, Ölüm, başlayır!

Betxovenin, 9-cu Simfoniya ilə, Betxoven varlığını, bu Əsərlə, Kainatlara səsləndirə, Kainata Dinləndirə, bildi!

Simfonik Əsərdə istifadə edilən, Xorun ifa mətnində, Tanrıya xitab, Tanrını çağırış, Tanrıdan, Bəşəriyyətini, Sən Özün qoru, Sən Özün, Hifs et, xitabıdır!

Simfonik əsər, Tanrı çağırışı ilə, Tanrıya cəsarətlə, xitab, hər bir, Dahyə də, nəsib olmur!

03.09.2017

Yaxşı dövr...

Nə yaxşı dövrdür ey, gələcək, insanlar!

Onlar, o, İnsanlar, biri-biri ilə çox uzaq məsafədə, zəkalarla, əlaqə saxlayırlar!

Bir - birini, yaxın bildikləri və yaxınları ilə, zəkada, əlaqə yaradırlar!

Çox sözlər, artıq sözlər, uzun cümlələr, qarışıq düşüncələr, qarışdırıcı fikirlər, yoxdur daha!

Yer üzü, İnsanı arasında, gizli, məkrli hallar, yoxdur daha!

Hallardan əvvəl, onlar hallardan, xəbərdardırlar.

Zəka, dərkيات tezliyi, on altını görür, amma, on altıdan artıq, düşüncə tezliyi, artıb daha!

Rahatçılıqda, mehribançılıqda, səxavətdə bir birlikdədirlər!

Daha, Kainat bilgiləri, (informasiyalar), zəka tezliklərinin, əhatəsindədirlər!

Sevincdə, rahatçılıqda, yaradıcılıqdadırlar o, əhatənin, çevrəsindədirlər!

Nə yaxşıdır, mif, nağıl, rəvayət, yoxdur daha.

Məqsədlə, tabe elətdirmək, yoxdur daha!

Uydurmalara, fərziyələrə, ehtimallara, yer yoxdur, daha!

Gəmilər, təyyarələr, maşınlar, mexanizmlər, dəyişəcəkdir!

İş prinsipləri qalacaq, görkəmləri, dəyişəcəkdir!

Yer Planetinin, Nüvəsi daha da, mə'lum olacaqdır.

Ona, müvafiq, hal aşkar olunacaqdır.

Hərəkətdə olan, minik vasitələrinin düz xətti, dönmə bucaq hərəkəti tapılacaqdır.

Avtomobillər, biri-birinə dəyməyəcəkdir, aşmayacaqdır, əzilməyəcəkdir.

Bu, mexanizmlər, Yer Nüvəsinin, birgə halına, birgə varlığına, bağlılıqlarda, olacaqdır!

O, Elm də, olacaqdır!

Hərəkət vasitələrinin, gövdə hissələrinin, alt və üstündə, Yer nüvəsinə bağlı, işıq var, birgə bağlılıqda, olan var!

Təyyarə, gəmi, atromobil, maşın-mexanizmlərin, qəzaları, yoxdur daha!

Gəmi, təyyarə, maşın və avadanlıqlar mərkəzi nöqtəsində, bölüm nöqtəsində, taraz nöqtəsində bərabərlik vardır daha!

Sükunət, bərabər yırgalandırma, vardır daha!

O dövr, binalar inşaasında, dəyişikliklər olacaqdır. Çox uca, hündür binalar böyrü üstə olacaqdır.

Çünki, hesabatlara, Elmlərə, “dörtlük”-tapılacaqdır!

Dörd üstündə, dörd gələcəkdir. Dəyişiklikləri, yenilikləri o edəcəkdir.

Həndəsi anamlara, həndəsi quruluşlara, Kainatı bir də tanımaq, baxmaq, dörd üstə, dörd gələcəkdir!

Binalar, dördə bölünəcəkdir, dörd olacaqdır!

Mərtəbələr arası, dörd olacaqdır, hərəkətlər birliyi, dörd üstə, dörd olacaqdır!

Layihələrdə “yorğunluq”- hesabatı olmayacaqdır.

Dörtlük gələcəkdir, dörtlük böləcəkdir!

On altılıqlar, onda bir də, danışacaqdır!

Bunların başlanğıc əlaməti nə vaxt olacaqdır?

Yerdən olmayacaqdır, Yerdə olmayacaqdır, Yerlə olmayacaqdır!

Səmadan, Günəşin, Zenitdə dayandığı, Cənub nöqtəsində, Zenitdə olanda, bir anda, güclü işıq görünəcəkdir, zolaqlı işıq, onda görünəcəkdir!

Kim deyər Anları, kim Bölər, hesabatları?

Kainat bölər Anları, Kainat Deyər hesabatları!

Günəş, nüvəsi Bilər, Yer nüvəsi, onda - ona, bağlanar, qaranlıqlar başlardan onda, uzaqlaşar!

03.09.2017

Gözəlliklər...

Gözəllikləri görməyə me'yar, ölçülər varmı?

Nə gözəl deyil ki, nə gözəllikdə deyil ki?

Hər birimizin gözündə, o, gözəlliklərin, nə qədərdə olduğunu, görməyə, öz ölçüləri, öz ölçü me'yarları, vardır!

Müxtəlif varlıqlara, müxtəlif canlılara, İnsanlara baxdıqda, gözlərimizə sığmış, ölçü gözəlliklərdən baxarıq və yenə də deyərik ki, o, gözəllikdədir!

Çünki, “çirkini”, görmək istəmədiyimizdən, insan gözləri, ancaq, gözəllikləri, görmək istəyir!

O, gözəllikləri görməsək, görmək istəməsək, gözəli-gözəldən, gözəlliyi - gözəllikdən, rəngi - rəngdən, gözü - gözdən, onu - ondan, ayıra bilmərik!

Görən, Gözdür!

Gözəllik Gözdədir!

Nə, Gözəllikdən uzaq, nə Gözəllikdən, kənardır ki?...

03.09.2017

Günəş Işığı, Günəş Sistemi...

Gələcəkdə, Kosmik gəmilər, Yer kürəsi kənarına, Günəş sistemindən kənara Uçuşlar yerinə yetirəndə, o, uçuşlardan qorxub, ehtiyat etməyəcəklər!

Çünki, Kosmik apparatlarda, Andromeda dumanlığını, keçmiş olsalar da belə, yenə də, Yer kürəsinin yerini, səmtini itirmək mümkün olmayacaqdır!

O, səbəbdən ki, Kainata, müxtəlif Qalaktikalara tərəf uçuşlar olsa da belə, hər tərəfdən, hər səmtdən, Yer kürəsinin, yerini, səmtini itirmək, mümkünsüz olur!

Yer kürəsinin, yerini, səmtini, Kainatdan baxdıqda, Günəş Işığının, saçdığı Işıq qədəri, bəlli edir, bildirir!

Günəş Işığı, Öz ətrafına Işıq qədərini, Oval Quruluşlu saçır ki, Günəş ətrafında olan Planetlər də, Günəş ətrafında, Oval tipli, Oval formasına uyğun da, hərəkətdədirlər!

Kainatda, Günəş Işığının saçması, bizim Günəş Sistemimizin, Kainat Miqyasında, tutduğu Yeri, Səmti, Sahəni, bəlli Edir!

03.09.2017

Əgər, Kainatın, Aləmlərin, sonu olarsa, onda, Nələr Olar?...

Son dövrlər, qərribə-qərribə fikirlər səslənir!

Günəşin, sönəcəyi, Günəşin Işıq Saçma sonluğu olacağı haqda, əsassız mülahizələr, ehtimallar, eşidilməkdədir!

Heç bir Məntiqə, heç bir Mə'naya sığmayan, bu mülahizələrin, bu halın, nəyinə "sevindikləri" də, naməlum olaraq, qalmaqdadır!

Günəş Işığı, gözlə görünə biləcək, Yaradıcı Işıq, Təmsilçisidir!

Işıq - Əzəli, Əbədi, Daimi, Dəyişməz, Dönməz, Sönməz bir, Yaradıcı, Nizamlayıcı, Varlıqdır!

Bütün Başlanğıcların, Əvvəli, Işıqdan Başlar!

Işığın, Zərrə Toplum Halı, Yaradıcılığa, Tərədiciliyə, Tərətməyə, Tərətmələrin, başlanğıcı Olduğundan, O, Tükənməz, O, Sönməz!

Astronomların, Astrofiziklərin, hesablamalarına görə, Kainat On beş, milyard ildir ki, Mövcuddur!

Bəlkə də, Ondan daha Qədim, daha Əzəlidir, daha da, Ölçülərə sığmayan, Vaxtlara - Zamanlara, Təbə Olmayan, Işıq Əvvəlidir!

Kainatlar, Əbədi Cavan, Əbədi Yeni, Əbədi Tərəvətli, Əbədi Gözəl, Əbədi Işıq İçərisində, Əbədi Işıqla, bir Vəhdətdədir!

Işıq, Nədir, Işıq Necədir?

Işıq - Böyük Güc, Böyük Qüdrət, Böyük Qüvvə, Böyük Mütləqdır ki, O, Işıq Sahibi Mütləqin, Yaradıcı Varlığı, "Yaradandır", "Yaratdırandır!".

Bütün Kainatlar, Qalaktikalar, Zərrələr Qalaktikası, Işıq Qalaktikası, O, Sahibi Mütləqin, Işıq Güc, Işıq Tezliyinin, Dayanmayan, Yubanmayan, Tükənməyən, Vaxta - Zamana Sığmayan, bir Işıq Toplum, Halıdır!

Bütün Kainat Böyük Partlayışdan Yaranıb!

Böyük Partlayışa Səbəb, Işığın bir Mərkəzdən (Ekspansiya - bir Başlanğıcdan, bir Nöqtədən, bir İstinaddan), Gücdə, Təkanla, Işığın Yayılma Labüdlüyünün, Nəticəsidir!

Əgər ki, O, İlkin Partlayış Anında, Kainatlar, Var Olub, Var Olmaq üçün Yaradılmasaydı, O, İlkin Işığın mahiyyətində, Əbədi Var Olma olmasa idi, bütün Yaranmış Küllü - Kütlələr, Cisimlər, Hissələr, Hissəciklər də, bir Müddət üçün, Yaransa idi və sonu, sonluğu, "Ölməli", "Ölümlü", olmuş olsa idi, deməli, bu Partlayışın, mahiyyətində, bu Işığın mahiyyətində, Əbədi Var Olmaq yox, Sonu "Ölümlü", Olmalı idi!

Onda, O, Işıq, Yaradıcı Varlığın Özünə də, “Ölüm Növbəsi”, (Sahibi Mütləq, O, Işıq Sahibi, məni Bağışlasın) Çatardı!

Çünki, əgər O, Işığın mahiyyətində, İlk çağlardan, “Ölüm”, Olsa idi, Yaradıcı Qüvvə, İlk halda, “Özünə”, O, Öz, Işıq Sonluğuna da, Ölüm Hökmünü, Vermiş Olardı!

Yaradıcılığa, Yaradıcı Işıq, Işıq - Zərrə Var, Amma ki, Ölüm Yoxdur!

Bu, Çox Sadə Səbəblərdən, Yer dəyişmə var, “Ölüm” isə, yoxdur!

Amma, İlk Yer İnsanı, İlk Yer İnsanından, Dünyanı tərk edən, İnsan varlığına, deyilərdi ki, “Oldu, O, Işıqdan gəlmişdi, O, Işığa döndü, qayıtdı, O, Yenə də, Işıq Oldu”.

“Işığına Qovuşsun, Işıq Olsun, O, Işığına, Qovuşdu”, deyilərdi!

Çox-çox, sonrakı mərhələlərdə, “Oldu, o, Işığa döndü, Işıq Olsun” ifadəsində, “o” - fonemi, “ö”, fonemi ilə, tələffüz edildiyindən, o, həmin, “Oldu”, Sözü, Kəlməsi, “öldü, getdi, ayrıldı, kimi, öldü daha, ölümə qovuşdu daha”, ifadəsi ilə, “Oldu”-nu, “Öldü”, kimi, ifadə ediblər!

Dünyaya, İnsan gəlir, o, gələn insana, “uşaq oldu, uşağı oldu, Oldu!”, (Anaya aid), deyib, sevinirik!

Hər hansı bir, hadisə olduqda, soruşulur, “necə oldu, hansı şəraitdə oldu?”, “oldu”, deyirik, amma, bitdi, qurtardı, son oldu, demirik!

Bir Anlığa, təsəvvür edək ki...!

Kainatda olan, bütün Küllü - kütlələrin, bütün Planetlərin, bütün Kütlə və Varlıqlarda, onlara İlkdən ayrılmış, Işıq payı, bütün Planetlərin mərkəzində yerləşmiş, Nüvələr, təbiətə, bütün canlılara, Ayrılmış olan, Işıq Payı, Işıq - Zərrə (Ruh, Ruhi işıq) Payı, vücutlardan, varlıqlardan, bir anda, Ayrıldı!

Bir Anlığa, qayıtdılar, qovuşdular, Sahibi Mütləqin, O, Işıq Payına!

Nə baş verə bilər, onda?

Planetlərdən Nüvələr, canlardan Işıqlar, kütlələşib, kütlə halında, küll halında, qayıtdılar, O, Işıq Qalaktikasına, Yaradana, Yaradan Məkanına, Yaradan Ətrafına!

Bir Anlığa, təsəvvür edək!

Bütün Qalaktikalar, Bütün Planetlər, Işıqsız, cansız bir Substansiya, materia və maddələr, məna və mahiyyətini, itirmiş bir halda, topalanacaqlar bir Yerə!

Onda, daha, Işıq Yox, Işıqlı Yox, Can Yox, Canlı Yox, Həyat Yox, olacaq!

Alınacaq İki Hal, İki Hissə!

Üz-üzə dayanacaqlar, cansız bir Substansiya, qaranlıqları ilə, qaralmış, Işıqsız, Kütlələr ilə!

Bir Tərəf isə, Çox Böyük, Işıq Topası ilə, Işıq gücü ilə, nüvələrin Işıq toplumu ilə, Işıq- Zərrələr, toplumu ilə, Bir də, olacaqlar, yenə də, birlikdə!

Işığın, İlk mahiyyətində, Əzəlində, Əvvəlində, Əbədiyyət Işığı, Var “Olan”, Var “Olacaq”, Işığı, Yenə də, Öz Işığı ilə, Öz Işığında, bir güc, olacaq!

Cansız materiya, qara materiya, cansız Substansiya, Cansız saylar arasında, çox saylı Planetlərin, qaralmış, Işıqsız varlıqları ilə, O, Işıq Qarşısında, O, Işıqla, dayanacaqlar, üz-üzə!

Belə bir, təsəvvürlər edək!

Nüvəsi tərk edilmiş Planetlər, cansız Substansiyalar, yığışblar, cəm olublar, bir Yerə!

Hərəkət edə Bilmirlər ona görə ki, daha Işıq, daha Hərəkət Verici, Onları Tərk Edibdir!

Yə'ni ki, çox saylı Kort topu, çox saylı, stol üstü, Tennis şarları, çox saylı Alma kütləsi, çox saylı, Portağal dağını, təsəvvür edək!

Belə bir, görkəmdə olarlar, Kütlələr, kom-kom, topalanarlar, bir yerə!

Onda, Qaranlıqla, Işıq, onda, Qara Varlıqla Işıq, Dayanarlar, üz-üzə!

Işıq Əbədi, Işıq Əzəlidir, Işıq Yaradıcı, Işıq - Zərrə, Tərədicidir!

Əbədi, Işıq Sahibi, Ölməz, Olə Bilməz, Son Olmaz, Sonla Yekunlaşmaz!

Öz, Ətrafında Olan, Əbədi Işıq Paylarını bir - birliyə Toplar, birlikdə, onlarla, Yerini Dəyişər!

Onda, yeni Işıq Gücü ilə, Yenə də, Böyük Partlayış Edər, bir də, yenidən, Yaranışlar, Tərədər!

Daha təkmil, daha mükəmməl,

Yaranışlar Yaradar! Yeni Kainatlar, Yeni Qalaktikalar Yaradar!

O, Işıq Sönməz, O, Işıq Tükənməz, Onun, O, Işığı, Son Olub, “Ölümlə”, Bitməz!

Ölümsüzlük, Vaxta - Zamana, sığmaz, onlara, tabe, Olmaz!

Əvvəldən, Əzəldən elə, Tək idi, “O!”.

Əvvəli Kimi, Əzəli Kimi, Əbədi Kimi, Öz Işığı Kimi, Əbədi Olar, “O”.

“O” -nun, Əvəzləyicisi, Əvəz Edicisi Olmaz!

Işıq, Qaranlıqla, Dayanarlar, Üz-Üzə!

04.03.2017

“Fikirlər”...

Bir halı, çox düşünəndə, o “çürümüş bir, almaya”- bənzəyər!

Nə yeyiləsi, nə atılasına bənzəyər!

(çünkü, o “alma” - öz bağımızdır” axı, fikir isə, öz fikrimizdir, axı).

Öz, narahatçılıq “fikirlərimiz”, - nə yeyilir, nə atılır, nə də, ondan, əl çəkilir, nə də ki, unudulur o, fikrimiz!

Qəribədir İnsan, yaddaşsız deyil, İnsan!

04.09.2017

Adlar, adlıqlar...

Kainatda, Qalaktikalarda, Yer üzündə nə qədər, Ad, Adlıqlar varsa, (insan, kütlə, cisim), hər birinin ayrı-ayrılıqda, bir o qədər də, mənası, bir o qədər də, öz məntiqi, bir o, qədər də, öz yükü, vardır!

04.09.2017

Giriş - Çıxış...

Ola bilər ki, Metro qatarında, bütün vaqonlar, sənişinlərlə dolu olsun, bir vaqon təməmi ilə, boş qalsın, boş getsin?

Sənişinlərin, sıx olduğu vaxt, bu hal mümkünsüzdür!

Çünkü, insan həmişə, bir sahəyə daxil olmaq üçün, girişi, qapını tez axtarır!

Hərəkət edəcək, qatara daxil olmaq üçün isə, qatarın uzunluğuna mütənasib olaraq, sənişin, anilikdə, vaqonun, giriş qapısını axtarır!

Çünkü, anilikdə, təlatümlə “düşünür”- ki, “qatar gedər, mən qalaram!”. Ona görə, tələsir!

Qəribə hal isə, buradadır ki, vaqona, tələsə-tələsə, daxil olan o, sənişin, öz dayanacağına çatarda, vaqondan, çıxışda isə, yavaş-yavaş, yubana-yubana vaqondan, “çıxmaq” istəyir!

Yə'ni ki, öz dayanacağına çatıb daha, heç tələsmək də, istəmir!

Şagird, Tələbə, dərslərdə isə, qulağı məktəbin zəngində, gözləri isə, pəncərə ilə, qapıda qalır!

Tələsir, dərslərinin qurtarmasını, səbrsizliklə gözləyir!

Qəribə bir, Psixologiya!

04.09.2017

Lyudvig Van Bethovenin, Simfonik əsərini, dinləyərək...

Çox maraqlı və düşündürücüdür ki, Bəstəkarın, bu əsəri, 9-cu, Simfoniya adı ilə, məhşurdur!

Çox düşündürücüdür, niyə 9 -z?

Günəş ətrafında 9 - Planet, Vurma cədvəli 9 - sütun, Ədədlər başlanğıcı, 1- 9, Şait hərflərin sayı 9 - z, Dünyaya bəxş olunacaq övlad 9 - aya, və s. və i.

L. V. Bethovenin, bu möhtəşəm, Simfonik əsəri, 9- la, Tanrını çağırışı, Tanrıdan kömək, xilas istəyi, Tanrıya xitabıdır!

Tanrı, Tanrı, bir də Tanrı!

Heç kim, heç birimiz, düşünmədik ki, Əsər niyə 9 - da cəm olub?

9 - cu Simfonoya, Simfonik əsər, 9 - da təsadüfdəndir?

Tanrı, təsadüfdə, ola bilməz, axı!

Tanrı, təsadüfdən çağırılmaz, axı!

Tanrı, Təsadüf, yaratmayıb, axı!

Təsadüf, yoxdur axı...

Çox düşündürücüdür əsər Adı, niyə 9 - a, sığıbdır, axı?

04.09.2017

Günəş, yerini dəyişdi?...

Gələn gəldi, gedən getdi!

Günəş, öz yerini dəyişdi?

Gələn gəldi, gedən getdi!

Planetlər də, Günəşin ətrafında, öz, hərəkət yerini, dəyişdi?

İşıqla, Işığın gücündən, Onlar da, Hərəkətdədirlər!

Günəş, öz yerini, Dəyişdi?

Kainatda, Qalaktikalar, Meqaqalaktikalar, bütün Planetlər, bütün Kütlələr, İlkin olan Işıq ətrafında (Nur), hərəkətdədirlər!

O, İlkin Işıq qədəri, O, İlkin Nur Qədəri, yerini Dəyişdi?

Dəyişməyən - Dəyişilə Bilməyən, necə Özünü Dəyişə, bilər?

Gələn gəldi, gedən getdi!

Günəş, öz yerini dəyişdi?

Hərəkətlər dayanmadı, O ilkin Işıq Qədəri, Öz Işıq Payını, Dəyişdi?

Əgər ki, O, İlkin Işıq da, Günəş də, öz Işığı ilə, öz Yerlərini, tez-tez, dəyişsə idi, Kainatda, hərəkətlər, ardıcılıqlar, pozulardı onda, Kainat, qarışardı, onda!

Dəyişməyən, Əbədi olan, Işıqla - Işıqda, Olan, “O”, Özünü, Necə və Niyə də, Dəyişməli idi ki,...!

05.09.2017

Gələn gəldi, gedən də, getdi...

Gələn narazı, gedən narazı...

Heç düşünmək istəmədik, nəyə gəlmişdik, niyə də, getdik?

Haradan gəlmişdik ki, Haraya da, gedərik ki?

Gələn dedi ki, “gələrik ki, gedərik!”.

Heç, demək istəmədilər ki, “nəyə gəlmişdik?”.

Yəqindir ki, bir “cənnət”, bir də, “cəhənnəm” üçün, gəlib - getmərik!

06.09.2017

Deyən yoxdur ki, Günəş, niyə Partlaya, bilər ki...?

Bu ərəfələrdə, “Günəş sonəcək, Günəş Partlayacaq” deyərək, o qədər, boş, cəfəng, yazı-materiallar yazılıb, var ki!.

Heç bir, Kvant fizikasına, Diskret kəmiyyətlər, Kütlə-cisim, Işıq-Zərrə fizikasına, əhəməyyət vermədən, bu fikirlər, mülahizələrdən başqa, bir şey deyil!

Əgər Günəş “partlasa”, “partlamış olsa”, Günəş ətrafında hərəkətdə olan, 9-Planetlə bərabər, bir çox Planetlərin, Peyklərini də, üst-üstə hesablasaq, onda çox böyük sayda, məhf olmuş, Kütlə-Planet sayı, ortaya çıxar!

Günəş “partlamış”, olsa əgər, Işıq-Dalğa Gücündən, ətrafında olan Planetlər də, partlayışa, məhkum olar, mə'ruz qalar!

O, “Partlayışın” Gücü, Kainatın, ümumi hərəkətində olan, Planetlərin, Sür'ət, ardıcılıq, hərəkətinin nizamını, poza bilər!

Bu, sadə səbəbdən, Günəşin, heç bir səbəb olmadan, partlamaq ehtimalı, işlək deyil, mümkünsüzdür!

Amma ki, Kainat, Günəş qorxulu deyil, heç vaxt da, qorxu Yeri, olmayıb!

Kainat, ilk Yer İnsanından başlamış, son Yer İnsanınacan, ümid, xilas, Yaradıb və Yaşadacaq İnamında, O, Işıq Sahibinin, Səmti Olaraq, oraya, üz tutulan yer, olub və yenə də, belə də, olacaqdır!

Işığın, Günəşin, Planetlərin, Kainatın, adından, o qədər, nağıl-tapmaca, deyiblər ki, insanlar da, Karıx qalıblar!

06.09.2017

Həm razı, həm də, narazı...

Narazı-narazı, razıyıq,

Razı-razı, yenə də, narazıyıq!

06.09.2017

Buta, açar

İlkdən, Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən (Dünya tufanından xilas olduqdan sonrakı mərhələlərdə), ilk, daş yazılar, piktoqraflar, simvollar, Gəmi qayada, (Nuh - Çıxan, Naxçıvan, Azərbaycan), Daş kitabələrdə, daşlara, qayalara, döymə üsulu ilə, tarixləşdiriblər!

Bu, daş yazı simvollarında, əsasən Doqquz “Səməvi işarələr”, özünə məxsus yer tuturdu və eyni zamanda, sirli ələmlərə, “daxil olub”, dərk etmək üçün, mühüm işarələrlə, mə'nalarını daşıyırdı!

O, simvollar, sistemləşdirilmiş şəkildə, bir - birini, tamamlama və bir - biri arasında, bir vəhdətlik, ardıcılıq, daşıyırdı!

O, simvolların, mə'na və funksionallıqlarını, dəqiq bildiklərindən, onları bir ad, “qu-ş, dili” kimi, (qu-İşiq, Ş-isə, istilik, həyatilik əlaməti kimi), xarakterizə olunurdu!

Onlardan əsasən, doqquz İşarələrə:

Dörd bucaq,

Üç bucaq,

Romb,

Dairə,

Oval,

Günəş (rəmzi),

Spiral,

Svastika (Kainat, dördə bölünüb, Dörddədir),

Səkkiz bucaq (iki dörd bucağı, üst-üstə, çəpinə qoymaqla),

Buta!

“Buta” - isə, Doqquz İlahi, Kainat həndəsi simvol işarələrinin “sirli”, açarı idi!

İçəri şəhər daxilində, inşa edilən, Günəş Mə'bədi, (“Qız Qalası”), İçəri şəhər mərkəzinə doğru deyil, Qala (Qa, yenə də, İşiq), divarına yaxın olması, “Eksentrik”, Buta nəzəriyyəsini əsas götürərək, Günəş hesabatlının, göstəricisi idi!

“Eksentrik, Buta” - bu mə'nanı daşıyırdı ki, bütün hesabatlar, Günəşdə son olmayan, sona çata bilməyən, dayanmayan, tükənməyən “İşiq simvol “ kimi, xarakterizə

olunurdu!

Sonrakı tarixi mərhələlərdə, Azər simvollarından (bir çox ərazilərdə), “İşıq Simvol” - kimi, Müqəddəs işarələr kimi, Dövlətlərdə, (dövlət atributları), İşıq rəmzlər kimi, istifadə olunurdu!

Necə ki, Uzaq Şərqdə, “Buta, Eksentrik”- nəzəriyyəsini bilərək, o, simvollarından biri olan, “Butanı”, - (ИНЬ), (ЯНЬ), кими adlandırır, bu simvol işarəni, aparıcı, Kainat, İşıq, Yaranış, “kişi”, “qadın” varlıqları, canlıların törəmə, törədiciyi kimi, xarakterizə edirdilər!

Qeyd:

Bütün Riyazi ədədlər, Həndəsi quruluşlardan törədi!

06.09.2017

Azərbaycanın, Muğam janrı...

Azərbaycanın, Muğam məktəbi itmədi!

Muğam ifaçıları, tükənmədi, bitmədi!

06.09.2017

Buta - Eksentrik, nəzəriyyəsi...

Azərbaycandan, Azərlərin, Yer üzünə gətirdikləri, Buta - Eksentrik, nəzəriyyəsi, sonrakı dövrlərdə, Elm aləminə, Fizika sahəsinə, “Ətalət”, “Sükunət” və “Mərkəzdən qaçma”, mexanikasını, Yer üzünə, bir, Elm kimi, gətirə bildilər!

Daha dəqiqi isə, Azərbaycanda, (Ur - ərazisində), Azərlərin, Kainatın, Quruluş Mexanikasını, Astronomiya Elmini, dəqiq bildiklərindən, ilkin olan, Oval - (ellipsoid), Nəzəriyyəsi, ondan isə, “Buta - Eksentrik Nəzəriyyəsi”, onlardan fizika sahəsində, Mərkəzdən qaçma, Ətalət, Sükunət, Fiziki istinadlar və s. Elmi əsasları, gətirə bildilər!

Azərlərin, belə bir Elmlərə, sahib olmalarının, səbəbləri haradan, idi?

Azərbaycan ərazisindən, Azərlər üçün, Elmlərə maraq, ilkin bilikləri və təlimləri, verən, kim idi?

Azərlərin, Elmlərə sahib olmaqlarına, əsas səbəblərdən, Göz, baxaraq, məsafələrə bölmə, araşdırma, bilmək, (bilirəm yox!), maraqlardan, irəli gəlirdi və törəyirdi!

Azərbaycan ərazisindən, ilk, “Vurma cədvəlini”, Doqquz sütundan, ibarət olmaqla, bu ərazidən meydana çıxdı!

Həmin, “Vurma cədvəlini”, uzun, min illiklər ərzində, dəfələrlə, başqa ərazilərdən, dəyişmək, təkmilləşdirmək, başqalaşdırmaq, o, sistemdən, çıxarmaq, fikirləri, cəhdləri, həmişə, uğursuzluqlarla, nəticələnib!

Tərtib olunmuş, həmin, “vurma cədvəli”, o qədər dəqiqliklə, ardıcılıqla, dörd riyazi qanunu, toplama, çıxma, vurma, bölmə əməliyyatlarını, o qədər tez, və səhf etmədən, yerinə yetirir ki, onsuz, o, cədvəlsiz, heç bir riyazi ədədləri, dəqiq yoxlamaq imkanı, başqa üsullarla, alınmayıb!

İlkdən, Azərbaycan ərazisindən, Azərlər, bir çox Elmlərə, sahib olsalar da, o Elmləri, Yer üzünə gətirmiş olsalar da, öz aralarında, onlar, heç vaxt deməz ki, “bilirəm”, həmişə deyərdilər ki, “hələ, bilib - bilmək İstəyirəm, nə qədər bilsəm də, elə o, qədər də, hələ, öyrənməliyəm!”.

07.09.2017

Çağırıb, bildikləri, xilas etdi, onları...

O, Dünya tufanından, Ur ərazisindən, İşıqlıları, Zərləri, o, dövr, insanları - Kim xilas Etdi, nə xilas edərdi, onları?

“O”- dedikləri, “mən”-demədikləri, xilas etdi, onları!

Dünya Tufanına qədər də, Kainata, üz tutub, “O”-nu, O, Tenqrını, Tanqrını, Tanrını, Kainatdan axtardığımız, “Kainatlar, İşıqlı Aləmlər, “O”-nundur”, dediyimiz - bildiyimiz, xilas etdi, bizləri!

07.09.2017

Kainatdakı işıq aləmi elə bir aləmdir ki, orda ölmürlər çünki orda doğulurlar yer aləminə gəliş yerdə doğulmaqdır, yerlə kainat arasında o mütləqə bağlılıqdır

07.09.2017

Əbədiyyət elə bir aləmdir ki, ortada son oldu olmur, hər bir son yeni başlanğıcdır!

07.09.2017

- Deyirsən ki, gələcəyi demək olmaz, şeytanidir.

Deyirəm ki, şeytan gələcəyi bilsə, o, şeytan olmaz.

08.09.2017

Kainatın, Oval, Ellipsoid forması...

Kainatın ilkin Yaranma halı, bir başlanğıcdan, bir nöqtədən, güclü, İşıq Yayılması nəticəsində, Yaranıb.

O, Güclü Işığın, yayılma həddinə görə, (Işığın, səsin, yayımı), o güc ilkin mərhələdə, bir anda, iki yan tərəfə, istiqamətləndiyindən, Kainatın İlkin olan forması, Oval tipli, Kainatın, quruluşu, Yaranıb!

Həddindən artıq, Işıqdan alınan və ayrılan, istiliyin "Soyuma", həddində o, keçiddə, Işığın, Zərrələr birliyində Təzahürü, onların, bir - birlikdə olaraq, yığışaraq, Kütlələri, Planetləri simmetrik düzüm qanununa, yaranıb.

Kainatın, ilkin yaddaş halında qalan, Işıq, Güc, İstilik, soyuma, Zərrə toplum halı, O, İlkin Partlayışın Səsi, Yaddaş olaraq, qalıbdır!

Bütün Planetlərə isə, hərəkət etmələri üçün, bir mərkəzdən, onlara ayrılan Nüvələr mərkəz olaraq, Güc verici olaraq, onların Planetlərin, Qalaktikaların, birgə hərəkəti və birgə gücdə, yə'ni ki, onların, bir- birindən, nə tez, nə də ki, gec, hərəkət etmələri, başlayır!

Onlar, o, Planetlər, O, Qalaktikalar, "bərabərlik hərəkəti" ilə, sinxron hərəkət edirlər!

O, hərəkətlərdən, O, Kütlə birliyindən, ondan, Qalaktikalar tipi, yaranıb!

Qalaktikaların, hərəkət forması və tipi, Buta Eksentrik, Spiral, formasında, Hərəkət modelində, dayanmayan, hərəkətlər ardıcılığı və quruluşu, Yaranıb!

Bu səbəbdən də, hərəkətlər, dayanmayan, tükənməyən, yorulmayan, sönməyən ardıcılıq qanununu, saxlanılır!

Bütün hallar, yarandığından, onların hər biri, öz - özünü, yarada bilmədiyindən, bütün bu halların yaradıcısına, Yaradan, dedilər!

08.09.2017

Bütün hərəkətlərdən, biri...

Su hövzələrində, bulaqda, çayda, dəniz - okeanlarda, "su burulması", Buta - Eksentrik halı, yaranır.

Çayda, su hövzələrində, "su burulmaları", olmasa, (burulğan yox), hərəkətlər olmaz.

Burulmalar olmasa, çaylar axmaz, dəniz - okeanlarda, sular, yerlərini dəyişməz, sular, dalğalanmaz.

Su borularında, suyun axması üçün, su yaddaşında hərəkət "uzununa burulma", halı olmasa, o, borularda, su axmaz, təzyiq yaranmaz.

İnsan vücudunda, Qanın öz mahiyyətində, döyünmə halı olmasa, "döyüntü halı", olmasa, (diskret kəmiyyət), qanın, özü dayanar, hərəkət etməz, təzyiq yaranmaz.

Işıq mənbəyindən, ayrılan, Işıq - Güc şüası, səthlərə, kütlələrə, cisimlərə toxunmasa, o, işıq şüası, səthlərə toxunduqca, bucaq altında sınmasa, o, Işıq - Şüa, ardıcılığının da, o, Işıq mənbəyinin də, mənası olmaz.

Yaranışın mahiyyətində, ardıcıl hərəkətlər, Işıq mahiyyəti olmasa, onları yaratmağın da, mə'nası olmaz.

Bütün məfhumların, olan, bütün hərəkətlərin Mahiyyətlərini, olduğu formaları dəyişməyə, Güc çatmaz.

Bütün, hərəkətlərin, bütün ardıcılıqların, formasını, mexanikasını, başqa cürə, başqa Quruluşda dəyişməyə, Başqa bir Varlıq gücü, Tapılmaz.

Onu, o, dəyişməyi mümkün olmayan gücü, Kainatda, fərziyələrlə, "icad etmək", olmaz.

Çünki, Işıq Sahibinə, güc, qüvvə Sahibinə, Bütün Hərəkətlərin Sahibinə isə, Sahib Olmaq, Olmaz.

"O"- nu, dəyişib, başqalaşdırmaq da, Olmaz.

O, Başlanğıca, O, İlkə, təkminlərlə yanaşmaq, Olmaz.

Onları, Yenidən, istədiyimiz kimi, istədiyimiz ardıcılıqlarla, dəyişmək, Olmaz.

Nəyi, nələri dəyişə bilsək də, bütün hərəkət vericilərin, onların, İlkədən Olan, hərəkətlər Bazasını, istədiyimiz kimi, dəyişmək, Olmaz.

08.09.2017

Bir daha, Buta, - Eksentrik, haqda...

Dünya Tufanından xilas olmuş, Azərbaycan ərazisi və Azərlər, bütün hal və hərəkətlərə, mə'na və məntiqə yanaşaraq, hər bir hərəkət halına, tək Ad verməklə kifayətlənməyib, onun mə'na və iş prinsipini, mahiyyətini, aydınlaşdırırdılar.

Ən böyük güc, mə'na və məntiqdə, mahiyyətdə, təşəkkül, tapırdı.

Cümlə və fikir çox yığcam, amma ki, məntiqi, əks etdirirdi.

Bütün quruluşların, həndəsi formaları, olmaqla, onların, hansı və nə kimi, mə'na daşdığı, açıqlanırdı və o da, aparıcı bir məntiqi, aydınlaşdırırdı.

Bütün, həndəsi forma və quruluşlar, Işıq, Işıqdan başladığını izah edirdi və bütün sahələrdə, aparıcı olduğu, izah olunurdu.

Buta, tükənməyən, dayanmayan, sona çatmayan, hərəkətlərə törədici funksiya olduğunu bilərək, Buta hərəkətini, eyni vaxtda, əyani olaraq da, göstərirdilər.

Necə ki, o dövr İnsanın anatomik, fizioloji quruluşunda, Buta (Eksentrik - həndəsi quruluş), forması izah edilirdi.

İnsanın hərəkəti, Çanaq Sümüyünün və hərəkətinin, Buta tipində, Eksentrik tipində, Işıq daşıyıcısı olduğu, onlara daha mə'lum idi.

Bütün, Qalaktikaların, Buta tipli, (dayanmayan, dayandırmayan, dönən qayıdan, bir daha təkrar hərəkətə, başlanğıc kimi), Kainata baxdıqda isə, bütün Ulduzların hərəkəti, Buta tipli olduğu izah olunurdu.

Çox sonrakı mərhələlərdə, bütün hərəkət mexanizmlərinə baxdıqda, yeni bir ad, "Eksentrik", adı və anlamı gətirildi.

İndinin özündə də, "buta hərəkəti", "eksentrik hərəkəti" - olmadan heç bir maşın mexanizmlərə, hərəkət vermək bir o qədər də, mümkün deyil.

Maşın mühərrikləri, "dirsəkli val", hesabına, hərəkət edir.

Velosiped sürən, buta quruluşunda velosipedi, idarə edir.

Əkin sahələrini suvardıqda, arxa daxil olan su burula-burula, Buta dinamikasını, cıza-cıza, hərəkət edir.

Kür, Araz çayının və Xəzər dənizinin, (çox qədim afı Gırqan dənizi), bütün su hövzələrində, su axımı forması, Buta tipi, hərəkəti ilə, müşahidə olunur.

Bütün tonqallar, məşəllərdə odlar, Buta tipini, göstərir, izah, edər!

Buta, Işıq daşıyıcısı, Işıq bölüşdürücüsü, Işıq bərabərləşdiricisi funksiyasını, daşıyır.

Azərbaycanda Azərlər, ad xatirinə, "termin"- xatirinə, məvhumlara, ad vermədilər.

Mə'na, məntiqdən, mahiyyətdən isə, Fəlsəfə və fəlsəfi fikirlər meydana çıxdı.

Cümlələr qısa, mə'nalar isə, məntiqdə cəm olardı.

Azər dili, Işıq dili, Azərbaycan ərazisinin, Azərbaycanın, dilçilik üslubu, bir çox ərazilərdə, daha mə'lum idi.

08.09.2017

Kaş ki, olmayaydı...

Nə xətt, nə də, sərhədd, olaydı!

Bəşəriyyət, özünün rahatçılığını, duyğularının, hisslərinin zirvəsini, harada "bilərdisə", elə, orda olaydı!

Onda, Yer üzü, qat-qat geniş olardı!

Sevinclər - insanla,

İnsanlar - sevinclə, olardı!

Nə xətt, nə də, sərhədlər olaydı!

Nə də ki, İnsanın - İnsana, zorakı diqtəsi, olaydı!

09.09.2017

Elə bilir, kefə baxır...

Nə, İnsan, kefə baxır, nə də ki, kef, İnsana, baxır.

İnsan, ikisinin arasında, dayanıb, karıxır.

Deyir yəqin ki, elə, kefə baxır.

Nə, kef ona baxır, nə də ki, o, kefə, baxır.

Kaslb da, elə bilir ki, o, “kefə”- baxır.

Dövlətli də, elə bilir ki, o, “kefə”- baxır.

Biqəm də, elə bilir ki, o, “kefə” - baxır.

Nə o, kefə baxır, nə də ki, bu kefə, baxır.

Hər ikisi, baxa - baxa, karıxır.

09.09.2017

Özünə, sahib...

İnsan, Qarışqa, , Arı “öləninə” - “ölüsünə”, dirisinə, sahib, çıxanlardır!

İnsan da, Qarışqa da, Arı da, “öz ölənini”, özü, daşıyacaqdır!

İnsan - İnsanına, Qarışqa - Qarışqasına, Arı - Arısına, sahib, çıxanlardır!

Qarışqa, yuvasında - yuvasının, Arı, pətəyində - pətəyinin, İnsan - İnsanının,

Sahibidir!

Onlar, öz Ölüsünə, öz Dirisinə, biganə qalmayanlardır!

09.09.2017

Gözəlliyin, əhatəsində...

Səni, əhatə edən, Dünyanın, Aləmin özü gözəlliklədir!

Sən, o, gözəllik içərisində, o, gözəllik əhatəsində, vardın ki, sən də, gözəldin!

Nə çirkin idi ki?...

Səni, əhatə edən, bütün ərəfələrin, bütün dövrlərin, indinin özündə də, yenə də sən, elə o, gözəlliklərdəsən!

Nələrsə, çirkinləşə bilərdi ki?

İndi, gördüyümüz, “bu”, nələrsə, çirkindir ki?

Sən, yenə də, həmin gözəlliyin, əhatəsindəsən!

Ömür, keçdisə də, gün, keçdisə də, amma, bu Aləmin gözəlliyi, nə ömürlərə, nə də ki, günlərə, sığdı!

O, gözəlliklər, yerində qaldı!

Hər, Yer üzünə, yənib gələn, Aləmin gözəlliyinə, yendi, gəldi!

Gözəllik içərisində, özü gözəlləşdi, özü, Gözəl oldu!

İnsan, bu gözəlliyin əhatəsində olmaqla, bu Gözəlliyin, alüdəsi oldu!

Nəyi, necə gördüsə, səni də, elə, o, gözəllikdə, gördü, səni də elə, Gözəl gördü!

Ömür, keçmiş olsa da, Gün keçmiş olda da, amma, Aləmin gözəlliyi, keçmədi, heç uzağa da, getmədi!

Hər, Yer üzünə gələn, gözəllik içərisində, gözəllik gördü!

Elə O, gözəlliyin də, vurğunu oldu!

O, gözəlliklər də, nə keçdi, nə də ki, dəyişilib, başqa, qeyri gözəl, oldu!

Mutant, öz mutantlığının gözəlidir!

Amorf, öz Amorfluğunun, gözəlidir!

Mutant da, Amorf da, özünün, gözəlliyindədir ki!

Nə çirkindir ki, nə çirkin Yarandı ki?

Nədənsə, sənin xoşuna gəlməyə bilər!

Amma, O, dönüb, çirkin ola bilməz!

Sənin gözündə, o, “çirkindirsə”,

amma, kiminsə gözündə, O, gözəldir!

Ona görə də, dedilər ki, Gözəllik də, elə gözəlliyin özü də, Nisbidir ki!

09.09.2017

Gözəlliyə bir bax...

Bütün, insanların Gözündə, gözəllikləri görə biləcək, bir baxış var!

Sən, öz Gözünlə görünən, o, Gözəlliyə bir bax!

09.09.2017

Kainat genişlənir?...

Astronomların, Astrofiziklərin, müxtəlif mülahizələrinə görə, Kainat dayanmadan, durmadan sür'ətlə, genişlənir.

Əgər bu, belədirsə, onda Kainat, hansı həddə qədər, hansı Sərhəddə qədər, genişlənə bilər?

Maraqlı, olan da, budur!

Kainat, Oval, Ellipsoid, nəhayətsizlik qədərində, dayanmadan, durmadan, genişlənə, bilməz!

Bu köklü olaraq, mümkün deyil!

Kainat, əgər, hədsiz dərəcədə genişlənə bilərsə, onda, Planetlərin birgə və bərabər, nizam hərəkəti, dəyişilə bilər.

Ona mütənasib, Planetlərin həcmi və kütlələri, hədsiz dərəcədə, böyüyər!

Kainatın, sür'ətlə genişlənməsi, prosesi nəticəsində, Yer Planetinin, həcmi də, o sür'ətlə uyğun olaraq, böyüməli, olmalıdır.

Bu səbəbdən, Təbiət, İnsanlar, dayanmadan, durmadan, Yer kürəsi həcmində, uyğun və mütənasib olaraq, boyları, əndazə ölçüləri, yerləşləri, addım sayları, ürək döyüntüləri, görmə tezlikləri, danışiq, düşüncə tezlikləri, heca, kəlmə, söz, qədəri də, şərhlərin, izahların tezlikləri də, Alfavitlərdəki, hərflərin say qədəri, uzana-uzana, heç bir ölçülərə, nizama sığmayan, bir qarışıqlıqlar yaranar!

Planetlərin mərkəzində yerləşən, Nüvələrin də, fəaliyyəti kəskin, dəyişilə bilər!

Fəsilər, Döllər, Embrionlar, Hüceyrələr, baş-beyin Hücrələri, Işıq - Zərrə Tərədicilər, qarışar !

Oval tipli Kainat, o, həddə, o, Sahə sərhəddədir ki, Onun, daxilinə sığmış olan, bütün Planetlərin, birgə, sinxron hərəkət etmələri, sahəsinə, əhatəsinə, mütənasib olsun!

Bu, nizamlanmış bərabərlik, heç vaxt, pozula bilmir və pozula da, bilməz!

Hər bir hal, kütlə və hərəkətlər, bölgü bölünmə, nizamında olduğundan, Kainat, pozulmayan nizam həddinə qədər, böyüsə də, amma, nizam hədlərini, aşmaz!

Hər bir halın da, var öz həddi, öz sərhəddi!

İşığın da var, öz gücü, öz sərhəddi!

O, saxlayır, Öz Işıq gücünü, öz Işıq sahəsini, öz Işıq nizamını, O, saxlayır!

Kainat sistemi, Qalaktikalar, Bürclərin ardıcıl hərəkət Trayektoriyaları, nizamlanır!

İstənilən vaxt, Nəzarətdən çıxıb bilən, Nizamlana bilməyən, Xaotik, öz başına, hərəkət sür'ətlərindən, özünün belə, xəbəri olmayan, özünə, yönü, tərəfi, səmti, istiqaməti, naməlum ola bilən, belə bir Kainat sistemi, mövcud deyil!

10.09.2017

İşıqla - Su...

Ölü su, Diri su!

Yeni Elmləri, bərqərar edəcəkdir, İşıqla - Su!

10.09.2017

Elmlər...

Yeni elmlər, gələ bilmir, çünki, köhnə Elmlər, qopa bilmir!

Yeni, Elmlər gələcəkdir, “Zərrə fizikası”- gələcəkdir!

Günəş, ağaranda, Ağ olanda, gələcəkdir!

Nəinki, Zərrə Fizikası, İşığın, öz Fizikası, gələcəkdir!

“Qızıl əsr”- arzusundasınız!

Gümüş əsr olmasa, Qızıl əsr, gəlməyəcəkdir!

“Gümüş əsr”, Ağılıq əsri, yeni insanlar, yeni elmlər, yeni düşüncələr, yeni-yeni kəşflər, insanların bir-birinə münasibətlərində, xeyirxahlıqları, diqqəti, mehribançılıqları, sevinci, olanda, olacaqdır!

“Qızıl əsr”, o, demək deyildir ki, biz, heç bir iş görmədən, hər şey, göydən töküləcək, bizləri də, onlar, “yaşadacaqdır!”.

Yox, Qızıl əsr o demək deyil!

“Qızıl əsri”, Arzulamaqla da, deyil, o, bir, Ərəfədir!

Yer üzündə, dəfələrlə o, Qızıl əsr, olub!

İnsanlar isə, onun dəyərlərinə, biganə qalıblar!

Olanları da, özləri dağıdıb, özləri məhf, ediblər!

Hər Dövrün, Özü də, bir Ərəfədir!

10.09.2017

Gələcəklər

Astronomlar, Astrofiziklər bir birliyə gələcəklər!

Günəşin, Yer Planetinə, Yer planetinin, Günəş arasы bucaqları, bir də, ölçüyə, ölçülərlə gələcəklər!

O, ölçmələrdən, o bucaqlardan, üç nöqtədən keçəcəklər, ilin say günlərini bir də, tə'yin edəcəklər!

11- Onda gələcək, 33- onda gələcək, 9 - nizamla, bir birlikdə olacaqdır!

İlin, aylarının adı ilə, sayı gələcəkdir!

Dəqiq ölçmələrə, səbəblər olacaqdır!

Coğrafiyalar, dəyişəndə olacaqdır!

Çay sularının rəngi, lilli dəyişəndə, Dəniz sularının rəngi, bulanıq olanda, olacaqdır!

Okean sularının, rəngi tündləşəndə, olacaqdır!

Bitkilərin, yaşıllıqların, Ağacların, boynu, bükülü olanda, olacaqdır!

Sularda, balıqlar yan üzəndə, quşların sol qanadı, sallaq olanda, olacaqdır!

Yer planetinin “Son gün”, “Son gecə” - si, Olmayacaqdır!

Mərhələdən-mərhələyə, dövrdən-dövrə, tarixdən-tarixə keçid anlarında, o tarixdə, olacaqdır!

Günəşdə, Yerdə dəyişikliklər olanda, Dağ zirvələri, yamacları tündləşəndə, qaralmağa başlayanda, olacaqdır!

Yeni yaşam, yeni dövr, yeni elmlər, insanla sevinclər, Işıqlı günlərin, saat sayı çox, qaranlıq gecələrin az sayı, onda olanda - Yer kürəsi də, Sevincdə olacaqdır!

10.09.2017

Gəlin köçərkən, “Vağzal” sədası, ifa olunur...

Bu həyatda, elə sözlər, elə kəlmələr, elə hecalar var ki, onlar, mə'naları, fikirləri, nəticələri, açıqlayıb, aydınlaşdırır, bilirlər!

Elə, həndəsi quruluşlar var ki, onlar göz önündə, formaları, tutumları, ölçüləri, həcmli, təmsil edirlər!

Bu həyatda, elə musiqi sədaları, elə musiqi janrları var ki, onlar da, duyğuları, istəkləri, təəssüfləri, ifadə edirlər!

Bütün, musiqi janrlarında, şe'riyatda, Qəzəldə, Rübaidə, bir həsrət, bir giley, bir İstək hissləri, ifadə olunur.

Ritmik, musiqi janrına, rəqs musiqilərinin hamısına, Valslara, diqqətlə qulaq asıb, dinlədikdə də, onların, musiqi tərkibində, şə'n əhval-ruhiyə, eşidilir.

O, musiqi janrları, ritmik ardıcılıqda, şadlığı, sevinci ifadə edirlər!

Amma ki, Azərbaycanın toy məclislərində, gəlin köçürülərkən, mütləq “Vağzal” adlı, musiqi sədası, eşidilməlidir.

Çox maraqlıdır ki, niyə həmin o, Vağzal sədası, səslənməlidir?

Başqa, musiqi sədası, başqa musiqi səsi, eşidilsə, olmaz?

Mütləqdir ki, “Vağzal” səslənməlidir, elə Vağzal da, səslənir.

Toy yığıncağının sonunda, o, musiqi sədası, eşidilən kimi, Ana doluxsulana, Ata kövrəlir, Gəlin doluxsulana, Bəy isə, sakit dayanıb, o, Vağzal sədasını, dinləyər!

Çünki, Ata - Ana ailəsindən, evindən, bəy evinə, gəlin köçür.

Amma ki, o, gəlin, heç də, başqa yerə yox, ailədən - ailəyə, köçür.

Ata-Ananı, o, toydakıları, o, “Vağzalı” sədası, duyğulandırır!

“Vağzalı” sədası, duyğunun, sədasıdır.

Azərbaycanda, toy şənliklərində səslənən, “Vağzalı” musiqi sədasının, İlk İfaçısı naməlumdur, onun, bəstəkarı, naməlumdur, o, sədanın, səslənmə tarixinin, ilki də, naməlumdur.

O, Vağzalı sədasında, mətn yox ki, duyğu sədası, var!

O, duyğu melodiyaşdır.

O, incə duyğunu, sözlə, cümlə ilə, ifadə edilməsinə, mətn sığmaz, ona, söz sığmaz, ona sözlər, tapılmaz.

Çünki, duyğunu, bütün duyğuları, sözə, hecaya ayırmaq, sığışdırmaq, çox çətindir!

O, duyğuları, musiqi səsinə səsləndirmək isə, duyğunun özünü, duyğulandırır.

Toy yığıncaqlarında, iştirakçıların, iki nəfərin, bir cütün müxtəlif ritm sədası altında, rəqs etmələrinə diqqətlə baxdıqda, belə bir təəssürat yaranır ki, həmin rəqslə, onlar, bir - birindən, ayrılmaq istəmədiklərinin, simvolu, göstəricisini, Bəylə - Gəlinə, bir bildirir, bir tövsiyə kimi, çatdırırlar.

Amma, həqiqətdə, toylarda ifa onunan, bütün rəsq növləri, bəyə - gəlinə pıçıldamaq istəyirlər ki, “ayrılmayın bir - birinizdən”.

Hər rəqsin, mə'nasında ifadə olunan, “bir, cütlük kimin olun, ayrılmayın biri-birinizdən”, xarakteri daşıyır!

Yoxsa, toy yığıncaqlarında, niyə musiqi sədaları ilə, rəqslər edilir ki?

Rəssamın, rəsm əsəri, rənglərin, duyğu dünyasıdır!

Qəzəlxanın qəzəlləri, mə'na, məntiq dünyasının, duyğusudur!

Rübailərin tərtibatı, dördlükdə, fikrin, düşüncənin çox konkretliyinin, duyğusudur!

Klassik musiqidə, ümumiyyətcə musiqi janrında, “Vazqa”, termini var.

Musiqi bəstəkarları, musiqiçilər, “Vazqa” terminini, yaxşı bilirlər!

Musiqi janrında, “Vazqa” - kənarlaşma, uzaqlaşma, ayrılma, uzaq səfərə getmə, bir yerdən, başqa bir yerə getməklə, kədərlənmə, anlamını ifadə edir.

Bəlkə də, Azərbaycanın toy yığıncaqlarının, sonunda səslənən, “Vağzalı” (Vazqa), sədası, həmin musiqi terminində, bir yerdən, başqa bir yerə, yer dəyişmə kimi, musiqi səsinə, bir duyğunun, səs təmsilçisi kimi, səslənməkdədir!

Çünki, dəmir yol stansiyalarının adı da, “Vağzal” kimi, ifadə olunur!

Dəmir Yol, stansiya qovşağının Dünya üzrə bir adı səslənir, “Vağzal”.

Dəmir yol stansiyalarından da, Qatarlar ayrılır!

Qatarlar da, müxtəlif İstiqamətlərdə, insanları, bir yerdən, başqa bir yerə, daşıyır, köçürür, aparır.

Vazqa da, Vağzal da, Vağzalı da, bir mə'na anlamı daşıyır ki, bir yerdən, başqa bir yerə getmək, ayrılma məqamı, ayrılma, Vazqadan -Vağzalıdan başlayır.

Gəmilərin, sahildən ayrılma yeri, "Limandır".

Təyyarələrin uçuş yeri, hava "Limanı".

Yer altı, sənişin daşımaları, qatarların hərəkətinə, "Metro" stansiyalarıdır.

Kosmik gəmilərin, yerdən ayrılma sahəsi, "Kosmodrom" adlanır!

Yuxarıda deyilənlər də, o limanlar, o, stansiyalar da, ad daşıyıcılarıdır.

Amma, gəlin köçəndə, duyğu səsi, duyğu sədası, "Vağzalı" səslənir, "Vağzalı", adlanır!

Bir evdən, bir məntəqədən, başqa bir məntəqəyə, səfər başlayır!

11.09.2017

Ağ, Gülə bənzər...

Kainat, Ağ Gülə bənzər.

Yaranmışlar, gül ləçəkləri kimi, o, mərkəzə bağlanmışlara bənzər.

O, Ağ gülə baxanda, bütün məkanlar (planetlər), onun ətrafında, bir mərkəzə dənə-dənə, bağlanmış, ləçəklərə bənzər.

Yaranmışlar, (fikrən), o, gülün mərkəzinə doğru, dartınanlara bənzər!

Bütün Yaranmışlar, o, gülün mərkəzinə, Kainat "şirəsindən"- bəhrələnmək, istəyənlərə, bənzər!

O, Gül, olmasa idi, Işıq olmaz idi.

O, Gül, olmasa idi, həyat şirin olmaz idi.

O, gül, olmasa idi, Işıqdan Zər, bir də, Zərrənin özü, olmaz idi.

O, "Gül"- olmasa idi, Yaranış olmaz idi.

O, Gül olmasa idi, bu qədər rəngarəngliklər, bu qədər rayihələr, bu qədər gözəlliklər, bu qədər şirinliklər də, olmaz idi.

Həyat da, gözəl olub, şirin olub, doyulmayan, olmaz idi.

Yaranmışlar, "O", Ağ Işıq İçərisində, yerləşməz idi.

O, Işıqdan, Zərrələr, yayılmaz idi.

Əbədi, zülmət olardı.

Ağ, yaradıcı Işıq, Yaradanla bir, olmasa idi, “Ağ da, Ra da, Zər də”, Nurladır, deyilməz idi.

12.09.2017

Belə də, oxunar...

Kitab, yazı, məqalə, oxunar, dörd cür!

Oxunar - ümumi xəbər, maraq üçün, “mən də oxumuşam”, demək üçün;

Oxunar - kitab, mətn, məqalə, danışmaq üçün, müxtəlif mövzə üçün, danışib vaxt keçirtmək üçün, “xəbərim var, varaqlamışam”, demək üçün;

Oxunar - bilmək, öyrənmək üçün;

Oxunar - araşdırmaq, aydınlaşdırmaq, bilmək, dərk etmək, faydalanmaq, təcrübələnmək, üçün.

12.09.2017

İlanlı dağ, Haça dağ...

Həmin, İlanlı dağ, Haça dağ, Azərbaycan ərazisində, Naxçıvanda yerləşir.

Əslində, həmin İlanlı dağa, xalq arasında, görkəminə görə, ikinci ad, “Haça-dağı” - kimi də, ad verilib.

Amma adı, “İlanlı dağ”- kimi adlanır!

İlan - çox qədim, anlayışa görə, o, Ağ kəhkəşana, Saman yolu, Süd yolu, adı verməklə, müxtəlif dövrlərdə, müxtəlif xalqlar tərəfindən, min illərlə, mifik təfəkkürdən, əfsanə, əsatir kimi də, xarakterizə ediblər, müxtəlif rəvayətlərlə, qadının, “südü axdı, südü töküldü”, kimi də, təqdim ediblər.

Amma, həmin o, Ağ kəhkəşan, İlan adı, İlan adlığı, Süd yolu, Saman yolu adını da, daşımaqla, Işıq, rahatçılıq, temperatur hədlərini bərabər bölər, normallaşdıran, çox diqqətli olan, yolu aydınlaşdıran, yolu göstərən, anlamı daşıyır!

Yer üzündə olan bütün dağlara, “Dağ” - deməklə, yə'ni, dağ vurur, Işıq gücü, Işıqlı dağ, Işıqla yeniləşdirər, kimi xarakterizə, olunub!

Yer üzündə, bütün əczəxanalar, (apteklər), Tibb müəssisələrində, vazaya dolanmış İlan, simvol işarəsini, daşıyır!

Bu simvola əsasən, heç də, orada təsvir olunan, həmin İlan, öz zəhərini, o, vazaya tökmür.

Çox qədim, anlayışa görə, İlana bənzər olan, Ağ kəhkəşan - Işıqla, yenilik gətirər, çətinlikləri, Işıqla açar, anlamı daşıyır!

Çox-çox qədim dövrdə, Gəmi-Qaya ilə, Ağrı dağ, arasında, bir xətdə dayandıqlarına görə, İlanlı dağa, Haça dağa, Xilaskar dağı kimi də, baxırdılar!

Çünki, Ağ kəhkəşana, (Saman yolu, Süd yolu), və eyni vaxtda, Göydə çox rahat müşahidə olunan, həmin İlan bənzər, Dumanlığa, müxtəlif dövrlərdə, müxtəlif xalqlar, Süd yolu, adı verməklə, müxtəlif miflər, əsatirlər, rəvayətlər, uydura biliblər.

Bu, səbəbdən, çox - çox, qədim olan, həmin forma işarə, İlan bənzər dumanlıq, çox sonralar, apteklər üzərində, yerləşdirməklə, vurmaqla, o işarəni, həkim, tibbi işçiləri, həkim xalqları üzərində, daşımaqla, simvolik olan, Vaza, o, vazaya dolanmış İlan isə, “o, Ağ kəhkəşan, sağlamlıq gətirər, o, İşıq paylıdır”- kimi, şərh olunardı!

İlan, Səməvi kitab mətnlərində də, (Alma ağacına, dolanmış ilan), özünə məxsus, yer tutur!

Çox maraqlıdır ki, Səməvi kitabların tərkib mətnlərində, İlanla bərabər, İlanlar yanaşı, Delfin, (Yunus), adı keçir.

Hər, İkisi də burada, çox vacib olandır.

Biri, Ağ, İşıq yolu, xilas yolu!

Biri də, Su yolu, Su ilə canlanan, həyat yolu!

13.09.2017

Çox düşündürücüdür...

Bütün varlıqlar bir İşıq, bir də İsti əhatəsindədirlər!

Yer Kürəsi, Günəş ətrafında hərəkətdə, İsti ilə müşayiətdədir!

Maşın - mexanizmlərin, iş prinsipinə baxdıqda, onlar, İşıqsız, İşıq mənbəyi olmasa, hərəkətsizdirlər!

Maşın mühərrikinin hərəkətə gəlməsi üçün, mütləq İşıq mənbəi (akkumulyator), yanacağı partlayışla alışdırmağa “Şam”- xalq arasında isə, deyilən “Свеча” gərəkdir!

O, iki əsas İşıq daşıyıcı olmasa, maşın nəyə gərəkdir?

Maşınların mühərrikini hərəkətə gətirmək üçün şama on altı min Volt, döyünən Cərəyan verilməklə, anilikdə mühərrik kamerasında, yanacağı, partlayışla alışdırır və kinetik enerji, mexaniki enürjiyə çevrilir!

Dəmir filizinə, yüksək temperatur verilməklə, onu əridib metala çevirirlər.

Qəribədir, at nalı dəmirçinin körük və zindanından döyməsə, Nal hasilə gəlmir!

Ayaqqabı dabanına vurulan Nal, (ris dilində молния - İldırım) isə, yenə də, İşıq adı ilə, deyilir!

Səməvi kitab, Tövratda (Tora), Dünya tufanı haqda mə'lumat verilib.

Hız. Nuh dövrü, baş vermiş tufan haqda, “Ноев Ковчег” - (Noyev Kovçeq), adı ilə, qeyd olunur!

Hız. Nuh dünya tufanından xilas oldu və ailəsini də, xilas etdi kimi qeyd var.

Mə'na ehtibarı ilə, yə'ni Hız. Nuhun, zindanda döydüyü dəmir, haqda deyilir, (rus dili tərcüməsində, Ковка - кувать железо, yə'ni, dəmirçi zindanda, dəmir döyür), Кузнец - (kuzneç yə'ni, dəmirçi), dəmir döyən, dəmir döyülən yer, dəmirçi mə'nası daşıyır!

Yə'ni Hız. Nuh dövründə, metal haqda, körük, zindan, dəmirçi, haqda mə'lumat verildiyi halda, tərcümələrdə isə, Hız. Nuhun, “Gəmisı” - kimi, tərcümə edilib!

Bu da, min illərdir ki, belə deyilir, belə də, davam edir!

Qəribə və maraqlı odur ki, Dünya Tufanından xilas olmaq üçün, ancaq, bir cüt Erkək - Dişini, xilas etmək üçün, gəmi düzəltməyin, nə mə'nası olardı, o halda ki, çox vacib olan insandır, xilas edilməli olan da elə, insan olmalı idi.

Yəqin ki, o faciəvi anda, insanlar və ailə üzvləri daha tez yada düşərdi!

İndiki halda və dövrdə də, təbii fəlakətlər zamanı daşqınlar, tsunamilər, zəlzələlər, vulkan püskürmələri, meşə yanğınları ərəfəsi, heyvan və heyvanlar aləmi, yada düşmür, ancaq insanları xilas etmək, insanları evakuasiya, təxliyə etmək, yada düşür!

Mütləqdir ki, ilkin olaraq, insan haqda, insanlar haqda, düşünülür!

Halbuki, həmin insan, elə həmin, bu insandır, heç bir fizioloji, bioloji halı dəyişikliklərə də, uğramayıb!

Bütün heyvanların əksəriyyəti üzə bildiyi halda, insan isə, üzməyi öyrənir.

Hız. Nuh və o, dövr insanları da, özlərini xilas etmək, haqda daha tez düşünərdi və onu məqsədə uyğun, sayardı!

Çox maraqlı hallardan biri də, odur ki, belə bir fikir hələ də, qalmaqdadır ki, Hız. Nuh dövründə olan gəmi, Ağrı Dağının üstündə hələ də, qalmaqdadır.

Bu fikir - informasiya, köklü olaraq yanlışdır.

O, səbəbdən ki, həmin Ağrı dağı, Vulkanik dağdır. Həmin Ağrı dağında, dəfələrlə vulkan püskürmələri, baş verdiyi halda, orada, “gəmi” olmuş olsaydı da belə, ya metaldan, ya da ki elə, taxtadan, o deyilən “gəmi”, çoxdan əriyib, yaxud da, yanmalı idi.

Sonrakı ərəfələrdə həmin, Avropa ilə, Asiya Qitəsi arasında, Şərqi qapısında yerləşən, Ağrı Dağının adını, fiziki coğrafi xəritələrdə dəyişib, “Ararat” dağı kimi, adlandırdılar.

“Ararat”, adı verməklə, o dağın adını, yenə də, İşıq - İsti ilə, bağlı olan Dağ, adını, dəyişə bilmədilər.

Yə'ni ki, Azərbaycan Dil-Dilçiliyinə əsasən, “Ar” - torpaq, material aləm, Aran, Arran, Arlar, Ərənlərin olduğu ərazisi kimi,

“Ra”, Tanrı Işığı, Tanrıdan Gələn, Ağ Işıq, bu əraziyə düşən, Ra - Ağ, Tanrı Işığı, “At” isə, isti olan, iti hərəkət edən, axan, özündən, uzaq edən, kimi mə'na, daşıyır!

Ağrı Dağının, adını dəyişməklə, onun adının Mahiyyəti işə, heç, dəyişilmədi!

Ağrı Dağının adı, yenə də, Ağrılı olan, Od püskürən, Işıq yayan, Işıqdan, isti ayrılan kimi, qalmaqdadır.

O, dağın adı, Kainatdan deyilən addır, hara dəyişsən də, yenə də, onun öz adını, öz mahiyyətini, dəyəcəksən!

Tarixi qəribəliklər, təhriflər, hələ də, çoxdur!

Tarixi mənbələrdə, tarixi yazılarda, Hz. Nuhun, məzar- məqbərəsinin Azərbaycan ərazisində, Nuh-çıxanda, Naxçıvanda, olduğu yerləşdiyi, bir çox səyyahların, coğrafiyaşünasların, tarixi yazılarında, qeydlərindən, mə'lumdur.

Bu, tarixi əsaslar, bu tarixi mənbələr, Dünya arxivlərində, tarixi kitablarda, müxtəlif sərkərdələrin, Azərbaycana yürüş səfərlərində, yazılmamış olsa idi, onlar yazılı mənbələrdə, olmasa idi, tarix təhrifçiləri, haradasa, yerdə, bir daş “icad”, edib, Hz.

Nuhun, məzarı, budur, buradadır deyib də, o, tarixi faktı da, təhrif etməyə, dəyişməyə, çalışacaqdılar və təhrif də, edəcəkdilər!

14.09.2017

Müxtəlifdir...

Maraqlı hallardan biri, son 50 - il ərzində, “dəb”- deyə-deyə, və bütün bitki aləminə, müxtəlif eksperimentlərlə müdaxilələrlə, həm insan yaddaşını, eyni vaxtda, bitki yaddaşını, “İflic”- edə bilər!

Nədir, bu dırnaq arası, “iflic?”.

Hər bir insan, Yer üzünə gələn, öz yaddaşında, öz “rəng yaddaşını, qida yaddaşını, rahatlıqlar yaddaşı” ilə, gəlir.

Bitki aləmi də, belədir.

Bitki aləmi də, özü - özündə, nəyə xidmət edəcəyini çox yaxşı “bilir”.

Heyvanat aləminin də, öz funksionallığı var.

Amma ev heyvanlarının orqanizmlərinə də, müxtəlif üsullarla müdaxilələr, onların da, əziyyət çəkməsinə səbəb ola bilər.

Çoxdandır ki, Dəb deyə-deyə, Dəbdir, deyə - deyə, insanda onların, rəng yaddaşını, karıxdırırlar.

Bir çox insanlar, öz yaddaşında, öz doğma rəngi ilə, Yer üzünə, gəlir.

Ev daxili, interyerlərində, kiməsə, müxtəlif tipli rənglər “xoş”- gələ bilər.

Bu onun, doğma, rahat rəng yaddaşdır.

Otaq, dəhliz, tavan, divar rəngi, əşyaların rəngi, yataq dəstinin rəngi, qab-qacağın rəngi və s. ora daxil ola bilər.

Dəbdə “deyil”, deyə-deyə, müxtəlif gözlə görünməyən, müalicəsi bilinməyən, “allerqik xəstəliklər”- törədə bilir!

Bitkilərə də, müxtəlif süni müdaxilələr, onların rahatçılıq və funksiya yaddaşını zəiflədə bilər ki, o daha, sağlamlıq daşıyıcılığından, uzaqlaşar.

Səbəblər sadədir, öz ətrafımızda, öz yanaşmalarımızı, mürəkkəbləşdirmişik!

Bütün insanlara, avtomobillər xoş gəlir!

Niyə?

Çünki, avtomobillər müxtəlif rəngdə olduğundan, insanlar hərəkətdə olan, o avtomobil axımına baxıb, hər kəs, ayrı-ayrılıqda, ona doğma bildiyi, rəngarəngliyi gördüyündən, hamıya avtomobillərin, hərəkəti və rəngi, xoş gəlir!

14.09.2017

Gözləyərlər...

Nələri məhv etməyə çalışmadı o, bəşəriyyət, bu bəşəriyyət?

Nə Tanrı, nə də ki, Yer üzü bezmədi, dayanmadı, doymadı, bəşəriyyətdən.

O, Kainat və o, Kainatda olanlar, o, Mələklər, bəşəriyyətin - ali Bəşər olacağını, gözlədilər!

15.09.2017

Təhsil...

O, Vətən balasına, təhsil verməsən, o, vətən balasını, oxutmasan kim o, vətən balasına təhsil verər, kim o, vətən balasını, oxudar ki?

Özümüzdən başqa, kim var ki...?

15.09.2017

Günəş şüaları, Günəş istisi..

Nə İkar olaq, nə də ki, Dedal olaq!

Şamdan, qanadlar düzəldib, Günəşə tərəf uçmaq, istəyək!

Son nəticədə, “yanmış, ərimiş”- qanadlarla, o, Günəşə, sonda çatmaya bilək, geriye dönək.

Bu, Dedal, İkar, Yunan mifi, ancaq Günəşə və Günəş Işığına, e'tinasızlıq, qorxu, vahimə, inamsızlıq, yaratmaqdan, başqa, bir şeyə xidmət etməyib.

Günəş işığı və şüası, onu, o, Günəşi əhatə edən, bütün varlıqlara, öz Işıq payından, Işıq saçır, işıq, isti, bəxş edər!

Günəş Işığı və istisi, nə tükənər, nə qurtarar, nə də ki, bizə, öz ətrafına, sərf etdiyi, öz Işıq, isti payının, əvəzini, istər!

Bütün varlıqlar da, Günəş ətrafında, o, Günəş Işığına və İstisinə, həmişə möhtac olaraq, qalar!

Qəribədir ki, Yunan mifinə görə, Dedal, oğlu İkarı, Krit adasından, çıxarib qaçıрмаq üçün, ona şamdan, mumdan, (?!), qanad düzəldir!

Oğlu İkarı, Günəşə tərəf uçurdu, amma Günəş istisindən, onu qanadları əriyib, İkar yenidən, Krit adasına, düşür.

Qəribədir ki, əgər o Dedal, oğlu İkarı, Krit adasından qaçmasını istəyirdisə, onu niyə, Günəşə rəfəf uçurdurdu?! (Əgər uçubsa da, onda ona düzəldilən qanadlar, niyə şamdan, mumdan, olmalı imiş?).

Onu, o İkarı, uçurtmağa başqa tərəf, başqa səmt, başqa istiqamət və nəhayət, başqa bərk material, yox imiş?

Niyə Dedal, dərk edə bilməyib ki, şamdan, mumdan, qanad düzəltmək, mənasız və yararsızdır?

İkar, Günəşə yaxınlaşdıqca ona, şamdan düzəldilən qanadlar, istidən, ərimiş o da, həmin Krit adasına qayıtmışdır!

Qəribədir, o hündürlükdən, (olan, sərbəst düşmə), “daş”-kimi, o İkar, Yerə düşür, amma, ona nə olur, onun sonrakı aqibəti nə ilə yekunlaşır o, nə məlum qalır!

“İkar qanadı” mifi, insanları, Günəşdən, o, Işıqdan, insanların, inamını məhf etməyə, onlarda, Işığa olan inamı, məhf etmək üçün, düşünülmüş nağıldan başqa bir şey deyilmiş!

Günəş, “O”- Işığın, gözlə görünə bilən, təzahür halıdır!

“O”, heç vaxt, yaratdıqlarından, Günəşdən də, bizdən də, küllü Kütlələrdən və cisimlərdən də, onlara Ayırdığı Işıq payını, bir də, geriye alıb, Özü Bəxş etdiyi Işığın əvəzini, istəmir, “Öz” Işıq qədərini, belə, bir üsulla, Nizamlamır!

“O”- nun, ayırdığı, Paya, Səxavətə, bir bax!

Biz “O Işıqdan”, bir Zərrədə yaranmış, Işıq payıyıq, ondan, paylıyıq!

Zərrə isə, O Işıqdan paylı, yaradıcılığa sərf edilən, yenə də, Işıq payıdır!

Amma, Zərrə, O Işığın “Özü”- Qədərində, ola bilmir!

Bütün yaranmışlar “O”- ndan, “O”-nun, Işıq payından və istisindən, asılıdır!

İnsanları Günəşdən, onun Işığından, Işıq şüalarından, onun İstisindən, uzaqlaşdırmaqdan ötrü, nə miflər, nə əsatirlər, nə nağıllar, nə rəvayətlər, düşüncələr!

Amma, bütün Varlıqlar, Kainatın, özü belə, Işığa, İstiyə, möhtac yaranıblar.

Ümumiyyətcə, Yarasa, Günəş Işığını, o, Işıq görməsə də, amma onun İstisinə və Işıqına, bütün canlı varlıqlar kimi, o da, möhtacdır, ehtiyaclıdır!

17.09.2017

Təndirin, dairəvi istisi...

Çörək mə'mulətı Lavaşı, çox isti olan, təndir divarlarına, yapmaqla, yapışdırmaqla, onu orada, o təndirdə, pişirməklə, əldə olunur.

Təndirə, lavaş yapılanda, lavaşı yapan, arada deyər ki, "isti adamın üzünü qarsır".

Təndir də, Günəş görkəmi, Günəş, simvoludur!

Təndir daxilində olan, temperatur həddi və kütləsi Spiral tinli olub, istini bir mərkəzə (diametral), toplayıb, bərabər bölüşdürər.

Bütün başqa, müxtəlif konstruksiyalı, Çörək pişirmə avadanlıqları, temperatur həddini, mərkəzə toplayıb, mərkəzdə bölüşür, isti o kameraların, müxtəlif konstruksiyalarından asılı olaraq, o kameraların, küncələrinə də, yığıla bilir!

17.09.2017

Belə deyirlər, sənin "Auran", Işıqlıdır...

Hə. Zərdüşün, Yer üzünə Gətirdiyi Avestada, mətnlərinin tərkibində olan, Tanrı, "Ahura", kimi, ifadə olunub!

Həmin, "Ahura - Işıq", Tanrı Adı, min illərdir ki, bütün dünya xalqları arasında, insanlar arasında, uzun müddətdir ki, "Aura", (aradan, "h" - düşüb), kimi ifadə olunur!

Həmin, Tanrı-Işıq adlığı, Aura, heç bir, başqa adla, əvəz oluna bilmədiyindən, İnsanlar hələ də, belə bir ifadə işlətməkdədirlər ki, "sənin Auran, çox Işıqlıdır!".

Həmin, "Ahuranın", Tanrının o, adı, "Aura" adı deyilərək, çağrılaraq, onun adı, Ahura adı, unudulmur!

"Sənin Auran, çox Işıqlıdır", ifadəsi, bütün Bəşəriyyətin, İnsanların, dərin yaddaşında olan, o, ifadə, "sənin Auran", deməklə, yəni ki, "Sənin Tanrın, Çox Işıqlıdır, sən də, o Işıq əhatəsindəsən, sən, o, Işıqlasan", deməklə, Tanrı mə'nasının, aydınlığı, ifadə olunmaqdadır.

Tanrı Adı, nə unudurlar, nə də ki, o Ad, başqa bir Adla, əvəz olunub, əvəzlənə, bilər!

Yer üzündə, Tanrıya müxtəlif adlarla, Tanrı, Allah, Yaradan, Good, Ahura, Boq, Vsevişniy, İlahi, Xuda, və sair və bu kimi, adlarla müraciətlər olmuş olsa da, bu adlar, ancaq, müraciətlərdir.

Özü isə, yenə də, Tək olaraq, Təkdir.

İnsanlar hələ də, bir - birinə, müraciət edərək, bir - birinə, Tanrı Işıq içərisindədir, xatırlatması ilə, yenə də, ki, “sənin Auran, Işıqlıdır” deməklə, yada salınır ki, yə'ni, “sənin Tanrın, Işıq işərisində, Işıqdadır, sən də, o, Işıq əhatəsində Işıqdasan”, deyilib, xatırladılır.

18.09.2017

“Sənə”, Sən deyirik...

“O” - na, “Sən”- deyirik, “O” isə, heç İncimir!

Çünki, “O” - Təkdir ki, “O” -na, Sən deyirik!

Biz çoxuq, ona görə də, çox olduğumuzdan, bir - birimizə də, “siz, biz”, deyərək, müraciət edirik!

“O” - na, Sən, özümüzsə isə, müraciətimizdə “siz-biz” deyərək, müraciət, edirik!

Bütün istəklərimizi, bütün arzularımızı, “O”-- na, Sən deyərək, çağırırıq.

“O” isə, bu çağırışlarımızdan, Ona, “Sən” deyərkən, heç İncimir də, bizdən heç, Küsmür də!

“Tanrı, Allah, İlahi, Sən kömək ol”, demirikmi?”.

Amma, heç vaxt, öz müraciətimizdə, öz xitabımızda, özümüzsə Kainata tutub, demirik ki, “Allah “Siz”- kömək olun!”.

Dərin yaddaşımızdan, “O” - na, “O”, Tək olana, Sən - deyirik!

18.09.2017

Hansı həddə, sərhəddə, qədər...

Yer üzü, dağıdılıb, viranələr edilib, sonra da, deyilir, soruşulur ki, “O”, Hanı Görmür?”

“O” - da, biz İnsanların davranışlarına, etdiklərinə, yəqindir ki, belə olmyş - olardı cavabı, “sizləri onun üçün, dağıdıb, viranə etmək üçün, Yaratmadım axı. Dağıtsa idim, Mən dağıdardım, Dağıtmıram axı!”.

Düşünmürük ki, bütün hədlərin, sərhədlərin, bir ölçüləri, bir mə'naları, onların bir nəticələri də, olacaqdır.

Kim - kimə, yalvarmalıdır, bilmirəm axı.

“O”- Viranə Qoysaydı əgər, biz deməzdikmi, düşünməzdikmi, yaratdıqlarını, İnamımızı, ümidimizi, “Sən”- qırdın, dağıtdın axı, niyə?!

“O”, Milyon illərdir, səbrlə dözüür, amma hansı həddə, hansı sərhəddə qədər, Dözsün axı?!

Öldürülən də, ölən də, Allahı çağırır!

Qəribədir, İnsanı öldürən, o, cəllad da, o an, öldürülənin, başı üstündə dayanıb, o da, Allah deyir!

Öldürülən də, Allah çağırır, öldürən də, Allah deyir!

18.09.2017

Qızıldan olan üzük...

Qızıldan olan və qiymətli daş-qaşlarla bəzədilmiş bütün, zərgərlik mə'mulatlارının hamısı, o gözəllik qədərini, ardıcılığını özündə, saxlamaqla, çox gözəldir!

Xanımın, hər tərəfli gözəlliyini, özü qoruyub saxlamağa çalışmasa, onun o gözəlliyi, qızıldan da olmuş - olsa, o, ancaq bir, metal parçası qədərində olar.

Qızıl, parlaq, yumşaq, parslanmayan, solmayan, parlaqlıq qədərini itirməyən, metal olduğundan, onu Gümüşlə, Platinlə, bərabər, qiymətli metallar cərgəsinə, daxil edirlər.

Bəlkə də, bu səbəbdən, bütün Dünya xanımlarına, ailə qurmazdan əvvəl, həmin qızıl zərgərlik mə'mulatinin təqdim olunması, bir tövsiyyə xarakterini, daşıyır.

Çünki, heç vaxt, o xanıma, “bu üzüyü, sənə Hədiyyə edirəm ki, biz ailə quraq”, deyilmir.

“Üzük”, sözünün özündə də, böyük mə'na gizlədilib. “Üzük”, yə'ni, Yer həyatından, “üzülənəcən”, mə'nasını, özündə, qoruyub saxlayır.

Bu səbəbdən, o qızıl mə'mulatına, “üzük, üzülmək” kimi, bir ad, verilib.

Bəs onda, ilkdən, “nişan” adı ilə, niyə qızıl üzük, o xanıma, təqdim olunur?

Həmin qızıldan olan üzük, təqdim olunması, dərin yaddaşlardan gələn, tövsiyyə xarakteri daşdığından, o xanıma, qarşılıqlı ailə dəyərinin, gözəllik mahiyyətinin, Üzülməzliyi, yad edilir!

Yoxsa ailə qurmazdan əvvəl, o xanıma, qızıl Üzüyün, təqdim edilməsinin, nə mə'nası olardı ki?

19.09.2017

Üzük...

Azərbaycan, Dili - Dilçiliyi özündə, çox zəngin olan mə'nalar, mahiyyətini, daşıyır.

“Nişan üzüyü”- sözünün özündə, bir neçə, mə'na gizlədilib.

Qəribədir, Yer üzündə, bütün ailə birliklərinin başlanğıcı, Nişan Üzüyü ilə, başlanılır.

O, Nişan üzüyü, hədiyyə deyil, onu hədiyyə kimi, xanıma təqdim etmirlər

O, Nişan üzüyü, qurulacaq Ailənin, bir başlanğıc, bir təməl tövsiyyəsinə, aiddir.

Üzük dedikdə - üzülmək, Yer həyatından, üzülən müddət ərzinə qədər. Yə'ni, ölənə qədər.

Üzük - üzük, üzdəyik, üzümüzlə birlikdə, bir yerdə görünərik, birlikdə tanınarıq.

Üz - (sifət, sima), hansı ki, o, Qocalanda, dəyişilə biləndir. Yəni, bax ki, diqqətli ol ki, birliyimiz həmişə qalan olsun, qocalsın, amma ki, dəyişilən, uzaqlaşan, olmasın.

Üz - suda üzmək, su ilə üzmək, uzaq məsafəyə, ayrılıb getmək. Yə'ni, uzaqlaşmaq.

Azərbaycan, Dilində - dilçiliyində, bir Heca, bir neçə mə'naları özündə dəqiq əks elətdirə, bilir.

Bu isə, həmin Dilin, söz mahiyyətinin, zənginliyindən, irəli gələ bilər.

19.09.2017

Məntiq ağacı

Kainatın, Dünyanın Məntiq adlı ağacı var!

Yer üzünə hər gələn, yer üzündən hər gedən, o ağacın “meyvəsindən”- dadandır.

Yer üzü bir bağa bənzər, bütün bitkilər ağaclara bənzər, hər bildiklərimiz, o ağacın meyvələrinə bənzər!

O Ağac, məntiq ağacıdır, yer üzünün hər tərəfindən, görünər!

Məntiq həqiqətə sığmaz, həqiqətlər Məntiqə sığar!

Məntiq ağacındakı “meyvələr”, fikirlərə bənzər.

Bütün meyvələr oxşar olar, amma biri-birinə bənzəməz!

Hər birinin öz rəngi, öz iyisi, öz dadı, öz böyüklüyü olar, amma hər biri, ayrı-ayrılıqda öz Məntiqində, olar!

Onların oxşarı olar, amma, bənzəri olmaz!

20.09.2017

Hər birinin, özü və öz yeri...

Qoyun başı ağrılıdır,

İnək başı, yorulandır,

Keçi, balıq kimi oynaqdır,

Qaz özünə arxayın,
 Ördək, özündən razıdır,
 İt acıqlıdır.
 Pişik, tumar axtarandır,
 Xoruz, qürrəli,
 Hind toyuğu, boş yerə qabarandır,
 Toyuq eşən,
 Cücə, toyuq ardınca qaçandır.
 At, düşüncəli,
 Eşşək, küskündür,
 Dəvə, nərildəyər kinlidir,
 Fil, xortumu ilə, işləri həll edəndir.
 Canavar, paxıldır,
 Tülkü, heç bir işdən xəbərsiz kimi, qaçandır,
 Zürafə, yuxarıdan, aşağıya baxandır.
 Zebra, zolaqlıdır, ayaq atandır,
 Şir acıqlı,
 Pələng, pəncə vurandır.
 Ayı, çalınmadan oynayan,
 Qarrila, sinəsinə döyəndir,
 Qarğa, ziyankar,
 Qartal, caynaqları ilə tutan, dimdiyi ilə, dağıdandır,
 Sərçə, qitə dəyişməyən,
 Hacı leylək, köçəridir.
 Nə isə...
 və s. və b.k.
 Alma, sümük daxili iliyi,
 Armud, temperaturu, vəzləri,
 Üzüm, udlağı, ağız boşluğunda, “suyu”,
 Əzgil, oynaqlar, suyunu (sinovyal),
 Əncir, bilməyi,

Nar, işığı istini,
 Zeytun, sevgi ilə, sevinci.
 Təmiz süd, kərə yağı - qüvvəni,
 Şor, bədənə quruluğu,
 Qaymaq, dözümlü, hövsələni,
 Qatıq, həlimliyi,
 Süd, hüceyrələri, yaddaşı,
 Ayran, bağırsaqları.
 Nə isə...
 və. s. və. i. və b.k.
 Qodem - Vəzləri, vəzləri,
 Keşniş, lətifliyi,
 Soğan, bütün dadları, layları, qatları,
 Duz istiyə, dada, köməkçi,
 Kartof, soyuqluğu,
 Pamidor, nazəninliyi,
 Qara badımcın, rəngləri,
 Kök, sümükləri,
 Çuğundur, qanın rəngini,
 Kələm, sərinliyi,
 Xiyar, üz rəngini,
 Sarımsaq, qan ləngliyini,
 Qırmızı turp, bağırsaqları,
 Acı bibər, burun nəfəsini,
 Şirin bibar, udlağı.

Nə isə...

və sair, və ilaxır, və bu kimi, və olduğu kimi.

Qeyd:

Bunlar müalicə üçün olmayıb, bə'zi varlıqların, hər birinin, nəyə xidmət etdiyini, araşdırmaqdadır.

Gözümüz olsun görə bilək, qulağımız olsun, eşidə bilək.

21.09.2017

Yunus Emre məntiqinin, mə'naları çox, dərinidir.

Y. Emre məntiqi qarşısında, başqa bir fikir demək, mümkünsüzdür.

Çünki onun, Fəlsəfi mə'na, məntiq, mahiyyətlərində açılan fikirlərini, sübut etməyə də, ehtiyac qalmır.

Yer üzündə, bütün, Fəlsəfi fikirlər, o qədər, dəqiq və ardıcıldır ki, o fikirlər, gözlə yox, ancaq, dərrakə ilə, görünür!

21.09.2017

İşıq olmasa idi, ondan, Zərli, parlaq İşıq şuası da, olmazdı...

Günəşi - görmədən, bilmədən,

Günəşi - bilmədən!

Günəşsiz - olmamaqdayıq,

İşıqsız da, İstisiz də,

ola - bilməməkdəyik...

İlkindən tapdı insan, metallar arasından, Qızılı, Gümüşü, tapdı İnsan.

“Qızıl” - Günəşdir, günəşindədir onun rəngi.

Tükənməyəndir onun, rəngi,

solmayandır, onun rəngi, parlaqdır, onun rəngi!

Gizlətsən də, İtirsən də, basdırsan da, solmazdır, onun rəngi!

(Yə'ni, ətrafla, su, torpaqla, əlin - bədənin təmasında da, istidə də, soyuqda da, Oksidləşə bilmir, onun rəngi).

Peşələr arasında, onun, ustasının adı, Zər – dir

Zər - gər, Zər - gar, olubdur, onun adı!

Qızıl - Günəş, İşıq təmsilçisi olduğundan, Zər təmsilçisi olduğundan, onun ustasının da adı, Zərdəndir - Zərgərdir!

Peşələr arasından, suçu adı, əkinçi adı, maldar adı, aqronom adı, dəmirçi adı, dülgər, dərzi, pinəçi, süpürgəçi, sürücü, metallurq və nə qədər adlar və adlıqlar var.

Amma ki, Qızıl-Gümüş ustasının, vardır, bir adı!

İşıq təmsilçisi, Günəş təmsilçisi, Zər təmsilçisidir onun, adı!

Zərdir, Zərgərdir, Zərgardır, (pərgardır), o, peşəkarın, adı!

İlkdən, Yer üzünə, ünsüyyətə dil, danışmaq gəlibdir.

Danışğa, dilə - dilçiliyə, sonra, əlifba gəlibdir!

Bütün əlifbaların başlanğıcına, ilkinə “A” - hərfi, bütün hərflərin əvvəlində, İlkinə olan kimi, gəlibdir.

Metallar arasında, qiymətli kimi, Gümüş, Qızıl, ilkin tapılıbdır.

Gümüş, Ağ Işıq olub - Kişi təmsilçisidir!

Qızıl, parlaq Işıq İlə - Günəş təmsilçisi, Işıq təmsilçisi!

O, da, Işıq, bu da, Işıq!

O, səbəbdən, biz ilklərlik, Yer üzünə ilklərlik!

O, səbəbdən biz, A-Zərlərlik!

İnsan, barmağında, qolunda, boynunda Zər gəzdirdi, Işıq gəzdirdi!

Işıqdan gəldiyindən, Işıq gəzdirər, İnsanlar da, Işıq!

Metallar arasında, Qara metal, çox-çox, sonralar tapılıbdır!

Bizim, İlkimiz Işıq, adımız, Zər Işıq, daşıyarıq Işıq, sonumuz da, Işıqdır!

Əbədiyyətimiz də, Işıqdır, “O”, Işıqlıdır - Işıq!

22.09.2017

Bə'ziləri yatır...

Daş yatır!

Qum yatır!

Bitki yatır!

Canlı yatır, İnsan yatır!

Yatmayan, bir Su, bir Hava, bir də, Günəşdir, bir də, daxili üzvlərimizdir! Yatmayan, yadımız - yaddaşımızdır, başımız - beynimizdir!

Yatmayan, nəfəsimiz, havamızdır!

Yatmayan - hərəkətlərdir, sür'ətlərdir, bir də, Kainatdır!

Yatmayan, Mürgüləməyən, bir də, Kainatın, Sahibi Mütləqdir!

Yatmayan Mürgüləməyən, bir də, “O” - dur!

22.09.2017

Dirəklər, dayaq, istinadlar...

Bütün, tikintilər, bütün konstruksiyalar, bütün mexanizmlər, bütün başlanğıclar, ilkin olan, dirək, dayaq, İstinadlardan, başlayırlar!

Hər hansı bir başlanğıcın, ilkin istinadı, dayağı, yoxsa, o, başlanğıc, mə'nasızlıq qədərində, mə'nasızlığa bənzəyər!

Bütün başlanğıclar, ilkinlər, təməllər, mə'nasızlıqlardan törənmədiyindən, bütün başlanğıclar, mə'nasızlığa qədər, gedib, çıxa da, bilmirlər!

Hər bir halın, hər bir düşüncənin, hər bir hərəkətin, hər bir nəticənin sonunda, yenə də, dayaq, istinadlar, dayanır!

O, istinadlar, o, dayaq, həqiqətin harada olduğunu, həqiqətin necə olduğunu, həqiqətin nələri əhatə etdiyini, törədiyini, bildirən, aşkarlayırlar!

Bu səbəblərdən, bütün ehtimallar, bütün təsadüflər, bütün uydurmalar, bütün uyğunlaşdırmalar, istinadlı həqiqətlər qarşısında, onlar, acizləşib, aciz görünərlər!

Bütün həqiqətlərin, bütün başlanğıcların, bütün araşdırmaların, bütün tədqiqatların əvvəlində əgər ki, dirək, dayaq, İstinadlar, nəzərə alınmazsa, əgər ki, onlar olmayacaqs, o, daha zəifdir!

Dirək, nə?

Dayaq, nə?

İstinadlar, nələrdir?

Hər hansı bir başlanğıcın, konstruksiyanın, tikintinin, qurğunun, quruluşun əvvəlində, onun dirənəcəyi, yük daşıma müqaviməti, onun, təməl dirəyi, nəzərdə tutulur!

Evin himi, bütün binaların tikintisinin əvvəlində, dirək, dirəniş, dayaq, nəzərdə tutulur!

O, dirək, o, dayaq, o, dirəniş ki, bütün yük ağırlığını, o, bərabər böləcək, o bərabərləşdirəcəkdir!

Dirək, dirəniş, təməl gücü, təməl qüvvəsi olmayan, o tikili, o qurğu, o konstruksiya, dağılacaqdır!

Dayaqlar da, təməllər də, dirənişin öz qədərində, yük altında dayanıb, dirənməyə, köməkçidirlər!

İstinadlar isə, bütün olmuşların, bilinmişlərin, bütün araşdırmaların, bütün tədqiqatların, bütün müqayisələrin, təcrübələrin, bütün nəticələrin olduğu kimi, necə göründüyünə, o, bir nəzərdir, o, bir baxışdır!

Min illərdir, bütün bəşəriyyəti düşündürən, maraqlandıran, bir sual var!

Əgər, bütün başlanğıclara, bütün konstruksiyalara, bütün qurğu, bütün quruluşlara, dirək, dirəniş, dayaq, İstinadlar varsa, deməli onda, səmada, görünən, hərəkətdə olan, bütün Planetlərin, dayağı, dirəyi, İstinadları, gözlə görünmürsə, yoxdursa, onda onlar, o Planetlər, nə səbəbdən, onlar, Orbitlərindən çıxıb, bir -birilərinə dəymirlər, bir -birilərinə toxunmurlar, bir - birilərinə qarışmırlar, bir cəm olub, bir birliyə, toplaşmırlar, bir birliyə, yığışmırlar?

Onlar, rəvan - rəvan, hərəkətdədirlər?

İlkdən, o Böyük Partlayışdan, Kainat törəndi, belə!

Bütün, Kainat boyunca, bütün Planetlər, dayaqsız, köməksiz, hərəkətdədirlər!

Onları Fəzada, dirəksiz, dayaqsız, saxlayan, çox-çox böyük olan nizamlı, bərabər, hərəkət sür'ətləridirlər!

23.09.2017

Çox düşündürücüdür - 9, 19, 49, 59...

İ.Nəsimi dedi ki, “49 - dur yaşım”, hesabla gör, neçədir yaşım?

H. Cavidin isə, oldu cəmi, 59 - yaşı!

Bakıda yaşadığı ev, 59.

Baş, papaq ölçüsü, 59.

H. Cavid, İstanbul Univerisetində, təhsil alarkən, tələbə biletinin nömrəsi 59.

Repressiya, həps qovluğu, 59.

Bu, Yer həyatını, yaşadı, 59.

Tayşetdə, ölüm aktının nömrəsi, 59.

Məzar nömrəsi, 59.

Tayşetdən, vətənə nəxşi gətirilərkən, qızı Turan xanımın yaşı, 59.

H. Cavidlə, qızı Turanın bir də, görüşü, 59 - ildən sonra.

Həhs olunub, Sibirə məhbəsə göndərilən H. Cavidin, cənazə - nəxşi, 59 - ildən sonra, (1937 - 1996), Bakıya qayıdıb, gələ bilir.

Nəxşinin, Naxçıvanda dəfn olunma tarixi, 19 - oktyabr.

Hamısı, Doqquz!

Bu, Yer həyatında, təsadüflər olmur, yoxdur təsadüflər, ola bilmir, təsadüflər!

23.09.2017

Sizcə, qəribə deyil?...

Qəribə və düşündürücüdür!

Yer üzündə olan, bütün ev heyvanlarına, onların, “sahibi”- tərəfindən verilən, bəzi “əmləri”, yerinə yetirirlər, onlara tabe olurlar!

Sirk nömrələrində, manejdə, arenada olan, o, heyvanlar təlimçi tərəfindən verilən, “əmləri”- yerinə yetirirlər!

Həyatda da, təsərrüfatımızda olan, heç bizim olmayan, başqa bir sahibə aid olan, müxtəlif, sahibsiz heyvanlara, səsimiz və “sözlərimiz”, onlar tərəfindən başa düşülür.

Qəribəliklər ondadır ki, verilən həmin əmrlər, sözlərlə, səslərlə, intonasiyalarla, müşahidə olunur və səslənir!

Həmin “əmrərsə”, müxtəlif dillərdə, müxtəlif dünya xalqlarının dilində, o, “əmlər”, səsləndirilir!

Şox maraqlı hal, bundadır ki, müxtəlif dillərdə səslənən, həmin o, “əmləri”, heyvanlar dərk edib, qəbul edirlər.

O, heyvanlar və o, heyvanat aləmi, linqvistik, fonetik, qramatik, ümumiyyətlə, elmlərdən, fənlərdən, tədris almadan, müxtəlif milliyətlərin dilini, o, dili, “başə düşərək”, “dərk edərək”, yerinə yetirirlər!

Deməli onlar, biz insanların dilini bilirlər, başə düşürlər?

Biz insanlar isə, onların “dilini”, bilmirik, başə da, düşmürük!

Bu hal, həm qəribə və həm də, çox düşündürücüdür!

Adətən İtə, verilən əmrlər, “tut, yat, qalx, qoru, öl, burax” və s.

Rus dilində vürilən əmrlər, “чужой, фуу, принеси, ложись, сторожи” и.т.д.

Bu “əmlər”, müxtəlif Dünya dillərində, müxtəlif Xalqların dilində, müxtəlif İnsanlar tərəfindən, tələffüz olunurlar!

Düzgündür ki, onlarda, bütün heyvanlarda, hiss etmə, instinktləri mövcuddur və güclüdür!

Amma ki, insan dili ilə, həmin xalqın dili ilə, verilən, həmin “əmləri”, onlar başə düşərək və səhf etmədən, yerinə yetirirlər!

Deməli onlar, “İnsan dilini”, bilirlər, insan dilini, başə düşürlər?

Onda belə çıxır ki, onlar, həm İnsan dilini, bir də, öz dillərini bilirlər?

Onlar, öz dilini bilə-bilər və bilməlidirlər də, çünki onların, “öz dilləridir”.

Bəs, insan dilini - dilçiliyini haradan öyrəndilər, haradan bildilər, nə vaxtdan bu müxtəlif, Yer dillərini, onlar mənimsədilər?

Amma ki, onlar bizim, İnsan dilimizi bilirlər, bizlər isə, onların dilini bilmirik!

Maraqlıdır və qəribədir!

Bu məqamda, Yunus Emrə sətirləri, yada düşür,

“Məni məndən sorma, mən məndə, degiləm,

Məndə bir mən də vardır məndən içəri.

Surətim boş yürür, dondan içəri”...

“Suleyman kuş dilin bilir dedilər,

Suleyman var, Suleymandan içəri”

24.09.2017

Heç bir hal, bilinmədən olmur...

Qəribə və mütləqdirlər ki, gözlə, düşüncə, çox xatalı bir, “şahiddirlər!”.

Heç vaxt demək olmaz, düşünmək olmaz ki, “mən nə etsəmsə, heç kimin xəbəri olmadı, ancaq mən bildim”.

Hər nə etmiş oluruqsa, “o hal” - göz yaddaşımızda səs, toxunmaq, dəymək, təmas yaddaşımızda, baş - beyindəki, yaddaş hücrəsində, qalar!

Niyə belə qurulubdur, bütün bu, yaddaşlar?

Təsəvvür edək ki, bu aləmdən, o, aləmə getmişəm, qovuşmuşam!

Qayıtdığım o, “aləmdə”, göz yaddaşım, baş - beyin, yaddaş hücrələrim, anilikdə açılacaq, anilikdə yaddaş sistemi, işlək olacaqdır!

Belə qurulubdur əvvəldən.

İnsan Yer həyatı ilə vidalaşma anında, İnsanın yadında - yaddaşında olan, bütün hadisələr, bir an içində, anilikdə, Ruh payımıza, Ruh Işıq payına, keçir, köçürülə bilir.

Bizdən, bədənimizdən, vücudumuzdan, ayrılan həmin, Ruh Işıq payımız, iki Aləm arasında, yaddaş, hal daşıyıcısına, çevrilir.

Bu Səbəbdən, bütün Səməvi kitab mətnlərində, Ruh haqda və o, Ruh Işıq payı, Tanrı ixtiyarında olduğu haqda, bilgilər verilib.

Bu, canlı cisimdən, bioloji bədənədən ayrılan, Ruh Işıq payı, bir anda, Əbədiyyətə yüksəlir.

Yoxsa, Tanrıya qayıdacaq olan, həmin o, Işıq Ruh payı, başqa istiqamətə yox, ancaq Tanrıya aid olduğundan, elə Tanrı Işığına da, qovuşur!

Həmin aparılan, Əbədiyyət işığına qovuşan Ruh payımıza, ona köçürülən, Yaddaş hücrələrimiz, həyatımızda olmuş, bütün hal - hadisələri, onları bildirməyə, bəyan etməyə, başlayacaqlar!

Şahidlik etməyə, daha başqa bir, “şahid”, gərək olmayacaqdır!

Mənə, mənim özümün - özümə, necə dəyərlər, “şahidliyimdir”, daha.

Onda, göz yaddaşım, baş - beyin yaddaşım, ən böyük “şahiddir”, daha.

Yaddaş hücrələrimdə, yığılan, qalan, yaddaşım da, şahiddirlər mənə, daha!

Göz yaddaşımda, nələrin, necə olduğu, anilikdə “canlanacaq”, daha!

O halı, öz göz yaddaşımla (“inkar etsəm” də), bir də, o anda, ətrafda nə qədər “göz”, “qulaq”- var idisə, onlar da, işə salınacaq, daha.

Hər bir “an”, ətrafda olanların da, göz yaddaşında, o an, nəyi, necə görə biliblərsə, o hal da, onların göz yaddaşında, qulaq yaddaşında, olanlar da, yaddaş kimi, qaldıqlarından, onlar da, yaddaşlardır!

Son “nəfəsdə”, Yer həyatı ilə vida anında, onun ətrafında, ailə üzvləri və ya başqa insanlar olmuş olsa, o, ölən insanın “vida”-yaddaşında, onlar, ətrafindakılar, yaddaş olaraq, göz, qulaq yaddaşına, həkk olunar, qalar!

Hər bir insan, bu Yer həyatı ilə vidalaşma anında, bir Can Aparanı görər, bir də dönüb, öz canından ayrılarkən, dönüb, öz canına, vücuduna, son dəfə, bir də baxar, özünü görər, öz cismindən, onda uzaqlaşar, Kainatlara yüksələr!

Hər bir canlının, ətrafda olan rənglərin, səslərin, istinin, soyuğun da, yaddaş daşıyıcıları hərəkətə gəlir!

Bütün hallardan, “heç kimin xəbəri olmaz desəm belə”, söz də, kəlmə də, düşüncə də, əl yaddaşımız da, səs yaddaşımız da, onlar, baş-beyin yaddaşımızda, saxlanılıblar!

Xeyirhaqlığım, bədliyim, paxıllığım, ziyankarlığım, bütün hallarım, öz yadımda, öz yaddaşımda, saxlanılırlar!

24.09.2017

Xaldır, Xalçadır, o, bir Kitabədir...

Ümumiyyətcə Xalça sənəti, peşəsi, çox-çox qədim, Yer üzündə ilkin, “təsviri sənət”, məktəbinin, əvvəli və bir, növüdür!

Çünki, çox əminliklə demək olar ki, bu ilk “təsviri sənət”, üslubu, məktəbi, Azərlərə - Azərbaycana aiddir və Azərbaycana, məxsusdur!

Çox, sadə bir məntiqə əsaslanaraq, demək mümkündür ki, tək “xalça”, söz birləşməsi, sözü, “xal”, “xal - xal”, tək - tək, İlmə -ilmə ilə, yan - yana vurulan, yenə də, “xal” - cıqlar, “xal” -çalarları, rəngli “xallar”, vurmaqla, nəticədə, bəzək tərtibatında olub, öz gözəlliyini, tamamlayır!

Amma, çox sonralar, həmin “xalça”, növü, Palaz, Kilim, Qobalen və s. adlıqlarda, tərtibatlar verilsə də, yan - yana, İlmə vurmqla, xal-xal, ilmələri biri-biri ilə, tamamlama üslubundan, kənara çıxmaq mümkün olmayıb!

Bu, təsviri sənət üslubu, tədricən ətraf ərazilərə də, yayılıb gedib.

Bu, təsviri sənət üslubunu, niyə tək-tək, ilmələrlə yerinə yetirilməsi ilə, o insanlar, bu üsulla, nəyə nail olmaq istəmişdilər?

Maraqlı və araşdırılmalı olan məqam, buradan başlayır!

Çox, diqqətli araşdırılmalardan, bu qənaətə gəlinir ki, “xal”-çaçılıq”, sənəti, peşəsi də, məktəbi də, Maq məktəbinin, Kahinlər məktəbinin, bir dərs vəsaiti kimi də, başa düşmək olar!

Ola bilməz ki, hər hansı bir, sənət, ustalıq, peşəkarlıq, üslub, birdən-birə, heç bir əsası olmadan, meydana çıxsın!

Hər bir, sənətin, sənətkarlığın, ustadlığın, hər hansı bir məktəbin, əvvəli, məcburiyyətdən yox, labüdlükdən ortaya çıxar!

Boş-boşuna, lazımsız, mə'nası heç də, aydın olmayan, hər hansı bir üslub, yanaşma, ardıcılıq, lazımsız olaraq, birdən-birə, ortaya çıxa, bilməz!

Hər bir başlanğıc, bir mə'na, kəsb edər!

Azərbaycan ərazisindən, Azərlərdən, ilkin təsviri sənət üslubu, Xalçalarla, xal yanına, xallar vurmaqla, başlayıb!

Məsələ burasındadır ki, Dünya tufanından xilas olmuş, o, dövrün İnsanları, o, həmin ərəfəni, Gəmi Qayada, daş qayalara, On böyük Kitabə üzərinə, çaxmaq daşlarının vasitəsi ilə, o, ərəfəni, qayalar üzərinə, həkk etmişdilər ki, o, dövrün insanları və gələcək nəsil törəməsi, öz babalarından, xəbərdar olsunlar!

Çünki, həmin o, tufandan xilas olmaq, sağ qalmaq, bir böyük mə'na daşıdığından, həmin hadisə və ərəfəni, ancaq belə bir üsullar, daş-qayalara, o, ərəfəni, daşı-daşa, döymə üslubu ilə, tarixləşdirə biliblər!

Ur ərazisindən, Gəmi Qayadan, Nuh - çıxandan, dünya tufanından, bu ərazidən xilas olmaq, çox mühüm bir hadisə kimi, yaddaş edilibdir!

Həmin, On Kitabəyə, həkk olunan, o, ərəfə, xilas olmuş o, İnsanlar, Su Tökən bürcünü, Qoç bürcünü, Buğa bürcünü, su çəkilməyə başladıqdan sonra Balıqlar bürcünü, həkk etməklə yanaşı, o dövr Kainat mexanikasını, Astronomiyanı, ulduzlar sistemini, Yazı - Alfavit cədvəlini, Riyazi ədədlər, simvollar, həndəsi formalar və s. həkk edilmişdir!

Bu, kitabələrə həkk olunan mətnləri Astronomiyanı, Təbiət elmlərini, Səməvi aləmdən xəbərdar olan, Kahinlər, Bablar, Qamlar, (maqlar), rənglər dünyasından xəbərdar olanlar, nəzarət edirdilər!

Həmin, Qaya üstü təsvirləri, ancaq göz, baxış yaddaşında, baş yaddaşında gəzdirib, daşımaq olardı!

Amma, həmin yazı simvollarını, daşdan - daşa köçürmək, onları bir yerdən, başqa bir yerə daşımaq, çətinlik törətdiyindən, belə bir üslub axtarıb, tapdılar ki, su içərisində bitən, Qəmişlərin ucluğundakı, pambığa bənzər olan, həmin çiçəkləri toplamaqla, onları ipə çevirməklə, ilkin olan, toxuculuq xammalı, əldə edilibdir!

İlk, xalça toxumaq, ilmələmək üslubunu, Qəmiş lifləri vasitəsi ilə, toxuyublar, toxuya biliblər!

Sonralar isə, həmin Qəmiş liflərini, daha da, yumşaq, zərif etmək üçün, yundan iplər əlavə edərək, daha da, zərif parlaq olması üçün isə, İpək lifləri əlavə edib, ilk zərif iplər alaraq, əldə edərək, xalları - xallara, ilməliyərk, qaya üstü yazıları, işarələri, yumşaq olan, parça tipində, qatlanan, rahatçılıqla gəzdirilə bilən, bu hala qədər gətirə, biliblər!

Min illər keçməyinə baxmayaraq, ilkin Xalça toxuma üslubu, bu günə qədər davam edərək, toxuculuq sənayesi, həmin ilkin xalça toxuma metodu ilə, liflərin düzünə və liflərin eninə quruluşu ilə, parçalar toxunur!

Yə'ni, “utka” və “paunson”, hələ də, o, ilkin üslubla, toxunmaqdadırlar!

İlk xalçalar, Azərbaycan ərazisindən, Azərlərdən Yer üzünə gətirilmə səbəblərindən biri, ilkin yazı mədəniyyəti olan, Qaya üstü təsvirlərin, davamı kimi, ardıcılığı kimi, ortaya çıxıb!

Çünki, Gəmi Qayada, Qobustanda, Azıx mağarasında, daş üstü təsvirlərin başlıca qayəsi, Qoç, Buğa, ilkin İnsan siluyetləri, müxtəlif yazı mədəniyyəti, müxtəlif simvollar, Svastika, Spiral, müxtəlif həndəsi formalar və s. təsvir olunublar!

Bu təsvirlərin hamısı, həm Yer üzünü əhatə edən, Bürclər ərəfəsini, Maqik qüvvəyə malik olan, bir çox “həndəsi formaları”, Kainat mexanikasını, Astronomiyanı, əhatə edirdi!

Xalçalara köçürülən, həmin işarələr, tətbiqi-təsviri sənət əsər kimi, yaşayış sahələrində, divar üstünə asmaq, şərti ilə toxynurdu!

Onların üzərində olan o, Kainat mexanikasını, Astronomiyanı, ayaq altına salmaq, məqsədə uyğun sayılırdı!

Ayaq altına, ev şəraitində, həsir, onunun üstündən, palaz, kilim sərilərdi!

Amma, Kilim, Palazlar da, adətən düz xətlili formalarda, zolaqlı xətlərlə toxunardı ki, yaşayış sahəsinə, evə, həyətdə, ailələrə, Yollar “açılsın”, yollar uzansın, evə uğurlar gəlsin, çatsın!

Xalçalar isə, xüsusi tərtibatlarla, xüsusi ölçülərə uyğun, xüsusi ornament və xüsusi, həndəsi quruluşlarla, tərtibat verilirdi!

O, tərtibatçılar, kor - koranə olaraq, heç bir tərtibat vermirdilər!

Hər bir yaşayış evində, orta ölçü xalçalara, mə'na, mahiyyət, köçürülürdü ki, hər bir xalçaya, baxan başqa adam, ailə üzvü olmayan, kənardan gələn qonaq, bu Xalça tərtibatında, bu ailəyə hansı talismanın, uyğun olduğu bəlli olurdu!

Qaya üstü təsvirləri, tədqiq edənlər, belə bir qənaətdə gəlirlər ki, həmin qaya üstü təsvirləri, çobanlar o daşlara həkk edərək, maldarlıqla məşqul olduqlarını demək

istəyiblər!

Bu versiya, tamamı ilə, yanlışdır!

Çoban peşəsi çox yaxşı və lazımlı peşədir!

Amma ki, çoban həm Astronom, həm sirli, örtülü, güzgü effektləri ilə, Səma simvollarını, Kainat Işıq qanunlarını daş üzərinə dəqiqlik və ardıcılıqlarla həkk etməsi, bir o qədər də, inandırıcı görünmür!

Amma ki, bir “xal, xalça”, söz birləşməsi, Azərbaycan ərazisində, Şe'rlərdə, Qəzəllərdə, xalq mahnılarında “Xal”, kəlməsi, bir İşarə, bir xal kimi, üstü örtülü, sirli bir ifadə kimi, işlədiblər!

“Sənin bir xalına, Buxaranı verərəm”, deyən kəs, xalın nə mə'na, kəsb etdiyini, yaxşı bilirmiş!

Bu Qaya üstü abidələrdə nə kimi, qeyd-yazı, simvollar, ornamentlər, həndəsi formalar, o, təsvirlərin bu ərazidən, Azərbaycan ərazisindən ilkin yayılması, qaya üzərində həkk edilmiş, Qoç, Buğa, simvollarının bütün elementləri Günəş mə'bədi, Qız Qalası da, içəri şəhər, (Elm şəhərinin), qoşa darvaza qapıları üzərində, bir çox Qalalar üzərində, şox ustalıqla istifadə edilmişdir!

Bütün bu araşdırmaların hamısı, elə biri-birinə bağlı və elə biri-birini, tamamlayır ki, daha həqiqətlər qarşısında ancaq heyrət gəlir, heyrət dayanır!

Çünki, bir çox tarixi mə'bədlərin daş üstü təsvirlərinə baxıb, araşdıranda, olsun Misir Ehramları, olsun Mayya mədəniyyəti Abidələri və s. hamısının üzərində, daş yaddaşı, Gəmi Qaya, Qobustan, Azərbaycan ərazisində, mağaralarda, qayalarda sirli-sirli qalmaqla, Azərbaycan məktəbinin davamıdır!

Bütün ətraf əzəri Arxitekturalarının bir məktəbi, Gəmi Qaya, Qız Qalası, İçəri Şəhər Arxitekturasında, çox ustalıqla işlədiliblər!

Ümumiyyətcə xalçalar, bir kitabə kimi, xal-xal ilmələnərək, bir yazı-mətn kimi baxılırdı!

Toxunan Xalçalarda işlədilən mə'naları, onlara işlədilən Rənglər tamamlayırdı!

Ornamentlər, həndəsi formalar, simvollar rənglərlə, biri-birinin mətnlərini, bu xalçanın niyə bu tərtibatı daşdığıнын mahiyyətini, bir yazı mədəniyyəti kimi, xarakterizə edirdi!

Xalçalar çox zərif, çox mə'nalı, Kainat, Səma, Təbiət qüvvələri, Su, Torpaq, bütün Aləmləri özündə cəm etdiyindən, onlar nəticədə xalçalarda, təsfir, təstiq edirdi!

“Xalça”, ad deyil, adlıq deyil! O, ad daşımır!

“Xalça”, xal daşıyır, üslub daşıyır, rəng daşıyır, söz, söhbət, mətn, ərəfə, daşıyır!

Mə'na, məntiq, mahiyyət daşıyır!

“Xalça”, ilmə - ilmə xal - xal, rənglər aləmi, rənglər, səmalar aləmi olaraq, cəmində, ona Xal - ça deyilib, belə İfadə olunub!

Çox sonralar, dulusçular o, sənətkarlar, xalçalar üzərində işlədilən bir çox, ornamentləri, həndəsi formaları, svastikanı, spirali, butanı, maq, maqik işarələri, gil, saxsı qablar üzərində də, gil, saxsı mə'mulatlarının üzərinə, köçürüb, həkk ediblər!

Azərbaycan ərazisində, miskərlər, zərgərlər bu ənənələri, bu təsviri sənət məktəbini davam edərək, mis qablar üzərinə, zərgərlik mə'mulatlarına, bu İşarələri, çox ustalıqla köçürüb, həkk ediblər, yaşada biliblər!

25.09.2017

İlki su ilə, Sonu, su ilə...

Dünyaya insan gəlir, ilki Su ilə!

Dünyadan, İnsan köçür, onun da sonu, su ilə!

Niyə, dünyadan köçən İnsan, torpağa - torpaqla yox, torpağa da, qovuşmalıdır, su ilə?

Əvvəli də, su ilə, sonu yenə də, su ilə!

İlk, Yer üzünə gələn insanı, qarşıladılar su ilə!

İlk Yer üzündən köçən o, insanla da, onunla da, vidalaşdılar, su ilə!

Qəribədir, bu hallar!

Torpaq da, suya möhtac, İnsan da, suya möhtac, bütün aləm də, təbiyyət də, suya möhtac!

Hər bir halın əvvəli də, Işıq ilə, İsti ilə, su ilə, mühit ilə, “O” - nun, Özü ilə!

Paklıq, su ilə!

Özü, paklıq ilə, su ilə!

Kim Yer üzünə, yenib gələli, ovcunda dən, dənə, tum, toxum gətirdi ki, onu səpsin bu, Yer üzünə, onu cücərtsin, bu, Yer üzündə?

Hər canlı, hər cücərti, hər bitki, su ilə gəldi, suda gəldi, sudan, gəldi!

Yad - yaddaş gəldi, suda gəldi, su ilə gəldi, o, su gətirdi!

Bitkiləri, yaşıllıqları, cücərtiləri, bitənləri, bitəcəkləri, su özündə gətirdi!

Suyun, özü də onları, mühitdə cücərtdi, mühitdə bitirdi, ucaltdı yetişdirdi, yetirdi, canlandırırdı, canlı etdi!

Kim ovcunda, əlində, Yer üzünə yenəli, gələli, dən, toxum, dənə, tum, tingə, kol, ağac, bitki, gətirdi ki?

Hər Qitənin, öz bitkisi!

Hər Cəhətin də, (Şərq, Qərb, Cənub, Şimal), öz bitkisi, öz forması, öz dadı, öz rəngi, öz ətridir!

Kim Yer üzünə, yenib gələli, ovcunda, dən, dənə, tum, torpaq, su, gətirdi ki?

Amma, Yer üzündə, bütün İnsanlar, bütün canlı aləm, o sudan, o havadan, o nəmişlikdən, o rütubətdən, bəhrələndilər!

Su ilə gələn, su ilə canlı olar.

Sonu da, su ilə olar, əbədiyyətinə dönər, qayıdar, “O” - na, qovuşar.

Onda, deyilər ki:

Paklıqla!

Əqli Paklıqla!

Ruhi Paklıqla!

Əbədi Paklıqla!

Paklıqla!

25.09.2017

Sadə, bir də, sadə...

Bir çoxları, öz təkkəbürləri ilə, elə özləri də, özlərini, karıxdırır!

Sadə, sadə, bir də, sadə!

Bütün elm qapıları, bilgi qapıları, Kainat qapıları, sadə ilə, sadədə, açılır!

25.09.2017

Səslə, rəng...

Bağda, baxçada, gülzarlıqda, Bülbül gül ətrafında vəcdə gəlib, oxuyub da, fəqan edirsə, gül, Bülbülü tərənnüm edir, yoxsa, bülbül Gülü, tərənnüm edir?

Yox, Bülbül, Güllərin rəngini, tərənnüm edir!

O da, hər gülün ətrafında, vəcdə gəlmir, o, gördüyünü, o gülü, tərənnüm edir.

O, rəngləri, rəngarənglikləri, tərənnüm edir!

O, Rəng tonlarını, Səs tonlarına çevirib, öz səsi ilə, rəng gözəlliklərini, tərənnüm edir!

O, gözəlliyi, o rəngdə görüb də, onunla, özü arasında qalan, öz həsrət, səsini, tərənnüm edir.

Səsinin rəngarəngliyi, Yeddi ton, Yeddi göy qurşağı rənglərini, tərənnüm edir!

Yerlə, Göy arasını, onu bizlərə, səs tonlarında, tərənnüm edir!

Bütün quşlar, səsləri ilə rəngləri, müxtəlif rəngarənglikləri, özləri ilə bilib, o rənglərin, rəngarəngliklərini, tərənnüm edərlər!

Pərvanə İşığı, İşıq ətrafında, İşığı - İşıqla, tərənnüm edər!

Hava - Suyu tərənnüm, edir!

Su - havanı tərənnüm, edər!

Külək - buludları, toz-torpağı, isti, soyuğu, tərənnüm edir!

Od - İşığı, istini, tərənnüm edir!

Günəş - İşıqla, İstini, İşığın şüasını, işığın tezliyini, tərənnüm edir!

İnsan - Kainatı, İşığı, Zərrəni, tərənnüm edir! (Gözləri həmişə, Kainatda qalar, oradan ayırmaq istəməz).

26.09.2017

Ağ İşıq...

“İşığ”- sözünü eşidəndə, bəşəriyyət karıxa bilər.

“İşığ”- deyildikdə, o, ocaq, yaxud da ki, Günəş, işığı, şüası, istisi deyil.

“İşığ”- deyilən odur ki, Böyük Yaradan, bu Kainatı yaradanda, Özündən Onlara Ağ İşıq Səpib, nəticədə, “Böyük Partlayış”- baş vermişdir ki, Kainatlar, bu aləmlər o, partlayış İşığından və gücündən, yarandılar!

“Tənqri”, “Tanqri”, “Tanrı”, “Allah”, “Allah Təala”, “Ahura”, deyirik!

Dediklərimizin hamısı, “O”- nun Adıdır!

Yaxud da, deyirik ki, “Böyük Yaradan”.

Bu oldu Onun Böyüklüyü, yenə də, Adlığı oldu, özlüyünü demədi.

Özlüyü, İşıqdandır, İşıqdadır, Nurdandır, Nurdadır, Özlüyü, Ağ Yaradıcı, İşıqladır!

İlkdən, İlkindən, “O” - nun Özüdür!

İlkdən, əvvəldən, Böyük Yaradanın Özüdür ki, sonra “O” - nun Adıdır!

28.09.2107

Özü olmayanın, adı da, olmaz...

Əvvəlcə, varlığın özü olur, sonra onun, adı olur!

Özü olmayan, məhfuma, varlığa, necə ad qoymaq olar ki, özü olmamış - olsun amma ki, adı, olmuş - olsun?

Özü olmayan, cismə, kütləyə, cana, canlıya, hər hansı bir varlığa, heç ad da, qoymaq olmur.

Olmasaydı, Yaradan və Yaradıcı, onun adı olardı mı?

Əvvəlcə Varlığın özü olur, sonra onun, Adı olur!

Əvvəlcə, sənsən ki, sonra sənin adıdır!

Əvvəlcə “O” - dur ki, sonra da, “O” - nun, Adıdır!

29.09.2017

Salamladıq mı?...

Səhər yuxudan oyanandan, salamladıq mı o, yuxumuzu?

Yataqdan, qalxıb da, salamladıq mı yatağımızı?

Əl - üzümüzü, su ilə yumazdan əvvəl, salamladıq mı o, suyu?

Qidalanmazdan əvvəl, salamladıq mı o, çayı, o, çörəyi?

Ev qapısından, çıxmazdan əvvəl, salamladıq mı, o qapını?

Salamladıq mı, addım atdığımız o, səkini, o küçəni?

Salamladıq mı, addımladığımız o, yolları?

Salamladıq mı bu Günü, bu günkü Səhəri?

Keçdiyimiz yolları, başlayacağımız işləri, salamladıq mı?

Salamladıq mı, bu günə, olacaq uğurları, istəkləri, arzuları?

(Salam - ayrıdır, Salamlamaq - təşəkkürlü olmaq isə, ayrıdır).

Təşəkkürlə başlanmayan o, Gün, nə ilə sonlanır o, Gün?

Bə'zən, belə çıxır ki, “onlar” - bizi salamlamalıdırlar?

Amma bilsək ki, “onlar” da dönüb, bizi cavabsız qoymayıb, hər bir təşəkkürümüzdə, bizi də, onlar, “salamlayarlardı”.

Salamlamaq, əvvəldir, təşəkkürlü olmaq isə, hər halın, hər uğurun, başlanğıcı, onların arası kəsilməyən, davamıdır!

30.09.2017

Onlar, hamı üçündür, amma hər kəs üçün deyil...

Yer aləmində, elə hallar var ki, onlar hamı üçündür, amma, elə hallar da, var ki, onlar hamı üçündür, amma hər kəs üçün, deyil.

İnsan isə, hər bir hala, qane olandır.

Yatmaq, bütün canlılar üçündür, sükunət isə, bütün cisimlər üçün, bütün kütlələr üçündür.

Yer üzündə, yatmaqla, qidalanmaq, mütləq olaraq, hamı üçün, hər kəs üçündür.

Su içmək, əl - üz yumaq, yuyunmaq, evindən, yaşayış sahəsindən çıxmaq, getmək, kənarlaşmaq, hamı üçündür.

Nələrisə, qurmaq -quraşdırmaq, şərait yaratmaq, hamılıqla - hamı üçündür.

Bütün canlılar üçün, bu həyatla vidalaşmaqla yanaşı, bu həyatın özündə, var olmaq da, gördüklərimiz üçündür, hər kəs üçündür!

Bütün hallara, dərin yaddaşımızdan, hər an təşəkkürlü oluruq.

Ətrafda gördüyümüz, bütün avtomobil markaları, modelləri, hamı üçündür, amma ki, hər kəs üçün deyil.

Xəstəliklər də, hamı üçündür, amma hər kəs üçün deyil.

Təmtəraqlı yaşamaq da, hamı üçündür, amma hər kəs üçün deyil.

Xoşbəxtlik, bədbəxtlik, əlil, kor olmaq, hamı üçündür, amma hər kəs üçün deyil. Gözəl, yaxşı bina, həmin binanın hansısa mərtəbəsində yaşamaq, hamı üçündür, amma hər kəs üçün deyil.

Hamı üçün, ölüm var, bir də, ölüm, hər kəs üçün var!

Ölüm məqamına, sənin-mənim, bizim - sizin yoxdur, o ölüm məqamı isə, hamı üçün var!

Günəşin, işığı və şüası, hamı üçündür, amma hər kəs üçün deyil. (Yarasalara, Gecə quşlarına, işığı, göstərsən də, onların gözləri, görməz olar).

Məhdudiyyətlər, mərhumiyyətlər hamı üçündür, amma onlar, hər kəs üçün deyil.

Bütün bunlar arasında, iki hal arasında, təşəkkürlər dayanır.

Bir çox, hallar arasında, insan ancaq, onlara baxmaqla, onlar haqda eşitməklə, kifayətlənir!

Bütün gözəlliklərə, bütün təmaslara, bütün dadlara, bütün səslərə, bütün canlı varlıqlara, çox vaxt, toxuna da, bilmir.

Onlara ancaq, kənardan baxmaqla kifayətlənir.

Bütün əşya, predmet, geyimlərə, bir çoxlarına insan, ancaq kənardan onlara baxmaqla, kifayətlənirlər.

Bütün gözəlliklərin əhatəsində olan İnsan, onların bir çoxuna, ancaq kənardan baxmaqla kifayətlənirlər.

Bir çoxlarına isə, bu Yer həyatda, bilməklə, eşitməklə, öyrənməklə, qane olur.

Hər kəs, M. Füzuli, İ.Nəsimi, H. Cavid, E. Kant, F. Nitsşe, L.V. Betxoven, V. A.

Motsart, M. Nostradamus, və s. ola bilməz, amma onlardan, ancaq eşidə, öyrənə, bəhrələyə bilər.

İnsan, hər bir hala, təşəkkürlü olur.

İnsan, kiminsə, halını, onun faciəsini, əzabını, görəndə, öz halına şükürlü, öz halına, təşəkkürlü olur!

Kimlərinsə, mərhumiyyətlərini gördükcə, öz rahatçılığına baxıb da, təşəkkürlü olur.

İnsan, incikdir, tez də küsəndir, küsəyəndir, küskündür!

Rahatçılıqlarında, əhvalı, vəziyyəti, işləri, hər tərəfli yaxşı, rahat olanda, onda heç Kainat da, yada düşmür.

İnsan, bəşəriyyət, bir balaca, əzaba, əziyyətə, mərhumiyyətlərə, düşən kimi, onda Tanrını, Allahı köməyə çağırır!

Bax, onda insan, M. Füzuli demişkən, deyir ki, “məni bimarı sanmazmı?”.

Hər bir halda təşəkkürlü, olan da, İnsandır!

Hər bir halda, ona, o insana, çatır - çatmaz olan da, İnsandır!

Bütün gözəl olanlara, bütün gözəlliklərə, kənardan həsrətlə baxan da, İnsandır!

Sevib - sevilmək də, hamı üçündür, amma o da, hər kəs üçün deyil.

Hər bir hala, təşəkkürlü olandır, İnsan!

Hər hala, hər ana, hər vəziyyətində, təşəkkürlə, başlayandır insan!

Tanrını, Allahı, yad edib, çağırar bütün bəşəriyyət, bütün İnsanlar!

01.10.2017

İşıqın Yaradıcılığı, Zərrələrin Varlığı...

Bütün başlanğıclara, bir səbəb, bir şərait, bir təkan, bir labüdlük, gərəkdir!

Əgər ki, bütün başlanğıclara bu şərtlər, labüdlük şərtləri yoxdursa, Yaranışın, yaranmağın da, mə'nası yoxdur!

İlkin olan Işıq, nədir və necədir?

İlkindən olan Işıq qədəri, sabitdir, dəyişməzdir, ləngiməzdir, yubanmazdır!

Onun, özündən ayrılan Işıq qədəri, o qədər böyük Işıq sür'ətinə malikdir ki, o, Işıq tezliyini ölçməyə, müqayisə etməyə, heç bir qurğu düzəldib, onun tezlik sür'ətini ölçmək mümkünsüzdür!

Işıq başlanğıcı və özü, temperatur daşıyıcısı olmadığından, o, Işıq Sahibi Mütləqinin, Ətrafında temperatur hədləri, yarana bilmir.

Əgər, bu belədirsə, onda bütün temperatur hədləri və ardıcılığı, necə yaranır, hansı mexanizm bu hədləri yaradır?

Məsələ burasındadır ki, Işıq tezlik başlanğıcı, bütün Kainat miqyası boyunca, bərabər olaraq, yayılmaqdadır!

Həmin, ilkin Işıq qədərinin yayılma sür'ətindən, o, Işıq güc qədəri, Zərrələnərək, yaradıcı ola bilən, Zərrələr halına keçir!

O, böyük Işıq yayılma sür'əti yayıldıqca, müxtəlif istilik daşıyıcılıq hallarına, keçirlər!

Həmin, Işıq-Zərrələri, özü və halı, bütün kütlələrdən, bütün varlıqlardan, maniyəsiz, sərbəst keçərək, müxtəlif temperaturları, müxtəlif sərtlilikləri, müxtəlif yumşaqlyq hədlərini, müxtəlif elastikaları, müxtəlif plastikaları, müxtəlif gərilmələri, müxtəlif müqavimətləri, müxtəlif rəngləri, müxtəlif səsləri, yaradır!

O, ağ Işıq isə, öz ağ Işığı ilədir!

02.10.2017

Susuz olmur, ola bilmir...

Yer aləmində, Yer həyatında, bütün canlı varlıqlar, su əhatəsində - sudadır!

Ağac barsız, meyvəsiz ola bilər, amma ki, susuz ola bilməz!

İnsan vücudu özünü, qidadan məhdud edə bilər (amma ki, mərhumiyyət olmaz), amma susuz ola bilməz!

Səbəb?

Yer üzündə və Planetin dərin qatlarında, gedən bütün fiziki proseslərin aparıcısı, nizamlayıcısı, sudur!

İnsan və canlı, vücudunun əsas daşıyıcısı sudur ki, o qanın miqdarını, hücrə və hüceyrələrin işlək olmasını nizamlayır.

Sudan, insan özünü məhdudlaşdırdıqca, bədəndə nə kimi fiziki bərabərlik halları, pozula bilər?

Bədən, vücut, bütün daşıyıcı sistem, başda (kəllə), yaddaş hücrələri, bədəndə yaddaş hüceyrələri, susuzluqdan "keyləşir"- özünü sabit saxlamaq üçün, öz həyat fəaliyyətini kəskin azaldır!

"Susuzluqdan" - (məhdud), həm baş yaddaş hücrələri, həm də, bədəndə, hüceyrələrin daha "düşünmək, düşündürmək"- mexanizmində, özünü kəskin azaldır və bu səbəbdən "cismani"- əzab başlayır, indiki terminlə desək, daha "robota"- çevrilir!

Su - eyni vaxtda, yaddaş daşıyıcısıdır!

"Robota dönür" - dedikdə, yə'ni İlğımlar başlayır!

Gözünə, müxtəlif Oazislər görünə bilir - yə'ni ki, uzaqda su axır, ağaclar, kölgəliklər var və istər-istəməz bə'zi obrazlarla, özünü karıxdıra bilir.

Bir halda isə, qalisunasiyaya - yə'ni ki, İlğım halı başlamaqla, yaddaş hücrələri, kəskin azalan su miqdarına görə, onun uydurduğu, müxtəlif, obraz, düşüncə ilə, onu karıxdırmağa çalışır!

Su miqdarının bərabərliyini, bədəndə məhdud edəndə, vücut sanki öz iş fəaliyyətini də, özü məhdudlaşdırır!

Yə'ni bu halla, məhdudlaşma halı ilə, insan özünün uydurma obrazlar, hadisələr, hallar əharəsində, cismani əziyyətlərdə, bədən öz fəaliyyətini, bir müddət məhdudlaşdırır.

Spirtili içkilər də, fəsadlar törədir!

Spirtili içkilər (mütəmadi və ya tez-tez), qəbul edildikdə, bədən daxili bütün vəz sisteminin “susuzlaşması”, Qalisunasiya - İlğım halı baş verməklə, insan müxtəlif obrazlar, düşüncələrlə özünü, karıxdıra bilir.

Bu halda, bədəndə, vəzlərdə “su aclığı”, başladıqda, “qara ciyar”- o halı nizamlamağa çalışdıqca, özü daha, “cismani əzabları”- çəkə bilir!

Susuz, “həyat ola bilməz”, deyilir!

Susuz, “canlı da, ola bilməz”, deyilir!

02.10.2017

Bürclər, məsafələr...

Yer üzündə, çox-çox qədim dövrdən, ilk insana Bürclər və bürclərin ardıcıl hərəkətləri, mə'lum idi.

Bürclərin ardıcıl olaraq, biri-birini əvəz etməsi, hələ ilk insanın, onlara müvazi olaraq, Yer həyatında, hər ərəfəni də, onların hərəkət ardıcılığına əsas olaraq, mərhələlərə, bölürdülər!

Amma, “Bürclər” - dedikdə və son zamanlar Bürclərin, ancaq adlarına əsaslanaraq, verilən bə'zi proqnozlar, bə'zi fala baxmalar, belə bir təəssüratlar yaradır ki, Bürclər ancaq, insan talehlərinin, insanın gündəlik iş, gəlir, xərc, sevgi, məhəbbət, hadisələr, onların davranışı və hərəkət, xəritəsidir.

Belə bir təəssürat yaranır ki, həmin Bürclər, Yer kürəsinə, çox yaxın bir məsafədə, yerləşirlər!

Çox maraqlı olan, bir hal da, ondan ibarətdir ki, Kosmosa elmi tədqiqat uçuşlarını həyata keçirən Kosmik Tədqiqatlar institutları həmin Bürcləri, tədqiq etmək haqda düşünmürlər, çünki belə tədqiqatlar aparılmasına, heç bir, ehtiyac da, yoxdur!

Adətən, gecə qaranlığında müşahidə edilən Bürclər, Yer kürəsindən, hansı uzaqlıqda, hamsı məsafələrdədirlər?

Yer kürəsindən, “Qoç”- bürcünə qədər olan məsafə, 66 - İşıq İli, məsafəsindədir!

Yer kürəsindən “Buğa”-bürcünə qədər olan məsafə, təxminən, 131- İşıq ili, məsafəsindədir. (Pleyada, Qiada).

Yer kürəsindən “Su tökən”- bürcünə qədər olan məsafə, təxminən 103 - İşıq ili, məsafəsindədir.

Yer kürəsindən “Balıqlar” - bürcünə qədər olan məsafə, 294 - İşıq İli, məsafəsindədir.

Yer kürəsindən “Tərəzi”- bürcünə qədər olan məsafə, 20 - İşıq İli, məsafəsindədir.

Yer kürəsindən “Ox Atan” - bürcünə qədər olan masafə, 145- İşıq İli, məsafəsindədir.

Vaxtınızı, çox almayım.

Amma, bir “İşıq ili”- dedikdə, o heç də yaxın məsafələr deyil!

Bir, “İşıq ili”, 9,5 - Trillion kilometr, məsafə təşkil edir!

Əgər ki, İşıq şüasını, 300-min, km/san, qəbul edilibsə, bu səbəbdən də, bir İşıq ili, 9,460 080 000 000 km. vahidi kimi hesablanır!

Amma, Yer kürəsinin, İşıq ili, Günəşə qədər olan “8 - dəqiqə”, məsafəsində, hesablanır!

(Günəşdən, işıq şüası Yer kürəsinə çatması, təxminən, 8 - dəqiqə, 20 - saniyə kimi, hesablanır).

03.10.2017

Dünya, elə həmin Dünyadır...

İnsanlar, yığışıblar Yer üzünə, Yer üzündən baxırlar, Yer üzünə!

Baxırlar, addımlayırlar, özləri ilə, öz addımları ilə, “ölçmək” istəyirlər, Yer üzünü!

Yer üzünü, bu yer Dünyasını dəyişib, özlərinə uyğunlaşdırıb, özlərinə uyğun ola bilən, Yer üzünü istəyirlər!

Dünya və Yer üzünü də, insanın bu davranışından, bu düşüncələrindən, nə yorulur, nə yorur, nə də ki, yorğunlaşır!

Bəşərin - bəşəriyyətin, acı düşüncələrini, acı olan davranışlarını, yavaş-yavaş, mərhələ-mərhələ, bu Dünyanın özü də, özündə, yerbə - yer edir!

Bunları, nizamlayıb, nizama salmaq üçün, vaxt yox, Yer üzündə, müddətlərlə, mərhələlər gedir!

İnsan, İnsanlar isə, gəlirlər - gedirlər!

Dünya isə, nə özünü yorur, nə də ki, özü yorulur!

Dünya yenə də, elə həmin, köhnə Dünyadır!

Bir, gələnlərə baxır, dönüb - dönüb, gedənlərə bir də, baxır!

Dünya, elə həmin, köhnə Dünyadır!

Amma ki, hər gələnə bu Dünya, onun gözündə, yeni bir Dünyadır!

Gəlib - gedənlərin, bunların, onların, bu Dünyanın şərtlərini dəyişmək istəklərinə, heç uyğun gəlməyən, uyğunlaşmayan, dəyişə də, bilməyəcəkləri, yenə də, elə həmin, köhnə, Dünyadır!

Dünyanı, dəyişmək mümkün olsa idi əgər, Dünyanın nəyini dəyişəcəkdilər, Dünyanın niyə dəyişəcəkdilər, nələrini dəyişəcəkdilər, necə onu, "dəyişəcəkdilər?".

Bunları, bu şərtləri düşünən heç soruşan da, olmadı!

Dünya isə, elə həmin, köhnə Dünyadır!

Bizim üçün yeni, özü üçün isə yenə də, köhnə Dünyadır!

Amma ki, Dünya elə həmin Dünyadır!

Yenə də elə həmin, köhnə Dünyadır!

Gələnlərə baxdı, gedənlərə baxdı, Dünya elə olduğu kimi, olduğu Dünya kimi, qaldı, heç dəyişilmədi!

04.10.2017

Ölümsüz, İnsan...

Əgər, ölüm məvfhumu, ölüm vahiməsi, ölüm qorxusu olmasa idi, Bəşər-bəşəriyyət, nələr edərdi, bu Yer aləmində!

Bəşəriyyət, dərin yaddaşından bilir ki, ölüm var, ölüm labüddür və o, olacaqdır.

Amma, dərin yaddaşından, onu da bilir ki, ölüm yoxdur, ölümdən sonra, dirilmə bir də, var!

Bəşəri, bəşəriyyəti də, bir çox hallar qarşısında, elə düşündürən də, onun ölümsüzlüyüdür.

Onu cavabdeh edən, Ölümdən sonra, etdikləri ilə, "dirilməyidir!".

İnsan həqiqət deyil, Həqiqətin özü, İnsandır!

Həqiqət ölümsüz, İnsan, ölümlüdür!

İnsan Xuda deyil, insan ölüb - dirilən, dirilib - ölən, ölümlü-dirimlidir!

Xuda işə ölümsüzdür!

"O", Ölmədən- dirilmədən, Dirilmədən-ölmədən, Ölümsüzdür!

04.10.2017

Dirilmək, ölmək...

Qəribədir bu hallar.

İnsan ümid edir ki, o biri Aləmdə ona mükafat, müjdə verəcəklər.

Bu doğrudur.

Amma ki, bir doğru da, vardır!

Mən, biz, bu Yer Aləmində, nə, nələr etdim ki, o biri Aləmdə mükafata, müjdəyə, ümid edim?

Bütün canlı Aləm, Yer üzünə, bir vasitə ilə gəlir.

Bu Yer üzündən isə, bir vasitə ilə qayıdır.

Bu, Yer aləminə gəlişə vasitə, Anadır.

Bu, Yer Aləmindən ayrılıb, getməyə vasitə isə, Əzrail, Can aparandır.

Gəliş də, qayıdış da, bir vasitə ilə, vasitədənir!

Dirilmək ölməkdirsə - Ölmək də, dirilməkdir!

Bu Yer üzünə gəlişin özü, elə bu Yer aləmində hansısa mərhələdə, ayrılmaya bənzəyir.

Yer aləminə niyə gəlmişdik, nələr etdik, nə qurduq-quraşdırdıq ki?

Bir də, Yer Aləmində nəyi, nələri, dağıdıb, viranə qoyduq?

Sual budur!

Qayıdış da, sual da, cavabı da, elə buradan başlayır.

Heç ümid etməyək ki, o Aləm, xilas aləmidir.

Bu Aləmdə nə etdisə Bəşəriyyət, o Aləm etdiyi işlər üçün mükafatı onun etdiklərinin, mislindən verilir.

Bu, Aləmə niyə gəldiyimizi bilməsək, o Aləmdən nə ümid edərik?

Elə hesab edək ki, elə orada, elə o, Aləmdə ölmüşdük, burada, bu Aləmdə isə, dirildik!

Dirildiyimiz bu aləmdə, bu aləmə nə etdik ki, o biri Aləmə, nə ümid, edərik ki?

04.10.2017

Səmavi kitab mətnlərində, “Ol, dedi” - keçir...

“Ol” - olmaqdayıq!

Ölə - ölməkdəyik!

“O” - na, dönüb qayıtmalıyıq!

“Ol”- u, necə “ol”, Dedisə,
 nədən, necədən, niyədən olduq?
 Olduqsa əgər, oldan “ol” - u, aydınlaşdırmalı, “ol” - a, qayıtmalıyıq!
 “Ol”- necə oldu ki, ol - oldu?
 Olmağa da, olmaq gərək, olmağa da, İlk İşıq, gərək!
 Işıqdan, Işıq gərək!
 O Işığın, Zərrəsi gərək!
 Zərrədən - Zərrə gərək!
 “Olları”, ol etməyə, Zərrə gərək!
 Zərrə ilə, Zərrədən, törədib, törənişlər edəcək!
 “Ol” - dedi, ola - ol, dedi!
 Ol, dedisə əgər, bütün aləmlərə, İlk sözü də, “O” - dedi!
 Sözün, kəlmənin, hecanın, ilkini, əvvəlini, təməlini, varlıqlar
 arasında, danışığın əvvəlini, “O”- gətirdi, “O” - dedi!
 Bütün Kainatlara, bütün Aləmlərə, ilk sözü, ilk kəlməni, “O”, dedi!
 Kainatlara, ilk heca, İlk söz, gəldi!
 Kainatlara idi, ilk söz!
 Sözə - söz, sözlərdən - dil, gələr!
 Səsi, sözü, biz yaratmadıq!
 Bütün yaranmışlar, “O” - nun, dili ilə, “O” - nun, dilində, dedi, danışdı!
 Bütün düşüncələrini, bütün düşüncələrini, “O” - nun, dilində, “O” - na, deyər, “O” -
 na, danışar!
 Işıq O - nun, Zərrə O - nun, İlk söz də, O - nun!
 Oval quruluşu, Oval forması da, O - nun!
 “O” - öz Işığını güc etdi, öz Işığını, səxavətlə etdi!
 Bütün, yaranacaq Aləmləri, varlıqları, kütlələri, öz Işıq səxavətində, Işıq paylı, etdi!
 Bütün başlanğıcların əvvəlinə - əvvəldən, “ol” - u, “O” - dedi!
 Olları, olaqları, olsunları, biz demədik!
 Biz-bizi, özümüz - özümüzü, yarada bilmərik, yaratmadıq!
 “O” - bütün Aləmlərinə, Işıq səpdi!
 Işıq gücündən, Işıq tezliyindən, parlaq Işıqlı, Zərrələr törədi, Zərrələr səpildi!

İşıq paylı, Zərrələr, Oval sərhədliliyi daxilində, sür'ətli hərəkətlərlə, sərbəst və azad oldu!

Amma, hər bir Zəzzə payı, O - nun, öz baxışında, Öz nəzərində, törənib, törədib, törətməyə, bir tə'yinat aldı!

Hər, yaranacaq varlıq, İşıq payının, daşıyıcısı oldu!

Nəyi gördüksə, parlaq gördük, parlaqlıqda, parıldayan, gördük!

Zərrələr də elə, törədici bir, İşıq payı oldu!

İşıq batmaz, İşıq tükənməz, İşıq sönməz, İşıqdan, Zərrələr törəyər, bütün varlıqlar, bir İlkin İşıqdan, bütün varlıqlar Zərrədən törəyər!

Bütün varlıqlar, İşıqdan törəyər, İşığa da, dönər qayıdar, İşığa qovuşar!

“O”, bizi-bizə tanıtdı, İşıqdan gəldiyimizi, İşıqdan törəndiyimizi, “ol” - la, bizə dedi, bizə tanıtdı!

İlkimiz İşıq, törəndiyimiz İşıq, özümüzdə İşıq, qayıdacağımız da, yenə də, “O” - İşığadır, İşıq!

Bütün kütlələr, bütün varlıqlar, bir İlkin olan İşığa, bir də, bir Zərrəyə möhtac!

O, İşıq Sahibi Mütləqi, O, İşığa möhtac deyil!

İşıq O - nun, İlk O - nun, Zərrələr payı da, O - nun!

Bizlər, bütün yaranmışlar, bütün kütlələr, cisimlər, canlar, varlıqlar, O - na möhtac!

O - bütün varlıqları, bilib, tanıyar ki, yaradar!

Bütün yaranmışlar, O - nu tanımaqla, O - nu tanıyar!

Biz özümüzü tanıyırsaq, O - nun İşıq payını, (Ruhi İşıq), daşıyırsaq, biz O - nu tanıyıb, O - na, möhtacıq!

O - na da, o, İşığa da, qayıdacağıq!

Qeyd:

Yer üzündə, bütün Səməvi Kitabların, mətn tərkiblərində, “ol dedi” - keçir!

04.10.2017

Qəribədir...

Qəribədir... bir çox, məhfumlar göz önündədirlər amma, əksəriyyətinə də, çoxuna da, bir o qədər də, əhəmiyyət vermirik.

Yer kürəsi, göy qübbəsi sferikdir, yə'ni yumru, kürəvaridir!

Ola bilməz ki, belə bir sferik, yumru, kürəvari quruluş, bir natamam, mə'nasızlıq daşıyıcısı olsun!

Bu formanın, çox böyük bir, mə'nası da, olmalıdır.

Bütün Planetlər, kürəvari, yumrudurlar.

Sferik, kürəvari quruluş, diqqəti özünə, cəlb edəndir!

Bu həndəsi quruluş, düşünüb, düşündürməyin, kütlələrin hərəkətlərini müşahidə etməyə sanki bir, “açarıdır”.

Belə bir, xəyali təcrübə qoyaq və baxaq!

Düz, müstəvi, yə'ni boş, masa, stola, düzəngaha insan baxdıqda, bir fikir keçər, dərin yaddaşından, “nəisə çatmır, nəse çatışmır” - və o masa, müstəvini ya örtüklə örtməyə və ya, onun üzərinə hər hansı bir, əşya qoymaqla, onu “tamamlamağa” - çalışır!

Çünki, o stola, o masaya, o düzəngaha baxdıqda, düşüncəsini bir yerə toplaya bilmədiyindən, gözündə bir işarə, bir ariyentir axtarmaqla, o sahənin, o ərazinin tam əhatəsini görmək istəyir.

Belə bir hal da, var.

Təyyarə, gəmilərdə, adətən onların “pəncərələri” dairəvi, yumru illüminatordan, istifadə etməklə, sənişinlərin düşüncələri, bu üsulla, fikirlərini, düşüncələrini, bir yerə yığıb, cəm etməyə, köməkçi quruluş formasıdır.

Əgər, Yer üzü, bir müstəvi forma və quruluşda olsa idi, əgər ki, Göy qübbəsi də, müstəvi quruluşda o formada olsa idi, bütün Planetlərin, birgə hərəkəti ləngləşər, hərəkətsizlik olardı.

Dairəvilik, yumru, kürəvarilik, sferik quruluşlar ona görə belə yaradılıb ki, planetlər bir ahəngdə hərəkət etsinlər, yaranmışlar, bütün külli-kütlələrə baxdıqda, düşünüb, düşündürə bilsinlər!

07.10.2017

Kürəvari, Yumru...

Yumru, Kürəvari...

Bütün başlanğıclar başlar, kürəvari, yumru.

Kürəvarilik - bütün həndəsi formaları, ədədləri, ardıcılıqları, davamiyyətləri, temperatur hədlərini, rəngləri, səsləri, vəhdət və quruluşları özündə toplar, özündə cəm edər!

Planetlər, yumru, kürəvari!

Tumurcuq, su damcısı, müxtəlif meyvə, göz, sinə, yanaq, yumaq, yumruq, yumurta, baş beyin, kümbəzlər dairəvi, hərəkətlər dairəvi, onlar, qabarıqlar, sferik - kürəvari!

Kim düzəltdi bunları, kürəvari, niyə, kürəvari?

Cəm, cəmin özündədir. Cəmlər - cəmdə, birliklərlə toplanmasa bir yerə, qalan əfsanədir!

Bütün hərəkətlər də, dairəvi, kürəvari.

Niyə dedi - “ol” ki, oldu hərəkətlə dairəvi, kürəvari?

“Ol” - deyimi aydınlaşandır!

Həm “ola”, həm də, “dilə”, ilk “ol” oldu, O - ndan!

İlkdən, Bütün Kainata, ol “dedisə”, o da, oldusa, bütün, “dillərin” İlkinə də, ol “dedi”, O!.

Bütün, “ol”- lara da, bütün dillərə də, bütün sözlərə də, İlkdən ol - dedi, O!”.

07.10.2017

9, 49, 59, 69, 99 - ədədi silsilə hesabatına sığdığından, kimin nə qədər ömür sürəcəyi, bilinməz...

H. Cavid ömründə, qəribə bir, “59”- ədəd davamı və ardıcılığı onunla yanaşı addımlayıb.

Bakıda yaşadığı son ünvan, 59 - nömrəli bina.

Həbs istintaq işi 59, baş, papaq ölçüsü 59, Tayşetdə , məzar üstü taxtaya yazılan məzar nömrəsi 59, İrkutsk Vilayəti, Tayşet rayonu, Şevçenko kəndində 59 - yaşında, vəfat edib. Tayşetdən Bakıya gətiriləndə (nəxşi), qızı, Turan xanım Cavidin, 59-yaşı!

Bu ardıcılıqlarlarda, aparıcı bir rəqəm var, o yenə də, 59!

Dahi ömrünü, 59 - lar bölməyib, 59 - lar, tamamlayıb!

Ustadım, Cavid Əfəndim, İşığına qovuşsun.

Görmədim, eşitmədim elə bir məzar - məqbərə ki, bütün ailə üzvləri, xanımı Müşkinaz, oğlu Ərtoğrul, qızı Turan xanım, Hüseyn Cavid, müxtəlif yerlərdən, müxtəlif ərazilərdən gətirilib, hamısı bir məzar - məqbərəyə, “yığışsınlar!”.

Əbədiyyətdə bir Işıq ətrafına, bir-birilərinə, qovuşsunlar!

Bütün H. Cavid ailəsinə Allah rəhmət eləsin, Işıqlarına qovuşsunlar.

Düzgündür ki, H. Cavid nəxşinin Azərbaycana, vətəni Naxçıvana gətirilməsində, vasitəçilər olublar, amma ki, H. Cavid ailəsinə bir məqbərəyə “yığan” isə, Tanrının, Özü idi!

İ. Nəsimi deyir ki, “49 - dur yaşım, hesabla, neçədir yaşım”, yə'ni ki, “49”, ədədi silsilə, hesabatıdır!

O, ədədi silsiləni, hesablayıb, dəqiq tə'yin etmək müşkül məsələ olduğu üçün, İ. Nəsimi belə deyir!

Bir mə'nada isə, “əzəməm”, deyir!

Yə'ni, Zahirî görkəmin, gördüyün kimi, deyil hələ, daha da, “uludur”, Yaşım!

Ümumiyyətcə, Yer üzündə olan, bütün pul uduşları, 49-luq sistemi, ədədi silsilə sistemi üzrə işlək olduğundan, məsələn : kazinolarda ruletka oyunu, Sport loto, Lotoreya, masa üstü Loto oyununda, çıxarılan rəqəmlər, 49-luq sisteminə tabe olduğundan, kimin udacağı və hansı son rəqəmlə, hansı məbləği udacağını əvvəldən təyin etmək müşkül bir nəticə hesabatı olduğundan, xalq arasında deyirlər ki, “bəxti gətirdi”.

Amma, bəxtlə yanaşı, 49-luq sisteminin özü, ədədi bölər, təyin edər!

İnsan ömrü də, 49- luq, ədədi silsilə sistemi çərçivəsində və özlüyündə olduğundan, İnsanın Yer üzündə, nə qədər müddət qalacağı, yaşayacağını, İlinin, ayının, gününün, saatının, dəqiqə və saniyəsinə, əvvəldən təyin etmək, çox çətin bir hesabatdır!

Bu səbəbdən, xalq arasında deyirlər ki, “yataqda, ağır olan xəstə ölməz, ayaq üstündə gəzən ölər”.

Yə'ni ki, Yer həyatında kimin nə qədər ömür sürəcəyi müddəti, təyin etmək, mümkünsüzdür!

Bu hasabdan, “49- luq”, ədədi silsilənin, açarındır ki, onu əvvəldən, təyin etmək çox çətin bir məsələdir!

Kainat ədədi sistemində, 9, 49, 59, 69, 99, İlahi ədədlər ardıcılığındadırlar ki, Günəş ətrafında 9 - Planet, dünyaya bəxş olunacaq övlad, 9 - aya, sait hərif, fonemlər 9, ədədlər başlanğıcı 9, vurma cədvəli, 9- sütun,və s.

Bu Ədədlər ardıcılığının, tərtibat davamı isə, Tək Olan, Tanrı Baxışındadırlar!

08.10.2017

Spiralla, Buta...

Onlar bir-birini, forma etibarını ilə, hərəkət etmə forması kimi, eksentrik quruluş forması ilə, bir - birini, tamamlayırlar.

Onlar, Işığın bir nöqtədən, dayanmayan, tükənməyən, sinqulyar nöqtədən, hərəkət başlanğıcının, göstəricisidir, formasıdır, simvoludur.

Qalaktikalar formasının, təzahürü, görkəm, halıdır.

Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən qalma, çox qədim dövrdən, bir inanc olub ki, Qaralığa, Qaranlığa düşən insan, ev, ailə, Butanı, Spiralı, Işıq xilas Talismanı kimi, qəbul ediblər ki, o quruluş formasını Xalçalarda, Dulusçuluqda, Misgərlikdə, onun mə'nasını bilərəkdən, o formadan, geniş istifadə ediblər.

Adətən Xalçalarda, onu mərkəzdə, və xalçanın dörd küncündə istifadə edilən Buta forması və simvolu, tək bəzək elementi kimi deyil, eyni vaxtda, sirli, gizli

Qaranlıqlardan, Qaralıqlardan uzaq olub, Işıq əhatəsində, Işıqda olmaq anlamı daşıyıb.

09.10.2017

Səs, sərhədd, musiqi...

Hansı dil, hansı dilçilik musiqiyə, musiqi səsinə, yatmır ki?

Hansı xalqın, dili - dilçiliyi musiqiyə, hansı musiqi o xalqın dilinə yatmır ki?

Musiqi səslənsə, hansı ərazidə, eşidilməz ki?

Musiqiyə, sərhədd varmı?

Musiqi səsinə, sədd maniyə, varmı?

Səsə, sözə, musiqiyə, sədd, sərhədd yoxdur!

Sözün, özü musiqi, səsin, özü musiqi, hecanın, özü musiqi, cümlənin, özü musiqi, fikrin, özü musiqi, musiqinin, özü musiqi...

Külək musiqi, yağış musiqi, dolu musiqi, yağan qar sakit rəvan sükutda - sükutun, musiqisi deyilmi?

Nə səssiz, nə sözsüz, nə musiqi səsinə, deyil ki?

Küləyə, yağış səsinə, axar su səsinə, dalğalara, ləpə döyənə, tufan səsinə, tərcümə - tərcüməçi lazım deyil ki...

Səsə, musiqi ahənginə, bütün musiqi janrlarına, sədd, sərhədd, ərazi, mövcud deyil!

Dinləməyə, eşitməyə, zövq almağa, gözəlliyə, sədd - sərhədd, mövcud deyil ki...

10.10.2017

Səs, söz, musiqi...

Bütün səslər arasında, qeyri səs, mövcud deyil.

Səslənən, eşidilən, külək səsi, su səsi, yağış səsi, ləpə döyən səsi, tufan səsi, heç də, qeyri, musiqi səslərinə aid ola bilməzdi, o səbəbdən ki, mövcud olan, bütün ümumi səslərin öz mahiyyətindən, musiqi səsi, musiqi janrı, törəyib.

Yoxdur, elə bir söz ki, elə bir kəlmə ki, elə bir heca ki, o heç bir musiqi janrına uyğun olaraq, musiqi ahənginə uyğun olaraq, səslənməsin və o səsə, tabe olmasın.

Sözün özü, heç bir musiqi janrına uyğun olmasa idi, mahnıların heç biri sözlə müşayət olunmazdı.

Akapellanın özü də, sözdə, sözlərdə, o musiqi səsinə saxlamaqla, musiqi janrının, ifasıdır. (Akapella - o mahnının musiqisi səslənmədən, o mahnının sözlərlə, ifası).

Yer üzündə, bütün sözlər, milliyətindən, irqindən, ərazisindən asılı olmayaraq, musiqi ahəngi qanununa, sərhədsiz olaraq, münasibdir və mütənasibdir.

Yoxdur elə kateqoriyalı sözlər ki, elə kateqoriyalı səslər ki, onlar ancaq, musiqi bəstələmək üçün istifadə olunsun, onun üçün, nəzərdə tutulsun.

Söz, sözlər, və musiqinin özü, sözlərin, fikirlərin, duyğuların, hisslərin, həsrətlərin səsdə, müşayətidir.

Musiqi :

“Mu” - işıq,

“Si” - yeddi səs birliyi, (solo, onu müşayət edən, zərb, ritm səsi və ansambılın, səs, ifa, birliyi),

“Qi” - səs, dinləmək, dinləndirə bilən, mə'nasındadır. Musiqinin mahiyyəti budur, belədir.

Ahəng səsi mövcud olmasa idi, söz, sözlər, ahəng səsi ilə, eşidilməyəcəkdi.

Aləmin ümumi səsləri olmasa idi, hər bir varlıq, səs əhatəsinə və səs müşayətinə, tabe olmazdı.

Söz, kəlmə, heça, musiqidən kənar ola, musiqi isə, pauzalardan uzaq olması, mümkünsüzdür!

Sözlər pauzada, musiqi də, pauzalarla, ritmlərlə müşayət olmasa, bütün Aləm, necə deyərlər, “kar”, olardı.

Sözsüz, səssiz, musiqiyə uyğun olmayan, musiqiyə uyğunlaşmayan, elə bir söz, elə bir kəlmə, mövcud ola bilmədi.

Aləmlərin, Kainatın səs tembrindən, səs ahəngindən, musiqinin, sədası eşidilər.

Heç bir “söz”, ahəngsiz, səssiz, sükuta, ritmə uyğun olmayan, kökdən deyildir.

Musiqi qanunları, musiqi janrları, sözləri, kəlmələri, hecaları, mövcud olan, bütün səsləri, “Qeyri musiqi səsləri, arasına sığışdırı bilmədi.

11.10.2017

Ola bilməzdilər...

Niyə biz insanlar, elə qəbul edirik ki, ancaq biz: arzu, istək, ümid, həsrət çəkərik?

Maraqlıdır ki, canlı aləm də, heyvanat aləmi də, bu hisslərdən mərhum olmaları, mümkün olsun?

İnsan əhatəsində olan, bütün canlılar, o hisslərdən, yəqin ki, mərhum ola bilməzdilər!

13.10.2017

Ehh...

Hanı o gül ki, ləçəkləri sərkərdandır?

Hanı o gün ki, xatirəsi də, sərməstəndir?

13.10.2017

Necə Yaratdı?...

Qaranlığa, İşıq Saldı, qaranlıqları, İşıqla Yardı!

Yardı ki, Yaranışları, Özü Yaratdı!

Biz istədikmi?

Yox!

Yaranışları İşıqla, Özü Yaratdı!

13.10.2017

Həqiqət...

İnsan, həqiqət deyil, həqiqət insandır!

İnsan ölümlü, həqiqət ölməyəndir!

14.10.2017

Yalan deyər...

Kim, ömür yolunda, keçmiş günlərində, öz sirli, örtülü bildiyi anları, yad etmək, istəməz?

- yad etmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, bu gününün sonunun, nə ilə bitəcəyini bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, ömür aqibətinin, ömrünün, nə ilə sonlanacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, bu dünyadan vidalaşıb, o biri dünyada, kimlərlə, nələrle qarışılacağını bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, Yer həyatında, etdikləri hərəkətlərin, davranışların nəticələrinin, nə ilə yekunlaşacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim getdiyi, getmək istədiyi yolun, səfərin, necə olacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, zəhmətlə başladığı işin, o, işin, öz aqibətinin, necə olacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, qaydacağı o Aləmin, necə olacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim, gələcəyinin necə olacağını, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Kim kimin, nə olduğunu, necə insan olduğunu, bilmək istəməz?

- bilmək istəmirəm deyən, yalan deyər!

Bu, Yer həyatında, bütün halları, bilib öyrənməyə, araşdırmağa, tapmağa, nəticələr çıxarmağa, yaxşı nə, pis nədir, məkr nə, yalan nədir, kimin karıxıb, aldanıb, kimin məqsədli, düşüncələrində, nəyin necə olduğunu, bilmək istəməz?

- bilmə, deyənlərin, elə özləri də, yalan deyər!

Çünki, o, “bilmə”, deyənlərin, özləri də, maraqlıdır, öz hallarının, aqibətlərinin, “nə ilə, nəticələnməclərini”, onlar daha çox, bilmək istəyir!

Heç, “vecimə də, deyil” - deyən, o da, yalan deyər!

Çünki, bu Yer həyatında, bütün maraqlar, maraqlanmalar, “bilmək istəklərinin” özündə, bilmək istəklərinin, əvvəlidir!

15.09.2017

Hərəkətlər...

Bütün hallar, hərəkətlər, ardıcılıqlar, quruluşlar, planetlər, gecə, gündüz bizim bilməyimiz üçün, nəticələrə gəlməyimiz üçün, hərəkətdədirlər!

Onların özləri, hərəkətdə olmasa idi, biz maşın-mexanizmlərə, hərəkət verə bilərdikmi, onları hərəkətə gətirə, bilərdikmi?

Biz insanlar, çox da qürrələnməyə ki, maşın-mexanizmlərə hərəkət verib, onları da, hərəkətə biz insanlar, gətiririk.

Əgər hər hansı bir varlığın, kütlənin, cismin ilkindən təməlindən, başlanğıc halından, onlara hərəkət etmək qabiliyyəti və hərəkət etmək yaddaşı, ayrılmasa idi, biz İnsanlar heç bir kütlə, cisim varlıqlara hərəkət verərək onları hərəkətə gətirə bilməyimiz, mümkünsüz olardı!

Müəllim də, həyatdır, həyat elə özü də, müəllimdir!

15.10.2017

Zərim, zərlim...

Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, bu ərazi, Azərbaycan, Ur ərazisi, Azərlərin, Işıqlıların, Yer üzündə İlknlərin, Işıq - Zər daşıyıcılarının, ərazisi kimi, təmsil olunubdur, tanınıbdır.

Zərlərin, Azərlərin ərazisi dedikdə, bu ərazi, Yer üzündə, İlknlərin ərazisi kimi, xarakterizə olunurdu!

“Azər”, Ur ərazisinin sahibləri, Işıq daşıyıcıları, Işıq təmsilçiləri, mə'nası daşıyıb!

Bu Ərazidə, Ur ərazisində məskunlaşan ilk İnsanlar, “İlkinlər”, oturaq həyat sürdüklərindən, bu ərazinin sahibləri, ərazi sahibləri idilər!

“Azər”, “Oğuz”, Yer üzünün, İlkın olan, Işıq daşıyıcıları, Işıq təmsilçiləri kimi, qəbul edilib!

Bu səbəbdən, bir çox ad daşıyıcılıqları da, Işıqla əlaqədar, işığa bağlı olub!

Azərbaycan ərazisində ilkindən məskunlaşan insanların, ad daşıyıcılıqları Işıqla bağlı olduğundan, adlıqlarda, Ziya, Şüa, Zərli, Zərnişan, Zərovşan, Gün(əş), Nurlu və s. kimi ad daşıyıcıları özünə məxsus, yer tutubdur.

Çox - çox sonralar, Azərlər arasından, sufilik məktəbi, mə'na və məntiq məktəbi törəyib.

“Sufilik” də, saf, pak, təmiz düşüncə sahibləri kimi, İşığa - Kainata bağlı olanlar, mə'nasını daşıyıb!

Azərbaycan ərazisindən, sufilik tə'limləri, yer üzünə, yayılıb!

Bu ərazinin, İşığa bağlı olduğu isə, Günəşlə, simvolizə edildiyindən, bir çox mə'bədlərin giriş qapılarında, arxitektura şərtlərində, Günəş simvolu, əsas aparıcı bir element kimi işlədilib, yaddaşlaşaraq, tarixləşibdir!

İlk mə'bədlər, Günəşi təmsil edərək, mə'bədin üst elementi, kümbəz, (kupol) tipli, elementindən istifadə edilərək, hər mə'bəd, İşığı, İlkını, Kainatı təmsil edərək, İnşa edilirdi!

Çox- çox sonralar, bir çox ərazilərdə, qitələrdə, ölkələrdə, “Azər şəhər”, “Azər Vilayət”, adı ilə, şəhərlər, yaşayış əraziləri salınmağa, inşa edilməyə başlayıb!

Yə'ni, bu adlıq, yaşayış məskunlaşmasında, Azər adlığı, Işıq, Işıqlı şəhər, kimi simvolizə edilirdi!

Mə'bəd kümbəzlərində istifadə edilən, boşluq elementləri, Gündüz mə'bəd daxilinə, Günəş Işığının düşməsinə tə'min edirdi, Gecələr isə, həmin boşluqlardan, Göy qübbəsi görünməklə, mə'bədin, Işıq - Kainat birliyində olduğunu, əyani təmsil edirdi!

Çox-çox sonralar, min illiklər ərzində, Azərbaycan ərazisinə, Azərlər arasına, İlknlər arasına, başqa, uzaq ərazilərdən, köç edənlər, köçüb gələnələr, burada məskunlaşmağa çalışıblar və məskunlaşılıblar.

16.10.2017

Dil, dilçiliyimiz...

Kainatın ölçü və miqyasında, Azərbaycan dili - dilçiliyi, elə zəngin olan bir dildir ki, bu dildə, Nuh danışdı, Xızır danışdı, Zərdüşt danışdı.

Kainat Elmlərini bizə, ərazimizə gətirib çatdırdılar, o elmlərdən Yer üzü bəhrələndi.

16.10.2017

Heyrət, bir də, heyran...

Yer üzünə gələli, bu yer üzünün, heyranı oluruq.

Gördüklərimizin heyranı, gözəlliklərin heyranı, bilməklərin, öyrənməklərin, heyranı oluruq.

Bu, gördüyümüz yer aləmi, bir heyran arasы, bir də, heyrət arasы olan aləmdir...

Gələrkən, heyranı olarıq, buradan gedərkən, bu aləmin, heyrətində olarıq!

Heyranı olduğumuz bu aləm, Heyrətlə baxmasın bizə!

O, heyrətindən ona görə baxar ki, nə qədər əlamətlər, hadisələr, hallar göstərildi, bu aləmində sənə, mənə, ona.

Sən, baxdıqlarının heyranı içərisində idinsə, mən isə, heyrətimin baxışından, baxırdım, sənə.

Sənin, bu yer aləmində etdiklərin, davranışların, heyrətli idi, heyrətamiz idi!

17.10.2017

Düşüncələrimiz, davranışlarımız, münasibətlərimiz, istəklərimiz...

Yer üzünün, hallarına diqqətlə baxdıqda, bir çox hallar, çox müəmmalı görünür.

Səbəblərini isə, heç də bilmək olmur.

Yer üzündə baş verən, bütün, “faciəvi” halların, hadisələrin, bir səbəbləri də, olmalıdır, yəqin ki.

Yoxsa ki, bunlar, “təbiət hadisələridir, ekoloji çirklənmələrdir” - deməklə, heç də, həmin hadisələrin baş vermə mexanizmlərini araşdırıb, bilməkdən, bir bu adla, kifayətlənməli oluruq.

Çünki, bu halların, belə olması, qəribədir və çox-çox, düşündürücüdür!

Yer üzündə, görüb - bildiyimiz, odu, alovu, günəşi, havanı, küləyi, isti-soyuğu, yağışı, fəsilərin dəyişmə ardıcılığını, bitki aləmini və bitki örtüyünü, rayihələri, rəngləri, dadları, və bir çox halları, İnsanmı labüd sandı, onların var olmasını insanmı düşündü və onları da, yer üzünə, insanlarmı icad etdilər, onları insanmı kəşf etdi?

Qətiyyən yox!

Yuxarıda sadalanan və bir çox hallarda da, sadalanmadan, yer üzünə ilk insan, öz təfəkküründə, ağılında, təcrübəsində, bildiklərinin nəticələrindəmi, bunlar labüddürlər, deyib də, onları yer üzünə, o, ilk İnsanmı yaratdı və onları da, o, idarə etdi?

Qətiyyən yox!

Yuxarıda sadalanan, bu ardıcılıqlar, yer həyatının mövcud olması üçün və insanlar, onların mühiti arasında var olması üçün yaradıldılar!

İnsanlar isə, onlar arasında olaraq, onlardan, bəhrələmə - bəhrələmə, onlardan istifadə edə - edə, özünə uyğun olaraq, maşın - mexanizmləri, düzəldə - düzəldə, eyni vaxtda da, dağıda - dağıda, viranə edə - edə, öz qurduğunu, özü də, məhf edə - edə, yer üzündə yaşamaqda, var olmaqdadırlar.

Biz insanlar, müxtəlif bəhanələrlə, müxtəlif zorakılıqlarla, bir - birimizi məcburi olaraq, özümüzə tabe elətdirmək, dediyimiz o təbiəti də, özümüzə tabe elətdirmək istəkləri ilə, bir -birimizə zorakılıqlar, etməkdəyik!

Heç də, bir - birimizdən soruşmuruq da, “niyə ki?”.

Yer planeti, bütün hallar arasında, özünü nizamlayandır!

Baş verən, bütün bu dağıntılara, hallara, “təbiət hadisələri, kataklizmlər”, deyə - deyə, adlar vermişik!

Amma ki, bunlar həqiqətənmi, belədir?

Hansı Qitədə, hansı ərazidə meşə yağınları baş verirsə, o ərazidə zəhərli qazların, toksin maddələrinin nizamı pozulduqda, artdıqda, meşə sahələri alışırlar!

O yanan meşə zolaqları zəhərlənmiş hava qatının, toksinlər nisbətinin tarazlığı pozulanda, statik enerji miqdarı artır.

Meşə massivləri, statik enerji yığıntısı səbəbindən də, alışırlar.

Yağınlər, o həddə qədər, davam edir ki, təmiz hava qatı, oksigen nisbəti ilə, bərabərləşsin.

Oksigen, nisbəti, yanan sahədə, toksinlərsiz həddinə qədər, bərabərləşəndə, meşə yağınlər, anilikdə dayanırlar, lokallaşırlar!

Düzgündür ki, yağın söndürənlər, öz canları bahasına olan yağınlər, söndürməyə çalışırlar!

Odla ehtiyatsızlıq ayrılır, statikadan, “alışmalar” isə, ayrılır!

Ev, əmlak yanğınlarının da, səbəbləri var, “ehtiyatsızlıq!”.

Zəlzələlərin, daşqınların, tufanların, sunamilərin, torpaq sürüşmələrinin, vulkan püskürmələrinin, faciələrin səbəbləri vardır!

Onlar, səbəbsiz deyillər!

Pis, ziyankar, karıxdırıcı düşüncələrimiz, davranışlarımız, istəklərimiz, münasibətlərimizin sonluq aqibətləri, faciəvidirlər!

17.10.2017

Yer kürəsinin, kütlə çəkisi, dəyişilmir...

Əgər, kütlə varsa, deməli çəki də, vardır!

Yer kürəsinin, kütlə çəkisi isə, həmişə sabit olaraq, qalır.

Deyilir ki, yer kürəsi, “canlı bir orqanizmdir”, amma ki onun, necə bir canlı orqanizm olduğu, bir o qədər də, açıqlanmır.

Məsələ bundadır ki, yer kürəsinin Nüvəsi, dayanmayan, tükənməyən, yorulmayan, yatmayan, mürgüləməyən, işığa bürəli, Işıq daşıyıcı olan, bir varlıqdır!

Kürənin halına baxdıqda isə, Yer kürəsi, iki qütbədən (Şimal - Cənub, qütbü), və qurşağında, bir Ekvator xətdindən ibarət olaraq, hərəkətdədir.

Mərkəzdə yerləşən, Nüvə isə, yer kürəsinin aktivliyini, tə'min edir!

Kürəmiz, iki hallı, iki bölümlüdür!

Yə'ni ki, bir yarım kürədə (yer Planetində), yaz, yay mövsümüdürsə, o biri yarım kürədə, qış mövsümüdür!

Bu mövsümləri iki yarım kürə arasında, belə dəqiqliklə, normallaşdıran, fəsilləri ardıcıllaşdıran, fəsillərin biri-birini əvəzlənməsinə və belə bir dayanmayan mexanizmi, idarə edən nədir, necədir və niyədir?

Uzun illərdir, deyilir ki, fəsillərin biri-birini əvəz etməsi, “təbiət hadisələridir”.

Əgər ki, bu təbiət hadisələri, belədirsə, bu həqiqətən də, gözlənilməz olan bir hadisədirsə, onda maraqlı sual çıxır ortaya, niyə bu təbiət hadisələrinin vaxtı, müddəti, dəvamiyyəti, eyni ardıcılığı, hər ərəfə üçün, eyniliklə, “təkrarlamaqdadır?”. Fəsillərin, belə bir ardıcılıq, dəvamiyyətinə baxdıqda, Azərbaycan ərazisini, istinad nöqtəsi kimi, qəbul etsək, yaz mövsümü həmişə eyni ərəfədə, Qoç Bürcündən başlayaraq, yə'ni mart ayından başlayaraq, Yaz, Yay müddəti, bir Yarım kürə üçün, altı ay, payız, qış mövsümü də, o, biri Yarım kürə üçün, altı ay davam edir?

Deməli, Yer kürəsində, fəsillərin ardıcıl dəyişilməsində, biləvasitə kürənin özü də, öz ərəfələrini, nizamlamaqdadır!

Fəsiləri, ardıcılıqla nizamlayan isə, Yer kürəsinin, Nüvəsidir!

Nüvə, yaz ərəfəsində, bir yarım kürəni, dərin qatlarda, laylarda, süxurlarda, tədricən temperatur hədlərini, artırmaqla, yazdan, yay mövsümünə, hazırlayır.

Yaz mövsümündə, bir yarım kürənin, dərin qatlardan, nisbi nəm, su miqdarı, ikinci yarım kürəyə, sıxılır.

Bu səbəbdən, bir yarım kürədə qış mövsümü, musson yağışları, o biri yarım kürədə isə, yaz mövsümü başlayır!

Yay mövsümündə isə, kürənin dərin qatlarında, nizamlanmış Nüvənin, temperaturuna uyğun olaraq, bir yarım kürədə, yüksək temperatur hədləri yaradır ki, Nüvənin bir yarım kürəsi, “istilik reaktoru” kimi, İşlək olur, Nüvənin o, biri yarım kürəsi isə, kürənin dərin qatlarında, su, nəm, nəmişlik, kütləsi isə, Nüvəni soyutma prinsipi ilə, aktiv olur.

Kürə daxilində, mövcud olan su miqdarı, həm həyatdırsa, eyni vaxtda, kürəmizin, nüvə aktivliyinə, koməkçidir!

Belə bir sual çıxır ortaya, əgər yay mövsümündə, bir yarım kürədə, yaydırsa, istidirsə, quraqlıqdırsa, o, biri yarım kürədə, leysan yağışları, musson yağışlarıdırsa, bu hallar arasında, yer kürəmizin bir yarım kürəsi “yüngülləşir”, o, biri yarım kürə isə, “ağırlaşır?”.

Gedən bu proseslər nəticəsində, kürəmizin kütlə çəkisi, dəyişilməz olaraq özünü, sabit saxlayır!

Buna səbəb isə, kürənin Günəş ətrafında, olan hərəkət sür'əti, o qədər böyük sür'ətə malik, hərəkətdədir ki, kürəmizin hərəkət trayektoriyası və kütlə çəkisi, o, böyük sür'ət nəticəsində, dəyişməz olaraq, sabit qalır!

19.10.2017

А все таки...

А все таки, удивительного ничего нет!

Движение всех тел, во Вселенной, остановить нельзя.

По одной простой причине что, движение Вселенной, создает Творение!

А Творение, сомо исходит, с первоначальным движением, всех тел, во Вселенной.

И Творца, и творение, и творенного, и творимого, и синхронное вращение Вселенной, остановить, нельзя!

И вся Вселенная, исходит от синхронного движения, всех тел!

19.10.2017

Движение тел...

Во Вселенной, создать движение, передать движение, всем телам, очень сложный, механизм.

Если, не было бы движению всех тел, то не возможно было бы создать творение, даже и самого творенного.

Милионно летний вопрос от челевечества, самому Вселенному, было в том что, а зачем во Вселенной все Планеты и все Созвездия движутся синхронно?

Если не было бы, движения всех тел, то не было бы и Творение.

19.10.2017

Kainatın dili, İnsanın elə, öz dili idi...

Azərbaycan ərazisində Azərlər ilk olan alfavit, əlifba tərtibatında 54 - hüruf, sonda 32 - hürufdan , fonemdən, tərtib olunmuş əlifba, alfavitdən istifadə etmişlər.

Hüruf - hərif, əslində Hür, yəni ki, dil - dilçilik, Kainat dili, bir mənada isə, Kainat dili Mələk dili qədərində, onun Mələyin, yayılan işıq payına, Hür, öndə gedən Hürriyyət qədərində, saf, pak, aparıcı ilahi aləm dilinə qaldıran, qovuşduran mə'na daşıyıb.

Əgər, Hürufun, hərifin, əlifbanın, alfavitin olmağı, Azərlər tərəfindən kəşf edilməsi, ümümbəşər anlamı daşıyıb, o mənada ki, bütün bəşəriyyət, düşüncəsini sözə çevirərkən, İlahinin söz qədərində Hürdən, o Mələyə, o Mələk vasitəsi ilə, Dil Sahibinə azad, rəvan olaraq bir tərkibdə, bir tərtibdə, çatdırılmış olsun.

Bu mə'nada Səməvi Kitab mətnlərində, belə bir yazı xəbərdarlıq var ki, ilkin olan, İlahi deyimləri, bir Mələk vasitəsi ilə, (Cəbrail), deyilməyə başlanılıb.

Əgər o Kainat dili bir idisə, deməli, Kainat əlifbası da, Kainat Hürufu - Hərfi də, bir idi, A - hərfindən başlanan bir birlik idi.

Sübut axtarıq, nəyin sübutunu axtarıq, danışdığımız dilə də, sübut lazımdır?

Bir kökdən, bir hecadan, başlanan danışığa, hüruf, İlahi bir başlanğıcdır.

İnsanlar dil icad edib, gətirə bilmədilər.

Çünki dil Kainatın, İnsanın özü də, elə Kainatdan, Yer üzünə yenib, gələn idi!

Kainatın dili, elə İnsanın öz Dili, öz Hürufu idi!

19.10.2017

Nədən gəldik, nələrə çatdıq...

Yer üzü insanının ən böyük elmi kəşfi, min illər bundan əvvəl, ilk Əlifbanın, ilk Alfavitin, tərtibatı idi.

Bütün sonrakı, elmlərə ilk təkan, düşüncəni, düşündüklərini yazıya gətirməklə, yazı üsulu ilə, insanların bir - biri arasında, ilk ünsiyyəti ən böyük kəşf idi.

Bir əlifbadan, bir alfavitdən, tərtib olunmuş, ilk, yazı nümunəsi!

O, həmin əlifbanın öyrənilməsinə də, həmin əlifbanın tərtib olunması da, uzun bir tarixi mərhələnin, danışığ, ünsiyyət halının, labüdlük mərhələsindən keçərək, insanları bir birliyə gətirə bildi.

Bir əlifba, bir dil, hərflərdən tərtib olunmuş o heca, hecadan söz, sözdən fikir, fikirdən cümlə, cümlədən ünsiyyət, ünsiyyətdən, diqqət mehribançılıq, onun ilkin hecasından isə, bir kökdən, bir sözdə danışan insanlıq!

İlki, marafonçu, yə'ni ki, fikri bir məsafədən, başqa bir məsafədə olan insana çatdırmaq üçün ancaq qaça-qaça, sözü, şifahi olaraq, deyilməsi üçün, aparılırdı.

Müddət - müddət, insanlıq artdıqca, bir kökdən tərtib olunmuş ilk Alfavit, ilk Əlifbadan, törəmə dillər, törəmə simvol hərif işarələr, alfavitlər, əlifbalar, törədi.

Bu törəmələrdən, bu alfavitar törəmələrdən, törəmə alfavitlər, törəmə əlifbalar, törəmə dilləri, yarada bildi.

Amma nə qədər də, törəmə dillər, törəmə olsalar da, onlar, ilk sözün ilk hecasını, bir o qədər də, dəyişikliklərə uğratmadı.

Milyon illər ərzində, bir kökdən, bir hecadan, bir fikirdən, danışan insanlıq, elə həmin insanlıq olaraq da, qaldı.

O həmin, ilk Yer üzü, ilk o, əlifba nümunəsi, sonrakı tarixi mərhələdə, bütün elmlərin Yer üzündə, insanlar arasında daha yazı nümunəsində, daha yazılı olaraq, əlaqə ünsiyyətini, təməlini və özünü, yarada bildi.

Yer üzündə, insanlar arasında, bir əlifba, bir alfavit, bir kökdə, bir dil idi. İlkdən, marafonçuların, qaçaraq xəbər aparmasını, Qasidlə, yə'ni, yazı mətnini, əldən - ələ çatdırmaqla, meydana gətirdi.

Qasidləri, çaparlar, əvəz etdi.

Yazılı mətni daşıyan, Çaparları, daha başqa bir üsul, məktub, yazı materialları artdıqca, poçt arabaları, yaşayış məntəqələri arası, poçt şö'bələri artdı, çoxaldı.

İndiki mərhələdə isə, insanın bir - biri arasında olan ünsiyyəti, rabitə, teleqrafdan, internet rabitəsinə qədər gətirə bildi.

İnsanın, Yer üzünə gətirə bildiyi, ilk alfavit, ilk əlifba, ilk ünsiyyət, Yer üzündə olan, bütün Elmi əlaqələrin, insani əlaqələrin, birliyinə qədər gətirib çıxara bildi. Nədən başladıq, görün ki, nələrə çatdıq.

21.10.2017

Heç biri, doymur ki...

Ətrafa baxırsan, hallara, hərəkətlərə, ardıcılıqlara baxırsan, nə - nədən, doyur ki?...

Hanı, bunlar bir - birindən, doyur ki?

Heç biri - heç birindən, doymur ki...

Gecə, gündüzdən, gündüz, gecədən, heç doyar ki...

Planetlər hərəkətlərdən, hərəkətlər, Planetlərdən, heç doyur ki...

İşıq Zərrədən, Zərrə - Işıqdan, heç doyur ki...

Həyat, ölümdən, ölüm, həyatdan, heç doyur ki...

Su havadan, hava - sudan, heç doyur ki...

Torpaq, sudan, su torpaqdan, heç doyur ki...

Quş, uçmaqdan, uçmaq, qanaddan, heç doyur ki...

Hərflər hecadan, heca sözdən, söz cümlədən, heç doyur ki...

Hanı, doymur ki...

Gənclik, çılğınlığından, ahıllaşan, yaşlaşmış insan, keçmiş, gənclik xatirələrindən, heç doyur ki...

Məhəbbət sevgidən, sevgi məhəbbətdən, iki birlik, biri- birindən, heç doyur ki, hanı, doymur ki...

İsti, soyuqdan, soyuq - istidən, heç doyur ki...

İnsan, yeməkdən, sudan, qidadan, səsdən, rəngdən, hərəkətdən, yaraşıqdan, düşünməkdən, maraqlardan, bilməkdən, öyrənməkdən, deyib - danışmaqdan, heç doyur ki...

Hanı İnsan, nədən doyur ki, heç nədən, doymur ki...

Göz baxmaqdan, qulaq eşitməkdən, dil deməkdən, nəfəs - havadan, heç doyur ki? hanı, heç doymur ki...

Bu ardıcılıqları, davam etmək olardı, amma ki, bir sual çıxır ortaya, niyə ki, heç bir hal, heç bir haldan, doyub, dayanıb, tükənmir, axı niyə ki?...

Səbəb nədir ki?

Bu halların, ilki nədir ki, onlar, biri- birindən, niyə doymurlar ki?...

Əgər ki, Işıq yaradıcılığından,

Yaradıcılıq isə, Işığından,

İşıq Zərrədən, Zərrə isə, İşıqdan, Kainatlar planetlərdən, planetlər isə hərəkətlərdən, İnsan törəmək və törətməkdən, su havadan, hava sudan, doyub - doymuş olsa idilər, onda, Kainatdakı bütün hallar, ardıcılıqlar, hərəkətlər, “doyardılar” və doyduqlarından da elə, onda dayanardılar!

Onda, bütün yaranış ardıcılıqları, susar, yorulardı, ləngiyərdi, tükənərdi, dayanardı.

Kainatın da, İşığın da, Zərrənin də, sonu olardı.

Əgər ki, bunların əvvəli, yaranışın İlkin anları, “doymaq üçün” və “doydum”- la, yekunlaşmış olsa idi, onda yaradıcı Varlıq, yaranışı bir an üçün, Yaradardı, o, anla da, özü - öz Yaradıcılığından doyar, yaranışlar da, yaranmalı olanlar da, davamiyyət ardıcılıqlarından da, dayanardılar!

Bu, sadə səbəbdən, varlıq - varlıqdan doymaz, doymaqla da, dayanmaz.

Hansı varlıq, hansı varlıqdan, doyar ki, hanı, doyur ki, heç doydu ki?...

Yaradıcı, öz Yaratdıqlarından, yaranışdan, törətdiklərindən, heç doyur ki, heç Doyar ki?...

22.10.2017

Doqquz, bir də, doqquz...

Bir çox hallara, ardıcılıqlara, bölmələrə, bölümlərə, diqqətlə baxdıqda, bunların hər biri, ayrı - ayrılıqda, doqquz hal arasında, fəaliyyətdədirlər!

Günəş ətrafında hərəkətdə:

9 - planet,

sait hərflərin sayı 9 - da,

ədədlərin başlanğıc halı, 9 - da,

vurma cədvəli 9 - sütunda,

dünyaya bəxş olunacaq övlad payı, 9 - aya.

və s. və i.

Axı, niyə doqquzda, niyə bütün başlanğıcların sayı, əvvəli, doqquzda?...

Çox maraqlı, sual çıxır ortata, axı niyə, doqquzda?...

Bir çox hallara, ardıcılıqlara baxdıqda, doqquzluq sistemini, nə azaltmaq, nə də ki, artırmaq olur.

Yer kürəsinin özü də, bölünüb doqquza.

Meridian, Paralellər, doqquzla.

Yə'ni ki, kürəmiş bölünüb doqquz arasına ki, dörd doqquzda, kürənin tamı, 36 - da, (360°).

İnsanın, ürək döyüntüsü normada, 72 - 74 dəfə, ürək döyünər.

Ürək isə, 8,2 - 9 ritm, arasında döyünür, nə tez döyünər, nə də ki, gec döyünər.

Ürək döyüntüsü, normada, səkkizdən, aşağı olmaz, doqquzdan, artıq olmaz!

Dəniz, okeanlarda, güclü tufan vaxtı, ardıcıl dalğa sayı, doqquzda.

Təcrübəli dənizçilər, ona termin kimi, “doqquzuncu val”, deyirlər.

Yə'ni, onların dediyinə görə, tufan vaxtı, dalğaların sayı, ardıcılıqda doqquz olur, “Doqquzuncu Val” isə, gələn doqquzuncu dalğa isə, daha vahiməli, daha da, dağıdıcı gücə, malik olur!

Dalğalar bir - biri arasında, fasiləli kəsilir, yenidən, dalğalar təkanla, biri - birini, əvəz edir.

Qəribədir, niyə doqquzuncu val, niyə doqquzuncu dalğa, daha da, dağıdıcı gücə malik olur?

Sakit axan çayın, hərəkətinə diqqətlə baxdıqda, burulğanlar müşahidə olunur.

Çaydakı burulğanlar, doqquz - doqquz, yan-yana, doqquz burulğan, çay suyunun axmasına, təkan verir.

O, burulğanların gücü, çayı axarlı, hərəkətli edir.

Dəniz sahilində, sakit havada, ləpələnən dəniz dalğaları, sahilə doğru, doqquz sayda, biri-birini, əvəz edir.

Kainatda, spiral vari Qalaktikaya, diqqətlə baxdıqda, Qalaktikanın başlanğıc nöqtəsindən, (Ekspansiya nöqtəsi), Qalaktikanın, Spiral sayı, doqquz sayda!

İlk dəfə, Ana olacaq xanım, qəribə bir hal yaşayır.

Vücudunda daşdığı Körpə, doğuşa yaxın bir mərhələdə, müəyyən ərəfələrdə, günün müxtəlif vaxtlarında, ana vücudunda, ana qarnına, ardıcıl doqquz, “təpik vurur”, özünü bəyan edər.

İlk baxışda, doğuş təcrübəsi olmayan, o, xanıma, olan bu hala, adət etmədiyindən, bu hal ilkdə, bir az, qəribə və “vahiməli”, görünər.

Düzgündür ki, ana olacaq o, xanım, vücudunda daşdığı körpənin, müəyyən vaxtlardakı, dünyaya gələcək, qız və ya oğlan övladının, “təpik” sayını, saymır.

Balası ona əziz olduğundan, necə deyərlər, “təpiyi” də, ona, xoşdur, əzizdir, şirindir.

Yenə də, maraqlıdır, niyə dünyaya bəxş olunacaq övlad payı, doqquz aya, ana vücudunda doğuşa yaxın mərhələdə özünü o, körpə, bəyan edər, doqquzda?

Yer Üzündə, yaşam müddəti də, doqquzla, doqquzda!

İnsanın, dünyaya gəlişi və dünyadan qayıdışı da, yaş dövrünün müddəti də, doqquz mərhələ arasından, keçər!

İnsanın xarici görkəmi də, bölünür doqquz arasında. İnsanın xarici görkəmi:

İki, göz çuxuru,

iki qulaq,

iki burun boşluğu,

bir ağız,

iki, təbii ehtiyac, kanalı. Cəmi, doqquz sayda.

İnsanın daxili üzvləri:

İki ağ ciyari,

iki böyrək,

ikiyə bölünmüş qara ciyar,

bir ürək,

bir dalaq,

bir mə'də,

bir bağırsaq sistemi.

İnsan vücudunun xarici körkəmi ilə onun daxili, üzvlərinin cəmi də, doqquz deyilmi?

Oval, (ellipsoid), tipli, Kainat quruluşunun, özü də, eninə bölünüb, doqquza.

İlk partlayış anından, Kainatların hərəkət halları, ardıcılıqları, nisbi nəmləri, temperatur hədləri, Işıq yayılma gücü, istiləri, soyuqları, dönmələri, bucaqları, törəmələri, törədiciyələri, gərilmələri, müqavimətləri, davamiyyətlərinin aparıcı ardıcılığı, cəm olubdur, yaradıcı, doqquzda.

Doqquzluq sistemi, Kainatların yaradıcı, Işıq güc ardıcılığı olduğundan, bütün hallar, doqquzluq sistemi, əhatəsindədirlər!

Bütün, doqquzluqlar sistemləri, özlərinin Kainata, bağlı olduqlarını, bildirir!

23.10.2017

Dünya...

Dünya nə gəlir, nə də ki, gedir.

Dünya öz yerində - yerlədir, sabit də, hərəkətdədir.

Gələn - Gedən də, elə bizlərik.

23.10.2017

Vaxt, Zaman...

Bu dünyaya, gələcəyimiz vaxtı, gəlməmişdən əvvəl, bilirikmi?

Bu dünyada nə qədər olacağımızı, nə qədər qalacağımızı, onun müddətini, vaxtını, bilirikmi?

Bu dünyadan, bir də, əbədiyyətə qayıdacağımız, o, günü, o, an vaxtını, bilirikmi?

Yox, bilmirik.

Çünki, əbədiyyətin özündə də belə, “vaxt - zaman” adlı, elə bir məvhum, yoxdur ki, o, əbədiyyətin özü də, vaxta - zamana sığsın, o, vaxta - zamana uyğunlaşsın.

(Nə gözəl İmiş, 49-a sığan, ədədi silsilə!)

25.10.2017

Rənglər, səslər, hərəkətlər...

Hər bir insanın, özü ilə Yer üzünə gətirdiyi, özünə məxsus, öz “rəngi”, xarici görkəmi, göz yaddaşı, barmaq izi, yer üzündə, ona verilən, adı - vardır.

Hər bir varlığın, özünə məxsus, spesifik olan iyisi, rəngi, əndazə ölçüləri, forması, guruluşu, vardır.

Necə ki, güllərin-çiçəklərin, meyvə - tərəvəzlərin, göy - göyərtinin, öz İyisi, öz rəngi, öz boyu, öz dadı, öz adı, vardır.

Bütün bəşəriyyətin, bütün heyvanat aləminin, bütün insanların özünə məxsus, “görkəmi”- vardır.

İnsanlar, biri-birini, “adları” ilə, səsləri ilə, rəngləri ilə, ayırd edib, biri-birini, belə tanıyırlar.

Güllər - çiçəklər isə, biri-birini rəngləri, iyiləri (rayihə) ilə, ayırd edib “tanıyırlar”.

Heyvanat aləmi də, biri-birini, görkəmi ilə, rəngi ilə, “iyisi” ilə, tanıyırlar.

Sularda balıqlar, biri-birini, rəng çalarları ilə, əndazə ölçüləri ilə, tanıyırlar.

Təbiətdə quşlar, biri-birini, rəngləri ilə, səsləri ilə, tanıyırlar.

Paradoksal sual çıxır ortaya, əgər bütün varlıqlar biri-birini, rəng, səs, iyi ilə ayırd edib, tanıyarkən, insan necə ola bilər ki, Kainatda olan, bütün varlıqlar tərəfindən, tanınmamış olsun?

Kainat tərəfindən, insan da, tanınır.

Davranışları ilə, düşüncələri ilə, ətrafa münasibətləri ilə, adı ilə, ona deyilmiş ayaması və yaxud, təxəllüsü ilə, ona ayrılmış, işarə “rəngi”, ilə.

Qəribədir, Kainat sistemində olan bütün qalaktikalar, meqaqalaktikalar, planetlər, asteroidlər, meteoritlər, kvarklar, kvazarlar, bütün kvantlar, onlar da, tanıyarlarsa, bir -

birilərini.

Onlar da, rəngi, kütləsi, birgə hərəkət sür'ətləri ilə, özünün var olduğunu bəyan edən, səs tezlikləri ilə, onlar da, tanıyarlar, bir-birilərini.

Onlar da, bir-biri arasında, ara məsafələrinin, olduğuna görə, hərəkət edərlər.

Onlar da, bir-biri arasında, kütləyə uyğun olaraq, səs tezlikləri ilə, “rabitə”, qurarlar.

Onda, bir sual da çıxdı ortaya, əgər ki, bütün varlıqlar, bir - birini tanımaq, biri-biri arasında “rabitə” qurmaq, qabiliyyətləri var ikən, bir-biri arasında, bütün duyğuları, öz aralarında, bölə bildikləri halda, onda Kainat qarşısında, nə “gizlənə”, bilər ki, nə yaddan çıxar bilər ki?

Heç bir, yaranmış varlıq, kütlə, cisim, zərrə, bir -biri arasında, yaddaşsız ola bilməz.

Budur, Kainat mexanikası, budur Kainat qanunları, budur Kainatın yaddaşı...

25.10.2017

Amadey Motsart, dahiliyinin qurbanı idi?...

Tarixi mənbələrə görə, dahi klassik musiqi bəstəkarı, Volfqan Amadey Motsartın, məhfinə, ölümünə, çox çalışan, Antoan Salyeri olub.

Amadey Motsart, klassik musiqisi tarixində, bəstələdiyi əsərlərinə görə, dahi Motsart kimi qaldı.

Antoan Salyeri isə, yenə də, Motsart möhtəşəmliyini, kiçiltməyə çox çalışsa da, onu kiçildə bilməyib.

Özü kiçildi.

Baxmayaraq ki, Antoan Salyerinin özü də, klassik musiqi bəstəkarı olub... Dahilik də, hər kəsə nəsib deyilmiş...

Qeyd:

Amadey Motsart haqda yazıya, səhifə dostluğunda olan, İnna xanım Rasin, kommendəki yzısı əlavə edildi

Paxilliq imkan vermedi Salyeriye Motsarti qəbul etməye. Motsartin dahiliyi Salyerini mehf edirdi və özündə ömrünün son anlarında , psixiatrik bir xəstəxanada keşisə etiraf etdiki o Motsarti zəherləyib. Sebeb isə Salyeri bütün ömrünü musiqiyə həsr etmişdi, heyat sevinclərindən özünü uzaq tutmuşdu . Lakin buna baxmayaraq cix cetinliklə eserleri yazirdi ve teqdimatida bir o qeder uğurlu olmurdu, Motsart şedevr eserlerini ele sadelike,dünya heyatından hezz alaraq yazirdi, o bir yeməxanada adi bir kağız üzərində növbəti operanın bir parçasını yazırdı, bu Salyeri üçün ağlasılmaz bir şey idi, ona görə bu cür dahi belə heyat terzi sürməməliydi. Motsartsa dahiydi onu anlamaq cetin olardı adi insana. Ve Salyeri bir axşam yeməyində Motsarti zəherləyir ve Motsartin heyatın yalnız son qoyulur , onun eserləri isə beşəriyyət varken

yaşayacaqlar, mence Salyeri bu fakti unutmuşdu. Ve cox heyifki vaxtında qiymet verilmedi Motsarta, onun defnine ailenin pulu yoxuydu ve onu ümümü kasiblar üçün qazılmış quyuda defn edirlər. Bütün bunlara baxmayaraq Motsartin eserlerine sonradan böyük deyer verildi ve her defe onu eserlerini dinliyende O bizimledi.!

V,Rzayev: İnna xanım, çox böyük tarixi mərhələni şərh etdiniz.

Təşəkkürlər Sizə!

26 okt 2015. 0. 09

26.10.2017

Yıxılmırlar, aşmırlar...

Yer üzündə, bütün əşyalar, predmetlər, dayaq, qurğular, konstruksiyalar, yıxıla, aş, bilirlər.

Ola bilərdimi ki, bu yıxılmalar, aşmalar, olmasın? Bu yıxılmalara, səbəblər nədir?

Bucaq altında “yıxılmalar”, həmin predmetlərin, yer kürəsinin, Günəş ətrafında, kütlə, sür'ət hərəkətinə, mütənasib, müvafiq, olduqlarından, o, kürə sür'ətinə, uyğun olub, bucaq altında, bir səmtə doğru, düşürlər, yıxıla bilirlər.

Sür'ət arasında, sür'ət hərəkətinə, “yıxılırlar”.

Kosmik gəmi içərisində olan, kosmonavtlar və iş üçün işlədilən, istifadə olunan əşyslar isə, çəkisizlik şəraitindədirlər deyə, (amma kütlə varsa, çəki də vardır), sərbəst olaraq, yıxılmadan, düşmədən, kosmik aparat daxilində, nəyə toxunsa da, əzilmirlər, heç deformasiyalara da, uğramırlar.

Kosmik mühidə olan, bütün kütlələr, Kainatın, ümumi, kosmik sür'ətinə, tabedirlər!

Yer kürəsində olan, bütün əşyalar, predmetlər, dayaq, gövdələr, konstruksiyalar isə, Yer kürəsinin, Günəş ətrafında olan, sür'əti halına, tabedirlər.

Kainata qalxıb, Kainatda olduqda, Kainatla bir olduqda, orada, yıxılmaq və yıxılmalar yoxdur, ola bilmir.

Orada, İşıq əhatəsində, yıxılmırlar!

27.10.2017

Sərbəst düşmə, sərbəst qalxma...

Kainatla bir olmaq, mə'nasında, yə'ni dualar vaxtı, ona xitablar vaxtı, Kainata yüksəldikdə, qalxdıqda, Kainatla bir olduqda, onun birgə hərəkəti işərisində olduqda yə'ni cismani varlıqdan, mütləq varlıq əhatəsində olduqda, kütlə və çəkinin əhəmiyyəti ləngiləşir, zəifləyir.

Hər iki, aləm arasında, dörd fiziki hal var:

- sərbəst düşmə;
- sərbəst qalxma;
- sərbəst ayrılma;
- sərbəst qüvvə.

Bu, dörd hal varlığın, (mütləq olaraq), var olduğunun əsas göstəricisidir.

Bir hal, sərbəst düşmədir.

Bir hal isə, sərbəst qalxmadır.

Sərbəst düşmələr, kütlə, cisimlərə, aiddir.

Sərbəst qalxma isə, sərbəst hərəkətdə olub, sərbəst olaraq bir səthdən ayrılıb, bir qüvvə sərf etməklə, hərəkət halını yerinə yetirdikdə, mütləq olan yer dəyişmənin, halıdır.

O, mütləq qalxma, mütləq ayrılma fiziki hal arasında, bir də, İlahi bir hal mövcuddur ki, canlı insanın, ölümü anında, ondan, o insandan Əbədiyyətə ayrılan, sərbəst ayrılan, sərbəst qalxan, sərbəst qüvvə olan, insanın, İçiq - Ruh varlığıdır.

Onun qarşısında və bütün hərəkət qabiliyyətli olan varlıqlar qarşısında, heç bir maniyə, sədd, sipər, sərhədd, mövcud deyil.

Yer aləmində, uçan quşlara, təyyarələrə maniyə ola biləcək hava qatıdırsa, uçuş məqamında isə, uçuşda olan o, kütləyə, o, varlığa hava qatının özü isə, əksinə olaraq, o uçuş hərəkətinə, köməkçi bir varlığa çevrilir.

Bu səbəbdən, hərəkətdə olan, uçuşda olan, hər hansı bir varlıq qarşısında, maniyə yaradacaq, elə bir qüvvə mövcud ola bilmir.

Amma, yuxarıda sadalanan bir neçə misalın, özünə aid hesabat halı da, mövcuddur.

O, hesabatlardan:

İnsan bir dəqiqə ərzində, orta hesabla, 16-dəfə nəfəs alır.

İnsan, bir dəqiqə ərzində, orta hesabla, 16 - 18 dəfə, gözlərini qırpır, (gözlərini, açıb-yumur).

İnsanın diş quruluşu da, 16-ı hesabatına uyğundur. Belə ki, insanın 16-ı, dişi yuxarıda, 16-ı, dişi isə, çənə sümüyünə, bağlıdır.

Belə say hesabına uyğun olan misallar çoxdur.

İnsanın göz görmə spektri, 16-ı, görmə tezliyinə uyğunlaşdırılıb ki, insan ətrafında olan predmetləri, rəngləri, qabarit ölçülərini, məsafələri, hündürlükləri, çökəklikləri rahat görə bilsin.

Qulaq eşitmə aparatı da, 16-ı, səs tezlik amplitutasına uyğun olaraq, o tezlik həddində, eşitmə, dinləmə tezliyinə uyğun, eşidir.

İnsanların xoşbəxtliyi ondadır ki, görmə, eşitmə tezliyi, 16-ı hesabatına, 16-ı, görmə tezliyə uyğun olaraq, fəaliyyət göstərir.

Belə olmasa idi, son bir neçə ildir ki, müxtəlif ölkələrdə, müxtəlif şəhərlər üzərində, müxtəlif ərazilərdə, səmədan müxtəlif, uğultulu səslər, müxtəlif vahiməli səslər, səs diapazonlarının dəyişilərək, müxtəlif səslər, eşidilməkdədir.

Bu müxtəlif səslər, səmada, göylərdə olan, Kainat boyu, mövcud olan, o, səs ahəngi və o, səs tezliyinə aid ola bilən, müxtəlif səslərdir.

Biz İnsanların, səs eşitmə 16-ı səs tezliyinə, uyğun olduğundan, Kainat daxilində mövcud olan, ümumi kütlə hərəkətlərinin, səslərini eşidə bilməyimiz, məhdud şəkildədir.

Son illərdə eşidilən həmin o, müxtəlif səslər, Yer kürəsinin, müxtəlif səs əhatəsində olunduğunun, göstəricisidir.

Biz insanlar, Yer kürəsini əhatə edən, həmin səslərin, nə qədər ağır, yorucu, vahiməli, səs əhatəsində olduğumuzu, Kainat bizə eşitdirməklə xəbərdar edir ki, siz insanlar, Yer kürəsində, səslərin və görmələrin müəyyən olunmuş, örtülü qlaf, əhatəsindəsiniz.

Əgər Kainatın səsini, mütəmadi olaraq bu səs davamında eşitmiş olsa idik, onda baş - beyin sistemimiz, eşitmə sistemimiz, nə qədər gərgin və yorğun olardı.

Həmin, Yer kürəsindən kənar, Kainatda mövcud olan o, səslər, Böyük Partlayışın, yaddaş səsidir ki, o yaddaş səsi isə, Kainatda heç vaxt, susmayacaqdır.

Görmə tezliyimiz də, 16-dan artıq, deyək ki, 32-64, görmə hesabatına uyğun olaraq, görə bilsə idik, onda Kainatda olan planetlərin, çox parlaq, ağ işığa bürəli olduğunu, rahat görə bilərdik.

Amma, onda göz görmə qışamızı da, tez bir vaxt ərzində, zədələnə bilərdi.

İnsan, çox sadə və çox mürəkkəb bir quruluşda, yaradılıandır.

Sərbəst düşmədə, maniyə olmadığı kimi, sərbəst qalxmada da, sərbəst ayrılımda da, sərbəst qüvvədə də, heç bir maniyələr, mövcud deyil.

Ölüm anında, İnsandan ayrılan, Ruhi - işığın qarşısını kəsə biləcək, maniyə ola biləcək, heç bir yubadıcı hal, yubadıcı vaxt, ola bilmir.

Hər hansı bir kütlə, cisim, öz çəkisindən asılı olmayaraq, hündürlükdən, aşağıya doğru, sərbəst düşürsə, onun da, qarşısında, hava qatının özü də, ona maniyə ola bilmir.

27.10.2017

Şamla, Pərvanə...

Yanan şamdakı, fitildir?

Fitil, şama, şam isə, o, fitilə, pərvanədir.

Pərvanə isə, uçaraq, onların ətrafında, onların pərvanəsidir.

Şamla bir olan o, fitil də görüntüdür.

İşıq, o, əriyən şama baxan, işıq salan - İşıq saçan, elə o, İşığın özüdür.

31.10.2017

O şam yanmasa, olmaz...

O, yanmasa, o şam da yanmasa, inan ki, o dönər, özü - özünü yandırar.

Onun yaddaşı yanmaq, İşığın yaddaşı, Ağ İşıq salmaqdır.

O şam yanmasa olmaz... şam pərvanəyə, o pərvanə isə, o şama vurğun.

Bir misal Leyli, bir misal Məcnundur.

Leyli, Məcnunun, Məcnun, Leylinin pərvanəsi idi.

Onların, olan pərvanəsi, elə eşqin, özü idi.

Yanan onlar idi.

Eşq isə, o yananların, onların arasında, onların, eşq pərvanəsi idi.

Bu görüntüyə, bu hala baxıb da, o şama baxıb da, sanki, qadın yandıran, kişi isə, ancaq işıq saçandır.

Qəribədir...

31.10.2017

Yaratdı...

Yaratdı, bir dəfə,

Törətdi, dəfədən - dəfə!

02.11.2017

Həyat, İşıqsız, susuz, olmaz...

Bizi, əhatə edən aləm içərisində, bütün ardıcılıqlar, davamiyyətlər, bir - birini əvəz etmələr, dəyişikliklər, bizim gözüümüz qarşısında, baş verir.

Eyni zamanda da, onları, görə bildiyimiz, öyrənə bildiyimiz halların, əhatəsindəyik.

Bir çox hallara, bir çox ardıcılıqlara, bir çox varlıqlara baxırıqsa da, amma, nəyin necə olduğunu, niyə belə olduğunu fərqi belə varmırıq.

Bu, yer həyatının, yer kürəsinin, susuz, İstisiz, İşıqsız növcud olması da, mümkünsüzdür.

O, halda ki, canlı aləmin İnkişafı, törəməsi və törədiciyi, bu əsas və aparıcı məvhumlardan, asılıdır.

Bu halların, müşahidə olunmasına isə, göz spektrinin, görə bilmə tezliyimiz, bunlar, bizə bəxş, edir.

Əgər, göz görmə sürətini artırmağımız mümkün olsa idi, onda, Yer kürəsində olan, bütün məvhumların su içərisində, su əhatəsində olduğunu, görərdik.

Oda, atəşə, tonqala, ocağa, istiyə, yay mövsümündə asfalt səthindən ayrılan istilik həddinə, istilik ayrılımlarına baxdıqda, o, isti kütləsi, sanki, rəvan - rəvan, həlim - həlim, dalğa hərəkətli, axmadadırlar.

O hal, ancaq İşıq şüası əhatəsində, İşıqda, rahatlıqla görünə biləndir.

Qaranlıq isə, bu fiziki halı, öz qaranlığında, özü gizlədə biləndir.

Oda, atəşə, alova duqqətlə baxdıqda, o, İstilik miqdarı, göz önündə, sanki dalğavari su kimin, axırlar, hərəkət edirlər.

İnsan, canlı, qış mövsümündə, nəfəs aldıqca, nəfəs verdikcə, onun nəfəsindən ancaq, "buxar"- ayrılır!

(yay mövsümündə də, belədir).

Qəribədir, suyun mahiyyətini bilirik, amma niyə su ilə, su əhatəsindəyik, bilmirik!

Susuz, həyatın özünün də, mümkünsüzlüyünü, bilirik.

Amma ki, dayanmayan, tükənmədən su və su mənbəyinin haradan başladığının, haradan İlk başlanğıc halının, olduğunu bilmək istəmirik!

Həyat, susuz, İşıqsız, İstisiz, soyuqsuz, olmaz.

Günəş İşığı sönməz, tükənməz.

Yer kürəsinin, Nüvəsindən başlamış, su ayrılımları olmasa, yer kürəsində, həyat, olmaz.

Maraqlı isə, budur.

02.11.2017

İşıq, Zərrə, Nüvə...

Bütün halların, bütün ardıcılıqların, bir başlanğıc həddindən başlamışdır.

İşıq yaradıcı, Zərrə törədici, Nüvələr nizamlananlardır.

Haradan başladı bu ardıcılıqlar?

O Böyük Partlayışdan başladı, bütün ardıcılıqlar.

O Böyük Partlayış halı Zəruriyyətdən idi, yoxsa məcburiyyətdən?

Böyük İşıq toplumu, toplum birliyi, İşığın bir böyük güclə, anilikdə İşıq qədərini həddində yayılma zəruriyyəti idi.

Bu başlanğıc anı, nələrle yekunlaşdı, nələrle nəticələndi?

O Böyük Partlayış anı, ölçülərə sığmayan, İstiliklər həddi yaratdı.

O İlkin İşığın, partlayışından saysız İşıqların toplumu bir - birindən ayrıldı!

Partlayış gücündən, o ilkin gücü qədərində, İşıq gücünün tezliklərdə yayılma qədəriliyini, sərhədliliyinə sığmaqla, bir nöqtədən, iki yan tərəfə, partlayış yaratması, ilkin Oval tipini, Oval quruluşunu ortaya çıxartdı.

İlkin İşıqdan yaranan saysız İşıq qədərini soyuma həddinə görə ilkin nüvələr yarandı, soyuma nəticəsində, hər bir, ayrılın İşıq qədəri ilkin nüvə oldu.

Partlayışdan yaranan “ışıq toz qədəri”, (kosmik toz), hər bir o İşıq qədəri ətrafında soyuma anında, kütlə yarada bildi, İlk Planetlər yarandı.

Bir nöqtədən başlanan, bir nöqtədən soyuma həddi, forma kimi Qalaktikalar quruluşunda (spiral), bir yaddaş forması kimi qaldı.

Kainatlar, Yarandı!

Kainatlarda aparıcı İşıqdırsa, onun

törədiciyi isə, Zərrədir!

İşıq da, Nüvə də, Su da, güclü yaddaş daşıyırlar.

Soyuma həddi isə, özlüyündə temperatur həddini yaddaşlaşdırdığından, hər bir planet mərkəzində olan nüvə də, temperatur daşıyıcısıdır.

Əgər hər bir planet mərkəzində olan nüvə, həddindən yüksək olan temperatur daşıyıcısı olmuş olsa idi, onda ona mütənasib olaraq, canlı vücudların daşıdıqları temperatur həddləri də, çox yüksək olmalı idi.

Əgər belə olmuş olsa idi, onda hər bir planet, özünün çox yüksək temperatur daşıyıcılığına görə, elə Yer kürəsində də, mövcud olan, nəm, rütubət, su miqdarının var olması da, mümkünsüz olmuş olardı.

03.11.2017

“Göz gördü, könül sevdi”...

Xalq arasında, insanlar arasında belə bir söz, belə bir, kəlmə işlədilir ki, “göz gördü, könül sevdi”.

Göz görə bilər, bu hal, mümkün olandır.

Göz, boy görə bilər, əndazə görə bilər, gözəllik görə bilər, yaraşıq görə bilər, özü ilə, özünə uyğunluq görə bilər və s.

Görəsən bu, “könül” - deyilən, nədir ki, o, ancaq, sevgi üçün, sevgidə təlatümə düşür?

O, könül nədir ki, “göz”- ona, ondan kənar aləmi göstərir, o da, o könül də, ancaq sevgidə təlatümə, düşür?

Göz, bir anatomik - bioloji, üzv kimi, bir çox gördüklərini əks elətdirə bilirsə, deyilən həmin o, “könül” - niyə başqa hala, başqa görüntüyə, hər hala, aludə olmur?

O, “könül”, deyilən nədir ki, o, ancaq sevgiyə, aludə olur?

Bu gün sevir, sonra da, o sevgidən də, üz döndərə bilir...

Könül, elə bir aləmdir ki, əgər sevdisə, o sevdiyi sevdanı, heç vaxt unutmur.

Deməli, deyilən o könül, elə budur, sevdiyi ona yaddaş olur, sevdiyini o, yadda saxlayır.

04.11.2017

Var olmuşuq...

Ona görə də, “Var olandan”, var olmuşuq!.

“Yox Olandan” - necə var olmaq olardı?

05.11.2017

İnsanın, zahiri görkəmi və anatomik quruluşu, dəyişməzdir

Hər bir halın, özünə məxsus, cavabları var.

Yoxdur, elə bir sual ki, onun mütləq olan, cavabı da, olmasın.

İlkdən yarandı belə, bütün quruluş, konstruksiya, forma, hərəkətlər, dayanmayan, tükənməyən, hərəkətlərdə olub, sonda qayıtsın öz ilkinə, öz əvvəlinə.

Baxırsan ətrafa, bütün varlıqlara, amma bütün varlıqların, az qala öz təkrarı, öz əvəzi vardır.

Quşların, balıq təsnifatının, heyvanat aləminin, bitkilərin, yaşıllıqların, dağın - dərənin, düzəngahın, dəniz - okeanların, çayların-göllərin, bulaqların, rənglərin, səslərin, ahənglərin və s. bənzəri, təkrarı, müqayisəsi, vardır.

Amma ki, bir İnsanın - onu əvəz edə biləcək, ikinci, başqa bir görkəmi, forma və konstruksiyası yoxdur.

İnsan, kişi - qadın, fərq etmir, onlar, bir görkəmdə, bir formadadır, bir konstruksiyadadır, bir gözəllikdədir!

Çünki, balıqların, quşların, bitkilərin, müxtəlif, bənzər, təsnifatları vardır.

İnsanın isə, özündən başqa, heç bir, “təsnifatı”, yoxdur!

Yer üzündə, bir Kişi görkəmi, bir də, Qadın görkəmi, Vardır!

Bir İnsanın, forması, zahiri görkəmi, dəyişməzdir, sabitdir.

Baxırsan ki, düşünürsən ki, belə bir görkəmdə olan, bu İnsanın, formasını və konstruksiyasını, təsəvvürdə dəyişib, başqa bir formada, başqa bir konstruksiyada, başqa bir gözəllikdə, təsəvvür etmək mümkündür?

Əgər ki, bir təsəvvürlə, bu insanın, Anatomik - Fizioloji - Bioloji, quruluş və formasını, təsəvvürlə dəyişmək, mümkün olarsa idi, onda bu İnsan nə görkəmdə, nə konstruksiyada, başqa, daha nə Formada ola bilərdi?

Məni bağışlayın, əgər ki, Ç. Darvinin, “təkamül nəzəriyyəsi”, nə qədər, cəlb edici görünsə də, ona əsaslansaq da belə, bu İnsanın, görkəmi və zahiri görkəmi, nə dönüb, “meymun” olar, nə də ki, o, meymun dönüb, “insan”, olar!

“Əmək”, nə İnsanı meymuna, nə də ki, meymunu, İnsana çevirə bilir!

Çünki, hər bir halda, bütün canlılar, var olmaq üçün, hərəkətdədirlər!

Amma ki, bu mütləq olan insanın, görkəm və konstruksiyasını, heç bir təsəvvürlə, dəyişdirib, ona, başqa bir görkəm, vermək də, olmur.

Yenə də, düşünürsən ki, əgər İnsan, belə bir formada olmayıb, o, başqa bir formada, yə'ni, başqa nə kimi, quruluşda, formada, ola bilərdi?

İnsanı, gördüyümüz bu zahiri görkəmdən başqa, ayrı bir şəkildə təsvir və təsəvvür etmək, mümkün olmur.

Çünki, o İnsan, heç bir təsəvvürlə, başqa bir, dəyişikliklərə, uğraya bilmir, onlara, sığmır!

Əgər ki, insan görkəmi, yaranıbsa belə, heyvanat və bitki aləmi isə elə, deməli bu quruluş, bu formada böyük bir məntiq, bir də, böyük bir, mə'na vardır.

İnsanın, formasını, konstruksiyasını, zahiri görkəmini, bənzərini, oxşarını, heç bir formaya sığdırıb, onu dəyişmək, olmur.

(Mümkündü? Bəlkə ona, başqa bir görkəm, başqa bir zahiri quruluş, başqa bir forma vermək olar?).

Bəşəriyyət və İnsan, bütün təsvirlərin, bütün təsəvvürlərin, məzmuəsidir!

Ona, görkəmləri vermək istəsək də belə, ətraf aləmin bütün quruluş və formaları, İnsanla, elə İnsan üçün də, təzahür edibdir.

Ətrafda, təbiətdə, bu aləmdə hər nə varsa, o, elə İnsanda da, var.

Bu sadə səbəbdən, bütün görkəmlər İnsana sığır, o, İnsan isə, heç bir görkəmə sığmır!

05.11.2017

Dəniz, Okeanların, dərinlikləri...

Düzgündür ki, ümumi halda, nə Kainatı olduğu kimi qəbul etmək istəyirik, nə Yer kürəsini, nə Günəşi nə də ki, Dəniz - Okeanların dərinliklərini, olduğunu - olduğu kimi, qəbul etmək istəyirik.

Amma, müxtəlif müəmmalarla, hər bir hal da, bir çox hallar da, “örtülü”, qalmaqadırlar.

Okeanların dərinlikləri haqda, bir çox halları haqda, düzdür ki, elə bir, dolğun məlumatlardan, bir çox, hallardan xəbərsizik.

Okeanların dərinliyi, oradakı mağaralar, yüksəkliklər o da, Yer kürəsinin ən böyük tarixi mərhələsindən biridir.

Okean dərinliklərində, mövcud olan, temperatur hədləri, çox mühüm amildir.

Əgər temperatur hədləri sabit olmasa idi, o qədər sirli bitki və canlı aləmin mövcudluğu da, mümkünsüz olardı.

Okean dərinlikləri, Yer kürəsi nüvəsinə daha yaxındır nəyinki, Yer səthi.

Orada gedən və olan, bütün canlı aləmdən köklü olaraq xəbərsizik.

Düzdür Okeonoloqlar, dəniz - okeanlarda, müxtəlif elmi tədqiqat işləri aparırlar.

Amma, Yer üzündə, bir çox, elmi tədqiqatların, olan nəticələrini aydınlaşdırmaqdan ısrarla çəkinirik.

06.11.2017

Havada, suda, torpaqda şirin yox, bəs hardan gəlir, bu şirin?

Biz İnsanlar, ancaq Yer səthinə, Yer relyeflərinə baxıb, onlarla da, qane olub, onunla da, kifayətlənmək istəyirik.

Başımızı, səmalara qaldırıb, planetləri, ulduzları seyr edib, onlarla da, kifayətlənmək istəyirik.

“Kifayətlənə - kifayətlənə”- müxtəlif mülahizələr, yürüdürük.

Deyirik ki, bu hal, çox normaldır, elə - belə də, olmalıdır.

Amma, bizim görüb, bildiklərimiz, bunlarla yekunlaşa, bilirmi?

Yer səthi ilə, səmaları, planetləri və onlarla, özümüz arasında, nələri isə, anlamağa çalışırıq.

Həyat, budur deyərək, onlarla da, kifayətlənirik.

Həyat, ancaq Yer səthi və səmalardır mı?

Qətiyyəyən yox!

Bu müşahidələr, maraqlı və düşündürücüdür.

Niyə biz insanlar, ancaq Yerin səthi və bizi əhatə edən təbiətlə, kifayətlənməli oluruq?

Yer kürəsi, bir səthdən, ibarət deyil axı.

Yer kürəsinin çox sahəsi, su ilə örtülqdür axı.

Su ilə, su dərinliklərində nə baş verdiyindən xəbərdarıqmı?

Bir o qədər də, yox.

Dəniz - Okeanları, ancaq balıq məhsulları ilə, tanıyıırıq.

Dəniz - Okeanlar, ancaq balıq və balıq məhsullarından, balıq təsnifatlarındanmı ibarətdir?

Köklü olaraq, Dəniz -Okeanları, lazımı qədərində, öyrənib, tədqiq etmişikmi?

Deyək ki, o sahə də, bir o qədər də, tədqiq olunmayaraq, qalmaqdadır.

Yer kürəsi üçün, Dəniz - Okeanlar, əsas amillərdən biridir.

O, dərinliklərin özü də, böyük bir aləmdir!

Yer səthində, necə ki, dağlar, dərələr, çökəkliklər, dərinliklər, mağaralar varsa, sular dərinliyində də, eyni aləm var.

Biz ancaq, anfibiya olan: Kit, Köpək balığı, Delfinləri görməklə, kifayətlənməyə çalışırıq.

Amma ki, Okeanlardakı dərinliklərdən xəbərsizik.

Okean dərinliklərinə, ancaq su altı Gəmi və Batiskafların, köməyi ilə, yenə bilirik.

O da ki, müəyyən dərinliyə qədər.

Çünki su sıxlığı, su altı Gəmi və Batiskafların daha da, dərinliyə yenməsinə, su təzyiqi, imkan vermir.

Həmin, su altı Qayıq və Batiskaflar su təzyiqindən, “boş konserv qutusu kimi”, əzilə, bilirlər.

Amma, yenə də, bunlara baxmayaraq, dərin sularda, bir aləm var, bitki örtüyü, canlı aləm, var.

Həmin dərinliklərdə, dəniz Kələmi, dəniz Yosunu və müxtəlif bitki örtüyü var və o, dərin sularda, Balıqlar var.

Yer səthində bitən bitkiləri, uzun müddət, suda saxladıqda, onlar xarab, zay, olurlar.

Dəniz - Okeanlardan çıxarılan bitki və balıqlar, təmiz havada qaldıqda, onlar da, xarab, zay, olurlar.

Nə baş verir, niyə xarab olurlar?

İnsanlar, su dərinliklərinə yenə bilmirlər, su dərinliklərində olanlar isə, Yer səthində, ola bilmirlər.

Deməli, iki aləm var!

Hər iki Aləm də, canlıların, aləmidir!

Dəniz - Okeanların suyu şorandır, torpaq isə, acıdır.

Şoranla, acı arasında olan, bitki aləmi isə, “şirindir”.

Şirin dediyimiz, daddır, o neytraldır!

Şirin bildiyimiz də, nə acı daşıyıcısıdır, nə də ki, şoran daşıyıcısıdır.

O, nə şoranlıq, nə də ki, duz, daşıyıcısıdır.

Yer səthində olan bitkilər, şirindir.

Dəniz-Okeanlarda da, Su dərinliklərində, bitən, böyüyən, bitkilər də, canlı varlıqlar olan, balıqlar da, “şirin”, daşıyıcısıdırlar.

Hardan gəldi bu şirin, kim etdi bunları, şirin?

Mühitin özü, dövrün özü etmədi onları, şirin, bəs onda, hardan gəldi bu, şirin?

Düzlu sudan çıxan, balıq da, şirin.

Torpaqda bitən bitkinin də, onun da, sonu, şirin.

Havada, yoxdur şirin.

Suda, yoxdur şirin.

Torpaqda, yoxdur şirin.

Yağış sularında, yoxdur şirin.

Qarda, buzda, yoxdur şirin..

Duzda, yoxdur şirin.

Ananın, südü də, şirin.

Qəribədir, bəs hardan gəlir, ortada dayanan, bu şirin?

Bütün, o, dadları, şoranları, acıları, neytrallaşdırıb, onları sonda şirinləşdirən, o, şirin, hardan gəldi, bu, “şirin?”.

Həyat, şirin!

Ömür, şirin!

Münasibətlər, şirin!

Sevgilər, məhəbbətlər, şirin - şirin!

Arada, dayanıbdır axı, bu şirin!

Göz, nə?

Ürək, nə?

Könül, nə?

Qəlb, nə?

Bunları biri-birinə bağlayan isə, o, şirindir.

O, şirin, nə şirin?

O, “şirin”, arada dayanan, onları, bir - birinə bağlayan, bir İstək, bir məhəbbət, bütün istəkləri, şirinlə istiliyə çevirib, (şirin, istəklərə çevrilmə, məqamıdır), onlarla, bir - birlikdə, olandır.

06.11.2017

Gecə - gündüz...

Yer üzü bölünübdür ikiyə, bir yarımkürə yatarkən, bir yarımkürə, oyanır.

İnsana baxırsan, yatmağa hazırlaşır, uzanır yerinə - yatağına, bir azdan yuxlayır.

İnsan, canlı öz vücudunda, nəyi isə bağlayıb, nəyi isə açır ki, yuxlasın?

Yox, nə açır, nə bağlayır, nə də ki, özünün bədən fəaliyyətini, dayandırır.

Amma ki mütləq, yatır, yuxlayır.

İnsan, səkkiz saat, (norma), yatır, yuxlayır. 16 - saat oyaqdır!

Yə'ni ki, bir sutka, 24 - saatının, 8 - z, saatını yatır, 16 - ı saatını, öz işlərinə sərf edir.

Gün Qüruba çatanda, gecə yarı, mürgüləməyə başlayır.

Gündüzün fəaliyyətdən sonra, gecə yarıdan, başlamış, yatmağa hazırlaşır.

Yer kürəsinin bir yarımkürəsi, yatarkən, o biri yarımkürə, Günəş işığı ilə oyanır.

Niyə, bir yarımkürə, yuxlayır, o biri yarımkürə, oyanır?

Kim bunları, bir yarımkürədə yatızdırır, o biri yarımkürədə oyadır, beləliklə də, yuxulur, yatmaq müddətləri nizamlanır?

Əgər, nizamlanırsa, niyə belə nizamlanır?

Gün ərzində, bir yarımkürəni Günəş işığı, işıqlandırır, canlılar oyanır.

Gün ərzində, İşıq öz şüasını, sərfini, gecə qaranlığı ilə, nizamlayır.

06.11.2017

Komet, Asteroid, Meteoritlər mövcudluğu...

Kainat sistemində, bütün hallar, hərəkətlər, bütün ardıcılıqlar nizamdadır və nizam qanununa tabedirlər!

İlkdən, o andan, O Böyük Partlayış anından və Kainat sisteminin özündə də belə, bu dəyişməz və dəyişməyi mümkün olmayan bir qanuna uyğunluq halı, höküm

sürməkdədir!

Bə'zi mülahizələrə görə, Kainatda boşluqlar, vakkumlar, xaoslar əhatəsindədir, belə deyilir.

Bu mülahizələr köklü olaraq yanlışdır.

Kainat sistemində, heç bir “xaos - özbaşınalıqlar, qarışıqlıqlar”, mövcud deyildir.

Və olması da, mümkün deyildir!

Kainat sistemində, Qalaktika və Meqaqalaktikalar arasında Komet və Asteroidlərin hərəkət trayektoriyaları mövcuddur.

Komet və Asteroidlərin mövcudiyyətinin və var olmasının bir səbəb daşıyıcılıqları da, olmalıdır.

Məsələ burasındadır ki, o, Böyük Partlayış anında, ortaya çıxmış çox yüksək İstilik mənbəyi, sonrakı hallarda, ana yaddaş halı “istiliklə, atəşlə”, təcəssüm olunmanın əvvəlini, təməlini qoydu.

Yoxdur elə bir varlıq, elə bir cisim, elə bir kütlə, elə bir canlı varlıq ki, onlar Işıq və İstilik daşıyıcıları olmasınlar.

Buzun, qarın, soyuğun özündə də, işıq, istilik daşıyıcılığı var.

Budur, ilkin olan, təməl hal və təməl yaddaş daşıyıcılığı.

O, Partlayış anında, o, İlkin Işıqdan, saysız Işıq payı, “kürə”- ayrıldı.

İkinci mərhələdə, Işıq İstilik həddinin Nizamlama halı, o “ışıq istinin”, soyuma halını yaratdı.

Soyuma halı (prosesi), ilkin nəm, (nisbi nəm), “Işıq tozunun”, (sonrakı hallarda Kosmik toz), Işıq varlığı əhatəsində, (ilkin nüvə), kütləni (planetləri), nəm daşıyıcılığı yaddaşı ilə, soyudaraq hər bir planetin ayrı-ayrılıqda, lay, qat, süxurlarını yarada bildi.

O soyuma halı (prosesi), arasında, bir çox (soyumadan), alınan kütlələr, (müxtəlif həcmli), “artıq qalıq kimi” - ortaya çıxdı.

Bu bərk, çox sərt kütlələr, planet olmayıb, Qalaktikalar arasında, zəncir kimi, bir düzümdə oldular.

Onların mənsəyi və özü də, Işıq - toz, qalığı kimi, kütlə Zərrə toplumu daşıyıcısı kimi, bir düzümə düzüldülər.

(Sonrakı ərəfələrdə, kütləsinə görə, Asteroid və Kometlər adı daşıdılar).

Bizim Günəş sistemində, bu Qalaktikada “ağ kəhkəşan”, “saman yolu”, mövcuddur.

Bu Ağ kəhkəşan, gecələr çox rahat müşahidə olunur.

Həmin Ağ kəhkəşan, Kainatın o ilkin yaranış halının yaddaş daşıyıcısıdır.

O, Ağ kəhkəşan, nisbi nəmlə, Işıq tozunun bir birlik, ehtiyat, daşıyıcısıdırlar.

Ağ kəhkəşan kütlə olmadığından, dumanvari olduğundan, onun arasından maniyəsiz keçub - getmək mümkündür.

Komet və Asteroidlər zaman - zaman “asteroid yağışı” - adı ilə, səmada müşahidə olynur.

O, Komet və Asteroidlərin, meteoritlərin, bir “qalıq kimi”, Qalaktikalarda mövcud olmasına bir səbəblər var?

Sözsüz ki, vardırlar.

Onlar, Qalaktikalar arasında, “Zərrə törədici ehtiyatların”, daşıyıcılarıdır.

Belə ki, Qalaktikalar arasında onların hərəkət dinamikası və trayektoriyaları mövcuddur.

Özbaşına və necə deyərlər, istədikləri vaxt, istədikləri səmtə tərəf, hərəkət etmirlər.

Onlar, qanunauyğunluğa tabedirlər!

Hansı Qalaktikanın, hansı sahəsində Zərrələr nisbəti tamamı ilə, sərf olunub azalmasın deyə, onlar sürətlə hərəkət trayektoriyasında, işıq -zərrə funksiyası daşımaqla, hərəkətdə ikən, ancaq Ağ Işıq zolağı yaradaraq, Zərrələr toplumunu zənginləşdirə bilirlər.

Tarixdən mə'lumdur ki, keçən əsrin əvvəlində, Tunqus meteoriti, yer səthinə düşübdür.

Bu əsrin əvvəlində isə, Çelyabinsk meteoriti yer səthinə düşübdür.

Maraqlı cəhət ondadır ki, Yer planetinin atmosferinə daxil olarkən, Yer planeti sür'ətinə və Günəş ətrafında hərəkətinə uyğun olaraq, onlar iti bucaq altında Yer səthinə düşürlər.

Qəribədir ki, “sərbəst düşmə” halı ilə deyil, şaquli vəziyyətdə deyil, “düz xətlə, bərabər sür'ətli hərəkətlə”- deyil, çox İti bucaq altında Yer səthinə çata bilirlər.

Əgər yuxarıda deyilən hallara uyğun Yer sərhinə toxunsa, daha da, böyük faciə və fəlakətlərlə yekunlaşa bilər!

07.11.2017

Yer həyatı susuz, havasız olmaz...

Yer aləmində, həyatın olması üçün, ən mühüm amil, sudur.

Amma ki, su, havasız olmaz, hava da, heç susuz, olmaz.

Onların hər ikisi, bir - birini, tamamlayırlar.

Onların hər ikisi, biri-birindən, ayrılmaz olan, yoldaşdırlar.

Yer kürəsinə su, kürənin dərin qatlarında gedən, ardıcıl, dayanmayan, prosesin, dərin qatlarda, layları, qatları, süxurları, faydalı qazıntıları, hasilə gətirməklə yanaşı, eyni

vaxtda, Yer üzündə, canlıların, var olmasını da, suyun mövcudiyyəti, mövcud olması, tə'min edir.

Susuz, “həyat yoxdur”, deyirik!

Amma ki, bu yer həyatı da, su ilə yanaşı, heç havasız, hava qatı olmadan da, həyatın özü də, mümkünsüzdür.

Əgər, yer kürəsində, su bitib, tükənmirsə, heç hava qatı da, bitib tükənmir.

Əgər ki, susuz həyat yoxsa, heç havasız da, həyat yoxdur!

Yer üzünə, su və su mövcudluğu, dərin qatlardan, yer üzünə qalxırsa, bəs hava qatı, hansı dayanmayan, prosesin nəticəsində, yer kürəsini, miqdarında, onu əhatə edir?

Yer kürəsi, iki qütbdən, bir ekvator qurşağından, ibarətdir.

Əgər, su miqdarı ilə, hava qatı “miqdarı”, öz aralarında, bərabər nisbətdə, “bölüşməsələr”, onda, yer kürəsi, ancaq bir su hövzəsindən, bir, “okeandan”, bir, su kürəsindən, ibarət olardı.

Əgər, su ilə, hava qatı, bərabər nisbətdə, bölüşməse idilər, onda, yer kürəsi, bir (kimyəvi adı), Karbon Dioksidlə, Oksigenlə, əhatə olunardı ki, bu halın özü də, həyatın mövcudluğunu, çətinləşdirərdi.

Karbon Dioksid, Oksigen, şəffaf, gözlə görünməyən, qaz kütləsidir, dad ehtibarı ilə, turşdur.

Su tərkibində olmaqla, tez də, həll olunur.

Ümumiyyətcə həyatda, bir susuz, bir də, havasız, oksigensuz də, var olmaq, mümkünsüzdür.

Bəs, dayanmayan, tükənməyən, hava qatı, hansı prosesin nəticəsində, hasilə gəlir?

Yer kürəsi, İki qütbdən, Şimal qütbü və Cənub qütbündən, ibarətdir.

Adətən, iki qütbdən, mart, aprel aylarında, intensiv olaraq, yer qatından, çox parlaq, çox valehedici ayrılma baş verir.

Bu, sıxılmış hava qatı, yer kürəsinin, iki qütbündən, ayrılması, il boyu, dayanmadan, davam edir.

Bu görüntüyə, “şimal qütb parıltısı”, adı, veriblər.

Həmin, “şimal qütb parıltısı”, Yer kürəsinin, dərin qatlarında gedən, su ayrılımlarının, daha da, təmizlənmiş, saflaşmış, suyun, duru qaz halıdır.

Həmin, anomaliya, yer kürəsini, təmiz hava qatı ilə, zəngin, dolğun olaraq, tə'min edir.

İki qütbdən ayrılan, həmin “hava kütləsi”, oksigen kütləsi, intensiv olaraq, dayanmadan, kürə səthində, təzyiqlə hərəkət edir və hava qatını, yaradır.

Həmin, soyuq kütlə, qatını, temperatur hədlərinə nizamlayan, orta qurşaq olan, Ekvator, qurşağıdır.

Ekvator qurşağı, İki qütb arasında olmaqla, dayanmaqla, həmin soyuq, hava kütləsini, temperaturlar nisbətlərinə, (isti - soyuq, hava kütləsi) onları bölüb, nizamlayır.

Nisbətlər, qanununda uyğunluqlar, pozula bilməz.

Əgər, Yer kürəsinin, 70%-i su, 30%-i, quru torpaq sahələridirsə, əgər, İnsan vücudunun, 70%-i su, 30%-i quru qalıqdırsa...

Əgər, Yer kürəsinin dərin qatlarının, 70%-i su, 30%-i faydalı qazıntılardısa...

Əgər, Şimal, Cənub qütblərində, soyuq hava kütləsi mənfi, 70°C - dirsə...

Əgər, Orta qurşaqda, ekvator xətti ətrafında, İsti hava kütləsi, müsbət 60 - 70°C - dirsə...

Əgər, Nəfəs aldığımız oksigen, hava qatının, 16%-ni, təmiz, (oksigeni), olduğu kimi, sərf etmədən, özümüzdən xarc, kənar ediriksə...

Əgər, bu dünyadan köçən insanın, ölüm anında, öz çəkisindən, 0,16 qr. azalması, müşahidə edildirsə...

Əgər İnsan, isti qida ilə, onun temperaturu müsbət 60 -70°C, qidalanarkən, isti su ilə çimərkən, həmin temperatur hədlərini, bədən anılıkdə, 8 -10°C-yə, nizamlayırsa...

Əgər, bir dəqiqə ərzində, orta hesabla, 16 - dəfə, nəfəs alırıqsa...

Əgər, Kainatın və Kainat daxili, temperatur həddi, müsbət, 4 -10°C - dirsə...

Əgər, əgər, əgər...

Əgər ki, bunlar, qanuna uyğunluqladırsa, onda, bu hallar, hansı qanuna uyğunluqlardır?

Kainat sistemində, kaos, özbaşınalıq, qarışıqlıq, mənəmlilik, höküm sürmür.

Bütün hallar, bərabərlikdə, bir nizamlanmış - nizamdadırlar!

13.11.2017

Onun mahiyyəti...

Həkim, xəstəni yox, xəstəliyi yox, o xəstəliyin mə'na mahiyyətini, müalicə edir.

Həkim, nə xəstəni müalicə edir, nə də ki, o, xəstəliyi.

O, ancaq, törəmiş xəstəliyin, törəmə mahiyyətini, müalicə edir.

O, xəstə ilə, arada olan, həmin xəstəliyin, xəstəlik mahiyyətini - müalicə edir və o da, müalicə olunur.

14.11.2017

Məzarlıqlar baxmaz ki, çiynlərdə gələn kim, gətirilən kimdir?...

Bütün bəşəriyyət, məzarlıqlardan, məzarlardan, keçməlidirlər, keçəcəkdirlər və keçirlər də.

Məzarlıqlar da, və məzarlar da, baxmaz ki, “gələn kimdir, gətirilən kim?”.

Ora, baxmaz vəzifəyə, mövqeyə, kasıba və yaxud dövlətliyə, sahibi olanlara, yaxud sahibi olmayanlara, söz sahibi olana, söz sahibi, olmayana.

O, məzarlıqlar baxmaz, titullara, peşəkara, sənətkara, ustadlara, çiynlərdə gətirilən, bütün, o, İnsanlara.

O, məzarlıqlarda, o, məzarlar, hamı üçün bərabərlikdə hamı üçün bir mə'nadadır.

Hamı, o, məzarlıqlardan, o, məzardan, öz məzarı ilə, keçməlidir.

Olmazmıdı ki, ayrılmalı olan, məzar yerlərinin, torpaq sahəsini, həvalə etsinlər, həyatla - ölüm arasını, alqı - satqı vasitəsinə, sığmaz olduğunu, bilənlərə?

Onda nə var idi ki, diri olan, ancaq öz öləninin, kədərini çəkməyə?

Heç də, özümüz də, bu aləmdə, rahat və arxayın olmayaq.

Çünki bütün bəşəriyyət, İnsanlıq, o, məzarlıqdan, o, məzardan keçməlidir.

Məzarlıq baxmaz, kimdir gələn, kimdir gətirilən!

Bu gün, öz çiynindəkini gətirən, sabah özü də, çiynlərdə, gətiriləcəkdir.

Məzarlıq baxmaz, kimdir gələn, kimdir gətirilən.

Çünki, o, məzarlıq və o, məzar “yeri”, özünə yer ayırmağa, çox səxavətlidir.

Məzarlıqların, hesabı yox, kitabı yox, o torpaq sahəsi, hamıya çatacaqdır.

Heç kim, ona ayrılmalı olacaq, o, torpaq sahəsiz, qalmayacaqdır!

Hamı, məzardan da, məzarlıqlardan da, kənarda, qalmayacaqdır.

Baxar ki, onda, kim - kimlə, o, məzarın qonşuluğundadır.

Bax, onda, onu bimək olmaz ki, kim - kiminlə, məzar qonşuluğunda, o həmin məzarlıqda, o həmin məzarlıq əhli, olacaqdır...

15.11.2017

İnsanlıq...

Nə insanlığı itirək,

Nə insanlığa, təəssüf edək,

Nə insanlığı axtaraq,

Nə insanlığı bir də tapaq,

o, İnsanlığın - böyük olan varlıq qədərini, hər an, bilək.

17.11.2017

Doğulan körpələrin, ömür - gün müddətini, Mamaça da, həkim Qnekoloq da, tə'yin edə bilmir...

Əgər, Doğum evində, (düzdür ki, o, doğum evinə, o, binaya daxil olmaq olmaz), doğum evinin, bu günkü tibb personalından, soruşsaq ki, ay Qnekoloq Həkim və ya, Mamaça xanım, bu gün ərzində, neçə körpə, gəldi dünyaya?

Şərti olaraq, qəbul edək ki, bir neçə saat ərzində, on körpə, doğuldu, bu Yer aləminə!

Yə'ni, o, doğum evində, on oğlan uşağı və on qız uşağı, gəldi, Yer aləminə.

Bu günkü, tibb personalından soruşsaq ki, ay Həkim xanım, Mamaça xanım, bu ərəfədə, Yer üzünə gələn, bu körpələrin, ömür günü, ömür müddətini siz tə'yin edə bilərsinizmi?

Axı, uzun illər ərzində, körpələrin dünyaya gəlişinə yardımçı, köməkçi olmusunuz.

Çünki, sizlərin bu sahədə, (doğuş prosesində, yardımçı, köməkçi kimi), böyük təcrübəniz var.

Siz, həkim personalı, deyə bilərsinizmi ki, tə'yin edə bilərsinizmi, bu körpələrin, hər birinin, ayrı - ayrılıqda, yer üzündə, nə qədər, ömür müddəti olacaq?

Onların, nə kimin, peşə, sənət sahibi olacaqlarını, talehlərinin, kiminlə olacağı, böyüyəndə, valideyinləri, qohumları, kimin "qapısına", elçi gedəcəyini, tə'yin edə, bilərsiniz?

Hansı qız, hansı oğlanla, kimlə, hansı şəhərdə, hansı ölkədə, hansı ailəyə gəlin köçəcək, kimin sevimli, yarı olacaq? Kimlə, izdivac quracaq?

Bu körpələr, bu uşaqlar bu yer aləmində, nələrə çatıb, nələrə, haralara yüksələ, biləcəklər?

Harda, hansı ərazidə öz ömürlərinin rahatçılığını, uğurunu tapacaqlar?

Hardasa haqlı, bəs harda peşman, olacaqlar?

Nələri qəbul, nələri İnkər edəcəklər?

Birisi həyata bağlı, birisi həyatdan, niyə küskün, olacaqdır?

Bu suallardan da, daha çox, müxtəlif suallar, ola bilərdi.

Amma, bu sualların cavablarını, kim verə bilər?

O, həkim Qnekoloq da, o, Mamaça xanım da, bu sualların qarşısında, yenə də, aciz qalacaqlar!

Peşələr arasında, ən uca, ən vacib peşələr biri, qadın həkimi, mamaça xanımlardır ki, onlar Yerlə, Kainat arasının, Yerdəki nümayəndələridirlər!

Kainatdan, dünyaya İnsan gəlişi, tə'yinlənər, yer aləmində o tə'yinlənmişləri, o, bəşər övladını, ilk, qadın həkimləri, Mamaçalar, qarşılayar!

Budur, onların Kainatlar qarşısında, ən böyük cavabdehlikləri!

Nə qədər də, Kainat qarşısında, cavabdehli olmuş olsalar da belə, yenə də, o, hər körpənin tale qədərlərini, Yer üzündə, heç onlar da, tə'yin edə bilmirlər və edə də, bilməzlər.

Ömürlər, nə olacaq, necə olacaq, sualı qarşısında, o, Həkimlər, o, Mamaçalar, o, Analər, o, Atalar və bütün bəşəriyyət, aciz qalırlar və aciz qalarlar.

18.11.2017

Mahiyyətlər, Zəruriyyətlər...

Hər bir halın “mahiyyəti ilə, mahiyyətində olduğunu”, hesablamadan, vaz keçildikcə, onların səbəb və nəticələr də, bir - birindən, uzaqlaşarlar.

Mahiyyət və mahiyyətlər, bütün araşdırmaların başlanğıc momentləri və açarlarıdır.

Mahiyyətlərdir qapı, araşdırmalar isə, onların zəruriyyət açarlarıdır.

Mahiyyətlər içərisində, mahiyyətlər var.

Hər bir halın və əşyanın, canın, kütlənin, cismin, zərrəciyin, istinin, soyuğun nə səbəbdən belə olduğunu və bu səbəblər içərisində də, hansı səbəblərin yarada biləcəyini, bilmək istəmədikcə, zəruriyyətin nədə və niyə belə bir başlanğıcla, başladığı da, uzaqlaşır, uzaqda qalar.

Onların əvəzinə isə, mülahizələr, ehtimallar, təxmin etmələr, ortaya çıxar.

İşığın mahiyyətini bilmək istəmədən, onun mahiyyətlərini, qaranlıqlarda axtarmağın, nə mə'nası var?

Dağ qarşısında dayanıb, dağa çıxmaq istəyi, mahiyyətdir.

O, dağ zirvəsinə qalxmağa, yol araşdırmaq isə onun, zəruriyyətidir.

Dağ zirvəsinə yüksəlib də, o dağ zirvəsindən aşağıya yenmək, onun mahiyyətidir.

Amma ki, hansı səmtlə, hansı yolla yenmək isə, onun zəruriyyətidir.

Həyatın özü mahiyyətdir, ölüm, yer dəyişmə isə, onun zəruriyyətidir.

Bitkiyə, torpaq mühitdir, o bitkiyə su, mahiyyətdir.

Bitkinin, boy atıb meyvə, məhsul vermək isə, onun zəruriyyətidir.

Qadın vücudu və özü mühit və mahiyyətdir.

Qadınla, Kişi mahiyyətdir, birlikləri isə, zəruriyyətdir.

Dünyaya övlad bəxş etmək, qadın vücudundan onun, zəruriyyətidir.

Suyun, Işığın, istinin özü, mahiyyətdir.

Amma ki, susuz, işıqsız, istisiz isə, canlı, bitki, heyvanat aləminin özü belə, o, Susuz törəyə bilmədikləri kimi, amma onların var olmasına isə, Su onlara, zəruriyyətdir.

Bütün başlanğıclar:

dərəcələr, bucaqlar, ardıcılıqlar, hündürlüklər, çökəkliklər, düzəngahlar, qaranlıqlar, işıqlar və işıqlılıqlar, adlar-adlıqlar, dövrlər, ərəfələr, istilər, soyuqlar və s.

mahiyyətdən başlayar.

Mahiyyətlər, səbəbləri, halları doğurar, mahiyyətlərin özü isə, zəruriyyətlərdən törəyər.

18.11.2017

Bütün varlıqlar, İşığa, İstiyə, möhtacdırlar...

Yer kürəsi də, İşığa, İstiyə, Günəşə möhtacdır.

Yer kürəsinin Peyki olan, Ay da, Günəş işığına, möhtacdır.

Ondan, Günəşdən, heç kənarda da, uzaqda da, qala bilmir.

Ay, Yer planetinin, bir Peyki olaraq, onlar birlikdə, Günəş ətrafında, birgə, həmahəng, hərəkətdədirlər.

Günəş ətrafında olan planetlər də, o Günəşin o, İşığın, o, İstinin ətrafında, birgə hərəkətdədirlər.

Qalaktikalar, Meqaqalaktikalar, Zərrələr Qalaktikası, İşıq Qalaktikası da, İlkin olan, o, İlahi İşıq ətrafında, birgə hərəkətdədirlər.

Hanı, elə bir varlıq ki, hanı elə bir qüvvə ki, bu həmahəng hərəkətləri “dayandıra”, o, İlahi İşıq qədərini “söndürə”, “azalda” bilə, Günəşi qaranlıqlara qər qədər, bilə?

Bə'zi insanlar, öz istəkləri ilə, Yer üzünə, ancaq qaranlıqları istəyə - istəyə, hələ bu istəklərlə də, yerdən, göylərə yüksəlmək, istədilər.

Sönməz, Günəş işığını da, bu düşüncələrlə, “söndürmək”- istədilər.

Sönə bilməyəni, niyə söndürmək, istədilər?

(Günəş İşığının, daha tükənəcəyini, deyənlər).

Axı, yarasa nə bilsin ki, İşıq, nədir?

Günəş - Kainatdan, İlahi İşığın, təzahür İşığıdır!

O, İlahi İşıqlar da, sönərmi?

O, İlahi İşıqları, söndürmək olarmı?

19.11.2017

Kim dedi ki, “pul, əl çirkidir?”...

Yer üzündə, bütün bəşəriyyət arasında olan pul məhfumu, tədavül vasitəsidir.

İnsanlar arasında, tez-tez, təkrar olunan, “pul, əl çirkidir” - ifadəsini, müxtəlif, şərhələrlə, izah ediblər.

Amma, həqiqətdə isə, pul, “əl çirki” olmayıb, ancaq insanların, əl çirklərinin, daşıyıcısıdır.

Pul əskinaslarının, (kağız pullar), əsas tərkibi, İpəkdən olan, kağızla bir, qarışdırılıb, hazırlanır ki, tədavül zamanı, tez cırılıb, sıradan çıxmasınlar.

İnsanların istifadə etdiyi kağız pullar, əldən-ələ keçdikcə, hər bir adamın, əlində olan, nəm, tər, o, kağız pullara, hopur və onların, daşıyıcısına, çevrilirlər.

Pul əskinasları, eyni vaxtda, hisslərin, düşüncələrin, hövsələlərin, daşıyıcısına çevrilirlər.

Pul, özü-özlüyündə, nə daşıyır?

Pul özündə, bütün İnsan hisslərini, daşıya bilir.

Pul, İnsan əlində olanda, o, İnsanın əlində olan o, həmin pul haqda, pulun miqdarı haqda, nominalı haqda, onun, o pul haqda, düşüncələrindən, nələr keçər?

“Apararlar, oğurlayarlar, itirərəm, azalar, birdən çatmaz, yox olar”, təlatüm düşüncələrini, həmin əldə olan, pul əskinaslarına hopur, keçir.

Pul, həm sevinc, həm də, kədər, həm qorxu, həm də, təəssüf daşıyıcısıdır.

Həsrət pulda, qorxu pulda, şöhrət pulda, nifrət pulda, lə'nət pulda, İnsanı ucaldarlar pulla, alçalırlar, pulla!

İnsanı aldadıb, yolunu, anlamını, dəyişərlər, pulla!

Kasıb, pulu lə'nətləyib söymədə, dövlətli, pulu saymaqla, tumarlamada, özünün ən əzizi kimi, bilmədə.

Hər bir hal, hər bir düşüncə, hopar, pullara.

Xalq arasında, məcazi mə'nada dedilər ki, “pul əl çirkidir!”.

Amma ki, pul olmasa, pulun özü olmasa, (əskinas) o, pulda, heç, “əl çirki” də, olmaz.

Pul, əldən - ələ keçməklə, arada, tədavül, alqı - satqı predmeti olduğundan, kimin əlində, o, pul varsa, hər bir adamın, əlindəki çirki, əlin nəm miqdarı, hopur, o, pullara.

Onunla bərabər, bütün İnsan düşüncələrinin, çirkli niyyətlərinin, həsrətlərinin, məkrinin, yalanlarının, iftiralarının, qorxularının, hallarını, daşıyır.

İnsan uydurmalarının, yalanlarının, xəyallarının daşıyıcısına, çevrilir.

Amma, heç görmədik, heç eşitmədik ki, dünya, sanitar epidemioloji stansiyaları, xəbərdarlıqlar, etsinkər ki :

“bütün İnsanlar, İrqlər, millətlər, dövlətlər arasında, işlənən, tədavül vasitəsi olan, pul əskinasları, mütləq, qəti şəkildə olaraq, dezinfeksiya, sterilizasiya olunmalıdırlar, pasterizasiya edilməlidirlər!

Çünki, o, kağız pullar, insan əllərinin, çirkinin, daşıyıcılarıdır!”.

Yer aləmində pul, İnsanlar arasında, İnsanlar tərəfindən ancaq tədavül vasitəsi kimi “İcad” - olunubdur.

İstərsə, qızıl pul, istərsə, gümüş pul, istərsə metal pul, istərsə pul əskinasları olsun, nə fərqi var ki, onlar, İnsanlar arasında, ancaq tədavül, vasitəsidirlər.

Deməli İnsan istəkləri arasında, İcad olunmuş pul, ancaq İnsanların öz aralarında, lazımdırlar.

Pul, İnsanlar arasında, əldən - ələ keçməklə, əllərdə, təmasda olmaqla, hər bir insanın, əlinin, tərini, nəmini daşımaqla, “pul, müxtəlif əllərin təmasını və o, əllərin, tər, çirk, daşıyıcısıdır”.

Onlarsız da, yə'ni ki, indiki vəziyyətə görə, İnsanlar arasında, puldan başqa, əlavə olaraq, başqa bir, tədavül vasitəsi, mövcud deyildir.

Deməli, pul əl çirki yox, müxtəlif əllərdən keçib, onlardan toplanmış, müxtəlif əllərin, barmaqların, təmas, daşıyıcısıdır.

Pul yoxdur, “vay”..., pul vardır, “vay”... bu nədir, pul olubdur, “vay üstə, vay?”.

Bu, pul dediyimiz, nədir ki, az qala, bir çox İnsanların, əlinə, barmağına, pul qabına, cibinə, çantasına, toxunub keçir, hər əldən, hər barmaqdan bir, “pay”, o, da, təmas payını daşıyır, amma ki, o pullar da, bir yerə də, yığışa bilmir?...

Deməli, pul, “əl çirki deyilmiş”, onlar, o, pullar, İnsanların əl, barmaq tərini, nəminin, qoxusunun, düşüncə hisslərinin, yaddaşını, daşımaqdadır!

24.11.2017

Nə hərəkətsizdir ki...

Kim dedi ki, Dağ durubdur, yerində?

Dağ da, hərəkətdədir.

Əgər, Yer kürəsi hərəkətdədirsə, dağ da, onunla birgə, hərəkətdədir.

Kim dedi ki, məzar durubdur, yerində?

Məzar da, yerlə bir, hərəkətdədir.

Nə hərəkətsizdir ki?...

27.11.2017

Dəmir yolu keçidlərində, Avtomobil mühərriki sönür - niyə?

Yer üzündə, Dəmir Yolu şəbəkələri, xətləri, müxtəlif yük daşımalarında, çox mühüm, yer tutur.

Həm, yük daşımalarında, həm də, sənişin daşımalarında, qatarlar, İqtisadiyyata, sərfəli nəqliyyat, vasitəsidir.

Amma ki, bu nəqliyyat növünün, dəmir yollarının, avtomobil keçidlərində, avtomobil mühərriklərinin sönməsi səbəbindən, bir çox, faciəvi, İnsan ölümü ilə nəticələnən, qəzalar, baş verir.

Həmin keçidlərdə, avtomobil mühərriklərinin, qəfildən sönmə səbəbi, hələ də, müəmmalı olaraq, qalmaqdadır.

Nə baş verir, nə səbəbdən, dəmir yol keçidlərində, qatar yaxınlaşanda, avtomobil mühərrikləri, sönür?

Qərribə bir, fiziki prosesin nəticəsində, belə bir vəziyyət, yaranır.

Dəmir yolu qatarı, hərəkətə gəlməyə başladıqda, qatar təkərləri, çarxları, sükunət İnersiyasından, (hərəkətsizlik halından), hərəkət halına - ətalət inersiyası halına, keçir.

Qatar sür'əti artdıqca, relslə, qatar təkərləri (qoşa təkər), arasında, statik yük, yaranır.

Həmin, yaranan statik yük, eyni vaxtda hərəkətə, köməkçi elementə, çevrilir.

Yə'ni, çarxla, rels arasında, iki metal kütlə arasında, “zərrə, Işıq toplum yastığı”, yaranır.

Qatar, tam sür'ət aldıqda (burada qatar vaqonlarının sayı da, mühüm bir amildir), relslə, təkər arasında hardasa, 1,6 mm, “qalınlığında”, Işıq - Zərrə, toplum yastığı, yaranır.

Onlar, bir - birlik halında olduqlarından, sanki, qatar kütləsi, 1,6 mm. hündürlüyündə, havada, boşluqda, hərəkət, edir.

Bu, hava “yastığı”, zərrə statik, qüvvədir.

Bəs, həmin statik (deyək ki, enerji), Zərrə - Işıq toplumu, rels vasitəsi ilə, niyə neytrallaşmır, niyə yerə, “axmır?”.

Halbuki, elektrotexnikada, mənfi və müsbət qütb (yük), nəticəsində, elektrik cərəyanı, alınır.

Elektrotexnikada, elektrik cərəyanı almaq üçün, mütləq bir qütbü, mənfi, minus, yükə, bağlanmasa əgər, tək bir faza ilə, müsbət yüklə, elektrik cərəyanı, tezlik əmsalı, (50 Hz), alınır.

Amma ki, iki metal kütlə, rels və qoşa, qatar çarxları arasında, statik yük, yaranır.

Qatar, tam sür'ət yığaraq, hərəkətə gəldikdə, qatar, öz önündə, hardasa, 160 - 200 metr qədərində, statik, “zərrə haləsi”, yaranır.

Deməli, qatar hərəkət etdiyi zaman, qatarın sür'ətindən, asılı olaraq, qatar tərtibatının, (müxtəlif yük daşınması üçün, istifadə olunan, vaqonlar), önündə və arxasında, 160 - 200 metr, məsafədə, relslərdə, 5 - 7 dəqiqə ərzində, həmin statik yük haləsi, qalır.

Qatar keçdikdən sonra da, relslərdə həmin statik yük haləsi, tədricən, zəyifləyərək, sönür.

Çox vaxt, dəmir yol keçidlərində, avtomobil mühərrikinin, sönməsi, keçidlərə, qatar yaxınlaşarkən, baş verir.

Avtomobil mühərrikini, hərəkətə gətirmək üçün, yə'ni, kinetik enerjini, mexaniki enerjiyə çevirmək üçün, mühərrikin daxili yanma kamerasında, yanacağı alışdırmağa, şamlara, 16000 V, gərginlik verilir.

Avtomobilə lazım olan, gərginlik yükü, müqayisədə, qatarın, statik Zərrə - Işıq yükündən, az, zəyif olduğundan, həmin statik qüvvə, keçidlərdə sanki mühərriki, "boğur", dayandırır, söndürür.

Qərribə bir hal da, ondadır ki, qatarla, avtomobilin, toqquşma anı, çox vaxt, sürücünün, sol tərəfindən, sol qolu tərəfində, baş verir.

Bir çox hallarda, yə'ni keçiddə, şlaqbaum açıldıqdan sonra, keçiddən bir neçə maşın rahat keçə bilir, amma, axıra qalan maşın, həmin 160 - 200 metrə arasında yaranan, statik yük tezliyi "sahəsinə" düşdüyündən, mühərrik anilikdə, sönür.

Dəmir yolu keçidlərində, qatarla, avtomobillə toqquşduqda, qatar qabağında, avtomobil, maşın, maniyə, hardasa, təxminən, 100 - 200 metr, bə'zən də, daha uzaq məsafəyəcən, sürünürlər.

Buna səbəb nədir?

Məsələ burasındadır ki, relslə, qatar təkəri arasında toplanmış, yaranmış statik qüvvə olan, "zərrə - Işıq-toplum - yastığı", (məsafəyə görə), o, an qatarda tədricən sönməyə başladığından, "toqquşmadan sonrakı - dayanma" məsafəsi, bu səbəbdən, uzanır.

Bəs bu, "zərrə, işıq, toplumu", statik qüvvə, nəyin səbəbindən, baş verir?

Kainatda, dəyişməyən, təkzib olunmayan, dayanmayan, sönməyən, yubanmayan, ləngiməyən, susmayan, dəyişməsi də, mümkün olmayan, bir qanun, mövcuddur. Bu mövcudiyyət, bütün: kütlə, cisim, varlıqlara, aid olub, bütün varlıqlar, o, dayanmayan hərəkət qanununa, tabedirlər.

Bəs, bu hərəkət qanununu, işlək edən, hansı Kainat mexanikasıdır?

Kainatda, bütün kütlələr, hər an, dayanmayan, yubanmayan, sükunət inersiyası halından, ətalət inersiyası halına, hərəkətinə, keçirlər. (məsələn, kinetik enerjinin, mexaniki enerjiyə, çevrildiyi, kimin).

Bu hal nəticəsində, zərrə - işıq - toplum, gücü yaranır.

Bu, güc də, bütün kütlələrin, başlanğıcdan, dayanmayan, aparıcı hərəkətinə, səbəb olur.

Yer üzündə, bu gücə, statik enerji, deyilir!

Yer planeti, Günəş ətrafında, bu qanunun nəticəsində dayanmadan, hərəkət edir.

Yə'ni, Yer planeti, hər an, dayanmadan, sükunət İnersiyası halından, ətalət inersiyası, halı arasında, olduğundan, onun hərəkətini, sür'ətini, dayandırır, ləngitmək, olmur.

27.11.2017

“Statika” - və ya, Statik enerji, nədir?

Təbiət və bütün kütlə, cisimlər, “enerji”-əhatəsindədirlər.

Bu səbəbdən də, ortaya mühüm bir sual çıxır, Enerji nədir, mənşəyi nə, mahiyyəti, nədir?

Fizika elmində, belə bir termin var, “statika, statik enerji”.

Bəs bu, statik enerji nədir, mənşəyi nə, mahiyyəti, zəruriyyəti nə, mütləqliyi, nədədir?

Görün bir, nə qədər, bu kimi, suallar çıxır ortaya.

Onda, bir neşə, praktik hallara baxaq.

Kəhrəbanı, parçaya sürtdükdə, (adətən yun parçaya), o, enerji “mənbəyinə”, çevrilir. Həmin Kəhrəbanı, qırıntı olan, kağız tikələrinə yaxınlaşdırdıqda, onlar kəhrəbaya yapışırlar.

Baxmayaraq ki, həm kağız, həm kəhrəba, Dielektriklər cərgəsinə aiddirlər (metal keçirici tərkibli deyillər).

Burada statik enerji haradan və necə yarandı, baxmayaraq ki, onların tərkibində metal yoxdur. (Belə qəbul etmişik ki, elektrik keçiriciliyinə, mütləq, metal gərəkdir).

Deyilir ki, bu sürtünmə nəticəsində alınan, fiziki hal - statik enerjidir.

Bəs, dielektriklər arasında, enerji hardan, nə səbəbdən, nəyin səbəbində alındı?

Gəmiçilikdə istifadə edilən, “Parom” tipli Gəmilər, dəmir yolu Vaqonlarını, avtomobilləri, sənişinləri dənizdə, bir sahilə, qarşıdakı sahilə keçirmədə istifadə edilir.

Məsələ budur ki, (qanun belədir), Paromlar vasitəsi ilə daşınan həmin vaqon çənlərində, əgər yanacaq materialları daşınırsa, (Benzin), o vaqonun tutum çəni, ya o, yanacaq ilə dolmalıdır və ya əksinə, tamamı ilə, boş olmalıdır.

Bu “qanun”, Bərərlə, daşınan avtomobillərə də, aiddir.

Daşınan avtomobillərin yanacaq çənində də, benzin ya olmamalı və ya tamamı ilə, dolu olmalıdır.

Bu tələb olunan Fiziki hal qanununa, rəyət etməsək, nə baş verə bilər?

Deməli, daşınma zamanı, hərəkət zamanı gəminin ləngərlərindən, o, vaqon və avtomobil çənlərində olan maye yanacaq, “ləngərdən”, statik enerji, yaranır ki, bu enerji nəticəsində, anilikdə, (yarımçıq, doldurulmuş çənlər, yarımçıq doldurulmuş maşın yanacaq çənləri), Yanğın, başlayır.

Bu, bir neçə və ya bir tutum çəndən başlayan yanğın, çox sür'ətlə bütün Paromu, yanğına mə'ruz qoyur və buna səbəb olur!

Ekspertiza rəyinə görə, “statik enerji” nəticəsindən, Parom “yanmışdır” deyər, bildirilir, e'lan olunur.

Adətən, məişətdə, kənd yerlərində qida yağı (karbohidrat, kərə yağı), almaq üçün nehrədən, istifadə olunur.

Nehrə daxilində də, süd məhsulundan yağı “ayırmaq” üçün, eyni proses baş verir, yüngəlmə, çalxalama.

Nizamlı, və Dayanmayan, Ləngərlətmə prosesi nəticəsində, statik enerji alınır ki, o, enerji, o, süd məhsulundan, lazım olan, heyvan yağını ayırır! (məs: kəhrəba, kağız, çən, nehrə).

Məsələ budur ki, bütün kütlə, cisimlər, varlıqlar, İşıq və Zərrə daşıyıcılarıdır.

Hər hansı bir cismi, hər hansı bir mayeni, daşı, dəmiri, şüşəni və s. biri-birinə sürtdükdə, sürtünmədən, iki kütlə arasına, zərrələrin toplum halı toplanaraq, (ışığın yaradıcı yaddaşı, ilkin o, Böyük Partlayış yaddaşından qalmadır), İşıq, Zərrə, İstiliyə çevrilmə, momenti yaranır.

Bu isə, nəticədə, İstilik ayrılması, zərrələr Fizikasının göstəricisidir Sintetik parçaya, sintetik geyimə, sintetik yataq dəstinə, əlimizi sürtdükdə, əlimizlə, o, əşya arasında görünən, qılgılcım tipli, Zərrələr toplumu, “statik enerjidir”, deyirlər!

Yer Kürəsi, Günəş ətrafında sür'ətlə hərəkətdədir!

Nəyinki Yer kürəsi, Günəş ətrafında olan bütün Planetlər, bütün Qalaktika və Meqaqalaktikalar, Sür'ətlə dayanmayan hərəkətdədirlər!

Bu böyük sür'ət nəticəsində, sürtünmə prosesi, baş verməyinə baxmayaraq, statik enerji alınarsa da, nə Yer kürəsi, nə də ki, Qalaktikalar (planetlərin birgə toplum halı), o, sür'ət, nəticəsində alışmırlar!

27.11.2017

Gözlərə bax, gözlərə,

sözlərə bax, sözlərə...

İnsan, bir öz gözləri, bir də, öz sözləri arasında gizlənməz, gizlədə bilməz özünü.

Onda, gözlərə bax, gözlərə.

Onda, sözlərə bax, sözlərə.

Onun gözləri, uzaqlarda olsa da, yenə də, sözlərə bax, sözlərə.

Sözləri arasında da, özü görünər, gizlədə bilməz özünü.

Sözlərə “bax”, sözlərə, diqqətlə, gözlərə bax, gözlərə.

O, iki hal arasında, o, gizlədə bilməz özünü.

Gözlərə bax, gözlərə,

Sözlərə “bax”, sözlərə,

Üzlərə bax, üzlərə...

29.11.2017

Fəsillər...

Yaz, Yay, Payız, Qış, bunlar Yer üzünün, dəyişən fəsilləridirlər.

Fəsillər başlar, Yazdan, o fəsildən.

Gəlməsə, başlamasa, istinməsə torpaq da, hava da, su da, heç Yaz da gəlməz.

O, Yaz fəsli də, yubanarsa əgər, onda heç oyanmaz, Təbiət də.

Fəsillər ardıcılığında olmasa Yaz başlanğıcı, onda nə Yay gələr, nə Payız olar, nə də ki, Qış başlar?

Yaz gələr, Yazla başlar, Yazdan başlır, oyanmalar, dirilmələr, dirçəlmələr, enilənmələr, sevinənlər.

Başlanğıc gələr, fəsillərin nizamlayıcı başlanğıcı, o, Yazla gələr.

Yaz gəlməsə, Yay olmaz.

Günəş boylanmasa, sübh olmaz.

Günəş çıxmasa, gündüz də, olmaz.

Günəş Qərbə, o, qürub anına çatmasa, bir Yarımkürədə, axşam düşməz, heç gecə də, olmaz.

29.11.2017

Kütlələr də, müxtəlifdirlər...

Müxtəlif kütlələrin, müxtəlif də, çəkili, var.

Müxtəlif kütlələrin, müxtəlif də, formaları, var.

Müxtəlif kütlələrin, müxtəlif hərəkətləri, müxtəlif, trayektoriyaları var.

Müxtəlif kütlələrin, müxtəlif də, quruluşları, müxtəlif, sıxlıqları var.

Yer kürəsinin, Günəş ətrafında, öz hərəkət sür'əti, var.

Hər bir kütlə, hər bir cisim, hər bir hərəkət, hər bir trayektoriya, hər bir Qalaktika, “bir vahid, zərrə toplum yastığı”, əhatəsində (statik) və özündədirlər.

Kainatda, “birgə hərəkət qanunları” (kütlələr üçün), belə qurulmasa idi, onda bütün kütlələr, planetlər, cisimlər, varlıqlar öz “xüsusi çəkisi” səbəbindən, çox ağır, “çox ləng”, birgə hərəkət sür'ətləri arasında, ləngləşmələr səbəbindən, öz, xüsusi çəkisi səbəbindən, dayanardılar.

Kütlə varsa, çəki də vardır, həcm var, forma var, rəng var, quruluş var, deməli onların, hərəkət qanunları da, var.

Hər bir kütlənin də, kütlə içərisində, öz xüsusi kütlə qədəri var, (əgər, kütlə olmasa heç, hərəkətlər də, olmaz).

Bütün kütlələr, bütün hərəkətlər, (əsas göstərici), dayanmayan sükunət halından, dayanmayan ətalət halı arasında, mövcuddurlar.

Sükunətlə, Ətalətin arasında, dayanmayan, ləngiməyən, yubanmayan, ayrılmayan, qopmayan, “bir vahid, Zərrə toplum yastığı”, onlara, köməkçidirlər.

Sükunətlər, dayanmaq istərkən, ətalətlər isə - ətalətdən, dayanmaq İstəməz.

Sükunətlə, Ətalətin arasından, hərəkətlər, dartılar, fırlanmalar, gərilmələr, üzülmələr, müqavimətlər, qopmalar, qırılmalar, dönmələr, yığılmalar, bucaqlar, məsafələr, törəyər.

30.11.2017

Görmək istədiyimiz, həqiqət...

Görmək istədiyimizlə, görə bildiyimiz aləmin arasındadır, bu Yer aləmi bu Yer həyatı.

Hər gördüyümüz də, göründüyü qədərində olan bir həqiqətdir.

Qeyri ola bilən bir həqiqət, yoxdur.

Biz öz görmək istədiyimiz həqiqəti, özümüzə aid ola biləcək bir həqiqəti, görmək istəyirik, ancaq onu həqiqət sayırıq.

Amma, nəyi necə görürüksə, olan halı elə olduğu kimi, görürük.

O, hallar arasından isə, görmək istədiyimiz, həqiqəti axtarıb, onu görmək istəyirik.

Həqiqətlər isə, heç vaxt gizlənmir, gizli ola bilmir.

Nəticədə isə, olan həqiqətləri, olduğu həqiqətlər arasında, görürük.

Görmək istədiyimiz həqiqətlə, olan həqiqətin arasında qalmışıq.

Amma hər ikisi də, həqiqətlər arasında olan, bir həqiqətdir.

02.12.2017

Nə Yarandı...

Nə yarandı, O, Birdən, birə - birdən?

Bütün Aləmlər, bütün varlıqlar, bütün kütlələr, bütün cisimlər yarandı - yaranır və yaranacaqdır da, və yaranmalıdırlar da, o, "Birdən", birə - birdən.

Varmıdır, elə bir qüvvə ki, elə bir varlıq ki, dayandırır, söndürə bilə, bu yaranış ardıcılıqlarını?

Yoxdur, olmayıb, olmayacaqdır da, elə bir "varlıq", elə bir "qüvvə" ki, dayandıra, söndürə, uzaqlaşdır, bütün aləmləri, o, birdən, birə -birdən!

04.12.2017

Dəyişən dadlar, dəyişən hallar...

Bir müddət bundan əvvəl yə'ni, yaxın keçmişdə, bə'zi hallar maraqlı və dəyərli idi...

Fərq etməzdi, yaz olsun, yay olsun, yaxud payız fəsli olsun, fəsillərlə də yanaşı, hallar maraqlı idi...

O ərəfələrdə, yağan yağışın da, səsi ayrı idi, yağan yağışın, iyisi də, ayrı idi.

Yağın yağışdan sonra, torpaqdan, asfalt yollardan, səkilərdən, havadan qərribə bir iyi ayrılırdı, çox mehriban, həlim, tanış bir iyi ayrılırdı, çox sevindirici, ümid verici, şad - şən bir təəssürat bağışlayan hal yaranırdı və olurdu.

Qışda, o fəsildə, o, ərəfədə qar yağırdı, o, qışa məxsus, havadan qar iyisi gəlirdi, qış iyisi gəlirdi, sevinc rahatçılıq iyisi gəlirdi...

İndi deyirik ki, bu hallar, yaxın keçmişdə idi...

O, yaxın keçmişlə, indiki vaxt ərəfəsi arasında çox da, uzaq vaxt məsafəsi yaranmayıb.

İllərin arasında, müqayisə edilə bilən, illər deyilməkdədir.

Amma, o illərlə bu illər arasında, təxminən 50 - 60 il keçib.

Arada il keçib, aradan illər keçib.

Amma, yadda - yaddaşda, o ərəfənin, o vaxtın, o fəslin, o dövrün, bir səsi, bir iyisi qalıb...

İndi də, yağış yağır, indi də, qar yağır, indi yay da olur, dönüb payız, ondan sonra, qış da olur...

Amma, o iyidən, o səsdən, o rəngdən daha olmur.

İllər yaşlaşıb, yoxsa bizlər yaşlaşmışıq?

Yox, nə illər yaşlaşıb, nə bizlər yaşlaşmışıq, nə də ki, o dövr, o ərəfə yaşlaşıb.

İndi, Günəşin rəngi ayrı, torpağın iyisi ayrı, əsən küləyin gücü ayrı.

Çörək yapılır, o çörəyin, o çörəkdən, o iyi ayrılır, qəribədir.

Yemək, qida hazırlanır, o qidanın, özünə xas, özünə aid, iyisi ayrılır, qəribədir.

Gül satılır, gül - çiçək bağışlanılır, o gülün, o çiçəyin, rəngi görünür, amma ki, iyisi gəlmir, ondan o iyi ayrılır, qəribədir.

Günəşin rəngi dəyişib, torpağın iyisi dəyişib.

Günəşin rəngi tündləşib, torpağın tərkibi də, acı olub, acılaşıb.

Yağa, əlavə kənardan dad vurulur, rəng vurulur, yağın iyisi vurulur. O yağın özü hanı, bu qəribədir.

Müxtəlif preparatlarla, inək, qoyun, keçi, buğa, kökəldilir, amma ki, əksinə müxtəlif preparatlarla da, insanı, arıqdan - arıqladırlar, bu da bir, dəb olubdur, qəribədir.

O, yaxın keçmişlə, bu yaxın illər ərzində, bunların ikisi arasında, bir o qədər də, uzaq illər keçməyib, amma ki, iyilər, rənglər, dadlar, tərkiblər, yanaşmalar, münasibətlər, baxışlar, sözlər, davranışlar, müraciətlər, ricalar, xahişlər də, dönüb, dəyişilib, qəribələşibdir.

Yer üzü, Günəşin rəngi, yağışın, torpağın, suyun, qarın, səslərin ahəngini, qidaların dadını, güllərin, çiçəklərin iyisini, illər dəyişmədi, ərəfələr dəyişmədi.

Bunları dəyişib, yad edən, yadlaşdıran, bir - birindən uzaq edən, dəyişən, sü'niləşdirən isə, insanların düşüncələri, davranışları səbəb idi.

Yalanla, iftiralar, viranə edici müharibələr, ərəzilərdən - ərəzilərə müdaxilələr, insanın - insana, yad olan münasibətindən törəyən, acı hallar, acı dadlar, sü'niləşən münasibətlər idi.

05.12.2017

Günəş işığını - Qızıl,

ağ İşığa - Gümüş, tərənnümçü idi...

Azərbaycan ərazisindən başlamış, Azərlər arasında, bütün dövrlər, bütün ərəfələr üçün, Günəşi - qızıl rəngli, Qızılı da - Günəş rəngli kimi, təmsil olunduğundan, onun, yə'ni Qızılı - İşıq rəmzi kimi, simvolizə edirdilər.

Onunla yanaşı, yazı mətnlərində, “z - s”, hərfləri sarı olan, Günəş işığının rəmzi olduğunu təmsil edərək, o da, qızıl qədərində, Günəş işığının təmsilçisi hesab edilərdilər.

Qadına bağışlanan, təqdim olunan, qızıl, zinyət əşyaları, mə'nası isə, “sonu olmayan, sonla olmayan, o sönə bilməz kimi, o sönməz kimi”, xarakterizə olunaraq, Günəş

işığını, təmsil edərək, ailə daxili münasibətlərin də, Işıq qədərində, parlaq və sönməzliyini, tərənnüm edirdi.

Bu yanaşma, bu anlayış, Yer üzündə metal filizinin, e'mal edilməsindən sonra, ondan alınan parlaq metal, qiymətli metal sayılaraq, onun dəyəri, qiymətliliyi, müəyyənləşdi.

Qızılla yanaşı, Gümüş mə'mulatları, kişilərə aid olmaqla, "sağlamlıq, xəstəliklərdən, yaralardan qorunmaq, qüvvə, mətinlik, dözümlü olmaq", o kişilərə aid, kişilərə xas olduğundan, Kainatın, ilkin olan ağ Işıq rəmzi olaraq, əllərində, qollarında, (bazu - bənd), bir bəzək əşyası kimi olmayıb, amma, bir işarə simvol kimi, daşınırdı, gəzdirilirdi.

Qızıl - Günəş Işığının təmsilçisi kimi, qadına aid olmaqla, "tərədici, yaşadıcı, ardıcılşdırıcı vücut" kimi, Su isə, kişi təmsilçisi kimi, "gələn, gətirən, idarə edən, güc, qüvvə, inam" kimi xarakterizə olunaraq, iki qarşılıqlı varlıq kimi, simvolizə olunurdu.

Qadın - ana ailə daxilində, ev daxilində idarə edici, yə'ni, iki doqquz arası, 18 - 180°, Kişi - ər isə, Kişi - ərən isə, dörd tam 18 - i, 360° əhatə etməklə, ailəni idarə edici, hər tərəfdən o ailənin müdafiəçisi olmaqla, bir tam olan çevrənin, ikili idarə, tərtibatında olmaqla, bir - birindən ayrılmaz, qoşa yaradıcı, tərədici, idarə edici, axtarıb tapıb gətirici kimi, bir tərtibatda təmsil olunurdular.

Çox - çox sonralar, tarixçilər, insan həyatını və ailə həyatını iki fazaya, yə'ni, Matrealxalq dövrə, yə'ni ki, Yer üzündə qadının idarə ediciliyinin dövrü, bir dövrü isə, Patrealxalq dövr kimi, yə'ni Yer üzündə, kişilərin idarə ediciliyinin dövrü kimi, yer həyatını iki aparıcı ərəfəyə bölüblər.

Amma ki, ailə idarəçiliyində, ikili, qarşılıqlı funksiya kimi, qadın - ana ailə daxilində olmaqla, Kişi - ata isə, ailə əhatəsində, ailə çevrəsində, ailənin aparıcısı, idarə edicisi kimi, ailə funksiyanı bərabərliyə, ikiliyə bölüşməklə, idarə edildiyi, əsas hesablanırdı.

Müxtəlif dövrlərdə, müxtəlif tərəflərin idarəçiliyi olmayıb, qarşılıqlı, ikili, ailə daxili idarəçiliyi babalarımız əsas bilirdilər.

Yer üzündə, iki varlıq, Kişilər və Qadınlar, tərədici və yaşadıcı kimi, biri Gün kimi - isti, həlim, biri Su kimi, gələn - gətirən, artıran yaşadan kimi, tərənnüm, simvolizə, olunurdu.

Həmin Gümüş, mə'mulatları qiymətli, dəyərli metal kimi, simvolizə edilərək onu, Rəsullara, Kainat Elçilərinə, Peyğəmbərlərə, aidiyyatı, məxsusluğu, eyni vaxtda, gümüş mə'mulatlərini, Işıq mə'bədlərində, həmin gümüş mə'mulatı, ağ Işıq rəmzi kimi, Kainatdan yenən gələn, Elçilərə, Rəsullara, Peyğəmbərlərin özləri ilə olan, onları hifs edən, ağ metal - ağ işığın, tərənnümçüsü olmaqla, onun rəmzi kimi, müqəddəs, toxunulmaz kimi, qəbul olunurdu.

Yer üzündə, hələlik metal filizi aşkar edilməmişdisə də, amma insanlar, bütün dövrlərdə, evlənirdilər də, ailə də qururdular, ilkindən olaraq Tanrıya da, Kainata da, inancları var idi.

Bu, Yer həyatından ayrılıb, köçüb, gedirdilər də, ölürdülər də, doğulurdular da, amma ki, sarı, rəngi, Günəşin Işığını, bir rəmz kimi, qadına aid edib, Suyu isə - Ağ Işıq rəmzi kimi, kişiyyə məxsusluğunu, əsas bilirdilər.

Azərbaycan ərazisində, çox - çox qədim dövrdən, qadınların geyimlərində, baş, yaxa, əməkliklərində istifadə olunan gümüşdən olan mə'mulatlar, gümüş bəzəklər isə, belə bir işarələrlə onlar, ətraflarına işarə bildiriş kimi, xəbərdarlıq işarə, belə xarakterizə olunurdu ki, bu qadınlar da, ərləri, ərənləri ilə yanaşı olaraq, ərazisini, öz xalqını, törəməsini qoruyub, ərənlərlə, onlarla yanaşı olaraq, döyüşkən, sədaqətli olduğunun, rəmzi kimi, simvol anlayış kimi, daşıyardı.

06.12.2017

Düşüncəni, cümləyə çevirən, əlifbadır...

Ətrafımızda hər nəyi görürüksə, o, gördüklərimizin, özü, hər biri, ayrı-ayrılıqda, bir əlifbadır, (alfavit).

O, gördüklərimizin hər birini, ayrı - ayrılıqda, onları öz, "əlifbasında", oxumağa çalışırıq.

Çalışırıq da, oxuyuruq da!

Rəssam üçün, rənglərlə təsvir edəcəyi, hər-hansı, rəsm əsərinin başlanğıcı, molbertlə başlayır.

Həmin, molbert üzərinə, müxtəlif rəng çalarlarını, yığmaqla, əlindəki fırça ilə, rəsm əsərini, rənglərlə, təsvirə çevirir, onu rənglərin - rənglərində, təsvirə çevirir.

Molbert, rəssam üçün, rəng çalarlarının, ilkin əlifbasıdır.

O, rəngləri o, əlifbadan, tabluya köçürür.

Rəssam, tabloda rənglər ardıcılığını, peyzajlarla, cümləyə çevirir, rəngarənglik cümləsinə çevirir.

Son nəticədə, rəssamın çəkdiyi əsərə baxdıqca, onun, "əlifbasında", o, əsəri rənglər əlifbasında, biz də baxaraq, oxuyuruq.

Bəstəkar, musiqi partiturasını, musiqi əsərini, notlar, "əlibasının əsasında", yazır.

Musiqi ifaçıları, həmin tərtib olunmuş, musiqi, "əlifbasından", oxuyaraq, musiqi əsərini, səsləndirirlər.

Həkim, resepti, tibb alfavitinə uyğun olaraq, yazır.

O, əlifbanı, əczəxanada (aptektə), çalışanlar, oxuya bilirlər.

Tikinti mühəndisi, inşa ediləcəyi, binanı, tikilini, tərtib olunmuş, layihəyə əsasən, inşa edirlər.

O, layihə, “əlifbasını”, oxuyaraq, İnşaaya başlayırlar.

Fikir, düşüncəni, alfavit əsasında, sözə, cümləyə, mətnə, çeviririk.

Gəmiçi, yolun, marşrutun, tərtib olunmuş, “əlifba” xəritə, əsasını oxuyaraq, səfərə çıxır.

Hər bir halda, hər bir başlanğıcda, əlifba, İlkdə, öndə, dayanır.

Ədədlər üçün, riyazi əlifba, əlifbalar üçün isə, yenə də, əlifbalar cədvəli, aparıcıdır.

Sürücü üçün, yol hərəkət işarələri, yolların əlifbasıdır.

Radio, televiziya cihazlarının tə'mir edilməsi üçün, o ustaya, həmin cihazın sxemdən istifadə edilməsi, o cihazın, quruluş, tə'mir əlifbasıdır.

08.12.2017

Əlifbalar, Alfavitlər, xitablar...

Yer üzündə, müxtəlif xalqların əlifbaları, (alfavit), ola bilər.

Amma, Yer üzündə, bütün əlifbaların, hərif tərtibatı bir, hecaları birdir.

Qrafik tərtibatı ayrı - ayrı ola bilsə də, amma ki, həriflərin ardıcıl düzülüş qaydası, dəyişmir.

Bütün Əlifbalarda olan, hərif ardıcılığı, onların səslənməsi, tələffüz edilməsi dəyişmir.

Deməli bütün əlifbaların, bütün alfavitlərin mövcud olması, bütün hərflərin ardıcıl düzülüş qaydası, Kainat qarşısında, bir hərif, bir səs, bir heca, bir düşüncə ardıcılıından ibarətdir.

Yer üzündə müxtəlif sayda əlifba mövcud ola bilər, amma Kainat qarşısında, Kainata xitabın bir əlifbası, bir alfaviti, bir Dili, bir dilçiliyi var ki, bütün bəşəriyyət o əlifbadan, o heca quruluşunda, o Kainat Sahibinin, O -nun bir olan, Dili - dilçiliyi əsasında, hər kəs, Kainata öz fikrini səsləndirir.

Heç vaxt, heç bir insan, öz dilində, Kainata üz tutaraq, xitab etdikcə, dua etdikcə, rica etdikcə, istək istədikcə, heç düşünməz ki, mənim dediklərim, istəklərim Kainatda, eşidilib, dərk olunub, bu dildə, başa düşüləcəkmimi?

Yer üzündə, xalqlar çox, dillər müxtəlif olmuş olsa da belə, hər bir insanın, Kainata çağırışını, xitabını, arzusunu orada, Kainat Sahibinə, “O” - na, əlavə olaraq, bütün bəşəriyyətin, çağırışını, istəklərini, arzularını, “O - Bildiyi Dilə”, tərcümə etməyə, ehtiyac yoxdur, heç tərcüməçilər də, yoxdur.

Yer üzünün bütün dilləri, bütün hecaları, bütün cümlələri, bütün durğu işarələri, elə Kainatın öz hecası, öz cümləsi, öz durğu işarələri, O - nun, Bəxşindən olduğundan, heç bir ricamız, heç bir xitabımız, heç bir dilimiz, dərk edilmədən, kənarda qalmaz.

09.12.2017

Biz bunları, qurmadıq...

Bunları biz belə qurmadıq, çünki bunlar, belə qurulubdur.

Hər bir fikir, hər bir düşüncə, hər bir istək, anilikdə sözə, çevrilir.

Həmin söz də, gizli olub, gizli qalmır o, “söz”, o, “sözlər” anilikdə, Kainat boyu səslənir, Kainat boyu eşidilir, Kainat boyu bilinir.

Hər bir hərəkət, hər hansı bir hərəkət, bütün hərəkətlər, səsə çevrilir.

Hər bir nəfəs, ürəkdən keçən, qana çevrilir.

Hər bir, qida çeşidi, anilikdə, dada çevrilir, o qida çeşidi isə, dörd dad arasını bölür, (acı, şirin, turş, şor).

09.12.2017

Milli, musiqi alətimiz Tar, nəyin tərənnümçüsü, nəyin təmsilçisidir?

Azərbaycan ərazisində, simli musiqi alətimiz olan Tar, çox-çox qədim olan, tarixi dövr və mərhələlərdə, musiqilərimizi, muğamlarımızı, ritmik muğamlarımızı, müşayət və səslənməsində çox mühüm, musiqi aləti olub.

Muğam janrı, Azərbaycana məxsus olan, Azərbaycanın, mülkiyyətidir!

Simli musiqi alətimiz olan Tar, səşində, səslənməsində Günəş və Kainatın səs ahənginin, Işıq toplumunun, tərənnümçüsüdür.

Musiqi aləti Tar, özündə, tərtibatında, konstruksiyasında, Günəş hərəkətini, onun, bütün hallarını, dəyişikliklərini, hal ardıcılıqlarını, özündə əks etdirir.

Musiqi aləti Tar, özündə, tərtibatında, konstruksiyasında, çox maraqlı, çox düşündürücü və sirli səs hallarının, daşıyıcısıdır.

Musiqi alətinin, konstruksiyasına diqqətlə baxdıqda, səslənməsini dinlədikdə, bir çox, dəqiq hesabatlar, aydınlaşır.

Təkrar olunmaz, səs diapozonları, əsrarəngiz olan səslərin, sirlərinin nədə, necə “gizləndiyinin”, marağını, yaradır.

Musiqi alətinin, belə bir konstruksiyaya, malik olması səbəbindəndir ki, onun səs diopozonu, Kainatın səs diopozonuna, çox uyğundur.

Əgər ilkdən, o dövr insanlar, Kainat və Astronomiya elminə, vaqif olmasa idilər, belə bir musiqi alətində, Işıq ardıcılığını, bir musiqi alətinə, sığışdıra bilməzdilər. Əvvəlcə, Günəşdə gedən ardıcılıqları, onun hərəkət trayektoriyalarını, dədiq müşahidə edərək, Günəş təqvimi, tərtib edilmişdir.

Günəş təqviminin, tərənnümünü isə, simli musiqi aləti olan Tarda, cəm olunmuşdur.

İlkdən, Azərbaycan ərazisində, Zər - Azərlər, Yer kürəsinin, Günəş ətrafında, tam hərəkətini, fəsillərin ardıcılıqlarını, çox dəqiqliklə, hesablayırdılar.

Belə bir, ardıcıl hesabatları, müşahidə etdiklərindən, hər bir tikili, hər bir arxitektura, Günəş mə'bədi, Qız Qalası, elm şəhəri "İçəri şəhər", Möminə Xatun türbəsi, hər bir mə'bəd, hər bir imarət, işıq hesabatlara uyğun olaraq, İnşa edilirdi.

Qaldı ki, simli musiqi aləti, Tar konstruksiyasına, həmin Günəş, Işıq hesabatı, bu alətdə, hələ də, özünü qoruyub saxlamaqda, sirli olaraq, özünün səs ahəngində, Işıq ardıcılığında, qorumaqdadır.

Tar, alətinin küpü, (küp, küpə, tutum), adətən, Tut ağacından, Qoz ağacından, düzəldilərək, o, iki bölmədən ibarət olub, Günəş hərəkətini, təmsil edir.

Birinci bölmə, (tar küpündə), Günəşin, Şərqdən çıxması formasını, təmsil edərək, ikinci kiçik küp, Günəşin Zenitdən keçən məqamını, birdirərək, Qərbə tərəf, hərəkətinin işarəsini, formasını, trayektoriyasını, bildirir.

Tar musiqi alətinin qolu, 22 - pərdədən, ibarətdir.

Tar musiqi alətinin özü də, Günəş hesabatını təmsil edir.

Günəş təqvimində, hesabatlar bir - birini tamamlayır.

Həmin hesabatlar, simli musiqi aləti Tarda özünü, bir daha təstiqləyir.

Tarın 11 - simi, tar qolunda, 22 - pərdə olmaqla, $(11 + 22 = 33)$, cəmində, toplumda, 33 - hesabatını, verir.

Bu isə, bir Qərinənin hesabatını, yə'ni bir qərinə, 33 - İldən, tam olmaqla, tərənnüm edir.

Tar başlığında, 9 - aşıq, 11 - simi, tarım vəziyyətini saxlamaqla, yenə də, Günəş təqviminin hesabatına, çox uyğundur.

Musiqi alətinin başlığı, armud ağacından olan, 9 - "aşıq", onlara, o, "aşıqlara", bərkidilən və onların vasitəsi ilə, tarım dartılan, sim, simlər, Günəş tsikillərini, Işığı, təmsil edər.

Bunların hamısı, yenə də, Günəş təqviminə sığan hesabatla, çox uyğunlaşdırılmışdır.

Qəribə bir hal da, ondan ibarətdir ki, muğamlarımız və ritmik, instrumental muğamlarımız, triodan, (üçlük), yə'ni, üç musiqi alətinin birliyindən, ibarət olaraq, ifa

olunur.

Trionu, simli musiqi aləti Tarı, Kamança müşayət edir.

Simli musiqi aləti, Kamança, konstruksiyasının küpü, girdə, dairəvi, yumru olmaqla, Günəş formasını, alətin səslənməsində, istifadə olunan, kaman, Ovalın (Ellipsoidin), bir yarım dairə formasını, təmsil edir.

Kamançanın da, “aşıqları”, (yə'ni, simləri tarıma gətirib musiqi kökündə saxlamaq üçün), Armud ağacından düzəldilir, küpü isə, Qoz, Cəviz ağacından, düzəldilir.

Aşıqları, ona görə Armud ağacından düzəldirlər ki, armud ağacı, havadan nisbi nəmişliyi götürmədiyindən, quru qalaraq, musiqi səsi, kökdən düşməsin deyə, simləri, tarım, dartıda saxlamağa, kömək edir.

O, Trionu, yə'ni, o üçlüyü, dairəvi Qaval müşayət edir.

Qaval, Günəş dairəsinin, simvolunu, formasını, quruluşunu, Günəşi, təmsil edərək, musiqi ritmini, səsləndirməyə, köməkçi olaraq, (qa - Işıq), müşayət, edir, ritmə köməkçi olur.

Tar, Kamança, Qaval, bu üçlük, Xanəndə ilə birlikdə, Dördlük, Kvarta olar.

10.12.2017

Ölü yox, ölmüş yox, öldürülmüş materiya...

Çox qədim olan bu Yer aləmi, çox qədim olduğu qədərində də, çox qədim olan halları, çox qədim olan, bir çox mə'mulatlardan, bir çox məhsulların, hazırlanması da, çox - çox qədimdir.

Həmin o qədim dövrdən, hazırlanan hasilə gətirilən bir çox məhsullar heç də, müasirləşib, müasir üslubla, bu dövrün, bu ərəfin tələblərinə görə düzəldilmir, istehsal olunmur, hazırlanmır.

Amma ki, çox - çox qədim olan o həmin üsulla, bu gün də, həmin, ilkin üsulla, bir çox mə'mulatlardan, mallar, hazırlanır, düzəldilir.

Mallar, mə'mulatlardan, daha çox sayda, müxtəlif çeşidlərdə, Fabrik, Zavod şəraitində, istehsal olunurlar.

Un istehsalı, buğda üyünməsi onun una çevrilməsi, çox - çox qədimdə, ilk yer üzün insanından, evlərdə Buğdanı, dəstərdə çəkməklə, üyütməklə Un əldə ediblər.

Una, çörəyə, tələbat artdıqda, un üyünmə üslubunu dəyişib, Su dəyirmanlarında, Yel dəyirmanlarında, buğdanı üyüdərək, un əldə ediblər.

Ondan, çörək hazırlayıblar, o çörəklərlə də, qidalanıblar.

Buğdadan unu almaq üçün, buğdanı az - az, iki daş arasında, üst daş hərlənən, alt daş isə, hərəkətsiz olaraq, buğdanı una çevirməyə köməkçi olan daş kimi, un hasil etməyə, kömək edibdir.

Azərbaycanda olan əhaliyə, ətraf ərazilərdə olan insanlar, “onların çörəyi daşdan çıxır”, deməklə, bu Azərbaycan ərazisini, bir - birlərinə, nişan verib, tanıdılar. Müddət - müddət, əhali artdıqca, una, çörəyə, böyük həcmdə tələbat artdıqca, daha sənaye üsulu ilə, dəyirman Kombinatları, Elevatorlar, inşa edilərək, böyük miqdarda, un mə'mulatları, istehsal olunmaqdadır.

İlk, Yer üzünü insanından, bu günkü, müasir insana qədər, bütün bəşəriyyət, bütün insanlar, qidasız, unsuz, çörəksiz, ötüşə bilmir.

Un, Su, Duz, bir də, Təndir istisi olmadan, bəşəriyyət Yer üzündə, ac, yalavac, çörəksiz var olması, mümkünsüzdür.

Arpadan da, Qarğıdalıdan da, Un ağacından, (Afrika qitəsində) un almaq olur.

Yer üzündə isə, buğdanın, unun, çörəyin olması, labüddür.

İlk Yer insanından, bu günkü, müasir insana qədər, bütün bəşəriyyət, Yer üzündə, Karbo hidratsız, qida yağı olmasa, yağsız ömür sürməyi də, çox müşkül bir haldır.

Azərbaycan ərazisində, ilk insandan, Buğda, Nar, Əncir, Zeytun, müqəddəs bitki kimi tanınıb və qorunub.

İlk, Yer üzündə qida yağını, Zeytun ağacının məhsulu olan, zeytunlardan hasil edib, onlardan, alıblar.

Həmin, tərkibi çox təmiz olan, Zeytun yağından, həm qida üçün, həm də, axşamlar evlərdə, “durna gözü” deyilən, çıraqların işığından, geniş istifadə ediblər.

Çox sonralar, vaxt - vaxt, tədricən, Durna gözü Çıraqları, sonra Şamlarla, çox sonralar isə, neft Lampaları ilə, əvəz edilməyə başlanılıb.

Çıraqlar, duru yağla, işıq saçardı.

Lampalarda isə, neftdən istifadə etməklə, axşamlar, lampa işığından, istifadə olunubdur.

İlk insandan, bütün dövrlər üçün, onu əhatə edən, ətraf aləmdən, ətraf aləmin bitki örtüyündə, yaşıllıqlardan, ağaclardan, kollardan, onların meyvələtindən istifadə ediblər, bəhrələnilər, yaşayıblar.

İlk, Yer üzünü bitkilərinin, kollarının arasında, üzüm kolları, Yer üzünü boyu, mühüm yer tutub.

İlk insana, üzüm salxımları, üzüm gilələri, üzüm yarparları, üzüm çubuqları, mə'lum olan, gilə - meyvə kolları kimi, tanınmışdı.

Üzümdən, onun şirəsindən, onun çox kal olan, salxımlarını sıxmaqla, ondan alınan çox turş, “qora suyu”, (ab qora), sonralar evlərdə işlədilən üzüm sirkələri, Azərbaycan ərazidində, o insanlara mə'lum idi.

Üzüm suyundan alınan, doşablar, (yə'ni, qatılaşıdırılmış, üzüm suyu) əldə edirdilər.

Üzümlü, qılcırtma üsulu ilə, üzüm sirkəsi, alınırdı.

Amma, elə həmin üsulla da, üzümü qılcırtma üsulu ilə, üzüm çaxırı, əldə etmək, mümkün olurdu.

Üzüm suyu qılcırdıqca, ondan çaxır alınırdı.

Üzüm suyunun, qılcırtma prosesindən, spirt qarışığı, çaxıra çevrilə bilər.

Xumlarda, küplərdə, küpələrdə saxlanan sıxılmış üzüm suyu e'mal olunaraq, onları, çaxır məhsullarına çevrilə bilirdilər.

Yer üzündə, meynədən, üzüm kollarından alınan, çaxırın tarixi, çox - çox, həddindən artıq, qədimdir.

Çaxırın tərkibində, spirt olduğundan, o yatmış, yuxlamış, (texnoloji proses nəticəsində), mürgüləmiş, “öldürülmüş”, materiyaya bənzəyir.

O, yatmış, yuxlamış, ölmüş, mürgüləmiş, öldürülmüş bir varlıq, insan mə'dəsinə düşən kimi, çatan kimi, dirilməyə, bir də, canlı olmağa çalışdığından, Parazit bir varlıq, insanın anatomik - bioloji vücudundan, bütün daxili üzvlərdən, özünə işıq payı toplamağa çalışdığından, insan müvazinətini, halını, itirə bilər.

Buğdadan alınmış Spirt də, belə bir xüsusiyyətdədir.

Buğdanı qaynadaraq, ondan ayrılan, qazan daxilinə yaranmış buxarı, bir də, soyuq su ilə, soyudaraq alınan məhlulu, Spirt məhlulunu, (90%) 40% - ə qədər, distillə edilmiş su ilə, normallaşdırılaraq, ondan alınan, 40°- lik, Araq da, eyni Çaxır kimi, mə'də daxilinə, insan bədəninin 36°C - temperatur həddinə, mühitinə, düşən kimi, o da, çaxır kimi, “öldürülmüş materiya” kimi, anilikdə dirilir, bir də, canlı olmağa çalışdığından, insan bədəni daxilində, Parazit bir varlığa, nəyinsə hesabına, yaşamaq istəyən, bir canlı olmağa çalışır.

İnsan vücudundan, Zərrə - Işıq payını, öz ətrafına toplamağa çalışdığından, Kainatdan insana bəxş olunmuş, bədən daxili temperatur 36°C - i, insanın daxili üzvlərindən, öz ətrafına toplanmış zərrə miqdarı hesabına, bir müddət bədən daxili temperatur həddi, bu səbəbdən arta bilər.

Bu səbəbdən, spirtli içki, insan bədənindən, Işıq payı Zərrə payı itməsin deyər, məsləhət bilinmir.

Spirt, “öldürülmüş bir materiyaya” bənzər, dirilməyə mühit gəzər.

11.12.2017

“Həqiqət” və həqiqətlər...

Hər kəsin, dərk etdiyinin özü, onun özü üçün, bir “həqiqətdir”.

Hər kəsin, məna içərisindən, tapdığı məntiq, onun üçün, bir həqiqətdir.

Nədə deyil ki, həqiqətlər?

Hər gördüyümüz, hər toxunduğumuz, hər hiss etdiyimiz, hər daddığımız, bir həqiqətdir.

Onları, nə təstiq, nə də ki, inkar etməyə, ehtiyac yoxdur.

Çünki onların hər biri, ayrı - ayrılıqda, hər kəs üçün, bir həqiqətdir.

Ölümlə ölürük, bu, bir həqiqətdir, amma ki, ölümün özü də, heç ölmür, çünki o, “ölümün” özü də, bir həqiqətdir.

Ölüm də, ölümsüzlük də, bir həqiqətdir.

Gecə, bir həqiqətdirsə, gündüz də, bir həqiqətdir.

“Həqiqət” anlayışı, çox geniş bir məfhumdur.

Burada, fikirlər müxtəlifdir, çünki, “fikirlər”, müxtəlif də, olmalıdır.

Hər bir kəs üçün, dərk etdiyi, qəbul etdiyi, onun üçün, bir həqiqətdir.

Onun qəbul etdiyi həqiqəti, onun əlindən almaq olmur.

Çünki, onu - onun əlindən almağa, heç ehtiyac da, yoxdur.

Çünki, bu onun üçün, bir həqiqətdir.

Həqiqətin, ölçüsü, meyyarı, yoxdur.

Çünki, həqiqət meyyarı, Kainatın özündədir.

O, həqiqətlər isə, nə dönən, nə də ki, dəyişiləndir.

Həqiqətlərin ölçüsü, çox böyükdür, nəticəsi isə, çox qıssa, çox konkretidir, çünki o, bir həqiqətdir.

Həqtəndir, həqiqətdən gəlirik, Həqqə, həqiqətə də, qayıdırıq.

Bu səbəblərdən, həqiqət, hər kəs üçün, ayrı-ayrıdır, amma, həqiqət, mütləqdir.

Biz, yaranmışıq, ona görə də, mütləqlik, hər, İki mütləqin arası, bir həqiqətdir.

Həqiqət isə, son nəticədə, hər kəsin, dərk etdiyi kimi, olan bir həqiqətdir.

Həqiqətin, bir düsturu, bir üstqurumu vardır, o, da, yenə də, hər kəs üçün, onun bildiyi, onun həqiqətidir.

Həqiqət haqda, hər kəsin öz fikri varsa, deməli, o da, onun, həqiqətidir.

“Həqiqət” kəlməsi, çox geniş bir anlayışdır, hər kəsin öz həqiqəti, onun, həqiqətidir.

Hər kəsin dediyi, “həqiqət” hələ həqiqət demək, deyildir.

Çünki, hər bir, həqiqət İçərisində, hələ nə qədər də, açılmamış, bilinməmiş, həqiqətlər vardır.

12.12.2017

Nə, satılmır ki?...

Bir çox, hallara, ardıcılıqlara baxdıqda, bir çoxu, həm alınır, həm də, satılır.

Bitkilər aləminə baxdıqda, onların da, bir çoxu alınır, bir çoxu da, satılır.

Çay, bitkidir, həm alınır, həm də, satılır.

Tütün, bitkidir, o, həm alınır, həm də, satılır.

Kofe, (qəhfə), bitkidir, o, həm alınır, həm də, satılır.

Kakao, bitkidir, o, həm alınır, həm də, satılır.

Pul kağızdır, o, həm alınır, həm də ki, satılır.

Pul alınırsa, pul satılırsa, əgər, pul həm alırsa, həm də, pul satırsa, onda pul haqda daha çox düşünülər.

Onda, Yer üzündə, “qızıl qızdırması”, (Золотая Лихорадка), “pul qızdırması”, pul Brusilyozu, (Brusilyoz - xəstəlikdir, bədəndə daşına bilən, qızdırma xəstəliyidir), başlayır.

Bu alqı satqılara isə, ad qoymuşuq, “alınan məhsul və onun dəyərləri”.

Bir çox materiallar, həm alınır, həm də, satılır.

Onda, həm alına bilməyən həm satıla bilməyən, nə var, nədir?

Günəşin özü, bir planet kimin, o, nə alınır, nə də ki, satılır. Onu, nə alan var, nə də ki, satan var.

Səmadan, göylərdən yağan yağış suyunu, nə alan var, nə də ki, o yağış suyunu, satan var.

Yer kürəsini, hər tərəfdən bürəmiş havanı, hava qatını, nə alan var, nə də ki onu, satan var.

Əsən hər hansı bir küləyi, mehi, tufanı, səmum yelini, onu nə alırlar, nə də ki onu, satırlar.

Yağan Qar, nə alınır, nə də ki, o qar, satılır.

Bu siyahını, uzun - uzadı, davam etdirmək, olardı.

Amma ki, Dəniz, Okeanların, Şimal, Cənub qütblərindəki buzlaqlar, onları əhatə edən suyu da, nə alırlar, nə də ki onları, satırlar.

Yer Kürəsinin, özünü də, nə alırlar, nə də ki onu, kiməsə satmaq olur.

Kainat da, nə alınır, nə də ki, kimlərəse satılır.

Bürclər, Ulduzlar, Planetlər, nə satılır, nə də ki, alınır.

Satılanlar var, satılmayan var, alınanlar var, alınmayanlar var.

Əgər, alqı satqı predmeti pulsa, elə pulun özü də, həm satıla bilinir, həm də ki, o, alına bilinir.

Onda, arada satılan nədir, bəs arada alınan nədir?

Yenə də, məhsul, yenə də, məhsuldarlıqdır, yenə gəlir, yenə də, o məhsuldarlıqdan alınan, dəyərlərdir.

Yəqindir ki, Yer aləmi, malsız, məhsulsuz, istehsalsız, istehlaksız, importsuz, eksportsuz, bartersiz yəni ki, malı - mala, dəyiş - düyüşsüz də, onlarsız da, ola bilməzmiş.

13.12.2017

Qəribə ərəfə...

Günəşin rəngi bulanıqla, tündləşib,

Torpaq da, acıyıb,

Suyun, dadı ağır,

Külək də, sağa - sola, acıqlı,

Gecələrin halı, ağrılı, əziyyətli,

Gündüzlərin, halı qarışıqdır.

Havalar soyuq, buludlar da tündür, yağışladır,

Buludlar da hərdən, tikə - tikə hərəkətdə,

Gah, Günəşi göstərir, gah da Günəşi, özü gizlədir,

Havalar da, gah istinir, gah da, soyuyur,

O da, gah sevincli, gah kədərli,

İndi payızdır, gəlişə Qış da, tələsir,

Qar, gah yağır, gah da, dayanır,

İki fəsil, bir - birinə boylanır,

Payız, Qış olmaq istəmir, Qış da, payız olmaq istəmir,

Biri sərin, birisi də, soyuqdur...

14.12.2017

Bütün bəşəriyyət, Günə, Işığa, istiyə, möhtacdırlar...

İki anlayış arasında, Işıq dayanır.

“Ziya”, Günəş Işığına aid olub, parlıyan, görünən, önə işıq saçan, işıq saçan, hər tərəfdən, çox tərəfdən görünən, eyni vaxtda, çox tərəfə Düşüncənin işığını, Düşüncədən işıq salan, elm yolunu, işıqlandıran şəxsə, Elm insanı, öndə işıq aparan, bir mə'nada isə, “Aydın”, kimi də, ifadə olunur.

Qaldı ki, “Qorqut”, (qud), adlığına, “Qorqut” adının mə'na daşıyıcılığı, “Qor”- oddan, ocaqdan, tonqaldan, (material aləm üçün) o, öz ətrafına, odun qığılcım halında, qığılcım işığı kimin, işıq yayan, işığın, gözlə görünə bilən halına aid olub, ondan, öz kənarına, öz ətrafına, güclü işıq saçan qədərində, onun mə'nasında, şərh edilirdi.

“Qor” sözü, arxıaiq sözlər cərgisinə aid edildiyindən, müddət - müddət, Azərbaycan ərazisində, həmin söz ifadəsi daha az işlədilir.

“Qut” (qud), isə, öncül, öndə gedən, öz ardınca, böyük İnsan kütləsini apara bilən, başçı anlamı daşıyır.

Bu, mə'nada Robin - qut, Tur - qut, öncül, qəhrəman obrazı anlayışı daşdığından, Alman, İngilis dilində də, işlədilən, “Qut” (qud), ifadəsi, “yaxşı”, mə'nasını daşıyır.

Dədə, Qorqut - özü ilə, Qor, güclü işığını aparan, yayan, saçan anlayışı daşıyır, Qut isə, o həmin böyük işığı daşımağa layiq olan, yaxşı, öncül, başçı, sərkərdə qədərində ola bilən bir fərdə, aid edilir.

Bir mə'nada isə, Qut, öndə gedən, öncül, yə'ni, “Tur”, turdan-tura, mərhələdən-mərhələyə, bir qalibiyyətə, başqa bir qalibiyyətə apara bilən, fərdə aid edilirdi.

Azərbaycan ərazisində, İlkdən olan, ilk insandan, Işıq anlayışını kateqoriyalara bölərək, Günəşin işığını da, onun Ziyasını, işıq saçmasını da, Şüalarını da, odun, atəşin, tonqalın, ocağın, şamın, çırağın, qığılcımın, daşı - daşa vurmaqla, (qovv daşı), alınan ilk qığılcım da, həmin İlkən olan, onları, Mütləq olan, o, Işığa, o, Işıq Sahibinə, Tanrıya, aid edirdilər.

Yer üzündə, bütün halların, istidən, isti ilə hasilə gəldiyinə görə də, alınan hər hansı istiyə də, onu Ataş - Atəş, adı ilə, adlandırır, o, Işığa, o Işıqdan törəyən, istiyə də, diqqətlə, qayğı ilə yanaşıblar.

Azərbaycan ərazisində, ilkdən oturaq həyatı sürən o ilk insanlar, Kainat Işığını, Günəş Işığını, odu, ocağı, tonqalı, xüsusi ilə ondan ayrılan, istini çox əziz, çox dəyərli bilirdilər.

İndiki dövrün özündə də, min illər, milyon illər keçməsinə baxmayaraq, Yer üzü bütün bəşəriyyət, odsuz, işıqsız, istisiz, ötüşə bilmir, bir çox mə'mulatları da, onlarsız əldə edə bilmir.

Bütün bəşəriyyət, oda, istiyə, Günəşə, işığa, atəşə, hələ də, möhtacdırlar.

Bütün bəşəriyyət, bütün material Aləm, işığa da, oda da, istiyə də, tonqala da, möhtacdır, onlara ehtiyacdır, onlara da, pərəstir.

15.12.2017

İnsanın temperatur həddi, ölüm anı...

Nə insan qəribədir nə də ki, onu əhatə edən aləm qəribədir.

Bütün hallar, bütün ardıcılıqlar, bir - bitini tamamlamaqdadırlar.

Heç bir hal, başqa bir hala, qarşı deyil, onun inkarı deyil, əksinə olaraq, onların hər biri, ayrılıqda bir birlik vəhdətindədirlər.

İlkdən, Kainatdan insana, onunla yanaşı bütün varlıqlara, müxtəlif temperatur həddi qədəri ayrılıb, bəxş edilibdir.

İnsanın sabit temperatur həddi, 36°C , olmaqla, bütün bədən daxili üzvləri də, bu temperatur həddinə uyğun olaraq, həyat fəaliyyətindədirlər.

İnsanın sabit temperatur həddindən, deyək ki, $33 - 34^{\circ}\text{C}$ dərəcəyə yenmiş olsa, bu temperatur həddi o, insan üçün kritik olan hal kimi, hesablanaraq, o temperatur həddinə qədər yenən insan vücudunu, ölüm həddinə yaxın hədd kimi, hesab edirlər.

Onun əksinə olaraq, deyək ki, insanın bədən daxili temperatur həddinə, $41 - 42^{\circ}\text{C}$ qalxmış olsa, bu temperatur həddi də, insan bədənini üçün, kritik temperatur həddi kimi, hesab edirlər.

$33 - 34^{\circ}\text{C}$ - bədən temperatur həddi (36°C), ilə, Qanın təzyiqi də, aşağıya yenir.

Amma ki, bədən temperatur həddi, $41 - 42^{\circ}\text{C}$ -yə qalxdıqda isə, Qan təzyiqi də, yüksək həddə çatır.

Yə'ni ki, hər iki temperatur həddi, aşağıya yenmiş olanda, yaxud da, yuxarıya qalxmış olanda, kritik temperatur həddi kimi, izah olunur.

Onda ortaya sual şıxır, bəs insan vücudunun, 36°C temperatur həddini sabit saxlayan nədir?

İnsan bu dünyaya gəlmək üçün, doğulmalıdır.

Doğulmaq üçün isə, 9 - z, təqvim ayı, tələb olunur.

İnsana bəxş olunan sabit temperatur həddi isə, 36°C - dir.

Yə'ni ki, insana dörd doqquz birliyində, $4 \times 9 = 36$ olmaqla, sabit temperatur həddi bəxş olunub.

Həmin, dörd - doqquz hesabı, Yer kürəsinin özünə də, bəxş olunubdur.

Yə'ni ki, sferik olan Yer kürəsi də, $4 \times 9 = 360^{\circ}$, (meridian, en dairəsi).

Yer kürəsi də, insan vücudunun, dörd - doqquz birliyindən, o da, uzaqda qalmayaraq, dörd Cəhət, dörd Fəsil, Yer kürəsinin əsas sabit saxlayan cəhətlərdəndir.

İnsanın ölüm halı, ölüm anı, insan üçün ayrılmış, temperatur həddi arasında, bir doqquzluq həddinin funksiyası, Kainatdan anilikdə azaldıldıqda, insan üçün, ölüm həddi yaranır.

İnsanın sabit temperatur həddinin, dinamikasına diqqətlə baxdıqda, çox qəribə hallar aydınlaşa bilər.

Bütün fəsilər arasında, insanın sabit 36°C - temperatur həddi dəyişmir.

Yə'ni, nə yayın istisində, nə də ki, qışın soyuğunda insanın sabit bədən temperatur həddi, dəyişməz olaraq, fəaliyyətdədir.

Yenə də, qəribə bir sual çıxır ortaya.

Axı insan, çay, su, kofe (qəhfə), içdikdə, müxtəlif qidalarla qidalandıqda, müxtəlif hərəkətlər etdikdə, qaçdıqda, yük daşıdıqda, o an vücudu istidən onun alıb, özündən xaric etdiyi, nəfədirsə və bir dəqiqə ərzində, orta hesabla, 16 - dəfə, havadan aldığımız həmin nəfəs, temperatur həddini sabit saxlaya bilər.

Bir misal: toyuq, yumurta üstündə yatanda, 21 gün ərzində, altında olan yumurtalara, öz bədən daxili 36°C - i, temperaturu, sabit saxlamaqla, cücələrini çıxara bilər.

O, ərəfədə yumurtaların temperatur hədləri sabit saxlanılmadıqda, cücələr yumurtadan, müxtəlif qüsurlarla, çıxarılirlər.

İnsan, qidalandıqda, müxtəlif içkilər içdikdə, müxtəlif fiziki hərəkətlər etdikdə, həyəcalananda, qorxduqda, təlatümə düşdükdə, bədən daxili sabit 36°C , temperatur həddi dəyişmir.

İnsan daşdığı bədən temperaturu ilə yanaşı, bütün daxili üzvləri də, dəyişməz sabit Statik enerji daşıyıcılarıdır.

Qidalananda, müxtəlif içkilər içdikdə, bütün fiziki hərəkətlər zamanı, insanın daşdığı, daxili üzvlərindəki, Zərrələr toplumu, bir birliyə toplanaraq, bədən daxili, bədən xarici, anilikdə bədənə bəxş olunmuş 36°C - temperatur həddini, qorumağa çalışırlar.

İnsanın ölüm anı isə, onun vücudunu canlı edən, dörd - doqquzdən biri olan, nəfəs mexanizmi dayandıqda, ölüm halı baş verə bilər.

16.12.2017

Bütün, varlıqlar arasına, onların varlıq qanunu var...

Bütün varlıqların, bütün ətalətlərin, sükunətlərin, sərbəst düşmələrin, sürünmələrin, sürüşmələrin, hərəkət sür'ətlərinin, çəkisizliklərin, mayelərin, kütlələrin, sıxlıqların, dayaqların, təzyiqlərin, boşluqların, vakkumların, müqavimətlərin, dartıların, itələmələrin, burulmaların, gərilmələrin, yüklərin, qırılmaların, diyircəklərin, cərəyanların, temperaturaların, dərinliklərin, zirvələrin, onların hər birinin arasında, bir

dəyişməz olan, qanun var, “Zərrə toplum yastığı və əhatəsi”, (statika, statik yük, statik enerji), onları - nizamlayar, ardıcılılaşdırar, bərabərləşdirər, bölər, bölüşdürər.

O, kütlələr arasında, həcmələri, çəkiliəri, təzyiqləri bərabərləşdirər, tarazlaşdırar.

Kütlənin - kütləyə, zor etməsinə, güc etməsinə, onların arasında olmaqla, dayanmaqla, mövcud olmaqla, o, kütlələr arasında, zorakılığa imkan verməz.

Bütün varlıqlar arasında, elastikalar, plastikalar, həcmələr arasında, “Zərrə toplum yastığı və əhatəsi” (statika, statik yük), dayanar.

Bəs, hardan, hansı əsasdan, bütün varlıqların, hər birinin, ayrı-ayrılıqda öz, “xüsusi çəkisi” mövcud olar, özünü təstiq edər?

Kainat daxilində olan, bütün kütlə, cisim, maye və məhlulların, varlıqların, öz “xüsusi çəkisi” - ni, bir vahid, Zərrə toplum yastığı əhatəsi, təyinləşdirər, nizamlaşdırar, bölüşdürər, yerbə - yer edər.

Bu bir, Kainat qanunudur.

Qeyd:

Çox maraqlıdır, bütün kütlə, cisimlərə, onların hərəkətlərinə baxdıqda, mütləq bir sual qarşısında dayanırıq ki, niyə bunlar, iç-içə olduqları halda, heç biri, heç birinə, “hakim”, ola bilmir?

Heç biri, heç birinə zor, güc edə bilmir?

Səbəb nədir?

Arada olan nədir, nə qüvvə dayanıb arada ki, hər varlıq özü - özlüyündə, yenə də, dönüb, sabit, sərbəst bir varlıq olduğunu, “təstiq”, edər?

Əgər ilkdən, o Böyük Partlayışdan, bütün Kainatda, Qalaktikalarda və onların arasında, hər bir kütlə, hər bir varlıq arasında, “bir vahid Zərrə toplum yastığı əhatəsi”, mövcud olmasa idi, (statika, statik yük, statik qüvvə), bütün kütlə və cisimlər hətəkətsiz olar, hərəkət etmədən, onlar, bir - birinə yapışmış olardı.

Əgər bütün varlıqlar arasında və kütlələr daxilində, belə bir “Zərrə toplum yastığı”, olmasa idi, tək bizim, Yer kürəsinin dərinliklərindən su, faydalı qazıntılar, dəmir filizi, maye halında olan qaz, neft və s. yerin dərinliklərindən qazılıb yer səthinə, çıxarıla, bilməzdi, onların işə, axıcılıq qabiliyyəti, olmazdı.

Bununla yanaşı, bütün mayələrin, bütün duru olan kütlələrin, axıcılıq qabiliyyəti də, mümkünsüz olardı.

Baxmayaraq ki, eyni xassəli olan dəmir filizindən alınan, müxtəlif tipli metal xüsusiyyətli kütlələri, onları, bir - birinə, daha yivlər vasitəsi ilə və yaxud, qaynaq etməklə, pərçimləməklə, qalaylamaqla, metalları, metal konstruksiyaları, belə bir üsullarla onları da, bir - birinə, bərkitməzdik.

Qapıların, pəncərələrin, bütün açılıb örtülə bilən, detalların arasına, onların sərbəst açılıb - örtülməsi üçün, onlara cəftələr, rəzələr, bənd etməzdik, və s.

18.12.2017

Bu aləm, o, aləm...

Qəribədir bu hallar.

İnsan ümid edir ki, o biri Aləmdə ona mükafat, müjdə verəcəklər.

Bu doğrudur.

Amma ki, bir doğru da, vardır.

Mən, biz, bu Yer aləmində, nə, nələr etdim ki, o biri aləmdə mükafata, müjdəyə, ümid edirəm, layiq olum?

Bütün canlı aləm, Yer üzünə, bir vasitə ilə gəlir.

Bu Yer üzündən isə, bütün canlılar, bir vasitə ilə, qayıdırlar.

Bu, Yer aləminə gəlişə vasitə, Anadır.

Bu, Yer aləmindən, ayrılıb, uzaqlaşib getməyə vasitə isə, Əzrail, o, Can aparandır.

Gəliş də, qayıdış da, bir vasitə ilə, vasitədənir.

Dirilmək, ölməkdirsə, ölmək də, dirilməkdir.

Bu Yer üzünə gəlişin özü, elə bu Yer aləmində hansısa mərhələdə, həmin ərəfədə, bir də, ayrılmaya bənzəyir.

Yer aləminə niyə gəlmişdik, nələr etdik, nə qurduq, nə quraşdırdıq ki, bir də ki, əlavə olaraq, Yer aləmində nəyi, nələri, haraları, dağıdıb, viranə qoyduq?

Sual budur!

Qayıdışın cavabı da, elə buradan başlayır.

Heç ümid də, etməyə ki, o aləm, xilas aləmidir.

Bu aləmdə nə etdisə, o aləm etdiyi, o, işlər üçün mükafatı onun, etdiklərinin, düşüncələrin, mislindən verilə bilər.

Əgər bu, aləmə niyə gəldiyimiz anlamını bilməsək, qayıdacağımız o aləmdən nə ümid edirik, nə ümid gözləyək?

Elə hesab edək ki, o biri aləmdə ölmüşdük ki, bu aləmdə dirildik!

Dirildiyimiz, diri olduğumuz, bu aləmdə nə etdik ki, o biri aləmə də, nə ümidlə, baxaq ki?

“Can”, müstəqil can ola bilmir, çünki Işıq Payı olmasa, (ruhi Işıq payı), hər hansı bir “can”, can ola bilməz.

O, varlığın, “can, bədən”, olmasına mütləq olaraq, Kainatdan, o fərdə, İşıq-zərrə, payı ayrılır.

O İşıq zərrə payı, yaradıcı işıq payıdır.

O, candan ayrılan İşıq payı, (fiziki ölüm halında), o diri “can” daha, cisim halına keçir, yə'ni Ruhsuz bədən, yaxud da, işıq payı olmayan, bir bədən.

Bütün başlanğıclara, Ağ İşıq payı, hər hansı bir varlığın var olmasına, bir səbəbdir.

Bədəni, kütləni, tərk etmiş, İşıq payı, əbədiyyətə işığına qovuşur.

Bizi tərk edən işıq halına, “ölüm”, deyirik.

Hər bir fərdin, öz, özünə məxsus olan, yaddaş yükü var.

Hər birimiz öz yaddaşımızda olan hallarla, əbədiyyətə yüksəlirik.

Yaddaş halı, heç vaxt utilləşib, məhf olmur.

Lazımsız, dəyərsiz bir xatirələr də, ola bilmir.

O, yaddaşlar da, heç vaxt, silinə bilmirlər, silinə bilməzlər.

Qaldı ki, o biri aləmdə, bizə çox yaxın olan fərdləri görüb, görüşmək halına, bu o biri aləmdə, mümkün olandır.

Heç nə “ölə”, bilmir, heç nə yaddan çıxma bilmir.

18.12.2017

Mütləq olan, bütün aləmlər, Onsuz, olmayan...

Tanrı - bütün bəşəriyyətin, Tanrısıdır.

Allah - bütün bəşəriyyətin, Allahıdır.

Yaradan - bütün varlıqların, Yaradanıdır!

Yer insanları, üzlərini Kainata tutub, əllərini Ona tərəf açıb, Ona, hər kəs öz dilində, müraciətlərində, xitablarında, çağırışlarında, “O” - nun adını, Tanrı, Allah, Yaradan, Qooq deyərək, çağırmış olsalar da belə, amma ki, “O”, mütləq olandır ki, o yenə də, Tək olandır...

Yer üzündən Ona, “mənim Allahım”, demək olmur çünki, “O” - sayılar arasına bölünməz olduğundan, tək olduğundan, yer üzündən, Ona, “olan Allah”, demək olur.

18.12.2017

Bir həqq, bir də, həqiqət...

İnsan həqiqət deyil, həqiqət insandır.

İnsan ölümlü, həqiqət ölməyəndir.

İnsan, Xuda deyil.

İnsan ölümlü - dirimli, Xuda ölməyəndir.

İnsan, gəldi - gedərsə, o iki həqiqət arasında, bu dünya - o dünya arasında, bir olan, Həqiqətin arasında, gəldi - gedərdir.

Bu Dünya, yalan deyil, heç o Dünya da, yalan deyil.

Çünki Həqiqətin özü yalan deyil.

Olanlar arasında, olmuşlar var.

Həqiqətlər arasında isə, həqiqətlər var.

Nə olmuşlar yalandır, nə də ki, həqiqətlər yalandır.

Çünki olmuşların özü də elə, olan bir həqiqətlədir.

Olmuşları, olanları, zamanlara ayırıb da, keçmişdə, keçmiş zamanda, desən də, dediyin o, "keçmiş zamanı", nə qədər unutmaq istəsən də, o unudula bilmir.

Çünki, arada dayanan həqiqətin özü, unutqan olmadığından, o, olmuş halları, həqiqətin özü unutmur, ona görə ki, həqiqətin özü, unutmur.

Həqiqətin özü unutqan olmuş - olsa idi, onda nə o Dünya, nə bu Dünya, nə bu zaman, nə keçmiş zaman, hani o zaman, hardadır o zaman, olardı...

Onda, nə yaxşı ki, həqiqət var, onda nə yaxşı ki, həqiqətlər var.

Çünki həqiqət, elə həqq - həqiqət arasındadır, nə uzaqda, nə yaxındadır.

Olan Həqiqət, yaxından - yaxındadır.

O həqiqət, vaxta - zamana sığmaz, o həqiqət, dövrə, mərhələyə, yaxın, keçmişə tarix arasına, bölünməz, o Həqiqət olduğundan, nə itər, nə də ki, bitər.

19.12.2017

Bənzərlər, bir də oxşarlar...

Səmavi Kitab mətnlərində, Yer aləmində ilklər, o, ilk olan insan, "в подобии", keçir.

Yə'ni ki, sətri anlayışda, "bənzərində" keçir. (oxşarında yox).

Onun İlki, İşıq aləmindədir, Bənzəri Yer aləmindədir.

Bənzərlə, Oxşarın arasında, baxış, görkəm, görüntü məsafəsi, var.

Kiminsə, oxşarını axtardıqcan, onun bənzərini görərsən ki, yenə də özünü görmərsən.

O, elə bir kəlmədir ki, yə'ni, "görkəmlər arasında, bənzəri olmayan, o bənzəri axtarma ki, onun bənzəri yoxdur", kimi bir anlayış verir. (yəni ki, bir budaqda iki meyvə, onların bənzəri var, onun bənzəri olar, amma ki, onun eyni oxşarı yoxdur. Əkizlər də, bir - birinə bənzərdir, bir - birinin oxşarı deyil. Dağ da, dağa bənzərdir, o dağın oxşarı

yoxdur. Mə'mulatlarda, paltarlar da, əşyalar da, tərtibatlar da, ornamentlər də, formalar da, bu deyilənlərə aiddir və s. bu misalları, uzun - uzadı davam etmək olar.

Amma son nəticədə, elə bir, məxrəcə gələcəyik ki, insanın bənzəri var, eyni olan oxşarı, yoxdur).

Yer üzündə ilkin olan, deyək ki, həmin Adəm, həmin Həvvə, nə səbəbdən burada yə'ni ki, Yerdə, yer üzündə peyda olublar, bax sual buradadır, bundadır.

Cənnət bağında, “alma yedilər” də, deyil.

20.12.2017

Çillə, bayramımız...

Qardı, Buzdu, Xızırın gələn vaxtıdır.

Havalar soyuq, yer yurd soyuq, Qardı, Buzdu, Xızırın ərəfəsidir.

Qardı, Buzdu, üstündə qara xalı, qara xətləri, 14 - lə, 16 - ı arası, özü girdə, dəyirmi, onu yarıdan, tən kəsiblər, ona, Yer kimidir, deyiblər.

Yerin indi, bir yarısı, Qardı, Buzdu, bir yarısı, isti.

Ərazimizə, bu yerə, bu yurda, qonaq gələn, Xızırdı.

Torpağı, havanı, Qarlı, Buzlu edən Xızırdır.

Xızır soyuqla gəldi, torpağı, havanı, soyutmağa gəldi.

Gəlişinə - Qar, Biz əlamətdir.

Gedişinə - torpaq istinmədə, yaza hazırlıqdır.

Onun əlaməti, Xıdırladır, yə'ni Xıdırla - Xıbırdadır, saclarda, dənli bitkilərin dənləri, tumları, toxumları, istidilər, qovrular, bayram olar.

Onu, o Xıdırla - Xıdırı da, bayram deyib, bayram edərik!

Qar - Buz, ərəfəsinə Çillə dedik, o ərəfəni, çətinlik, soyuqluq ərəfəsinə, Çillə adı verdik, Çillə dedik.

Bu ərəfə, çillədir, əziyyətdir, torpaq soyuq, hava soyuq, bu Çillədir.

Xızır gəldi Ərazimizə, əlamətlə, soyuq gələr bu arada. Dekabrın (21 - dekabrda), yarısından sonra, Yanvar ayının hamısı. (Ayların indiki təqvim adları ilə).

Soyuqlar azalar, Fevral ayının arası, Fevral ayının, yarısı.

Azərbaycanda, Fevralda bayram edərik, ona, Xıdıra - Xıdır (Xızırdır - Xıdır), deyərik, Marta boylanıb, istiyə boylanıb, onu da, bayram edərik, ona da, Zurvan bayramı deyərik.

“Z”(s) - istilik, işıqlılıq, həlmlilik, Ur - ərəzimiz, Van - yerimiz.

Qardan - Buzdan, başlayan ərəfə, (deyilişdə isə - Qarpız, deyilib), soyuqların azalan ərəfəsini, Xıdıra - Xıdırla yad etmişik.

Yazı qarşılayıb, ona Zurvan, (Novruz bayramı), Yerdə Həyatın başlanğıcı, ərəfəsinə Azərbaycan üzərində dayanan, Qoçdan, o Bürcün ərəfəsindən, Qoç bəzəmişik, Təbiət kimi, yeni, təzə paltarlar geymişik, xonçalar bəzəmişik, bir - birimizi təbrik edib, Yer həyatı, bu ərəfədən başlayır demişik.

Onu da, Bayram etmişik!

Bu gecə, ən uzun gecə.

Çillənin gecəsi.

Başlayan Qışın, uzun gecəsi, Xızırın gələn gecəsi.

Qarın - Buzun, gələn gecəsi.

21.12.2017

“Biri var idi, biri də, yox idi...”

Turqut bəy Rza-zadə, nənəmiz də, deyərdi bizə, nağıllar.

Belə başlayardı, o, nağıllar, “Biri vardı, biri yox...”.

Sonu, göydən üç alma düşərdi, onunla da, sonlanardı o, nağıllar.

“Göydən üç alma düşərdi, biri sənin, biri mənim, biri nağıla qulaq, asanın” və yaxud, “göydən üç alma düşərdi, biri sənin, biri mənim, biri nağıl, deyəninin”.

Qulaq asardıq nağıla, düşünərdik, o, nağılla.

Göydə axı, alma olmaz, alma ağacda olar.

Necə çıxdı göyə, o, alma?

Niyə nənəmdə iki alma, məndə niyə bir alma?

Bəs hanı o alma, məndə olmalı - olan o, alma?

Niyə nənəmdə iki, məndə bir alma?

Hanı, bəs o, alma?

İllər keçdi, böyüdük.

Böyüdükcə də, hərdən düşündük.

Nənəmiz nağıl deyərdi, “biri vardı, biri yox”, deyərdi.

Axı niyə, o, nağılın sonunda, göydən niyə, ancaq üç alma düşərdi?

Böyümüşdük daha, düşünürdük daha.

“Biri vardı, biri yox idi”, deyilməklə, başlanardı o, nağıllar.

Demə, belə imiş əvvəldən.

Bir, “O” - var imiş, əvvəldən.

İndi gördüklərimiz, yox imiş, lap əvvəldən.

Göydən düşən “alma”, üç imiş.

Biri olan hal,

biri İstəklərin,

bir də, çıxaracağın, nəticələrin.

“Biri vardı, biri yoxdu, amma, İkisi arasında, bir nəticə vardı”.

Turqut bəy, göydən üç alma düşdü, biri göyündür, biri göndərənin, biri nəticəni, o, nəticənin, mə'nasını, tapanın.

Belə idi, nağıllar.

Biri “Məlik Məmməd”, biri “Cırtan” idi, o, nağıllar.

Məlik Məmməd, qaranlıq dünyadan, İşıqlı dünyaya, Simurq quşu ilə, Qa (İşiq), Qu (Qida), ilə çıxdı, “İşıqlı”, aləmə.

Cırtan, Divə (qaranlıqlar aləminə), rast gəldi, uzaqda “İşiq gördü”, İşığa tərəf getdi, İşıqda, o, xilas oldu.

Bu idi, yadda qalan, o çox nağıllar arasından, belə olan, nağıllar.

Bizi, o, İşığa çağırırdı, nağıllar.

Ancaq, İşığı çağırırdı, o, “nağıllar”.

İşıqla - İşığı, çağırırdı, o, nağıllarımız.

Hər nağılımızda, bir mə'na, var idi.

Düşünərək - düşüncədə, hər nağılda, bir nəticə, bir mə'na çıxarmağa, bizi çağırırdı, o, nağıllarımız.

23.12.2017

İnsan, gəldiyi aləmi, axtaracaqdır...

Yer üzünə yenən, o ilk insan, yerdə - yeri, yerlə - yeri, bu yerdə özünü, heç axtarmadı.

Çünki burda özünü, heç axtarmaq istəmədi.

Günə baxdı, Günün istisindən, İşığından bəhrələndi, amma o İşığa qalxmaq, getmək, qovuşmaq, ona yaxın getmək haqda, düşünə bilmədi.

Yerdə oldu, yerin səthinə baxdı, yerin səthini görmək istədi.

Heç yerin dərinliyinə, heç onun, bu yerin mərkəzinə, Nüvəsinə yenib, öz marağını, həyatın ilkinə, Yerə dərinliyində, onun, dərin qatlarında, axtarmaq istəmədi.

Gözləri, göylərdə, səmalarda qaldı.

Göylərə, səmalara, həsrətlə baxdı.

Həmişə Göyə baxdı, Səmaya baxdı, həmişə yeri əhatə edən, o, uzaq Planetlərə baxdı.

İlk insan, bu insan, Göydə - göyü, Səmada - səmanı, Kainatda - Kainatı, Qlaktikalar arasında, özünün yer üzünə gəldiyi, o səmti axtardı, o səmtə tərəf, qalxmaq, yüksəlmək, ucalmaq istədi.

Bu elə həmin, ilk insandır ki, Kainatda özünü, gəldiyi səmti, dərin yaddaşından bildiyi, o aləmi axtarandır!

Uçan raketlər, uçan aparatlar bir bəhanədir.

O İnsan, bu İnsan, aləmlər arasında, öz Aləmini, axtaracaqdır!

24.12.2017

Ona o adı, verirlər...

Bir çox adlıqlara diqqətlə yanaşdıqda, o, adlıq, mə'nanı, o, mə'na isə, o, adlıqı aydınlaşdırır.

Məsələn, insan xəstələnəndə, xəstə olanda, deyilir ki, "get, həkim yoxlasın".

Bu deyilənə, diqqətlə fikir verəndə isə, yə'ni ki, həkim, (xəstəliyi, amma xəstənin özünü, yox), o, xəstəliyi, o, xəstə nəhiyəni, araşdırsın, tapsın, "onu, yox etsin, uzaq etsin, sıfırladırsın, dayandırsın", mə'nasını daşıyır.

Rus dilində isə, get həkimə, qoy o, səni sağaltsın, deyilir.

"Иди к врачу, что бы он тебя вылечил".

Bu cümlədə bütün fikir, "вылечил", yə'ni ki, tərcümədə, "sağaltsın", sözündədir.

"Vı", (sən, o, onlar), "leç"- il. Sözün kökü, "лечь", yə'ni ki, "uzanan, uzanmış, uzanmaq"- dan, səni, yataqdan, ayağa qaldırsın, mə'nasını daşıyır.

Olan uşaq, özünə Ad vermir. Ona o, Adı verirlər, o, həmin adın, daşıyıcısı olur.

Xalq da, elədir.

Xalq özünə Ad vermir, o, xalqa, o, adı, kənarda olanlar, kənardan baxanlar, həmin adı ona, verirlər.

Ada bir bax, "İt".

Yəqin ki, onun halına, vəziyyətinə, aqibətinə baxıb - baxıb, bu adı ona, veriblər.

Bu olan, əziyyətli halın, "it"- sin, getsin, olmasın kimi.

Çox ehtimal ki, "it, itil get", deyilməsi bu mə'nanı, daşımış olar.

26.12.2017

Sevdadır, gizli - gizli...

Hər, sevda olur, gizli - gizli.

Sevdanı bilir o, gizli - gizli.

Hər sevdanın, öz sevdası var, gizli - gizli.

Gizlətdikcə sevdasını, sevir o, sevdasını, gizli - gizli.

O, gizli sevdasını, “bəlkə də, onunla, xəşbəxt olarmışam”, deyib də, sevir, gizli - gizli.

Onun sevdası gizli, bunun sevdası gizli.

Sevirlər biri-birini, uzaqdan, gizli - gizli.

Onun xatirəsi gizli, bunun xatirəsi gizli.

Sevirlər biri-birini yenə də, gizli - gizli.

Sevdalar gizli, sevənlər gizli.

Yenə də, sevirlər bir - birini, gizli - gizli.

Sevdalar gözəldir, gizli olanda.

Sevdalar, gizli, həsrətlər, gizli - gizli, olanda.

Sevdanın gözləri, yenə də, uzaqda qalıb, axtarır onu, gizli - gizli.

Nə axtarır, gizli - gizli?

Sevda, xatirəsində qalıb, o, keçmiş sevdasını axtarır, gizli - gizli.

“Onu”, gizlədir, yenə də, gizli - gizli.

“Onu”, keçmiş sevdası bilir, yenə də, gizli - gizli.

Hər biri, gizli - gizli, o, keçmiş olan sevda, unudulmur yenə də, gizli - gizli.

27.12.2017

Ana çağırır, insan...

Dahi də, Tiran da, bütün bəşəriyyət də ağrıya, əzaba düşəndə, acizənə, öz dilində, öz Anasını çağırır.

Ana vücudunda olduğu o anı, öz, dərin yaddaşında olan, ağrısızlığı, acam yox, suzam yox, qorxu yox, təlatüm yox, isti yox, soyuq yox, o, qayğını, o, rahatçılığı çağırır, hər ağrıda, hər əzabda, öz dilində, Ana çağırır, Ana deyər, insan!

27.12.2017

Mövcud olan, İşıqla - İşıq...

O, İşıq, o, Nur “Özü ölüb - Özü də, öldürə”, bilməz!

Çünki, o, İşığın özü, Ölümsüzdür.

Mövcud olan və olacaq hər bir varlıq, bütün varlıqlar, o, İşıqdan, İşıq paylıdır.

Ancaq o, İşıq, olan İşığı, İşığa Yüksəldər.

İşığı - İşığa qovuşdurar, onu, o, İşığa çatdırar.

Onu yüksəldib - Əbədiyyətlə, Əbədiyyətdə, İşıq əhatəsində, Əbədi edər!

Bu Yer planetinin, Ay peykidir, Günəş isə, bu aləmin, əsasıdır...

İşıqsız olsaydı, bu Aləm, o, nəyə bənzəyirdi ki...

İşıq əhatəsində olaraq ki, bir - birimizi görürük.

Qaranlıq olsaydı əgər, kim - kimi görərdi ki, kimin - kimdən, nəyin - nədən, xəbəri olardı ki...

29.12.2017

“Axillesin, dabanı, Daş daban”...

Yer üzünün çox qədim tarixi dövrü, mövcud olub.

Çox - çox qədim tarixə müraciət etməli olsaq, onda ən vacib olan, tarixi mərhələləri araşdırmalıyıq.

Azərbaycan ərazidində, məskunlaşmaqla oturaq həyat sürmüş o dövrün İnsanları, bu ərazidə çox mühüm də, ad daşıyıcıları olublar.

O, ad daşıma, heç də, ad xatirinə, ad ola bilməzdi.

Mühüm adlardan, “Ba”, hecalı adlıqlar, mühüm mahiyyət kəsb edirdi.

“Ba”, ərazi, “Ba (ğ), həmin ərazidə olan o insanlar arasında, “Bab” - lar, yə'ni İşıq sahibləri, İşıq Kahinləri, başçılar, öncüllər, söz sahibləri, İşıq Mə'bədinin sahibi kimi, ad daşıyırdı.

Bab - larla yanaşı, onların arasında eyni vaxtda, “Qu - ru” - lar, İşıq Kahinləri, İşıq mə'bədlərində, aparıcıları, bu adlıqlar arasında, ucada olan, Kainat ucalıqları ilə, bağlı olan kəslərdən, Təl'ət, Təm'leyxa, Şax (h), o yer tutanlardan, “Şax taxtı”, dedikdə, o kəslər, ucalıqlara sahib ola biləcək, insanlara da, deyilirdi.

O adlıqlar belə bir mə'na kəsb edirdi ki, “Taxtdan (yer, saray, divan), yuxarı da, bir kimsə yoxdur, Tanrı taxtından da, yuxarı ola biləcək bir Varlıq da, yoxdur”, O dövrdən, indiki dövrdə qədər, gəlib çıxan, Uzaq Şərqdə, “Qurular”, Hindistanda “Bab” - lar, İşıq kahinləri, həmin adlıqları daşımaqla, heç də, onların mahiyyətləri, dəyişilib, zəifləməyiblər.

O adlıqlar arasında, İşıq Kahinlərindən, Zaviyələr, çox - çox sonralar, onları Zadələr, kimi adlıqla əvəzləsələr də, onların Azərbaycan ərazisinin sahibləri olanlar, onlar çox qədim İşıq Kahinlərinin mahiyyətini heç də, zəiflədə bilməyiblər.

Biz, öz ərazimizə heç vaxt, heç bir yerdən köçüb gəlməmişik, bizlər oturduğumuz yerdə, oturmuşuq. Ərazimizə çox sonralar köçüb gələnlər, burada, bu ərazidə yerləşənlər, tarixi mərhələnin və o tarixi dövrü yaddaşlardan uzaqlaşdırmaqla, bir çox adlıqlarımızı öz adlarına çıxmaqla, tarixi ərəfəni gizlətməyə çalışıblar.

Azərbaycan ərazisinin çox - çox qədim dövrdən mövcud olması, etnoqrafik, mifoloji, arxeoloji adlıq və aşkar olunan eksponatlarla çox zəngindir.

Yuxarıda sadalananlarla yanaşı, Azərbaycan ərazisində, daşlar, qayalar üzərində işarə olunmuş, Ayaq izləri, onlar nəyi simvolizə etmək məqsədi ilə daşlar, qayalar üzərinə həkk olunduğunu, nə kimin mə'nə daşdığını, aydınlaşdırmalı olacaşıq.

Ayaq izini, xüsusi olaraq, daşlar üstünə həkk etmək məqsədi, o vaxt qərribə xarakter daşıyırdı ki, həmin ayaq - forma izləri, çox nadir hallarda rast gəlinə bilən bir həndəsi, anatomik formanı xarakterizə etmiş, daşımış olsun.

Amma, Yer üzündə mövcud olan daşlar, qayalar üzərindəki ayaq izlərinin var olması, Yer insanını heç vaxt təəccübləndirə bilməzdi, o səbəbdən ki, bütün insanların ayaqları var və o ayaq formalarını, başqa yerdə, başqa ərazidə daş üstündə görmüş olsa idi bu görüntü onları heç təəccüblənməzdi, ona görə ki, həmin o ayaqdan, elə özündə də, var.

Deməli buradakı, daş, qaya üzərindəki, “ayaq ləpir izləri”, tamamı ilə, başqa mə'nə kəsb etməlidir.

Məsələ belədir ki, daş, qaya üzərindəki, belə “ayaq ləpir”, izlərini tarixləşdirmək məqsədi, bu halda, tamamı ilə, başqadır.

Həmin “ayaq ləpir” izləri, sırf ayağa aid ola biləndir.

Amma ki, ayağa aid olan, ayaqqabı geyiminə aid, uyğun ola bilməz.

Ona görə ki, ilk insan “ayyaqqabı”, geyinməyib, o ayaqqabı haqda heç düşünməyib də.

Müxtəlif tarixi mərhələlərdə, məsələn Hindular, çox sonralar, “makasin”, deyilən ayaq geyimindən istifadə ediblər.

O da, yumşaq heyvan dərisindən olmaqla, onu istifadə ediblər ki, hərəkət vaxtı, ov vaxtı, əlavə səs yaratmasın.

Müxtəlif vaxtlarda, müxtəlif ərəfələrdə insanlar, ayaqqabı geyimlərindən istifadə ediblər.

XIX - XX əsrə qədər, Azərbaycan ərazisində, əhali, “çarıq”, geyiblər.

Müxtəlif ərazilərdə, Daş üstü “ayaq ləpir izləri”, ayaqqabı və ayaqqabı geyimləri ilə, heç bir, bağlılığı yoxdur.

Məsələ burasındadır ki, çox-çox qədimdən başlamış həmin “ayaq ləpir izləri”, cənnət bağından başlamış olan, ilk yerə yenmiş, “Adəmin ayaq izləri”, adı ilə tarixləşdirməklə yanaşı, amma, ən mühüm anlayış ondan ibarət olub ki, “insan bu Yer üzünə yenib gəlib, insan bu yer üzündən ayrılıb gedəcək. İnsanın Yer üzünə gəlməyi, bir də Yer üzündən qayıtmağı, ölümsüzlüyüdür”.

Deyilən, həmin Cənnət bağında, Alma ölümsüzlüyü, İlan ölümsüzlüyü, Daban ölümsüzlüyü xarakterizə etdiyi halda, həmin ayaq-ləpir izlərinin də, bir səmtdən başqa bir səmtə doğru gedildiyinin yaxud da, gəldiyini səmtlərini göstərməklə, insan törəməsinin, Yer aləmində, bir yerdən, başqa bir səmtə, tərəf hərəkət etdiyi, onun daban tərəfi ilə, izah olunurdu.

Bu səbəbdən, daban da, ölümsüzlük simvolu olaraq, Yer üzündə, müqəddəs hərəkət verici kimi, bir çox, nağıl - əsatirlərdə, miflərdə qeyd olunaraq, onu, “Axillesin dabanı, Dəmir daban, daban daş, və s. bu kimi, ölümsüzlük simvolu kimi, xarakterizə olunub.

Sonuncu min illik ərzində, Yer üzündə, bir çox ərazilərdə həmin, daş üstü, ayaq - ləpir”, işarə simvollarını bilərəkdən dağıdıb, məhv ediblər.

İndi aşkar olunan, həmin ayaq - daban izləri, gözdən qaçan, gözdən uzaq düşən, özünü gizlədə bilən, ayaq ləpir izləridir.

Daş üzərində, “daban, ayaq”, işarələri haqda yazı - məqalə, səhifəmdə məqalələr arasında var.

30.12.2017

“Şaxta baba, Qar qız”, nəyin simvoludur?...

Yer üzünün, Qitələrinə, Qurşaqlarına baxdıqda, Qış ərəfəsində bütün qitələrdə qar yağmır, qış mövsümü olmur.

Şərqdə qar yağmır, Avstraliyada bu ərəfədə qar yağmır, əksinə isə hava isti keçir.

Bu baxımlardan baxaraq, Yer üzündə bu ərəfədə, Qitələrdə olan, müxtəlif, fərqli temperatur hədləri arasında, “Şaxta baba ilə, Qar qız”, nəyin əlamətidir?

Dünya tufanından xilas olmuş Azərbaycan ərazisində Azərlər, çox sonralar bu qış müddətini iki ərəfəyə bölərək onları, böyük Çilə (əziyyətli soyuq günlər) və Kiçik Çilə adı ilə adlandırmışdılar.

Çox sonralar bu böyük, kiçik Çilə ərəfəsi adları, yaxın uzaq Şərqə, yayılmışdı və o dövr insanlara, mə'lum idi.

Azərbaycan ərazisində, Azərlər yay mövsümündə əkib, becərib məhsulları yığıb, qış ərəfəsini, rahatçılıqla başa vurmaqla, Yaz ərəfəsinin gəlməsini, rahatçılıqla, sevinclə

gözləyərdilər.

İlk qar yağarkən böyük sevincə səbəb olardı.

Çünki, bu yazın, yayın “su ehtiyatıdır” deyə, şadlanardılar.

Bütün əhali şadlıqla, yollara, küçələrə çıxıb qarı yombaladıb, kürə halına salmaqla, onları həmişə yaşıl Zeytun, Küknar, Sərv, Şam ağaclarının ətrafına topalamaqla, həmin qar kürələrini, eyni vaxtda hamılıqla, əkin sahələrinə öküzü, atlara bağlanmış xərəklərlə daşıyıb, topalar halında, yığardılar.

Həmin həmişəyaşıl ağacların budaqlarına müxtəlif meyvələr asmaqla, balaca uşaqları sevindirməklə yanaşı, onları da, bu adətə öyrətmək, həvəsləndirmək məqsədi daşıyardı.

Qar kürələrinin bir yerə toplanmasına məqsəd, yazda əkin sahələrinin, ağacların su tələbatını tədricən, əridikcə ödəmək idi.

Bununla yanaşı, torpağın qışda şaxtadan, topladığı acılığı təmizləmək məqsədi daşıyırdı.

Sevinclə, şadyanalıqla keçirilən bu hal, ən əsası yolları, küçələri qardan təmizlənməsinə xidmət edirdi. (Qarı yombaladıb kürə formasına, şəklinə salmaq, Azərlərin ilk təkərin, çərxin İxtira edilməsinə gətirdi).

Bu hal, qışda qarı kürə şəkli formasına salıb, toplayıb küçələri qardan təmizlənməsi və ağacların ətrafına yığmaqla yazın tez gəlməsinə, yaşıllıqların artmasına kömək kimi, çox sonralar Avropa ölkələrinə yayıldı.

Avropa ölkələrində də, qış fəsli, qarlı çovğunlu keçdiyindən, qarı kürə şəklinə salıb, bir yerə toplamaq da, sevinclə, şadlıqla keçirilməyə başlandı.

Həmin qar kürələrinə əlavə düzəliş, bəzək verməklə onu formaya salmaqla ona da, “şaxta baba”, həmişə yaşıl ağaclara “qar qız”, adı verməklə, müxtəlif nağıllar, əfsanələr deyildi.

Qış ərəfəsi, bu sevinc, bu şadyanalıq bütün qitələrə tədricən yayılmağa başlamaqla, ümumdünya bayramına çevrildi.

Amma qarı, kürə şəklində ağacların ətrafına, əkin sahələrinə daşınması, küçə, səkilərin bu üsulla təmizlənməsi, müddət - müddət yaddan çıxdı.

Qış dövrünün bu şad, sevinc anları, qarı kürə şəklinə salıb, yazı sevinclə gözləmək yaddaşı Azərlərin, çox-çox qədim olan, yaddaşındandır.

Bu hal, bu şadyanalıq, insanlar arasında, qışın tez rahat keçməsinin, yaza tez çatmaq istəyi icraatıdır.

02.01.2018

İstəkləri özümüzə, biz İstəyirik...

Bütün Kainat sistemində, bütün ərəfələr üçün, bir mexanika işləkdir.

Kütlə, cisim, bütün canlılar, bütün varlıqlar, düşünüb - düşündürmək, məcburiyyətindədirlər.

Bu hal, çox qərribə bir, işlək sistemdir.

Bu hala, fərz edək, deyək ki, “düşüncə qanunu”.

Hər bir fərdin, hər bir varlığın Kainatla bir bağlılıqda olmaq, məcburiyyəti mövcuddur.

Nədir bu işlək sistem?

Bu sistem, hər bir fərdin düşüncəsi ilə, Kainata bağlanmaq metodikasındır ki, hər fərd nə düşünürsə, saniyənin milyardda bir tezliyi qədərində, düşüncə tezliyi ilə, o, düşüncə, Kainata yayılır, Kainatda, səslənir, Kainatda eşidilir.

Kainat, bu münvalla, hər bir varlığın, istəyindən, “xəbərdar”, olur.

Elə istəklər var ki, saniyənin milyardda bir tezliyi ilə (bəd, pis, ziyanlı düşüncələr), eşidilir amma ki, qəbul edilməyərək, özümüzə, dönür, özümüzə, qaytarılır.

Elə, düşüncələr var ki, eşidilir və qəbul, edilir.

Bu xoş, yaxşı düşüncə istəklərimizi, bizə qaytarmağa işə, vart-müddət, ayrılır.

O, “vaxta” da, zəminlər, yaradılır.

O, zəmin - vaxt, müddətlərə sığdığından, insana elə gəlir ki, onun istəyi, eşidilmədi.

Bu, yanlış fikirdir.

İstəklərimiz eşidilib, o istəkləri yerinə gətirməyə bir çox zəmin lazımdır ki, buna da, müddətlər, ayrılır.

Ona görə də, hər düşüncə iki hallı olur.

Pis, bəd, ziyanlı, düşüncələrimiz, tez özümüzə qayıdan, “yaxşı” bildiyimizə işə, ona, müddət gərək olur ki, “gözləməyi bacar”, onda Kainatdan, səslənir.

Ona görə də, düşüncə və İstəklərimizə, çox diqqətli, cavabdehli, olmaq, lazım gəlir.

03.01.2018

Məzarların da üzü, Gün çıxan, səmtə idi...

Çox qədim Azərbaycan ərazisində Azərlər, Astronomiya elmindən xəbərdar olduqlarından, Yer ətrafı planetlərin, hərəkət trayektoriyalarına uyğun olaraq, astronomik xəritələr, tərtib etmişdilər.

Həz. Zərdüşdün, Azərbaycan ərazisinə gətirdiyi, "Avesta" (Ahəstə), bilgi Kitabında, dəqiq elmlər, Astronomiya, Riyaziyyat, Həndəsə, Biologiya, Anatomiya, Canlı Aləm, Işıq elmi haqda, bir çox, elmi İnformasiyalar, var idi.

O dövr insanlar, Kainat elmindən, Astronomiyadan, xəbərdar olduqlarından, "sübh Günəşi, (Şərq isqaməti), Sirius ulduzu ilə, bir xətdə dayananda, gizlilər, örtülülər, həsrətlər, xəstəliklər, uğursuzluqlar dayanar, qurtarar, zəifləyər, gedər", anlayışı ilə, sübh Günəşinin, Uş ərəfəsində, axar su kənarına çıxaraq, belə və bu kimi, istəklərlə, arzularını, Şərq səmtdən çıxan, Günəşə, pıçıldayardılar.

Sirius Planeti, Yaz ərəfəsində, Günəşlə bir xətdə dayananda, Sirius planetinin, Ağ Işıqlı olan vaxtda, belə bir İcraatlar, edərdilər.

Sübhün ağ Işığı haqda olan bilgiləri, İmadəddin Nəsimi, öz Qəzəllərində, "mən uş", kimi, qeyd, ifadə edib.

Həmin Siriusun, Yer planeti ilə, bir xətdə, dayanması əsasında, Peru Piramidaları, Misir Piramidaları, Azər Piramidaları, inşa edilibdir.

"Piramida", nədir və niyədir?

Piramidalar İnşaası, Günəşin, Şüa Qanunu əsasında, qurulurdu.

Piramidanın, məna anlayışı, Günəş mə'bədi kimi, xarakterizə olunurdu.

"Piramida", yə'ni ki anlayışda,

"Pi"- dairəvi sahə,

"Ra"- zirvədə Işıq,

"Mi"- tərəfləri, üç bucaq, şərtləri ilə, (notlar arasında, "Mi" notu, üçüncü not hesab olunduğu kimi), İnşa edilirdi.

Mə'nası isə, tərəfləri üç bucaq quruluşlu, "Pi - Ra - Mi", adlı, sahə, zirvədə Işıq, tilləri dəqiq olmalı, anlayışı, daşıyırdı.

Piramidaları, Günəş şüa, qanununa, uyğun olaraq, dəqiq, Günəş Işıq şüa hesabatına əsaslanaraq, İnşa edirdilər.

Hesabatlar, $9 + 9 = 18$ (180°) tam olub, Günəşin, sübh Işığının, 19 - cu, dərəcədən (19°), çıxması əsasında, İnşa edilirdi.

Çox yüksəkdən baxıldıqda, bütün Piramidaların, bir - biri arasında, ardıcıl zirvə nöqtələrindən keçməklə, (Ra - dan), onların ardıcıl olaraq bir xətdə düzülmüş kimi, görünürdülər.

Azərbaycan ərazisində İnşa edilən, İşəri şəhər, Günəş mə'bədi (Qız qalası), Naxçıvanda Gəmi Qaya, Yeddi Kimsənələr, (Əshabül-Kəhf), Əbubəkr Əcəmi Naxçıvanının inşa etdiyi, "möminə Xatun türbəsi", (on üzlü kitabə tərtibatı ilə), Günəşin, həmin 19° -cu dərəcədən çıxması ilə, bir xətdə dayanıblar.

Nəsrəddin Tusi, həmin elmdən, xəbərdar olduğundan, astronomiya, riyaziyyat, nücum, həndəsə elmlərinə istinad edərək, bu kimi elmlərdən, bəhrələnibdir.

Yer üzünə, bütün Peyğəmbərlər və Rəsullar ancaq, bu xətt arasına, bir zolaq arasına, Şərqlə - Qərb arasına, Şərqdən, 19° - Işıq zolağı arasına, göndərilirlər, gəlirlər.

Bu müqəddəs, Işıq xətti arasını, o qədim insanlar, çox dəqiq, bilirdilər.

Həmin, Günəş şua qanunu, mövcud olan piramidaların zirvə nöqtələrini, dəqiq kəsməklə, Naxçıvandan Ağrı Dağını, Gəmi Qayanı, Yeddi Kimsənələri, Haça Dağı, (İlanlı Dağı), bir xətdən keçməklə, Ağrı Dağından sonra, Kars əyalətindən keçməklə, Qərb istiqamətdə, çox yüksəklikdən Yer səthində, çox böyük sahəni əhatə edən, görünən, yarım dairə, yarım qövs İşarə formasında, sönür.

Sanki həmin Işıq şua sərhədliliyi, burada dayanır, (sanki o, İşarə, simvol formasını, kimlərsə, bilə - bilə, İşarə ediblər. Sanki, o, Işıq həddinin, sonluğudur sərhəddini, cızıqlar, İşarə kimi qoyublar. Çox maraqlı, görüntüdür).

Bu deyilən, “yarım qövs”, “yarım dairə”, formasını, Kosmik gəmi içərisindən, müxtəlif Kosmonavtlar, dəfələrlə müşayət etsələr də, foto şəkilləri çəkilsə də, bu hala, bu formaya, bir o qədər də, əhəmiyyət verməyiblər.

Bu əraziyə, Azərbaycan, Zər - Azərlərə, Naxçıvana və onun ətrafında olan ərazilərin müqəddəs ərazi olduğunu bilən kəslər, min illərlə, ərazini müxtəlif, başqa adlarla, dəyişməyə çalışaraq, bu ərazilərə, hərbi yürüşlərlə, bəhanələrlə, sahib olmağa, çalışıblar.

Heç də, təsadüf deyil ki, çox - çox qədim dövrün insanları, Azərbaycan ərazisini, elm, Işıq ərazisi kimi, tanıyırdılar.

Minilliklərin müxtəlif hərbi yürüşləri, müxtəlif İstilalar, islahatlar, Günəş İçiq şua qanununun, mahiyyətini, tədricən unutmamağa, çalışıblar.

İnsanlar, Günəşin, çıxan səmtinə, Şərqə üz tutub, bütün arzu, istəklərini, həsrətlərini, xəstəliklərinin qurtarmasını, bütün elmlərdən, xəbərdar olmaq üçün, o, səmtə, Şərqə, üz tutardılar, dualar, edərdilər.

Maraqlı bir cəhət də, onda idi ki, Azərbaycanda, Azərlər, bu dünyadan köçən insanın, məzar, dəfn şərtlərinə, çox diqqətlə yanaşardılar.

Məzar və məzarlıqların şərti, dəqiq icra edilirdi.

Məzar şərtlərini, pozmaq olmazdı.

Bu, şərt - qanun, çox sonralar, bütün Yer üzünə, yayıldı.

O, səbəbdən ki, dəfn olunan insan, Işığa, Işıq səmtinə, Gün çıxan səmtə, o tərəfə olmaqla, “Işığa qovuşsun, öz Işığına qovuşsun”, anlamı ilə, dəfn olunardı.

Bütün, məzarlar və məzar üstü, baş daşlarının (üzərindəki Epitafiya), səmti, Gün çıxana, o, səmtə, Şərq istiqamətinə, Ağ Işıq, səmtinə tərəf, İstiqamətlənərdi.

Məzarların daxili də, dibi də, daşdan olardı ki, onu, ölən insanı, torpaq qatından ayırmaqla, torpağı, Erroziyadan qorumaq şərti ilə, qazılardı.

05.01.2018

Deyilib ki, Pişiyin doqquz ömrü var...

Çox - çox qədim dövrdən, ilk, Yer üzü insanından, bu günə qədər də, belə bir fikir hələ də qalmaqdadır, hələ də deyilməkdədir ki, “pişiyin, doqquz ömrü var”.

Bu gün də, həmin, o, “pişiyin doqquz ömrü var”, ifadəsi hələ də, öz aktuallığını, öz populyarlığını itirməyibdir.

Bu gün də, həmin o, fikrə olan, o, böyük maraq, hələ də qalmaqdadır.

Hələ də, insanlar arasında, “doqquz ömür”, mənasında, onun sirr mahiyyətinin, nədə olduğuna dair böyük maraq hələ də, davam etməkdədir.

Ev heyvanları arasında, Pişik, özünə məxsus bir yer tutmaqla yanaşı, ilkdən onlar, ev, yaşayış sahəsində, insanlarla birlikdə olmaqla diqqət cəlb edib.

İnsan ətrafında olan müxtəlif ev heyvanlarından deyək ki, itdən, atdan, qoyun - keçidən, mal - qaradan fərqli olaraq, onlar insanla birlikdə yaşayırlar.

Baxmayaraq ki, o heyvanlar da, sədaqətdə heç də, ev pişiyindən geri qalmırlar.

Onda, Yer üzündə ilkdən, nə səbəbə, bütün heyvanat aləmi arasında, ancaq pişik, insanlarla birlikdə yaşayaraq, o pişiyi də, insanlar ev şəraitində, öz yanlarında olmaqlarını, əziz biliblər?

Dünya tufanına qədər də, dünya tufanından sonra da, pişik əziz olan heyvan kimi dəyərləndirilərək, Gəmi Qaya, daş üstü təsvirlərdə, pişik gözü, onun pəncəsi, qulaqları, təsvir olunub. Belə təsvirlərlə yanaşı, həmin pişik təsvirləri, Misir Ehramlarında, daş üstü təsvirlərdə özünə yer tutub.

Çox maraqlıdır, o pişiyin, “doqquz ömrünün olması”, yəqindir ki, onları, ölümsüz - ölməzlik simvoluna çevirməklə, onların rəsmlərini də, qaya üstü təsvirlərə qədər, gətirib çıxara biliblər.

Adətən, pişiyi gecə vaxtı tumarladıqda, onun türklərindən Statika, yə'ni ki, səsli olaraq, Statik işıq - qığılcım, parlayaraq yayılır.

İlk, Yer üzü insanı, bu işıq - qığılcım hadisəsini, Qaranlığın, Qara halın onların ətrafından, uzaqlaşmış - uzaq olacağına bir inam kimi, qəbul edirdilər.

Pişik, isti - soyuğa, çox həssas olduğundan, qış vaxtı isti yeri tez tə'yin edir, yay vaxtı isə, sərin yeri tez tə'yin, edir.

Pişik, ölməzlik - ölümsüzlük daşıyıcısı olduğundan, öz boyunda da, çox - çox hündür olan yerdən düşmüş olsa belə, Yer səthinə, həmişə ayaqları üstə düşər, bir nahiyyəsi zədələnməz, bir nahiyyəsi sınımaz, bir nahiyyəsi xəsarət almaz.

Pişik, ölməzlik - ölümsüzlük daşıyıcısı olduğundan, balıqçı barkaslarında, böyük tutumlu, balıqçı qayıqlarında həmişə, çox sayda pişik olardı. Sudan, dənizdən çıxarılan balıq dolu torları, həmin dəqiqə tryumlara boşaltmazdılar. Bir xeyli, həmin balıq dolu torlar, bilərək havada saxlanılardı ki, orada olan pişiklər, torlara baxaraq, ucadan səs çıxaranda, balıqçılar əmin olurdular ki, ovlanmış balıqlar, sahilə daşınana qədər, o, balıqlar sağ qalacaqlar. Həqiqətən də, ovlanmış balıqlar satışa çıxarılanda, həmin balıqlar, hələ də, sağ olurdular.

Evdə pişik, ailə üzvlərinin sanki sanitarlarıdır. Ailə üzvlərindən kimin canına ağrı olduqda, pişik mütləq, özünü həmin nahiyyəyə sürtməklə, bədən ağrılarını, ustalıqla, uzaqlaşdırır.

Pişik, hədsiz qədərində, təmizkardır. O, bütün heyvanlardan fərqli olaraq, təbii ehtiyacını, torpaqda çala qazmaqla yerinə yetirər, ehtiyacını ödədikdən sonra isə, onun, o çalanın üstünü, mütləq basdırandır.

Pişik, pəncələrinin islanmasını istəməz.

Pəncələrini və özünün təmizkarlığını qoruyandır.

Qarda - yağışda, onların hər ikisindən özünü uzaq tutar.

Pişik, evdə, ailə üzvlərindən hansınınsa, kiminsə, dünyasını dəyişdikdə, bir anlığa evdən uzaqlaşır, çox kənarda dayanıb, ağlaya bilir.

Pişiyin, doqquz ömrü var deyiblər. Baxıb - baxıb, görüb - görüb belə deyiblər.

Pişik də, İlan kimi, Alma kimi, o da, ölümsüzlük daşıyıcısı olduğundan, onun özünü də, əzizlər arasından, əziz bilidlər.

07.01.2018

Kainat mexanikasında, “Eksentrik halı”...

O, Böyük Partlayışdan, Kainatlar yarandı.

Kainatların yaranmasına məcburiyyət halı səbəb oldu, yoxsa zəruriyyət halı səbəb oldu?

Xeyir, Kainatların yaranmasına məcburiyyət yox, zəruriyyət halı səbəb oldu.

İşığın yayılma “gücündən”, Kainat quruluş və modeli Oval, Ellipsoid formasını aldı, yekunlaşdı, dayandı.

Çox maraqlıdır, bəs niyə Oval, Ellipsoid quruluşunda, o formada?

O, Partlayışa səbəb, Işıq Varlığının, bir nöqtədən, bir başlanğıcdan, bir toplum halından, onun, güclü Işıq yayılma, onun, yayılma gücü qədərində, o işığın yayılma yaddaşı forması, elə Ovalı, Ellipsoid, o forma quruluşunda, göründü.

Çünki, sonrakı yaranmalı olacaq bütün varlıqlar, əbədi olan Işıq qədəri ilə, əbədi olmalı idi.

Bu səbəbdən, hər bir yaranmış kütlə, cisim, varlıq, öz ilkin halına, əvvəlinə, qayıtmalı idi.

Bütün başlanğıclar, qayıdıb, ilkinə qovuşmasa idi, o, Işığın özü Əbədi yox, daha müvəqqəti olmuş olardı.

İlkdən quruldu belə, hər yaranmış varlıq, qayıtmalı ilkinə!

Oval daxilinə sığan, bütün küllü kütlələr, oval quruluşlu, oval prinsipli, oval hərəkətli “qanuna”, tabe olmasaydı əgər, hər bir hal, bir müddətli olmuş olardı.

Oval quruluşunun formasına baxdıqda, “uzununa - uzun qol, eninə qıssa qol”, bunun özü belə, bütün hərəkətlərin, “Eksentrik” quruluşu qanununa, “tabedir”, halını xatırladır.

Belə quruluş forması, mövcud olmasa idi, əbədiyyət halı da, əbədi ola bilməzdi.

Yə'ni, hər bir hal, bu konstruksiya formasına, sərhədlilik formasına, sığmasa idi, Işıq qədəri də, dayanmadan sonsuz olaraq, yayıla - yayıla uzanar və nəticədə, o Işığın özü - öz gücündə, tükənərdi.

Əbədi olan Işıq qədəri, öz - özünü tükəndirərdi.

Bu səbəbdən ilkin Kainat quruluşu və ardıcılığı bu prinsipə uyğyn, “eksentrik”, quruluşuna uyğun olaraq, özünə, İlkinə bu hərəkətlə qayıtmalı idi və qayıdır da.

Baxaq bir neçə quruluşa, baxaq bir neçə ardıcılıqlara, hallara.

- qış fəslində, gündüz müddəti qıssalır, Gecə müddəti uzanır.

- yay fəslində, gündüzün müddəti uzanır, gecənin müddəti, qısalır.

(bax, Ovala, Ellipsoidə. “Eksentrik”, quruluşuna, “Eksentrik”, formasına).

- okeanlarda, qabarmalar, çəkilmələr,

- insanın yer üzünə gəlməsinə, yer üzündən, qayıtmasına,

- ağacların, yarpaqlarının tökülməsinə, bir də yazda, yenidən yarpaqlamasına,

- həmişəyaşay ağacların, qış fəslində, sabitləşməsinə,

- isti ilə, soyuq arasına, su ilə, buxar arasına,

- suyun donma, buzun ərimə arasına,

- səsin zili, səsin bəmi arasına,

- hərəkətin başlanğıc anına, hərəkətin zəifləmə sönmə, arasına,

- sağ qolla, sol qolun, güc arasına,
- sağ gözlə, sol gözü, görmə arasına,
- sağ ayaqla, sol ayağın ayaqqabı, qəlib fərqi,
- nəfəs alma, nəfəsi xaric etmə, arasına,
- ürəyin ritimlə, döyünmə arasına,
- acmaq, suzmaq arasına.
- yatmaq, oyanmaq arasına,
- qalxmaq, yenmək arasına,
- yorulmaq, dayanmaq arasına,
- nəyəsə çatmaq, ondan qayıtmaq arasına,
- bir həyat, bir də, ölüm arasına,
- təriflə, o, lə'nət arasına,
- sevməklə, nifrət arasına,
- sevgi ilə, məhəbbət arasına.

Maşın, mexanizmlərin mühərrik kamerasında, dirsəkli val, “eksentrik” quruluşunda olması, maşın - mexanizmlərə güc, sürət, hərəkət vericisidir.

Planetlərin, Günəş ətrafında birgə hərəkəti, Oval, Eksentrik, Ellipsoid formasında, tipində deyilmi?

Yormayım sizi.

Belə misallar nə qədərdir...

Bunların hamısı, bir Oval, bir Ellipsoid, bir Eksentrik quruluşuna sığmada deyilmi?

Bütün hallar, bütün quruluşlar, öz ilkinə, öz əvvəlinə, qayıdan - qayıtmada, deyillərmi?

09.01.2018

Aləmə gələn, bir canlı, bir də, İnsan...

Doğum evində, işləyən bütün Personal, öz, iş təcrübələrindən, peşəkarlıqlarından, onlara mə'lumdur ki, dünyaya doğulan körpənin, ilk anda, rəngi, başqa olur.

İlk, uca, səsle ağlaması anından isə, o, körpənin rəngi, dəyişilməyə, başlayır.

10-12 gün ərzində, o, körpənin rəngi, tədricən, dəyişilir.

Çünki, ana varlığında olanda, qan, hava miqdarı daşıyıcısı, o, körpəyə, nisbətə, olur.

Doğulan andan isə, o, bir mühitdən, başqa bir mühitə, daha da zəngin bir, hava qatı mühitinə, keçir.

Bu səbəbdən, körpənin ilk “ağlaması”, yer aləminin, hava şərtlərinə, uyğunlaşmasıdır.

Bəs o, körpə uşaq, niyə bu yer həyatına, “ağlamaqla”, gəlir?

İlkdən, səsle ağlaması, özünün diri, sağ, canlı olmasını, bildirir.

Ən əsas səbəb isə, ilk “ağlamaqla”, onun, bir mühitdən, başqa bir, mühitə keçmə, anıdır.

Bütün canlı varlıqlar, rüşeyim, embrion halında, Kainata, bağlanır. Kainatdan isə, ona aid olan, bütün İnformasiyaları alır, onlara hazırlıqlı, olur.

Yer aləmində isə, bu hala, “dərin yaddaş”, deyilir.

Körpənin, (dərin yaddaşına görə), ilk ağlaması, bədəninə, vücudunda toplanmış, acı və şor miqdarını, nəfəs aldıqca, o, hava miqdarı ilə, tənzimləməyə, başlayır.

Amma ki, İnsanlar, bütün bəşəriyyət, o vaxt ağlayır ki, düşdüyü şəraitə, eşitdiyi hansısa, bir bəd, faciəvi xəbərdən, ağlamağa, başlayır.

Bədəndə, vücudda, varlıqda, o, an nə baş verir ki, İnsan, ağlamağa başlayır?

Eşitdiyi hadisədən, anilikdə, bədəndə daşdığı, acı ilə, şor miqdarı, kəskin olaraq, artır.

Bu, anilikdə artan, şor, acı, miqdarını, vücudun özü tənzimləmək üçün, şirin miqdarını, bərabərləşdirmək üçün, gözlərdən, o, miqdarda, su ayrılır, axır.

Və yaxud da, əksinə olaraq, sevinc halında da, İnsan gülməkdən, gözlərindən, yenə də, yaş axır.

Kədərlənəndə, acı, şor, miqdarı artır, kəskin sevinəndə isə, kəskin şirin miqdarı, artır.

Bu, iki halı, bədənin, dad yaddaşını, nizama gətirməyə, gözlərdən axan su miqdarı, nizamlayır, tənzimləyir.

Bütün, canlı varlıqlar, bitki örtüyü, kütlələr, cisimlər, dörd dad, daşıyıcısıdır.

Acı, Turş, Şirin, Şor!

Bütün bəşəriyyət, dörd, dad yaddaşı, daşıyıcısı və yaddaşındadır.

Acı, Turş, Şirin, Şor!

Bütün İnsanlar, xəstələnəndə, xəstə halında olanda, “ürəyi”, iki meyvədən, birini, İstəyər.

Ya, alma istəyər və yaxud da ki, Armud.

Dərin, yaddaşına görə, alma istəməyi, Kainatda olan, bütün planetlərin, birgə, rahat hərəkətinə, rəvan, qoşulmaq istəyər.

Armud istəyi, bədəndə su, duz miqdarını, “qızdırmış”, qanın, tənzimləməsini, istəyər.

Daş Duz, özü də, dörd dad, daşıyıcısıdır.

Acı, Şor, Şirin, Turş!

Çünkü, bütün qidalanmalar, o, duzsuz, o dadlar olmasa, olmur.

Dörd yaddaş birliyi, (acı, turş, şirin, şor), bir cəmdə olmasa, bütün qidalar, dadsız olar, dadsız, bilinər.

Bunun əksi isə, bəşərin, yer aləmindən, fiziki ölüm halında da, o, bir mühitdən, başqa bir mühitə keçir.

Ölüm anında da, vücutdan, kəskin olaraq, su, hava, miqdarı, azalır, dayanır.

Baxmayaraq ki, canlı, yer aləmindən, ayrılıb, onun vücudunda olan, bütün hüceyrələr, 3 - 9, gün ərzində, hələ də, öz varlığını, qoruyub saxlayır, o, İşlək olur.

Belə olmasa idi əgər, onda, transplantasiya, (transplantasiya - İnsanın anatomik - bioloji üzvlərini, cərrahiyyə üsulu ilə, başqa bir bədənə, köçürülməsi), köklü olaraq, mümkünsüz, olardı.

Hava ilə, su birliyi, bütün varlıqlara, bir konservantdır, bir də, qoruyucudur.

09.01.2018

Sənsən, böyük mənbə, səndədir o, böyük mənbə...

Əgər, gördüyün, bildiyin, oxuduğun, toxunduğun, hiss etdiyin, daddığın, eşitdiyin (səs), gecən, gündüzün, işıq, üfük, səma, ulduzlar, bir həqiqətlərdirsə, bu həqiqətlər arasında, daha hansı həqiqətləri, axtarırsan, ey İnsan?

Onlardan da başqa, ola biləcək, başqa həqiqətlər də vardırımı, ola bilədimi, ey İnsan?

İstəsək də, İstəməsək də, qəbul etsək də, etməsək də, onlar, yad olmayacaqlar, dəyişilib, başqa da, olmayacaqlar.

Çünkü, onların hər biri, ayrı - ayrılıqda, olan bir mənbədir.

O, “mənbələr”, arasında isə, nə qədər, İstinad ediləcək, mənbələr də, vardır.

Qəribədir, son bu illər ərzində, bir söz, “mənbə” sözü, çox populyar, çox da, aktual olubdur.

Hər hansı bir, yazı - mətninin qarşısında, bir sual qoyulur, “mənbə hardandır?”.

Yazı - mətn, daha mənbədir!

Çünkü, yuxarıda sadalanan, mənbələr arasından, bunlar da, bir mənbədir.

Mənbə isə, gördüklərimizin arasında, bilmək İstədiklərimiz, arasındadırlar.

Qəribə bir sual da, çox populyardır.

Sual isə, belədir, “hansı ədəbiyyatdan, istifadə edilibdir?”.

Onda verilən sual, daha da, qəribələşir.

Yə'ni, sətir arxasında, söz arxasında, pərdə arxasında, bir fikir gizlənilib ki, “hansı müəllifin kitablarından fikirlərindən, bəhrələnmisən?”.

Onları daha, istifadə olunmuş, ədəbiyyat sayı, daha müəllif adlıqları, hansı müəllifin, sözləri, fikirləri, onlardan, istifadə olunaraq, “köçürülən sitatlar”, maraqlandırır daha.

Bir az da, yumşaq desək, daha yazı - mətnin mahiyyətləri yox, daha çox, hansı müəllifin fikirləri, tərtib olunmuş mövzularda və mətnlərdə, məqalələrdə, kitablarda, yer tutubsa, onlara daha, o, maraqlı görünür.

Bunlara isə, bir söz, “mənbə”, deyirlər, mənbə tələb, edirlər.

Maraqlı bir sual da, çıxır ortaya.

İnsanın özü, vücutu, temperatur daşıyıcılığı, hərəkət dinamikası, baxışı, nəfəsi, temperatur hədləri, böyük bir mənbədir.

İnsan isə özündən, olan o, mənbələrdən, xəbərsizdir.

Yə'ni ki İnsan, özündən, öz vücutunun iş prinsipindən, xəbərsizdir.

Bu halda isə, qəribədir ki, özündə - öz mənbəsindən, özündə olan, o, anatomik - bioloji səbəbləri, axtarmır.

İnsan, canlı, kütlə, cisim, varlıq, bütün temperatur hədləri arasında və ardıcılığındadırlar.

Bəs bu, temperatur hədləri, haradan alınır?

İnsan, özündə olan, temperatur hədlərini, hardan alır?

İnsan, və bütün canlılar aləmi, qoltuğunda, çiyində, cibində, istilik mənbəyi, istilik aparatı, istilik akumulyatoru, istixana ocağı, gəzdirmədiyi halda, canı, bədəni, istilik daşıyıcısıdır.

İnsan və bütün canlı aləm, bitkilər, kütlələr, niyə temperatur hədləri arasında olaraq, özləri də, istilik daşıyıcıları, olmalıdırlar?

Bəs bu, temperatur hədlərini vücutda, nizamlayan nədir?

Bədəndəki temperatur hədləri, qidadan, maddələr mübadiləsindəndir, onların nəticəsindəndir?

İnsan, canlı, uzun müddətli ekstrimal vəziyyətlərdə və istədiyi vaxtda, özünü sudan, qidadan bir müddət, uzaq edir, məhdud edir.

Əgər ki, insanı bədəninin temperatur həddini, qida, maddələr mübadiləsi tənzimləyirsə, o insan, özünü qidadan bir müddət məhdud edərsə, onda onun bədən temperatur həddi, 20 - 30°C arasına yenə ki, bu temperatur həddi, insanın sağ qalmasına kritik hədd hesab edilir.

Amma ki, insan ac, susuz az bir müddət ərzində qalsa, bundan onun, temperatur həddi dəyişməz olaraq qalır.

Bu zaman, onun bədən, vücut temperatur həddi dəyişmir, sabit qalır, yə'ni ki, 36, - 36,5°C, bədən temperatur həddi dəyişmir.

Deməli bu halda, sabit temperatur həddini nizamlayan, maddələr mübadiləsi, qida çeşidləri, deyilmiş.

Bəs onda, nə imiş?

İnsan, canlı, bir müddət, ac, susuz qala bilər.

Amma ki, İnsanın, sabit temperatur həddi olmasa, onun var olması da, mövcud olması da, müşkül bir məsələdir.

Ən böyük, bilinməli olan, maraqlı olan, “mənbə” budur. Ən böyük maraqlı olan “mənbədən” biri də, yuxudur. İnsan, 8 - saat norma olan müddəti yatmasa, onun qan tərkibi dəyişilməyə başlayır. Niyə?

Mənbə isə, uzaqda deyil, o mənbə elə sənin özündədir.

Onda, bu nə, “mənbədir”, deyib də, bu halın, baş vermə səbəbini, axtarmırıq, araşdırmaq, heç də, bir -birimizdən, o haqda soruşmuruq, onunla heç, maraqlanmırıq da?

Çünki, mənbə bizim, özümüzdədir.

İnsan vücutunda, canında, temperatur həddini, maddələr mübadiləsi, qida ilə, qidalanmağımız, kömək edir. Yaxşı qidalananda, əhval - ruhiyyəimiz, hövsələmiz yaxşılaşır, amma o bizim temperatur həddimizi, nizamlamır.

Amma ki, müxtəlif qida çeşidləri, qida rasionları və onların da, hər biri, ayr - ayrılıqda, müxtəlif - müxtəlif, avtonom olan, temperatur daşıyıcılarıdır. (yə'ni ki, kartof soyuqluq, soyuq daşıyıcısıdır. Çörək İstilik daşıyıcısıdır, dənli bitkilər də, isti daşıyıcısı, su - soyuq daşıyıcısıdır və s.), əgər ki, qidalar müxtəlif, temperatur daşıyıcılarıdırsa, onda biz, eyni vaxtda, qida çeşidlərində, həmin, eyni olmayan, temperatur daşıyıcılarından, bəhrələnsək də, öz sabit olan, 36°C - müxtəlif qidalar, bədən temperatur həddini, dəyişib, onu özünə tabe edib, tez - tez dəyişən, temperatur hədlərini yarada bilmirlər.

Bəs onda, bunlara, sabit temperatur həddimizi nizamlayan, hansı mexanikanın çərçivəsi içərisindəyik ki, bu temperatur həddi, dəyişmir?

Mənbə isə, bizim özümüz, bizim özümüzlədir.

O qədər sadə qurulubdur ki, bu quruluş ki, təəcüblənməkdən də, başqa təccüb, qalmır.

Baxaq hələlik, canlılar arasında, tək bir İnsana.

İnsan, nəfəs aldıqca, (bir dəqiqə ərzində, orta hesabla, 16 - dəfə nəfəs alır), temperatur həddini artırır, (bütün fəsillərdə), amma ki, nəfəsi özündən xaric etdikcə, vücut temperaturunu, aşağı salmaqla bədən temperaturunu nizamlayır, yə'ni ki, “soyudur”.

Deməli canlılar arasında, nəfəs alma, çox vacib olan, bir amil imiş.

İsti qida ilə, qidalananda, deyək ki, isti çay, isti kofe, isti qaynadılmış süd, (temperatur həddi, 60 - 70°C olur), vücut temperaturu isə, bundan artmır.

İsti, duru yeməklə qidalananda, (o, da 60 - 70°C, ola bilir), yenə də, bədən daxili temperatur həddi, dəyişmir.

İnsan yay mövsümündə, soyuq, çox soyuq su içir, donmuş buz da, dondurma da yeyir, bundan mə'də, heç təlatümə də, düşmür, bundan temperatur həddi dəyişmir, aşağı düşmür, yenə də, sabit olaraq qalır.

Temperatur həddimiz isə, qibaya uyğun olaraq, 50 - 60°C, həddinə qalxmır, yaxud da, o, soyuq sudan, temperatur həddimiz, mənfi 1 - 2°C, həddinə də, yenmir.

Yayın istisində, qışın soyuğunda, Şimal, yaxud da, Cənub qütbündə, İnsan, öz sabit temperatur həddini, dəyişmir.

Bu, sabit temperatur həddini, qoruyan nədir?

Bədənin, sabit temperaturunu, sabitləşdirən bədənimizdirsə, bəs onda, qidalandığımız, qida temperatur hədlərini, nizamlayan nədir?

İsti və yaxud da, soyuq qidalarla, qidalanarkən, mə'də üçün o, temperatur həddini, nizamlayan, diafraqmamızdır, (diafraqma - o, ürək, ciyər və mə'də - bağırsaq sistemi arasında dayanan, onları bir - birindən, ayıran, anatomik bir, üzvdür).

Diafraqma, o, qidaların müxtəlif temperatur hədlərini, qida mə'dəyə daxil olarkən, anilikdə 8 - 10°C, nizamlayır, bu sadə səbəbdən, İnsan mə'dəsi, təlatümə düşmür.

İnsan, kədərlənərkən, yaxud da, yorğunlaşmağa başlayanda, diafraqma tuxarıya, ürək, ciyər tərəfə, sıxılır.

İnsan o, halda, tez-tez, nəfəs alır, nəfəsi özündən, xaric etməyə, çalışır.

İnsan, şən olanda, sevinəndə, diafraqma, sabit qalır, o, da, sanki "sevinir", İnsan, rəvan, sakit nəfəs alır.

Gör ki, neçə də, sadəliklə imiş, bu anatomik - bioloji, quruluş.

Çox, addı görünən nəfəslə, canlının, vücut temperatur həddi, nizamlanırmış!

İdmançılar, adətən Boksçular, Güləşçilər və başqaları, məşq və yarışlar vaxtı, ringdə və ya totamidə, stadionlarda, tez bir zamanda, tərləyirlər və yorğunlaşmağa, başlayırlar.

Çünki, tez - tez nəfəs alaraq, (o, halda, tez - tez, içəriyə çəkilən hava miqdarından, daxili temperatur həddi, artır.

Nəfəsi, daxildə yubadıqda isə, qanın öz temperatur həddi artmasın deyə, nəfəsi özümüzdən, xaric edirik) bununla, temperatur həddini, nizamlayırıq.

Raund aralarında isə, o, idmançıları, məşqçi soyuq suyu onlara çiləyə - çiləyə, bədən temperatur həddini, nizamlamağa, çalışırlar.

Baxın ki, temperatur hədlərini, bütün canlılar üçün, nizamlayan nəfəsdır!

Qida ilə, qidalananda isə, daxili temperatur həddini, nizamlayan, diafraqmadır!

Bu, nizamlama halları olmasa idi əgər, (bir nəfəs, bir diafraqma, bir də, qan), İnsanın, bu dünyaya gələndən, son anınacan, onu, canlıni, bir nəfəs, bir temperatur hədləri, bir mə'də, bir də, qan, onlara, "yoldaşlıq etməsə idilər", onda biz, canlı olaraq, necə var olardıq, necə mövcud, olardıq?

Bədənimiz ya həddindən artıq İstinər, ya da, həddindən artıq Soyuyar, mə'dələr isə, qida temperaturlarından, ya təlatümə düşər, yaxud da, soyuq qidalardan, soyuqlayıb, dayanardılar.

Bu da, sənə mənbə, səndədir mənbə, sənsən mənbə.

Biz, öz vücutumuzun, bütün canlıların vücurunun İş prinsipindən, xəbərdarıqmı?

Haradan axtaraq, başqa bir mənbəni?

Kainatın özü də, bir mənbədir!

Bilib - bildiklərimiz, tədqiqatlarımız, araşdırmalarımız, maraqlandıqlarımızdır, axtardıqlarımızdır, qarşılaşdırıb, müqayisə etdiklərimizdir, budur mənbə!

Qeydlər:

Maraqlı və qəribədir.

Bütün İnsanların, bütün Bəşəriyyətin, orqanizmləri eynilikdədir.

Yə'ni ki, nə mə'nada, eynilikdədir?

İnsan, kəskin ağrı və kəskin sancıda, tez - tez, tikə - tikə, dayanmadan, nəfəs alır, tikə - tikə də, nəfəsi özündən, xaric edir.

Niyə ki, bədəndə nə baş verir ki, İnsan həmin anda, "dərindən yaddaşı" ilə, bu halı, sakitləşdirməyə, neytrallaşdırmağa, çalışır?

Həmin an, vücutda, acı ilə, turş miqdarı, kəskin artır.

Bu zaman, İnsan, tikə - tikə, tez - tez, nəfəs almaqla, vücutunda olan şirin miqdarını, artırmağa çalışır.

Onu, acı ilə, turş arasına, bərpa etməyə, çalışır.

Yaxud, o, moment ağrıdan, ucadan qışqırmağa, başlayır.

Bu halda da, vücutda anilikdə yaranan, travma, əzinti, yaralanmalarda, qorxmalarda, çıxartdığı, uca səslə, bədən daxilində, anilikdə bir yerə yığılmış, acı və turş miqdarını, bu üsulla azaldıb, onların arasına, şirin miqdarını, artırmaq istəyi ilə, bu hala "əl atır".

Heyvanat aləmi də, belədir.

Ağrılı, yorulduğu halda, qorxduqları an, onlar tikə - tikə, tez - tez, qıssa - qıssa, nəfəs almaqla, yaranmış bu halı, öz nəfəsi ilə, “neytrallaşdırmağa”, çalışırlar.

İnsan, canlı, orqanizmi, həm mürəkkəb, həm də çox, sadədir.

Amma ki, çox sadə imiş, bu İnsan, bir də, bu canlı aləm. Özünü, “tanıdıqca”, nə qədər də, sadə konstruksiya əhatəsindəymiş, olan bu İnsan!

Çox qərribə və bir o qədər də, maraqlı və düşündürücüdür.

Düşünmək üçün, bir misal.

Maye və məhlul mühitindən, yə'ni, yumurtadan çıxan cücə, həmin an, nəfəs alıb, səs çıxarır.

Onun, burun və ağ, ciyərlərində, heç bir, maye, məhlul qalığı, olmur.

Əgər ki, onun, burun və ya ağ ciyərlərində, hər hansı bir məhlul, maye miqdarı, qalmış olsa idi, o, canlı cücə, daha İlk nəfəsi də, ala bilməzdi, heç, ilk səsi də, çıxara bilməzdi.

Onun, nəfəs yollarında, maye və yaxud, məhlul qalığı, yəqin ki, onun daha boğulmasına, səbəb olardı.

İnsanın da, dünyaya doğulması da, bir prosesdir.

Körpə, Ana vücutundan, varlığından, ayrılarda (doğulanda), onun ilk ağlaması, (təmiz olan, burun, ciyərlər, nəfəs yolları), ilk hava kütləsi, onun ağ ciyərlərinə maniyəsiz, daxil olmasına, və o, an, ətrafdakı, Mamaça, Qnekoloqun, əlavə həkim müdaxiləsinə də, ehtiyac qalmır.

O, körpənin, ilk “ağlaması”, onun, ağ ciyərlərinə, dolan ilk hava kütləsi, onun var, sağlam olmasının, İlk səbəblərindən biridir.

Bədən temperatur həddinin, ilk nizamı ola bilir.

Qərribədir insanlar da, “mənfi”, “müsbət”, temperatur daşıyıcılarıdır.

Orta sür'ətlə, bir az, tez - tez, yeriyan insanlar, “orqanizmin”, “soyuq”, daşıyıcısı olduğundan, xəbər verir.

Orta sür'ətə, yavaş - yavaş, asta, sür'ətlə yeriyan insanlar, “isti”, daşıyıcılarıdır.

Tez - tez, yeriyan insan, hərəkət edən İnsan, yeriyan, tez - tez də, nəfəs alır.

Tez - tez, nəfəs aldıqca da, bədən daxilində, “istilik”, miqdarını, bu münvalla, sabit saxlamağa, çalışır, (bu hal, “dərindən yaddaşın”, mexaniki, işləməsidir).

Asta - asta, tələsmədən hərəkət edən İnsan, nəfəsinin, bərabərliyini saxlamağa çalışır ki, bədən daxili, temperatur həddi, artmasın.

Onlar, sür'ətlərini artıranda, tez də, tərləməyə, başlayırlar, (burada da, dərindən yaddaş, yenə də, İşləkdir).

Yamaca qalxan insan, pillələrlə yuxarıya qalxan İnsan da, tez yorğunlaşmağa başlayır, nəfəsi tənghiyr, sanki “boğulur”.

Bu halda da, tez - tez, nəfəs aldığından, o, nəfəsdən, bədən daxili, temperatur həddi, artmağa başlayır.

Üzü aşağıya, pillələrdən aşağıya yenəndə isə, heç də, bədən təlatüm, hiss etmir.

Yuxarıya, yüksəkliyə qalxanda, diafraqma, yuxarıya sıxılır, bu halda, nəfəs, daxili temperatur həddini, artırır.

Üzü, aşağıya yenəndə, diafraqma, sabit qalır.

Nəfəsi ancaq, sərbəst halda, özümüzdən, xaric edirik.

Səbəblər, bunlardır!

Bir qəribə cəhət də, ondadır ki, siqaret çəkən insanın da, nəfəsi, tez, tənqiməyə, yorğunlaşmağa, başlayır.

Çünki, siqaret ucundakı közün temperatur həddi, hər dəfə, bir “qullab”, aldıqca, siqaret ucluğundakı, közün, temperatur həddi, 500 - 600°C- çatır.

Bu balda da, içəriyə, ağ ciyərlərə çəkilən, tüstü kütləsi ilə, yüksək istilik kütləsi, bədən daxili, temperatur həddini, artırır.

Onda, diafraqma və ağ ciyərlərdə, bronx kanallarında, olan bəlgəm, o, yüksək temperatur həddini, aşağıya 8 -10°C-yə, nizamlamağa çalışdığından, siqaret çəkən insanın, nəfəsi həmişə, yüklü olur, ağır olur.

Düzdür ki, siqaret çəkməsə, İstifadə etməsə, daha yaxşı olar.

09.01.2018

Kütlə, çəki, sür'ətlər

İndiki dövrdə təyyarələr insanlara hərəkət köməkçisidir. Amma təyyarələr ancaq qanad və gövdəsinə görə uçmurlar.

Bu təyyarələrə mühərrik gücünə görə hərəkət sürəti verilir və aerodinamika qanunları nəzərə alınır.

Avtomobillər böyük sür'ətə uyğunlaşanda havalanırlar, yə'ni Yer səthindən ayrılırlar və s.

Yer planetinin çəkisi varmı?

Əgər kütlə varsa, çəki də vardır!

Amma, Yer kürəsi Günəş ətrafında hərəkət sürətinə görə Yer planetinin xüsusi çəkisi 16 – ya bərabərdir.

Yer planetinin hərəkət sür'ətindən ayrılan kosmik gəmi içərisində olan kosmonavt “çəkisizlik” şəraitinə düşür.

Niyə?

Çünki, həmin gəmi və daxilində olan insan böyük kainatda planetlər arası birgə sürətə uyğunlaşaraq 16 çəkidədir.

Kainat daxili planetlərin birgə hərəkət sürəti 16 - olduğundan (bu çox-çox böyük hərəkət sürətidir) planetlər biri – birini cəzb etmir. Gəmi və kosmonavt xaotik olaraq cəzb etmə nəticəsində harasa süzülüb yox olmur. O, gəmi və Yer kürəsi planetlər arası sür'ətə uyğunlaşdığından çəki hiss olunmur.

Planetlər arası sürət 16 – dır. Kainatda bütün planetlərin birgə hərəkət sürəti 32 - dir.

16 - 32 Kainat hesabatında mühüm rəqəmdir. Təbiətdə, bitkilərdə, insan vücudunda, 4, 16, 32 mütləq hesabatdır.

Qadın vücudu (Qnekoloji mərhələ), 16 - aktiv, 16 - passivdir.

Kişi vücudu isə, 32 aktivdir!

İnsanın ölüm halında, ölüm anına baxaq: İnsan o, anda (ölüm anında) anilikdə, vücut çəkisindən 0,16 qr. itirmə (azalma) müşahidə olunur. Tüstü (qara) 16 km. radiusda Yer səthinə bucaq altında yenir, yayılır, həll olunur.

Elmdən mə'lumdur ki, insan Oksigenlə nəfəs aldıqda ciyərlərindən Karbon xaric edir.

İnsana sü'ni nəfəs verildikdə əyər ölüm halında olan o, insana, oksigenlə kömək əvəzinə, xaric olunan sırf Karbonla müdaxilə edilərsə o, insana kömək yox, daha ölüm hökmü vermiş olarıq!

Amma insan nəfəs aldığı oksigeni ciyərlərindən xaric etdikdə, mütləq olaraq, oksigenin 16% -ni karbona çevirmədən təmiz Oksigen halında, özündən xaric, kənar edir.

Əgər belə olmasa idi, nəfəsi dayanmış insana, sü'ni nəfəslə kömək göstərməyimizin də, heç bir mə'nası olmazdı.

Lakin sü'ni nəfəslə kömək etmək istəyən insan, 16% oksigeni özündən nəfəsi dayanmış insanın, ciyərlərinə təzyiqlə qovaraq, mexaniki güc tətbiq etməklə, onu ölümdən xilas edə bilir və s.

İnsan bir dəqiqə ərzində, orta hesabla, 16 - dəfə nəfəs alır, 16 - dəfə, özündən nəfəsi xaric edir.

Yer kürəsinin Günəş ətrafında olan hərəkət dinamikasına baxaq:

Yer kürəsi (öz nüvəsinə görə) dayanmadan öz traektoriyasında Günəş ətrafında hərəkətdədir. Yer kürəsində olan çaylar, o hərəkət sürətinə görə axır.

Ona görə ki, yer planetinin hərəkət sür'ətinə uyğun olaraq axmadadır. Cazibə olmuş olsa idi, çaylar, dənizlər, okeanlar biri - biri arasında karıx qalar, səmtləri qarışıq

olardı.

Kainat daxili külli kütlələrin bir - biri arasında cəzb etmə və özündən itələmə mexanikası olmadığından cəm planetlərin bir sahədən başqa bir sahəyə toplaşması da mövcud deyil. Kainatda xaotik, xaos özbaşınalıq hərəkətləri yoxdur.

Sərbəst düşmə var!

Sərbəst düşmə, yer planetinin sürətinə uyğun olaraq bucaq altında 16 - ya düşür.

“Sərbəst düşmə”, yə'ni, tə'yin edilmiş, müəyyən hündürlükdən, eyni anda, iki kütlə, biri 1- kg, ikincisi isə, 5 - kg olan metal kürəni, sərbəst olaraq, aşağıya doğru, əldən ötürdükdə, düşürdükdə hər ikisi, eyni vaxtda səthə, müstəviyə düşür.

Baxmayaraq ki, kütlə çəkili, biri-birindən, kəskin fərqlidir.

Bu, “sərbəst düşmə”, ümumkainat Planetlərin birgə hərəkət sür'ətinə mütənasib olduğundan, Mütləq sür'ətin 16 - olan, dəyişməzəliyinin göstəricisidir.

10.01.2018

Günəş Işığı...

Yaxşı ki, bir olan Günəşi, kateqoriyalara, sizin, bizimə, onların, kimlərinə arasında, öz arasında, bölə bilmədilər.

Bütün bəşəriyyət, bütün dövr və zamanlar üçün, Günəşi, sabit, bir adlı, bir Işıq mənbəyi kimi, gördü, bildi, tanıdı.

Onu, öz aralarında isə, bölə bilmədilər.

Nələr bölünmədi, nələri bölmədilər ki?

Ancaq, bir Işığı, öz aralarında, bölə, bilmədilər.

Çünki, o, Işıq, hamı üçündür.

Hamiya, O, Işığı saçır!

Yaxşıya da, pisə də, e'tinasıza da, saymaza da, özündən razı, özündən narazıya da, əhli - kefə də, O, öz Işığını saçır.

Amma, o işıq payı, heç kim arasında, bölünməz, ona müxtəlif bəhanələrlə sahib çıxılmaz.

O, Işıq, hamı üçündür, o, hamınıdır.

Amma, Günəş də, öz sabit Işığını, hamı üçün, bərabər bölən, hamı üçün, bərabər saçan, bərabər yayandır.

Günəş seçməz, kim - kimdir, kimlə - kimdir.

Günəş, Işığını seçmədi, hər kəs, hər kütlə, hər varlıq üçün saçdı, onu Işıqlandırdı.

Bir Günəşi, öz aralarında, sənin, mənim, bizim, onların arasında, bölə, bilmədilər. Çünki, bölünməyəni, necə böləcəydilər.

11.01.2018

Düşüncədən, söz, sözlər...

Bütün Bəşəriyyət düşünür, hər düşüncə tezliyi “sözə”, çevrilir.

Hər bir insan, ancaq ona doğma olan dildə “düşünür”, ona doğma olan dildə öz düşüncəsini “sözə”, çevirir.

Düşüncə ilə, nəticədə söz isə, bütün Kainat sisteminə səslənir, çünki bütün sözlər, Söz sahibinə ünvanlanır.

Əgər ilkdən “söz”, “O” - nun olmasa idi, bizim Azərbaycan dilimizdəki “çağırışlarımızı”, Eşidəcək, amma ki, bizim dilimizi “başa düşməyəcəkdi?”.

Şimaldakı Çukçanı da, Avstraliyada Aboroqeni də, Cəngəllikdə Hindunu da, bütün Eskimosları da, “O”- nu çağırıdığca, hər çağırının da, hər kəsin də, “o, dildə, öz bildiyi dilində”, onun çağırdığı, O, dili, Başa Düşməyəcəkdir?

Dillərin, sözlərin başlanğıcı “O”- nun Olduğundan, bütün Bəşəriyyətin Dilini də, bütün canlıların çağırışını da, Eşidir də, Bilir də!

Çünki bütün sözlər, kəlmələr, hecalar, “O”- nun, Özünün olduğundan, “O”- nun, Özündən olduğundan, hər sözümüz, hər ricamız, hər istəyimiz, elə “O”- nun öz Sözlərində, eşidiləcək, elə “O” - na da, o dilimizdə, Anlaşılacaqdır!

11.01.2018

Bir olmaq, bir də, ölmək üçün, gəlmirik Yer üzünə...

Olan, bütün bəşəriyyəti, bütün vaxtlar və zamanlar əhatəsində, bir sual düşündürüb, “mən, nə üçün gəlmişəm, Yer üzünə?”

Bütün bəşəriyyət, belə düşünüb və yenə də, belə, düşünəcəkdir!

İnsan və bütün bəşəriyyət, bütün varlıqlar, bir izdivacları üçün, bir də, təbii ehtiyaclarını, ödəmək üçün, gəlməz Yer üzünə.

İnsanın, canlının, təbii ehtiyaclarının, qarşısını almaq, mümkünsüzdür.

Təbii ehtiyaclar, (kiçikli, böyüklü), İnsan vücudunun, bütün canlıların, bədəndə, vücutda, nisbi nəm, maddələr mübadiləsini, bədən müqavimətlərinin, yığılan su miqdarının, tənzimlənməsi üçün, vacibdir və qarşısı, alınmazdır.

Dünyaya gələn, dünyaya doğulan körpə uşaq, ilk andan, “ağlamağa”, başlayaraq, onu əhatə edəcək, zəngin hava şərtlərinə uyğun, nəfəs almağa başlayaraq, gözlərindən, ilk, göz yaşı, ayrılır, axır.

Bununla yanaşı, ondan, su ifrazatı, başlayır.

Düşünürsən ki, yenicə dünyaya gələn bu canlı körpə, ilk andan, niyə su ifrazatı ilə, bu Yer həyatına, gəlir?

Məsələ burasındadır ki, o, körpə, vücudunda olan, yığıla biləcək, su miqdarını, bu üslubla, nizamlamağa, çalışır.

İnsan, bəşər, Yer üzünə gələndən, Yer üzündən, qayıdacağı ana qədər, o, insan, o canlı, təbii ehtiyaclar qarşısında, aciz qalır.

Amma, düşünürsən ki, bu insan, bu canlı, tək təbii ehtiyacını, ödəmək üçün, Yer üzünə, gəlmişdir?

Qətiyyən yox!

Onda, bu halın, bu gəliş - gedişin, mənası nədir sualı, çox düşündürücü, olur.

İnsan bir olmaq, bir ölmək, bir də, təbii ehtiyaclarını ödəmək üçün, Yer aləminə, yenib, gəlməz.

Bu aləmdə, bir ölümün, bir də ki, təbii ehtiyacın qarşısı, alınmazdır.

İnsanın özü də, bütün varlıqlar arasında, bir varlıqdır.

İnsanın özü də, çox maraqlı, canlı olan bir varlıqdır.

Havanın çox isti vaxtında, o mövsümə uyğun olaraq, İnsan istidə, özünü, amma ki, adətən, üzünü, sifətini yelpikləyərək, özünü sərinlətməyə, çalışır.

Axı, niyə o istidə, ancaq üzünü, sifətini, yelpikləməyə çalışır?

Çox maraqlıdır, yə'ni ki, yayın o, istisində, ancaq onun, o insanın, üzü, sifəti, yayın istisinə, dözmür?

Yə'ni ki, ümumiyyətcə insanın, yayın o istisində, bədən, başqa anatomik üzvləri, o, istini hiss etmir?

İnsan vücudunun daxili halı, onun daxili aləmi, onun bütün psixoloji vəziyyəti, bir onun gözdə, bir də onun, üzündə, sifətində, özünü bildirir, bəyan edir.

İnsan, bütün hallarda, bir üzünü, bir də gözlərini, çalışsa da, gizlədə, bilmir.

İnsanın daxili aləmini, bütün halları, öz üzündə, cəm edir.

İnsanın halı onun üzündə, mimikasında, üz cizgilərində, özünü bəyan edir.

Bu səbəbdən, havanın çox isti keçməsinə, onun o isti hava şərtlərini pis keçirdiyini, özü də hiss etmədən, hərəkət dinamikaları ilə, öz ətrafına bəyanlaşdırır.

Ana, dünyaya övlad bəxş etdiyindən, canından - can ayrıldığından, deyər ki, uşaq, övlad, bala, “mənimdir”.

Ata da, ailədə deyər ki, “övlad bizimdir, sənə (xanımı ilə), mənimdir”.

İnsan, bütün bəşəriyyət, bütün canlılar, bütün kütlə, cisimlər, öz ətrafına, onu əhatə edən, bütün aləmlərə, möhtacdır.

İnsan, suya möhtac, qidaya möhtac, İstiyə - soyuğa, qayğıya, möhtacdır.

Möhtac yaranıb, bu insan, bu canlı, möhtac.

Axı niyə, möhtac yaranmalıydı bu canlı, bu insan?

İnsan, canlı, bütün hallar qarşısında, düşünür. Hər düşüncəsi, sözə çevrilir.

O, düşüncələri ilə, onları Kainata, bəyan edir.

Kainat eşidir, Kainat bilir.

İnsan, canlı, öz ətrafında olan halları, baş verən bütün hadisələri, eşitdiklərini, gördüklərini, Kainata, düşüncəsinin tezliyi ilə, onları bildirir, ötürür, bəyan edir.

Onunla yanaşı, öz etdiklərini də, öz duyğularını da, öz düşüncələrini də, öz düşüncə Tezliyinin sür'əti ilə, bütün Kainat sisteminə, bəyan edir, bildirir.

Hər bir hal, miqdar arasında, məsafə arasında, amplituda arasında, diskret kəmiyyətlər arasında, bölünür, bilinir.

Balıq da, su hövzələrində, su İçərisində, su İçər.

Amma ki, o, balıq, o, suyu, öz miqdarında, İçər.

Susuz, nə ola bilər ki, hansı varlıq, susuz ola bilər ki?

Heç bir hal, su başlanğıcı olmadan, onun, özü, başlanğıc, ola bilməz.

Möhtac yaranmışıq, möhtac.

Əgər, möhtac yaranmasa idik, Kainata nə ümidlə baxardıq, nə arzularla, nə istəklərlə, oradan, hansı müjdələri, gözləyirdik?

Gəldiyimiz Kainata, necə qayıdardıq və niyə də, qayıdardıq ki?

Kainat bizlə, bizlər də, Kainatlarla, bağlanmaqdayıq.

12.01.2018

Niyə, badə - badəyə, vurulur?...

Yer üzündə, meynə kolları, torpaqda, qumluqda, dağlıq ərazidə, düzəngahda, bitir.

Yer üzündə, ilk çaxırın e'malının tarixi, bir o, qədər də, dəqiq mə'lum deyil.

İlk çaxır e'malı haqda, ilkin olaraq elə bir, dəqiqləşdirilmiş mə'lumat, yox dərəcəsindədir.

Bu haqda, ilk çaxır e'malı tarixi haqda, ehtimallar daha çoxdur.

Amma, buna baxmayaraq, hələ də, Yer üzündə, çaxır e'malı və istehsalı, mövcuddur.

“Çaxır” əzilmiş, üzüm suyundan alınan, bir məhsuldur.

“Çaxır” - adlığı, yə'ni ki, “çaxır - ıldırım kimi, çaxar, o, çaxanda, necə çaxarsa, nələr edərsə bilinməz”, adı ilə deyilib, elə bildirilib.

Çaxır, üzümdən alınmış, onun suyunun, müəyyən vaxt, xumlarqa, küplərdə saxlamaqla, əldə edilərdi.

Ümumiyyətcə, Yer üzündə, bütün güllərdən, çiçəklərdən, bitkilərdən, tumlardan, dənələrdən, toxumlardan, yağ (karbo hidratlar), almaq, mümkündür.

Çaxır, üzüm giləsinin, e'mal edilmiş, yağına, bənzər.

Çaxırlar, dörd tərkibdə olur, Ağ çaxır, Qırmızı, Şirin, Az şirin, (kəm şirin).

Onları, müəyyən vaxt, yumru, kürəvari, xumlarda, küplərdə, saxlamaqla onun tərkibinin, hava ilə, zənginləşdirilməsi üçün, daha da, dad tərkibinin, rəng tərkibinin, temperatur hədlərinə, uyğunlaşması üçün, girdə, kürəvari, küplərdə e'mal, edərdilər. Çaxır, piyalədə, badədə, içilərdi.

İndiki dövrün özündə də, bütün spirtli içkilərin bir çoxu içilərkən, yumru tutumlarda, şüşədən fujer, bokaldan istifadə, edirlər.

Çünki, bu konstruksiyada olan, tutumlar, çaxır tərkibində olan, zəngin hava qarışığı, tez o, çaxırdan ayrılmasın deyə, belə bir, tutumlardan istifadə edirlər.

Müəyyən vaxt saxlanılıb, hasilə, yetkinliyə gələn çaxır, sanki yatıb, mürgüləyib, susubdur.

Onu, İstifadə etməmişdən əvvəl, süfrədə, məclisdə, masa arxasında olan dostlar, badəni - badəyə vurmaqla, o, yatan, mürgüləyən, o, vulkanı, çaxır, sanki “yuxudan”, oyadırlar.

(Bütün spirtli içkiləri, istifadə etməmişdən əvvəl, badəni - badəyə vurmaqla, onu əlavə olaraq, hava tərkibi ilə, zənginləşdirərdilər.

Bu, sadə səbəbdən, lap ilk dövrdən, çaxır, spirtli içkiləri, kuzələrə, bardaqlara, badələrə, piyalələrə, bir - birinə, vurulardı).

Bu səbəbdən, çox qədim dövrdən deyilib ki, “çaxır - ıldırım kimi, çaxar”.

Ümumiyyətcə, çaxır içkisi, nə qədər də, yumşaq yatmış olsa da belə, ona toxunsan, bir o, qədər də, oyanar.

Oyanar ki, çaxar!

Nə qədər, sağlıq desən də, onu tə'rif etsən də, o, çaxırdır, ıldırım kimi, çaxandır.

O, dost tanımaz, yoldaş tanımaz, arada dayansa, o, çaxar.

13.01.2018

Möhtəşəmlərimiz...

Ta keçmişdən, ta qədimdən olan, o, Möhtəşəmlərimizin, zəngin möhtəşəm Əsərlərini, möhtəşəmcəsinə, o, möhtəşəmliliklə elə ifa, elə də, ifadə etmək, lazımdır!

14.01.2018

Qıcqırma prosesi, labüddür, onu dayandırmaq, olmur...

Bir çox başlanğıclar, qıcqırma prosesi ilə, başlar.

Ümumiyyətlə, bütün meyvələrdən, qıcqırma prosesi nəticəsində, sirkələr alınır.

Qıcqırma prosesi, yə'ni ki, “qıcqırma prosesinin əsas mahiyyəti - kütlələr arasında dayanıb, onları hava ilə, oksigen, kislородla, zənginləşdirmə, halına deyilir”, bu halın getməsi, mütləqdir, labüddür.

Çünki, qıcqırma prosesi, bütün qida mə'mulatlərini, hava ilə, zənginləşdirməyə xidmət, edir.

Çox addı görünən, xəmir yoğurmanın özü də, xəmiri hava ilə, zənginləşdirməyə xidmət, edir.

Bir kəlmə kimi, başa düşülən, görünən, “Un-su-duz” un, arasında, maya, (droj) dayanır.

“Un-su-duz”, yə'ni ki, Unun - Suyun - Duzun, birliyinə nəticəsində, xəmirdən, çörək hasilə gəlir.

Xəmiri yoğurduqca, xəmir qatları arasını, hava ilə, oksigenlə, kislородla, zənginləşdirilməsi üçün, yoğurmanı, yerinə yetirirlər.

Bütün qıcqırma proseslərində, qlukozaya, fruktozaya keçid mərhələsi arasında, mütləq olaraq, qıcqırma prosesi başlayır.

Bu, qıcqırma prosesini saxlamaq, mümkünsüzdür.

İnsan mə'dəsinin özü belə, qıcqırma prosesinə, köməkçidir.

Tibbidə belə bir, anlayış var, “mə'də şirəsi”, deyilən həmin mə'də şirəsinin, onun özünün belə, qarşısını almaq, mümkünsüzdür.

Çünki, “mə'də şirəsi”, turş daşıyıcısı olduğundan, (qıcqırma prosesinə, əsas amil), həzmə köməkçi bir, komponentdir.

Ümumiyyətcə, mə'dənin özü, bir kamera, bir tutum olduğundan, bütün qida çeşidləri, məhlullar, mayələr, mə'dənin daxilindən, keçirlər.

Amma, bütün mə'dələr, 30 - 35 gündən bir, öz mə'də daxili divarlarını, qatlarını, heç bizim, xəbərimiz olmadan, yeniləşdirir, cavanlaşdırır, dəyişdirir.

Belə olmasa idi əgər, mə'dənin daxili, özü - özünü, necə deyərlər, "yeyib", deşərdi.

Bütün mə'dələrə, turş daşıyıcısı, qıcqırma prosesi, hava zənginliyi qarışığı, həzmlərə, köməkçidir.

Bu Dünyaya gələli, İnsan və bütün canlıların, ən əsas, anatomik üzvlərindən biri, ən əsası, bir ürəkdir, bir də, mə'dədir.

Ürəklə, mə'də, ilk andan, Yer üzünə gələndən, son anacan, hər ikisi, çox vacub, qoşa, İş fəaliyyətindədirlər.

Ürəklə, mə'də, canlının, insanın, bütün anatomik üzvlərinin, var olması üçün, çox, vacibdir.

Çox, vacib olan, odur ki, insanı, canlıyı var edən, onun bütün anatomik üzvlərini, işlək edən, bir ürəkdir, bir də, mə'dədir.

Tək xəmir etmək üçün, una (unu, suya əlavə etmək yox, əksinə, suyu una əlavə edirlər), su əlavə etməklə, (25 - 30°C), nisbi nəm miqdarını nizamlamaqla, əlavə edilən, duz miqdarı, qıcqırma prosesi arasında dayanmaqla, qıcqırmanın rəvanlaşmasına, maya, droj, həmin xəmirin, hava ilə, oksigen, kislorodla, zənginləşdirməsinə, əsas bir prosesdir.

Üzümü qıçqırtmaqla, bir çaxır alınar, bir də, üzüm sirkəsi, alınar.

Qıcqırma, baş verməsə, hava ilə zənginləşməsə, onda, məhsul boğular, məhf olar.

Xəmirin, üzərini də, müəyyən vaxta qədər örtməklə, qıcqırma zamanı, hava qatı, tədricən ayrılmaqla, xəmiri bir daha, hava ilə, zənginləşdirməsinə, xidmət edir.

Üzüm sirkəsi, alma sirkəsi, bir katalizatorudur.

Evlərdə, sənayedə hazırlanacaq, müxtəlif turşulara, (kələm, kök, xiyar, pamidora), sirkə turşusu, əlavə edilir.

Bu, sirkələrlə yanaşı, həmin mə'mulatlara, duz miqdarı da, əlavə edilir.

Həmin, iki birlik, turşu üçün, nəzərdə tutulan, tərəvəzlər tərkibindən, su miqdarını, ayırır.

Bənnə üçün, tikintidə, mütləq palçıq qarışdırırlar.

Qarışdırılan palçıq tərkibini, hava qatı, yetişdirir, o, hava ilə, zənginləşir.

Palçıq miqdarı, qatışdırılanda, o, hava qatı ilə, zənginləşir ki, daşın - daşa birləşməsinə, köməkçi olur.

Qarışdırılan palçıq - torpaq, duz minerallarının birliyi olmaqla, əlavə edilən su, nisbi nəm miqdarının, bərabərliyini, qarışdırma işə, hava ilə, zənginləşdirilməsinə köməkçi, olur.

Xəmirlər də, belə yoğurulmaqla, o, xəmiri, hava qatı ilə zənginləşdirməsinə, qıcqırma prosesi, onu daha da, hava miqdarı ilə, zəngin edir.

Dörd, dad daşıyıcısı, var.

Acı, Turş, Şirin, Şor!

Hər birinin, ayrı - ayrılıqda, öz mahiyyəti var.

Hər birinin də, hava ilə zənginləşməsi üçün, qıcqırma prosesi var.

Qıcqırma prosesi zamanı, arada Turş miqdarının var olması, hava tumurcuqları ayrılmaqla, məhsulları hava ilə, zənginləşdirər.

Qıcqırma prosesi olmasa, parçalanmalar, ayrılmalarm olmaz, hava qatı ilə, oksigen, kislorodla, bütün qarışıqlıqlar arasında, turş miqdarı, qıcqırmalar, dayanar.

15.01.2018

Quşlar, Qitədən - Qitəyə, qurduqları, öz yuvalarına uçarlar...

Ümumi halda həmişə müşahidə edirik ki, Yaz fəslində, bir çox quşlar, uçub bizim əraziyə, qayıdırlar, gəlirlər.

Həmin quşlardan, Qaranquş, Hacıləylək, Durna və s. olurlar.

Qərribə və düşündürücü hallardan biri də, odur ki, ərazimizə uçub gələn, o, quşlar, qurduqları öz yuvalarını, səhf salmadan, yenə də, həmin o, yuvalarına qayıdıb, gəlirlər.

Buradan belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, həmin quşlar əvvəldən seçdikləri ərazini səhf salmadan, yenə də, həmin ərazidə, öz qurduqları yuvalara, qayıdırlar.

Bu hal, ilkdən sadə görünsə də, amma bu yer dəyişmə, çox mürəkkəb bir proses və mexanikadır.

Bir neçə, düşündürücü suallar çıxır ortaya.

O, quşlar, payız fəslində, uçub gediblərsə, yaz fəslində işə, nə kimi, hansı coğrafi xəritədən, kompasdan, sekstantdan, cəhətlərdən, "istifadə" edərək, uçub, geriye qayıdırlar?

Məsələ burasındadır ki, bütün canlılar, eyni vaxtda, yaddaş daşıyıcılarıdır.

İnsanlar, göz yaddaşı, bədən, vücut, dad yaddaşı, baş yaddaşı ilə, bir çox halları, onların "köməyi" ilə, yadda saxlayıb, yaddaşlaşdırırlar.

Quşlar, Balıqlar işə, göz yaddaşı ilə, bir çox halları və predmetləri, yaddaşlaşdırırlar.

Adətən, Durnalar qitədən - qitəyə, ərazidən - əraziyə, yer dəyişəndə, üçbucaq, piramida tipində düzülərək, başda isə, bir aparıcı durna, olmaqla, uçurlar.

Qəribə hal ondadır ki, aparıcı ilə birlikdə, dəstədə olan, bütün quşlar öz, göz yaddaşı vasitəsi ilə uçaraq, marşrutu, yolu, səhf salmazlar.

Çünki o, quşlar, müəyyən etdikləri, uçuş sahəsini Romb tipli quruluşla, yerinə yetirirlər.

Yə'ni ki, iki qanadları Rombun en formasını, dimdik və ayaqları isə, Rombun uzununu, tipinə uyğunluğa saxlamaqla, “qurmaqla”, uçurlar.

Belə Romb quruluşu, onların göz yaddaşı prizmasına uyğun olduğundan, yerdə olan bütün daş, kol, dərə, təpənin, dəqiq, “fotoşəklini”, göz yaddaşına uyğun olaraq köçürtdüklərindən, uçuş yolunu heç vaxt, səhf salmırlar.

Göz yaddaşı onların xəritəsi, kompasi, sekstantı olduğundan, uçuş məsafəsini, yollarını, səhf salmazlar.

Uçuşu, gündüz vaxtı, yerinə yetirirlər ki, göz yaddaşı, dəqiqliyini, itirməsinlər.

Qitədən - Qitəyə, uçub yer dəyişən bütün quşlar, uçuş vaxtını, ərəfəsini, Günəşin, Işıq bucaq, ölçülərini, (Sekstant), dəqiq “ölçdüklərindən”, o, ərəfəyə uyğun olaraq, yerlərini, dəyişərlər.

Biz İnsanlar, fəsilərin ardıcılıq vaxtını, dəqiq, bilərik.

Quşlar, Arılar, Qarışqalar, Günəş Işıq bucağını, göz yaddaşı vasitəsi ilə, ölçərək, bilərlər.

Onlar, Arılar, Qarışqalar, bir çox Həşəratlar, ərəfəni, Günəş Işıq bucağına uyğun, havanın nisbi nəm şərtlərinə, (barometrin iş prinsipinə), uyğun, temperatur şərtlərinin də, o, ərəfə şərtlərinə uyğun olaraq, təyin edərlər.

O, ərəfədə, onda, öz yuvalarına, qışlamağa, çəkilərlər.

Günəbaxanlar isə, öz Tacı vasitəsi ilə, Günəş Işıq bucaqlarına uyğun olaraq, Günəşi, müşayət, edərlər.

Bütün Quşlar, Qitədən - Qitəyə uçuş zamanı, birlik halında, uçurlar.

Uçacağı əraziyə çatdıqda, bir - birindən, ayrılıb, qoşalaşib, hər qoşa, öz yuvasına, sığınarlar.

Quşlar, Qitədən - Qitəyə uçuşdan əvvəl, bir topluma gələrlər, Səmada, uca səs salarlar, qrup halında uçurlar, dövrə vururlar.

O, quşlar, hər dövrdə, qrup halında, “buta” formasında, doqquzluq sisteminə uyğun olaraq, onu bir - birinə, bəyan edib, qitədən - qitəyə, ərazidən - əraziyə, ölkədən - ölkəyə, uçurlar.

Serçələr, Qarğalar, yer dəyişməzlər, onlar seçdikləri ərazidə, qalarlar.

17.01.2018

İstilər, soyuqlar...

Kainatda mövcud olan bütün Küllü - kütlələr, ona sığan, bütün Qalaktikalar, bütün Planetlər, o planetlərdə olan, laylar, qatlar, süxurlar, təbəqələr, İstiyə, nəmə, rütubətə, olan Suyu, möhtacdırlar.

Çünki, Kainat daxilində, mövcud olan, o nəm, o rütubət, planetlərin dərin qatlarında, (aktiv, passiv planetlərin nüvələrindən), Su və su miqdarı olmasa idi, heç bir Kütlədə, temperaturlar fərqi, istilər, soyuqlar, sərinlər, yarana bilməzdi.

Bütün planetlərin, mövcud olması, bir Su, bir də, İstidəndir!

Planetlərin, dərin qatlarında olan, temperaturlar da fərqli - fərqlidir.

Kütlədə, su, nəm, rütubət vardır ki, o, torpağın da istisi, Qitələr arası, Yayda ayrı, Qışda ayrı, Yazda ayrı, Payızda ayrı - ayrıdır.

17.01.2018

Dərk et ki...

Azərbaycan ərazisində, çox - çox qədim dövrdən, belə bir, tə'lim var idi, "təsəvvür et ki, təsvir etmə".

Yə'ni ki, təsəvvür edə bilmədiyini, necə təsvir edə bilərsən?

Dərk et...

Dərk edə bilmədiyini, necə şərh, edə bilərsən?"

Kainat bir Sirdir!

O, sirri, o, Kainatı, dərk etmədən, Kainatı, o, sirri, necə şərh edə bilərsən?

"O" - nun, özü Vardı ki, Adı da, vardı.

Özü olmayanın, Adı necə ola bilərdi ki?

O, Tanrını, O, Xalığı Mütləqi, dərk etmədən, "O"-nun "sirlərini", necə şərh edə bilərsən ki?.

18.01.2018

Canlı varlıqlar, hər an, yeniləşir...

Aləmlərə baxırsan, aləmə baxırıq, onu həmişə yeni, cavan, tərəvətli, görürük.

Nədir səbəb, niyədir səbəb?

Çünkü, heç bir varlıq, “qocalmır”, tərəvətdən də, uzaq olub, uzaqlaşsa da, bilmir.

Onlar, hər an, yenidir, hər an, yeniləşirlər.

Canlıların və İnsan varlığının, daxili üzvləri, ürək, böyrək, mə'də, dalaq, bağırsaq sistemi, göz, dırnaqlar və s, heç vaxt, qocalmır, hər an, mərhələ - mərhələ, Yeniləşir.

Kainat, heç vaxt, Qocalmır!

Çünkü, o, yaşlaşa bilir, amma ki, qocalıb öz zahiri görkəmini, dəyişmir.

Hər an yeni, hər an, cavandır.

Kainatın Sahibi Mütləqi, Tanrı, Yaradan, Allah, nə Qocalır, nə də ki, Yaşlaşır.

Milyon illər bundan əvvəl, olmuş varlıqlar “O”- nu, necə bilirdirlərsə, biz indi gəlmişik, yer üzünə, “O”- nu, yenə də, olduğu kimi bilib, olduğu kimi də, qəbul edirik.

Həmişə Cavan.

Həmişə aləmləri, cavanlaşdırdığı, səbəbindən, həmişə “O”- nu da, olduğu kimi, dərk edirik.

İnsan, canlı varlığın, zahiri görkəminə görə, yaşlışıb, deyirik.

Yə'ni, hərəkət dinamikasına, yerişinə, zahiri görkəminə görə, fəqərə sütununun, balaca deformasiyasına görə, onun əl - üz, qırışlarına görə, yaşlıdır deyirik.

Amma ki, 80 - 90 yaşında olan İnsan, özünü həmişə, cavan bilir, cavan, sanır.

Zahiri görkəminin, necə olduğuna baxmayaraq, o, özü o, vəziyyətdə, görmək istəmir.

Daxili aləminin, daxili üzvlərinin, dərin yaddaşına görə, hər an yeniləşməsi səbəbindən, özünü həmişə, cavan bilir.

İnsanın, canlı varlığın, üz cizgilərinin gözəlliyini tamamlayan, onun gözləridir.

Gözlər, heç vaxt qocalmır, qırışmır, hərəkət dinamikası, ləngləşmir, yorulmur, deformasiyalara, uğramır.

Çünkü, gözlər ətrafda gördüklərinin, ancaq yeniləşən halını, aləmin, aləmlərin, gözəlliklərini, görür.

Bu səbəbdən, gözlər nə qocalır, nə də ki hərəkəti, ləngləşə bilir.

Hər an, yeniləşir.

Əşyalar, köhnələ bilir, zahiri görkəmi dəyişə bilir, amma ki, yaşlaşıb, əldən düşmür.

Bütün varlıqların, kütlələrin, cisimlərin, zahiri görkəmi dəyişilə bilir, öz varlığı, dəyişmir, sabit qalır.

Çünkü, bütün varlıqlar, kainatın özü belə, Işıqdan yaranıb, hər bir varlıq, Işıq, zərrə, daşıyıcısıdır.

Işıq - Zərrə payı isə, heç vaxt, dəyişmir.

Olduğu - olduğu kimi qalır.

Bu səbəbdən, bütün varlıqlar, Işıq Sahibinə, bağlıdırlar.

Zərrə - Işıq payı, heç vaxt, qocalmır, görkəmini, heç vaxt, dəyişmir.

İnsan, canlı varlıq, Işıqdan, Zərrə payı daşdığından, özünü həmişə cavan, həmişə yeni bir varlıq, bilir.

Bu səbəbdən, İnsanın zahiri görkəmi, dəyişsə də, yadı - yaddaşı, daxili aləmi, dəyişmir, həmişə yeni, həmişə cavan, qalır!

19.01.2018

Azərbaycan ərazisində, “20” - liklərlə bağlı, ədədlər hesabatı...

Qəribədir, Azərbaycan, ərazisinin, “20” - ilə bağlı olan halı, çox maraqlı, çox müəmmalıdır,

- Xəzər dənizi, dəniz səviyyəsindən 28 - metr aşağı,
- 1920 ci ildə, bolşeviklər Bakıya gəlib, quruluş qurur,
- bu ərəfədə, 26 - Bakı komissarı, meydana çıxır,
- eyni vaxtda, 28 - apreldə, həmin 20 - ci ildə, quruluş e'lan, olunur,
- sonrakı tarixi ərəfənin bir yaddaşı da, 28 - may, metro stansiyası, isə başlayır,
- 20 yanvarda, bu Bakıda, o insanlar, ölümlə üz - üzə qalır,
- ərəfəni tarixləşdirərək, “20 - yanvar”, metro stansiyası adlandırılır,
- Azərbaycan ərazisinin, 20 %- i, işğal olunur.

Azərbaycanın, tarixi ərəfələrini axtarsaq, nə qədər 20-lər, çıxacaq ortaya?

Bu, 20 - lərlə, bağlı olan, hesabatlar qarşısında düşünməyə dəyir...

Kimə 17, kimə isə 20 - dir...

Qəribədir, hər il 20 yanvarda, Xalq kütlə şəklində, ölənlərini, şəhidlərini, bu insanlar, Qərənfil gülləri ilə dağ üstündə yad edəndə, hər il o gün, Bakıda, gün çıxır.

Bu əlamət e'tibarı ilə, bir mühüm əlamətdir ki, vaxt gələcək Günümüzə, işıq düşəcək, işıqdan işıq, Işığımıza - Işıq düşəcək!

Bilsək ki, niyə?

Çünki, Qərənfil gülləri, bir ad, bir mə'na, bir rəmz daşıyır.

O, nahaqdan tökülən qanlar qarşısına, o, Qərənfil gülləri gətirilər, o güllər, öndə gedər.

O, güllər də, öz rəngində, öz quruluşunda, Nahaq yerə, Əbəs yerə tökülən insan qanlarının, önündə, qarşısında, bir sipər kimi dayanar.

O, Qərənfil, həqiqət işığını aşkar edər.

Bir yerə topalanmış Qərənfillər, o, güllər, həqiqətin, həqqin öz işığını, yandırar!

Bir qəribəlik də, budur ki; Abşeron yarmadasında, bitən bitkilərə bir bax:

- əncir,

- zeytun,

- nar,

- zə'fəran,

bir də, 32 - Bakı kəndlərində, bitən Qərənfillər...

Onların, o bitkilərin də, hər biri, müqəddəsliklə bağlı olan, o işarələrlə, o, adlıqlardır...

20.01.2018

Nə tükənir ki, tükənməyə, səbəb yoxdur ki...

Hər nə görürüksə, o nə vaxtsa, qurtaracaqdır, tükənəcəkdir, Günəş də, sönəcəkdir?

Yəqindir ki, hər başlanğıcın, bir sonu da, olmalıdır.

Yox, bu hal, mümkünsüzdür.

Çünki, bir başlanğıc var.

O, başlanğıcdan da, yenə də, davam edən, başqa bir, başlanğıc var.

O, başlanğıc halını, anını isə, dayandıra biləcək, başqa bir varlıq, yoxdur.

Çünki, başlanğıc içərisində, yenə də, bir yenilənmiş, yenə də, davam edən, başlanğıc, var.

Bu ardıcılığı isə, dayandırmaq olmur.

Bir neçə, misal;

Astronomların, Astrofiziklərin mülahizələrinə görə, Günəş sistemində, bizim Yer kürəsi, 4,5 - Milyard ildir ki, mövcuddur.

Bütün, Kainat sistemi isə, 15 - Milyard ildir ki, o da, mövcuddur.

Bu, elmi mülahizələrə istinadən, deməli, Kainatın yaranma anı, 15 - Milyard il, Günəş sisteminin isə, yaranma anı, 4,5 - milyard ildir isə, deməli bu sistemlərin yaranmasının, ancaq başlanğıc, halları, anlarıdır, aydınlaşdırılır.

Bu sistemlər isə, yəqindir ki, özbaşına, öz istədiyi forma və ardıcılıqla, yarana bilməzdilər.

Deməli, bu hallara da, bir yaradıcı qüvvə, bir yaradıcı, varlıq gərək idi.

Əgər ki, o, varlıq, yaradıcı varlıqdırsa, deməli o, ancaq davamlı olaraq, yarada bilən, Varlıqdır.

Yoxsa, bir dəfə üçün yaratsa idi, sözsüz ki, hər yaranan, tükəndirib - tükəndirib, sonda özü də, belə, Işıq qədəri də, tükənə bilərdi.

Bu sadə səbəbdən, yaradıcılıq halı var, tükəndirici, tükənən halı, yoxdur.

Əgər, Günəş 4,5 - milyard ildir ki, mövcuddur, deməli onda, Günəşin ilk Işıq şüasının, saçma anı kimi, hesablamaq, lazım gələr.

Yer kürəsinin peyki, Aydır.

Biz insanlar, Ayın ancaq bir üzünü, bir səthini, bir səmtini, bir yarımkürəsini, müşahidə edə, bilirik.

Ayın, o biri yarımkürəsini isə, müşahidə edə, bilmirik.

Yer kürəsi, Günəş ətrafında, hərəkət etdiyindən, Günəşin bütün halını, bütün səthini, müşahidə edə, bilirik.

Günəşsiz, Işıqsız, İstisiz də, mövcud olmaq, çətinliklər, törədərdi.

Günəşin özü, səthi, hər an, yeniləşdiyindən, onun Işıq saçma xüsusiyyəti, dayanıb, tükənmir.

Yer kürəsinin özü də, hər an, yeniləşdiyindən, onun da, faydalı qazıntıları, daşı, torpağı, qumu, suyu, hava qatı, tükənib, qurtara, bilmir.

Bu hal, hər an yeniləşmə səbəbindən, baş verdiyindən, bütün Yer üzü, faydalı qazıntıları, suyu, havası, bitki örtüyü, su hövzələri, bitib tükənə, bilmir.

Işıq saçan, Günəş işığı, 4,5 - milard il, bundan əvvəlki olan, Işığını saçmasıdır?

Yox, o, Işıq, indi biz görə bildiyimiz Işığın, (yaradıcı olan), o, Işığın, davamıdır, davamiyyətidir.

Yer kürəsində olan, faydalı qazıntılar, daş, torpaq, su, hava, bitki örtüyü, həmin o, İlkindən, olandır?

Yox, onlar da, o, İlkin olan halın, davamıdırlar.

Hər İlkdən olan varlıq, başqa bir varlıqların, davamıdır.

Əgər, min illər bundan əvvəl, insanlar tərəfindən, istifadə edilmiş, sərf edimiş, bütün faydalı qazıntılar, su, hava qatı, bitki örtüyü, davamlı olaraq, yeniləşməsə idi, bu ərəfədə, Yer üzündə olan İnsanın, bu aləmə, gəlişinin də, heç bir, əhəmiyyəti, olmazdı.

Çünki, İnsan, canlı vücutunun özü belə, hər an, yeniləşir.

Deyirik,

- təbiət yeniləşir,

- il, yeniləşir,

- bahar bayramı, yenilik bayramıdır,
- torpaq yeniləşir,
- su, yeniləşir, hava yeniləşir,
- fəsil yeniləşir.
- onlar, hər an, yeniləşir.

O, yeniləşirsə, deməli biz də, yeniləşirik.

Fəsillər dəyişilir, fəsillər də, yeniləşir.

Kainat da, yeniləşir, yeniləşdikcə, cavanlaşır, öz ilkinin - davamı, olur.

Qeyd:

Yer üzündə bu ardıcıllaşmış davamiyyəyə, “reinkornasiya”, dedilər.

21.01.2018

Səsi, sözü, düşüncəni, çox da, sadə bilməyək...

Səsin, sözün, bir də düşüncənin qarşısında, heç bir maniyə dura, bilməz.

Heç bir maniyə, onların qarşısında dayanıb, onları susdura, söndürə bilməz.

Səslə, sözün mahiyyəti arasında, düşüncə, dayanar.

- “səs”, Işıq qədərində olub, canlılığı bildirəndir,
- “söz”, canlıların bir - birinə, bağlılığını, bildirəndir,
- “düşüncə” - sözə, çevriləndir,
- “düşüncə” - “səslə”, “söz” arasına, bərabər olub, bərabər bölüb, arada, dayanandır.
- “səs”, Işıq kimi, maniyəsiz, yayılandır.
- “heca”, Işığın yayılan, pay, hissələridir.
- “söz” o, Işığı, bərabər hissələrə, bölməsidir.
- “cümlə” - bir su kimi, axan çay kimi, bir - birindən ayrılmayan, axıb gedən, mənasına, çatandır.

Onlar, Kainatın, ilk yaranış halında, təzahür, etdilər.

O, Böyük Partlayışdan, səs səsləndi - Kainata, ilk səs, bütün varlıqlar arasına, bir yaddaş oldu.

Işıqdan olan partlayış, bütün varlıqların yaranmasına başlanğıc, o, Işıqdan, hər Zərrə payı - yaranışa, yaddaş oldu.

O, Böyük Partlayışın İstisinin soyutma həddi arasında, nəm yarandı, Su dayandı.

İşıq yayılar, su, axar.

Söz də belədir, İşıq kimi yayılar, su kimi axar, hər yerə, çatar. (şayə də, belədir, bir anda hər tərəfə yayılar).

Səs, söz, düşüncə, bir də cümlə qarşısında, maniyə, olmaz.

Onlar, Kainatın təməl yaddaşı olduğundan, canlılar, varlıqlar arasından, Kainatdan, uzaq olmaz.

“Öləne”, niyə dedik ki, “ölübdür?”.

Çünki, ona Kainatdan ayrılan, pay İşlgından, İşıq payı, dayandı.

O, canlı olanda, ona ayrılan, nəfəsi ilə səs birliyində, o, nəfəsi, o, səsi, dayandı.

Çağırdılar, o, söz demədi, o, cavab, vermədi.

Onda dedik ki, o, Kainata yüksəldi, İlkinə qovuşdu, ilk İşığına, qovuşdu.

21.01.2018

Bə'zi varlıqlar, gözlə görünmərlər, bu o demək deyil ki, onlar yoxdurlar...

Kainata və bu, Yer aləminə baxdıqda, bə'zi məfhumlar, gözlə görünmərlər.

Səs, söz, düşüncə qədəri, ağrı, hava qatı, nəm qədəri, musiqi səsi, və s. gözlə görünmərlər, bu o demək deyil ki, onlar yoxdurlar.

Onlar, vardırlar.

Onların hamısını isə, var edənin də, Özü - vardır.

Onları, sübut etməyə, ehtiyac varmı?

Qətiyyə, ehtiyac yoxdur və olmamalıdır və ola da, bilmir.

- hava qatını - görürükmü?

- səsi - görürükmü?

- düşüncələri - görürükmü?

- ağrıları - görürükmü?

- musiqi səsini” - görürükmü?

- elektrik məftillərində, naqillərdən, axan “cərəyan şiddətini” - görürükmü?

- İnsan “ölərkən”, ondan ayrılan, Ruhi İşıq payını - görürükmü?

- Yer kürəsinin, Günəş ətrafında hərəkət sür'ətini - görürükmü?

- Yerin, dərin qatlarından, Yer səthinə, Suyun, suların nə səbəbdən, Yer səthinə, necə qalxdığını - görürükmü?

- Yer kürəsinin, dərin qatlarında, gedən bütün fiziki halların, proseslərin necə getdiyini, faydalı qazıntıların, necə hasilə gəldiklərini - görürükmü?

- onların, mahiyyətlərini bilirik, amma onları - görürükmü?

- İstini, soyuğu, müxtəlif dadları - görürükmü?

- Bütün, bu halların, bütün Kainatların, bütün bu ardıcılıqların, quruluşların, düzülüşlərin, yaxınlaşmaların, uzaqlaşmaların, həyatların, ölümlərin Sahibi Mütləqi, “O”- nu, görürükmü?

- havanı, hava qatını, görürükmü?

Görə “bilmiriksə”, bu o demək deyil ki, onlar yoxdur, “O” - “yoxdur”.

Düşündürücü hal, ondan ibarətdir ki, bə'zi bu varlıqlar, axı niyə gözlə, görünməzlər?

Bə'zi, varlıqlar var ki, heç əllərimizlə toxunmaqla da, onları hiss etmək, mümkünsüzdür!

Nədir səbəb, niyə bunlar, belədirlər?

Çünki, bə'zi və bütün hallar, ona görə, örtülü, sirli, əsrarəngizdirlər ki, “onlar”, nə qədər örtülü, sirli olacaqdırlarsa, bir o qədər də, onlar haqda, düşünüb, bilib, mahiyyətlərini, dərk etmək, istəyəcəyik.

Bunların hamısı, bir mahiyyətdə, cəm olublar.

Bu, varlıqlar və bunlar, olmasa idi, bunlarsız həyatın, canlı aləmin, mövcud olması da, mümkünsüz olardı.

Onların, mahiyyətləri, nədir?

Mahiyyətləri - baxaq, düşünək, axtaraq, bilək.

Bütün bəşəriyyət, bütün canlılar Yer üzünə, ətrafın, Kainatların mahiyyətlərini, dərk etməyə - gəlirlər.

Yoxdur sənin, mənim, bizim, sizin, onların.

Bütün bu fiziki hallar, hamımızındır ki, bizlər onun əhatəsində və özündəyik.

Bütün bu hallar, bütün bu varlıqlar, ilkdən, elə bir “xətalər, xata”, etməyiblər ki, “gizlənə”, bilsinlər də.

Hər, olan bir örtülü, hər olan bir sirr, böyük bir mahiyyətdir, mə'nadır, maraqdır, nəticədir.

22.01.2018

Hər düşüncəmiz də, Sözə çevriləndir...

Hər düşüncə, sözə çevirildiyindən, söz də, sözlər də, cümlələr, fikirlər də, bu səbəbdən, düşündürəndir.

Düşünməmək olmur.

Düşünməmək, o, sözə çevrilib, söz olmur.

Söz, sözlər, fikirlər, Yer aləmində, yerdəkilər, arasındadır.

Düşüncələrlə, düşüncə isə, tezlik qədərində çevrilib, onları Kainatların özündə, eşitdirəndir.

Yoxsa Kainat, hər xitabımızı, hər çağırışımızı, hər İstəyimizi, necə “bilərdi”, necə, “eşidərdi?”.

Hər düşüncə - sözdə, hər söz isə, düşüncənin, fikrin, tezliyinə - sığandır.

Yer aləmində, “söz, sözlər”, səsdir - musiqi, kimindir.

O, “musiqi”, kimi olan, “söz”, hər tərəfə yayılan, hər tərəfdə, eşidilən, hər tərəfdə, dinlənəndir.

O, səbəbdən, “söz, sözlər”, gizlənmir.

“Söz” deyilibsə o, səsdir, deməli o, daha səslənibdir.

“Söz”, səsə çevrildisə, deyildisə, o, daha səsdir.

O söz, daha səssiz ola bilməz.

Söz isə, səslənən səs arasında, gizlənə bilməz, onu daha, gizlətmək olmaz.

23.01.2018

Gecələr, biz yatıb mürgüləyirik, yoxsa bir Yarımkürəmiz yatıb mürgüləyir?...

Bütün hallara baxıb, müşahidə etdikdə, qərribə - qərribə hallar arasında olduğumuzu görürük amma, bir o qədər də, onlara əhəmiyyət vermirik.

Yer kürəsinin “iş prinsipinin”, bölümlər arası, dörd hədlidir.

Sübh, Gündüz, Axşam, bir də, Gecə.

Niyə bunlar dörd həddə bölünüblər ki?

Biz insanlar, bu hədləri bölüb - bölüşdürüb, onları biz, nizamlamışıq?

Qətiyyəni yox!

Bunlar, bizim gücümüzün, təfəkkürümüzün nəticəsində belə bir ardıcılığa uyğun olaraq, fəaliyyətdə deyillər.

Bütün başlanğıclar, bir İşıqdan, bir də, İstidən başlanırlar.

Bəs, nə baş verir?

Günəşlə, onun Işığı ilə, başlayır günümüz.

Yuxarıda deyilən dörd həddən, birinə baxaq.

Gecə, adətən insan, canlı yatıb, mürgüləyir.

Diqqərlə fikir verdikdə, bu hal, gecə saat 11-12 arasında başlayıb, insan əsnəməyə başladıqca, mürgüləyir, yatır.

Yataq dəsti, yorğan-döşək, yastıq xatirinə yatırırq?

Qətiyyən yox!

Onda niyə gecənin bu ərafəsində, vücutlar sakitləşir, vücutlar yorğunlaşır, vücutlar mürgüləyir?

Məsələ bundadır ki, gün ərzində, Günəş Yer kürəsinin bir yarımkürəsində olmaqla, Qurşaclara görə, tədricən o biri yarımkürəni işıqlandırmağa keçir.

Yer kürəsi, Günəş ətrafında hərəkət sür'ətinə görə, bu hal baş verir.

Yə'ni ki, Günəş Yer kürəsini, qurşaqları tədricən, mərhələ - mərhələ, Işıqlandırır.

Əgər kəskin olaraq, Günəş bir yarımkürədən, o biri yarımkürəyə sür'ətlə keçsə idi, onda Günəş işıq şüaları ilə, Yer səthinə toxunma, sınma momentində, bərabərləşən istilik hədləri, nizamdan çıxardı, nizamsızlıqlar, özbaşınalıqlar, xaos başlayardı.

Bu səbəbdən, nizamlar, ardıcılıqlar pozulmur, pozula bilmir.

Gün ərzində, bir yarımkürə, (Nüvəyə görə), çox aktiv, işıq - istilik yayır.

Gecə Nüvə, gün ərzində sərf etdiyi işıq - istiyik qədərini nizamlamağa başladığından, bədən, vücutlarda, kütlələrdə temperatur hədləri, Nüvə temperaturuna uyğun olaraq 8 -10°C - "Dmt"- temperaturuna uyğun olaraq, nizamlanırlar. (bax, "Kainat, təbiyyət, bəşəriyyət" yazı məqaləsinə).

Yer kürəsinin bir yarımkürəsində, gecə qaranlığında, Işıq həddi, azalmağa başladıqca, bədənələr, kütlələr gün ərzində topladıqları işıq - istilik hədlərini gecənin 8 - saatı ərzində, sabit nizamda saxlayır, yə'ni vücut, "yatmaqla", özünü sabutlikdə bərpa edir.

Baxaq, bir hala.

Yer üzünə gələn bütün körpə uşaqlar Dünyaya gələli, gün ərzində yatırırlar.

Yer üzünə gələn bütün körpə uşaqları analar, mütləq olaraq, bələklə bələyirlər. Bu hal, körpəyə baba - nənə, ata - ana istəyi ilə yanaşı, onların dərin Qan yaddaşında olan, yaddaş icraatıdır.

Çünki, gecələr vücut temperatur hədləri "daxili mütləq, nizamlama temperaturuna", uyğunlaşdığından, 8 -10°C-bərabərləşdiyindən, bədən temperatur həddi 36°C-ni, sabit saxlamaq üçün, böyük insanlar da, körpə uşaq kimi, yataqlarında, yorğana bükülüb, sanki "bələnirlər".

Yə'ni, bütün insanlar yatarkən, üstlərini müxtəlif əşyalarla, yorğanla, mələfə ilə, (mütləq olaraq), örtüb, bürələnirlər, yuxlayırlar.

Bu da, həmin ilkin olan hal göstəricisidir ki, bədənin daxili mütləq temperaturunu nizamda saxlasınlar.

Çox isti havada da, mütləq olaraq, insanlar üstlərini örtürlər ki, daxili mütləq, nizamlama temperaturu 36°C sabit qalsın.

Yayda da, qışda da, bütün insanlar deyər ki, “üstünü ört, soyuqlayarsan”.

Niyə bu hallar belə işləkdir?

Yer üzündə, bütün bəşəriyyət, körpə uşağı bələyər.

Bir də qırx gününü gözləyər.

Niyə bəs, qırx gün?

Nə baş verir bu qırx gündə?

Məsələ burasındadır ki, körpə uşaq dünyaya gələli, bu yer aləminə uyğunlaşması, “qırx gün ərzində”, baş verir.

Yə'ni, körpə bu ərəfədə, Yer kürəsinin Nüvə temperaturuna uyğun olan, temperatur həddinə (daxili nizamlama temperaturu), $8 - 10^{\circ}\text{C}$ ilə, vücut, bədən temperaturu həddi arasında 36°C -ni bədəni, vücutu nizamlanır, sabitləşir. (bax “Günəş təqvim”).

Qırx gün ərzində, Günəşlə Yer kürəsi arasında gedən, mərhələ - mərhələ bağlantılardır ki, İnsan bu dünyadan köçərkən, o insana da, “qırx gün”, həddi saxlanılır.

Yə'ni, Yer üzünə gələli, o insan, “qırx gün”, Yer kürəsi Nüvəsinə və Günəş işığı həddinə uyğunlaşırsa, (Yer üzündən köçərkən), bu halda da, qırx gün (yer günü hesabı), o biri, Əbədiyyət, Işıq aləmi hədlərinə uyğunlaşar.

Ümumiyyətcə bütün canlı orqanizmlər Üç mütləq Işıq “üçbucağı”, əhatəsində olurlar.

Yə'ni Yer kürəsinin Nüvəsi ilə, Günəşin nüvəsi arasında, Kainatın Işıq - İstilik həddi arasında olurlar.

İnsan başqa Qalaktikalara qalxıb getsə də, başqa Qalaktikalarda olsa da, bu üç, prizmatik Işıq birliyindən, uzaqlaşa bilmirlər.

23.01.2018

Canlıda olan mə'də, o canlıya, ürək qədərində, vacibdir...

Canlının var olması üçün, Qan, bir də, Ürək vacibdir.

Qan, Ürəkdən keçər, bütün vücutda hərəkət edir.

Canlının var olması üçün, mə'də, o canlıya, Ürək qədərində, vacibdir.

Bütün qida növləri, bütün qida çeşidləri, o qidalar, mə'dədən keçər, vücutun bütün hüceyrələrini, işlək edər.

Vücutdakı bütün üzvlərin işlək olması, bir ürəklə, bir də, mə'də ilə, bağlı olar.

Qida - bütün hüceyrələri, bütün vəzləri, güclü edər, qüvvətli, hərəkətli edər.

Ürək isə - qan birliyində, bütün vücutun, öz - özlüyünü, olan bədəni o cana, o canı isə, o bədənə, bağlı edər.

Bu canlıda, ürəklə, bir də, qan arasında, Ruhi Işıq, ruhi işıq payımız, dayanar.

Çünki, o Işıq payı, arada var ki, o canlarla birlikdə, bir bədən var, bir də ki, o, can var.

O, Ruhi Işıq, o, Işıq payı, bədəni tərk etdisə, daha bu aləmdən qopduq, o biri aləmdə, bir, Əbədiyyət aləmində, varıq.

Qida isə - canı, Yerə bağlar.

Yerlə bağlar, Yerdən bağlar.

O, dörd dada:

- acıya,
- şirinə,
- turş,
- şora, bağlar.

O qidalar bədənimizi, bir istiyə, bir də, soyuğa bağlar.

Canı - bədənə, bədəni isə o, cana bağlar.

Çox ağır vəziyyətdə, bir müddət su içmədən də, bir müddət qida ilə qidalanmadan da, (ekstrimal vəziyyətlərdə), məcburiyyət hallarında, yaşamaq, mümkündür.

Amma ki, vücutu, bədəni tərk etmiş, o, Ruhi işıq, o işıq payı, bir anlığa, bədəndə olmasa, onda o bədən, bir də, o, can, Əbədiyyətlik olar.

Dörd varlıq, birlikdə olar:

- can,
- bədən,
- bir ruhi işıq,
- bir də o, ruhi Işıqdan, o işığın payı, onlar, canı - canla, candan - canı Yerlə, bu canla, bu Yeri Kainatla, bizi Əbədiyyətdə edər.

24.01.2018

“Dünya malı”, dünyanındır dedilər, etdiklərimiz isə, bu dünya ilə qalmır...

Dünya malı, “bu dünyada qalır” - dedilər.

O, düzdür, bu düzgündür.

Amma ki, bizim özümüz, yadımız - yaddaşımız, edib - etdiklərimiz, düşünüb - düşündüklərimiz, bütün fikirlərimiz, ətrafımıza olan, bütün münasibətlərimiz, bu Dünyada qalmır, bu Dünyada qala bilmir.

O, bizimdir, onlar bizimlə, Əbədiyyətə qalxır, o, Əbədiyyətə bizimlə, qayıdır.

Əbədiyyətdə isə, onlar, bəddə - bədimiz kimi, yaxşıda - yaxşımız kimi, bizim olur, onlar bizimlə olur.

Onların heç biri, bu aləmdə, bu material aləmdə ilişmir qalmır.

Onlar, o düşüncələrimiz, o bəd, o lazımsız olan etdiklərimiz, bu Dünyada, heç kimə, miras kimi, saxlanılmır, miras kimi verilmir, onlar, bir vəsiyyətnamələdəki miraslar kimi, kimlərinsə arasında, bölünüb - bölünmür.

Onlar, özümüzlə - özümüzünkülər, olur.

Heç arxayın olmayaq ki, elə onlar da, bu Dünyada, bu Dünyanın malı kimi, bu Dünyada, kiməsə saxlanılır, kiməsə pay kimi qalır.

24.01.2018

Dedi ki, “mənə, istinad nöqtəsi verin”...

Arximed, dedi ki, “mənə, istinad nöqtəsi verin, mən Yer kürəsini, qaldırım”.

Arximed, bütün planetlərin, durmadan - dayanmadan, tükənməyən hərəkətdə olduğunu, deyir, bildirir.

Çünki, Kainatda hərəkətdə olan, hər hansı bir planeti, bir kütlə kimi, qaldırmaq mexanizmi, mümkünsüzdür.

Hər hansı bir Planeti, “qaldırmaq” üçün, onun, o planetin hərəkət sür'əti dayanmalı, onun sükunət halı mövcud olmalıdır ki, ondan sonra, onu, o planeti qaldırmaq haqda da, düşünülsün, fikirləşilsin.

Əgər o, planetin və ya, hər hansı bur planetin hərəkətini, hərəkət sür'ətini, “dayandırma” bilsək, onda onu qaldırmağa, istinad nöqtəsi də, axtaraq.

Fəzada isə, Yer kürəsinin, bir istinad nöqtəsi mövcud olmadığından, onu qaldırmağa, İstinad nöqtəsini tapmaq, mümkünsüzdür.

Kütləni, kütlələri, bir nöqtədən qaldırmaq üçün isə, o, kütlənin, öz İstinadı, olsun gərək.

Kütləni, kürəni, yükü, qaldırmaq üçün, onun, özünün, öz istinadı, öz istinad nöqtəsi gərək.

Onu qaldırmağa isə, fəzada, dayanmadan hərəkətdə olan planetə, başqa bir istinad nöqtəsi gərəkdir ki, hər hansı bir kütləni, dayandığı sükunət halından, qaldıra, bilək, öz yerindən, tərpədə, bilək.

Səmada, fəzada isə, dayanıq, istinad nöqtəsi tapmaq, mümkünsüzdür.

Dayanmayan, Kainat hərəkətini, dayanmayan, O, planetləri, necə dayandırmaq olar ki, onu da, bir İstinad nöqtəsində, qaldıra, bilək?

Planetin, öz hərəkət, halında, dayanma halı mövcud olmadığından, onu, o planeti, qaldırmaq haqda düşünməyə də, heç bir məna, heç bir ehtiyac da, yoxdur.

İlkdən, Kainatın təməl yaddaşında, hər hansı bir Planeti dayandırmaq halı mövcud olmadığından, onu qaldırmaq mexanizmi də, mövcud və mümkün də, deyil.

Heç olmayanı, necə olmuş və olsun etmək olar ki, onu da, necə mümkün etmək, olar ki?

25.01.2018

Temperatur hədləri də, dördə bölünüb, dörddədir...

Bütün aləmlər, bütün kütlə, bütün cisimlər, bütün varlıqlar, Kainatın özü də belə, istilik mənbəyi, İstilik daşıyıcısıdır.

Haradan gəldi, bu İsti?

Niyə bütün varlıqlar, istilik daşıyıcılarıdır?

Məsələ burasındadır ki, Kainatlar Böyük Partlayış nəticəsində, yaranma halı, baş verdiyindən, o, andan o, partlayışdan, çox böyük, istilik miqdarı, ayrıldı. Həmin, istilik miqdarından, yaranacaq, bütün varlıqlara, o, istilik miqdarı ilkindən, təməl yaddaş, olaraq qaldı.

O, partlayış anının, soyuma həddi arasından, soyuq, soyuma halı da, bütün varlıqlara, o da, təməl yaddaş oldu.

Deməli, ilkdən, iki temperatur həddi, bir İstilik, bir də, Soyuma həddi, Kainatın özündə də, daşıyıcı yaddaş olaraq, qalıbdır.

Bütün kütlə, cisimlər, bir isti, bir də, soyuq, daşıyıcısıdır.

Amma, ən əsas daşıyıcı isə, istilik daşıyıcısıdır.

İstilik həddi olmadan, heç bir varlıq, var ola, bilmir.

Baxaq, bir neçə misala: əgər ki, faydalı qazıntılardan, dəmir filizi, özündə (ana, təməl, İstilik yaddaşı), istilik yaddaşı, daşımasa idi, o, əlavə istilik nəticəsində, əriməzdi. Külə, çevrilərdi, amma ki, ərinti halına, gəlməzdi.

Xam neft, təbii qaz, daş kömür, torf, özündə, istilik yaddaşı, daşımasa idi, onlardan, yandırılarkən, istilik miqdarı, tüstü miqdarı, ayrılmazdı.

Kağız, taxta, parça, öz yaddaşında, istilik yaddaşı, daşımasa idi, onlar da, yanmaz, onlardan da, istilik, tüstü miqdarı, ayrılmazdı.

Su - öz yaddaşında, ilkin olan, istilik yaddaşı, daşımasa idi, o, su qaynamazdı, ondan buxar, ayrılmazdı.

Bütün, bitki növləri, öz yaddaşında, istilik yaddaşı, daşımasa idi, onlar dəyməz, onlar, yetişməzdi. Bütün meyvə, tərəvəzlər, bişirilərək, qida üçün, yararlı olmazdı.

Ana - Ata vücutu, öz vücut yaddaşında, istilik yaddaşı, daşımasa idi, ana dünyaya övlad, bəxş edə, bilməzdi.

Dünyaya, bəxş olunan, övlad da, vücutu istilik, daşıyıcısı, olmazdı.

Belə misallar, həddindən artıq, çoxdurlar.

İnsan, dörd temperatur həddi arasındadırlar.

- vücutu, temperatur,
- bioloji, temperatur,
- yaddaş, temperaturu.
- xəyali temperatur.

Nədir, “xəyali”, temperatur?

İnsan, yay mövsümündə, vücutunun sərinləşməsini istədikdə, xəyalən - soyuğu, sərinini, arzu edib, “çağırmağıdır”.

Qışın soyuğunda, vücutunun istinməsini istədikdə, xəyalən - istini, arzu edib, “çağırmasıdır”.

Vücutu temperaturu isə - sabit olan, 36 - 36,5°C, temperatur həddi əhatəsində, olmasıdır.

Bioloji, temperatur həddi - insan, qida ilə, üst geyimi ilə, yatarkən üstünü, örtməklə, özünün, mikro klimatının, sabit saxlamaq, İstəməsidir.

Yaddaş, temperaturu isə - insan, öz yaddaşında daşdığı və bildiyi - isti kütlələr, ütü, od, yandırar.

Soyuq buz isə, əllərimi, özümü, soyudar, dondarar, yaddaşdır.

Bütün, kütlə, cisimlər, varlıqlar, alışa bilər, yana bilər.

Yanarkən, nə olar?

Yanarkən - yanma temperatur həddinə çatır.

Yanar - istilik həddi, ayrılır.

Yanar - tüstü, ayrılır.

Yanarsa - sonda, soyuma həddinə, çatır.

Dörddən, çıxmarıq.

Dörddən, uzaq olmarıq.

Fəsillər- Dörd.

Cəhət - Dörd.

Səmtimiz - Dörd.

Yol, yollar da - dörd.

25.01.2018

Nə - nədən keçir?...

Qan - ürəkdən keçir,

Qida - mə'dədən keçir,

Ağıl - başdan keçir,

Sevgi - məhəbbətdən keçir,

Öyrənmək, bilmək - maraqlardan keçir,

Yer kürəsi - gündən keçir,

Gecə - qaranlıqda keçir,

Ömür - cavanlıqdan keçir,

Söz - danışmaqdan, deməkdən keçir,

Cümlə - fikirdən keçir,

Heca - söz kökünü, bir - biri arasında, bölməkdən keçir,

Bulud - sudan keçir,

Yağış - buluddan keçir,

Yol - getməkdən keçir,

Dostluq - yoldaşlıqdan keçir,

Bütün arzular - istəklərdən keçir,

Həqiqət - həqiqəti bilməkdən keçir,

Səs - qulaqdan keçir,

Ünsiyyət - münasibətdən, diqqətdən keçir,
 Hava qatı - sudan keçir,
 Yer kürəsində olan su - Nüvədən keçir,
 Həyat, Yaranış - İşıqdan, Zərrədən keçir,
 Yaddaşsızlıq - unutqanlıqdan keçir,
 Karıxdırmaq - paxıllıqdan keçir,
 Yalan demək - özünü gizlətməkdən, keçir,
 Özündən, çox razı olmaq - dayaz bilgidən keçir,
 Şöhrətbazlıq - özünü çox ucalarda bilməkdən keçir,
 “Mən, mən” deyən - elə bilir ki, bütün hallar, ancaq ondan, keçir,
 Acizliklik - qorxudan keçir,
 Həyat - ölümdən keçir,
 Ölüm - məzardan keçir.
 və sairələr, bir də, ilaxırlar...

27.01.2018

Bir yalan, bir də, həqiqət...

Yalan arasında bir yalan da var, o da olan, həqiqətdir ki, o həqiqət arasında, yenə də, həqiqətdir.
 Həqiqət olan yerdə, yalan olmaz.
 Yalan yerində, yenə də, həqiqət durar.
 Həqiqət arasında yalan olmaz, həqiqət arasında, həqiqət olar.
 O qədər, nağıla, uydurmalara uymuşuq ki, həqiqətləri unutmuşuq!

27.01.2018

Onda bəşəriyyət, bu “cənnətdən” - o, “cənnətə”, köçmədə olardı...

Nə olaydı, bu Yer planeti, necə olaydı?

- Bu, Yer planeti elə bir yer olaydı ki, mehribançılıq başda, rəhm qəlbə, xeyirxahlıqlar addımlarda, sülh gözlərdə, sədaqət, bir - birinə uzanmış, əllərdə, olaydı.
 Onda, nələr olardı?

- Dillər bal olardı, nəfəslər rahat olardı, istirahətlər isti olardı, baxışlar məqsədsiz, düşüncələr mə'nalı olardı, sözlər həqiqət olardı, onda qaranlıqlar az, işıqlar çox, ruzilər, rəvan olardı.

Dərmanlar əvəzinə, ancaq içməli, sular olardı.

Daşlıqlar, səhralıqlar əvəzinə, yaşıllıqlar olardı.

Onda, bu bəşəriyyət, bütün bəşəriyyət, bu “cənnətdən”, o, “cənnətə”, köçmədə olardı.

Əzablar, sıxıntılar, kədərlər, insan varlığından, yox olardı.

Xəşbəxt yaranış, xəşbəxt bəşər, onda olardı.

Şərtində, bu idi, “cənnət”, belə idi, “cənnət”.

Onda insan, bəşəriyyət, “ölüm” - adından, heç qorxmazdı, heç vahilənməzdi də ...

28.01.2018

Səs içərisində səsdəyik, səs olmasa, eşitmərik...

Səs əhatəsində, səsdəyik, səs salır, səsdəyik.

Səsi eşidirik, səsdəyik, səs olmasa, eşitmərik.

Nə səssizdir ki?...

Səs salsalar, yenə də, səsdədir.

Külək əsər öz səsində,

tufan öz səsində,

gilavar öz səsində,

meh əsər, öz səsində, dəmir, zindanda döyülər, öz səsində.

Ağac kəsilər, öz səsində.

Yonular, öz səsində,

sınar, öz səsində,

yanar, öz səsində.

Daş, öz səsində, qaya, öz səsində, dağ, öz səsində, dağ Zirvəsi, öz səsində.

Addım, öz səsində, yeriş, öz səsində.

Səsləri bildirər, öz səsində.

Maşın - mexanizm, öz səsində.

Təyyarə, öz səsində, araba öz səsində, dəyirman daşı, öz səsində.

Nə səssizdir ki?...

Musiqi alətləri, ayrı - ayrılıqda, öz səsində.

Musiqi, mahnı, muğam ifaçısı, öz səsində.

Su, öz səsində.

Bulaq, çeşmə, şlalə, çay, öz səsində.

Yağış, öz səsində, leysan, öz səsində, damcı, öz səsində.

Su, öz səsində.

Od, öz səsində.

Ocaq, öz səsində, tonqal, öz səsində, yanğın da var, öz səsində, təndir, öz səsində.

Nə səsizdir ki?...

İnsan, öz səsində, çağırar, öz səsində, deyər, öz səsində, tanıyarlars onu, öz səsində.

Dalğanın, öz səsi, sahilin, öz səsi, ləpə döyəninin, öz səsi, tufanın, öz səsi.

Nədir səs, niyədir, səs?

Səs olmasa, eşitmərik, səs olmasa, bilmərik.

Səs də, dalğadır, o da, uzununadır.

Düşüncəmiz də, səsdür, o, tezlikdədir, o, tezlik, səsidir.

O, da, yayılandır, o, da, eşidiləndir.

Kainatlara, “düşüncəmiz”, tezlik səsində, yayılandır.

Kainatın da var, öz səsi.

Kainatla, Kainatda, səs eşidilər, Kainatın, öz səsi, dinlənilər.

Necə eşidər, Kainat bizi, niyə eşidər, Kainat bizi?

Düşüncəmizin tezliyindən, düşüncəmizin sür'ətindən, hecamızın quruluşundan, sözlərimizin ardıcılığından, cümləmizdəki istəklərdən, Kainata yayılan, düşüncə sür'ətindən, eşidər bizi, bilər bizi, tanıyar bizi.

Nə səssizdir ki, niyə səssizdir ki?

Səs olmasa, eşitmərik.

Səs olmasa, bilmərik.

Düşüncə tezliyimiz olmasa, Kainata, eşidilmərik.

Səsi, səsləri, görmürük.

Onları ancaq, eşidə bilirik.

Onları ancaq, eşitdirə, bilirik!

28.01.2018

Həyat...

Həyat?...

Həyatın özü, bir müəllimdir, bu həyatın özünə isə, “müəllimlik” - etmək olmur.

Bu Yer həyatında, ancaq balaca, kiçik bir şagird olmaq, olur.

Bu Yer həyatında, ancaq, olan halları, öyrənmək, olur.

Bu Həyatın özünə isə, “müəllimlik” - etmək, olmur.

Bu Yer həyatını, özümüzə uyğun edib, özümüzə, “təbə” - elətdirmək, olmur.

Bu Yer həyatının öz qanunları, öz tələb şərtləri ilə, öz tələbləri, vardır.

Deyirlər, həyat şirindir.

Biz o, şirinlə, o, mütləq olan Işığın, ali “dərslərini” - öyrənə - öyrənə, hələ də, öyrənirik.

Müəllimi, özü olmayan bu, “həyat məktəbi”, kimə gərək, nəyə gərək, olardı ki?...

29.01.2018

Müəllim - şagird...

Bu Yer həyatı, belədir ki, müəllimlər bizə, başlanğıcdan ancaq, tövsiyyələr, təlimlər verir.

Müəllim, ən duyğulu, ən düşündürən, ən incə hisslərə malik olan, Musiqi təlimi, musiqi təhsili verərkən, şagirdlərinə:

“ritimdən çıxma, taktdan çıxma, deton etmə, falş etmə, fermata etmə, forte et, piano et və s. və i. və b. k. tövsiyələr verir.

Müəllim, ancaq xəbərdarlıq edir, amma heç vaxt, demir ki, “sən Vertuoz olacaqsan, sən əl çatmaz istedad olacaqsan”.

Bütün sahələrdə, müəllim deyir, şagird dinləyir və şagird, səhv o, səhvləri etmək istəmir.

Həyat da, budur-belədir...

Özümüzü, ətrafla, hallarla, şərtlərlə, olan müxtəlif əlamətlərlə, müqayisə edirik.

Səhv etməkdən, onda çəkinirik.

Yoxdur bu Yer həyatında, elə bir canlı, elə bir insan ki, desin ki, “mən hər şeyi bildim, hər nə varsa bilirəm, daha”.

Bu fikir, yanlış fikirdir.

Nələri bilməyə çalışırıqsaq, onları ancaq öyrənməyə çalışırıq, tamını isə, hələ də bilə bilmərik.

Bütün “tamlar” isə, “O” -nun, Özündədir.

“O” - nun, olduğunu bilirik, amma “O” - nun Bildiyi Qədərlərində isə, bilmərik, ona çatmırıq.

Ancaq, nələri bilmək istəsək də, onları ancaq, öyrənməyə çalışırıq.

Yenə də oldu, bir Müəllim, bir də, biz...

29.01.2018

Müəllim...

Xalqın, Müəllimi olar!

O, xalqın, müəllimi olmasa,

o, xalqdan,

Müəllim olmaz!

29.01.2018

Nişanla, nişanımız...

Nişanla - nişandır, nişanımız,

İşıq, Nişanı ilə - nişandır, nişanımız.

Qaranlıq, Uzaqda - İşıqdır, öz nişanımız.

İşıqdan, İşıqla olandır - nişanımız.

Qədər demə, Qədərlər içərisində - bir qədər də, vardır, qədərimiz.

Qismət demə, qismət içərisində - bir qismət də, vardır, qismətimiz.

Ömür demə, ömür içərisində - bir ömür də vardır, ömrümüz.

Ölüm demə, ölüm içərisindən - bir dirilmə də, vardır, dirilməyimiz.

29.01.2018

Təsfir - təsəvvür...

Təsəvvür edə bilmədiyini, necə təsvir edə biləcək ki?...

29.01.2018

Özü - özünə, şahiddir...

Oğruya, öz “oğurladığı”, şahidlik edər.

Yalançıya, öz “yalanı”, şahidlik edər.

Məkirliyə, öz “məkri”, şahidlik edər.

Qəddara, öz “qəddarlığı”, şahidlik edər.

Şeytana, öz “şeytanlığı”, şahidlik edər.

Xeyirxahaxa, öz “xeyirxahlıq”, şahidlik edər.

Ehtiyacıya köməyə öz “ehtiyacı”, şahidlik edər.

Rəhmliyə, öz “rəhm”, şahidlik edər.

Mehribançılığa öz “mehribançılığı”, şahidlik edər.

və s. və i.

Belə quruldu əvvəldən, belə quruldu əzəldən, ilk yaranış anından, quruldu belə.

Kainat daxılı bütün varlıqlar və yaranacaq varlıqlar, “düşünüb, düşündürməyə” əgər, necə xəbər biləcək, xəbər tutacaq onlardan, yaratdıqlarından?

Kainatlar, planetlər necə uzaq ola bilərlər, “O” - ndan, bütün yaranmışlarla birlikdə?

“Allah, Tanrı, Xuda, Yaradan “kömək et - deyirik!”, çağırırıq.

Heç düşünmək istəmirik ki, əgər səsimizlə çağırmış olsaq, səsimizin güc qədərindən, səs gücü tezliyindən, bir neçə metr məsafədə, eşidilər çağırışımız.

Elə özümüz də, eşidirik öz çağırışımızı.

Bəs O, Yaradan necə eşidir, buzim bütün istəklərimizi?

Bax belə Bilir, belə Eşidir istəklərimizi.

Düşüncələrimizin tezlik qədəri, yayılır, eşidilir, o, Kainatda.

Qəribədir, axı hardan Bilir ki, həmin bu an, məhz bu “Vahid” (şerti olan ad), “O” -nu, çağırır?

Çünki, bir ərazidə, bir neçə “Vahid” adı daşıyan, insanlar ola bilər.

Bax burda başlayır, düşüncə və düşüncə tezliyi.

Düşüncəmin tezlik diapozonundan, təyin edir ki, “O” - nu çağıran məhs bu “Vahiddir”.

Çox qəribə hallar arasında, bu da, bir qəribə olan bir haldır.

İnsanın, özü belə, hər hansı hadisəni belə, hər hansı, halı belə, eşitdiyini, gördüyünü belə, unuda bilmir.

Nə qədər də, hər hansı bir hadisəni, unutmaq İstəsə də, özünü məcbur etsə də, o halı, öz yaddaşından, silə bilmir.

İnsan, vaxt - vaxt, zaman - zaman, hansısa bir mərhələlərdə, yenə də, nələrisə, qarşılaşdığı halları belə, xatirindən, çıxara, bilmir.

Əgər ki, özü - öz yaddaşından, hər hansı bir hadisəni, silib, poza bilmirsə, onda Kainat öz “yaddaşından”, onu, necə silə bilər?

“Maddələrin İtməməsi”, qanunu, var.

Sual çıxır ortaya.

Maddələr niyə İtmirlər, nə səbəbdən, maddələr İtmirlər?

Maddədən, kütlədən, cisimdən, varlıqdan, yeni, başqa bir varlıq, ayrılır.

Əgər, maddədən - maddə ayrılırsa, bəs o, ayrılanın, aqibəti nə olur?

Hər bir ayrılan, yeni bir, yaddaş daşıyıcısı, olur.

Bu səbəbdən, maddələr, itmirlər, İtə bilmirlər.

Maddənin özü də, yaddaş daşıyıcısı olduğundan, itməyən də elə, yaddaş daşıyıcılığıdır.

Yuxarıda deyilən, bütün əşyalar, hansı ki, bir vaxtlar, bizim öz əşyamız olublarsa, sonrakı vaxtlarda, onları, tullamışıq və yaxud, kiməsə vermişik, onların özü də, bizim özümüz də, onları yaddaşımızda, saxlamışıq.

Çox - çox sonralar, elə bu həyatda, başqa bir adamın, əynində, paltarını, əşyasını gördükdə, həmin anda, deyirik, düşünürük ki, “mənim də, bundan varım idi”.

Düzdür ki, indi gördüyümüz o, əşya daha bizimlə deyil, amma ki, yaddaşımızdan, o, əşya silinib, getməyib.

Bütün bəşəriyyət, “ilk sevgi”, deyib, o, İlk sevgiyə, şe'rlər, mahnılar, əsərlər, yazıblar.

Nədir bu “ilk sevgi” ki, o, bu qədər, dəyərli, həsrətli, unudulmazdır?

O, “ilk sevgi”, duyğunun yaddaşındır, xatirənin yaddaşındır ki, o, unudula bilmir.

Sevgi unudulmur,

Nifrət, unudulmur,

Söz, unudulmur,

Dad, Səs, Söz, İyilər, unudulmur.

Nə Unudulur ki?

Kainatın özü belə, yaddaş daşıyıcısıdır.

Bir haldan, başqa hala, yaddaş daşıyıcısı kimi, Keçir.

Kainatda, vaxt - zaman Yoxdur.

Bəs onda, Kainatda, niyə vaxt - zaman, yoxdur?

Çünki, vaxt - zaman arasında, unudulmayan, yaddaş halı, Dayanır.

Xoşumuza, gəlsə də, gəlməsə də, bütün varlıqlar, özü - özünə, “şahid”.

Görənlər, bilənlər, eşidənlər də, yenə də, ona “şahid”.

Yenə də, o hala, təstiq.

İstəsək də, İstəməsək də, bu hallar, belə işləyir, bu belədir.

Şahidə, şahid, elə “şahid” də, özüdür.

“Şahid”, hər hansı bir halın, “təstiqi”, deməkdir.

“Qəribə-qəribə”, hallar arasında bir neçə hallar var.

Bizi, əhatə edən ətrafımızda, müxtəlif səslər əhatəsindəyik.

Deyilir ki, bu təbiətin səsidir.

Bu, tamamı ilə düzgündür.

Amma, bu səslərin əhatəsində, bir səs əhatəsi, səs tezlikləri də, vardır.

Biz, və Yer üstü canlıları üçün təyin olunmuş səs tezlikləri mövcuddur.

Səsin diapozonuna görə, aşağı səs tembrində sükutdan darıxırıq.

Yüksək səs tezliyində isə, yorularıq.

Çünki bizi əhatə edən səs tezlikləri, qulaqlarımızın eşitməsi üçün, 16 - səs diapozonuna hesablanıb ki, görməmiş, gözlərimizin əşya və qabaritləri, hərəkətdə olan obyektəri görmə tezliyi də, 16 - ya hesablanıb.

Spektral rəng çalarları da, elədir, 16 - ya hesablanmadadır ki, bir çox rəngləri olduğu kimi görürük, bir çox rənglərin, ara həlim rənglərini görmərik.

Maraqlı sual çıxır ortaya.

Əgər ki, yer üstü bir neçə hallar belədirsə yə'ni səs tezlikləri, eşitmə, dinləmə tezlikləri, rənglərə əsasən, görmə tezlikləri belədirsə, Kainatlar da, belədirmi?

Çox maraqlıdır.

Vəziyyət belədir ki, Planetlər arası, Qalaktikalar, qalaktikalar arasında da, vəziyyətlər eynidir.

Kainat daxili, Qalaktikalar arası səs diapozonu, səs tezlikləri mövcuddurmu?

Kainat daxili bütün Planetlərin birgə hərəkətləri zamanı, onların arasında da, yüksək səs, spektral rənglər, görünmə məsafələri də, mövcuddur.

Bu hallar Yer üstü halladırsa, bəs yer altı aləm, su hövzələri, suyun dərin qatlarında vəziyyət necədir?

Dərinliklərdə, Dəniz-Okeanların dərinliklərinə dalanda səs tezlikləri bizim qulaq eşitmə tezliyinə uyğun eşidilmir. Yə'ni o sıxlıq təzyiqinə görə, qulaq eşitmə pərdəsi çox sıxıldığından, eşitmə mexanizmi, məhdudlaşır.

Biz o an eşidə bilmiriksə bu o demək deyil ki, dərin sularda olan bütün canlılar, balıqlar da, eşitmirlər.

Yox, əksinə onlar da, su dərinliklərində, kiçik bir səsi, kiçik bir tərpənişi də, eşidib, duyurlar.

Deməli, bütün hallar, ardıcılıqlar bir - biri ilə bağlılıqdadırlar.

30.01.2018

Kainat da, xəbərdardır daha...

Kainatla, bütün varlıqlar arasında Qəribə bir mexanika işləyir!

Hər, nəfəsim, hər addımım, hər baxışım, hər düşüncəm, hər istəklərim, hər bir kəlmə sözüm, hər kiminləsə danışığımız, söhbətlərimiz həmin anda Kainata səslənir.

Bu səbəbdən, heç cür Kainatdan O - ndan gizlənmək olmur.

Səbəb?

Bütün düşüncələr, bütün istəklər düşüncə tezliyindən asılı olaraq “kəlməyə, sözə çevrilir, görüntüyə çevrilir”.

Bütün Səməvi kitablarda, belə bir ifadə keçir, “sənə şahidlik edərlər”, onda düşünərəm ki, “özümdən başqa, kim mənə şahidlik edər ki?”.

Bu ifadə, çox mühüm və çox üşündürücü, çox soyuq bir, ifadədir.

Yə'ni o ifadənin açımını verdikdə, belə bir mexanikanın işlək olduğunu görürük.

Heç vaxt deyə bilmirəm ki, “mən dedim, mən etdim, heç kimin xəbəri olmadı”.

O an, ilkdən “özüm-özümə”, daha şahidəm, kim eşitdisə o, şahiddir, hansı gözlər gördüsə, onlar şahiddir daha, hansı qulaqlar eşitdisə gələcəkdə onlar şahid olacaqlar.

Bəs bu necə baş verir?

Məndən soruşulanda ki, “ay Vahid sən bunları o, anda etdin axı”, israrla deyəcəyəm (şərti olaraq), “yox, elə olmamışdı, başqa cürə idi”, yə'ni özümə həqq qazandırıb, o, cavabdehlikdən nə qədər də, qaçmaq istəsəm də, həmin an, o ətrafda olan bütün hallar, görüntüyə çevrilir.

Qulaqlar eşitdiklərinə şahidlik edir, göz o an gördüklərinə şahidlik edir, o an ətrafda nə qədər canlı var idisə onların yaddaşları şahidlik edir, külək, hava, səs, isti, soyuq, dad, iylər, təmaslar, toxunmalar (əl hissləri), masalar, ayaqqabılar, geyimlər şahidlik edir.

Qəribə bir sual çıxır ortaya, əgər o an, çay içilirdisə, əgər o an əynimdə olan o geyim, deyək ki, köhnəlmişdi tullamışdım axı, o andakı insanlar, o qulaqlar, o gözlər indi burada yoxdurlar, indi “onlar”, necə şahidlik edər?

Məsələ odur ki, hər bir olan “o an” Kainata yaddaş kimi ünvanlanır, onlar daha Kainat yaddaşında o “anda”, qalanlardır ki, mənim özümə o an bir hal kimi, göstərilər ki, onda həqiqətlər qabağında susaram.

Oraya çatıb “qədərimi orada” istəmirəm ki, oraya çatmadan, mən öz “qədərlerimi etdiklərimlə, davranış, hərəkətlərimlə, düşüncələrimlə” özümdən əvvəl bəyanlaşdırmışdım.

Vaxt almayım, səmavi kitabda, Bir İfadə, gör ki, “nələri açıqlayar”.

Bizim bu danışqlarımız, hər danışğımızı, hər düşüncəmizi, Kainat dinləyir, bütün bu hallardan, Kainat Xəbərdardır daha.

Nə isə....

30.01.2018

Günə bax, gündüzə bir bax...

Günəşin də, rəngi müxtəlif - müxtəlifdir.

Bir Yerə bax, bir də, Günə bax.

Gün o gün, o işığını da, hissə - hissə əlamətlə, salar.

Yer üzünün bir yarımkürəsinə düşən, gün işığına bax.

Ala - tala, hissə - hissə, pay - pay, bölüm - bölüm.

Ərazilərə düşən Günün, Işıq payına bax.

Elə ərazi var ki, Günəşin işığı parlaq, qonşu əraziyə düşən o, Günəşin işığı, sanki zəif, sanki bulanıq, sanki soyuqdur.

Eyni vaxt, eyni ərəfədir, o Günəş də, eynidir.

O eyni olan o Günəşin, o düşən işıq rənginə bax.

Hansı əraziyə parlaq, hansı əraziyə bulanıq, hansı əraziyə zəif, hansı əraziyə Gün işığı düşsə də, sanki qaranlıq kimidir.

Yer kürəsinin bir yarım kürəsi, Günəş üçün o an eynidir, amma düşən işıq qədərləri eyni deyil, onlar da, müxtəlifdir.

Buradan da, nəticə əldə elə.

Uzaq ərazilərə düşən Günəş işığına bax, o işıq o an onlar üçün bir əlamət, bir işarədir.

O ərazi, o ərazilər, süzülə - süzülə gedəcəkdir. Nələri istəmişdilər, onlara - onlar, çatacaqdır.

Bütün istəkləriniz bir Kainatda bir də, Günəşdə əks olunur.

Qədərləri də, onlar bəyan eylər, nələri istəsən onları sənə bölər, onları sənə göndərər.

Yeri sadə bilmə, Günü sadə bilmə, istəklərini addı, tələblərini də, əsas, sadə bilmə.

Bax Gününə, bax onun olan rənginə.

O, Günəşə baxma, gözün görməz olacaq.

Bax ərazinə, bax onun indiki, rəng halına.

Bax fəslin şərtinə.

Günəşsiz, Gündüzsüz nə, nə olar ki?

Aydınlıqları aydınlaşdıran Günəş olmasa idi, Qaranlıqlarda, nə aydınlaşardı ki?

Günəş Yer üzünə işıq saçarsa, elə əlamət də, saçar.

Amma, o Günəş işığını dəyişməyə gücün çatmaz, onu da, aldatmağa sözün çatmaz.

O, eşidər o bilər, o İşığından, öz İşığından, cavablarını bəlli edir.

30.01.2018

Nə “kasıb”, nə də ki, “dövlətli”, var...

“Ölüm”, nə kasıbı - kasıb, nə də ki, varlığını - varlı, etmir.

Onları, öz aralarında, o, aləmdə, bərabərləşdirir.

O, aləmdə kasıb, “kasıbçılığından”, darıxmır.

Varlı olmuş da, varı ilə, daha qürrələnmir.

“Ölüm”, nə kasıbı - “kasıb”, etmir, nə də ki, dövlətlini - “dövlətli”, etmir.

“Ölüm”, onları, bərabərləşdirir.

Nə, kasıb giley etmir daha, nə də ki, dövlətli qürrələnmir daha.

Çünki, burada daha nə kasıb, bir tərəfə ayrılır, nə də ki, dövlətli bir tərəfə, ayrılır.

Nə “kasıb” var, nə də ki, “dövlətli” var.

Bərabərləşiblər.

Hərə daha, öz dərdindədir, hərə daha, öz aqibətindədir, hərə daha, öz etdikləri ilədir.

31.01.2018

Bir gəliş, bir də, qayıdış...

Hansı ərazidə,
 hansı vilatətdə,
 hansı dövlətdə,
 hansı qütbə,
 hansı qurşaqda,
 hansı cəhətdə,
 hansı ərəfədə,
 olursan - ol,
 o, Yaşamaq şərtləri, müxtəlifdir.

Tək ölümün:

həm yönü,
 həm şərti,
 həm üzü,
 həm tərəfi,
 bir rəngli,
 bir tərəfli,
 bir üzlüdür!

Özü də, özü kimi bərabərlikdə, bir sifətli, bir qaydalıdır!

İnsanın oraya olacaq,
 o, səfəri üçün,
 bir parça ilə,
 bir geyim ilə, örtülmüşü,
 bir də, özüdür!

31.01.2018

Olanların hamısı...

Kainatın “gözündə, baxışında”, nə kiçik nə də ki, böyük var.

O, Kainatın “baxışında”, olanların hamısı və olanların hər biri, bir bərabərliklə var...

02.02.2018

İnsan və bütün canlılar, niyə “acırlar” - səbəb nədir?...

İnsan, bütün canlılar, günün hansısa bir mərhələsində, acırlar.

Çox dərin düşündə, “acmağın”, səbəbini axtaranda, qəribə hallarla, qarşılaşmalı, oluruq.

Biz Azərbaycanlılar, Azərlər, “acmaq”, sözü ilə, bədən daxilində baş verən, anatomik - fizioloji halı, olduğunu - olduğu kimi, ifadə edərək, mə'də daxilində gedən prosesin, öz adı ilə, “acı dadının”, artdığını, bildiririk.

Mə'də daxili, acılaşıb, “acı” miqdarı, “turş”, miqdarı ilə, bir birlikdə, bərabərləşiblər.

Onda deyirik ki, “acmışam”, yəni ki, bədənimdə, acı miqdarı artıb, acmışam. (“ac” adam, acı - qılı, olur).

Yer üzündə, bütün bitki örtüyü, ağaclar da, suya möhtac, suya, acdırlar.

Daş, qum, dağ, dərə, bütün duzlar, bütün faydalı qazıntılar da, onlar da, möhacdırlar!

Onlar da, nisbi nəmə, ona, möhtacdırlar.

Dünyaya doğulan körpəyə, ilk andan, süd verilməyə, başlanılır.

O, körpəyə, verilən süd isə, kəm şirin, (az şirin), olmalıdır.

Çünki, Ana südü də, şirindir.

O, süd, şirin miqdarını, daşıyır.

O, körpənin, anatomik - fizioloji halında, nə baş verir ki, həmin körpəyə, şirin süd, vermək, lazım gəlir?

Körpə uşaq, dünyaya doğulan andan, səs çıxarır, səs salır.

O, “səslə”, öz anatomik - fizioloji halını, bəyanlaşdırır.

Biz belə düşünürük ki, “altı yaşıdır ağlayır, acıbdır ağlayır”.

Amma ki, həqiqətən də, bu belədir.

Altı yaşsa, onun sabit, bədən temperaturu, dəyişilir, onda ağlayır, səs salır.

Onun, mə'də daxilində, acı-turş miqdarı, artırsa (dərin yaddaşından), onları nizamlamaq üçün, bir miqdar, “şirinin qədəri” ilə, o, dadları, nizamlamağa çalışır.

Bütün canlıların, acdığı mərhələdə, sanki bütün bədən daxilinin, nizamı pozulur.

Bu hal, lap Kainata bənzəyir.

İşıq varlığı ilə, Qara varlığın, üz - üzə, dayanmasına bənzəyir.

İşıq Varlığı, Yaradıcı nizamlayıcı, Qara Varlıq, pozucu, karıxdırıcı, İşıq nizamının, pozulmasına çalışan.

Qaranlıqda, gecələr, müxtəlif ağrılar, əziyyətlər, müxtəlif darıxmaqlar, başlayır.

Gündüz Işığında isə, ağrılar, əziyyətlər, azalır.

Onda, İşıq Varlığı, öz, İşıq payı qədərini, artırır.

İşıq qədərinin özü, sanki, “şirin”, qədərinin, nizamlayıcısıdır.

Mə'dələr daxilində, “acı”, ilə, “turş”, miqdarı artdıqda, onlar, şirinlə, şor miqdarını, azaldırlar.

Bu, sadə səbəbdən, o, acı ilə, turş miqdarını, nizamlamaq üçün “acıriq”.

Müxtəlif qida çeşidləri ilə, o, qidalar tərkibində olan, şirinlə, şor miqdarı, mə'də daxilində, dörd dadı, bərabərləşdirib, nizama gətirdikdə, daha yemək istəmirik, qidalanmaq istəmirik, dayanırıq.

Çox vaxt da, İnsan deyir ki, “gözlərimə İşıq gəldi”.

Görəsən, o, nə İşıq idi ki, gəldi?

Həmin o, “İşıq”, dedi, elə həmin yaradıcı, nizamlayıcı, varlıqları şirinlə, bir birliyə, gətiriləni, deyirlər.

Azərbaycan xalq mahnısında, “yar şirin olar, şirin”, deyilir.

O, halda, insan, duyğusunun, yaddaşının, şirini ilə, ikisi arasında, o, yarla bərabər olmalı - olan, şirin nizam qədərini, ifadə edir.

Görəsən, bu yarıda olan, o, nə şirindir ki, o, yarını, onu özünə, şirin bilir?

Axı, necə olur ki, Vətən şirin, bala şirin, yar şirin, həyat şirin, axı hardan gəlir bu, şirin?

Axı, niyə şirin?

Bütün halların, nizamı, bərabər bölücüsü arasında, “şirin” dayandığından, o, İnsan, şirinlə - şirininin, bölüm halını, deyir, yad, edir.

Ümumiyyətcə, bütün canlılar, qida ilə, qidalanırlar.

Qidalanmaq, vücut, bədən daxilində, dörd əsas, dad komponentinin, yə'ni ki, turş, acı, şirin, şor, komponentlərinin, bərabər nizamda saxlamaq məcburiyyətində olduğunu, onların, zəruriyyət halını, nizamda saxlamaq, vacibliyinə uyğun olaraq, varlığını bu hallarla, sabit saxlamağa, çalışır.

İnsanın, canlının, acması üçün, mə'də daxilində, turşla, acı miqdarı, çoxalır.

Bu halda öd, dövrəyə girir.

Öd, miqdar - miqdar, mə'də daxilində, öz acısı ilə, müdaxilə edir.

O, turş, acı miqdarı, şor, şirin miqdarını, sanki onu, “çağırmağa”, başlayır.

Bu səbəbdən, dörd komponentin, nizamını, bərpa etməyə, çalışırıq.

Məsələn, atın, ödü yoxdur.

Buna baxmayaraq, atın, mə'də daxili, divarları və qatları, hissə - hissə, onun mə'də daxilində, acı miqdarını, hasilə gətirərək, həzmə, köməkçi olur.

Acının, özü də, əsas amildir.

Bütün dərman preparatları, acı daşıyıcısıdır və acıdır.

O, acı miqdarı ilə, həkim, xəstəni müalicə edir.

Acı miqdarı artdıqca, turş, şirin, şor miqdarını, vücut, bədən, canlı, orqanizmdə, sanki, çağırışa başlayır.

Əgər Yer kürəsində, bütün canlıların, hərəkətlərində, davranışlarında, münasibətlərində, düşüncələrində, varlıqlarında, işlərində, lazımsız müharibələri ilə, özləri - özlərində, “acı miqdarlarını”, artırırıqlarsa, onda Yer üzündə, faciələr, fəlakətlər, dağıntılar, bütün xəstəliklər, başlayır.

Onda da, Kainatı, biz özümüz, köməyə çağırırıq.

“Köməyi”, yenə də, Kainatdan, umuruq.

Yazıq Kainat, milyon illərdir, sən hələ də, bütün halları, nizamlayırsan, nizamlamağa, çalışmaqdasan.

Məndə deyilən, “acı”, heç bir köməkçi acı ilə, kompensasiyada, əvəz oluna bilmir, olunmur.

Yə'ni ki, həmin acı miqdarını, İstiot acısı ilə, Bibər acısı ilə, başqa əlavə acı ilə, əvəz etmək olmur.

O, acı, vücutlarda olan, bioloji - acıdır.

O, vücutların varlığında olan, vacib bir, daşıyıcıdır, komponentdir.

O, acını, o, turşu, heç bir üsulla, vücutlardan, varlıqlardan, tamamı ilə, yox etmək, utilləşdirmək, olmur.

O, dad daşıyıcıları, acı, turş, şirin, şor, mütləq olan, bir varlıqlardır.

Onlarsız da, heç bir Yaranış varlıqları yoxdur, heç mövcud da, deyildirlər.

“Bioloji acı”, haqda, bir neçə misallar var.

Bioloji varlıqlar haqda, bir neçə, misallara baxaq:

çox körpə uşağa, Ana südündən, ayrı, əlavə olaraq, süd verildikdə, o, körpəyə (bir neçə aylıq), verilən süd tərkibində, şəkər miqdarı, çox olduqda, körpə həmin tərkibdə olan, südü yemir, ağlayır.

Yaxud, tamamı ilə, o, süd tərkibinə, şəkər tozu əlavə edilmədən, verildikdə, yenə də, o, ağlayır, yemək istəmir.

Orta şirin tərkibdə, verilən südü, yeyir, həmin andaca, yenə də, yuxuya gedir.

Yə'ni, süddə orta tərkibli, şəkər miqdarı, Ana südü, tərkibinə çox yaxın olduğundan, (dərin yaddaşdan), o, tərkibi, rahat yeyir.

Verilən süd, soyuqdursa, yenə də, yemək istəmir, ağlayır.

Çox istidirsə, yenə də, yemir, ağlayır.

Orta temperaturda, Ana vücut temperaturuna, yaxın olanda, rahat yeyir, yuxlayır.

Maraqlı sual çıxır, ortaya.

O, körpə uşaq, çox körpə halında, necə tə'yin edir ki, ona verilən, süd tətkibi, Ana süd tərkindənən, lazım olan temperatur həddindən, fərqlidir?

O, körpə uşaq, hələ özünü, tanımır, belə.

Haradan bilir ki, dad dəyişik, temperatur həddi, dəyişikdir?

Axı, bütün körpələr, bə'zi heyvanat aləmindəki olan, onların balaları niyə, ilk andan, “süd”, yeməlidirlər?

Ümumiyyətcə, Yer üzündə olan, bütün süd tərkibləri, doymuş məhlullar, distillə suyu, yağış suyu, sırasına, (Ph - 5,5, vahid), aiddirlər.

Bütün süd tərkibləri, bioloji dad daşıyıcısı, bütün temperatur hədləri arasında, dəqiq, temperatur daşıyıcılarıdır.

Bu sadə səbəbdən, körpə uşaq, öz gətirdiyi yaddaşına görə, bu halları, dörd dad daşıyıcısını, yə'ni ki, öz vücut yaddaşı arasında, acı, turş, şirin, şor və öz, bədən temperaturu 36°C- fərqlini, anilikdə, müqayisəli olaraq, özü tə'yin edir.

Bu bütün canlıların, yaddaş daşıyıcılığıdır.

Bir misala da, baxaq.

Bütün insanlar, gül - çiçəyi, çox istəyirlər.

Çəmənliyi, gülzarlığı, özlərinə, çox rahat qəbul edirlər.

Nə baş verir, bu halda?

İnsan, bütün canlılar, o, güldə - çiçəkdə, bitki örtüyündə, hər bitkinin, bioloji doymuş, rəng tərkibini, doymuş temperatur hədlərinə, baxıb, öz carlığının da, onlarla bir əhatədə olduğunu, öz yaddaşı arasında, anilikdə bölüşdüyündən, bütün İnsanlara, bütün canlılara, gül - çiçək, doğma, görünür.

Sanki öz varlığının, “ara həddinə”, baxır.

İnsan, niyə bioloji halla “ölür?”.

Deyirik ki, bu “bioluji”, ölümdür.

İnsan təbii halla, bu dünyadan ayrılanda, bir anlıq, kəskin olaraq, dörd dad halı, anilikdə dayanır.

Yə'ni ki, acı, turş, şirin, şor, tərkib halı, bir anlıqda, susur, o, funksiyalar, Kainat tərəfindən, dayandırılır.

İşıq - Zərrə rabitəsi, dayanır.

İşıq - Zərrə rabtəsi, dayanan kimi, bioloji olan, dörd dad, halı da, bu səbəbdən, dayanır.

Deməli, bütün rabitələr, dad, rəng, temperatur, İşıq rabitəsi, bu halla, İşıq gücü ilə, dayandırılır.

Deyirik, İnsan “ölüb”, amma ki, hələ dörd gün, İnsan vücutunda, bütün hüceyrələr, tamamı ilə, hələ “ölmür”, onlar da, tədricən, “sönürlər”.

Baxın ki, dörd bioloji, dad tərkibi, həm varlığı, həm, rəngi, həm temperatur, həm Zərrə - vücut, varlığına necə də, vacibdirlər.

İnsan, niyə zahirən “qocalır?”

İnsanın, varlığına, bütün, anatomik üzvlər, onun varlığını, tamamlayır.

İnsanın, daxili aləmi, yaddaşı, xatirələri, “qocalmır”.

İnsanın zahiri görkəmini dəyişən, mədəsi yox, bağırsaq sistemi, “yoğun”, bağırsaqdır.

Belə, müqayisəli misallar, çoxdur, sizin, vaxtınızı almaq, istəmədim.

02.02.2018

Vaxtsız - Zamansızlıq, qanunu...

Bütün hallara, bütün ardıcılıqlara, bütün quruluşlara, bütün sür'ət və hərəkətlərə baxdıqca, onların dayanmayan, tükənməyən bir halda olduğunu, görürük.

Bunların, belə bir quruluşda olmasına isə, sözsüzdür ki, səbəblər də, olmalıdırlar.

Bəs səbəblər, harada və nədədir?

Astronomiya və Astrofizikasına istinad edərək, Astronomiya elmi belə bir qənaətdədir ki, Kainat - 15 milyard il, bizim Günəş sistemi və Yer kürəsi isə, 4,5 - milyard ildir ki, mövcuddur.

Astronomiyanın, belə bir iddiası da var ki, gecələr göydə gördüyümüz, ulduzların işığı, yüz min il bundan əvvəl, o, dövr, o, ulduzdan ayrılıblar, onların o, işığı isə, indi bizə gəlib, çatır, indi biz o, işığı, görə bilirik.

Bu fikir, köklü olaraq yanlış bir fikirdir.

O, səbəbdən ki, bütün hallar, bütün sür'ət və hərəkətlər andadır, bir anda - ölçüsünə, sığmaqdadır.

Çünki, hər nəyi, hər hansı bir predmeti, görürüksə və ya, gecələr göydə gördüyümüz bütün ulduzlar sistemi, vaxtsız-zamansızlıqda, bir an görüntüsündə olduğundan, onları, bu anda, öz anında, görürük.

Əgər Astronomların o, iddiasını əsas götürsək ki, nə vaxtsa, o, ulduzlardan ayıran o, Işıq, yüz min ildən sonra, Yer üzünə indi gəlib, indi bizə çatırsa və biz o, Işıq, indi görürüksə, deməli Kainatda vaxt - zaman, hökm sürür.

Əgər Kainatda, vaxt-zaman, hökm sürürsə, deməli Tanrı, Yaradan, Allahı çağırışımız da, “O” na olan, xitabımız da, məcburi olaraq, vaxta - zamana sığmalı, olacaqdır.

Əgər, bu gün, bu an, indiki anda, Tanrını, Yaradanı, Allahı çağırmış olsaq ki, “ay Allah kömək elə, ay Allah, çox Şükür” - onda bu, çağırışımız “O” na, yüz min ildən sonra, gedib, çatacaqsə, onda, “O”- nu, niyə çağırıb, niyə “O”- nu, narahət, etməliyimşəm ki?

Çağırışım, əgər yüz min ildən sonra, ya eşidilər ya da ki, eşidilməz, arasında, (çünki, heç 150 il, yaşamaq mümkünsüz olduğu halda), qalacaqdırsa, daha, “O”- nu, çağırışımın nə əhəmiyyəti, qalardı ki?

Hər çağırışımız, hər nidamız, hər istəyimiz, hər düşüncəmiz, hər gileyimiz, hər narahətçılığımız, hər həsrətimiz, bir anda, “O”- na çatır, “O”- na, bəyan Olar.

“O”, və bütün Kainat, vaxtsız - zamansızlıqda olduğundan, hər çağırışımız, vaxtsız - zamansızlıqdan, “O”- na, yetər.

Bu, çox sadə səbəbdən, bu qənaətə, gəlmək olur ki, hər nə baş verirsə, vaxtsız - zamansızlıqda, bir anda, baş verir.

Ölüm, bir anda, baş verir.

Daş, bir anda, yüksəklikdən sərbəst olaraq, aşağıya düşür.

Sevinc - bir anda, baş verir.

Şad xəbər - bir anda, baş verir.

Sür'ət və dayanma - bir anda, baş verir.

Sevgi, məhəbbət - bir anda.

Nifrət - lə'nət, bir anda.

İnam - şübhə də, bir anda.

Həqiqət - yalan da, bir anda...

Çünki, bunların hamısı bir anda olur.

Vaxtsız - Zamansızlıqdadır, elə, anın özü də.

Kainatın, Sahibi Mütləqi, “O”, Işıqda olan, o, Işıq Sahibi, “vaxta - zamana”, sığmaz.

Əbədiyyət, vaxta - zamana, sığmaz.

Hansı, “vaxtdan -zamandan”, Yer üzünə gəldik?

Bilmirik!

Hansı, “vaxta - zamanda”, Yer üzündən, əbədiyyətə qayıdacağıq?

Onu da, Bilmirik!

Çünkü, vaxtsız - zamansızlıqdan, gəlmişik ki, vaxtlara - zamana, sığmarıq.

Çünkü, Sahibi Mütləqin Özü Belə, vaxta - zamana sığmadığından, “O”- nun, yaradıcı, törədici İşıq payı, vaxta - zamana, sığmaz.

Hər an, həmişə, yeni, təzə, tərəvətli bir, aləmdəyik.

Kainata ünvanlanan, hər bir xitabın, hər bir çağırışın özü də, elə bir, İşıqdır.

İşıq - İşığı, anında görər.

Nə tez görər, nə də ki, gec görər.

İşıq - İşığı, anında, görər.

Bu səbəbdən də, bütün səmavi Kitabların mətnləri də, vaxta - zamana, sığmaz.

Baxmayaraq ki, o mətnlər, min illərlə, bundan əvvəl, yer üzünə, göndərilmişdilər.

Əgər biz, o, mətnləri, indi oxuyacağıqsa, bizə belə gələcək ir ki, o, mətnlər indicənə deyilib, bir az bundan əvvəl, deyilib.

Çünkü o, mətnlər, vaxtsız - zamansızlıqdan deyilib, o mətnlər, vaxta - zamana, sığmazdırlar.

Hər bir hal, hər bir İşıq payı, hər kütlədən, hər cisimdən, hər zərrədən, bir anda ayrılar, o, anda da, o, İşığın, öz anında, görünər.

Nə tez olar, nə də ki, gec olar.

İşıq payı, anında parlar, anında görünər.

Əgər belə olmasa idi, tufanda, gəmilərə, sahildən Mayaka İşıq işarəsi, işıq siqnalı verib də, gəmilərə sahil səmtini göstərməyin, gəmilərin, sahilə yan almasına, Mayaklar kömək etməyəcəkdirsə, onda sahildə qurulan, o, Mayakın, nə mə'nası, nə köməyi, olardı ki?

Əgər ki, Mayakdan ayrılan işıq gücü, bir anda yox, o, gəmilərə, “min ildən”, sonra “çatacaqdırsa”, onda, sahildən, İşıq salan, o, Mayakın, nə əhəmiyyəti, qalardı ki?...

Çünkü, ayrılan hər bir İşıq payı, anda ayrılar, anda, görünər.

Çünkü, Kainatların yaranması, Böyük Partlayışla, İşığın saçma anından, başlamasıdır, yaranmasıdır.

İşığı da, sadə bilmə!

O, parlayan bir, İşıq payıdır.

O, bir anda, bütün Kainat boyu, o, anda görünə, bilinəndir.

Bütün başlanğıclar, İşıqdandır o, Böyük Partlayışın, İşıq payındandır.

İşıqdan, ağ ışıqdan ayrılan, yenə də, İşıqdır, (spektral), o, dayanmayan, tükənməyən, törəyən, törədən, rənglərdə - rənglərin, müxtəlifliyinin törədicisidir.

Kainatı, sadə bilmə, o, andadır, o, bir anda, Işıq daşıyıcısıdır.

Sözü, sadə bilmə!

Söz də, andadır, o, da, Işıq daşıyıcısıdır, söz bir anda, Kainat boyu, eşidiləndir.

Düşüncəni, Sadə bilmə.

Hər bir düşüncə, Işıq tezliyində çevrilən, o, bir anda, Kainat boyu, bilinəndir.

İstəkləri, sadə bilmə!

Hər bir istək, bir andadır.

Hər bir istək, bir anda, Kainata yayılandır.

Bütün istəklər, Kainatda təhlil ediləndir, bilinəndir, eşidiləndir.

Elə, istəklər var ki, bizə köməkdir, elə İstəklər var ki, onlar təhlil olunub, qəbul olunmayıb, dönüb özümüzə, bizə, ancaq, “ağırlıqlar”, gətirənlərdir.

Hər bir hal, dayanmayan, bir - birindən qopmayan, ayrılmayan, Işıqla, bir andadır.

03.02.2018

O, Aləm, bu Aləm...

Bu aləmdə, yer həyatında çox tez - tez, danışqlar arasında, fikir bölərkən, hər hansı bir hadisəni təsvir edərkən, nağıllayarkən, “təsadüfən”, ifadəsi işlədilir.

Yə'ni ki, “təsadüfən”, ifadəsi hər hansı bir vəziyyətə, həmin hadisənin olmasına, baş verməsinə, gözlənilmədən, nəzərdə tutulmadan, o hala, hazırlıqlı olmadan, gözlənilmədən baş verməsini demək, izah etməyə çalışılır.

“Təsadüf”, varmı?

“Təsadüf”, yoxdur o, səbəbdən ki, “təsadüfən” ifadəsi, halın, hadisənin, vəziyyətin, şəraitin, gözlənilmədən baş verdiyinin ifadəsi olaraq onu, o halın nəzərdə tutulmayan, gözlənilməyən, planlaşdırılmayan halda, bir anda baş verdiyinin, halın vaxtsız - zəmanəsizlik əhatəsində olduğunun izahıdır.

Həmin, vaxtsız - zəmanəsizlik içərisində, onun izah edilməsinin qısaldılmış anlayışına, “təsadüf”, “təsadüfən”, deyilib.

Yə'ni ki, hadisənin gözlənilməyən, nəzərdə tutulmadan vəziyyətdə baş verdiyini, izah etməkdir.

Əgər, hər hansı gözlənilməyən hadisənin, baş verməsinin anını bilərəkdən, həmin hadisənin baş verdiyinin şahidi oluruqsa, deməli bu hal planlaşdırılmış nəzərdə tutulmuşdur ki, onda bu olan hadisə də, vaxta - zamana sığan idi.

Amma ki, inamla deyilir ki, baş verən, o hadisə, nəzərdə tutulmadığından, onun vaxtı, şəraiti əvvəldən bilinmədiyi halda, o hala hazırlıqsız, ona, o hala, hazır olmadan baş vermə hadisəsinə, “təsadüf”, “təsadüfən”, deyilib.

Bu hal, “təsadüfən”, adlıq, vaxtsız - zamansızlığın, işarə halıdır.

“Təsadüf” - yoxdur, çünki Vaxtsız - Zamansızlıq, mövcuddur.

Çünki vaxt - Zamanın özü də, axıcıdır.

Yer üzünə gələn canlı, tamamlanmış, anatomik - bioloji - fizioloji, halla Yer üzünə yenib gəlir.

İnsan, canlı, Yer üzündən ayrılarkən, yə'ni ki, “ölüm”, anında, onun öz anatomik - bioloji, görkəmi, bir cansız bədən kimi, bir konstruktiv quruluş kimi, Yer üzündə qalır.

Yə'ni ki onun, insani olan görkəmi, Yer üzündə qalır.

Deməli onun bədən quruluş halı da, bu Yer məkanında qalmaqla, baş, bədən, göz, əl - ayaq və sairə, bu Yer üzündə qalmaqla, o, Yer üzünü, tərk edir.

Maraqlı və qəribədir, o insan, bütün bədən forma quruluşunu bu Yer üzündə saxlamaqla, Əbədiyyətə yüksəlsə, bir halda da, deyilir ki, “o biri aləmdə, o etdikləri ilə qarşılaşacaqdır”.

Deməli hər hansı halla qarşılaşmaq üçün, o halı görməyin özü də, lazımdır.

Əgər, o ölən, bütün bədən formasının quruluş halını, Yer üzündə qoyub, Əbədiyyətə isə, “gözsüz”, “gözləri”, Yer aləmində qalmaqla, qayıdıbsa, o hər hansı bir halı, o aləmdə necə görə bilər ki, hansı gözlə görə bilər ki?

Məsələ burasındadır ki, Yer aləmində, bütün Dini ayinlərin, icraasının bir üslubu var.

Hər bir Ayini, yerinə yetirərkən, icra edərkən, bütün ayinlərdə, hər hansı bir üsulla, dini ayin zamanı, məcburi qayda da, əl - barmaqlar, Alın mərkəzinə, iki qaş arası, nahiyyəyə, toxunmaqla, icra olunur.

Dini ayin icrasının hansı ərazidə icra edilməsindən asılı olmayaraq, heç biri, heç birindən, fərqi olmadan, həmin ayinlər, mütləq olaraq, Alın nahiyyəsindən icra edilməyə, başlayır.

Yə'ni ki, bu hal ona işarədir ki, icra etdiyin hər - hansı bir ayin, dua, Kainatı çağırışının nəticəsini, öz anatomik gözündə yox, Zəka gözündə görəcək, Zəka gözündə biləcəksən.

Zəka Gözünün mərkəzi isə, Alındadır.

Bütün Dini icraatlar, Alından başlamaqla, yerinə yetirilir.

Buddistlərdə, iki birləşdirilmiş əllərin, iki qoşa barmaqlar, Alına toxunmaqla, əyilərək, başla tə'zim etməklə, yerinə yetirilir.

Krişnaçılıq da, iki barmağını, Alına toxundurmaqla icra edilir.

İsavilikdə, bir yerə düyünlənmiş, üç əl barmağı, Alına, Qarına, iki sağ - sol, Çiyinə toxunmaqla, icra olunur.

Müsəlman aləmində isə, Dini ayin zamanı, Namaz qılınarkən, Canamaz üzərinə, Möhür qoymaqla, Alın mərkəzi mütləq olaraq, həmin o, Möhürə toxunmaqla, icra olunur, yerinə yetirilir.

Bu hal tək bir məna daşıyır, bu Material Aləmdə, öz gözünlə gördüklərinlə, o biri Aləmdə isə, Əbədiyyət aləmində isə, etdiklərinin nəticəsini, “Zəka gözündə, qaşlar düyünləndiyi yerdə, ağılı bir yerə cəm olduğu yerə, görərsən, bilərsən”, anlayışı daşıyır.

Yer üzünün, bütün insanları, bütün bəşəriyyət, qəbiristanlığa, məzarlığa, bu Dünyadan köçənini yad etmək üçün, gedərkən, dualar edərkən, əllərini yanlara, Kainata açır, amma heç vaxt, əl barmaqlarını, yaxud da, heç bir şeyi, alına yaxın aparmır, yaxınlaşdırmır.

Ancaq, hələlik Yer aləmində olmaqla, öləninin adına, dualar edir.

Amma, Dini Ayinlər zamanı, mütləq ilk olaraq, ayinin başlanmasını, Alından başlamaqla, Zəka gözünlə açılmasını, Zəka gözü ilə, Aləmlərə, qalxmaq, qovuşmaq istəyi, anlayışdır.

Hardan gəldik, hara çatdıq...

03.02.2018

Qəribədir bu insan...

Qəribədir, maraqlıdır bu İnsan.

Yenib gəldiyi o, aləmə, “ölumdən keçməklə” qayıdıb getmək istəməyən, bu İnsan.

Yer üzünə, Işıqdan gələn bu İnsan, qayıdacağı o Aləmə, ona, “uzaqdan, yad kimi”, ehtiyatla, təlatümlə, qorxu ilə, üşüntü ilə, baxan, bu insan!

Qeyd:

Yəqin ki, öz dərin yaddaşımızdan, nələrsə etdiklərimizi, ancaq özümüz bilirik deyər, ora, o Aləmə, “qayıtmaqdan”, çəkinirik, qorxuruq.

05.02.2018

Yer kürəsinin, sevdası...

Yer kürəsi, Günəşi öz sevdası bilib, o, Işığın, o Günəşin Işığı ətrafında, dövr etməsinin, sevincindədir.

Yer aləmi, qaranlıqlardan, qaça - qaça, qaranlıqlardan uzaqlaş - uzaqlaş, o, Işığın sevdasındadır.

Yer kürəmiz, qaranlıqla - işıq arasında, hərəkətdədir.

Yer kürəsinin, bir yarımkürəsi, qaranlıq ərəfəsinə düşəndə, o, yarımkürə, yenə də, o, Işığa boylanıb onun, sevdasındadır.

Kürəmiz də, öz səthində olanları, o, olan bütün varlıqları, Günəşin Işığına çatmasının, qovuşmasının sevdasındadır.

Yer kürəsi, Işıq ətrafında, o Işığın sevdasında - sevdə ilə, fırlanmaqda, hərəkətdədir.

Qaranlıqlardan qaça-qaça, Işıqla, o, Işıq sevdası ilə, hərəkətdədir.

Sevdası Işıq olanın, Məhəbbəti də, Işıqla olar.

Kainat da, və bütün Qalaktikalar da, Işıq ətrafında olaraq, bütün varlıqlar da, bir - birlikdə, birgə hərəkətdə, o, Işığın Sevdası ətrafına, hərəkətləşərlər.

Bütün varlıqlar, işıq axtarmada, o, işığa yaxın olmaq, işığa, qovuşmaq istəyindədirlər.

Bu, o, deməkdir ki, olan bütün istəklər arasında, Işıq var imiş.

Bizi, bir - birimizə də, bağlayan da elə, Işıq İmiş.

Sevdə olmasa, Məhəbbət olmaz.

Işıq olmasa, qaranlıqda:

heç kim, heç kimi, görməz,

heç kim, heç kimi, tanımaz,

heç kimin, heç kimdən, xəbəri olmaz...

06.02.2018

Ağaclarda, yarpaqlar saralır...

Yer üzündə və olan ərəfələrdə, dəyişilən halları Təbiət hadisələri adı ilə adlandıraraq, bə'zi, müəyyən dəyişiklikləri, mövsümlə əlaqədar olaraq, qəbul edirik.

Bütün təbiət hadisələrini, qanuna uyğun hal kimi bilib, onları çox rahatçılıqla seyr edirik.

Təbiət hadisələrində dedikdə, yə'ni, mövsümlə əlaqədar olan, ətrafda baş verən, dəyişmələrinə baxaraq bu qənaətə gəlirik.

Payız mövsümündə, onun əlamət dəyişikliklərini, ağaclarda yarpaqların saralması əlamətinə baxaraq qəbul edirik ki, Payız mövsümü, başlayır.

Həmin Payız mövsümünün əlaməti isə, ağaclarda yarpaqların saralması, budaqlardan düşməsi ilə əlaqələndiririk.

Amma, gedən bu dəyişikliyə bir o qədər də, əhəmiyyət və fikir vermirik.

Havaların soyumağa başladığı ərəfədə, ağaclar torpaqdan su miqdarını qəbul etməsini kəskin azaldaraq, gövdəsində, budaqlarında, qollarında, yarpaqlarında, olan bütün su miqdarını özündən kənarlaşdırmağa başlayır.

Bu hal, bu proses, dəyişilməyən, yubanmayan, gecikməyən bir haldır, o səbəbdən ki, ağaclar gövdə tərkibində olan su miqdarından, özünü azad etməklə, o özünü, Qışa, o kəskin soyuqlar ərəfəsinə hazırlayır.

Gövdədən, su miqdarını azaltmaqla, ağacın tərkibində olan bütün plazma tərkibini, saflaşdırır, təmizləyir, gücləndirir ki, qış mövsümündə kəskin soyuqlar ərəfəsində, ağac, öz daxilindən, donmasın.

O ağacın tərkibində su miqdarı, ağacın gövdə nisbətində uyğun olaraq, artıq qalmış olsa, kəskin soyuqlar ərəfəsində, ağac şaxtadan, ortalama, şaqqalanıb parçalanacaq və sınacaqdır.

Bu sadə səbəbdən, ağaclar payız mövsümündə, Yay mövsümü ərəfəsində, öz tərkibinə topladığı su miqdarını azaltmaqla, özünü soyuqdan qorumağa çalışaraq, öz gövdə tərkibinə, toplanmış su miqdarından özünü azad etməyə başlayanda, su miqdarının kəskin çoxalmasından yarpaqlar, saralmağa başlayaraq və nəhayət budaqlardan, tökülüb, ayrılırlar.

Ağac tərkibində nizamlanmış su miqdarı, ağac tərkibində olan həyat verici plazma qədəri tarazlaşanda, ağaclar onda arxayın, rahatlıqla, “qış yuxusuna” gedirlər.

Bu hal, heç də, bizə o anlayışı, o əsas verə bilməz ki, ağaclar, heyvanat aləmi, ağılsız, şüursuz, bitkilər aləmi və örtüyü isə, Yer üzünün ancaq bəzəyi olmaqla, onlar ancaq görkəmdir.

Bir halda da, bu gördüyümüz, bildiyimiz bütün bu Aləm də, Təbiət də, Səmaların özü olmaqla da belə, onların hamısını, “cansız bir substansiya” kimi, qəbul edilməsi mümkünsüzdür!

Qətiyyəən heyvanat aləmi şüursuz, yaddaşsız, yaşıllıq örtüyü isə, ancaq bir bəzək, bütün Aləmlər isə, cansız substansiyadan ibarət ola bilməzdi.

Çünki, bu hallar, heç də, şüursuz, yaddaşsız, cansız olan bir materiyanın mövcud olması da, deyildir.

Gördüyümüz, bildiyimiz, bütün aləmlərin, olan bütün bu halların, özünün də, bir uydurma olmadığına əyani sübutdur.

07.02.2018

Xıdır, “papucunun tayı”...

Hər il, bu günlərdə, bu ərəfələrdə, yə'ni ki, bu Fevral (indiki təqvimlə), ayında, Xıdır bayramı olardı.

Xıdır bayramı, elə indi də, var!

Amma, həmin Xıdır bayramını, Fevral ayında yad edilməsinin, öz yadda qalan, mahiyyət halı var.

Həmin, bu ərəfədə, yad edilən həmin Xıdır bayramının, Azərbaycan ərazisində keçirilməsi, çox - çox qədimdən, gəlib bizə çatan çox mühüm olan bir, bayramdır.

Xıdır - Xızır bayramı, Çillə bayramları ilə əlaqədar keçirilən, yad edilən, bir bayram olmaqla, daha soyuq havaların keçib getməsi, havanın, torpağın daha tədricən istinməyə başlayan ərəfəsi kimi yad edilərək, həmin gün, dənli bitki toxumlarını, saclarda, ocaq üstündə, qızardaraq, şənliklər, şadyanalıqlar keçirilərdi.

Həmin bayramın mə'nası ondan ibarət olurdu ki, torpaq daha tez istinsin, bütün dənli bitkilərin toxumlarını, dənələrini, çərdəklərini, şərti olaraq, saclarda, istidərək, qovuraraq, bu hal, o mə'nanı kəsb edərdi ki, bütün dənli bitkilərin toxumlarını tez istinsin, tez cücərsin, bolluq olsun.

Həmin, bayram günü ərəfəsində, şadyanalıqla belə bir sözlər deyilərdi,

“Xıdır - Xıdır deyərlər,

Xıdır, çıraq qoyarlar,

Mən, Xıdırın nəyiyəm,

Papucunun, tayıyam”.

Deyilən bu mətn uzundur, amma yadda çox qalan, bir bənd, budur.

Bu bayramın keçirilməsi, Naxçıvanda kiçikli - böyüklü, bütün əhalinin, yad etdiyi bayramlardan, əziz olan bayramlardan biri də, Xıdır - Xıdır, bayramıdır.

Bayramla yanaşı, yuxarıda qeyd edilən mətn tərkibində bir, “Çıraq”, bir də, “Papuc”, kəlməsi çox maraqlı olan bir ifadədir.

“Çıraq”, mə'lumdur ki, gecəyə, qaranlığa işıq salmaq üçün istifadə olunurdu.

Amma ki, bu “Papuc”, yə'ni ki, ayağa geymək üçün istifadə olunan, ayaq geyiminin, yə'ni, bir tayının, yad edilməsinin, burada nə anlam daşıdığı, çox maraqlıdır.

Deməli, ən qədim ayaq geyiminin, bir adı, Papuc olub.

Sonrakı bir adı da, “Çarıq”, olub.

“Ayaqqabı” kəlməsi, yəqindir ki, yaxınlarda, bu yaxın keçmişdə, belə adlanmağa başlayıb.

Amma ki, yuxarıdakı mətnə, “papuc”, deyilir.

Niyə burada, “papuc”, kəlməsi keçir?

Əgər, həmin kəlməni, hecalarda oxusaq, onda belə bir, çox maraqlı mahiyyət ortaya çıxır.

Burada, “pap”, örtük, qoruyucu, müdafiəçi, kimi anlayış verirsə, “uc”, kəlməsi isə, həmin mə'mulatin, uc hissəsinin, iti, sivri, uzanmış, halda olduğu konstruksiya formasının, təsvir edilməsidir.

Yə'ni, “Pap-uc”, geyim olaraq, nəyinsə üstünü örtməklə, onun uc hissəsinin, iti ucluqlu olduğu, bildirilir.

Həmin, “pap”, sözün kök kəlməsi, daha haralara, işlədilməyə başlayıb?

“Pap-irus” - kağız mə'muladı.

Onunla, nəyi isə, örtmək, bükməklə, onun özünü də, bükməklə, istifadə edilən.

“Papiros” - yə'ni ki tütünü, həmin o, ağ kağıza, papirusa bükməklə, əldə olunan, mə'mulatin adı kimi, xarakterizə olunur.

“Papka” - kağız qovluğu.

O, papkanın içərisinə, o örtüyün içərisinə, kağız yığmaq üçün istifadə olunan, qovluq.

“Papaq” - baş geyimi, başa, yə'ni, Ağ düşüncəli olan, (Qara niyyətli yox. Azərbaycanda, “başında papağını bərk saxla”, ifadəsi, yə'ni ki, imkan vermə, Ağ işıqlı olan - Ağıl başına, Ağillı başına, qaranlıqlar, qara fikirlər dolsun), o, nahiyyəni, örtən, qoruyan.

Və sairə, və bu kimi, amma ki, Azərbaycan ərazisində sözlərin, kəlmələrin onların işlədilmə mahiyyətləri, heç də, söz yığımından ibarət olmayan, həmin halın, mahiyyəti daha çox yer tuturdu.

“Papucunun tayıyam” - deməkə, ərazimizə ancaq isti, bolluq, rahatçılıq, çıraqlı işıqlı gətirə biləni, nəzərdə tutaraq işlədilmiş çox böyük bir mə'na, anlayışdır.

08.02.2018

Düşündürücüdür...

Çox sağ olun Əhməd müəllim.

Amma sizin təqdim etdiyiniz tarixi ərəfə xronologiyası, tarixi ardıcılığın Mifik yox, real bir tarix mərhələsinin keçid aralarını xatırlatdınız.

Xıdır - Xızır - Nəbi - kimi adlıq olması, ad daşınması və Yer üzünün bir çox ərazilərində, Xızır adının tanınması, o adın bilinməsi, daşınması, mif, əsatir, rəvayət, uydurulmuş nağıl ola bilməzdi.

Çünki, Yer üzünün tarixi mərhələlərində, iki dövr qalıbdır.

Dünya Tufanına qədər olan ərafə, Dünya tufanından sonrakı mərhələ.

Həmin Dünya tufanının baş verməsi, həmin Tufandan xilas etmiş və xilas olmuş, Nuhun adı və məzar yeri, mə'lumdur.

Həmin Xızır, həmin Xıdır, həmin Nəbi, həmin Ağ atlı oğlan, həmin Xilaskar, həmin soyuq arasına, istini, o isti ərafını gəyirməklə, dənli bitkilərin toxumlarının, torpağa, əkinə yararlı olma ərafəsi, heç cürə uydurma, mif, əsatir, rəvayət ola bilməzdi.

Bu səbəbdən Xızır bir peyğəmbər kimi, çox-çox qədim tarixdən, bu günə kimi gəlib çatıbdır.

Elə onun Adını və özünün olduğu ərafənin, (indiki təqvimlə, Fevral ayında, iki Çillə mərhələsi arasında), bayram, şadyanılıqla yaddaşlarda bu günə qədər yaddaşlarda saxlayan, ərazi sakinləri, bu ərazinin oturaq həyat sürmüş, sakinləri olublar.

Ola bilsin ki, dünya xalqlarının, Əlifba, Alfavitlərində, çox-çox qədim dövrdən, fonem kimi, "I" hərfi işlədilməsin, (qeyd: bir çox alfavitlərdə, əlifbalarda, 28 - hərfdən, bir çoxları 32 - hərfdən istifadə edir. Bə'zi alfavitlərdə, indinin özündə də, bir çox hərflər həmin, o, alfavitlərdə işlədilmirlər), amma ki, Yer üzü bütün əlifba və alfavitlərin birinci hərfi, "A", hərfi olaraq, başlayır.

Çox böyük ehtimalla, həmin Xızır adında olan "I", hərfini "A" hərfi ilə tələffüz etdikdə, şox qədim dövrdən, Xazar, kimi tələffüz etmək olardı.

Belə olan halda, həmin Xızırın olduğu ərazini, o, məskənin yerinin, göstərərkən, həmin Xızır adı - daha Xazar, adı ilə, ərazinin, xilaskarın, adının mənsubiyyətini bildirməklə, Xazarlar, Zarlar, Azlar, sonrakı tarixi mərhələlərdə Azarlar, ("a", hərfi düşüb, "ə", hərfi ilə tələffüz olunaraq, Azərlər), kimi də, ərazi və əhalinin də həmin ad daşıyıcısı olması çox - çox, mümkündür.

Amma, niyə həmin o tarixi şəxsiyyətin adını yaşadan unutmayan, bir ərazi Naxçıvan ərazisi, həm Nuh, həm Xızır, həm Xıdır, kimi səciyyələndirib yaddaşlarda saxlayan ərazi Naxçıvan olub?

Çünki onlar bu ərazinin, bu Azərbaycanın ərazisini bu ərazidən də elə, Dünya xalqlarına, tanıdılar.

Dənizi - Xazar,

axar çayı - Zar, tərsinə oxunuşda Araz,

xalq - Zərlər, Azərlər,

indiki ərazi adı - Azərbaycan.

Bu, ad ardıcılığını, bilərəkdən belə qurmaq, belə ardıcillaşdırmaq, mümkünsüz olardı. Bu olan ardıcılığı bu qədər bir - birinə yaxın olaraq uydurmaq da, yəqindir ki, mümkünsüz olardı.

Uzun tarixi mərhələlərdə Ərazimizi, və adlıgımızı unutdurmaq üçün, adlıqların mahiyyətlərini dəyişməyə unutdurmağa çalışılıbdır.

09.02.2018

Nə, həll olunmur ki?...

Bütün varlıqlar, kütlələr, həll oluna bilirlər.

Nə, həll olunmur ki?

Suda, bərk kristallar, daş duz, şəkər və tozu, torpaq, palçıq, qar, rənglər, yağlar, daşlar, qayalar belə,

aşınırlar, həll olunurlar.

Nə, həll olunmur ki?

Bizi əhatə edən aləmdə, bütün növ, ağır, kəskin, iyilər, dözülməz üfunətlər belə, müxtəlif növ tüstülər, qələvilər, turşular, qazlar, zəhərli maddələr, havada, ancaq onun, havanın tərkibində, həll olunur.

Diqqətlə baxdıqda, başqa bir, həlledici yoxdur.

Səbəb nədir ki, canlı, bu canlı aləmi, müxtəlif, ağır iyilərdən, təmizləyən, bir su, bir də, hava qatıdır?

Axı niyə, bu iki varlıq, su ilə, hava qatı, bizim bu aləmi, təbiətin özünü də belə, onlar təmizləməlidirlər?

Əgər, bu iki varlıq olmasa idi, müxtəlif iyilərdən, rayihələrdən, müxtəlif tərkiblərdə olan qaz birləşmələrindən, kütlələrdən ayrılan, müxtəlif iyilərin daşıyıcılarından, heç nəfəs də ala bilməyib, çox qısa vaxt ərzində, boğula bilərdik.

Su - Yer kürəsinin dərin qatlarından, Yer səthinə çıxmaqla, hava qatını yaradır.

Hava qatının özü, su tərkibinin, çox təmizlənmiş, suyun öz tərkibindədir.

Su, nəyi həll etmir ki?

Bu, sadə səbəbdən, hava qatı da, hansı iyiləri həll etmir ki?

Onların, hamısını hava qatı, öz tərkibində, həll edirsə, deməli həll edən, suyun özü, daşıyıcı da, suyun, öz tərkibidir.

Onda, belə aydınlaşır ki, bizlər və bizi əhatə edən Təbiətin özü də, su əhatəsində sudadır.

Təbiət də, su ilə, hava qatı, arasındadır.

Nə, həll olunmur ki?

Riyazi misal, həll Olunur.

Məsələ, həll olunur.

Tənlik, həll olunur.

Riyazi, düstur da, həll olunur.

Deməli, iki həll metodu, var.

Bir həll metodu, bizi əhatə edən, təbiət arasında, su ilə, havadır.

İkinci həll metodu isə, düşüncədir, mə'na və məntiqin, ağıl gücündə olan, həllidir.

Onda, nə həll olunmur ki?...

Bütün hallar, bütün vəziyyətlər, bütün şəraitlər, həll olunanlardır.

Nə, həll olunmazdır ki?...

Əgər, bu aləmdə, həll edicilər varsa, onda, nələr həll olunmazdır ki?...

09.02.2018

Duasız - olmur dedilər...

De - Duadır...

Çağır - Duadır...

İstə - Duadır..

Gözlə - Duadır...

Eşidər - Duadır...

Çatdırar - Duadır...

Təşəkkür - Dua...

Şükür - Dua...

Yer aləminə gələrkən - Dua...

Yer aləmindən ayrılarkən - Dua...

Bax ki - Duadandır...

Gör ki - Duadandır...

Ayırar - Dua ilə...

Bəxş Edər - Dua ilə...

Azalrmaz, Kəsməz - Dua olan yerdə...

Necə - Duasızdır ki?...

Necə - Duasız olar ki?...

De ki, çağır ki...

Gözlə ki, bax ki...

Artırar, bəxş Edər...

Kiminləsə, onun vasitəsindən...

Çatdırar, Sevindirər...

Yer üzündə bu çağırışa - Dua, Duadandır - dedilər.

Duasız da - olmur, dedilər.

10.02.2018

Xızır - Xıdır, işığı...

Xızır - Xıdır bayramında,

“Xıdıra - Xıdır deyərlər,

Xıdıra, çıraq qoyarlar”

ifadəsində, yə'ni ki, Onunla olan, İşığın qarşısında, onunla gələn, işıq qarşısında, İşıq yandırarlar, deyilərdi.

Çox maraqlıdır ki, çox-çox qədim dövrdən, Azərbaycan ərazisində, yaşayış sahəsini, axşamlar işıqlandırmaq üçün, “durna gözü”, deyilən Çiraqlardan istifadə ediblər.

O, çiraqlarda yandırmaq üçün, zeytun yağından istifadə olunurdu.

Zeytunun, özü və yağı, ilk insan yaranışından, onun yağını, müxtəlif sahələrdə işlədirdi.

O dövrdən də, Zeytunun özü də, ağacı da, çox dəyərli, çox faydalı, çox qiymətli olan ağac sayılır.

Onu, o, Zeytun ağacını, ərazimizdə, çox əziz bilirdilər.

“Durna gözü” ilə, yaşayış sahəsəni işıqlandırmaq üçün istifadə edilən Zeytun yağı, yanarkən, ağır, hisli yanmasın deyə, o, yağın tərkibinə, çox az miqdarda, nisbət hesabı ilə, su əlavə etməklə məqsəd, işığın daha da, Parlaq olması üçün, saçması üçün, belə bir üslubdan istifadə edilirdi.

Bu zaman, yağla - su miqdarının qarışığı, birlikdə yanarkən, o yanan kütlədən səs, “çırtıltı” səsi çıxardığından, Durna gözünün bir adını da, onun işlək halını, mexaniki vəziyyətini, iş prinsipini, iş fəaliyyətində çıxartdığı səsi ifadə etməklə, yanarkən baş verən səslənməsini bildirməklə, “çırtıltı, şır, çır-Ağ”, kimi, ifadə olunaraq, “Çıraq”, deyilirdi.

Çox - çox sonralar, məişətdə işlədilən, neft lampalarına da, elə indiki dövrün özündə də, “Çıraq”, deyilir.

Azərbaycan ərazisindən, Daş düz, İpək kələfləri ilə yanaşı, Zeytun yağı, tuluqlar vasitəsi ilə, ətraf ərazilərə daşınırdı.

Azərbaycan ərazisi, Daş düz, İpək yolu, Zeytun yağının olduğu ərazi kimin də, tanınırdı, bilinirdi.

10.02.2018

Poeziya...

O, təsviri Vücutun, necə vəslinə çatmaq olar ki?

O, təsvir ediləndir, o, təsəvvürə sığmaz.

Ona sarılmağa da, qol çatmaz.

O, Poeziya, gəlin kimin bəzəkliidir, o, göründükcə, onda o, vəsf edilir.

O, Poeziya, GƏLƏN kimindir, yad edilməsə, yada düşməz.

11.02.2018

İşıqsız, bir də İstisiz, nə hasilə gələr ki?

Nə ışıqsızdır ki?

Maşın da İşıqsız, akkumlyatorsuz, 16 - min Voltsuz, hərəkət edə bilməz ki.

Gəmi işıqla, Təyyarə işıqla, Qatar işıqla, Kosmik gəmi işıqla, Məişət texnikası işıqla, Rabitə vasitələri də, İşıqla və s.

İnsanın özü də, Ruhi İşıqla.

O, işıq da, İşıqla.

Nə İşıqsızdır ki?

Yer kürəsi də, İşıq - Günəş ətrafında dövr edir. İşığa, İstiyə möhtaclığından dövr edir.

Yer kürəsinin, öz Nüvəsi də, İşıqla.

Nə İşıqsız, nə İstisizdir ki?

İşıqsız, İstisiz nə var ki?

İşıq olmasa, İsti olmaz, isti olmasa, nə olar ki?

İsti olmasa, nə Yaranar, nə Hasilə gələr ki?

Yaz gəlməsə, hava bir də torpağın özü İstinməsə, nə hasilə gələr, nə əldə edilir ki?...

Gör ki, nələrdən asılı, daha nələrə, möhtacıq ki...

Əgər bacarırsansa, çıxart canından, o, çox əziz bildiyin öz canından, uzaq et, uzaqlaşdır, o, canından, bir Işığı, bir də o, İstini.

Yer kürəsindən, bir də Günəşdən, bir də, bütün varlıqlardan, bir də, bütün canlardan, necə uzaq edə bilərsən, bir Işığı, bir də ki, o, İstini?...

12.02.2018

Işıqla, isti ilə, şirinlə, deyilmi?...

İnsan, canlı, bütün kütlə, cisim, varlıqlar, İstiyə möhtacdırlar.

Qidalar arasında, bə'zi, qidalar da, istilik nəticəsində hasil olunurlar.

Bütün bəşəriyyət, bütün insanlar, bütün canlılar, bütün bitki örtüyü, bütün kütlələr, İstiyə möhtacdırlar.

Yer kürəsinin, iki olan, Şimal - Cənub qütbü belə, kürəmizin orta qurşağı, ekvator xətti, onlar da, istiyə möhtacdırlar.

Çay, kofe, kakao - isti ilə, yemək çeşidləri də - hazırlanar, isti ilə, çimərik - isti su ilə,

yatarkən - yorğanla bürələnərik, isti üçün,

soyuq, qış mövsümündə - geyinərik, bürələnərik, İsti üçün,

gör ki, necə möhtacıq, İstiyə ki,

əkərik - məhsul toplayırıq, isti mövsümdə, İsti ilə,

istehsalatlar, e'mallar - İsti ilə,

bütün mexaniki hərəkətlər - müşayət olunar, isti ilə,

sürtünmələr də, sürüşmələr də, - İsti ilə,

yonmalar, kəsmələr, deşmələr, pərçimləmələr - müşayət olunar, isti ilə,

insanla - insan arasında münasibətlər - "isti", ilə,

sevgilər, məhəbbətlər, istəklər, diqqətlər arasında, İsti münasibət dayanar - isti ilə.

Nə isti ilə, deyil ki?

Nə istisiz, nə şirinsiz, deyil ki?

Işıqdan isti, o, istidən - yaranan rahatlıqlar, olan nəticələr, hasillər, şirinlə - şirinin, özü deyilmi?

Ana südü, şirin ki, ana istisinin, ana istəyinin özü belə, şirin deyilmi?

Balaya istək, balaya məhəbbət, şirin deyilmi?

Ana şirin ki, südü şirin ki, İnsan vücudu, insan əti də, şirin deyilmi?

Acı bibərin, İstiotun acısı daşıyıcısının özü, sonda, şirinlə, sakitkəşən deyilmi?

Bu aləmdə, nə istisiz, nə şirinsiz deyil ki?

Baxışın, nəfəsin, istəklərin, arzun, nailiyyətlərin, şirin deyilmi?

Həsrətin o, işığasa, o, işıqdan, ayrılan istiyəsə, o, istinin özü, şirin, deyilmi?

Nə işıqsız, nə istisiz, nə bütün rahatlıqlar, şirin deyil ki?

Axı, bir müddətli olan bu Yer həyatının, özü belə, sənə, şirinlə - şirin deyilmi?

Sevginin, məhəbbətin özü şirin - əl çatmazı, acı deyilmi?

Rahatlıqlar şirin - ağrılı, əziyyətli olan hallar, acı deyilmi?

Tapanda şirin - itirəndə, acılı deyilmi?

Ümidin şirin - ümitsizlik, acı deyilmi?

Qalibiyyəti şirin - məğlubiyyətlərin, acı deyilmi?...

Yalanın, paxıllığın, ziyankarlığın, iftiran, peşiman etməklərin, peşman olduqların, yalan şayələr yaydıqların, çaşdırıb azdırdıqların, şər - şəmatələrin, sənin özünün - özünə, olan, "Acıların" deyilmi?...

13.02.2018

Ətrafımız, əhatəmiz...

Ətrafımızda, hər nələri görürüksə, hamısı bir - biri ilə, vəhdət bağlılığındadırlar.

Onların hamısı, işlək olaraq, biz İnsanlara, bir görkəm kimi, görünərək, onların bə'zilərinə, e'tinasızlıqlarla, yanaşırıq.

Min illərdir bir çox hallara o qədər, diqqətsizliklə, mə'nasızlıqlarla yanaşırıq ki, az qala onlar da, bizdən tədricən, "incik", olurlar.

Onlar, coşurlar, daşırlar, qaynayırlar, silkələyirlər, püskürürlər.

Deyilir ki, bunlar təbiət hadisələridirlər.

Yox, bunlar təbiət hadisələri olmaqla yanaşı, bizim bir parçamız olmaqla, aləmin özü də, bir parçadır, bir paydır.

Onlarla, incə olan, "rabitəni", qırmışıq.

Biz, onlarsız ola bilmirik, amma onlar da, bizsiz, ola bilməzlər.

Çünki onlar da, bizim var olmamız üçün, vardılar.

"Gedərkən" onları, özünüzlə aparmırıq, "gələrkən", onları, özümüzlə gətirmirik.

Onlar, bizim var olmağımıza, səbəbdirlər.

14.02.2018

Sevgi günü, sevənlər günü...

Bu gün, sevgililər günüdür,
 Sevənlərin, sevən günüdür.
 Sevgilər yaddan çıxmasın deyə,
 sevgililərin, “qeyd günü” kimi, yad edilən günüdür.
 Sevginin yaşı varmı, sevginin günü varmı?
 Sevgi yer üzünə, ilk insanda gəlib,
 İnsandan - insanlar arasına, sevgilər gəlib,
 “Onu”, hansı gün gördün, o gün elə sevgi günüdür.
 O gün sevgi günü, həmin gün, məhəbbət, günüdür,
 Sevginin günü yoxdur, sevgi yaddaşda hər gündür,
 Sevginin günü, il boyu ancaq bir gün üçün, yada düşür!

14.02.2018

Onun ətəyi, yoxdur ki ...

Nə tutmusan, bu dünyanın ətəyindən?
 Axı yoxdur, bu aləmin, bu dünyanın, ətəyi də.
 Kim dedi ki, dünya durubdur bir yerdə?
 Dünya dayanmaz ki, öz yerində.
 Dünya, hər fırlandıqcan, dönüb başqa bir dünya, olacaq da, deyil ki...
 Əgər, dünya dayansa, donsa, sussa, ləngisə, daha, o, dünya deyil ki...
 Əgər dünya, “ölmək, donmaq, dayanmaq”, üçün olacayıdısı, onda o, kimin dünyası,
 nəyin dünyası, olacaydı ki...
 Olan, bu dünyadır, görə bildiyin də elə, olan dünyadır, sən olduğun da elə, bu dünyadır.
 Var olduğun bu dünya da, sənin, deyil ki, bu dünya da!
 Əgər dünya hərəkətdəsə, gecə - gündüz hərəkətdəsə, deməli aləmlər də, onunla birgə
 hərəkətdə.
 Aləmlər fırlanırsa, əbədiyyət də, fırlanır.

Heç, arxayın da olma ki, o, əbədiyyətin özünə ki, Fırlanar, o, Əbədiyyət ona görə ki, yerə gələn, yerdən qayıdan, gəlsinlər, çatsınlar, o əbədiyyətə də, yerləşsinlər.

Heç də, arxayınlaşma, bir o olan, “ölümə”, bir də ki, o olan, Əbədiyyətə!

Ayıq ol, diqqətli ol ki, baxar, bu dünya da, baxar o, əbədiyyət də, kimə “nə ilə”, kimə “necə ilə”, olacaqdır da, ona da elə, sonlanacaqdır da...

15.02.2018

Sevgi varsa, sevgi yoxsa...

Sevgi varsa, onda arada, heç bir şey yoxdur, bircə Sevgi vardır.

Əgər, Sevgi yoxsa, onda arada bəhanələrə hər şey vardır, bircə Sevgi yoxdur...

15.02.2018

Axtarıb, axtaracaqdır...

İnsan, İsanı sevir.

İnsan ondan gələcək xeyiri, rahatçılığı, sevir.

Çünki, İsa da, bütün başqa Peyğəmbər və bütün Rəsullar da, heç vaxt ziyan - ziyankarlıq etməz, çünki edə bilməzlər, onlar, onun üçün, ziyankarlıq, bədlik gətirmək üçün, yenib gəlməzlər.

İnsan bu səbəbdən, dərin yaddaşında olan, rahatçılığı, onu bildiyini, sevir.

İnsan, həqiqəti - həqiqətdə sevir. İnsan heç vaxt, pisi, bədi, sevmir.

Onu - ona, o bədliyi ona, pay kimi versən də, ondan, o, uzaqlaşır, ondan imtina edə bilir.

Bu səbəbdən, İnsan, özünü - özündə olan rahatçılığı, sevir.

Bütün İnsanlar, dərin yaddaşlarından və o, dərin təfəkküründən, olan yaddaşlarından, Tanrının Varlığı, onlara mə'lum idi.

Yer üzündə bütün insanlar, Tanrını icad etmədilər, çünki, Tanrı əvvəldən, əzəldən, var idi.

Tanrı onlara, bir Yaradıcı qüvvə kimin, Onun nəyə Sahib və nələrə də, Qadir olduğunu, bildiklərindən onun da, Varlığını axtara - axtara, ətraflara baxa - baxa, səmtlərdə, görə biləcəyi qədərindən də artıq olaraq, onu axtarıbdır, axtarır və axtaracaqdır.

“Onun”, axtarışına daha böyük səbəb isə, Yerdə insan özünü tanımağından ibarətdir.

Yə'ni ki, o insan Yerdə ola - ola, niyə Kainatda, Səmalarda, Göylərdə, daha böyük olan, o, Yaradıcını, Tanrını, həmişə axtarır?

Budur elm, buradadır elm, buradandır olan elm.

Axtarış, axtarmaq bir maraقدan, bir də, bilməkdən ibarətdir.

Marağın olmasa bilməyəcəksən, bilməsən, maraqlanmayacaqsan.

Tanrı heç vaxt səni, Özü Yaratdığından, Özü də Bildiyindən, səni, özündən uzaqda, Axtarmaz.

Səni tanımaq üçün də, heç bir Varlıqdan da, sən kim olduğunu, necə bir varlıq olduğunu da, heç kimdən də, "Soruşmaz".

İnsan isə, Tanrını, çox - çox uzaqlarda axtarar.

Tanrı, Özünün bilməsi üçün yox, insanın Onu biləcəyi qədərində, özünü bildirmək əhatəsindədir.

İnsanı, canlı, özünün ətrafının bilib - bildirmək üçün var edər.

İnsanın möhtacı Tanrıyadır.

Bildiklərini, Tanrıdan bilər, öyrənər, Tanrıya isə, heç bir halı öyrədə bilməz.

Çünki bütün hallar, bütün ardıcılıqlar, bütün quruluşlar, Tanrının Özünün olduğundan, o İnsan, gördüklərindən ancaq bəhrələyə bilər, öyrənib bilə - bilər.

Bilgilərə nail olduqlarını elmdə bilər.

Bildiyini Tanrıya, Kainata deyər, amma bildikləri ilə, Tanrını öyrədib, ona dərs, elm verə bilməz. Tanrıdan öyrənər, amma ki, Tanrını öyrədə bilməz.

Çünki, insan yaranandır, yarana biləndir, Tanrı isə, Yaradıcı olub, ancaq, Yaradıcıdır!

Tanrını tanıyarlarsa, Tanrı isə, Özünü tanıtmaz.

Ətrafımızda, yadımızda - yaddaşımızda olan, gördüklərimiz isə, ancaq yaranmış varlıqlardır.

Onları, biz yarada bilmədik, bu səbəbdən də, bizim ətrafımızda olanlar da, elə bizlərlə birlikdə, yarananlardır.

Onların necə yarandığını hansı mərhələ ardıcılığına, mə'na və məqsədin nədən ibarət olduğunu hələlik, Yer həyatında öyrənə bilərik.

Amma ki, onların hamısını bilməyə, ömrümüz çatırmı?

Tanrı, vaxtlara - zamanlara sığmadığından, Tanrı bizi yaradar, biz də, vaxta - zamana sığmırıq, amma müddətlərə sığmaqdayıq, Yer müddətlərinə, sığırıq.

18.02.2018

İki hal, iki hədd var...

İlkinin ilkinindən, yaranışın ilkinindən, o böyük partlayışın ilkinindən, iki hal, iki hədd olmasa idi, onda, o böyük partlayışdan ayrılan və ondan alınan, istiliyin miqdar həddi, dayanmadan davam etsə idi, o böyük partlayışın son nəticəsi, özünün, yanmış olan külü ilə, nəticələnəcəkdə.

O böyük partlayışın işıq və isti həddinin güc qədərinin, yayılıb dayanma, həddindən, başlayaraq, soyuma halı ilə, o böyük partlayışdan, alınan istilik həddinin sərhədliliyindən başlayaraq, dayanmadan, soyuma halı baş versə idi, onda o soyumanın - soyuq həddinin sonu isə, bütün kütlələrin soyuqdan, çürüntü halı ilə, nəticələnmə bilərdi.

İki hal, iki hədd var.

Bir isti, bir də, soyuq həddi var.

Bir gəliş, bir qayıdış həddi var.

İsti soyuğun özündə, soyuq da, elə istinin özündə var.

İkisi, bir - birini təkrarlamır.

İkisi, bir - birini, tamamlayır.

İstinin sərhədliliyinin son nöqtəsindən, Soyuq başlayır.

Soyuğun sərhədliliyinin son nöqtəsindən, İsti başlayır.

İsti soyuqda - soyuq istidədir.

İsti olmasa, olmaz.

İstinin əvvəli, o böyük partlayışın, son nəticəsi, isti ilə olmasa idi, ardıcıl davamiyyət halı pozular, ondan isə, yaddaşsızlıq olar.

Soyuq hal, istinin güc halının, sərhədliliyinin göstəricisidir.

İkisi birlikdə, "sən və məndir", çünki olan bu hal, əvvəldəndir.

Çünki bütün dualar da, iki hədli, iki hallıdır.

O da elə, "O, və səndir".

Bir hallı, bir hədli, ancaq "O" - nun, özüdür.

Bu səbəbdən, iki hallı, iki hədli arasında, bir hədli, bir hallı da, mövcuddur.

O, bir olmasa, Törəmə mümkünsüzdür.

Deyilir və görünür ki, bütün hallar ikilidir!

Amma ki, o, "Birdən", o, Birlə başlamaqla, ikilidir.

Çünki ilkdən, O, bir olmasa idi, ondan törəmə, ondan ayrılma da, ikili olmazdı.

Bizi karıxdıran da, olan o ikililikdir.

Yer aləmində, bu hala, Dual, Dualizm, dedilər.

Düzgündür ki, bir çox hallar, bir çox hədlər, ikilidir.

İkililiyin, görkəm - görünməsi, o birin təstiqidir.

Çağırış da, elə o, Birdir!

Duallıq, Dualizm də, ayrı - ayrılıqda, hər fərdin, hər təkin, ikisinin bir - birini çağırışdır, axtarışdır.

Əgər onlar, birləşə bilsələr, onda duallıqdır, onda dualizmdir.

Axtarmasalar tapmasalar bir - birini, onda - onlar, necə Duallaşarlar, necə Dualizmləşərlər?

Deməli fərdlər, tək - təkdir.

İki hal, iki hədd var.

Gecə var, Gündüz var.

Onlar, bir - biri içərisində, var.

İsti var, Soyuq var.

Onlar, bir - biri içərisində, var.

Sağ var, Sol var.

Onlar bir - birinə, köməkçi var.

Göz sağ, Göz sol.

Onların, birlikdə - birləşib, bir mərkəzi görməsi, var.

Hər fərd üçün, bir ömür, bir müddət var.

Hər fərd üçün, bir də, ölmək var.

Nə olmaq, nə də ki ölmək, duallıq deyil.

O hallar, hər fərdə, ayrı - ayrılıqda, var.

20.02.2018

Özünə, bənzər...

Nə toyuq, yumurtaya bənzər, nə də ki, o, yumurta o, toyuğa, bənzər.

Hər biri, ayrı-ayrılıqda, özünə, bənzər.

20.02.2018

Çıxdığı budağı, özü kəsən insan...

Ağaca çıxıb, çıxdığı ağacda, oturduğu, budağı da, özü kəsən o, insana, Budaq baxıb da, fikirləşməz ki, görəsən, bu yazığın ağılı niyə, yerdə qalıb?

Onun ağılı, yerdə qalmasa idi, ağaca dırmanıb, oturduğu budağı da, özü kəsib, özünü bir də, yerə çırpma idi.

Böyük ağaca dırmaşanda, öz ağılını da, öz yanında aparardı...

20.02.2018

Ana, çağırın Ana...

Ana deyib, ana axtaran Ana, özü ana deyib, ana çağırın Ana, onun da, uşaq kimi, öz gözləri dolub, özü Anaykən, ana çağırıdıcın, özü də, balaca, uşağa dönür.

Nənə, anasını yad edib, Ana çağıranda, onun da, gözləri dolub, nəvə yanında, o da, balaca uşağa dönür.

Qəribədir bu aləm, Ana - anasını çağırıdıcın, o ananın özü də daha, uşağa dönüb, indi özü də, uşağa bənzəyər...

Özü Anaykən, ana çağırın Ana, indi acizləşib, balaca uşağa, dönüb.

21.02.2018

Dil, Dilçiliyimiz...

Kainatın, ölçü və miqyasında, Azərbaycan dili - dilçiliyi, o qədər, zəngin olan bir dildir ki, bu dildə, Nuh danışdı, Xızır danışdı, Zərdüş, danışdı!

21.02.2018

Küllü - kütlələrdə, sərbəst düşmə, sərbəst ayrılımlar, var...

Yer üzündə, Kainatda olan, bütün küllü - kütlələr, xüsusi olan, çəkirlər, malikdirlər.

O, səbəbdən ki, əgər, kütlə varsa, deməli onun, çəkisi də, vardır.

Bu, kütlələrə görə, müxtəlif həcm, tutum, sıxlıq, gərilmələr, müqavimətlər, ətalətlər, sərbəst düşmələr, və s. mövcuddurlar.

Qəribədir ki, bütün, küllü - kütlələr, çəkiyə tabe olmayıb, ümumi hərəkət sür'ətinə, tabedirlər.

Həmin, mövcud olan, hərəkət sür'ətləri bütün küllü - kütlələrin, sərbəst hərəkətlərinə, köməkçidirlər.

Belə ki, bütün İnsanlar, öz xüsusi çəkilərinin, olmasına baxmayaraq, çəkilərindən asılı olmayaraq, çox rahat və çox sərbəst yeriyib, sərbəst hərəkət edirlər.

Bəs bunlar, nə səbəbdən, belə rahat və sərbəst, hərəkətlərə malikdirlər?

Bunlara, səbəb isə, bütün varlıqların, Kainatda mövcud olan, bütün planetlərin birgə hərəkət halına, birgə hərəkət sür'ətinə, tabe olmaq səbəbindən, baş verir.

Əgər ki, bütün kütlələr, sərbəst düşə bilərlərsə, Yer kürəsi səthində də, sərbəst, ayrıla bilirlər.

Kütlələrin, sərbəst düşmə halı və onların, müxtəlif səthlərdən, sərbəst ayrılma, halı, mövcuddur, işləkdirlər.

Deməli, iki hal var, “sərbəst düşmə” və “sərbəst ayrılma”, halı var.

Bir neçə, misala baxaq: maşınların, avtomobillərin, öz, xüsusi çəkilərinin olmasına baxmayaraq, onlar sür'ətlə, hərəkətdə olarkən, elə təəssürat yaranır ki, həmin maşının “çəkisi”, yoxdur.

Qayıq, gəminin, öz kütlə çəkisinin olmağına baxmayaraq, onların hərəkət, sür'əti və dinamikalarına baxdıqda, elə təəssürat yaranır ki, həmin qayıq, gəminin, “çəkisi”, yoxdur, su hövzələrində sərbəst, hərəkətdədirlər.

Uçuş zolağına, yenən təyyarə, uçuş zolağından ayrılan təyyarə, öz kütlə çəkisinin, olmağına baxmayaraq, onlar da, o, zolağa, sərbəst yenib, o, zolaqdan da, sərbəst ayrılırlar.

Kosmik gəmilərin, öz xüsusi, kütlə çəkilərinin olmağına baxmayaraq, Yer səthindən, sərbəst ayrılırlar.

Deməli, sərbəst düşmə varsa, sərbəst, ayrılma da, mövcuddur.

Qaldırılan, daşınan bütün yüklər, qaldırıldıqdan sonra, sanki “çəkilərinin”, olmaması təəssüratları, yarana bilir, amma, baxmayaraq ki, onlar, böyük çəkiyə, malikdirlər.

Sərbəst düşmə, sərbəst ayrılımlar, sərbəst, sür'ətlər, vardır.

Çünki, Kainatda olan, bütün Küllü - kütlələrin, Planetlərin kütlələri, birgə hərəkət sür'ətinə, ümumi Kainat sür'ətinə, tabe olduğundan, onlar bir - birini, cəzb etməzlər.

Bütün, küllü - kütlələr, onlar, sərbəst düşmə, sərbəst ayrılma, ümumi olan, sərbəst hərəkət qanununa, tabedirlər.

22.08.2018

Bir həyat, bir də, “ölüm”...

Yer üzündə, bütün bəşəriyyət, Işıq payı, daşıyıcılarıdır.

Yer üzündə, buna, “Ruh”, deyirlər.

İnsanın “ölüm”, məqamında, ondan həmin “İşıq payı”, (Ruhi İşıq), Sərbəst Ayrılır.

İnsana ayrılmış həmin, o, İşıq, “payını” qarşısında, (ruhi İşıq), heç bir maniyələr, heç bir çəpərlər, heç bir səddlər, heç bir keçilməz sərhəddlər, müxtəlif qəfəslər, quraşdırmaq gücündə, deyildirlər ki, həmin o İşıq payı, o, İnsanı, tərk edə bilməsin, həmişə onun özü ilə qalsın, onun öz ixtiyarında olsun.

Onun, öz İxtiyarında ola bilsin, o, İnsanın, özünə də, tabe, olsun.

Bu, “ixtiyarlılıq”, insanın özünə tabeçiliklə, onun özü, uzun müddət, Yer üzündə, canlı olaraq, yaşasın və qalsın, həmişə, Yer üzündə, var olsun.

Belə bir istək olmuş - olsa idi də, onun, insanın, canlının, əbədi olaraq, bu Yer üzündə var olması isə, mümkün olmayan - mümkünsüzdür.

O, İşıq payı, bizə necə sərbəst bəxş edilmişdisə, elə bir sərbəstliklə də, o, bizi, tərk edə bilir.

Hər iki halda, bir bu Yer aləminə, İşıq payı ilə gələrkən, bir də, bu Yer aləmindən ayrılarkən, o, İşıq payımızın, ardıncan, dayanmadan, sərbəst olaraq, o biri aləmə, gedərik, yerimizi, dəyişərik.

Çünki, o, İşıqdan, bizə Ayrılan, o, İşıq payımızdan, heç vaxt, qopa bilmərik.

Əgər, bir gəlişdirsə, bir də, qayıdış da var.

İşıqdan, İşıq payı ilə gələn insan, o, İşığa, İşıq payı ilə də, əbədiyyətə qayıdar.

Bu sadə səbəbdən, “ölüm”, yoxdur.

Ölmək olmur!

Çünki, İşığın özü ölmür, o, İşıq “ölümsüzdür”.

Həyat bizə, biz isə, həyata bəxş olunanlarıq.

22.02.2018

Gözəllik...

Dediyin, hər gözəllik, hələ o, gözəllik deyil.

Dediyin, o gözəllik, baxar kimin gözündə, o, hansı gözəllikdə, görünür.

22.02.2018

Səslər, rənglər, sözlər, fikirlər...

Bir qəribədir, bir də, qəribə deyil, bu aləm.

Qəribədir ki, bilməyəndə.

Qəribə deyil ki, biləndə...

Bir çox, xəstəliklər var ki, müalicə olunurlar. Amma, bütün xəstəliklər, müalicə olunurlar.

Hər bir xəstəliyin öz rəngi, elə həmin o xəstəliyin də, müalicə vaxtı, müalicəyə kömək üçün, onun da, rəngi olur.

Müalicəni dərmanla, xəstənin müalicə ərafəsində isə, onu əhatə edən, ətrafdakı əşyaların, rənglərinin köməyi ilə.

Əlavə olaraq bir də, rənglərin köməyi ilə də, müalicə edərdilər.

Xəstəliklər də, müxtəlifdir, rənglər də, müxtəlifdir.

Səmalarda, göylərdə, yerdə, ətrafda olan bütün predmetlər, bütün kütlələr, bütün cisimlər, bütün varlıqlar, müxtəlif rənglərlə, örtülüdürlər.

Onları, bəzəyən, örtən, qoruyan, hifz edən, elə həmin rənglərdir.

Bütün canlılar aləmini, ağrılardan uzaq edən, qoruyan da, elə bizi də, qoruyan da, əhatə edən də, rənglərdir.

Rənglər - həm gözəllik, həm sakitlik, həm rahatlıq, həm də, sağlamlığımızı bizə bəxş edəndir.

Bu səbəbdən, bütün Aləmlər, bütün varlıqlar, müxtəlif rənglərə, bürədirlər.

Bütün canlı və bütün qeyri canlı varlıqlar, rənglərlə örtülüdürlər.

O rənglər, bir onların özlərini qorumaq üçün, bir də elə, onların özlərindən qorunmaq üçündür.

Rənglər, həm qoruyandır, həm də, qorundurandır.

Müxtəlif xəstəliklərdən müalicə vaxtı, o xəstəni əhatə edən ətrafın o xəstəliyin müalicəsinin rəngini tapdılar.

Qızılıcada, (o xəstəlik növüdür), xəstənin ətrafını, yatağını, qırmızı rənglə əhatə edərdilər.

Bütün dərmanlar, ola bilən, bütün xəstəliklərin, təsnifatını, növlərini, özlərini, müalicə etmək üçündür.

Bütün xəstəliklərin əvvəli, başlanğıcı, soyuqlamaqla, soyuq dəyməklə, başlayar.

Soyuq niyə dəyir, niyə soyuqlanırlar?

Soyuqdan, “soyuqlamanın” əvvəli olur, qanda anilikdə, onu əhatə edən havaya uyğun olaraq, temperatur fərqi yaranır.

Bizi xəstələndirə bilən, qanımız, bizi o xəstəlikdən uzaq edə bilən də, qanımızdır.

Bütün növ dərmanlar, (dərman - yə'ni ki, ilk dövrdən, ilk insandan, müxtəlif xəstəlikləri, müxtəlif otları, bitkiləri, müxtəlif ağac saylarını, ağac qabıqlarını, onları dərib, onlardan əldə olunan, müxtəlif dərman vasitələrinin, mexaniki hal adıdır),

müalicə üçün, hər xəstəliyə aid olub, müxtəlif dərman preparatlarından, istifadə olunardı.

Eyni vaxtda, o xəstəni, əhatə edən ətrafı, o xəstəliyə uyğun olan müalicəvi rənglərdən də, istifadə etməklə, müalicə edərdilər.

Müxtəlif qidaları da, müxtəlif səs müşayət ilə hazırlayırdılar.

Elələri vardı ki, nənələr, analar onları hazırlayarkən, zümzümə ilə,

Eləsi var ki, səslə,

Eləsi var ki, küylə,

Eləsi var, çağırmaqla,

Eləsi də, var ki, sükutla...

Müxtəlif yeməklərin müxtəlif səs tezliklərinə uyğun, müxtəlif yeməklərin, müxtəlif rəng çeşidlərinə uyğun, müxtəlif yeməklərin, müxtəlif süfrə tərtibatına uyğun olaraq hazırlayırdılar.

Halva çalınardı, sakitliklə, çox sükutla.

Quymaq hazırlanardı, səslə , sözlə, zümzümə ilə, sevinclə.

Halva çalınardı, bu dünyanı tərk etmiş olanın, adı ilə.

Şükür edərdilər, iki Dünyanın ara səsinin uyğunluğu ilə, sükutla, sakitliklə, hüznə.

Quymaq hazırlanardı - onu hazırlayırdı, analar, nənələr, ana ilə bala arasında, ananın dünyaya bəxş etdiyi övladın, sevinci, sözü, səsi, zümzüməsi ilə, o ananın, adı ilə.

Halva sükutladır, Quymaq səslə!

Biri, qaranın şərti ilə hüznə.

Biri Qırmızı - Ağ ilə, sevinc ilə, muştuluq ilə.

23.02.2018

Müxtəlif, statik yüklər...

İnsan çox sadə, eyni vaxtda, çox mürəkkəb quruluşa malik bir canlı varlıqdır.

Düzdür ki, doymuş məhlullar var, yə'ni ölçü vahidi $P_H 5,5$ - lə ifadə olunur.

İnsan varlığı isə, heç bir halda doymayan bir varlıqdır.

O, həsrətdən doymur,

- gözləməkdən doymur,

- düşünməkdən doymur,

- işləməkdən doymur,

- gəzib - baxmaqdan doymur,

- bilib - bilməkdən doymur,

- axtarib - tapmaqdan

doymur və s.

Bütün hərəkət, düşüncə, narahatlıqlardan doymaya - doymaya, eyni vaxtda yorğunlaşır, bezikir də.

Bu onun, bütün halları arasına Statik yük, statik gərginliklərə gətirir.

O, statik yükdən, azad olmaq üçün isə, müxtəlif üsullardan istifadə edir.

Burada su vannaları, Günəş vannaları, isti su ilə çimib, “saunalarda”, yüksək hərəkətdən çıxıb, özünü kəskin soyutmaqla, əslində özündə yığılmış Statik enerjiden azad olmağa çalışır.

O, soyutma prosesi çox qısa vaxt ərzində yerinə yetirilir, uzun müddət çox isti suda və ya əksinə uzun müddətli soyutma prosesi də, fəsad törədə bilər.

Xalq arasında ifadə olunan “stress”, əsəb, gərginlik yükünün nəticəsində, dəri ilə, azələ arasında toplanmış həmin statik, əsəb yüküdür.

Adət etmiş adam, anilikdə axar su arasında, (deyə ki, duş, tutumda soyuq su), içərisinə anilikdə daxil olub, həmin an da, kənara çəkilməklə, bədəne yığılmış o statik yükdən azad olmaq olur.

Ümumi halda, həmişə gördüyümüz, daha gözümüzdə addıləşən buludun da, çox mühüm funksiyası var!.

O, addi görünən bulud da, yer səthindən buxar halında ayrılar, ağır birləşmələri, ağır kimyəvi tərkiblər temperatur hədlərinə görə, buxarlandıqca yer səthindən ayrılıb müəyyən hündürlüyə qalxmaqla, səthdən ayrıldıqca bir toplum olub, hərəkətdə olur, o “buludlar” da, daha yer səthindən ayrılan ağır birləşmələrin, statik yüküdür ki, o hava ilə, e'mal olunub, tərkibi Distilyata çevrilmə olub, özündə heç bir ağır birləşmə daşımır, bir daha yer səthinə yağış halı ilə, su halı ilə, yenidən yağır.

Müxtəlif ərazilərdən toplanan o nəm qədərləri, birləşib bulud olub, müxtəlif ərazilərə yağış olub, yağarlar.

Qəribədir, bu aləmlər.

Bütün Planetlər, birgə hərəkətdən, doymurlar, yorulmurlar.

Bitkilər torpaqdan, sudan, bitməkdən, doymurlar, yorulmurlar.

Quşlar, Balıqlar, heyvanat aləmi, bütün günü yeməkdən, dənəlməkdən, doymurlar, yorulmurlar.

İnsanlar isə, düşüncələrindən, istəklərindən, xəyallardan, arzulardan, danışmaqdan, yeni xəbərlərdən, bilmək istəklərindən, doymurlar, yorulmurlar.

Qəribədir bunların, hər birinin, ayrı - ayrılıqda, öz aləmləri.

24.02.2018

Altı səmtdən, tək Özünə bağlıdır...

Altı səmtdən, tək Onun, Özünə bağlıdır.

Oval daxilində, Oval çərçivəsində olan, bütün yaranmışlar və bütün aləmlər, “O” - na, Altı səmtdən bağlanırlar.

Altılıq və Altı Səmt nədir və necədir və niyə Altılıq deyilir?

“O”, bir mərkəz olmaqla - “O”nun:

- Sağı,
- Solu,
- Önü,
- Arxası,
- Özündən yuxarısı,
- Özündən Aşağısı,

bu səbəbdən, altı yön, altı Səmt Tərəfi, alındığından, olduğundan, bütün varlıqlar, tək “O”- nun, Özünə, bağlıdırlar.

İlk insandan belə, Altı səmt, Altı tərəf, Altı yön, Altı hal, Müqəddəs başlanğıc kimi sayıldığından, Altının, həm rəqəm, həm də, hal kimi, Müqəddəs Başlanğıc, saydılar.

Quruluş belə qurulub, belə olduğundan, “O” - bizimlə, biz “O”- nunlayıq.

“O” - bizə, və olan bütün Aləmlərə sığmaz.

Bütün Aləmlər və biz isə, bu səbəbdən “O” - na, bağlanırıq və Ona sığırıq.

Bütün varlıqlar altılıq aləmindən, bağlılıqdadırlar.

“O”, - çox sadə bir quruluş Qurubdur.

“Qurduqları” da, bütün yaratdıqları da, o, quruluşa tabedirlər.

Bir musal:

- aç qollarını yanlara,
- sağın - solun,
- önün - arxan,
- yuxarı (baş),
- aşağı (ayaqlar),

bütün varlıqlar,

bu quruluşa tabe olub, bütün varlıqlar bu quruluş əhatəsində olub, tək Onun, Özünə bağlıdırlar.

Bütün Quruluşlar, altılıq sisteminə tabe olduqlarından, bütün yaranmışlar, altı səmtən baxıb, “O” - nu, olan Altı səmtə axtararlar, Altı səmtə, Altı tərəfə, boylanarlar.

“O” - bizi, bütün yaranmış varlıqları, altı səmtə Görər, altı səmtə Bilər, altı səmtə Eşidər.

“O” - nun, qarşısında, bu səbəblərdən, səddlər, sərhədlər maniələr olmaz.

Heç bir varlıq, “O” - ndan uzaqda da, ola bilməz.

Bütün varlıqlar, “O” - nundur.

Çünki, bu ilkin olan, “Altı səmt quruluşu”, Kainatın ilkin qanunudur.

Belə tərtibat, belə quruluş, belə Kainat mexanikası, Kainatda olan, bütün Planetlərin birgə hərəkət qanunu, olmasa idi, onda, olan bütün hallar, olan bütün ardıcılıqlar da, nəzarətdən çıxar, bununla da, Kainatların sonu olardı.

İlkindən o Böyük partlayışın bir hədd qədər, olmasa idi, o partlayışın partlayış gücünün dalğası dayanmadan yayılar və son nəticədə, güc dalğası, genişlənə - genişlənə, özü - özündə də, sönmə bilirdi.

Amma ki, deyilən bütün bu hallar, onu aydınlaşdırır ki, Böyük Partlayışı, heç də, düşünülmədən, bu halın aqibətinin nə ilə nəticələnmə biləri, onun yekunlaşmasının, çox - çox Böyük olan, çox Böyük mə'nalar Sahibi, o, Böyük Əzəmət Sahibi, ancaq O, yerinə yetirə Bilirdi.

Həmin o Partlayışın mexanikası onunla nəticələndi ki, o böyük partlayışın sərhədliliyindən, partlayışın dalğa gücünün sonluq sərhədliliyindən, o ilkin, Işıqla təkən Vericiyə, o Mərkəzə, “O” - na, qayıdıb qovuşmaqla, Işıq Sahibinə, Yaradıcı Sahibə, altı səmtədən, altı tərəfdən, “O” - nun, Özünə öz Varlığına, qovuşmaqla, özbaşnalıqdan, qarışıqlıqdan, bütün kütlələrin, bütün Planetlərin, bütün Qalaktikaların, hədsiz genişlənməsinə və bir - birinə, yaxınlaşmasına, və yaxudda ki, bir - birindən uzaqlaşmasına səbəb olardı.

Bu sadə səbəbdən, bütün varlıqlar, altı səmtədən, tək Onun Özünə, Öz İdarəçiliyinə, Öz Nizamına bağlıdırlar!

25.02.2018

Kim - kimdən, nə - nədən...

Məndən - mən, səndən - sən, bizdən - biz, birlikdə biz, heç darıxmazdıq.

Məndən - mən, səndən - sən, bizdən - biz, birlikdə olanda, bilərdilər ki...

Səndən - sən, məndən - mən, bizdən - biz, birlikdə biz - birlikdəyik biz.

Sonra, sən - səndən, mən - məndən, biz - bizdən, özümüz - özümüzdən uzaq olanda, Onda, səndən - səni, məndən - məni, bizi - bizdən, niyə uzaqda olduğumuzu soruşdular,

Deyə bilmədik ki, bir kəlmə sözə, məni - səndən, səni - məndən, bizi - bizdən, özümüzü - özümüzdən, ayıran da, elə o, bir kəlmə idi.

Demədik ki, niyə məndən - məni, səndən - səni, bizdən - bizi, özümüzü - özümüzdən - özümüzü, ayıran bir söz, bir kəlmə, arada incik kimi qalandır?

Çünki, məndən - məni, səndən - səni, bizdən - bizi, özümüzdən - özümüzü, kim soruşsa da, onlar, bilməzlər ki, incidilmiş, o söz, o kəlmə ki, Yadımızda - yaddaşımızda olan, məni - məndən, səni - səndən, bizi - bizdən, özümüzü - özümüzdən, nə silə, nə yaddan çıxartıra bilərdi ki, heç onu; Sən - məndən, mən - səndən, biz - bizdən, özümüz - özümüzdən heç soruşmaq istəməzdik ki...

O, unudula bilməyəni, üzə vurmadıq, gizlədə bildik, biz - bizdən, biri - birimizdən.

Çünki unudulması mümkün olmayanı, soruşmadıq, sən, məndən, mən - səndən, özümüz - özümüzdən, bir - birimizdən.

Kim - kimi, hansı - hansını, necə sevdiyini, unuda bilər ki...

Onda, o, sözdən - sözü, o, kəlmədən - kəlməni, həm sevdanı, həm də, o sözü, biz unutmadıq ki...

25.02.2018

O, ilkinin, olan İlkin halı...

Bütün, əvvəllərin - əvvəli belədir.

Hər ilkin olan, o İlkinin, öz İlkin halına, yə'ni ki, Işığın olan İlkin halına, qayıtmalıdırlar. Onlar, o, İlkinə, olan Öz İlkininə, o Işıq Sahibinə, qayıtmalıdırlar.

Necə ki, o Böyük Partlayışdan, yayılan işıq qədəri, bir də, Işığın özünə qayıdıb, qovuşduğu kimi, bununla da, Kainatların yarandıkları hal kimin, olmalıdırlar.

Yə'ni ki, o, Böyük Partlayışda, mövcud Işıq Gücünün, tezlik amplitutasının yayılma gücünə görə, Işığın, yayılmasının güc qədərində, olmaqla, həmin Işıq qədərinin, bir də, yenidən, o, Işıq Sahibinə, altı səmtdən, yə'ni ki, öndən, arxadan, sağdan, soldan, aşağıdan, yuxarıdan, qayıtmaqla - qayıtdığı kimin, onunla da, o Mütləq, Dəyişməz, Işıq gücü, tamlanıb - tamamlanmalıdır.

Çünki, bütün quruluşların əvvəli də, belə qurulubdur ki, hər bir Işıq qədəri, bir də, yenidən, o Işıq Sahibinə qayıda bilsin, Ona bir də, Qovuşa bilsin.

Bu hal, “ilkinə qayıtma halı”, baş verməsə idi, o İlkin işıq qədəri, durmadan genişlənər və nəticədə, İlkdən uzaqlaşma, səpələnmə halı ilə, Işıq gücünün yayılması da, mə'nasız bir sonluqla, nəticələnməsi mümkün olardı.

Bu, sadə səbəbdən də, Astronomiyanın dediyinə görə, “Kainatın durmadan genişlənməsi” - nin baş verməsi də, bir o qədər də, inandırıcı görünür.

Əgər ki, dayanmadan Kainat genişlənməsi baş verərdisə, onda, bu genişlənməyə mütənasib olaraq da, Yer kürəsinin həcmi, onun Günəş ətrafında, hərəkət trayektoriyasının getdikcə böyüməsi və Günəşdən getdikcən uzaqlaşması ilə nəticələnmə bilərdi.

Belə olan halda isə, Yer üzündə bir ilimiz qəbul etdiyiniz kimi, 365 - gün yox, Kainat genişlənməsi nəticəsində, müxtəlif ərəfələr, müxtəlif bir - birinə uyğun gəlməyən fəsil ardıcılıqları, olmalı idi.

Kainatda, həmin Işığın, ilkin yayılma və həmin Işığın, bir də, o, Işıq Sahibinə qayıtması mexanikasını, dəyişə biləcək elə bir Varlıq da, mövcud deyildir.

Belə bir ilkinin, bir də, o İlkinə qayıtma mexanikası, belə bir halda işləkdir ki, bir çox fiziki hal dəyişikliklərinə, biz insanlar, bir o qədər də, əhəmiyyət verməsək də, amma ki, insanın Yer üzünə, yenib gəlməsi və Yer üzündən, bir də, o İlkinə, o Işıq Sahibinə qayıtmasına, biz insanlar, “ölüm halı”, deyirik.

Amma ki, belə bir Kainat mexanikası, öz ilkin halını, təkrarlayır.

Yə'ni ki, o ilkin Partlayış anında, ayrılan işıq gücü, o İlkinə, o, ilkin Işıq Sahibinə, bir də, dönüb qayıtmaqla, bir də, o Işıqla, bir də Onunla, birlikdə olmaqla, hər bir varlıq Zərrədən varlıq olduğundan, bir də, o Işıq gücünə, qovuşmalıdır.

Gəldi - gedər, həyatın davamı da, belə qurulubdur.

Deyilir ki, tarix təkrar olunur.

Bu hal, düzgündür.

Amma, heç soruşmuruq ki, hansısa tarix, bir də, niyə təkrar olunmalıdır?

Çünki, bütün hallar, o, ilkin halında olduğu kimi, o əvvələ, o, Işığa qayıtmalıdır ki, bütün hallar, Oval kimi, tam olub, tamamlansınlar.

Əgər ki, hər bir insanın, Yer üzündə, öz ömür müddəti çatırsa, onda o insan, o varlıq, Yer üzündən ayrılır, bir də, Əbədiyyətə o Işıq Sahibi Mütləqinə, qayıdaraq qovuşa da, bilsin.

Amma ki, bu məcburi olan hal, (qayıdış), bir də, Əbədiyyətə qayıtma halına görə, bu belə qurulubdur ki, elə həmin insan da, o İlkin Partlayış halında olduğu kimi, bir də, o, Işıq Sahibinə qayıtmaqla, yeni - yeni, Yaranmışlar yaranmalı olduğundan, bu quruluş, bu həyat quruluşu o ilkin hal kimi, o böyük Partlayış halı kimi, belə davamlıdır.

Ayrılıb gedə bilmərik, başqa Işıq mənbəyi olmadığından, Yerdən də ayrılıb, başqa Işıq Varlığına, çatıb, başqa bir Varlığa, qovuşa bilmərik!

26.02.2018

Olmayan, vaxta - zamana, necə sığarıq?...

Vaxtsız, zamansızlıq əhatəsindəyik.

Necə vaxta, zamana sığarıq?

Hər hansı bir hal baş verərsə, o, bir anda baş verər.

Vaxtda - zamanda yox, bir olan, anın ölçüsündəyik.

Sevərik bir anda,

dönərik bir anda,

rastlaşırıq bir anda, vidalaşırıq bir anda,

yer aləmindən ayrılıırıq bir anda.

Vaxt - Zaman yoxdur, müddət var.

Bütün hallar, müddətlər arasına bölünər, anda cəm olar.

Bu səbəbdən, təsadüf də, yoxdur.

Təsadüfən biri-birimizə rast gələ bilmərik.

Təsadüfən, biri - birimizdən uzaq ola bilmərik.

Təsadüfən deyə bilmərik,

Təsadüfən doğula bilmərik,

Təsadüfən ölə bilmərik.

Vaxtı - Zamanı, biz insanlar “icad”, etmişik.

Gündüzlə, Gecə arasına baxıb, vaxt - zaman demişik.

Günəş çıxdıqdan, Qüruba çatan anı, vaxta - zamana bölüb, onun arasını vaxta - zaman, demişik.

Sübh günəşi, Günorta günəşi, Qürub anı, gecə anı arasını bölüşdürüb ona, vaxt - zaman demişik.

Bu həqiqətənmi belədir?

Amma, deməmişik ki, bunlar müddətdədirlər, bunlar bir andadırlar.

Vaxtı - Zamanı biz insanlar “icad”, etmişik.

Öz icadımız, belə icadımızın qarşısında da, həmişə özümüz də, aciz qalmışıq.

Özümüz - özümüzdə də, bir sual vermişik, “nə vaxt?”, “nə zaman?”.

Əgər, vaxt - zaman olmuş olsa idi, o, sualı da, özümüz - özümüzdə də, verməzdik.

Bu uşaq nə vaxt böyüyəcək?

Bu uşaq nə vaxt dərsə gedəcək?

Bu xəstəlik, bu həsrət, nə zaman bitəcək?

Olan insanın ömrü, nə qədər olacaq?

Bu əkdiyim əkin, nə vaxt yetişəcək?

Məhsul, olacaq yaxud olmayacaq?

Getdiyim bu yolun aqibəti necə olacaq?

Hamısı sualdır...

Çünki vaxt - zaman olmadığından, nə, nə vaxt baş verər, nə, nə ilə yekunlaşacağını bilmədiyimizdən, özümüz öz sualımız qarşısında aciz qalmışıq.

Deməmişik ki, hər an, bir müddətdədir, müddətin özü də, bir andadır.

Bütün ölçülər, bütün ömürlər, bütün hallar vaxta - zamana sığsa idi əgər, özümüz - özümüzdə sual verərdikmi?

Təsadüfün özü də, yoxdur.

Təsadüfdən Kainat yaranmadı.

Təsadüfən, Kainatın bu sahəsində Günəş, öz İşığı ilə, öz Yerini tutmadı.

Təsadüfdən, planetlər hərəkət etmədi.

Təsadüfən, insan - bəşər yaranmadı.

Təsadüfən gecə-gündüz olmadı.

Təsadüfən, təsadüfən, təsadüfən...

“Təsadüf”, məfhumu olmuş olsa idi, deməli bütün bu halların da, idarə Edicisi yoxdur və bütün Kainatda, Yer aləmində bir qarışıqlıq, nəzarətsizlik, Xaos hökm sürərdi.

Necə olardı əgər desə idim ki, təsadüfən yarandım, elə təsadüfən də, öldüm?

Təsadüflər olmuş - olsa idi, fəsillərin müddəti pozular, gecə - gündüz karıx qalardı.

Onda, gərək qarışqa, Arı, pətəyinə dolmalı, Arı isə, qarışqa yuvasına girməli idi.

Ağ ayı, Şimal Qütbündən çıxıb, Zürafəyə, Filə, yoldaşlıq edərdi.

Təsadüf olmuş - olsa idi, ölçülər, məsafələr qarışardı.

Maşın, mexanizm, hərəkətini itirər, gəmi suda üzməz idi.

Yə'ni “Təsadüf”, bütün hallardan xəbərsiz, yaddaşsız, ölçüsüz, məsafəsiz, bir düşünlənməmiş hallar cərgəsinə aid olub, heç bir cavabdehlik qarşısında da, dayanmaq istəməməyimizin anlayışı olardı.

Yə'ni ki, mən bilmədim, təsadüf bildi, o “etdi?”.

Vaxt - zaman yoxdur, çünki təsadüf də, yoxdur.

Canlı gecə yatar, gündüz oyaqdır.

Öz ömrünün müddətini yaşayar, vaxta - zamana sığmaz.

Hər bir halın, hər bir qarışıqlığın qarşısını almaq olar, o, təsadüfə sığmaz.

İşıq Mütləq, Zərrələr o, Işıqdan törədicidir.

Bu səbəbdən, vaxta -zamana sığmarıq!

26.02.2018

Elə, elmi araşdırmalar, elə elmi tədqiqatlar, elə elmi kəşflər, elə əsərlər, elə elmi monoqrafiyalar var ki, “onlar, hamı üçündür, amma, hər kəs üçün, deyil”.

27.02.2018

Soyuqdan, tüstülər də, nəfəsimiz də, donmurlar...

Qış fəslində, havanın kəskin soyuq olan ərəfəsində, sobalarda yandırılan yanacaqlardan ayrılan müxtəlif tüstülər, tüstü bacalarından çölə çıxdıqca, nə o tüstülər kəskin soyuq hava kütləsinə qarışanda donmurlar, (çünki, tüstü - nəm, rütubət daşıyıcısıdır), bir də, tüstü bacalarının ətrafında olan, o, qar kütləsinə də, əritmirlər.

O, isti temperatur daşıyıcısı olan, müxtəlif tüstülər də, hava temperaturunu da, dəyişib, qış havasını da, isitmirlər.

Maşın, mexanizmlərin mühərriklərindən ayrılan tüstü də, donmur, maşın gövdəsində olan buz kütləsinə də, mühərrikdən ayrılan tüstü nəticəsində, əritmirlər.

İnsan da, o kəskin soyuq havada nəfəs aldıqca, o, soyuq hava kütləsi də, onun nə boğazda, nə də ki, sinədə, buz olub, buzlayıb, buz kütləsi olub, donmurlar.

Bu halların, kəskin soyuq havada, nə tüstü kütləsi soyuq hava kütləsinə qarışdıqda donmurlar, eyni vaxtda, kəskin soyuq havada, nəfəsimizi özümüzədən kənar etdikcən, həmin nəfəsimizin soyuq hava kütləsi ilə qarışdıqda, onlar da, açıq havada, buz kütləsinə dönə bilmirlər.

Bu fiziki halların, öz səbəbləri, öz mə'naları da, olmalıdır axı...

O da, başqa bir mövzudur.

27.02.2018

Gəldi - gedərlərik...

Yer üzündə, daş, torpaq, qum, gil, bütün faydalı qazıntılar, Yer aləmində qalırlar.

Onlar, kiçilə bilirlər, toz halına qədər çatırlar, görkəmlərini, rənglərini, həndəsi formalarını da, dəyişə bilirlər.

Bu gün biz, görə bildiklərimizi, bizdən çox-çox əvvəl də, bu görkəmdə bizim babalarımız, onların babaları görüblər və yer üzündən də, elə olar da, Babalarımız da, qayıdıblar.

Biz isə, onları indi görüb, indi onlardan bəhrələnirik.

Bizdən sonrakılar da, elə bizlər kimi, yer üzündə olanlardan, bəhrələnəcəklər.

Amma, hanı o, Babalarımız, hanı o, Babalarımızın - Babaları?

Onlar, Yer aləmində yoxdurlar daha.

Əgər, yenə də, əkin, biçinlə, bu Yer həyatını, davam etsək, onlara qulluq üçün, suvarsalar yenə də, elə:

- həmin Sudur,
- torpaq həmin,
- Günəş dəyişilməyib, elə, həmin Günəşdir,
- külək, həmin külək,
- gecə, həmin gecə,
- ulduz, bürcələr, həmindirlər,
- Saman yolu, Ağ Kəhkəşan elə həmin olan, Ağ Kəhkəşandır,
- torpaq həmin,
- əkin həmindir,
- buğda həmin,
- çörək həmindir,

bəs bu "həminlər", arasında, dəyişilən nədir?

Yuxarıda deyilənlər, sadalananlar, olanlar - olacaqlar, həmişə olan, həmişə görünənlərdir.

Bəs, cəmi bir dəfə Yer üzünə yenən, Yer üzündə heç qalmayan, əvəzi olub, əvəzlənməyən, hansı varlıqdır ki, iki Dünya arasında, olaraq vardır?

O, bir İnsandır ki, gəldi - gedərdi!

O, bir İnsandır ki, heç ilişib, bu Yer üzündə də, qalmadı!

Heç gəlişi də, onun Yer üzündə qalmayıb, qayıdış mexanikası da, heç dəyişilmədi.

O, Işıqdan gələn idi ki, Işığa da qayıtdı, o, Işığına da, qovuşdu!

Bir insandır ki, yerdə ilişib, yerdə qalmadı, qalxdı, yüksəldi, ucaldı, O, Işığa qovuşması üçün, əbədiyyətdə əbədi olan, Işığa qovuşdu.

28.02.2018

Kaş ki...

Kaş ki, O Işığı, görəydi hər kəs də...

Yəqindir ki, bəlkə də, görəcək o, Işığı, hər kəs də...

28.02.2018

Danış...

Danış səni görüm, içindəki qaranlığı, içindəki işığı görüm.

Səni - səndə, səninlə görüm.

Göstərmə özünü, tərif etmə özünü,

danış səni görüm, səni - sənə, səninlə görüm...

Yalanını - yalanda, həqiqətini - həqiqətində görüm.

Nə görüm?

Danış, səni - səndə, səninlə - səni, səndə görüm...

Danış, sən danışanda, sən olursan,

susanda, müəmma, susanda isə, sual olursan.

Danış, səni görüm...

Sokrat da dedi ki, "danış səni görüm".

Deməyincən, həqiqətlə, həqiqətin özü, insan danışanda görünür...

28.02.2018

Bütün varlıqlar, Işıqdandır, Işıqladır...

Nəyə baxırsansa, - Işıqdadır,

nəyə baxırsansa, - Işıqladır,

nəyə baxırsansa, - İşıqlıdır.

Kainata da, baxırsan, - İşıqdadır.

Qalaktikalara baxırsan, - İşıqladır.

Planetlərə baxırsan, - İşıqlıdır.

Nə İşıqsızdır ki, nə İşığı, əks elətdirmir ki?...

Hər nəyə baxırsansa, hər nəyi görürsənsə, ancaq özündən, İşıq əks elətdirir.

Cisim İşıq, kütlə İşıq, varlıq İşıq, bütün aləmlər, İşıq, onlar İşıq içərisində, İşıq.

Günəş öz kütləsinə görə İşıq saçır, Günəşin, haləsi də, İşıq saçır.

Günəş onun, öz əhatəsində olan planetlərə, İşıq saçır.

Günəş, bütün Kainata İşıq saçmır.

Günəş onu, əhatə edən Planetlərə, öz əhatəsi qədərində, İşıq saçır.

Gecələr, göylərə baxırsan.

Bütün Planetlər də, bütün Bürclər də, bütün Qalaktikalar da, İşıq saçır.

Məsafələrə görə, onlar, bir - birindən çox - çox uzaqdırlar.

Günəş onlara İşıq saçmır.

Günəşin İşıq qədəri, o Bürclərə çatmır, onlara Günəş, öz İşığından, saçmır.

Heç o Qalaktikalarda olan, o, Planetlərin özləri də, Günəş deyil.

Amma, baxırsan ki, o planetlər də, elə təsəvvür yaranır ki, sanki onlar özlərindən, İşıq saçır.

Baxırsan ki, heç Kainat da, qaranlıqda deyil, zülmətdə də, deyil.

Kainat qaranlıq olsa idi əgər, onda, axşamlar da, gecələr də, göy Qübbəsi, görünməz olardı.

Ulduzlar görünməz, Bürclər görünməz, Süd yolu, Saman yolu, Ağ Kəhkəşan görünməz olardı.

Axşamlar, gecələr, zülmətə düşər, qaranlığa düşərdik.

Onda Kainat, Ulduzlar, Qalaktikalar, zülmətə бүрələnərdilər.

Nə gördük, - onu, İşıqda gördük.

Nəyi gördük, - onu, İşıqla gördük.

Nəyə baxdıq, - onu, İşığın əksində gördük.

Planetləri gecələr, niyə işığa бүрəli görərik?

Çünki, Kainatda olan bütün planetləri, Zərrələr toplumunun, sıxlıq gücünün əhatəsində, görərik.

Onları bizə İşıqlı edən, İşıqlı da, göstərən, Zərrələrin toplum halıdır.

Nə, Işıqsızdır ki,
 nə gücsüzdür ki,
 nə hərəkətsizdir ki,
 nə işlək deyil ki?...

02.03.2018

Kütlələr, arasında, Buta - Peysli, Eksentrik, qanunu...

Bütün, maşın - mexanizmlərin, sükunət və İşlək halında, onlar arasında, mütləq qaçılmaz olan, Buta - Eksentrik, quruluşu dayanır, işlək olur.

Nədir Buta, nədir Eksentrik?

Fizikada, “Maddələrin itməməsi qanunu”, “Enerjinin itməməsi qanunu”, mövcuddur və işləkdir.

Sual çıxır ortaya.

Maddələr və Enerji nə səbəbdən, hansı Fiziki quruluş nəticəsində, hansı mexanika qanununa uyğun olaraq, onlar itmirlər?

Niyə itmirlər?

Bir haldan, niyə, başqa bir hala, başqa bir, quruluş halına, keçirlər?

Arada dayanan nədir, o, halları dəyişən nədir, o, halı isə, dəyişə biləcək, dayandıra biləcək, başqa bir quruluş, başqa bir mexaniki qüvvə də, o, halları dayandırmaq gücündə, deyildir.

Nədir səbəb, o, halda, nə baş verir?

Sual çoxdur, Suallar da, olmalıdır.

Əgər suallar varsa, araşdırılıb cavablar da, olmalıdır.

Çox qəribədir ki, diqqətlə araşdırdıqda, bu hallar arasında, Buta, Doqquz simvolu, Buta forması, Buta hərəkəti, Eksentrik halı, dayanır.

Bəs onda, Buta nədir, niyə onun adı, “Butadır?”.

Çox - çox Qədim dövrdə, Azərbaycan ərazisində Azərlər, bir çox elmi kəşflər, etmişdilər.

Onlardan biri, Çarx, Təkər, kəşfi, (bir məqalədə, bu haqda, onun mahiyyəti haqda, yazı - material, olub), onlar arasında, biri də, “Butadır”.

“Buta”, yə'ni, bu - da,

sən və məndir.

O, itməz, o, dəyişilməzdir.

O, dayanmaz, onun özü dayandırmaz.

O, İlkinə qayıdan, bir də, ilkindən başlayan, anlayışdır.

O, bir çarxa, o, bir təkərə, bənzər.

Onun, özü itməz, o, özünü, İtirməz, qanunudur.

Onun, simvolik forma quruluşu, Doqquzun simvol quruluşuna, bənzərdir.

O, dönər, o, döndərər, o, həmin ilkin olan halı, bir də, təkrarlayar, formasıdır.

Bəs, o dövr, o, Azərlər, bu quruluşu, bu simvolik formanı, bir - birlərinə, necə İzah, edirdilər?

İki Doqquzun, iç - içə quruluşu, bir tamın, iki Butanın, qarşılıqlı hərəkətdə, dayanmayan, tükənməyən, sönməyən, hərəkət quruluşunu, tərənnüm edəcək.

Çox - çox sonralar, həmin iki, iç - içə doqquzluq quruluş formasına, insanlar, bir ad da, ən - yan(a), İn, Yanni kimi (Инь, Янь), kimi, adlandırdılar.

Bu, “Buta”, (bu - da), daha yüksək anlayışda, batini, ezoterik, İlahi qanun forması kimi, gözlə görünməyən, amma, bütün sirli, gizli aləmlər arasını, işlək edən, açan, aydınlaşdıran kimi, xarakterizə edə, bilirdi.

Bu, iki doqquzluğun, iç - içə quruluşu forması, gecə - gündüz, xeyir - şər, Işıq - Qaranlıq, o, dünya, bu dünya, Kainat (spake), formasını, Hindistanda, Kobra ilanını, müqəddəs ilan kimi, şərh edərək, onun baş quruluşunda, iki Doqquzun, hər birində, qara bir Xal, Buta, quruluşunun, tərənnümçüsü kimi, xarakterizə, edirdilər.

Bu səbəbdən, Azərbaycan ərazisində, Azərlər arasında, kahinlər, kamillər, batini, ezoterik, İlahi qanunları, şərh edə bilən, bir çox, elm adamları, var idi!

Bu, “Buta” quruluş formasının, bir anlayışı var idi, “nə etsən, necə etsən, necə davransan, necə desən”, o, sənindir, buta kimin, bir də, ilki açıb, səni-sənə, öz halın qarşısında, səni, göstərəndir, anlamı daşıyırdı!

Doqquzun forması, Doqquzun Buta formasını, Batini, Ezoterik, İlahi anlama, gətirərək, ona bir çox, misallarla müqayisələr edərək, onun həqiqətən, İlahi anlam daşdığını, şərh edirdilər.

Qalaktikaların, Doqquzluq - Buta formasında, olduğunu, Günəş ətrafında, Doqquz Planetin olduğunu, vurma cədvəlinin, doqquz sütundan ibarət olduğunu, Dünyaya bəxş olunacaq övladın, doqquz ayında doğulacağını və bunun kimi sirli, amma səbəblərinin, ardıcılıqlarının, bir formadan, bir quruluşdan, başqa bir quruluşa keçməsinə, istinin, Işığın itməməsinə, bir neçə misallarla, şərh edərdilər.

Həmin, Buta quruluş formasını, çox - çox soralar, həndəsi quruluş kimi, Ornament quruluşu kimi, bir çox Arxitekturalarda, istifadə etməklə, Azərlər, onun mahiyyətini, İlahiliyini, qorumağa çalışıblar.

Bu səbəbdən, Dulusçuluqda, Xalça toxunuşunda, bir çox sahələrdə, “Buta”, mahiyyətini, praktiki olaraq, qoruyurdular.

Çox - çox sonralar, bizim Buta simvol quruluşumuza, Dünya, bir ad da, əlavə etdi.

Butanı, bir adla da, “Peysli”, kimi, adlandırdılar.

Əgər ki, deyilən həmin Buta, Eksentrik, Peyslinin, funksionallığına, iş prinsipinə baxdıqda, bir çox hallar, olduğu kimi, aydınlaşa bilər.

Baxaq bir neçə misala.

Odlu silahların, İş prinsipi, çox sadədir.

Alışan barıt, (buna Fizikada, təpmə qüvvəsi deyilir), ilk anda özünü, geriye sıxır, bu səbəbdən, odlu silahı əlində tutan insan da, ona mütənasib olaraq, özü də, geriye sıxılır, nəticədə odlu silahdan, atəş açılır.

Bu zaman, həmin an, odlu silah lüləsində, hansı fiziki qanun işlək olur ki, əgər, alışan barıt, “təpmə qüvvəsinə”, tabedirsə, niyə tufəng lüləsinin, dib tərəfini dağıtmır, əksinə olaraq, dönüb geriye, lülə daxilində, əks hərəkətə çevrilir?

Bu halda, nə baş verir?

Lülə daxilində, alışan barıt, anilikdə dönüb, Buta, Eksentrik hala, keçir ki, alışan barıtın, hərəkət səmtini, öz yerində təkrarən əksinə çevirərək, ardıcıl davam halına, gətirir.

Yə'ni, təpmə ilə, sıxma anı arasında, Buta, Eksentrik gücü, hərəkət verici, Qüvvəyə çevrilir.

Güllə, silindr daxilində, hərəkət qüvvəsinə, çevrilir.

Avtomobil mühərrikinin kamerasında alışan yanacaq miqdarı, Kinetik enerjiden, Mexaniki Enerjiyə, çevrilir ki, avtomobil də, geriye sıxılmaqla, irəliyə hərəkət edir.

Həmin, Kinetik Enerji ilə, Mexaniki Enerji arasında, anilikdə, dayanmayan, tükənməyən, ardıcıl təkrarlanan, Buta, Eksentrik qanunu, işlək olur.

Maraqlı bir hal da, ondan ibarətdir ki, maşın - mexanizmlər, Təyyarələr, Kosmik raketlər də, Gəmilər, Qatarlar, Arabalar, bütün hərəkət Obyektləri, iki hallı, bir hədlı, hərəkətdədirlər.

Onların mühərrikləri, Buta, Eksentrik qanununa tabe olub, maddə və enejinin itməməsi qanununa tabe olub, hərəkətləri isə, düz xətlı, bərabər sürətli, hərəkət qanununa tabe olub, müstəvi, səthlə, özləri arasında, bir vahid, Zərrə yastıq, məsafə qanununa tabe olaraq, hərəkət edərlər.

05.03.2018

Kvant - kvant, hissə - hissə...

Hər hal, kvant - kvant, hissə - hissə.

İnsan da, qidalanır, kvant - kvant, hissə - hissə.

Qidanı udar o, kvant - kvant, hissə - hissə.

Amma, Yer üzündə yaşayır, bir pay, bir hissə.

Bir, o, olmur, kvant - kvant, hissə - hissə.

Ürəyimiz də, döyünür, kvant - kvant, hissə - hissə.

Vücudumuz da, daxili üzvlərimiz də, ayrı - ayrı, hissə - hissə.

Nəfəsimiz də, təlləfüzlərimiz də, hissə - hissə.

Kainatdan qədər payları ayrılar, hər canlıya, hər varlığa, pay - pay, hissə - hissə.

Maşın mexanizmlər, pay - pay, hissə - hissə.

Bina inşa edərlər, kvant - kvant, hissə - hissə.

Kainatda, Planetlər, Bürclər, pay - pay, hissə - hissə.

06.03.2018

Sübh Işığını qarşılayıb, ona sevinənlər...

Baxırsan ətrafa, baxırsan olanlara.

Ətrafda həyat var, həyatda ətraf var, hər ətrafın bir şərti, bir müəmması var.

Baxırsan həşəratlarla, baxırsan quşlara.

Həşəratlar müxtəlif, quşlar müxtəlif, mövsümlər müxtəlif, cəhətlər müxtəlif, ərəfələr müxtəlif.

Qəribədir, quşlar yuva qurur, bir qismi, dam altında, çardaq altında, düz yerdə, örtülü yerdə, bir qismi isə, ağacda, budaq arasında, ağac oyuğunda.

Dam altında yuva quran, çardaq altında yuva quran o quşlar, yağışdan, qardan, küləkdən, bir az daldalanıb, özlərini qoruyurlar.

Budaq arasında, ağac haçaları arasında yuva quran o quşların, müxtəlif ağaclarda yuva quran o quşlar, tirlər üzərində, dayaqlar üzərində, yuva quran o quşlar, qəmişlikdə, qəmişlər arasında yuva quran o quşlar, yağış yağanda - yağışdan, qar yağanda - qardan, külək əsəndə - küləkdən, leysan yağsa - o leysandan, heç qorxmaz, heç çəkinməz, heç giley də, etməz.

Qurduqları öz yuvalarına, Gün əyləndə qayıdan, yuvalarında, Günün ilk şəfəqlərindən oyanar - oyanmaz, səs salıb, küy salıb, sevincək oxumağa başlayar o quşlar.

Yuvalarından heç giley etməz o quşlar.

Qarlı gündə, qar yağan gündə, açıqlıqda olan, o quş yuvaları, qarla dolar, qarlı olar.

O quş, axşama doğru, öz yuvasına qayıdanda, ayaqları ilə, o qarı eşələyib, yuvasına yağıb dolmuş qar arasında, özünə yer edib, ayaqlarını altına yığıb, qar üstünə yağsa da, budaqlar, ağac haçaları arasında qurduqları, o, yuvalarında gecələyərlər.

Gün ərzində, yağış yağsa, özü yağış suları altında, yuvası da, yağış suları altında islanıb, yaş olsa da, həmin quş, həmin yuvasına, axşama doğru qayıdar, yuva yaş olsa da, gün ərzində özü yağış suları altında, yem axtarsa da, o yaş yuvasına qayıdıb, yenə də, ayaqlarını altına yığıb, o yaş, nəm yuvada, səhəri, səhər Günəşinin, ilk işığını gözləyər.

Oyanar, səs salar, oxuyar, sevinər.

Baxarsan, səhər - səhər quşlara, Sərçələrə, Göyərçinlərə, Qumrulara, Qarğalara, səs salıb, sevinc səsi ilə, səs salan o quşlara.

Onlar, qış da olsa, ərazidən getməzlər, bu ərazidə, yağışa, qara, çovğuna, küləyə, soyuğa, qara, baxmazlar, öz yuvalarında, Yazı, Baharı qarşılayarlar.

Səvinər, səs salar, səs çıxarıb, səs salar.

Baxırsan quşlara, baxırsan bunlara, qarda, soyuqda, yayda o istidə, onların ayaqları, qar - qış soyuğundan, üşümür, yay istisində isə, torpaq, asfalt örtüyü, qaynar istidir, o quşların ayaqları, soyuqdan üşümür, istidən yanmır.

Əslində, necə üşümür, necə yanmır, necə islanmır?

Bütün quşların, bir ayaqları, bir də, dimdikləri, ağrı hiss eləmir. At da, ayaqlarına vurulan nal mıxlarının ağrısını, hiss eləmir.

Bütün quşların, ayaqları yayda isti olanda, qışda soyuq olanda, nə donur, nə də ki, istidən qovrulmur.

Səhər olur, sevinir.

Gün ərzində, dən tapıb, dənləyib, sevinir.

Baxırsan quşlara, qışda üşüməyən, yayda istidən, giley etməyən, yuvaları qarlı da olsa, yağışdan yaş, nəm də olsa, küləkdən, o güclü küləkdən, ağacdakı o, yuvalarında, o quşlar, ayaqlarını altına yığıb, gecələyib, səhərin, səhərin Günəş işığını qarşılayanda, sevinən bütün quşlar, necə də, rahat, sevincli, şən, soyuqdan qorxmayan, istidən təlatümə düşməyən, dimdiklərinin kortalar, onu qidalandıran o dimdik, qırılar, qopar, qorxusunda olmayan, o canlılar, onlar şaddırlar, sevincli, xürrəmi, arxayın, inamlıdırlar.

Çünki onlar, “xürrəmdirlər” - arxayın, inamlı, ağrısız, gileysiz, sevincli, qaranlığa yox, Işıqla - Işıqda, həlimlə - həlimdə, Işıqdan - Işığa, bağlı olanlardırlar!

06.02.2018

Bax onu, bilmərik...

Biz, Yer aləminin, dəlisiyik.

Biz, bu Yer aləminin: rənginə, səsinə, havasına, gözəlliyinə, bəzəyinə, yaraşığına, rəngarəngliyinə, avazına, hayına, küyünə, müxtəlifliyinə, alüdə olmuşuq, sanki onun, bu aləmin, “dəlisiyik”.

Yer aləminə, dəlicəsinə vurulmuşuq, sanki onun, dəlisiyik.

Bilirik ki, bu Yer aləmi bizə, müvəqqətidir, bizlər burada, müvəqqətiyik.

O, müvəqqəti olanın, dəlisinə çevrilmişik, sanki bu aləmin, “dəlisiyik”.

Müvəqqətiliyimizin, bu aləmdə, müvəqqəti olduğumuzun, dəlisiyik.

Sevginin, məhəbbətin, ümidin, inamın, dəlisiyik.

Qəribədir, biz qəribəliklərin, müxtəlifliklərin, müəmmaların, sualların, şayələrin, həsrətlərin, yeni xəbərlərin, dəlisinə çevrilmişik onların, dəlisiyik.

Bu gün, nələrisə belə istəsək, sabahsa, dünən istədiklərimizi, daha başqa cür istərik.

Amma, birdən, bir anda da, dönüb, acıq edib, heç bir şey də, istəmərik.

Amma, Yer aləminə, dəlicəsinə vurularıq, dəlicəsinə bu aləmə, bağlanırıq.

Elə zənn edərik ki, “hər şey, hər hal, bu aləm bizimdir”.

Çünki, zənn etdiklərimizin, güman etdiklərimizin, fərz etdiklərimizin, ehtimal etdiklərimizin, dəlisiyik.

Dəlicəsinə, mala - mülkə, əşyaya, şöhrətə, ada, titullara, bağlanırıq.

Sevgiyə, məhəbbətə, istəklərə, arzulara, dəlicəsinə bağlanırıq.

Biz, Yer aləmində olub, Yer aləminin, bu aləmin, dəlisiyik.

Qəribəyik...

Nəyi isə, sevririk.

Niyə?

Onu, bilmərik,

Nəyi isə, sevmərik,

Niyə?

Onu, bilərik.

Çünki, inciməyi, küsməyi, nifrəti, yaxşı bilərik...

Nəyə isə, alüdə olarıq.

Niyə?

Amma, bir niyə, bir də ki, nəyə, alüdə olmuşuqsa, onu, bilmərik.

İstəklərimiz, tez - tez dəyişdiyindən,

alüdəçiliyimiz də, istəklərimiz də, baxışlarımız da, tez dəyişiləndir.

“Bədbəxtlik”, elə bilir ki, Xoşbəxtlik var.

Kimsə - kimisə, öz baxışında, öz müqayisəsindən ölçərək, elə bilir ki, xoşbəxtlik elə odur, onda var.

O, xoşbəxt bildiyi kəsdən də, xoşbəxtliyin özünü soruşsa, o da deyəcək ki, xoşbəxtlik dediyin nədir ki, necədir ki, hardadır ki, o, nədə var ki?

Xoşbəxtliyin isə, ancaq adı var.

O, istəklərdə, kimlərləsə müqayisələrdə, ona baxışlarda, həsrətlərdə, arzularda, axtarışlarda, olan bir duyğu hissidir.

“Xoşbəxt”, bildiyin də, sən də, səndən də, ondan da, başqa birisindən də, soruşsalar ki, xoşbəxtlik nədir?

O da, deyəcək ki, o, “xoşbəxtlik” dediyin, hardadır, o, nədədir?

Bax, onu, o xoşbəxtlik nədə olduğunu, bilmərik.

Bir anda sevinərik, o anda, xoşbəxt olarıq?

Bir anda kədərlənərik, o anda, bədbəxt olarıq?

Bax onu, bilmərik.

O, “bədbəxtliklə”, o, “xoşbəxtliyin”, meyarı, ölçüsü, məsafəsi, miqyası yoxdur.

Onun ölçü miqyası varsa, o miqyas nə ilə ölçülər, o, harda var?

Bax onu, bilmərik.

Amma biz onun, onları tez - tez deməyimizin, təkrarlamağımızın, alüdəçisiyik.

Amma ki, “xoşbəxtlik vardır”, deyərkən, o “xoşbəxtlik” adını da, təkidlə, deyərik.

Bax onu, sakit - sakit, astadan, deyərik...

Çünki, qorxaraq ki, o “xoşbəxtlik” dediyimiz, öz xoşbəxt adını eşidər, o, “xoşbəxtlik” də, bizdən uzaq düşər.

Elə bağlantılarımız, elə alüdəçiliklərimiz olar ki, onlar bizi, məhf də, edə bilər.

Elə alüdəçiliklərimiz var ki, onlar dönər bizi yüksəldər, elə onda da, yüksələrik.

Amma, hansı həddə qədər, hansı sərhəddə qədər, yüksələrik, elə onu, bilmərik.

Yüksəlməyə qədər, onu, o, mərhumiyyətləri, o, həsrətləri, yaxşı bilərik.

Amma ki, yüksəlməyə çatsaq əgər, onda daha çox, keçmiş halı unudar, çox halın qarşısında, daha “mənəm”, deyərik.

Qəribəyik...

07.03.2018

“Çarxı fələk”, niyə deyilirdi, “çarşənbə”, nəyə deyilirdi...

Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən, babalarımızdan qalma, bir çox, mühüm anlayışlar mövcud olub.

Babalarımız, bu ərazidə, oturaq həyat sürdükələrindən, onların, bu ərazidən başlayaraq, bir - birini, əvəz edən, ardıcıl olaraq, gün saylarını, yenilikləri, ilə, bir çox halları, yaddaşlaşdırırdılar.

Onlar, çox qədim dövrdən, Astronomiya elmini, çox dərinədən bildiklərindən, ona, çox diqqətlə və dəqiqliklə yanaşdıqlarından, bütün təbiət hadisələrinin, Kainatla bağlı olduğuna, əsaslanırdılar.

Babalarımızdan, Azərlərdən qalma, “çarxı fələk”, ifadəsi, bizim Qalaktikada, bizim Günəş sistemində, baş verən, hesabatlar ardıcılığını, bildirmək idi.

“Çarxı fələk”, hər hansı bir, xalq dili yox, təbiətdə baş verən, bir - birini, bir çarx, təkər kimi, əvəz edən, ardıcılıq hadisəsi kimi, nəzərdə tutulurdu.

“Çarxı fələk”, yə'ni ki, hərəkətlərin, ardıcıl olaraq, bir təkər kimi, bir çarx kimi, bir - birini, əvəz etməsi, “fələk” isə, o dövr üçün, Kainat, göy qübbəsi kimi, səmada baş verən, hal - hərəkətlər kimi, şərh olunurdu.

Bu, “çarxı fələk”, hər hansı bir, ərazi dili - dilçiliyi yox, sırf, Kainat dili - dilçiliyi, bizim Günəş sistemində, baş verən, ardıcıl hərəkət mexanikasına, aid edilirdi.

M. Füzuli də, qəzəlinə deyir ki, “Fələklər yandı, ahımdan”, yə'ni ki, göylərə, səmalara, halımı bildirməklə, ahımla Kainat da, göy qübbəsi də, yandı, halımdan.

Məni bimarı, sanmazmı”, yə'ni ki, Yerdə, onun, bir payı olduğumu, Bilməzmi, deyirdi.

“Fələk”, Kainat ölçüsündə, bizim Günəş sisteminin, göy qübbəsi kimi, xarakterizə, olunurdu.

Bu səbəbdən, Azərlərdən, babalarımızdan bizə qalan, bir miras da, həmin çarxın, dörd bölümlə hərəkətdə olması. Dörd bölümlə, bir - birini, əvəz etməsidir.

“Çarx” ifadəsi, rəqəm ifadəsinə keçməklə, “Çar”, Dörd ardıcılıqda, yə'ni, “Çar”, öncül, başlanğıc ardıcılığına sığar, bir - birini, tamamlayan anlayış olduğundan, “çar”, hərəkətdə olub, hərəkət vericinin, ardıcıl, bir - birini, əvəz etməsi kimi, müşahidə edildiyindən, onu, rəqəm halına bölüb, rəqəm halında, o, dördün, o, dörd ünsürün, dörd fəslin, dörd səmtin, dörd cəhətin, dörd çarşənbənin və s. biridir, ifadəsidir.

“Çar”, mə'lumdur ki, dörd içərisində, dörddür.

İ. Nəsimi deyir ki, “Üzün ənbəridir”, yə'ni ki, gözəllik içərisində, əlavə bir gözəllikdir. Əgər, “çarşənbəni”, rəqəmlər dili ilə, oxusaq, “çar”, dördün ifadəsidirsə, “ş - ənbə” isə, bir gözəllik, bizi daha yeni Günlərə, İstilərə, Rahatçılıqlara aparar, anlamı, daşıyırdı.

Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən, babalarımızdan bizə qalan miras payını, rəqəmlər dili ilə, ifadə etsək, “dörd”, baş verən ardıcılıq, “yeddi”, gün tamamında, bir - birini, bu ərazidən tamamlayar ki, dörd ünsür deyilən halın, başlanğıc halı da, dörd içərisində, dördə sığacaq çarşəmbədən birincisi, Işıqla, (nə Işıqsız başlayar ki, nə Işıqsız, törəyər ki? O böyük partlayış da, Işıqdan törədi, başladı ki).

İkincisi, Su ilə, (nə susuz, pərvəriş tapar ki, su olmasa olmaz, su olmasa, molekul olmaz, molekul olmasa, hava, oksigen, kislərod, külək, tufan, olmaz), Babalarımız da, Suyun öz varlıq halını da, ikiye bölərək, belə izah edərdilər ki, soyuq qış fəslində, havada, suyun, nəmin qədəri (molekulyar), azalar ki, hava qatı, torpaq da, nisbi nəmin azlığından, soyuyur, şaxtalar düşür.

Həmin proses eyniliklə, yay mövsümündə də, təkrarlanır.

Yay mövsümündə də, indiki təqvim adlığı ilə, İyun -Avqust ayında, hava qatında, bir yarımkürədə, su, nəm qədəri, kəskin azalmaqla, havanın çox İsti keçməsi ilə, bostan - tərəvəz məhsullarının, yetişməsinə, ən vacib bir amildir.

Üçüncüsü, külək ilə.

Bu ərəfədə, Fevral ayının ikinci yarısından başlayan, küləklər, bizim ərazimizə, qış mövsümündə, çökmüş soyuq hava kütləsini, güclü küləklə müşahidə edilməsi, soyuq hava kütləsini sıxmaqla, onun yerini, həlim, rəvan, İsti hava kütləsi ilə, zənginləşdirilməsindən, ibarətdir.

Dördüncü çarşənbə, daha havanın, torpaq qatının, tədricən istinməsinə, yazın - baharın müjdəçisi kimi bayram, edilir.

Bunların hər biri, Qoç bürcündən başlayır, Buğa bürcündə, güclənir.

Hər bir çarşənbə, babalarımızdan qalma, Işıqla, İsti ilə, Su ilə, yad edilməsi, o, Işığın yerdə oxşarını, ocaqlar, tonqallar yandırmaqla, hər həftənin, ardıcıl düzülüş davamı ilə, bizləri, yazı, yaya, istiyə aparır, anlamı ilə, tonqallar, Işığın prototipi, üzərindən atılaraq, yə'ni ki, bir haldan, başqa bir hala keçməklə, bir tərəfdən, başqa bir tərəfə atılmaqla, keçməklə, bir fəsildən, başqa bir fəsilə keçməklə, “ışığıımıza, istimizə, qovuşaq”, deyərək, onları bayram şənlikləri kimi, yad edərdilər.

Çarşənbələr, ərəfələrin, Yer üzünün bayramıdır ki, bizlər bu Yer halını yad edərək, onu bir bayram kimi, icra edərək, Kainatları unutmarıq.

07.03.2018

Cəhətlər, mövsümlər, ünsürlər...

Fəsillərin, Cəhətlərin, Ünsürlərin, hər birinin ardıcıl olan, öz mahiyyətləri var.

Bu sahədə, özfəaliyyət dərnəyi, işlək deyil, ola bilmir.

Yer kürəsinin, bir yarım Kürəsi üçün, həyatın aktivləşməsi, Bürclər arasında, Qoç bürcündən (indiki təqvimlə, mart ayı), başlamaqla, ərəfələr arasında, Yer kürəsinin, Nəvəsinin, aktivləşməsi ilə başlanan ardıcıl proseslərə bağlılıqdan başlayır.

Hər günün başlanması üçün, səhərin, sübhün açılması üçün, Günəşin Işığı, böyük, mühüm şərtidir!

Işıqla, Işıq əhatəsi ilə, Yer həyatının, fəaliyyətə başlamasına, onun başlanğıcına, Su - ən əsas, şərtidir.

Su ilə, gələn, başlanan, o ardıcılıqla, olan, Küləkdir.

Bu üç birliyin, bağlılıq vəhdəti, Yer kürəsinin, həyata yararlı olmasına, ən lazımlı olan, ilk, mühüm, şərtidir.

Əgər deyilən, bilinən bu ardıcılıq, hər hansı bir, başqa planetdə baş verdiyi, deyilsə idi, bəlkə də, düşünərdik ki, ilk mövsüm, Yay mövsüm də, ola bilər...

Çünki, isti yaxşıdır, o isti, xoşumuza çox gəlir.

Yer aləmində, belə bir üslubla bu fəaliyyətdə olan dörd ardıcıl ünsürə yanaşmaq olmur o səbəbdən ki, həmin dörd proses ardıcılığı bizim gözüümüzün önündə, baş verir.

Onlar, yanımızda, bədənimizdə, yaşadığımız ərazidə, ardıcıl olaraq, temperatur fərqləri ilə, bitki aləmi ilə, vəhşi heyvanların, qışlamaq mövsümünü, öz mağarasında, öz zağasında, yatması ilə, quşların da, qitələri dəyişməsi ilə, ətrafin hava şərtinin kəskin soyuması ilə, iqlim özünü bizə göstərir.

Bu şərtlər də, elə biz insanları da, biz canlıları da, öz şərtlərə, mövsüm, fəsil şərtlərinə tabe edir.

Bütün bu Dörd ardıcılığın, belə quruluşuna, Yerin Nüvəsi, Günəşin işıq ducağı, bir üç bucaq qurmaqla, bir üç bucaq arasında olan, fəaliyyətin ardıcıl düzüm şərtidir ki, onları isə, biz insanlar istədiyimiz şərtləri verməklə, bizə sərf edən ehtimallarla, fikir yürütməyimiz, çox əbəs olar.

Bu quruluş ardıcılığı, təzə xəbər deyil.

Bu Dörd ünsür deyilən ardıcılıq, 4,5 milyard ildir ki, belə davam edir.

Bu Kainat qanununa, Günəş özü və bu sistem əhatəsində olan, planetlərin özləri də, tabedirlər.

Yayı önə gətirib, Yazı ortaya salıb, Qışı, Payızın yerində şərh verməklə olmur.

Ona görə ki, hər birinin temperatur şərti, təbiət qanunları ayrı - ayrıdır.

Məhsulların hasilə gəlmə ərafələri, fəsillərin, hava, su, Günəşli günlər şərtləri ilə, ardıcılıqda işləkdir.

Gəlin baxaq:

- İşıq olmasa, hərəkət olmaz,
- isti olmasa, törəmək - törətmək olmaz,
- törəmək üçün, Su olmasa, pərvəriş, inkişaf, olmaz,
- Su arasının, sudan ayrılan hava şərti, arada dayanar,
- temperatur şərt nizamına, təbiət üçün, hava şərt olar.

Deyilən həmin o, üç birliyin fəaliyyət göstərməsi üçün isə,

- ən əsas, mühit olar, mühit tələb olunur.

Onların mahiyyətinə isə şərt,

- Torpaq, Yer kürəsinin özü olar.

Nəyi, nələrle, əvəziləşdirmək üçün isə, onların mahiyyət şərtləri, öndə durar.

Öndə dayanan isə, həmişə Sual olar.

Sual yaranarsa əgər, ona da, dəqiq cavab tələb olunur.

Hər sualın öz dolğun cavabı olar.

Hər suala da, kim necə şərh vermək istəyi, hələ düzgün cavab vermək, demək olmaz.

Ən başlıcası isə,

- Su olmasa, hava olmaz.
- Torpaq, mühit olmasa, bütün bitki aləminin mövcudiyyəti də, olmaz.

Bu, üç birliyin var olmasına isə:

- İşıq olmasa,
- İşıq şərti olmasa, ardıcılıq quruluşu olmaz.

Günəş ətrafındakı planetlərdə, Su yoxdur ki, bitki örtüyü ilə, həyat da, canlı aləmi də, yoxdur.

Həyat üçün isə, ən başlıcası, canlıları qida ilə qidalandırmaq üçün isə, tək su, tək külək, tək torpaq, şərt deyil!

Bütün başlanğıclara ən öndə duran şərt, öndə İşıqdır, sonra isə, bir də, Sudur!

Heç kim də, heç də, qürrələnməsin ki, mə'lum olan dörd Ünsürün, yerlərini dəyişməklə, nəyi isə kəşf edibdir.

Xeyir, kəşf olunanın özü, kəşf olunmaz!

Milyon illərlə, bəşəriyyətə mə'lum olan, dörd ünsürdən, birinin yerlərini dəyişməklə, öz mülahizələri əsasında, onlar, yenidən kəşf etmək olmaz!

07.03.2018

Baxışlar var...

Nə baxılarsa, baxışla, baxılar.

Nə görünərsə, baxışdan, görünər.

Nəyə necə baxarsansa, elə, görünər.

Baxışların marağı da, müxtəlifdir.

- biri var, Gözlə baxırsan,

- biri var, Lupa ilə, baxırsan,

- biri var, Mikroskopla baxırsan,

Biri də var, Teleskopla baxırsan.

Hər baxışında, aləmlər var.

Hər baxışda, maraqların aləmi, var.

Hər baxışda, ayrı - ayrı, aləmlərə baxarsan.

Hər baxışın səmti, ayrı - ayrı aləmlərə, baxış səmtidir.

Hər aləmin, bir də, öz aləmi var.

Hər baxışla, ayrı - ayrı olan, aləmlərə baxılar.

07.03.2018

Möhtaclıq, qanunu...

Ətrafa, hallara diqqətlə baxdıqda, bütün hallar bir - birii ilə, bağlılıqdadırlar.

Kvant fizikasız, Kvant mexanikasız, bunlarsız Yer üzündə, fəaliyyət göstərmək, mümkünsüzdür.

Kvant fizikası, kvant halı və kvantlar anlayışına baxdıqda bunlar, “möhtaclıq qanunudur”, kvant isə, onun daxili halıdır.

Necə ki, bütün hallar bir - birinə möhtacdırlar.

Sərt qayaya baxdıqda, mərmər daşa baxdıqda, metala baxdıqda, onların hər birinin, tərkibi və varlığı, qat - qat, lay - lay olduğu görünür.

Səbəb?

Deyək ki bu, “müxtəlifliyin qanunudur”, bəs onda bu müxtəliflik qanunu, haradan

törədi?

Müxtəliflik isə, möhtaclığın qanunundan, törədi.

Bütün hallar, bir - birinə möhtacdırlar.

Bir neçə, misala baxaq:

- bütün hallar, bütün canlılar, İşığa - İstiyə, bir də suya, möhtacdırlar,
- torpağa düşəcək ilkin dən, toxum, dənə, tum, çərdək, bir mühitə, bir də Suya - möhtacdırlar,
- Zərrə, İlkin olan İşığa, möhtacdır,
- Zərrədən törəyən bütün varlıqlar isə, İşığa, istiyə, mühitun özünə də, möhtacdırlar,
- dən, toxum, mühitə torpağa, şəraitə, möhtacdırlar,
- torpaq da, Suya möhtacdır,
- külək, hava isə, yenə də, suya, suyun özünə, möhtacdır,
- Yer üzündə su, torpaq, dağ, dərə, yüksəkliklər, çökəkliklər, səhralar, ovalıqlar, dənizlər, göllər, okeanlar, çaylar, çeşmələr, kəhrizlər, bulaqlar, Yer kürəsinin Nüvəsinə, möhtacdırlar,
- Nüvə də, İşığa möhtacdır,
- İnsan, canlı isə, Günəşə, o, İşığa, istiyə, cana, möhtacdır,
- onlar da, o, Günəşin, İşığına, İstisinə, möhtacdırlar,
- İnsan isə, bütün halların, özlərinə möhtacdırlar,
- yatmağa möhtac,
- qidaya möhtac,
- yeriməyə möhtac,
- hərəkətə möhtac,
- düşünməyə möhtac,
- sevgiyə, məhəbbətə möhtac,
- diqqətə möhtac,
- tumara, diqqətə, möhtac,
- ağrıya - ağrısızlığa, möhtac,
- İşığa möhtac,
- öyrənməyə - bilməyə, möhtac və s.
- bütün varlıqlar isə, nəmə - nəmişliyə, rütubətə, möhtacdırlar,
- İnsan, canlı, Ana varlığının, mühitinə möhtacdırlar,

- Ana varlığı, kişi varlığının özünə (izdivac), möhtac,
- baxışa, davranışa, hərəkətə isə, cavabdehdirilər.
- qurub - quraşdırmağa, tərtibatlar verməyə, düşüncələrə, sözlərə, kəlmələrə, ideyalar irəli sürməyə bacarıqlıdırlar.
- bütün hallar, mexanikalar, binalar, maşınlar hissələrə, möhtacdırlar.

Bu hallar da, bütün şərtlər də, bütün şəraitlər də, Kainata möhtacdırlar, - Kainatda olan, bütün Planetlər, bütün Qalaktikalar, dayanmayan, tükənməyən, bütün hərəkətlər, Kainata möhtacdırlar.

- Kainat isə, İlkə, o, İlk İşığa, Kainat Sahibi Mütləqinə, möhtacdırlar.

Bu, ilkdən - ilkindən, başlamış, törəmiş, “möhtaclıq qanunu” isə, minnətsizlik, təmmənasızlıq qanunudur.

Kainat mexanikasında, heç bir Planet, heç bir kütlə, birgə hərəkətlər zamanı, bir - birinə “minnət”, vurmaz və “təmənnalı”, olmaz.

“Mən”, deməz, onlar, bir - birinə, zor, güc etməz!

Bir qeyd:

İndi nədən, hansı mövzudan danışırıqsa, elə hesab etməyə ki, ancaq, biz ikimiz bildik bu danışığımızı.

Daha heç kim bilmədi, eşitmədi, xəbəri olmadı bizim bu danışığımızdan, bu müzakirəmizdən.

Çünki bu, yanlış fikirdir.

O, mə'nada ki, bu an, həmin an, bütün Kainat sistemi, bizim danışığımızı, “eşidir də, dinləyir də, daha bilir də”.

Bu səbəbdən, insan, canlı varlığı, Kainatdan qopa bilmir.

İnsan, müstəqil yox, amma “mütləq olan”, azad yaranışdır.

O, mə'nada ki, anatomik - bioloji varlığı, qüsursuz, mükəmməl, yaranışdır.

Amma, bütün hallarda, ətrafına möhtac, varlıqdır.

Canlı, yatmağa möhtac,

- qidaya,
- istiyə,
- soyuğa möhtac.

Rəngə, səsə, təmasa, duyğuya (lamisə), tumara, ağrıya, həsrətə, nigarançılığa, ümid etməyə, bir baxışdır.

Eyni vaxtda, gecəyə, gündüzə, Kainata son nəticədə, Yaradanına möhtacdır!

Bir düşüncələri isə, möhtaclıq düşüncələri, özü ilə, özünündür.

O düşüncələrinin hesabına, axtarır - tapır.

İnsan, maraqlanır, icad edir, qurur - quraşdırır, mühakimə edir, yazığı gəlir, bə'zən bağışlayır, bə'zən isə, heç bağışlamır da.

İddialar edir, özündən razı qalır və s. və i.

Düz deyilib ki, insan həm möhtac, həm də ki, mütləq olan bir varlıqdır.

Nəyi necə düşündüsə, o düşüncəsini də, əsas bilir.

Çünki, insan varlığı, “robot”, deyil ki, və knopka -düymələri də, yoxdur ki, Kainatdan onun, hansısa bir düyməsini sıxsınlar ki, “bunu et”, hansısa düyməsini, sıxsınlar onu, “söndürsünlər”, ki, “bunları isə, eləmə”.

Bu səbəbdən də, hər addımımız da, hər baxışımız da, hər nəfəsimiz də, hər düşüncəmizə də, cavabdehlikdə dayanar, cavabdehlik daşıyar!

Bu mə'nada düzgündür ki, insan bir çox hallara möhtac ola bilər, ancaq ki, düşüncələrində, davranış və hərəkətlərində, azaddır və müstəqildir!

08.03.2018

Onlar, bir də, var olmağa, ayrılır...

(maddələrin, enejinin, itməməsi qanunu)

Bütün varlıqlar, bir - birindən, ayrılır.

- törənib ayrılır,

- törədib ayrılır,

- törəmə ilə, ayrılır,

- törətməyə, ayrılır.

Amma ki, bir - birindən ayrılır.

Amma ki, ayrılıb da, yox da, olmurlar.

Bir - birindən də, uzaq da, olmurlar.

O, öz İlkinin ətrafında, olur.

O - ndan, uzaqlaşa bilmir, O - ndan uzaq, olmur.

Ayrılan - olduğu kimi olur, amma ki özü, olduğu kimi, olur.

Nə - nədən, ayrılırmı ki?

Necə, ayrılırmı ki?

Hər ayrılan da, özü də bir, törədici olur.

Çünki, o, yox olmur, onlar, yox ola bilməzlər.
 Çünki o, İlkinin özü, əbədiyə, yox ola, bilməz.
 Törənmiş - törədicidir, törəmə isə - törənəcəkdir.
 Onlar, yox olub, yox ola da, bilməzlər.
 Onlar ancaq, vardan - var ola, bilərlər!

09.03.2018

Zirvələri də, “fəth etmək”...

Belə bir, cümlə var, “zirvə olan, zirvələri fəth etdi”.
 Bu cümlə bu fikir, bir çox, müxtəlif sahələrə, şamil edilir.
 “Elmin, zirvəsinə yüksəldi,
 kəşfin zirvəsinə yüksəldi,
 alimlik zirvəsinə yüksəldi” və s. deyilir.
 Yer üzündə, müxtəlif zirvələr mövcuddur.
 Dağ silsiləsində, hansısa dağın zirvəsinin olması mövcuddur.
 Çünki, Dağ olmasa, zirvə olmaz, zirvə də olmasa, onda da, dağ olmaz.
 Çünki zirvəsiz dağ olmur, zirvəsiz ağac olmur, zirvəsiz Piramida olmur, Ra - siz da,
 piramida olmur, zirvəsiz yüksəklik olmur.
 Amma, müxtəlif zirvələrə yüksəlməsək də, o da, olmur.
 Zirvəyə yüksəlmə, olmasa əgər, onda, o həndəsi formalı dağda, ağacda, piramida
 quruluşlarının zirvəsində, orta qurşağında, ətəyində nə kimi halların, baş verdiyini,
 görmək mümkünsüz olar.
 Deməli, onda yerdən qopub, zirvələrə yüksəlmək gərəkdir.
 Yer üzündə e'lan olunmuş müxtəlif sahələrdə “o, zirvəni fəth etdi”, fikri ilə də,
 yekunlaşmaq olmur.
 “Zirvə”, içərisində, hələ fəth olunmamış nə qədər, zirvələr var.
 Hər bir insan, zirvələrə qalxmağa, yüksəlməyə gəlir, Yer üzünə.
 Bu gün kimsə, nəyisə, tapdısa, fəth etdisə, kəşf etdisə, bu onun, bilmək marağının
 zirvəsi, bilmək istəyinin, zirvəsidir.
 Bu demə, son deyil.
 Zirvə, sondurmu?
 Yox, hər hansı “zirvəyə yüksəlmək”, son yox, hələ bir başlanğıcdır.

Hər Yer üzünə gələn insan, öz “zirvəsini”, özündə, axtarır, tapmağa, gəlir.

Amma ki, hər hansı bir zirvə, bütün zirvələr, hamı üçün, hər kəs üçün də, deyil.

Hər bir fərdin, nələri isə bilməyə, tapmağa, araşdırmağa, öz üslub xətti, vardır.

“Zirvələr”, sondurmu?

Müəllimin, alimin, peşəkarın, ustanın, sənətkarın öz sahəsində yüksəltdiyi “zirvə”, onu müşahidə edən şagirdi üçün, bu hal, əyani vəsait, başqa bir “zirvəni”, araşdırıb tapmağa, bir yoldur, bir zəmindir.

Yaxşı şagird də, öz marağında, öz suallarında, yeni “zirvələr”, araşdıracaqdır və o, da, o, sahədə, yeni zirvələr, tapacaqdır!

Yer üzündə, müxtəlif yüksəkliklər, mövcuddur.

Dağ silsilələrində:

Everest, Tyan - Şan, Camalunqba, Kazbek, Ağrı Dağı, Şah dağ, Haça dağ və s. hər birinin ayrı - ayrılıqda, öz Zirvəsi, vardır!

Bilirik ki, onların zirvəsi vardır!

Bilirik ki, zirvəsi olmayan, dağ olmur.

O, dağlara, dəfələrlə çıxanlar, o dağ yüksəkliklərində, olanlar vardır.

Amma, bunlara baxmayaraq, o, sahənin də, öz maraqlısı, “ora daha, fəth edilib”, deməklə, kifayətlənmir, dayanmır daha.

O, da öz marağında, öz yol xətdində, öz axtarışında, o, həmin zirvəyə, yüksəlməyə çalışır.

- elm sahələri də belədir.

- maraq sahələri də, belədir.

- bilmək istəmək sahəsi də, belədir.

Maraqdan, maraq axtarışları, bütün sahələri ayrı - ayrılıqda, onları bilmək marağı, üstün gələcəkdir.

Hər Dağa da, hər Zirvəyə də, yüksəlmək də, asan deyil.

Alpinist, dağa, Everestə çıxmaq üçün, öz yolunu, öz istiqamətini, seçir.

Zirvəyə çatmaq üçün, çiyində aparmalı olacağı yükün, kütlə çəkisini, öz gücü arasında, hesablayır.

Ondan sonra, o, dağa, o, Zirvəyə üz tutur.

O, zirvəyə yüksəlmək də, asan görünməsin, o da, asan deyil.

O, Dağ zirvələrinə, yüksəlmək üçün də, üslublar var.

- elə üslub var ki, ayağının pəncəsindən istifadə edəcəkdir,

- elə yer var ki, ayağının bütün sahəsindən istifadə edəcəkdir,
 -elə yer var ki, ancaq əl barmaqlarından istifadə edəcəkdir,
 - elə yer var ki, öz yükünü, çiyinlərindəki çəki yükünü, zirvəyə doğru yüksəltməyə, çalışacaqdır.
 Son nəticədə, o, həmin “Zirvəyə”, yüksələcəkdir.

Koranə olaraq, üslub axtarmadan, üslub bilmədən, hansısa bir sahəyə can atmaq, qalib olacağam, demək deyil hələ.

Yüksəlsən sən, hər hansı bir zirvəyə sən, onda başını qaldır o, zirvədən yuxarılara bax, sən.

Səmalara, Göylərə bax, sən hələ, onda görəcəksən ki, araşdırılıb bilməyə nə qədər zirvələr var hələ...

O, zirvə, öz zirvəndir desən də, hələ, bildiyin, sondurmu daha?

Yox, o zirvədən sonra, hələ nə qədər, zirvələr vardır, hələ.

Elm aləmi də, belədir.

O, Elmin o, sahəsində, onun zirvəsinə, yüksəlmək var.

Axtarışının, tapdıqlarının öz yüksəklikləri var.

Bütün Zirvələrə yüksəlməyə, hələ vaxt var.

Şahin də, Qartal da, Çalağan da, yüksəkliklərdə uçar, özündən aşağılara baxar.

O, hündürlüklər, onlar üçün zirvədir.

O, sahədən, o, hündürlükdən, ondan da, yuxarılara qalxmağa, onlar üçün, mümkünsüzdür daha.

Baxma ki, onlar yüksəkliklərdə uçar.

Onlar da, yüksəkliklərdə uçarkən də, başlarını qaldırıb da, özlərindən yüksəklərə, səmalara baxıb da, həsrət çəkər...

Onlar da, düşünər ki, bu zirvədən yuxarı, bu səmalarardan yuxarı, daha hansı Səmalar, daha hansı, Zirvələr var?

Kosmik tədqiqat uçuşları, Kosmosa uçuşlar, bu ərəfədə, yerinə yetirilməkdədir.

Bu uçuşlar, indiki mərhələdə o, sahənin Zirvəsidir.

Amma, Kosmik aparat içərisində olan, kosmonavt da, Kainata baxar, o da sual edər, o da, özünə sual edər, “bundan yuxarı görəsən, daha nələr var?”.

Zirvədən, Zirvələrə yüksələrək, bunlar mümkündür.

Amma ki, Kainat zirvələrinə çatırıqmı?

Bütün Zirvələr, zirvələrin içərisində, olan zirvələrdir.

Hər zirvəyə yüksəlmək, çatmaq isə, yeni - yeni, zirvələrin yoludur. Hər hansı bir zirvəyə çatmaq, yüksəlmək, o, zirvədə, marağın, axtarışın zirvəsinə, çatmaqdır.

Zirvə sənin deyil.

Sən zirvədəsənsə, deməli onda, sən, o zirvənin sən.

Kainatları İdarə edən, Ağ işığın zirvəsinə, onun bilgilərinə, bildiklərinə, onların cəminə çatmaq isə, mümkünsüzdür.

Onlara, yüksəlmək olar, onları bilmək olar, amma ki, onlar, sən özününkü, ola bilməz!

10.03.2018

Həyat?...

Nədir həyat, necədir həyat?

Bilib, bilmək üçündür, həyat,

öyrənib, görüb, müqayisə edib, müşahidə etmək üçündür, həyat.

Doğulub, bir də, ölmək üçün deyil, həyat.

Axtarib, öyrənib, bilib - bilməklə, Yer aləmindən bilməklərlə, qayıdılındır bu, həyat.

Nədir həyat, necədir həyat?

Bir doğulub, bir də, ölmək üçün deyil, həyat!

İşıqdan gəlib, İşığı görüb, İşığa qovuşmaq üçün, İşığa bir də qayıdırdır, bu Həyat!

İşiq, Şeytani ola bilməz.

İşiq şeytani olsa əgər, onda, bütün Aləmlər, qaranlığa, bir də, zülmətə bürələnər...

Zülmətə bürələnmiş həyatda isə, heç bir həyat olmaz, əksinə həyatsızlıq olar.

Onda zülmətin özü, öz zülməti ilə, özü - özünü, elə Özündə - özünü, özsüz edərdi.

İşiq yoxsa, Həyat yoxdur.

İşıqdan - İşiq yoxsa, İşığın - İşığa qayıdıb, qovuşması da, yoxdur.

Budur Həyat, İşıqla - İşığın arasındadır, Həyat!

10.03.2018

Bütün aləmlər bir nəm, bir də, su...

Bütün yaddaşlar arasında, bir ağırlardır, bir də ki, suda olan yaddaşdır..

Su, güclü yaddaş daşıyıcısıdır, o, bədənlərdə, vücutlarda, bitkilərdə, torpaqda, havadadır.

Dövr edir bədəndə, vücutlarda, su.

Hər hüceyrədə, hər hücrədə də, su ilədir, su.

O, yaddaşlı edən, o, sudur - su.

Ağrını, acını, incikliyi, küskünlüyü, su yaddaş edər, su.

Bədənlərdə yaddaşı, hücrələrində yaddaşı, hüceyrələrdə yaddaşı, toplayan, sudur - su.

O, suyun yaddaşı, imkan verməz ki, yaddaşız olsun bədən də, elə vücut da, elə su da, o, sudur - su.

Qan da, susuz olmaz, əsəbilikdə artan su miqdarı, başa sıçramasın deyər, qan kürəcikləri, bədənin bütün hüceyrələrindən azalıb, suya tərəf toplanar, qan da, o an, su deyər, su.

- yaddaş da, su deyər, su,

- İnsan da, su deyər,

- bədən də, su deyər,

- kütlə də, cisim də, su deyər,

- elə, Kainat da, su deyər, su.

Bütün varlıqlar, yaddaş çağırar, yaddaşı da, su çağırar, su.

Canlı törəməyə də, su çağırılar su.

Onun var olmasına da, yaddaş çağırar, yaddaş da, su çağırar su.

İsti də, hərarət də, su çağırar, su.

- Törədən su,

- hərəkətli edər su,

- düşüncələrdə su,

- istəklərdə su,

- paklıqda su,

- təmizlikdə su.

Bütün aləmlər, bir nəm, bir rütubət, bir də, elə su!

Qəribə bir hal da, ondadır ki, güclü əsəb anında, güclü qorxu anında yaxında olan adamlar deyər ki, “ona, su verin içsin”, qəribədir su niyə verilməlidir o, adama?

Çünki, dərin yaddaşa görə, insan bilir ki, o, anda vücutda kəskin su miqdarı, baş - beyin sisteminə sıçradığından, bədəndə kəskin olaraq Su miqdarı azalır.

O səbəbdən, deyilik ki, “ona, su varin içsin”.

Kəskin qan axmalarda da, eyni proses baş verir.
 Bədəndə, kəskin su miqdarı azalmağa başlayır!
 Güclü qorxu anında da, mə'də altı vəz də, zədələnə bilir.
 Sistemli əsəbilikdə, baş-yaddaş sistemi zəyifləyərək, zədələnə bilir.

11.03.2018

Bütün, bəşəriyyət soruşdu...

Bütün bəşəriyyət soruşdu, sual etdi, mən niyə varam?
 Qum da, Torpaq da soruşdu, mən necə artıram, heç azalmıram?
 Dağ da soruşdu, necə yüksəlirəm?
 Quş da soruşdu, niyə uçuram, necə uçuram?
 Balıq da, soruşdu mən niyə sulardayam, üzmədəyəm?
 Bitki də, ağac da, soruşdu, mən necə ucalıram, niyə ucalıram?
 Sularda soruşdu, mən niyə tükənmirəm?
 Günəş də, soruşdu, niyə Işıq qədərim, azalmır, o niyə, sönmür?
 Tək biz İnsanlar soruşarıq ki, axı biz, niyə varıq?
 Gecə də soruşar, Gündüz də, soruşar ki, mən niyə varam?
 Vulkan da soruşar ki, niyə qaynayıb, axaram, daşıram?
 Zəlzələ də, soruşar ki, niyə laylarda, qatlarda, bir anda, sular zərrələnəndə, işıqlananda, silkələyərəm?
 Bütün faydalı qazıntılar soruşar ki, niyə artırıq, niyə azalıb tükənməzik?
 Bir Işıq soruşmaz ki, mən niyə varam?
 Kainatda olan, Planetlər də, Qalaktikalar da, soruşar ki, mən niyə varam?
 Bir işıq soruşmaz ki, mən niyə varam?
 Hərəkətlər, sür'ətlər, istilər, soyuqlar da, soruşar ki, mən niyə varam?
 Sual, sual, sual, sualdan, yenə sual.
 Sual da, verər sual, soruşar sual...
 Hər yaranmış, Işıqdan yaranmış.
 Müddətində - müddətdə, Işıqlar əhatəsindən, İlkin Işığa, bir də, Qayıdışadır!
 Işıqdan, Işıq törəyər, Işıq törədər, qayıdar, yenə də, Işığa qovuşar.
 Bir, Işıq soruşmaz ki, mən niyə varam?

İşıqdan İşıq törəyər, İşıq törədər, İşıq, heç özündən soryşmaz ki, mən niyə varam?
 Amma ki, yenə də, bütün yaranmışlar, İlkin İşığına qovuşar.

Heç, İşıqdan, qopmaz, heç ışıqdan uzaq olmaz.

11.03.2018

Onlar da, bir - birinə, yardımçısıdır, xilaskardır...

Ümumiyyətcə, Azərbaycanın iqlim şərti, həm kəskin isti ilə, həm də, kəskin soyuqla, şaxta ilə, müşayət olunandır.

Qış fəslində, Naxçıvanda qar çox yağar.

Bə'zən mart ayına kimi, yerdə qar, buz qalar.

Ola bilməz ki, qışda qar yağanda, qarın necə yerə yendiyinə, fikir verilməsin.

Çox maraqlı görüntü olur, ona görə ki, qar çox intensiv, dayanmadan yağdığından, həmin ərəfədə, hava da, çox sakit, küləksiz, səssiz - küysüz olur.

Bu səbəbdən, yağan qar özünə böyük maraq yaradır.

Bir də, yağmağa başlayan qarda, əsrarəngiz gözəllik gizlənir ki, bu səbəbdən, qar yağanda, insanlar qarın necə yağmasına diqqətlə, mehribanlıqla baxarlar.

Qarın konstruksiyası pərə bənzər.

Yağan qar dənələri, Yer səthinə fırlana - fırlana, çox da, sakitliklə yenərlər.

Hava, yüngül küləkli olsa da, qar dənələrinin pərli quruluşu, qarın yer səthinə sakit yenməsinə, sabit saxlayar.

Qar ümumi halda, altı küncü olmaqla, hər küncü, hər pəri də, altı qol, formasındadır.

Qar, çəkisinə görə yerə yenmir.

O, tərkibində daşdığı həll olunmamış acı minerallara görə Yerə yenir.

Əgər, axar sular, yağış suları, öz dad tərkibində, acı daşısaydılar, onda çaylar, bütün axar sular, dad e'tibarı ilə, acı dadı, dadmalı idilər.

Azərbaycanda, keçmişdə bə'zi yerlərdə, “daşdan süzülən” sudan istifadə edərdilər.

Çay suyunu, o daşdan damcı üsulu ilə, süzərdilər.

Bə'zi yerlərdə, süzölmüş o sudan istifafə edərdilər.

Ümumiyyətcə, Yer üzündə bütün suların süzgəci, bir Daşdır, bir də ki, Torpaqdır.

Yazda qar suyu əridikcə, yaxudda ki, yağışlar yağdıqca, torpaq özündə yığıb saxladığı, həmin duz birləşmələrini, su tərkibində, tədricən, Dəniz, Okeanlara axıdır.

Bu səbəbdən, Dəniz, Okeanların su tərkibi, duzlu və acı olur.

Amma ki, axar su tərkibində, çaylarda, ağır metalların, acıları, toksin acılığını az bir miqdarda, öz tərkibi içərisində, saxlayar.

Yer üzündə, Dəniz, Okeanlara axan, bütün sular, çay suları, hansı ərazidən keçirsə, torpaq tərkibində olan, tam təmizlənməmiş, həmin birləşmələri, Dəniz, Okeanlara, axıdaraq, onları orada yığıb saxlayır.

Amma ki, həmin Dəniz, Okeanların tərkibinə yığılmış acı, ağır birləşmələri, hövzələrində olan Balıqlar, qəlsəmələri vasitəsi ilə, təmizləyirlər.

Xüsusi ilə balıqlar, suyun necə deyərlər, ən lazım olan, “sanitarlarıdır”.

Balıqlar, su kütləsini qəlsəmələrindən yə'ni qulaqlarından keçirməklə, hər dəfə də, o qəlsəmələrindən, o ağır, duz birləşmələrini, hissə-hissə təmizləyirlər.

Sual oluna bilər, balıqlar su içir?

Mütləqdir ki, Balıqlar da, bütün canlılar kimi, miqdarında su içərlər.

Bəs onlar, su içərisində, su əhatəsində olaraq, suyu necə içər ki, əgər onların əhatəsində olan, həmin su kütləsi, acıdır, şordur?

Balıq su içmək istəyəndə, çox sür'ətlə, öz üzgəcləri ilə, ətrafında olan su muqdarını, tez - tez hərəkət elətdirərək, o ağır düz birləşmələrinin tərkibinin, 84 % - ni mərkəzdən qaçma üsulu ilə, tərkibdən kənarlaşdırıb, o su tərkibi, 16 % - təmiz su həddinə çatanda, o həmin, təmizlənmiş duzlardan azad olmuş, o, sudan, bir miqdar içir.

Beləliklə də, Yer kürəsində elə bir varlıq yoxdur ki, o, təmizlənməmiş, o, saflaşmamış, o, paklaşmamış, mütləq təmiz həddə çatmamış, qala bilsin.

Bu, mümkünsüz haldır!

Amma, baxar ki, nə - nəyin vasitəsi ilə, nə - nə ilə, təmizlənir, saflaşır, paklaşır!

Hər bir varlıq, hər bir kütlə, hər bir cisim, bütün hallarda, onlar, bir - birinə köməkçidir, yardımçıdır, xilaskardır!

12.03.2018

Böyük bir Elm...

Böyük bir Elmdir – Heca, Elmi!

Böyük bir Elmdir – Kəlmə, Elmi!

Böyük bir Elmdir – Söz, Elmi!

Olmasa idi əgər, Yer Üzündə, Heca – olmayacaqdı, nə Söz, nə də ki, Kəlmə!

Bütün Elmlərin Başlanğıcı, başlar Düşüncələrdən!

Bütün Düşüncələrin sonluğu, Hecalarda, Sözdə, Yekunkaşar!

O, Hecalardan, Kəlmə!

Kəlmələr arası, Sözlə bağlanar!

Sözə bağlanar, o, Kəlmələr, Sözlə Bağlanar!

Heca, Söz, Kəlmə olmasaydı əgər, Elmlərin Sözlərlə ifadələri, necə ola bilərdi, onda?

Simvol, İşarələr, arnamentlər, formalar, ştrixlər, həndəsi gizgilər də, Söz olub, Sözə çevrilmirlər, məgər?

Düşüncə, Söz!

Söz, Düşüncə!

12.03.2018

Bayrama, bayram olan, günlərimiz...

Yer üzündə bu ərəfədə, ən əsas, bayram ardıcılığının davam edən, günləridir.

Kainatın ölçü və miqyasında, bütün nəhəng Qalaktikalar arasından, o ilkdən, 4,5 - milyard il bundan əvvəl, Planetlər arasına işıq işarəsi ilə, işarə edilən, seçilən, bir Planet, o, İşıq saçan, İşıq bəxş edən, İşıqlandıran, işıqlı edən, o, həmin işıqla da, bütün canlılar aləminin də, törəyib, pərvəriş tapmasına, törənməsinə və ən başlıca olan səbəb kimi, Kainatın bu sahəsində, o, planet işıqlandırılıbdır.

Bu səbəbdən Yer üzündə nə baş verə biləcəksə, o İşıqla, o, İşıq adı və onun, əlaməti ilə, baş verər, onunla başlayar.

Onların niyə işıqdan başlayaraq baş verməsinin bir səbəb vardır ki, bütün başlanğıclar işıqdan başlayar ki, 4,5 - milyard ildir ki, Yer aləmini İşıqlandıran, işıqlı edən, başımızın üstündə də, İşıq parlayır, o, İşıq bərq vurur, o, aləmimizi İşıq və İşıqlı da, edir.

Yer planetinə, yenib gələn ilk insanlar, bu planeti işıqlı edən, başları üstündə gördükləri, o, İşıq kütləsinə, “Qu...”, sonrakı mərhələlərdə, “Qun” deyər, adlandırırıblar.

Həmin, Qun adlıqı, indiki mərhələdə isə, Gün kimi, ifadə edilir.

Yer aləmi, 4,5 - milyard ildir ki, Gün İşıqı, əhatəsindədir.

Həmin, 4,5 - milyard il, olan, tarixi ərəfəni, Astronomiya elminə əsasən, demək olur.

Astronomiya elmi, Kainatın yaranma anını, 15 - milyard il, Yer aləmində həyatın başlanmasını, 4,5 - milyard il olduğunu, təyin etmişdir.

Əslində, Yer aləmində, həyatın başlanma anını, ilk yer insanı Qu - n, (Gün işığı), İşığından, onun saçdığı işıqdan, istisindən, şüalarından, ziyasından, Ağ işıqdan başlamasını, yaddaşlaşdıraraq, ərəfəni bayram kimi, yad ediblər.

Əslində isə, etdikləri dərin müşahidənin nəticələrindən və Yer aləmində baş verən, ərəfə ardıcılıqlarına, bir ad, “ça”, sonrakı mərhələlərdə, “çar”, yə'ni ki, o “ça”, hecası, bir yerdə dayanmayan, o mütləq, bir - birini əvəz edən hallara, verilən adlıqdır.

Həmin adlıq, “çar”, adlığı, ərəfələr adı olduğundan, heç bir xalq, milliyət adı ilə yox, ərəfə ardıcılığının, bildirilməsidir ki,

- “çar - çarx”,
- “çar - çarx fələk”, yəni ki, Kainatın dönən təkəri, çərxi,
- “çar - mıx”, zorla, güclə, bir vasitə ilə, ağrı ilə, aşağıya dartma prosesi,
- “na çar”, karıxan, hərəkət etməyən, həllini bilməyən,
- “çal maq”, səs edib, səs salmaq və s.

Nəticə e'tibarı ilə, “çar”, kəlməsi, bir yerdə, durub, dayana bilməyən, ərəfələr bir - birini, ardıcıl əvəz etməsini bildirən hal kimi, ifadə olunubdur.

Çox - çox sonralar, dilimizə, danışığıma, tələffüzümüzə, “ə”, hərfi, “ə”, fonemi, daxil olduğundan, “çar”, “çarx”, sözünü, kəlməsini, “çərxi fələk” kimi də, tələffüz etmişik.

Yə'ni ki, “çar” - ı, “ə”, hərfi ilə də, ifadə edə bilmişik, etmişik.

Əslində, Yer aləmində, həyatın başlanma anını,

- Günlə, Günəş Işığı ilə başlamasını,
- həyat üçün isə, ən əsas, törəyib - törədib, onun, törəmənin artmasına, hər bir halın, təmiz və təmizlik halının, sudan və Su ilə başlamasını, müşahidə etdiklərindən, Yer aləminin ikinci mərhələsini, Su ilə, Su başlanğıcı ilə, yad edərək,
- bütün halları, Işıq, su, ilə başlayaraq, onlarla birlikdə, Hava və Hava qatını, yad edərək,
- bütün bu halların, mühit üçün, mühidə, Yer planetində, baş verməsini, yad edərək, bu ardıcılıq, dörd mərhələdən keçdiyindən, “Dörd ünsür”, adı verilibdir.

Yə'ni ki, bu Dörd ünsür ardıcılığına:

Gün - Işıq başlanğıcı,

Su - böyüyüb, pərvəriş tapmasına,

Hava - yer aləmində, canlıların, törənişinə o, hava kütləsinin köməkçi olmasına, Yer, torpaq - bütün canlıların, törətməsinə, mühit yeri olan, Yer Planeti, yad edilərək, bu ardıcılığa, “çarşənbə, çərşənbə”, kimi, yad edirik.

Yer aləmində həyatın hansı mərhələlərdən keçməklə başlamasını, yad edirik, onu bayram anı kimi, özümüzə yaddaş etmişik.

Qəribə və mütləq hal ondan ibarətdir ki, yuxarıda qeyd olunan, bütün bu ardıcılıqlar, bizim ərazidən, Azərbaycan ərazisindən, Yerdə, həyatın başlanma anını, bizə bildirən, bəyan edən, başımız üstündə olan, Bürclərdirlər!

Ən əsas Bürclərdən olan,

- Su tökən, Su tökülən, Dolça bürcü, indiki təqvimlə, yanvar - fevral ayının sonunda;
- Qoç bürcü, indiki təqvimlə, mart ayında, Yer Planetində, əsas olan, Qoç bürcündən başlayan həyat,

- Buğa bürcü, indiki təqvimlə, aprel ayında,

yer kürəsinin 39° - 40° , ən dairəsinin üzərində, yə'ni ki, Azərbaycan ərazisi üzərində dayanırlar!

Yer üzündə, həyat, Işıq başlanğıcı ilə başlayıb.

Yer kürəsində, ilkin həyatın başlanma ərəfəsini yad edən, gəlib başımız üstündə dayanan, Bürclər də, bayram edər!

Qoç bürcü, Buğa bürcü, Su tökən Bürcü, həyatın ən əsas hal başlanğıcını yer üzündə 39° - 40° en dairəsindən bu ərazidən başlaması bayramını, qeyd edirik.

Çünki, ilkdən, milyon illər bundan əvvəl olmuş, Günəşə, Bürclərə baxaraq yad etməyimiz, bizə, babalarımızdan miras kimi, qalıbdır.

O səbəbdən, bu səbəbdən, milyon illərlə, bizim Azərbaycan ərazisinə, 30° - 40° , en dairəsi arasına, həmişə böyük maraq olubdur.

Çərşənbələrimiz mübarək!

Yer üzündə, Həyatın Işıqla, Günəşlə başlanma mərhələniz, mübarək!

13.03.2018

Oksigen, kislərod, ozon, hava...

Yer Planetində, yad edilən çərşənbələrinin, hər birinin ayrı - ayrılıqda, konkret olaraq öz funksionallığı vardır.

Onların hər biri, ardıcıl olaraq bir - birinin tamamlayırlar.

Əslində, Yer kürəsini əhatə edən Hava qatı, konservant xarakterli olmaqla, bütün canlı aləmi, qoruma xüsusiyyətinə malikdir.

Hava qatı da:

- rəngsiz,
- dadsız,
- iyisiz,

- şəffaf olan,
fiziki xüsusiyyətli,

- qaz,
maye, tərkiblidir.

Yer üzündə, Su varlığı da:

- rəngsiz,
- dadsız,
- iyisiz,
- şəffaf olan,

fiziki xüsusiyyətli, maye tərkiblidir.

Onların hər ikisi də, istərsə Su varlığı, istərsə də elə, Hava qatının var olması, bütün fiziki varlıqların, təmizləmə, bərpa etməyə, qoruma xüsusiyyətinin olması, onların arasında, artırma, törəmə - törətmə, funksiyasına köməkçidirlər.

Yer kürəsini, mütəmadi, olaraq Hava qatı ilə, dayanmadan, tükənmədən, qurtarmadan, öz xüsusiyyətini dəyişmədən, bütün canlı aləmini əhatə edən, hava qatı mövcuddur.

Havanın, müxtəlif adlıq xüsusiyyəti eyni xassəli funksionallıq daşıyır.

O, Hava qatına, "Oksigen", adlıq, Yunan sözündən olmaqla, "Oks - turş", "Qenus isə - kök, törəmə, ayrılma kimi, izah olunur. Yə'ni ki, turş tərkibli olan, varlıq.

D. Mendeleyevin kimya cədvəlində həmin göyümtül rəngli qaz, cədvəldə 8 - ci yer tutur.

Deyilən, mə'lum olan həmin, "Oksigen" isə, bir adda, "Kislород", kimi adlandırılaraq, yə'ni ki, ad mə'na e'tubarı ilə, "Kislo - turş", "Rod - kök, törəmə, törədici" kimi, izah olunur.

Elmdə, belə bir anlayış da var, "Qen, mühəndisliyi".

Həmin elm sahəsi, kök, əcdad, davamını öyrənməklə məşquldur.

Bizi əhatə edən, Yer kürəsini hər tərəfli əhatə edən, hava qatının, bir adlıq da, "Ozon" - dur.

Deyilən həmin "ozon qatı", Ultra bənövşəyi, rəng çalarlı olan qaz tərkiblidir.

Yuxarıda sadalanan, adları çəkilən, o, həmin, varlığın, müxtəlif adlıq, onun, funksionallığını, izah etməkdən ibarətdir.

Bu adlıqlar, çox vacib olan, "Hava qatına", verilmiş adlıqlardır.

Su varlığı ilə, Hava qatının mənşəyi, eynilik daşıyırlar.

Su da, rəngsiz, dadsız, şəffaf, iyisiz olan bir komponent olmaqla, bizi, Yer kürəsini əhatə edən, Hava qatı da, o da, rəngsiz, şəffaf, iyisiz olan bir varlıqdır.

Qəribə və düşündürücü hal ondan ibarətdir ki, Yer kürəsində həm Su, həm də ki, eyni vaxtda, Hava qatını, bizim aləmə, kənardan heç bir Varlıq, mərhələ - mərhələ, mövsümlə əlaqədar, daşıyıb miqdarında tökmürlər.

Amma ki, Su komponenti də, elə Hava komponenti də, nə qurtarır, nə də ki, tükənir.

Baxmayaraq ki, bütün canlı, bütün qeyri canlı, varlıqlar, nə susuz, nə də ki, Hava qatı əhatəsi olmadan, mövcud olması, çətinlik törədə bilir.

Hava qatının, mənşəyi də, maye tərkibli olmaqla, Su xüsusiyyətlidir.

O, Hava qatı, həmin o, Oksigen, həmin o, Kislorod,

- həm sıxılır,
- həm donur,
- həm isinir,
- həm soyuyur,
- həm axır,
- həm həll edir,
- həm də,

həll olunur!

Tərkibi isə, turş tərkibli olan bir daşıyıcıdır.

Hava qatı, Oksigen, Kislorod, fiziki tərkibli, yəni ki, özü bir daşıyıcıdır.

Özü konservant daşıyıcısıdır.

Hava qatı, Turş tərkibli,dir.

Onun iştirakı, onun varlığı, parçalayıcı, bölücü, ayırıcıdır, məsafələndiricidir.

Onun, çoxalan miqdarı, yandırıcı, acı tərkibə isə, çox tez keçicidir, yandırıcılıq xüsusiyyətinə, malikdir.

Onun tərkib varlığı, Acı ilə, Şor arasında olmaqla, ikisinin arasında dayanmaqla, Şirin hala, xidmət etməkdir.

Hava və hava qatı, olmadan, bütün tərkiblər, nisbi nəm, nisbi rütubət səbəbindən, zay, xarab ola bilirlər.

Əldə - ayaqda, bədəndə uzun müddət, yara sağalmayanda, bə'zi hallarda, həkim də, deyib, bildirir ki, “yaranın sarğısını bir müddət açın, o nahiyyəni hava vursun”.

Hava miqdarının özü, tənzimlənəndir.

Həddindən çox halda, həddindən artıq təzyiqlə hərəkət verildikdə, hərəkətə gətirildikdə, o, alışıb, yanmağa, alovlanmağa köməkçi hala keçir.

Su söndürür, Hava qatı başqa qaz tərkibinin arasında dayanmaqla, özü alışmağa, çox meyillidir.

İlk andan, Işıq, Od, Su, ardıcılığından sonra, hava qatı, arada olmaqla, təbii halı, bərabərləşdirməyə xidmət etməklə, Su tərkibi ilə, sıx bağlılıqda olmasıdır.

Hava və müxtəlif qazlar da, Od, Işıq, İsti və Su kimin, müstəqil olmayan, Yer in dərin qatlarında gədən, proseslər nəticəsində, hasilə gələn, Su tərkibi arasından ayrılan hava, bir varlıq olmaqla, mühiti, nəmi, rütubəti öz miqdarında qorumaq funksiyası, daşıyır.

Çünki Hava qatı da, Oksigen də, Kislorod da, Ozon da, fiziki hal və fiziki adlıdır.

Bəs Yer üzündə, tükənməz, bitib qurtarmaz Su ilə, Hava qatı, nəyin səbəbinə, bitmir qurtarmır?

Yer üzündə bütün canlılar ondan, Hava qatından, asılı və ona möhtac olduğu halda, o isə, öz xüsusiyyətində sabit olmayan, iki xassəli, iki xüsusiyyət daşıyıcısı olan, yə'ni ki, sərf olunan Hava, sərf olunduqdan sonra, başqa bir tərkibə, yə'ni ki, başqa bir qaz tərkibinə keçdiyi halda, elə həmin anda, Yer kürəsini əhatə edən, nisbi Nən qədəri, həmin sərf olunmuş, hava qatını bir də, yenidən, sür'ətlə, bərpa edərək, bir də, Hava qatına qarışdırır.

Yoxsa ki, Hava qatı öz xüsusi çəkisinə görə və funksionallığına görə, arada dayanmaqla sərf olunanda, başqa bir tərkibə keçə bilir.

Amma ki, Od, Su, Işıq, sərf olunduqca, tərkibləri dəyişmədən, öz varlıqlarında, sabit olaraq qalırlar.

Hava qatının, mənşəyi və suyun tükənməməsinə səbəb, İki Qütbün, yə'ni, Şimal - Cənub qütbündən intesiv olaraq, mart - aprel ayları arasında, "Şimal qütb parıltısı", bir də, "Cənub qütb parıltısı", təzahür etməsi və il boyu, tədricən gedən proses mühüm əhəmiyyət kəsb edir və mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Şimal qütb parıltısı, yerin qurşağı, Ekvator xəttinə qədər, Cənub qütb parıltısı da, yeri Ekvator xətti arasında, bir - birini əksi istiqamətdə hərəkət edərək, Yer üzünü, Hava və Hava qatı ilə mütəmadi olaraq, tə'min edirlər.

14.03.2018

Nüvədən, yeniləşirlər, dəyişilirlər...

Işıq sabit, Od sabit, isti sabit, soyuq sabitdir, Yer kürəsinin, Günəş ətrafında, hərəkət trayektoriyası da, sabitdir.

Dəyişən - dəyişilən, havadır, hava qatı, Hava axınıdır.

Fəsillər də, mövsümlər də, hava şərti ilə, hava qatının hərəkətinin səbəbindən dəyişilmirlər, dəyişilə də, bilmirlər.

Fəsillər də, mövsümlər də, yerin dərin qatlarından, Yer kürəsi səthinə qalxan, bütün sular da, Yer kürəsinin, Nüvəsinin fəaliyyətinin nəticəsində, yeniləşirlər, dəyişilirlər.

Tufan vaxtı, Səmum yeli, baş verən, dağıdıcı küləklər, ağacları, dam örtüklərini, tikililərə, güclü küləklərdən, ancaq ziyan çəkirlər.

Belə küləklərin dağıdıcılıq gücü, ancaq çətinliklər, faciələr törədə bilirlər.

14.03.2018

Bayramımız, çərşənbələrımız..

Çox - çox uzaq keçmişimizdən, çox - çox uzaq tariximizdən, babalarımızdan, o, ulu babalarımızdan başlayan və bizlərə onlardan, miras kimi qalan, çərşənbə bayramlarımızın, başlanma tarixləri çox maraqlıdır.

Nə başladı, nədən başladı, Yer üzünün tarixi nədən başladı?

İlk, Yer üzünə yenən o babalarımız, o ulu babalarımız da, maraqlandı, öz ətrafına, onu əhatə edən ətrafa baxdı, olan hallarla, maraqlandı.

Nə başladı, necə başladı, Yer üzündə, olan bu quruluşlar, bu ardıcılıqlar, necə başladı?

O, babalarımız, olan halları, müşahidə etmək üçün, yendi, Yerə gəldi, bilib - bilməyə, gəldi.

Baxdı maraqlandı, müşahidə etdi maraqlandı.

Baxdı, müşahidələrdən tapdı:

- Işıq olmasa, başlanğıc olmaz,
- Işıq olmasa, o işıq, istiyə çevrilməz,
- Işıq, istiyə çevirməsə, Od olmaz,
- odun yanmasına Su, o, sudan, nəm, rütubət olmasa, o od, rəvan yanmaz, o od, rəvan soyumaz,
- nəm, su olmasa, o sudan ayrılan, Hava qatı, olmaz,
- od arasında, rütubətlə, hava miqdarı olmasa, o alışmaz.

Su, odu söndürəndir, odu rəvanlaşdırandır.

Hava isə, odu qızıışdıran, ona hərəkət verəndir, sanki, körük vurandır.

- o işığa, o oda, o küləyə, onlara, mühit, Torpaq olmasa, onların birliklərindən pərvəriş də, olmaz, törəniş də, olmaz.

Bu, dörd ardıcılığın, arasında, mərhələlərə gərək.

Dörd mərhələ arasında, hər mərhələ, bir mə'nanı, daşıyar.

Deməli, Yer üzündə həyat başlanğıcı:

- Işıqdan - İsti,
- Nüvə istisindən Su,
- Sudan ayrılan Hava,
- Torpaq, mühit, Yer üzündə canlılara, törəmək imkanı veribdir.

Bizə, babalarımızdan miras qalan, Dörd ünsürün, ardıcılıqları, dəyişilməzdir.

15.03.2018

Ölüb - öldürmək də, asan olmayacaq...

Gələcək üçün, bu Yer insanları, elə bir mərkəzdən qaçma, sentrafuqa cihazı, qutusu, kamerası, kəşf edəcəklər ki, “ölmüş” insanı, onun içərisinə yerləşdirib, lazım olan, tələb olunan, sür'ətlə, o ölmüş cana, mərkəzdən qaçma üsulu ilə, ona hərəkət sür'əti verəcəklər ki, o həmin insan da, bir müddət üçün, diriləcəkdir.

Onun dirilməsinə, canında, vücudunda, hələ tamamı ilə ölməmiş hüceyrələr quruluşu, sür'ətlə fırlanma nəticəsində, onların mərkəzdən nüvələri işıqlanaraq, bir müddətə diriltmək mümkün olacaq.

Həm can, həm göz yaddaşından, onların hüceyrə yaddaşının dirilməsindən, olmuş hadisə, olmuş əhvalat, aşkar oluna, bilinəcəkdir.

Uzun müddətə, həmin insanı, bir də, yaşamağa, qaytarıb gətirmək, çətin və mümkünsüz, olacaqdır.

Çünki, onu tərk edən, “Ruhi Işıq payı”, olmadan, onun bu aləmdə, bir də, var olması, müşkül olan bir, məsələdir.

Amma ki, o insana, mərkəzdən qaçma, fırlanma sür'ətinin, dəqiq sayı icad olunandan sonra, (müxtəlif canlara, müxtəlif sür'ətlər, tələb olunacaqdır), həmin ölmüş insana, bir də, “can verməklə”, sirli, gizli, ölümləri, aşkar edəcəklər.

Yə'ni, bu hal, kimi - kim öldürdüyünü araşdırarkən, istifadə ediləcəkdir.

Əsil, kriminal dəzgahı!

Jozef İqnas Qilotin, dəzgahından fərqli olan bir dəzgah!

Onda, ölmək - öldürmək də, asan olmayacaqdır.

Çünki, o ölümün araşdırılmasına daha, ölənlə - öldürülənin, hüceyrələr yaddaşının video görüntüləri, aşkara gətiriləcəkdir.

15.03.2018

Planetlərin məzarı - məzarlıqları, mövcud deyil..

Bütün, İnsan aqibətlərinin sonuna baxdıqda, onlar Yer aləmindən, müəyyən bir mərhələdən, müəyyən bir, müddətdən sonra, ayrılıb, Əbədiyyətə yüksəlirlər.

Bu prosesi, “ölüm”, adı ilə, adlandırmışıq.

Həmin, o, “ölüm”, deyilən anda, nə baş verir ki?

Bu mexanika, çox sadədir, çünki belə, qurulubdur.

İnsanın, “ölməsi” üçün, ona bəxş olunan, Işıq payı, (Yer aləmində ona, Ruhi Işıq payı, deyirik), onu tərk edir ki, o, Işıq payı, Əbədiyyətə yüksəlir.

O, İnsanı, son nəticədə, məzara, məzarlıqlarda, dəfn edirik.

Bütün, Qalaktikalarda, mövcud olan, planetlərin də, mərkəzində, Nüvələr, həmin Ağ, Işıq payından - paylıdırlar, (əgər planetlərin mərkəzində, onun Nüvəsində, Ağ Işıq payı mövcud olmasa idi, heç bir planetin, özünü mövcud edə, bilməzdi).

İnsanı, həmin Işıq payı, (Ruhi Işıq, Nur payı), tərk etdikdə, onlar, o, İnsanlar, Əbədiyyətə yüksəlirlər.

Planetlərin mərkəzində olan, həmin Işıq payı isə, Nüvə, onları tərk etmədiyindən, o, planetlərin “ölümü” də, baş vermir.

Əgər ki, planetlərin də, “ölümü”, baş versə idi, onda, Kainatın böyük bir sahəsi, planetlərin, “məzarına”, “məzarlığına”, çevrilərdi, dönərdi.

Onda Kainat, planet “ölümləri ilə”, böyük bir, planetlər məzarlıqlarından, ibarət olardı.

Planetlər də, öz istinadlarından, hərəkət nöqtəsindən, çıxı bilərlər.

Bu hal, mümkündür.

Amma, onlar da, bir meteorit kimi, Ağ işıq quyruğu ilə, çox böyük sür'ət nəticəsində, Zərrəyə çevrilib, zərrələnərlər, yeni Yaranışların zərrələrinə, xidmət edərlər.

Bu sadə səbəbdən, Kainatın ölçü və miqyasında, planetlərin, “məzarı”, “məzarlıqları”, mövcud deyil.

Əgər, planetlərin də, məkanlarında, ulduzların da, “məzarlıqlarını”, görüb, müşahidə edə bilmiriksə, deməli, ölümün özü yoxdur.

Olmuş olsa idi, Kainatın ölçü və miqyasında, o Böyük partlayışdan ilk törəyən də, elə Planetlər idi.

Deməli, əgər ölüm olsa idi, “ölməyə” də, “məzarlıqlara” da, ilkin Planetlər ola bilərdilər...

15.03.2018

Hə - necə olur?...

Nə olur, necə olur, insan necə olur?

Sual bu, sual da, bundadır.

Bir insan ömrü, bir adam ömrü, müddətlər arasında, müddətlər bölümündədir.

O insan, doğulandan - doğulan andan, öyrənməyə, bilib - bilməyə başlayır.

İnsan, baxıb - baxıb, dinləyib - dinləyib, eşitdiklərini, bildikləri arasında, bilmək istədikləri arasında bölməyə başlayır.

İnsan ancaq öyrənməyə, bilməyə gəlir, Yer üzünə.

İnsan Yer üzünə gələli, özünü tanımağa gəlir.

Ona görə də, insan Yer aləmində ancaq və ancaq oxumaq, bilmək, hər dəfə ətrafa baxdıqca, yeni bir aləmi, öyrənmək arasında, olur.

Hanı o insan ki, bildikləri ilə, yensin, gəlsin, Yer üzünə?

Və gəlsin, bildirsən ki, desən ki, hər bir işi, hər bir halı, nəyin - nə ilə, nə səbəbdən belə bir ardıcılıqla belə qurulduğunu, özüm qurmuşam, öz qurduğumu, özüm bilirəm.

Xeyir, yox, qətiyyən belə deyir, belə ola da, bilmir.

İnsan, adam, özünü tanımağa gəlir.

Özünü bilməyə gəlir, özünü, öyrənməyə gəlir.

Kim dedi ki, mən hər bir halı, bilirəm?

Kainatdan, hər an, insana Yer üzündə olan insana, diqqət edərlər, o insan, özünü, tanıdımı?

İlk insandan, ilk gündən, Yer insanına, ancaq bilib öyrənməyə tövsiyə etdilər.

Çünki, İnsan, ancaq özünü, özü, əhatə olunduğu aləmləri dərk etsin. İnsan özünü tanıсын, özünü dərk etsin.

Davrandığını, etdiklərini, bilsin, özünü tanıсын.

Və ondan, soruşulsa ki, özünü tanıdınmı?

Lazım olmayanları etdikcən, o sən idinmi, sən elə, olmalıydınmı?

Sən özünü tanıdınmı?

O, sən elə olmamalı idin.

Sən özünü tanımalı, nəyə görə o aləmdə olduğunla, maraqlı olmalı idin.

15.03.2018

Dayanmayan, tükənməyən, zəlzələlər...

Bəli elədir, Yer həyatının hər anı, Reinkornasiyadır.

Reinkornasiya - olanına, olmuşuna, ola biləcəklərə, bir də qayıtmaq, ardıcılıqlarıdır.

O, təkrar, o, təkrarlanmaq deyil, o, bir də, olan hal, ola biləcək bir varlıq, təzahürüdür.

Hər an, qarşılaşdığımız, yenilik, ona bir də, yenidən baxmağımız, görüb, bilməyimizin özü elə, Reinkornasiyadır.

Reinkornasiya - ümuminin arasında olan və ola biləcək halların, təkrar oluna biləcək mexanizminin, adlıdır.

Reinkornasiya - bir çox halların bir də, təkrarlana biləcək, mahiyyəti arasında olan, açıq görünə bilən, amma ki, müqayisə edilə biləcək, hal arasındır.

Reinkornasiya - ölüb, bir də yenidən dirilmək qədərində olmaqla bir o qədər də, qorxulu, (ölmək) və vahiməli (dirilmək), deyil.

Bədən, vücut, can, varlıq, hər an, tükənir, (sanki,ölür), hər an da, yenidən də, (sanki, dirilir), sanki yenilənir.

Belə bir, mexanikanın mövcud olması, iki qütb arasına, Şimal qütbü, ("öldürür"), bir istiqamətə, Cənub qütbü isə, ("dirildir"), bir tərəfə, əks istiqamətə, elə bu hal, "ölərkən", diriltmə, "diri ikən, ölmə", halı, kürəyə hərəkət sür'əti, kimidir.

Kürənin hərəkət sür'əti, bu səbəbdən sabit qalır. (bu hala, maqnit qütbləri də, deyilir).

Sabit hərəkət tükənməsin deyə, Yer kürəsinin bir qütb arasına, sanki sağ - sol hərəkətləri arasında, bölüşməklə, yerin hərəkət sür'ətini, sabit saxlamağa xidmət edirlər.

Yer kürəsində, hər an, zəlzələ, prosesi, dayanmadan baş verməkdədir.

Buna, Tektonik ocaqlar deyilsə də, dərin qatlarda, Qırılmalar deyilsə də, bu dayanmayan, zəlzələ prosesini, heç bir vasitə ilə, Yer planetində dayandırmaq da, mümkün deyildir.

Çünki, Yer kürəsinin Nüvəsi, çox funksiyalıdır.

Nüvədən, kürə boyu, hər an dayanmadan, Işıq - Zərrələri axını, təkanlarla yayıldığından, onlar, dərin laylarda, qatarda bütün faydalı, qazıntıları da, hasilə gətirməklə, ən başlıcası isə, dərin qatlar arasına ayrılan, Su varlığına, xidmət edir.

Işıq - Zərrələr axını, pay - pay, hissə - hissə, Nüvədən təkanla ayrılmasa, onda, faydalı qazıntıların yaddaş halında, istilik və soyuq halı, plastika və elastika, prosesi, baş verə bilməz.

Təkanlı Zərrələr axını, dərin qatlarda, zəlzələ ocaqlarını, yaradırlar.

Kürənin, dərin qatlarda, güclü yer altı çatlar axan sahələrdə, dərinliklərdə, Su göllərində, suyun işıqlı, parlaq, işıqlı, saf olmasına, Nüvənin özü, Işıq - zərrə payı ayırır.

Ayrılan, işıq - zərrələr gücü isə, təkanlarla oluğundan, Yer kürəsinin dərin qatlarında, hər an, o yenilənmələr, silkələnmələrlə müşahidə edilir.

Çünki, hər hansı bir planetində, həyatın olması üçün isə, ən başlıca şərt və tələb, Su varlığının olmasıdır.

Bu səbəbdən Yer planetində, ilkin proses, Nüvənin aktivləşməsi ilə başlanan haldır.

Yerin dərin qatlarında, hər an, zəlzələ toplum gücü, silkələnmələr olmasa, onda, Yer kürəsində Su varlığının, mövcud olması və onun da, Yer səthinə qalxması, dayana bilər.

Əgər, o dayanma halı baş versə, onda ən vacib, komponentlərdən biri olan, Su və o sudan, ayrılan Hava qatı, hasilə gələ bilməz.

Yer kürəsinin ilkin halında, güclü zəlzələlər, Dağ və Dağ silsilələrinin yaranmasına, səbəb ola bilibdirlər.

Kainatda mövcud olan bütün planetlərdə, onların həcmələrindən asılı olmayaraq, onlarda da, hər an, zəlzələlər baş verir.

Amma ki, o, planetlər arasında, elə planetlər var ki, Nüvələri aktiv olduqda, Su və Hava qatı ilə, bürəli olurlar.

Elə Planetlər də, var ki, onların Nüvələri passiv olduğundan, onların, dərin qatlardan su ayrılmaları, onların səthinə qalmırlar.

Bu səbəbdən, orada canlı varlıqlar və həyat, mövcud deyillər.

Dərin qatlarda, Su miqdarı, işıqla, zərrələndikcə, Tektonik silkələnmələr, mütləq baş verəcəkdir.

Zəlzələlərin yerin dərin qatlarında baş vermə anı, həndəsi quruluş, "Trapeziyaya", bənzəyir.

Onun baş vermə ocağından anilikdə, çox böyük sür'ətlə, bir istiqamətə, bə'zən o, "qıf", quruluş formasına, 90°-lik, bucaq formasına bənzəyərək, Yer kürəsi, qabığına doğru, istiqamətlənir.

Bu halda, güclü silkələnmə, Zərrələr toplumunun, güc sür'ətindən asılı olaraq, güclü silkələnmə müşahidə olunur.

Zəlzələlərin əvvəlcədən baş vermə vaxtını, həmin o, ərazini, o, yeri deyib bildirmək bu səbəbdən, mümkünsüzdür ki, zəlzələlər dayanmadan, hər an, baş verməkdədir.

Avtoşoklar da, yə'ni ki, zəlzələnin baş vermə ocağı, trapeziya tipli olduğundan, o sahədə, "Zərrələrin boşalmış sahəsi", bir də, yenidən zərrələr toplumu ilə, Nüvədən bərpa olunması, ikinci bir, zəlzələ dalğası yaradır.

Baş verən, bu hal prosesinə, xalq arasında, "zəlzələ gedibdir, qayıdacaqdır", deyirlər.

Bu, hala isə elmdə, "Avroşok", deyirlər.

Zəlzələlər və Avtoşoklar, Yer kürəsində, həmişə və hər an, baş verirlər.

Zəlzələ hansı dərinlikdə baş verirsə, deməli, o, dərinlikdə, güclü su hövzələri, su toplumu, olur.

Zəlzələlər niyə adətən, çox vaxt bir yarımkürə üçün, Səhərə yaxın baş verir?

Yer kürəsinin Nüvəsi, adətən bir yarımkürə üçün səhər Günəşinin, bir yarımkürəni, işıqlandırma vaxtı, Nüvə də, öz işıq gücündən, sərf etdiyindən, zəlzələlər adətən səhərə yaxın baş verir.

Bir gözlənilməyən gündüz zəlzələləri, baş verəndə, Yer kürəsinin, En dairələri ilə, Paralelləri arasının ölçüləri arasında bilinir.

Yer üzündə, hansı sahədə, güclü yer üstü, partlayışlar, müharibələr, top atəşlərinin mərmilərinin, partlayış vaxtı, Yer qabığında yaratdığı vibrasiyaların təsiri də, səbəb ola bilər.

Bədən varlığından, hüceyrələr, bütün cisim, bütün kütlələr tərkibində olan, zərrə toplumları, hər an dayana, bir də, yenidən - yeni qüvvəyə qayıdıb gəlməsə, o, özü - özündə, özlüyünü - özü tükəndirər.

O, hər bir varlıq, hər bir an, yenilənəcək deyə və onun, hər an yenidən - yenilənməyi, reinkornasiya deyilmi?

Əgər, bu deyilən, yenilənmə halı, mexanizmi olmasa idi, onda bütün varlıqlar, hissə - hissə, kvant - kvant, özləri - özlərini, sərf edib, özləri - özlərində, tükənərdilər.

Bu səbəbdən, hər an yenilənən, bir də, təzələnən mexanizmə, bir Ad da, əlavə olaraq bir ad da, Reinkornasiya deyildi.

Yeniliyə - yenilənməyə, bir də, olduğunu - olduğu kimi görünməyinə, nə ad versək, bu onun ancaq adı olacaq.

Bəs onun, mahiyyəti?

Hər hansı ardıcılığa ad verilməlidir, adsız Varlıq, adsız Davamiyyət olmur.

Reinkornasiya adlığı - bir o qədər də, vahiməli deyil.

Hər an, bir də yenilənməyin, daşdığı bir addır.

Bir də, qol - budaq atan ağac, bir də, yenidən meyvə gətirməyi, Reinkornasiya halı, deyilmi?

Arının, bu mövsümdə toplayacağı nektar, bu ilin, bu çiçəyindən, toplaması reinkornasiya, deyilmi?

Ölən insan da, o biri aləmə, Əbədiyyətə, bir də, dirilmək üçün, qayıtmırmı?

16.03.2018

Olmasa, nəyə görə...

Əgər ki, ağız boşluğu olmasa, mə'də, nəyə gərək?
 Əgər ki, mə'də olmasa, bağırsaq sistemi, nəyə gərək?
 Əgər ki, bağırsaq sistemi olmasa, tərbi ehtiyac yolu, nəyə gərək?
 Əgər ki, ağ ciyarlər olmasa, nəfəs, nəyə gərək?
 Əgər ki, qara ciyar olmasa, qan ehtiyatı, nəyə gərək?
 Əgər ki, qan olmasa, ürəyin döyünməsi, nəyə gərək?
 Əgər ki, insan olmasa, bu quruluş nəyə gərək?
 Əgər ki, Yer olmasa, İnsan nəyə gərək?
 Onda, insansız Yer, - Yersiz də insan, nəyə gərək?

18.03.2018

Bayramın - bayramı,

Bayramlar - bayramı...

Nə dəyərli bir sevinc, nə xoş olan bir mərhələ, nə işıqlı bir başlanğıc.

İşıq olmasa idi, necə başlayardı, olmalı və olacaq, başlanğıc?

Çox möhtəşəm bir başlanğıc, çox möhtəşəm bir quruluş!

Həyatın başlanması üçün, təməl başlanmalıdır, Həyat isə, təməldən başlanmalıdır.

Yer həyatının özü də bir təməl başlanğıcıdır.

Yer həyatının özünə isə, təməlin, özü təməllənməli idi.

Təməllərin başlanğıcı, Kainatdan - Kainatla, İşıqla - İşıqdan, Günəş İşığından başlanmalı idi ki...

Günəş işıqlandırılmalı idi, Həyat isə onun, o işığa sevincəklə, həyatın özü də, Həyatla olmalı idi ki, elə də, oldu!

Ol, olmasa idi, olmalı olan, necə olacaqdı ki...

Gör ki, babalarımız bu Ərazidə və bu ərazidən, Həyatı müşayət edərək, həyatın başlanğıc anını, bayram ediblər!

Yerlə - Göy, yerdən isə, Göyün özünə bayram ediblər.

Həyatın, başlanğıc olan əlamətini, Göydən görüblər, göylə görüblər, Ulduzların düzülüş qaydasından görüblər!

Onu bürc, o Bürcü isə, onun ərəfəsinə uyğun olaraq, Qoç deyiblər.

Babalarımız, elm deyiblər, elmdən deyiblər, elmlə deyiblər, bütün elmlərin başlanğıcını, Səmadan - səmavi, o səmadan Kainatı müşahidə edərək, Astronomiyanı

elm, Nücumu bilmək, Günəşi başlanğıc səmt, elmlərin başlanğıcını Günəş qədərində biliblər.

- İşıqsız, başlanğıc olmaz,

- Susuz pərvəriş, törəniş olmaz,

- Havasız, isti - soyuq tərpənməz, küləksiz hərəkət etməz, küləksiz yerləri dəyişməz,

- Yer mühit olmasa, mühit Yerdən olmasa, Həyat dediyimizin təməli də, olmaz!

O Babalarımız, bayramı dörddə deyiblər, Həyata başlamağa, dörddən deyiblər.

Başlanğıcın bayramını, Yerdən deyiblər, təməli Yerdən başlanmasını deyiblər.

Bayram təməlinin, Göydən gəlməsinə, o bayramı, o başlanğıc olan, təməl bayramını, Yaz, Bahar bayramını, Yerdə həyatın, başlanma bayramını deyiblər!

Bayramınız, Bayramımız mübarək, Yerdə həyatın, Yerlə başlanma Bayramı olan, Bahar bayramı Azərbaycandan, mübarək!

19.03.2018

Ol, deyilibsə...

"Ol", olmasa idi, olmalı olanlar, necə olacaqdılar ki...

Əgər, "Ol", deyilmişdisə, olmalı olanlar, necə olmaya bilərdilər ki?...

"Ol", deyildisə, o, İşığın öz başlanğıcı ilə, olmalıydı ki...

O, "Ol", deyilmişlərin arasından, "var olmuşları, hasilə gəlmişləri", görmürük mü?...

20.03.2018

İşıq - Gün, Yerdə həyat bayramı, mübarək!

Təbriklər!

Bu ərəfədə, bu günlərdə, bu arada, bu vaxtda, Qeyd edilən, yad edilən, yaddan da, çıxmayan, yaddan çıxarılmadan da, bu Bayram ərəfəsi, elə bu Bayramın, özü də, Gün bayramı, İşıq bayramıdır!

Bu Bayramın, başlama ərəfəsi, o, planet Qaranlıqlardan çıxaraq, onun, o, Günəşin, İşıq saçması ilə, Yer kürəsi, qaralıqlardan xilas olaraq, Yerdə Həyatın və bütün canlıların, can tapmasına səbəb, bütün canların, bütün canlıların törəməsinə səbəb, bir Günəş, o Günəşdən, Yer, o Yerin Nüvəsindən başlamaqla, Həyat şərtlərinin, tələb olunan, ardıcılıqlarla bayramı, 4,5 milyard ildir ki, davam etməkdədir!

Bu Bayram, ümum bəşər, ümum canlılar, ümum həyat bayramıdır ki, həmin bu bayram,

- özünü unutmur,
- özünü unutmur,
- özü unutmaz olmadığından,

həyat şərtlərinə aid olan,

bütün ardıcılıqları, Işıqla, şad xürrəm, bizlər də, yad edirik!

Bayramlar - bayramı, Yerdə həyatın, səmada Günəşin, Işıq saçmağa başlanma anı, bir daha mübarək!

20.03.2018

Bayramı bilib, bayrama sevinənlər...

Bayramı bilib, bayrama sevinənlər, bayram anını bilib, o ana, o, bayram anına sevinənlər, bütün varlıqlardır:

- yuvalarda, Qarışqalar,
- pətəkdə, Arılar,
- zağalarda, Ayılar,
- yuvalarda, İlanlar,
- budaqda, Tumurcuqlar,
- torpaq altında olan, bütün Həşəratlar,
- qar altından boylanan, Novruz gülü, Nərgiz gülü,
- yatmış, Çiçəklər,
- yatmış, Milçəklər,
- yatmış, Mığmığalar,
- yatmış, yuxlamış, bütün Böcəklər,
- bir çox Quşlara, budaqlar arasından, qışdan boş qalan Yuvalar,
- Əkin sahələri, Əkiləcək sahələri,
- payızdan qalan, saxlanılan, yazda əkilməli olacaqlar,
- o, Dənlər,
- o, Dənələr,
- o, Tumlar,

- o Toxumlar,
- təsərrüfat işlərinə işlədilməli, Bellər, Dımırıqlar, Yabalar, Mərküzlər,
- əriyən Qarlar, yağacaq Yağışlar,
- bütün bunlar, bir də, daha hansılar,
- sevinənlər, sevincəklər, Günəşin isti şüasına, Yerin o istidən, təlatümə gəlmə anına, bayram bilib, bayram halına sevinənlər, sizin də, Bayramınız mübarək!

20.03.2018

Müxtəlif silkələnmələr, zəlzələlər...

Çox maraqlıdır, Kainat sisteminə baxdıqda, Səmada olan ulduzlara, planetlərə baxdıqda, müşahidə etdikdə, çox maraqlı ola biləcək, bir maraq başlayır.

O maraq isə, çox böyük olan bir maraqlıdır.

O, maraq, nədən ibarətdir?

Maraq ondan ibarətdir ki, Yer kürəsinin qübbəsi ətrafında, bir çox, müxtəlif həcmli, planetlər mövcuddurlar, eyni vaxtda mərhələ - mərhələ, onlar bir - biri arasında, yerlərini əvəzləşdirən Bürclərin də, nə quruluşu dəyişilir, nə də ki, o, Bürəcə aid olan quruluşla yanaşı, o Bürəcə aid olan, ulduzlar toplumunun sayı, nə artır, nə də ki, azalır.

Yer planetinin də, nə həcmi dəyişilir, nə kütləsi dəyişilir, nə də ki, Günəş ətrafında, onun hərəkət trayektoriyası, dəyişilə bilmir.

Yerin, peyki olan, Ayın da, nə həcmi dəyişilir, nə də ki, kütləsi dəyişilir.

Bunlarla yanaşı, bir çox müşahidə edilən, tədqiq edilən, öyrənilən bir çox planetlərin də, nə kütləsi, nə də ki, həcmi, eyni vaxtda, bir - biri arasında olan, məsafələri də, dəyişməz olaraq sabit qalaraq, hərəkətdədirlər.

Belə bir dəqiqliyə, bilə bir dəyişməməzliyə yəqindir ki, bir səbəb də, olmalıdır.

Bütün Kainat boyu, mövcud olan bütün Planetlərin, bütün kütlələrin nə hərəkət trayektoriyaları dəyişir, nə də ki, kütlə həcmli dəyişilir.

Yer kürəsində, bir çox Dağlar, müddət - müddət, isti - soyuq nəticəsində, qar - yağış sularına görə, onlar tədricən, aşılana, bilirlər.

Amma onlar, nə qədər də, aşınırsalar da, təpə, kurqan tipinə dönsələr də, torpaq, qum halına, dönsələr də, eyni vaxtda, Yer planetində, nə torpağın, nə qumun, nə Dağların, nə dərələrin, nə də ki, uçurumların, nə də, dərin mağaraların özləri də, nə azalırlar, nə də ki, Yer üzündə, onlar tükənirlər.

Min illərlə, milyon illərlə, Yer planetində, nə faydalı qazıntılar azalır, nə Dağ, nə Daş, nə də ki, qum, torpaq qatı, azala - azala, tükənib yox olurlar.

Düzdür ki, Dağlar aşına bilirlər. Torpaq da, Eroziyaya uğraya bilsə də, amma ki, onlar Yer planetində nə azalırlar, nə də ki, tükənirlər, nə də ki, yox olurlar.

Planetin kütlə həcmi həmişə eyni kütlə həcmi ilə, həcm tutumu ilə, sabit saxlanılır.

Eyni vaxtda, Günəş sistemində, Yer planetinə yaxın olan, müxtəlif planetlərin də, nə kütlə həcmi, nə xüsusi çəkisi, nə də ki, hərəkət trayektoriyaları, dəyişilmirlər.

Amma, mövcud olan, bütün kütlələr, bütün planetlər, daşladırırlar, torpaqladırlar.

Planetlər üçün ən vacib olan komponent, Daşdır, Torpaqdır, Dağdır, Qayadır!

Bütün Planetlərin bütün özlüyü, bu dörd, əsas varlıqdan ibarətdir.

Həmin planetlərin, kütlə quruluşu bu dörd, komponentdən ibarət olubdur.

Bütün planetlərin həcmi, kütləsinə, xüsusi çəkisinə, müddət - müddət heç bir varlıq, haradansa peyda olub, onların kütlə həcmələrini, xüsusi olaraq nizamlamaqla, məşqul olmur.

Amma ki, bütün Planetlər, Günəş də, onlar arasında olmaqla, kütləsi müxtəlif həcmələr arasında, dəyişilə bilməyərək, sabit qalırlar.

Məsələ ondadır ki, bütün Planetlərin mərkəzində olan Nüvə və Nüvə ətrafından başlayaraq, silkələnmələr, tərpənişlər, titrəmələr, Işıq - Zərrələrin, Nüvədən kürə boyu, yayılan sür'əti, vibrasiyalarla, müşahidə olunurlar.

Həmin titrəyiş, həmin silkələnmələr, həmin vibrasiyalar, kürə boyu, hər an, baş verir.

Bu vibrasiya, tərpənişlər mövcud olmasa, planet öz kütlə həcmi, sabitləşdir, bilməz.

Həmin titrəyiş, həmin vibrasiyalar, həm daş, həm qum, həm su, həm bütün faydalı qazıntıları, həm dağ, həm qayaların artmasına, çoxalmasına, tükənməməsinə, qurtarmamasına, xidmət edir.

Yer üzündə, həmin fiziki hala, Zəlzələ tərpənişləri deyirik.

Zəlzələni, Rixter, cədvəl tərtib edərək, onu 12 - ballıq, zəlzələ şkalası ilə, qiymətləndirib.

Amma, Yer in dərin qatlarında baş verən, titrəyişlər, zəlzələlər, 12 - ballıq zəlzələ şkalası ilə, ölçülsə də, bu zəlzələ şkalası daha böyük bir, ölçü vahidinə sahibdir.

Yer üzündə, ən faciəvi zəlzələ anı, Eramızdan əvvəl, VII - VI əsrin, 79 - cu ilində, İtaliyada, Vezuvidə baş vermiş vulkan, Pompey şəhərini, bir anda, vulkan külü altında qoyaraq, şəhərləri dağıtmış, insanların çoxunu, daşa çevirmişdir.

Deyək ki, vulkanik püskürmə vaxtı, zəlzələ baş verə bilər, amma canlı insanın bir anda, daşa dönüb, daşlaşmasına da, bir səbəb olmalıdır.

Belə zəlzələ anlarında, Yer in dərin qatlarında, silkələnmə gücü daha 12 - ballıq şkala ölçüsü ilə deyil, daha böyük, daha böyük sür'ətlə, Zərrələr axını, baş verdikdə, kütlə bir anda, daşlaşma halına keçə bilirlər.

Dağ və Dağ silsilələri, Yerin dərin qatlarında baş verən, güclü zəlzələlərin nəticəsində, belə bir görkəm alırlar.

Süxur və qatlarda, baş verən silkələnmələrin, titrəyişlərin, tərpənişlərin güc amplitudası müxtəlif olduğundan, daşların xassələri də, eyni olmurlar.

Dağların və Dağ silsilələrinin, quruluşu və xassələri, xüsusiyyətləri də, ayrı - ayrı olurlar.

Amma, yer üzündə, dağların yaranma tarixini, vaxtını, tə'yin edə bilirlər.

Sunamilər də, Su zəlzələsidir.

O, Sunami anı, dalğavari titləyişin, silkələnmənin, zəlzələnin, güc sür'ətinin tezliyinə uyğun olaraq, sular dalğalanaraq, bir çox dağıntılara səbəb ola bilirlər.

Bu səbəbdən, həmin, 79 - cü ilin zəlzələsi, faciəvi xarakter almışdır.

Çində, eraməzdan əvvəl 210 - 209 ildə, 8099 əskərin, atları ilə birlikdə, daşa dönmüş, daşlaşmış heykəlləri, su quyusu qazmaq istərkən və orada da, əlavə qazıntılar apararaq, aşkara çıxarılmışdır.

İndiki, arxeoloji qazıntılar vaxtı, Pompey ətrafında, daşlaşmış, bir anda, daşa dönmüş, insanlar, heyvanlar aşkar olunurlar.

Yerin dərin qatlarında gedən silkələnmə prosesi, vubrasiyalar, Dağ süxurlarının, müxtəlif daşların, tikinti daşları ilə yanaşı, Əqiq daşların, formalaşmasına da, xidmət edir.

Yerin dərin qatlarından, suyun, müxtəlif, duru mayelərin hasilə gəlməsinə xidmət edir.

22.03.2018

Su kimi, Pak...

Pak, Paklıq böyük və mühüm bir amildir.

Su, pakdır, paka - pakdır.

Suyu paklandırmaq olarmı?

Pak olanı, necə Paklandırmaq olar ki?

Torpaq pak, Su pak, Günəş şüaları pak, bulud pak, hər bitki pak, hava pak.

Əkin üçün, o, yerə, o, torpağa nəsə əkmək üçün, o, torpağı, o, yeri, əvvəlcə paklandırıb, sonra əkin əkmirik.

Pak olanı, - Paklandırmırıq!

Bəs hərdən gəldi bu pak, niyə oldular pak?

Bütün, Dini ayinlərin əvvəli, Su ilə.

Pak - paklıqdan başlayar.

Paklığa üz tutar, paklığı çağırar.

Çünki, olsun ki, pak.

İstəkləri ilə, Kainata xitabları, paklığa xitabları, Işığa xitabları, paklığa olsun, xitabları.

Paklıq, yer aləmindən çağrılar, o paklıq çağırışı ilə, Kainata üz tutular, Kainatı, çağırar.

Niyə Kainata üz tutular, Kainat çağrılar?

Çünki, bütün paklıqların başlanğıcı, Kainatdan başlar.

Niyə paklığın özü suda olub, su ilə çağrılar, ayinlər su ilə, başlar?

Bütün başlanğıclar, niyə su ilə başlar?

- su olmasa canlı olmaz,

- su olmasa, bitki olmaz,

- su olmasa bulud olmaz,

- bulud olmasa, Yer Aləminə, bir də o, su qayıtmaz.

Niyə su tükənməz?

Paklıq su ilə başlar.

Su, yaddaş daşıyıcısıdır.

Su ilə, istəklərimizi, arzularımızı, həsrətlərimizi, bildiririk, Kainata üz tutarıq.

Su tək yerə yox, bütün aləmlərin birlik hərəkəti olduğundan, su eyni vaxtda təmizlik, paklıq daşıyıcısıdır.

Deməli su yaddaş "daşıyıcısı", olduğuna görə, bütün ayinlərin başlanğıcı su ilə başlar.

Su, nisbi nəm, nəmişlik, rütubət hardan gəldi ki, sonda oldu bir pak, bir də labüd?

Görün ki, nə qədər suallar çıxır ortaya.

Su, nəm, rütubət, nisbi nəm Kainatın ilkin halıdır ki, bütün başlanğıclar Kainatdan başlar, su ilə başlar.

Doğum evində dünyaya insan gəlir, o, körpəni ilk anda, suya qovuşdururlar, onun əvvəli su ilə.

Dünyadan İnsan köçür, onun da sonu, su ilə.

Niyə, torpaqla yox, su ilə?

Torpaq da, suya möhtac olar, suya, möhtac qalar.

Qəribədir bu hallar.

Kainatın yaranmasının ilkin halında, O, Böyük partlayışdan Kainatlar Yarandı.

O, Işığın gücündən, Işıqlılıq həddinin soyuma halında, Zərrələndi.

Həmin Zərrələrin soyuma halında, hər varlıq ışıqın Zərrə daşıyıcısı oldu.

Onların soyuma həddi arasına, nömlər yarandı ki, ilkin İstini nizama salıb, bərqərar etsin.

Suya baxırsan, parıldayır, daşa, torpağa baxırsan parıldayır, dəmirə baxırsan parıldayır və s. nəyə baxırsansa, parlaq olub, parıldayır.

Suya üz tutub, paklığı çağıraraq.

Biz, İlki çağırırıq, ilkə qovuşmaq istərik, Kainatlara o paklıqla yüksəlmək İstərik və İlkə yüksəlmək istərik.

Paklıq mövzusu, o, qədər möhtəşəmlik daşıyır ki, Su qarşısında, paklıq qarşısında, bu səbəbdən, susmaq olmur.

İnsan, sənə uğurlar deyərlər,

"su kimi axar, su kimi qarşınızda heç bir maniyə olmasın", - deyərlər.

Çünki suyun, nəmin, rütubətin, bir o, Zərrələrin, bir də o, Işığın qarşısında, heç bir maniyə dura bilməz.

Kim Yer üzünə gələli, ovçunda dən, dənə, tum, toxum gətirdi, səpdi Yer üzünə?

Su gəldi, Suda gəldi...

Yaddaş gəldi, Suda gəldi, o Su, gətirdi.

Bitkiləri, yaşıllıqları, cücərtiləri, bitənləri, bitəcəkləri, Su özündə, gətirdi, Su da, onun özü də, cücərtdi, o, bitirdi, o, ucaltdı!

Kim ovçunda, dən, toxum, bitki, tum, tingə, ağac, gətirdi ki, Yer üzünə?

Hər Qitənin öz bitkisi, hər Cəhətin (Şərq, Qərb, Cənub, Şimal), öz rəngi, hər səmtin öz cücərtisi, öz tingəsi, öz forması, öz dadı, öz rəngi, öz ətri, hər birinin ayrı - ayrı, öz quruluşu.

Kim ovçunda, dən gətirdi ki?

Amma ki, Yer üzündə, onlardan bəhrələndi.

Yer üzündə insan, bütün Bəşəriyyət, nələrdən bəhrələnmədi ki?

İnsan, Yer üzünə nə verdi ki?

O, nə etdisə, Yer üzünə etdi, amma ki, o, insan, Yer üzünə nə verdi ki?

O, Yer üzündən bəhrələnə - bəhrələnə, o, bəhrələndikcən də, heç doymadı, nə bu, Yer aləmindən, nə də ki, bu, Yer üzündən...

Onda deyildi ki...:

Paklıqla,

Əqli Paklıqla,

Ruhi Paklıqla,
Əbədi Paklıqla,
Paklıqla!

23.03.2018

Hər biri, bir fərd olur...

Belədir, bu aləm!

Bütün Varlıqlar, "vardan, vardırırlar", yə'ni ki, İnsan da, bir varlıq olaraq, Kainat sistemində olan, bütün halların daşıyıcısıdır.

Bəs bu İnsan, necə bir daşıyıcıdır?

İnsan hisslərin, öz hisslərinin, daşıyıcısıdır...

Onun, hər bir hissi, hər bir duyğusu, "düşüncəsinin, səs tezliyi", vasitəsi ilə, ətrafa yayılır.

Ətrafdakı olan, bütün varlıqlar da, onlar da, duyğu, hiss daşıyıcısıdırlar.

Bütün varlıqlar, çoxluq təşkil etdiyindən, düşüncə tezliyi ötürücülüüyü, çox sür'ətlə ətrafa yayılır.

İnsanın, say miqdarı çox olduğundan, kütləvi şəkildə, kütləvi düşüncəsi, ətrafa, Kainata qədər yüksələ bilir.

İnsan, hər hansı bir haldan, kəsib, incidikcə, ətraf da, ona müvazi olub, kəsib inciyə də, bilir.

Elmdə, belə bir anlayış var, "materiya".

Materiyanın adı var, özünün mahiyyəti haqda mülahizələr çoxdur, amma ki, o, konkret olub, nədə cəm olduğu, bir o qədər də, aydınlaşdırılmadan, ümumiləşmiş, təbiət, ətraf, fiziki bir aləm kimi, şərh olunur.

"Maddə"- də, bir anlayışdır.

Maddə nədir?,

O, da "materiya", anlayışı kimi, ümumiləşmişdir.

Maddə də, Materiya da, var olandan, var olub, bütün duyğuların, hisslərin biri-biri arasında ötürücüsü, Kainat nizamına, bir bağlayıcılardır.

Onlar da, kəsə bilib, inciyə bilib, isti-soyuq, işıq - qaranlıq ötürücüləridirlər ki, onlar olmadan isə, törəmə, törətmə və törədici, mümkünsüzdür.

Bu Yer həyatında hər bir canlı varlıq bir fərddir, yə'ni ki, bir dənədir, onun təkrarı yoxdur.

Bənzərinin, oxşarı var, amma ki, bu onun özü deyil.

Bu səbəbdən Vahid deyir ki, (bu mətnin müəllifi, V. Rzayev), "Atam daha dönməyəcək, Anam da, daha dönməyəcək, mən də, daha dönməyəcəyəm, bir də, kiminsə Atası olmayacağam. Məndən sonra olacaq, mənim bənzərimdə, oxşarımda olacaq, amma "mən", olmayacaq, o, da bir fərd olacaq".

Yə'ni ki, Yer həyatında insanlar arasında "Reinkornasiya", adlı bir anlayış var.

Reinkarnasiya haqda o qədər müxtəlif mülahizələr var ki, amma mahiyyəti na'məlum qalır.

Məndən əvvəlki "mən", var idi, amma onun oxşarında, bənzərində, yə'ni kişi, Kişinin davamında, Qadın isə, Qadının davamında var.

Amma onların hər biri, Yer aləmində, təkrar bir fərddir.

"Mən"- dən əvvəl kim olub, necə olub, nə işin, nə peşənin sahibi olub, onun aqibəti nə olub ki, ondan mənə nə miraslar qalıb düşüncəsi, bütün insanlığı düşündürür.

Hər bir canlı yaranışı, bir dəfə yaranır.

Onun oxşarı, bənzəri yaranır, amma özü bir də, yarana bilmir. Səbəb?

Çünki, kök törəmə, qarışa bilər.

Törəmədən - törəmənin hamısı, natamam, qüsurlu, törəyə bilər.

Qandan - qan, Kökdən - kök, dəyişilib, qarışmasınlar.

Hər bir Qan qrupu, Rezurslarına görə, bir fərddir.

Bütün heyvanat aləminin də, qan qrupu, daxili üzvləri də, bir fərddir, yə'ni ki, təkrarsızdır.

Bir - birinə oxşardır, amma ki, tək olaraq, bənzərdir.

Daş - daşa oxşardır, bənzərdir.

Qum - quma, bənzərdir.

Bir budaqda iki meyvə, bir-birinə bənzərdir, eyni deyil.

Bitkilərdə, plazmatik hüceyrələr də, bir - birinə oxşardır, amma ki, eyni deyil.

Kainatda bütün Planetlər bir - birinə oxşardır, amma ki, eyni deyil.

Əkiz uşaqlar, bir - birinə bənzərdir, amma eyni deyil, üz gizgilərində fərqlidir, eyni deyil.

Bir Atanın, bir Ananın övladı, ata - ananın üz cizgilərinin daşıyıcısıdır, amma ki, onların, kopya, təkrarı bənzəri, deyil.

Qar, qara bənzərdir, altı küncələrin hər biri, bir - birindən fərqlidir, amma ki, eyni deyil. və s.

Ona görə də, hər bir fərd, düşüncə tezliyinə malikdir, öz düşüncə tezliyi ilə, ətrafına, münasibətini bildirməkdədir.

23.03.2018

"Piramida" - mə'na və mahiyyəti...

Misirdə olan, Sfinksin səmti, Şərqədir.

Sfinks, səhə Günəşinin işığını qarşılayan, mə'nasını daşıyır.

Onun, Şərqə tərəf üz tutması, işığa, Günəşin çıxma səmtinə olması, mühüm mə'na daşıyır.

O, Sfinksin, mahiyyət, mə'na adlığı isə, "Atam, Ra" - dır.

Yə'ni ki, Atam, Ra - işıqdır!

Amma, həmin "Sfinksin" adlığı düzünə və əksinə oxunuşu bir - birini tamamlayır təstiq edir.

Necə ki, Ata və Ana kəlməsi düzünə və əksinə oxunuşu kimi.

Həmin, Misir Ehamlarının, "Hecalar arası", sirli adlarını açdıqda, belə bir ardıcılıqla qarşılaşırıq:

Həmin Ehamları, "Piramida" - adı ilə, adlandırılırlar.

"Piramida", Sözü'nün, sirrini açdıqda, belə oxunur:

- "pi"- (3,14 dairə, sahə vahidi kimi, qəbul edilib), yə'ni müəyyən olunmuş sahə,
- "ra"- işığa Yüksəlmə, işıq Zirvəsi.

- "mi"- Ehamın hər tili, Üç bucaq tipli olmaqla, (yə'ni, musiqi notunda da, Mi- üçüncüdür, üçüncü not, açardır),

- "da"- mənsubiyyət bildirişi olmaqla, "Piramida"- işıq mə'bədi kimi, xarakterizə olunub.

Bir az da, dərinə gedildikdə, bütün Mələklərin adlıqlarında, "Ra"- ifadə olunur.

Necə ki:

- Əz-Ra-il,

- Cəb-Ra-il,

- İs-Ra-fil,

- Qu-Ra-n,

- Ya-Ra-dan və s, və i.

"Ra"- hər bir halda, müqəddəs olan, İşığı təmsil, tərənnüm, edir.

Yə'ni, mahiyyət aydınlaşanda, o, məfhumun, mə'nası, daha aydın olur!

24.03.2018

Yer kürəsində, dayanmayan proses...

Əgər, Göz spektrinin görmə sür'ətini artırısaq, onda, bütün mövcud olan kütlə və varlıqlardan dalğavari həlim, axıcı su içərisində, su kimi axmasını müşahidə etmək, mümkündür!

Amma ki, bu dayanmayan, tükənməyən su ehtiyatı haradandır və nəyin nəticəsində bu proses baş verir?

Yer kürəsinin Günəşlə, isti və İşıq axımının qarşılıqlı əlaqəsi bu halı yaradır.

Bu səbəbdən, Yer kürəsinin Nüvəsi aktiv nüvə hesablanır ki, malik olduğu temperatur həddi, layları qat və süxurlardan "su", ayrılımları baş verir.

Bəs niyə, su ayrılımları baş verir?

Çünki, O Böyük Partlayış anında hədsiz dərəcədə ayrılmış İstilik miqdarlarının soyuma həddində, O İstinin özündən soyuma ardıcılığı başlayanda, onun soyuma təzahürü, ("nisbi nəmişliklə"), bütün kütlə və varlıqlar necə deyərlər, "nəm, su varlığının ilkin halının", yaddaş daşıyıcılığına, başlayıblar.

Bu səbəbdən də, bütün Qalaktika və Planetlər özlərində nisbi soyuma həddi, Kainatın özü də, "nəm, su"- varlığı yaddaşı ilə, əhatələndilər.

Günəş ətrafında hərəkətdə olan planetlərdə, su ayrılımları nə səbəbdən yox dərəcəsindədirlər?

Çünki o planetlərin, Nüvələri Passiv nüvə olduğundan, dərin qatlardan, su ayrılımları baş vermir.

Yer kürəsində Su mövcudluğu, Nüvənin plazmasıdır.

Nüvənin, kürə daxilində, özündən ayırdığı, plazmatik mayedir.

Günəşin Nüvəsindən də, ayrılan, plazmatik mayedir.

Yer kürəsi səthinə, o plazmatik maye, Su tipli qalxdığı zaman, Günəş səthinə də, həmin plazmatik maye, lava tipli axıb, ayrılmadadır.

Qaldı ki, Yer kürəsində oksigen, kislorodun, (onların hər ikisi də anlayışda, "oksi"-türş, "qen", - kök, törədici, yaxud da ki, "kislo", - turş, "rod", kök, nəsil, mə'nası daşıyırlar), nizamlı olmasına səbəb, iki qütb Şimal və Cənub Qütblərindən hər ilin mart-aprel ayları ərəfəsində iki qütbdən "Qütb parıltısı, Şimal parıltısı", ərəfəsində ayrılan anomaliya qat-qat çox sıx, dalğavari bir formada, ayrılaraq, Yer səthinə yenməklə, sanki "əriməklə", illik hava qatını yer aləmi ilə bölüşdürür.

Niyə, nəfəs aldığımız hava qatı acı, yandırıcı, qıcıqlandırıcı deyil?

Çünki hava qatının daşıyıcısı və özü su mənşəli olub, sudan ayrılma olduğundan, miqdarında olduğundan onun əhatəsində olmaqla bir rahatlıqdayıq.

Sudan kənarlaşdırılan balıq, havada niyə nəfəs ala bilmir?

Çünki balıq üçün, suyun sıxlıq nisbəti, o balıq üçün, sudan kənarlaşanda hava, seyrəkdir və yüngüldür.

Amma iki qütbün mövcud olması Yer kürəsinin bərabər temperatur hədlərini nizamlama funksiyası daşıyır!

Yer kürəsinin qurşağı (ekvator), istilik əmsalını nizamlayır, iki qütb hava qatını nizamlayır.

Bu proses Arbsorbsiya, Adiabata (bir halda udma, bir halda isə, özündən ayrılma), mövcud olmasa idi, Günəşlə Yer planeti arasında yuxarıda deyilən halın pozulması səbəbindən, Yer üçün "su basma, Dünya tufanı"- prosesinin baş verməməsi üçün, nizamlama ardıcılığını rəvan bərabərləşdirmə, funksiyasını daşıyır.

Deyilir ki, Yer kürəsi canlı orqanizmdir.

Amma, hansı fiziki ardıcılıq prosesinə görə bu hal baş verir?

Bu gedən, dayanmayan, tükənməyən prosesin nəticəsində.

Yer kürəsinin sonu olarmı?

Bu prosesin baş verməsi üçün, yer kürəsinin nüvəsi o dərəcədə qızmalıdır ki, onun nəticəsində, dərin qatlardan, süxurlardan, yer qabığından su ayrılımları dayansın, su hövzələri sür'ətlə buxarlansın, fauna-flora məhf olsun və nəticədə yerin dərin qatlarından od, ayrılısın.

Kürə boyu, vulkanik ocaqlar, kraterlər, qıfvari ərintilər yer səthinə qalxsın!

Həddə qədər ərintili olsun və son nəticədə, soyuma prosesi baş versin.

Yer kürəsi nüvəsi daha "passiv"- nüvə, cərgəsinə daxil olsun.

Bu proses də, hələlik mümkün deyil.

24.03.2018

Hər ikisi də, mayedir...

Yer kürəsinin, Nüvəsi aktiv olduğundan, o, Nüvədən, kürə qatlarına, kürə daxilinə, kürə səthinə, plazmatik məhlul ayrılır, qalxır.

Yer səthinə, həmin plazmatik məhlul, duru Su halında, ayrılır, qalxır.

Günəşin, Nüvəsi də, aktiv olduğundan, Nüvədən də, plazmatik məhlul, lava, püskürmə ilə ayrılıb, onun səthinə qalxır.

Nüvədən, Yer kürəsinə və səthinə, ayrılan qalxan, məhlul isə, Sudur.

Günəşin Nüvəsindən də, onun kürəsinə və səthinə, püskürülüb ayrılan qalxan da, plazmatik olan, lavadır, o, da, məhluldur.

24.03.2018

Özünlə - özün...

Özündə, hər hansı bir hala, inamın, o, inamdan isə, arxayınçılığın olmasa, özünün bildiyin həqiqət də, sənə yalan kimi görünəcək.

24.03.2018

Onlar, nə əkərlər, nə biçərlər, nə də ki, e'mal edərlər...

Qəribədir, bütün canlılar arasında, qəribə olan, - insandır.

İnsan, Yer üzündə, bir müddət yaşayıb, var olması üçün, mütləqdir ki, əkməli, becərməli, biçməli, azuqəsini tədarük etməlidir, bir də o, azuqəsini, e'mal etməlidir.

O, bir də, makro - mikro aləminin şərtlərinə, diqqətli olaraq, həm müxtəlif paltarlar geyməlidir, həm də yatarkən, bədəninin temperaturu dəyişilməsin, soyuqlamasın deyə, üstünü nə iləsə də, bürələməlidir, örtməlidir.

Onun, qidası da, çox maraqlıdır.

Qidasında, həm turş, həm şor, həm şirin, həm də, acısı olmalıdır.

Hələ üstəlik də, bu dördü, öz həyatı üçün, vacib olan bu dadları da, bir yerə, toplamalı, onları e'mal etməlidir, müxtəlif temperatur şərtləri altında, onları qoruyub, saxlamalıdır da.

O, insan, bu insan, yer üzünə gələcək insan, irəliləmək üçün, qaça - qaça, hərəkət etməz və uça - uça da, yer dəyişməz.

Onun, sür'ətlə yer dəyişməsinə, bir də yüksəlməsinə, öz düzəltdiyi, maşın - mezanizm, gərəkdir.

İnsan, ancaq irəliyə yeriməyi bilər!

Onu da, heç özünü yormadan, özünü tələsdirmədən, belə hərəkət etməsini, bilər.

Onun, bilib - bilməsinə isə, bir müəllim, bir onu öyrədib başa salan, bir dərs, bir məktəb gərək olar.

Yaşayış sahəsini, tikib, inşa etməsinə, mütləqdir ki, o binanı inşa edən, onun me'marı, bənnası, o tikilinin ustası gərəkdir.

Xəstələnsə, həkimi, cərrahı, onun ağrıların bilməməsi üçün, ağrını kəsən həkim, o, xəstəyə əlavə olaraq, tibb bacısı, yaxud da, tibb qardaşı gərəkdir.

Müalicəsi ərəfəsində, nə qədər də, tibb avadanlığı, nə qədər də, tibb ləvazimatı gərəkdir.

Xəstələnəndə, bir yeri ağrıda da, əziyyət çəkəndə də, bütün bəşəriyyət də, öz dilində, ucadan, "ay ana gəl, ölürəm", - deyəcəkdir.

Həm güclü olan, həm zəif - insan.

Hər bir hala da, möhtac, ehtiyacı olan, - insan.

Soyuğa dözümsüz, İstiyə də, dözümsüz, tez də giley edən, - insan.

Yük daşımağa, yük aparmağa, yük - yükləməyə, tez yorulan, tez bezikən, ah - uh səsi ilə, ətrafa səs salan, yorulduğunu tez bildirən, - insan.

Keyfini, rahatçılığını, istirahətini, gəzintisini çox əziz bilən, - insan.

Hər bir hala, narazı, razılaşmayan da, - insan.

Hər nə varsa, onun yaxşısının istəyində olan, - insan.

Əmr etməyə, hökm etməyə, güc etməyə, hamıdan özünü üstün bilən, hamıdan özünü ağıllı bilən də, zorla dağıtmağı, viranələr etməyi, bilən, - insan.

Hər nə varsa ona aludə olub da, onun həsrətini, xiffətini çəkən də, - insan.

Həm, qurub - quraşdıran, həm də, öz qurduqlarını da, müxtəlif bəhanələrlə, dağıdıb, məhv edən, - insan...

Yer üzündə, müxtəlif canlılar olan aləmdə, Quşlar uçar ucalarda, Balıqlar üzər sulara, Həşəratlar həm yer altında, həm yer üstündə, Qarışqalar xətlə cızılar, yuvalarınacan olan yolunu, Arılar, gül - çiçək tapar, Günəş bucağını görə, öz pətəyini tapar, Bitkilərin kökü yerdə, kolları, qol - budaqları da, yer üstündə.

Dağlar da, yapışmayıbdır yerə.

Onun, zirvəsi, görünəndir, yerdən.

Dərələr, təpələr, çökəkliklər, düzəngahlar da, görünər yerdən.

Quşlar, Balıqlar, Həşəratlar, Bitkilər, nə əkər, nə toplayar, nə e'mal edər, nə uşuyar, nə də ki, istidən giley edər.

Onlar, o heyvanat aləmi, nə bezərlər, nə yorularlar, nə də ki, dayanarlar.

Nə əkərlər, nə yığırlar, nə də ki, e'mal edərlər.

Turşu, Şirindən, Acını, Şordan, ayırmazlar.

O, dörd vacib dadları, özləri e'mal etməzlər.

Bildikləri özlərinin, dərsləri özlərinin, yuvanı - evi qurduqları, köməklidir, ancaq özləri.

Canlılar - canlılar arasında, varlıqlar - varlıqlar arasında, təbiət - təbiət arasında, kütlələr - kütlələr arasında, cisimlər - cisimlər arasında, bir - birinə bağlı, bir - birinə ehtiyacı, bir - birinə möhtacdırlar.

Bütün, bu aləmin, bütün aləmlərin möhtaclığı isə, bir Göylərə, bir Səmalara, bir də, Kainatadır.

24.03.2018

Nə varsa, hərəkətdə...

Hər nə varsa, ya süzülüb tökülmədə, ya da ki, bir yerdən, başqa bir yerə, düşmədədir.

Bax, bir ətalətə, bir də ki, sükunətə, bax pərvazlanana, bax uçana, bax bir də ki, düşənə.

Silkələnmələr, titrəmələr, hərəkətlər, sürtünmələr, hər tərəfə olmasa idi, heç bir varlıq, nə törəyər, nə artar, nə də ki, çoxalar, nə törədərdi.

Nə ətalət, nə də ki, sükunət, bir yerdə dayanmayandır, onlar, bütün ola biləcək hərəkətlərə, bir başlanğıcdır.

Ətalətlə, sükunət arasında, bir hərəkət halı da var ki, o da, Işıq titrəyişidir.

Hər Işıq titrəyişi, hər Işıq titrədiciyi, hər Işıq qıcıqlandırıcısı, hər iki hal arasında, bir sükunət, bir də, ətalət arasında, cəmi bir yaradıcı Işıqda olur.

Onları, birliyə gətirən də, onlar arasından, törəmə halını da gətirən, həmin o, Işıq Varlığıdır.

Bəs, necə Yarada bilir Yaradan, deyildikdə, cəmi bir mexanika işlək olur.

Bütün növ, Materiyyaların arasında, sükunətlər, ətalətlər arasında, bir Işıq varlığı, hərəkət verici olur.

O, bütün törənəcəkləri, hərəkətli edərək, hərəkətlə - hərəkəti, hərəkətin özündə, törənən edir.

Halın biri, sükunətdə, halın biri ətalətdədir.

Onların hər ikisi arasında, bir Işıq yastığının, özünə məxsus, yeri olur.

Halın biri Matrisa, halın biri isə, Paunsondur.

Qəlib və Qəlibləşdirici, o, Matrisa və Paunson kimi, adlandırılıblar.

Matrisa ilə, Paunson arasında, mütləq bir Işıq yastığı, mövcud olur.

28.03.2018

Kaş ki, bilə - biləydik...

Bütün hallarda, gözümüz olsun görə bilək, qulağımız olsun, eşidə bilək.

Onda, Məntiqin mə'nası və Mə'nada - Məntiq gizli olub, gizli qalıb, gizlənə bilməz.

29.03.2018

Xəşbəxtlik deyilmi...

Yer aləmində deyirlər ki, "xəşbəxtlik", nisbidir.

Amma ki, "nisbilik", bərabər bölüşməkdir, bərabərləşdirmənin arasında, dayanmaqdır.

Nədir nisbilik?

Bərabər bölmək deyilmi, nisbilik?

Həkimlə, o, pasienti arasında, o, xəstəlik sindromunu, bərabərliyə qədər bölüşməyi, onu müalicə, xilas etməyi, xəşbəxtlik deyilmi?

Kiminsə, sevincinə sevinmək, xəşbəxtlik deyilmi?

Çörəyin özü, kiminləsə bölüşməsi, o, çörəyin xəşbəxtliyi deyilmi?

Su, bütün varlıqlarla bölüşməyi, o, suyun xəşbəxtliyi deyilmi?

Hava qatını görmədiyimiz halda, o, hava qatının bütün canlılarla bölüşməyi, o, hava qatının xəşbəxtliyi, deyilmi?

Günəşin şüası və istisi, Yer kürəsi üçün, yer kürəsinin xəşbəxtliyi, deyilmi?

Ananın, dünyaya övlad bəxş etməyi, o, ananın xəşbəxtliyi, deyilmi?

Atanın, ailənin qayğısına qalmağı, o, ailənin əziyyətlərini çəkməyi, o, atanın xəşbəxtliyi, deyilmi?

Müəllimin, şagirdləri ilə, tələbələri ilə, öz bilgilərinin bölüşdürməsi, o, müəllimin xəşbəxtliyi, deyilmi?

Həyatla, ölüm arası, həyata ayrılan pay qədəri, xəşbəxtlik, deyilmi?

Hamısı bir sevinc, hamısı bir gözəllik, bütün sevgilər, insanlar arasında, insanlığın özü xəşbəxtlik, deyilmi?

"Xəşbəxtlik", o demək deyildir ki, oturduğumuz yerdə, birdən Səmadan varidat tökülə ətrafımıza, onda - ona, xəşbəxtlik deyilə!

Yox, bu yanlış fikirdir!

Xəşbəxtliyin adı da var, özü də var!

O, nisbi olsa da!

O, xəşbəxtlik, hamının olur, amma o, heç kimin olmur.

O, "xöşbəxtlik", dediyimiz hamı ilə sevinclə bölüşmədikdə də, ola bilmir.
 Bölüşmədikdə isə, onun olmur, ona - ondan pay qalmır.
 Bu səbəblərdən də, o nisbidir.

30.03.2018

Yalan da, həqiqət də...

Kiminsə "həqiqəti", yalandır,
 Kiminsə "yalanı", həqiqətdir!
 Qəribədir...

30.03.2018

Bir də, eləcəyə olmayacaq...

Daddığının dadını, bir də yenidən, təkrardan, dadmaq, istəmirəm.
 O daddan, bir də istəmirəm, o daddan bir də olmayacaq, olmayanı istəmirəm.
 Bir də olmayacaq, o dadın - dadını, bir də, ikinci dəfə istəmirəm.
 Arada bir dad, bir rəng, bir səs, bir söz qalsın, qoy yadımda - yaddaşımda, o, qalsın...
 O, xöşbəxtlik halının təkrarını, bir də istəmirəm.
 Bir də, o, təkrardan olmayacağısa, onu bir də, istəmirəm.
 Yadımda - yaddaşımda o, qalsın, ilkin olan o, ilk qalsın.
 İkinci olsa da, yenə də, o, birinci halla, müqayisə olunacaq.
 Amma, birinci hal, o olan hal, yaddan çıxmayacaq.
 Birinci bir də, olduğu kimi təkrarlanmayacaq, bir də yenidən, o, olduğu kimi olmayacaq...
 Hər an yeniliyi, hər anın, yeniliklərini istəyirəm...

01.04.2018

Musiqinin, səsi...

Yer üzündə bütün musiqi janrları, Muğam içərisində həll olunur, Muğama qarışır, ona, uyğunlaşır.

Yer üzündə, Azərbaycanın varidatı olan Muğam isə, heç bir musiqi janrı içərisində, nə əriyir, nə də ki, o, musiqi janrına, uyğunlaşa bilir.

Muğam, musiqi aləmində, bir Işıqdır, bir də, Mayakdır.

Muğam səslənən yerdə, o Muğam səsindən, uzaqlaşmaq olmur!

02.04.2018

Dəyişməz üslub...

Kainatdan bizə, Muğamla, elə bir varidat, elə bir zənginlik, Bəxş olunubdur ki, Yer üzündə olan, bütün musiqi Janrları, yer üzü xalqlarının arasında, çox rahatlıqla, ifa olunurlar.

Biz, Kainatdan, elə bir varidatın sahibiyik ki, Azərbaycana məxsus olan, Muğam janrının dəyişməz şərtlərini, "boğazlarını, zəngulələrini, xırdalıqlarını", başqa ərazilərdə, təkrarsız ifa etməklə, onun özlüyünü, uzun illərdir ki, özününküləşdirmək mümkün olmur.

Heç onu, o Muğam janrını, aparmaq, dəyişmək, çevirmək, onu, "özününkü etmək", də, mümkün olmayacaq.

O, elə bir varidatdır ki, o, ancaq Azərbaycana məxsusdur, o, ancaq, Azərbaycanın mülkiyyətidir!

02.04.2018

Neçədir, Varlıq adın...

Yeddi içərisində nə qədər də, yeddi var?...

Bir Yeddidə, neçə yeddi var?

Yeddi içərisində, yeddi not var.

Yeddi içərisində, yeddi səs var.

Yeddi ilə, yeddinin arasında, Qırx doqquz, var.

O, Qırx Doqquz isə, olan, ədədi silsilə arasında, var.

Musiqi bitməz, musiqi tükənməz, musiqi yormaz, musiqi yorulmaz, musiqi səslərinin sonuna, gedib çatmaq olmaz.

Musiqi, ədədi Silsilənin, say hesabı arasında olduğundan, musiqi - ona sığdığından, o tükənməz, o son, onun isə, sonu olmaz.

Səslər arasından, hansının, birinci səs olduğunu, hansınınsa sonuncu səs olduğunu, demək olmaz.

Səslər arasından:

- musiqilərin var, ayrı - ayrı, neçə səsi,
- yağışın var, neçə səsi,
- küləyin var, neçə səsi,
- damcıların var, neçə səsi,
- ucadan düşməyin var, neçə səsi,
- addımın var, neçə səsi,
- gülməyin var, neçə səsi,
- ağlamağın var, neçə səsi,
- sevincin var, neçə səsi,
- təəssüfün var, neçə səsi,
- alqışın var, neçə səsi,
- çəpiyin var, neçə səsi,
- çağırmağın var, neçə səsi,
- qışırmağın var, neçə səsi,
- köməyə çağırışın var, neçə səsi,
- səsin var, neçə səsi,
- hıçqırağın var, neçə səsi,
- həqiqətin neçə, yalanın var, neçə səsi,
- yalvarışın var, neçə səsi,
- insanın, özünün var, neçə səsi?...
- səs - səsin içərisində, səs - səsin davamıdır, səsdən - səs, onun, öz səsindədir.
- onda sual olunur, səsin də var, neçə səsi?
- müxtəlif Düşüncələrin də, var öz səsi, səs içərisində, neçədir onun, səsi?

Yer üzündə, əhalinin sayı da, Yeddi milyarddır, o da, yeddiyə, o, ədədi Silsiləyə sığmadadır!

Ey İnsan – saylar

içərisindən sayın,

səslər içərisindən səsin,

görkəmlər içərisindən görkəmin,

gözəlliklər içərisindən, öz gözəlliyin,

Varlıqlar arasından, neçədir sənin, varlıq adın?...

03.04.2018

Musiqi...

Azərbaycan musiqisi, çox zəngin olan bir, musiqi varidatıdır!

Musiqi - Dil, Dilçilik kimindir, yayıldıqca, səni onunla, onu səninlə, tanıyırlar.

05.04.2018

Afrikadan, yeni qitənin, yaranması ehtimalı...

Son günlər, çox intensiv olaraq, Afrikanın Şərqində, Keniyada, baş vermiş torpaq üstü çat haqda geniş mə'lumatlar səsləndirilir.

Səsləndirilən məlumatda bildirilir ki, baş vermiş, həmin torpaq üstü çat nəticəsində, Afrika qitəsindən, Keniyadan başlayaraq, yeni bir qitənin, yaranacağını ehtimal edilərək, belə bir fikir səsləndirilir ki, yeni qitə, bir fikirdə, bir milyon ildən sonra, başqa bir fikirdə, üç milyon ildən sonra, daha irəli gedərək, Afrikadan yəni qitənin yaranması, əlli milyon ildən sonra, baş verəcəyi ehtimal edilir. Əgər, Afrikanın Şərqindən, Keniya ərazisindən başlayaraq, yaranmış torpaq üstü çat, yeni bir qitə yaratma əlamətidirsə, onda bu proses, torpaq sürüşməsi ilə deyil, güclü zəlzələlərin müşayiəti ilə, davam etməlidir.

Son dövrdə, Yer kürəsi səthində, bütün Qitələrdə, torpaq sürüşmələri intensivləşib. Yer kürəsi və Kainatda olan bütün Planetlərin dərin qatlarında, mütəmadi olaraq, müxtəlif tipli zəlzələlər, onların, o planetlərin səthlərində isə, baş verən torpaq sürüşmələri hər an, dayanmadan baş verir və verməlidir də.

Son, iyirmi il ərzində, kürəmizdə, baş verən torpaq sürüşmələri çox güclü olaraq davam edir.

İki qütbə, Şimal - Cənub qütblərindən başlayaraq, torpaq sürüşmələri, Ekvator xətt arası, iki yarım kürə arası, daha da, güclü xarakter alıbdır.

İki qütbədeki, min illərin buzlaqları, bir - birindən qoparaq, intensiv olaraq, dəniz sularına tökülməsi, "Torpaq sürüşməsinin", intensiv olacağının əlamətləri idilər.

Son, iyirmi beş ilin ərzində, Yer kürəsində baş verən torpaq sürüşmələri ilə yanaşı, dərin sularda olan balıq təsnifatının, bitki örtüyünün də, dəyişiklikləri ilə, əlamətdardır.

Yer üzündə gedən torpaq sürüşmələrinin nəticəsində, suların dad tərkibi ağırlaşmış, sanki qurğuşun tipli, ağır dad tərkibində, özünü göstərir.

Belə bir, torpaq üstü səthlərin, çatlayaraq, sürüşmələri, yer dəyişmələri, dərin yağanların əmələ gəlməsi, Günəş sisteminə daxil olan, bütün Planetlərin dərin qatlarında və səthlərində baş verməkdədirlər.

Mars planetinin, hava qatı, mis metalının, hava qarışığında, oksidləşmə iyisində, Merkuriyin ağır, ərincmiş dəmir iyisində, Ay peykində, torpağın qrafit qədərində ovulması, toz halına düşməsi, və bir çox əlamətlər davam etməkdədirlər.

Yə'ni ki, bu proses, həmin bu torpaq sürüşmələri, hər planetə xas ola bilən, bir prosesdir.

Əgər, planetlərin dərin qatlarında silkələnmələr, titrəyişlər, zəlzələlər, və mövcud olan, bütün Planetlərin səthlərində çatlar, yağanlar, sürüşmələr baş verməsi dayansa, onda həmin o, planet, məhvə məhkum olaraq, "qara dəlikdən", keçərək, xırdalanıb, parçalanıb, Zərrə halına düşərək, Kainat daxilinə, sovrulacaqdır.

Kainat boyu, heç bir proses, nə ləngiyə bilər, nə də ki, özünü unuda bilər.

Bütün Kainat sistemi, dayanmadan fəaliyyətini yerinə yetirməkdədir.

Kürə boyu, baş verən torpaq üstü çat, yeni qitənin yaranması ilə əlaqədar baş versə idi, onda Yer kürəsində, bir vaxt baş vermiş, Dünya tufanı ərəfəsi kimin, çox güclü zəlzələlər, dayanmayan, çökmələr, qabarmalar, sürüşmələr nəticəsində, Atlantidanın, Mu qitəsinin, Hindistanın, Hind okeanına, sahil hissəsi, bir anda, torpaq çökməsi nəticəsində, suların təlatümə, səslə, hərəkətə gəlməsi nəticəsində, dərin sular altında qalmasına gətirə bilər.

İndiki halda, bu ərəfədə baş verən bütün torpaq sürüşmələri, bütün torpaq yer dəyişmələri, Yer üzündə mövcud olan bütün su tərkibinin dad dəyişmələri, Yer üzündə, yeni həşəratların, yeni bitkilərin, yeni sürünənlərin, yeni canlıların, yeni balıq təsnifatının, meydana çıxmasına aid olan, bir əlamətdir.

Hansılar ki, biz insanlar, yeni bir, varlıq kimi, onları görəcek və tanıyacağıq.

Düzgündür ki, Yer səthindəki bu kimi, Yer dəyişmələr, sürüşmələr, insanların yaşayışına, təsərrüfatlarına, yaşayış yerlərinin yararsız hala düşməsi əziyyətlərini

verir, amma ki, bu hallar Yerin relyefi, qatları, səthi ilə əlaqədar olaraq, baş verməkdədirlər.

08.04.2018

AqRa EİDİB-nin sifarişə əsasında tərcüməçi Kəmalə Xanım Əmiraslanova Vahid Rzayevin: "İnsan bütün Canlılar niyə Acırlar - səbəb nədir..." adlı məqaləsini ingilis dilinə tərcümə etmişdir. Məqaləni təqdim edirik:

Why do Human and all Living Creatures “be Hungry” – what is the reason?... Vahid Rzayev

Human, all Living creatures be hungry at some phase of day!

If to think very deeply, seeking for reason of “Being hungry” we are facing strange facts!

We Azerbaijanians, Azeris using the word “Acmaq” (Azeri word – “being hungry”), express the anatomic-physiological state happening Inside Body just like itself, we call the process occurring Inside Stomach by its own name saying that its “Bitter Taste” (in Azeri: “Acı dad”) Increases!

Contents of Stomach have become Bitter, Amount of “Bitter” has become equal to Amount of “Sour”!

Then we say “Acmışam” (Azeri word – “I am hungry”), that is Amount of Bitter in our Body has increased, I am hungry! (Hungry person is Angry (in Azeri “Ac” – “Acıqlı”).

All vegetation on the Earth, as well as Trees are in need of Water, they lack Water!

Stone, Sand, Mountain, Hill, all Salts, all Mineral wealth are in Need too! They are also in Need of Relative Moisture, in Need of It!

Newborn baby in the World is given Milk beginning from first minutes!

And the Milk given to that Baby has to be Slightly Sweet (Sweetish a little)!

Because Mother’s Milk is Sweetish too!

That Milk Bears Amount of Sweet!

What happens in Anatomical-Physiological state of that Baby that we ought to give to that Baby Sweetish Milk in a Little Mixture?

A Baby being born in the World Utters Sound, Voices beginning from the first moments!

By that “Sound” he Declares his Anatomical-Physiological state!

We think that “He is crying because his nappy is wet, or because he is hungry!”.

But it is so Indeed!

If his nappy is Wet, his Stable Body Temperature changes, and he Cries, gives Voice!

If Amount of Bitter and Sourness within His Stomach increases (subconscious memory), to Regulate them, he is trying to Regulate those Tastes by a Bit “Amount of Sweet”!

At the Phase of being Hungry of all Living creatures, as if, Order of the all Body Interior is Disordered!

This Condition just Resembles the Universe!

It Resembles Encounter of the Light Being with Dark Being!

The Light Being is Creator, Regulator, and the Dark Being is Disordering, Disturbing, Upsetting Order of Light!

In the Dark, at Nights different Pains, Agonies, different Boredoms Start!

But in the Daytime Pains and Agonies Lessen!

Then Light Being Increases Amount of its Light Portion!

Amount of Light Itself, as if is Regulator of the Amount of “Sweet”!

When Amount of “Bitter” and “Sour” Increases within the Temples, they Lessen the Amount of Sweet and Salty!

We become “Hungry” just because of this Simple reason, just to Regulate Amount of that Bitter and Sour.

When we equalize and Regulate those Four Tastes within Stomach by means of Different Food types, with amount of Sweet and Salty within those foods, we do not want to Eat any more, we Stop!

Most times Human says that "Light came in my eyes!".

And, what is that Light Coming in eyes?

That pronounced “Light” is that Creator, Regulator which Unites beings with Sweet!

In Azerbaijani national song it is said that “Sweetheart is Sweet”!

Then, Human expresses Amount of Sweet regulation that has to be equal with that Sweetheart between two sweets of his Feeling and Memory!

It is interesting to know, what is that Sweet in that Sweetheart that makes him to consider his Sweetheart Sweet?

But, how does it happen that Motherland is Sweet, Child is Sweet, Sweetheart is Sweet, Life is Sweet, and where does this Sweet come?

But, why just Sweet?

As “Sweet” stays between Regulation, Equal Distribution of all Conditions, he – Human Says, Resembles Condition of Distribution of Sweet by Sweet!

Generally, all Creatures nourish by Food!

Eating the Body is obliged to keep in equal order Four Main Taste Components, i.e. our, Bitter, Sweet and Salty within the body, it tries to keep stable its being with this Conditions, in accordance with Importance of keeping in Order their Necessary condition!

Amount of Sour and Bitter increases in stomach making Human, Creature hungry!

At this moment bile starts to function!

The bile interferes within the stomach little by little with its Bitter!

That amount of Sour and Bitter, as if, starts to “call” amount of Salty and Sweet! For this reason we try to restore the order of Four Components!

For example, horses do not have bile!

In spite of this, internal walls and layers of the horse’s stomach producing amount of Bitter in its stomach little by little helps digestion!

Bitter itself is the main factor too!

The all medicinal preparations are bearers of Bitter, they are bitter!

Doctor treats patient with that amount of Bitter!

As Amount of Bitter grows, in alive organism the body as if starts Calling Amount of Sour, Sweet and Salty!

If on the Earth planet the all Creatures increase “Amount of Bitter” in themselves, in their actions, behaviors, relations, thoughts, beings, works, with their useless Wars, then Tragedies, Disasters, Destructions, all Diseases start on the Earth!

Then we ourselves call the Universe for help!

We wait for “Help” from the Universe again!

Poor Universe, during millions of years you are still Regulating and Trying to regulate the all Conditions!

The “Bitter” mentioned in the text is not compensated by any other auxiliary Bitter!

That is, that Amount of Bitter cannot be replaced by Bitter of Pepper, by Bitter of Cayenne, by any additional Bitter!

That Bitter is Biological bitter existing in bodies!

It is important carrier, component existing in being of bodies!

It is impossible to reduce to nothing, to utilize completely that Bitter, that Sore from bodies, from creatures by no ways!

That Taste Carriers, Bitter, Sour, Sweet, Salty are Absolute beings!

There are no Creature Beings without them, they do not even exist!

There are some examples about “Biologic Bitter”.

Lets see some examples about Biologic Beings.

When newborn baby is given other milk in addition to breast milk, if amount of Sweet in the milk given to that baby (some months old) is much, the baby does not drink the milk with that composition, the baby cries.

Or if milk given without addition of sweet powder in it, the baby cries again, he does not want to drink it!

He drinks the milk with mean sweet compound, and instantly falls asleep! That is, as mean amount of Sweet in milk is very close to breast milk composition (subconscious memory), he drinks that composition easily!

If given milk is cold, he does not want to drink too, he cries!

If it is very hot, he does not drink again and cries.

If the temperature of milk is average, he drinks easily and falls asleep!

Interesting question appears!

How does that newborn baby being very infant identify that the milk given to him has different composition and temperature than of breast milk?

That newborn baby does not know even who he is!

How does he know that taste is different and temperature limit is different?

But, why all newborns, babies of some animals have to drink “milk” from the first moment of their life?

Generally, all milk compositions in the Earth belong to saturated solutions, distilled water, rain water (Ph- 5,5, unit)!

All milk compositions are carriers of Biologic Taste, are precise temperature Carrier among the all temperature limits!

Because of this simple reason newborn Baby, owing to memory that he brought, Identifies himself instantly these conditions, Four Taste carriers, that is, Bitter, Sour, Sweet and Salty among his body memory, and 36°C difference of his body temperature!

It is memory carrier ability of all living creatures!

Lets see one more example.

All people like flowers very much! They accept grassland, flower garden very close to them!

What happens in this situation?

Human, all Creatures looking at those Flowers, Vegetation, at Biological saturated, Color composition, Saturated Temperature limit of each plant, see that its being is in surrounding of them, as it is shared among his Memory, in Instant, the Flowers seem native to all People, to all Creatures!

As if they look at “Interval limit” of their being!

Why does Human die by Biologic condition?

We say that it is “Biologic” death!

When human in Natural state leaves this world for a moment, Four Taste condition stops acutely in a moment!

That is, Bitter, Sour, Sweet, Salty composition state ceases in a Moment, those Functions are stopped by the Universe!

Light-Particle Connection stops!

As soon as Light-Particle connection stops, Biologic State of Four Tastes stops for this reason!

So, all connections, Taste, Color, Temperature, Light Connections are stopped with this condition, with Power of Light!

We say that Human “Died”, but all cells in human body do not die completely during four days, they “die away” gradually.

Look, how important for being Four Biologic State Compounds, Being, Color, Temperature, Particle-Body!

How does human “grow old” seemingly?

In Human being the all anatomic organs supplement his Being!

Humans Inner world, his Memory, Reminiscences do not “grow old”.

It is not Stomach that changes Human’s appearance, but his gut system, “Large intestine”!

There are a lot of such comparative examples, but I do not want to take your time.

Vahid Rzayev.

Translated into English by Kamala Amiraslanova

08.04.2018

Yer üzündə, su artdı, torpaq azaldı...

Baxırsan tarixə, baxırsan keçmişə, baxırsan uzaq tarixə, baxırsan yenə də, bu günkü tarixə.

Uzaq keçmişdə, yer üzündə Mamontlar, Yaklar, Bizonlar, Zubrlar, daha nələr - nələr, qorxulu, bədheybət, nəhənglər, vahiməli varlıqlar, təlatümlə yayılan səslər, təlatümlə də, ucalan səslər.

O səslər, onların o mamontların, o yak o bizonlar, o insanlara, xəbərdarlıq edirdi ki, hər birimizin öz yeri, hər birimizin öz qədəri.

Heç biri - heç birinə toxunmurdu, heç biri - heç birinin, xatirinə dəymək istəmirdi.

Hər ikisi də, qidalanırdı.

İnsanlar, dənli paxlalı bitkilərdən, o nəhəng heyvanat aləmi də, ətrafında olan bitki aləmindən, qidalana - qidalana, başını qaldırıb, bir insana, bir ətrafa bir də olan, yaşıllıqlara baxa - baxa, heç kim - heç kimin, heç nə - heç nəyin, bir kimsə də - bir kimsənin, xatirinə dəymək haqda düşünməzdi.

Hər biri şad, hər biri mehriban, hər biri razı, hər biri, olduğu aləm arasında yaşayaraq, qayğısız, qorxusuz təlatümsüz, vahiməsiz, yaşadığı aləmə özünün var olduğu, o aləmə, bir qayğılı, bir təşəkkürlə baxaraq, hər biri də, öz ömrünü, rahat - rahat yaşayardı.

Artdı insan, oldular, çoxları insan, oldu onların, çox tərəfi, insan.

Artdıqca, törədikcə, çoxaldıqca, insan ətrafında olan aləmə, ətrafında olan varlıqlara, özündən əndazə ölçülərinə görə, iri olan, bədheybət bilmək istədiyi, o heyvanat aləminə, qəribə baxdı, qəribə davrandı, qəribə olaraq ondan, uzaqlaşmağa başladı.

Uzaqlaşdıqca - uzaqlaşdı, döndükcə - döndü, yadlaşdıqca - yadlaşdı, kinləşdikcən - kinləşdi.

Baxdığı, gördüyü ətraf, bir qidalanmağı üçün olan bitki aləmi, çox bolluqda, çox bolluq olan aləm, idi.

Ətrafında olanlar, niyə məndən böyükdür deyə, niyə bunlar, məndən vahiməlidirlər deyə, niyə məndən qüvvətlidir deyə, niyə onlar, bir - biri arasında, belə sakit, belə rahatdırlar, deyə.

Birdən bunlar yeyərlər, birdən bunlar yeyib qurtararlar, birdən bunlar bitki aləminin, bütün bitən Bitkilərin, sonuna çatırlar.

Onda nə qalar, yerdə nə qalar, onda mənə, nə qalar?

Belə başlandı, başlananlar.

Acğözlükdən, paxıllıqdan başladı, başlananlar.

Belə başlandı paxıllıqlar, yeməkdən, doymaqdan, sahib olmaq istəyindən başladı, paxıllıqlar.

Bolluq içərisindən, birdən qurtarar, birdən çatmaz, bir də, qıtlıq qorxusu, qıtlıq olar, qorxusundan, paxıllıq, "mənəm", istəklərindən, başlandı - başlananlar.

Onda onun, ətrafa baxması, o iri, o çox vahiməli bildiyi, o bədheybət bildiyi, o canlılara, o canlara, kin - kidurət, başlandı.

Başladı - başlananlar.

Qırdı onları, qırdı çıxdı başa, onları, o yazıq Mamontları, o Yakları, o Bizonları, o Zubrlar, o iri gövdəli Ağacları, iri gövdəli Kolları, uca - uca olan, o əzəmətli, ağacları.

Onu yedizdirən, onu qoruyan, onun qayğısına qalan, onu xəstəliklərdən qoruyan, onu istidən soyuqdan hifs edən, o isə, ətrafda nə vardısı, qırdı, dağıtdı, məhv etməyə başladı.

"Böyük mənəm, məndən böyük, heç nə ola bilməz", deyə - deyə.

Qarıldı Mamontlar, qırıldı Yaklar, qırıldı Bizonlar, qırıldı Zubrlar, qırıldı daha, nələr - nələr...

Qırıldı, gövdəli ağaclar, qırılırdı gövdəli kollar, qırılırdı ətrafında, bütün olanlar...

"Böyük mənəm, məndən böyük ola bilməz" deyə - deyə, düşünə - düşünə...

Qırdıqcan qırdı, məhv etdikcə, məhv etdi, dağıtdıqca, dağıtdı.

Mamont, Yak, Bizon, Zubr, insanı gördükdə, insandan qaçdı, insanı gördükcə, insandan qorxdı.

Qırdıqca onları, məhf etdikcə onları, onlar azaldı.

Heyvanat - heyvanlardan azaldı, bitkilər - bitkilərdən azaldı, ağaclar - ağaclardan azaldı, kollar - kollardan azaldı, mehribançılıqlar - mehribançılıqlardan, azalırdı.

Qaçdılar, uzaqlaşdılar, canlılar, bir - birindən uzaqlaşdılar.

Yer üzünə yayılmış, o heyvanlar, bütün heyvanlar, tədricən çəkilə - çəkilə, hərəsi uzaqlara çəkilirdilər.

Hər biri qütblərə, hər qütbə, bir canlı yığını, Mömont, Yak, Bizon, Zubr, yığını...

O insan, onları qovduqcan, daha özü qorxdı, daha özü vahimələndi.

Çünki, Göylər səsə gəldi, Göylər vahimə ilə, səsləndi.

Yer gücə gəldi, Yer də, vahiməli səsləndi.

Göylərdən su töküldü, yerdən torpaq, ayaq altından qaçırdı.

Yer silkələdi, Göylər qəzəbləndi ətraf təlatümə gəldi, bitkilər incidi, kollar küsdü, onlar da, kiçildi.

İnsan, getdikcən daha da, təkləşdi.

İnsan, getdikcə özündən, ətrafından da, uzaqlaşmağa, yadlaşmağa, başladı.

Göylər qəzəbləndi, Yerlər silkələndi, Sular artdı, Torpaq, azaldı.

Torpaq da, torpaqdan uzaqlaşdı, torpaq da, torpaqdan qopdu, azaldı.

Bitkilər - bitkilərdən, o yedizdirib qoruyan, o hifs edib saxlayan, o həmin, bitki aləmi, azalmağa, o ziyansız olan, heyvanat aləmi də, İnsandan uzaqlaşmağa, o, həlim, mehriban, xeyirxah aləm də, o da, tədricən dəyişilməyə, o da, tədricən dəyişməyə, tədricən o Mamontlar, o Yak, o Bizonlar, o Zubrlar, insanlardan uzaqlaşmada, oldular.

Onların əvəzinə isə, tədricən Yer üzündə, ziyan verən yırtıcı ziyankarlar, o heyvanlar artdı.

Qorxulu, qəddar, bağışlamaz olan, Heyvanat aləmi, artmağa başladı.

Ağaclar azaldı, bitkilər azaldı, kollar tükəndi.

Yerdən daha, torpaqdan daha, yemək üçün isə, bitkilərin kökləri, axtarılmğa başlanırdı.

İnsan, nə istədi nəyə çatdı?

Yerdə artırdı daha:

dişləyən, qapan, sancan, dalayan, zəhərləyən, yara salan, canlılar.

Artdı daha, öz boyları balaca, ancaq dişləri iti, quyruqları uzun, qaçırları sür'ətli, iti, olan o, heyvanat aləmi, artırdı daha.

İnsan, onları gördü, onda vahimələndi, onda çəkildi, onlardan, uzaqlaşmaq istədi.

Öz, gözü önündə onları, bir - biri arasında bölürdü.

Hansının daha yırtıcı, hansı daha qorxulu olanını, gözündə bölürdü, ayırırdı.

Ziyan vuran heyvanlar arasına, ziyan vurmayan heyvanlar arasında, bölürdü - bölüşdürürdü.

Ziyan vurmayanların, südündən yunundan istifadə elədi.

Minə bildiyini mindi, qoşquya qoşa bildiyini, qoşquya qoşdu, sədaqətli bildiyinin isə, Atına, İtinə, onların boynuna, kəmənd atdı, xalta keçirtti.

İnsan, ona ziyan vuranlardan, uzaqda dayandı, özünü isə, ona xeyir verənlərin, sahibi sandı.

Mindi çapdı, ip bağladı iplədi, özünə xeyir verəni kəsdi, doğradı, asdı onu, boğdu onu, öldürdü onu.

Özü qorxduğundan, o yırtıcılardan isə, özü uzaq durdu.

Minə bildiyini mindi, kəsə bildiyini kəsdi, yeyə bildiyini yedi, asa bildiyini, ipdən asdı.

Yer üzü döndü, qarışdı, İnsan döndü, qan axtarırdı.

Baxdı ki, nə Mamont var, nə Yak, nə Bizon, nə də ki, Zubr var.

Olanlar isə, xırım - xırdalar, bir də, ziyankarlar, ağzı irilər, dişləri itilər, gözləri də, kinlilər var.

İnsan, nə istədi, necə davrandı, necə baxdı, necə düşündüsə, o istəklərinə də, uyğun olanlar da, Yer üzündə artdılar, çoxaldılar.

Daha düşünürdü, onlar, böyük vahiməli olsa da, o Mamont o Yak, o Bizon, o Zubr, bunlardan yaxşı idilər, nə olsun ki, onlar böyük, nə olsun ki, onlar, vahiməli idilər.

Nə etdik ki, nə elədik ki, onları da, biz qırdıq.

Onlar, iri gövdəli ağac yıxardılar, onlar iri gövdəli ağac daşıyardılar, o, Bizon yunundan, o Yak yunundan, o Zubr yunundan, ip əyirər, geyim geyərdik.

Bizondan, Yakdan, bəhrələnərdik.

Onlar bizə, yağı yağılılığı, ağartını, tanıتماğa gəlmişdilər, bizi sağlam, bizi doymuş, etmişdilər.

Dadı, rəngi, iyisi, istisi - soyuğu olan, o ağaclarda, o kollada idi, o sağlamlıq onlarda idi.

Nə azaldı, necə azaldı, yer üzündə, nələr azaldı?

Mehribançılıq, xeyirxahlıq, inam, ümid azaldı, Yer üzündə, çox vacib olanlar, azaldı.

Nə artdı nələri artırdı?

İnsanlar artdı, insanlar çoxaldı, xəstəliklər artdı, xəstəliklər çoxaldı.

Olanların - olanlarından uzaqlaşdı, icad etdiklərini, süni olanla, icad etdi.

Yatağı süni, geyimi süni, qidası süni, bəzəyi süni, örtüyü süni, sözü süni, düşüncəsi süni, tapdığı süni, düzəltdiyi süni.

Dərmanı süni, preparatı süni, qədəri süni.

Sifəti süni, gözəlliyi süni, dodağı süni, burnu süni, buxağı sünü, gözəlləşmək də, yarış olub, sünilik yarışına dönüb, o da, süni.

11.04.2018

Gözəlliklə - gözəllik...

Yer həyatı, gözəldir.

Bu Yer həyatının özü gözəldir, çünki, gözəllə - gözəllərin arasında gözəldir.

Bu həyatın özü gözəl olduğundan, o gözəlliyi saxlamağa, gözəllər arasından, gözəlliyin daha da, gözəlliyini göstərməyə sənətkarlar, ustalar, peşəkarlar da, gözəlliyi duyanlar, o gözəlliyi insanlarla bölüşənlərdir.

Ustalar, peşəkarlar, sənətkarlar, müxtəlif - müxtəlifdir.

Dərzi, əyindəki paltara baxar.

Dəllək başa, pinəçi başmaqla, bənna divara, sürücü maşına, süpürgəçi səkiyə, satıcı müştəriyə, müəllim şagirdə, oxuyan avaza, şair sözə, yazıçı cümləyə, nəşir kitaba, aktyor qrimə, suflyor kəlməyə, bağban ağaca, suçu tarlaya, çoban sürüyə, alpinist dağa, dalğıcı suyun üzünə, maşinist qoşa relslərə, həkim xəstələnmişə, xəstələnmiş həkimin gözlərinə, bazar bolluğa, piştaxta mala, müştəri alacaqlarına, sənişin yola, süpürgəçi süpürgəsinə, ata nə alacağına, ana nə hazırlayacağına, və s.

Hər gözəllik, görmək istədiyi gözəlliyi görmək istər.

Vay o gündən ki, hər sənətkar, hər peşəkar, hər sənətdə hər peşədə, bir əmma, bir müəmma axtarmağa başlaya, onda o gözəllik itər, o baxışlar saxta olar.

Hər peşənin öz peşəkarı.

Hər sənətin, öz sənətkarı.

Hər ustanın, öz ustalığı.

Hər gözəlin, öz gözəlliyi.

Hər gözün, öz baxışı.

Hər baxışın, öz gördüyü.

Hər yalanın, bir bəhanəsi.

Bütün həqiqətlər arasından isə, həqiqətin özü olur, həmişə.

Peşəkar, axtarmaz.

Peşəkar, baxar.

Sənətkar, baxar ustalığa, bacarığa, baxar sənətə, baxar onun ardıcılığına.

Usta baxar, hər halın, ustadlığına.

Həyatda, bütün gözəllikləri görənlər, biz özümüzük.

Bir də, onları o gözəllikləri bizə göstərən bilən, o ustalar, o sənətkarlar, o peşəkarlardır.

12.04.2018

Mərhələlər - təkamüllər...

Yer üzündə bütün hallar, mərhələ - mərhələ, bir - birini, tamamlaya - tamamlaya, əvəzləyə - əvəzləyə, yeniləşdirə - yeniləşdirə, davam edibdir və elə indi də, həmin ardıcılıqla, mərhələ - mərhələ dəyişilməkdədirlər.

Həmin bu ardıcılığa, həmin bu davamiyyətə, yer üzündə, bir Ad da, "təkamül" adı olaraq, adlandırılıbdır.

"Təkamül", vaxtla - vaxtdan, mərhələdən - mərhələnin, ara halı olmaqla, bir - birinin, davamiyyət halı arasına, deyilibdir.

Çünki, yer üzündə baş verən bütün hallar, tədricən dəyişilərək, bir - birini tamamlayaraq, ona bənzər hal olduğundan, heç bir hal, tam sonlanmadan, ona bənzər davamiyyətdə olduğundan, hər bir hal, təzə, yeni, indicənə, baş verdiyi kimi, görünür.

Belə bir halın olmasına isə, bir səbəb var, o da, vaxtın - zamanın, olmaması haldır.

Bu səbəbdən, hər nəyi görürüksə, onu, yeni kimi görür, onu, yeni kimi qəbul edirik, ona, o hala, yeni bir hal kimi yanaşmaq, onu indiki halla, indiki dövrlə, müqayisə etməklə, ondan bir nəticəyə gəlməyə, çalışırıq.

Bir balaca da, irəli gedildikdə, hər hansı bir fikir, yanaşmasına, "mənbə", tələb oluna bilir.

Tələb olunan, o "mənbədə", "nə deyilibdir", maraqlı deyil, "kim deyibdir", maraqlıdır.

"Niyə elə deyilibdir", maraqlı deyil, "nə vaxt deyilibdir ki?", maraqlıdır.

Hər bir halın, mahiyyəti yox, hər hansı bir halın, adlığı maraqlı olmağa başladığından, bənzətmə, uydurma, oxşatma, ancaq müqayisə etmək baxışı ilə, yanaşılıb.

Hər nə, hər fikir, hər hansı bir mərhələdə deyilibsə, həmin fikir, o mərhələnin arasında olan, fikirdir.

O düşüncə fikirləri ilə, o dövrü, o mərhələni, o ardıcılığı, müqayisə edərək, bir nəticəyə gəlmək olar ki, bu ardıcılıq davamiyyətinə, təkamül adı, verilibdir.

Elm, belə bir fikir irəli sürür ki, yer üzündə Mamontlar, üç yüz min il bundan əvvəl, mövcud olubdurlar.

Deməli əgər, Mamontlar üç yüz min il, bundan əvvəl mövcud olublarsa, deməli həmin ərəfədə və ondan da, çox - çox əvvəl, Yer üzündə, insan mövcud olubdur.

Deməli, bir çox halların, mövcud və ardıcıl düzülüş halı, "min illərlə" deyil, "milyon illərlə", ölçülə bilirlər.

Əgər, belə bir yanaşma ilə, hər hansı bir, tarixi mərhələyə yanaşsaq, deməli onların ardıcılıqlarının, mərhələ - mərhələ, bir - birini, tamamlama halı, düzülüş qaydası ilə əvəzlənməsinə, "mərhələ - təkamül" kimi, anlaya bilərik.

Hal, mə'lum olanda, onun mərhələsi də, mə'lum ola bilir.

Halın mərhələsi, mə'lum olursa, o həmin mərhələnin, mahiyyət - mə'nası da, aydınlaşmağa başlayır.

Əgər halın, mahiyyət - mə'nasını, o halın, o dövründə, baş verməsi kimi, qəbul etsək, onda indiki dövrlə, keçmiş dövr arasındakı, müqayisə halı, həmin tarixi mərhələni, aydınlaşdıracaqdır.

Bir neçə, müqayisəli hal arasında baş verən, hal hadisə, onun, mahiyyət - mə'nasında, mərhələ - təkamül, halı arasındakı, "mənbəni" aydınlaşdıracaqdır.

Müddətin, öz ardıcıl düzülüşü arasına, "təkamül arası", müddət deyilərsə, onda deməli, bu Yer həyatı, çox dərin bir keçmişin, çox uzaqdan gələn bir keçmişin, davamiyyət halı arasında olmaqla, bir - birinin əvəzlənmə halı arasında, vaxta - zamana sığmadığından, indi gördüyümüz, bütün hallar, çox cavan, çox gənc kimi, göründüyündən, çox uzaq keçmiş, hər hansı bir halın, yaxın keçmişdə axtarmaq fikrini, yarada bilir.

Amma, Mamontların Yer üzündə mövcud olmasından isə, üç yüz min il ötür.

Çox keçmişdən də, o dövrün insanı, Mamontların Yer üzündə, mövcud olmasını, yaddaşlardan - yaddaşlara keçirərək deyiblər.

Eyni vaxtda, arxeoloji qazıntılardan da, aşkar olunan, sümük qalıqlarının əndazə ölçülərindən də, bu qənaətə gəlinibdir ki, Mamontlar Yer üzündə, o mərhələdə mövcud olubdurlar.

Halın özü, Mənbə deyil.

Halın özündə olan bir hal dəyişikliyi, keçid halında, bir Mənbədir.

Hər bir halın, qurtarmadan başlanan anı, o, mərhələnin başlanğıc halı, o, mərhələnin davam halı, o, bir mərhələdən, o, bir təkamüldən, o, bir mənbədən bir də, o, təkandan, başlanan halıdır.

13.04.2018

Vəğzallar, perronlar, platformalar, qoşa yollar...

Dünya musiqisində, klassik musiqilərdə, musiqi əsərlərində, musiqi partiturasını, not açarı ilə başlayaraq, notlardan istifadə edərək, bəstəkarlar musiqi əsərlərini bəstələyirlər.

Bəstəkarların, notlardan istifadə edərək tərtib etdikləri, həmin partituralar, musiqi təhsili olmayana, çox maraqlı, çox əsrarəngiz, çox əl çatmaz kimi, görünə bilirlər.

Onlar, ilk baxışda belə görünə bilirlər, bir az qarışıq, bir az çətin, bir az qəribə...

Amma ki, bir çox musiqi işarələri, çox sadə anlamlar daşıyırlar.

Bütün musiqi işarələri, o musiqi səsinin, mə'nasını ifadə edir.

Musiqi əsərində, o səsin mə'na daşıyıcısı, ifadə olunmaqla, musiqi səsinin, o janrda, onun daşdığı, mə'na ifadəsi, səslənə bilər.

Çox böyük ehtimalla, eşitdiyimiz hər hansı bir, musiqi parçasında, bizlər onları, o səsləri, melodiyada - melodik olaraq, dinlədiyimiz halda, bəstəkarlar musiqiçilər isə, həmin əsəri, mə'na daşıyıcılığında, mə'na mahiyyətində dinləyərək, sanki, həmin musiqi bəstəsini, həmin musiqi əsərinin mətnini, bir hekayə kimi, bir novella, bir oçerk kimi, böyük bir dastan kimi dinləyirək dərk edirlər.

Yə'ni ki, bir çox musiqi səsləri, o səsin, mə'nasının mahiyyətini daşdığı üçün, sanki musiqiçilər, öz aralarında, özlərinin musiqi dillərində, öz aralarında, söhbətləşərək, onlar bir - birlərinə hansısa bir hadisəni, çox rahat, çox həlim şəkildə, bə'zən həyəcanlı, bə'zən təlatümlü, bə'zən təəssüflə, bə'zən göz yaşları ilə, bə'zən gileylə, bə'zən çağırışla, bə'zən əzəmətlə, o, halı, o, şəraiti, öz aralarında bir - birlərinə, başa salıb, bir - birlərinə, izah etməyə, çatdırırlar.

Bizlər isə, o halların duyğu qədrini, duyğu səslərini, o halın, musiqi səsinə, onun duyğularını yaşayaraq, ya, ondan zövq alır, yaxud da ki, ondan, dinlədiyimiz o musiqi duyğusundan, o musiqi halından, kədərlənirik.

Azərbaycanın, toy şənliklərində, toy ziyafətlərində, o, toyun sonunda səslənən, Gəlin havası, Vağzalı sədası, çox - çox qədim dövrdən, Azərbaycan toylarının sonunda səslənən musiqi əsəridir.

Klassik musiqilərdə, "vazqa" termin, kimi, işlədilir.

Amma ki, o "vazqa" termini, mahiyyət olaraq, bir yerdən, yə'ni, bir məntəqədən, başqa bir məntəqəyə, uzaqlaşmağa, ayrılmağa getməyə, ayrılarkən vidalaşmağa, yeni bir başlanğıc üçün, ayrılıb, kənara, uzağa getmə kimi, xarakterizə olunur.

Həmin o ayrılma, uzaqlaşma, "vazqa" adlığı, sonralar, dəmir yolu stansiyalarına verilən səslənən adı, vazqa adı, "Vağzal" kimi, ifadə olunub.

Həmin, dəmir yolu vağzallarından, qatarlar ayrılıb, bir məntəqədən, başqa bir məntəqəyə, yol alırlar, yol gedirlər.

O, ayrılma məntəqəsindən, Dəmir yolu Vağzalında isə, başqa bir ad, "Perron", adı da, işlədilir.

Çox maraqlıdır, əgər "vazqa", bir məntəqədən, başqa bir məntəqəyə, Vağzalı da elə, bir evdən, başqa evə, bir şəhərdən uzaqlaşib, başqa şəhərə getmək üçün olan vasitə, qatarlardırsa, həmin qatara, daxil olmaq isə, "Perron", adlanır.

"Perron", çox az, bir neçə pillədən istifadə olunmaqla, başqa böyük bir sahəyə, böyük bir binaya daxil olmaq üçün, istifadə olunan, bir vasitə kimi xarakterizə olunur.

Hər iki hal, biri, "vazqa", biri "perron", hər ikisi də, yer dəyişməklə, bir yerdən, başqa yerə, bir yaşayış yerindən başqa bir yaşayış sahəsinə, binasına daxil olmaq üçün vasitə kimi, izah olunur.

Dəmir yolu vağzallarında, sənişinlərin qarşılanma və yola salma sahəsi, "Platforma", adlanır.

O, həmin, "platformadan", həm sənişinlər yola salınır, eyni vaxtda da, səfərdən gələn sənişinlər, qarşılanırlar.

Həmin, dəmir yolunu, hərəkət verici yolu isə, qoşalaşmış, bir cüt, polad relslərdən ibarətdir ki, bir məntəqədən, başqa bir məntəqəyə, Vazqadan, bir yaşayış sahəsindən, bir evdən, bir binadan, başqa bir binaya daxil olmaq üçün, Perrondan, ailə həyatını

birlikdə yaşamaq üçün, qoşa polad yoldan, o polad yoldan ki, o polad yol əyilər, amma ki, sınımaz, anlayışını daşdığından, Azərbaycan toylarının sonunda səslənən, "Vağzal", sədasının mahiyyəti çox dərin, mənası isə, birlikdə qoşalaşib, yer həyatını birlikdə, qoşalıqla yaşamaq tövsiyyəsidir ki, həmin Vağzal sədasının ilki və o "vağzal", sədasını səsləndirən, babalarımızın tövsiyyəsi hələ də, özünü qoruyub, saxlamaqdadır.

Yer altı sənişin daşımada, istifadə olunan, Metro stansiyalarında, metro qatarlarına daxil olmaq üçün, platformadan istifadə olunur amma ki, "perrondan", istifadə olunmur.

Metro qatarına, bir dəfəyə, perronsuz, platformadan daxil olurlar.

Çox, maraq doğuran hallardan biri də, musiqidə işlədilən, "Maza", termindir.

Həmin, Maza, məna anlayışında, orta templi, yubanmadan, ifa üslubudur.

"Maza" - "sənə ondan pay var, sən də, ondan paylısan, yubanma gəl, qarış gələnlərə", kimi məna daşıyır.

"Maza" - o, Ayrılanla, o sonla birlikdə olmaq kimi, anlam daşdığı, çox - çox qədim olan bir tarixdən, Azərbaycan ərazisində oturaq həyat sürmüş babalarımızdan qalan, yer üzünə Azərlərdən qalma bir tövsiyyə olubdur.

O, "Maza", kəlməsi, "sonun halı olmaqla, hər bir kəsin son aqibəti" halının, bu Mazadan keçəcəyi anlam daşdığı məlum idi.

Həmin o, "Maza", kəlməsi, tədricən, "Maza-r", çox sonralar, "Məzar" kimi, ifadə olunubdur.

Bu səbəbdən onun məna daşıma mahiyyətində, "sənə ondan pay var, öz payın üçün yubanmadan gəl, qoşul gələnlərə", kimi ifadə etməklə, bu dünyadan köçən insanla, sonla, vidalaşdığı sahə kimi, xarakterizə olunurdu.

Azərbaycanlılar arasında, "Maza - Məzar", kimi, Ərəblərdə, "Kabr - Qabr", kimi, Slovyan xalqlarında, "Morq - Moqila", İngilis dilində, "grave", adı ilə, adlandırılıbdır.

Həmin, "Maza", yer üzünə son olan hal anlayışı kimi, yer üzünə yayılaraq, xalqlar arasında da, eyni olan anlayışı daşımaqla, "yubanmadan gəl, sənə ondan pay var", kimi xarakterizə olunubdur.

"Maza", kəlməsi, çox - çox sonralar, "Vaza", kimi, amma mahiyyətini saxlamaqla, həmin o həndəsi formalı, gildən hazırlanmış, boş olan həmin Vaza adlandırılan qablar, məzar kənarında yerləşdirilərək, "Son olan" hal kimi, onu, "Atəş və Su", simvolu kimi xarakterizə edərək, "Atəşindən - Işığından Ruh Işığından", ayrılıb getmiş, Yerdə qalan, Suyu, həyat suyuna qovuşmuş kimi, anlam daşıyıbdır.

Yunanlar həmin, "Mazanı", "Vaza" adı ilə adlandıraraq, onu "həyat və ölüm", "Dolu ikən, o, Boş qala bilər", kimi, xarakterizə edərək, onu ancaq məzar üstü abidə kimi, Ölüm simvolu kimi, ölüm forması kimin, "o, insan daha, yerdə görünür", kimi, ifadə

etmişlər.

O maza anlayışı o qədər geniş yayılmış bir mə'na daşıyıcısı olub ki, həmin, Maza - Arxitektura, Musiqiyə, Tibbə qədər özünə məxsus yer tutub.

Tibbdə, "Vazaya dolanmış İlan", anlayışında, "Yer həyatına sırmanmış sağlam can olmalı, sağlam olmayan can, məzar üstü, Vaza qədərində ola bilər", kimi anlam daşıyıcıdır.

Xalq arasında işlədilən, "Mazi", sözü, keçmişə aid olub, kimisə, nəyisə, hansı bir hadisənisə bir də, yada salmaq, yad etmək kimi ifadə edilibdir.

Dünya üzrə, Tibb aləmində, istifadə olunan, işlədilən, yağ tərkibli məlhəm də, müalicəvi olan, dərman kimi, "Maz", adlanır.

Həmin, "Maz", bədənə, dəriyə düşmüş, görünən yaralara, xoralara, nazik qatla, sürtülərək, yara tərkibində, dəriyə düşmüş olan, Bakteriyaları, Mikrobları, kiçik zərərli, mikro orqanizmləri, "Öldürüb", məhv etməklə, yaranı sağaldan, məlhəm də, "Maz", kimi adlanır.

Azərbaycanda, xalq arasında dəyərlər ki, "Ölmək istəyirsənsə, Mazandarana gəl".

Maraqlı hal bir də, ondan ibarətdir ki, "Maz", dedikdə, "Maz", "Məzar", səsləndikdə, o keçmişə, olmuş keçmiş, hadisəyə və kiminsə, daha məzarlıqda, onun ölmüş olan halını ifadə edərək, onun yad edilməsi kimi, ifadə edilir.

"Maza", Polyaklarda "Mazurka", rəqsi adı ilə, ifa olunur.

"Mazurka", rəqsi orta musiqi tempində, olmaqla, bir cüt insanın rəqs ifasıdır ki, mə'na mahiyyəti, "ölənə kimi birlikdə", düşüncəsi ilə ifa olunurdu.

İndiki dövrdə, "maza", yaddaş ifadəsini, ancaq Jarqon dili kimi, istifadə edərək, dəstə arasında, "pay bölmə", mə'nasında işlədərək, "Maza", sözünün əsas mahiyyətinin, "məzarla", yekunlaşan", anlamını itiribdirlər.

Bu, hal çox acınacaqlı bir haldır.

Yer üzü insanları, keçmiş halları, unuda - unuda, itirə - itirə, yenə də, sonuna, mazzaya, məzara, boş qalmış vazaya qədər, ona doğru, onu duymadan, onu bilmədən, ona doğru, irəliləməkdədirlər.

Bir neçə misal, Musiqi əsərlərində istifadə olunan adlardan:

Rapsodiya - sərbəst olaraq, improvizasiya tipli.

Melodiya - oxumaq, oxuyan səs.

Elegiya - şikayət, qəmginlik, həyatın ağır şərtləri.

Noktyurn - arzu etmək xarakterli.

Rekviyem - "Əbədi həyat rahatlığı ver, Tanrı".

və s. musiqi terminlərinin hər biri, ayrı - ayrılıqda böyük mə'nalar kəsb edirlər.

13.04.2018

Eşq...

Eşqı, hər kəsdə axtarma ki,
 O, Eşqı, sənə bölən kəsdə, axtar ki...
 Eşqın, qələmi olmaz ki,
 Eşq, qələmə sığmaz ki...
 Eşq, əldə, gözdə, bir də, ürəkdədir ki...
 Əlin tutduğunu, gözün gördüyünü, ürək heç unutmaz ki...
 Eşqi, sənə bölməyənini,
 Sənə olan eşqi, olmaz ki...

14.04.2018

Ziyalı işığı...

Ziyalılar, "çökmüş qaranlıqlar arasına", öz ziyaları ilə, İşıq salar, o, qaranlıqlar da, həqiqətlərlə işıqlanar.

15.04.2018

Qəribə, düşüncələr...

Sualların sualı, budur, belədir, olan sual... İnsandır!
 Nədir İnsan?...
 Onun cavabı, İnsandır...
 Onun cavabı da, İnsandadır...
 Yaxşı düşüncə, ətrafı və ətrafdakıları yaxşını bilmək, bir çox müəmmalı sualların, cavabının olmasına, bir açarıdır.
 Pis, bəd, müəmmalı, ağırlı düşüncə isə, ancaq acı, ancaq ağırlı hal yaradır.
 Ağrını da, ağrının özünü - özündən də qoparıb, uzağa da, apara bilmir.
 Yaxşı, xeyirxah, gözəllik içərisində, gözəlliyə bürəli düşüncə və baxış, bir çox halları görməyə imkanlar yaradır.

Amma ki, bəd, ağır, ancaq ziyan verəcək düşüncəlersə, heç ayrılıb uzağa getmir, insanı da, o haldan uzaqlaşmağa, uzağa getməyə də, imkan vermir.

İnsanı ancaq, bir yerdə, saxlayır.

Yaxşı düşüncə, insanı qoruyur saxlayır.

Pis, bəd düşüncə isə, insanın başını, öz "ağrılarına", "əziyyətlərinə" onu əzə - əzə, özünü - özünə, qarışdırır.

18.04.2018

Dillər, dövrlər...

Ümumiyyətlə, çox - çox qədim dövrdən Azərbaycan ərazisində oturaq həyat sürən Azərlər arasında bir neçə Dil üslubu, bur neçə dil kateqoriyaları mövcud idi.

Olan bu dil xüsusiyyətləri, onların özlərinə mə'lum, kənardan gələn, kənardan dinləyənlərə isə, naməlum başa düşülməyən Dil, təəssüratı yaradırdı.

Müxtəlif dil üslublarının bir sistem halı işlək idi ki, o sistem ardıcılığını özləri rahat aşkar bilirdilər.

Hər bir dilin də, öz üslub xarakteri olurdu.

Onlardan:

Nağıl dili - hansısa mühüm bir hadisəni başqa birisinə dedikdə, o hallar arasında, adlar - adlıqlar, ardıcılıqlar, personajlar üzərindən deyilərək onları başqaları üçün, ustalıqla gizlədə bilirdilər.

Rəvayət dili - hər hansı bir hadisəni, nağıllamaqla, onu təəssüf hissindən, düşünmək dili üstündə quraraq rəvan ifadə edirdilər.

Mazaika dili, qurama dili - əsas mə'nada isə, pəltək dili kimi ifadə olunurdu. Deyilən, eşidilməz, bilinməz kimi, ifadə edilərək, hal mə'nalarını, yan - yana yığmaqla, daşlarla, rənglərlə, həndəsi quruluşlarla, ornament üsulu ilə bir neçə mə'nanı ifadə edirdilər. O, Mazaika dili, yəni ki, "ma", törədici, "zika", görünən bilinməyən kimi ifadə edilirdi. O üslubla, insan sifəti, siması, müxtəlif materiallarla təsvir edilməzdi.

Ona görə ki, sirr açıq olurdu, o gizli ola bilmədiyindən o üslubu, insan sifəti tərtibatında, istifadə edilmirdi.

Məntiq dili - fikir qısa, konkret, bir çox mə'nanı özündə cəmləşdirən bilən.

Müxtəlif dil qruplarından istifadə olunduğundan bunların cəminə, "Quş dili", deyilirdi.

Quş dili - hamı eşidir, amma o səsləri bilənlər bilib, bir - birindən, ayıra bilir.

Niyə, "Quş dili", çünki Quş yüksəklikdə uçmaqla, yerdə olan bütün hal hərəkətləri, davranışları, yer dəyişmələri dəqiq gördüyündən, hər quş öz dilində, amma bütün quşların bildiyi dildə səs salar.

Yerdə olan bütün canlı varlıqlar, həşəratdan tutmuş, sürünənlər, hərəkət edənlər, insanlar o səsdən anılırdı, çox yaxından səslənməkdə olan, təhlükədən xəbərdar olurdular.

Quş səsi, çox - çox uzaqlardan eşidilən olar, çox - çox yüksəkdən səslənən olar, hər tərəfdə eşidilən olar, amma ki, hər səsin öz bildirici xüsusiyyəti olduğundan, Azərlər arasında, məna, məntiq, qurama, nağıllama, tarixləndirmə, bildirmə, elmləndirmə dillərinin məzmunu halına, sirli örtülü, eşidilən amma hər kəsin bilmədiyi dilə, "Quş dili", adını vermişdi.

Müddət - müddət, bu dil üslubunu, müxtəlif bəhanələrlə sıxışdıraraq, daha da, uzaq edər bildilər.

Həmin dil qrupu içərisində, hər otun, hər ələfin, öz adı içərisində, onun müalicəvi xüsusiyyətləri, örtülü olaraq, bildirilirdi, elə də yadda qalırdı.

Müddət - müddət "elmdə bunlar yoxdur bu xurafatdır", deyər - deyər, insanlar bir çox müalicəvi otlardan, bitkilərdən ağaclarıdan uzaqlaşar bildilər.

Amma deyər olmadı ki, "elmə gətirilən hər bir yenilik elmi zənginləşdirir, elm özü - özündən, durduğu yerdə, zənginləşmir, təkmilləşmir".

Qərb, "şeytana uymusan", adı ilə, Şərq isə, "elmdə yoxdur xurafatdır", deyər - deyər, insanı - insandan, bilgiləri insandan qorxu halları arasında, uzaqlaşdırar bildilər.

Azərbaycan ərazisində, hər bir daşda hər bir qayada hər bir mağarada, hər bir tikilidə, hər bir abidədə, hər bir halda bir üslub, bir elm gözlənilirdi, sirli edilirdi.

19.04.2018

Səni, çağırısaq əgər...

Yer üzündə, Yer dilləri çoxdur.

Hər dil, Sənin dilindədir. Yer üzündə dillər çox, hər o dili isə, bilmirəm.

Bu, Yer üzündən, Sənin Dilini bilirəm.

Hansı tərəfə üz tutub, Səni çağıracağımı bilmirəm.

Hansı tərəfdən, Səni çağırmalı olsam da, elə o, həmin tərəfdən də, Səni çağırmalı olacağımı bilirəm.

Dilin - Dillərin birdir, Səmtin - Səmtlərin də, birdir.

Nə dildə çağırısaq da, Səni, Sənin o dilində, o dillədir çağırışımız.

Hansı səmtə tərəf baxıb, Səni çağırısam, o Sənin səmtindir.

Səmti yox, Səni çağıracağam.

Şərtlər içərisində də, şərtlər Sənindir.

Yerdə olduğumuzdan, səmt axtarıyıq, səmtləri axtarıyıq.

Yerdə belə öyrənmişik, kimi çağırmaq istəsək, o səmtə üz tuturuq, o səmtdən onu çağırırıq.

Yer vərdirşimizdən, qopa bilmirik.

Səmtə baxar, səmtlərə baxıb, Səni, o səmtdən çağırmaq istərik.

Hara dönsək Sən, hardan çağırısaq Səndir.

Hara baxsaq Sənindir, haradan çağırısaq, çağırışımız da, Sənədir.

Bilirik ki, Eşidirsən, bilirik ki, Eşidəcəksən, çünki çağırış Sənin dilində, çağırış səmti də Sənədir.

Səni - Səndə bilirik.

Çağırışımızı ümiddə - ümidi isə, Səninlə bilirik.

19.04.2018

İmkan içərisində, imkan...

Bu, Yer həyatında, hər an, hər bir istədiyini etməyə imkan var.

Amma ki, o imkanı da, imkan etməyə, yenə də, imkanın özü gərək.

Hər olan imkan, onu etməliyəm, demək deyildir.

Hər imkanı isə, olduraram - olar da, demək deyil.

İmkanlar içərisində, olan imkanları da, elə imkanların özləri seçir.

Olan, bütün imkanlar içərisində, kömək etməlinin özünün də, imkanı olmasa, o imkanların da, ayrılıqda özlərini də, köməkçi etmək olmur.

20.04.2018

Qəribədir olduqca da, maraqlıdırlar...

Çox maraqlıdır, Dünya miqyasında, kişi geyimi içərisində istifadə olunan, "Qalstukun", bə'zi ehtimallar olmadan, onun Azərbaycanca olan adı nədir?

Niyə, Dünya miqyasında, kağız pullar düzbucaqlı, metal pullar, dəyirmidir, yumrudur?

Niyə evlənmək üçün əsas sayılan nişan üzüyü halqavari olmaqla, o da, yumrudur?

Niyə, Təyyarələrdə, Gəmilərdə, onların İllüminatorları, yə'ni ki, pəncərələri yumru, dairəvidir?

Niyə, Yer üzündə əsas qida sayılan Çörəyi, əsasən yumru, dairəvi formada hazırlayırlar?

Niyə, qida hazırlamaq üçün istifadə olunan bütün növ, müxtəlif diametrli qazanlar, tavalar, yumru, dairəvidirlər?

Niyələr çoxdurlar...

21.04.2018

Lazımlı - lazımsız...

Lazımsız yerdə, lazımsız olanları deyib axtardıqcan, bu, o demək deyildir ki, sən lazımsız yerdə, "lazım olanları", bilmisən.

Amma ki, lazımlı yerdə, lazım olanları deməyin lazımlıdır.

Lazımsız yerdə, lazımsız olan sualı verəndə, bil ki, lazımlı məqamında, lazım olan cavabları, verəcəklər.

22.04.2018

Həqiqətin özündə olan, həqiqət...

Həqiqət...

Həqiqətlər arasındakı, həmişə müxtəlifdir.

Olan həqiqətlər var, "olmayan" həqiqətlər var.

Olan həqiqətlərdən bir həqiqət də, elə budur.

O, "həqiqət" nə şirin, nə də ki, acıdır.

Onun dadı yoxdur.

Çünki, olan o, həqiqətin özü həqiqət olduğundan, onun dadı, rəngi, ətri, rayihəsi, ölçüsü, biçisi, məsafəsi olmayan, amma çox yaxında olan kimi, bilindiyyindən, o həqiqətin özündə olan həqiqət bir həqiqətdir.

İstəsən də, istəməsən də, o, "həqiqət", dəyişməz, itməz, yox olmaz, uzaqlaşır - uzaq olmaz, öz "qədərində", həqiqətin özündə də, bir həqiqət olar.

O, "həqiqət" - in, istəyəni az olar, harada isə, istəməyəni, daha çox olar.

O, həqiqəti hamı axtarır!

Amma ki, hamı o, olan həqiqəti, bilmək istəyirmi?

Olan həqiqətdirsə, onu yalana yoldaş edərək, o həqiqəti, yalan kimi bilmək istəyər.

Niyə?

Yalan çox, həqiqət azdır?

Yox... nə yalan çoxdur nə də ki, həqiqət çoxdur.

Nə yalan azdır, nə də ki, həqiqət azdır.

Qəribədir insan, hər nəyi eşidirsə, hər nəyi bilirsə, onu yalan arasına çatdıraraq, onu öz yalanının içərisindən, onun həqiqət olmasını, tapmaq istəyir.

Hər nəyi görürsə, onun həqiqətini görür.

Hər nəyi eşidirsə, hansı səsi eşidirsə onu həqiqətin səsi kimi, bilir.

Hər nəyi dadırsa, o daddığının dadını, onu "dad", həqiqəti kimi bilir.

Hər nəyi görürsə, əvvəlcə onun rəngini, sonra onun əndazə ölçülərini, boyunu, gövdəsini gördükcə, hərəkətini gördükdə, onu həqiqət kimi bilir.

Amma ki, sözə, fikrə, kəlməyə, düşüncəyə də həqiqət kimi yanaşır.

İnsan, Yer üzünə özü, ağlaya - ağlaya yenir gəlir, o, insan isə, Yer üzündən, ağlana - ağlana, yola salınır.

O da həqiqət, bu da həqiqət...

İnsan ölümün olduğunu bilir, amma ki, o ölümə, inanmaq istəmir.

O da həqiqət, bu da həqiqət...

Çünki ölüm olmadığından, olmayan o ölümün adına da, inanmaq istəmir.

O da həqiqət bu da həqiqət...

Hər bir halda, nə desən, necə desən, Yalan da desən, onun da sonu, Həqiqətlə bitəcəkdir.

23.04.2018

Həqiqətdə olan həqiqəti, aydınlaşdırmaq...

Qəribədir insan, hər nəyi eşidirsə, hər nəyi bilirsə, onu yalan arasına aparıb çatdıraraq, onu öz şübhəsi içərisindən, öz şübhəsi arasından, onun doğrudan da, "həqiqət", olub - olmamasını, tapmaq istəyir.

23.04.2018

Muğam varidatımız...

Biz, Kainatdan, elə bir varidatın sahibiyik ki, Azərbaycana məxsus olan, Muğam janrının dəyişməz şərtlərini, "boğazlarını, zəngulələrini, xırdalıqlarını", başqa ərazilərdə, başqaları tərəfindən, olduğu kimi ifa etmək, o Muğam janrını, uzun illərdir ki, başqaları tərəfindən, özününküləşdirməsi mümkün olmur.

Heç mümkün də, olmayacaqdır!

23.04.2018

Kim dedi ki, Atalar dedi ki...

Kim bilər ki, kim dedi ki,

Kim dedi ki, kim bilər ki,

Elə deyilmişlər var ki,

kim bilər ki,

kim onları dedi ki?

Elə kimlər, var idi ki, o deyilənləri, o deyilmişləri, yadda saxlanıla bilsin ki, "Atadan qalma, atanın sözü" kimi, qalsın deyə,

Qoruyub saxlaya - saxlaya, itirməsinlər deyə - deyə, dedi ki, Atalar, "belə deyiblər", ki...

23.04.2018

İşıqdan - İşıq...

İlkdən belə idi hallar.

İlkdən belə idi anlayışlar, ilkədən belə olunurdu, qavrayışlar.

Hər nəyi görürüksə, "o törəyibdir İşıqdan", bildi.

İşığın, ilki işıq, o İşıqdan isti.

O ilkə, o ilk işıqla istiyə, Atta, Attaş dedilər, işıqdan, Atamın dedilər, Atamdan dedilər.

İşıq, isti ilə.

İstidən olar, bütün pərvərişlər.

Yer Atası ilə, Göy Atasını ayırdılar.

Yer Atası öləndir, Göy atası ölməyəndir.

Yer Atası ilə, Göy atası arasında, işıq dayanar.

Göy Atası, hər tərəfdə olar.

Hər tərəfdən gələr, hər tərəfdən görünər.

O gəlməsə olmaz, o göndərməsə olmaz o işıq payı Ayırmasa olmaz.

Ayırdığına, mühit gərək ayırdığına da, mühitin özü gərək.

Yer Atası, Yer Anası, ikisi arasında Işıq payı.

Törədici Atadır, Törədən Işıqdır, Törətməyə mühit - Anadır.

Anlayışın ilki oldu Ata, Törədici oldu Ata.

Hər nə deyilirdi o atadan deyilirdi, o Atanın Adı ilə deyilirdi.

Başlanğıclara Ata, bütün hallara Ata.

Yer Atası, bir ailənin atası.

Göy Atası, bütün aləmlərin, ağ Işıqla, Atası.

Yer Atası ölən, Göy Atası ölməyəndir.

Ata adı ilə adlanırdı, bütün başlanğıclar.

Ata adından deyilirdi bütün anlayışlar bütün deyilənlər.

Ata adını, deyə - deyə anlada - anlada, Atam deyə - deyə, Atom deyə - deyə, ağ Işığa, Atam - Atom işığı kimi deyildi.

Işıq, Ata işığıdır, o törədər, o məhf etməz.

Hər, Yer üzünə yenən gələn, Işıq dedi Işığı dedi, özündən demədi, nə dedisə o, Işığın Adından, dedi, Işığın Sahibindən, dedi.

Özü demədi, özündən Işığı, demədi.

Ata Işığı ilə dedi, Ata Işığından, onun, adından dedi.

O insan, ilk insan, yer insanı, Günə baxdı, işığa baxdı, "Işıq", dedi.

Göydən yenən gələn, "Gün də işıqdır, o, Ata işığının, oxşarıdır, bənzəridir, Gün də Işıqdır, amma o da, Ata Işığından paylıdır", dedi.

Ata işığı, Işıqlar - Işığıdır.

Ata Işığından Günəş də, paylıdır.

Yerə yenən gələn, "Işıqdan - Işıqla", gəldim dedi.

Yer üzündən ayrılan gedən də, "Işığa - Işıqla" qayıtdım, dedi.

Ata Işığı, Işıqlar Işığıdır.

O insan, İlki Ata kimi adlandığından, bütün məntiq və bütün məntiqi fikirləri, daha yüksək olanın adı ilə, "Ata" adı ilə, "O" - na istinadən deyilməklə, ilk Yer insanı heç

vaxt "mən dedim", "mən", kəlməsindən bilə - bilə, uzaq dayandı, bütün sözlərə bütün anlayışlara, "Ata sözü", kimi ifadə verirdi.

İşıq Atam deyildiyindən, o, "Atam işığını", məhf edə bilmədilər.

Bomba düzəltdilər, onun da adını, Atom bombası dedilər.

24.04.2018

İnsanlığın, paytaxtı..

Bütün dövlətlərin, hər dövlətin də, öz paytaxtı vardır.

Dünyada isə İnsanlığın paytaxtı, yoxdur!

Deyilsə ki əgər, insanlığın paytaxtı var, o "ürəklərdə, qəlblərdədir", o da həqiqətdir.

Amma ki, o həqiqətin altında, məkr də, vardır.

İnsanlar arasında, bir - birinə, bir qayğı, bir də ki, diqqət vardır.

O, diqqətlə, qayğı arasında, məkr, paxıllıq, yalandır.

Nə qədər ki, insanlar, canlılar arasında, yalan, məkr varsa, məkrin, yalanın da, öz yeri olmamalıdır.

Əgər insanlıq, qəblərə sığışa bilib, qəblərdədirsə, o, gizlədilibsə, onda o, məkr göz önündə, aşkardadır.

Əgər, insanlara - İnsanlığın paytaxtı yoxsa, heç məkrə də, paytaxt olmamalıdır.

24.04.2018

Nə itirdim, nə tapdım...

Onların arasında olub, onların həqiqətlərini axtara - axtara, onların arasında olan, yalanları gördüm.

24.04.2018

Sevgililərin günü...

Bu gün sevgililər günüdür...

Sevənlərin, sevən günüdür.

Sevgilər yaddan çıxmasın deyə, sevgilərin həmin gün, yad edilən günüdür.

Sevginin yaşı varmı, sevginin günü varmı?

Sevginin özü vardır, onun günü, saati, onun - ona, ərəfə vaxtı, yoxdur.

"Onu", gördünmü?

O sevgi, məhəbbətə döndüsə əgər, o gün elə məhəbbətin günüdür.

O sevgi, məhəbbətə dönməyəcəksə, o, sevgi ancaq şərti olacaqdır.

"Onu", gördünmü, o gündən, "onu", sevdinmi, o gün yaddaşının sevgi günü, həmin gün, məhəbbətə başlanan yaddaş günüdür.

Hər kəsin yaddaşında sevgi axtarsaq, hər kəsin "sevgi günü", müxtəlif günlərlə olacaqdır.

Kiminə açıq, kiminə isə, gizli sevgi günü olacaqdır.

Kiminə sevinc, kiminə isə, təəssüf günü olacaqdır.

24.04.2018

Duyğu, duyğular...

Duyğunun, səsi yoxdur, dili yoxdur, halı yoxdur, amma o, güclü yaddaşlıdır.

O, həmişə mürgüləyəndir.

O, səsi, halı, dinləyəndir.

O, səsdən, o daddan, o rəngdən, o rayihədən, o istidən o soyuqdan, o haldan, onun özü duyğulandıqcan, onda səni, duyğularında - duyğulandırandır.

24.04.2018

Təsvirlə, təsəvvür...

Çox - çox qədim dövrdən, Yer üzündə ilk insandan və ilk insanlar arasında, Fəlsəfi düşüncə, Fəlsəfi şərh, daha geniş yayılmış idi.

Bu səbəbdən, ilk fəlsəfi fikirlər arasında, "Təsəvvür et. Təsəvvür edə bilirsənsə, Təsvir et", kimi tə'limlər mövcud idi.

Əgər, bilmək istədiyini nə təsəvvür nə də ki, təsvir edə bilmirsənsə, o daha, var ikən vardır.

O daha, var olandan vardır.

Onun özündən elə, təsvirlə təsəvvürün də, özü ayrılır.

O, təsvirlə təsəvvürün, İlki olduğundan O, təsvirlə təsəvvürə sığmayacaqdır.

Onun, təsəvvürlə olan təsviri, bütün görə bildikləridir.

Günəş, onun Işığının, bəyanlaşdırıcısıdır.

O olmasa idi, gördüklərin olmayacaqdı.

Günəş işığı olmasa idi, qaranlıq arasında qalıb, bilməyəcəkdin.

Təsəvvürlə, təsvir, o halın öz mahiyyətindədir.

Hər hansı bir varlığın, öz mahiyyəti var.

Təsvirlə, təsəvvürə sığmayan, onun öz mahiyyətində olub, elə onları da, təsvirlə, təsəvvürün, özünün də, yaradıcısıdır.

26.04.2018

İnsan, ədədləri də, sayları da, təmsil edər...

İnsan, çox qəribə bir, quruluş ardıcılığındadır.

O, görkəmi ilə, daxili aləmi ilə, bütün riyazi ədədlərin, sayların, daşıyıcısıdır, təmsilçisidir.

İnsan, bir çox hallarda, "Doqquzluq sistemi", ardıcılığına, sığır.

O:

iki daban,

iki diz,

iki çanaq,

iki çiyin, oynaq sümüyündə,

bir, baş yaddaş, daşıyıcılığında olub, doqquz sayda deyilmi?

Bu hesabat, doqquz ədəd ardıcılığında, deyilmi?

İnsanın anatomiya-fiziologiyası, "doqquz ədədlər sistemi", çərçivəsinə sığıb.

Necə ki, zahiri görkəmi də, doqquz sayı, təmsil edər, Onun:

iki göz,

iki qulaq,

iki burun boşluğu,

bir ağız boşluğu,

iki İfrazat kanalı, (təbii ehtiyac), cəmi Doqquzla, deyilmi?

Onun, anatomik daxili aləmi, yə'ni ki:

iki ağ ciyər,

iki böyrəyi,

Qara ciyarı,
 bir ürəyi,
 Mə'dəsi,
 Bağırsaq sistemi,
 bir də, Dalağı,
 doqquz cəmindən, deyilmi?

Yer üzünə, ilk yazı mədəniyyəti gələndən, Azərbaycan ərazisində, Azərlərdən qalma, İnsan siması, Günəşə bənzədilərək, onu Işıqlı olan kimi, biri-birinə, tanıdırdılar.

O, İnsanın simasını, sifətini, üzünü, çox sonralar, "Omo", kimi ifadə edərək, yə'ni ki, iki qaşın birliyinin arasında, bir burun xətt birliyi, "M" kimi, üzünün, simasının quruluşu isə, Günəş kimi, iki Gözlər də, "o", kimi yazılan, İnsanın üzünün quruluşuna, "omo", deyərək ifadədə, Omo - n, (buradakı "n", mənsubiyyət bildirir), kimi, ifadə edilərək, insan üzünü, bu adla, "Omo(n) - Ra", kimi, ifadə edərək, bir anlam daşıyırdı. İnsan üzünü, İnsan simasını, İnsanın üz quruluşunu, Günəş kimi, Ra Işığı kimi, onun simasını, əziz bilirdi.

İnsan, ədədlər ardıcılığında, 16-ya, sığır.

Onun, 32 - dişi, (on altı aşağıda, on altı diş, yuxarıda), normal olaraq, bir dəqiqə ərzində, 16-dəfə, nəfəs alması ilə,

Görmə tezliyi 16 - da,

Eşitmə tezliyi, 16 - ya, sığır!

Əgər ki, Ədədlər sayları ifadə edirdisə, eyni vaxtda, İnsanın Anatomik-Fizioloji, quruluşunu da, ədədləri təmsil edirdi.

Ədədlər, sayları, ardıcılığı ilə yanaşı, Əndazə ölçülərini də, fiziki kəmiyyətləri, məsafələri, hündürlükləri, dərinlikləri, ömür müddətlərini də, ifadə edir.

Qəribədir:

Alfavitin, Sait sayı - doqquzda,

Vurma cədvəlində, sütun sayı - doqquzda,

Günəş ətrafında, hərəkətdə olan, Planetlərin sayı - doqquzda,

Dünyaya, övlad bəxş olunar, ayın sayı - doqquzda,

Buta quruluşu - doqquzda,

Qalaktikanın hərəkət mexanikası, Buta tipli - doqquzda,

İnsanın daxili, xarici görkəminin quruluşu - doqquzda.

26.04.2018

Doqquzluq sistemi və Yer üzündə, ilk izdivac...

Əgər insan orqanizmi, insanın xarici görkəmi, daxili üzvləri, sümük, əzələ quruluşu, yəni ki:

dırsəyə qədər olan, iki qol əzələsi,
dırsəkdən əllərə qədər olan, iki qolda, iki əzələ quruluşu,
iki bud əzələsi,
iki baldır əzələsi,
bir kürək -boyun əzələsi,
o da, cəmi Doqquz sayda deyilmi?

İnsanın, xarici görkəmində:

İki göz,
İki qulaq,
İki burun boşluğu,
Bir ağız boşluğu,
İki təbii ehtiyac kanalı, yolu,
cəmi, Doqquz sayda deyilmi?

İnsanın, əsas daxili Anatomik quruluşunda:

İki böyrək,
İki ağ ciyar,
Bir qara ciyar,
Bir ürək,
Bir mə'də.
Bir bağırsaq sistemi,
Bir dalaq,

cəmi doqquz sayda deyilmi?

İnsanın, sümük, hərəkət oynaqaları:

İki qol,
İki ayaq,
İki çiyin sümüyü,
İki çanaq sümük boşluğu,

Bir baş, kəllə, boyun sümüyü,
cəmi Doqquz sayda deyilmi?

Belə hesabatla uyğun olan, Anatomik quruluşun, rəqəm hesab ardıcılığı, Doqquz rəqəm quruluşunda olması, heç də, mə'nasızlığın mahiyyətini özündə daşıya bilməzdi.

Bu, olan Doqquzluq ardıcılığı, İnsanın yaş dövrünün də, əhatə etməklə, vücutun Doqquzluq halı da, yetkinlik halı arasına, sığandır.

Qız üçün, iki doqquz halı, on səkkiz yaş dövründən başlayaraq, hormonların dəyişiklik ərəfəsində, vücutda hərəkətdə olan Qanda olan, artan hormon aktivliyinin fəaliyyəti, 18 - yaşda Qızlarda, oğlanlarda isə, üç doqquzda, 18 - lə, 27 - yaş arasında, daha da aktivləşir.

Bu hal, yaşın bu ərəfəsində, qanda doqquz hal birliyinin aktivlik fazası, ilə bağlılıqla, başlayır.

Yə'ni, bu hal ilk insanın Yer üzünə gəlmə halının, vaxt ölçüsünə çox uyğundur.

İlk, Yer insanının, tarixi mərhələsi, insanların Yer aləmində, tarixi başlanğıcından tanıdığı, Adəmlə başlayıb.

Çox maraqlıdır ki, ilk izdivac ərəfəsində, deyək ki, Adəmin neçə yaşı, Həvvanın neçə yaşı olmuşdur ki, Yer üzünə ilk insan, ilk övlad, bəxş oluna bilibdir?

İnsanın, Anatomik Fizioloji quruluşunda, dörd dəyişilməz Doqquzluq halı, əhatəlilik ardıcılığında olması, yə'ni ki doqquzlar birliyində, qızlar üçün 18, oğlanlar üçün 27 - yaş olmaqla, belə bir hesabatların əsasında bu qənaətə gəlmək olar ki, Yer üzündə, ilk sakin olan Kişi, ondan sonra üç mərhələdən sonra, Yer üzünə Qız - qadın, gəlişi mümkün ola bilərmiş.

Yer aləmində, bu yaş dövrünün, yə'ni ki qızlar, oğlanların yaş mərhələsi nəzərə alınmayanda, bəxş olunacaq övlad qeyri natamam olmasın, deyə, dünyaya bəxş olunacaq övladın, bütün Yer üzü ərəfələrində, bu yaş intervalı əsas sayılaraq qalır.

İstisnalar olmaqla, yaş fərqlərinin baş verməyini, əsas kimi götürsək, onda bədən daxili, bədən xarici, əzələ sümük sisteminin özünün belə, qeyri natamamlığını, erkən izdivacları, gərək nəzərə alaq.

26.04.2018

Ad günüm münasibəti ilə, məni təbrik edən, bütün Dostların, hər birinə, Təşəkkürümü bildirirəm!

Çox sağ olun, Minnətdaram!

Vahid.

27.04.2018

İnsan və Anatomiya...

İnsanın Anatomiyası.

İnsanın quruluşu və insanın özü.

Yer üzünə, körpəni, insanı bəxş edən, Anadır.

Bütün Yer aləmi, onun Ananın, bəxş etdiyinə də, Anadan doğulmasına da, Ana tamlamasına, "Ana - tam - iyası", dedilər.

Ona, qəribə ad dedilər, ona qəribə ad verdilər, bütün Xalqların dilində, Tibbin dilində, İnsanın, Anadan tam olmasına - "ANATOMİYA" - dedilər.

28.04.2018

Nəfəsimiz, temperatur hədlərimiz...

Canlı insan, nəfəs almasa, o bədən daxili temperatur həddini, özü sabit, 36°C - nizamlaya, bilməz.

Nəfəsi alıb, özümüzdən xaric etməklə, bədən daxili temperatur həddini nizamlamış oluruq.

Nəfəs aldıqda, bədən daxili İstilik temperatur həddi alırıq, aldığımız nəfəsi isə, özümüzdən xaric etdikdə, onunla da, bədən daxili temperatur həddini soyuduruq.

Bu səbəbdən, bədən daxili temperatur həddi, sabit, yə'ni ki, 36°C - də nizamlanır.

Canlı varlıq, bədən daxili temperatur həddini, tək Maddələr mübadiləsinin, yə'ni ki, qidalandığı müxtəlif qida növlərinin sayəsində, nizamlamır.

28.04.2018

İşıq, İtmir...

Enerji, İşıq əmsalının, istilik əmsalına çevrilməsidir.

İstilik, temperatur hədlərinə görə dəyişən, İşıq isə, dəyişməyəndir (nə tezliyi, nə sür'əti).

Temperaturlar həddi, material aləmə aiddir, (dəydiyimiz, toxunduğumuz, hiss etdiyimiz, ölçmələr apardığımız, müqayisələr etdiyimiz), Mütləq olan İşıq Sahibi isə, Yaradıcı (obsalyut), İlahi Aləmlədir ki, o, dəyişilmir.

Dəyişilmədiyindən də, (təməl), İtmir, İtirilmir.

İşıq Ata, törəmələri, Zərrələrdir.

02.05.2018

Oval, Ellipsoid, hesabı...

Çox düşündürücü hal ondan ibarətdir ki, hər hansı bir varlığın var olduğunu görürük. Onun ilkin halının da olduğunu bilirik.

Onun ilkin halının, bütün bu quruluşların ilkin halının, necə olduğu, ilk Yer insanına, mə'lum olubdur.

Onu, bu Aləmin quruluşu Oval tipli, Ellipsoid tipli və bütün başlanğıcların onun çərçivəsi daxilinə sığdığından, onun forma və hesabı, onlara mə'lum olubdur.

Heç bir hala əsaslanmadan, heç bir halın hesabat metodikası olmadan, heç bir hala da, hesabat üsulunu vermək olmur.

Pi 3,16 - olmaqla, yəni ki, Ovalın, Ellipsoidin uzun qolunun, qısa qola olan nisbət ölçmə metodikasıdır.

Pi, hesabı 16 - dan olduğundan, ilk Günəş alfavitinin, əlifbanın 32 hərfinin, tən bölməni 16 - cı hərfi də, "P" olduğundan, Ovalın həndəsi, riyazi hesabını Pi - kimi adlandırılar.

Əlifba, Alfavit tərkibində olan, "P", hərfi, fonemi, mə'na daşdığından, həmin P - hərfi, "İldırımın, güclü işıq saldığı" kimi mə'na daşıyırdı.

Yer üzünə babalarımız, hər hərfin mə'na mahiyyətinə görə, alfavitləri tərtib etmişdilər.

Bu səbəbdən, alfaviddə hərflərin say hesabı və mə'na mahiyyəti, çox vacib bir hal sayılırdı.

Ovalın tərkibində, bucaq görüntüsü olmadığından onu bucaq ölçü hesabı ilə, hesablamaq olmur.

Amma, olan Oval, Ellipsoid, sahəsini, dördə böləndə, onda Oval daxilində, dörd bərabər sahə alınır.

Belə olan halda, dörd hissəyə bölünmüş Oval daxili, dörd bərabər bucaq forması alınır.

Bucağın toplum halı, 4 olmaqla, hər bölüm (Kainatdan ilkin olan 9), 90° olmaqla, Ovalın bir yarısı 180° , o biri də 180° olmaqla, 360° ümumi hesabat alınır.

İnsanın, anatimik - fizioloji halı da, Oval daxili qanuna tabe olaraq, onun 18 - yaşı, (180°), tam yetkinlik yaşı kimi başlanğıc halı, Oval daxili şərtə, çox uyğun kimi görünür.

Əgər, Səməvi Kitabların mətnlərinə istinad etsək, onda o mətnlərdə, "Altı günə, Yaratdım", keçir.

Sözsüz ki, həmin hesabat "Günəşlə olan ölçü", ilə deyil, Müddət hesabatı ilə, olmuş olar.

Belə olan halda, Ovalın hesabatında, bir yarım sahə, Ovalın sağa olan tərəfi Üç müddətə, sola olan tərəfi də, Üç müddətə, olmaqla onda, $3 + 3 = 6$ alınır.

Bu hesabatla, Ovalın bir yarım dairəsi ilə, üz - üzə olan yarım dairəsinin cəmində, $6 + 6 = 12$ alınır.

Ovalın tam sahəsi 12 - rəqəmi ilə yekunlaşması ilə, yəqindir ki, o halda, bu səbəbdən, Yer üzündə, 12 - müqəddəs rəqəm kimi, hesab oluna bilər.

Beləliklə, Oval daxili bütün hesabatlar, heç də, əsassız uydurma, 1, 3, 4, 6, 9, 12, 16, 32, hesabatları ilə, ola bilməzdilər.

Beləliklə, ilk bucaq forması, Oval daxilini, uzun qolun, tən bölən nöqtəsindən, bir pay çevrə hissəsi bucaq quruluşu alınır.

Həmin bu hesabatı, çevrəyə, kürəyə də, tətbiq edilərək hesabatlar aparıla bilər.

Pi - çevrəyə, kürəyə, bir o qədər də yox, amma ki, Ovalın Ellipsoidin sahə ölçüsü hesabatı kimi:

$$S = \pi ab.$$

Burada:

S - oval ellips sahəsi.

Pi - uzun qolun, kiçik qola, nisbəti bölünməsi.

a - uzun qol,

b - kiçik qol.

Həmin "Pi", heç bir xalqa məxsus olmayan, heç bir Yer üzü əlifvit tərtibatına aid olmayan, bir vaxtlar, Günəş dil Əlifbasında, Günəş dil Əlifvitində olduğu kimi, əlifba tərkibində, P - hərfi isə ortada, 16 - cı hərf kimi dayandığından, onu həyat anlayışı, həyat quruluşu kimi əsas, 32 - hərfin, tən bölməni kimi, Kainat quruluşunun, yəni ki, Ovalın Ellipsoidin də, uzun qolu 32, qıssa qolu 16, hesabatına uyğun olaraq, şərh edilmişdir.

O, ilkdən yer üzündə ilkin olan Günəş əlifbasında, "P" - ortada dayanan, "peyy, peymanə, peyy ki, gözəl sima, gözəl üzlü, işıqlı, işıqla gələn, işıq gətirən", mə'nasında, bölən bərabərləşdirib bərabərliyə gətirə bilən kimi, xarakterizə olunurdu. İlkdən, ilk Yer üzü əlifbada, hərflərin sayı 32, Rəqəmlər isə, 1 - dən, 9 - kimin olduğundan, Ovalın, Ellipsoidin də, özünə məxsus, Pi ilə, hesabat metodikası da, mövcud olmuşdur.

03.05.2018

İnsan, Şeytan...

Budur insan, hər nəyisə edəndə, öz xoşuna gəldiyində, "mənəm, mən dedim, mən etdim", deyən insan!

Hər nəyi isə başa düşə bilməyəndə, başa düşmək də, istəməyəndə, onu da, "Şeytan" adına, həvalə edən, insan!

Onda İnsan, özü ilə, öz Şeytanının arasında qalır...

Sonra da, müəmmalı - müəmmalı deyir ki, hanı O, Xaliqi Mütləq?

Özünlə, öz aranda dayanıbsa dediyin həmin o, Şeytan, onda orada, Xaliqi Mütləqin nə işi var?

04.05.2018

Kainat, bir də biz...

Kainat hamınıdır, amma, heç kimin deyil.

Kainat hamıyadır, amma hər kəsə deyil.

Çünki, o, Kainatı hər kəs də, dərk edə bilmir.

Kainatın özü və quruluşu bütün varlıqları özündə var etmək üçündür.

Kainat, nə sənin nə mənim deyil.

Kainat onun özündə var olmağımızdır.

Kainatın Sahibi var, Sahib birdir, biz çox O, təkdir.

Sahibi Mütləq olmasa idi, Kainat olmayacaqdı, Kainat olmasa idi, biz olmayacaq, Planetlər, Ulduzlar, Səyyarələr, istilər, soyuqlar da, olmayacaqdı.

Kainat var ki onun Sahibi də vardır.

Sahib var ki, Kainatın özü, o, Kainat içərisində, biz də varıq.

05.05.2018

İşıqla, Qaranlıq...

İşıqla, çağırılan hər olan sabahlar,

heç vaxt qaranlıqlarla qurtara, qaranlıqlarla bitə bilməz.

Çünki Işığın özü də, Qaranlığın öz içərisində gizlənib, o, qaranlığın özündə, yox ola bilməz.

Qaranlıq isə, Işıq qarşısında acizdir.

Qaranlıq Işıqdan qaçır.

Işıqdadır - görünənlər, bilinənlər.

Qaranlıqlar isə, özünü gizli bilib, Işıqdan gizlənəndir.

Işıq da, Işığın özü ilə, özündə Qalibdir.

10.05.2018

Gün keçdi, gündən keçdi...

Gün keçdi, gündən keçdi,

Gün, gündən keçdi.

Gün keçdi, elə bildik ki, gün keçdi.

Gün, gündən keçdi.

Gün, o gün, gün hər gün,

Gün də, o gün, yenə də, Doqquzuncu nöqtəsindən keçdi,

Biz elə bildik ki, gün keçdi.

Gün keçmədi.

Günəş keçmir, Günəş yerindən keçmir, Günəş yerindən getmir.

Onun özü Işıqdır, Işıq - işığın ardıncan, getmir.

Işığın ətrafına, onun işığına doğru, biz gedirik,

Işıqsız olmuruq.

Işığı Gündən bildik, ondan sonra elə bildik ki, Gün getdi ki, gün də, keçdi.

Yox, Gün getmədi!

Gün getmir, Gün yerində olur, yerindən çıxmır, yerindən getmir.

O baxır, bizə baxır, o baxır Yerlə, bizə baxır.

O, Yerə boylanır.

Yerə, hissə - hissə, bucaq - bucaq, boylanır.

Yer də, ondan başqaları da, o Işığa, hissə - hissə yox, bucaq - bucaq, dolu - dolu, tam - tam, onlar da, ona boylanır.

Işıqsız, onlar da, ola bilmir.

İnsan, canlı bir işıqsız, bir də istisiz, ola bilmir.

Onlarsız, İnsan karıx qalır, onlarsız da, İnsan darıxır.

İnsan bir işıqsız, bir də istisiz qorxur, elə ondan da, vahimələnir.

13.05.2018

Dörd, doqquz birliyi...

İnsanın Yer üzünə yenib gəlməsi üçün, dörd Doqquzdan keçməlidir ki, özündə dörd Doqquz ardıcılığını daşıya bilsin.

Zahiri görkəmində:

- bir, Ağız boşluğu,
- iki Göz,
- iki Qulaq,
- iki Burun boşluğu,
- iki Təbii ehtiyac kanalı, cəmi doqquzdur.

Daxili üzvlərinin, Anatomik quruluşu Doqquzdur:

- İki, Ağ ciyar,
- iki Böyrək,
- bir Qara ciyar,
- bir Ürək,
- bir Mə'də,
- bir Bağırsaq, sistemi,
- bir Dalaq, cəmi doqquzdur.

Hərəkətə Sümük quruluş birləşməsi, Doqquzdadır:

- iki Qol,
- iki Ayaq,
- iki Çiyin sümüyü,
- iki Çanaq sümüyü boşluğu,
- bir, Boyun - baş birləşməsi, cəmi doqquzdur.
- Ana vücutunda, Doqquz ayda olmaqla, doqquz ayında, İnsan bu Yer həyatına, yenir gəlir.

Deməli, dörd Doqquzluq birliyi hesabatına uyğun olaraq, insanın sabit temperat həddi də, $4 \times 9 = 36^{\circ}\text{C}$ - yə çox uyğundur.

14.05.2018

Aləmlərin, həqiqətləri...

Kim elmlərin dəqiqləşən dərinliyinə getsə, DOQQUZU aşkar edəcək, kim elmlərin dəqiqləşən dərinliyinə getsə, o, ON ALTINI tapacaq...

Kim elmlərin dəqiqliklərinə - dəqiqliklə yanaşsa, o Həqiqətləri aşkar edəcək.

Kim Kainatda yüksəlmək istəsə o, gəldiyi Evinə yüksələcək.

Kim Kainata elmi araşdırmalarla yüksəlmək istəsə o, Səmalardan, Göylərdən gəldiyi Evinə, qayıdacağı o Evinin, şərt qanunlarını çox rahat biləcək.

İşıq, Zərrələr bir də Kainat, heç də, nağıl, tapmaca, əfsanə, əsatir, uydurma, oxşatma, bənzətmələr, fərziyələr deyildir.

Bizə, yad olmayan Aləmimizə qayıtmalı olacağımız o Evimizə uzaqdan - uzağa, bizə yad olan Aləm kimi, baxmayaq.

Ora, bir həqiqətdir!

Yenib gəldiyimiz Aləm, olduğumuz, bildiyimiz, toxunduğumuz var olduğumuz bu Aləm, qayıdacağımız, gedəcəyimiz o Aləm, bizə yadd deyil, çünki bizlər o Aləmin, yadları deyilik

Həqiqətlər arasında həqiqətlər, hallarla rəqəmlər arasında olan həqiqətlərdir.

Bütün halların həll edən Andır.

Bütün hallar, Ana sığıbdır onlar, bir Andadırlar!

14.05.2018

Söz, Mə'na...

Cümlədə işlədilən, "Söz", cümlə tərkibinə, vasitədir.

Cümlədəki fikir isə, mə'na və mahiyyətidir!

20.05.2018

Süni, Sintetik...

Tikililər sintetik, üzlüklər sintetik, məişət avadanlıqları plasmala - sintetik.

Geyimlər sintetik,
yataq dəstləri sintetik,
dərman preparatları sintetik ki, xəstəliklər də, sintetik.

Qidalar sintetik, əkinlərə səpilən, əlavə edilən Gübrələr də, sintetik, ağıcılara da, səpilən, Pülənən dərman preparatları da, sintetik, Döllər sintetik, mayalanmalar da, süni, sintetik, maşınlar, oturacaqlar sintetik, ayaqqabılar, corablar sintetik, Su boruları süni, sintetik və s və i.

Ətrafımızla özümüz arasında qalıb, süniliklə sintetik, Təbiət və Təbiiliyin öz arasına sədd, sərhədd qurmaq, qoymaq istəyirik - Süniliklə, Sintetik!

Səbəblər acılı, ağırlı olsa da, səbəblərdən, nəticələri də, düşünməliyik.

Yer üzü daha qalıb, Sintetiklə - Özü arasında, insanlar da, əziyyət çəkir, o, iki, Süni ilə - Sintetik, arasında!

20.05.2018

Nə idi, "Qızıl orta?"...

Tarixlərdən, bir də insanlar arasında, "Qızıl orta", deyilən bir anlayış mövcuddur.

İnsanlar, həmin o, Qızıl orta adını eşitdikdə, belə bir təəssürat yaranır ki, insanlar çox yüksək yaşayış səviyyəsində olmaqla, Göylərdən, Səmalarda, ancaq varidat, xoşbəxtlik, rahatlıq, rifah axacaq, insanlar heç bir iş etmədən, ancaq yeyəcək, varidat içərisində yaşayacaqlar.

Bu fikir, belə bir şərh, köklü surətdə yanlışdır.

"Qızıl orta", anlayışı, heç də Göylərdən ancaq varidatların töküləcəyi demək deyil.

Çox - çox qədim dövrdən, Azərbaycan ərazisində oturaq həyat sürən Babalarımız, Işıq elmini, Həndəsi bucaq elmini, Astronomiya elmini, dəqiq bildiklərindən bir çox hesabat və anlayışlar, işıqla bağlı olaraq, şərh edirdilər.

"Qızıl" dedikdə, deyilən həmin, "qızıl" - Sözü, işıqlı olmaqla, istilik daşıyıcısı olduğunu, bildirilməklə yanaşı olaraq, həmin, "qızıl" adlığı, onun Günəş kimi, rənginin heç vaxt dəyişmədiyini izah edərək, misallar çəkərək, "qızılı Günəş, Qızıl kimi düz, dəyişməz olan, Qızıl qədərində işıqlı" və nəticədə rəngi dəyişməyən, anlamı daşıyıbdır.

Həmin, "qızıl" sözü, Günəşə aid edilməklə, Işığa aid edilməklə, şərh olunurdu.

Çox - çox sonralar, Yer üzündə, metal e'malı vaxtı, ümumi metallar arasında aşkar olun sarı rəngli metalı, Günəş rəngi ilə əlaqələndirərək, onun rənginin heç vaxt dəyişməyəcəyini, onun adı ilə izah edərək, onu "Qızıl" adı ilə, tanımağa başlayıblar.

"Qızıl orta", heç də, Göylərdən töküləcək rifah halına aidiyyatı olmayan, bir anlayışdır.

Babalarımız, Kainat elmini, Astronomiya, Işıq elmlərini dəqiq bildiklərindən, Kainatın, Oval formalı, Ellips forma quruluşunda olduğunu dəqiq bildiklərindən, onun Riyazi və Həndəsi quruluş hesablatlarını da, dəqiq şərh edirdilər.

Həmin Ovalın, dördə bölünməsindən alınan açıq bucaqlar, Kainatın ilkin qanunlarından biri olmaqla, ilk Doqquz hesabata və ilk Açıq Bucaqlar cəminin dörd olmaqla, (90°), hesabata aydınlaşdırıla bilər.

Ovalı, Dörd bərabər hissəyə bölməklə, alınan dörd açıq bucaq hesabata, $9 \times 4 = 36$ verir. Yaxud da, bucaqlar toplumu, $9 + 9 = 18$.

$$18 + 18 = 36.$$

$$(90^\circ + 90^\circ = 180^\circ.$$

$$180^\circ + 180^\circ = 360^\circ).$$

İnsanın, Anatomik Bioloji quruluş hesabata da, Ovalın, Ellipsoidin hesabata ardıcılığına çox uyğundur.

İnsanın da, dəyişməz bədən temperaturu həddi də, 36°C .

Ovalın, Yumurtayla bənzər, Qovuna bənzər olduğunu nəzərə alsaq, (çox - çox qədim İkonalarda təsvir olunan, Eşünün da, bir əlində Yumurta təsvir olunaraq, onun Kainatdan gəldiyini, Kainatın Işıq elmini gətirdiyinə işarə kimi, xarakterizə edilirdi), əgər bu hesabatla, dörd düz bucaqdan alınan 36 - ədədini, Ovalın hər iki üzünün hesabata kimi qəbul etsək onda, istəsək də, istəməsək də, $36 + 36 = 72$ hesabata almaqla, Ovalın iki üzünə, yəni ki, $72 + 72 = 144$ hesabata alınır.

Həmin bu 144 hesabata, mütləq olaraq doqquz hesabatından keçməklə alına bilər.

Bu Qızıl orta hesabatadır ki, Günəbxan Tacındakı olan, kəsişmə nöqtələrinin sayı da, 144 - dər.

Baxın, əgər həmin $144 : 9 =$ yenə də, 16 - bərabərlik alınır.

Həmin 16 - hesabata:

- İnsanın ağzındakı dişlərin sayı, 16,
- İnsan, bir dəqiqədə ərzində, orta hesabla 16 - dəfə nəfəs alması,
- İnsanın, ölüm anında, öz bədən çəkisindən, 0,16 qr. azalmanın müşayət edilməsi,
- qatı üstünün, 16 - km radiusda, ətrafa çöküb, yayılması,
- İnsanın, aldığı nəfəsin 16% - ni, təmiz hava kimi, sərf olunmamış Oksigen, Kislorod kimi, özündən xaric etməsi,
- 16, tezlik qədərində uyğun olaraq, onun Görmə prizması,

-16, tezlik qədərinə uyğun olaraq onun Eşitmə tezliyi, və s. yə'ni ki, bu hasabat ardıcılığı, Oval daxili, hesabat olduğundan, heç də, uydurma, bənzətmə, fərziyyə, mənim fikrim "subyektiv", sənin fikrin "obyektivdir" də, demək deyildir.

Bu dəyişməz, pozulmaz, unudulmaz, hesabatlar olduğundan, İnsanın da, heç də, Kainatdan qopmayan olduğu, əksinə olaraq isə, o Kainat hesabatını, özündə daşması, insanın kainatla bağlılığının nümunəsidir.

Bu hesabatlar, "Qızıl orta", hesabatlarıdır ki, onlar heç vaxt dəyişilmir, onları dəyişə bilən də, elə bir qüvvə mövcud deyildir.

Deməli ki, "Qızıl orta" Işıq şüalarının, bütün müstəvilərdən keçərək, hər bir müstəvidə, Doqquz nöqtə kəsilməsindən alınan hesabatların cəmindədir.

Ovalın, dörd bərabər hissəyə bölünməsiindən alınan, hər bir bucaq hesabatı, hər bir say və həndəsi quruluş, ərazimizdə, Babalarımıza mə'lum idi.

Ovalın, Ellips daxilinə sığan, Kainatı dörd bölümündən alınan bütün hesabatlar, müqəddəs hesabatlar kimi qəbul olunublar.

22.05.2018

Fəlsəfə, bütün Elmlərin başlanğıcı, elmlər isə, Fəlsəfənin, törəməsidir...

Nə Fəlsəfənin nə də, Məntiqin "məktəbi" - yoxdur.

Məntiq, fitrətən verilmir, məntiq haldan doğan bir mə'nadır.

Fəlsəfə, fitrətdən deyil, real (realist) düşüncənin, müqayisələrin, araşdırmaların yüksək fazasına yüksəlmək, bə'zən çatmaqdır.

Fəlsəfə, ağıl deyil, ağıla düşünməyə, düşündürməyə bir yoldur.

Fəlsəfi fikir, fəlsəfi mülahizə, çox vaxt, "sübuta ehtiyacı olmayan" - bir, sübutdur.

Fəlsəfə, bütün dövrlərə, quruluşlara aparıcı, istiqamətləndiricidir.

Fəlsəfə, "mən filosofam" - beyib, onun adını, "titul, elmi dərəcə" - ni, qəbul etməz.

Fəlsəfə, fəlsəfi məntiqi, fəlsəfi mə'nanı, fəlsəfi düşüncəni qəbul edir. və s.

Fəlsəfə - düşünmək, bilmək, araşdırmaq tükənməyən bir varidətdir.

O, Kainata - Kainatla bağlıdır.

Düşündükcə, düşüncədən, yeni düşüncələr yaranacaq.

Kainat, ona üz tutub, nəse istəməkdən, tələb etməkdən, ibarət deyil.

Kainat, düşüncənin təməlidir.

Düşüncəsiz, ardıcılıqsız, hərəkətsiz, Kainat yaranardı mı?

Min illərlə çalışdılar, amma ki, Fəlsəfəni, çərçivəyə sığışdırma bilmədilər.

Fəlsəfi çalarları olmayan, heç bir Elm, yoxdur.

22.05.2018

İşıq içərisində, İşıq...

Hər yan İşıq, hər yan, o İşıqdan İşıq.

Görən, o İşıqdan sonra, nə var?

O, İşıqdan sonra, elə O, Işığın, Özü var.

Başqa bir İşıq yoxdur, İşıq İçərisində, Işığın Özü Var!

Ondan Aşağı?

Ondan aşağı, gördüklərin, bir də bildiklərin, bir dərk etdiklərin, bir bilmək istəklərin, bir də, biləcəklərin var.

25.05.2018

Elə bir elm, gələcək...

Yer üzünə, elə bir Elm gələcək ki, o, Elmi gətirəcəklər ki, o, İşıq Elmi, Zərrə fizikası, olacaq!

O, Elmlə, Işığın sür'ətində, Işığın keçdiyi, yayıldığı Aləmlərin, görüntülərini əldə edəcəklər!

Onda, İşıq öz yaddaşından, Yer üzünə gələn canlıların, dəqiq sayları aydınlaşacaqdır, tarixi mərhələlər ərzində, Yer üzündə insanların etdiyi, bütün müharibələr, viranələr, dağıntılar, xronoloji olaraq, görüntüyə çevrilə biləcək.

Bununla yanaşı, Yer üzündə, ilk İnsandan, quruculuq, yaradıcılıq, mərhələləri də, görüntüyə gətiriləcək.

Onda, Yer səthi, Ay səthi, xüsusi ilə, Günəş səthi, ən dəqiq Yer üzünü ardıcılıqlarını, açacaq, görüntüyə çevirə, biləcək!

Astronomiya Elminə istinadən, Günəşin və Günəş sisteminin var olması, mövcud olması, 4,5 Milyard ildir, deyilir.

İşıqdan görüntülər əldə edilməklə, Günəşin ilk anı, ilkindən, o 4,5 milyarddan olduğunun dəqiq hesabı, Günəşin öz Səthindən, aydınlaşdırılacaqdır!

Keçmiş bütün Sərkərdələrin, qoşunun tərkibi, onların sifətlər, simalar, bir də, bilə - bilə, qırılıb məhf edilmiş, o dövrlərin, bütün canlılar aləmini, aydın görüntüyə gətiriləcəkdir.

Keçmiş insanlar, gələcək insanlar, o, görüntülərlə, heç də, qürrələnməyəcəklər!

25.05.2018

İşıq sür'əti və Düşüncə sür'əti...

"İşıq sür'əti", dedikdə, o Günəşdən ayrılan İşıq qədəri, Yer üzünə, Yer səthinə, 300000 km/san, (üç yüz min), olmaqla, 8 - dəqiqə ərzində gəlib çatma hesabatıdır.

Bu hesabata uyğun olaraq deyilir ki, İşıq sür'əti, 300000 km/saniyədir.

Əgər işıq sür'ətinin ətrafa yayılma sür'əti, kütlələr arasındakı məsafələrə uyğun olaraq, Günəş ətrafında olan müxtəlif Planetlər arasındakı, İşıq sür'əti müxtəlifləşə bilərsə, deməli bu hesabatlar, İşıq mənbəyi ilə, obyektin, kütlənin arasında olan, məsafəlik meyarı kimi, başa düşmək olar.

Kainat daxilində, bütün kütlə və varlıqlar arasında, məsafələr miqyaslar, ölçülər, mövcuddur.

Deməli İki formalı işıq sür'əti hesabatı mövcud ola bilər.

Bir İşıq məsafə forması, Günəşlə Yer Planeti arasında baş verən, İşıq axımı, İşıq sür'ətidir.

Yə'ni, İşıqdan kütləyə doğru olan ölçü vahidi, biri də var ki, müəyyən obyektə, insandan, o Kainat işığına, o Sahibi Mütləqin Əbədi İşığına doğru olan, məsafə və sür'ət.

O, ilkin İşıq qədəri, Kainatı, bütün Qalaktika və Planetləri işıqlandırmaq Qüdrətinə, Sahibdir.

Günəş İşığı isə, bütün Kainat qədərini yox, ancaq onun ətrafında olan, Planetləri onların məsafələrinə uyğun olaraq, işıqlandırma gücünə sahibdir.

İnsan, Kainat Sahibi Mütləqi ilə, öz arasında ancaq özünün Düşüncə sür'ətinə uyğun olaraq, rabitə saxlaya bilər.

Yaxud da ki, əksinə olaraq, o İşıq Sahibindən, vaxta zamana sığmadan, bütün varlıqlarla, işıq rabitəsi saxlanıla bilər.

Əgər insan Düşüncəsinin (o çox böyük sür'ətdir, o diskret kəmiyyət deyil), sür'ət tezliyini təyin etmiş olsaq, onda Kainatda olan bütün varlıqlar arasında konkret işıq sür'ətini tapmış olarıq.

Tapılmış həmin o sür'ət, bütün var olan, varlıqlar arasında olan, "bir An qədərini sür'ətini", təyin etmiş olar.

25.05.2018

Axşamımız, Sabahımız xeyir...

Getməmişdim ki... gəlmişəm, qayıtmışam bir də, gəlmişəm.

Bir Sabahların bir də, Gecələrin arasında qalmışıq.

Gecələr yatarıq, yatıbən də, qalxa - qalxa qalxarıq, Kainatın özünə qalxarıq.

Yerdən ayrılar, Yerdən gedərik.

Səhərin, Sübhün İşığı ilə, o İşıqdan bu İşığa, Yer İşığına, bir də, dönüb qayıdırıq.

Hər Səhər, hər Sübh, bir də Yerə qayıtdıqcan, o Yuxudan oyandıqcan, ətrafa baxıb, ətrafımızda olanlara sevinərik.

Hər birimiz, hər an, iki Aləm arasında olarıq.

Həm bu Aləmdə, həm də, o Aləmdə olarıq.

Bu səbəbdən, Yatıbən o Aləmdə, oynadıqcan dönüb qayıdıb, bir də, bu Aləmdə, olarıq.

Çünki, "Ölmək", Yuxuya getmək kimindir, "Ditilmək" isə, bu Aləmdə bir də, olmaq kimindir.

Sabahımız xeyir,

hər Vaxtımız xeyir,

Aqibətimiz xeyir!

26.05.2018

Yazı mətnlərində...

Çox qədim, Tarixi yazılarda, yazı Mətnlərində, Zeytun, Əncir, Nar, Zə'fəran, qeyd olunduqda, bu adlıqlar, Azərbaycan ərazisinə, "işarə"- kimi, qəbul edilirdi.

26.05.2018

Ura, sədaları...

"Ur"- tarixən, Ərazi kimi, İşıq ərazisi kimi, Qalibiyyətlə, həmişə Üstün olan bir hal daşıyıcısı, anlayışını daşdığından, çox-çox qədim tarixi mərhələlərdə, bütün Qoşun birləşmələrində, hər bir qalibiyyət və qalibiyyəti çağırışda, "Ur-a", sədaları ilə, müşahidə olunub!

Keçirilən bütün bayram, Paradları zamanı, Parad keçidləri, idman marşları, "Ur-a", sədaları ilə, müşahidə edilərək, "Ur" ərazisi, yə'ni, Dünya Tufanına qədər, Dünya Tufanından sonrakı, ərazi kimi, Ur ərazisi kimi, yad edilərək, həmişə Qalib ərazini, Ur-a, çağırışları ilə, yad etməkdən ibarət olub.

Bu gün də, bu çağırış, davam etməkdədir!

Tarixi ərazilər və Mərhələlər, heç vaxt yaddan çıxmır!

"Bilqamıs", dastanına istinadən, Dünya Tufanına qədər də, Dünya Tufanından sonra da, Azərbaycan ərazisi, Azərlərin Ərazisi, "Ur"- Ərazisi kimi, adlanıb, bu Adla ilkdən tanınıb, tarixləşib!

Ərazi, İşıq Ərazisi olduğu, əhalisi isə, İşıq Daşıyıcıları, kimi, tanınıb.

Dünya Tufanında, Nuh dövründə, bu Ur Ərazisi, Tufandan xilas Ərazi kimi, İşıq ərazisi adlandırmaqla, o, Tufandan, xilas olmuş ərazi kimi, əhalisini isə, İşıqlılar kimi, tanıyıblar belə də, tarixləşdiriblər.

Çox-çox sonralar, ərazimizdə gələnlər, bizə Zər, Zərlər, İşığın kiçik Zərrə daşıyıcısı kimi Ad çağırmaqla, bizlərə, Babalarımıza bu Ərazidə, Ad veriblər, Zər, Zərlər, Azərlər!

İşıq Daşıyıcıları!

"Ur"-a sədası, çox-çox Qədim dövrdən, Nuh Dövründə, baş vermiş Dünya Tufanından sonra, Qalibiyyət sədası kimi, min illərlə, bütün Bəşəriyyətin dilində, bir Sözdə, Ur-a, Ərazi Adlığı, sözündə, tamamlanır!

O, "Ur"-anı, başqa bir Dilə, tərcümə etməyə, ehtiyac qalmır!

Ur - ərazidirsə,

Ra - işıqdırsa,

Ur - Ra, İşıq ərazisi kimi xarakterizə olunubdur.

Həmin, "Ur-Ra" Səməvi Kitab mətnlərində, Səməvi Kitab tərkiblərində, görünür.

28.05.2018

Yer üzündə, ilk Dil - Dilçilik...

Ümumi halda, yer üzündə bütün dillər-dilçiliklər, Kainat dili-dilçiliyi üzərində qurulub.

Əgər bütün dillər optimal olaraq, Kainat dilçiliyi üzərində qurulmasa idi, insanların özləri, dil-dilçilik kəşf etsə idi, o bacarığı olmuş olsa idi, onda həmin Dilçilik, ancaq Yer miqyasında İşlək olardı.

Belə bir dilçilik üslubunun, bunun isə, Kainata heç bir aidiyyəti olmaz idi. Dilçiliyi, insanlar icad etmədiyindən, belə bir, dilçilik mexanikası işlək olmadığından, bütün insanlar ancaq, "öz Dilində", Allaha xitab edib, "Allah" - ı çağırıb, bütün dualarını da, Allaha, insanın özünün, "icad etdiyi dildə", ünvanlamağının nə mənası olmuş ola bilərdi?

Bütün xalqlar, ilk Yer insanından başlamış, Kainata, onun, "Öz Dilində", müraciət, xitab edir və edəcəklər də!

Yer üzündə heç bir xalq, nə durğu işarələrini, nə də ki, bir hərif simvolunu, kəşf edə bilmədi.

Heç bir xalq, Yer üzünə, son min illiklərdə, yeni bir dil, namə'lum, bilinməyən bir durğu işarələri, kəşf etməyib, yeni bir dildə, Yer üzünə gətirə bilməyib, yeni Dil, gəlməyib.

Bütün Yer üzü xalqları, ilkdən olan dil-dilçilik qanununa uyğun olaraq, Kainat dili-dilçiliyinə uyğun olaraq, cümlə qurur, fikrini O, Kainat dilçilik tezliyinə uyğun olaraq, ifadə edir.

Bütün durğu işarələri, bütün dillərdə, istifadə olunub, hələ də, istifadə olunur.

Bütün, dillər də, onların qramatİKası da, bu qanuna uyğunluğa tabe olaraq bu gün də, o ümumi dilçilik qanunundan, istifadə edir.

Apastrof, bütün dünya xalqları arasında, fikri dolğun, səlist, olduğu kimi, tələffüz etmək, üslubudur.

Qaldı ki, alfavit-əlifba, optimal sayına baxıldıqda, bir çox Yer üzü alfavitləri arasında, 28 - hərif, simvoldan istifadə edərək, fikri, cümləni qururlar.

Onlardan fərqli olaraq, Azərbaycan dili-dilçiliyində, istifadə etdiyi alfavit-əlifda simvol işarələri 33 - hərifdən istifadə etməklə cümləni, fikrini, ifadə edir.

Bütün bu Dilçilik sistemləri və qanuna uyğunluqları, insanlar dəyişərək, Yer üzünə, min illərdir ki, yeni bir durğu işarəsi və yaxud da, yeni bir hərif kəşf edib, gətirə bilmədilər.

Əgər durğu işarələrini və hərifləri, Piktoqrafları kəşf etmək belə asan bir məsələ olmuş - olsa idi, o, insan, bu insan, bundan sonrakı Yer üzünə gələn insan, Kainat Dilçiliyini dəyişib, Kainatın özünə belə, yeni icad etdiyi, o Dilçiliyini, ona məcburi halda diktə edə bilməyəcəkdir, çünki du hal, mümkünsüzdür!

Yer üzünə gələn, bütün körpə uşaqlar, Yer üzündə ilk dil açdıqda, tələffüz etdikləri, dedikləri ilk sözlər "Də-də", "Nə-nə", "Mə-mə", və s. olur.

Baxmayaraq ki, onun özünün hələ, harada olduğundan, hansı ailədə, hansı ərəzidə olduğunu, ona heç cürə anlatmaq mümkünsüz olduğu halda, onun hansı dildə ilk kəlməni tələffüz etməyini tələb etmək, mə'nasız görünər.

Heç bir Dili-dilçiliyi də, ona öyrətmək mümkünsüz olduğu halda, onların hamısı, ilk dil açan bütün körpələr, bir Dildə danışirlər.

Bu dil, onların yenib gəldiyi və gətirdiyi, Kainatın dilidir ki, onlar hələlik o, dillə fikrini bəyan edərlər.

Bu, körpələrin dili, Yer üzündə, heç bir xalqın dili olmadığından, onların tələffüz dilçiliyini də? olduğu kimi də, qəbul edirik.

Çox ehtimal ki, ilk Yer üzünə gələn, ilk körpə uşaqlar, ilk dil açdıqda tələffüz etdikləri, "Də-də", "Nə-nə", "Mə-mə", "Ma-ma", və s. ilk Kainat Dilini, Yer üzünə gətirməklə və o, ilk sözlər bazasında, böyüdükcə ətrafa baxıb hər gördüyünə daha da, dərin başqa köməkçi sözlər, ifadə və tələffüz etməklə, sonrakı çox qədim tarixi mərhələlərdən, Yer üzündə bütün dilçilik törəmələrini də, elə buradan qaynaqlanmağa başlayıblar?

Çox düşündürücü və Yer üzündə, ilk Dilin və bütün Dillərin törəməsinə və törətməsinə də, bir ilkin olan, səbəblər olmalıdır.

Bu səbəbdən deyə bilmərik ki, Yer üzündə ilk Dil, hansısa bir xalqa mənsub olan, bir Dil olub!

Milyon illər keçməyinə baxmayaraq, bu gün də, Yer üzünə gələn bütün körpə uşaqların o, ilkin Dil üslubundakı, "Də-dələr, Nə-nələr, Mə-mələr, Ma-malar", hələ də, dəyişilməyərək qalmaqda, onlar Kainat Dilçilik Akademiyasının dilçilik üslubunu, o, Dildə tələffüz etməkdədirlər.

Bu gedişatı və bu tələffüzü isə dəyişib, başqalaşdırma biləcək bir, üslub və Varlıq hələ də, Mövcud deyil.

İlk körpə uşaqdan, Yer üzünə gətirilən, o, ilk Dil haqda isə, heç vaxt, onun heç bir mərhələsi haqda, düşünmək də, istəmirik!

İlk sözü, Yer üzünə gətirməyə, səs tellərinin bu halda heç bir funksiya daşımır.

O, səbəbdən ki, mahnı, muğamı hamı oxuya bilmədiyi kimi.

İlk körpənin tələffüz etdiyi ilk kəlmə də heç də boğaz səs tellərinin vibrasiyası nəticəsi və səbəbindən baş vermir.

Hər körpə uşaq gəldiyi Kainat quruluşunun təmsilçisidir, amma milliyətçisi deyil!

Çünki, Dil Kainatın dili, Körpə özü ilə gətirdiyi yaddaşı Kainatın, öz Yaddaşı ilə bağlıdır.

Belə bir fikir də səsləndirilir ki, ilk söz, ilk kəlmə, boğazda olan səs tellərinin vibrasiyaların səbəbindən, meydana çıxıb.

Boğazdakı səs telləri, səs etməyə, səs çıxarmağa köməkçidir.

Söz, Kəlmə isə, düşüncənin, düşündürməyin mexanikasıdır.

Quş başı kəsildikdə, boğazda eşidilən xırıltılı səsi, (və bütün kəsilən heyvanların da, eyni səs salması), səs çıxarması, onların bir də, nəfəs almaq cəhdinin nəticəsində, belə bir, səs eşidilir.

O, kəsilən heyvanın boğazda olan "səs", telləri daha kəsilmiş hala keçir.

Ümumiyyətcə "Ba-ba", "Nə-nə", "Mə-mə", ilkin söz birləşməsini, nə qədər də, çalışdılar ki, dəyişsinlər bir mə'na kəsb etmədi.

Necə ki, İncildə "Ba-ba", sözünü, kəlməsini "p", ilə, əvəzləmək istədilər, nəticədə isə yenə də, "ba-ba", sözü kökündə "Pa-dre" kimi, dedilər.

Rus dilində istifadə olunan "Pa-pa", sözü də, "Ba-ba", sözünün, ifadəsidir!

İngilis dilində yenə də, həmin "Ba-ba" ya, "f", əlavə etməklə, onlar da, "Fa-zer", anaya isə, yenə də, "Ma-zer", dedilər!

İlkin olan söz birləşməsi, "Ba-ba" dan, qaçmaq mümkün olmadı.

30.05.2018

Torpaq, mühitdir...

Bütün Bitki örtüyü, həm Yer üzünün gözəlliyidir, yaraşığıdır, eynü vaxtda da, onlar Yer üzündə, Torpaq qatının, Sanitarlarıdır.

Yer üzündə, bütün bitki örtüyü, bütün bitki qatı, torpaqda olan müxtəlif, şoranı, acını, öz gövdələrinə, öz qollarında, budaqlarında, yarpaqlarına toplanaraq, orada onlar parçalanaraq, buxarlanma ilə, onlara köməklik edərək, onları təmizlənmiş, duzdan, şorandan azad edərək, onlara dad, rəng, həcm, verə - verə, onlar torpağın təmizlənməsində, iştirakçı olarlar.

Dəniz, Okeanların, Çay, Göllərin, Bulaqların da, dərinliklərində, diblərində, bitki örtüyü olar.

Onlar da, həm dərin suların bəzəyidirlər, həm də onlar, dərin suların sanitarlarıdır.

Bütün bu bitkilərin xüsusiyyətidir ki, onlar torpağı, duzdan, şorandan, acıdan təmizləyərək, torpağın münbitləşməsinə köməkçilərdirlər.

Yağan yağış, axan Çay suları, Torpağı acıdan, şorandan, müxtəlif duzlardan təmizləmək üçündür.

Axar sular, yağan yağışlar, əriyən qarlar, buzlar, onlar Torpağı, acıdan, şorandan təmizləyərək, sakit - sakit axa - axa, axdıqcan da, özünə yer axtaran, axıb bir bir yığıma - yığılan, deyək ki, Dəniz, Okean Göl sahələrinə, oraya yığılan Su miqdarı da, son nəticədə Acıdır - Şordur, Duzludur.

O, suda olan Balıqlar da, Dəniz, Okeanların Su tərkibinə yığılan, Acını, Şoranı, onların öz Qəlsəmələri vasitəsi ilə təmizləyərək, onlar da, o suların, "sanitarlarıdır".

Qəribədir ki, duzlu, acı, su yığınında olan, bütün balıqların əti, duzlu və acı, deyillər, olmurlar.

Əksinə olaraq onlardan hazırlanan qida çeşidlərinə də, əlavə olaraq, yemək duzu sərf etməklə, onların dad tərkibi, normallaşdırılır.

Tanrı hər bir halın, təmizlikdən - təmizlik həddinə qədər, hər təmizlikdən də, onların Paklıq həddinə qədər, yüksəlməsini, Gözləyər!

Baxar ki, kim dərk edərək, Tanrı qarşısında diz çökər, baxar ki, kimi isə, o Tanrı qarşısında, acizənə, diz Çökdürülər!

"Diz çökmək", mə'na baxımından, hansısa bir halın qarşısında, acizlik əlamətidir.

Baxma ki, bunlar, ayrı-ayrı, hallardır, amma ki, Kainat şərtlərini, pozmaq olmur.

Bütün gördüklərimiz, bütün görmədiklərimiz, bütün hallar, bir - birinə, köməkçidirlər.

Heç nə, heç nədən üstün deyildir.

Sözsüzdür ki, bütün Aləmlərdə, bütün kəmiyyətləri, bütün ölçüləri, bütün məsafələri, bütün kütlələri və canları, onların da, bir Nizamlayıcısı, bir Ardıcılaşıdırıcısı mövcuddur.

Amma ki, hər bir hal, bir nizamda, hər bir hal, bir Baxışdadır!

31.05.2018

Rzayev Vahid Zeynal oğlu
1947-ci ildə Naxçıvan şəhərində qulluqçu ailəsində dünyaya gəlmişdir. Naxçıvan şəhər 1№-li orta məktəbi 1966-cı ildə bitirib. 1972-ci ildən 1992-ci ilə qədər SSRİ Dövlət Standartlar Komitəsinin Naxçıvan Respublika şö'bəsində mühəndis Standartlaşdırıcı vəzifəsində çalışmışdır. Rzayev Vahid Zeynal oğlu "Səmərəli və uzun müddətli iş fəaliyyətinə görə" SSRİ Dövlət Standartlar Komitəsi tərəfindən 9 noyabr 1987-ci ildə Fəxri Fərmanla təltif olunmuşdur.

"Yaranış" kitabının (1999-cu il) çapından sonra nəşr olunmuş əsərləri:

- 1."Yaranış haqqında söhbət" (I-II-III hissələr; 1999-2000 ci il.)
- 2."Ümüdümüz Sənədir" (2000-ci il.)
- 3."Kainatlardandır varanışımız" (2003-cü il.)
- 4."Var Olandan, var olmuşuq" (2015-ci il).

Kitablarının müəllifidir.

Sizə təqdim olunan "**İşıq, Zərrə**" kitabında müəllifin elmi-fəlsəfi məqalələri yerləşdirilmişdir.

Bu kitabda olan materialların bir qismi www.aqra.az övraqında (saytında), az bir hissəsi respublika mətbuatında, əsas hissəsi isə, müəllifin FB səhifəsində yerləşdirilmişdir.